

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HOMERI ODYSSÆA.

*Cum interpretatione Lat. ad verbum, post alias omnes
editiones repurgata plurimū erroribus, (et quidem
crassis alicubi) partim ab HENR. STEPHA-
NO, partim ab alijs.*

Adjecti sunt etiam
HOMERICI CENTONES
qui Græcè ΟΜΗΡΩΚΕΝΤΡΑ: item,
Proverbialium Homeri varsum libellus.

Editio postrema diligenter recognita per I. T. P.

AMSTELÆDAMI,

Sumptibus HENRICI LAURENTII,
Bibliopolæ. clc l3 c XLVIII.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Οδυσσεύας.

ΕΩΝ ἄρρη' γίνεται πρὶ τῷ τὸν Οδυσσεύα εἰς Ἰθάκην
 5 **Ο**πιμφομένη ἀπὸ τῆς Καλυψίδος ἡσθε. μετ' αὐτὴν ἡ Ἀθήνη εἰς
 Ἰθάκην ὡρεῖται ὡς Τηλέμαχος, ὁμοιωθεὶς Μέντην
 βασιλῆϊ Ταφίῳ. γαιόμενης δ' ὁμιλίας, περαινεῖσθαι ἡ Ἀθήνη
 Τηλέμαχον ὡρεῖται. Διὶς τὴν τῷ πατρὸς ζήτησιν, ἐς
 Πύλον μὲν, ὡς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δ' ὡς Μενέλαον,
 ἀπείρει, ἑμφασίᾳ δούσῃ αἰς θεὸς εἶη. καὶ τῶν μετῴρων γίνεται
 10 ἑνότης.

Α Λ Α Η.

ΑΛφα, ἦν ἄρρη', Οδυσσίδι Παλλὰδι γάρστοι.

Νδρὸς μοι ἴσται Μῦσαι πολύτεστον, ὅς μοι ἄλκιμα
 Πάγχθη, ἱππὶ Τροίης ἱερῇ πολίσθεσσι ἔφθον.
 15 **Α** Παλλὰς δ' ἀνθρώπων ἰδὺν ἄστα, καὶ ἰόει ἔγνω.
 Παλλὰς δ' ὅγ' ἐπὶ πότῃ παῖτιν ἄλγαν ὃν κτ' ἔθυμον,
 Ἀργεῖον αὖτε ψυχρὴν καὶ ἰόειν ἱταίρων.
 Αἶψ' ἔδ' ὅς ἐπαίρουσ' ἱρρύσαντο ἱερὸς ὄφρ'.
 Αὐτῶν γὰρ σφιστέρησιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
 20 **Ν**ήπιοι, οἳ κτ' βῆς ὑπερίστοις ἡλίαισι
 Ἠέλιον αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο ἰότητι ἥμαρ.
 Τῶν ἀμείβῃν γὰρ ἱερὰ θυγάτηρ Διὸς εἶπεν καὶ ἡμῖν.
 Εἰθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσσι φύζαν αἰπὴν ὄλεθρον,
 Οἴησι ἴσται, πόλιν τε πεφυγῆναι ἢ δὲ γάλασσαν.
 25 **Τ**ὸ δ' οἷον ἰόει κεχρημένοι ἢ δὲ γυναικὸς
 Νύμφη πότνι, ἔρυκε Καλυψίδα διὰ θεῶων
 Εἰσάσσει γλαφυροῖσι, λιλασιόμην πόσιν εἶναι.
 Αἶψ' ὅτι δὴ ἔτις ἦλθε πρὸς Πηλεΐδῃσι καὶ ἰδὺν
 Τῷ οἱ ἐπικλῆσθαι τοῖς οἰκόνδε ἰέειν
 30 **Ε**ἰς Ἰθάκην, ἔδ' ἔνθα πεφυγμένον ἦν αἰθλόν.
 Καὶ μετ' οἷσι φίλοισι, θεοὶ δ' ἰλίσσιν ἀπαντες,

ARGUMENTUM I. LIBRI
ODYSSEAE HOMERI.

DEorum consilium fit de Ulyssæ in Ithacam mittendo
à Calypso insula. Post quod Pallas in Ithacam pro-
ficiscitur ad Telemachum, similis facta Mentæ regi
Taphiorum. Facto autem colloquio Pallas adhortata Tele-
machū, ut proficisceretur ad patris inquisitionem: ad Pylum
quidem, ad Nestorem: in Spartam verò ad Menelaum, eva-
nit: indicio dato quòd dea esset. Et procorū fit convivium.

ALIUD.

10

In primo lib. est deorum concio, Ulyssæ
Palladi confidentia.

Virum dic mihi Musa versutum, qui valde multum
Erravit, postquam Trojæ sacrum oppidū diripuit:
Multorū autē hominū vidit urbes & mētē novit. 15
Plurim. v. ille in mari passus est dolores suo in ani-

Magna cura servans suamque animā & reditū sociorū: (mo,
Sed neque sic eripuit socios tamen cupidas.

Suis enim ipsorum nequitij perierunt

Stulti, qui boves supergradientis solis

Comederunt: ast is his abstulit reditus diem.

Horum partem aliquam dea filia Jovis dic & nobis.

Jam alii quidem omnes quotquot effugerant sævā mortem

Domi erant, bellōque elapsi & mari,

Hunc solum reditus indigentem atque uxoris

Nympha veneranda detinebat Calypso diva dearum.

In specubus cavis, illum in primis cupiens sibi maritum esse,

Sed quando tempus venit circummeantibus annis,

Quo ei destinarent dii domum redire

In Ithacam, neque tum expers erat certaminum,

Etiā inter suos amicos: dii verò miserabantur omnes,

A 2

Præter

Maleram
fucrum
homo fl-
bi causā

20

25

30

Neptu-
nus solus
Ulyssi
ignoscit

Præter Neptunum : ille indefinenter irascebatur
Divino Ulyssi antequam suam in terram veniret.

Sed ille quidem Æthiopus accesserat longè semotos,
(Æthiopus qui bifariam divisi sunt, ultimi hominum,

5 Alij quidem occidentalis solis, alij verò orientalis)

Communicans taurorumque & agnorum hecatombas,

Sic ille delectabatur convivio assidens : cæterum dii alij

Jovis in regia Olympij congregati erant.

His autem sermones cœpit pater hominumque deorumque.

10 Recordabatur enim in animo inculpati Ægisthi,

Quem Agamemnonides inclytus occidit Orestes :

Hujus ille memor his verbis immortales affatus est,

Jovis Ver-
ba in deo-
rum con-

Papæ, ut scilicet deos mortales culpant.

Ex nobis enim iniquiunt mala esse, qui verò & ipsi

15 Suis stultitijs præter fatum angores patiantur.

silio: In-
justo in
malis
Deos ac-
cusamus.

Quemadmodum & nunc Ægisthus præter fatum Attidis

Duxit uxorem sponsam, ipsum verò occidit reversum,

Veritus gravem mortem, quoniam illi prædiximus nos,

Mercario misso speculatore Argicida :

20 Neque ipsum occide, nec dux uxorem.

Ex Oreste enim erit ultio Attidæ,

Postquam pubuerit, & suam desiderabit ditionem

Sic ait Mercurius, sed non mentem Ægisthi

Persuasit bona consulens : nunc simul omnia luit.

25 Huic respondit postea dea cæcisa Pallas,

Minerva
pro Vio-
se Iovem
orat.

O pater noster Saturnie summe regum

Et valde ille quidem merita perijt morte :

Sic pereat & alius, quicumque talia fecerit.

Verum mihi pro Ulyssæ bellicoso cruciatur cor

30 Infelice, qui sanè diu ab amicis calamitates patitur

Insula in circumflua. ubi umbilicus est maris,

Insula sylvestra : dea verò intra domum habitat

Atlantis filia multiscij, quique maris

Omnes profunditates novit. sustinet autem columnas ipse

35 Longas, quæ terramque & cælum amplectuntur :

Ejus filia infortunatum lugentem detinet.

Semper enim mollibus & dulcibus sermonibus

Νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀπαρχὰς μῆραιον
 Ἀντήϊα Οδυσῆϊ, πᾶρος μὲν γαίαν ἰκίσαται.

Ἀλλ' ἔμμερ Αἰθίοπας μετιπείαζε τηλόθ' ἰόντας,
 (Αἰθίοπας τοὶ διχρὶ δαδαιάσται, ἔχουσι ἀνδρῶν,

οἱ μὲρ δυσμῶν ὑπερείκοις, οἱ δ' ἀριόντες)

Ἀντίων βαυρων τε καὶ ἀριεῶν ἐκατόμβης.

Εὐδ' ὅγε τέρπειτο δαιτὶ παρήμερῳ· οἱ δ' ἤδη ἄλλας

Ζῆυος ἐνὶ μεγάροισιν Ολυμπιῳ ἀνθρώποι ἦσαν.

Τοῖσι δ' ἐμύθων ἤρχα πατρὸς ἀνδρῶν τι θεῶν τε.

Μηήσατο γὰρ κτ' ἔννεμον αἰμύμονες Αἰγίδαοιο,

Τὸν ῥ' Ἀγαμέμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν Ορέης·

Τῷ ὅγ' ἐπιμνηθεὶς, ἐπὶ ἀθανάτοισι μετιπεία,

5

10

15

20

25

30

35

22. αἶ
 ἡγήσα

Ὡ πόποι, οἷον δὴ νῦν θεὸς βροτῶν αἰπὸν ἄντηται.

Εξ ἡμίῳ γὰρ φασὶ καὶ ἑμὲναι· οἱ δ' καὶ αὐτοὶ

Σφῆσιν ἀπαδαλίησιν ὑπὲρ μέσσην ἄλλα ἔχουσιν.

Ὡς καὶ νῦν Αἰχμοδὸς ὑπὲρ μέσσην, Ἀτρεΐδαι

Γῆμ' ἄλοχον μινηλῶ, τὴν δ' ἔκτανε νοστήσας.

Εἰδὼς αἰκῶν ὄλεθρον, ἐπεὶ ὥς οἱ εἰπομένημεν,

Ερμείαν πέμψαντες εὐσκοποῖν Ἀργεῖφόντιον.

Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μιν ἀσάσαι ἀκρίνῃ.

Εκ γὰρ Ορέης ποσσὶς ἔοσιται Ἀτρεΐδαι.

Ὡς ποτ' ἂν ἡγήσῃ τι καὶ ἥς ἡμετέρῃσι αἴσας.

Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' ἔφρωνας Αἰγίδαοιο

Παῖδ' ἀγασθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀνθρώπων πάντ' ἀπίησε.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπείπευ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ὡ πάτερ ἡμέτερον Κρονίδην, ὕπαιτι κρινόντων,

Καὶ λίτω καὶ ὅς γε εἰσέημι καὶ τιμὴν ὀλίβην·

Ὡς ἀπείλοιο καὶ ἄλλος ὅπῃ ζωῶνται γε ρίζοι,

Ἀλλὰ μοι ἀμφ' Οδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεσται ἥτορ

Δυσμέσσην, ὃς δὴ δαΐφρων ἀπὸ πῆμας περὶ,

Νῆσσην ἐν ἀμφοτέρῃ, ὃν δ' ὁμῶς ἐστὶν ἡλικίας.

Νῆσσην δαδρήσας· θεὰ δ' ἐν δώμοισι καίει

Ἀτλαντὸς θυγάτηρ ὀλοόφρωνος, ὅστις ἡλικίας

Πάσης βίησιν οἶδεν, ἔχει δὲ τι κίονας αὐτὸς

Μακρόν, αἰ γαῖάν τι καὶ ἔρπονεν ἀμφὶς ἔχουσιν

Τῷ θυγάτηρ δὲ λῶν ἐδδυσσέμερον κατερέκει

Ἀπὸ δ' ἡμετέρῃσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν

- Θίλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἰὲρ μὲρ^Θ καὶ κρατὸν δάπνησκειν τε νοῆσται
 ἦς γαίης, θνήσκιν ἰμείρεται, ἔδ' ἐν τοῖσιν^Θ
 ἔν τ' ἐπιπταί φίλον ἦτορ Ολύμπιε. ἤ νύ τ' Ὀδυσσεύς
- 5 Ἀργείων ὠχρῶς νηυσὶ χειρίζετο, ἔρδ' ἰέζω
 Τροίην δ' εὐρέει; τί νύ οἱ τίσαν ἀδύσσω Ζεῦ;
 Τίω δ' ἀπαιμειδόμερ^Θ ὥσπερ φησι φειληγμέτα Ζεὺς,
 Τέκνον ἱμῶν, ποῖόν σ' ἔπος φύγαι ἕρκος ὀδόντων;
 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσῆ^Θ ἔγωθ' αἰεὶ λαοθάμνω;
 10 Ὃς πῖρα μὲν νόοι ἐστὶ βροτῶν, πῖρα δ' ἔρδ' θηϊῶσιν
 Ἀθηνάεσσιν ἔδωκε τοὶ ἔρπονδ' εὐρώῃ ἔχουσιν;
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίης ὅλος ἀσκήλες αἰὲν
 Κόκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάσσει,
 Ἀντήιον Πολύφημον, ὃς κρατὸς ἐστὶ μίγξιν
- 15 Πᾶσι Κυκλώπιασι· Θόωσθε δέ μιν τίς τε νόμφη,
 Φόρκυ^Θ θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτιο μέδοντες,
 Ἐν ασίῳ γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιν γαῖσπε.
 Ἐκ τῷ δὲ Ὀδυσσῆα Ποσειδάων ἐροσίχτων
 Οὔπ' ἡτακτίζει, πλάζει δ' ὀπὲρ πατρὸς αἴης.
- 20 Ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε φειφραζόμεθα πάντες
 Νόστον, ὅπως ἔλθῃσι, Ποσειδάων ἢ μνηστῆρ
 Ὀνχέλοι, ὃ μὲν γάρ τι θυήσεται αἰτία πάντων
 Ἀθηνάων, αἴκητι Θιῶν ἱερὰ λαοῖσι μὲρ οἶ^Θ.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θιὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
- 25 Ὡς πᾶτες ἡμίτεροι Κρονίδῃ, ὕπαιτι κρείοντων,
 Εἰ μὲρ δὴ νῦν τῷτο φίλον μακρότατον θηϊῶσι,
 Νοστήσῃ Ὀδυσῆα δαΐφρονα οἶδ' ἴδμεν δέ,
 Ἑρμείῳ μὲν ἔπειτα Διόκτορην Ἀργεφόντι^Θ.
 Νῆστον ἰς Ὀργάνῳ ὀτρυνόμερ^Θ, ὅφρα τέχισται
- 30 Νύμφῃ εὐπλοκάμῃ εἶπῃ νημερτέα βελλῶ,
 Νόστον Ὀδυσσῆ^Θ παλασφόροτος, ὥς κεν ἵκηται·
 Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκῃ δ' ἐσσιλεύσμεθα, ὅφρα οἱ ἤδ' ὃν
 Μᾶλλον ἐποτρυνώω, καὶ οἱ μὲν^Θ δὲ φρεσὶ θίω.
 Εἰς ἀργεῶν καλίσταται κρηνημόντας Ἀχαιούς.
- 35 Πᾶσι μνηστῆρες αἰπειπόμερ^Θ, οἳ τί οἱ αἰεὶ
 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βῆς.
 Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἔς Πύλον ἡμυρόντα,

Demulcet, ut Ithaces obliviscatur : cæterùm Ulysses
 Cupiens vel fumum exilientem videre
 Suz tetraz mori desiderat. at non tibi tandem
 Convertitur charum cor, Olympic nonne Ulysses
 Græcorum apud naves gratificabatur sacrificando
 Troja in laza ? quid illi tantum irascaris, ô Jupiter ?

Huic respondens allocutus est nubium congregator Jup. Jupiter
Minor-
vae re-
spondet.

Mea filia, qualis sermo excidit septum dentium ?
 Quomodo unquam ego Ulyssis divini obliviscerer ?
 Qui longè superat prudètia homines, plurima vero sacra Dijs 10

Immortalibus persolvit, qui cælum latum inhabitant ?

Sed Neptunus terram continens assiduò semper

Ob Cyclopem irascitur, quem oculo privavit

Divinum Polyphemum, cujus robur est maximum

Inter omnes Cyclopos: Thoosa autem cum peperit nympha Poly-
phemus
15

Phorcynis filia maris indomiti regis

In specubus cavis Neptuno mixta. Neptun
filius.

Ex eo tempore Ulysssem Neptunus terraz quassator

Neutiquam occidit, errabundum autem arcet à patria terra.

Sed agite nos ipsi verò dispiciamus omnes 20

Reditum, quo pacto contingat, Neptunus autem deponat

Suam iram : neque enim quicquā poterit contra omnes unus

Immortales invitis Dijs contendere.

Huic respondit deinde dea cæsis Minerva,

O pater noster Saturnie, supreme regnantium, 25

Siquidem nunc hoc gratum beatis dijs,

Redire Ulysssem prudentem ad suam domum,

Mercurium tum internuncium Argicidam

Insulam in Ogygiam celeriter mittamus, ut celerimè

Nymphæ pulchricomæ edicat firmam voluntatem 30

Reditum Ulyssis prudentis, uti redeat.

Porro ego in Ithacam proficiscar, ut ei filium

Magis excitem, & ipsi robur in mente ponam,

In concionem vocando comatos Græcos,

Omnibus procis interdicere, qui ejus semper 35

Pecora pingua mactât, & flexipedes sinuosis cornibus boves

Mittam autem in Sparten & in Pylum arenosam

Reditum sciscitatum patris sui, sicubi audiret,
Atque ut cum gloria insignis inter homines habeat.

Sic fata pedibus subligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebant super mare,

5 Et super rotundam terram simul cum statu venti.

Accepit autem fortem hastam, acuminatam acuto ære,
Gravem, magnam, validam, qua domat acies virorum
Heroum, quibus utique irascitur forti patre nata. (tanter :
Descendit autē ab Olympi verticibus impetu ruens præcipi-

10 Stabat autem Ithacæ in populo ad vestibulum Ulyssis,
Limine in aulae, in manu autem gerebat feream hastam,
Similis hospiti Taphiorum duci Mentæ.

Invenit autem procos superbos, qui quidem tum
Calculis ante januam animum oblectabant.

15 Sedentes in pellibus boum quos occiderant ipsi :

Præcones autem ipsi & seduli famuli,

Alij quidem vinum miscebant in crateribus & aquam,

Alij autem spongijs foraminosis mensas

Abstergebant & proponebant, & carnes multas dividebant.

20 Hanc verò longè primus vidit Telemachus deo similis.

Sedebat enim inter procos suo mærens corde,

Representans patrem probum in mente, si alicunde veniens

Procorum quidem dispersionem per ædes faceret,

Honorem autem ipse haberet, & bonis suis imperaret :

25 Hæc cogitans, prociis assidens vidit Palladem.

Ibat autem recta foris : indignabatur autem animo

Hospitam diu ad januam stare : propè autem stans,

Manum prehendit dextram, & suscepit ferream hastam,

Et ipsam allocutus verba alata dicebat,

Salve hospes, à nobis amicè tractaberis, cæterum deinde

30 Cœna fartus loquere quæcunque opus sit.

Sic fatus præibat, atque sequebatur Pallas Minerva.

Illi verò quidem intra domum erant excelsam,

Hastam quidem statuit ferens ad columnam longam,

35 Intra armarium bene politum, ubi utique aliz

Hastæ Ulyssis prudentis stabant multæ.

Ipsam verò in thronum collocavit, stragulo substrato

Pulchro,

Miner-
væ Mitæ
regis ha-
bitum
mentita
à Tele-
macho

30
hospitio
excipi-
tur.

Νόστοι πυσσόμενοι πατρός φίλον, ὡς πεν ἀκούσῃ,
 Ἡδ' ἴνα μιν κλέος ἰδῶλον ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.
 Ως εἰπὺς, ὑπὸ πρῶτον ἰδὼν τε καὶ πύθλια
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρει ἢ μὲρ ἰφ' ὕψελαι
 Ἡδ' ἐκ' ἀπείρονα γαῖαν ἄμφοι νοήεις ἀνέμιοι.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀνταχθῆναι ὅξιν χαλκῷ,
 Βραχὺ, μέγα, σιδερον, τῷ γάμῳσι τίχας ἀνδράων
 Ἡρώων τοῖσιν τε χρύσεισιν τε ὄβριμον πάτην.
 Βῆ δ' ἔκ' Οὐλύμπιο καρέωσι αἰξάσας·
 Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμον, ἐπὶ πρυθόγῃσι Οδυσῆϊ,
 Οὐδὲν ἐκ' αὐλείων· παλάμη δ' ἔχε χαλκοῖσι ἔγχος.
 Εἰδομένη ξείνη Τασφίνοι ἡγήτορα Μέντη.
 Εὖρε δ' ἄρ' αἰνέσθησθαι ἀνθρώπων· οἳ μὲρ ἔπειτα
 Πρῶτοισι πρυθόγῃσι θυράων θυμὸν ἔτρεπον,
 Ἡμῶσι ἐν ῥινοῖσι βοῶν ὅς ἔκτανον αὐτοί.
 Κήρυκας δ' αὐτοῖσι καὶ ὁπσηρὶ φέρει ποίτις,
 Οἳ μὲρ ἄρ' οἶον ἔμισθον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 Οἳ δ' αὖτε ἀνθρώποισι πολυτέλεισι τραπεζῆς
 Νίζον, καὶ ὥσπερ ἴεντο, ἰδὲ κρείων πολλὰ δαπτύωντο.
 Τῶν δ' ἐκ πολὺ πρῶτος ἴδεν Τηλέμαχος θεοειδής·
 Ἦτο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τέτιον ἦτορ,
 Οσόμενον πατέρ' ἰδῶλον ἐνὶ φρεσὶν, εἰπὺς ἐλθὼν
 Μνηστῆρων τῶν μὲρ κραδασὶν καὶ δάκρυα γαῖα,
 Τιμῶν δ' αὐτὸς ἔχει, καὶ κλέμεναι οἷσιν ἀνείασαι.
 Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μετρήμενον εἶσι δ' Ἀδελῶν.
 Βῆ δ' ἰθὺς πρυθόγῃσι, νεμεσσην δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ζεῖνοι δὴ γὰρ θυρήσιν ἰφειδέμεν. ἔχοντι δ' ἑταῖς
 Χαῖρ' ἔλε δειξέμεν, καὶ ἰδὲ ἔατο χαλκοῖσι ἔγχος·
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα κτερόν τε πρυθόγῃσι,
 Χαῖρε ξείνε· παρ' ἄρ' ἐμει φιλήσας, αὐτῶν ἔπειτα.
 Δείκναι παρὸς ἄνθρωπον· μετρήσας δ' ἑταῖοι σὺν ἑσέ.
 Ως εἰπὺς ἡγήσας, ἢ δ' ἔπειτα Παλλὰς Ἀθήνη·
 Οἶδ' ὅτε δὴρ ἔν τ' ὄντι ἔσκε δῖον ὕψηλοιο,
 Ἐγχος μὲρ ἔτρεπε φέρων ὥσθ' ἐκίονα μακρῶν,
 Δυστροχέας ἐντοδίον ἰούον, ἔνθα ἔσθ' ἄλλα
 Ἐγχος Οδυσῆϊ· παλασίφρονος ἔσκετο παλά·
 Ἀντίω δ' ἐς θρόνον εἶσι ἄγων, ὑπὸ λῆτι πεπαισάσας

5

10

15

20

25

30

35

Καλὸν, δαιδάλιον, ὑπὲρ ἧ ἥρῳες ποσὶ ἦεν.
 Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν ἦτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 Μνηστῆρων, μὴ ξύνος ἀνιηαδὲς ἐρυμαδῶ,
 Δαίτῃ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετλήων.

5 Ἡ δ' ἵνα μιν πατρὸς ἀποχοιρῶσι ἔργον.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος παρὰ γὰρ ἐπὶ χεῖρι φέρουσα
 Καλῇ, χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέῃσι λίσσεται,
 Νίψααδ' ὡρῶν ἧ ξίσλω ἱππεύσσι τρώπιστα.
 Σίτον δ' αἰδοίη τιμὴν παρήηκε φέρουσα.

10 Εἶδατε πόλλ' ἐπιθῆσαι, χαλκζομένη παρήεντων.
 Δαιτὸς ἧ κρείων πίνακας παρήηκεν αἰετός
 Παντίων, ὡρῶν δὲ σφί πῃσι χρύσεια κύπιδας,
 Κῆρυξ δ' αὐτοῖσι γαίμ' ἐπαχέτω οἰνοχοεύων
 Ες δ' ἤλθον μνηστῆρες αἰγυῖορες· οἱ μὲν ἔπειτα

15 Εξείης ἔζοντο κτ' κλισμὸς τε θρόνος τε
 Τοῖσι ἧ κέρυκας μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,
 Σίτον ἧ δμῳαὶ πυραυνώιον σὺν * κρηπίοισιν,
 20 Οἱ δ' ἐπ' ἐνείαδ' ἐτοῖμα παρὰ κλῖμα χεῖρας ἱάλλον.
 Κῆρυξ Κῆρυξ ἧ κρητῆρος ἐπιστάσαντο ποταῖο.

20 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἐδητύοι εἰς ἔργον ἦντο
 25 Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν σὺν φρεσὶν ἄλλα μαιμένη,
 Οἷδ' ἐπὶ Μολπῇ τ' ὀρχήσυντες (πὰρ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτὸς)
 Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθηκεν παρὰ κλῖμα γῆρας,
 Φημίω, ὅς μ' ἦενδ' ὡρῶν μνηστῆρσι ἀνάγκη.

25 Ἦτοι ὁ Φορμίζων ἀνείσταντο καλὸν αἰεῖδεν.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος παρὰ σφί γλαυκῶπιι Ἀδλίω λυγρῷ
 Λυγρὸν κεφαλῶν, ἵνα μὴ πιυθῶιαν οἱ ἄλλοι,
 Ζεῖν φίλ', εἰ καὶ μοι νειμισήσεται, ὅττι κατ' οἶκον
 Τέτοισι μὲν ζῶντι μέλει, κίθηρες καὶ αἰοῖδ'.

30 Ρεῖ, ἐπεὶ ἀλκότεροι βιάσθην γῆ ποῖνον ἔδουσιν
 Αἰετός μ' ἤδη που λευκὸν ὅσ' αὖ πύθεται ὄμβρος,
 Κεῖ μὲν ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰ ἀλλ' ἐν κῦμα κυλινδῶν
 Εἰ κείνόν γ' Ἰθάκῃ ἧ ἰδίατο νοσήσασα,
 Πάντες κ' ἀρησάσιν ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι

35 Ἡ ἀφ' ἐνὸς περὶ χρυσείῃσι τε ἰοδῆτίς τε,
 Νῆλῳ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπλωλε κρητὸν μέγαν, εἰδὲ πᾶς ἡμῶν
 Ὁ μὲν παρὰ, εἰδὲ πᾶς ἐπὶ χερσὶν ἀνιήσων,

Pulchro, ingeniosè facto: sub autem pedibus scabellum erat.
 Ipsi autem lecticam apposuit variegatam ab alijs
 Proci, ne hospes offensus strepitu,
 In convivio turbaretur, cum superbis congressus,
 Atque ut ipsam de patre absente interrogaret,
 Aquam verò ancilla ex gutto profundeabat ferens.
 Pulchro, aureo, super argenteum lebetem
 Ad lavandum: juxta autem politam stravit mensam.
 Panem verò veneranda cellæ custos apponebat,
 Fercula multa apponens de præsentibus,
 Coquus autem carniū lances apposuit sumens
 Omnigenū, ipsis autem apponebat aurea pocula.
 Præco autem eos sedulò obibat vinum fundens.
 Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò
 Ordine sedebant per sedilia thronosque:
 His verò præcones quidem aquam manibus infundebant,
 Panem verò ancillæ expediebant è canistris: (bant:
 Illi autè ad cibos paratos & antè appositos manus protende-
 Pueri verò crateres coronarunt potus.
 Sed postquam potus & escæ desiderium exemerunt
 Proci, ipsis verò alia in mente curæ erant.
 Cantus saltatioque (hæc enim sunt ornamenta convivij)
 Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
 Phemio, qui quidem cecinit inter procos, vi. i. coactus,
 Videlicet ille cithara cœpit pulchrè canere,
 Porro Telemachus allocutus est glaucis oculis Palladem,
 Propè habens caput, ut non audirent alij:
 An hospes chare, ob id mihi irasceris quod dixero?
 His quidem hæc curæ sunt, cithara & cantus;
 Faciliter sanè: quoniam alienum cibum impunè absumunt
 Viri, cujus certè alicubi alba ossa putrescunt imbre
 Jacentia in continente, vel illa in mari fluctus versat.
 Atqui si illum in Ithacam viderint reversum,
 Omnes opparint celeriores pedibus esse,
 Quàm instructiores auro vestèque
 Nunc verò ille sic obiit malam mortem, neque ulla nobis
 Spes est, etiam si quis terrestrium hominum

5

10

Proci Pe-
nelopea
epulænt

15

20

25

Telemach-
i & Mi-
nervæ
30
hospitis
colla-
quium.

35

- Qui dicat rediturum esse : hujus verò periit reditus dies.
 Sed agè, mihi hoc dic, & verè enarra :
 Quis ? unde es hominum ? ubi tibi civitas atque parentes ?
 Qua autem in navi advenisti ? quo pacto te nautæ
 5 Duxerunt in Ithacam ? quosnam se esse prædicant ?
 Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse.
 Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,
 An recens venisti, aut paternus es
 Hospes, quoniam multi frequentabant viri nostram domum
 10 Alij, quoniam etiam ille hominibus erat gratus.
 Hunc rursus allocuta est dea cælia Minerva,
 Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo,
 Mentis Anchiali prudentis præ me fero esse
 Filius ? cæterum Taphijs navigandi studiosus impero,
 15 Nunc verò huc cum navi atque socijs
 Navigans per obscurum pontum ad alienæ linguæ homines.
 Ad Temesen propter æs : duco autem splendidum ferrum,
 Navis autem mihi stat ad agrum seorsum ab urbe,
 In portu Rhethro sub Neio sylvofo.
 20 Hospites autem invicem paterni gloriamur esse
 Ab initio, siquidem senem interrogas accedens
 Laërtem heroëm, quem non amplius ajunt in urbem
 Venire, sed seorsum in agro dolores pati
 Vetula cum ancilla, quæ illi cibumque potumque
 25 Apponit, quoties ipsum labor circa membra invaserit
 Repentem per fertile solum planitiei vitibus confutæ :
 Nunc autem veni, sed ipsum ajunt peregrè esse
 Tuum patrem, verum huic dij impediunt iter.
 Non enim adhuc mortuus est super terram divinus Ulysses,
 30 Sed adhuc alibi vivus detinetur in lato ponto,
 Insula in circumflua : sævi autem ipsum viri tenent.
 Feri, qui alicubi illum invitum detinent.
 Porro nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
 Immortales suggerunt & quemadmodum perfectum iri puto.
 35 Non quasi vates sum neque auspicioꝝ clarè peritus :
 Neque adhuc diu chara à patria terra
 Erit, neque si etiam ferrea vincula illum detineant :

Φησὶν ἑλιούσας· τῷ δ' ὤλετο νόστιμον ἔσθλα.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως κραταίειον,
 Τίς; ποῖαν εἰς ἀνδρῶν πόδι τοι πόλις ἦδ' ἐτοκήεις;
 Ὅσπ' οἴης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκαιο; πῶς δὲ σε καὶ ἄνθρωποι
 Ἡχάρην εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 Οὐ μὲν γάρ περ σιπίζον ἴσμεναι οὐδ' ἀν' ἰκίασθ'.
 Καί μοι τῆς ἀγέρουσι νηὶ τῇ, ὅφρ' εὖ εἰδῶ
 Ἡέτιον μεγάπαις, ἣ καὶ πατρῷός ἐστι
 Ζεῖνος· ἐπεὶ πολλοὶ ἴσμεν ἀνέρες ἡμάτιον δῖον
 Ἀλλοι, ἔπει καὶ καῖνος ἐπιστροφῆς ἰὼν ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτε ἀποστείβει γυνὴ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τοι γάρ ἐγὼ σοι ζῶντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγέρωσα,
 Μίντης Ἀγχιόλοιο δαΐφρονος εὐχόμεναι οἶοναι
 Υἱὸς, ἀπὲρ Γαφείοισι φιληράτμοισι, ἀνάσσει.

Νυνὶ δ' ἦδ' ἐγὼ νηὶ κρατὶ λυθὼν εἰδ' ἐπαύροισι.
 Πλῆνιν οἶομαι πόντοιο ἑὸν ἀλλοθρόνους ἀνθρώπων,
 Ἐς Τιμίσῳ μὲν χαλκῶν· ἄρ' ὃν ἀΐχονα σίδηρον.
 Νηὺς δέ μοι ἦδ' ἐσηκεν ἐπ' ἀρχῇ νόσφι πύλῃ,
 Ἐν λιμένι Γεῖθρῳ, * ὑπὸ Νηῆϊ ὕληντι.
 Ζεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεσθ' εἶναι.
 Ἐξ ἀρχῆς, εἰσὶν τε μέγαντ' ἔρημαι ἐκλήθων
 Λαίρτῳ ἥρωα, τὸν ἔκπε φασὶ πόλινδ'·
 Ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπ' ἀνέστην ἐπ' ἀρχῇ πῆμα τε πῆμα
 Γεῖνι ζῶν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρωῶσι τι ποσὶν τε
 Παρηδεῖ, εὖτ' αἶν μιν ἡμέτερος κτ' ἤναι λάβροι,
 Ἐρπύζοντ' ἀνὰ γαυρὸν ἀλκῆς οἶνοπιδίαι.
 Νυνὶ δ' ἦλθον· δὴ γάρ μεν ὅφρα' ἐπιδήμιοι εἶναι
 Σὸν πατὴρ ἀλλὰ νῦν τοι γέ τοι βλάπτουσι κτελέου.
 Οὐ γάρ πω τίθηκεν ἐπὶ χθονὶ εἶος Ὀδυσσεύς,

Ἀλλ' ἐπὶ που ζῶς κητερέκεται εὐρήϊ πόντω,
 Νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῳ· χαλεπὴ δέ μιν ἀνδρὶς ἔχουσιν
 Ἀχαιοί, οἳ που καὶ τοὶ ἰερὸν ἄνθρωπος αἰσχροῖται.
 Αὐτὰρ νυνὶ τοι ἐγὼ μνηστῆσμά σε ἐνὶ θυμῷ
 Ἀθανάτοιο βάλλωσι, καὶ ὥς πλείους εἶμι.

Οὐτὶ π' ἄλλης ἔων, ἔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 Οὐτὶ ἐπὶ δαῖτός γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 Ἔσεται, εἴδ' ὅφρα' τι σιδήρεα δέσμεσθ' ἔχησι.

Φρεσίσσεται ἄς κε νήσται, ἱπὲρ πολυμήχανός ἐστι·
 Αἰὲν ἄγε μοι τόδε εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως καταλίσσον,
 Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆα·

Λιγὼς γὰρ καφαλὴν τε καὶ ὄμματα κελεύει καὶ

- 9 Κεῖνος, ἱπὲρ θυμὸς τοῖον ἱμισυρμένον ἀλλήλοισι
 Πρὶν γὰρ τοῖς ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα σφ' ἄλλος
 Ἀργείοισι ἄρειστον ἔδωκεν ἰλίου ἐνὶ νηυσίν·
 Ἐκ τούτῳ ἔτ' Ὀδυσῆα ἔγνων ἰδὼν, ἔτ' ἱμὶ καίνος.

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδης,

- 10 Τοι γὰρ ἔγωγε τοὶ ξεῖνι μάλα' ἀτρεκέως ἀγροῦσιν,
 Μήτηρ μὲν τ' ἱμέρῃσι τῷ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε
 Οὐκ οἶδ'. ἔγχετο γὰρ πρὶς ἐὼν γόνιον αὐτὸν αἰετῶν.
 Ὡς δὴ ἔγωγε' ὀφίλοισι μῆκεσθε νῦν τινι ἔμμεναι ἥος
 Ἀνέρος, ἐν κτεάτεσσιν εἰς ἐπὶ γῆρας ἔπιτμι·

- 15 Νῦν δ' ὅς σε λυσιμύκτης γένετο Διητῶν ἀνδρῶπων,
 20 Τῷ μ' ἐμὸι φασὶ γένεσθαι· ἱπὲρ * σὺ μὲν τῷ τ' ἐρεϊνείης.

Τὸν δ' αὖτε παρσένειπε θία γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Οὐ μὲν τοι γαλήνῃ γὰρ θοὶ νῆυμιν ὀπίσσω·
 Θῆκας· ἱπὲρ σὶ γὰρ τοῖον ἐγνύνετο Πύρρῳ Πηλεΐδῃ.

- 20 Αἰὲν ἄγε μοι τόδε εἰπὶ, καὶ ἀτρεκέως καταλίσσον.
 Τίς δαίς, πῆς ἡ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; πῆλ' ἰδὲ σὺ χροῖός;
 Εἰλαπίν', ἥ γὰρ μοι; ἱπὲρ ἔκ ἔρματος τόδε γ' ἐστίν·
 Ὡς τί μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκίεσι
 Δαίνυσθαι, δῶκεν ἱμερόσημα τέ καὶ ἀνὴρ.

- 25 Αἶψα πύλλ' ὀρέων, ὅσπερ πινυτός γε μετίλθοι.

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδης,

Ξεῖν' ἱπὲρ ἄρ δὴ ζῶντά μ' ἀνείριον ἠδὲ μετὰ πᾶσι,
 Μῆδ' ἔν μιν ποτὶ οἴκῳ ὃδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἐπὶ καίνοις ἀνὴρ ἐπιδήμει· ἦεν·

- 30 Νῦν δ' ἐπὶ ρῆος ἔδ' αὖλοντο θεοὶ, κακὰ μέγα λόντος,
 Οἱ καίνοι μὲν αἴεσι ἐπὶ πῆλ' ἅπαντων
 Ἀνδρῶπων, ἱπὲρ ἔκ κε γαίοντι σφ' ὃδ' ἀκαχοίμενος,
 Εἰ μὲν οἷς ἐπὶ ρῆσι δάμνη Τρώων σὺ δὴ μέγας,
 Ἡ δὲ φίλων ἐν χερσίν, ἱπὲρ πόλεμον τελευπίουσι·

- 35 Τῷ κεν οἱ τόμῳ μὲν ἐπὶ πῆλ' ἅπαντων Παναχαιοί,
 Ἡ δὲ καὶ καὶ ὅττι μὲν καὶ κλιθεὶς ἦεν· ὀπίσσω·
 Νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς Ἀργεῖαι ἀνιέρειψαντο·

Cogitabit qui redeat, quoniam callidus est.

Sed agè mihi hoc dic & verè enarrato.

Si certè ex ipso tantus filius es Ulyssè

Vehementer enim & capite & oculis pulchris similis es

Illi, quoniam frequenter ad eum modū versabamur invicem ;

Antequam in Trojam conscenderet, quò utique alij

Græcorum optimates ierant cavis in navibus :

Ex hoc tempore neque Ulyssèm ego vidi, neque me ille.

Hanc rursus Telemachus prudens alloquebatur,

Certè enim ego tibi hospes valdè verè enarrabo,

10

Mater quidem me inquit ejus esse : cæterum ego

Nescio, non enim ullo pacto aliquis semen suū ipse cognovit

Nulli
suis un-
quam
notus est
pater.

At ego utinam felicitis cujusdam forem filius

Viri, quem in facultatibus suis senium deprehendisset :

Nunc verò ille infelicissimus est mortalium hominum.

15

Ex hoc me inquiunt natū esse: quoniā tu me hoc interrogas.

Hunc autem rursus allocuta est dea cæcia Minervæ

Non sanè tibi genus utique dij ignobile in posterum

Dederunt : quandoquidem te talem peperit Penelope.

Sed age mihi hoc dic, & verè enarrato,

(get ? 20

Quod epulū, quæ verò hæc turba est, quod verò te opus ur-

An splendidum convivium? an nuptiæ? quoniam non symbolū

Ut quæ mihi supra modū contumeliosè videntur (hæc sūt :

Convivari per domum, indignè ferat utique vir

Flagitia multa videns, quicumque cordatus intervenerit.

25

Hanc rursus Telem. prudens contrā allocutus est,

Hospes, quando certè me hæc interrogas atque percontaris:

Futurū quidem erat ut aliquando domus hæc locuples & re-

Esset, quādiu adhuc ille vir præsens erat (prehensione carens

Nunc verò aliter statuerunt dij mala cogitantes.

30

Qui illum quidem ignobilem fecerunt supra omnes

Homines, quoniam non ob mortuū utique sic lugere possem

Si inter suos socios occisus fuisset Trojanorum in populo

Aut amicorū in manibus postquam bellum egregiè admini-

Cui ipsi tumultum fecissent omnes Græci,

(strasset. 35

Atque etiā suo filio ingentem gloriā retulisset in posterum :

Nunc vero ipsum ingloriè Harpyiæ discerpsērunt :

Perijt

Perijt obscurus, inglorius, mihi verò dolores luctumque
Reliquit, neque amplius illum lugens desleo
Solū, quoniam certè mihi alia dij mala incommoda fecerunt.

- 5 Quotquot enim insulis dominantur optimates
Dulichioque Samoque, & nemorosa Zacyntho,
Atque quotquot asperam Ithacam regunt,
Tot matrem meam ambiunt, destruunt autem domum.
Illa verò neque abouit odiosas nuptias, neque finem

- 10 Facere potest, hi verò dilapidant epulantes
Domum meam : fortassis me malè perdent & ipsum.

Hunc gemebunda alloquebatur Pallas minerva,
Papè, sanè verò plurimum absentis Ulyssis
Indiges, ut qui quidem procis impudentibus manus iniiciat.

- 15 Si enim nunc veniens, domus in primis foribus
Staret, habens galeam & scutum & duo hastilia,
Talis qualem ipsum ego primū vidi
Domo in nostra bibentēque oblectantēque se,
Ex Ephyre reversum ab illo Mermerida.

- 20 (Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulysses,
Venenum mortiferum inquirens, ut ipsi esset
Ad sagittas ungendas ære acuminatas : sed ille quidē non illi
Dedit : quoniam deos verebatur sempiternos.
Sed pater illi dedit meus, amabat enim vehementer)

- 25 Talis existens procis si observaretur Ulysses,
Omnes brevis fati fierent & amaris nuptijs.
Verū enim verò hæc deorum in genibus posita sunt,
Sive reversus usciscatur, sive non
Suis in ædibus : te enim considerare jubeo

- 30 Quonam modo procos expelles ex ædibus.
Sed agè nunc intellige, & meam adverte orationem,
Cras in concionem ubi vocaveris Græcos,
Orationem ediffere omnibus : dij verò testes sunt :
Procos quidem ad propria abire jube :
Matrem autem si ipsi animus incessit nubere,

- 35 Redeat in domum patris multū potentis,
Hi nuptias conficient & apparabunt dotem
Sanè eximiam, quantam decet charam filiam comitari.

Minerva
jubeat Te-
lemachū
inve-
igare pa-
trem.

Οἷχ' αἴσας, ἄπυσας, ἐμὲ δ' ὀδυμένα πρὸς ἑστέ
 Καλλιπύ. ἐδ' ἐπὶ κείνον ὀδυρόμενον ἔστηκ' ἰζώ
 Οἷον, ἵπαι γὰρ μοι ἄλλα θεοὶ ἔχουσιν κήδε' ἔτευσαν.
 Οὐδ' αὖ γ' ἠσέουσιν ἐπιπράττεσσι φέρεσσι,

Δουλίξω τε Σαμῆ τε καὶ ὑλήεντι Ζακυνθῷ,

Η δ' ὅσσοι κρηναὶ Ἰθάκῃ καταχρησάνισσι,

Τόσοι μητ' ἔμω μῶνται, πύχουσι δ' οἶκον

Ἡ δ' ἔτ' ἀρνείται συζυγὸν γάμον, ἔτι πλεοντεῖ

Ποιῆσαι δυνάτα· τοὶ γὰρ φθινύθουσι ἔδοντες

Οἶκον ἔμειν, τάχα δέ με λατρεῖται σὺ καὶ αὐτός.

Τὸν δ' ἱππασήσασα παρθένου Παλλὰς Ἀθήνη,

Ω πόποι, ἥ δὴ πολλὸν ἀποικομίσθῃς Ὀδυσῆϊ.

Δείη, ὅ κε μετῃραν ἀναίδεσι γαῖρας ἱφείη.

Εἰ δὲ νῦν ἐλθὼν, δόμοις ἐν πενίτῃς ἵσχυροι

Σπείρη, ἔγων πληθευαὶ καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρα.

Τοῖς ἐν ὁδῷ μιν ἐνὶ τῇ πεδίῳ ἐνόησα

Οἶκω ἐν ἡμετέρω πίνονται τὰ τε τροπόμενά τε,

ΕΞ ΕΦΥΡΗΣ ΑΝΙΟΝΤΑ ΠΑΡ' ἸΛΥ ΜΕΡΜΙΣΙΔΑΟ,

Ες Εφύρης αἰσίου καὶ καὶ ἰαυ Μιρμυλίου
(Ὡς το γὰ καὶ εἴσι θοῆς ἐπὶ τοὺς Ὀδυσσεύς,

Φάρμακον ἀντρυφόνον διζήμιον, ὁποῦ οἱ ἄνθρωποι

॥ हे खेरीत मज्जापानः अन्नं च मिथुनं च ॥

Δῶκεν ἰπεὶ ῥα θεὸς νεμεσίζεις αἰὲν ἰόντας·

Αλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἑμὸς· φιλεῖσκει γὰρ αἰνῶς).

Τοῖος ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειν Οδυσσεύς,

Πάντες κ' ὠκύμορφοί τε μοῖοι τε, περὶ νόμοι τε.

Αλλ' ἤτοι μὴ ταῦτα θεῶν ἐὼς γινώσκας κείνου,

Ἦκεν νοσησας δαπνίσταται, ἥς κ' ἔχει.

Οἶσιν ἐνὶ μακάρουσιν σὲ ἢ φράζωμαι ἄνωγα

Ὁ πᾶς κεν μνηστῆρας ἀπίσταν ἐκ μεγάροιο,

Εἰ δὲ ἄρα καὶ ἐκείνη· καὶ ἐμὴν ἐκπαίδευσιν ἀνέγνω.

Εἰς ἀγαθὴν ἐκτίθει, καὶ ἐμὸν ὁμολογεῖσθαι μὲν βούλῃ,
 Ἀνθρώπων εἰς ἀγαθὸν καὶ λίαν ἥτονος Ἀγαθῆς.

Μὴν πείθεσθαι καὶ τοῖς ἰατροῖς τυράννοις.

Muruganaraya மீது இவர் சமர்ப்பணம் நிர்ଦோஷம் ஆகியது.

Μητίρρα δ' εἰ οἱ θυγῆς ἰφορμαῖται χαμίεα,

අපි ඉන්ද්‍රිය මාර්ගයෙන් අත්විඳිනු ලබන සියලුම දේ,
අපි ඉන්ද්‍රිය මාර්ගයෙන් අත්විඳිනු ලබන සියලුම දේ,

Οὐ γὰρ ἔστιν ἡμεῖς πατέρες, ἀλλὰ οὗτοι οἱ υἱοὶ

Πολλὰ μὲν ἔστιν ἡμεῖς θύλακα μὲν παροῦς ἔτι

10. Ημερησίως, ο οὗτος είναι φίλος με πολλούς πια,

_____ **B**

B

Σελ.

Σοὶ δ' αὐτὰ πυκινῶς ἐπαρήσταμαι, αἶ καὶ πύθηναι,
 Νῆ ἄρσας ἐρέτην ἐίκεσθαι ἥ τις ἀρίστη,
 Ἐρχο πινυτοῖσιν πατρὸς δῶν οἰχομένοισι,
 Ἡ τις τοι εἴησι βροτῶν, ὃ ὅσων ἀκγύσης

5 Ἐκ Διὸς, ἥτι μάλα στε φέρεται κλῖος ἀνθρώποισι.
 Πρῶτα μὲν ἐς πύλον ἰλθε, καὶ εἶρε Νέστορα διόν.
 Κεῖθεν ὃ Σπάρτῃν ὃ Ὀτρύνει ξανθὸν Μινειάου·
 Ος γὰρ δυνάτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχρῆτων.
 Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίωται καὶ γένηται ἀκγύσης,

10 Ἡτ' αὖν τευχόμορος πῶς ἐπὶ τλαίης εὐαιωνίη.
 Εἰ δέ τις τιθριώτης ἀκγύσης, καὶ δὲ τ' ἰόντης,
 Νοστήσας ἤπειτα φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σῆμα τί οἱ χεύσῃ, καὶ ἐπὶ κλῖρα κτερεῖξαι
 Πολλὰ μάλ' ὅσων ἴοικε, καὶ ἀνέρε μητέρω δαῖσσαι.

15 Αὐτὰρ ἐπὶ τῷ δὴ βῶντι τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,
 Φερέτω δ' ἤπειτα κτ' φέρεται καὶ κτ' θυμὸν
 Ὅπως κεν μενησῆρας εὖ μετὰ ἔρξει ποῖσι
 20 Κτείνης, ἥτι δόλων, ἥ ἀμφοτέρων. ἔδδ' ἐπὶ σι γῆ
 Νηπιάας ὀχίον, ἐπεὶ ἐκ ἐπὶ τηλίκης ἰοῖται.
 20 Ἡ ἐκ αἵτης οἶον κλῖον ἔλασσε δὲ Ορέστης
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα
 Λίγιστον δολομήτην, ὅς οἱ πατέρω κλυτὸν ἔκταν;
 Καὶ σὺ φίλος (μῆλα γάρ σ' ὀρθῶν καλὸν τε μέλαινα)
 Αλκιμῶς ἴσ' ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.

25 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα γούνα κατελυσσέμεν ἤδη,
 Ἡδ' ἐταρῶν, οἵ που με μάλ' ἀγαλόναι μῆροισι.
 Σοὶ δ' αὐτὰ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπέζω μύθων.
 Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰῶντα,
 30 Ἐὖν ἤτοι μὲν βῶντι φίλα φρονέων ἀγρυπνέεις,

30 Ὡς τις πατήρ ὃ παῖδ' ἐκ ἔποτε λήσσεμα αὐτῶν·
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ κείνῳ, ἐκ τῶν μὲν πρὸς ὁδοῖο,
 Ὀφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπυμόνός τε φίλοι κῆρ,
 Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χεῖρων εὖ θυμῷ,
 Τιμῇν, μῆλα καλὴν, ὃ πῶς κειμήλιον ἔσται

35 Ἐξ ἐμῶν· οἷα φίλοι ξείνοι ξείνοισι διδεδῶσι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θιὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Μὴ μ' ἐπὶ νῦν κατέρυκε, λιλασιόμορος πρὸς ὁδοῖο.

Tibi autem ipsi prudenter consulam, siquidem parueris,
 Navi instructa remigibus viginti quæ sit optima,
 Proficiscere interrogaturus de patre diu absente,
 Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
 Ex Jove, quæ potissimum gloriam adfert hominibus. 5
 Primum quidem ad Pylū abi, & interroga Nestorem divinum
 Illinc in Sparten ad flavum Menelaum,
 Hic enim novissimus venit Græcorum loricorum.
 Si fortè patris vitam & reditum audieris,
 Sanè tristis quantumvis adhuc perdurabis annum. 10
 Si verò mortuum audieris, neque amplius viventem,
 Reversus postea charam in patriam terram,
 Monumentum illi erige & parentalia perface
 Eximia valdè, qualia decet: & viro matrem dato.
 Porro postquam quidem hæc finieris, & perfeceris. 15
 Considera deinde in mente & in animo,
 Quo pacto procos intra ædes tuas
 Interficias, sive dolo sive palàm: minimè te convenit
 Puerilia consecrari, quoniam non amplius talis es.
 An non audisti qualem gloriâ consecutus fuerit divus Orestes 20
 Omnes per homines, postquam interfecit patricidam
 Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interemit?
 Et tu amice (te enim video eximiūque magnūque.)
 Strenuus esto, ut aliquis te etiam posterorum eximiè laudet.
 Cæterum ego ad navem celerem descendam jam 25
 Atque ad socios, qui ibi me plurimum expectant manentes.
 Tibi autem ipsi curæ sit, & meos adverte sermones.

Telemachus
 cui in lo-
 quendo
 20
 verecun-
 dia.

Hanc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
 Hospes profectò hæc amicè sentiens dicis,
 Perinde atque pater suo filio: & nunquam obliviscar illorum. 30
 Sed age nunc expecta, accelerans licet iter,
 Ut & lotus & oblectatus amicum pectus
 Donum habens ad navem eas gaudens in animo,
 Preciosū, valdè eximiū, quod tibi recōditi muneris loco erit
 Ex me, qualia amici hospitibus dant. 35

Huic respondebat deinde dea cæcū Minerva,
 Ne me amplius detine cupidum nimirum itineris,

Donum autem quodcunque mihi dare charum pectus jubet,
 Rursus redeunti da ut domum feram,
 Etiam eximio accepto. tibi vero dignum erit remuneratione.

Illa sic locuta abiit cæsa Minerva :

- 5 Avis autem ut sublimipeta avolat : huic autem in animo
 Indidit robur & audaciam, recordarique fecit patris
 Magis adhuc quam antea: hic autem mente sua considerans,
 Obstupuit in animo, putabat enim deum esse.

Phemius
 caecus re-

10

ditū Achi-
 vorum.

Continuò autem procos adibat deo æquandus vir :
 Illis autem cantor canebat insignis, hi verò tacitè
 Sedebant audientes : ille verò Achæorum reditum canebat
 Molestum, quem ex Troja indixit Pallas Minerva.

Hujus è cœnaculo mente intellexit divinam cantilenam
 Filia Icarij prudens Penelope,

- 15 Cochleam verò altam descendit suæ domus,
 Non sola, unà cum hac ancillæ duæ sequebantur.
 Illa verò quando jam ad procos pervenisset diva mulierum,
 Stabat sanè juxta limen aulae benè fabricatæ,
 Ante maxillas habens tenues vitras :

- 20 Ancilla verò certè ei honesta utrinque astabat.

Lacrymans vero tum alloquebatur divinum cantorem,

Penelo-
 pe Phe-
 mios le-
 quitur.

Phemie, multa sanè alia mortalium oblectamenta novisti,
 Gesta hominùmque deorùmque, quæ celebrant cantores.
 Horum unum ipsis cane assidens : illi autem silentio

- 25 Vinum bibant, ab hac verò quiesce cantilena
 Molesta, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor
 Affligit, quando me in primis incessit dolor immensus.
 Tale enim caput desidero, memor semper
 Viri, cujus lata est gloria per Græciam & medium Argos.

- 30 Hanc rursus Telem. prudens contrà alloquutus est,

Telemachus
 matrem repre-
 hendit.

Mater mea, quid sanè rursum invides jucundum cantorem
 Oblectare, quocunque illi mens impellitur? nō sanè cantores
 In causa sunt : sed interdum Jupiter in causa est, qui suggerit
 Viris ingeniosis ita ut velit unicuique.

- 35 Huic autem non reprehensio quòd Danaùm adversa canit.
 Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
 Quæcunque auditoribus recentissima existat.

Tibi

Δῶρον δ' ὅ, τίς κ' ἐμοὶ δώσω φίλον ἢ τοι ἀνώγει,
 Αὐτίς ἀνερχόμενα δάδραμα οἶκόνδε φέρεσθαι,
 Καὶ μέλα κελὸν ἱλάν, (οἱ δ' αἴξιον ἔσται ἀμειβῆς.

Ἡ μὲρ ἄρ' ὥς εἰπὺς ἀπίθη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Οἷος δ' ὥς ἀνέπαια δῖππιατο· πρὶ δ' εὖ θυμῷ
 Θῆκε κέρ' ἐκ γ' ἰάροτος, ὑπέμνησεν τε ἱ πατρός
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πᾶσι θέν· ὃ ᾗ φρεσὶν ἦσι νοήσας,
 Θάμβησεν κ' ἐθυμῶν, οἶσάτο γδ' θεὸν εἶνα.

Αὐτίκα ᾗ μνηστῆρας ἐπ' ἔχετο ἰσθμῖος Φῶς·

Τοῖσι δ' αἰοῖδ' αἰεὶ δὲ φεικλυτὸς, οἱ ᾗ σιωπῇ

Εἶατ' ἀκρόοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νῆστον αἰεὶ δὲ

Λυγρόν, ἐν ᾧ Τροίης ἐπιπύλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τῷ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ (ῥῶνιτο θάσπει αἰοιδῶ

Κῆρη λυγροῖο φείφρων Πύριλόπεια·

Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατέβησάτο οἷο δόμοιο.

Οὐκ οἶη, ἄμα τῇ γὰρ καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔπροντο.

Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

Στῆ ῥα ὦρ' ἐπ' αὐτὸν τίγατ' ὀνύχα ποιητῆος,

Αἶψα παρειαῶν χοῦρην λισσῶν κρήδεμνα·

Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεινὴ ἱστάτρεθι παρέεη.

Δακρύσασα δ' ἔπειτα τρωτηῦδά θύειν αἰοῖδ' ἔν,

Φῆμιε, πολλὰ γδ' ἄλλα βροτῶν θελήεσσι οἶδας,

Εργ' ἀνδρῶν τε, θεῶν τε, πᾶσι κλείουσιν αἰοῖδοι,

Τῶν ἐν γὰρ σφιν αἰεὶ δὲ παρήμεν'· οἱ ᾗ σιωπῇ

Οἶνον πινόντων. Ἰώτης δ' ἄπο παύ' αἰοιδῆς

Λυγρῆς, ἣ τί μοι αἰεὶ εὖ στήθεσσι φίλον κῆρ

Τείρει, ἐπεὶ με μάλιστ' ἐχθρίκετο πίνθος ἄλαστον.

Τοίλω γδ' κεφαλῶν πόθην, μεμνημένη αἰεὶ

Ἀνδρῶν τῷ κλέος εὐρὺ καὶ Εὐκλείδα καὶ μέσον Ἀργ'.

Τῷ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰῶντα,

Μῆτιρ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φρονέεις ἐρήθρην αἰοῖδ' ἔν

Τίρπων ἔσπη οἰνόος ὄρνυται; ἢ νύ τ' αἰοῖδ' ἔν

Αἶποι, ἀλλὰ πόθι Ζεὺς αἶψ' ὅ, ὅς τε δίδωσι

Ἀνδράσιν ἀλφειήσιν ὅπως ἰθήλῃσιν ἐκείνη.

Τῷ δ' ἔτι μῆσις Δαναῶν κακὴν οἶτον αἰεῖδεν.

Τῷ γδ' αἰοιδῶ μῦθον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι

Ἡ πρὶς ἀκρόοντες κατὰ τὴν ἀμφιπέληται.

Σοὶ δ' ἐπιτολῶται καρδίη καὶ θυμὸς ἀκούων.
 Οὐ γὰρ Οδυσσεύς οἱ ᾧ ἀπώλινε νόστιμον ἦμαρ.
 Ἐν Τροίῃ, πολλὰ γ' ἐκ ἄλλοι φῶτες ὄλοισι,
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἵσταται στυγερῆς ἔργα κόμισζε,

3 Ἴσεν τ' ἡλασθέντι τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἐρῶν ἐπιχρᾶς. μῦθος δ' ἀνδρῶσι μελήσει
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἑμοί· τὲ γὰρ κράτος ἐστὶ τοῖο οἴκου.
 Ἡ μὲν γὰρ μετόπισθε πάλιν οἰκὸν δὲ βίβηκεν·
 Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔειπε θυμῷ.

10 Ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβῶσα (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
 Κλαῖει· ἔπειτ' Οδυσσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνοι
 Ἡ δ' αὖ ἐπὶ βλεφάρῃσι βάλε γλαυκῶπις Ἀθλίη.
 Μητῆρες δ' ὁμαδῶσαν ἀνὰ μίγχαρ σπείοντες,
 Πᾶντες δ' ἡρήσαντο πᾶσι λεχέεσσιν κλισιάων·

15 Τοῖσι γ' Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχατο μύθων,
 Μητρὸς ἐμῆς μητῆρες ὑπερῷον ὕδραν ἔχοντες,
 Νῦν γὰρ δαινύμενοι τρεπόμεθα, μηδὲ βοήτης
 Ἔστω· (ἵππει τό γ' αὖ καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδῶν
 Τοῖσδ' οἱ ἔστω, θεοῖς ἐναλίφι καὶ αὐδῶν)

20 Ἡῶϊεν δ' ἀργεῖν δὲ καθεζόμεσθα κίοντες
 Πᾶντες, ἐν ὑμῖν μῦθον ἀπληγῶς ἀπαίψα,
 Ἐξήσας μίγχαρ, ἄλλας δ' ἀλὶ γυνῆσι δαΐτας,
 Ὑμῶν κτήματα ἔδοντες, ἀμειβόμενοι καὶ οἴκους.
 Εἰ δ' ὕμμῳ δοκέει τόδε λαίπεθον καὶ ἄμεινον

25 Ἐμῶν, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντι νῆπιον ἰλίσσας,
 Κέρεε', ἐγὼ γ' ἵψας ἐπιβώσασμαι αἰὲν ἰόντας,
 Αἰεὶ ποθὶ Ζεὺς δῶκε παλινπταῖ ἔργα γένεσθαι,
 Νῆπινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἐντοσύν ὅλοισι.
 Ὡς ἔφατ'· οἷδ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσσι φώϊτες,

30 Τηλέμαχον γὰρ μαζόν, ὃ παρτελίας ἀργεῖον.
 Τὸν δ' αὖ Ἀντίοχος προσέφη Εὐπείη· ἦ δέος,
 Τηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ σὺ διδασκούςιν θεοὶ αὐτοῖ
 Ὑψαργεῖν τ' ἔμεναι, καὶ παρτελίας ἀργεῖον,
 Μὴ σέ γ' εὖ ἀμφιάλω ἱππῆα βασιλῆα Κορινθίων

35 Ποιήσεις· ὃ τοι γένετ' πατρώϊόν ἐστιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰῶντα,
 Ἀντίοχ', εἰπὺς μοι καὶ ἀγῶσσαν ὃ, τί κεν εἴπω;

Tibi verò sustineat cor & animus audire.
 Non enim Ulysses solus perdidit reditus diem
 In Troja, multi verò alij viri perierunt :
 Sed in domum profecta, tua opera administra,
 Telámque & colum, & ancillis impera
 Opus accelerare : sermo verò viris curæ erit . (domo.
 Omnibus, potissimum vero mihi: hujus enim imperiû est in
 Illa quidem attonita rursus in domum ivit :
 Filij enim dictum prudens ponebat in animo.
 Ad cœnaculum ubi ascendisset cum ancillis mulieribus. 10
 Flevit subinde Ulysses charû maritum, donec illi somnium .
 Dulcem palpebris immisit cæsa Minerva.
 Proci autem tumultuabantur per ædes obscuras,
 Omnes autem cupiebant ad lectos reclinari.
 Illis autem Telem. prudens incœpit sermonem, 15
 Matris meæ proci immensa contumelia elati,
 Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
 Adsit : (nam hoc honestum est audire cantorem
 Talem, qualis ille est diis æsimilis voce.)
 Mane verò in concionem consideamus venientes 20
 Omnes, ut vobis sermonem audenter renunciem
 Exire ex ædibus : alias porro sequimini dapes,
 Vestra bona absumentes , alternis cōvivij per ædes singulas.
 Si verò vobis videtur hoc satius & melius
 Esse, viri unius victum impunè perdere, 25
 Absumite, ego verò deos invocabo sempiternos,
 Si unquam Jupiter det vicissim pœnā insipientia opera fieri,
 Inulti sanè postea intra ædes pereatis.

Sic ait : illi verò omnes mordicus labijs compressis
 Telemachum admirabantur qui audacter loquutus esset. 30

Hunc autē rursus Antinous alloquutus est Euphichei filius
 O Telemache, quàm sanè te docuerunt dii ipsi
 Sublimiloquum esse, & confidenter proloqui,
 Ne te utique in circumflua Ithaca regem Saturnius
 Constituat, quod tibi propter genus paternum est. 35

Hunc rursus Telem. prudens contrà allocutus est,
 Antinoë, an mihi irasceris si quid dixerò ?

Et sanè hoc vellein, Jove utique concedente accipere.

An dicis hoc pessimum in hominibus esse?

Non enim ullo pacto malum est imperare: statim ei domus
Dives fit, & honoratior ipse.

5 Sed certè reges Achæorum sunt etiam alij

Multi in circumflua Ithaca, juvenes & veteres:

Hortu aliquis hoc habeat, postquā mortuus est divus Ulysses:

Cæterum ego domus rex ero nostræ,

Et mancipiorum quæ mihi acquisivit divus Ulysses.

10 Hunc statim Eurymachus Polybi filius contra alloq. est,

Eurymachus Telemacho respon-

det. Telemache, certè hæc deorum in genibus posita sunt,

Quisnam circumfluz Ithacæ dominabitur Achivorum.

Bona verò ipse habeas, & ædibus tuis imperes.

Non enim ille veniat vir qui invitum vi

15 Bonis deprædaturus sit, Ithaca adhuc habitata.

Sed volo te optimè de hospite interrogare,

Unde ille vir, quali autem gloriatur esse

E terra, ubinam ei genus & patrium solum,

An tibi nuncium patris adferat venientis,

20 An suum ipsius debitum expetens huc veniat.

Ut factò impetu statim abiit, neque sustinuit

Ut cognosceremus: neq; enim improbi vultu præ se ferebat.

Telemachus Eurymacho loquitur Hunc autem rursus Telemachus prudens alloquutus est,

Eurymache, certè reditus periit patris mei,

Neque sanè nuncio amplius credo sic unde veniat.

25 Neque vaticinium curo, si quem mater

Domum vocatum vatem consulat.

Hospes verò hic meus paternus è Tapho est,

Mentes Anchiali bellicosi prædicat se esse

30 Filium: cæterum Taphijs navigandi studiosis imperat.

Sic ait Telemach. mente verò immortalē deā cognovit.

Hi verò ad tripudia & dulcem cantum

Conversì oblectabantur, expectabāt autē vesperū adventare:

Dum hi autem oblectabantur, niger vesper venit.

35 Et tunc dormituri ibant domum unusquisque:

Telemachus autem ubi ipsi thalamus perpulchræ aulæ

Sublimis ædificatus erat perspicuo in loco.

Καί κεν τῷτ' ἱήλοισι Διὸς γε δίδοντο ἀργαῶν.
 Ἡ φῆς τῷτε χαίκεν ἐν ἀνθρώποισι πτόχων·
 Οὐ μὲρ γάρ τι κακὸν βασιλεύει μὲρ· αἰψὰ τε οἱ δῶ
 Λφειὸν πίλεται, καὶ πημέτερος αὐτὸς.

Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Αἰχμῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, καὶ ἡδὲ πηλοὶ,
 Τῶν κεν τις τὸδ' ἔχησιν, ἐπεὶ γαίη διος Οδυσσεύς·
 Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκησιον ἀναξ' ἔσμεν ἡμιτέροιο.
 Καὶ δμῶν ἕς μοι λήϊστον διὸς Οδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολυῶς παῖς ἀντίον ῥῶδεν,
 Τηλέμαχ', ἥτοι βῶντα θῶν ἐν γαυῶσι κῆνται,
 Ος τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Αἰχμῶν·
 Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχει, καὶ δώμασιν οἷον ἀνάσσει.
 Μὴ γδ' ὅγ' ἔλθοι αἶψα ὅς τις αἰχνοῖται βίῃφι

Κλήματ' ἀποβράσει, Ἰθάκης ἐπὶ καυσταίῃσιν,
 Ἀλλ' ἱήλωσι φέρεται παρὶ ξείνοιο ἑταῶν,
 Οππόθεν ἔτος αἶψα, ποῖός δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 Γαίης. πῶδ' ἢ νύ οἱ γαίῃ καὶ πατρὶς ἄρουρος·
 Ἡέτοι ἀγγελίῳ πατρὸς φέροι ἐρχομένοιο,
 Ἡἴον αὐτῇ χρεῖσθαι ἐλδομένοιο τίδ' ἔχῃναι.
 Οἷον ἀνείχας ἄφαρ οἴχεται, ἔδ' ὑπέρμεινε
 Γυνῆρα· ὃ μὲρ γάρ τι κακὸς εἰς ὅπα ἰώνκει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ῥῶδεν,
 Εὐρύμαχ', ἥτοι νόστις ἀπώλετο πατρὸς ἐμῆιο,
 Οὐτ' οὐδ' ἀγγελίῃς ἐπὶ ποίησμαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
 Οὔτε θεοσσωπὴς ἱμπύζομαι, ῥῶπινά μῆτηρ
 Ἐς μέγαρον καλίσσασα θεοσσωπὸν ἐξερέηται·
 Ἐσπὸς δ' ἥτος ἐμὸς πατρῷος ἐν Τάφῃ ἐστὶ,
 Μῆτις Αὐχχάλοιο δαΐφροτος εὐχεται εἶναι
 Υἱὸς, ἀπὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοσιν ἀνάσσει.

Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀγνοάτῃω θρόν' ἔγνω.
 Οἱ δ' ὅς ὁρχησάμενοι καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 Τριψάμβροι τέρποντο· μέρον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἔλθοιν.
 Τοῖσι δ' ἐπεπομπάσιν μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθε.

Δὴ τότε κακκαίοντες ἴδαν εἰχρόνδ' ἔχοντες·
 Τηλέμαχος δ' ὅτε οἱ θαλαμῷ σφειμαμένοιο αὐλῆς
 Ὑψηλὸς δειόμετο, σφειμαμένοιο σὺν χερσιν,

- Ενθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ Φρενὶ μερμηρίζων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθουράς δαΐδας φέρι κείν' εἰδῆα
 Εὐρύκλοι' ὦπας θυγατρὸς Πεισίνωορ' ἔδωκε.
 Τῷ ποτὶ Λαέρτης πρίατο κτεάπεσιν ἰοῖσιν.
 5 Πρωτὸν οἶον ἔτ' ἔβαν, ἐκρησάβοιο δ' ἔδωκεν.
 Ἰσάει μιν κιδνὴ ἀλόχῃ πένεσιν μετὰ ἔργισιν.
 Εὐνῇ δ' ἔπειτα ἔμικτο, χόλον δ' ἀλείνει γυναικός.
 Ἡ οἱ ἅμ' αἰθουράς δαΐδας φέρι, καὶ ἐμείλισσε
 Διωάων Φιλοίσκι, καὶ ἔτρεφε τυττὸν ἰόντα.
 10 Ὀτίξεν ἣ θυράς θηλάμῳ πύρρα πνιπτοῖο.
 Εἴξετο ἣ ἐν λίκτῃ μαλακῇ δ' ἔκδωκε χιτῶνα.
 Καὶ τὸν μὲν θραΐης πυγμῇδεσσι ἔμβαλε χερσίν.
 Ἡ μὲν τὸν πλύξασκε καὶ ἀσκήσασκε χιτῶνα,
 Πασσάλα ἀΐκρεμύσασκε πῶρ' ἀπὸ πύλαισι λίχασσε.
 15 Βῆ δ' εὐρυκὴν θηλάμῳ θυρῶν δ' ἐπὶ θυρῶν κερῶν
 Ἀργυρεῇ, ἐπὶ ἣ κλειδὸν ἵπτευσεν ἰμάνη.
 Ενθ' ὅγε παννύχιον, κρηταλυμὲρ οἷός αὐτόν,
 Βέλεος φρεσὶν ἦεν ὁδὸν τῷ περὶ φῶς Ἀθλῶα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

20

τῆς Ομήρου Οδυσείας.

ΣΥΝΑΓΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΙΣ ΜΗΝΕΤΗΡΟΝ
 ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑΣ Τῆς Οδυσσεύς. Λαβὼν ἣ πῶρ μὲν Εὐρυ-
 κλείας τὰ πρὸς τῷ ἀπὸ δαΐδας ἐπιτηδεύει, πῶρ ἣ τὴν
 Ἀθλῶα ἐπιτηδεύει καὶ γαῖαν, εἰς τὴν αἰθουράν ἔλκει διωάων.

25

Α Δ Λ Η.

Βῆ δ' ἀργεῖον ἔχει, ἥα χερσὶ, πλοῦν μετ' ἀγῆνας.

Η ΜΕΤ' ἣ ΕΛΑΝΕΙΑ ΦΑΝΗ ΡΟΔΟΔΑΪΚΤΥΛΟΣ ἦν.
 ΟΡΕΥΤ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Οδυσσῆα φίλος υἱός,
 Εἰματι ἰσάμηνον. πρὶν ἣ εἴφορ' ὅτε ἦεν ἄμην.
 30 Ποσσὶ δ' ἔπειτα λιπάρῃσιν ἐδῆσσε κηλὰ πίδαλα.

Βῆ δ'

Illuc ivit ad lectum multa mente reputans.

Simul cum eo ardentem faces ferebat pudica sciens

Euryclea Opis filia Pisenoridæ,

Euryclea
mātrix.

Quam olim Laertes emerat facultatibus suis

Impubem adhuc & precium viginti bouum dedit.

5

Perinde autem ipsam ac pudicā uxorem honorabat in ædibus

Lecto vero nunquā cōmixtus est, irā scilicet fugiebat uxoris,

Hæc illi simul ardentem faces ferebat, & ipsum maxime

Ancillarum amabat, & enutrierat parvulus cum esset.

Aperuit autem januas thalami benefacti :

10

Sedebat autem in lecto, molle autem exiit indusium :

Et id quidem aniculæ sedulæ imposuit in manus.

Illa quidem plicato & aptato indusio

Trabe suspenso juxta vermiculatos lectos

Festinebat ire ex thalamo : januam autem attraxit annulo

15

Argenteo : insuper autem pessulum obtendit loro.

Hic ille pernox tectus ovis florida lana

Examinabat mentibus suis viam quam significaverat Pallas.

ARGUMENTUM SECUNDI

LIBRI ODYSSEÆ.

20

Confecta concione Telemachus denuntiat procis, ut
exeat e domo Ulyssis. Acceptis autem ab Euryclea
ijs quæ ad peregrinationem necessaria erant à Pallade
socios & navem, ad navigationē proficiscitur sole occidente.

ALIUD.

25

B, Concione habet, viatica anus, navigationem
cum Minerva,

Quādo verò manē genita apparuit roseis digitis auro-
Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectus filius (ra,
Vestes indutus, gladium verò suspendit ab humeris : 30
Pedibus verò nitidis alligavit pulchra calceamenta.

Festi-

Festinat autem ire è cubiculo deo similis obvius.

Continuò autem præconibus canoris imperavit

Convocare ad concionem comatos Achæos.

Hi vero convocarunt: illi autē congregabātur valdè celeriter.

Porro postquam congregati sunt. confestimque adfuerunt,

Convo-
catur
Achivi.

Ivit utique ad concionem, manu autē tenebat ferreā hastam :

Non solus, simul cum duo canes veloces sequebantur.

Divinam certè huic gratiam perfudit Pallas.

Hunc sanè omnes populi advenientem admirabantur.

10 Sedebat verò in patris sella, cesserunt autem senes.

Heros
Ægypti-
us.

His verò continuò heros Ægyptius cœpit concionari,

Qui ob senectutem ineurus erat & multa sciebat.

Atqui hujus dilectus filius cum divino Ulysse

Ad illū pulchros equos nutries cōscenderat cavis in navibus,

15 Antiphus bellator, illum verò sævus interfecit Cyclops

In spelunca cava, ultimamque paravit cœnam.

Tres autem illi alij orant, & nunc inter procos versabantur

Eurynomus, duo autem perpetuò habebant paterna opera.

Sed neque sic illius oblitus erat lugens & dolens.

20 Hos lacrymans allocutus est, & dixit,

Audite sanè nunc me Ithacenses quodeunque dixerò,

Nunquam nostrum concilium factum est neque concessus,

Ex quo Ulysses divinus abiit cavis in navibus :

Nunc autē quis huc congregavit, quē necessitas tantū urget?

25 Sive ex junioribus viris, aut qui seniores sunt,

An aliquem nuncium exercitus audivit venientis

Quem nobis palam dicere queat, quoniam prior audiverit ;

An quippiam publicum aliud declarat, aut profert ?

Probus mihi videtur esse, juvans vel fœlix, utinam illi ipsi

30 Jupiter bene vertat, quæcunque mente sua cogitat.

Sic ait, gaudebat autem laude Ulyssis charus filius,

Neque amplius diu sedet, cupiebat enim concionari :

Stabat autē in media cōcione, sceptrū autē ei imposuit manui

Pisenor
Praeco.

Præco Pisenor prudentia consilia edoctus.

35 Primum, deinde ad senem conversus loquutus est,

Telenax-
chus con-
ciantur
& suam

O senex, non procul abest ille vir, statim autē ipse cognosces

Qui populum congregavit : potissimum me dolor urget.

Neque

Βῆ δ' ἴδμεν ἐν θαλάμοιο θεῶ ἐνὸς ἀντίκλινον ἄντην.

Αἰΐψα δ' ἐκέρκεσσι λιγυροφθογχοῖσι κίλευσε

Κηρύσσεν ἀγροῖω δὲ κερηρομάωνται Ἀχαιοὺς.

Οἱ μὲν ἐκέρκυσον, τῷ δ' ἠγείρετο μὲν ὦκα.

Λυτὴρ ἔπειθ' ἤμαρται, ὁμηγερέες τ' ἐγίνοντο,

Βῆ δ' ἴδμεν εἰς ἀγροῖω, παλάμῃ δ' ἔχε χαλκίῳ ἐγχεῖν

Οὐκ οἶδ' ἄμ' αὖ τῶν δυνά κωκὶς ἀρξάϊ ἵπποισι.

Θεσπιοσίλῳ δ' ἄρα τῶν γε χεῖρας κρατεροῖεν Ἀδίαη.

Τὸν δ' ἄρα πάντες, λαοὶ ἐπεὶ χερσὶν ἴσμεν ἔναι.

Ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῃ, εἴξαν δ' ἠέροντες.

Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγυπλίῳ ἤρχ' ἀγροῖεν,

Ὅς δὴ γῆραι κυφὸς ἔην, καὶ μύελα ἦδη.

Καὶ γὰρ τῷ φίλος υἱὸς ἄρ' ἀνιπτήσθαι Ὀδυσῆϊ

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔδωκε γόλης ἐνὶ νηυσὶν

Ἀνιπφὸς αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄρ' ἵος ἔκτανε Κύκλωψ

Ἐν αὐτῇ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσπετο δόρυον.

Τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὀμίλει

Εὐρωόμῳ, δύο δ' αὖτ' ἔχον πατρὸς αἶμα ἱρὰ·

Ἀλλ' ἔδ' ὡς τῷ λήγεται ὀδυρομένο καὶ ἀχρυνν.

Τοῖς ὅ γε δακρυχέων ἀγροῖσπετο καὶ μετῆεπεν,

Κέκλυτε δὴ νῦν μιν ἱθακήσοι ὅ, τίς κεν εἴπω,

Οὐδὲ ποτ' ἠμετίσθαι ἀγροῖ γένετ' ἔδωκεν ἔσθης,

Ἐξ ὅ Ὀδυσσεύς διός ἔδωκε γόλης ἐνὶ νηυσὶ

Νῦν δ' ἴς τις ὦδ' ἠγείρει; τίνα χρεὼν τόσων ἔκει.

Ἡς ἴων ἀνδρῶν, ἢ οἱ παρορμητέροί εἰσιν;

Ἡς πν' ἀγχιλίῳ σφατῷ ἔκτανε ἱερὸν ἄνθρωπον,

Ἡς καὶ ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε παρ' ἑτέρῳ γε πύθοιτο;

Ἡς π' ἀνδρῶν ἀλλο πικρὰ ὀφείλωμαι ἢ δ' ἀγροῖεν;

Ἐδλός μοι δοκεῖ εἶναι, ἐνὶ μένῳ· εἴ γε οἱ αὖτ' ἔδωκε

Ζεὺς ἀγαθὸν πλῆθος ὅ, π' φρεσὶν ἦ π' ἰδμοῖσιν.

Ὡς φάτο, χαῖρε δ' ἐπὶ φήμῃ Ὀδυσῆϊ φίλος υἱός,

Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ δῶν ἦτο, μνησθῆναι δ' ἀγροῖεν.

Σπῆ δ' ἴσμεν ἀγροῖ· (καὶ πῶς δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρα)

Κῆρυξ Πηλεΐδῃ πεπνυμένος μῆδεα εἰδώς.

Πρῶτον, ἔπειτα μέροντα κρατερὸν ἄνθρωπον παρορμήσει,

Ὡς μέρον, ἐχέτω ἔσθης ἀνὴρ, (τὰ γὰρ δ' ἔσθαι αὐτὸς)

Ὅς λαοὶ ἠγείρει· μέλιντα δὲ μ' ἀγλὸς ἱππῆϊ.

Οὐτί πιν' ἀγχιλίῳ τρωτῷ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 Ἦν χ' ὑμῖν σάφα εἶπον, ὅτι πρῶτος γε πυθόμενον,
 Οὐτί π' ἀπὸ δῆμοιο ἀλλοιόφραστον εἶδ' ἀγχιεῖν·
 Ἀλλ' ἔμθον αὐτῷ χρεῖσθαι, ὅ μιν κρητὸν ἔμπροσθεν οἶκον,

5 Δοῖα· τὸ μὲν πατὴρ ἰδὼλόν ἀπύλοισι, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 Τεῖσδ' ἴδαντο βασιλεῖσι, πατὴρ δ' ὡς ἦεν·
 Νυνὶ δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τέχνα οἶκον ἀπαιτῶν
 Πάγχυ λίσσεται, βίησιν δ' ἀπὸ πείμπαν ὀλέσσει·
 Μητιέ μοι μνηστῆρες ἐπὶ χρεῖσιν ἐκ ἰηλέεσσι.

10 Τῶν ἀνδρῶν φίλοι ἦς οἱ ἐσθλὰ δὲ γ' εἰσὶν ἄριστοι
 Οἱ πατρὸς μὲν ἐν οἴκῳ ἀπὸ βίης νύκτωρ
 Ἰκθύνει, ὡς κ' αὐτὸς ἰδύνουσι τοῦτο ἔργον.
 Δοίη δ' ὅ κ' ἰηλοί, καὶ οἱ κρηταὶ μὲν ἔλθοι·
 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεόμενοι ἤμετα πάντες,

15 Βῆς ἱερὸν οἶκος καὶ οἷς καὶ πόσις αἶσας,
 Εἰλαπινάρεσι, πίνουσιν αἶσά πε οἶνον
 Μακροδίωκε. ταῖς ἡμετέροις κατάνετα. καὶ γὰρ ἔτ' ἀνὴρ
 Οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκεν, ἀρλὼν δ' ἐν οἴκῳ ἀμυνόμενος·
 Ἡμεῖς δ' ἐνὶ πτοίῳ ἀμυνόμενοι ἢ καὶ ἔπειτα

20 Λιγυαλίοις ἐσόμεθα, καὶ ἐδιδάκηταις ἀκλύν·
 Ἦτ' ἂν ἀμυνόμενοι, εἰ μὲν δυνάμεις γε παρείη.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνὰ τὰ ἔργα τιτεύχεται, καὶ ἐπὶ κελῶν
 Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· τιμωροῦνται καὶ αὐτοὶ,
 Ἀλλὰς τ' αἰδέονται φεικόμενοις ἀνθρώπους

25 Οἱ φεικόμενοι· ἦτοι δ' ὑποδείξαι τε μέλει,
 Μὴ τι μετασπέρψωσιν ἀγασσάμενοι κρητὸν ἔργον.
 Λίσσομαι ἡμῶν Ζεῦς Ὀλυμπία καὶ δὲ Θέμιστος,
 Ἦτ' ἀνδρῶν ἀγροῦς ἡμῶν λύει καὶ δὲ κρητὸν,
 Σχίσθι φίλοι, καὶ μὲν οἷον ἰάσεται πίνθαι λυγρῷ

28. 30 Τείρεσθαι· * εἰ μὲν που τι πατὴρ ἐμὸς ἰδὼλός Ὀδυσσεύς
 Δυσμενέων καὶ ἐρεξεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 31 Τῶν μὲν δ' ἀποπνύμενοι κρητὸν ῥέζειν δυσμενέοις,
 32 Τῶν μὲν ὁπρῶν οἶκος· ἐμὸς δὲ καὶ κέρδιον εἶη
 33 Ἰμῶς ἰδὼν καὶ κρητὸν πείμπαν ὀλέσσει.

33 Εἰχ' ὑμῖν γε φάσκειν, καὶ χ' ἂν ποτε καὶ τίς τις εἴη.
 Τόφρα γὰρ ἂν καὶ αὐτοὶ ποτιπλῖνος οἰμεῖται μύθη,
 Χρημέτι ἀποπνύοντες, ὡς κ' ἀπὸ πείμπαν ὀλέσσει.

Neque ullum nuncium exercitus audivi venientis,
 Quem vobis palam enarrem, quod prior audiverim,
 Neque quicquam publici aliud enarro, neque dico, (vos
 Duplex: alterū quidē patrē eximiū perdidit, qui quondā inter
 Iplis imperabat, pater autem velut miris erat.

Sed meum ipsius negotium, nam malum in domum incidit.
 Nunc autem longē majus, quod mox citō domū universam
 Funditus evertet, facultates autem omnino disperdet:

Matri meæ proci instant nolenti,

Eorum virorum chari filij qui hic utique sunt optimi,

Qui patris quidem in domum volunt proficisci.

Icarj, ut ipse quidem dotet filiam:

Det verò cui voluerit, & ipse gratus venerit.

Illi verò in nostram domum divertentes diebus omnibus

Boves mactantes, & oves & pingues capras,

Splendidē convivantur, bibūntque generosum vinum

Temerē: plurima verò absumunt: non enim adest vir

Qualis Ulysses erat qui detrimentū vel diras à domo arceat:

Nos vero neutiquam qui avertere queamus: quin etiam

Imbellēsque sumus, & neque periti roboris.

Omniñō sanē averterem, si mihi vis adesset.

Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque honestē

Domus mea perit: indignemini & ipsi,

Alios reveremini vicinos homines

Qui circum habitant: deorum verò timete iram,

Ne quid infesti retalient malis facinoribus.

Oro sive per Jovem Olympium sive Themidem,

Quæ hominum consilia vel demittit vel cogit,

Abstineat amici, & me solum finite dolore molesto

Affligi: si usquam pater meus probus Ulysses

Hostili animo malis affecit fortes Achæos:

Eorum me vindictam capientes malē afficite hostili animo

Istos incitantes: mihi verò satius esset

Vos absumere possessionēmque, proventūque:

Quod si vos comederitis, fortassis olim etiam ultio fuerit.

Tamdiu enim per urbem prehensabimus colloquio,

Bona repentes, donec omnia persoluta sint.

Nunc

Nunc verò mihi inanes dolores iniecit animo.

- Sic ait iratus, sceptrum autem jecit in terram,
 Lacrymas distillans, commiseratio verò cepit pop. omnem.
 Tūc alij quidē omnes in silentio erāt, neque quisquā audebat
 ¶ Telemacho verbis respondere molestis.

Antinoui
 responsio

Antinous autem ipsum solus respondens alloquutus est,
 Telemache altiloque, animo indomite, ut loquutus es
 Nos dedecorans, vis autem maculam inurere?

- Tibi verò nequiquam proci Achæorum in causa sunt,
 10 Sed tua mater, quæ sanè imprimis versutias callet.
 Jam enim tertius est annus, statim autem aderit quartus,
 Ex quo eludit animum intra præcordia Achæorum:
 Penelope erga
 procos
 doli.
 Omnes quidem sperare facit, & promittit viris singulis.
 Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat.

- 25 Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit,
 Exorsa magnam telam in aridibus, texebat,
 Subtilem & immensam: statim nos alloquuta est,
 Juvēnes mei proci, postquam mortuus est divinus Ulysses
 Sustinete urgentes meas nuptias, donec linteam

- 30 Perfecero (ne mihi yana fila pereant)
 Laërti heroi pollinctum, quando tandem ipsum
 Fatum malum prehenderit asperæ mortis.

Ne aliqua me in populo mulierum Græcarum culpet,
 Si quidem absque tegumento jacerit multa possidens.

- 35 Sic ait. nobis vero statim persuasus est animus generosus.

Tum verò interdū quidem texebat magnam telam,
 Noctu verò dissoluebat postquam faces adhibuisset.

Sic triennio quidem latuit dolo, & persuasit Achæos:
 Sed quum quartus venit annus, & advenērunt horæ,

- 30 Et tunc certè aliqua dixit mulierum quæ benè sciebat,
 Et ipsam dissolventem invenimus pulchram telam,
 Sic illa quidem perfecit etiam nolens præ necessitate
 Tibi verò sic proci respondent, ut scias
 Ipse tuo animo, sciant & omnes Achivi:

- 35 Matrem tuam dimitte, jube autem ipsam nubere
 Illi cuicunque pater jasserit & placuerit ipsi.

Si verò amplius vexabit multo tempore filios Achivorum,

Hæc

Νῦν δὲ μοι ἀπρηπτοὺς ἐδυνάετο ἐμβάλλεσθαι θυμῷ.

Ὡς φάτο χροὸν ἰδὼν, ποτὶ δὲ (κῆπτον) βάλε γαίην,
δακρυῖν ἀνασπῆσας· οἴκτος δ' ἔλε λαιὸν ἄπαντα.
Εἰδ' ἄλλοι μὲν πάντες αἰκλῶ ἴσαν, ὅτι τις ἔταλιν
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθ' ἡλεποῖσιν.

Ἀντίοχος δὲ μιν οἶον ἀμειβόμενον ἀνείηκεν,
Τηλέμαχ', ὑψαγῆρ', μὲν ἄρχετο, ποῖον ἔειπες,
Ἡμῖν αἰχλῶν; ἱθιλεῖς δὲ κεκώμεν ἀνέσψαι;
Σοὶ δ' ἔπ' μνηστῆρες Ἀχαιῶν ἀποδείξουσιν.

Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι πῖρα κέρδην ἐδῶν.
Ἦδη γὰρ τρέιται ἴσιν ἕτος, πῆρα δ' αἴσι τίπτεται,
Εἴ μ' ἀτέμβει θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν·
Πάντας μὲν ἔλπει, καὶ ὑπάρχεται ἀνδρῶν ἐκείνων,
Ἀχιλλεὺς ἀνείηκεν, ἴσος δὲ οἱ ἄλλα μύθοισιν.

Ἡ δὲ δόλον τίειδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μεμνήμεναι·
Στησε μὲν μέγαν ἰσὺν οἷο μιν γάργαρον, ὕφαρτε,
Λιπὸν καὶ σφαιμιττον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετίενπει,
Κῆρυ, ἔμοι μνηστῆρες, ἱππῶ γυνὴ δὲ Ὀδυσσεύς,
Μίμνεντ' ἱππηγῆμοι τῶν ἐμῶν γαίμεν, οἷσιν φῶρεται

Ἐκτελίσσω (μὲ μοι μετὰ μάλιστ' ἰήματα ἔλαττω)
Λαίρτη ἤρωι ταφῆϊον, εἰς ὃ πέν μιν
Μοῖρ' ὅλῃ καλῆλυσεν πενηλὲς ἱππῶντοιο·
Μή τις μοι κτ' ἄμμι Ἀχαιῶνδων ἰμεσέσθῃ,
Αἶκεν ἄπερ ἀνείργου καίτην, πολλὰ κταπτοσας.

Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε πεπαιγμένο θυμὸς ἀνέλωρε.

Εἴη καὶ ἡμεστέη μὲν ὑφαινεσκε μέγαν ἰσὺν,
Νύκτας δ' ἀλκυίσκον, ἱππῶ δαΐδων τὸν ἄρξαιον.
Ὡς τρέιτες μὲν ἔλπει δόλον, καὶ ἱππῶν Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅτι τίπτεται ἡλθ' ἕτος, καὶ ἐπὶ λυγρὸν ὄραται.
Καὶ τότε δὴ τις ἔπει γυναικῶν ἡ σείφα ἦδη.

Καὶ τὴν γ' ἀπαύεσσαν ἐφείθε μὲν ἀγλαὸν ἰσὺν.
Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεισεν καὶ ἔπ' ἱθιλες ὑπ' ἀλάλκῃς,
Σοὶ δ' ὠδὲ μνηστῆρες ἀποπείνονται, ἵν', εἰδῆς
Αὐτὸς σὺ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πᾶντες Ἀχαιοί·

Μητέρει σὺν ἀνέστηκα, ἀνέχεσθαι δὲ μιν γαίμετο·
Τῷ ὅτιόν τι πατὴρ κίλισται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνέσθαι γὰρ πολλὴν χεῖρα κῆρας Ἀχαιῶν,

- Τὰ φρεῖνσ' ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ πίερα δῶκεν Ἀθλίῃ,
 Ἔργα τ' ἐπίπλεαδ' ἀφεικαλλία, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
 Κέρτατα δ' οἱ ἔπει πρὶν ἀγκυρόμεν ὑδὲ πάλαιων,
 Τάων αἰ πέρεος ἤσαν ἐὺπλοκαμίδος Ἀχαιῶν.
- 5 Τυρὸν τ', Ἀλκμήνῃ τε, ἐὺπλοκαμὸς τε Μυκλήν·
 Τάων ἔπει ὁμοῖα νοήματα Πύλοιο πείη
 Ἠδὴ, ἀπὲρ μὲν τῷ π' ὅς ἐκείσι μιν ἐκ σόουσσιν.
 Τόφρῳ γὰρ οὐκ βίοντι τε πρὶν καὶ κτήματα ἔδιδται,
 Οφρα καὶ κείνη τῶν ἔχῃ νόον ὅν πιναι οἱ ταῦ.
- 10 Ἐν γήρασι παῖσι θίοι, μέγα μὲν κλῖος αὐτῇ
 Ποιεῖτ', αὐτὰρ (οἱ γὰρ παθὺν πολὺν βίοντιο.
 Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργῳ πέρεος γ' ἴμεν, ἔτι περ ἄλλῃ,
 Πρὶν γ' αὐτῶν γῆμαδ' Ἀχαιῶν ὃ κ' ἰθίλησαν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι λῶδαι,
- 15 Ἀπὸ δ' ἔπει δέμων ἀίεσσαν ἀπῶσται
 Ἡ μ' ἔτεχ', ἡ μ' ἔθρεψεν πατήρ δ' ἔμμεν ἀλλοθι γαίης
 Ζῶν ὅγ' ἡ τίθηκε· κακὸν δὲ μοι πόλλ' ἀπατίειν
 Ἰκαρίῳ, αἶψ' αὐτὸς ἐκὼν δ' ὅτ' ἀπὸ ματρίος πίμπω.
 Ἐκ γὰρ τῷ πατρός κακὰ πάσσομαι, ἄλλα δ' οὐκ ἔχω.
- 20 Δῶκεν· ἐπεὶ μήτηρ συζαρέας ἀρήπατ' Ἐλεηνὺς
 Οἴκῳ ἀφεικαλλίῳ, ἡμεῖσις δὲ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 Ἔσεται ὡς ἔτῳ τῶν ἐγὼ ποτε μῦθον οἶψω.
 Ἡμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς ἡμεσιζέται αὐτῶν,
 Ἐξ τῆς μοι μετάρων, ἄλλας δ' ἀλεγκνέει δαίτας.
- 25 Ἡμὲς κλήμας τ' ἔδοντες, ἀμειβομένη καὶ οἴκῳ
 Εἰ δ' ὅμιν δοῖται τόδε λαίπετον καὶ ἄμεινον
 Ἐμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοντα ἢ πέντε ὀλέσσομαι.
 Κείρετ' ἐγὼ δ' ἵππας ἐπιβάσομαι αἶνι ἰόντας.
 Αἰεὶ ποτε Ζεὺς δῶκε πάλιν περ ἔργα γαίῳ.
- 30 Νῆπιοι καὶ ἔπειτα δέμων ἐντοδὲν ὀλοιοῖτε.
 Ως φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὺν ἐρύσσω Ζεὺς
 Ὑψόθεν ἐκ κρυφῆς ὄρεσ' ἀφείκει πίπασθαι.
 Τῷ δ' ὡς μὲρ ῥ' ἐπίτοιντο, μετ' ἡρώεας ἀνέμῳ,
 Πλησίῳ ἀλλήλοισι πταίνοντο πτερύγεσσιν.
- 35 Ἀλλ' ὅτε δὴ μίος λω ἀργεῖν πολύφθμον ἐκείδῳ,
 Ἐνδ' ἐπιδινθίντε πιαξάδῳ κίερα ποσσίν,
 Ἐξ δ' ἰδὲ τῶν πάντων κεφαλῆς, ὅσσοιτο δ' ὀλεθροῖν.

Hæc agitans in animo, quæ ei abundè dedit Pallas
 Operaque scire insignia & mentem sanam,
 Versutias quales nunquā aliquando audivimus neque veterū
 Earum quæ olim fuerunt pulchricomæ Græcæ,
 Tyroque Alcmenæque pulchricomæque Mycenæ :
 Illarum nulla similes artes Penelopæ
 Norat. cæterum quidem hoc non vidit utiliter.
 Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
 Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi
 In pectoribus posuerunt Dij, magnam quidem gloriam sibi
 Comparat, cæterum tibi desiderium multi victus.
 Nos vero nec ad res nostras antè ibimus, neque aliq̃d alio,
 Antequam ipsa nubet Achivorum cuicunque voluerit.

Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
 Antinoë, nullo modo licet è domo invitam expellere,
 Quæ me peperit, quæ me enutr. pater a. meus alicubi terræ
 Vivit, siue mortuus est, durum autem esset me multa reddere
 Icario siquidem ipse ego matrem dimisero.
 Ex patre autem mala patiar, alia autem deus
 Dabit, postquam mater odiosas imprecata fuerit Furias
 A domo discedens, reprehensio autem mihi ex hominibus
 Erit, sic itaque ego sermonem nunquam dicam.
 Vester verò siquidem animus indignatur illis,
 Exite è domo mea, alias curate dapēs.
 Vestra bona edentes alternis convivijs per singulas domos :
 Si verò vobis videbitur satius & melius
 Esse, viri unius substantiam impunè perdere,
 Corrodite : ego verò deos invocabo sempiternos,
 Si unquam Jupiter dabit talionis opera fieri,
 Inulti deinceps intra domum pereatis.

Sic ait Telemachus : huic duas aquilas latè videns Jupiter
 Ex alto à vertice montis præmisit volare,
 Hæ usque quidem volabant ad flatum venti,
 Propinquæ invicem extendentes alas,
 Sed cum jam ad mediam concionem telebrem pervenissent,
 Hic conversæ quatiiebant alas densas,
 Aspexerunt autè omniū capita portendebant autem mortem

Laniantes verò unguibus maxillas, circum autem collum,
Ad dextram volarunt, & per ædes & per urbem ipsorum,
Admirari sunt autem postquam viderunt oculis,
Dispiciebant autem in animo quæ perfici debebant.

Malititer
ser vates.

His verò interfatus est senex heros Haliterfes
Mastorides. hic enim solus æquales vincebat,
In avibus dijudicandis & fatalibus edicendis.
Qui inter eos benè sapiens concionatus est & dixit,
Audite nunc me Ithacenses quodcunque dixerò.

10 Prociis autem potissimum significans ista dico,
Illis enim ingens periculum imminet. non enim Ulysses
Diu seorsum à suis amicis aberit, sed alicubi jam
Propè cum sit, his ipsis eadem & fatum molitur
Omnibus, pluribus etiam alijs malè erit,

15 Qui habitamus Ithacam claram, sed longè antea
Consideremus, quomodo imponamus, attamen etiam ipsi
Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.
Non enim inexpertus vaticinor, sed bene doctus
Etenim illi puto perfectà esse omnia,

20 Quemadmodū illi prædixerā quando ad Iliū conscenderunt
Argivi, cum ipsis etiam conscendit versutus Ulysses.
Dixi postquam mala multa passus esset, amisissetque omnes
In cognitū ab omnibus vicissimò demum anno (socios
Domum venturum: hæc autem omnino perficiuntur

Euryma-
chus va-
ticinium
elevat.

25 Hūc rursus Eurymachus Polybi filius cōtra alloquutus est,
O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis
Domum vadens, ne fortè quid mali pariantur in posterum.
In his autem ego te longè melior sum ad vaticinandum.
Aves sanè multæ sub radijs solis

30 Volitant, neque omnes ad auspicia aptæ, porrò Ulysses
Perijt longè: utinam etiam tu perijisse cum illo
Debuisses: non tanta vaticinans blaterares,
Neque Telemachum iratum sic incitares,
Sua in domo, donum expectans si quod præbeat.

35 Sed tidi edico, quod etiam perfectum erit,
Si juvenem virum, veteraque & multa doctus,
Deceptum verbis incitaveris ad irascendum.

Δρυψαμένο δ' οὐχόασι περὶ αἶμα φέρεται
 Δεξιῷ ἤϊξαν, ἀφ' ὧν οἰκία καὶ πάλιν αὐτῶν.
 Θάμβηται δ' ὄρεϊτος ἱππὶ ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,
 Ωρμηται δ' αἰὲν ἱσμὲν ἄλκιυ τελέεσθαι ἔμελλον.

Ταῖσι δ' ἐκ μετίεπι γέρον Ἡρώς Αλκίβοιο,
 Μαστορέδης. ὃ γὰρ οἶϕ' ὀμηλικίῳ ἐνέκρουσεν,
 Οριήτας γνῶναι, καὶ ἐναίστιμα μυθήσεσθαι.
 Οσφιν εὐφρομένην ἀγροῦσεντο δ' μετίεπι,

Κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιον ὅ, τί κεν εἴπω.

Μνηστῆρσιν δ' ἐμάλιστα πεφαινεμένοισιν· τίς δ' εἴπω
 Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδετα· καὶ γὰρ Ὀδυσσεύς
 Διὶ ἀπαίνετο φίλῳ ὡς ἴσεται, ἀλλὰ πού τις ἤδη
 Εἴης ἰὼν, τίς δ' ἴσται φέρον καὶ κῆρυ φετοῖον
 Πάνταςιν· πολλοῖσι δ' ἐκ ἀλλοῖσιν κρυφὴ ἴσται,

Ὅτι μορμίδ' Ἰθακῆα ἐνδείλῳ· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φρεσὶ μορμίδ' ὡς κεν καταπύσσεται, ἥδη καὶ αὐτῷ
 Παινέσων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τὸ δὴ λυγρόν ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἀπείρητος μεντιύσμενα, ἀλλ' εὐεΐδης.
 Καὶ γὰρ ἐκείνη φημι τελευτήδηναι ἄπαντα

Ὡς οἱ ἐμυθόμενον ὅτε ἰλίου ἐκαστόωντο
 Ἀργεῖοι, καὶ δὲ σφιν ἔδη πολὺ μάστις Ὀδυσσεύς.
 Φῶν κρυφὴ πολλὰ πύθοντ', ὁ δ' ἴσται τ' ἀπὸ πάντας ἐπιέσθοντες
 Ἀγνοῦσι πάνταςιν ἱεροῖα· εἰσάωντα
 Οἶκος δ' ἱλυστοῖ· τίς δ' ἐν νῦν πάντας τελέεται.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Παλῦδος παῖς ἀντίον ἔειπε,
 Ω γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μεντιύμενο σάει· τίς ποτε
 Οἶκος ἰὼν, μή που τι κρυφὸν πάχυσαι ἐπίσσω·
 Ταῦτα δ' ἰὼν σέο πολλὰν ἀμείνων μεντιύομαι.
 Οριήτης δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αἰγῶν ἡλίοιο

Φορτῶς, ἥ δ' ἐτι πάντας ἐναίστιμα· αὐτὰρ ὃ Ὀδυσσεύς
 Ωλιτο τῆλ'· ὡς καὶ σύ κρυπτοφθίος (καὶ ἐκείνη)
 Ωφίλης· ἔκ αὖν τόσσα θεοσθενέων ἀγέρας,
 Οὐδέ κε Τηλέμαχος κεχολωμένος ἥδ' ἀντίοχος,
 Σὺν οἴκῳ δῶρον πεποδμένοισιν αἶμα πέσσειν.

Ἀλλ' ἔκ τει ἱερῶν, τὸ δ' ἐκ τετελεσμένων ἴσται.
 Αἶψα πάνταςιν ἀνδρά, πύλας τε πύλας τε εἰδώς.
 Παρφαμένοισιν ἱπποῖσιν ἐπὶ πύλαισι, καὶ πύλαισι.

Αὐτὰρ μὲρ οἱ πρῶτον ἀνιηρίεσθον ἔσται,
 Πρῆξαι δ' ἔμπης ἔπ' διωήσασθαι εἴνεκα τῶνδε.
 Σοὶ ᾧ γέθρι θωκὸν ἐπιθήσμεν ἡν' ἐὼς θυμῷ
 Τίνοι ἀγαάλης· χαλεπὸν δὲ τοι ἔσεται ἄλγος.

5 Τηλέμαχος δ' εὖ πάνσι ἰὼν ὑπαθήσμεναι αὐτοῖς,
 Μητέρω ἡν' ἐς πατρός ἀναγέτω δῶνείαδ',
 Οἳ ᾧ γάμον τεύξεσσι, καὶ δότιωσιν ἔδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσων ἔοικε φίλης ἐπὶ πατρὸς ἑπείαδ'.
 Οὐ γὰρ πρὶν παύσεαδ' οἶομαι ἤσας Αἰχαιῶν

10 Μνηστῶς ἀργαλῆς· ἐπεὶ ἔπεια δειδόμεν ἔμπης,
 Οὐτ' οὐδ' Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἰόντα·
 Οὔτε θεοσσωπῆς ἐμπαζόμενδ' ἢ σὺ γαυρῷ
 Μύθεα ἀκρόαντον, ἀπυχθάνειαι δ' ἔπ' ἄλλοι.
 Χρήματα δ' αὐτὴ κακῶς βεβρῆσται, εὐδέποτ' ἴσμε

15 ἔσεται, ὄφρα καὶ ἤγα Διφραδίῃσιν Αἰχαιῶς
 Οἱ γάμον, ἡμεῖς δ' αὖ πατρίδ' ἰδμεν ἡμέτερον πάντα,
 Εἴνεκα τ' ἀρίτῃς ἐρεδκίνομεν, εὐδὲ μετ' ἄλλας
 Ἐρχόμεθ' ἄς ἐπὶ κείς ἀπύμεν ἰσὶν ἱεῖσσι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡύδα,

20 Εὐρύμαχ', ἡδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μεταθήρης ἀγαυοί,
 Ταῦτα μὲν ἔχ' ὑμῖας ἐπ' ἰόσσομαι, εὐδ' ἀγχιρύνω·
 Ἦδη γὰρ πέγ' ἴσπερ θεοὶ καὶ πάντες Αἰχαιοί.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότι νῆα θόλῃ καὶ εἴκοσ' ἱταίρουσ,
 Οἳ κέ μοι ἔνθα, καὶ ἔνθα Διφραδέσσῃσι κέλονται·

25 Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμυθίσσας,
 Νόστιν πιστόμεν πατρός δ' ἡν' οἰχομένοιο,
 Ἦν περ μοι εἴπησι βροτῶν, ἧ ὅσων ἀκρόσσω
 Ἐκ Διός, ἧ τε μάλιστα φίρων κλέ' ἀνδράποισι.
 Εἰ μὲν κεν πατρός βίοντι καὶ νόστον ἀκούσω,

30 Ἦτ' αἰν' ἑνυχόμενος περ ἐπὶ σταλῖναι εὐαιωντῇ
 Εἰ δέ κε τεθιωῖταις ἀκούσω, μεθ' ἔτ' ἰόντος,
 Νοστήσας δ' ἥπειτα φίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σῆμαί τε οἰχέσσω, καὶ ἐπὶ κίβριά κτερεῖξω
 Πολλὰ μάλ', ὅσων ἔοικε καὶ ἀνέρι μετῖον δῶσι.

35 Ἡ τοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔλκετο, τίσι δ' ἀνίστη
 Μέντωρ, ὅς ῥ' Οδυσσῆ' ἀμύμονος ἑνὶ πτόλιν·
 Καὶ οἱ ἰὼν ἀνέστησιν ἐπὶ τῇσιν εἴκοι ἀπαιτῶν.

Illi quidem ipsi perniciosus erit,
 Efficere autem tamen neutiquam poteris illorum gratia :
 Tibi verò ô senex pœnam infligemus, quam in animo
 Luens indignè feras : gravis autem erit dolor.
 Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,
 Matrem suam ad patrem jubeat redire :
 Illi verò nuptias facient, & component dotem
 Insignem, qualem convenit charam filiam sequi.
 Non enim antea quieturos puto filios Grætorum
 A convivij ambitu : quoniam neminem timemus utut sit,
 Neque sanè Telemachum, tametsi multiloquus sit,
 Neque vaticinium curamus, quod tu senex
 Loqueris irritum : odio autem eris adhuc magis.
 Bona verò rursus malè absumentur, neque unquam paria
 Erunt, donec hæc distulerit Græcos
 Suis nuptiis, nos verò rursus expectantes diebus omnibus
 Gratia ejus virtutis contendimus, neque ad alias
 Ibimus, quas decens ducere est unicuique.

Hanc autè rursū Telemachus prudens contrà loquutus est, Telemachus pro
20
eis lo-
quitur.
 Eurymache, & alij quotquot sunt proci generosi,
 Ista quidem non vos amplius precor, neque dico:
 Jam verò hæc sciunt dij & omnes Græci.
 Sed agè mihi date navem celerem, & viginti socios,
 Qui mihi hinc atque hinc secent viam maris
 Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
 Reditum interrogaturus patris diu absentis.
 Si aliquis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
 Ex Jove, quæ potissimum fert gloriam hominibus.
 Siquidem patris vitam & reditum audivero,
 Sanè quantumvis afflictus adhuc sustineam annum :
 Si verò mortuum audivero, neque amplius superstitem,
 Reversus postea charam ad patriam terram,
 Sepulchrum & illi condam & parentalia celebrabo
 Eximia, qualia convenit : & virò matrem dabo.

Certè ille sic loquutus confedit, his autem surrexit
 Mentor, qui Ulyssis inculpati erat socius,
 Et illi cum proficisceretur commisit totam familiam,

Obediréque feni, & securè omnia custodire,
Qui inter eos sapiens concionatus est & dixit,

Mentor
Telemachus
ebum tue
ri studet.

Audite certè me nunc Ithacenses quodcunque dixerò.

Nec quisquam amplius benevolus, mansuetus & mitis sit
Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans.

5 Sed semper infestus sit & iniusta perpetret.

Ut nullus recordatur Ulyssis divini

Populorum quibus præfuit, & velut pater mansuetus erat.

Verùm enimverò procos superbos nequaquam invidéo

10 Committere facinora violenta malis consilijs mentis,

Sua enim objectantes capita consument violtener

Domum Ulyssis, quem non amplius putant rediturum esse:

Nunc autem alij populo succenseo, ut omnes

Sederis muti, porrò nullo pacto redarguentes verbis

15 Pauciores procos compescitis cùm sitis plures.

Liocris-
tus Men-
tori re-
sponder.

Hunc Evenorides Leocritus contra alloquebatur,

Mentor conviciator, ingenio stolide, ut loquutus es,

Nos adhortans quiescere, difficile autem erit

Cum viris pluribus pugnare de convivio.

20 Etiam si enim Ulysses Ithacensis, ipse adveniens

Convivantes per domum suam procos eximios

Expellere è domo cogitaverit in animo,

Non sanè illo lætabitur uxor, quantumvis valdè egens,

Veniente, sed ibi sævam mortem invenerit,

25 Si pluribus pugnarit: tu verò non ex officio locutus est.

Sed agè populi quidem dispergamini ad opera unus quisque

Huic autem disponat Mentor viam & Halitherses,

Qui illi à principio paterni sunt amici,

Sed (puto) & diu sedens, nuncios

30 Audiet in Ithaca, perficiet autem viam nunquam hanc:

Sic certè loquutus solvit concionem telemem

Hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:

Proci autem ad domum ibant divini Ulyssis,

Telemachus
shus Mi-

Telemachus autem scorsum profectus ad littus maris

35 Manus lavans è cano mari, supplicavit Palladi,

nervam
precatur

Audi me qui heri deus advenisti ad domum meam;

Et me in navi iussisti per obscurum pontum

Reditum

Πεθεῖσθαι τε γάρην, καὶ ἔμπροσθεν πάντας φυλάσσειν.

Ὅς σφιν εὐφροσύνῃ ἀγροῖσθε καὶ κατὰ κτήνη.

Καλυπτε δὴ νῦν μιν ἱθακήστοι, τῇ καὶ ἐπὶ αὐτοῖς.

Μή τις ἐπ' αὐτοῖς ἀγροῖσθε καὶ ἐπὶ αὐτοῖς.

Σκηπτέρος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιν οὐδὲν.

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἰσὺλα ῥίλοι.

Ὡς ἔπαι μίμνηται Ὀδυσῆος θεοῖο.

Λαῶν οἷσιν αἰσιν, πατὴρ δ' ὡς ἔπαισεν.

Ἀλλ' ἔτι μνηστῆρας ἀγροῖσθε ὅτι μετὰ ἑαυτοῖς.

Εὐρεῖν ἔργα βία, κακοῖσιν αἰσιν.

Σφας γὰρ παρὲς μὲν κεφαλὰς, κατὰ δὲ δουρὶ βία.

Οἷον Ὀδυσῆος, τὸν δ' ἔκ' ἐπ' αὐτοῖς ῥίλοι.

Νῦν δ' ἄλλω δῆμον ἱμεσίζομαι, οἷον ἀπαιτῶ.

Ἡδ' αἰεὶ, ὅπως ἔπαι κατὰ μὲν ἱμεσίζομαι,

Παύρους μνηστῆρας κατὰ δὲ δουρὶ πολλοὶ ῥίλοι.

Τὸν δ' Εὐκλείδης Λαίονες αἰσιν ἱμεσίζομαι.

Μέντωρ αἰσιν φρεσὶν ἡλίοις, ποῖον ἔπεισεν.

Ἡμῶν ὅπως μὲν κατὰ μὲν ἱμεσίζομαι, ἀρξάμενος ἔπεισεν.

Αἰσιν καὶ πλεονεξία μετὰ δὲ δουρὶ ῥίλοι.

Εἰσὶν γὰρ καὶ Ὀδυσσεὺς ἱθακήστοι αὐτοῖς ἐπὶ αὐτοῖς.

Δαυνέμενος καὶ δῶμα ὅν μνηστῆρας ἀγροῖσθε.

Εἰσὶν αὖ μετὰ μνηστῆρας μνηστῆρας ἐπὶ αὐτοῖς.

Οὐκ αἰεὶ κατὰ μὲν γυνὴ, μετὰ δὲ κατὰ μὲν.

Εἰσὶν αὖ καὶ αὐτοῖς αἰσιν πύργου ἐπὶ αὐτοῖς.

Εἰ πλεονεξία μετὰ δὲ δουρὶ καὶ κατὰ μὲν ἱμεσίζομαι.

Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκιδναῖς ἐπὶ ἔργα ἔπεισεν.

Τὰς αἰσιν Μέντωρ ὁδὸν ἡδ' Ἀλκίνοος.

Ὅτι τί οἱ ἐξ ἀρχῆς πατὴρ οἷον αἰσιν ἱμεσίζομαι.

Ἀλλ' (οἷον) καὶ δὴ κατὰ μὲν ἱμεσίζομαι, ἀρξάμενος.

Πύσιν αἰσιν ἱθακή, πλεονεξία δ' ὁδὸν ἔπεισεν.

Ὡς αἰεὶ ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγροῖσθε ἀπὸ φρεσὶν.

Οἱ μὲν αἰεὶ ἐπὶ δὲ αὐτοῖς αἰσιν δῶμα δ' ἱμεσίζομαι.

Μνηστῆρας δ' αἰεὶ δῶμα δ' ἱμεσίζομαι Ὀδυσῆος.

Τηλέμαχος δ' αἰεὶ ἀπαιτῶ ἱμεσίζομαι ἐπὶ αὐτοῖς πλεονεξία.

Χεῖρας ἐπὶ αὐτοῖς κατὰ μὲν ἱμεσίζομαι, ἀρξάμενος.

Καὶ δὲ κατὰ μὲν ἱμεσίζομαι ὅπως ἔπεισεν ἡμῶν δῶμα.

Καὶ ρεῖ ἐν τῇ κίλευσας ἐπὶ ἡμετέροισα πάντα.

Reditum interrogaturum patris diu absentis
Ire : hæc autem omnia impediunt Achivi,
Proci autem potissimum malè superbientes.

Sic ait precatus : prope autem illum venit Pallas,
Mentori similis facta, tum corpore, tum etiam voce,
Et ipsum compellans verba alata dixit,

Telemache, neque in posterum ignavus eris, neque stolidus,
Siquidem tibi tui patris instillata est indoles bona,
Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque
Non sanè continuò vanum iter erit, neque imperfectum : 10

Si verò non illius esses filius & Penelopes
Non sanè præterea sperarem te perfecturum esse quæ moliris
Pauci enim filij similes patri sunt :

Plerique pejores : pauci verò parentibus meliores,
Sed quoniam neque in posterum ignavus eris, neque stolidus,
Neque te penitus intelligentia Ulyssis reliquit 15

Spes tibi deinceps est te perfecturum esse hæc opera
Idèò nunc procorum sine consiliūque mentemque
Insipientiū , quoniam neutiquam prudentes neque iusti sunt,
Neque ullo pacto sciunt mortem & fatum nigrum, 20
Quæ illis imminet die uno omnes perire.

Tibi verò via non amplius aberit quam tu cupis :
Talis enim tibi socius ego paternus sum,
Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse,
Sed tu quidem domum vadens, procis conversare. 25

Apparaque viatica, & vasis accommoda singula,
Vinum in amphoris, & farinam medullam hominum,
Utribus in densis, ego autem per populam socios
Statim voluntarios colligam : sunt autem naves
Multæ in circumflua Ithaca novæ & veteres. 30

Harum quidem ego dispiciam quæcunque optima est,
Statim armatam deducamus in latum mare.

Sic ait Pallas filia Jovis : neque amplius diu
Telemachus immoratur, postquam deæ audivit vocem,
Festinabat ad domum ire suo tristatus corde : 35

Invenit autem procos superbos in ædibus,
Capras excoriantes, porcósque assantes in aula.

Minerva
sub Men

toris per
sona iter
propara-
rehorta-
tur.

Perpanet
filij Pa-
trum simi-
les sunt.

20

25

30

35

Antinoe
Telemachum al-
loquitur

Antinous autem ridens obiam veniebat Telemacho,
Illūque manu apprehensū affatur est, & nomine compellavit:
Telemache magniloque animo iadomisc, ne tibi aliud

In præcordijs malum sit curæ vel opus vel verbum,
Sed egregiè comede, & bibe ut antea :

Ista enim omninò omnia perficient tibi Achivi,

Navem, & electos remiges, ut ocyus venias

Ad Pylum divinam, ad inclyti parentis famam,

Telemachus re-
spondet.

Hūc autē rursus Telemachus prudens contra allocutus est,

Antinoē, neutiquam licet cum vobis superbis

10 Convivari invitum, & lætari quietum.

An non satis est quod antea quidem absumpsistis eximia.

Bona mea proci, ego autem infans eram ?

Nunc autem quando grandior sū, & aliorū orationē audiens

15 Percipio, & sanè mihi intus augez animus,

Minae Te-
lemachi
adversus
procos.

Tentabo ut vobis malum fatum adferam,

Sive in Pylum profectus, aut hīc in populo.

(Ibo sanè, neque inutilis via erit quam dico)

Vel nave conducta: neque enim navis compos neque remigū

20 Sum, sic sanè vobis videtur conducibilius esse.

Dixit & ex manu manum avulsit Antinoi

Facile, proci autem per dōtium convivium apparabant,

Hi verò cavillabantur & conviciabantur verbis.

Tum verò aliquis dicebat juvenum superborum,

25 Enimvero Telemachus eadem nobis molitur:

Cavilla
procorū
in Tele-
machum
naviga-
tūrum.

Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliares arenosa,

Aut ipse etiā ex Sparta: quandoquidē sanè cupit vehementer

Aut & in Bphyrā vult pinguem terram

Proficisci, ut inde mortifera venena afferas,

30 Inijciat verò crateri, & nos omnes perdat.

Alius rursus dicebat juvenum superborum,

Quis scit, si etiam ipse profectus cava in nave

Longè ab amicis peribit, errans ut Ulysses :

Sic & magis augere poterit nobis laborem.

35 Bona verò omnia divideremus, domum verò

Ilius matri daremus habendam, atque ei qui illam duxisset.

Sic agebant. ille verò in excelsum thalamū ascendit patris
Latum,

Ἀντίνοϋ δ' ἴδ' ἔτι γαλάσσας καὶ Τηλέμαχον,
 Ἐν τ' ἄρ' οἱ φῦμαι, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζε.
 Τηλέμαχ' ὑψαγρῆ, μὴν ἄχατι, μή τι τει ἀλλο
 Ἐν στήθεσι κακῶν μελέτω ἔργον τι ἔπος τε,

Ἀλλὰ μάλ' ἰοδίεδον καὶ πωίδον, ὥς τοπαῖρος αἶψ'
 Ταῦτα δὲ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 Νῆα καὶ ἱεαίτους ἱεῖτας, ἵνα ᾗωσαν ἱεραί
 Ἐς Πύλον ἡγαθήν μετ' ἄραυ' ἀπαρῆς ἀκρονύ-

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίσι λέδαι,
 Ἀντίνο, ἔπος ἰὸν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
 Δαίνυσθαι τ' αἰετοῦ, καὶ εὐφρομένην ἔκλειον.

Ἡ γὰρ ἄλκις ὡς τοπαῖρος ἵν' ἀκονίσῃ πολλὰ καὶ ἰοδαῖ
 κλήματ' ἑμὲ μετασῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι κῆρυγ' ἔα·
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας αἶμα, καὶ ἄλλων μύθον ἀφρόον

Παυθνόμεναι, καὶ δὴ μοι αἰετοῦ ἐνδρόδι θυμῶς,
 Πειρήσω ὡς κ' ὕμμι κακῶς ἐπὶ κῆρυγ' ἔχλα,
 Ἡὲ Πύλον δ' ἔλθω, ἣ αὐτῷ τῷδ' ἐνὶ δαίμονι.

(Εἰμι μὲν, εἰδ' ἀλὴν εἶδ' ἴσεται μὲν ἀφροσύνη
 Ἐμπροσθ'· εἰ γὰρ ἦτορ ἐπήβολος εἰδ' ἔρχεσθαι)

Γίνομαι, ὡς νῦν αἶψ' ὕμμι ἐῖσατο κέρδιον αἶμα.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρεσσι παύσιν Ἀντιόειο

Ρεῖα, μνηστῆρες ἧ δαμόν κτ' δαίτω πίνουσι,

Οἱ δ' ἐπιλώβιστον καὶ καρτεροὺς ἐπὶ πείσῃ,

Ωδὲ δὲ πρὸς ἔπειτα κῆρ ὑπερφιάλοισιν,

Ἡ μάλα Τηλέμαχος, φένοι ἑμὶν μερμηρίζω.

Ἡ πῆλας ἐκ Πύλου αἶψ' ἀμυνόμενος ἡμερόντοτος,

Ἡ ὄρα καὶ Σπάρτην· ἱκεῖ νῦν αἶψ' ἵσταται αἶμας

Ἡ καὶ εἰς Εὐρύκην ἵσταται πείσῃ καὶ ἔργῳ

Ἐλθεῖν, ὅφρ' ἔσθ' ἵκηται θυμῷ φέρμακ' ἀνείκη.

Ἐν ἧ βαλὴ κρητῆρι, καὶ ἥμιν πάντας ἐλάσῃ.

Ἄλλος δ' αὖτ' ἔπειτα ἴσκει ὑπερφιάλοισιν,

Τίς δ' εἶδ' αἶμα καὶ αὐτὸς ἰὸν κέρδιον ἐπὶ νῆος,

Τῆλα φίλων ἀπὸ λητῆται, ἀλώμενον ἄσπερον Ὀδυσσεύς,

Οὔτε κεν καὶ μετὰ δὲ οὐδέποτε πόντον ἄμμι.

Κλήματ' αἶμα καὶ πάντα δαυσαίμεν, οἰκίαν δ' αὖτε

Τέτα μνηστῆρας δαῖμον ἔχῃ, ἥδ' ὅστις ὁπῆος.

Ὡς φάν. εἰ δ' ὑψὲρ ἔσθ' ἵκηται θυμῷ φέρμακ' ἀνείκη

Εὐρύκην,

5. 25.

Ἀλλὰ
 μνηστῆρας

19

15

20

25

30

35

Εὐρώ, ὅθι νητὸς χρευσὶς καὶ χαλκὸς ἔκετο,
 Εὐδὴς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλις τ' ἐν ᾧδὲς ἔλαιον.
 Εἰ ἢ πίψαι εἰσοῖα παλαιῦ ἡδυπάτῃο
 ἔστασαν, ἀκρητὸν θῆον ποτὸν ἐν τὸς ἔχοντες,

5 Εξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρέγεις, εἴποι' Οδυσσεύς
 Οἴκαδ' ἐγρήσεις, καὶ ἄλγεα πολλὰ μωγῆσας.
 Κληῖσι δ' ἔπειτα (αἰδίδες πυκινῶς ἀραρήϊα,
 Δικλίδες ἐν ἧ γυνὴ ταμὴν ὑκτας, τε καὶ ἤμαρ.
 Βοκ' ἢ πάντ' ἰφάλασσι νόε πολλῇ δρείῃσιν,

10 Εὐρύκλει', Ωπες θυγάτηρ Πεισῆνορ' ἰδοῦ.

Τὼ τότε Τηλέμαχος προσέφη γάλα μῦθον χαλίσσας,

Μαῖ', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσον

25 λα- Ἠδὼ, ὅπως μὲν τὸν * λαρώτατος ἐν σὺ φυλάσσεις,

εἰς τῆς Καῖνοι οἰομένη τὸν κῆμμερον, εἴπῃν ἔλθῃ

35 Διογενὲς Οδυσσεύς, θύεσθαι καὶ κῆρας αἰλῆξας.

Δῶδ' ἔπειτα δ' ἔμπλησεν, καὶ πῆμασιν ἄρσεν ἄπαντας.

Εἰ δέ μοι ἄλφειτα χεῦον ὑῖρα φέισσι δρογίσιν·

ἔλχου δ' ἔγω μίτρεα μυληφάτω ἀλφίτω ἀκτῆς.

Αὐτῇ δ' οἷη ἴσθαι· ταὶ δ' ἀθρόα πάντα πτόχῃω.

20 Ἐπεί τοι γὰρ ἐγὼν αἰρήσασμαι, ὅπως τε κινεῖ δὴ

Μήτηρ εἰς ὑπερῷ ἀναβῆ, κρήνη τε μίδεται,

Εἰμι γὰρ ἐς Σοῦρτίω τε καὶ ἐς Πύλον ἡμωδοῖνται,

Νόστι πευσσόμεν· πατρὸς φίλῃ μὲν που ἀγκύσσω,

Ὡς φάτω, κῆκευσι ἧ φίλῃ τρεφὸς Εὐρυκλῆα,

25 Καί ῥ' ὀλοφύρομεν ἔπειτα πλεονέκτε προσοῦδα,

Τίπτε δὲ τοι, φίλε τέκνον, εἰ φρεσὶ τέτο νόημα

ἔπλετο; πῇ δ' ἰδέλεις ἵναμ πομπῇ ἐπὶ γαῖαν,

Μοῦν· ἴων ἀζαπητὸς; ὁ δ' ὤλετο τηλόδι πύττης.

Διογενὲς Οδυσσεύς, ἀλλοτριώτῃ ἐνὶ δήμῳ·

30 Οἱ δὲ τοι αὐτὶς ἰόντι κακὰ φρεσὶ ζοῖνται ὅπως,

Ὡς κε δὴλα φθίης, παῖδ' δ' αὐτοὶ πάντα δαίνονται,

25 πύσι Ἀλλὰ μὲν αὐτὸ ἐπὶ * σῆσι κατὰ μῆνιν, ἐδὲ πῃ σε γὰρ

Πόντον ἐπ' ἀπύγεται κακὰ πύχην, ἐδ' ἀλάλησθαι.

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰὼν

35 Θάρσ', μαῖ'· ἐπεὶ ἐπ' αἴνῳ γὰρ ἦδ' ἐγὼ βεβλή·

Ἀλλ' ὁμοῖον μὴ μητρὶ φίλῃ ταῖδε μνηστῆρας

Περί γ' ὅτ' αἰνέσθαι τε δυνάμεσθαι τε γένηται,

Latum, ubi cumulatum aurum & æs jacebat,
 Vestisq; in cistis : abundeque odoriferum oleum.
 Ibi verò dolia vini veteris dulcis
 Stabant, purum divinum potum intus habentia,
 Ordine ad murum aptata, si quando Ulysses
 In patriam reverteretur, etiam dolores multos passus.
 Obseratæ verò erant fores accuratè aptatæ,
 Duplici clave intus aut è mulier custos noctesque dièsque
 Erat, quæ omnia asseruabat mentis multa solertia,
 Euryclea Opis filia Pisenoridæ.
 Hanc tunc Telemachus alloquutus est in thalamū vocatam.

10

Telemachus Eurycleam nutrixem alloquitur.

Nutrix agè mihi vinum in amphoris hauri
 Suave, quod quidem post illud dulcius est quod tu servas
 Illum expectans infelicissimum, quando venerit.
 Generosus Ulysses, mortem & fatum postquam evitaverit.

14

Viasum paratur navigare Telemacho.

Duodecim verò imple & operculis apta omnia :
 Mihi verò farinam infunde benè consutis utribus :
 Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ.
 Ipsa verò sola scias : hæc autem congregata omnia sint.

20

Sub noctem enim accipiam, quando certè jam
 Mater ad cœnaculū conscenderit, lectique curam habuerit.
 Vado enim ad Sparram & Pylum arenosam,
 Rediturū interrogaturus patris chari sicubi audierō.

24

Eurycleas respondit.

Sic dixit, ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
 Et quidem lugens, verba alata dixit,

25

Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc sententia
 Est ? quonam vis ire multam per terram,
 Solus cum sis dilectus ? is verò periit longè à patria terra
 Generosus Ulysses, ignoro in populo :

30

Illi vero tibi statim profectò mala machinabuntur post hæc
 Ut dolo pereas, hæc verò ipsi omnia dividant.

Sed mane hæc apud tuos sedens, neutiquam te oportet
 Per portum indomitum mala pati, neque errare.

Hæc vero rursus Telemachus prudens cōtra alloquutus est,
 Confide nutrix : quia non absque deo hoc consilium est.

35

Telemachus Eurycleam solatur.

Sed jura ne matri charæ hæc dixeris,
 Priusquam undecimaque duodecimaque dies adexit.

Aut

Aur ipsa desideret, & me soluisse resciveris,
Videlicet de flens pulchrum corpus lædat.

Sic loquuta anus deorum magnum juramentum juravit.
Cæterum postquam juravit perfecitque iusiurandum.

9 Statim postea illi vinum in amphoris hausit:

Farinam autem illi infudit bene confutis in utribus.

Telemachus autem domum ingressus cum procis versabatur

Tum rursus alia cogitavit dea cæcia Minerva,

Telemacho autem assimilata urbem obibat

10 Et singulis viris astans dicebat sermonem,

Sub noctem verò ad navem celerem congregari iussit.

Ipsa rursus Phronij Noëmonem clarum filium

Rogabat navem celerem, ille verò ipsi ultrò promisit.

Occiditque sol obumbrabanturque omnes viæ.

15 Et tunc navem celerem in mare protraxit, & omnia in ipsa
Arma posuit, quæ naves benè tabulatæ ferunt.

Statuit in extremitate portus, circum autem eximij socij

Frequentes congregabantur, dea vero concitabat singulos.

Tunc alia cogitavit dea cæcia Minerva,

20 Festinavit ire ad domum Ulyssis divini:

Ilic procis dulcem somnum infudit.

Disturbavit autem bibentes: è manibus verò excussit pocula.

Hi verò dormitum festinabant in urbem, neque amplius

Sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.

25 Cæterum Telemachum alloquuta est cæcia Minerva,

Evocatum ex ædibus benè habitatis,

Mentori similis facta tum corpore tum voce:

Telemache, jam sanè bellicosi socij

Arsident remigio tuam expectantes alacritatem:

30 Sed eamus, ne diutius differamus iter.

Minerva folliculo. Sic certè locuta præcessit Pallas Minerva

Subito: Ille autem continuo ad vestigia sequutus est deæ.

Cæterum postquam ad navem pervenerunt atque mare,

Invenērunt postea ad litus comatos socios.

35 Hos verò interfatus est divus Telemachus,

Telemachus socios alloquitur. Venite amici, viatica feramus: omnia enim jam

Congregata sunt in ædibus, mater verò neutiquam scit,

Neque

Ἡ αὐτὴν ποτίζου, καὶ ἀφορμηθῆντες ἀκροῦσαι·
Ὡς αἶν μὴ κλαίεσθαι κατ' ἡέρα καλὸν ἰάπλη.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ῥῆς ἧ ἑῶν μίγαν ὄρεον ἀπώμυν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσεν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρεον,

Αὐτὶκ' ἔπειτα οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσαν,
Εἰ δὲ οἱ ἀλφειὰ χεῖριν εὐρὴν φέουσι δαδῆσιν.

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλῃ.

Εἰθ' αὖτ' ἀπ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ,

Τηλεμάχῳ δ' εἰκῆα κατ' ἑτόλιν ὄχετο πάντα,

Καὶ ῥα ἐκείνῳ φωνὴν περὶ σαρπηφάτο μῦθον,

Εἰσαίεαι δ' ἐπὶ νῆα πολὺν ἀμείλιχ' αἰνῶγει.

Ἡ δ' αὖτε Φρυγίοιο Νοίμονα Φαίδιμον ἦγον

Ἦπτε νῆα πολὺν· ὁ δὲ οἱ παρ' ὄρεον ὑπὸ δακτύλῳ.

Δύο στήθε' ἔχει, (κρίωντο τε πᾶσαι ἀγυαί·

Καὶ τότε νῆα πολὺν ἄλλαδ' ὄρεον, πάντα δ' ἐν αὐτῇ

Ὀπλ' ἐπίθει παρὰ τὴν νῆα ἵστασθαι φορέουσιν.

Καὶ σὲ δ' ἐπ' ἰχθυόεντι λιμνῇ, παρὰ δ' ἰοδαίῳ ἰταίῳ

Ἀθροῖοι ἡμετέροι· θεὰ δ' ὠτρυων ἐκασαν.

Εἰθ' αὖτ' ἀπ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ,

Βῆ δ' ἱμῶναι παρὰ δώματ' Ὀδυσσεὺς θεοίοιο.

Εἰσα μνηστῆρσιν ἐπὶ γλαυκῶπι ὕπνοισι ἔχουσιν,

Πλάττει ἧ πίνοντας· χερσὶν δ' ἐκβαλεῖ κύπελλα.

Οἱ δ' εὐδελὸν ὄρνυτο κατ' ἑτόλιν· ἔδ' ἄρ' ἐπὶ δὴ

Εἶατ', ἰκέει σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἑπιπτεῖν.

Αὐτὰρ Τηλέμαχον παρὰ σίφῃ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ,

Εκπαρκαλίσσασα μὲν μισγέων ἐναιστανόωνται,

Μίντρεαι εἰδὲ μὲν ἡμῶν δέμας ἡδὲ καὶ αὐτῶν.

Τηλεμάχῳ, ἥδη μὲν τοὶ ἐν κρήμασι ἰταίῳ

Εἶατ' ἐπὶ κρήμασι· τὴν δὲ ποτὶ δὴ μῶροι ὄρεον

Ἀπ' ἰοδαίῳ, μὴ δὴ καὶ Διὶ κατὰ δὴ μῶροι ὄρεον.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγύσαστο Παλλὰς Ἀθλίῃ,

Καρπαλίμους· ὁ δ' ἐπὶ μετ' ἔχουσιν βαῖναι θεῶν,

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατέλυθον ἡδὲ θαλάσσης.

Εὐρὺν ἵπκ' ἐπὶ Διὶ κατὰ κρήμασι ἰταίῳ

Ταῖσι καὶ καὶ μετὰ φ' ἱερῇ ἴς Τηλεμάχῳ,

Δεῦτε φίλοι, ἥτα φερόμεθα, πάντα γὰρ ἡδὴ

Ἀθροῖοι ἐν μισγέων, μήτηρ δ' ἐμὴ ἐπὶ πίπυσσιν.

Neque aliæ ancillæ, unica sola rem audivit.

Sic certè loquutus præcessit, hi simul sequebantur.

Ipsi vero simul omnia ferentes benè tabulatam in navem
Deposuerunt, quandoquidem præcepit Ulyssis charus filius,
Telemachus vero navem conscendit, duxit autem Minerva. §

Navis autem in puppe confedit, prope autem eam

Sedebat Telemachus: ipsi verò oram solvebant,

Etiā ipsi ascendentes per transtra sederunt:

His verò ferentem secundum ventum misit cæssa Minerva

Haud miscentem Zephyrū resonantem per obscurū pontum. 10

Telemachus autem socios hortatus jussit

Telemachus na-
vigat
Pylum.

Arma aptare: hi verò adhortantem audiverunt.

Malum autem abjegnū cavam intra basem

Constituerunt elevantes rudentibus autem colligarunt.

Traxerunt autem vela alba benè tortis lotis. 15

Implevit autem ventus medium velum, circa autem fluctus

Carinam purpureus insonabat nave eunte:

Illa currebat per fluctus, sulcans vadum.

Ligantes autem arma celereꝝ per navem nigram,

Constituerunt crateras plenos vini. 20

Libabant autem dijs immortalibus sempiternis:

Ex omnibus autem potissimum Jovis glaucis oculis filix,

Per totam noctem quidem illa & diem trajiciebat iter.

ARGUMENTUM TERTII

LIBRI ODYSSEÆ.

25

Telemachum venientem cum Pallade hospitio suscepit
Nestor, & enarrat illi quæ acciderint Græcis, & ex
Troja navigationem: ut autem audivit ea quæ de pro-
cis dixit, & cognoscens Palladem discedentem, sacrificium
illi facit: ut accepit autem Telemachus currum, cum Pisi- 30
strato Nestoris filio in Sparten discedit, nocte autem facta
hospitio excipitur apud Dioclem in Pheris.

A L I U D.

Γ. Nestor suscepit, abiit ipse cum filio, dea autem evolavit.

- S** Ol verò surrexit relicto pulchro lacu
 Cælum ad firmum, ut immortalibus illucesceret,
 5 Et mortalibus hominibus super fertilem terram.
 Illi verò ad Pylum Nelei bene ædificatum oppidum
 Pervenerunt : ipsi verò in littore maris sacra faciebant,
 Tauros omnino nigros Neptuno cærulea cæsarie :
 Novem autem sedilia erant, quingenti in singulis
 10 Sedebant, & præbebant singulis novem boves.
 Hic illi viscera gustarunt, deo autem coxas incendebant,
 Ipsi verò rectà portum subeunt, atque vela navis æquatæ
 Contrahunt tollentes, illæque firmarūt, ipsi vero egressi sunt.
 E verò Telemachus nave exivit ducebat verò Pallas.

- 15 Illum prior alloquuta est dea cæsia Minerva,
 Telemache, non quidem te decet amplius pudor :
 Ejus enim gratia & pontum pernavigasti, ut audires,
 Patrem ubi occultet terra, quòdnam fatum conseq. sit.
 Sed agè nunc rectà vade ad Nest. equorum domitorem.
 20 Videamus si quod consilium in præcordijs celat :
 Precare verò ipsum ut vera dicar.

Minerva
Telemachus
loquitur.

Telemachus
Minervam.

alloquitur.

- Mendacium enim non dicet : valdè enim prudens est.
 Hanc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
 Mentor, quo, pacto accedam, quo pacto salutabo ipsum ?
 25 Neque unquam sermonum experimentū habeo prudentium :
 Pudor enim juvenem virum seniore interrogare.
 Hunc autem rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
 Telemache, alia quidem in mente tua perspicies,
 Alia verò & Deus suggeret : non enim puto
 30 Te diis invitis, natumque esse, nutritumque.

Sic quidem loquuta præcessit Pallas Minerva
 Celeriter : ille verò continuo post vestigia incedebat deæ.
 Venerunt autè in Pyliorū virorū congregationē & consessū.
 Hic sanè Nestor sedebat cum filijs, circum autem socij

Conv.

Α Λ Α Η.

Γάμμε', ὑπὸ Νίστῳρ δύντω, (σωῶντο δ' ὅς τις, θεὰ δ' ἱππῃ.

ΗΕΛΙΟΣ δ' ἀνόρουσι, λιπὼν ὠκυθαλίᾳ λίμνῳ,
Οὐρῶν δ' ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀφηνότοις φαείνῃ.
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρῃων.

Οἱ δ' Πύλον, Νηληϊῶν ἐκκλήρων πολίσθεον,
Ἰξον· τοὶ δ' ἐπὶ Διὶ θαλάσσης ἰσθμὸν ἔχον,
Ταύρου παμμίλανας Εὐροσύχθον κυανοχαίτη·
Εὐρία δ' ἔδραν ἔταν, πεντηκῆστοι δ' ἐν ἱερῷ.

Εἶπατο, καὶ ὠρῶντο ἰχθυόεντι σενία τρώων.
Εἰδ' οἱ ἀπλάγχ' ἐπαύοντο, θεῶν δ' ἐπὶ μηρία καῖον,
Οἱ δ' ἔθυσ ἡμέραν, ἰδ' ἰστία νηὸς ἔισσε.
Στείλαν ἀέθροντες, τὼ δ' ἀρμίσταν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἤρχεθ' Ἀθλίῳ.

Τὸν ὠρῶντα ὠρῶντα πῖ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῳ,
Τηλέμαχ', ἔμμεν σὲ χρὴ εἶν' αἰδῶνς ἔδ' ἡγάγον·
Τοῦντο γὰρ καὶ πόντοι ἐπὶ πῶλος ὄφρα πύθωναι
Πατρός, ὅπου κύθηται, καὶ δὲ πῖα πόντοι ἐπὶ πῶν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἔθυσ καὶ Νίστῳρ ἡσποδάμιο.

Εἰδομένη πῶ πῖα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκλυται.
Λίσσεται δ' ἐμὴν αὐτὴν ὅπως νημερτῖα εἴπῃ.
Φεῦδος δ' ἔκ ἱέρει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστὶ
Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔβη,
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' ὠρῶντιζομαι αὐτὸν;

Οὐδέ τι πῦρ μύθοισι πεπνυμέναι πυκινέουσιν·
Αἰδῶς δ' αὖ νῦν ἀνδρῶν κραίτερον ἔχειται.

Τὸν δ' αὖτε ὠρῶντα πῖ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῳ,
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
Ἀλλὰ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· ἔγδ' οἶω

Οὐ σὲ θῶν ἀέκητι γινώσκ' ἐτεροφρόνῃ τε.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθλίῳ
Καρπυλίμας· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθὺα βαίνει θείοι.
Ἰξον δ' ἐς Πυλὸν ἀνδρῶν ἄγουσι καὶ ἔδραν·
Εἰδ' ἄρα Νίστῳρ ἔστω (σωῶν) ἀμφὶ δ' ἐπαύοντο

25 κρεί- Δαῖτ' ἐντιωόμηναι κ' κρέα ὤπλων, ἅλλα δ' ἔπιερων.
 ατ' ὤπ Οἱ δ' ὥς αὐτὸ ξείνης ἰδὼν, ἀθροοὶ ἦλθον ἅπαντες,
 ἴων, Χερσὶν τ' ἠπαύζοντο, καὶ ἰδρυάσθ' ἄνωγον.
 ἅλδ' αὖτ' Πρῶτος Νισσείδης Πειπίστρατος ἐξήθηεν ἰλθὼν

5 Ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα, καὶ ἰδρυσιν ὤφθ' ἀκίπῃ
 Κάισιν ἐν μαλακῶσιν, ἐπὶ ψαμάτοις ἀλίσσιν.
 Πάρ τε κρασιγῆται Θρασυμήδει καὶ πατέρει.
 Δῶκε δ' ἄρα πλάγχθων μοίρας, ἐν δ' οἶον ἔχει
 Χρυσῶν ἐν δὲ παῖ· δειδιπόμηνος ἢ ὠρεσφύδα

10 Παλλὰ δ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,
 Εὐχαιο γυνὴν ἦ ξένη Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 Τῇ γὰρ καὶ δαίτης λυτήσασσι δῖον μολόντας.
 Αὐτὰρ ἰππῶ σπείσσης τε καὶ εὐξείας ἢ γέμισ ἰππῶ,
 Δός καὶ τῆτο ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἶνον.
 15 Σπείσας ἔπει καὶ τῆτο δόμομα ἀθανάτοισιν
 Εὐχάσθ' πάντες ἢ θῆων χατίεσσ' ἀγροῦται.
 Ἀλλὰ νειότερος ἐστίν, ὁμηλικίῃ δ' ἔμρι αὐτῷ.
 Τοῦτοίκα τοι παρτέρω δῶκε χρύσειον ἄλσεν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πόθει δέπας ἠδὲ οἶνον.

20 Χαίρει δ' Ἀθηναίη πεπνυμένη ἀνδρὶ δικαίῳ,
 Οὐωίκα οἱ παρτέρω δῶκε χρύσειον ἄλσεν.
 Αὐτίκα δ' εὐχεται Παλλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
 Κλυθε Ποσειδάων γαίησθε, μηδὲ μεγάρης
 Ἡμῖν εὐχόμεοις τελευτήσασσι πεδὲ ἔρρα·

25 Νίσσεται μὲν πρόπιστα καὶ ὑάσι κῦδος ὅπαζε,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἅλδοισι δίδου χαλκίσσαν ἀμφοβύδα.
 Σύμπασσι Πυλίοισιν, ἀγακλήτης Εὐκατόμοις.
 Δός δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ καὶ ἐμὲ πρῆξαντα ἰσάσθ',
 Οὐωίκα δειρὶν ἰσόμεσθα γῆν (ὡν γῆ μελαίνη,

30 Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἤρῃτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
 Δῶκε ἢ Τηλεμάχῳ κελόν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Ὡς δ' αὐτῶς ἤρῃτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 Οἱ δ' ἔπειτ' ὤπασσαν καὶ ὑπὲρ τε καὶ ἐν σπαστο,
 Μοίρας δαισάμενοι, δαίνυντο ἑλκευδία δαΐτα.

35 Αὐτὰρ ἔπει πόσι καὶ ἰδῆτο ἔξ' ἔργον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερῶν· ἔκπῳτα Νίσσας,
 Νῦν δὴ κλέμιν ἐστὶ μετὰ πᾶσι καὶ ἔρασθ'

Convivium apparantes carnes assabant, aliâque traieiebant.
 Illi v. igitur ut hospites viderunt, conglobati venerunt omnes
 Manibusque prehensabant, & confedere jusserunt.

Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,
 Utrorûmqueprehendit manum, & collocavit ad epulum
 Pellibus in mollibus ad arenas marinas,
 Juxtaque fratrem Thrasymedem, & patrem suum.
 Præbuit autem viscerum partes, infundebátque vinum
 Aureo in poculo: propinans autem allocutus est
 Palladem Minervam filiam Jovis ægidem habentis,

Pisistratus
 erga pere-
 grinos
 humani-
 tas.

10

Supplica nunc ô hospes Neptuno regi:
 Hujus enim dapium participes fuistis huc venientes.
 Cæterum postquam libaveris & supplicaveris ut decens est,
 Da & huic deinde poculum dulcis vini
 Libare, quoniam etiam hunc puto immortalibus
 Supplicare: omnes verò dijs indigent homines,
 Sed junior est, ætate similis mihi ipsi:
 Propterea tibi priori dabo aureum poculum.

15

Sic loquutus in manibus ponit poculum dulcis vini.
 Gavisa est autem Pallas propter prudentem virum justum,
 Et quòd ipsi priori præbuerit aureum poculum.
 Statim supplicavit multa Neptuno regi,

20

Audi Neptune terram continens, non autem invid eas
 Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
 Nestori quidem primò & filiis gloriam præbe.
 Cæterum postea alijs da gratam remunerationem,
 Cum omnibus Pylijs ob inclytam Hecatombam,
 Da insuper Telemachum & me re confecta redire,
 Cujus gratia huc venimus celeri cum nave nigra.
 Sic certè deinde precabatur, & ipsa omnia perficiebat,

25

30

Dedit verò Telemacho pulchrius poculum rotundum.
 Ut verò sic supplicabat Ulyssis charus filius,
 Hi postquam assarunt carnes superiores & abstraxerunt,
 Partibus distributis, celebrarunt splendidum convivium.
 Cæterum postquam potus & cibi desiderium exemerunt,

35

His certè sermonibus cœpit Gerenius eques Nestor:

Nunc certè satius est inquirere & interrogare

Nestor
advenas
alloqui-
tur.

Hospites quoniam sint, postquam saturati sunt cibo.
O hospites, quoniam estis? unde navigatis humidas vias?
An ob aliquod negotium, aut temerè erratis,
Tanquam prædones per mare? qui errant

5 Amicis in discrimen coniectis, malum alienis ferentes.

Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
Confidens: ipsa enim intra præcordia confidentiam Pallas
Posuit, ut ipsum de patre absente interrogaret,
Et ut ipsum gloria ingens inter homines consequatur.

10 O Nestor Neleidae, ingens gloria Græcorum,

Telemachus re-
spondet
& inter-
rogat Ne-
storem.

Interrogas unde sumus, ego quidem tibi enarrare possem:
Nos ex Ithaca ad Neium sita venimus,
Negotium hoc privatum est, non publicum, quod dicam.
Patris mei rumorem magnum inquiri scibi audiero,

15 Divi Ulyssis patientis, quem pridem ajunt

Unà tecum pugnantem Trojanorum urbem evertisse.
Alios quidem omnes quotquot cum Trojanis pugnarunt,
Audivimus quo in loco unus quisque periit sæva morte:
Illius verò mortem incognitam fecit Jupiter

20 Neque quisquam potest clarè dicere ubinam perierit,
An ille in continenti, domitus sit à viris hostibus,
An in pelago inter fluctus maris,

Ejus gratia nunc ad tua genia venio, siquidem velis
Illius sævam mortem dicere, scibi videris

25 Oculis tuis, an alterius orationem audieris

Errantis. nimium enim ipsum ærumnosum peperit mater.
Neque ullo pacto me veritus blandiaris neque misertus,
Sed planè mihi narres utcumque contigit videre:
Supplico, si unquam tibi pater meus bonus Ulysses,

30 Sive dictum sive factum promittens perfecit

Populo in Trojanorum, ubi passi estis clades Græci,
Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicas.

Nestor Te-
lemacho
respondet

Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
O amice, quoniā me memorem facis calamitatis quā in illo

35 Populo passi sumus robore indomiti filij Achivorum,
Sive quæcunque cum navibus per obscurum pontum
Errantes ad prædam ubi duxerat Achilles,

Sive

Ζεῖνες οἳ τινὲς εἰσιν, ἵπαι τάρπησας ἰδωδῆς.
 Ω ξεῖνοι, τινὲς ἐστὶ; πόθεν πολλὸν ὕψος κέλευθα;
 Ἡ τί κτ' ἔρηξεν, ἣ κεφαλίδας ἀλάλησθε
 Οἶά τε λήιστῃρας ὑπεῖρε ἄλα; * τοὶ γ' ἀλώωνται
 Ψυχὰς παρθένοι, κρητὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.

20. πλ
 5 5

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδης,
 Θαρσύνσας· αὐτῇ γδ οὐ φρεσὶ γάρσους Ἀθλῶν
 Θῆχ', ἵνα μιν ὧρε πατρὸς δακρυχέμενοι ἔργου,
 Ἡδ' ἵνα μιν κλέῃ ἰδῶλοι ἐν ἀνθρώποισιν ἔχουσιν.

Ω Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγας κῦδος Ἀχαιῶν,
 Εἴρεσθ' ὅσποθεν οἱ μῆρ' ἰγῶ δέ κε τοὶ κραταίεσσ'·
 Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπὲρ Νηῆς εἰλήλασθμεν,
 Πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, εἰ δέ μοι, ὦ, ἡ * ἀγροῦσιν.

10

Πατρὸς ἐμῶν κλέῃ εὐρὺ μετιέρχμεν ὡς πον ἀκροῦσθαι,

20. αἰ
 20
 15

Δίε Οδυσσῆ * τελασίφρονης· ὅν ποτὶ φασιν
 Σιωροί μερῶν μῆρον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξα·

Ἀλλ' ἔμῃ γδ πάντας ὅσοι Τρώων πολέμιζον.

Πενυθίμους ἦχ' ἔκαστος ἀπώλετο λυγρῶ ὀλέθρῳ·

Κεῖνος δ' αὖ κ' ὀλεσθῆναι ἀπειθία γῆκε Κρονίων.

Οὐ γάρ τις δυνάσται σάφα εἰπόμεν ὅππότε δ' ἄλλωσιν,

20

Εἴθ' ὅγ' ἐκ' ἡπείρου δάμνη ἀνδρῶσι δυσμήρεισιν,

Εἴτι κ' ἐν πελάγει κτ' κύματα ἀμφιτελής.

Τοιούτῃς νῦν τὰ σά γυνὴ δ' ἰκάνομαι αἴκε γέλησθαι

Κεῖνος λυγρὸν ὀλεσθῆναι εὐισσῆν, εἴπου ὅπως

Οφθαλμοῖσι τοῖσιν, ἣ ἄλλ' ἐμῶν ἀκροῦσας

25

Πλαζομένο, πῆρ' ἄλλ' ἐμῶν οἴζυνον τέκε μήτηρ.

Μηδὲ π' ἐμ' αἰδύμεν * μελίσσας, μηδ' ἐλαίρων,

Ἀλλ' εὐ μὲν κεφαλῆσιν ὅπως ὡς τῆσας ὁππότε

Λίσσομαι εἴποτέ τοι τε πατὴρ ἐμὸς ἰδῶλος Οδυσσεύς

Ἡ ἔπος ἢ π' ἐργὸν ὑποσώσας ἐξέτελλας

30

Δήμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάχεται πῆματ' Ἀχαιοί,

Τῶν νῦν μὲν μνηστῶν, καὶ μὲν νημερτὲς ἴστας.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐκείνα Γερῶν * ἐκπότε Νέστωρ,

Ω φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἴζυν * ὡς ἐν εὐκείνῳ

Δήμῳ ἀνέτλημεν μῆρ' * ἄσχετος ἦν Ἀχαιῶν,

35

Ἡ μῆρ' ὅσα ξυῶ νηυσὶν ἐκ' ἡσυχαιῶν πόρτον

Πλαζομένοι κτ' ληῖδ' ὅπη ἀρξέμεν Ἀχαιοὺς,

Η δ' ὅπου καὶ αὐτοὶ αὖτις μέγα Περσέμενος ἀναβῆ.
 Μαργαρίται, ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκτανεν ὅσοι αἶεσι.
 ἔνθα μὲν Αἴας κείτῃ ἀρήϊον, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 ἔνθα δ' Πάτροκλος θεοφῶν μέγιστος ἀντίλοχος,

5 Ἐνθα δ' ἔμενος φίλος ἡὸς ἄμφοι κρατερὸς κ' ἀμύμων
 Ἀντίλοχος, ὦπ' ἂν μὲν θύειν παχὺς, ἡδ' ἔμμεχρ' ἡδύς.
 Ἀλλὰ τί πῶδ' ἐπὶ τοῖς πάντεσσι κακῶ' τις κεν ὀκείλα
 Πάντα γὰρ μενῆσσαι τοῦτ' ἐνητῶν ἀνδρῶπων;

ἡ. ἐξ. ὁ. ὁ. εἰ. π. τ. αἰ. τ. ε. γ. κ. ἐ. ζ. αἰ. τ. ε. * ἀ. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

τίς 10 Εξήραιοις ὅσα κείῃ πύθῃ κηρὰ δῖος Ἀχαιοί·
 τ' ἄρα Πρηνὲς ἀνιηθεὶς (ὣν πατρίδα γαῖαν ἴχθη.
 μένων) Εἰνάετες γάρ σφιν κηρὰ ῥά π' ὤμῳ ἀμφίπυπτες
 Πανταίοισι δόλοισι· μέγας δ' ἐτίλειπες Κροθίων.
 Εἰδ' ὅ τίς ποτε μεῖνεν ὁμοιωτή μῦθος ἀντίῳ

15 Ἡγέλ', ἐπεὶ μέγα πολλὸν κέρκευ δῖος Ὀδυσσεύς
 Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τίός· εἰ ἱππὸν γὰρ
 Κείνην ἔκθρονος ἱάσθ' σέβας μ' ἔχθ' εἰσυχώνωντα.
 Ἡ τοι γὰρ μύθοι γὰρ εἰσέχες, ὅδ' ἐκ φαίδης
 Ἀνδρῶν ἰσχυτέρων ὥδ' εἰσέχες μνηστράων.

20 Εἰθ' ἥτοι εἰως μὲν ἔγω καὶ δὶ Θ. Οδυσσεύς
 γε δίχα Οὐ τέ ποτ' εἶν ἀγροῇ * δίχ' ἐκίχοντο, ἔτ' αὖ βελῆ,
 βαζο- Ἀλ' ἔνα θυμὸν ἔχοντε, νόσφ' ἡνίφρεσσι βελῆ
 μιν, Φρεζόμεθ' Ἀργεῖοισιν ὅπως ὄχ' ἀεῖται γένεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Πελαγίῳ πόλιν διπέρσεν αἰκῶ,

25 Βῆμα δ' ἐν νηοσσι. θεὸς δ' αἰεὶ δασπν. Ἀχαιοί.
Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὰ ἐνὶ φρεσὶ μέδεται νόστον
Ἀργείοις· ἐπὶ ἔπι νηῦμας καὶ δὶ δίκαιαι.
Πάντες ἔσαν· τίς σφίνι πολὺς κελὸν οἶτον ἐπ' ἅπαν,
Μηΐ· ἐξ ὅλῃς Γλαυκῆπιδος ὄβριμόπαιτρός,

30 **Π**τ' ἐλν' Ατρείδῃσι μετ' ἀμφοτέρωσιν ὄηκαν.
 Τῷ δ' ἡγελοσπαρῶν ἀγορῶν ἐς πάντας Αἰχμῆς
 Μάψ, ἀπὲρ ἔχ' ἡτόμῳ, ἐς ἡίλιον κρητιδιώτης
 (Οἱ δ' ἦλθον οἶνα βεβραρῆότες ἦες Αἰχμῶν)
 Μῦθον μεθέειπεν τῷ εὖνεκα λαὸν ἀγχιρρην.

35 Εἰς ἥτοι Μινίλα αἰώλ' πάντας Αχαιῶν
 Νέεσ' μιμνήσκουσι· ἐπ' εὐρία ἰώτα θαλάσσης.
 Οὐδ' Αἰαμίμηναι πάμπαν ἰκέσθαι· βέλτερο γαίρ' ἐα

Sive quæcunque circa urbem magnam Priami regis
 Pugnavimus, ubi subinde occisi sunt quotquot optimi.
 Illic quidem Ajax jacet martius, illic Achilles,
 Illic verò Patroclus dijs consilio æquiparandus.
 Illic meus dilectus filius unà & fortis & inculpabilis
 Antilochus, supra modum currendo velox, atque pugnator,
 Aliâque multa præter hæc passi sumus mala: quis illa
 Omnia utique enarret inter mortales homines?
 Neque si quinquennio utique & sexennio hic permanens
 Interrogaveris, quæ illic passi sunt mala divi Græci:
 Prius quidem tædio affectus tuam ad patriâ terrâ perveneris,
 Novennio enim ipsis mala nexuimus circum.
 Omnigenis dolis: vix tandem finem dedit Jupiter.
 Ibi nullus unquam prudentia similis esse palàm
 Voluit, nam valdè multùm vincebat divus Ulysses
 Omnimodis dolis, pater tuus: siquidem tu verè
 Illius filius es, admiratio me tenet aspicientem.
 Profectò enim sermones similes, neque tu diceres
 Virum juniorem, usque adèd similia loqui.
 Ibi profectò usque quidem ego & divus Ulysses,
 Nunquam in concione diversū dicebamus, neque in consilio:
 Sed eundem animum habentes mente & prudenti consilio,
 Consultabamus Græcis, ut quam eximie optima fierent.
 Cæterum postquam Priami urbem expugnâvimus excelsam
 Abivimus in navibus, deus autem disperisit Græcos.
 Et tunc certè Jup. tristem in mente machinabatur reditum
 Græcis, nam neque prudentes neque iusti (sunt,
 Omnes erant: ideòque ipsorū plures malū fatum consequuti
 Ira ex perniciofa Minervæ terribilem patrem habentis,
 Quæ contentionem Atridas inter utrosque immisit.
 Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
 Frustrà, sed neque ex officio ad solem occidentem,
 (Illi verò venerunt vino gravati filij Achivorum)
 Sermones explicabant, cujus gratia populum congregârunt.
 Ibi tum Menelaus jubebat omnes Græcos,
 Reditus memores esse super lata dorsa maris.
 Neque Agamemnoni penitus placebat, volebat sanè

Populum

Populum detinere & facere sacras hecatombas,

Ut Palladis vehementem iram placaret.

Stultus, neque istud noverat, quod non persuasurus erat.

Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.

5 Sic hi quidem asperis intes se altercantes dictis

Stabant, ipsi verò surrexerunt fortes Græci

Elamore ingenti : bifariam autem ipsis placebat consilium,

Noctem quidem dormivimus pernicioſa mente cogitantes

Invicem (insuper enim Jupiter parabat damnum maximum)

10 Mane autem quidem naves deduximus in mare humidum,

Résque imposuimus, demissas zonas habentésque mulieres,

Dimidij autem populi retenti sunt manentes

Ibi apud Attidem Agamemnona pastorem populorum.

Dimidij autē conscensa nave profecti sumus, hæ autem valdè

15 Navigabant: stravit autem deus monstrosū pontū. (velociter

In Tenedum autem ubi venimus, fecimus sacra dijs,

Domū pervenire cupientes, Jup. autē nondū curabat reditū

Infestus, qui contentionē concitavit malam secundò iterum.

Alij vero averſi ascenderunt naves remis utrinque impulsas,

20 Qui circa Ulyſſem erant regem prudentem varij consilij,

Rursus Attidæ Agamemnoni gratificantes.

Sed ego cum navibus congregatis quæ me sequebantur

Fugi, quoniā cognoscebam quòd jã mala meditabatur deus.

Fugit & Tydei filius bellicosus, excitavit & socios,

25 Serò autem ad nos venit flavus Menelaus,

In Lesbo autem offendit de longa navigatione deliberantes,

An supra Chium iremus asperam

Ad insulam Psyriam, ipsam à sinistris habentes,

An sub Chio ad ventosum Mimanta.

30 Rogavimus autem deum ostendere signum, sed hic nobis

Ostendit & jussit pelagus medium in Eubœam

Sulcare, ut quàm celerrimè infortunium fugeremus.

Cœpit autē stridulus ventus spirare, hæ autē valdè velociter

Piscolas vias percurrerunt & ad Geræstum

35 Nocturnæ deductæ sunt, Neptuno autem taurorum

Multas coxas imposuimus, pelagus magnum emensi.

Quartus dies erat quando in Argis naves æquales

Λαὸν ἐρυηακίην, * ῥίξειν δ' ἱερὰς ἐκαστόμβας,
 ὣς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακίσσῃτο.
 Νῆπιϑ, εἰδὲ τὸ ἦδ' ὃ εἰπέτοδ' ἱμῶν.
 Οὐ γάρ τ' αἴψα θιῶν ἀέπεται νόος αἰὲν ἐόντων,
 ὣς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένην ἐπίεσσιν
 ἔσπεσσο. οἱ δ' αἰνέουσαν εὐκνήμειδ' Ἀχαιοὶ
 Ἠχῇ θιασιση· δίχα δὲ σφισιν ὠδῶνι βεληῇ,
 Νύκτε μὲν αἴεσσαν χαλεπαὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 Ἀλλήλοισ (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κρηϊό)
 Ἡῶν δ' οἱ μὲν νῆας εἰληγμένοι εἰς ἄλα δῖαν,
 Κλήματ' ἐν περὶ μέθοδα, βαθυζώντες τε γυναικάς·
 Ἡμίστες δ' ἄσφα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες.
 Αὔθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πειρὸν λαῶν.
 Ἡμίστες δ' ἀναβαίντες ἐλαύνοντο, αἱ δ' ἄλ' ὥκη
 Ἐπλεον· ἐξέρισιν ἧ θεὸς μέγα κῆτος πόντον.
 Ἐς Τινειδὸν δ' ἔλθοντες, ἐρέξαμεν ἔργα θείοισιν,
 Οἴκαδ' ἱερῆοι· Ζεὺς δ' ἔπει μῆδετο νῆσιν
 Σχετλιϑ, ὅς ῥ' ἔρειν ὤρσι κρηϊῷ ἐπιδεύντεσσι αὐτῷ πε.
 Οἱ μὲν λῆσσερψαυτες ἔβαν νῆας ἀμφυιλίσσας,
 Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα πειριλομήτην,
 Αὐτὸς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρε φέροντες.
 Αὐτὰρ ἔγωγε (ὡν ἱησὶν ἀολλύσιν αἶμα ἔπειτο
 Φεῦγον, ἐπεὶ γένωσκον ὃ δὴ κρηϊά μῆδετο δαίμων.
 Φεῦγε δ' Τυδεΐος υἱὸς ἀρήϊϑ ὤρσι δ' ἐπαίρους.
 Οψέ δ' ἦ δὴ μὲν ἰὼν κίε ξανθὸς Μινέλαϑ,
 Ἐν Λέσβῳ δ' ἔπιχεν δολιχὸν πλεόν ὀρμαίνοντας,
 Ἡ καὶ δὲ θεῇ Χίοιο νειομένηται παλαιόσσης,
 Νῆσσι ἐπὶ Ψυρείης, αὐτὴν ἐπ' αἰετὶρ' ἔχοντες,
 Ἡ ὑπὲρθε Χίοιο, παρ' ὠκεῖοντα Μίμαντες,
 Ἡ πέρι μὲν ἧ θεὸν Φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὄγ' ἤμιν
 Δαΐξει, καὶ ὠκὴν πύλας μίσσιν εἰς Εὐβοίαν
 Τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲκ κρηϊότητι φύγαιμεν.
 Ὄρετο δ' ἐπὶ λιγυρῇ ἄρ' ἀήμιμα, καὶ δ' ἄλ' ὥκη
 Ἰχθυόσιναι κίλευται διδραμον, ἔς δ' Ἐρεβίδην
 Ἐνὶ ῥυαὶ καὶ ἔχοντο· Ποσειδάωνι δ' ἔμεινον
 Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔχοντο, πύλας μέγα μεταστήσαντες.
 Τέτρεστον ἤμαρ ἴδον ὅτ' ἐν Ἀργεὶ νῆας ἴσαν

25
 5
 10
 15
 20
 25
 30
 35

Τυδείδην ἔπειρε Διομήδεϊ· ἵπποδάμοιο
 Ἔσπεσο. αὐτὰρ ἔγνω Πύλοισ' ἔχον· ἔδδ' ποτ' ἴσθην
 Οὐρὸς ἐπὶ δὴ πρῶτα θεὸς ἐθεήκειν ἀλῶαι.
 Ως ἤλθοι φίλα τέκνον ἀπυθῆς· ἔδδ' τι οἶδαι

5 Κείνων οἱ τ' ἰσάωνεν Ἀχαιῶν οἱ τ' ἀπείλοιντο.
 Οσσα δ' οὐ μισγάροισι κρητὴ μὲν· ἡμετέρησι
 Πύθουμαι, ἢ θήμεις ἐπὶ δαήσομαι, ἔδδ' σὺ κεύσω.
 Εὐ μὲν Μορμιδῶνας Φάος' ἰλγὶ μὲν ἔχασσι μῶρυος.
 Οὐς ἄγ' Ἀχιλλεὺς μισγάροιο Φαίδιμ' ἔχός·

10 Εὐ δ' Ἰφιλοκτῆτιν Ποιάνην ἀγλαὸν ἦεν.
 Πάντας δ' Ἰδδμεύς Κρητῶν εἰσῆχ' ἑταίρους
 Οἱ φύζον ἐκ πολέμου, πάντας δὲ οἱ ἔπν' ἀπήντη·
 Ἀπεΐδην δ' κ' αὐτοὶ ἀκρύετ' ἰόσφιν ἰόσπης.
 Ως τ' ἤλθ', ὥς τ' Αἰγιάδος ἐμήσατο λυχεὸν ὄλασθαι.

15 Ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπίπτον,
 Ως ἀγασθὲν κ' παῖδαι κρητὰ φθιμύροισι λιπιάδῃ
 Ἀνδρῶς· ἰκέι κ' κείνος ἐπίστατο πατρὸς Φοιῆα,
 Αἰγιάδον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρω κλυτὸν ἔκπε.
 Καὶ σὲ φίλος (μᾶλα γάρ σ' ὄρθω καλὸν τι μίχαι τι)

20 Ἀλκιμος ἴος, ἵνα τίς σι κ' ἐψιγόνων εὐ εἴη.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδης,
 Ω Νίσση Νηληϊάδῃ, μίχαι κῦδος Ἀχαιῶν,

25 Καὶ λίλω κείνος μὲν ἐπίστατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 Οἴσουσι κλέει· εὐρύ, κ' ἰατομύροισιν ἀοιδίω.

30 Αἶ γ' ὃ ἐμοὶ πρὸς λῶδ' ἔσθ' ὁ δυνάμην τοῦδε θάσσιν
 35 Τίσταλ' μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 Οἵτι μοι ὑβρίζοντες ἀπέσθ' ἀλα μηχανάονται.
 Ἀλλ' ἔμοι τιᾶται ἐπὶ κλωσσῇ θεοὶ ὄλβον
 Πατρὶ τ' ἐμῇ κ' ἐμοί· νῦν δ' ἄρ' ἔχρηται γλαυκῶπις ἑμης.

30 Τὸν δ' ἡμεῖς τ' ἔπειτα Γερῶνι· ἵπποδάμοιο Νίσσῃ.
 35 Ω φίλ', ἐπὶ δὴ αὐτὰ μ' ἀνέμνησας κ' ἑίπης,
 Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητίεος εἵνεκα πολλῆς
 Ἐν μισγάροισι ἀέκητι στήθ' ἔχου μηχανάαδ'·
 Εἰπὶ μοι ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασται, ἢ σὲ γὰρ λαοὶ

35 Ἐχθρίεσσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεῶ ὁμῶν.
 Τίς δ' οἶδ' εἴ κε ποτὶ σφί βίας ἀπὶ τίσεται ἰλθάν,
 Ἡ ὅ γε μοῦν' ἴων, ἢ κ' σύμπαντες Ἀχαιοί;

Tydidæ socij Diomedis bellicosi

Cōstituere, sed ego Pylū versū cursū tenui: nec unquā desit

Ventus postquā primū deus præmisit flare:

Sic veni, dilecte fili, inscius, nec scio quicquam

De illis qui servati sūt Achivorum, quique perierint.

Quæcunque autem in domibus sedens nostris

Audivi quatenus fas est doceberis, neque te celabo.

Benè quidem Myrmidonas dicunt ivisse hasta exercitatos.

Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius:

Benè autem Philocteten Pœantis illustrem filium.

Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios

Qui fugerunt ex bello: pontus autem ipsi nullum abstulit.

Atridem autem & ipsi auditis, quanquam procul sitis,

Et quom. venit, & quom. Ægisthus molitus est tristē mortē.

Sed ille quidem etiam miserabiliter persolvit.

Quā bonum, & filium interempti relictum esse

Viri, quoniam & ille ultus est patricidam

Ægythum dolosum, qui ejus patrem inclytum interfecit.

Et tu amice (valde enim te video bonumque magnumque,)

Fortis sis, ut aliquis tibi, & posterorum bene dicat.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:

O Nestor Nelejade magna gloria Græcorum,

Et jure ille quidem ultus est, & ei Græci

Deferent gloriam latam, & posteris præconium.

Utinam enim mihi tantam dij vim dedissent

Ulcisci procos injuriæ molestæ causā,

Qui me contumelia afficientes nefanda moliantur.

Sed neutiquam mihi hujusmodi destinarunt dij honorem

Patrique ꝑæo & mihi, nunc autem opus est pati nihilo secius.

Hunc autem mutuis excepit verbis Geren. eques Nestor,

O amice, quandoquidem de his admones & loquutus es,

Ferunt procos, tuam matrem propter, multos

Domī te invito mala machinari.

Dic mihi, an lubens victus es, an te cives

Odio habeant publicè sequentes dei Oraculum.

Quis novit an aliquando ipsorum violentiam puniet veniens,

Sive ille solus, sive universi Græci?

20

Telemachus Nestorem alloquitur

25

30

Nestor Telemacho loquitur

35

Si enim te sic vellet amare cæcia Minerva, (riofsi
 Quæadmodū Ulyſſis quondā ſupra modū curā habuit glo-
 Populo in Trojanorum, ubi paſſi ſumus dolores Græci.
 Non enim unquā vidi uſque ad eò deos manifeſtè amantes,

- 5 Quemadmodum illi manifeſtè aſtitit Pallas Minerva,
 Si te ad eò vellet amare, curarèque in animo,
 Sanè quiſpiam illorum utique oblivſceretur nuptiarum.

Hunc rurfus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt :
 O ſenex nunquam hanc rem perfectam iri exiſtimo.

- 10 Supra modū enim magna dixiſti, ſtupor me tenet: non utique
 Speranti ea contingerent, neque ſi dii ſic vellent. (mihi

Hunc rurfus alloquebatur dea cæcia Minerva,
 Telemache, quod tibi dictum effugit ſeptum dentium?

Volente Deo mihi Facile Deus ſanè poteſt ex longinquo virum ſervare:

15 Mallem verò ego etiam dolores multos paſſus

est diſſi- Domum redire, & reditus diem videre,

cile. Potius quàm veniens perire incolæ, veluti Agamemnon

Perijt ab Ægiſtho fraude & ſua uxore.

Verū enim vero mortem omnibus communem, neque dii ipſi

- 20 Etiam ab amato viro poterunt arcere, quodcunque tandem
 Fatum pernicioſum corripuerit aſperæ mortis.

Hunc rurfus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
 Mentor, ne amplius hæc diſſeramus triftes quamvis.

Illi verò non amplius reditus verus, ſed ei jam

- 25 Deſtinarunt immortales mortem & fatum nigrum.

Nunc verò volo dictum aliud inquirere & interrogare

Nefteorem, quoniam ſupra modū novit jura & ingenia aliorū.

Ter enim ipſum dicunt imperaſſe ſæculis virorum,

Atque mihi immortalibus æquiparatur aſpectu,

- 30 O Neſtor Neleiade, tu verò verum dic,

Quomodo mortuus eſt Atreides latè imperans Agamemnon?

Ubi Menelaus erat? quam illi machinatus eſt mortem

Ægiſthus dolofus? quoniam occidit ſe multò præſtatiorem.

An non in Argo erat Achaico, an alicubi alibi

- 35 Errabat apud homines, ille vero ſumpto animo interfecit?

Huic reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor,

Profectò ego tibi ſili vera omnia dicam,

Enim-

Εἰ γάρ σ' ὥς ἱγέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ως τίς Ὀδυσσῆϊ^Θ ἐπεικέδεται πυδελίμοιο
 Δήμῳ σὺν Τρώεσσιν, ὅθι πάροικον ἄλγ' Ἀχαιοί.
 Οὐ γάρ πε ἴδον ὅδε θρὸς ἀναφανδὰ φιλειώτας
 Ως κοῖνῃ ἀναφανδὰ περὶ στατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Εἰ σ' ἄπως γ' ἱγέλοι φιλέειν, κήδετό τι θυμῷ,
 Τῷ κύν τις κύνων γὰ κὲ ἐκλεάθειτο γάμοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔωδα,
 Ω γέρον, ἔπει τέττο ἔπος τελέεας οἶον.

Λίλῳ γδ μέλαι εἶπες ἄγῃ μ' ἔχῃ· κ' ἐκ αἰῆμοιο
 Ἐλπομένο πε γένοιτ', ὅδ' εἴητοί ὥς ἱγέλοιιν.

Τὸν δ' αὖτε ἑρσίστασι θιά γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλέμαχε, ποῖόν σι ἔπος φύζεν ἕκτος ἐδδίντων;
 Ρῆα θεός γ' ἱγέλων κὲ τηλόθεν ἀἰθέρι στείνοση.

Βυλομένο δ' αἶ ἔγωγε κὲ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 Οἴκαδ' εἴ ἐλθέμεναι κὲ νόστιμον ἦμαρ ἰδέεας;
 Ἡ ἔλθῃν ἀπολέας ἰφίσκι^Θ, ὥς Ἀχαιέμενον
 Ωλεθ' ὑπ' Αἰγιάδοιο δόλῳ κὲ ἧς ἀλόχοιο.

Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲρ ὀμνύουσιν ὅδε θεοὶ ὦτ'
 Καὶ φίλον ἀνδρὶ διώωνται ἀλαλκίμῳ, ἐκπύετο κεν δὴ
 Μοῖρ' ὅλοη κατ' ἔλθοι περὶ λειγρό^Θ θανάτω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔωδα
 Μίντιν, μηκέτι ζῶντα λειγρόμεθα, κηδόμενοι ὦτ'.

Καί ν' δ' ἔκ' ἐπὶ νόστις ἐτήτυμος, αἰδέα οἱ ἦδη
 Φερόσαντ' ἀθάνατοι θάνατον κὲ κῆρ μέλαιναν.

Νυνὶ δ' ἱγέλῳ ἵπποσ' ἄλλο μετὰ κῆρ κὲ ἔριας
 Νέσθ'· ἵπποι δ' εἰσοῖδε δίκας ἡδὲ φερίναι ἄλλων.

Τρῆς γδ δὴ μοι φασὶν ἀνάξας γένε' ἀνδρῶν
 Ως τί μοι ἀθανάτοισι ἰσθάνεσται εἰσοφάσας.

Ω Νέσθ' Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὺς ἵνασι,
 Πῶς ἦτο' Ἀστειδὸς εὐρυκρείων Ἀχαιέμενον;
 Πῶ Μενέλα^Θ ἴλω; τίνα δ' αὐτῷ μήσας' ὄλεσθον
 Αἴχματος δολόμητας; ἵπποι κτάνει πολλὰν ἀρείων.

Ἡ ἐκ Ἀργε^Θ ἦεν Ἀχαιῶν ἀλλὰ πῃ ἄλλῃ

Πλάζῃτ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὅ ῃ θρησέσας κατ' ἵππων;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῶν^Θ ἱππότης Νέσθ',
 Τοὶ γάρ ἐγὼ τι τέκνον ἀληθὲς πάντ' ἀγρεύων.

Η τοι μὲρ πῖδ' κ' αὐτὸς οἶσσε ὥς κεν ἐτύχῃη.
 Εἰ ζώοντ' Αἰγιάδων σὺν μεγάροισιν ἔπενδον
 Ατρεΐδης Τροίηντι ἰὼν ξανθοῖς Μυῖλαια[Ⓢ],
 Τῷ κί οἱ εἴ ῥ' ἴκοντο χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχοντι,

5 Αἶψ' ἄρα τὸν γὰρ κωῖς τε καὶ οἰωνοὶ κατέδωσαν

20. αἶ- Κεῖ μιν ἐν πύλῃσι καὶ ἄστ[Ⓢ]· ὅδ' ἐπεὶ τις μιν

20. Κλαῦσιν Αἰγιάδων, μάλα γὰρ μῆλα μέσσητο ἔργον·

Ἡμεῖς μὲρ γὰρ καὶ πολέας τέλειοντες αἰθλοῦς

Ἡμεῖς· ὁ δ' εὐκηλὸς μυχῶ Ἀργα[Ⓢ] ἱπποβοῖταιο

10 Πόλλ' Αἰγαιμενιδῶν ἄλοχον θήλασκέπ' ἐπέσπον.

Ἡ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον αἰεὶς

Δῖα Κλυταμνήστῃ (φρεσὶ γὰρ κέρχετ' ἄρα θῆσι·

Πὰρ γὰρ ἔλιν καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ ὃς πόλλ' ἐπέτελλεν

Ατρεΐδης Τροίῳδε κίον, εἰρυνὰς ἀρχίην)

15 Αἶψ' ὅτι δὴ μιν μεῖρε θῆων ἐπιδόησ' ἀμύνειν,

Δὴ τότε τὸν μὲρ αἰεδὸν ἄγων ἐς νῆσιν ἐρήμιαν,

Καί μιν οἰωνοῖσιν ἔλιν καὶ κύρμα γαῖαν

Τῶν δ' ἐθέλων ἐθέλσασα ἀνέχοντο ὄνδε δόμονδε.

Πολλὰ ῥ' ἔμελλ' ἔχει θῆων ἰσχυρὸς ἐπὶ βωμόνδε.

20 Πολλὰ δ' ἀγρίμεντ' ἀτῆψιν, ὑφ' αἰσμητὶ τε χερσὶν τε,

Ἐκτελίσσας μῆλα ἔργον, ὃ ἔπειτ' ἔλπειτο θυμῷ.

Ἡμεῖς μὲρ γὰρ ἄμα πλείονα Τροίηντι ἰόντες

Ατρεΐδης καὶ ἔγω, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·

Αἶψ' ὅτι Σουώϊον ἰσθμὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον Αθλῶων,

25 Ἐνθα κυβερνήτῃ Μυῖλαια φοῖβος Ἀπόλλων

Οἷς ἀθανοῖσι βέλονται ἱπποχάρμ[Ⓢ] κατέπεφνε,

Πηδάλιοι μὲν χερσὶ θύεσης νῆος ἔχοντες,

Φροῖνι Οἰητοειδίῳ, ὃς σκαίνυτο Φῶλ' ἀνθρώπων

20. αἰε- Νῆα κυβερνήσασθ' ὅππῃ * ἀνέχουσιν αἰεταί.

χρυσῶν

30 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέχευε, ἐπὶ γὰρ ἄλλος παρ' ὁδοῖο,

20. λιγ- Οφρ' ἔπρεον θῆες, καὶ ἐπὶ κλέρεα κτερίσθην.

20. αἶν. Αἶψ' ὅτι δὴ καὶ πῶτος ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον

ἐκ' αὐτ' Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μυαλειῶν ὄρεος αἰπὺ

20. λιγ- Ἰξέθων, τότε δὴ συμελὼ ὄδον εὐρύοπα Διὸς

20. αἶν. Εφραστάτο, * λιγῶν δ' ἀνέμῳ ἐκ' αὐτῶν * χρυῖ,

20. 20- Κύματά τε * τρεφόμεναι, πελάγεια, ἴσκι ὄρεσσιν.

φείοντο Ἐνθα Διότμήξας, ταῖς μὲρ Κρήτην ἐπίλασεν,

Enimverò quidem hoc ipse suspicaris quemadmodū accidit,
 Si viventem Ægisthum in ædibus invenisset
 Attrides à Troja profectus flavus Menelaus,
 Sanè ei neque mortuò fusilem terram infudisset,
 Sed certè canesque & aves comedissent
 Jacentem in campo procul ab Argis, neque ulla ipsum
 Deplorasset Achivarum valde enim ingens admisit facinus.
 Nos quidem illic multa obeuntes certamina,
 Absidebamus, ille desidiosus in secessu Argi equos pascentis
 Multum Agamemnoniam uxorem demulsit verbis.
 Ipsa quidem antea certè abnuebat facinus indignum
 Diva Clytemnestra (mente enim utebatur bona:
 Etenim aderat & cantor vir, cui plurimum mandarat
 Atrides ad Trojam profectus servare uxorem)
 Sed cum jam ipsum fatū deorū irretivit ad hoc ut domaretur, 15
 Jam tum ipsum poëtam ducens ad insulam desertam,
 Dereliquit avibus laceratio & rapina fieri.
 Ipsam verò volens volentem duxit suam domum.
 Multa verò femora adolebat deorum super sacra altaria
 Multa ornamenta suspendit, vestesque aurumque (animo. 20
 Quòd perfecisset magnū negotiū quod nunquam sperasset in
 Nos quidem simul navigabamus à Troja profecti
 Atrides & ego, amica cognoscentes invicem:
 Sed cum ad Sunium sacrum pervenimus promont. Athen.
 Illic gubernatorem Menelai augur Apollo
 Suis suavis telis superveniens occidit,
 Clavum in manibus currentis navis gestantem,
 Phrontin Onetoridem, qui vincebat nationes hominum
 In nave gubernanda, quoties ingruébant procellæ.
 Sic ille quidem illic detentus est festinabundus licet ad iter 30
 Ut socium sepeliret, & parentalia parentaret.
 Sed quando certè ille vadens in obscurum pontum
 In navibus cavis, Malearum montem excelsum
 Pervenit currendo, tum certè invisum iter lata voce Jup.
 Edixit: stridorum ventorum statum effudit,
 Fluctusque nutritos ingentes, æquales montibus, 35
 Illic partitus, partem quidem Cretæ admovit,

Argi-
 stia die
 terium,

5

10

Agamem-
 nonis
 exitum
 narrat
 Nestor.

25

Phrontia
 nauclesi
 obitus,

30

35

Ubi Cydones habitant Jardani circa fluenta.

Est autem quædam levis præruptaque in mare petra

Ad fines Gortynis in obscuro ponto.

Huc Auster ingentem fluctū ad sinistrum promontoriū pellit

5 Ad Phæstum: parvulus autem lapis ingentem fluctū impedit.

Illi quidem huc venerunt: vix autem effugerunt mortem

Viri: cæterum naves sanè ad saxa fugerunt

Fluctus: cæterum quinque naves cæruleis proris

Ægypto admovit ferens ventūsque & aqua,

10 Sic ille quidem illic plurimū victum & aurum congregans,

Errabat cum navibus ad alterius linguæ homines.

Agamem
nonis in-
teritus.

Interea verò illa Ægisthus molitus est domi tristia,

Occidens Atridem, subactus est autem populus sub illo.

Septennio verò imperavit divitibus Mycenis.

15 Ei verò ipsi octavo in perniciem venit divus Orestes

Orestes
Patrem
ulcisci-
tur.

Rursus ab Athenis: occidit autem patris interfectorem

Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interfecerat.

Sanè hic cū hunc occidit, dedit coenā sepulchralem Argivis

Matrisque invisæ & imbecillis Ægisthi.

20 In ipsa verò die supervenit bello bonus Menelaus,

Plurima dona ducens, quam tu illa navis pondere portabat.

At tu amice ne diutius à domo longè aberres,

Bonisque relictis virisque in tuis adibus

Sic superbis, ne tibi omnia absument.

25 Facultatibus divisus, tu verò vanum iter feceris.

Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & jubeo

Proficisci: ille enim nuper aliunde venit

Ex alienis hominibus, unde non speraret in animo

Redire, quemque primum abegerant procellæ

30 In pelagus tam magnum, unde utique nec aves

Intra annū venire possunt, quoniam ingens horrendumque:

Sed vade nunc cum nave tua & tuis socijs.

Si verò velis pedes ire, aderit currúsque & equi,

Aderunt tibi etiam filij mei, qui tibi duces erunt

35 Ad Lacedæmonem divinam, ubi flavus Menelaus.

Precare autem eum ipsum ut vera dicat.

Mendacium autem non dicet: valdè enim prudens est.

Ηχ' Κύνωνες ἵπποι, ἱερδάνη ἀμφὶ ῥίεσσι.
 Ἐπὶ δὲ πρὸς λίσσῃ αἰπὴν τε εἰς ἄλλα πίττη
 Ἐξαπῇ Γόρτιον, εὖ ἡσθεσθῆναι πόντη,
 Εἴητε Νότος μίγξα κύμα * ποτὶ Λυαὸν ῥίον ἄδει
 Ἐς Φαγόν * μικρὸς ἢ λίθος μίγξα κύμα δασύρρη,
 Αἰ μὲρ ἄρ' ἔθ' ἦλθον, αὐτοδὴ δ' ἠλυξάν ὀλιθρον
 Ἀνδρες, αἰτῆρ' ἡγὰς γὰ ποτὶ σπιλάδεσσιν ἵαξαν
 Κύματ', αἰτῆρ' τὰς πέντε νείας κυανοπαρεῖας
 Αἰγυπῖα ἐπὶ λαοσι φέρον αἰετὸς τε καὶ ὄδωρ.
 Ὡς ὁ μὲρ ἔητα πολὺν βίωτον καὶ χρυσὸν ἀγρίων,
 Ἥλατο ξυν * ἱηυσὶν ἐπ' ἀλλοθροῦς αἰθρώπων.
 Τόφρως ἢ ζῶντ' Αἰγιάδος ἐμέσπετο οἴκῳ λυγρῷ,
 Κτείνας Ἀτρεΐδην δειδμητὴν ἢ λαὸς ὑπ' αὐτῷ
 Ἐπὶ στίβῳ δ' ὤκασσε πολυχρυσόιο Μυκλήης.
 Τῷ δ' οἱ εἰδοάτω κρητὸν ἦλθε δῖος Ὀρέης
 Ἀψ' ἀπ' Ἀθηνάων, καὶ δ' ἔκτανε πατρυφοῖαν
 Αἰγιάδοι δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρως κλοτὸν ἔκπε.
 Ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίτυ τάφον Ἀργείοισιν
 Μητρὸς τε τυμαρῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγιάδοιο.
 Αὐτῇ μιν δ' οἱ ἦλθε βολὴν ὤρατος Μενέλαος,
 Πολλὰ κλήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέος ἄχθος ἄνεσεν.
 Καὶ σὺ φίλος μὴ δητὰ δέμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησον,
 Κλήματ' εἰς ὠρελίπῳ, αἰδοῦναι τ' ἐν στίβῳ δέμοισι
 Οὐτὼ ὑπερφιάλεις, μὴ τοι καὶ πάντα φάγῃσι
 Κλήματι δασυάμβροι, σὺ ἢ θυσίῳ ὀδὸν ἔλθης.
 Ἀλλ' ἔς μιν Μενέλαος ἐγὼ κέλομαι καὶ αἰώνας
 Ἐλθεῖν, καὶ νῦν γὰρ νέος ἄλλοθεν οἰλήλαθον
 Ἐκ τῶν αἰθρώπων, ὅθην ἔκ' ἔλπειτο γὰρ θυμῷ
 Ἐλθέμεν, ὃν πινὰ πρῶτον δασυφῆλῳσιν αἰετῶν
 Ἐς πύλας μίγξα τυῖον, ὅθην τίωξ' ἔδ' οἰωνοὶ
 Αὐτίπης οἱ χνεῦσιν, ἐπεὶ μίγξα τε δεινὰν τε
 Ἀλλ' ἴθι νῦν ζῶν νῆι τε σῇ καὶ στίβῳ ἐπείθεσιν.
 Εἰ δ' ἰθὺλας πιζὸς, πάρος τοι δῖος Ὀρέης τε καὶ ἔκπει,
 Πάρος δ' οἱ ἦτορ ἔμοι, οἱ τοι παμπῆις ἔσονται
 Ἐς Λακεδαιμόνιαν δῖαν, ὅθι ξασθὸς Μενέλαος.
 Λίσσας δ' ἐμὲν αὐτὸν ἵνα νημερτὲς εὐίσσῃ.
 Φυῶδες δ' ἔκ' ἐρέει μείλα γὰρ πιπνομένοισιν.

20. 20
 5

10
 20. 20
 5

15
 20. 20
 5

20.

25.

30

35

Ὡς ἔφατ'· ἥλιος δ' ἄρ' ἴδον κ' ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δ' κ' μεττίκει θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ὡ γάρ γε, ἦτοι βῶπαι κ'· μῦθοισι κρατέλεξας.
Ἀλλ' ἄγε τί μιν εἴπειρ γλώσσας, κερταίοτι δ' οἶνον,

5 Ὀφρα Ποσειδάωνι κ' ἄλλοις ἀγναιάτοισι
Σπείσωσιν, κρίτιοι μεδύμεθα· τοῖο γὰρ ἄρ' ἐστι.
Ἦδη γὰρ φάτο· οἴχεσθ' ὑπὸ ζόφον· εἰ δ' εἴποιε
Δητὰ θεῶν ἐν δαυτὶ θαλασσέμεν, ἀλλὰ τί οἶσθ'.

Ἡ γὰρ Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον ἀνδραγαθήης,

10 Τοῖσι δ' κήρυκες μὲν ὄδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,
Κῦροι δ' ἐρητῆρας ἐπιστῆσαντο ποσσίν·
Ναυπηγῶν δ' ἄρα πάνσι ἐπαρξάμενοι δεπύισσι.
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπὶ λείβον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀνείσαν τ' ἐπὶ οἴον· ὅσση ἦγελε θυμῶς,

15 Δὴ τότε Ἀθηναίη κ' Τηλέμαχος θεοφθής
Ἀμφω ἰοδίῳ κροίλῳ ἐπὶ νῆα τίειναι.
Νέστωρ δ' αὖ κητέρυκε κρηταπτόμενος ἐπίεσσι,
Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσεις κ' ἀγναιάτοιοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμῖν παρ' ἐμοῖσι θόλω ἐπὶ νῆα κίοισι,

20 Ὡς τί περ ἦ ὦρθε πάμπαν ἀείμονας ἦε πενιχέας,
Ὡς περ χλαῖναν κ' ῥήγαν πόλιν ἐνὶ οἴκῳ,
Οὐδ' αὖτ' ἀνὰ μελακῶς ἔπει ξείνοισιν ἐνὶ οἴκῳ.
Αὐτὰρ ἐμὲ παρὰ μὲν χλαῖναν κ' ῥήγαν κρητὰ,
Οἰδίῳ δὴ τῷδ' ἀνδρὶ Οδυσσεὶ φίλος υἱὸς

25 Νηὸς ἐπ' ἱερὸν φιν κρηταλίεσται, ὅφρ' αὖ ἐγὼ γε
Ζῶν, ἔπειτα δ' ἐπὶ πῆδες ἐνὶ μεγάροισι λήπωνται,
Ζεῖντες, ξενίζων, ὅς τις κ' ἐμὲ δώμεθ' ἵκηται·
Τὸν δ' αὖτε φησὶν εἰπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὐδὴ βῶπαι γ' ἔφησθα, γάρ γε φίλε· βῶ δ' εἴποιε

30 Τηλέμαχον πείθεσθ', ἐπεὶ πολὺ κρητὸν ἔσται·
Ἀλλ' ἔστω μὲν νῦν βῶν ἅμ' ἔστηται, ὅφρα κεν εὐδῇ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμι, ἵνα παρσιῶν ἐπύργους, εἴπω τι ἔσται.
Οἷον γὰρ μὲν βῶσι παρσιῶν εὐχόμεαι εἶναι,

35 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νῶπιοι ἀνδρὲς ἔπονται
Πάντες ἐμνηστικὴν μεγαθύμου Τηλεμάχου.
Εὐθὺς καὶ λεξάμενος κροίλῳ ὦρθε νῆϊ μελαινῇ

Sic ait: sol autem quidē descendit, & tenebræ advenerunt.

His verò & dixit dea cælia Minerva,

Minerva
Nestor-
em allo-
quitur.

O senex, profectò hæc decenter loquutus es

Sed agite dividite quidem linguas, miscete autem vinum,

Ut Neptuno & alijs immortalibus

Ubi libaverimus, lectum curemus: ejus enim hora adest.

Jam enim lumen ivit sub occasum, neque decet

Diu deorum in epulo sedere, sed redire.

Dixit sanè Jovis filia, hi verò audiverunt loquutam,

His quidem præcones aquam manibus infuderunt,

Juvenes autem crateres coronarunt vino,

Diviserunt autem omnibus, initium sumentes à poculis.

Linguas autem in ignem conjecerunt, surgentésque libarunt.

Cæterū postquā libarūt biberūtque quantū desiderabat ani-

Tum certè Pallas & Telemachus deo similis (mus, 15

Ambo desiderabant cavam ad navem redire.

Nestor autem statim detinuit incessens verbis,

Jupiter hoc prohibeat, & immortales dii alij,

Ut vos à me celerem ad navem eatis,

Tanquam ab aliquo vel prorsus veste carenti aut pauperculo, 20

Cui neque vestes & operimenta multa domi,

Ut neque ipsi molliter, neque hospitibus dormiēdi copia sit.

Cæterum mihi adsunt vestes & operimenta pulchra,

Nunquam certè hujus viri Ulyssis charus filius

Navibus in tabulatis pernoctaverit, donec ego 25

Vixero, donec liberi in regia linquentur,

Qui hospites suscipiant, quicumque ad domū meā perveniet.

Hunc rursus alloquuta est dea cælia Minerva,

Benè sanè hæc dixisti, senex amice: te verò decet

Telemachum persuadere: quoniam longè melius sic: 30

Sed ille quidem nunc te sequatur ut dormiat

Domi tuæ, ego autem ad navem nigram

Vado, ut confirmem socios, præcipiámque singula.

Solus enim inter illos senior gloriior esse,

Alij verò ob amicitiam juniores viri sequuti sunt, 35

Omnes æquales ætatē magnanimi Telemachi.

Illic dormiam cava in navi nigra

Nunc : sed manè ad Cauconas magnanimos
 Vado, ubi nomen mihi debetur, neque adeò novum,
 Neque parvū, tu vero hūc (quandoquidē tuū pervenit domū,
 Mitte cum curru & filio : da autem illi equos,

5 Qui tibi celerrimi currendo, & robore fortissimi.

Dispariet
 Minerva.

Sic certè loquuta abiit cæcis oculis Minerva,
 Ofsifrago similis : stupor autem invasit omnes videntes :
 Admiratus etiam est senex postquam vidit oculis.

Telemachi vero prehendit manū, verbūque dixit & loq. est,

10 O amice, neque te spero ignavum & imbellem fore,

Nestor Te
 Lemacho
 loquitur

Siquidem te juvenem sic dij ductores sequuntur.

Non enim quisquam alius cœlestes domos habitantium,
 Sed Jovis filia prædatrix Pallas,

Quæ tibi & patrem bonum inter Græcos honorabat.

15 Quare regina propitia sis, da autem mihi gloriam bonam
 Mihi ipsū & filijs & venerandæ uxori :

Tibi autem sacrificabo bovem legitimam lata fronte
 Indomitam quam nullus sub jugum duxit vir.

Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.

20 Sic ait supplicans. hunc autem audivit Pallas Minerva

Illis autem dux erat Gerenius eques Nestor,

Filijs & generis suam ad domum pulchram.

Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,

Ordine sedebant per sediliâque thronosque,

25 His verò senex venientibus craterem miscuit

Vini dulcis, quod undecimo anno

Aperuit ancilla, & operculum removit.

Hujus enim craterem miscuit, plurimum verò Palladi

Supplicavit libans, filiz Jovis Ægida habentis.

30 Cæterū postquā libarunt biberuntque quantū voluit animus,

Itur eu-
 bitum.

Hi quidem dormientes abierunt ad domum singuli :

Hunc verò illic dormire curavit Gerenius eques Nestor

Telemachum charum filium Ulyssis divini,

Tessellatis in lectis sub porticu sonanti,

35 Juxta eum verò bellicosum Pisistratum ducem virorum,

Qui ei adhuc cœlebs filiorum erat in regia.

Ipsè verò reversus dormivit in secessu domus excelsæ.

Huic

Νυν' ἀπὲρ ἦνθην μὲν Καύκωνας μεγαθύμους
 Εἴμ', ἔνθα χροῖός ρ' οἴφεται, ἔτι γίον γε
 Οὐδ' ἐλίγον· σὺ δ' ἑταῖρον (ἐπὶ πτόν' ἵκτο δῶμα)
 Πάμφρον (ὡδ' ἔφρατ' ἐκ' ἡΐ, δὲ δ' οἱ ἴππους,
 Οἱ τοι ἱλαφρότατοι θείειν, κ' κέρτ' ἀελοῖ.

Ὡς ἄρα φωνήσας' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Φιλῶν εἰδωλῶν. θάμβ' δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 Θάμβεζεν δ' ὁ γαργῶς ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Τηλεμαχὸν δ' ἔλε χεῖρας, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμβεζεν,

Ὡ φίλον, ἔσσιολπα κτηνὴν κ' ἀναλκιν ἔσπαλ,
 Εἰ δὴ τοι γὰρ ὦδε θηοὶ πομπῆς ἔπονται.
 Οὐ μὲρ γάρ πε δὲ ἄλλος ἐλύμπια δώματ' ἔχοντων,
 Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ * ἀγαλή Τελεγονίαια,
 Ἡ τοι κ' πατὴρ ἰοθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἱππῶν.
 Ἀλλὰ ἄνασσ' ἔλθῃ, δίδωθι δέ μοι κλέ' ἰοθλόν,
 Αὐτὰρ κ' παῖδες κ' αἰδύνη ὠφρακίτη.
 Σοὶ δ' αὖ ἰγὼ ρέξω βοῶν ὡν, εὐρυμέτεπον,
 Ἀδμήτιω· ὡς ἔγωγε ζυγὸν ἤραρον ἀνὴρ.
 Τῷ τοι ἰγὼ ρέξω, χεῖρας κέρσας ἀειχεύας.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλινε Παλλὰς Ἀθλῶν.
 Τοῖσιν δ' ἤραμόννε Γερῶνι' ἱππότες Νέστωρ.
 Υἱάσι κ' γαμβροῖσιν ἐκ πατρὸς δώματι κελεύ.
 Ἀλλ' ὅτι δώμαθ' ἔκρητο ἀρακλυτὴ τοῖο ἄνακτος,
 Εξείης ἔζοντο κτ' κλισίους τε θρόνους τε,
 Τοῖς δ' ὀρέων ἰλθῶσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρσασιν
 Οἶνε ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδιγάτω κύϊαυτά.
 Ωἶξε παμῖν, κ' λῶπ κρήδεμνοι ἔλυσσε.
 Τῷ δ' ὀρέων κρητῆρα κέρσασατο· πολλὰ δ' Ἀθλῶν
 Εὐχετ', ἀπαπίνδων κούρη Διὸς Αἰγίοχοιο

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀεῖσεν τ' ἐπὶ δόρ' ὅσον ἦτορ θυμῶς,
 Οἱ μὲρ κρακείοντες ἔβαν εἰκονδὲ ἱκνῶτες,
 Τὸν δ' αὖτ' ἐκρίμασε Γερῶνι' ἱππότες Νέστωρ.
 Τηλέμαχος φίλοι κ' ὄν Οδυσῆ' ἡμίονοι.
 Τρητοῖς ἐν λιχίῃσιν, ὅπ' αἰθήρη ἱερὰ δύνει·
 Πᾶρ δ' ἄρ' εὐμμελίῳ Πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 Ὃς οἱ ἔτ' ἦν παῖδων ὡς ἐν μετάρσιον·
 Αὐτὸς δ' αὖτε κρατὶ μυχῷ δόμον ὑψηλοῖο,

Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινά λήχες πέρτυσι καὶ εὐνίῳ.
 Ἥρως δ' ἤραζεναι φάνη ῥοδάκτυλος ἥως,
 Ωρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερῶνι· ὅ· ἰκπύται Νίστῳ.
 Ἐκ δ' ἰλῶν, κατ' ἄρ' ἔϊτ' ἐπὶ ξισίσι λίθοισιν,

5 Οἱ οἱ ἴσων ὤρε παρρηΐε θυράων ὑψηλάων,
 Λευκοί, λησιλῶντες ἀλείφατες, οἷς ἐπὶ μῦρ πρὶν
 Νηλεὺς ἔζισκεν, θρόφῳ μῆστῳ ἀπύλαντος·
 Ἀλλ' ὁ μῦρ ἤδη κηρὶ δαμῖς αἰδὼς διβεδήκει,
 Νίστῳ αὖ τὸτ' ἴφριζε Γερῶνι· ὅ· ἔρως Ἀχαιῶν,

10 Σκηπτοῖν ἔχον· ὅ· ἔῖς ἀοχλαῖς ἠγαρήσαντο,
 Ἐκ θαλάμῳ ἐλθόντες, Ἐχέφρωντι, Στρώπες τε,
 Περσιὺς τ', Ἀρητὸς τε, καὶ αἰπύγῃ· ὅ· Ὀρυσυμήδεα·
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως·

15 Παρ' δ' ἄρε Τηλέμαχον θιοεικελοῖσιν· ὅ· ἄρνυτες,

15 Τοῖσι δ' ἔμυθον ἦρχε Γερῶνι· ὅ· ἰκπύται Νίστῳ,

Οἱ δ'· Καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρηλύατ' ἐέλδωρ,

ἔπειθ' Ὀφρ' ἦτοι πρῶπτε θεῶν ἰλάσσομαι Ἀθλιῶν.

ἤμερβι· Ἥρως ἐναργῆς ἦλθε θεῶς εἰς δαίτη θαλάσῳ.

ὁμηγε· Ἀλλὰ γ' ὁ μῦρ πιδίον δ' ἐπὶ βοῶν ἔτω, ὅφρα πέχυσται

εἰς 20 Ἐλθῇσιν, ἐλάσῃ δ' βοῶν ἐπιθεκτός τις ἀνὴρ.

τ' ἐγεί· Εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

γοντο, Πάντας ἰὼν ἐπαίρουσ ἀγίτω, λιπύτω δ' οἷς·

Τοῖσι· Εἰς δ' αὖ χρυσόχρον Λαίρκεα διῶρε κελείῳ

δ' μ, Ἐλθῇν, ὅφρα βοὸς χρυσὸν κίρῃσιν ὤρε χαῖν.

25 Οἱ δ' ἄλλοι μῦρτ' αὐτῷ ἀοχλαῖς, εἴπειτα δ' εἴσω

Δμωῆσιν κτ' δώματ' ἀγκυλὴν δαίτη πίνεον,

Ἐδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρε πάντα ἰποπίπουν· ἦλθε μῦρ ἄρ' βῆς

Ἐκ πιδίε· ἦλθον δ' ἰσῆς ὤρε καὶ νηὸς εἴσης

30 Τηλεμάχου ἔπειτα· μεγαλήτορος· ἦλθε δ' χαλκίους,

Ὁπλ' ἐν χερσὶν ἔχον χαλκήϊα, πείρεται τέχνης,

Ἀκμονά τε, σφύρας τ', εὐπνίητόν τε πυράχην,

Οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθλιῶν

Ἰρῶν ἀνπόωσαι· μέρον δ' ἰκπύτα Νίστῳ

35 Χρυσὸν ἰδὼν· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κίρῃσιν ὤρε χαῖν

Ἀσκήσας, ἵν' ἀγαλμαθὰ κειράσιντο ἰδῶσαι·

Βοῶν δ' ἀγίτω κελείων Στρώπῃ καὶ δ' ὅ· Ἐχέφρων·

Huic verò hera lectum præparaverat & cubile.

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,

Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Nestor.

Egressus autem sedit super politos lapides,

Qui illi erant ante fores excelsas

Albi, resplendentes unguenti instar, quibus quidem antea

Neleus sedebat dijs consiliarius æquiparandus.

At ille quidem jam fato domitus ad inferos descendit :

Nestor autem tum insidebat Gerenius custos Græcorum

Sceptrū habens, undique autē filij frequentes cōgregabantur 10

Ex thalamis egressi, Echephrónque Stratiúsque,

Perseúsque Aretúsque, & divinus Thrasymedes

His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros.

Juxta verò Telemachum deo similem collocarunt ducentes.

Illis verò loqui cœpit Gerenius eques Nestor,

E vestigio mihi, filij chari, perficite desiderium.

Ut certè primam deorum placem Palladem,

Quæ mihi palàm venit dei ad convivium celebre.

Sed alius quidem rus causa bovis eat, ut celerrimè

Veniat, adducat autem bovem bubulcus vir :

Unus ad Telemachi magnanimi navem nigram

Omnes profectus socios adducat, relinquat autē duos solos.

Unus iterum aurificem Laërceum huc jubeat

Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat,

Vos verò alij manete illic sedulò, dicite autem intus

Ancillis per domum celebre convivium apparare,

Sediliisque, lignaque undique & limpidam afferre aquam.

Sic ait: illi certè omnes administrabant: venit quidem bo 5

Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquata

Telemachi socij magnanimi : venit autem faber

Arma in manibus tenens fabrilia administra artis,

Incedémque malleúmque benefactámque forcipem :

Quibus scilicet aurum faciebat : venit autem Minerva

Sacris potitura : senex autem eques Nestor

Aurum dedit : ille verò deinde bovis cornibus circumfudit 35

Aptans, ut simulachrum dea gauderet videns :

Bovem autē ducebat cornibus Stratius & divus Echephron.

Lotio-

9

15

Nestoris
filij iussu
patris Mi
nervæ
sacrum
apparare

20

Laërceus
aurarius
faber.

25

30

35

Lotionem manuum ipsius Aretus in florido lebetes
 Venit ex thalamo ferens, alterâ gestabat molas
 In canistro: securim autem bellicosus Thrasymedes
 Acutam gestans in manu adstabat bovent cæsurus:

- 9 Perseus autē vas sanguini recipiēdo tenebat: senex autē eques
 Aquamque molâsque accendit: multis autē Minervæ (Nestor
 Supplicavit initia faciens ex capite pila in ignem jaciens.

Bovis
 mactatio

Cæterum postquam precati sunt, & molas porrexerunt,
 Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes,

- 10 Impulit propè stans: securis autem abscidit nervos
 Cervicales: soluit autem bovis robur, ipsæ verò ululabant
 Filiaque nurûsque, & pudica uxor

Eurydice
 Nestoris
 uxor.

Nestoris Eurydice maxima natu Clymeni è filiabus.

Hi quidem deinde corripientes è terra spatiosa

- 15 Tenebant: cæterum jugulavit Pisistratus dux virorum.
 Ex illa postquam niger sanguis fluxit, reliquit ossa animus,
 Celeriter verò ipsam diviserunt: statim autē coxas exciderūt
 Omnia ritè, insuper omento cooperuerunt,
 Bifariam facientes, super ea verò cruda imposuerunt,
 20 Torrebant autem super ligna, senex vero nigrū vinū (dum
 Libavit: juvenes v. juxta eū tenebāt manib. verua quinq; cuspi
 Cæterū postquam coxæ combustæ sunt, & viscera gustarunt
 Minutatimque disseuerunt, aliæque verubus transixerunt,
 Assarunt autem acuta verua in manibus tenentes.

- 25 Interea verò Telemachum lavit pulchra Polycaste,
 Nestoris minima natu filia Nelei filij.
 Porrò postquam lavit, & unxit pingui oleo,
 Circa ipsum autem indusium pulchrum jecit atque tunicam,
 E lavacro exijt corpore immortalibus similis:

- 30 Apud Nestorem verò profectus resedit pastorem populorum.
 Hi vero postquam assarunt carnes exteriores & detraxerunt,
 Epulabantur sedentes, deinde viri fortes surgebant
 Vinum infundentes in aureis poculis.

Cæterum postquam potus & cibi desiderium amoverunt,

- 35 Inter illos sermonem cæpit Gerenius eques Nestor,
 Filij mei, agite Telemacho pulchros pilos habentes equos,
 Conjungite sub currum ducentes, ut conficiat iter

Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητος ἐν ἀνθ' ἔμμενι λίβηπ
 Ηλυθ' ἐν καλὰ μοιο φέρον· ἑτέρη δ' ἔχιν ἔλας
 Ἐν καίῳ· πίλεκω ἧ μῦρε πῦλμος Θρασυμήδης
 Οξυὼ ἔχον ἐν χεὶρ πειρίσκατο, βοῶν ἱππύων.
 Περσὺς δ' ἄμμιον οἶχε· γέρον δ' ἱππλάτα Νίσυρ
 Χέρνιβά τ' ἔλοχύτας τε κατήρχατο· ποδά δ' Ἀδλίῃ
 Εὐχετ' ἀπαρχήρ'·, κεφαλῆς τείχας ἐν πυρὶ βαλὼν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ εὐξάντο, καὶ ἔλοχύτας παρβάλλοντο,
 Αὐτίκα Νίσυρος υἱὸς ὑπερβυμνος Θρασυμήδης
 Ηλασιν ἀγχιστῆς· πίλεκος δ' ἀπίκρυψε πίοντας
 Αὐχάνεις, λῦσιν ἧ βοὸς μῦρ'·, αἰ δ' ἐλόλυξαν
 Θυματίρες τε νοοί τε, καὶ αἰδοίη ὠρῶσθις
 Νίσυρος Εὐρυδίκη, πρὶς βα Κλυμῖοιο θυγατρῶν,
 Οἱ μὲρ ἔπειτ' ἀνιέντι δ' αἰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐχον· αὐτὰρ σφαζὶν Πεισίφροτος ὄρχαμ' ἀνδρῶν,
 Τῆς δ' ἐπὶ ἐν μέλας αἵμα ρύη, λίπε δ' ὅτ' αἶ θυμῶς,
 Αἰψ' ἄρα μιν δόχουαν· ἄφαρ δ' ἐν μηρία τίμιοι
 Πάντε κ' μῦρ'·, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 Δίπλυντα ποιήσαντες· ἐκ' αὐτῶν δ' ὠμὸν ἔστησαν,
 Καὶ δ' ἐπὶ χίρῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶον
 Λαῶνι, νοοί ἧ παρ' αὐτὸν ἔχον πρὸς βόλα χρυσῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' μῦρ' ἐκάλῃ, καὶ σπλάγγ' ἐπύκνωτο,
 Μίσυλλοντ' ἄρατ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπεισαν,
 Ωπλιν δ' ἀκροπύργους ὀβελὸς ἐπὶ χρυσῖν ἔχοντες.
 Τόφρα ἧ Τηλέμαχον λαῶνι καλῇ Πολυκράτῃ,
 Νίσυρος ὁ πλοτάτη θυγάτηρ Νηλεΐάδαο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λαῶνι τε, καὶ ἔχουσιν λίπ' ἱλαίῃ,
 Ἀμφὶ δὲ μιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 Ἐκ' ὠσπεμίνθε βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὀμβρ'·
 Παρ' δ' ἄρα Νίσυρ ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο περικλῖ λαῶν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀπλῆσαν κατ' ὑπερπύργου, καὶ ἐρύσαντο,
 Δαίνυσθ' ἰζόμερο, ἐπὶ δ' ἀνέρες ἰαδλοὶ ὄροντο
 Οἶνοι ἐν κυνοχαιῶνις ἐπὶ χρυσίοις δειπῶσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι'· καὶ ἰδὴ τὴν· ἰξ' ἔργον ἔντο,
 Τοῖσι ἧ μύθων ἔρχε Γερῶν'· ἰσπότη Νίσυρ,
 Παῖδες ἱμοί, ἄγα Τηλεμάχῃ καλλιτέρας ἱππας
 Ζεύεσθ' ὑφ' ἄρματ' ἄρηντες, ἵνα * περὶ στήναι ὀδῶ.

9

10

15

20

25

30
26
δ' ἔργον

35

26. στή
σπῆναι,

26

ὣς ἴφατ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλαι μὲν κλύον ἢ δ' ἐπὶ θύοντο·
καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὤκτις ἵππους.

25. ἔχ-
οἱ, Ἐν ᾧ γυνὴ ταμὴν οἶτον κ' οἶνον * ἔθηκεν,
Ὀψά τε οἶα ἔδουσι διοτρεφίης βασιλῆης.

5 Ἀδ' ἄρα Τηλέμαχος ἀθανατοβίησιν διφρεσιν·
παρ' δ' ἄρα Νηστορίδης Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν
ἔς διφρεσιν τ' ἀνέβαινε, κ' ἰωία λάϊστον χερσίν·

26. αἰ-
κριντε Ἐς πεδίον, λιπείτω ᾧ Πύλος αἰπὸν πτόλιος θρον·

10 Οἱ δ' παυημίερον σῆος ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
δύσπετό τ' ἦέλιος, (κρίωντό τε πῦσσι ἀγυαί.
ἔς φρεσὶς δ' ἔχοντο· Διοκλῆος ποτι δῶμα
Υἱὸς Ὀρπιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τίκε παῖδας.

27. δ' οἱ Ἐνθα ᾧ ἦκελ' αἶψα * ὁ δ' οἷς παρ' ἑξίτια ᾔηκεν.

ἀφ' ἱ5 Ἡμος δ' ἤελανθε φάινη ῥοδόδακτυλος ἦώς,
ἑκνήϊα ἵππους τ' ἔζυγνυωτ', ἀνά δ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·

δῶκεν Ἐκ δ' ἔλασαν ἀσθύνεο κ' αἰθέσης ἱερδούπου·

28. αἰ-
κριντε Ἐς πεδίον πυρηνόερον· ἔνθα δ' ἔπεται

20 Ἡιοι ὁδὸν τοῖον γδ' ὑπὲρ φρεσὶν ὤκτις ἵπποι.
δύσπετό τ' ἦέλιος, (κρίωντό τε πῦσσι ἀγυαί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

25 **Π** Ἀπὸ Μινελῆος ξεινοῦς (ὡς Πείσιστρατος Τηλέμαχος, ἀ-
παμφίδει πικρὸν τὸν Ἰφίκλιν ὑπὸ τῶν μνηστέρων πταττόμενος·
ἔπειτα ἐξηγουμένη αὐτῷ ὁ Μινέλαος ἀπὸ τῶν νόμων τῶν ΕΛ-
λῶν, καὶ τῆς Πρωτέως μηχανίας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος
θάνατον, καὶ ὡς Οδυσσεὺς ὡρῶς Καλυψοῖ εἴη βεβλητὴ ᾧ γίνετο
τῶν μνηστέρων ἀπὸ τῶν Τηλέμαχος ἀνελθόντων ὡρῶς συμβαῖται ᾧ
30 ἡ Ἀθηνᾶ δι' οὐραίου τὸν Πύριλόπην, ἐπὶ τῇ τῷ πατρὶος ἀποδη-
μία δυσχεραίνουσα, ἀπὸ εἰδώλης, ὁμοιωθεῖσα Ἰφιδίμῳ τῇ τῇ
Πύριλόπης ἀφελφῇ.

Sic ait, hi certè illum statim audierunt atque parterunt :
 Celeriter autem junxerunt sub currum celeres equos.
 Custos verò ancilla panem & vinum infudit,
 Obsoniâque qualia edunt à Jove nutriti reges,
 Telemachus certè perpulchrum conscendit currum :
 Juxta eum verò Nestorides Pisistratus dux virorum
 In currumque conscendit, & habenas cepit manu :
 Verberavit autè ad impellendū, illi verò non inviti volabant
 Ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
 Illi verò tota die quatiebant jugum utrinque tenentes :
 Occidit tum sol, obumbrabanturque omnes viæ,
 Ad Phæras autem venerant Dioclei ad domum
 Filii Ortilochi, quem Alpheus genuit puerum.
 Ubi per noctē quieverunt: ille vero illis hospitalia apposuit.
 Quando vero manè genita apparuit roseis digitis aurora,
 Equosque junxerunt, currusque pulchros conscenderunt :
 Eque vestibulo agitarunt & è porticu resonanti :
 Flagellavit autem ut irent : illi verò non inviti volabant,
 Venerunt autem in campum frugiferum : hinc autem deinde
 Perficiebant iter, hujusmodi enim strenuè currebant veloces
 Deciditque sol inumbrabanturque omnes viæ. (equi.

Telemachus pro
 sacrificatur
 ad Menelaum.

10

15

20

ARGUMENTUM QUARTI LIBRI ODYSSEÆ.

A Pud Menelaum hospitio susceptus cum Pisistrato Telemachus, nunciat, ea quæ à procis in Ithaca fiebant. 25
 Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Græcorum, & Protei vaticinio, per quod agnovit Agamemnonis mortem, & quo pacto Ulysses apud Calypso esset. consilium autem habetur à procis de Telemacho occidendo. Consolatur autem Pallas per somnium Penelopen de filij profectio- 30
 viter tristatam per simulachrum, similis facta Iphthimæ Penelopes sorori.

ALIUD.

A L I U D.

Δ, discit de patre ab Atrida insidijs circumdatus
filius.

Telemachus Spar-
cam vene-
nit.

- H**I verò venerunt cavam Spartam amplam.
Ad domum autem diverterunt Menelai gloriosi.
Hunc invenerūt exhibentē nuptias multis sodalibus.
- Filij atque filiarum inculpata sua in domo.
Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat.
(In Troja quidem primum sponderat atque annuerat
10 Dare: illis verò dii nuptias perficiebant:
Eam certè ipse illuc cum equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.)
Filio autem ex Sparta Alektoris tradidit filiam,
Qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes
15 E serva: Helenæ autem dii prolem non amplius dabant,
Ex quo semel genuit filiam amabilem
Heraclionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per sublimem magnam domum,
Vicini atque & socij Menelai gloriosi
20 Oblectati, inter eos autem cantabat divinus cantor,
Citharam pulsans, duo autem saltatores inter eos
Cantum auspicantes saltabant in medium.
Porro in vestibulo ædium ipsique & equi,
Telemachus heros, & Nestoris inclytus filius
25 Steterunt, ipse verò procurrens vidit præstans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriosi.
Ivit autem celeriter annuncians per domos pastori populorū:
Propè autem stans verba alata dixit,
Hospites jam quidam à Jove nutrite Menelaë
30 Viri duo, generatione verò Jovis magni similes sunt:
Sed dic si ipsis solvere debeamus veloces equos,
Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.

Mene-
laus adve-
nit hospi-

Hūc graviter ingemiscens alloquutus est flavus Menelaus,
Non quidem stultus eras Boetides Eteoneu

Antea,

Α Λ Λ Η.

Δίλτα, μάθ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' Ἀτρεΐδου λοχάρῃ· ἦός.

Οἱ δ' ἴξον κρύβαν Λακεδαιμόνιαν κητεύσασαν.

Πρὸς δ' ἄρ' ἐπὶ δώματι ἔλυν Μινελάου κυδαλίμειο.

Τὸν δ' εὖρρον δαιτυνῆτα γάμον πολλοῖσιν ἔττειν,

Υἱὸν ἠδὲ θυγατρὸς ἀνέμμετος, ὃς εἰς οἶκον.

Τὼ μὲν Ἀχαιῶν ῥηξέμενος ἦεν πέμπιν·

(Ὁν Τροίην γὰρ πρῶτον ὑπὶ χροτὶ κατέκτανον

Δουσιπόρου· ὅισιν ἦ θηοὶ γάμον ἐξέτελλον.

Τὼ δ' ἄρ' ὄγ' ἔνθ' ἴσταντο καὶ ἄρμενοι πέμπιν ἡσυχῇ

Μυρμιδόνων ὥσπερ ἄνθρωποι, οἷσιν ἀνάσσειν.)

Οἵτις ἦ Σπάρτην Ἀλέκτορος ἤροτο κούρην,

ὅς οἱ τρυφὰς γένετο κρατερὸς Μιζακίτης

Ἐκδύλης· Ἐλίην ἦ θηοὶ γένοντο ἐκ ἔτ' ἔφαινον,

Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγναίετο παῖδ' ἰσοτακίῳ

Ἑρμιόῳ, ὃ εἶδες ἔχον χροαῖς Ἀφροδίτης.

Ὡς οἱ μὲν δαιτυνῆτα καὶ ὑπερφίαλον δῶκεν

Γαίοντις ἠδὲ ἔταμ Μινελάου κυδαλίμειο,

Τερπόμφοι. μὲν δὲ σφιν ἐμελλέτο θηοῖσι αἰεθῆναι,

Φορμίζων. δδὲν ἦ κυδαλίμῃ κατ' αὐτὰς

Μολπῇς ἐξέρχοντο ἰδύνοντο καὶ μέσσαν,

Τῶ δ' αὐτ' ἐν ὥσπερ ὥσπερ δῶκεν αὐτὰς καὶ ἴσταντο,

Τηλέμαχος δ' ἤρως καὶ Νέστωρ ἀγλαὸς ἦος

Σπῆσαν· ὃ ἦ ὥσπερ ὥσπερ ἰδύνοντο κρείων Ἑπαινεύς,

Ὅτε φέρετο θηοῖσιν Μινελάου κυδαλίμειο.

Βῆ δ' ἔνθ' ἀνελάνθη δῶκεν πομπὴν λαῶν·

Ἀγχι δ' ἴσταντο ἔπαιον πτερόεντα ὥσπερ ἰδύνοντο.

Χαίρων δὲ καὶ παῖδ' ἰδύνοντο, Διοτρεφὲς δ' Μινελάου,

Ἄνδρες δύναν, γαίῃ ἦ Διὸς μεγάλοιο ἔπαιον·

Ἀλλ' εἴπ' εἰ σφῶν κατελευσμένον ὥσπερ ἴσταντο,

Ἡ ἄλκον πέμπων ἰκανέμεν ὅς καὶ φιλήσῃ.

Τὸν ἦ μέγ' ἐχθρὸς ὥσπερ ἰδύνοντο Μινελάου,

Ὁ δὲ μὲν ἴσταντο ἠδὲ Βαλθυσὴν Ἑπαινεύς

Antea, cæterum nunc quidem puer veluti puerilia loqueris. tio sacel
Pijubet.
Profectò jam nos hospitale multa ubi odimus.

Aliorum virorum, huc venimus, si alicubi Jupiter

In posterum saltem liberaret ab ærumna: sed solve equos

Hospitum, ipsos verò deinde introduce ad epulandum.

Sic ait, ille verò ex ædibus proruit: vocabat autem alios

Fidos famulos unà sequi se ipsum.

Hi verò equos quidem solverunt sub jugo sudantes:

Et hos quidem alligarunt ad equina præsepia.

Apponebant autem spectas & ordem albū commiscuerunt: 10

Currus verò posuerunt ad parietem pellucidum.

Ipsos autem duxerunt in divinam domum, hi autem videntes:

Admirabantur per domum à Jove nutriti regib.

Instar enim solis splendor erat atque lunæ

Domum per excelsam Menelai gloriosi. 15

Cæterum postquam saturati sunt videndo oculis,

Ad labra descendentes perpolita lavabant.

Hos postquam igitur ancillæ lavarunt & unxerunt oleo,

Circa verò chænas villosas posuerunt atque tunicas,

In thronos collocarunt ponē Atriden Menelaum, 20

Aquam ancilla in gutturnio fudit ferens,

Pulchro, aurea super argenteo lebetes,

Lavare: juxta verò politam extendit mensam,

Cibum verò veneranda custos apposuit ferens,

Fercula multa imponens de rebus præsentibus largiens: 25

Coquus autem carniū lances proposuit sublatis

Diversarum: ipsis autem apposuit aurea pocula.

Hos etiam data dextra alloquutus est flavus Menelaus,

Cibumque gustate & gaudete: cæterum deinde

Cibo saturati, interrogabimus quānam sitis 30

Virorum: non enim vestrorū utique genus perijt patrum:

Sed virorum genus estis à Jove nutritorum regum. (sunt

Septiferorū: quoniā neutiquā ignavi hujusmodi parere pos-

Sic ait, & ipsis terga bovis pingua apposuit

Assata in manibus capiens, quæ sibi dona apposuerant ipsi. 35

Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.

Cæterum postquam potus & cibi desiderium ademerunt,

Telemachus
Pisistratum
alloquitur.

Jam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
Propè admovent caput, ut ne audirent alij,
Confidera Nestorido meo gratissime animo,
Ærique splendorem & domum sonantem
Aurorque electroque & argenteo atque ebore.
Jovis nimirum talis est Olympij intus aula,
Quanta hæc infinita multa, admiratio capit insipientem.
Hunc itaque alloquentem intellexit flavus Menelaus,
Et ipsos compellans verba alata dixit,

Mene-
laus, Te-
lemachus
fabores
suos nar-
rat.

- 10 Filij charitand sanè cū Jove mortalibus ullus contenderit
(Immortalia enim hujus habitacula & bona sunt.)
Hominum vero sive aliquis mihi contendere possit sive non
Rebus : certè plurima passus & multum errans
Vectus in navibus, & octavo demum anno veni
15 Cyprum, Phœnicemque : & Ægyptios aberrans,
Æthiopisque adij, & Sidonios & Erembos,
Et Lybiam ubi agni protinus cornuti sunt.
Ter enim pariunt oves per annum perfectum :
Ibi enim neque herus indigens est neque pastor.
20 Casei & carniū, neque dulcis lactis :
Sed semper præbent per totum annum lac mulgendum.
Interea dum ego circa loca multum victum congregans
Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
Clām insperatò, dolo perniciosæ uxoris :
25 Sic non gaudens istis facultatibus impero.
Et ex patribus ista debetis audire siquidem vobis
Sunt : quandoquidè valdè multa passus sum, & perdidì domū
Per quam bene habitaram, continentem multa, & preciosa.
Quorū utinā debuissē vel tertiam habens in domo partem
Habitare illi verò viri salvi essent : qui tum perierunt
30 Troja in læta, longè ab Argis pulchros equos pascēte.
Sed tamen omnes quidem lugens & desiens,
Crebro domi desidens nostræ,
Interdū quidem luctu mentes oblector, interdū vero rursus
35 Quiesco. brevis prò satiētas molesti luctus.
Horum omnium non tantum lugeo tamen tristis,
Ut unius gratia, quique mihi somnū invisum facit & cibum
Recor-

Δὴ τότε Τηλέμαχος ὥς πεφάντε Νηστεργιόν
 Ἀρχαῶν κεφαλῇ, ἵνα μὴ πιθόσῃ τοῖς ἄλλοις.
 Φραζέο Νηστερίδῃ τῶ μὲν κεχρησμένῳ θυμῷ,
 Σκαλοῦτε στροπῇ καὶ δώματα ἡχέοντα,

Χρυσὸν τ', ἡλέκτεον τε, καὶ ἀργύρεον, ἡδ' ἐλίφαντος,
Ζῴους πεντηκίδε γ' Ὀλομεπίην ἐνδρην αὐλήν.
Ὅσα παῖδ' ἄσπετα πολλὰ· σὶ δ' αὖτε ἔχ' ἐισυρόμεναι.
Τῷ δ' ἀγαρόντος ξυνέτε ξανθὸς Μυτίλας,
Καὶ σφιδᾶς Φωνήσας· ἔπεια κτῆρόν τε σφροσύνδαι,

Τίνα * φίλ', ἡτοι Ζῶν βροτῶν ἐκ' αὖ πειρεῖζοι.
(Αἰνῶνται γὰρ τῷ μὲν δέμοι καὶ κλήματι ἱατῶν)
Ἀνδρῶν δ' ἡ κεν πείροι ἐλίσσεται, καὶ καὶ σκυῖ,
Κλήμασιν· ἢ γὰρ ποταὰ παθῶν καὶ πόλιν ἑπαλήθειε
Ἡ γὰρ μέν ἐστιν ἐν σὺν, καὶ ὁ δὲ δῶτα ἵτις ἔλθον

Κύματα Φοινίκης τε, καὶ Αἰγυπίας ἱππαλῶν,
Αἰθιοπίας δ' ἰσχυρῶν, καὶ Σιδωνίας, καὶ Εὐρυκῆς,
Καὶ Λιβύης, ἵνα τ' ἄρνευ ἀφ' ἧς κερταὶ πελίσσουσι.
Τρεῖς γὰρ πάλαι μῆλα τέλεισφ' ὄρνυς εἰναυτὴν.
Εὐρη μὲν ὅτε ἀναξὶς ἐπιδυῖτο. ἔπειτα ποσειδῶν,

Τυροῦ καὶ κρηῶν, ἐπὶ γλυκεροῦ γάλακτος.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρίχουσι ἐπητίταισι γάλα ἡνᾶξ.
 Ἔως μὲρ ἡν' αὖτις πάντα πάλιν βίοτον ζωαγείραν
 Ἠλαμίν, τίως μοι ἀδελφοὶν ἄλλος ἐπιφιν.
 Λάθη, αἰωτὶ, δόλω ἔλορμῆς ἀλόχου.
 Ὡς ἔτι γαίρων θῆε δεικνύουσιν ἀνάσσειν.

Καὶ πῦρ ἐστὶν τὰς ἐκείνων ἀπολύτων, οἱ τινες * ὑμεῖς
Εἰσὶν ἐκείνη * πόλις ἵσταται, καὶ ἀπώλειται οἶκον,
Εὐ μέγα ταιστέοντα, κεκαίοντα πόλιν καὶ ἰδιώται.
Ὡς ὁφθαλμοὶ τρεπόμενοι πρὸς τὴν ἐν δόμοις μετοῦ

Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σέοι ἱμεῖραι, οἱ τίτ' ὄλοντο
Τρωίῃ ἐν νύκτῃ, ἵππας Ἀργεῖοι παρόντας.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμεν καὶ ἀχέων,
Πολλὰ κ' ἐν μεγάροισι κρήνημεν ἡμεῖσι Τρῳαίῃσι.
Ἀλλοτε μὲν τις γυνὴ φρένα τέρπεμαι ἄλλοτε δ' αὖτε.

Παύλου. ἀνψυχῆς ἡ κ' ὁρῶς ἀνυπαρξῶς ἡσίο,
 Τῶν πάντων τ' ὑποτασσόμεναι, ἀγρυπνῶς καὶ
 ὡς ἄνδρες, ὅς τε ποιεῖται ἀνταρξίαν καὶ ἐμὸν δυνάμει.

5

10 Χ.
 φίλα.
 ξυνὲ
 μὲν βε

14

20

25

५५. ५५
 ५५. ५५
 ५५. ५५

35

Μινωορδρὸν ἐπεὶ ἔπε Αἰχμῶν τὸς ἰμῶγῃον
 Οὐς Ὀδυσσεὺς ἰμῶγῃον καὶ ἦρατε τῷ δ' ἄρ' ἱμελίου
 Αὐτῷ κῆδ' ἔσταλ', ἐμὲ δ' ἄλγος αἰεὶ ἄλυσαν
 Κεῖναι, ὅπως δὲ δὴ ἐγὼ δῶποιχαται. κῆδ' π. ἰδμρ.

- 5 Ζῶει ὅγ' ἡ τίθηται ἐδύρεται νῦν πού αὐτὸν
 Λαίρτης θ' ὁ γέρον κ' ἐχέφρει Πίλωλο πῆλ.
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλπει τίον γαλαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἱμερῶν ὥρσι γαίῳ
 Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμῶδες βάλε πατρὸς ἀνδρῶνα.

- 10 Χλαῖναν περφυρίῳ ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνισχῶν
 Ἀμφατέρησιν χερσὶ νόησι δέ μιν Μενέλαος.
 15 Μερμηριεὶ δ' ἐπέτα κτ' φρένα κ' κτ' θυμῶν.
 20 Ἡ μιν αὐτὸν πατρὸς * ἰάσας μετῴλῳαι.
 25 Ἡ πρῶτ' ἐξερίοιτο, ἰκασταί τε * μυθήσαστα.

- 25 Εὐς ὁ γὰρ ὄρμαινε κτ' φρένα κ' κτ' θυμῶν.
 30 Ἐκ δ' Ἑλένη γαλαμῶιο θῆκε δὲ ὑψορροῖα
 35 Ἡλυθαι, Ἀρτίμηδ' χρυσηλακάτῃ εἰκῆ.
 40 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστῃ κλισίῳ ὑπὸ κῶν ἔθηκεν.
 45 Ἀλκίππη ἣ πέπηται φέρε μελαγκυῖ ἱεράιο.

- 20 Φυλαὶ δ' ἀργύρεον πέλασθ' ἔφερον, τὴν οἱ ἰδῶκε
 Ἀλκίνοῦ Πολύβοιο δάμαρ, ὅς ἐταί' ἐνὶ Θῆβης
 Λιγυπλῆς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κλήμασι κείτῃ.
 25 Ὅς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρίας ἀσπεμίνους.
 30 Δοίκε ἣ τρεῖς ποδας, δέκα ἣ χρυσῶν πέλασθ'.

- 25 Χωρεῖ δ' αὐτὴ Ἑλένη ἄλοχος πόρε κἀκίμα δῶρε.
 30 Χρυσῇ τ' ἡλακῶτῃ, πέλασθ' θ' ὑποκυκλῶν ὀπίσθῃ.
 35 Ἀργύρεον, χρυσῶν δ' ἐπὶ χόλῃσι κεικῶσται.
 40 Τὸν γὰρ οἱ ἀμφίπολος Φυλαὶ παρέθηκεν φέροντα.
 45 Νήματα ἀσκητοῖο βένευσμῶν, αὐτῇ τ' ἴσ' αὐτῇ.

- 30 Ἡλακῶτῃ τεπέυστο ἰοδισφίς εἶρε ἔχουσα.
 35 Ἐξτο δ' ἐκ κλισίῳ, ὑπὸ ἣ θρῆνὺς ποσὶ ἦεν.
 40 Αὐτῇ δ' ἡ γ' ἐπέσσι ποσὶν ἱεῖανεν ἰκασταί.
 45 Ἰδμρ δὲ Μενέλαος διοτρεφίς οἱ πῖες οἶδε
 50 Ἀνδρῶν ἐν χεράσιντα ἱκανέμῃ ἡμίτερον δῶ;

- 35 Ψύστωμα, ἣ ἔτυμον ἱεῖον κέλεται δὲ με θυμῶς.
 40 Οὐ γάρ πω πῶτα φημι ἰοκῶται ὅδε ἰδῶται.
 45 Οὐτ' ἀνδρ', ἣ π' γυναικί (σέβας μὲ ἔχ' εἰσπρόσταν).

Recordanti, quoniam nullus Græcorum tanta elaboravit,
 Quot Ulysses elaboravit & sustulit : huic futuri sunt
 Ipſi dolores fieri, mihi verò tristitia semper incessabilis
 Ob illum quoniam diu longè abest neque scimus
 An vivat ille, an mortuus sit, desent illius gratia
 Laërtesque senex, & prudens Penelope,
 Telemachusque quem reliquit recens natum in domo.

Sic ait, huic certè ob patrem desiderium excitavit luctus;
 Lacrymas verò à palpebris humi fudit de patre audiens
 Chlænam purpuream ante oculos obrendens.

Utraque manu : animadvertit autem Menelaus ipsum :
 Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
 An cum ipsum patris sineret memoriam inducere,
 An prior interrogaret, singulaque diceret.

Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,
 Helena verò ex thalamo odorifero excollo

Egressa est, Dianæ aureum arcum habenti similis :
 Huic statim Adreſta sellam bene factam apposuit.

Alcippe verò tapeta ferebat mollis lanæ
 Phylo autem argenteum talarum ferebat, quem illi dedit
 Alcandre Polybij uxor, qui habitabat in Thebis

Ægyptiacis, ubi plurima in ædibus bona jacent,
 Qui Menelao dedit duo argentea labra,

Geminos verò Tripodas, decem verò auri talenta :
 Seorsum verò rursus Helenæ uxordederat pulchra dona
 Auræamque eolum, talarumque rotundum præbuit

Argenteum, auro verò labra immixta erant
 Hunc sanè ei ancilla Phylo apposuit ferens,
 Filo elaborato repletum : cæterum super eum

Colus extensa erat violaceam lanam habens,
 Sedit verò in sella, scabellum verò sub pedibus erat :
 Continuò autem illa verbis maritum interrogabat singula,

Scimûsne Menelææ rex quinam hi

Viri gloriantur venisse nostram domum ?

Mentiar, an verum dicam : jubet me animus.

Nullum enim unquam puro similem adco vidisse

Neque virū neque mulierē (admiratio me tenet aspicientem)

14
 Helenas
 ornatas.

20

25

37
 Helena
 cum Me-
 nelao de
 advenis
 fabula-
 tur.

35

Ut iste Ulyssis magnanimi filio similis est
 Telemacho, quem, reliquit recens natum domi suæ
 Ille vir, quando mei impudicæ gratia Græci
 Venistis ad Trojam, bellum audax excitantes,

5 Hanc vicissim respondens alloquutus est flavus Menelaus,
 Sic nunc & ego cognosco uxor ut tu putas.

Illius enim ejusmodi pedes ejusmodique manus,
 Oculorumque jactus caputque & supernæ comæ,
 Et nunc sanè ego recordatus de Ulyssè,

10 Loquebar quantas ille ærumnas patiens toleravit
 Pro me: cæteram hic amaras à palpebris lacrymas stillat,
 Chlænam purpuream oculis obtendens.

Hunc rursus Nestorides Pisistratus contra alloquutus est,
 Attrida Menelaë à Jove nutritæ dux populorum,

15 Illius quidem certè hic filius est, verè quemadmodum dicis:
 Sed modestus est, indignum autem putet in animo,

Huc veniens primum, jactationes verborum ostentare
 Coram te cujus nos dei tanquam delectamur voce.

Cæterum me præmisit Gerenius eques Nestor

20 Hunc simul comes sequeretur, cupit enim te videre,
 Ut ei aut verbis consulas, sive re ipsa.

Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius absentem,
 Domi suæ, cui non multi auxiliores sunt:

Sic nunc Telemacho est: hic quidem abest, neque alij

25 Sunt, qui per populum avortere possent calamitatem.

*Mene-
laus do-
let Ulyf-
sem ab-
sentem.* Huc autè vicissim respondit alloquutus est flavus Menelaus
 Pater, quàm certè amici viri filius meam domum
 Pervenit, qui mei gratia plurima subiit certamina.

Atque ipsum stantebam reversum amaturum esse præcipuum

30 Græcorum, si nobis super mare reditum dedisset
 Navibus velocibus flori Olympiæ latè tonans Jupiter:
 Et sanè ei in Argo crexissem urbem & ædes edificassem.

Ex Ithaca ferens cum facultatibus & filio suo,

Et omni populo, una urbe evacuata earum,

35 Quæ circum habitantur, imperantur autem à meipso:

Et sanè crebrò hic unà fuissetis versati: neque nos

Aliud direnuisset amantesque oblectantesque,

Ὡς δ' Ὀδυσσεύῳ μεγαλήτερος ἤϊ ἴοικε
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νόον γλαυκῷ ἐὼς οἴκῳ·
 Κείνους αἶψα, ὅτ' ἰμεῖο κνωόπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοί
 ἤλθον ὑπὲρ Τροίην, πρὶς μιν θρασυὶ ἐρμυῖνοιτες·

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενῳ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
 Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼ τοῖα γυναικὶ σὺ εἴπεις.
 Κεῖνός γε τοιοῖδ' ἐπὶ πόδες, τοιοῖδ' ἐπὶ χεῖρες,
 Ὀφθαλμοῖν τε βολαί, κεφαλῇ τ' ἐφύεργ' ἐπὶ χεῖρσιν.
 Καὶ γυνὴ ἥτις ἐγὼ μεμνημένη εἰμὶ Ὀδυσσῆϊ,
 Μνησέμεν ὅσῃ κείνους ἐξέσθας ἐμύγησεν.

Ἀμφ' ἐμῷ αὐτὰρ ὁ περὶ ὑπ' ὀφρύσιν δαίκευσι αἶψα,
 Χλαῖναν περφυρέην αἶψ' ὀφθαλμοῖσιν ἀναχών.

Τὸν δ' αὖ Νηστείδης Πηϊσέεργος αἰνέει λυγρῶς,
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφέει, ὄρχα μὲ λαῶν,
 Κεῖνός μιν τι ὅδ' ἔσ' ἐπὶ τῷ μιν, ὡς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σέο φρονέεισι, νηυσὶσ' αὖτ' ἐπὶ θυμῷ,
 Ὡς ἔλθων ὄψασθαι, ἐπισβολίᾳς ἀναφαίεντο·
 Ἄντε σῆψιν, τῇ γὰρ ἦτορ ὡς περ πόρτα δ' αὐδῇ.
 Ἀντὶρ ἐμὲ σφάτῃς Γερμένῳ ἱππότη Νέστωρ
 Τῷ ἄμ' * πυμπὸν ἱππᾶς, ἰδὲ δὲ γαίρ σ' ἐδῶλ'·
 Ὀφρὲς οἱ ἦ π' ἵππος ὑποθήσται, ἦ ἢ π' ἔρξῃ.
 Πολλὰ γὰρ ἄλλα ἔχ' πατέρης παῖς οἰχομένης,
 Ἐν μεγάροισι, ἧ μιν * πολλοὶ ἀόσσητῆρες ἴκοντο·
 Ὡς γυνὴ Τηλεμάχῳ ὁ μὲν εἰχέτην, ὑδὲ οἱ ἄλλαι
 Εἶς ὁ κεν κτ' δῆμον ἀλάλκευεν κρηόηται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενῳ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
 Ὡς πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλας ἀνέρες ἔσ' ἐμῷ δῶ
 ἴκεθ', ὅς εἰνε' ἰμεῖο πολλοὺς ἐμύγησεν αἰθλούς.
 Καί μιν ἱφλύ ἐλθόντι χιλιεῖς μιν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργείων, οἳ γὰρ ἔνθα ἔσταν ἄλλα τόσσ' ἔδωκε
 Νηυσὶ θῆσι γαίῳλ' Ὀλύμπῳ· ἐγέρσεται Ζεὺς·
 Καὶ κιν οἱ Ἀργεῖ νόσσησιν ἄλλοι, καὶ δῶκετ' ἔπειτα,
 Εἰς ἱππικῆς ἀγῶνιν (γυνὴ κτήμασι καὶ τέκεσσι,
 Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, φίλῃσι πάλιν ἔσθ' ἀλαπίξας,
 Αἰσφραίνει ψαῖσιν, ἀνείσσοντι δ' ἐμῷ αὐτῷ·
 Καὶ κε θάμ' ἐσθλὰ δ' ἰόντες ἐμισγόμεθ'· ὑδὲ κεν ἡμέας
 Ἀλλὰ δέικετο φιλόεντι τι περ πομπῇσιν τι,

Πρὶν γ' ὅτι θανάτῳ μίλῳ νέφος ἀμφεκαλύψεν.
 Ἀλλὰ τί μῦθ' οὗ μίλῳ ἀγασσάσθαι αὐτὸς,
 ὅς κ' αἶψα δόσσωσι ἀνέσμενοι οἷον ἔθηκεν.

Ὡς φάτο. τοῖσι δ' πᾶσι ὕψ' ἔμενον ὥρεσι γῆραι.

- 5 Κλαίει μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη Διὸς ἐκκαταγῆα·
 Κλαίει δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος.
 Οὐδ' ἄρα Νέστορος ὕδ' ἀδακρύντω ἔχον ὅσος
 Μνήσαστο γὰρ ἔξ' ἑμὲν ἀμύνμενος Ἀντιλόχῳ,
 Τὸν δ' Ἄλκιος ἐκείνη φασγῆς ἀγλαὸς ἔχων.

- 10 Τῷ δ' ἐπιμνηθεὶς ἵππα πῖστροντ' ἀγρεύειν,
 Ἀτρεΐδῃ, πῖρα μὲν σὶ βροτῶν πιπυμῆροι εἴπαι·
 Νέστωρ φάσθ' ὁ γάρ μιν ὅτ' ἐπιμνησάμεθα σοῖο
 Οἷον οὐ μισαροῖσι, καὶ ἀλλήλους ἐξοίμεθα.
 Καὶ νῦν εἴπ' οὗ πῖρα, πῖστροντ' ἔξ' ἑμὲν ἔχω.

- 15 Τίρποντ' ὀδυρόμεν μὲν μισαροῖσι· ἀλλὰ καὶ ἥος
 Ἐσσιται ἡεργάνεια, νεμεσάμεθα γὰρ μὲν ἔδιν
 Κλαίει, ὅς κ' αἶψα βροτῶν καὶ πότμον ἐπύσσει.
 Τῷ δ' οὐ καὶ γέρας οἷον εἰς βροτῶν βροτῶν,
 Κίεσθαι τε κέρμεν, βαλῶν τ' ἀπὸ δαίμονος περὶ νῦν.

- 20 Καὶ γὰρ ἔμμεν πύθεται ἀδελφεὸς, ἐπὶ κείνῳ
 Ἀργεῖων μίλῳ δ' οὐδ' ἰδὼν. ἔξ' ἑμὲν ἔχω
 Ηἵτησ', ἔδιν ἰδὼν πῖρα δ' ἄλλων φασγῆς.
 Ἀντιλόχῳ, φασγῆς μὲν δαίμονος περὶ νῦν,
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός τε φασγῆς Μενέλαος.

- 25 ὦ φίλ', ἐπεὶ τίς σε εἶπες ὅτ' ἀν' ἀντιλόχῳ αἶψα
 Εἴποι καὶ ῥίξῃ, καὶ ὅς σε φασγῆς περὶ νῦν.

γε. δρι- (Τοῖσι γὰρ καὶ πατέρες δ' καὶ πιπυμῆροι βάζουσ·
 γνωτοί Ρῆα δ' ἀείνωντες γῆρας ἀνέρες ὅτι Κρονίῳ
 γένετο) Ὀλβον ἐπικλῶσθαι γαμοῖσι τε γὰρ οὐδὲν τε.

- 30 Ὡς νῦν Νέστορ δῶκε δῖον ἔμενον πάντα,
 Αὐτὸν μὲν λιπαρὴς γαστρὶς ἐκκαταγῆα,
 Ὡς αὖ πιπυμῆροι τε καὶ ἔχοντες εἶπαι αἶψα.
 Ἡμεῖς δ' ἐκκαταγῆα μὲν ἔμενον, ὅς κ' αἶψα ἐπύσσει.
 Δόρυ δ' ἐξ αὐτῆς μνησάμεθα, χερσὶ δ' ὅφ' ὕδαρ.

- 35 Χιρῶντων μῦθοι δ' καὶ ἔμενον φασγῆς ἐσσιται
 Τηλεμάχῳ καὶ ἔμενον, δῖον ἔμενον ἀλλήλοισιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀσφαλῆναι δ' ἀπὸ δαίμονος περὶ νῦν ἔχον.

Antequam mortis nigra nebula obruisset,
Sed hæc quidem forte erat ut invideret deus ipse,
Qui illum infelicem absque reditu solum reddidit.

Sic ait, his verò omnibus desiderium excitavit luctus.
Flebat quidem Argiva Helena ex Jove nata :
Flebat etiam Telemachusque & Atrides Menelaus :
Neque sanè Nestoris filius absque lacrymis habebat oculos.
Recordabatur enim in animo inculpari Antilochi.
Quem sanè Auroræ interfecit splendidæ inclytus filius :
Hujus ille recordatus verba volatilia dixit,

Antilochus à
Memno-
IO
ne oculi-
tus.

Atride, supra alios immortales te prudentem esse
Nestor dicebat ille senex, quando recordaremur tui
Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.

Quare nunc si forte licet, parcas mihi : non enim ego.
Delector flens post cœnam sed cum aurora
Erit manè genita : neque quicquam molestè feram (fuerit,
Flere, quicumque mortuus fuerit mortaliū & fatū cōsequutus
Illud certè munus solum est miserorum mortalium
Tonderèque cœnas profundereque lacrymas à genis.
Etenim meus mortuus est frater neutiquam ignavus
Græcorum : scies autem tu, non enim ego
Obviam fui neque vidi : supra alios feruat fuisse
Antilochū, supra alios quidem currendo velocē bellatorem.

15

20

Hunc mutuis verbis excipiens alloq. est flavus Menelaus,
Amice, quandoquidem talia dixisti quæcunque prudens vir
Diceret & faceret, & qui major natu esset :

25

(Ejus etenim patris qui etiam prudentia loqueris.

Faciliter insignis proles viri cui Saturnius
Honorem dedit, & dum nuberrer nascereturque
Quemadmodum nunc Nestori dedit assidue diebus omnibus

30

Ipsum quidem molliter senescere domi suæ,
Filios rursus prudentes, & hastā esse optimos)
Nos verò fletum relinquamus qui prius incidit :

Cœnæ autem rursus memores sumus : manibus verò aquam
Profundant : sermones autem etiam manè erunt
Telemacho & mihi ad colloquendum invicem.

35

Sic ait : Asphalion verò aquam manibus infudit :

Sedulus

Sedulus famulus Menelai gloriosus.

Hi verò ad cibos paratos appositos manus mittebant.

Ibi tum alia excogitavit Helena è Jove nata.

Pharmacam He- Protinus sanè in vinum misit pharmacum unde bibebat,

¶ Absque dolore & ira, malorum oblivionem inducens.

Ieneae discipuliens tristitia, Qui illud deglutierit postquam crateri mixtum erit :

Non utique tota die profundere poterit lacrymas à palpebris

Neque si ei mortui fuerint materque paterque,

Neque si ei coram fratrem aut charum filium

10 Ferro trucidarent, ipse verò oculis videret.

Talia Jovis filia habebat pharmaca utilia

Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis uxor

Ægyptia, quæ plurima præbuit fertilis terra

Pharmaca, plurima quidem salubria mixta, multa lethalis,

15 Medicus verò unusquisque peritus supra omnes

Homines : sanè enim Pæonis sunt ex generatione.

Cæterum postquam sanè immisit, jussitque vinum infundere,

Denuò verbis excipiens alloquutus est,

Atride Menelæ à Jove nutritè, atque etiam hi

20 Virorum fortium filij (porrò Deus alterum post alterum

Jupiter bonumque malumque tribuit : potest enim omnia)

Quare nunc convivamini sedentes in domibus,

Et sermonibus delectamini : decenti enim ordine dicam.

Helena de Ulyssæ Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare

25 Quot Ulyssis patientis sunt certamina :

et Ilij excidio. Sed qualiter istud fecit & sustinuit fortis vir

Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci :

Seipsum plagis indecentibus domando,

Vilibus paannis circumjectis ad humeros, servo similis,

30 Virorum hostium ingressus est urbem latam :

Alteri verò seipsum virò dissimulans assimilavit

Mendico, qui nequaquam talis erat apud naves Græcorum :

Huic similis ingressus est Trojanorum urbem illi vero ignorabāt

Omnes : ego verò ipsum sola agnovi tatem,

35 Et ipsum interrogabam : ille verò astutia tergiversabatur.

Sed quando certè ipsum favi & unxi oleo,

Vestibus autem indui & juravi validum juramentum,

Non

Οππότες ἡρόεσσιν Μενελάου κυδαλίμεοι
 Οἱ δ' ἐπ' ἐνείαδ' ἐπὶ μιν ὥς περ κούρω χείρας ἱάλλον.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐσέησ' Ἐλένη Διὸς ἐκ μαζαῖα.
 Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶον βάλε Φαεργαῖον ἔρτα ἔπτηον,
 Νηπιηίης τ' ἄχλόν τε, κρυαῖν ἐπὶ λήθον ἀπὸ πύκτων.
 Ος τὸ κρατερὸν ἔχων ἐπὶ πόσιν κρητῆρα μιν γαίῃ,
 Οὐκ αἶν' ἐφημίρεός γε βάλοι κτ' δάκρυ πικρῶν,
 Οὐδ' εἰ οἱ κτ' τιθασὴν μήτηρ τε πατήρ τε,
 Οὐδ' εἰ οἱ ὥς περ ἔσθ' ἀδελφὸν ἢ φίλον μόνον
 Χαλεπὴ δ' ἰδὲ ἦν, ἣ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρετο.
 Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε Φαεργαῖα μηποιόντι
 Ἐδδά, τί οἱ Πολυδάμειά περ ἐν φάωνος ὠδὴν κρηπίς
 Αἰγυπλίῃ, τῇ πλεῖστα φίλοι Ζεῖδωρος ἄεθρον
 Φαεργαῖα, πολλὰ μὲν ἰδδά μαινομένη, πολλὰ δ' ἢ λυγρὰ.
 Ἰητρός ᾗ ἔκαστος ἐπιστάμενος ἄεθ' ἅπαντων
 Ἀνθρώπων ἢ γὰρ Παιήονός εἰσι γινώσκεις.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ᾗ ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἴνοχόσση,
 Ἐξαῶπες μύθοισιν ἀμειβομένη ὥς σέεσσι,
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαοι διοτρεφέες, ἣ δὲ καὶ οἶδε
 Ἀνδρῶν ἰδδῶν παῖδες (αὐτὰρ Θεὸς ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 Ζεὺς ἀρχαίης τε καὶ ἐπὶ διδοί, δαΐαται γὰρ ἅπαντες)
 Ἡ τοι καὶ δαίνουσι κατ' ἡμέρας ἐν μεγάροισιν,
 Καὶ μύθοις τέρεπιδι· ἰοικέται γὰρ κραταίρεω.
 Πάντα μὲν ἔκ αὖ ἐγὼ μνηστήσιν ἐμὸν ὀνομήναι
 Ὅσοι Οδυσσῆος πελασίοφρονος εἰσὶν ἀέθλοιο·
 Ἀλλ' οἷον τίδ' ἔριξε καὶ ἔτλη κρατερὸς ἀνὴρ
 Δῆμον ἐν Τρώϊν, ὃνδ' ἀπὸ πύργου πέμψεν· Ἀχαιοί·
 Αὐτὸν μιν πηληγῆσιν ἀέκλιπται δαμνίσσας,
 Σπῶρος χάρι' ἀμφ' ὤμοισιν βαλὼν, οἰκῆτι ἰοικώς,
 Ἀνδρῶν δυσμενέων κρατὶδ' ἔπλεον εὐρυάγχεσσι
 Ἀλλ' ὅτε αὐτὸν φωνή κρατερὸν ἦλκε.
 Δίξι' ὅς ἐδὲν τοῖσιν ἔλω ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Τῷ κεῖλος κρατὶδ' ἔπλεον Τρώων πέλειν· οἱ δ' ἀέκλιπται.
 Πάντες ἐγὼ δὲ μιν οἷα ἀνέγνων τοιοῦτόν τε,
 Καὶ μιν ἀνθρώπων ὃ ᾗ κερδισυῶν ἀλείουιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼν ἰλόεσσιν καὶ χερσὶν ἰλάω,
 Ἀμφὶ δ' οἷματά τ' ἔσθ' ἀμύσσει κρατερὸν ὄρεον.

Μὴ μὲρ πρὶν Ὀδυσῆα μὲν Τρώεσσ' ἀναφῆναι
 Πρὶν γὰρ τὸν ἐς ἧας τε θούεσσι κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
 Καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλειξε Ἀχαιῶν.
 Πολλὰς ἃ Τρώεσσι κλισίας περικαλλέας,

5 ἤλθῃ μετ' Ἀργείους. κτ' ἃ φερόντο ἤνεκα πολλὰ.
 Εἰδ' ἄλλα γὰρ Τρῶας λίγ' ἐμύκνον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 Χαῖρ', ἵπαι δὴ μοι κεκοίη τέτραπτο νόος
 Ἀψ' οἴκον δ' ἄτ' ἐν μισέσσι, ὡς Ἀφροδίτη
 Δῶχ' ὅτι μὲν ἤνεκα κοῖσιν φίλης ἀπὸ πατρὸς αἴης.

10 Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένην, γάλα μὲν τε, πόσιν τε,
 Οὐτὺ δινέμενον, ὅτ' ἄρ' φρένας, ὅτ' ἐπιδόξ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον ὥς ἐτι φηξασθὸς Μενέλαος,
 Ναὶ δὴ βιώτῃ γε πάντα, γυναικὶ μάλιστα ἵπαι
 Ἡδὴ μὲν πολλὰν ἰδὲ βούβηλιν τεύχεον ἔσθῃ

15 Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὰ δ' ἐπιλήλυθα γαῖαν·
 Ἀλλ' ὅτ' ἔγωγε τοῖσι γυναικῶν ἴδον ἐφθάλμῳ σιν
 20 οἷον Ὀδυσῆος παλασίφρονος * ἵπαι φίλον κῆρ.
 Οἷον κ' ἐπὶ τῷ ἱερῷ καὶ ἱερῷ κατεπεσὼς ἀνῆρ,
 Ἰσθμῷ σὺν ξίφει, ἵπ' ἐνὶ μῶνι πάντες ἄεσσι

20 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνοι καὶ κῆρα φέροντες,
 Ἠλθες ἔπειτα σὺ καί σ' ἐκλευσίμῳ δὲ σ' ἱμελλε
 Δαίμων, ὅς Τρώεσσι ἰδὲ λατὸν κύδος ὀρέξαι,
 Καὶ τοὶ Διὸς θεοῖσιν ἕσπετ' ἔσθῃ.
 Τεῖς δ' ἀφείκεας καὶ ἵπαι λόγον ἀμφοφύοντα,

25 Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ἐνέμαχες αἰεσίους,
 Πάντων Ἀργείων φωνῇ ἵπαι σ' ἀλόχοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 Ἡρώεσσιν ἐν μέσσοισιν, ἀκούσμεν ὡς ἐδόηται
 Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μνηστῆρα μὲν ὀρμηγῆντε

30 Ἡ ἐξελθόμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἰψ' ὑπεκρύπτειν·
 35 Ἀλλ' Ὀδυσσεύς κατεπεσὼς καὶ ἔσθῃ * ἱπρὸν παρ'.
 Εἰδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἄλλω ἵπαι ἦεν Ἀχαιῶν
 Ἀνικαλῶν δ' οἱ γ' οἱ αἰεὶ ψαλὸς ἵπαισιν
 Ἡρώεσσιν· Ἀλλ' Ὀδυσσεύς ἐπὶ μάλιστα χερσὶ πίεζε

35 Νωλεμίους κατεπεσὼς, σάωσι δ' πάντας Ἀχαιούς·
 Τόφρῳ δ' ἔχ' ὅφρα σε νόσφιν ἀπήνεκα Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τοὶ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰὼν ἔειπεν·

Non ante Ulyssē Trojanis me edituram,
 Quā ipse ad nades celeres tentoriāque pervenisset :
 Et tandem mihi omnem rem aperuit Græcorum.
 Plurimos autem Trojanorum cum interfecisset longo ferro,
 Venit ad Græcos : astutiam verò induxit multam.
 Ibi aliæ Trojanæ stridulè ejulabant : sed meum pectus
 Gaudebat, nam jam mihi corde versum erat redire
 Rursus domum : damnum verò desiebam quod Venus
 Dederat, quando me duxit hinc chara à patria terra,
 Filiāque meam defraudans, thalamūque maritūque, 10
 Nullius rei indigentem, neque mente, neque pulchritudine.

Hanc verò dictis excipiens alloquutus est flavus Menelaus,
 Et certè hæc omnia uxor ut decet dixisti :

Jam quidem multorum cognovi consiliūque mentemque
 Virorum heroum, multāque peragravi terram : 15
 Sed nondum talem ego vidi oculis,

Qualis Ulyssis patientis erat gratum pectus,
 Quale etiam illud fecit & sustinuit fortis vir, 20
 Equo in polito, ubi infidebamus omnes optimates

Græcorum, Trojanis cædem & fatum inferentes,
 Venisti deinde illuc : jussisse autem te debuit
 Deus, qui Trojanis voluit gloriam præbuisse,
 Et te Deiphobus deo similis sequebatur profectam.

Tet autem circumlustrasti cavas insidias attrectans,
 Nominatim verò Græcorum nominabas optimates, 25
 Omnium Græcorum voce as simulata uxoribus :

Cæterum ego & Diomedes & divus Ulysses
 Sedentes inter medios, audivimus ut vocabas. 30
 Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu

Potius exire quā intus rursus audire :
 Sed Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupidos.

Ibi alij quidem omnes absque voce filij Græcorum :
 Anticlus verò te solus convenire verbis
 Voluit : sed Ulysses os manibus compressit

Indefinenter fortibus, servavit verò omnes Græcos : 35
 Tandiu a. detinuit, donec te seorsū abduxit Pallas Minerva.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
 Atride

Ulysses
 in equo
 Trojano

25
 Helena
 equo in-
 clusa no-
 minatim
 vocabat.

Telemachus
Menelaus lo-
quitur.

Atride Menelaë à Jove nutritæ dux populorum,
Durum est : non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
Neque si ei cor ferreum intus esset.

Sed agite ad cubile ducite nos, ut jam

5 Somno à dulci delectemur dormientes.

Sic ait, Argiva autem Helena ancillis præcepit
Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
Purpurea iniicere, sternereque supernè tapetas.
Lanasque imponere villosas ad suprâ cooperiendum.

Itur cu-
bitum.

10 Illæ ibant ex ædibus facem in manibus gestantes
Cubilia verò straverunt, hospites autem eduxit præco.
Hi quidem in vestibulo domus illic dormiebant
Telemachusque heros & Nestoris inelytus filius :
Atrides verò dormivit in recessu domus excelsæ,

15 Juxta autem Helena lato peplo cubabat præstant. mulierum.
Quando verò manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Surrexit ex lectulo voce bonus Menelaus
Vestes indutus: acutum verò gladium circumposuit humero,
Pedibus verò mollibus subligavit pulchros calceos.

20 Festinabat autem ire ex thalamo deo similis obviam,
Telemacho vero assidebat, sermonēque habuit & proloquisti

Querit
Menelaus ex
Telemachocau-

Et quid te incitans huc egit Telemache heros
Ad Lacedæmona divinam per lata dorsa maris ?
An publicum an privatum ? hoc mihi verè dic.

Sam pro-
fectionis

25 Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est :
Atride Menelaë à Jove nutritæ, rex populorum,
Veni si aliquam mihi famam de patre diceres :

Dissipatur mihi domus, pereunt verò pingua opera :
Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuò

30 Oves imbecilles mactant & flexipedes, sinuosos boves,
Matris meæ proci, immensam injuriam habentes.
Præterea nunc ad tua genna venio, siquidem velis
Illius sævam mortem dicere, si ubi vidisti
Oculis tuis, aut alterius sermonibus audivisti

35 Errantis. supra modum enim ipsam ærumnosum peperit mater,
Neque quicquam me veritus blandiaris neque misertus,
Sed planè mihi enarra quomodo incidisti conspectu.

Precor

Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ἔρχομαι λαῶν,
 Ἀλγεῖον· ἔγχε' οἱ π' αἶγ' ἔρκεται λυγρὸν ὄλεθρον,
 Οὐδ' εἰ οἱ κεκοδῆμε σιδερέη ἀνδρῶν ἦεν.

Ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν στείπεθ' ἡμέας, * ὄφρα κεν ἔδῃ
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ * περπαίμεθα προσηγόντες.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δρεμήσιν κέλευσε
 Δίμενι ὑπ' αἰθήσῃ θήμβρα, καὶ ἔθηκε κηλὰ
 Πορφύρε' ἱμβάλετο, στείπετο τ' ἐφ' ἑσπέρῃ τήπησιν,
 Χλαίνας τ' ἐν θήμβρα ἕλας κενόσβετον ἵστατο.

Αἱ δ' ἵπῳ ἐκ μεγάροιο, δάος κ' ἤχεον ἔχουσιν·
 Δίμενι δ' ἔστεσαν. ἐκ δ' ἐείκας ἀπὸ κέρκε.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν σπυρδύμεν δέμον αὐτοδρακόμενοι,
 Τηλέμαχος δ' ἦρος καὶ Νέπρος ἀγλαοκρότος·
 Ατρείδης δ' ἐκείθενδ' ἐμυχε δέμον ὑψιφάτος,

Παῖρ δ' Ἑλένη πινύπιπλος ἐλάετο διὰ γυναικῶν
 Ἥμος δ' ἤεργετοια φάτη ροδόδεντρος ἦεν,
 Ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βαλὼν ἀγασθὸς Μενέλαος·
 Εἵματα ἱστὰ μύρο· σφειδὲ δ' ἐξίφος ἐξυθίετ' ἄμω,
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπεροῖσιν ἐδάσσετο κηλὰ πίδαλα,

Βῆ δ' ἵμῳ ἐκ θαλάμοιο θηρ' ἀσπλίκετο· ἄντην,
 Τηλεμαχῶν δ' ἐπείκειν, ἵππος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τίπτε δὲ σε χρειαὶ δυνὲ ἦρα καὶ Τηλέμαχ' ἦρας,
 Ἐς Λακεδαιμόνια δῖαν, ἵπ' ἐνεία κῶπε θαλάσσης·
 Δῆμιον, ἢ ἰδοῖν; τίδ' ἐμοι νημερτὲς ἔκαστι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοιτο λέων,
 Ατρείδη μνείας διοτρεφές, ἔρχομαι λαῶν,
 Ἠλυθον εἰ πινάμοι κλυθόντα πατρὸς ἐνίασας,
 Ἐοδίσταί μοι οἴκῳ, ἄλλως δ' ἐπίονα ἔργα·
 Δυσμάρτυν δ' ἀνδρῶν πλεῖστον δέμος, οἷός μοι αἰεὶ
 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ αἰλίποδας ἄλκιμους βύες,
 Μητρὸς ἐμῆς μηστῆρες ὑπέρβιοι ὕβρι' ἔχοντες.
 Τοῦσιν καὶ νῦν τὰ σά γυνώμεθ' ἰχθυόμεθα, αἶψ' ἐν ἡλίῳ
 Κεῖνα λυγρὸν ὄλεθρον εἰσάποιν· εἴ ποτε ἔπωπας
 Ὀφθαλμοῖσι πείσιν, ἢ ἄλλῃ μύθῳ ἀκρουσας
 Πλαζομένη· πῖρα γάρ μοι ἐξέχευον νῆα μήτηρ.
 Μηδὲ π' ἐμ' αἰδύμετο μενέλιστο μὴδ' ἐλπίσιν,
 Ἀλλ' ἐν μοι κρατῆριζοι ὅπως κούτῃσιν ὁπασσῇ.

22. 2
 φρεσὶ καὶ
 23.
 περπα-
 μένῃ.

10

15

20

24

30

35

Λίσσασμαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἔμῃς ἰαθλός Οδυσσεύς
 20. ἢ ἐπὶ ἡ ἵππες * ἢ ἐπὶ ἔργον ὑπερβαῖς ἐξίπλισσεν

Δήμῳ σὺ Τρώων, ὅθι πάχιστα πῆματ' Ἀχαιοί,
 Τῶν νῦν μοι μεῖσται, καὶ μοι νημερτές ἵππασιν.

5 Τὸν ὃ μὲν ὀχθήσας ἀρσίοφη ξανθὸς Μειλῆας^Θ,
 Ωπύππει, ἣ μάλα δὴ κρατερὸς φρονος αἰδρεῖς σὺ εὐνῇ
 Ἠθελον εὐνηλέωσιν ἀνιάλκιδες αὐτοὶ ἰόντες.
 Ως δ' ὅπῃ τ' ἐὼ ξυλόχῳ ἱλαφός κρατερῶς λίοντος
 Νεσθρὺς κριμήσασσι νηλαιῖας γαλαθίνους,

10 Κτημενὺς ἐξερέησι καὶ ἄλκιμα ποιήενται
 Βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἰλὺ εἰσήλυθεν εὐνῷ,
 Ἀμφοτέρωσι ὃ τοῖσιν ἀλκίκα πότμον ἔφῃκει·
 Ως Οδυσσεὺς κοίνοισιν ἀλκίκα πότμον ἔφῃσει.
 Αἰ γὰρ Ζεὺς τι πάτερ καὶ Αθηνῶν καὶ Ἀπολλων,

15 Τοῖς^Θ ἰὼν εἶός ποτ' ὑπεκμήν σὺ Διόσῳ,
 Εξ ἱερῆος Φιλομημοσύδῃ ἐπάλαισεν ἀναισγίς,
 Κάδδ' ἔσθλα κρατερῶς, κηχάροντο ὃ πάντες Ἀχαιοί.
 Τοῖος ἰὼν μενηστῆρσιν ἐμίλησεν Οδυσσεύς,
 Πάντες κ' ἀκύμμερσί τε γαίωται περὶ γαμβροί τε

20 Ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσασαι, ἔκ σ' ἔργω
 Ἀλλὰ περὶ εἴ ποίμι παρὰ κλειδὸν, εἴ δ' ἀπατήσω,
 Ἀλλὰ τὰ μὲρ μοι ἔπειτα γέρον ἀλκί^Θ νημερτής,
 Τῶν εἴδῃ τοι ἔγω κρύψω ἵππας εἴδ' ἐπικεύσων.
 Αἰγυπία μὲ ἐπὶ δυνέσθῃσι μεμαῶται νείσῃ.

25 Ἰχθον, ἱππὸς ἔσφιν ἔριξα τελέσσας Εὐκατόμους.
 20. β- Οἱ δ' αἰεὶ * βυλονται θεοὶ μεμνηῶν ἔφ' ἐτρίων.
 λοιου τε Νῆστες ἀπειπὶ πῆς ἐπὶ πολυκλύσῳ σὺ ποίτη,
 Αἰγυπία ἀρσίοφῃσι (Φάρον δὲ ἐκ κλέσκειν)
 Τόσσοι αἰεὺς ὅσσοι τε πανημερία γλαφυρῇ νῆς

30 Ηνυσσι ἢ λιγύς ἔσθ' ἐπιπνέησιν ὅπῃσιν.
 Εν ὃ λιμῷ εὐορμῷ, ὅθι τ' ἀπὸ νῆας ἴσας,
 Ες πόντοι βάλανσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 Εὐθὰ μ' εἰρήσιν ἤματ' ἔγω θεοὶ εἴδῃ ποτ' ἔσθ' ἔργῳ
 Πνέοντες φαίνοιντο ἀλκίαις, οἳ γὰρ τε νῆων

35 Πομπῆς γίνονται ἐπ' εὐρία νῶντα γυλαίσσης
 Καὶ εὐκὲν ἦν πάντα κατ' ἐφθίτο καὶ μὲρ ἀνδρῶν,
 Εἰ μὴ πῆς με θεῶν ὀλοφύροιο καὶ μὲ ἰσάωνται,

Precor si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses.
 Aut dictum est etiam factum promittens effecit
 Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci:
 Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarra.

Hunc vero multū suspirans allocutus est flavus Menelaus, &
 Papæ, terrā valdè jam fortis viri in cubili
 Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cum sint,
 Quemadmodum si quando in lustris cerva fortis leonis
 Hinnulos collocans nuper genitos lactantes,
 Juga investigat, & valles herbosas: 10
 Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
 Utrisque vorò illis indecentem mortem immittit:
 Ita Ulysses illis indecens fatum immittet.

Utinam Jupiterque pater, & Minerva & Apollo,
 Talis sit, qualis olim benè condita in Lesbos, 15
 Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens.
 Prostravit verò fortiter, gavisī sunt verò omnes Græci:
 Talis existens cum procis versaretur Ulysses,
 Omnes sanè brevis vitæ fierent, amarique matrimonij:
 Ista verò quæ me interrogas, & precaris, neque utique ego 20
 Alia præter verum dixero declinando, neque decipiam:
 Sed ea quidem quæ mihi dixit senex marinus verus,
 Ex his neutiquam te ego celabo dictum, neque occultabo.

In Ægypto me adhuc huc dii cupidum venire
 Detinuerūt, quoniā nō ipsis exhibuerā legitimas Hecatōbas. Menelai
naviga-
tio?
 Ipsi enim semper volunt dii nos memores esse præceptorum. 25
 Insula deinde quædam est valdè undoso in ponto,
 Ægyptum ante (Pharum verò ipsam vocant)
 Tantū semota, quantū tota die cava navis
 Confecit, cui stridulus ventus aspirat à puppi: 30
 In ea autem portus portuosus, unde naves æquales
 In pontum deducunt, postquam hauserunt nigram aquam:
 Illic me viginti diebus detinuerūt dii, neque unquā venti se-
 Spirantes apparuerunt maritimi, qui sanè nantū (cundi
 Ductores sunt supra lata dorsa maris. 35

Et fortassis viatica omnia corrupta essent & animi virorum,
 Nisi me aliqua dearum respexisset, & mei miserata esset,

Protei gloriosi filia marini senis,

Edothea. huic sanè potissimum animum commovi,

Quæ mihi soli inter eundem obvia fuit seorsum à socijs :

Semper enim circa insulam errantes piscabantur

5 Curvis hamis : domabat verò ventrem fames.

Hæc me prope astans, verbum dixit, & proloquuta est,

Stultus es ò hospes, maximopere, aut remisso animo,

Edothea
Menelao
erranti

Aut sponte cessas, & delectaris dolores ferens,

Qui certè in insula detineris, neque ullum finem

10
dat con-
siliū.

Invenire poteris, minuitur autem tibi pectus sociorum.

Sic ait, cæterū ego ipsam continuò excipiens alloquutus sum:

Sanè tibi dicam, quæcunque tandem sis dearum,

Quòd ego neutiquam voluntarius detineor, sed videor

Immortales offendisse qui cælum larum habitant.

15 Sed tu mihi dic (dij enim omnia sciunt)

Quisnam me immortalium impedit & moratur iter

Reditumque, ut in pontum deveniam piscosum.

Sic dicebam illa verò statim respondebat diva dearum,

Enimverò ego tibi, ò hospes valdè verè enarrabo,

20 Versatur quispiam hic senex marinus veridicus,

Immortalis Proteus Ægyptius, quique maris

Totius profunditates novit, Neptuni minister :

Hunc meum inquiunt patrem esse, atque genuisse :

Quem si quo pacto tu poteris ex insidijs prendere,

25 Qui tibi dicat viam & mensuras itineris,

Reditumque ut per mare proficiscaris piscosum.

Atque præterea tibi diceret ò nobilis, si modò velis,

Quodcunque tibi in domibus malumque bonumque accidisset

Absente te per longam viam difficilèmq.

30 Sic ait, cæterum ego ipsam vicissim allocutus sum

Ipsa nunc explica tu insidias divini senis

Ne quo pacto me prævidens aut præsciens effugiat,

Difficilis enim est deus mortali homini domari.

Edo-
thea de
patrePro

Sic dicebam, ipsa continuò respondit diva dearum :

35 Enimverò ego tibi hospes valdè verè dicam :

teo ca-
piendo
consiliū.

Quando verò sol medium cælum ascenderit,

Tum certè è mari emergit senex marinus veridicus,

Πρωτίος ἰφθίμου θυγάτηρ αἰλοιο γέροντ',
 Εἰδοθή. τῇ γάρ ῥα μέλισσά γε θυμὸν ὄρατο,
 Ἡ μ' οἷο ἔρροντι ζυγίω τὸ τοῖσφιν ἱππίων.
 Αἰεὶ γδ' αὖτ' ἦσαν αἰλῶνδρες ἰχθυόσσαι

Γναμπλοῖς ἀΐκισσιν· ἔπειρ' ἔρατ' αὖτις λυγρῶς.

Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι τῆσσι ἔπος φάτο, φωνήσιν τε,
 Νήπιον εἰς ὠξὺν λίλυν τίσει, ἢ χαλίφρονι,
 Ἡεῖκων μεδίης, κ' ἀέριαι ἄλλα κήρυον,
 Ως δὲ δὴ θ' εὐνὴν ἰρύσκει, ἡδὲ τι τέκμερ

Εὐρέμεναι διώσκει, μινύθει δὲ τοῖσφιν ἱππίων.

Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,

Ἐκ μὲρ τοι ἱρία, ἥ τις σὺ πρὶν ἔσσι θεῶν,

Ὡς ἐγὼ ἔπι ἱκὼν κρατερύμεναι, αἰεὶ τοῖσφιν ἡμέτεροι

Ἀθηνάτους ἀλιτίῳ οἱ ἄρουντ' ἀνέμῳ ἔχουσιν,

Ἀλλὰ σὺ πρὶν μοι εἰπὲ (ῥοὶ δὲ τοῖσφιν ἱππίων)

Ὅς τις μὲ ἀθηνάπων ἀνδρῶν κ' ἔδωκε κελύβη·

Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πάντων ἐλευσέμεναι ἰχθυόεντα.

Ὡς ἰφάμεναι, ἡ δ' αὖτις ἀμείβετο δίκ' ἡρώων,

Τοι γάρ ἐγὼ τοι ξοῖνι μάλ' ἀσχεκίῃς κρατελίξω,

Παλῶται περ δυνεὺς γέροντ' ἄλιον ἡμετέρας.

Ἀθηνάτος Πρωτίος Αἰγυπῆος, ὅσα θαλάσσης

Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδάσας·

Τόσδε τ' ἐμὸν φασὶν πατέρ' ἡμετέραι ἡδὲ περὶ ἄλ'·

Τόν γ' εἴπας σὺ διώμεο ληρυσσόμενος λελασμένας,

Ὅς κέν τοι εἴησιν ῥῶν καὶ μέγας κελύβη,

Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πάντων ἐλευσέμεναι ἰχθυόεντα,

Καὶ ἔπειτα εἴησιν διατρεφῆς, αἰεὶ ἐγλήσας,

Ὅ, τί τοι εὐμεγέρεσι κακὸν τ' ἀνέστην τι τίτονται

Οἰχθυόειο σῆνι δουλικῶν ὀδὸν ἀρραλῶν τε.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,

Αὐτὴ νῦν φράζου σὺ λόχον δούκων γέροντες,

Μήπως με προσέδωκεν ἢ προσέδωκεν ἀλλότῃ.

Ἀρραλίῳ γάρ τ' ἐπὶ γὰρ βροτῶν ἀνδρῶν δαμνέμεναι.

Ὡς ἰφάμεναι, ἡ δ' αὖτις ἀμείβετο δίκ' ἡρώων,

Τοι γδ' ἐγὼ τοι ξοῖνι μάλ' ἀσχεκίῃς κρατελίξω·

Ἡμεῖς δ' ἡέλιον μέσσην ἄρουντ' ἀμφιβεβήκας,

Τῇμερ ἀρ' ἐξ ἀλός εἰς γέροντ' ἄλιον ἡμετέρας,

Πιστὴ ὑπὸ Ζεφύροιο, μελαίνῃ φερέει καλυφθεῖς,
 Ἐκ δ' ἰλίων κρημνίζεται ὑπὸ σείων γλαφυροῖσιν.
 Ἀμφὶ δὲ μιν Φῶκαι ἰπποδὲς καλὴν Ἀλοσύδης
 Ἀθροῖαι εὐδουσιν, πολυῖς ἀλὸς ἔξαια δύσαι.

5 Πικρὸν δ' ἀπνέεισται ἀλὸς πολυβίηρι· ὁδμῶ.
 Εἴη σ' ἰὼν ἀγαγεῖσαι ἄρ' ἡοῖ Φαιακῶν φη,
 Εὐνάσῃ ἐξείης· σὺ δ' εὖ κείνοιο ἰπταίρου
 Τρεῖς, οἳ τινὲς ὦρ' ἡυσὶν εὐσέλμοισιν ἄραισι.
 Πάντα δὲ τινὲς ἰσθμὸν ὀλοφάεια τοῖο γέροντος.

10 Φάηκας μὲρ τινὲς ἀσώτοι ἀεθλήσει, καὶ ἔπεισιν·
 Αὐτὰρ ἰππῶ πάντας περιπλοκίται, ἡδὲ ἰδηοί.
 Λίξεται ἐν μέσοισι νομίους ὡς πάνσι μῆλων
 Τὸν μὲρ ἰππῶ δὴ πρῶτα κρητιωθήσεται ἰδηοί,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἔμμεν μελίστω κέρεος τε βίη τε.

15 Αὐτὶ δ' ἔχεν μεμαῶτα καὶ ἐσθλὰ ῥαῖον ἄρ' αὐλῆας.
 Πάντες ἧ γυνὴ μὲρ περησέτω ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἐρπύτι γίνονται, καὶ ὕδαρ, καὶ θηπιόδαις πύρ.
 Ἰμεῖς δ' ἀστμφίως ἰγάρ, μακρὰς τε πίττει.
 Ἀλλ' ὅτι καὶ δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἰπταίρου,

20 Τοῖος ἰὼν οἶόν κε κρητιωθήσεται ἰδηοί,
 Καὶ τότε δὴ χιόσαι τε βίης, καὶ οὐαί τε γέροντι
 Ἡρώ· ἔρεια δ' ἧ γυνὴ ὅς τις σὺ χαλκίπαι,
 Νόστον δ' ὡς ἐπὶ πάντων ἐλεύσται ἰχθυόοντα.
 ὣς εἰπὺς ὑπὸ πάντων ἰδύσασα κυμαίνοντα.

25 Αὐτὰρ ἰὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμαθίοισιν,
 Ἥϊα· πολλὰ δὲ μοι κρητὶν πύραυροι κίοντι.
 Αὐτὰρ ἰπταί ρ' ἐπὶ νῆα κρητὶ λυθὸν ἡδὲ θηλασσοῦ.
 Δόρπον δ' ὀπλισσάμεν, ἐπὶ τ' ἄλσθην ἀμύροισι νύξ.
 Δὴ τότε κρημνιζομένη ἐπὶ ῥηγμῶν θηλασσοῦ.

30 Ἡμος δ' ἡελάνεια Φαίη ρόδοδακτυλος ἦος.
 Καὶ τότε δὴ ὦρ' ἦεν θηλασσοῦ εὐρυπύροιο
 Ἥϊα, πολλὰς θηκὰς γυνὴ μὲρ· αὐτὰρ ἰπταίρου
 Τρεῖς ἄρ' ἦν, οἳσι μέλιντα πεπνυγμένα πᾶσι τοῖς ἰδυῖ.
 Τόφρον δ' ἄρ' ἦ γ' ὑπεδύσατο θηλασσοῦ εὐρία κέλευθον,

35 Τίσσαρος Φωκίων ἐν πάντων δέρεσσι· ἵκεται.
 διαγὰ Πάντα δ' ἵκετο ἰσθμῶν, δόλον δ' ἐπιμήδετο πατρὸς
 γασ· Εὐνάς δ' ἐν ψαμαθίοισι * ἀφ' ἡλίου φασ· αἰλίσσας,

Flatu sub Zephyro, nigra procella obtectus :
 Egressus verò dormit sub specubus cavis.
 Circa ipsū vero Phocæ carētes pedibus pulchræ Halosydnes
 Frequentes dormiunt è cano mari egressæ
 Acerbum spirantes maris profundi odorem. 5
 Illuc te ego ducens simul aurora illucescente,
 Collocabo ex ordine : tu verò probe elige socios
 Tres, qui tibi apud naves transtratas optimi sunt :
 Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis,
 Phocas quidem primum numerabit, & inspiciet : (spexerit, 10
 Cæterū postquā omnes per quinterniones numerarit atq; in-
 Cubabit in medio, pastor veluti in grege ovium
 Atqui ubi primum sopitum videritis,
 Tum deinde vobis curæ sit roburque visque,
 Illic verò tenete cupientem & gesticentem elabi. 15
 Omnia verò factus molietur, quæcunque in terra
 Reptilia sunt, & aqua, & divinitus ardens ignis.
 Vos autem firmiter tenete, magisque premite.
 Sed quando certè te ipse interrogaverit verbis,
 Talis qualem consopitum videratis, 20
 Et tum certè desiste à vi solvèque senem
 Heros : interroga verò, decorum quĩnam te affligat,
 Reditumque ut per pontum proficiscaris piscosum,
 Sic loquuta, sub pontum subiit fluctuantem :
 Cæterum ego ad naves, ubi stabant in arena, 25
 Ibam, plurima verò mihi cor cogitabat eunti.
 Cæterum postquam ad navem veni atque mare,
 Cœnam apparavimus, deinde accessit divina nox,
 Tum obdormivimus in litore maris.
 Quando verò manè genita apparuit roscis digitis aurora, 30
 Tunc ad littus maris lata vada habentis
 Ibam, plurimum dijs supplicans : porro socios
 Tres ducebā quibus potissimum confidebā ad omnem vim.
 Interea verò hæc ingressa maris latum sinum,
 Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit :
 Omnes verò erant recens excoctæ, dolū autē struebat patri : 35
 Cubilibus autem in arena exculptis marina,

Edo-
 theæ do-
 li in pa-
 trem.

Sedebat expectans : nos valdè propè venimus eam.

Ex ordine verò collocavit : iniecit autem corium unicuique
 Illic jam molestissimæ insidiæ erant : affligebat enim graviter
 Phocarum in mari nutritarum pessimus odor :

9 Quis etenim marinum prope cetum posset cubare ?

Sed ipsa servavit & excogitavit magnam utilitatem :

Ambrosiam ad nares unicuique posuit afferendo,

Dulce valdè spirantem : fugavitque ceti odorem.

Totum matutinum tempus expectavimus patienti animo :

10 Phocæ autem è mari venerunt frequentes : illæ quidè deinde
 Ordine sopiebantur juxta littus maris.

Meridie autem senex venit è mari, invenit autem Phocas

Obesas : omnes verò adibat, recensuit autem numerum,

Nos autem primos recensuit inter cetos, nullumque animo

11 Putavit dolum esse, deinde cubavit & ipse,

Nos vero protinus vociferantes irruimus : circū autè manus

Jecimus, neque ipse senex dolosæ obliviscitur artis :

Sed certè primum leo factus est magnus júbis,

Porro deinde draco, & panthera, atque ingens sus

12 Factus est, etiam liquida aqua, & arbor altis folijs :

Nos verò firmiter tenebamus forti animo.

Sed cum jam angustabatur senex versutias doctus,

Tunc certè me verbis interrogans allocutus est,

Quis sanè tibi Atrei filii deorum consuluit consilia

13 Ut me caperes invitum insidijs ? cujus rei opus habes ?

Sic ait, cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,

Scis senex : quid me ista decipiens interrogas ?

Quòd jam diu in insula detineor, neque ullo pacto finem

Invenire queo, minuitur autem mihi cor.

14 Sed tu utique mihi dic (dij verò omnia sciunt.)

Quinam me immortalium impediunt & avertit à via,

Reditumque, ut per pontum vadam piscosum.

Sic dicebam : ille verò rursus respondens allocutus est,

Atqui omnino debebas, Jovi aliisque dijs

15 Sacris litatis conscendere, ut velocissimè

Tuam ad patriam venires navigans per nigrum pontum.

Non enim tibi antea fatum est amicisque videre & venire

Ἦτο μὲν γὰρ ἡμεῖς ἡ μάλα χαλδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 Εξείης δ' εὐησι, βάλεν δ' ἐπὶ δέρεα ἱκίετο.
 Καίθη δὲ αἰνότετος λόγος ἔπειτα· τέρε γδ αἰνῶς
 Φωκίων αἰσιοτρεφὴν ὀλοώτατος ὁδμῶ.

Τίς * γδ ἂν εἰναλίφ' ὤρῃ κατέειρε καὶ κτείνῃ;
 Ἀλλ' αὐτὴ ἰστίεσσιν, καὶ ἰφρατατο μίγ' ὄνειρα·
 Ἀμφοσσίλῳ ὑπὲρ ῥῖνα ἱκίετο ἡλικὸν φέροντα,
 Ἠδὺ μάλα πονέεσσαν ὀλοῶς ἡ κήτις ὁδμῶ.

Πᾶσι δ' ἡοίῳ ῥήομεν πετληόνθ' ἱμεῖο·
 Φῶκαι δ' ἐξ αἴλος ἤλθον ἀολλῆς· αἰμὴν ἔπειτα
 Εξείης ἡνωάζοντο ὤρῃ ῥηϊμῶν πελάγους.
 Ενδιέθ' δ' ὁ γέρον ἤλθ' ἐξ αἴλος, εὖρε ἡ Φάκας
 Ζατρεφίας· πύσας δ' ἂν ἱκίετο, λίετο δ' ἀρεμῶν.
 Εἰ δ' ἡμέας πρῶτους λίγα κήτισι, εὐδὲ πετληῖο.

Ὡϊόη δόλον εἶναι· ἔπειτα ἡ λίετο καὶ αὐτός.
 Ἡμεῖς δ' ἀντὶ ἰκίοντες ἱκίεσμεν· ἀμφὶ ἡ χεῖρας
 Βάλλομεν· εὐδὲ ὁ γέρον δόλον ἐπιλήθετο τέχνης.
 Ἀλλ' ἦτοι πρῶτα λίαν γαίη· ἡ γαίη·
 Αὐτὰρ ἔπειτα δρόκων, καὶ πείραλιν, ἡ δὲ μέγας οὖος.

Γίετο δ' ὕχρον ὕδωρ, καὶ δένδριον ὑψιπέτηλον.

Ἡμεῖς δ' αἰσμεφίως ἱκίοντο πετληόνθ' ἱμεῖο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' αἰνῶς ὁ γέρον ὀλοφώλια ἐκίετο,

Καὶ τίς δὲ μ' ἐπίστασι ἀνεισθῆναι· ἀνεισθῆναι,

Τίς νύ τοι Ἀτρεΐδ' ἦν ἡοῖν συμφροσάτο βαλῆς

Οφρα μ' ἔλοις αἰνῶντα λοχησάμεν; τίς σε χεῖρ;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἰὼ μιν ἀμειβόμεν· ἀνεισθῆναι,

Οἶδα γέρον· τί μοι γαῖα ὤρῃ πετληῖο ἱκίετο;

Ὡς δὴ δὴ ῥ' εἰς ἡσθ' ἱκίετο, εὐδὲ πετληῖο.

Εἰς ἐμὸν δὴ δὴ ἡσθ' ἱκίετο, εὐδὲ πετληῖο.

Ἀλλὰ σύ μοι εἰπὲ (ἦτοι δὲ τί πάντα ἴσασιν)

Ὡς τις μ' ἀναισθῶν πετληῖο καὶ ἱκίετο πετληῖο.

Νόστον δ', ὡς ἐπὶ πάντων ἐκίετο καὶ ἱκίετο.

Ὡς ἔφαμην ὁ δὲ μ' αὐτὸς ἀμειβόμεν· ἀνεισθῆναι,

Ἀλλὰ μάλ' ἀφαιέας δὴ τ' ἀφαιέας τε ἱκίετο.

Γίεας ἱκίετο καὶ ἀφαιέας, ὅφρα πετληῖο.

Σὺν ἱκίετο καὶ ἀφαιέας, ὅφρα πετληῖο.

Ὁ γὰρ τις πετληῖο καὶ ἀφαιέας τ' ἱκίετο, καὶ ἱκίετο.

ἡ. ἡ.
 ἡ. ἡ.
 ἡ. ἡ.
 ἡ. ἡ.

10

15

20

25

30

35

Οἶκον ἑὺκλῆδρον καὶ σὺν ἐς πυτρίδα γαῖαν,
 Πρῶν γ' ὅτ' αἶψ' Αἰγυπίοισι διήπτιτο ποταμῷ
 Αὐτὸς ὄδῳ ἔλθῃς, ῥίξῃς δ' ἱερὰς Εὐχαιόμβας
 Ἀθηνάτοισι θεοῖσι, τοῖς ἔσθ' οὖν εὐρυὺν ἔχουσιν.

5 Καὶ τότε τοὶ δῶσσι εἰδοὶ θεοὶ κ' αὐτὸν ἰδὼν.
 Ως ἴφαι· αὐτὰρ ἔμμελ' ἀπὸ τεκλῆαδ' ἦλθον ἤτορ.
 Οὐδ' ἔτι μ' αὐτὸς ἀνῶγει ἐπ' ἡρεσίδ' ἀπὸ τῶν
 Ἀἰγυπίων δ' ἰόντα, δολιχὴν ὁδὸν δόξα λίσσεται.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἵπασσι ἀμειβόμεν' ἔσπεύειν,

10 Ταῦτα μὲν ἔπειθ' ἔτελλε γάρην ὡς σὺ καλεῖσαι.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κρατέλιπον,
 Εἰ πάντες βῶν ἡνυσὶν ἀπὸ μῆγρος ἦλθον Ἀχαιοὶ
 Οὐδ' Νέστωρ καὶ ἔγωγε λίπε μὲν Τροίηντας ἰόντας,
 Ἡέ τις ἄλλος ὀλίγον ἀδυνεύει ἢς ἐπὶ νηὸς,

15 Ἡὲ φίλων σὺ χερσὶν, ἵπαι πόλεμον πολέπυσιν.

20 Ως ἰφάμελ'· ὁ δ' ἐμ' αὐτὸς ἀμειβόμεν' ἔσπεύειν.

25 Ἀτρεΐδῃ, * τί με βῶνται διείρηται, εἰδὲ π' οὐ γὰρ
 Ἰδμεναι, εἰδὲ δαίμων ἐμὸν νόον· εἰδὲ π' οὐ φημι
 Δῶν ἰσχυροὺς ἴστασθαι, ἵπκων εὖ πάντες πυθνηται.

30 2 Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δαίμων, πολλοὶ δ' ἰσχυροὶ.

35 Ἀρχὴ δ' αὖτ' ὄσ' ὁμοῦ Ἀχαιῶν χαλκὸν ἔχουσιν.

40 Ἐν νόσῳ δ' ἀπὸ λόντο· μέγ' ἔτι δ' ἐπὶ καὶ σὺ παρῆσθαι.

45 2 Εἰς δ' ἐπὶ πού τις ζωὸς κρατερὸς ἐπὶ πόντῳ.

50 Πολλοὶ Αἴας μὲν κ' ἡνυσὶ δαίμων δολιχερέτμοισι.

55 25 Γυρῆσι μὲν πρῶτον Ποσειδάων ἱππίασσι

60 πύτων Πέτρῃσι μεγάλῃσι, καὶ ἔξοισι καὶ θαλάσσης.

65 Ἰφαιον, καὶ νύ κ' ἐκφυγε κῆρυ, καὶ ἔχτορ μὲν ὡς Ἀδίωνη.

70 25 Εἰ μὲν ἔτι σφίον ἔπειτα ἔσθ' αἰετὸς, καὶ μέγ' ἀάσθαι.

75 καὶ Πολύδῃ δ' αἰετὸς ἦεν φονεὺς μέγα λαΐτμα θαλάσσης.

80 30 Τῷ δ' Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλειν αὐδὴ πῶτος,

85 μὲν γὰρ αὐτὸς ἔπειτα τρέφειν αἰὲν, χερσὶ σῖβ' ἀρῇσι,

90 καὶ 25 Ἡλασι Γυρῆσιν πίτῃσι, δῖος δ' ἔχτορ αὐτῷ.

95 καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μεῖνε, π' ἔτι σφ' ἔμπετος πόντος.

100 25 Τῷ Αἴας τὸ πρῶτον ἱφίξοι μὲν καὶ μέγ' ἀάσθαι.

105 35 Τὸν δ' ἰφάμελ' κ' ἔπειτα ἀπὸ τῶν κομμάτων.

110 Ως ὁ μὲν ἐν δόλῳ αἰετὸς, ἵπαι πῶς αἰετὸς ἐν ὄδῳ.

115 Σὺ δ' ἐπὶ πού τις ζωὸς ἀπὸ τῶν ἀλλοφρόνῃ δ' ὑπὸ λῦξιν.

Ad domum benè constructam, & tuam ad patriam terram,
 Quàm Ægypti à Jove fluentis fluvij
 Rursus ad aquas redieris, fecerisque sacras Hecatombas.
 Immortalibus dijs, qui cœlum latum tenent:
 Et tunc tibi dabunt viam dij quam tu desideras.

Sic ait, cæterum mihi infractum est charum cor,
 Eo quòd me rursus jubebat per obscurum pontum
 Ægyptum ire longam viam difficilèaque.
 Verum etiam sic ipsum verbis allocutus sum,
 Ista quidem sic perficiam senex ut tu præcipis.

Sed agè mihi hoc dic & verè recense,
 Num omnes cum navibus illæsi redierint Græci,
 Quos Nestor & ego reliquimus à Troja profecti,
 Num quispiam periit morte inopinata sua in nave,
 Aut amicorum in manibus postquam bellum confecerunt?

Sic dicebam, ille, me rursus excipiens alloquutus est,
 Atride, ne me ista interroga, neutiquam te convenit
 Scire neque cognoscere, meum animum, neque te puto
 Diu absque lacrymis fore, postquam benè omnia audieris.
 Multi quidem istorum domiti, sunt plurimi verò relictì.

Duces autem duo Græcorum loricatorum
 In reditu perierunt: pugnae etenim & tu interfuisti:
 Unus autem adhuc alicubi vivus detinetur lato in ponto,
 Ajax quidem in navi domitus est longos remos habente.
 Ad Gyra quidem primùm Neptunus advexit
 Petras ingentes, & servavit è mari.

Et sanè effugisset mortem, quantumvis invisus Palladi,
 Nisi impium dictum protulisset, & grave facinus patrasset,
 Dixit invitis dijs effugere ingentes fluctus maris:
 Hunc Neptunus magnifica audivit jactantem,
 Statim deinde tridente arrepto manu forti,
 Percussit Gyream petram, absciditque ipsam:
 Et unum quidem illic mansit, alterum vero frustum incidit mari.

Huic sanè Ajax primùm insidens, valdè læsus,
 Hunc ferebat per mare ingens, undosum.
 Sic ille quidem ibi periit, postquam bibit salisam aquam:
 Tuus verò fortè effugit mortem frater atque elapsus est.

Ajaci
 Oilei
 natum.

In navi concava : servavit verò veneranda Juno.
 Sed quando certè statim videbatur ad Malearū montē arduū
 Pervenire, tum certè ipsum abreptum procella
 Pontum per piscosum sulit valde ingemiscētem
 Agri ad extremam oram : ubi ædes habitabat Thyestes
 Prius, cæterum tunc habitabat Thyestiades Ægisthus.
 Sed cum jam illinc apparebat reditus illæsus,
 Retrò verò dii ventum verterunt & domum venerunt.
 Certè ille quidem gaudens conscendit in patriam tersam,
 Et osculabatur attingens suam patriam: multæ autem ab ipso
 Lacrymæ frequētes effudebātur, postquā lubēter vidit terrā.
 Hunc sanè a specula conspexit speculator, quem constituit
 Ægisthus dolosus, ducens : promisit autem mercedem,
 Auri duo talenta : observabat verò hic toto anno,
 Ne ipsum latèret ætædens, memórque foret strenui roboris.
 Festinabat autem ire annunciaturus ad ædes past. populorum:
 Statim Ægisthus dolosam excogitavit artem :
 Delectis ex plebe viginti viris optimis,
 Constituit insidias, ab altera parte jussit convivium apparare.
 Cæterum ipse ivit invitans Agamemnona past. populorum,
 Equis & curribus, indecentia deliberans,
 Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,
 Cōvivio excipiens, veluti si quis interficere bovē ad præsepe,
 Neque quisquam Atridæ sociorum relictus qui eum sequitur
 Neque quisquam Ægisthi, sed trucidati sunt in regia.
 Sic ait cæterum mihi contractus est charus animus.
 Flebam autem in arenis desidens : neque mihi cor
 Volebat amplius vivere & videre lumen solis.
 Porro postquā flendo mēque ipsum volutando saturatus sum,
 Tum me alloquutus est senex marinus vetidons :
 Ne amplius Atrei filii, longo tempore indelescenter sic
 Fleas, quoniā non remediū aliquod invenimus, sed citissimè
 Tenta quo pacto jam tuam ad patriam terram perponias,
 Aut enim ipsum vivum deprehendes, aut Orestes
 Interfecit præveniens : tu verò eternæ sepulchrali interoris.
 Sic ait, cæterum mihi cor & animus generosus,
 Rursus intra pectus, etiam quantumvis tristi gavisum refloruit:

Agamem
 nonis
 exitus.

Εὐνησὶ γλαφυρῇσι· σάωσι δὲ πότνια Ἥρα.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ τέχ' ἔμελλε Μαλχάων ὄρεσ' αἰπὺ
 ἔξισθ', τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύλακα
 Πόιντον' ἰσ' ἰχθυόεντα φέρον, μυζαίλα τινάχοντα.
 Ἀγρῷ ἰπ' ἐλαπνῶν· ὃ δὲ δύνεσκε γαῖε Θυσίης
 Τοπείν, αὐτὰρ τότ' ἔτασε Θυσιαίδης Αἰγιάδας.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ καὶ κέθην ἰφαιίνετο νόστις ἀπήμων,
 Ἀψ δὲ θεοὶ ἔσθην σρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἔκοντο.
 Ἦτοι δ' ἄρ' αἰρῶν ἐπιθήσειε πατρὶδος αἴης
 Καὶ κινεῖ ἀκ' Ἐρμῆ· ὡς πατρὶδα· ποικίλ' δ' ἀπ' αὐτῷ
 Δάκρυα θερμὰ χροῖτ', ἵπκοι ἀπασιγίως ἰδε γαῖαν.
 Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καὶ δῶκεν
 Αἰγιάδος δολέμεντος ἄρ' ἔπειθ' ἔλαστο μαιδῶν,
 Χρυσῷ δὲ πάλαντα φύλασσε δ' ὄγ' εἰς κοῖαν τῶν,
 Μῆ εἰ λαοὶ παλαιὸν μνήσασθαι δὲ θυμῶδες ἀλκῆς.
 Βῆ δ' ἔμμεν ἀχελέων ὥστε δύνεσκε ποικίλ' λαῶν.
 Ἀντίκ' δ' Αἰγιάδος δολίλ' ἰφρέσασατο τέχνῳ.
 Κενάμμεν' κτ' ἔδμεν ἐνέκροσι φῶτας ἀέρισκε,
 Εἶπε λόχον, ἐτέρω δὲ δ' ἀνώγει δαῖτα πέντα.
 Ἀντὶρ δ' ὁ βῆ καλῶν Ἀγαμέμνοια ποικίλ' λαῶν,
 Ἴω ποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀέκλα μισσημένον.
 Τὸν δ' ἔκ' εἶδ' ὅλ' ἐσθ' ἀντήρα καὶ κατέκτενε
 Δεπρίστας ὥς τις τε κατέκτενε βοῦν ἐπὶ φάτιν,
 Οὐδέ τις Ἀτρεΐδην ἐτέρω λίσσ'· οἱ οἱ ἔπειτο,
 Οὐδέ τις Αἰγιάδα· ἀλλ' ἔκτεθ' ἐν μυζαίρεσσιν.
 Ως ἔφατ' αὐτὰρ ἔμμεν κατεκλώδη φίλον ἦτορ.
 Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι κατήμμεν'· ἔδ' ἔνυ μοι κῆρ
 Ἥρῃ· ἔπ' ἔζων καὶ ὄρεσ' φάσ' ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαῖον τε κυλιδάμμεν' τ' ἐκροῖδ' ὡν,
 Δὴ τίτε με ὥρεσ' ἐκίπε γέρον ἀλκῶν ἡμερῆς,
 Μηκέτι Ἀτρεΐδ' ἢ πολὺν χρόνον ἀσπλῆς ἔσται
 Κλαῖ', ἵπκοι ἔκ' αὖτις πῖνα δὴ μὲν, ἀλλὰ τέχνη
 Πείρα ὅπως κεν δὴ σὺν πατρὶδα γαῖαν ἴκηαι.
 Ἥ γάρ μιν ζῶν γε κηρύσσει, ἢ κεν Ὀρέσῃ
 Κτεῖνεν ὑποφθιμῶν· σὺ δὲ κεν τίφ' ἀντιβολήσας
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμμεν κατὰ δὴ καὶ θυμὸς ἀγέλοος
 Ἀνὴρ εὖδ' ἰσθῆται, καὶ ἀχρημῶν ὥς· ἰαίη,

- Καί μιν φωνήσας ἔπεια περισθάνει παρθενίδα·
 Τέντες μὲν δὴ οἶδ'· σὺ δ' ἔτρεψ' ἀνδρ' ἐνόμαζε
 ὅς τις ἐπὶ ζωῆς κατερύκεται εὐρύϊ πότμη,
 ἠὲ θανόν· ἐθέλω δ' καὶ ἀχρυνμόρος παρ' ἀνθρώπων.
- 9 Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἐμ' αὖ τις ἀμειβόμενος ἀποσύνειπεν,
 Υἱὸς Λαέρτηος Ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ καίων.
 Τὸν δ' ἴδων αὖ νῆσ' αὖθις παλιν ἔλ' ἀνέειπεν ἄνακτα
 Νύμφης ἐν μεγάροισι καλυψῆς, ἣ μιν αἰνέειν
 ἰσχύ, ὁ δ' αὖ δισσάτα μὲν πατέρειδ' αἰεὶν ἐκίοχ'.
- 10 Οὐ γάρ τοι πάρος νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἐπεί τοι
 Οἷ μὲν μιν πέμπουσιν ἐκ' εὐρέα γῶντι θαλάσσης.
 Σοὶ δ' αὖ θίσφατόν ἐστι διοτρεφέες αὖ Μενέλαος
 Ἀργεὶ ἐκ ποδῶν θανέειν καὶ πύτμοι ἐπισσείν.
 Ἀλλὰ σ' ἐς Ἠλύσιοι πιδίοι καὶ πέριχται γαίης
- 15 Ἀθάνατος πέμπουσιν (ὅθι ξαυθὸς Ραδάμανθυς·
 Τῇ παρ' ῥήσῃ βιοτὴ πύλας ἀνθρώπων ποιεῖν.
 Οὐ νοστής, ὅτ' ἀρ' χερμαὶν πολὺς, ἔτι ποτ' ὄμμερος
 Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνέοντας αἰήτας
 Ωκυανὸς ἀνίστην, αἰαψύχειν ἀνθρώπων·)
- 20 Οἰώμην ἔχεις Ἐλάνην, καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι.
 Ως εἰπὼν, ὑπὲρ πότμη ἰδύσαστο κυμαίνοντα·
 Αὐτὰρ ἰγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐπιέροισιν
 ἦϊα. πολλὰ δέ μοι καταδὴ πόρφυρι κίοντι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατ' ἄλσος μὲν ἠδὲ θαλάσσης,
- 25 Δόρπον δ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
 Δὴ τί τε κρημνήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἡμεῖς δ' ἠελαιόφρα φάειν ῥοδόδ' ἀκτυλὸς ἦώς,
 Νῆας μὲν πέμπουσιν ἐρύσσεμεν εἰς ἄλλα δῖον,
 Εἰ δ' ἰσὺς πηγήμεσθ' αὖ ἰσὶα νηυσὶν ἔσσης
- 30 Εἰ δ' καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καὶ διζόν,
 Ἐξῆς δ' ἐξόμοιοι πολικῶ ἄλλα τύποιον ἐρετμοῖς.
 Ἀψ' δ' εἰς Αἰγυπτιοὺς διέπτετο ποταμῶ
 Στήσας νῆας, καὶ ἔριξα πλεήσας Εὐκατέμεσας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πλουσὰ θηῶν χόλοι αἶνι ἰόντων,
- 35 Χρὺς Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἔν' ἄσβεστον κλίθε σῆν.
 Ταῦτα πλευτήσας νεόμην· ἴδοντα δέ μοι ἔσθι
 Ἀθάνατος τί μ' ὤχε φίλῳ ἐς πετρὰ δ' ἐπιμψαν.

Et ipsum alloquutus verba lata dixi,
 Istos quidem novi, tu verò tertium virum nomina,
 Qui adhuc vivus detinetur in lato mari,
 Aut mortuus, volo autem quantumvis mœstus audire.

Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est,
 Filius Laërtis in Ithaca domos habitans,
 Hunc vidi in insula lacrymas uberes fundentem
 Nymphæ in ædibus Calypso, quæ ipsum necessitate
 Detinet, ille non potest suam patriam terram adire.
 Non enim ei adsunt naves remigio instructæ & socijs,
 Qui sanè ipsum reducere possent per lata dorsa maris.
 Tibi autem non à fato decretum est nobilis Menelaë,
 In Argo equos pascente mortem & fatum subire.
 Sed te ad Elysium campum, & fines terræ
 Immortales mittent (ubi fluvius Rhadamanthus est,
 Ubi utique facillima vivendi ratio est hominibus).

Campus
 Elysium.

15

Non nix neque hyems longa, neque unquam imber,
 Sed semper Zephyri suaviter spirantes auras
 Oceanus emittit, ad refrigerandum homines)
 Quod habes Helenam, & ipsius Jovis gener es.

20

Protheus
 disparcor.

Sic loquutus subiit in pontum fluctuosum,
 Cæterum ego ad naves simul cum divinis socijs
 Ibam. plurima vero mihi cor alternabat incedenti.
 Cæterum postquam ad navem venimus atque mare,
 Cœnamque apparavimus, supervenit subitque solitaria nox: 25
 Tum dormivimus in littore maris.

Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
 Naves quidem ante omnia deduximus in mare divinum,
 Malos autem imposuimus & vela navibus æquatis,
 Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt,
 Ordine autem confidentes spumoso mare verberabant remis.
 Rursus ad Ægyptum à Jove cadentem fluvium,
 Constitui naves & perfeci legitimas Hecatombas.

30

Cæterum postquam sedavi deorum iram immortalium,
 Fudi Agamemnoni tumultum, ut immensa gloria esset.
 Hæc ut perfeci, redij, dederunt autem mihi ventū secundum
 Dij, qui me celeriter charam ad patriam miserunt.

35

Sed

Sed age nunc mane in ædibus meis,
 Donec undecimâque duodecimâque fiat dies,
 Et tunc te benè mittam, dabo autem tibi splendida dona,
 Tres equos, & currum benè politum : cæterum postea
 5 Dabo pulchrum poculum ut libes dijs,
 Immortalibus, mei memor diebus omnibus.

Telemachus
 Melanum
 alloquitur.

Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
 Attride, ne sanè me multo tempore hîc detine,
 Etenim ad annum ego apud te utique perdurarem

10 Sedens, neque me domus caperet desiderium, neque parentû,
 (Vehementer enim verbis sermonibûsque tuis audiens
 Oblector) sed jam mihi trîstantur focij

In Pylo divina, tu autem me longum tempus hîc detines.

Donû a quodcunque mihi dare cuperes, tale sit ut ferri & re-

15 Equos autè in Ithacâ non ducâ, sed tibi ipsi (condi possit,

Hic relinquam in delicijs : tu enim campo imperas

Lato, in quo quidem lotus frequens, in quo ciperus,

Triticum, speltæ, atque latè germinans hordeum album,

Ithacæ
 insulæ
 qualitas.

In Ithaca autem neque sanè curricula lata, neque ullû pratum
 Capris pascendis aptum, & oprabilius equorum pascuo.

20 Nulla enim insularum spaciola, neque pratis accommodata,
 Quæ ad mare inclinantur, Ithaca etiam supra omnes.

Sic ait : risit verò voce bonus Menelaus,

Xenia
 dantur

Manu ipsam prendit, verbumque dixit atque nominavit,

25 Sanguinis es boni, chare fili, qualia loqueris,

Telemachus.

Atqui ego tibi commutabo : possum enim.

Ex donis autem quicumque in mea domo thesauri jacent,

Dabo quod pulcherrimum & preciosissimum est,

Dabo tibi craterem elaboratum : argenteus autem

30 Est totus, auro autem labra immixta sunt :

Opus autem est Vulcani, dedit autem ipsum nobilis heros

Sidoniorum rex, quando sua domus suscepit

Illuc me profectum, tibi autem volo præbere.

Sic hi quidem hujusmodi inter se loquebantur.

35 Convivij instructores vero in domum ierant regis divini :

Illi vero adducebant oves, afferbantque animosum vinum.

Cibum verò ipsis uxores pulchris vittis intulerunt.

Αλλ' ἄγε νῦν ἐπιμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἑμῶσιν
 Οφρὸν κενὶ ἐνδεκῇ τε δυνάδεσσι τε γένηται.
 Καὶ τότε σ' εὖ πύμψω, δώσω δὲ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
 Τρεῖς ἱππεὺς κ' εἰς φρεσὶν εὐξέων· ἀόπῃρ' ἔπειτα

Δώσω καλὸν ἄλειςον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 Ἀθαιά τοις, ἱμέθην μείνῃ μῆρ' ὅτ' ἤματα πάντα.

Τοὺ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰὼν δαί-
 Ατρεΐδην, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρκεαι.
 Καὶ γάρ κ' εἰς οἰαῖα τὸν ἰγὼ παρ' εἶ (οἱ γ' ἀνεχρήμην
 Ἡμῶν, ὅδ' ἐκ μὲ οἴκου ἔλοι πόδες, ὅδ' ἐκ τῆσιν
 (Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπειτα τε τοῖσιν ἀκούων
 Τέρπομαι) ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 Ἐν Πύλῳ ἤραται, σὺ δὲ με χρόνοι ἐνθάδ' ἔρκεαι.
 Δῶρον δ' ὅ, τίς κ' ἐμοὶ δώσει, κειμήλιον ἔστω.

Ἰππους δ' εἰς Ἰθάκην ἐκ ἄξομαι, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς
 Ἐνθάδ' ἐλπίσω ἀγαλμασὶν γὰρ πύδοιο ἀνείκεος
 Εὐρέσθ'· ὅτ' ἐνὶ μῆρ' ἁντὸς πολὺς ἐν ᾧ κύνειρον,
 Πυρρί τε, Ζεῦ τε, ὃδ' εὐρυφύς κ' ἐλκευον.
 Ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔτ' ἀρ' ἐθέρη· εὐρεῖς, ἔτι πλεμῶν
 Αἰγυότοτος, κ' ἡμῶν ἐπὶ πῶτος ἰσχυρότατος
 Οὐ γάρ τις νῆσων ἰσχυρότατος, ὅδ' ἐνλείμων,
 Αἴδ'· ἀλλ' ἐκκλίσταται Ἰθάκῃ δὲ τε κ' Πύρῳ πύσαν.

Ὡς φάτο· μάλιστα γ' ἐβόλῃ ἀγαθὸς Μιντιάδ'·
 Χειρὶ τ' ἐμὴ κατέρειξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐτόμαζεν,

Αἶματός εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἷ' ἀγρευθεὶς·
 Τοι γάρ ἐγὼ τοι βούτα μεταστήσω· δυνάμει γάρ.
 Δώρων δ' ὅσ' ἐν ἡμῶν οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
 Δώσω ὃ κἀκείθεν κ' πηκίσταται ἐστίν.

Δώσω τοι κρητῆρος πεπνυμένος ἀργύρεος ἵ-
 Εσιν ἅπας, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλ' ἀπασσάται·
 Ἐρῶν δ' Ἡφαιστῷ πῶρεν δὲ ἱφαιδίμῳ ἥρως
 Σιδονίῳ βασιλεὺς, ὃθ' εἰς δόμοις ἀμφιγάλυψεν
 Κεῖσσι με νοστήσασθαι· πῖν' δ' ἔθελον τοῦ ὀπίσσω.

Ὡς οἱ μὲν ἔειπεν· ἄλλος δὲ ἀνέστη ἀγέρων.
 Δαυτυμέτις δ' ἐς δῶματ' ἵσαν θῆν βασιλῆα·
 Οἱ δ' ἦσαν μὲν μέλα, φέρον δ' ἐνὶ δόμοις οἶνον·
 Σῖτον δ' ἐσφ' ἄλοχον καλὴν κρήδεμνον· ἔνικαν.

Ὡς οἱ μὲν παρὲς δαῖπρον ἐνὶ μεγάροισι πίνοιντο.
Μνηστῆρες δὲ παύσθην Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίοκοισι τέρποντο καὶ αἰγαιήσιν ἰέντες,
Εὐτυκίᾳ δαπιδῶν, ὅτε παρὲς ὕδρην ἔχασκον.

5 Ἀντίνοος δὲ κατήστο καὶ Εὐρύμαχος θοοδῆς,
Ἀρχοὶ μνηστῆρων, ἀρετῇ δ' ἔπαιον ἔξοχ' ἀελλοί·
Τοῖς δ' ὕδρην Φεργίοιο Νοήμων ἰχθυήντων,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος παρσέειπεν,
Ἀντίνο' ἦ γὰρ τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν περὶ καὶ ἐκί,

10 Ὅσποτε Τηλέμαχος νείτ' ἐν Πύλῳ ἡμερόνιπτος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἔμε δὲ χρεὶν ἰνέειν αὐτῆς
Ἥλιδ' ἐς Εὐρύτοχον Διφρομήδην· ἔνθα μοι ἱπποὶ
Δώδεκα θήληαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι πελαεργοὶ
Ἀδμήτης, τῶν κί· πνὶ ἱλασάμενος δαμαπαίμεν.

15 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' αἰὶνὰ θυμὸν ἐπαμβόλον· ὃ γὰρ ἔφαντο
Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ πού αὐτῷ
Ἀχαιοὶ ἢ μῆλοισι παρίμενναι, ἢ ἐσβῶντι.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος παρσέφη Εὐπαίρητος ὕδρην·
Νημερτὲς μοι ἵνασι πότ' ὄχετο, καὶ πίνεις αὐτῷ

20 Κῆρυγες ἔποντο· Ἰθάκης ἐξαίρειται; ἢ οἱ αὐτῷ
Θῆτες τε δμῶές τε διώσμεντο γὰρ καὶ τὸ πλείσσαι;
Καὶ μοι τῆτ' ἀγρεύουσιν ἐπήτυμον, ὅφρ' εὐεῖδω,
Ἦν βῆναι ἀέχοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
Ἠεὶ κῶν οἱ δῶκας ἐπεὶ παρσέφυσσεντο μύθῳ.

25 Τὸν δ' ὕδρην Φεργίοιο Νοήμων αὐτίον ἠῶδα,
Αὐτὸς ἰκάνοι δῶκεν· τί κεν ρίξει καὶ ἄλλος;
Ὅσποτε αἰνὴρ τοιῆτος ἔχων μελιδημάτων θυμῷ
22. Απὶ
30 Αἰτίῃ; χαλιπὸν κεν ἀνλώαλός δέσιν εἴη.
Κῆρυγες δ' οἱ κτ'· δῆμον ἀειτύσσει μετ' ἡμῶν,
30 Οἱ οἱ ἔποντο· ἐν δ' ἀρχὴν ἐγὼ βαίνομι· ἐνέησεν
Μέντορος, ἦε θρόνον, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἰώκει.
Ἀλλὰ τὸ θυμὸν ἔχων· ἴδον ἐνθάδε Μέντορος δῖον
Χρυσῶν ὑπ' ἡοῖον, τόπῳ δ' ἔμεινεν ἠὲ Πύλοισι.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπείθη παρὲς δώματα πατρός.

35 Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγασσάτο θυμὸς ἀγνώμων.
Μνηστῆρες δ' ἀμυδρὸν κράδιον, καὶ πάντας ἀέθλων
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετῴφει Εὐπαίρητος ὕδρην,

Sic illi quidem circa coenam in domo laborabant :

Proci autem ante Ulyssis domum

Discis delectabantur & tragulas torquentes

In ornato pavimento, ubi antea insolentiam exercebant.

Antinous vero confederat, & Eurymach. deo forma similis, 5

Duces procorum, virtute enim erant longè optimi.

His filius Phronij Noëmon propè accedens,

Antinoum verbis interrogans alloquebatur,

Proci de
Telemach.

cho collo
quuntur.

Antinoe, an quid scimus in mente nostra, an non ?

Quando Telemachus redit ex Pylo arenosa, 10

Navem mihi abiit abducens, mihi verò opus est illius,

Ut Elidem in spatiosam trajiciam, ubi mihi equæ

Duodecim feminae, subtus autem muli patientes operis

Indomiti ex quibus aliquem adigens subjugarem.

Sic ait hi vero in animo obstupescabant, non enim putabant 15

Pylum abiisse Neleiam, sed alicubi in ipsius

Agris aut ovibus adesse aut subulco.

Hunc statim Antinous alloquutus est Eupithei filius,

Verè mihi dic quando abiit, & quàm illum

Juvenes sequuntur ex Ithaca electi ? sui ipsius 20

Mercenariique mancipiaque poterant hoc etiam perficere ?

Et mihi hoc dic verò, ut bene sciam,

An te per vim invitum privavit nave nigra,

An sponte ei dedisti, postquam convenit te sermone ?

Hunc autem filius Phronij Noëmon contra allocutus est, 25

Ipse sponte ei dedi, quid faceret etiam alius,

Quando vir talis habens curas in animo

Peteret ? difficile sanè negare munus foret.

Juvenes autem qui in populo optimates apud nos,

Illi eum sequuntur, ducem verò ego conscendentem agnovi 30

Mentorem, aut deum, huic enim ipsi omnimodo similis erat.

Sed hoc admiror : vidi hîc Mentorem divinum

Heri sub aurora, tum tamen conscendit navem ad Pylum,

Sic certè loquutus abiit ad domum patris.

His vero utrisque percussus est animus generosus. 35

Proci verò simul sederunt & quieverunt à certaminibus

His verò Antinous interfatus est Eupithei filius

Tristatus : furore vero multum præcordia nigra
Implebantur, oculi verò ei igni splendenti similes erant.

Papè, quàm ingens facinus superbè commissum est
Telem. profectio isthæc : dixerimus non perfectum iri.

5 Tot verò invitis juvenculus puer abiit temerè
Nave deducta, electisque per populum optimis.
Incipiet & ulterius malum esse : sed illi ipsi
Jupiter perdat vini, antequam nobis malum ferat.

Sed agite mihi date navem celerem & viginti socios,

10 Ut cum ipsum redeuntem insidijs excipiam, atque observem

Procorū
de occi-
dendo
Telem-
achū con-
siliū.

In freto Ithacæque Samique asperæ,

Ut cum sua pernicie naviget propter patrem.

Sic ait, hi certè omnes laudabant atque jubebant.

Statim deinde ubi surrexissent, ibant in domum Ulyssis.

15 Neque sanè Penelope longo tempore fuit inscia
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.

Præco enim ille dixit Medon, qui audierat consilia,

Cùm extra aulam esset, illi verò interitus consiliū texebant.

Festinabat vero ire annunciaturus per domum Penelope.

20 Hunc autem à limine euntem alloquebatur Penelope,

Penelo-
pe Me-
doni lo-
quitur
de procijs

Præco, cur te præmiserunt proci inçlyti ?

An dicere ancillis Ulyssis divini

Ut à labore cessent, ipsis autem convivium apparent,

Ne ambientes nec usquam aliò decedentes,

25 Ultimò & postremò nunc hic cœnent,

Quique simul congregati, victum absumentis multum,

Facultatem Telemachi prudentis : nunquam ne à patribus

Vestris antea audistis pueri cum essetis,

Qualis Ulysses erat inter vestros parentes ?

30 Neque nullum tractans iniquè, neque quicquam loquutus

Publicè, quod tamen jus est divinorum regum,

Alium vicinū odio habeat, alium autem amet :

Ille verò nunquam prorsus improbum virum egit,

Sed quidem vester animus, & indigna facinora

35 Apparent, neque ulla est gratia post beneficia accepta.

Medon
Penelo-
pæ Tele-
machum

Hanc rursus alloquutus est Medon prudentia doctus,

Utinam sanè ô regina, hoc maximum malum esset,

Αχινύμην· μῆρι· ἥ μείζα φρένας ἀμφιμέλαιανται
Πίμπλασθ'· ὅσσι δὲ οἱ πυρελάμπετόωντι ἑκτίλῳ·

Ω πόποι, ἥ μείζα ἔργον ὑπερφιάλως ἐπιλήσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δὲ οἱ ἔτι λίσσῃ.

Ἐκ τίσαν δ' αἰκηπτήν· πᾶσι οἴχεται αὐτῷ
Νῆα ἱερυσάμεν· κείνας τ' αἰῶ δῆμον αἰείτους.

Ἀρξαι καὶ ὤππτερον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὁλέσσει βίβῳ περὶ ἡμῖν πῆμα· φυτεύου.

Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα ἱολὴν καὶ ἄγκυρ' ἐπιέρους,
Ὀφρὲς μιν αὐτὸν ἰόντα λοχίσσμεν ἥδ' ἐφυλάξω

Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σαμείῳ τε πεπιπαισίσσης·
Ὡς ἂν ἐπισμυζαῖν ναυπύλλεται εἵνεκα πατρός.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες ἐκήριον, ἥδ' ἀκίλιον.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀναστάντες ἔσαν δῶμον εἰς Ὀδυσῆα.

Οὐδ' ἄρ' αὖ Πύρρῳ Πύρρῳ πολὺν χρόνον ἦν ἄπυτος
Μύθῳ ἔξ μνηστῆρες σὺν Φρεσὶ βυσοδόμοι.

Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μίδων, ὃς ἐκινύτετο βελᾶς,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἰών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

Βῆ δ' ἱερὴν ἀφελίαν Διὸς δώματα Πύρρῳ Πύρρῳ·
Τὸν ἥ κατ' ἐδδὲ βάιντα προσηύδα Πύρρῳ Πύρρῳ,

Κῆρυξ, τίς σε σφάσσει μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἡ εἰπὶ μέναι δμῶσιν Ὀδυσῆα· θάοιο

Ἐργῶν παύσασθ', σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πίνασθ';
Μὴ μνηστῆρας αἰετῶν, μὴδ' ἄλλοις ὁμιλήσαντες,

Ἰσταται καὶ κύματα νῆα σφάσσει δειπνήσαντα.
Οἷός με' ἀγασσάμενοι, βίοτον κραταεΐριτι πολλόν,

Κλῆσιν Τηλεμάχῳ δαΐφρονος· ἐδὲ τι πατρῶν
Ἑμίστρων τὸ σφάσσει αἰετῶν παῖδες ἰόντες

Οἱ· Ὀδυσσεύς ἔσκε μεθ' ὑμῖν ἐγὼ τῶν τεκνύων
Οὐτὶ πνα ρίξας ἐξαίσιον, ἔτι τι οἰκῶν

Ἐν δῆμον ἥτ' ἐπὶ δίκη θείῃ βασιλεύει,
Ἀλλ' οὐκ ἐχθρὸν βροτῶν, ἀλλ' οὐκ ἐχθρὸν φιλοῖν

Κείνος δ' ἔπειτα πᾶν πᾶν αἰετῶν αἰετῶν ἰώρῃ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμῖν ἐγὼ θυμὸς καὶ ἀφεία ἔργα

Φαίνεται, ἐγὼ τις ἐπὶ χάρις μετὰ πῶς εὐεργάνων.
Τὼ δ' αὖτε σφάσσει Μίδων πεπυρρῶα εἰδώς.

Αἰ γὰρ δὲ βασιλεύει τῶν τε πᾶσιν κακῶν αἴη·
Ἡ 3

9

28. γαν
δαι.

10

15

20

25

26. 07-
3. 26

30

35

26. 26
26

Αλλ

Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τι καὶ ἀρχαλιώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φροῖζονται, ὁ μὲν τελέσειεν Κρητῶν·
Τηλέμαχον μεγαίσει κατὰ κλισίῃν ὅξει χαλκῷ,
Οἴκαδ' εἰσομένον· ὃ δ' ἔσθ' ἔτι πατρὸς ἀγκυλῷ.

5 Ἐς Πύλον ἤρατ' ἔλκε, ἥ δ' ἔς Λακωνδαίμονα διῶσι.
Ὡς φάτο· τὸ δ' αὖ τῷ λυτο γυνώσκει καὶ φίλον ἦτορ·
Διὶ δέ μιν ἀμφοσὶν ἐπίων λάβει, τὰ δέ οἱ ὅσσι
Δακρυόφιν ὡλήσθην, θαλερὴ δέ οἱ ἔρχετο φωνή·
Ὅψι δ' ἤ μιν ἔπεισιν ἀμειβομένην παρσέειπε,

10 Κῆρυξ, τί π' ἔδ' μοι παῖς οἴχεται; ὅδε π' μιν χρεῖα
Νηῶν ἀκυπόδων ἐπιβανέμεν, αἶθ' ἄλως ἔπποι
Ἀνδράσι γίγνεται, πρῶτος δ' οὐ πούλιον ἐφ' ὕχελιν,
Ἡ ἴνα μὲν ὄνομα αὐτῷ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τί μ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μίδων πεπνυμένα εἰδώς,

15 Οὐκ οἶδ' εἴπεις μιν θεὸς ὄρεσιν, ἥτις καὶ αὐτῷ
Θυμὸς ἐφωρμήθη ἱερὸν ἐς Πύλον, ὅφρα πύθηται
Πατρὸς εἴη ἡ νόσος, ἥ ὅν πινε πότμον ἐπίσσω.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπίθη κτ'· δῶ μ' Ὀδυσῆ'·
Τί μ' ὅς τις ἀμφιχυθῆ θυμοφθόρον, ἔδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

20 Δίφρα ἐφίξει δ' ἄρ' ὅτε πολλῶν κτ' οἴκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' ἐδδύ' ἔζε πολυκμήτε θαλάμῳ,
Οἴκατ' ὀλοφύρομένην παρ' ὅθ' ὁμοῖα μινύελλον
Πᾶσιν ὅταν κτ' δώμεν· ἔτασ' ἴαμ' ἠδὲ παλαμά·
Τῆς ἀδινόῃς γυνώσκει μετ' ἡδὲ Πύλον ἐπέεα,

25 Κλυτὴ φίλα· πῖρα γάρ μοι ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Ἐκπασίαν ὅσας μοι ὁμοῦ τρώφιν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἡ περὶ μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσθαι θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κικασμένον ἐν Δαυσαοῖσιν,
Ἐσθλὸν, τὸ κλέος εὐρύ κεν· Ἐλλάδα καὶ μέσσην Ἀργεῖ·
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν καὶ ἀνερειψάντο θυέλας

30 30 Ἀκλίας ἐν μεγάροισιν· ἔδ' ὁρμήθηντος ἀγκυσε.
30 30 Σχέτλια, ἔδ' ὅμοιός τις ἐν φρεσὶ θύει ἐκείνη
30 30 Ἐκ λεχέων μ' ἀνιγείρας, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
30 30 Ὅσπότερ' ἐκείνος ἔσθ' ἐπὶ κλισίῃν ἐπὶ νῆα μέλας ἰαίω.

35 Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμενός τινος ὄδον ὁρμήσιν οἴω,
Τὰ καὶ μάλα καὶ ἐμὸν καὶ ἐμὸν, καὶ ἐσθλὸς ὅς τις ὄδοιο,
Ἡ καὶ μετ' ἐπὶ νῆα ἐν μεγάροισιν ἔλαπιν,

Sed multò majusque & perniciosius aliud
Proci tentant, quod non perficiat Saturnius.
Telemachum cupiunt interficere acuto ferro
Domum revertentem: ille vero profectus est ad patris famam
Ad Pylum sacram, atque ad Lacedæmona divinam.

Sic ait: hujus illic soluta sunt genua & amicum pectus.
Diu ipsam silentium verborum cœpit, ipsius verò oculi
Lacrymis impleti sunt, tenella autem ei detenta est vox
Tandem verò ipsum verbis excipiens alloquuta est,

Penelope
dolet
clam se
filium
esse pro-
fectum.

Præco, cur mihi filius abiit: neque ipsum necessitas erat
Naves celeres conscendere, quæ in mari equi
Hominibus sunt, penetrant autem immensum humidum mare,
An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?

Hanc vero alloquutus est deinde Medon prudentia doctus,
Haud scio, an aliquis ipsum impulit, & ipsius
Animus impulsus est ire ad Pylum, ut audiat
Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interiit,
Sic certè loquutus abiit ad domum Ulyssis. (sustinuit
Hanc autè dolor circumfudit animum crucians, neque amplius
In sella sedere, licet multi in domo essent:

Verum super limen sedebat elaborati thalami,
Miserabiliter lugens, undique autem ancillæ ejulabant.
Omnes quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ.
Illas assiduo lugens alloquebatur Penelope,

Audite amicæ, supra modum mihi cœlites dolores dederunt
Ex omnibus quæcunque unam mecum nutritæ, atque natæ sunt.
Quæ antea quidem maritum bonum amisi animum sum,
Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
Æximum, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
Nunc rursus filium dilectum perdiderunt procellæ
Ingloriam ex ædibus, neque abeuntem audiui.

Infelices, neque vos quidem in mente induxistis singulæ
E lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo,

Quando ille conscendit cavam ad navem nigram.
Si enim ego scivissem istam profectionem expedientem,
Sanè statim aut mansisset, quantumvis festinans ad iter,
Aut me mortuam in domo reliquisset.

Dolius
Penelo-
pes fer-
vus.

Sed aliquis famulus Dolium vocaret senem

Mancipium meum, quem mihi dedit pater huc cuncti,

Et mihi hortum servat multis arboribus confutū, ut celerrimè
Laërtae hæc omnia absidens indicet,

- 5 Si fortasse aliquod ille in mente consilium commentus,
Progressus apud populum deploraret, qui cupit
Suam & Ulyssis perdere prolem divini.

- Hanc rursus alloquuta est chara nutrix Euryclea,
Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
10 Sive relinquo in ædibus: sermonem certè non celabo.
Novi ego ista omnia, præbui autè illi quæcūque postulavit.
Panem & vinū dulcem: à me autè exegit magnū juramentū,
Non prius tibi dicere, quàm duodecimaque adesset dies,
Vel tu ipsa desiderares, & abiisse rescisceres:

- 15 Ne flens corpus pulchrum læderes,
Sed lota puras corpori vestes induens,
In cœnaculū conscendens cum ancillis mulieribus,
Supplica Palladi filia Jovis à capra nutriti:
Hæc enim ipsum deinde & à morte servabit.
20 Ne autem senem affligas malè affectum non enim existimo
Penitus dijs beatis sobolem Arcefiadæ
Invisam esse, sed alicubi aliquis supererit, qui possideat
Domos excelsas, & porrectos fertiles agros. (ctu.

- Sic ait: hujus autè sedavit luctū, cohibuit quæ oculos à lu-
25 Ipsa verò lota puras corpori vestes induens,
In cœnaculū conscendit cum servis ancillis,
Imposuit quæ molas canistro, supplicavit autem Palladi,

- Audi me à capra nutriti Jovis filia indomita,
Si unquam tibi versutus in ædibus Ulysses
30 Aut bovis, aut ovis pingues coxas adolevit,
Horum nunc memor sis, & mihi charū filium serva,
Procos verò averte malè superbientes.

Sic loquuta, ejulavit, dea autem illius audivit preces,
Proci autem tumultuabantur per atria obscura.

- 35 Tum verò sic aliquis dicebat juvenum superbientium,
Profectò jam nuptias nobis à multis ambita regina (natur.
Apparat, neque ullo pacto novit quod suo cades filio subor-

Sic

Ἀλλὰ περ ὁ Τηγεῖος Δολίαν καλέσσει γέροντα,
 Δμῶν ἱμῶν (οἳ μὲν ἴδμεν πατὴρ ἐπὶ δούρῳ κείσθῃ,
 Καὶ μὲν κῆπον ἔχει πολυδένδριον) ὁ Φραγὴν πύχιστα
 Λαίρτη πῖδε πάντα πυρεζόμενον κρατερὴν ἰσχυρὴν,
 Εἰ δὴ πονεῖν καί τις ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφίηται,
 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἳ μεμνῶσιν
 Οὐκ Ὀδυσσῆος φησὶν γόνιαι ἀνιηθείοι.

Τῷ δ' αὖτε παρθέσι περὶ φίλῃ Τροφῷ Εὐρύκλεια,
 Νύμφα φίλη, αὐτὰρ ἄρ' ἐμὴ κατὰ κλισίῃσι καὶ καλῶ,

Ἡ ἔα σὲ μετάρῃ· μῦθοι δὲ πῦκα ἐπικλύουσι.
 Ἡ δὲ ἱμῶν πῖδε παύεται· παρὲν δὲ οἱ ὅσ' ἐκίλεινται,
 Σίτον κὲ μέθυ ἡδὺ· ἱμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ἔργον.
 Μὴ σπῆν σπῆν ἱεῖναι σπῆν δωδεκάτιττον· τί γὰρ ἰσχυρὸν
 Ἡ σ' αὐτῷ ποθέσθαι, κὲ ἀφορμηθέντος ἀκροῦσθαι·

Ὡς ἂν μὴ κλαίμεναι κτ' ἡρώα καλὸν ἐκπύηται.
 Ἀλλ' ὑδρηνάμεινον, κατὰρ χερσὶ εἴμεθ' ἐλῶμεν,
 Εἰς ὑπερῶν ἀνὰ δῶκεν (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Εὐχὰς Ἀθηνῶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο·

Ἡ γὰρ κέν μιν ἔπειτα κὲ σὺ θανάτιον· σπῶσθαι.

Μηδὲ γέροντα καλῶν κατακλυόμενον. ἢ γὰρ οἷον
 Πάγχυ θύοις μακρότατον γυνῶν Ἀρκείσι δάδα
 Ἐχθροῖς, ἀλλ' ἐπὶ πῶς ἐπίστανται ὅς κεν ἔχῃσι
 Δωμῶν εἴ μὴ ὑπερβία κὲ δῶκεν πόνον ἀγέρας.

Ὡς φάτο· τὸ δ' εὐνῆσε γῆον, ἡρώα δ' ὅσ' ἐστὶ γῆον.

Ἡ δ' ὑδρηνάμεινον, κατὰρ χερσὶ εἴμεθ' ἐλῶμεν,
 Εἰς ὑπερῶν ἀνὰ δῶκεν (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.

Εἰ δ' ἔστιν ἐλοχύτας κατὰ, ἡρώα δ' Ἀθηνῶν,
 Κλυδί μὲν αἰγιόχοιο Διὸς τίγος ἀπρυπτόν·

Εἰποτὶ τοὶ πολύμητις ἐνὶ μετάρῃσιν Ὀδυσσέως

Ἡ βοῶς ἢ οἱ κτ' πόνον μετὰ ἔχῃ,
 Τῶν νῦν μὲν μετῶν, ἡρώα μὲν φίλον ἦα σπῶσθαι.

Μητῆρος δ' ἀπάλλαξ κακῶς ὑπερβουρόντας.
 Ὡς εἰπὺς ὁλόλυξε, θῆα δὲ οἱ ἔκλυε ἀρήϊα,

Μητῆρος δ' ὁμάδου ἀνὰ μέγαρον (κρίνετε.

Ὡς δὲ περ εἰπὺς ἰὼν ὑπερβουρόντων,

Ἡ μεγάλη δὲ γαίον ἀμμι πολυμήτην βατίλῃα

Ἀργεῖαν· ἐδὲ πὶ οἶδεν ὅ οἱ φόνος ἦι τίτυκται.

- Ὡς ἄρ' οὖν τις εἶπεν· τὰ δ' ἔκ' ἵσαν ὡς ἐτέτυκτο.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοῦ ἀγροῖσθε καὶ μετέπειτα,
 Δαμνόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλῃσι ἀλίσκοις
 20. μὴ· Πάντας ὁμῶς, * μὴ πως τις ἀπαγείλῃσι καὶ εἴσω,
 πρὶν ἢ ἄλλ' ἄγε σιγῇ * τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
 20. τοῖ· Μῦθον δ' ἄρ' οὖν καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρον ἡμῖν.
 οἱ
 Ὡς εἶπὼν, ἐκέρνατ' ἰείησι φῶτας ἀρίστους·
 Βῆν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θῖνα θελαΐας.
 20. οὐκ Νῆα μὲν * ἄρ' ἀμπεπῶτον κλῶς βίβλος ἢ ἔρυσσαν
 10. Ἐν δ' ἴσθμ' ἵππῃσι καὶ ἵστιά νηὶ μελαινῇ,
 Ἡρτωσάντο δ' ἐριτμὰ τεσσάρους ἐν δέρεσσι πίνουσιν,
 Πάντες κ' ἠγείρον· ἀνὰ δ' ἵστια λευκὰ ἐπίπασσαν.
 20. σφ' Τεύχεα δ' ἔσφιν ἔνικαν ὑπὲρ θυμῷ θρασυποτίες.
 ἤνικαν Ὑψοῦ δ' ἐν ἰοπείῃ τῶν γ' ὤρμισσαν· ἐν δ' ἵσαν αὐτοῖ,
 15. Ἐνθα ἢ δόρπον ἔλοντο, μέρον δ' ἐπὶ ἄσπερον ἰλθεῖν.
 20. πλε. Ἡ δ' * ὑπερῶν ἀναδᾶσσε ἀείφρων Πύκλιόπειρα
 εἴω. Κεῖτ' ἄρ' ἄσπερος, ἄσπερος ἰδὴ τυός ἠδὲ ποτῆτης,
 αὐτῇ. Ὀρμαίνουσ' οἳ οἳ θέναντον φύρτιον ἀμύνων,
 20. εἴω. Ἡ δ' ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμνείη.
 20. Ὅσσοι ἢ μερμήραξι λίαν ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ,
 Δείσας, ὅπποτε μιν δόλιον παρὶ κύκλον ἄγῃσι·
 20. ἵππ. Τόσσοι μιν ὀρμαίνουσιν * ἐπὶ πλάτῃ νηδυμῶς ὕπνος·
 λω. Εὐρε δ' ἀνακλινθεῖσσι· λυθὲν δ' οἳ ἄψια πάντες.
 Ἐν δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 25. Εἰδῶλον ποίησε, δῆμας δ' ἦκετο γυναικί,
 Ἰφθίμῃ κυρῇ μετὰ κλήτερος Ἰφικλείοιο,
 Τῶν Εὐμηλὸς ὅππῃ Φερῆς ἐν οἰκίᾳ ναίων·
 Πέμπει δ' ἐμιν παρὸς δῶματ' Ὀδυσσεὺς ἦτοιο,
 Εἶπας Πύκλιόπειρα ὀδυρσὶ μὲν ἰὺν γῶσπον
 30. Παύσει κλαυθμῷ, γόοιό τε δακρυόεντες·
 Ἐς θεῖα λαμῶν δ' εἰσῆλθε παρὰ κλισίᾳ ἱερῇ.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν παρὸς μῦθον εἶπεν,
 Εὐδεις Πύκλιόπειρα φίλον τέτηκ' ἡμῶν;
 Οὐ μὲν σ' ἐδὲ ἰῶσι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες
 35. Κλαίειν, ἐδ' ἀκρόχρησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νόστιμός ἐστι
 Σὸς παῖς· ὃ μὲν γὰρ πῆτοις ἀρετῇ μῆδός ἐστι.
 Τῶν δ' ἡμῶν ἐκείνη ἐκείνη παρὶ φρον Πύκλιόπειρα,

Sic certè quispiā dicebat, hæc autē nō sciebant ut esset acta.

Illis verò Antinous concionatus est & fatus,

Antinous
procos ad
loquitur

O miseri, sermones quidem arrogantes fugite

Omnes pariter, ne fortè quispiam annunciet etiam intus.

Sed age silentio illis exurgentes perficiamus

Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

§

Sic loquutus, elegit viginti viros optimos,

Festinantes verò profecti ad navem velocem & littus maris,

Proci pa-
rant na-
vem ad
insidias
Telama-

Navem quidem principio maris in altum traxerunt,

Malum verò imposuerunt, & vela navi in nigra,

10

Aptabant verò remos vertebri coriaceis.

cho
stradas.

Omnia ritè : sursum autem vela alba expanderunt.

Arma verò ipsis tulerunt generosi famuli,

Proci
navigat

Altè in humidum hanc traxerunt, ingressi sunt etiam ipsi :

Illic cœnā sumpserunt, expectarunt autē hesperi adventum. 15

In cœnaculo verò illic prudens Penelope

Jacebat sanè jejuna, non gustans cibum neque potum,

Cogitans an ejus mortem fugeret filius inculpatus,

An ipse à procis impijs domitus esset.

Quàm multa autem cogitat leo virorum in turba,

20

Timens, cum ipsum doloso in circulo agitant :

Tam varia ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus :

Dormiebat verò recubēs : solutæ autē sunt ei cōpages omnes

Ibi tum alia excogitavit dea cæcilia Minerva :

Minerva
sub Iph-
25

Idolum effinxit, corpore autem asimulatum erat mulieri

Iphthimæ filix magnanimi Icarij.

thimæ
persona
solatur
Penelo-
pen in
somnia.

Hanc Eumelus duxerat Pheris in domo habitans :

Misit verò ipsam ad domum Ulyssis divini,

Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem

Compesceret à luctu fletūque lacrymoso.

30

In thalamum verò ingressa est seræ ad lorum :

Stetit autem supra caput & ipsam sermone alloquuta est,

Dormis Penelope charo afflicta corde ?

Nequaquam te sinunt dii facilè viventes

Flere, neque tristem esse, quoniam adhuc rediturus est

35

Tuus filius, minimè enim quicquam deorum offensor est.

Hanc verò excipiens prudens Penelope,

Valde

- Valdè suaviter dormiens in somniorum portis,
 Cur ò soror huc venisti, non antea quidem
 Aderas, quandoquidem valdè multum longè domū habitas,
 Et me jubes cessare ab ærumnâ atque doloribus
 5 Plurimis, qui me irritant in mente & in animo,
 Quæ antè quidem maritum bonum amisi magnanimum,
 Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
 Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
 Nunc rursus filius dilectissimus abiit cava in nave,
 10 Stultus, neque laborū probè gnarus, neque commerciorum.
 Hujus causa jam ego etiam magis lugeo quàm illius.
 Ob hoc undique tremisco & timeo nequid patiatur,
 Aut ipse ab aliquo horum in populo quò abiit, aut in ponto.
 Hostes enim multi in ipsum insidias struunt,
 15 Cupientes occidere, antequam ad patriam terram veniat.
 Hanc respondens alloquutum est simulachrum obscurum,
 Confide, neque prorsus in mente timeas tantoperè,
 Talis enim comes unà sequitur, quam etiam alij
 Viri optarint adesse (potest enim)
 20 Pallas Minerva, te verò lamentantem miseratur,
 Quæ nunc me præmisit tibi hæc dicere.
 Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Siquidem tu dea es, deæque audivisti vocem,
 Agè mihi & illum ærumnosum enarra,
 25 Num alicubi adhuc vivat, & videat lumen solis,
 An jam mortuus est & in Plutonis ædibus.
 Hanc respondens alloquutum est idolum obscurum,
 Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
 Vivat ille an mortuus est, turpe verò vana loqui.
 30 Sic dicens postium apud seram evanuit
 In flatus ventorum : ipsa verò ex somno excitata est
 Filia Icarij, amicum autem illi pectus restoruit,
 Quando ipsi evidens somnium irruisset noctis in conticinio.
 Proci verò conscendentes navigabant humidas vias.
 35 Telemacho cædem arduam in mente meditantes.
 Est autem quædam insula medio mari petrico sa,
 Inter Ithacamque Samumque asperam,

Proci Te
 lemacho

35
 insidia-
 turi na-
 vigant.

Afteris,

Ἦδ' ἄγε μάλα κνώσασθ' ὅν' ἐφρέησι πύλῃσι,

Τί τίς κρησιγνήτη δειρὴ ἤλυθες; ἔτι πάρος γε
Πάλλε', ἐπεὶ μάλα πολλοὶ δόπι' ὤρεθ' ὀδύμεναι ταῖσιν

Καί με κέλη παύσασθ' οἷζυ' ὦ, ἢ δ' ὀδυμένα

Πολλῶν, αἳ μὲ ἐφ' ἑτοῦσι κτ' φρένα κ' κτ' θυμόν.

Ἡ περὶν μὲρ πόσιν ἰδὼλόν' ἀπαλίσσας θυμολίοντα,

Παυλίῃς δρετῇσι κρησμάρον ἐν Δαναοῖσιν,

Εὐδλόν' τῇ κλίῃ ἐνὺ κρηδ' Ἐκκάδα κ' μέσσην Ἀργεῶν.

Νυνὼ δ' αὖ πῶς ἀγαπητὸς ἔβη κρείλης ἐπὶ νηὸς

Νήπι' ὦ, ἢ τι πόνων εὖ εἰδὼς, ἔτ' ἀγροφάν.

Τῇ δὲ ἰγῶ κρη μάλλον ὀδυρμαῖ ἤ ποτ' ἐκείνη.

Τῇ δ' ἀμφὶ τερμείω κ' δειδάτω μή τι πάθῃσιν,

Ὅ γε πῶν ἐνὶ δήμῳ ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ.

Δυσμάρτυς γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῇ μηχανόωνται,

Ἰέρμυροι κτείναν περὶν πατρίδα γαῖαν ἰκίῃσθ'.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμεν' ὤρεσσι φη εἰδῶλον ἀμειβεσθ',

Θάρασει, μηδὲ τι πύγχνυ μὲν φρεσὶ διείδῃ λίλιν.

Τοῖη γάρ τοι πομπὸς ἀμ' ἐρχεται, λῷ τι κ' αἰλλοῖ

Λιγέρες ἡρήσασθαι παρὲς τέρμιν' (διώκεται γὰρ)

Παλλὰς Ἀθηνᾶν, σὲ δ' ὀδυρμαρῶν ἱλαίρει.

Ἡ νυνὼ με φρένηκε τίς τὰδε μυθήσασθ'.

Τῷ δ' αὖτε ὤρεσσι πεφείφρων Πηνελόπειαν,

Εἰ μὲρ δὴ τίς ἴσσι, τί τοῖο τι ἔκλυες ἀνδρῆς,

Εἰ δ' ἄγε μοι κ' κεῖνον οἷζυρ' ἐκπαύλεξον,

Εἵπεν ἔτι ζῶει, κ' ὅρα φάσθ' ἡελίοιο,

Ἡ ἤδη τέθνηκε, κ' εἰν Αἰδῷ δόμοισι.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενον ὤρεσσι φη εἰδῶλον ἀμειβεσθ',

Οὐ μὲρ τοι κεῖνόν γε δίδωκεν ἄγροφόντα,

Ζεὺς δ' ὅ γ' ἤ πεθίχθη. κρηδ' δ' ἀνιμῶλια βάζειν.

Ὡς εἰπὼν, σταθμῷσιν ὤρεσθ' κληῖδα λιάσθαι

Ες ποταμὸν ἀνέμειν' ἢ δ' ἐξ ὑπὸν ἀνέρουσι

Κύρην Ἰσχυρίοιο· φίλον δ' οἱ ἦτορ ἰάνθη,

Ὡς οἱ ἐναργέσ' ὄνειρον ἐπίσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

Μισητῆρες δ' ἀναβάντες ἐπὶ πᾶσι ὕγρα κίλυθα,

Τηλεμάχῳ φόντον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.

Ἐπὶ δ' ἐπὶ πῶς μέσση αἰὲν πετρήσασθαι,

Μισσηγῶς Ἰφίτης τε Σάμριό τε παιπαλοῖσσι,

Ἀστὲρες, ἔμμεναι· λιμὲς δ' ἐνὶ ταύλοισι αὐτῇ
 Ἀμφιδυμοί· τῇ τὸν γὰρ μένος λοχόντες Ἀχαιοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τ' Ομήρου Οδυσσεύς.

- 5 **Ε**Κκλήσιαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῶ
 πέμπει ἐπὶ Καλυψῶν, κελύων δ' ἀπεπέμπειν τὸν Οδυσσεύα,
 ἢ ὃ τὸ κελυφέν ποιεῖ. τῇ ὃ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ, ἰδὼν
 αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, χαλεπήνας λύει τῷ χεδίαν· ἰνὼ αὐτῷ δίδωσι
 κρηδόμενον, ἐντελαμνὴν ἐπιδάνει τ' ἡγῆς ἀπαρρίψαι αὐτὸ· καὶ
 10 πολλὰ παίδων, εἰς τ' αὖτ' ὧν Φαιακῶν χώρῃ ἐρχεται Διφωχίης.

Α Λ Λ Η.

Ε, πλεῖ ἐπὶ χεδίης Οδυσσεύς πάντα κειθεύσης.

- Η**ΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἄραν ἔτι θωνοῖα
 Περυσ', ἰὼν ἀθανάτοισι φέροι φάσκει· ἠδὲ βροττοῖσιν·
 15 Οἱ ὃ θεοὶ θεογονιδεχέμενοι, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιδρεμέτης, ἔπειτα κρητὸς ἐπὶ μέγιστον.
 Τοῖσι δ' Ἀθλῶαίη λέγα κήδεα πόλλ' Οδυσσῆος·
 Μηισαμνὴν μέλει γάρ οἱ εἶναι ἐν δώμοισι Νύμφης,
 Ζεὺ πάτερ, ἢ δ' ἄλλοι μέγχερες θεοὶ αἶναι ἰόντες.
 20 Μῆτις ἐπὶ σφύροισιν ἀγανὸς κ' ἦπι· ἔπειτα
 Σκηπτῆρες βασιλεὺς, μετὰ φρεσὶν αἰσιν εἰδώς,
 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, κ' αἰσὺλα ῥέζοι.
 Ως ἔπος μέμνηται Οδυσσῆος· θεοῖοιο·
 Λαῶν οἷσιν ἄρα σσι, πατὴρ δ' ἄς ἦπι· ἦεν·
 25 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτῃ κρητέρ' ἄλγιστα πύχων,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψῆς, ἢ μιν ἀνείκελ
 Ἰχθί, ὃ δ' ἔτι δυνάται λῶ πατρὶδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 Οὐ γάρ οἱ πάρος νῆες ἱπῆρετμοι, κ' ἐπαῖροι,
 Οἱ κέν μιν πέμπουσιν ἐκ' εὐρεῖα νῶπι θαλάσσης.

Ναυ

Asteris, nō magna, portus vero navibus apti in ipsa (Achiv.
Ab utroque latere introitum habentes, ibi hunc expect. insi.

ARGUMENTUM QUINTI

LIBRI ODYSSEÆ.

Concilio deorum secundum coacto, Jupiter Mercurium mittit ad Calypso, jubens dimittere Ulyssē.
Ipsa verò jussū facit. Decima verò octava die videns cum Neptunus, & indignatus, solvit ratem. Ino verò ei dat vittam: præcipiens ut postquam terram appetisset, deijceret eam, & multa passus in Phæacum regionem venit 10 servatus.

ALIUD.

E, navigat in rate Ulysses discissa à mari.

Aurora autem ex lecto à generoso Tithono
Surrexerat, ut immortal. lumē ferret, atque mortalibus 15
Ipsi verò dij ad consessū confederant, inter illos sanè
Jupiter altitonans, cujus potentia est maxima.
Illis autem Pallas recensēbat pericula multa Ulyssis
Memor, curæ enim ei erat cum esset in domo Nymphæ.

Jupiter pater atque alij beati dij semper existentes,
Nullus amplius benignus, mitis & mansuetus sit
Sceptrafer rex, neque mente pia opera cogitans,
Sed semper durus sit, & injusta perpetret:

Ita nullus memor est Ulyssis divini
Civibus quibus præfuit, ut pater autem lenis erat.
Sed ille quidem in insula jacet graves dolores patiens
Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum necessitate
Detinet, hic vero non potest suam in patriam terram venire.
Non enim ei adsunt naves remis instructæ & socij,
Qui ipsum comitentur super lata dorfa maris.

20
Minerva
coelices
alloqui-
tur.

25

30

Nunc

Nunc rursus filium dilectissimum occidere cupiunt
 Domum revertentem : ille verò abiit ad patris famam
 Ad Pylum divinam, atque ad Lacedæmona claram.

Hanc excipiens allocutus est nubicola Jupiter,

- 5 Filia mea quale tibi dictum excidit septo dentium ?
 An non jam hoc quidem consultasti mente tu ipsa,
 Ut certè illos Ulysses ulciscatur reversus ?
 Telemachum autem tu deduc accuratè (potes enim)
 Ut illæsus suam in patriam terram veniat,

- 10 Proci verò in nave retro iter relegant.

Mercurius
 mittitur
 ad
 Calypso.

Dixit sanè, & Mercurium dilectum filium alloquebatur

Mercuri (tu enim in alijs nuncius es)

- Nymphæ pulchricomæ dicito certum consilium,
 Reditum Ulyssis patientis, ut redire queat,
 15 Neque deorum ductu neque mortalium hominum :
 Sed ipse rate in colligata dolores patiens
 Die vicesima ad Scheriam fertilem perveniat,
 Phæacum ad terram, qui propinqui dijs sunt,
 Qui ipsum animo deum veluti honorabunt :
 20 Mittent autem in navi charam in patriam terram
 Æsque aurumque abundè, vestemque ubi exhibuerint,
 Plurima quanta nunquam ex Troja sustulisset Ulysses,
 Etiam si illæsus venisset, portionem ex præda sortitus.
 Sic enim ei fatum est amicòsque videre, & adire
 25 Domum excelsam & suam patriam terram.

Descrip-
 tio Mer-
 curij.

- Sic ait : neque renuit internuncius Mercurius,
 Statim deinde pedibus subligavit pulchra talaria
 Immortalia, aurea, quæ ipsum ferebant sive per mare,
 Sive per immensam terram pariter cum flamine venti :
 Cepit autem virgam, qua virorum oculos demulcet,
 30 Quorumcunque vult, eos autem ipsos sopitos excitat.
 Hanc in manibus tenens delabatur fortis Mercurius,
 Ad Pieriam vero delapsus, ex æthere incidit in mare.
 Ruit autem deinde super fluctus laro avi similis,
 35 Quæ circum magnos sinus maris indomiti.
 Pisces venans densas alas mergit salugine :
 Huic similis plurimos superjectus est fluctus Mercurius.

Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκλῖνας μεμῶσσι,
Οἰκῶδε νεισόμενον· ὃ δ' ἔβη μὲν πατρὸς ἀγκυλῶ
Εἰς Πύλον ἠγάγετο, ἠδ' εἰς Λακεδαιμόνα διῶ.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νειφιληγέμενος Ζεὺς

Τέκνον ἰμόν, ποῖόν σε ἔπος Φύγει ἔρκος ὀδόντων.

Οὐ γὰρ δὴ τῷτον μὲν ἰδὲ λυσας νόον αὐτῇ,

Ως ἦται κείνους Οδυσσεὺς ἀσπίσσεται ἑλθών,

Τηλέμαχον ᾧ σὺ πέμψον ἐπισταμόνως (δωῖασσαι γῶ)

Ως κε μάλ' ἀσκηθῆς ὡς πατερίδα γαῖαν ἱκῆται,

Μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιεπιπτεῖς ἀποκίονται.

Ἦρα, καὶ Ἑρμείαν φίλον υἱὸν ἀντίον ἦνδαι,

Ἑρμῆα (σὺ γὰρ αὐτὶ τέ τ' ἄλλα περ ἄγχι λότηισσι)

Νυμφῇ εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτεῖα βαλῶ,

Νόστον Οδυσσῆος παλασίφρονος, ὅς κε ἵκηται,

Οὔτε θεῶν πομπῇ, ἔτι θνητῶν ἀνθρώπων·

Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ χερσὶν πολυδίσκου πήματι πύχων

Ἡματὶ κ' εἰκός τ' ἔχειν ἰερίων ἱκίτο,

Φαιήκων εἰς γαῖαν, ὃ ἀγγίξοι μακάριστι,

Οἳ κεν μιν φεῖ κῆρα θεὸν ὥς τιμήσουσιν·

Πέμψετο δ' ἐν νηὶ φίλῳ εἰς πατερίδα γαῖαν,

Χαλκῶν τε χρυσῶν τε ἅλῃς ἰσθήτα τε δῶντες,

Πίχλ' ὅς τ' αἰεὶ ἐθέποιτ' ἐκ Τροίης ἐξέρετ' Οδυσσεύς,

Εἰς τῶς ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν δὲ πρὸς ληϊδὸς αἵμα.

Ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐπὶ φίλῳ τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι

Οἶκον εἰς ὑψόροφον καὶ ἑλὼ εἰς πατερίδα γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπήγησε Διόχκορος Ἀργεφόντης·

Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ πρῶτῳ ἰδῆσατο καλὰ πίδαλα,

Ἀμύρῳ σπῆ, χρύσεια· τί μιν φέρον ἡμῶν ἐφ' ὑβρῶν,

Ἦ δ' ἐπ' ἀπειρογὰ γαῖαν, ἅμω προῖης ἀνέμωιο.

Εἶλατο ᾧ ράβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θύλγει.

Ὡς ἰθὺς ἐλθὼν πρὸς αὐτὴν καὶ ὑπνώοντας ἱγείρει.

Τῷ μὲν χερσὶν ἔχον πίπτο κροτῶν Ἀργεφόντης.

Πιερίῳ δ' ἐπιπῶς, ἐξ αἰθέρος ἔμποισι πόντῳ.

Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῆρῳ, λάρω ὄρνιθι ἱοικώς.

Ὅστι κ' εἰς δεινὸς κῆλπεος ἀλὸς ἀπυγέτοιο

Ἰχθὺς ἀρρώσων, πυκινὰ πτερά δέουσται ἄλμῳ·

Τῷ ἱελοὺς πολέσων ὀχρήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.

Αλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἔσσω,
 Εὐδ' ἐκ πόντου βᾶς ἰσίδε' ὄν, ἥπειρόνδ' ἔστι
 Ηἷον· ὄφρα μίγα σπῖος ἵκτο, τῷ ἐν Νύμφῃ
 Ναῖν ἐὺ πλοκάμῳ· τὴν δ' ἔνδοθι τέτλην ἔσαν·

25. 5 Πῦρ μὲν ἴω' ἰακρόφιν μίγα κείτο, * τηλέθ' δ' ὀδμή
 τηλόσι. Κίδρου τ' εὐκείττω, ἦν τ' αἶα νῆσον ὀδῶδε,
 Δαμοδῶν· ἣ δ' ἔνδοθ' αἰδαίετο· ἐπὶ κελῇ,
 Ἰστὶν ἰποικυδῆ, χρυσείῃ περικὶδ' ὕφαιεν
 Ὑλη ἣ σπῖος ἀμφιπιφύκει τηχθῶσα,

10 Κληῖρητ' αἰγείρες τε, καὶ εὐώδης κυπάριστος,
 Εὐθαδέ' τ' ὄρεϊες πανυσιπύρεσι νύαζοντο,
 Σκῶπις τ' ἰσηκίς τε, πανύγλωστοί τε κερῶνα
 Εἰνάλια, τῇσιν τι θαλάσσια ἔργα μέμηλιν.

25. 10 Η δ' αὐτὴ τιπύνουτο πρὶν * σπῖος γλαφυροῖο,

15 Ημιεὶς ἠδῶσα, τηρήλει ἣ σφυλῆσι
 Κελῶσι δ' ἐξείης πίσυρες ῥῖον ὕδατι λευκῷ,
 Πλησίαι ἀλλήλων τετραμυδῶσι ἄλλυδ' ἀλλή·
 Ἀμφὶ ἣ λαιμῶνις μαλακῇ ἰσὶ δὲ στείλῃ
 Θήλειον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατος ὥς ἐπελθῶν

20 Θήσασκε ἰδὼν, καὶ περφθῇ φρεσὶν ἥπι·
 Εὐθα τὰς θηεῖτο Διόκτορος Ἀργεΐφοιτης.
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἔπειτα ἴω θηέσασκε θυμῷ,
 Αὐτὴ κ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπῖος ἤλυθεν· ὅδ' ἐμὶ αὐτῶν
 Ηγχοίονεν ἰδοῦσα Καλυψώ δῖα θεάων.

25 (Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες γέ θεοὶ ἀλλήλοισι πίλονται
 Αἰθάνκτι, ὅδ' εἶπε δῖος Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ μὲν
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεύς μοι γαλήνῃσιν ἔνδοθ' ἔπεμψε,
 Αλλ' ὅγ' ἐπ' αἰκτῇ κλαῖσι κρημνίσθη· ἔνθα πύρεσσι
 Δάκρυσι καὶ σπασχῆσι καὶ ἄλλασιν θυμὸν ἐρέχθων·

25. 25 Πόντιν ἐπ' ἀτρυγέτον δερκίσκον ὀδύρεα λείπων.
 30 Ερμείαν δ' ἐξείνε Καλυψώ δῖα θεάων,
 Εὐθροῖα ἰδρύσασα φασγῶν σιγαλόεπι.

Τίπτε μοι Ερμεία χρυσύρεα πειρήλαδας,
 Αἰδιδίς τε φίλος τε, πύρεσσι γὰρ μὲν ἔτι θαμνίζεις.

35 Αὐδὰ ὅ, π φροῖεις· πειλίστω δὲ με θυμὸς ἄνωγαν,
 Εἰ δῶαμαι πειλίστω καὶ εἰ πειλίστω μὲν ἔστιν.
 Αλλ' ἔπειτα πρὸς τῶν. ἵα τοι πύρεσσι ξείνῃ θεῶν.

Sed quando jam in insulam pervenisset longè jacentem,
 Tum ex ponto conscendens cæruleo, ad continentem
 Ibat : donec ad ingentem specum pervenit in quo Nympha
 Habitabat pulchricoma, hanc verò intus invenit :
 Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul verò odor
 Cedrique fîsîlis, thurisque per insulam redolebat,
 Ardentium. ipsa verò intus cantillans voce pulchra,
 Telam percurrent, aureo radio texebat.
 Sylva autem specum circumcreverat virescens,
 Alnus populûsque & bene odorata cypressus,
 Ibi quoque aves extensas alas habentes nidulabantur.
 Bubones, accipitrésque lataeque linguas habentes cornices
 Marinæ, quibûsque marina opera curæ sunt :
 Atque illic extensa erat circumspeluncam cavam
 Vitis pubescens, florebat verò vuîs :
 Quatuor verò serie fontes fluebant aqua lym-pida,
 Vicini inter se versû aliò atque aliò.
 Circum verò mollia prata violarum atque apij
 Viresebant : eò tamenû immortalis accedens,
 Admiraretur videns & oblectaretur mente sua :
 Illic stans admirabatur fortis internuncius Mercurius.
 Cæterùm postquam omnia suo admiratus est animo,
 Statim in latam speluncam perrexit, neque ipsum contra
 Ignoravit conspicata Calypso diva dearum.
 (Non enim ignoti utique dij invicem sunt
 Immortales : neque si quis longè procul domos habitet)
 Neque verò Ulysses magnanimum intus deprehendit,
 Sed ipse ad littus fiebat sedens : ubi ante etiam
 Lacrymis & gemitibus & doloribus animum maceras
 Pontum in-irrequietum prospiciebat, lacrymas stillans :
 Mercurium autem interrogabat Calypso diva dearum
 In throno collocata splendido, admirando :
 Cur ad me Mercuri aurea virga venisti,
 Venerandus & charus? ante quidem neutiquam frequentabas,
 Loquere quodcunque cupis, perficere autem animus jussit,
 Si possum perficere, & si perficiendum est.
 Sed sequere ulterius, ut tibi hospitalia apponam.

Descrip-
 tio spe-
 cus Ca-
 lypso.

10

15

20

25

30

Calypso
 alloquitur Mer-
 curium.

35

Sic certè loquuta dea apposuit mensam,
 Ambrosia replendo, miscuit autem nectar rubrum.
 Cæterum ipse bibeat & comedebat internuncius Mercur.
 Porro postquam cœnatus est & confirmavit animum cibo,
 Tum ipsam verbis excipiens alloquutus est,

Mercurius
 Calypso re-
 spondet.

Interrogas me venientem dea deum, cæterum ego tibi
 Verè sermonem enarrabo : jubes enim.

Jupiter me jussit huc ire invitum,

Quis enim volens tantam percurreret salsam aquam

10 Immensam, neque ulla propè mortalium urbs, quique dijs
 Sacra faciant, & legitimas Hecatombas.

Sed nullo modo fas est Jovis mentem Ægida habentis,

Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere.

Ait tibi virum adesse ærumnolosissimum aliorum

15 Virorum, qui circa urbem Priami pugnarunt
 Novennio, decimo verò urbē depopulati conscenderūt navē
 Domum : cæterum in reditu Palladem offenderunt,
 Quæ ipsis excitavit ventumque malum & fluctus ingentes.
 Ibi alij quidem omnes perierunt boni socij.

20 Hunc certè huc ventusque ferens & fluctus appulit.

Hunc nunc te jubet dimittere quàm celerrimè.

Non enim ei hic est fatum ab amicis seorsum perire :

Sed adhuc illi fatum est amicisque videre & pervenire

Ad domum excelsum & suam ad patriam terram.

25 Sic ait : extimuit verò Calypso diva dearum,

Calypso
 indignatur
 in deos.

Et ipsum compellans voce verba alata dixit,

Improbi estis dij invidi præ alijs,

Quique deabus invidetis, ut cum viris dormiant

Palam, si aliqua charum adepta fuerit maritum,

30 Sic quidem cum Orionem cepit roseis digitis aurora,

Orion à
 Diana per-
 emptus.

Tamdiu illi invidistis dij faciliter viventes,

Donec ipsum in Ortygia, aurea sella Diana castra

Suis mitibus sagittis aggrediens occidit.

Jason à
 Jove per-

Sic etiam quando Jationi pulchricoma Ceres

35 Suo animo cedens commixta est in amicitia & lectulo

coctus
 fulmine.

Novali in tertiato : neque diu fuit ignarus.

Jupiter qui ipsum occidit, feriens candenti fulmine.

Ὡς ἄρ' αὖ φωνήσεται θυὰ παρὲ' ἦκε τράπεζαν,
 Ἀμύροπης πλῆσσαι, κέρκασε ἢ νύκταρ ἱρυδρῶν.
 Αὐτὰρ ὁ πῖνε κ' ἦοδε λείκτορος Ἀργεφόντης.
 Αὐτὰρ ἰπὶ δειπνησι, κ' ἤραρε θυμῷ ἰδῶδ' ἤ,
 Καὶ τόπ' ἤ μιν ἔπεισιν ἀμειβόμεν' ὥς τέ επιν,
 εἰρητὰς μ' ἐλθέτω θεῶν. αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Νημιρτίως τὸν μῦθον ἐσιπρήσω· κέλευε γάρ.
 Ζεὺς ἐμὲ κύνει δειρὴν ἐλθέμεν' ἔκ' ἐγίλοντο.
 Τίς δ' αἰνέων ποσσὶν δὲ λείκτορος ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Ἀπώσιν· ὁ δ' ἐπεὶ ἄρχε βροτῶν πόλιν, οἳ τε θείοισιν

Ἰοχά τε βέζουσι κ' ἐξαίτους Ἐκατόμβους.

Ἀλλὰ μάλ' ἔπος ἐπὶ δῖος νόον Αἰγιόχοιο

Οὔτι * παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλοι θεῶν, ἔθ' ἀλιῶσαι,

Φησὶ τοι ἀνδρῶν παρῆναι οἱ ζυρώμετον ἄλλων

Τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστυ πᾶσι Πριάμιο μάχοντο

Εἰνάετις, δεικνύων ἢ πόλιν πύρσας τις ἐσθλῶν

Οἰκῶδ'· αὐτὰρ ἐν νόσῳ Ἀθλυνάϊω ἀλίτοντο,

Ἡσφιν ἐπῆρσ' ἀνιμῶν τε κακῶν κ' κύματα μακρά.

Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπὶ φθίγοντο δόλοιο ἐπὶ τῶν,

Τὸν δ' ἄρ' αὖ δειρὴν ἀνιμῶν τε φέρον κ' κύματα πύρσας

Τὸν νῦν σ' ἰωὴν δειρὴν ἀνιμῶν τε φέρον, τίς τῶν

Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἰὶα φίλων ἀπὸ νόσφιν ἐλθέει,

Ἀλλ' ἐπὶ οἰμῶν ἔτι φίλος τ' ἰδέειν, κ' ἰκέει

Οἶκον ἐς ὑψόροπον κ' ἰλὺ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς φάτο· ῥίγησιν ἢ Καλυψὼ δῖα θεῶν,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα κίρῶνται ὥς τε σφύδας,

Σχέτλιοι ἐστὶ θεοὶ, * ζήλημοντες ἔξοχον ἄλλων,

Οἷτε θεαῖς ἀγῶνας παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθ'·

Ἀμφαδίλῳ, * ἣ τις τε φίλον ποιήσῃ ἀκρίτῳ.

Ὡς μὲν ὅτ' Ὀδυσσεὺς ἔλετο ῥοδόδ' ἀκτύλος ἦώς,

Τό φραδ' οἳ ἡγάκαδ' ἐπὶ ῥέει ζῶοντες,

Ἐως μιν ἐν Ὀρτυγίᾳ χρυσόθρονος Ἀρτεμις ἀγήνη.

Οἷς ἀγῶνι βελίεσσι ἐπιχρῶμένη κατὰ πεφνη·

Ὡς δ' ὅπ' ὅτ' Ἰασίῳ ἐν πτόλιν Διμήτης,

Ὡ θυμῷ εἴξασα, μίγῃ φιλότῃ κ' εὐνῇ,

Νειῶν ἐν τριπόλιν· ὁ δ' ἐλὼν ἦεν ἄπυστος

Ζεὺς, ὅς μιν κατὰ πεφνη βαλὼν ἀργὴν κερταυῶν.

Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγκαδι θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρῆϊα,
 Τὸν μὲρ ἐγὼ ἐπαύσαα παρὶ τρώπῳ βιβαῶτα
 Οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα θεῶν ἀργῇτι κεραυνῷ

28 ἔλα Ζεὺς * ἔλσας ἐκέασσε μέσσω ὀνείνοπι πότῳ.

30 5 Εἰθ' ἄλλοι μὲρ πάντες ἀπίφθηον ἰδῶλοι ἐπαῖθρι.
 Τὸν δ' ἄρα διῦρ ἀνέμῳς τι φέρον κ' κύμα πύλασσε.
 Τὸν μὲρ ἐγὼ φίλεόν τι κ' ἔτρεφον, ἡδὲ ἔφρασκον
 Θήσειν ἀθάνατον κ' ἀγήραον ἥματα πάντα·
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἔπος ἐπὶ Διὸς ἦεν Αἰγίοχιο

28. 10 Οὔτε * παρὶξ ἔλθειν ἄλλον θεόν, εἰδ' ἀλιῶσαι,
 παρὶξ· Εὐρέτω, εἰ μιν κείνας ἵποτρωῖαι κ' ἀνάγει
 12. θεῖν Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον. πέμψω δέ μιν ἔπη ἔρωγε.
 Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἱπὲρ ἑταίροι, κ' ἐπαῖθρι
 Οἶκον μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρεῖα νῶτα θελάσσης.

15 Αὐτίρ οἱ παρῆϊα ἔπαυσα, εἰδ' ἐπικεύον,
 Ὡς κε μὲλ' ἀσκηθῆς ἡν πατρίδα γαῖαν ἱκέτα.
 Τὸν δ' αὖτε παρῆϊα πῖε λυγρότερος Ἀργυφόντης.
 Οὔτω νῦν ἀπὸ πέμψε, Διὸς δ' ἐποπιζέο μελῶν,
 Μήπως τοι μεταπίοι κερασσάμεν * χαλεπὴν ἤνῃ.

20 Ὡς ἄρα φανήσας ἀπὸ νῆος ἀργαίφοντης·
 Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσῆα μεγάλητορα πότνια Νύμφη
 Ἡ', ἐπειδὴ ζῶας ἐπέκλυε ἀμφελιάων.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὐρε κατὰ κρημνόν· εἰδ' ὅτ' ὄσσε.
 Δακρυόφιν τέρποντο, κρατεῖοιτο ᾧ γλυκύς αἶων

25 Νόστιν ὀδυρομένη, ἔπει ἐκίπῃ ἡδυναι Νύμφη.
 Ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲρ ἰαύεσκεν κ' ἀνάσκει
 Ἐν πῶσι γλαφυροῖσι παρ' ἐκ ἐθέλων ἐτελέσῃ·
 Ἡμεῖς δ' ἐν πίτῃσι κ' ἡϊόνοισι καθήζων,
 Δάκρυσι κ' σπονδαῖσι κ' ἄλγασι θυμὸν ἐρέχων.

30 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον διέκισσεν, δάκρυα λείων.
 Λυγρῷ δ' ἵσταμένη παρῆϊα δῖα θεῶν,
 Κέμερσι, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδυρεο, μηδὲ τοι αἶων
 Φθινέτω· ἦδη γάρ σε μέγα παρῆϊα δῖα πέμψω.
 Ἀλλ' αἶα, δούρωτα κρατερὰ πύμας, ἀρμόζω χαλκῷ

35 Εἰρεῖλιν σχεδύνω, αἵπῃ ἱκέτα πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
 Ὑψοῦ, ὥς σε φέροισιν ἐπ' ἡερόδῃα πόντον.
 Λύτῃ ἐγὼ σῖτον κ' ὕδωρ κ' οἶνον ἐρυθρῷ

Sic rursus nunc mihi invidetis, dii mortalem virum adesse.
 Illum quidem ego servavi à carina susceptum
 Solum, posteaquam illi navem celerem corusco fulmine
 Jupiter jaculando disfidit medio in nigro ponto.
 Tum alij quidem omnes perierunt eximij socij,
 Hunc certè huc ventusque ferens & fluctus adegit,
 Hunc ego amavi & evutrivì, atque promiseram
 Facere immortalem, & absque senio diebus omnibus.
 Verù quandoquidè nullo pacto fas est Jovis mentè Ægiochi
 Vel prætergredi alium deum, neque irritam facere,
 Valeat, si illum ipse excitat & jubet
 Pontum per irrequierù, dimisero verò ipsum nunquam ego.
 Non enim mihi præstò sunt naves remis instructæ & socij.
 Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.

Cæterum ei lubens confidam neque celabo,
 Ut omnino incolumis suam in patriam terram perveniat.

Hanc statim alloquutus est internuncius Mercurius,
 Sic nunc dimitte, Jovis autem evita iram,
 Ne fortassis tibi in posterum iratus succenseat.

Sic certè loquutus avolavit fortis Mercurius,
 Ipsa ad Ulyssè magnanimum veneranda Nympha
 Ibat, postquam Jovis accepisset mandata.
 Hunc certè in littore invenit sedentem, neque unquam oculi
 A lacrymis siccabantur, consumebatur autem dulcis ætas
 Obreditum lugenti, quoniam nondum placuerat Nymphæ.
 Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus

In spelunca cava, nolens apud volentem :
 Dic verò in petris & littoribus sedens,
 Lacrymis & gemitibus & doloribus animum macerans :
 Pontum in indomitum prospiciebat lacrymas stillans.
 Propè autem astans alloquuta est diva dearum,

Infelix, ne amplius mihi hic lugeas, neque tibi ætas
 Consumatur, jam enim te valdè prompta dimittam.
 Sed age lignis longis abscissis apta ferro
 Latam ratem, cæterum tabulata fige super eam
 Sublimius, ut te ferat per obscurum pontum.
 Porro ego panem & aquam, & vinum rubrum

Vlysses
 invitatus à
 Calypso
 detentus

30
 Calypso
 ad Vlysses
 sem lo-
 quitur.

Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
 Vestesque induam, mittam autem tibi ventum à tergo,
 Ut omnino incolumis tuam in patriam terram pervenias.
 Si modò dii utique voluerint, qui cælum latum habitant,

9 Qui me fortiores sunt in cognoscendoque judicandoque
 Sic ait, exhorruit autem patiens divus Ulysses,
 Et ipsam alloquutus verba alata dixit, (Etionem
 Aliud quippiã jã tu dea hac in re molieris, neutiquã profe-

Qui me jubes rate traicere ingentes undas maris
 10 Horrendas difficilesque quas neque naves æquales
 Veloces traiciant lætantes Jovis vento :

Nèque verò ego te invita ratem conscenderim,
 Nisi mihi sustineas dei magnum jussurandum jurare
 Ne ullum mihi ipsi damnum malum consulas aliud.

15 Sic ait, risit verò Calypso diva dearum,

Iusju-
randum
Calypso Manuque ipsũ demulsit, verbumque dixit & proloquuta est:
 Certè veteranus es, & non incauta sciens.

Qualem certè hunc sermonem excogitasti proloqui ?
 Sciat nunc istud terra & cælum latum supernum,

20 Et ipsa subterlabens Strygis aqua (quod maximum,

Iurare
Strygiam
paludem
gravissi-
mum dijs
jura-
mentum. Juramentum gravissimumque existit beatis dijs)
 Non ullum tibi ipsi damnum malum me consulturam aliud.
 Sed ea quidem dispicio & suadeo, quæcunque mihi ipse
 Utique suaderẽ, si quando me necessitas tantopere urgetet,

25 Et enim mihi mens est integra, neque mihi ipsi
 Animus intra præcordia ferreus, sed misericors.

Sic loquuta, præcessit diva dearum
 Celeriter, ille deinde post vestigia ivit deæ,
 Pervenerunt ad speluncam cavam dea atque ipse vir.

30 Et ille quidem illuc refedit in folio unde surrexerat
 Mercurius, Nymp̃ha verò apposuit omnem cibum
 Edere & bibere, qualia mortales viri edunt.

Frando-
tor in
Spelunca

Ipsa verò è regione sedis Ulyssis divini.
 Huic verò ambrosiam ancillæ & nectar apposuerunt.

35 Hi verò ad fercula parata apposta manus extenderunt.
 Cæterum postquam saturati sunt cibo & potu,
 His certè sermonibus exepit Calypso diva dearum,

Εἰρήσῃ μορφοί, ἃ κέν τινι λιμὸν ἱρόνῃ.

Εἴματα τ' ἀμφίσσω· πέμψω δὲ περὶ ἔργον ὑπαιδιν,

Ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὺν πατρὶδα γαίαν ἱκῆαι,

Αἴκε θεοὶ γ' ἰθέλωσι τὴν κροθὶν ἐργῶν ἔχουσιν,

Οἱ μιν φέρπεργί εἰσι νοησκέτι κρῖναί τε.

Ὡς φάτο· βίηη περ ἢ πολύτλας δι' Ὀδυσσεύς,

Καί μιν φωνήσας ἔπια πλερύνων ἀσπασίῃ,

Ἀλλ' ὅππῃ δὴ σὺ θεῶν τόδ' ἐμὸν μέδοντα, ὅδ' ἐπὶ πομπῇ,

Ἡ με κίλεια χερσὶν παρὰ μίγα λαῶν τετραλάσσης,

Δαιμόνι τ' ἀρχαλίοι τε· τὸ δ' ἐπὶ νῆες ἵσταμαι

Ὡκύπεργι παρθέοισιν, ἀρχαλὸνδ' αὖ Διὸς ἔργῳ.

Οὐδ' ἄν' ἐγὼν δάκνη σῆθεν χερσὶν ἐπιβαίλω,

Εἰ μή μοι τλαίης γὰρ θεῶν μίγαν ἔρχον ὁμόσσαι.

Μήν μοι αὐτῷ πῆμα κερκὸν βελευσέμεν ἄλλο.

Ὡς φάτο· μειδῶσιν ἢ καλυψάμεν δῖα θεῶν

Χρὲς τί μιν κατέρχεται, ἵππος τ' ἔφατ'· ἐκ τ' ὁ νόμος ἐστίν.

Ἡ δὲ ἀμύτρος γ' ἵασι, καὶ ἔκ' ἀσπασίῃ εἰδώς·

Οἷον δὴ τὴν μῦθον ἐπιφραδὴς ἀγροῦσται.

Ἰστω νῦν τόδ' ἐγὼ καὶ ἐργὸς εὖρος ὑπερβῆναι,

Καὶ τὸ κρεττόμενον Στυγρὸς ἄδωρ (ὅστις μίγας

Ὀρχος δεινότερος τε πίλει μακάρων θεοῖσι)

Μηδὶ τοὶ αὐτῷ πῆμα κερκὸν βελευσέμεν ἄλλο.

Ἀλλ' ἔπειτα μὲν νοῖω καὶ φράσσομαι, ἅας' ἂν ἐμοὶ παρὰ

Αὐτῇ μετὰ δὲ μὲν ὅτε με χερσὶν, τοῖσι νῆσι.

Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος, εἰς ἐν ἐκείνῳ, ὅδ' ἐμοὶ αὐτῇ

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι δῆρ' ἐστίν, ἅλ' ἐλθέμεναι

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγάσαστο δῖα θεῶν.

Καρπαλίμενος. ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθυὶ βαῖνε θεοῖο

Ἰξοῖ ἢ ἀσπασίῃ γλαφυρῇν θηρὸς ἡδὲ καὶ ἀνέρι·

Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν τῷ καὶ κερκὶν ἐπὶ θροῦν ἐνθεν ἀνέστη

Ερμείας· Νύμφη δ' ἐπὶ θάλασσῃ παρὰ τὸν ἰδωλὸν,

Ἐσθαι καὶ πίνειν· οἱ αὖ βροτοὶ ἀνδρες ἴδουσιν·

Αὐτῇ δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεὺς δαίτιον,

Τῇ ἢ παρ' ἀμύτρον πῆμα κερκὸν καὶ νίκτωρ ἔθικται.

Οἱ δ' ἐκ' ἐνείαθ' ἐπὶ τῷ καὶ ἀσπασίῃ καὶ χερσὶν ἱκάνον.

Αὐτῇ ἢ ἐπὶ τῷ καὶ ἀσπασίῃ καὶ χερσὶν ἱκάνον,

Τοῖς ἄρα μὲν τὴν καὶ καλυψάμεν δῖα θεῶν.

Διογάνης Λατρεπαῖδη πολυμήχαν' Ὀδωσεύ,
 Οὔτω δὴ οἷόν, δὲ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 Ἀνίκη νῦν ἔθελαι ἵναγ· σὺ δ' αἶρε καὶ ἔμπης.
 Εἴγα μὲν εἰδείς σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἴσα

Κήδε' εἰνα πλῆσται πρὶν πατρὶδα γαῖαν ἰκίει.

26. Εἰ- Εἰπάτε αὐτῇ μὲν * Ζυνέμοι τί δε δῶμα φυλάσσεις,

Ἰσοδοῦς Ἀθηναίης τ' εἰς· ἡμετέριος πρὸς ἰδοῦς

Σὺν ἄλλοις, ὅτε αὖτε ἐέλθωσιν ἡμεῖς πάντες.

παρ' ἑ- Οὐ μὲν οὖν καὶ τῆς γε χερσὶν εὐχόμεν εἶναι.

μοῖ 10 Οὐδέ μιν, εἰς φύλιν. ἵπαι ἔπαις εἰς ἴσιν

Θηταὶς ἀθανάτησι δῖμας κ' εἶδος ἐρέζεν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον ἐρωσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

Πότνα θεῶν, μή μοι τόδε χῶσι. οἶδα κὲ αὐτὸς

Πάντα μάλ' ουκ ἔσθ' οὐδ' ἔφρων Πρωτόπαιδε

15 Εἶδος ἀκιδιότης, μέγας τ', εἰς αὐτὰ ἰδύσθ.

(Ἡ μὲν γὰρ βροτὸς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως)

20 ἴλ- Αλλὰ καὶ αὐς ἐθέλω καὶ * ἐέλδομαι ἡμῶν παύται

δομαί Οἰκαδὲ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νοστήσῃ ἡμεῖς ἰδέσθαι.

Εἰ δ' αὖ τις ῥαίητι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πάντα,

20 Ἰλήσσεμαι, ἐν σήϊεσιν ἔχων πελαγονία θυμὸν,

Ἡδὴ γὰρ μάλα πόλλ' ἐπείθου καὶ πάλλ' ἐμύγησαι

Κύμασι κῆ πολέμοι· μήτ' κῆ τοῖσι τοῖσι γαῖα.

Ὡς ἔφατ'. ἥελιος δ' ἄρ' ἴδον καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.

Ελθόντες δ' ἄρα πάντα μυχῶσιν ἀπείρις γλαφυροῖο,

25 Τερεπίθδ' ἐν φιλόπῃ παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.

Ημερ δ' ἡριγεία φάινη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔινυτ' Ὀδυσσεύς,

Αὐτὴ δ' ἀργύρεον Φᾶρος μίχα ἔειπε Νύμφη,

Λιπὴν κ' χαλεπὴν, πρὶν δ' ὅτι ζῶντι βάλῃτ' ἐξούῃ

20 Καλὴν, χρυσείαν, κεφαλὴν δ' ἐπέθηκε καλύπτρον.

καὶ τότε Ὀδυσσεὺς μὲγαλὴτορα μῆδετο πομπῇ.

Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυ μίξαν, ἄρμυρον δὲ παλάμησι

Χάλκισον, ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ χαλκίδος, αὐτὰρ ἐν αὐτῇ.

20. ἵππαι
Στείλει δὲ ὠκυκλήεις, ἰλαίϊνον, εὐκὺν ἀνδρῶν.

Δῶκε δ' ἔπειτα σκίππῳ ἰὺς οὐρανὸν ἦεν δ' ὁδοῖο

35 Νῆσος ἐκ' ἰσθαπνῆς, ὅθι δυνόρια μακροὰ πιφύκει.

Κλίθρη τ' αἴγειρός τ', ἐλάτῃ τ' ὠτ' ἡρανομήκης.

Oinlyte Laërtiade versute Ulysses,

Siocine jam domum charam ad patriam terram

Protinus nunc vis proficisci: tu verò gaude nihilominus,

Siquidem scires tua mente, quantos tibi fatum est

Dolores implere, priusquam ad patriam terram pervenias,

Certè hîc manens unà mecum hanc domum custodires,

Immortalisque esses, quantumvis cupidus sis videndi

Tuam uxorem, cujus usque desiderio teneris dies omnes.

Neque verò certè illa inferior gloriôr esse,

Nec corpore, neque indole: quandoquidem nequaquam decet

Mortales cum immortalibus corpore & forma contendere.

Calypso
spendet
Ulyssin
immortalitatem.

Hanc respondendo alloquutus est versutus Ulysses,

Veneranda dea, ne mihi ob hoc succenseas, scio enim ipse

Omnia rectè, quare te prudens Penelope

Forma inferior est, proceritateque coram aspectu.

(Illa quidè mortalis est, tu vero immortalis & senij expert.)

Sed etiam sic volo & desidero diebus omnibus.

Domumque redire, & reditus diem videre,

Quòd si quispiam me malè mulètarit deorù in nigro ponto,

Patiar in pectore habens patientem animum.

Jam enim valdè multa passus sum, & multa pertuli

In fluctibus & bello, post quæ & hoc illis accedat.

Sic ait, sol autem occidit & tenebræ subortæ sunt:

Venientes autem hi in secessum speluncæ cavæ,

Oblestabantur amore, juxta se manentes.

Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,

Continuò chlænámque tunicámque induit Ulysses,

Ipsa verò candidam stolam ingentem induit Nympha,

Tenuem & gratiosam, zonam autem circumposuit lumbis

Pulchram, auream, capiti autem imposuit calyptram,

Et tu tandem Ulyssi magnanimo apparabat profectionem.

Dedit quidem ei securim magnamabilem in manus,

Ferream, utrinque acuminatam, cæterùm in ipsa

Manubrium perpulchrum, oleaginum fabrefactum.

Dedit verò deinde asoiam politam, dux verò viæ erat

Insulæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ enatæ erant,

Clethra, populúsque abiésque in cælum pertingens,

30
Parat
navem
Ulysses.

Aridæ

- Aridæ dudum vehementer quæ ei navigarent leviter.
 Cæterum postquam ostendit ubi arbores longæ crevissent,
 Rediit quidem domum Calypso diva dearum, (opus :
 Cæterû ipse scindebat ligna, celeriter autē mei absolvebatur
 5 Viginti autem diebus deiecit omnes, dolavit verò ferro.
 Polivit verò scitè, & ad perpendiculum direxit.
 Interea attulit terebras Calypso diva dearum,
 Terebravit verò omnia, & commisit inter se ;
 Clavis autem hanc & compaginibus aptavit,
 10 Quantum quisque fundum navis circumscribit faber
 Onerariæ latæ, bene peritus fabrilis artis.
 Tantam latam ratem confecit I lysses.
 Tabulata vero erigens compingens frequentibus foris rectis
 Faciebat, cæterum longos asseres in summo imponebat :
 15 Et verò malum fecit, & antennam congruentem ei.
 Præterea remonem fabricavit, ut gubernaret,
 Communivit autem ipsam cratibus undique saliginis,
 Fluctuû propugnaculû ut forèt, multâ ingessit autē materiâ.
 Interea verò lintea attulit Calypso diva dearum,
 20 Velis conficiendis, ille benè confecit & ista.
 Et rudentes antennarum & veli funes ligavit in ea.
 Vectibus sanè hanc deduxit in mare vastum.
 Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia.
 Quinto verò dimisit ab insula diva Calypso
 25 Vestesque indutum odoratas & lavatum.
 Imposuit autem utrem dea nigri vini
 Alium, aliqum aquæ magnum, & viatica
 In peram, item ei posuit obsonia animum firmentia plurima:
 Ventum verò misit innocuum placidumque,
 30 Lætus verò vento secundo extendit vela divus Ulysses.
 Cæterum ipse remonem gubernabat artificiosè
 Sedens, neque ei somnus palpebris incidebat,
 Pleiadèsque contemplanti, & tardè occidentem Bootem,
 Ursamque quam & Currum cognomento vocant,
 35 Quæ ibidem vertitur atque Orionem obseryat.
 Sola verò expers est aquarum Oceani.
 Etenim ipsam jusserat Calypso diva dearum

Αὐτὰ πύλας, παῖδες κηλὰ, τὰ οἱ πλώσειν ἱλάφρως.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δείξ' ὅπ' ἐνὶ οὐρα μακρὰ πιφύκει,
 Ἡ μὲν ἔβη παρὰ δῶμα Καλυψώ διὰ θιάνων·
 Αὐτὰρ ὁ ταμίεστο δούρω· ἴσως δ' οἱ λύντο ἔργον.

Εἰκοσι δ' ἔκβαλε πάντας· πελέεκχον δ' ἄρ' αἶσα χαλκῷ,
 Ζέσπε δ' ἐπισταμνῶς, καὶ ἐπὶ σταθμῶν ἰθὺς
 Τόφρα δ' ἔναις τέρεσσι Καλυψώ διὰ θιάνων.
 Τέττηνεν δ' ἄρ' αἶσα πάντα, καὶ ἤρμεστον ἀλλήλοισι·
 Γόμφοισι δ' ἄρ' αἶσα τῶν καὶ ἤρμεσίνησι ἄρηεν.

Οσοι πᾶς τ' ἔδαφος ἦτος πορνύσεται ἀνὴρ
 Φορπύδος εὐρείης, εὐ εἰδὼς πεπτοσυκῶν,
 Τόσσον ἐπ' εὐρείῳ χειδίῳ ποιήσας Ὀδυσσεύς.

Ἰκοιὰ δ' ἦσθαι, ἀργεῶν θαμέσι ταμίεσσιν,
 Ποίει, ἀπὲρ μακρῆσιν ἐπηκρινίδας τελευτά.

Εν δ' ἴσθιν ποίει, καὶ ἐπὶ κροῖον ἀρμυρον αὐτῇ.
 Παρὰ δ' ἄρ' αἶσα πεδάλιον ποιήσασα, ὅφρ' ἰθὺς οἶ,
 Φυλάξει δέ μιν ῥίπισσι λήγματος οἰσύνῃσι,
 Κυματὸς εἰλαρ ἔλμῃ· πολλὴν δ' ἐπὶ χεῦματ' ὕλιν·
 Τόφρα δ' ἦσθαι· ἔναις Καλυψώ διὰ θιάνων.

Ἰστία ποιήσασα, ὅδ' εὐ τεχνήσασα καὶ τὰ.
 Εν δ' ἰσθίνας τε κῆλας τε πόδας τ' εἰσίδουσι ἐν αὐτῇ.
 Μοχλοῖσιν δ' ἄρ' αἶσα τῶν καὶ κατάρουσι εἰς ἄλλα δῖον.

Τέττατον ἤμαρ ἔλιν, τῷ καὶ τετέλεστο ἅπαντα·
 Τῷ δ' ἄρ' αἶσα πέμπῳ πέμπ', ὅπ' ἦσθαι διὰ Καλυψώ

Εἰμαρτα τ' ἀμφόπασσας θυόδαι, καὶ λῦσασα.

Εν δὲ οἱ ἀσκήν ἔθηκε θιὰ μέλας οἶναις
 Τὸν ἔπερον, ἔπερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δ' ἦσθαι
 Καρύκας, ἐν δὲ οἱ ὄψα πῖθι μδρεκία πολλὰ.
 Οὐδ' ἐν δ' ἔπερον ἀπὸ μὲν τὰς τὰς τὰς.

Γηθόντων δ' ἔπερον πῖπας ἰστία δὲ Ὀδυσσεύς·
 Αὐτὰρ ὁ πεδάλιον ἰθὺς τε τεχνήσας

Ἡμῶν· ὅδ' οἱ ὕπ' ἐπὶ βλιφάρεσσιν ἔπιπτι
 Πληιάδας τ' ἱστέρων καὶ ὄψι δόντα Βωώτιν,
 Ἀρκτον δ' ἔλιν καὶ αἰμαζαν ἐπὶ πλεσιν καλέεσιν,

Ἡ τ' αὐτῇ ἐρίφεται, καὶ τ' Ὀρίωντα δακτύλῳ.

Οἷον δ' ἄμμερον ἐπὶ λουτῶν Ὀπτιωνοῖο.

Τῷ γὰρ δὴ μιν αἶσα Καλυψώ διὰ θιάνων

Πάντα περιελάβαι ἐπ' ἀεὶ παρὰ χειρὸς ἔχοντα.
 Ἐπεὶ ὃ κεῖλεται μὴ πλεῖν ἤματι ποιεῖσθαι, περιέων,
 Οκτωκαιδιεκάτη δ' ἐφάνη ὄρεα σκιδόντα
 Γαίης Φαειῶων, ὅθι τ' ἄγχι σὺν πέλει αὐτῷ.

§ Εἶπατε δ' αἷς ὅτι ῥιὸν ἐν ἡερῶδῃ πόντη·
Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιὼν κρείαν Εἰσοσίχων,
Τηλοῦν ἐν Σολύμῳ ὀρίαν ἴδεν· εἶπατε γάρ οἱ

28. ἐπι- Πόντον * ἐπιπλείων. ὃ δ' ἐχώσατο κηρύττει μάλιστα.
πλείων Κινήσας ἢ κέρση ὥστε π' ὃν μνησάτο θυμὸν,

10 Ω πόποι, ἥ μάλα δὴ μετιβέβηκας θεοὶ ἄλλως
 Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμείνομιτ' Αἰθιόπαςιν ἔοντι·

Καὶ δὴ Φαισίων γαίης χερδὸν, ἐνθά οἱ αἴσα
 28. πᾶ- Εμφυζέειν κ' αἰζα πᾶσιν οἱ ζῶντες ἢ μιν ἰσχυρεῖ.
 ρασ Λῆ' ἐπ' ἡμῶν μιν φημι ἄδην ἰλᾶσθαι κακότητ'.

15 Ως εἰπὼν, ζωῶμεν καὶ φέλας, ἐπὶ ῥαξὶ ἢ πόντῳ,
Χερσὶ τρέλαιναν ἐλῶν· πᾶσας δ' ὁρῶθαι αἰδέας
Παντῶν αἰέμων. ζωῇ ἢ φέσει καὶ λυψέ

22. τι Γαῖαν ομοῦ καὶ πάντων· ὁρώρεαι δ' ἔχοντάς τιν' ἄνθρωπον.
πίστον, Σωὶ δ' εὐχόμενος τὸ Νότος· ἔ' ἔπειτα, Ζεφυροῦς τε δουρατὸς,

20 Καὶ βοῶντες αἰθρηγούνηται, μέγα κύμα κυλινδών.
Καὶ τίτ' Ὀδυσῆϊ λυτο γυνήαται καὶ φίλον ἦτορ.
Ὀχρήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτερον θυμὸν,
ὦ μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μεκίστη γέννηται.
Δείδω μὴ δὴ πάντες θεοὶ νημερτεῖα εἶπιν,

25 Η μὲ ἴφατ' ἐν πάντῃ, πρὶν πατερίδα γαῖαν ἰκίωθαι,
 Ἀλγὴν ἀναπλήσει· τίς δὲ δὴ νυνὶ πάντα τελεῖται.
 Οἷοιςι νεφέλαισι φερίσθαι ἔρχοιτο ἐν ῥῆνι
 Ζεὺς ἐπιέρχξαι ὃ πάντων ἐπιπύρην· οὐδ' αἶψαν
 Παντοίαν αἰέμεν νυνὶ μοι σὺς αἰπὺς ὄλεθρος.

30 Τρεῖς μάχαιρις Δαναοὶ καὶ τετρασίχαιροι οἱ τότε ὄλοντο
Τροίην ἐν εὐρείῃ, χάρις Ἀτρεΐδῃσι φίλοισι.

29. Καὶ ὅς δὴ ἔργον ὄφειλον γαίεσιν καὶ πότμον ἱππασίν
 δὴ ἤμμεσι τὰ ἔπι μοι παλαιοὶ χαλκήρεα δοῦσθε
 Τρώεσσι πύρρον ψαυσέει Πηλεΐωνι γαίεσσι·

35 Τῷ κ' ἔλαχον κτερίων, καὶ μου κλίϞῃρον Ἀχαιοί·
 Νυνὶ δὲ με λυγρὰ λείψανά τ' εἰμαρτο ἀλῶναι,
 ὧς ἄρ' αἰ μιν εἰπὺν τ' ἔλαπιν μίγξαι κῦμα κατ' ἄκρης,

Ponto navigare ad sinistram manum habentem,
 Septemdecim quidem navigabat dies iter faciens marinum,
 Octodecimo verò apparuerunt montes umbrosi
 Terræ Phæacum, quâ proximum iter erat illi.

Apparebat veluti scutum in obscuro ponto.

Hunc verò ex Æthiopum terra rediens potens Neptunus
 E lōginquo ex Soly morū mōtibus cōspexit, cōspicatus enim
 Pontum navigans, hic efferbuit corde vehementius. (erat
 Movens autem caput ad suum dixit animum,

O dii, profectò jam consultarunt dii aliter

De Ulysse, cū ego apud Æthiopas essem :

Atque adeò Phæacum terram propè, ubi ei fatum est
 Effugere magnam metam ærurnarum, quæ ipsum occupat:
 Sed adhuc ipsum credo satis miseriarum subiturum.

Sic loquurus, collegit nubes, & commovit pontum

Manibus tridente capto, omnes autem concitavit procellas

Omnium ventorum nubibus autem operuit

Terram simul & pontum. ruit autem e cœlo nox.

Simul Eurúsque Nothúsque incidit, Zephyrúsque vehemens,

Et Boreas serenus ingentem fluctum provoluens.

Et tunc Ulyssis solvebantur genua & amicum pectus.

Tristatus sanè dixit ad suum magnanimum animum,

Heu me miserum quid mecum tandem fiet :

Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit,

Quæ me dicebat in mari priusquā in patriā terrā pervenirem,

Dolores impleturum esse: ea certè nunc omnia perficiuntur.

Qualibus nubibus coronat cœlum latum

Jupiter: commovit autem mare, sæviunt verò procellæ

Omnium ventorum, nunc mihi præsens grave exitium,

Ter beati Græci & quater, qui quondam perierunt

Troja in lata Atridis gratificantes.

Utinam ego debuissem mori, & fatum assequi

Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas

Troës contorserunt circa Achillem mortuum.

Tū sortitus esse parentalia, & meā gloriā celebrassent Græci.

Nunc me tristi morte fatum est perire.

Sic certè ipsam loquutum pepulit ingens fluctus à vertice.

Hotren-

5

10

15

Neptu-
nus Ulyss-
sem rem-
pestare
quatis.

20

30

*Ulysses
excuti-
tur rate
ut tempore
statim.*

Horrendum irruens, invertit autem prorsus ratem.

Longè verò à rate excidit, clavum autem

Ex manibus projecit, medium autem malum ei fregit.

Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.

5 Longè autem velum & antenna incidit ponto,

Illum verò sub aqua detinuit longo tempore, neque poruis

Valdè statim emergere, magni sub fluctus impetu.

Vestes enim gravabant, quas illi præbuerat diva Calypso,

Tandem emerfit, ex ore autem evomuit saluginem

10 Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat.

Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,

Sed impetu facto in fluctibus apprehendit eam.

In medio autem sedit finem mortis effugiens,

Hanc ferebat ingēs fluctus per undarū imperū huc atq; illuc.

15 Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas

Per campos, densæ autem invicem cohererent :

Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

Interdum quidem Notus Boreæ objectabat ut ferret,

Interdum vero rursus Eurus Zephyro cessit ut persequeretur

20 Hunc vidit Cadmi filia pulchris talis Ino

Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis vocem habens :

Nunc vero maris in fluctibus deorum sortita erat honorem,

Hæc Ulysses miseræ erat vagabundum dolores habentem,

Mergo verò assimilis volatu emerfit è gurgite,

25 Sedit autem in rate, & ipsum sermone alloquuta est,

Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens,

Iratus est ferociter, quòd tibi mala multa ingerit ?

Non jam te perdet, licet hoc summo opere studens.

Sed certe sic fac (videris mihi non imprudenter facturus)

30 Vestibus his exutis, ratem ventis ferre

*Ulysses
naufra-
gus à Lea-
cothea
solvatur.* Derelinque, cæterum manibus natans quærè reditum

Ad terram Phæacum, ubi tibi fatum est effugere.

Accipe hanc vittam, & sub pectore extendas

Immortalem, neque tibi sit pati timor, neque perire.

35 Porro postquam manibus continges litus,

Rursus resolvens, proiice in nigrum pontum,

Longè à continente, ipse autem seorsum averfus sis.

Δεινὸν ἱπποσύμβρον, ὥρῃ δ' ἤχιδ' ἰλὺ ἐλίλιξεν.

Τῆλε δ' ἀπὸ χιδῆς αὐτὸς πίσι, πηδάλιον δ'

Ἐκ χειρῶν ἀνέστηκε· μέσση δέ οἱ ἴσθ' ἔαξε

Δεινὴ μισρομύρων ἀνέμων ἐλθῶσα θύελλα.

Τηλε δ' ἀνέστη καὶ ἐπὶ κρητὶ ἔμπισι πάντα

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ βρυχῇ θῆκε πολλῷ χρόνῳ, εἰδὲ δεινὰ σέθεν

Αἰψα μάλ' ἀναχέειν μίγδαλε ὑπὸ κύματος ὀρμῆς.

Εἵματα γάρ ῥ' ἐδάρευσε τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.

Ὅψ' ὅ δ' ἤ ῥ' αἰέδου· σέματος δ' ἐξέπυσεν ἄλμυ

Πικρύν, ἥ οἱ * πολλὰ δὲ κρήτῃς κελάρυσεν.

Ἀλλ' εἰδ' ὥς χιδῆς ἐπιλήθετο τειρῆμνός πορ,

Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἰκμάσεν αὐτῆς.

Ἐν μέσῃ δ' ἠέριζε, τέλος θανάτῳ ἀχέειν.

Τὼ δ' ἐφόρει μέγα κύμα κτ' ῥοοὶ ἔνθα καὶ ἔνθα,

Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φορέησιν ἀκρότης

Ἀν' πτόλιν πυκινὰ καὶ ὥρῃς ἀλλήλησιν ἔχοντα.

Ὡς τὼ ἀν' πέλαγος ἀνέμῳ φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα,

Ἀλλοτε μὲρ τε Νότος βορὴν ἀνέβη ἀλίσκοι φέροντα,

Ἀλλοτε δ' αὖτ' Εὐρὺς Ζεφύρεφ' ἐξέσκαε δῖωκεν.

Τὸν * δ' ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ καλίσφυρος Ἰνώ

Λισσομένη, ἥ πρὶν μὲρ ἔλκε βροτὸς * αὐδήισα,

Νυν δ' αἰλὸς ἐν πελάγεσσιν ἦεν ἐξ ἔμμερς πμῆς,

Ἡ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλίχεν ἀλῶν μῆρον, ἄλλα ἔχοντα,

Λιθὴν δ' εἰκῆ * ποτὴ ἀνιδύσατο λίμνης.

Ἰζε δ' ἐπὶ χιδῆς * πολυδύσμου, εἰπὶ τε μῦθον.

Κάμμερς, πῆτε τοι ὦδ' Ποσειδάων ἐροσίχων·

Ὡδύσατ' ἐκ πύργου, ὅπ' τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;

Οὐ μὲρ δὴ σε κατεφθίσει μέγα πορ μῆραινων.

Ἀλλὰ μάλ' ὦδ' * ἔρξα (δοκίμης δέ μοι ἐκ ἀπινύσσου)

Εἵματα θωῶτ' ἀποδύς, χιδῆν ἀνέμοισι φέροντα

Καλῆ· ἀπὲρ χείρῳσι νῆων, ἐπιμῶσι νόσφ

Γαίης Φαίηκων, ὅθι τοι μῆρ ἴσθ' αἰλύξαι.

Τῇ δ' ἐπὶ τὸν κρηδῆμον ὑπὸ σπείροιο τίνυσσεν

Ἀμβροτον· εἰδὲν τοι παθῆναι δῖον, εἰδ' ἀπὸ λῆξαι.

Ἀντὶς ἐπὶ χείρῳσι ἐφάψαι ἡπίεργιο,

Ἀψ' ἀποδυσάμεν βαλίειν εἰς οἶνοπα πόντον,

Πολλοὶ ἀπ' ἡπίεργου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπιάξ.

5

10 20.
πολλὰ

15

20 20.
δ' αἰδῶ
20. 20.
δῖος20. 20.
25 πῶ
20. 20.
μιν20. 20.
μῦθον30 20.
πιν, 20.
ἔρξα,20. 20.
τοίσι

35

Ὡς ἄρα φωνήσας τεὰ κρήδεμνον ἴδωκεν·
 Αὐτὴ δ' ἄψ' εἰς πόντον ἰδύσατο κυμαίνοντα,
 Αἰθὴν εἰκῆα· μέλαν δ' ἐκὺμα κάλυψεν.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

5 Οχρήσας δ' ἄρα εἶπε σφῶς δὲ μεγαλήτορα θυμὸν,
 28. αὐτὲ Ωμοῖ ἐγὼ, μὴ τις μοι ὑφαίνεισι δόλον * ἄλλον
 Ἀθηναίων, ὅτε μὲ χροδὶς ἀπαΐλωμαι ἀνώγει.
 Ἀλλὰ μάλ' ἔγω πείσσομαι· ἵκῃ ἐκείν' ὀφθαλμοῖσι
 Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμεν' ὅθι μοι φέτο φύξιμον εἶτα·

10 Ἀλλὰ μάλ' ὅδ' ἔρξω, δοκίμῃ δὲ μοι εἶναι ἄραται·
 Οφρ' αἶ μὲν κτε δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήξῃ.
 Τόφρ' αὐτὲ μῦθον κ' ἐλθέσθαι αἰχμῆ παχύν·
 Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ μοι χροδίῳ λῆξ' ἐκὺμα πιάξῃ,
 Νηξομ'· ἵκῃ αἶ μὲν π πέρθεσθαι ἀμεινον.

28. 15 Εὖς ὁ θεὸς ἄρμασιν κ'· φρένα * κ' κ' θυμὸν,
 δι' Ωρεσ' δ' ἐπὶ μέγα κὺμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅδυσ- Διόνε' τ' ἀργαλίον τε κρητηρίφης· ἤλασε δ' αὐτὸν
 σεύς, Ὡς δ' αἶετος ζαῆς ἦεν θημῶνα πιάξῃ
 Καρφαλίῳ, π' μὲν ἄρ τε δισκήδασ' ἄλκυδις ἄλλη·

20 Ὡς τ' δούρατα μακρὰ δισκήδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀμφ' ἐν δούρατι βαῖνε, κίληδ' ὥς ἔππεν ἱλαυνῶν,
 Εἵματα δ' ἐξ ἀπιδύει π' οἱ πόρι δια κάλυψ'.

28. 25 Αὐτίκα ἡ κρήδεμνον ἰσά * σέριονο πάντοσιν
 νοίσι· Αὐτίς ἡ πρὶν αἰλὶ καίπινε χεῖρε πίπτεσσαι.

25 Νηχέμεναι μεμνῶς· ἰδὲ ἡ κρείων Ἐνοσίχθων,
 Κιήσας ἡ κέρη ποτὶ δὲ μνησάτο θυμὸν,
 Οὔτ' ἔτι νῦν κρητὰ παλὰ παθὼν ἄλλω κ' πόντι,
 Εἰσὶν αἶν' ἡρώποισι Διοτρεφείσσι μιγείης.
 Ἀλλ' ἐδ' ὥς σι ἰολπα ἐνόσσετο κρηστήτης.

30 Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασιν κρητὶ τλάσας ἔππεν
 Ἰκτο δ' εἰς Αἰγᾶς ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
 Αὐτὰρ Ἀθηνᾶν κούρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησεν·
 Ἡ τοὶ τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε καλεΐθους,
 Παύσασθ' ἐκέλευσε κ' ἐνὶ θλάσας ἅπαντας·

35 Ὡρεσ' δ' ἐπὶ κραπνὸν Βορέην, σφῶς ἡ κύματ' ἔαξεν,
 28. ὅδε Εὖς * ὅγ' Ἐοχέσας Φιληρίτμοισι μιγείη
 Διοχέτης Ὀδυσσεύς, γίγαντος κ' κήρης αἰλύξας,

Sic certè loquuta dea vittam dedit :

Ipsa verò rursus in pontum ingressa est fluctuantem,

Mergo adsimilis, niger verò ipsam fluctus obtexit.

Cæterùm ipse hæsitabat patiens divus Ulysses,

Ingemiscens autem dixit ad suum magnanimum animum, §

Hæu mihi ne quis mihi struat dolum aliū

Immortalium, quando me à rate descendere jubet.

Sed facile neutiquam parebo : quoniam longè ab oculis

Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse :

Sed sic faciam, videtur verò esse optimum. 10

Quam diu sanè ligna in compagibus compacta perstiterint,

Tamdiu hic manebo & sustinebo dolores patiens.

Cæterùm postquam mihi ratem fluctus discusserit,

Natabo, nam mihi promptum est excogitare commodius.

Dum ille hæc cogitabat in mentè & in animo, 15

Excitavit ingentemque fluctum Neptunus terræ quassator, Neptu-

Horrendumque gravem & excelsum : impulit autem ipsum. nus in

Veluti autem ventus vehementer spirans palearū acervū con- Ulysses

Aridarum, quas quidem dissipat alias alio : (quassat

Sic ipsius tabulara longa dispersit : porrò Ulysses (lens : 20

In unū lignū conscendit, veluti equū divaricatis tibijs impel-

Vestes autem exuit, quas ei præbuit diva Calypso

Statim autem vittam sub pectus extendit.

Ipsæ autem, pronus in mare cecidit manus extendens,

Natare cupidus, vidit verò rex Neptunus, 25

Movens verò caput ad suum loquutus est animum,

Sic nunc mala plurima passus etra per mare,

Donec ad homines à Jove nutritos accedas :

Sed neque sic tesperò irrisurum ærumnas.

Sic certè loquutus impulit pulchricomos equos, 30

Pervenit autem ad Ægas, ubi ei inclytæ domus sunt,

Cæterùm Pallas filia Jovis alia cogitavit,

Atque aliorum ventorum obstruxit vias :

Quiescere verò iussit, & consopitos esse omnes.

Excitavit autem velocem Boream, fluctus autem fregit, 35

Donec ipse Phæacibus rei nauticæ studiosis misceretur

Inclytus Ulysses, morte & fato evitato effugiens,

Hic duas noctes, duosque dies in fluctu nigro
Errabat : sæpè ei cor ante oculos proponebat mortem.

Sed quando jam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quievit, atque serenitas

5 Erat tranquilla, ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acurè prospiciens, à magno fluctu levatus.

Ut autem desiderata vita filijs apparet

Patris, qui morbo decumbit immensos dolores patiens
Diu contabescens, infestus autem ei ingruit deus,

10 Optatò verò hunc dij à morbo liberarunt :

Vlysses
ad Phæa-
censes
desertur

Sic Ulyssi optatò apparuit terra & sylva.

Narabat verò nitens pedibus continentem conscendere :

Sed cùm tantùm abesset, quantum auditur clamans,

Illicò sonitum audivit ad scopulos maris,

15 Murmurabat ingens fluctus ad aridam continentis

Horrendū eructās, obducta autē erāt omnia maris aspergine:

Non enim erant navium portus capaces neque secessus,
Sed littora projecta erant scopulique saxaque.

Tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor.

20 Ingemiscens verò dixit ad suum magnanimum animum,

Heu mihi : postquam terram insperatam dedit videre

Jupiter, atque adeò has undas sulcans penetravi,

Egressus nusquam apparet ex mari cano foras.

Extra enim saxa acuta, undique autem fluctus

25 Fremuit impetuosus. plana verò eminet petra.

Propè autem profundum mare, & nullo modo licet pedibus
Consistere ambobus, & effugere ærumnas.

Ne fortasse egredientem jaciat ad lapidosam rupem.

Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.

30 Si verò adhuc ultrà natabo, si alieubi inveniam

Littora fluctu percussa, portusque maris,

Vereor ne me rursus abripiens procella,

Pontum in piscosum auferat graviter ingemiscentem,

Aut etiam mihi & cete immittat magnus deus

35 Ex mari, velut plurima nutrit clara Amphitrite,

Novi enim quàm mihi insensus est inclytus Neptunus.

Interea dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,

Interea

Ἔνθα δὴ νύκτας * δύο τ' ἤματι κόμῃσι πηγῶν
 Πλάζιτο· πολλὰ δ' οἱ καρδίῃσι πεπνυμένος ὄλεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ ἐὺπλόκαμος τίλῃσ' ἦν,
 Καὶ τότε ἔπειτ' αἰετος μὲρ ἱπαιύσατο, ἠδὲ γαλήνῃ
 Ἐκλιτο ἰλιμνίῃ· ὃ δ' ἄρα χερδὸν εἰσὶνδὲ γαῖαν,
 Οἷον μάλ' αἰατῶν, μισγόμενος ὑπὸ κύματος ἀρτεῖς.
 Ως δ' ὅταν ἀπασι⁹ βίοςτος παῖδάσιν φανείη
 Πατέρων, ὅς ἐν νήσῃ κείτῃ κρητὶρ ἄλγος πάσχων,
 Διερὲν τῆς⁹ μὲρ⁹, συγχερὲς δ' οἱ ἔχρ' αἰμαῖνι,
 Ἀπασι⁹ δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κενήτης ἔλυτ' αἶον·
 Ως Οδυσσῆα ἀπασι⁹ εἰσάκετο γαῖα καὶ ὕλη·
 Νῆχ' δ' ἐπειγόμεν⁹ ποσὶν ἠπείρου ἐπιβλήσας·
 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπὺν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ δὴ δούπον ἄχουσι ποτὶ σπυλάδασσι θελάσσης.
 Ρόχθει γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείρου
 Διόνειον ἐρυγόμενον, εἴλυτο δ' ἐπὶ πᾶσι αἰὼς ἄχνη.
 Οὐ γὰρ ἴσμεν λιμνῆς νηὶν ὄχρον, εἰδ' ἐπιπυγὰι.
 Ἀλλ' ἀκταὶ περὶ βλήτης ἴσμεν· σπυλάδης τε πέτραι τε.
 Καὶ τότε Ὀδυσῆος λυτὸν γινώσκει καὶ φίλοι ἦτορ,
 Οχλήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς οἱ μεγαλήτορα θυμὸν,
 Ω μὲν· ἐπειδὴ γαῖαν αἰετρία δούκιν ἰδὺς
 Ζεὺς, καὶ δὴ τότε λαῖτμα ἀλγυμνῆας ἐπύρηνται,
 Εκβάσις ὅτ' φαίνεται αἰὼς πολιοῖο θυελλῆς.
 Εκποδὲν μὲρ γὰρ πάρος ὀξείας, ἀμφὶ δ' κύμα
 Βίβρουχον ῥόδιον, λισσὴ δ' αἰαδὶς ὄρμησι πίττει.
 Ἀγχιβαθὴς δ' ἠελάσσει· καὶ ὅπως ἐπὶ πόδεσσιν
 Στήθεσσι ἀμφοτέρωσιν, καὶ ἐκφυγίει κενήτης,
 Μήπως μὲν ἐκβαίνοντι βάλλῃ λίθῃσι ποτὶ πίττει
 Κύμα μέγ' ἀρπάζας, μέλει δ' ἐμοὶ ἴσσομαι ὄρμη.
 Εἰ δ' ἐπὶ περὶ πύργῳ παρασηξέμεναι, ὡς πού τις φεύει
 Ἡϊόνας τε περὶ πύργῳ λιμνῆας τε θελάσσης,
 Δείδω μὲν μὲν ἐξαυτὸς ἀναρπάξασσι θυελλῆα
 Πόντον ἐπὶ ἔχθρ' ὄντον φέρει βαρεῖα σπένδοντι,
 Ἡ ἐπὶ μὲν καὶ κῆτος ἐπισσύνῃ μέγα δαίμων
 Εξ αἰὼς οἶα τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτέλει.
 Οἶδα γὰρ ὅς μ' ἐμοὶ ὁδῶδυσσιν κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 Ἔως ὅτ' αὖθ' ἄρ' ἔμηναι κατὰ φέρων καὶ κατὰ θυμὸν.

2. δὴ-
 9.

5

10 2.
 Απα-
 σίως

15

20

25

30

35

- Τόφρα δὲ μιν μίγα κῦμα φέρον τευχέϊασι ἐπ' ἀκτίν.
 Εἰδ' ἀπὸ οἶνός τε δρύφῃ, (ὡς τ' ὅτ' ἀράχῃ,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀμφοτέρησι ἥ χερσὶν ἐπισυμῆτο· λαίῳσι πίττει.
 5 Τῆς ἔχτο στεῖλαι, ὅσας μίγα κῦμα παρήλα.
 Καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε· παλιρροῖοι δὲ μιν αὖτις
 Πλήξεν ἐπισυμῆον, τηλὴ δὲ μιν ἔμβαλε ποίτη·
 Ὡς δ' ὅτε Πελοποδὸς θαλάμης ἐξεληγμένοιο
 Πρὸς κοτυληθιδόφιν πυκινὰ λαίχνης ἔχεται·
 10 Ὡς τὲ πρὸς πίττεισι θρασυαῶν ἀπὸ χερῶν
 Ρῖοι ἀπείδρυφθην, τὸν ἥ μίγα κῦμα καλυψάν.
 Εἰθά κε δὴ δὺς λυὸς ὑπὲρ μέρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
 Εἰ μὴ ἐπιφροσύνῃ αὖτε γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Κύματος ἐξαναστὺς παῖ τ' ἐρύχεται ἠπειρώδε,
 15 Νῆα παρῆξ ἐς γαῖαν ὀρώμεντο, εἴπου ἱφίεργι
 Ηἰσίας τε πρὸς πολῆγας λιπῆας τε θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμῷ κτ' ἐρέα καλλιρροῖο
 Ἰξυίῳ, τῇ δὴ οἱ εἰσάπτο χῶρος ἄριστος,
 Λεῖος πετρῶν, καὶ ἐπὶ Κρίπας ἡ ἀνέμωιο·
 20 ἔγνω ἥ περὶεόντα, καὶ εὗξατο ὅτι κτ' θυμῶν,
 25. πο- Κλύθι αἰαξ ὅς τ' ἐσσι· * πολὺλκις δὲ σ' ἰκάνω,
 λυλίσιν Φεύγων ἐν ποταμοῖσι Ποσειδάωνος κοίπας.
 Αἰδῶς μὲν τ' ἐπὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀνδρῶν ὅσους ἱκνέται ἀλώμεντο, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 25 Σόνι τε ῥοοὶ σά τε γυνῶναι ἰκάνω πολλὰ μεγέσας·
 Ἀλλ' ἐλίσσεται αἰαξ, ἐκέτης δὲ τοι εὐχόμεαι εἶναι.
 Ὡς φάτο· ὁ δ' αὖ πῆκε παῦσιν ἰὸν ῥοοὶ, ἔχον ἥ κῦμα.
 Πρὸς δὲ οἱ ποίησεν θαλινῶν· τὸν δ' ἐσπένθη
 Ἐς ποταμῷ πρὸς ἄλγος· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γυνῶναι ἔκμαψε,
 30 Χέρσιν τε σπῆρας· ἀλλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 Ὡς δὲ ἥ χερσὶ παῖται, θαλάσσοι ἥ κῆκε πολλὰ
 Ἀνέμωι τε ῥῖναι τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἀναιδής
 Κατ' ὀλιγηπλίην, καίματος δὲ μιν αἰνὸς ἔκταν.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέστη,
 35 Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἰὸ λῦσε θεοῖο,
 Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμῷ ἀλιμευρήντα μετῆκεν,
 Ἀψ' δ' ἔφερεν μίγα κῦμα κτ' ῥοοῖ· αἰψὰ δ' ἄρ' ἰὼ

Interea ipsum magnus æstus tulit ad asperum litus.
 Ibi sanè cutem lacerasset, simulque ossa fregisset,
 Nisi in mentem indidisset dea cæcia Minerva.
 Ambabus verò manibus irruens apprehendit petram,
 Quā amplectebatur ingemiscens, donec ingens fluctus præ- 5
 Et hunc effugit, retrofluens vero ipsum rursus (terijisset.
 Percussit irruens, longè autem ipsum injecit ponto.
 Sicut autem Polypodis è suo domicilio extracti
 Acetabulis multi lapilli adhærescunt :
 Sic hujus ad scopulum fortibus à manibus 10
 Cutis lacerata erat : hunc verò ingens fluctus obtexit,
 Ibi tandem infelix præter fatum obiisset Ulysses,
 Nisi prudentiam indidisset cæcia Minerva :
 Ex fluctu emergens qua propellitur ad litus,
 Præternatabat in terram circumspiciens, sicubi invenerit 15
 Littorâque fluctibus percussa portusque maris.
 Sed quando certè fluvij ad ostia pulchrisfluentis
 Pervenit natans, illic ei visus est locus optimus
 Æquabilis petris, & tectum erat à ventis.
 Agnovit autem profluentem, & supplicavit suo in animo. 20
 Audi rex quisquis es, valdè supplex ad te venio
 Fugiens ex ponto Neptuni iras,
 Venerabilis quidem est etiam immortalibus dijs
 Ex hominibus quicūque venit errās, quemadmodū ego nunc
 Ad tuum fluentum, tuâque genua accedo plurima passus. 25
 Sed miserere rex, supplex tibi esse præ me foro.
 Sic ait, ille continuò sedavit suū fluentū, continuit & fluctū. Ad nau-
 Ante eum fecit tranquillitatem, hunc autem servavit fragi Vlyf-
 In fluvij ostijs, ille verò utrumque genu flexit, sis præ-
 Manusque fortes, mari enim afflictus charum cor erat. ces Cal-
 Tumebat verò corpore toto: mare autem manabat copiosum lios ge-
 Per osque navesque ille vero absque anhelitu & voce (serat. 30
 Jacebat animo deficiēs, vehemēs autē ipsū defatigatio inva- fluxum
 Sed postquam respiravit, & in mente animus collectus est sinit.
 Tum certè vittam à se soluit dez, 35
 Et ipsam fluvium in saluginosum immisit. (autem Ino Vlysses
 Rursus autem ferebat ingens fluctus per aquæ decursū: statim exponi-
 tur te-
 Susce-
 tao.

Suscepit manibus charis : ille vero ex fluvio secedens
Juncos recubuit, osculatus verò est almam tellurem.

Ingemiscens sanè dixit ad suum magnanimum animum,

Heu mihi quid patior, quid mecum tandem fiet ?

5 Si etenim in fluvio difficilem per noctem excubias egero,

Timeo ne me simul frigus malum & vegetans ros

Imbecillitate conficiat afflictum animum.

Aura autem ex fluvio frigida spirat matutino tempore.

Si verò ad clivum conscendens, & umbrosam sylvam

10 Arbutis in densis dormiero, etiamsi cesset

Frigus & lassitudo, jucundus vero mihi somnus irrepit :

Vereor ne feris laceratio & præda fiam.

Sic sanè ei deliberanti visum est satius esse :

Festinabat ad sylvam, hanc autem propè aquam invenit

15 In circumspicuo loco, duo sanè ingressus est arbuta

Una adnata : hoc quidem oleastri, alterum autem olci.

Hic neque ventorum perflat vis humida spirantium,

Neque unquam sol lucens radijs percussit.

Neque imber penetrabat penitus. sic sanè densa

20 Invicem creverunt alternatim intertexta, quæ Ulysses

Subijt, statim verò cubile messuit manibus suis

Latum, foliorum enim erat copia affatim ingens,

Quantum ad duos vel tres viros tegendos sat esset

Tempore hyberno, etiam si potissimum sæviat.

25 Illum quidem videns lætatus est patiens divus Ulysses.

In medio autem cubuit, copiam verò superingessit foliorum.

Quemadmodum cum quispiam cineri torrem abscondit nigro

Agro in extremo, cui non adsunt vicini alij,

Semen ignis servans, ut ne aliunde incendatur :

30 Sic Ulysses folijs absconditus erat, huic sanè Pallas

Somnum in oculis fudit, ut ipsum quiescere faceret citò

Ab anxio labore, charas palpebras abscondens.

Δείξατο χερσὶ φίλησιν. ὃ δ' ἐν ποταμῷ λιασθεὶς
Σχοίνω ὑπεκλίθη, κύσι δ' ἱσθῶρον ἄρρεσιν.

Οχλήσας δ' ἄρσ' εἶπε πρὸς ἐν μεγαλήτερον θυμὸν.

Ὡ μοι ἔγω, τί πάθω, τί νύ μοι μέγιστα γένηται.

Εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκοιθῆα νύκτε φυλάξω.

Μὴ μ' ἄμυνδς τίβη περκαὶ κ' ἡήλυς ἱέρση

Εξέλιγν' ἀλγος δαμάσῃ κεκοιμήσθαι θυμὸν.

Ἀύρη δ' ἐν ποταμῷ ψυχρῇ ποίει ἡῶδι πρὸς.

Εἰ δὲ κεν ἐς κλιτὴν ἀνέσθας κ' δάσκειον ὕλλω,

Θάμενοις οὐ πυκνοῖσι κητιδρεφῶν, * εἴ με μετρίη

Ῥῆγος κ' κώματος, γλυκιστὸς δὲ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ.

Δείδω μὴ θήρῃσιν ἔλῃ κ' κύμα γένωμαι.

Ὡς ἄρσ' οἱ φρογίοιτι δδάσαστο κέρδιον εἶναι.

Ἢ ῥ' ἱμῶ ἐς ὕλλω. τίω δ' χερδὲν ὕδατος εὔρει

Εν θαρφαγομῶν, δδιδὲ δ' ἄρ' ὑπῆλυθ' ἵαίμεν

Εξομῶθι πεφυῶτας. ὃ μὲν φυλῆς, ὃ δ' ἐλαίης.

Τὴν μὲν ἄρ' ἔτ' ἀέμων Διόσι μὲν ὄχρὸν αὐτῶν.

Οὐδέποτε ἥλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν.

Οὐτ' ὁμῶς ἀεάσας Διόμορφοις ἄς ἄρσ' πυκνοί

Ἀλλήλασιν ἴφω ἱπταμῶδαδς, ἔς ὕπ' Οδυσσεύς

Δύσσει. ἄφαρ δ' ὠνίω ἱπταμῶσαιτο χερσὶ φίλησιν

Εὐρεῖαν. φύλλων γ' ἔλω χύσις ἤλιθ' ἀπὸ πᾶσι,

Ὅσων τ' ἔτι δύνῃ τρεῖς ἀνδρες ἔρυσσιν

Ὡρη χαμῆρην. εἰ κ' μέλα πρὸ χαλεπαῖνοι.

Τίω μὲν ἰδὼν γήθησι πολύτλας δῖος Οδυσσεύς.

Εν δ' ἄρσ' μίσση λίκτο, χύσι δ' ἐπεχέυατο φύλλων.

Ὡς δ' ὅτε πρὸς δαλὸν ἀποδῆν ὤϊκερυνε μελαίνῃ.

Ἀχρῷ ἐπ' ἰχαπῆς, ἃ μὴ πᾶσιν γαίτες αἴκιοι,

Σπέρμα πυρὸς σάζων, ἵνα μὴ πόθῃ ἀλλοθῆν αὐτοί

Ὡς Οδυσσεύς φύλλοισι καλύψατο. τῷ δ' ἄρ' Ἀθλίῃ

Ἰπποῖ ἐπ' ὁμῶσι χεῦ, ἵνα μιν πᾶντοσι πείσῃσι

Δυνατοῖς κρημαῖοι, φίλα βλίφαρ ἀμφικαλύψας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

5 **Α**θλίω ἐπιστᾶσαι ὄναρ Ναυσικῆα τῇ Αλκινόω θυγατρὶ.
 κελεύει αὐτῇ πλὴν ἰοδῆται ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγέσθω πλωῖν.
 πηλοῖον γὰρ αὐτῇ εἶναι τ' ἰαμὸν· ἢ ᾧ τὸ κελευσθῆναι ποιεῖ.
 ἔπειτα παίζει μὲν τῶν ἡγεσπαιῶν, ἀγούσας δ' αὐτῶν ὁ Οδυσ-
 σεύς ἐξυπνίζεται, καὶ διηγεῖται Ναυσικῆας, ἰοδῆται καὶ τροφίῳ παρ
 αὐτῆς λαβὼν, ἐπιταί αὐτῇ εἰς πλὴν πόλιν.

Α Λ Λ Η.

10 Ζῆται ᾧ Ναυσικῆα κῆρυς ἐν Σχερίῃ Οδυσῆα.

Ως ὁ μὲρ ἔνθ' ἐκείθεν πολὺντας δ' ὅσ' Οδυσσεύς,
 ὕπνῳ καὶ κρυψίῳ ἀρημῷ αὐτίκ' Αθλίῳ
 Βῆ' ῥ' ἐς Φαιῶν ἀνδρῶν δῆμῳ τι πόλιν τε.
 Οἳ πρὶν μὲρ ποτ' ἴνασι ἐκ ἐννεχόρου Ἰατρῆς.
 15 Ἀγχοῦ Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερμυορέοντων,
 Οἳ σφίεας σνίσκοντο, βίηφι ᾧ φίρπερι ἦσαν.
 Εἶσαν ἀνστήσας ἄγχι Ναυσίητος θροῦδος,
 Εἶσιν δ' ἐν Σχερίῃ ἐκείνους ἀνδρῶν ἀλφειῶν.
 Ἀμφὶ ᾧ τῆχος ἔλασσι πόλιν, καὶ εἰδείμωτο οἴκους,
 20 Καί νηὸς ποίησι θιῶν, καὶ ἰδίσσασαί ἀργύρας.
 Ἀλλ' ὁ μὲρ ἤδη κηρὶ δαμκίς αἰδὸς δὲ βεβήκει·
 Ἀλκίνοος ᾧ τότε ἦρχε θιῶν ἅπο μέδεια εἰδώς.
 Τῷ μὲρ ἔβη σφίς δῶμα θιὰ γλαυκῶπις Αθλίῳ.
 Νόστοι Οδυσσῆϊ μεγαλήτερε μετόπισσε
 25 Βῆ' δ' ἰδμὲν ἐς γαῖλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κρύεθ
 Κοιμᾶν, ἀθανάτησι φυλῇ καὶ αἰδὸς ὁμοίῃ,
 Ναυσικῆα θυγατὴρ μεγαλήτερε Αλκινόοιο,
 Παρ' ᾧ δὲ ἀμφίπολοι χαλῶνται ἀπο κλέδος ἔχουσαι
 Σπυθμοῖν ἐκείπερθε, θυρεὶ δ' ἐπὶ κέντροι φαειναί.
 30 Ἡ δ' ἀνέμου ὡς προῖα ἐπίσσυτο δῆμνια κρύεθ.
 Στῆ' δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν σφίς μῦθοι ἔειπεν,

Εἰδομένη

ARGUMENTUM SEXTI
LIBRI ODYSSEÆ.

MINERVA in somnio astant Nausicaæ Alcinoi filiz, jubet illi vestes ad flumen adductas lavare, instare enim ei nuptias. Illa verò iussa fecit, deinde ludit cum ancillis. Audiens autem ipsas Ulysses expergiscitur, & precatus Nausicaam, vestibus & cibo ab ipsa acceptis, sequutus est eam in urbem.

ALIUD.

Z, Nausicaa benignè excipit in Scheria Ulysses. 10

Sic quidem illuc dormiebat patiens divus Ulysses,
Somno & labore afflictus: interea Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populūque urbemque,
Qui antea quidem habitabant in spaciola Hyperia,
Prope Cyclopa viros superbientes,
Qui ipsos prædabantur. viribus enim potiores erant,
Hinc exurgens deduxit Nausithous deo similis.
Collocavit verò in Scheria procul ab hominibus ingeniosis:
Circum verò murum duxit civitati, ædificavit & domos,
Etiam templa fecit deorum, & divisit agros. 20

Phæacensium origo.

15

Sed hic jam fato domitus, ad inferos descenderat:
Alcinous verò tunc imperabat, à dijs consilia doctus.
Hujus quidem perrexit ad domum dea cælia Minerva,
Reditum Ulyssis magnanimi consultans,
Celeriter ibat ad thalamum fabrefactum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & specie similis, 25
Nausicaa filia magnanimi Alcinoi.

25

Aderant duæ ancillæ à Gratijs pulchritudinem habentes
Apostibus utrinque, fores verò imminebant lucidæ.
Illa verò venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ.
Stetit sanè supra caput, & ipsam sermone alloquuta est

30

Afsimi-

Affimilata filia celebris à re navali Dymantis

Quæ ei æqualis quidem erat, grata autem animo :

Minerva
Nauſi-
caam al-
loquitur Huic ſciſam affimilans alloquuta eſt cæſia, Minerva,
Nauſicaa, ecquid te ſic negligentem peperit mater ?
Veſtes etenim tibi jacent neglectæ pulchræ,

5 Tibi verò nuptiæ inſtant, ubi oportet pulchras teiſam
Induere, alias verò illis præbere qui te ducent.

Etenim ex his fama hominibus naſcitur

Bona, gaudent verò pater & veneranda mater.

10 Sed camus loturæ ſimul cum aurora apparente,

Et ego adjutrix ſimul ſequar, ut celerrimè

Expediaris, quoniam non diu virgo eris.

Jam enim te ambiunt optimi in populo

Omnium Phæacum, ubi tibi genus eſt etiam ipſi.

15 Sed agè incita patrem inclytum matutino tempore

Mulos & currum appararo, qui vehere queat

Tunicasque & peplos, & pallia pulchra :

Quippe tibi ſic ipſi multo honeſtius eſt quàm pedibus

Ire, multum enim abſunt lavacra ab urbe.

20 Ipſa quidem ſic loquuta abiit cæſia Minerva

Ad Olympum, ubi inſiunt deorum ſedem firmam ſemper

Elle, quæ neque ventis concutitur, neque unquam imbre

Rigatur, neque nix admoveretur, ſed potius ſerenitas

Volat abſque nube, lucidus verò circumfulget ſplendor

25 In quo delectantur beati dii diebus omnibus :

Huc abiit Pallas poſtquam rem narravit puellæ,

Continuò aurora aderat pulchra quæ ipſam excitabat

Nauſicaam pulchris peplois : cæterum admirata eſt ſomnium.

Feſtinabat ire per domos ut annunciareret parentibus,

30 Patri charo & matri : naſta autem eſt intus exiſtentes.

Illa quidem ad focum ſedebat cum ancillis ſcæminis

Penſum verſans marina purpura tinctū : in hunc autem foras

Egredientem incidit ad inclytos reges.

Ad conſilium, quò ipſum vocârunt Phæaces generoſi.

35 Hæc valdè propè aſtans charum patrem alloquuta eſt,

Pater chare, num certè mihi apparaveris currum

Excelfum, rotundum, ut pulchras veſtes ducam

Εἰδομένη κούρη ναυσικλειπῷ Διόμαντος,
 Ἡ οἱ ὀμιλικὴ μῆρ' ἔλω, καχάριστο ἧ θυμῷ·
 Τῇ μιν ἰοισαμένη παρσιφὴ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ,
 Ναυσικία, τί νυ σ' ὦδ' ἐμνήμεθα γυναικὶ μήτηρ;

28. Τῇ-
 μῆρ' ἔλω-
 5 Δι-
 οἱ οἱ
 30 πᾶ

Εἴματα μῆρ' τοι κείται ἀκηδέα σιγαλόεντα.
 Σοὶ ἧ γαίης χιδὸν ἴπιν, ἵνα χεῖρ καλὰ μῆρ' αὐτίκω
 Εἰσὺλῃ, πᾶς ἧ πῖσι παρσέειν οἱ κε σ' ἀγνοῖται.
 Ἐκ γάρ τοι θούτων φάτις ἀνθρώπων ἀναβαίνει
 Εὐδλή· γαίρουν ἧ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἀλλ' ἴομεν πηλυπλοῖα ἀμ' ἡοὶ Φαινομένηφι,
 Καὶ τοι ἰγὼ λυσιεῖδος ἀμ' ἔψομαι, ὅφρα πύχην
 Ἐντυώσῃ. ἵπτεῖ ἔτι ἔπ' ὀλοὸν παρσένος ἵσταται·
 Ἡδὴ γάρ σι μνησθῆται ἀελσῆς καὶ δῆμον
 Πάντων Φαίηκων, ὅθι τοι γένος ἴσι καὶ αὐτῇ.
 Ἀλλ' ἄγ' ἐπὶ τρωων πατέρων κλυτὸν ἥϊδι παρ
 Ἡμίονος καὶ ἄμειβας ἱφοπλίσσῃ, ἥ κεν ἄγχοι
 Ζῶσθα τε καὶ πέπλος καὶ ῥήγμα σιγαλόεντα·
 Καὶ δὲ τοὶ ὦδ' αὐτῇ πολὺ κῆλλοι καὶ πένθεισιν
 Ἐρχεσθ', πολλοὶ γὰρ ἄπο πηλυπλοῖ εἰσι πύλησ'.

10

15

20

Ἡ μῆρ' αἶψ' εἰπούσ' ἀπίθῃ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ
 Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδης ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Εμμένει· ἔτ' αἰέμενοι πιάσονται; ἔτι ποτ' ὁμῶρα
 Διεύεται, ἔτι χεῖρ ἐπιπίλινται, ἀλλὰ μάλ' αἰδρῇ
 Πέπταται ἀντίφίλος, λιυκὴ δ' ἐπιδιδραμὴ αἴγλη.
 Τῷ ἔτι τέρεπονται μέγχερες θεοὶ ἤματα πάντα·
 Ἐνθ' ἀπίθῃ Γλαυκῶπις, ἵπτεῖ Διφραπύφραδι κούρη.
 Αὐτίκα δ' ἡὼς ἤλθει ἱέδρωνος, ἥ μιν ἔγειρε
 Ναυσικίαν ἐυπύκλον· ἄφαρ δ' ἀπιδυμῆας ὄνειρον.
 Βῆ δ' ἵσταται Διφραπύφραδ', ἵν' ἀγχιλαίῃσι τοκῶσι,
 Πατρὶ φίλῃ καὶ μητρὶ κηρήσαστο δ' ἱπποῖσι ἰόντας·
 Ἡ μῆρ' ἵπ' ἰχάρεθ' ἵστο λυγρὰ ἀμφιπέλοισι γυναιξίν.
 Ἡλέσθητο στροφῶσ' ἀλιπτόρεφρος· πᾶς ἧ θύραζε
 Ἐρχομένη ξύμβλητο μῦθ' κλειτὸν βασιλῆας
 Ἐς βαλὼν, ἵνα μιν κῆλλοι Φαίηκες ἀγνοῖ.

25

28. Τῇ-
 30 πᾶ

Ἡ ἧ μάλ' ἄγχι σταφίλον πατέρων παρσένος,
 Πάσπα φίλ' ἔκ' αὖ δὴ μιν ἱφοπλίσσας ἀπὸ πύλου
 Ὑψηλῶν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ ἔμμετ' ἀγνοῖται

35 28.
 ἱφοπλίσ-
 σας

Κ: πᾶ.

- Ες ποταμὸν πλωύμεσαι, τί μοι ῥεῦπυρμήα κείτῃ;
 7λ. ἰόν. Καὶ δέ σσι αὐτῷ ἴοικε μὲν πρῶτισιν * ἰόντι
 πε Βελας βελεύειν καὶ παρὰ χερσὶ εἴματ' ἔχοντι.
 Πάντε δέ τι φίλοι ἦσι εὐὶ μεγάροισι γράσσιν.
 9 Οἱ δ' ὅπ' ὀφείοντες, τρεῖς δ' ἦϊροι παλαιοῖτες.
 Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλουτα εἴματ' ἔχοντες
 Ες χερσὶν ἔρχομαι· τί δ' ἐμὴ φρενὶ πάντε μέμελῃς.
 Ως ἴφατ'· αὐδὲτο γὰρ παλαιοὶ γάμοι ἐξονομῆναι
 Πατρὶ φίλῃ· ὃ ὅ πάντε νοεῖ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
 10 Οὐτὶ τίς ἡμίονον φρονέει πέρας, ἔτι πῦρ ἄλλῃ.
 Ερχομαι· ἀπὲρ τίς δμῶϊς ἐφοπλίσευσιν ἀπώλω
 Ὑψηλῶ εὐκυκλοι, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.
 Ως εἰπὼν, δμῶϊσιν ἐκέλευε, τοῖ δ' ἐπίθοντο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἀμαξῶν εὐτρεφον ἡμιονοῖν
 15 Ὀπλίῃ, ἡμίονος δ' ὕπαρην, ζυζάνθ' ἰπ' ἀπώλω.
 Κέρη δ' ἐκ παλάμοιο φέρον ἐοδῆτα φαεινῶ,
 7ε. κατ' Καὶ τῶν μὲν * κατήγηκεν ἐνέεισθ' ἰπ' ἀπώλω.
 7ηκαν Μήτηρ δ' ἐν κίσῃ ἱπιδει μδροεὶ ἐδωδῶν,
 Παντοίῳ, ἐν δ' ὄψα τίθει. ἐν δ' οἶνον ἔχουσιν
 20 Ἀσκά ἐν αἰγείῳ (κνύρη δ' ἐπιθήσῃτ' ἀπώλῃς)
 Δῶκε ὃ χρυσεῖα ἐν ληκύθα ὕχρον ἔλαιον,
 Εἴως χυτλώσασθαι (ὡς ἀμφιπέλοισι γυναιξίν·
 Ἡδ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ λῦα σιγαλόεντα,
 Μάστιξ δ' ἐλάαν· καὶ αὖτις δ' ὡς ἡμιονοῖν·
 25 Αἱ δ' ἄμφοι πανύοντο φέρον δ' ἐοδῆτα καὶ αὐτίδῃ,
 Οὐκ οἶδ' ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 Αἱ δ' ὅτι δὴ ποταμὸς ῥόοι παρὰ χερσὶν ἔχοντε,
 Εἰθ' ἦτοι πλωοὶ ἦσαν ἐπηϊταῖοι, πολὺ δ' ὕδωρ
 Καλὸν ὑπὲρ ποταμῶν, μάλα παρὰ ῥυπόωντα κατήρηται.
 30 Εἰθ' αἶψ' ἡμίονος μὲν ὑπὲρ ποταμῶν ἀπώλῃς,
 Καὶ τὸς μὲν σῶας ποταμὸν ὡρῶς διήεντα.
 Τρωγεν ἄρ' ὡς μελιχρῆα· τί δ' αἶψ' ἀπώλῃς
 Εἴματ' ἔχοντες ἔλονται, καὶ ἐσφόρειον μάλα ὕδωρ.
 Σταθεὶ δ' ἐν βόθροισι τοῖς ἐλδοι παρὰ φέροντα
 35 Αἰπὲρ ἱπὲρ πλωῶν τε καὶ παρὰ τὸ ῥύπαι πάντα,
 Εξείης πίπτεσαν ὡρῶς δὴν ἄλῃς, ἦχι μάλιστ'
 Αἰγίῳ ποτὶ χέρσιν ἀποπλωύσκει παλάσσοι

Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ jacent ?

Quin etenim tibiipsi convenit inter primores versantem
Consilium consulere, pulchras corpori vestes habentem :

Quinque autem tibi chari filij in regia sunt,

Quorum duo in matrimonio, tres autem juvenes florentes : §

Hi semper volunt recens lotis vestibus induti

Ad saltationem ire, hæc mea menti omnia curæ sunt.

Sic ait : verebatur enim floridas nuptias nominare (mone,
Patri charo, ille vero omnia intelligebat, & respondebat ser-

Neque tibi mulos invideo filia, neque quicquam aliud : 10

Abi, cæterum tibi famuli apparabunt currum

Altum, rotundum contabulatione instructum.

Nausicaa
Alci-
noem po-
trem al-
loquitur

Sic loquutus servis præcepit, hi verò paruerunt.

Illi quidem extrâ, currum velocem à mulis agitarum

Instruebant, mulos vero subegerunt, junxeruntque sub curru, 15

Filia verò è thalamo ferebat vestes pulchras,

Et eas quidem composuit bene polito in curru.

Mater verò in cista collocabat decentem cibum

Varium, obsonia autem imposuit, vinum verò infudit,

Utrem in caprinum, puella verò conscendit currum, 20

Dedit verò aurea in ampulla humidum oleum,

Ut ungeretur cum famulis mulieribus.

Illa verò accepit flagellum & lora pulchra,

Flagellavit autem ut currebant, strepitus autè fiebat à mulis.

Hi autè incessanter extendebantur, ferebantque vestes & ipsâ 25

Non solam, simul cum illa ibant ancillæ aliz.

Illæ vero quando jam fluvij ad alveum limpidū pervenerunt,

Ubi lavacra erant toto anno durantia, multa autem aqua

Pulchra proflebat atque plurimū sordidata ad purgandū apta

Ibi illæ mulos quidem solvebant à curru, 30

Et eos quidem agebant fluvium ad vorticosum,

Ut ederent gramina dulcia, ipsæ verò à curru,

Vestes manibus ceperunt, & infundebant nigram aquam.

Calcabant autè in scrobibus celeriter certamen proferentes,

Cæterum postquam laveruntque purgaruntque sordes omnes 35

Ordine extenderunt ad littus maris, quâ potissimum

Lapillos ad littus abluebat mare :

Nausicaa
& mini-
stræ si-
mul la-
vantur.

Illæ verò lotæ & unctæ splendido oleo,
 Prandium deinde sumpserunt ad ripam fluvij.
 Vestes autem solis expectabant dum siccarentur splendore.
 Cæterum postquam cibo saturatæ ancillæque & ipsa,
 5 Pila ipsæ ludebant capitis redimicula deponentes.

Compa-
 ratus Diana
 nœ Nau-
 sicaa.

- His autem Nausicaa pulchris ulnis incepit cantilenam,
 Qualis autem Diana incedit per montes sagittis gaudens
 Aut per Taygetum arduum aut Erymanthum,
 Sese oblectans capris & velocibus cervis,
 10 Simul cum illa Nymphæ filia Jovis Ægiochi
 Agrestes ludunt, gaudet verò mente Latona,
 Omnes verò ipsa capite supereminet, atque fronte,
 Facilis verò cognitu est, pulchræ verò omnes:
 Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.
 15 Sed quando jam rursus domum itura erat,
 Junctis mulis, plicatisque vestibus pulchris,
 Tum statim alia excogitavit dea cælia Minerva,
 Ut Ulysses excitaretur videretque pulchris oculis puellam.
 Quæ illum ad Phæacum virorum urbem deduceret.
 20 Pilam deinde jecit ad ancillam regina.
 Ab ancilla quidè aberravit, in profundū autè incidit gurgitè
 Illæ verò altè clamarunt, ipse autè excitabatur divus Ulysses
 Sedens autem deliberabat in mente & in animo,
 Heu mihi quorūmnam hominum ad terram deveni?
 25 An ne hic injurij & agrestes neque justij?
 Aut hospitales, & ipsis est mens deorum reverens?
 Ut me puellarum invasit fœmineus clamor
 Nympharum, quæ habitant montium summos vertices,
 Et fontes fluviorum, & palustria loca herbosa:
 30 An fortassis homines sum prope vocales?
 Quin ego ipse experiar atque videbo.
 Sic loquutus arbustis clam egreditur divus Ulysses,
 Ex densa autem sylva ramum fregit manu crassa,
 Folij ut tegeret circa corpus pudenda viri.
 35 Festinabat autem ire, veluti leo montanus viribus fidens,
 Qui incedit madidus & ventos passus, inxus ei oculi
 Ardent, cæterum hic ad boves accedit, aut oves,

Aut

Αἰ δ' ἔπειτα μέδραι, καὶ * χερσὶν ἀμύνειν λίπ' ἐλαίῳ,
 Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοιντο παρ' ὀχθησὶν ποταμείῳ.
 Εἴματα δ' ἡελίοιο μῦθον τερσέμεναι αὐγῇ.
 Αὐτὰρ ἔπει σίτην περφόρει δμῶαί τε καὶ αὐτῇ.
 Σφαίρην καὶ τ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρηδόμενα βαλάντῳ.
 Τῇσι δ' Ἰσχυροὶ λαοκώλεις ἤρχατο μολῆς.
 Οἷν δ' Ἀρτεμὶς εἰσι κατ' ἔρεθ' ἰοχάεσσιν,
 Ἡ καὶ τῷ γατοφειμακίῳ, ἡ ἑρμύμαχον,
 Τερπομένη καὶ παρθεῖσι καὶ ἀκείῃσι ἐλάφοισι,
 Τῇ δὲ θ' ἄμφο Νύμφαι καὶ ῥαυτοὶ Διὸς Αἰγυόχοιο
 Ἀχαιοὶ μὲν παίζουσιν· γέγηθε δὲ τε Φρύνει Λητώ,
 Πασαῖαν δ' ὕψις ἤγαγε καὶ ἔχει ἡδὲ μετῴπῳ.
 Ρεῖα δ' ἀειγνώτῃ πίλινται, καὶ λαὸι δὲ τε πᾶσιν.
 Ως ἤγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν αἰεθρὶ δεῖνασθαι,
 Ζεύξασ' ἡμίονους, πλύξασαί τε εἴματα καλὰ,
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ως Ὀδυσσεύς ἔχρειτο, ἰδὼν τ' ἐνώπιον καρόβῳ,
 Ἡ οἱ Φαίηκων ἀνδρῶν πόλιν ἤγχεσσαντο.
 Σφαίρῃσιν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφιπόλοισι βασιλῆα.
 Ἀμφιπύλῳ μὲν ἄμφοτε, βαλεῖν δ' * ἔμπεστο δῖνῃ.
 Αἰ δ' ἐπὶ μακρῇ αὖσαν, ὁ δ' ἔχρειτο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Εὐχόμενος δ' ἄρ' αἰετὶ καὶ Φρύνει καὶ καὶ θυμῷ,
 Ὡς μοι ἐγὼ, τίων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 Ἡ ῥ' οἷγ' ὕβρισται τε καὶ ἄχρητοι, ἡδὲ δίκαιοι;
 Ἡ δὲ φιλόξενοι, καὶ σφί νῶος ἐστὶ θεοδότης;
 Ως τί μοι κυρτάων ἀμφηλυθεῖ γῆλυς αὐτῇ
 Νυμφάων αἰ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κέρηνα,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ κείτεια ποιήεντα.
 Ἡ νῦν πρὸς ἀνθρώπων εἰμὶ χυδῶν ἀνδρῶντων;
 Ἀλλ' αἶγ' ἐγὼν αὐτὸς πενήστμα, ἡδὲ ἰδύμας.
 Ως εἰπὼν θάμινον ὑπὸ δούτρῳ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἐκ πυκνῆς δ' ὕλος πτόρθον κλάσσε χερσὶ παχείῃ
 Φύλλῳ, ὡς ῥύσασθαι παρὰ χερσὶ μέδεα φαντός.
 Βῆ δ' ἱμῶν ὥστε λίαν ἐρεσίστοφος, αἰεὶ πεποιθώς,
 Ὅς τ' εἴσ' ὑόμηνος καὶ αἰήμηνος, ἐν δὲ οἱ ὅσος
 Δαΐστωρ αὐτὰρ ὁ * βροτῶν ἰσχυροῦς ἢ οἷοισιν,

26. α-
 λειχά-
 μδραγ

5

19 26.
 Τῇ δὲ
 ἄμφο

15

20 .
 26. ἱμ-
 βολι

25

30

26. βη-
 35 σι
 μετρε-
 χεσται

Ἡ μὲν ἄροτρες ἐλάφες· κίλισται δὲ ἐκαστὴ
 Μήλων περὶ σέντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἰλθεῖν.
 Ὡς Ὀδυσσεὺς κούρησιν εὐπλοκάμοισιν ἔμιλλε
 Μιξίαλ, γυμνὸς παρ' ἑών. χρεὶν γὰρ ἔχοντα.

5 Σμερδαλίας δ' αὐτῇσι φάσθαι, κακὰ κερμίδι· ἄλμην
 Τρίσσαν δ' ἄκλυδις ἄλλη ἔσθ' ἥϊονας παρ' ἐχρύσας·
 Οἷη δ' Ἀλκινόου θυγατρὸς μήρι, τῇ γὰρ Ἀθηνῇ
 Θάσσεσσι σοὶ φρεσὶ γῆκε, καὶ ἐκ δὲ αἴλιτο γῆρας·
 Στῇ δ' ἀντιχομδρη, ὃ ἥ μερμηραῖον Ὀδυσσεὺς

10 Ἡ γυνὴν λίσσεται λαβῶν. εὐώπιδα κούρην,
 Ἡ αὖτως ἐπίσταν λήσσει δὲ μελιχίοισι
 Λίσσεται, εἰ δειξέτω πόλιν καὶ ἄμφοι δειπ·
 Ὡς ἄρα οἱ φρογίοιτι δάσσαντο κέρδιον εἶναμ.
 Λίσσεται ἐπίσταν λήσσει δὲ μελιχίοισι,

15 Μὴ εἰ γυνὴ λαβόντη χολώσεται φρένα κούρη.
 Αὐτήν γε μελίχριον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,
 Γουῦνμοισι ἀνάσσει θεὸς ἐν πρὸς ἡ βροτῶν ἐσσι.
 Εἰ μὲν πρὸς ἐσσι τοὶ ἔργον ἐνὶ ἔργῳ ἔχουσιν,
 Ἀρτίμιδι σὶ ἔργῳ Διὸς κούρη μεγάληο.

20 Εἶδός τε μέγας τε φυλὴν τ' ἄγχι σταῖς ἔσκα·
 Εἰ δὲ πρὸς ἐσσι βροτῶν τοὶ ἐπὶ χροὶ καμπαῖσαι,
 Τελσμάκους μὲν (οἱ γὰρ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Τελσμάκους ἡ κασίγνητοι) μάλα πρὸς σφίσι θυμῶς
 Αἰὲν ἐφροσύνῃσιν ἰαίνονται οἷον σέο.

25 Λιγασόντων τοῖόνδε θύλος χρεὶν εἴποι χρεῦσθαι.
 Κάινος δ' αὖ παρ' ἐκείνῳ μετάρτατος ἔχον ἄλλων
 Ὅς κείν' εἰδέναισι βρείσας οἰκόνδ' ἀγείρηται.
 Οὐ γάρ γε πρὸς τοῖον ἰδὼν βροτῶν ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐτ' αἰδρ', ἔτι γυναικῶν, σέβας μὲν ἔχει εἰστροχύνειται.

30 Δὴ λῶν δὴ ποτὶ τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 Φοίνικος ἵον ἔργος ἀνερχόμενοι ἐνόησαν·
 (Ἠλθον γὰρ καὶ κείνοι, πολὺς δὲ μῦθος ἔπαυτο λαῶς
 Τῶν ὁδῶν ἡ δὲ ἔμιλλαι ἔμοι κακὰ κήδε' ἔσταλ)·
 Ὡς δ' αὖτως καὶ κείνο ἰδὼν, ἐπὶ γῆπτα θυμῶ

χ. ἑ-ι
 πλ. ι

35 Διὸς· ἐπὶ δὲ ἔπειτα τοῖον ἀνέλυθον ἐκ δέρου γαίης·
 Ὡς σὶ γυνὴν ἄγαμαι τε τίθηται τε, δειλὴν τ' αἰνῶς
 Γουῦναι ἄψαλ, χαλεπὸν δέ μοι πίνος ἔχοντα.

Aut ad agrestiores cervos, jubet verò eum venter
 Pecudes tentaturum, etiam ad densam domum ire :
 Ita Ulysses puellas pulchrisomas erat
 Accessurus, nudus quamvis esset : necessitas enim urgebat.
 Horrendè autem ip̄is apparuit afflictus sanguine.
 Diffugerunt autem huc atque illuc per littora præminentia.
 Sola autem Alcinoi filia constitit, ip̄i enim Pallas
 Audaciam in mente indidit, & metum exemerat è membris,
 Stetit autem contra ip̄sum exceptura: hic cogitabat Ulysses,
 An supplicaret genua prendens pulchræ oculis puellæ.
 Aut temerè verbis longè stans blandis
 Precaretur, si ostenderet civitatem & vestes donaret.
 Sic sanè ei cogitanti videbatur satius esse,
 Precari verbis eminus stando blandis,
 Ne ei genua prehendenti irasceretur mente puellæ.
 Protinus blandum & astutum dixit sermonem,
 Suppliciter te oro ò regina sive quis deus aut mortalis es :
 Siquidem deus es qui latum cælum incolunt,
 Artemidi te ego Jovis filiz magni
 Forma que magnitudineque indoleque quã proximè assimilo
 Sive aliquis es hominum, qui supra terram habitant,
 Ter beati tibi pater & veneranda mater,
 Ter beati fratres, valdè nimirum ip̄orum animus
 Usque læticia perfunditur tui gratia,
 Videntibus tale germen ad choream te euntem.
 Porro rursus ille animo felicissimus præter cæter os,
 Quicumque te sponsalijs onerans, domum duxerit.
 Nondum enim talem vidi hominem oculis,
 Neque virū neque mulierè : admiratio me tenet aspicientem.
 Nuper in Delo tale Apollinis juxta aram,
 Palmæ recens germen succrescens vidi.
 (Profectus enim eram illuc. multus autem mihi erat populus
 In ea profectioe, quæ mihi malum infortunium erat)
 Sic fortè & illud conspicatus obstupui animo
 Diu, quando quidem nunquam tale succreverat lignū è terra
 Ita te ò mulier admiror, obstupear, & vereor vehementer
 Genua prehendere, difficilis nam me dolor occupat.

5
 Terre-
 naur puell
 læ viso
 nudo
 Ulysses.

10

15

Ulysses
 Naufi-
 cam sup
 plex al-
 loquitur

20

25

30

35

Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum:

Interea me usque fluctus ferebat, & celexes procellæ

Insula ob Ogygia: nunc verò me huc appulit deus,

Ut adhuc fortasse & hic patiar, malum, non enim puto

5 Finem facturos, verùm adhuc multa dii efficiunt antè.

Sed ò regina miserere, ad te enim misérias multas perpeſſus

Primam veni, aliorum autem neminem novi

Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.

Urbem mihi ostende, da verò panem ad me circūcingendū,

10 Si quod fortasse integumentū linnearū vestiū habes huc pro-

Tibi vero dii tanta dent, quanta animo concupiscis (secta.

Maritum, & familiam, & concordiam præbeant

Bonam, non enim eo quicquam præstantius & melius

Quàm cū concordēs consilijs, rem familiarem administrant

15 Vir atque conjunx: multos dolores hostibus,

Gaudia autem benevolis, maximè autem audiunt ipsi.

*Nauticæ
respondet
Ulyss.* Hunc autē rursus Nauticæ albis ulnis contra altoquuta est,
Hospes quandoquidem nō ignavo, nec stulto similis es viro,
Jupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus.

20 Bonis atque malis prout vult unicuique,

Et fortasse tibi isthæc dedit; te autē oportet pati nihilo secius

Nunc, postquam ad nostram & terram & urbem venis,

Neque vestium indigebis neque alienjus alterius rei

Earum quæ decent supplicem miserum occurrentem.

25 Urbem autem tibi ostendam & dicam nomen populorum.

Phæacēs hanc urbem & terram habitant,

Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi,

Hujus inter Phæacēs supereminet & imperium & potentia.

Dixit sanè & ancillis pulchricomis imperavit,

30 Sistite gradum mihi ancillæ, quod fugitis virum intuitæ?

An scilicet aliquem hostium putatis esse virorum?

Non est hic vir humidus homo, neque esse possit,

Qui Phæacum ad terram veniat

Hostilia inferens: valdè enim chari sunt immortalibus.

35 Habitamus præterea seorsum undoso in mari

Extremi, neque aliquis nobiscū homo cōmereiū habet alius.

Verùm hæc aliquis infelix errans huc venit.

Quem

Ἰθιζὲς ἱεκεῖσ' ὄφρα γ' ἤμετι αἶνεπα πότνι·
 Τόφρα δὲ μ' αἰεὶ κύμα φέροι κραυπαῖ π' ἱνέλαι
 Νήσῃ ἀπ' ὠγομένης· νυῦ δ' εἰσὶν δὲ κρόταλλοι δαίμονι,
 Οφρ' ἐπ' που καὶ τῆδε πάλιν κραυγὴ· ἔ γδ' οἶον

Παύσειδ'· πάλ' ἐπ' παλαιὰ θοοὶ τελέουσιν πέποιθιν.

Ἀλλὰ ἄνακ' ἐλίσσεται· σι γδ' ἔτι πολλὰ μετρήσας

Ες περὶ τὴν ἰσχυρίην, πῶς δ' αἰσῶν ἔπειτα οἶδα

Ἀνθρώπων οἱ τίωδε πάλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.

Ἄστυ δὲ μοι δείξον, δὸς ἢ ῥέκτος ἀμφὶ βαλίσκῳ,

Εἴη που εἴλυμα σπείρων ἕως ἐσθλὸν ἔσπε.

Σοὶ ἢ θοοὶ τόσσα δύνω, ὅσα φρεσὶ σῆπι μύροισι.

Ἀνδρῶν τε καὶ οἰωνῶν ἐμφορεσκύνω ἑκασταίῃς,

Εὐθλίω· ἔ μιν γδ' ἐπεὶ καὶ κρείσσει καὶ ἄρειον

Ἡ ὅθ' ἐμφορεῖται τὸν νόμον αἰὲν ἔχον.

Ἀπὲρ ἡδὲ γυνὴ· πάλ' ἄλλα δὲ σφ' ἐμείπει.

Χάρμακα δ' ἐν μέρτεσσι· μέγιστα δὲ τ' ἔκλυον αὐτὰ.

Τὸν δ' αὖ Νηυστῆρα λυγρότατος ἀντίοι λῶδον·

Ζεῖν, ἐπεὶ ἔτι κραυγὴ ἔτι ἀφ' ὅσων φωνῶν ἱεκεῖσ,

Ζεὺς δ' αὐτὸς ἴμεν ὄλοκα Οὐρανὸν αἰθρῶν ποσσίν.

Εὐθλοῖς ἡδὲ κραυγαῖν, ὅπως ἐβλήσιν ἑσπερ.

Καὶ που σοὶ * τὰ δ' ἰδοῖαι, σι γδ' ἔτι περὶ τῶν ἑμπερ.

Νυῦ δ' ἐπεί ἡμετέρην τι πάλιν καὶ γαῖαν ἰσχυρίεις,

Οὐτ' οὐδ' ἐσθλὸς διυήσεται, ὅτι τὸν αἶμα.

Ὡς ἰπέοιχ' ἰκέτιν τελευτῶν ἄνθρωποι.

Ἄστυ δὲ τοι δείξω, ἱεῖα δὲ τοι οὐδὲν ἐλάττω.

Φαίης τις μὲρ τῶνδε πάλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκίνοοιο,

Τῷ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κέρτος καὶ βίη τε.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφὶ πλοῦσι ἐν δόλοισι κέλευσται.

Στῆ τί μοι ἀμφὶ πόδας· ποτὶ φίλοντι φάσκει ἰδοῖσθαι.

Ἡ μή που πᾶσι δυσμνήωνι φάσκει ἐμὲν αἰδρῶν.

Οὐκ ἔσθ' ἄν τις αἰεὶ δειλὸς βροτῶν, οὐδ' ἄν τις

Ὅς κεν Φαίηκων αἰδρῶν ἐς γαῖαν ἔλυσται.

Δησιότητα φέρων· μέγα γδ' φίλος ἀνθρώποις ἐστί.

Οἰκίον μιν δ' ἀπ' αὐτῆς παλὺν ἔλαττον αἰεὶ πύττα.

Ἐχάτοι, ἔδδ' περ ἄμμι * βροτῶν ἑμὲν ἔσθ' ἄλλος.

Ἀλλ' ὅδ' περ δὲ δῶκεν, ἀλὲν μιν δ' ἐλὼν αἰεὶ πύττα.

Ἀλλ' ὅδ' περ δὲ δῶκεν, ἀλὲν μιν δ' ἐλὼν αἰεὶ πύττα.

Ἀλλ' ὅδ' περ δὲ δῶκεν, ἀλὲν μιν δ' ἐλὼν αἰεὶ πύττα.

Ἀλλ' ὅδ' περ δὲ δῶκεν, ἀλὲν μιν δ' ἐλὼν αἰεὶ πύττα.

Ἀλλ' ὅδ' περ δὲ δῶκεν, ἀλὲν μιν δ' ἐλὼν αἰεὶ πύττα.

Τὸν κὺν χερὶ κημίην· σφῆς γὰρ Διὸς εἰσὶν ἄπαντες
 Πῆϊοί τε Πύρροι τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 Ἀλλὰ δὸς ἄμφιπολοι ξείνη βρώτῃ τε πόσιν τε·
 Λύσεται δ' ἐν ποταμῷ ὅθ' ἐπὶ Κρίπας ἔς ἀνέμωιο.

20. δ' ζ Ως ἔφαθ'· αἱ δ' ἄϊσαν τε καὶ ἀπῆλοισι * κέλευσεν
 ἵσαν τε· Κάδδ' ἄρ' Ὀδυσῆ' εἶπεν ἐπὶ Κρίπας, αἷς ἐσάλευσεν·

20. κί- Ναυσίφω αἰσάτορ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

λάον Παρ δ' ἄρα οἱ φῶρος τε χερσὶν ἀνέμωιο ἔθηκεν,

20. ὅδ' Ὀδυσσεὺς ἔχουσιν ἐν λακύνῃ ὑπερὶ ἑλάνων.

ὡς αἰ 10 Ηνωθὺν δ' ἄρα μὲν λυγρὸν ποταμῷ ῥέοι,

οἶσεν· Δὴ ῥα τίτ' ἄμφιπόλοισι μετῴδῃ δι' Ὀδυσσεύς.

Ἀμφιπολοι γῆρ' ἔντυ λυγρόν, ὅφρ' ἔγω αὐτὸς

Ἀλκίῳ ἄμωιο λυγρόνταμαι, ἀμφὶ δ' ἑλάνῳ

Χείροστομαι, ἢ γὰρ διερὸν δάκρυον ἐστὶν αἰοίφῃ.

15 Ἀντίῳ δ' ἔκ αἰ ἔρωτα λείστομαι· αἰδέομαι γὰρ

Γυμναῶν, κούρεσιν ἐν πολέμοισι μετῴδῃ.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρεν.

Αὐτὰρ ὁ ἐν ποταμῷ χεῖρα ῥέζετο δι' Ὀδυσσεύς

Ἀλκίῳ ἢ οἱ ῥῶτα καὶ εὐρέας ἀμπυχὰν ἄρας·

20 Ἐκ κεφαλῆς δ' ἴσμεχεν αἰὲς χεῖρα ἀντιπύρροιο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λείσασα καὶ λίπ' ἄλειψεν,

Ἀμφὶ ἢ εἰματα ἴσανθ' ἃ οἱ πόρῃ παρῆντες ἀμύνεον·

Τὸν μὲν Ἀθλῶαίη θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα

Μείζονά τ' εἰσίδειν καὶ πείσασα· καὶ δ' ἢ κέραιας

25 Οὐλὰς ἦεν κῆμας, ὑακινθίνῳ ἀνθεῖ ἄμωιο.

Ὡς δ' ὅτε περ χρυσὸν ἀντιπύρροιο ἀντιπύρροιο

Ἰδρεν, ἐν Ἡφαιστῷ δίδαναι καὶ Παλλὰς Ἀθλῶν

Τίχην πανθίῳ· χαλκόν τε ἢ ἑρμῆος ἑλάνῳ

Ὡς ἄρα τῷ κούρεϊ χεῖρα κεφαλῇ τε καὶ ἄμωιο.

20 Ἐξ ἑτ' ἵπαιτ' ἀπάνευθεν κούρεϊ ἐπὶ Πηλεΐδῃ,

Κάκῃ καὶ χεῖρασι τίλκον· θῆκε δ' ἢ κούρεν·

Δὴ ῥα τίτ' ἄμφιπόλοισι ἐν πολέμοισι μετῴδῃ,

Κλυτὴ μοι ἀμφιπολοι λυγρότατοι ὅφρα πῆσαν

Οὐ πάντων ἀίκηη γένῃ οἱ ἔλυνον· ἔχουσιν,

30 Φαιήκεσσ' ὅθ' ἀντὶ ἐπιμίσχεται ἀντήροισι.

Προδὶν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀντιπύρροιο ἔσται· εἶνα,

Νῶν ἢ θοῖσι· οἶκα τοὶ κούρεϊ εὐρέῳ ἔχουσιν.

Quem nunc oportet curare : à Jove enim sunt omnes
 Hospites & egeni, donū autē quātūvis exiguū gratū tamē est
 Quare datæ ancillæ hospiti cibum & potum,
 Et lavate in fluvio, ubi defensio est à vento.

Sic ait : illæ verò stabant, & se mutuo hortabantur. 5
 Ulyssēm collocarunt sub umbraculo quemadmodū jusserat
 Nausicaa filia magnanimi Alcinoi,
 Prope ipsum palliū & tunicam vestēsque apposuerunt.
 Dederunt verò aurea in ampulla liquidum oleum,
 Jusserunt deinde ut se ablueret in fluvij fluente. 10

At tum ancillas allocutus est divus Ulyssēs,
 Ancillæ stete sic paululum seorsum, ut ego ipse
 Salsuginem ab humeris abluam, circum autem oleo
 Inungam; jam enim diu à corpore est unctio :
 Coram verò non ego lavero : vereor enim 15
 Nudari inter puellas pulchricomas versans.

Sic ait, illæ seorsum abibant, referebant autem puellæ.
 Cæterum ipse ex flumine à corpore lavabat divus Ulyssēs
 Salsuginem, quæ ei dorsum & latos accingebat humeros :
 E capite autem eluit maris sordes indomiti. 20
 Cæterum postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
 Vestēsque induisset quas illi præbuerat virgo intacta:
 Hunc quidem Minerva reddidit ex Jove nata,
 Majoremque aspectu, & spissiore : à capite verò
 Crispas demisit comas hyacinthino flori similes. 25

Quemadmodum cum quis aurum circumfudit argenteo vir
 Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
 Artem omnifariam, gloriosa verò opera perfecit :
 Sic huic infudit gratiam capitique & humeris.
 Confedit deinde seorsum incedens ad litus maris : 30
 Pulchritudine & gratia resplendēs, admirabatur autē puella,
 Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur,
 Audite me ancillæ pulchris lacertis, ut aliquid dicam.
 Non omnibus invitis dijs qui cælum tenent,
 Ad Phæacas hic vir pervenit divinus. 35

Nam antea mihi nihil videbatur esse,
 Nunc verò dijs similis, qui cælum latum inhabitant.

Utinam mihi talis maritus vocatus esset
 Hic habitans, & ipsi placeret hic manere.
 Sed date ancillæ hospiti cibumque potumque.

Sic ait: illæ sanè hanc diligenter audiverunt & paruerunt,
 5 Ulyssi verò apposuerunt cibumque potumque,
 Profecto ipse bibebat, & edebat prudens divus Ulysses,
 Rapaciter, diu enim cibum non gustaverat.

Cæterum Nausicaa albis lacertis aliud commenta est:

Vestes certè plicatas posuit pulchrum in currum

10 Jungens mulos fortibus ungulis, conscendit autem ipsa,

Nausicaa sequitur Ulyssin Adhortata Ulyssin, verbumque dixit & eloquta est,

patri domum describit. Surge nunc hospes ad urbem ire, ut te mittam

Patris mei ad domum prudentis, ubi te puto

Omnes Phæaces visurum esse quotquot optimates sunt.

15 Sed omnino sic facito, (videris enim mihi non parum sapere)

Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,

Tandiu cum ancillis post mulos & currum

Celeriter venito ego verò viam præibo.

Cæterū postquā ad urbem conscenderimus, circa quā turrets

20 Altæ, pulcher autem portus ab utroque latere urbis,

Arctus autem introitus, naves per viam utrinque agitatae

Subducuntur, omnibus enim statio est unicuique,

Ibi verò ipsis forum est pulchrum Neptuni circa templum,

Ingentibus lapidibus excisis locatum.

25 Ibi verò navium armamenta nigrarum curant,

Rudentes & spiras, & poliunt remos.

Non enim Phæacibus curæ est arcus neque pharetra,

Sed mali & remi navium & naves æquatæ,

Quibus freti, penetrant spumosum mare,

30 Hicram evito famam amaram, ne quis à tergo

Obtreçtet (valde enim sunt superbi vulgo)

Et fortassis quis sic diceret malignior obviam factus,

Quis ille qui Nausicaam sequitur pulcherque magnusque

Hospes, ubi illum nacta est? maritus certè erit ipsi.

35 Aut alicubi errantem benigne tractavit sua navi.

Ex viris externis: nam nulli propè sunt huiusmodi.

Aut quispiam supplicanti multum exoptatus deus adest

Αἶ γ' ἔμοιγε τίς οἱ πόσις κεκλημένος ἦεν
 Εὐθαΐδῃ ναιετάων, καὶ οἱ ἄδελφ' αὐτόθι μέμνουν.
 Ἀλλὰ δὴ τ' ἀμφίπολοι ξείνων βρωσὶν τι πόσιν τι.

Ὡς ἔφαθ'· αἰδ' ἄρ' ἔμμελλ' ἄλλοι κλόνον, ἢ δὲ πῖπτον,

Παῖρ δ' ἄρ' Οδυσσῆϊ θίσσας βρωσὶν τι πόσιν τι.

Ἡ τοι ὁ πῖπτε κ' ἤλθῃ πολύτλας δῖος Οδυσσεύς

Ἀρπυγιάων· δηρὸν γ' ἰδὲ τυτθὸν ἔην ἄπατος.

Αὐτὰρ Ναυσικλῆα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·

Εἴμεναι ἄρ' ἔμμελλ' ἄλλοι κλόνον, ἢ δὲ πῖπτον,

Ζεῦ πάτερ δ' ἡμίονος κρατερώνυχας· ἂν δ' ἴσῃ αὐτή·

Ὡτρυνῶν δ' Οδυσσῆα, ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ἐνὶ μεγάρῳ,

Ὅρσσε δὴ νῦν ξεῖνι, πόλιν δ' ἱμῶν, ὅφρα σὶ πέμψω

Πατρὸς ἱμερῶν ὅθι δῶμα δαΐφρονος· ἵνα σὶ φημι

Πάντων Φαιήκων εἰδὲσθαι ἄσσοι ἄελλαι.

Ἀλλὰ μάλ' ὣδ' ἔρδειν (δοῦκεις δέ μοι ἔκ ἀπινύσσῃ)

Ὀφρ' ἂν μὲν κ' ἀχρεὺς ἴοιτο κ' ἔργ' ἀνθρώπων,

Τόφρα (ὡς ἀμφίπολοι σὶ μετ' ἡμίονος κ' ἔμελλαν

Καρκαλίμας ἔρχεσθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμνεύου·

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιν ἐπιβήσομεν, ἴω πύργῳ πυρρῷ

Υψηλῷ, καλὸς δ' ἡμῶν ἐκτερεῖται πόλιν,

Λεπὴν δ' εἰσέθμην· ἤης δ' ὁδοὶ ἀμφίλεισσι

Βιβύαται· πῶσιν γ' ἐπίσταν ἐστὶν ἔκαστα·

Εἴη δέ τε σφ' ἀγροῖ, καλὸν Ποσειδῆϊός ἀμφίς,

Ρυτῖσιν λάσσαι κρατερύχαισ' ἀραρυῖα.

Εἴη δ' ἡμῶν ὅπλα μελαιναῶν ἀλκίονοι,

Πείσμεναι κ' ἀνείρεαι, κ' ἀπὸ ξυῶσιν ἐρετμῶν.

Οὐ γ' ὅφρα Φαιήκισσι μέλει βίος, ὡδὲ φασίγῃ,

Ἀλλ' ἐστὶ κ' ἐρετμῶν ἡμῶν, κ' ἡμῶν ἵσταται.

Ὡς ἀγαθὸν ἄνθρωπον πολὺν ὡφείσσει γαλασσῶν

Τῶν ἀλκίονων φῆμιν ἀδυνάτῃ, μετὰς ὅπισσόν

Μαμινῇ (μῆλα δ' οἷσιν ὑπερφίαλοι κ' ἔδῃσιν)

Καὶ νῦν τις ὡδ' ἔπῃσιν ἡκάντερος ἀντιβαλῆσθαι,

Τίς δ' ὅδε Ναυσικλῆα ἐπὶ τῇ καλῷ τι μέγατι

Ζεῖτος; πῶ δέ μιν εἶδες; ποῖς νῦν τοι ἐστὶν αὐτῇ.

Ἡ πῶς περ πῶς γένετο κρημνισσάτο ἥς δὲ νῦν ἔστι,

Ἀνδρῶν τηλοδαμῶν· ἐπεὶ ἔπῃσιν ἐστὶν ἔστιν.

Ἡ πῶς αἱ εὐξαμῶν πολυκρητὸς θεὸς ἤλθῃ,

Οὐρανόθεν κρατῆρας, ἔξει δὲ μιν ἤματα πάντα,
Βέλπεθ' εἰ κ' αὐτὴ παρ' ἰπποχάρῃ πόσιν εὖρει
Αἰόηεν. ἣ γὰρ τοὺς δὲ γ' ἀπμῶζει κτ' δῆμον
Φαίηκας, τοῖ μιν μινῶνται πολέες τε καὶ ἰοδαί.

20. 5 Ως ἐρέειν, ἔμοι * δὲ κ' ἐνείδεια ζῶνται γένοιτο
δ' αὐτῶν Καὶ δ' ἄλλα νεμεσῶ ἦπε τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἡ τ' αἰκητὶ φίλων πατέρων καὶ μητέρων ἰοίτων
Αἰδράσι μίσσηται, πρὶν γ' ἀμφόδιον γάμον ἰλθεῖν.
Ζεῖνι, σὺ δ' ἂν ἐμείην ξυνοίεσσι ἔπος, ὅφρα τέχιστα

10 Πομπῆς καὶ νότιο τύχης ὡρῶν πατέρων ἐμῶ.
Διόμῃ ἀγλαὸν ἄλσος Αθλῶν ἄγχι κελύβη
Αἰγείρων· ἐν ᾧ κελύβη νῆαι, ἀμφὶ δὲ λειμῶν.
Εἴη δὲ πατέρων ἐμῶν τέμν' ἡμετέρων ἀλῶν,
Τόσσον δὲ πρὸς πόλιν, ὅσοις τε γένοιε βοήσας.

15 Εἴη καὶ ζῶντων ἐμῶν χερσὶν, εἰσέκειν ἡμεῖς
Ἀντ' ἑλθόντων, καὶ ἐκώμεθα δώματα πατέρων.
Αὐτὰρ ἐπὶ ἡμῶν ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
Καὶ τίτι Φαίηκων ἔμῃ ἐς πόλιν, ἡδ' ἐρεῖα
Δώματα πατέρων ἐμῶν μεγαλήτορες Αλκινόοιο.

20 Ῥῆα δ' ἀείρηται ἴσι, καὶ αἶν παῖς ἡγήσεται
Νῆπιον. ὃ μὲν γὰρ πρὸς πόλιν τεύκεται
Δώματα Φαίηκων, οἳ δὲ δῆμος Αλκινόοιο

20. 25 Ἡρώ, ἄλλ' ἐπὶ τ' αἶσι δῆμος * κεκῶνται καὶ αὐλῇ.
Ως μὲν γὰρ ἐκ μεγάροιο διελθόντων, ὅφρα αἶν ἔκωται

25 Μητὴρ ἐμὴν ἡδ' ἦσαν ἴσ' ἐκείνη ἐν πυρὶ αὐγῇ,
Ἠλίκωνται σφωπῶσ' ἀλιπορφύρα, φαῦμα ἰδέσθαι.
Κίονι κεκλιμένη, δρῦναι δὲ οἱ εἶατ' ὀπίθην.
Εἴη δὲ πατέρων ἐμῶν δροῖας ποτικέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅτ' οἶνοποτίζει ἰφίμῳ, ἀγάνιστος ὧς.

30 Τὸν ὡρῶμεν ἑμῶν, μητέρων ποτὶ γυνάσσι χερσὶ
Βάλλειν ἡμετέρων, ἵνα τόσσον ἡμεῖς ἴδωμεν
Χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μέλα τέλοσθαι ἴσσι.
Εἴ κ' ἐν τοῖς κείνῃ γε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ελπωρὴ τοῖς ἔκοντα φίλως τ' ἰδέσθαι, καὶ ἰκίω.

35 Οἶον ἐκπύοντα καὶ σὺν ἐς πατρίδα γαίαν,
Ὡς ἄρα Φωνήσας, ἡμεῖς μὲν γὰρ Φαίη
Ἠμεῖς, αἱ δ' ὅτ' ἀπὸ λήϊον κατὰ μέγιστον ἴδωμεν.

E cœlo delapsus: habebit verò ipsum dies omnes,
 Rectè fecit si ipsa obambulans maritum invenit
 Aliudè, certè hos sprexit in populo
 Phœacas, qui ipsam ambiunt multi & nobiles.
 Sic dicent mihi verò hæc probra essent.
 Atque alij succenserem quæcunque talia faceret,
 Quæ invitis charis patre & matre viventibus,
 Viris misceretur, priusquam palam nuntia advenissent.
 Hospes autem tu sic mecum audi sermonem, ut celerimè
 Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
 Inveniemus pulchrum lucum Palladis prope viam.
 Ex populis, fons autem effluit, circa nemus autem pratam.
 Ibi verò patris mei & prædium & florentes horti
 Tantum ab urbe, quantum auditur clamans,
 Ibi desidens præstolare aliquandiu, donec nos
 Ad urbem venerimus, & pervenerimus ad ædes patris.
 Cæterum postquam nos speraveris ad ædes pervenisse,
 Tum Phœacum eas ad urbem, atque require
 Ædes patris mei magnanimi Alcinoi.
 Faciles cognitu sunt, etiam puer ducere posset
 Infans, neque ullo pacto similes illis sunt
 Ædes Phœacum, qualis domus Alcinoi
 Herois, sed postquam te ædes celaverint & aula,
 Quam celeriter ex regia domo ulterius perge, ut pervenias
 Ad matrem meâ, hæc autem sedet ad focû in ignis splendore
 Pensum versans purpureum, mirabile visu,
 Columnæ recumbens, ancillæ verò sedent ponè illam.
 Hic verò patris mei solium vergit ad eam,
 Quo ille vino indulgens insidet velut deus.
 Quod ubi præterieris, matris ad genus manus
 Extende nostræ, ut reditionis diem videas
 Gaudens statim: etiam si valde procul hinc es.
 Siquidem tibi illa utique bene vult in animo.
 Spes tibi de inde amicis que videre & pervenire
 Domum ad pulchrè ædificatam, & tuam in patriam terram.
 Sic loquuta flagellavit flagello lucido
 Mulos, hi verò celeriter reliquerunt suavis suavia:

Illi scitè quidem turrebant, & pulchrè penetrabant pedibus
 Illa autem bene gubernabat, quo simul sequerentur pedices
 Ancillæ, Ulyssesque: atre verò immittebat flagellum.

Occidit autem sol, & illi inelytum ad nemus pervenerunt,
 5 Sacrum Palladi, ubi confedit divus Ulysses.

Statim deinde supplicavit Jovis filiz magnanimi,

Audi me à capra nutriti Jovis filia inodomita,
 Nunè sanè me exaudi, quoniam antea nunquam exaudivisti
 Jactatum, quando me jactabat inelytus Neptunus.

10 Da me ad Phæacæ gratum venire atque miserabilem.

Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva.

Ipsi verò neutiquam apparebat palam: verebatur enim
 Patrum, is verò vehementer irascebatur

Divino Ulyssi, antequam suam ad terram venker.

ARGUMENTUM SEPTIMI LIBRI ODYSSEÆ.

Nausicaa in urbem pervenit, & paulo post Ulysses
 supplicavit Arctem Alcinoi regis uxorem. Et post coe-
 nam interrogante unde vestem haberet (cognovit
 20 enim eam) omnia quæ acciderant illi in navigatione, ab
 Ogygia usque ad Phæacum tetram, narrat.

ALIUD.

H. bene volunt Ulyssi Scherzæ reges.

Sic quidem illic supplicabat prodens divus Ulysses
 25 Puellam verò ad urbem ferebat robur mulorum:
 Illa verò quando se ad sui patris inelytas ades pervenit.
 Constitit in vestibulo: fratres verò ipsam undique
 Circumstabant immortalibus similes, qui sanè à curru

Euryme-
 dusa hū.

30 Porro ad thalamum sumus ibat, accendebat autem illi ignem
 Anus Apetæa cubicularia Eury medusa,

trix Nau-
 ficaæ.

Quam

Αἰ δ' εὖ μὲρ τρώων, ἐν ᾧ πῶλίσσεντο πῆδισιν.
 Ἡ δ' ἐμὴ λυγρόχαιρος, ὅπως ἄμ' ἐπείατο πύζοι
 Ἀμφίπολοι τ' Οδυσσεύς τε· ἰὸν δ' ἐπὶ βαλὼν ἰμφοδῶν.
 Δύσιντο τ' ἑλίοιο, καὶ τοὶ κλυτὰν ἄλσος ἔμενον
 Ἰσθμῷ Ἀθλωμένη, ἐν ᾧ ἔειπε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Αὐτὶς ἔπειτ' ἤρξατο Δίος κούρη Μειγάλοιο,
 Κλυθὶ μοι Αἰχίοχοιο Δίος τέκος ἀγρυπταῖα,
 Νῦν δὲ πῶς μιν ἀγρυσεν, ἐπεὶ πῆρες ἤπ' ἄχρηστας
 Ραιομήδης, ὅτε μ' ἔρραι κλυτὰς ἑνιοσίγαιον·
 Δὲς μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθῶν ἡδ' ἐλπίστον.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τῷ δ' ἔκλυε Πάριος Ἀθλῶν.
 Αὐτὰρ δ' ἔπειτα φαίνεται ἐκαστοῖσι· ἀδελφεαὶ γὰρ ἱα
 Πατρεγκλισσῆται· ἃ δ' ἐπιζαφιλῶς μὲνέμεται
 Ἀπὸ τῷ Οδυσσῇ, πῆρες δὲ γαῖαν ἰκίοις.

5

10

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΙΑΣ 15
 τ' Ομήρου Οδυσσεύς.

Ν Αυστηρία εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται καὶ μετ' ὀλίγου Οδυσ-
 σεύς ἐκπύει τ' Ἀρήν τῷ Ἀλκινόῳ τῷ βασιλεὺς γαυαῖος,
 καὶ μετ' τὸ δεῖπνον πυθομένης ἐπύθει τὰς ἰοθήτας ἔχοντες,
 (ἐγνώρισε γὰρ αὐτῶν) πᾶσι συμβαίνει αὐτῷ κατ' τὴν πλοῦν δὲ τ' αὖ
 ὠγυγίας μέγας τ' τῶν Φαίηκων γῆς διηγείται.

Α Λ Δ Η.

Ἦται δ' εὖ φασγίνης Οδυσσῇ Σχερεῖς βασιλῆς.

Ω Σ ὁ μὲρ ἐν ᾧ ἤρξατο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Κέρων δ' ὅπως π' ἄν φέρει μὲρ ἡμινοῖον.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ ἔπειτα ἀγακλυτὰ δῦμαδ' ἔμενον,
 Στῆσιν ἄρ' ἐν πύργοις· κλισίῃται δὲ μιν ἀμφὶς
 Ἰσταντ' ἀθανάτοισι εὐαλίχοι, οἳ ῥ' ἀπ' ἀπώτης
 Ἡμιόνος ἔλυσαν, ἰοθήασι τε ἔσφιρον ἄσπετον.
 Αὐτὴ δ' ἐς πύλας μιν ἰὸν ἦτο, δαίς δ' οἳ πῦρ
 Γρῆς Ἀπειρωτῆς ἡμιδαμνηπῶλος. Εὐρυμείδους.

25

30

Την

Τῶν ποτ' Ἀκείρῃην νῆες ἤραρον ἀμφίελισσας·
 Ἀλκινόῳ δ' αὐτὶν ἵκετο ἐξέλον, οὐδ' ἔτι πάντε
 Φαίηκες ἄνασσε, γῆ δ' ὥς δῆμος ἄκρον·
 Ἡ τριφὺς Ναυσικῆας λευκώλειον ἐν μεγάροισιν·

5 Ἡ οἱ πόρ ἀνέγκαι, καὶ εἴσω δόρυ περ εἰσέσμεν.
 Καὶ τίτ' Ὀδυσσεὺς ἄρτο πόλινδ' ἱμερ, ἀμφὶ δ' Ἀθλίῃ
 Πολλὴν ἦρεν χεῖρ φίλα φρονέουσ' Ὀδυσσῆι,
 Μή τις Φαίηκων μετὰ θυμῶν ἀντιβόλησας
 Κερταμίοι τ' ἐπιδασί, καὶ ἐξείροιδ' ὅπως εἴη.

10 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἱμελλε πόλιν δύστολ' ἐρευνῶν,
 Ἐνθα οἱ ἀντιβόλησε γῆα γλαυκῶπις Ἀθλίῃ,
 Παρθενικὴ εἰκῆα νεκύδι κλέπιν ἐχούσῃ.
 Στῆ ὅτρυνε δ' αὐτῷ· ὁ δ' αἰεῖρετο δι' Ὀδυσσεύς,
 Ὡς τίη, ἔκ ἄν μοι δόμοι ἀνέρες ἡγήσασιν

15 Ἀλκινόῳ, ὅς τις δὲ μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος πελαποῖρος ἐσθ' ἰδὲ ἱμερ,

20 Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· πῶς ἔπειτα οἶδ' αἰ
 21 Ἀνθρώπων, ὅτ' ἐγὼ δὲ πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσι.
 Τὸν δ' αὖτε φρονέει περ γλαυκῶπις Ἀθλίῃ,

20 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμοι ὅν με κελεύεις
 Δείξω ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐχέουσι γαίης.
 Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τῶν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡμεμενέουσιν.
 Μηδὲ τίς ἀνθρώπων φρονέοιτο, μήδ' ἐρίειε.
 Οὐ γὰρ ξείνης οἶδ' ἐμὲν ἀνθρώπους ἀνέχοντα.

25 Οὐδ' ἀραπαζόμενοι φίλεις· ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Νηυσὶ γῆσιν τοῖς πεποιθότες ἀκείησιν,

26 Λαῖτμοι μὲν ἐκπρόσσω, ἐπεί σφισι καὶ δῶκεν Ἐισόχῳ
 27 Τῶν νῆες ἀκῆαι ὥς ἐπὶ πλεῖστον ἡ ἰσθμῷ.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθλίῃ

30 Καρπαλίμως ὁ δ' ἐπειτα μετ' ἔχνηα βαίνει γαίῳ.
 Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ ἐκ ἐσθ' ἔπαιον
 Ἐρχόμενοι καὶ αὖτε διὰ σφίρας. ὁ γὰρ Ἀθλίῃ
 Εἰς ὑπὸ πλοῦ μῦθος, δεῖνός τις, ἢ ῥά οἱ ἀχλὺν
 Θιαιπεσίῳ κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

35 Θάμναζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμὸν καὶ νῆας ἱέσας,
 Λύτων θ' Ἠρώων ἀγροῖς καὶ τείχεα μακρὰ.
 Ὑψηλὰ, (καλὸς πῶς ἀνέστη, γαῖαν ἰδὲ ἔσπετο)

Quam olim ab Apera naves duxerunt biremes.
 Alcinoò autem in domum elegerunt, eò quòd omnibus
 Phæacensibus imperabat, & veluti deum populus audiebat,
 Quæ enutrivit Nausicaam pulchris ulnis in regia :
 Quæ ei ignem accendebat, & intus cœnam adornabat.
 Et tunc tandem Ulysses surrexit ad urbem ire, at Pallas
 Multam caliginem circumfudit bene volens Ulyssi,
 Ne quis Phæacum insolentium obviam factus,
 Conviciaretur verbis, & interrogaret quisnam esset.
 Sed cum jam civitatem ingressurus esset amabilem,
 Tum ei obviam facta est dea cæcis Minerva,
 Virgini similis juvenulæ urnam gestanti.
 Strabat verò ante eum : interrogabat autem divus Ulysses.

O filia, an non mihi domum viri ostendere poteris
 Alcinoi, qui inter hosce homines imperat ?
 Etenim ego hospes multa passus huc venio,
 Procul ex aliena terra : quare nullum novi
 Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.

Hunc contrà alloquuta est dea cæcis Minerva,
 Profectò ego tibi, hospes pater, domum quam me jubes
 Monstrabo, quoniam patrem inculpatum juxta habitat.
 Sed eas tacitè, hanc ego viam monstrabo.
 Neque quemquam hominum alloquere, neque interroga.
 Non enim hospites hi diligenter homines suscipiunt,
 Nec curantes amplectuntur, quicumque aliunde venerit,
 Navibus celeribus isti freti velocibus,
 Undas ingentes tranant : nam ipsis dedit Saturnius.
 Horum naves veloces, veluti penna atque cogitatio.

Sic sanè loquuta præibat Pallas Minerva,
 Celeriter ipse deinde post vestigia ibat deæ.
 Hunc certè Phæaces inclyti navigatione non noverunt
 Vadentem per urbem inter ipsos : non enim Pallas
 Sinebat pulchricoma veneranda dea, illa ei caliginem
 Divinitus immissam infudit bene volens in animo.
 Mirabatur autem Ulysses portus & naves æquatas,
 Ipsorumque Heroum insulas & murum longum,
 Sublimes valles munitas, mirabile visu,

10
 Ulysses
 Minerva
 formam
 mentis
 Alcinoi
 dicit
 obviæ.
 15

20

25

Ulysses à
 Minerva
 30
 in sedes
 Alcinoi
 perducit
 ut sept
 nebula.

35

Sed quando jam regis ad inclytam domum pervenerunt,
His verò sermonibus cœpit dea cœsia Minerva.

Hæc tibi hospes pater domus quam me jubes
Indicârè, invenies verò à Jove nutritos reges

- 5 Dapes celebrantes, tu verò intra eas, ne quid animo
Timeas : audax enim vir in omnibus potior
Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat,
Reginam quidem primò invenies in regia,

Arete
uxor Al-
cinoi.

Arete verò nomen est cognomine : ex parentibus autem
Eisdem est, qui utique genuerunt Alcinoûm regem.

- 10 Nausthoum quidem primum Neptunus terræ quassator
Genuit, & Peribœa mulierum forma pulcherrima,
Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
Qui olim superbis Gigantibus imperavit :
- 15 Sed hic quidem perdidit populum impium, periit & ipse.
Cum hac Neptunus congressus est, & genuit filium
Nausthoum magnanimum, qui Phœacas rexit.
Nausthous verò genuit Rhexenorémque Alcinoûmque
Hunc autè virili prole carentè percussit decorus arcu Apollo
- 20 Sponsum in regia, unica sola filia relicta
Arete : hanc Alcinoûs duxit uxorem,
Et ipsam honorabat, ut nulla super terra honoratur alia,
Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent.
Quemadmodum illa ex animo honorata quoque est,
- 25 Cum à charis liberis tum ab ipso Alcinoû,
Et civibus qui ipsam sanè veluti deam suspicientes,
Excipiunt verbis, cum incedit per urbem.
Minime enim mente etiam ipsa eget bona,
Quibus bene vult, etiam viris lites soluit.
- 30 Quando tibi illa bene vult ex animo,
Spes est tibi postea amicòsque videre & pervenire
Domum in excelsam & tuam in patriam terram.
Sic loquuta, abiit cœsia Minerva
Pontum per indomitum : deseruit vero Scheriam amabilem:
- 35 Venit autem ad Marathona, & lativias Athenas.
Ingressa est Erechthei, bene munitam domum, sed Ulysses
Alcinoi ad domum ibat inclytam : plurima verò illi cor
Cogita-

Αλλ' ὅτι δὴ βασιλῆ' ἀγακλυτὴ δῶμα θ' ἔχοντο·
Τοῖσι δ' ἐμύτων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Οὗτος δὲ τοι ξείνε πάτερ δόμος οὐ μοι κελύεις
Πεφραδὲ μιν, δῆεις δ' διατρίφεις βασιλῆας
Δαίτῳ δαιτυμνίας. σὺ δ' ἔστι κίε, μεθδὲ τι θυμῷ
Τάρβει· θεοσιλὶ' ὃ δ' αἴηρ ἐν πᾶσιν ἀμείψαν
Ερρυσὶ τελέθει, εἰ καὶ ποθὲν ἄλλοθεν ἔλθῃ.
Διάποινα μιν πρῶτα κηχέσται ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὀνομ' ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖσιν· ἐκ δ' ἱερῶν

Τῶν αὐτῶν οἱ πατρὸς Αἰκίονος βασιλῆας·
Ναυσίθοον μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Γείνατο, καὶ Περσέβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὀπλοπότη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμίδοντος,
Ὅς ποθ' ὑπερβύμοισι Γιγάντεσσιν βασιλεύει·

Αλλ' ὁ μιν ὤλεσε λαὸν ἀπείδαλον, ὤλετο δ' αὐτὸς·
Τῇ δ' Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγένεατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάρυμον, ὅς ἐν Φαίηξιν ἀνασσι.
Ναυσίθου δ' ἔπικε Ρηξίλυορα· τ' Αἰκινόος τε,
Τοῖ μιν ἄκρουθι ἰόντα βάλ' ἀργυροτόξος Ἀπόλλων

Νυμφίον ἐν μεγάροισιν οἷον παῖδα λιπόντα
Ἀρήτῳ· τίω δ' Αἰκίνο' πεπρωτ' ἄκριτι,
Καί μιν ἔπος ὥς ἔπες ἐπὶ χθονὶ πέταται ἄλκι,
Ὅσα μιν ὤ* με γυναικὶς ὕψ' ἀνδράσιν οἴκῳ ἔχουσιν·
Ὡς κείνη παρὲν κῆρ πειμήναι τε καὶ ἔστιν.

Ἐκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτῆς Αἰκινόου·
Καὶ λαῶν, οἳ μιν ῥά θεὸν ὥς εἰσεργάζετο·

Διδύχαται μύθοισιν, ὅτι φείχῃσ' ἀτὰρ ἄσπ.
Οὐ μιν γάρ πινος γε καὶ αἰτὴ δεικνύει ἰοδλῆ·
Οἴσιν τ' εὖ φρονέει καὶ ἀνδράσιν εἰκτα λυαί.

Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέει· ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλος τ' ἰότηρ, καὶ ἰκίαι
Οἴκῳ ἐς ὑψόροφον καὶ σὺν ἐς πατέρειδ' αἰῶνα

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπίθη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Πόντον ἐκ' ἀτρυγέτην λίπε δ' Ἰσχυρίῳ ἱερῶντινύῳ·

Ἰκετο δ' ἐς Μαρμαρῶνα καὶ εὐνύγχαν' Ἀθλίῳ.
Διὸς δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἀλκινόου παρὲς δόμον· ἐς κλυτὰ, πομπὰ δ' οἱ κῆρ

Ωρμαιν' ἵστα μῦθον, πρὶν χαλκεον εἶδον ἰκέαδ'.
 Ως τι γὰρ ἡλίου αἴγλη πέλειν ἢ ἐπὶ σελήνης

ζε ἰλη- Δῶμα καὶ ὕψι φέρεται μισαλήτορος Ἀλκιονόιο.
 λείατ'· Σάλκεται μὲν γὰρ τοῖσι * ἐρηρίδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

9 Ες μυχὸν ἐξ εἰδῶ· παρὶ τῷ θορῆος κυάνοιο.
 Χρυσταῖαι τῷ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔρρηγν.
 Ἀργύριοι τῷ παρθένῳ ἐν χαλκίῳ ἔτασαν εἶδον,
 Ἀργύριοι δ' ἐφ' ὑπερθεύον, χρυστῇ τῷ κερῶντι.
 Χρυσταῖαι δ' ἐκὰς περὶ καὶ ἀργύριοι κινῶντες ἦσαν,

10 Οὗς Ἡφαιστος ἔπυξεν ἰδύησι πρᾶπίδεσσι,
 Δῶμα φυλασσέμεναι μισαλήτορος Ἀλκιονόιο,
 Ἀφαιμάτας οὔτας καὶ ἀγῆρας ἤμεται πάντες.
 Ἐν τῷ θορῆῳ παρὶ τοῖχον ἱερήδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ες μυχὸν ἐξ εἰδῶ Διφραφῆς. ἔνθ' αὖτε πύλῳσι

ζε. 19 Λιπὸν * εὐνήτοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 εὐνήτοι· ἔνθα τῷ Φαιήκῳ ἀγῆτορες ἰδεσθῶντο,

Πίοντες καὶ ἔδοντες· ἐπιπαιτῶν γὰρ ἔχοντων.
 Χρυσταῖαι δ' ἄρα χρυστῇ εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἔτασαν, αἰθομένης δαΐδας μετ' ἡρώων ἔχοντες,

20 Φαίνοντες νύκτας μετ' δώματα δαιτυμόνων.

ζε δ' ε- Πιπτήχοντα * δι' οἱ δρῶναι μετ' δῶμα γυναικῶν.
 στο δμ- Αἱ μὲν ἀλητεῖες μύλην ἐπὶ μῆλοισιν ἡρπῶν,
 Αἱ δ' ἱστὺς ὑφάνας καὶ ἡλάχοντα σπῶσθαι
 Ἡμῶν, οἳα τε φύλλα μεσσηδονῆς αἰγυρίοιο.

25 Καίρουσιν δ' ὀφθαλμοῖσι δαυλίσταται ὑπὸν ἔλαιον.
 Τόσσοι Φαίηκες πύλας πάντων ἰδεῖν ἀνδρῶν
 Νῆα πολὺν ἐν πότιν ἑλκυσσόμεν, αἱ τῷ γυναικῶν
 ἱστῶν τε χιτῶν· πύλας γὰρ οφθαλμοῖσι Ἀλλῶν
 ἔργα τ' ἐπίσταδ' ἀντιπαλῶν, καὶ φέροιαι ἰδοῦσθαι.

30 Ἐκβῶν δ' αὐλῆς μέγας ὄρῳσιν ἀνὰ θυρῶν
 Τετραγῶν· παρὶ δ' ἔρκος ἐλκυσσόμεν ἀποφάττωσθαι.
 ἔνθα τῷ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθῶντα,
 Οὐχὺν καὶ ροῖαι, καὶ μελίαι ἀγλαὴ καὶ ἡρπῶν,
 Σύνκα τε γλυπεῖναι, καὶ ἑλαῖαι τηλεθῶσθαι.

ζε. 35 Ταῖς αὖτε πύλαις ἀποφάττωσθαι, εἰδ' ἐπὶ πύλαις
 ἀπὸ λει- Χείματος εἰδ' ἡρώων ἐπιπτήσθαι, ἀλλὰ μάλ' αἰσὶ
 πη- Διφραφῇ πνεῖσθαι πύλῳ φῶν, ἀλλὰ τῷ πύλαις.

Cogitabat stanti, prius quam ad æreum pavimentū venisset.

Instat enim solis splendor erat aut lunæ

Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.

Alcinoi
reg. & do-
mus de-
scribitur

Ærei etenim muri firmati sunt hinc atque hinc.

In intinum recessum à limine, pinnaculum autem ex cyano,

Aureæ verò fores firmam domum intus claudebant,

Argentei autem postes in æreo stabant limine.

Argenteum verò superius linteo, aurea item cordix;

Aurei autem utrinque & argentei cades erant,

Quos Vulcanus fecerat peritis præcordijs;

10

Domum ut custodirent magnanimi Alcinoi,

Immortales existentes & senio non obnoxios dies omnes.

Intus solia circa murum firmata erant hinc atque hinc,

Ad infimum secessum à limine, undique ibi pepli.

Tenuēs bene neti reconditi erant, opera mulierum.

15

Hic autem Phæacum primates sedebant,

Bibentes & edentes: annuum enim habebant:

Aurei verò juvenes fabrefactas ad aras

Stabant, ardentes faces manibus gestantes.

Illucentes nocte per domum convivantibus,

20

Quinquaginta autem ei ancillæ per domum formæque.

Aliæ quidem molunt sub mola pomacei coloris fumentum,

Aliæ telas texunt & pensum versant

Sedentes, qualiter folia excelsæ populi,

Staminatis è vestibus distillat humidum oleum

25

Quantum Phæaces supra omnes periti sunt homines

In celeri nave, per pontum navigando: tantum mulieres

In tela operanda, supra modum enim illis dedit Pallas

Operaque scire perpulchra & ingenium bonum.

Hortus
Alcinoi

Extra verò aulam ingens hortus propè januas

30

Quattuor jugerum, circa autem septum deductū est utrinque

Ibi verò arbores proceræ crescebant florentes

Pirus & malus punica & aliæ mali pulchrū fructū producētes

Ficusque dulces & oleæ virescētes.

Ex ijs fructus nunquam perit neque deficit

35

Hyeme neque æstate toto anno durans, sed sanè semper

Zephyrus spirans, hæc crescere facit, aliæque maturefcere:

Pirus post pirum senescit, pomum post pomum,

Porro post vuam vua, ficus autem post ficum :

Ibi autem ei fructuosa vinea radicatur :

Hujus alterum quidem apricum lato in loco

5 Arescit sole, alias sanè vindemiant,

Alias autem calcant, longæ autem vuæ maturæ sunt

Florem emittentes, nonnullæ vero aliquandò maturescunt.

Ibi ex culti horti ad extremam seriem

Omnis generis producuntur toto anno florentes.

10 Duo autem fontes aderant, alter quidem per hortum omnem

Dispergitur, alter autem ex altera parte sub aulæ limē vadit,

Ad domum excelsam unde aquantur cives.

Talia certè in Alcinoi domo deorum erant splendida dona,

Ibi stans admirabatur patiens divus Ulysses.

15 Cæterum postquam omnia suo admirabatur animo,

Celeriter super limen ingressus est domum intrā.

Invenit autem Phæacum duces atque consiliarios

Libantes poculis speculatori Mercurio,

Cui ultimo libabant, quando cogitabant de lecto.

Cæterum ipse ivit per domum patiens divus Ulysses

20 Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,

Ut pervenit ad Areton & Alcinoûm regem.

Arete autem circumjecit genibus manus Ulysses.

Et tum certè rursus ab ipso decidit divinus aer.

25 Hi verò taciti facti sunt per domum ut virum conspexerunt,

Admirabantur autè videntes : ipse autè supplicavit Ulysses.

Arete filia Rexenoris divini,

Ad tuum maritum, & ad tua genua pervenio, plurima passus,

Et ad hosce convivas quibûsque dij feliciter dent

30 Vivere, & liberis committant singula

Bona domi, honorémque quemcunque populus concesserit.

Ceterum mihi deductionem parate ad patriam perveniendi

Ocyus, quoniam diu ab amicis ærumnas patior.

Sic fatus, refedit ad focum in cineribus

35 Juxta ignem, illi certè omnes taciti facti sunt silentio,

Serò tandem interfatus est senex heros Echeneus,

Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

Mercurio ultimo libabant, quando cogitabant de lecto.

Arete Ulysses supplex orat.

Ορχνη ἐπ' ὄχνη γηθόσκει μῆλοι δ' ἐπὶ μήλῳ,
 Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ,
 Εὐθα ἧ οἱ πολύκαρποι· ἄλκῃ ἡρρίζονται
 Τῆς ἔτερον μὲν θ' εἰλόπιδος λειυρῇ ἐὼι χάρῃ

Τίροισι ἡελίῳ, ἑτέρῃς δ' ἄρα τι τρυγῶσιν,
 Ἀλλὰς ἧ τρυγῶσι, πάροςθι δὲ τ' ὀμφακίς οἷσιν,
 Λῆθος ἀφιστάται, ἑτέρῃ δ' ὑποπλάττει.
 Εὐθα ἧ κρημενταὶ πρᾶσαι· ὧρ' αἰετοὶ ὄρουσι
 Πανθῶϊα πεφύασιν, ἐπιστατοὶ γαίονσιν·

Εὐ ἧ δύω κρῖνά, ἡ μὲν τ' αἰεὶ κῆποι ἄπαντες
 Σκιδνάται, ἡ δ' ἐτέρῃσιν ὑπ' αὐλῆς ἔδδ' ἦσι
 Πρὸς δέμῳ ὑψηλόν, ὅθι * ὑδρεύοντο πολῖται.
 Τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θειῶν ἔπος ἀγλαὰ δῶκε,
 Εὐθα γὰρ θηῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἐὼ θηήσαστο θυμῷ,
 Καρπαλίμως ὑπὲρ ἔδδ' ἐβήσαστο δῶματ'· εἴσι.
 Εὐρε ἧ Φαιήκων ἡγήτορας ἡδὲ μέδοντας
 Σπείδοντας διπύκας· ἑσπέρῃ Ἀργεφόντη.

Ω πυμάτω ἀνίδεσθον ὅτε μνηστῆρα κρίνῃ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ λῆξ' δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσ.
 Παλλῶν ἥρ' ἔχον λῶ οἱ ἀείχουσι Ἀθλίῃ.

Οφρ' ἔκ' Ἀρήτιν τι καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βαλεῖ γυνάσσι χεῖρας Ὀδυσσεύς·
 Καὶ τό τε δῆρ' αὐτοῖο πάλιν χότο θρονατ'· αἶψα.

Οἱ δ' αἶψα ἰγνόντο δέμῳ καὶ φῶπι ἰδόντες·
 Θάμναζον δ' ὀρώμεντες· ὁ δ' ἐλιπνέμεν Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη θύρατι γῆξιν ὀρώμενος αἰτηθῆαι,

Σόν τε πᾶσιν σά τε γυνάσθ' ἰκάνω, πῶλ' αἰ μνηστῆρας,
 Τοὺς δὲ τε δαιτυμόνας· ἴδισιν θεοὶ ὄλβια δαΐν

Ζωεύμεναι, καὶ πασὶν * ἐπιτέψκειν ἕκαστος
 Κλήματ'· ἐὼι μεγάροισι, γέρας δ' ὁ, πὶ δῆμος ἰδὼκεν.
 Αὐτὰρ ἐμὲ πῶλ' ὀτρύνει πατεῖδ' ἰκιάδῃ
 Θάσσοι· ἐπειδὴ δηρὰ φίλων ἀπὸ πῆματι πύχων·

Ὡς εἰπὼν, κρατ' ἄρ' ἔειπ' ἐπ' ἐχάρη ἐν κρήνῃ·
 Πὰρ πυλῆ. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἰγνόντο σιωπῇ.
 Οψὲ ἧ δὴ μετίειπε γέρον ἥρας Ἐχέκλ',
 Ὅς δὲ Φαιήκων ἀνδρῶν ἀνδραγαθήστους ἦεν.

Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε πομπὰ τε ἰδὼν:

Ὅσφιν εὐφροσύνῃν ἀγροῖσθετο καὶ μεττίειπνι.

Ἀλκίνο', ἢ μὲρ τοι τὸδε καίλλιον, ἢ δὲ ἴοικε,

Ἐάντων μὲρ χαίρουσι ἡδὺ ἐπ' ἰχθύησιν ἐν κρήσιν.

5 Οἶδε δ' ὅτι μύθον πομπῶν μὲν ἰχθυόσωνται.

Ἀλλ' ἄγε δὴ ξείνοι μὲρ ἐπὶ θρόνῳ ἀγροῖσθην.

Εἰπεν ἀνὰ στήσας· σὺ δ' ἐκρήνικας κέλευσεν

Ὀῖον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ περὶ κτεράων.

Σπείστωρ μὲν, ὅδ' ἐκέτησιν ἅμ' αἰδείοισιν ὀπηδεῖ.

10 Δόρπον δ' ἔειπεν ταμίη δόττω ἔνδον ἰόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἄκουσ' ἰσθὺν μὲν ὁ Αλκινόοις,

Χαιρὸς ἔλων Ὀδυσῆα δαιφροῖα ποικιλομήτην,

Ὡστον ἄπ' ἰχθυόσφιν, καὶ ἐπὶ θρόνῳ εἶσε φασγῶν,

Υἱὸν ἀνὰ στήσας ἀγαπῶντος Λαοδάμαντα.

15 Ὅς οἱ πολλοῖον ἴζε, μέγιστα δὲ μιν φιλοῖσκε.

Χέρνιβα δ' ἄμφίπολος ἀσπασίῳ ἐπὶ χερσὶ φέρουσσε

Καλῇ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυροῖο λεόντης,

Νιψαῶς· ὅθι δ' ἐστὶν ἰπταίνουσι τεκνίπιστα.

Σῖτον δ' αἰδοῖα ταμίη παρέθηκε φέρουσσε.

20 Εἶδεν τε πομπὴν ἐπιδέσσει, χαλκζουρὴν περὶόντων.

Αὐτὰρ ὁ πῖνι καὶ ἡδὲ πολὺν τας δῖον Ὀδυσσεύς.

Καὶ τότε κήρυκε ἀσπασίῳ μὲν ὁ Αλκινόοις,

Ποιτῆνοι, κρητῆρας κροσσόσδε μὲν μέθῃ νείμεν

Πᾶσιν αἰὲς μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ περὶ κτεράων.

25 Σπείστωρ, ὅδ' ἐκέτησιν ἅμ' αἰδείοισιν ὀπηδεῖ.

Ὡς φάτο. Ποιτῆνοος δ' ἐμελίφρονα οἶνον ἐκίρνα:

Νάμνησιν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμεν δὲ παῖσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀσπασίῳ τ', ἐπίον δ' ἄσιν ἡγίλα θυμῶς,

Τοῖσιν δ' Αλκίνοος ἀγροῖσθετο καὶ μεττίειπνι,

30 Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μίδοιτες.

Ὅφρ' εἴπω ταί με θυμῶς εὖ σήθισαι κέλευναι.

28. δαι. Νῶν μὲρ * δαιστέαλοι κατεκείπει αἶμα δ' ἰόντες.

29. δαι. Ἡῶθεν δ' ἰσθύντας ἐπὶ πλοῖον κατέκλυται,

Ἐάντων ἐν μέγαρον ξενίσσων, ἡδὲ τοῖσι

35 Ρίξοντο ἱερὰ καλὰ· ἐπειτα δ' καὶ ὅθι πομπῆς

Μνηστῆρας ὡς χ' ὁ ξείνος αἰετοῖσι πόντι καὶ αἰετι

Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ λῶν περὶ σὺν καίαν ἰκνῆται

Et eloquentia vincebat priscâque & plurima doctus.

Quid inter eos benè sapiens concionatus est & interfatus,

Alcinoë, non sanè tibi hoc honestum, neque convenit,

Hospitem quidem humi sedere ad focum in pulveribus

Isti verò tuum iussum expectantes detinentur.

Sed agedum hospitem in sede argenteis clavis distincta

Colloca erectum, tu autem præconibus impera

Vinum infundere, ut & Jovi fulminatori

Libemus, qui supplices venerandos comitatur,

Cœnam verò hospiti proma det ex rebus quæ sunt intus.

Porro postquam hoc audivit sacrum robur Alcinoi,

Manu prehensum Ulyssem prudentem varium consilio

Levavit à foco, & in sedem locavit splendidam,

Filio exsuscitato virili Laodamante,

Qui ei proximus sedebat, maximè verò ipsum amabat.

Aquam autem ancilla gutturnio super infudit ferens

Pulchro, aureo, super argenteum lebetem,

Ad lavandum, juxta autem politam extendit mensam :

Panem verò venerandâ proma apposuit ferens

Fercula multa inferens, gratificans de præsentibus rebus

Cæterum ipse bibebat & comedebat prudens divus Ulysses

Et tum præconem alloquutus est robur Alcinoi,

Pontonoe, craterem miscens vinum distribue

Omnibus per domum, ut & Jovi fulminatori,

Libemus, qui supplices honoratos benignè prosequitur.

Sic ait, Pontonous autem dulce vinum miscebat,

Distribuit autem omnibus propinans poculis

Cæterū postquā libarūt biberūtque quantū cupiebat animus,

His verò Alcinoous concionatus est & interfatus,

Audite Phæacum duces atque consiliarij,

Ut dicam quæ me animus in præcordiis jubet

Nunc autem epulati dormitis ad domum profecti :

Manè autem senibus pluribus advocatis

Hospitem in ædibus hospitio excipiemus, atque dijs

Faciemus sacra juxta, deinde etiam de reditu

Cogitabimus, ut hic hospes absque labore & tristitia

Deductione sub nostrâ suam in patriam terram deveniat

1

17

Ulysses
clementer ab Al
cinoi ex
cipitur.

15

20

25

Alcinoous
Phæacous
30

de hosp
te allo
quitur.

35

Gaudens, actutum, etiam si valdè procul sit.

Nec quicquam interea mali & damni patietur,

Antequam ipse suam terram conscendat, hinc & deinceps

Patietur quæcunque ei fatum Paræque graves

5 Jam nato nerunt filo, quando ipsum peperit mater.

Quod si quis immortalium utique de cælo venerit

Aliud quippiam hoc deinceps dij meditantur.

Semper enim etiam antea dij apparent manifesti

Nobis, quando facimus inchyas Hecatombas :

10 Convivanturque apud nos sedentes, ubi & nos :

Si autem aliquis & solus jens occurrerit viator,

Nulla modo occultant, quoniam ipsos propè sumus,

Quemadmodum Cyclopèsque & agrestes gentes Gygantum.

Ulysses
interro-
Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,

15 Alcinoë : aliud quid tibi curæ sit mentibus non enim ego

gatus Ar-
tas suos
Immortalibus similis sum, qui cælum latum habitant,

labores
Neque corpore, neque indole, sed mortalibus hominibus,

exponit.
Quos vos scitis maximè devehentes ærumnam

Hominum, quibus in doloribus æqualis sum.

20 Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,

Quæ certè omnia decorum voluntate passus sum.

Sed me quidem cœnare sinite dolentem quamvis :

Non enim odioso ventre pejus aliud

Est, qui jubet sui recordari necessitate :

25 Et valdè afflictum aliquem, & in mentibus dolorem habentem.

Sic & ego luctum quidè habeo mentibus hic autè valdè semper

Comedere jubet, & bibere, & me omnium

Oblivisci facit, quæcunque passus sum & repleti jubet.

Vos autem festinate simul atque aurora apparuerit,

30 Ut me infelicem meam imponatis in patriam,

Quamvis multa passum, ubi semel videro, etiā relinquat vita

Nempe possessionem meam famulosque & altam magnam domum.

Sic dixit, hi autem omnes laudabant & hortabantur

Deducere hospitem, quoniam decenter dixit.

35 Sed postquam libaveruntque biberuntque quantum voluit animus,

Hi quidem dormituri ierunt domum unusquisque.

Sed in domo relictus est divus Ulysses,

Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ κ' ἔμελλε τηλόθεν εἶναι.
Μηδὲ π μισσηγὺς γὰρ κρεῖον κ' ἤμμεν παύθῃσι
Πρὶν γὰρ τὸν ἧς γαίης ἐπιδήμιον, ἔνθα δ' ἔπειτα
Πίσσεται ἅσπερ οἱ αἶσα * Κατακλῶθις τι βαρύνει,

20. κα-
5 πα-
ελάθῃ
σι κα-
ρῆα

Γεινομῆναι νῆαυτον λίαν, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δὲ τις ἀθανάτων γὰρ κρεῖτ' ἔργον εὐέλκεται,
Ἀλλ' οὐδὲ τίδ' ἔπειτα θεοὶ παρεμνησκονόωνται.
Αἰεὶ γὰρ το πάρος γὰρ θεοὶ φαίνονται στυγρῆς,
Ἡμεῖν, εὖθ' ἱρδωμῶν ἀρακλῆταις Εὐκρόμεσας.

Δαίνυσται τε παρ' ἄμμοι κατ' ἡμέρας ἔνθα ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τις κ' μεμνῆται ἰὼν ξύμβληται ὁδότης,
Οὔτι κρατερὸν πῖσιν· ἰπεί σφισιν ἐγχεῖν αἰμὴν,
Ὡς περ Κύκλωπες τε κ' ἄγρια Φύλα Γυγάντων.

10

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πολύμητις Ὀδυσ.

Ἀλκίον, ἄλλο π τοι μελέτω φρεσίν· εἰ γὰρ ἔργα
Ἀθανάτοισιν ἴσικα τοῖ ἔργον ἐννεα ἔχουσιν,
Οὐδέ μιν εὐδὲ φύλῳ, ἀλλὰ θνητοῖσι βαρτοῖσιν,
Οὓς πινες ὑμεῖς ἴσα μέλεις· ὀχέοντας οἰζυνὴν
Ἀνθρώπων, τοῖσιν κιν εἰς ἄλγεσιν ἰσχυαίμεν.

15

Καὶ δ' ἔπαι καὶ κ' πλείον' ἔγωγε κρεῖτ' ἐμνησκόμενος,

20

Ὅσπερ γὰρ δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μὲν ἔσται.

Ἀλλ' ἔμε μὲν δαρπῆται ἰάσασθαι τι κατ' ἡμέραν ἔσται.

Οὐ γάρ π σαρμῇ ἰπὶ γαστέρι κυώπουν ἄλλο

Ἐπλήτο, ἢ τ' ἐκείλευσιν εἰς μνήσας ἀνάσσει.

Καὶ μέγα τειρόμενον, κ' εἰς φρεσὶ πένθος ἔχοντα.

25

Ὡς κ' ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ ἢ μέγ' αἰεὶ

Ἐοδύμεναι κέλεται κ' πινέμεν· ἐκ δὲ με πάντων

Ληγάνει ὅσ' ἔπαθον, κ' εἰς πλῆσας ἀνίσταμαι.

Υμεῖς δ' ὁπρὸς ἔσται ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι,

Ὡς κ' με τὸν δὲ δῶκεν ἡμῶς ἐπὶ πένθος πᾶσι,

30

Καὶ ὅτ' πολλὰ παθόντα, ἰδόντα με κ' λίποι αἰὼν.

Κτῆσιν ἰμῶν, δμῶές τε κ' ὑψιφθὺς μίτρα δάμα.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνιον, ἢ δ' ἐκείλευσιν

, Περμπίδω τὸν ξῶνον, ἰπεί κ' μετ' ἔπειτα ἔπειτα.

Αὐτὰρ ἰπεί αὐτοῖσιν τ' ἐπὶ δ' ὅσον ἦναι θυμῶς,

35

Οἱ μὲν κρακείοντες ἔσαν οἰκόνδε ἔχοντες.

Αὐτὰρ ὁ εὖ μετὰρ ὑπὸ λείπτο δὲ Ὀδυσσεύς,

Παῖρ δ' οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοδότης
 Ηοδῶν· ἀμφίπολοι δ' ἀπηγόμεον ἔντα δαίτις.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθον.
 Ἐγὼ γὰρ φέρεται χερσὶν αἶματι ἰδοῦσα

5 Καλὰ, πῆρ' αὐτὴ τῷξεν (ὡς) ἀμφίπολοισι γυναιξί.
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπαυ πλεῖσθαιτα ὥσπερ οὐδὲν,
 Ἐῖναι, τὸ μὲν σε πρῶτον ἔγων εἰρήσμεναι αὐτῇ.
 Τίς; ποῦν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι ταῦτ' εἴματι ἔδωκεν;
 Οὐδὲ φης ἐπὶ πότιναι ἀλώμεν· σὺ γὰρ δ' ἰκέομαι;

10 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς.
 Ἀρκαλίην βασιλείαν διδωκυίας ἀνθρώπων
 Κρήν', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἔχθρ' αἰνέων.
 Τῇτο δὲ τοι ἐγὼ ὅ μ' αἰνέειναι ἠδὲ μετιπλάσσειν.
 Ωρυγίη τις νῆσος δάπερ ὦσθαι εἰν αἰὲ καῖται.

15 Ἐῖτα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ δολέεσσα Καλυψώ
 Ναίει ἐν πλόκαμῳ δεινῇ θεός· ἔδδ' οἱ αὐτῇ
 Μίσγεται ἔτι θεῶν ἔτι θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δὲστυχον ἐφίσιον ἤραρα δαίμων
 Οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα τοῖω ἀργαῖα κεραυνῷ.

20 Ζεὺς * ἔλσας αἰέεσσι μέισα σὺν αἰὲσι πότιναι
 ἑλάντας· εὖθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθηον ἰσθλοὶ ἱπταῖροι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τρέπιν αἵματι ἐλὼν νιὸς ἀμφιφιλίας.
 Ἐνῆμαρ φερέμεναι· δεικνύτη δὲ μερυκτὴ μελαίνῃ
 Νῆσται ἐς Ωρυγίην πύλασσο θεοὶ, ἔσθαι Καλυψώ

25 Ναίει ἐν πλόκαμῳ δεινῇ θεός; ἢ με λαβῶντα
 Εὐδυκίαν ἐφίλει τι καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφρασκε.
 Θάσεν αἰνέσμεναι καὶ ἀνέραον ἤματα πάντα.
 Ἀλλ' ἐμὲν ἔπειτα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔπεισεν.

26 αἰν. Ἐῖτα μὲν ἔπεισας μὲν ἐμπεδόν, εἴματα δ' αἰεὶ

30 Δάκρυσι δύνεισκον, τὰ μοι ἄμωσθαι δῶκε Καλυψώ.
 Ἀλλ' ὅπ' ἐν δῶδόν μοι ἐπιπλάμενοι ἔτος ἤλθης.

27 δὴ καὶ τότε δὴ με κέλευται ἱπταῖσσι νείεσθαι,
 Ζηνὸς ὑπ' ἀρχαίας, ἢ καὶ νόος ἐτρώπει αὐτῆς.
 28 αἰν. Πέμπει δ' ἐπὶ χροῖας πολυδαίμων· πολλὰ δ' ἔδωκε.

35 Σίτοι καὶ μέθυ ἠδὲ καὶ ἄμωσθαι εἴματα ἔσπιν.

Οὐρην ὃ στήθεσιν ἀπῆμονα τε λιάσθαι τε.

Ἐπὶ χροῖας μὲν πάλαι ἤματα πενθεποριῶν,

Apud autē ipsū Areteque & Alcinous divina specie præditus
Sederunt, famulæ autem auferebant vasa convivij.

His autem Arete albis ulnis incepit verba,
Agnovit enim pallium & tunicam vestimenta videns
Pulchra, quæ ipsa fecerat cum ancillis mulieribus.

Et ipsum alloquens verba pennata dixit,

Hospes, hoc quidem te primum interrogabo ipsa.
Quis unde venis virorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?
An non dicis in mare errans huc venisse?

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses, 10
Difficile regina perpetuò sermone commemorate
Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cœlestes.

Hoc autem tibi dicam quod me interrogas & inquiris:

Ogygia quædam insula longè in mari jacet,

Ubi Atlantis filia dolosa Calypso

Habitat pulchricoma gravis dea, neque aliquis cum ipsa
Versatur, neque decorum, neque mortaliū hominum.

Sed me infelicem, domesticum duxit fortuna

Solum, quoniam mihi navem velocem candenti fulmine

Jupiter jaculatus discidit medio in nigro mari.

Ubi alij quidem omnes periēre boni socij.

At ego carinam ulnis capiens navis utrinque remis agitatz,

Novem diebus ferebar: decima autem me nocte nigra

Insulam Ogygiam appulerunt dij, ubi Calypso

Habitat pulchricoma gravis dea, quæ me suscipiens

Accuratè excepit, & alebat, & dicebat

Facturam immortalē & senii nescium diebus omnibus

Sed meum nunquam animum in pectoribus persuasit,

Illic quidē 7. annos permanū firmiter, vestimenta autē sēper

Lacrymis madefaciēbam quæ mihi immor. dedit Calypso

Sed quando jam octavus revolutus annus venit,

Et tunc jam me jussit concitans redire

Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus ipsi est,

Misitque me in rate consutili: multa autem dedit,

Panem & suave vinum, & divinas vestes induit.

Ventum autem immisit innocuum suavēmque.

Septemdecim quidem navigabā dies per mare iter faciens.

Decima-

Ulysses
Arete
suos ad-
15
sus nate-
rat.

25

30

35

Decimaoctava verò apparuerunt montes umbrosi
 Terræ vestræ, lætatum verò mihi charum cor
 Infelici: certè enim futurū erat adhuc ut versarer cū ærumnis
 Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ quassator,

5 Qui mihi excitatis ventis impedivit iter.

Commovit verò mare immensum, neque ullo pacto fluctus
 Sinebat in rate vehementer ingemiscente consistere.

Hanc quidem deinde procellam dispergit, cæterum ego
 Natans has undas transnavi, donec me terræ

20 Vestræ adegit ferens ventusque & aqua.

Ibi me egredientem oppressit fluctus ad terram,
 Petras ad magnas jaciens, & inamœnum locum.

Sed regressus natavi rursus donec veni

Ad fluvium, qui mihi visus est locus opportunissimus,

15 Liber à petris, & defensio erat à vento.

Excidi autem animum colligens. divina verò nox

Advenit, ego autem seorsim ab Jove cadente fluvio

Egressus in arbuſtis dormivi: circumquaque autem folia
 Congessi, somnum autem deus immensum infudit.

20 Hic quidem in folijs dilecto afflictus corde

Dormivi tota nocte usque ad auroram & meridiem.

Inclinabátque sol & me dulcis somnus dereliquit.

Ancillas verò in littore tuæ agnovi filia

Ludentes, inter eas autem ipsa erat similis dijs:

25 Eā supplicavi, illa verò neutiquam ab indole aberravit bona,

Ut non sperare posses juniorem obviantem

Facturam, semper enim juniores desipiunt.

Quæ mihi cibum dedit affatim & splendidum vinum,

Et lavit in flumine, & mihi has vestes dedit,

30 Hæc tibi, tamen si afflictus, verè enarravi.

Huic rursus Alcinous respondit dixitque,

Hospes, certè quidem hoc decenter non consideravit

Filia mea, quod te neutiquam cum ancillis fœminis

Duxit in nostram domum, tu verò primum supplicasti.

35 Hunc excipiens alloquutus est versutus Ulyſſes,

Heros, ne mihi ideò innocuam reprehendes puellam.

Hæc quidem me jussit cum ancillis subsequi:

Οκτωκαμδινάτη δ' ἰφάνη ὄρεα σκίοεντα,
Γαίης ὑμετέρης, γῆθησι δὲ μοι φίλοι ἦτορ
Δυσμέγερ· ἢ γὰρ ἔμελλον ἐπὶ ξυνοίσταλ' οἰζυῖ
Πολλῇ, τὼ μοι ἐπαῶσι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ὁς μοι ἰφορμήσας αἰήμης, κατέδησεν κλειήτους,
Ωλενιν ᾧ θάλασσαν ἀΐεσφατον· ἐδὲτι κῆμα
Εἶα ἐπὶ ῥαδίης ἀδινά στενάχοντα φέροντα.

Τὼ μὲρ ἵπεται θύελλα διασπιδάσ· αὐτὰρ ἔγνω
Νηχοῦρ· τί δὲ λαῖτμα δῖτμαζον; ὄφρα με γαίῃ

Υμετέρῃ ἱπλάσσοι φέρον αἰετός τε καὶ ὕδωρ.
Εὐθαί κε μὲ' ἐκβαίνοντα βησάτο κῆμα ἐπὶ χέρσῃ,
Πέτρης ὥς μετ' ἀλγῇ βαλὼν καὶ ἀτιεπὶ χάρμῃ.
Ἀλλ' ἀντασάμεν· ἢ γὰρ πάλιν, ὡς ἐπὶ ἄλγῃ
Ες ποταμῶν, τῇ δὲ μοι εἰσάτο χῶρος ἄριστος.

Δείος πιτρώων, καὶ ἐπὶ σκεπας ἠὲ ἀνέμιο
Ἐκ δ' ἔπιον θυμηχερίων· ἐπὶ δ' ἀμφοτέρῃσι νύξ
Ἦλυθ'· ἔγὼ δ' ἀπάνευθε Δαίπυτι· ποταμῶ
Ἐκβάς ἐν θύμιοισι κατέδραγον ἀμφὶ ᾧ φύλλα
Ἠφυσάμεν· ὅπποι ᾧ θιὰς κατ' ἀπείρονα χθον.

Εὐθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλοι τιτηνῶν ἦτορ,
Εὐδὸν παυνύχ· καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ μῖστον ἔκμαρ.
Δύσετό τ' ἡέλιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλως δ' ἐπὶ Δινὶ τῆς ἐνόησα θυγατρὸς
Παιζέσας, ἐν δ' αὐτῇ ὅλῳ ἐκῆα θεοῖσιν.

Τὼν ἱκέπυσ· ἢ δ' ἔπειτα νοήματα ἤμεδρατιν ἰοδλῶ,
Ὡς ἐκ ἐν ἔλποιο νεώτερον ἀνταίστατο
Ερξίμῳ, αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφροδύεσσιν.
Ἡ μοι σῖτον ἴδωκεν ἄλις ἢ δ' αἴθρη οἶον,
Καὶ λῦσ' ἐν ποταμῷ, καὶ τοι πῖδ' εἶματ' ἴδωκεν.
Ταῦτά τοι ἀγνῶμνός περ ἀληθείῃ κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμειβόμενος φωνήσεν τε,
Ἔειπ', ἦτοι μὲν τῷτο γ' ἐσπίσι μοι ἐκ ἐνόησεν
Παῖς ἐμὴ, οὐκ ἐγὼ σ' ἔπειματ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
Ἦλκ' ἐμείπρον, σὺ δ' ἄρα πρῶτῳ ἱκέπυσσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ἀντίφω πολέμητις Ὀδυσ·
Ἦως, μή μοι ταῦτ' ἀμύμονα γένοιτο κούρην.
Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευεν ζῶν ἀμφιπόλοισι ἔπαιον.

4

10

15

20

25

30

35

36. αὐτὸ
λῶν

Αλκ.

Αλλ' ἐγὼ ἔκ' ἔθιλον, δίδωσκαι, αἰχμωδὸνδρός τε,
 20 ἱπ- Μήπως κὺ Ζεὺς θυμὸς * ἐπισκίσσῃ τοι ἰδόντι.
 σκυζοι Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὺν ἐπὶ χθονὶ Φυλ' ἀνθρώπων.
 το Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φωνήσεν τε;

5 Ἐεῖν, ἔμοι τοιῦτον εὖ σήθισσι φίλον κῆρ,
 Μαιψιδίως κεχαλῶσθ'· αἰμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
 Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ κὺ Ἀθήναιιν κὺ Ἀπολλόν,
 Τοῖος ἐὼν οἷομαι ἵσσι, ταῖ τε φρονέων αὖτ' ἐγὼ παῖ.
 Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, κὺ ἐμὸς γαμῶνός κελεύεισθαι;

20 10 Αὐτὶ μὲν ἄνδ'· οἶκον * ἔγωγε κὺ κλήματα δοῖμιν,
 δε τ' Αἰεὶ ἔθιλον γὰρ μένος· αἰχμῶν τε δὲ σ' ὕπτις ἐρύξει
 ἐγὼ Φαιάκων· μὴ γὰρ τοι φίλοι Διὶ πατρὶ γένεοιτο.
 Πομπήν δ' ἐς τὸδ' ἔγωγε τευμαίεσμαι (ὄφρ' εὖ εἰδῆς)
 Ἀνείων· ἐς τήμους ἧσ' μὲν διδμήμεν * ὕπτις

15 Λέξιας· οἱ δ' ἐλόνσι γαλήνῃ, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
 Πατρίδα σὺν κὺ δῶμα, κὺ εἴπου τοι φίλοι ἐσίν·
 Εἴπαρ κὺ μάλα πολλὸν ἴκησεω ἔς· Εὐβοίης.
 Τῶν γὰρ τηλοπείτω φασ' ἔμμεναι οἱ μιν ἰδόντες
 Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ραδάμανθιν

20 20 Ἡγρὶ ἐποψόμενοι Τίτυον γαίησιν ἔον·

20 20 αἰπὴ Καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλθον, κὺ ἄτερ κημέτιο τέλεισθαι
 νυσαι Ἡμεπ τὰ αὐτῶ, κὺ * ἀπὴ γαργαῖσι δ' ἐπίστω.

20 20 αἶσα Εἰδήσεις ἧ κὺ αὐτὸς εὖ φρεσὶν ὅσσοι ἀελαί
 ῥίπτεται, Νῆες ἐμῶν κὺ κούροι * ἀναρρίπτειν ἄλλα πηδῶ.

25 25 Ως φάτο· γῆησιν ἧ παλὺν τλας διέειπε Οδυσσεύς.
 Εὐξάμεν δ' ἄρ' εἰπὺν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνέμαρξεν
 Ζεῦ πάτερ, αἶδ' ὅσω εἴπῃ τελευτήσῃν ἄποινα

20 20 μὲν Αλκίνοος· τὴ * μὲν κεν ἐπὶ ζήδωρσιν ἄρ' εὐροῖ
 αἶν Λοβίσει κλῖος εἴν, ἐγὼ δὲ κε πατρίδ' ἡγήμεν.

30 30 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα εἰπὺν ἀλλήλους ἀγέρουον·
 Κέκλιτο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
 Δίμνι ὕπ' αἰθέσῃ θήμεναι, κὺ ῥήγαι κελεύει
 Πορφυρὴ ἐμβαλεῖν, στέρεσσι δ' ἐφύαζε θετέπητας,
 Χλαίνας τ' ἐν θήμεναι ἄλλας, κὺ δὲ φέρεται ἔσπασθαι.

35 35 Αἰ δ' ἴσμεν ἐκ μεγάροιο δαίος μὲν γαργαῖσι ἔχουσαι·

20 35 Ω- Αὐτὰρ ἐπεὶ στέρεται πυκνὸν λόφος ἐχονέσσαι,
 σκυνο Ωτρυμνοὶ Οδυσσεὺς περὶ σπασθῆναι ἐκείσται;

Sed ego nolui timens reveritūque
Ne fortassis tibi animus commoveretur videnti.
Suspiciosi sumus supra terram genus hominum.

Hæc rursus Alcinoüs respondit dixitque.

Holpes non mihi hujusmodi in præcordiis charum cor
Temerè irasci solet : potiora autem honesta omnia.

Utinam Jupiter pater & Minerva & Apollo,
Talis nimirum, qualis es, eaque quæ ego sentiens,
Ut filiam meam habere velis, & meus gener vocari
Hic manens, domum autem ego & bona darem,

Si modò volens maneat : invitum enim te nullus continebit
Phæacum, neque sic gratum Jovi patri esset.

Reductionem vero in hoc ego perficiam, ut benè intelligas,

Cras, in id temporis autem tu quidem dormitus somno
Dormias, illi captabunt tranquillitatem, ut pervenias

In patriam tuam & domum, & si fortè aliquid gratum est :

Et si valdè multò longius est Eubœa :

Eam enim longissimè ajunt abesse, qui eam viderunt

Ex populo nostro, quando flavum Rhadamanthum

Duxerunt, ut viderent Tityum terræ filium :

Atque illi quidè hinc venerunt & absque labore transarunt

Die illo eodem, & adduxerunt domum retrò.

Cognosces etiam ipse in mente, quàm optimæ

Naves meæ & juvenes, in percutiendo mari remis.

Sic ait : gavisus est autem multiscius divus Ulysses.

Supplicans verò dixit verbum, orationemque habuit,

Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficiat omnia

Alcinoüs, hujus quidem per almam terram

Immortalis gloria esset, ego autem ad patriam venirem.

Sic illi quidem hujusmodi invicem colloquebantur :

Jusserat autem Arete albis lacertis ancillis

Ponere sub porticu cubilia & stragula plurima

Purpurea ut inijcerent, insternerent desuper tapetas,

Chlænâsque imponere villosas ad desuper induendum.

Illæ verò ibant ex ædibus facem in manibus gestantes.

Cæterum postquam straverunt pulchrū lectulū accelerantes

Excitarunt Ulyssē astantes verbis,

5

Alcinoüs
optat
Ulyssē
filium gen-
erum.

10

Alcinoüs
promittit
Ulyssē
auxiliū.

15

20

25

30

35

Surge

Surge dormiture hospes, paratus est tibi lectus.

- Sic dicebant, huic verò gratum visum est dormire,
 Sic ille quidem illic profundè dormivit divus Ulysses,
 Perforata in specula sub porticu sonante.
 Alcineus verò dormiebat in recessu domus excelsæ :
 Juxta verò mulier regina lectum apparavit & stratum.

ARGUMENTUM OCTAVI

LIBRI ODYSSEÆ.

- C**oncio fit Phæacum de hospite, & navis deducitur ad
 10 reductionem Ulyssis, & convivio suscipiuntur ab
 Alcino Phæacum optimates. Et post hæc disco cer-
 tant Phæaces & Ulysses. Et Demodocus canis, primùm qui-
 dem ea quæ acciderunt circa adulterium Martis & Veneris.
 Deinde ea quæ circa introductionem lignei equi, & Ulyssæ
 15 flente interrogatur quis, & unde sit.

ALIUD.

Θ, ex certaminibus Phæaces de Ulyssæ experi-
 mentum sumpserunt.

- Q**uando verò manè genita apparuit roseis digitis an-
 20 Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi, (rosa,
 Præterea inclutus surrexit urbium everfor Ulysses.
 Illis verò præibat sacrum robur Alcinoi
 Phæacū ad concionem, quæ ipsius apud navem constituta erat.
 Venientes verò considebant in politis lapidibus
 25 Propè, ipsa verò per urbem transibat Pallas Minerva,
 Assimulata præconi prudentis Alcinoi,
 Reditum Ulyssi magnanimo meditans,
 Et sanè unicuique viro assidens dixit verbum,
 En agè Phæacum principes atque consiliarij
 30 Ad concionem ite ut hospitem audiat,
 Qui recens Alcinoi prudentis venit ad domum.

Ορσο κίων ὃ ξείνι, πιπνίηται δὲ τῇ εὐνῇ.

Ὡς φάν. τῷ δ' ἀπαρτὸν εἰσάτο κρημηθῆσθαι.
Ὡς ὁ μῦθ' ἔθηκε κρημυδὲ πολύτλας δι' Ὀδυσσεὺς
Τρητῆς αὖ λειχέσαιν, ὑπ' αἰθέσῃ ἑλιδούπῃ.

Αλκίνοος δ' ἄρα λίκτο μυχαῖ δόμου ὑψηλοῖο·
Πάρ γ' ἡ γυνὴ διαποινὰ λήχας πόρῃσι καὶ ἐνὶ νύκτι

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

ΕΚκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων πρὸς τῷ ξυμ, καὶ ταῦς
κατέλειπται ὥστε ἐκπομπῶν τῷ Οδυσσεύει καὶ ἐπιπνίηται 10
ὡς φάν. τῷ Αλκινόῳ τῶν Φαιήκων οἱ ἄρα τῇ καὶ μὲν ζῶντι
δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίαικες καὶ Οδυσσεύς. καὶ ὁ Δημόδοκος
ἄδει, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ μυχῆσθαι Λεῖως καὶ Αφροδίτης,
ἔπειτα γὰρ περὶ τοῦ εἰσπαγκλῶ τῷ δουρεῖσι ἵππων καὶ τῷ Οδυσ-
σεύει κλαίοντες, ὁ Αλκίνοος πωγάνηται διὰ τὴν κλαίειν, καὶ πρὸς 15
καὶ πόθον αἶψα.

Α Λ Λ Η.

Θῆται δ' αὖθλοισι Φαίηκες Οδυσσεῖ καὶ πόρῃσιν.

ΗΜΟΣ δ' ἡρξάντα φαίη ροδδοῦκτελος ἦν,
Ὀρρυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἰσθρὸν μὲν Αλκινόοιο. 20
Αν δ' ἄρα Διογανῆς ὄρτο πτόλιπυρρος Οδυσσεύς.
Τοῖσιν δ' ἡμέμεν' ἰσθρὸν μὲν Αλκινόοιο
Φαιήκων ἀγρῶν, ἡ σφιν ὡς νηυσὶ τίτυκτο.
Ἐλθόντες γὰρ κρημυδὸν ἐπὶ ξιστοῖσι λήθισσι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετὰ χεῖρα Παλλὰς Ἀθήνης, 25
Εἰδδμήρη κήρυκε δαΐφροτος Αλκινόοιο,
Νόστον Οδυσσεῖ μεγαλήτορα μεμνέσθαι.
Καὶ ῥα ἐνθάδε φωνὴν περὶ παλαιὰ μῦθον,
Διὸς ἄρα Φαιήκων ἡγήτορες ἡ δὲ μείδοντες 30
Εἰς ἀγρῶν ἵσταται, ὅφρα ξείνοιο * πύθοιτο,
Ὅς νῆον Αλκινόοιο δαΐφροτος ἵκητο δῶμα.

Πόντοι ἐπιπλάγχθεις δῖμας ἀπανάτιστα ὁμοῖοι.

Ὡς εἰπὺς, ὠτρύνει μῦθον καὶ θυμὸν ἐκείνου.

Καρπαλίμως δ' ἐμπλήνυτο βροτῶν ἀρρεσίων τε καὶ ἰδρυμένων.
 75 δ' ἄρ' Ἀρρομύρων, πολλοὶ * γὰρ ἐπήσαντο ἰδύντες

ῥαῖης Ἰδὸν Λαίρτας δαΐφρονα, τῷ δ' ἄρ' Ἀθλίῳ
 ἔσαντο Θιασισίῳ καὶ Πύχῳ χαίρειν καὶ Φαλῇ τε καὶ Ἄρμυρι.

Καὶ μιν μακρότερον καὶ πῖοςονα ἦκεν ἰδὺς,

Ὡς καὶ Φαιήκισσι φίλος πάντας γένοιτο,

Δεινὸς τ' αἰδιδίος τε, καὶ ἐκτελέσειεν αἰθλῆς.

10 Πολλὰς, ὥς Φαιήκας ἐκηρήσαντ' Ὀδυσῆα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤραρθ' ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοιο ἀρρεσίστα καὶ μετίημι,

Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μείδοντες,

Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐοῖ σήησσι κελύειν,

15 Ζεῦ πάτερ, ὃς οἱ δ' ὅστις ἀλώμενος ἔκτε' ἐμὸν δῶ,

Ἡεὶ πρὸς Ἠοίων ἢ Εὐαερίων ἀνθρώπων.

Πομπῶν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἐμπιδὺν εἶναι.

Ἡμεῖς δ' ὡς τοπάρως πρὸς ὀποτρυνώμεθα πομπῶν.

Οὐδὲ γὰρ ἔδδ' τις ἄλλος ὅς τις ἐμὰ δῶμα * ἔκηται.

20 Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μῦθον εἶνεκα πομπῆς.

Ἀλλ' ἄρα νῆα μέλαιναν ἐρύσσοντο εἰς ἅλα δῖαν

Πρωτόπλοον, κούρω δ' ὄνα καὶ πιπτήκειτα

Κελιάδων κτ' δῆμον ὅσιν πάρος εἰσὶν ἄετι,

Δησιόεσσι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσι ἔρετμοι.

25 Ἐκδοτ'. αὐτὰρ ἔπειτα θυμὸν ἀλεγεινέει δαΐτα,

Ἡμίτερον δ' ἐλθόντες, ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι περὶ ξῶ,

Κύεσσι μὲν ταῦτ' ἐπιτίλομαι, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

Σκηπτοῖσι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματι κελεύ.

Ἐρχομαι, ὅφρα ξείνοι ἐοῖ μετάρως Φιλιάνδρ.

30 Μῆδ' τις ἀρνείσθω, καλίστα δ' ἢ θεῶν αἰδὼν

Δημόδοκον, τῷ γάρ ῥα θεὸς ἀειδῶκεν * ἀειδῶ

Τριπλῶ ὅππῃ θυμὸς ἐποτρυνῶσιν αἰεδαί.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο. Ἦ δ' ἄρ' ἔπειτα.

Σκηπτοῖσι κῆρυξ ἢ μετάρως θεῶν αἰδὼν.

35 Κούρω δ' κελύειντι δῖαν καὶ πιπτήκειτα

Βήτῳ ὡς ἐνέλευσ' ἐπὶ δὴν ἄλός ἀτρυγέτιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυον ἠδὲ θάλασσαν,

Ponto pererrato, corpore immortalibus similis.

Sic loquuta incitavit robur & animum singulorum.
Mox verò implebantur hominibus forúmque & sedilia
Congregatis, multi enim admirabantur conspicati,
Filiū Laërtæ prudentem, huic certè Minerva
Divinam superinfudit gratiam capitique & humeris,
Et ipsum longiorem & crassiorē reddidit aspectu,
Ut sanè Phæacum omnibus gratus fieret,
Gravisque & venerabilis, & ut perficeret certamina
Multa quibus Phæaces periculum facerent ac Ulysses.
Cæterum postquam convenerant congregatique erant,
His Alcinoüs concionatus est & interloquutus :

9

10

Alcinoüs
Phæaces
in concio
ne hor-
tatur, ut
Ulysses
javeat.

15

20

25

Alcinoüs
parat
conviviũ

30

35

Audite Phæacum duces atque principes,
U't dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Hospes ille haud scio quisnam errando venit meam domum,
Sive ab Eois sive Hesperijs hominibus,
Deductionem flagitat, & precatur ratum esse,
Nos verò ut antea quidem maturemus deductionem,
Neque enim quisquā alius quicumque meā domū pervenerit
Hic lugens diu manet propter deductionem,
Sed age navem nigram deducamus in mare divinum
Recentem : juvenes autem duo & quinquaginta
Eligantur è populo quicumque sunt omnium optimi
Ligatis bene omnes ad transtra remis
Exite, cæterum continuò festinate apparare convivium
Ad nostrā domū profecti, ego autem ritè omnibus præbebo.
Juvenibus verò hæc præcipio : cæterum illi alij
Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
Veniat, ut hospitem in regia amplectamur.
Neque quisquam recuset, advocate vero divinum cantorem
Demodocū : huic quidem deus excellenter dedit cantilenam
Ad oblectandū, quocumque animus ipsum impulerit canere.

Sic certè loquutus præibat, illi simul sequebantur
Sceptrigeri, præco verò cucurrit ad divinum cantorem :
Juvenes verò electi duo & quinquaginta
Ibant ut præcepit ad littus maris indomiti.
Porro postquam ad navem venerunt atque mare,

Navem

Navem quidem ipsi nigram in maris profundū deduxerunt,
Malūmq̃ue imposuerunt, & vela nave nigra :

Aptarunt autem remos per vincula coriaria
Omnia ut decebat, vela autem alba extenderunt.

- 5 Altè vero in humidum hanc protraxerunt, cæterū postea
Festinant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.
Implebantur autem porticusque & septa & domus viris
Congregatis, multi autem erant juvenes atque senes
Illis verò Alcinous duodecim oves mactavit,

- 10 Octo autem albis dentibus sues, duos flexipedes boves.

Demo-
docus
cantor.

Hos excoriabant, apparabāntque convivium jucundum.

Præco autem propè venit ducens amabilem cantorem,
Què supra modū Musa dilexit, dedit vero bonūque malūque
Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantilenam.

- 15 Huic sanè præco apposuit sedem argenteis clavis distinctam,
In medio convivantium ad columnam longam nitens.
Ad paxillum autem suspendit citharam sonoram,
Ipsius supra caput, & mōstrabat quo pacto manibus præderet
Præco: juxta autè apponebat canistrū pulchramque mensam.

- 20 Juxta autem poculū vini, ut biberet quoties animus juberet:
Illi verò ad edulia parata apposita manus mittebant.
Cæterum postquam potus & cibi cupiditatem expulerunt,
Musa certè cantorem excitavit ut caneret gloriam virorum,
Cantilena, cujus tunc gloriam ad cælum latum pervenerat,

- 25 Contentionem Ulyssis & Pelidæ Achillis,
Ut quondam contenderunt deorum in convivio celebri
Vehementibus verbis : rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, cum optimates Græcorum contenderent,
Sic enim illi vaticinans prædixerat augur Apollo,

- 30 In Pythia divina, quando ingressus est lapideum limen
Oraculum petiturus, tunc versabatur ærumnarā principium
Trojanisque & Græcis, Jovis magni per voluntatem.
Istā sanè cantor cantabat inclytus cæterum Ulysses
Purpurea ingenti veste accepta manibus fortibus

- 35 Eam in caput traxit, obtexit autem pulchram faciem,
Reverebatur enim Phæacas sub supercilijs lacrymas stillans.
Sed quando desinebat canens divinus cantor,

Ulysei
movetur
fletus.

Lacry-

Νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναο αἰλῆς βύθῃς δι' ἔρυσσας,
 Εἰ δ' ἴσιν τ' ἐπὶ θντο κὺ ἰπία κτὶ μελαινή.
 Ἡρτυώαντο δ' ἐριτμοὶ τροπαῖς οὐ δερματίνισσι
 Πάντα κτ' ἄλλοι, ἀνὰ δ' ἰπία λευκὰ πίπτεσσαν.
 Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τίν' ὄρεμισσας. αὐτὰρ ἔπειτα
 Βαῖν' ὅτ' ἴδμεν Ἀλκινόοιο διαίφροτος ἐς μέγα δῶμα
 Πλώτῳ δ' ἄρ' αἰδοσάμενοι τε κὺ ἔρκα κὺ δῶμοι ἀνδρῶν.
 Ἀχαιοὶ δ' ἄρ' ἴσμεν ἴσοι ἡδὲ πελαγοί.
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρουσιν,
 Οὐκὰ δ' ἀργυροδοτὰς ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βῆς.
 Τῆς δέσιν ἀμφίθ' ἔποι, πτύκηντί τι δαῖτ' ἐρεταινίω.
 Κῆρυξ δ' ἐλθὼν ἦλθεν ἄγων ἐρέεθον αἰοῖδον,
 Τὸν πίει Μῆσ' ἐφίλησεν, δίδου δ' ἀγαθὸν τι κακὸν τι.
 Οφθαλμῶν μὲν ἄμειρεν, δίδου δ' ἡδέϊαο αἰοῖδῳ.
 Τῷ δ' ἄρα ποιντὶνος ἦναι θρόνοι ἀργυροῦστον
 Μίσσῃ δαιτυμόνῃ, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 Καὶ δ' ἐπὶ πασσαλόφιν κρέμασιν φόρμιγγα λιγυῖαν
 Αὐτῇ ὑπὲρ κεφαλῆς, κὺ ἐπίφραδι χερσὶν ἐλέαζ.
 Κῆρυξ· παρ' δ' ἐπὶ δει κρήνην καλῶντι τροπαῖζαν,
 Παρ' ἣ δέπας οἶνοιο, πῖν' ὅτε θυμὸς ἀνώγει
 Οἷδ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἐπὶ μὲν πρὸς κίονα μακρὸν ἱκλῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κὺ ἐδῆντι ἐξ ἔργῳ ἔντο.
 Μῆσ' ἄρ' αἰοῖδον ἀνῆκεν αἰδοῦντο καὶ κλέα * ἀνδρῶν,
 Οἶμῃς τῆς τίτ' ἄρα κλέος ἔχοντο εὐρυὸν ἔχοντο.
 Νεῆησ Οδυσσῆος κὺ Πηλεΐδου Ἀχιλλεύου,
 Ὡς ποτε δειλῶσθετο θῶν ἐν δαιτὶ πελειῇ
 Εκπαύλοισι ἐπίσταν· ἀναξ' δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Καὶ ἐν ἴῳ ὅτ' ἄρα τῇ Ἀχαιῶν δειλῶσθετο.
 Ὡς γάρ οἱ χροῖον μυθήσασθε φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθὶ ἐν ἡρατῇ, ὅθ' ὑπὲρ βαλάντιον ἐδὸν
 Χρησόμενος· τίτι γάρ ῥα κυλίνδετο πῆμας ἀρχή
 Τρωσὶ τε κὺ Δαῖμονισι, Διὸς μεγαλὴ βουλῆς.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδὸς αἰεὶ ἀφ' ἑκαλῶντος. αὐτὰρ Οδυσ.
 Πορφύρειον μέγα φᾶρος ἐλὼν χερσὶ σῖκαρῃσι,
 Κακὰ κεφαλῆς εἰρυσσι, καλῶνσι ἣ καλὰ πρὸς σῖκα.
 Αἰδοῖτο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὅφρ' ἐσι δαίμονα λείων.
 Ἦτοι ὅτι λήξουσιν αἰεὶ δὸν θεῶν αἰοῖδὸς,

Δάκρυ' ὁμορξάμεθ' , κεφαλῆς δ' ἀπὸ φάθης ἔλισσιν,
 Καὶ δὲ πὰς ἀμφικύπελλον ἰλὼν ἀνείσκεισσι θεοῖσιν·
 Αὐτὰρ ὅτ' ἄψ' ἄρχοιτο, καὶ ὁπρώϊον αἶψιδεν
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι (ἵππ' ἐτέρποντ' ἐπίεσσιν)

5 Ἀψ' Ὀδυσσεὺς κτ' κροῖται κελευσάμεθ' ἡγάσκειν.

28 Ἀψ' Εἰς ἄλλας μὲν πάντας ἑλάνθανε δάκρυα * λείδων,

31 Ὀδ. Αλκίνο' δέ μιν οἱ ἐπὶ φρεσὶν ἦδ' ἐνόησιν,

28 α- Ηἰδ' ἄγχι αὐτῷ βαρὺ ἦ σπένχροντος ἄκρουσιν

βαν. Αἶψα ἦ Φαιήκεσσι Φιληρέτμοισι μετῆνδα,

10 Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἦδ' ἐμίδοντες,

Ἠδὴ μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἱήσης,

28 ἱπν Φόρμιγξός δ' , ἢ δαιτὶ ζωηρότος * ἐστὶ φαλκίη·

31 ταίρη. Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ αἶθλων περὶ ἡμῶν

Πάντων· ὡς χ' ἐξείης εὖ ἴσῃσι φίλοισιν,

15 Οἴκαδ' ἐνοήσας, ὅσον φερίγονέ μεθ' ἄλλων

Πύξτε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἄλμασιν, ἦ δὲ πόδαςιν.

Ὡς ἄρ' ἐφ' ὧν ἡγήσασθε· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο·

Καὶ δ' ἐκ πασσάλωφιν κρήμασι φόρμιγξας λιγυῖαν

Δημόδοκον δ' ἔλε χεῖρας, καὶ ἔεζαν ἐκ μεγάροιο

20 Κῆρυξ· ἦρχε ἦ τῷ αὐτίκ' ὁδὸν ἠνέχευ οἱ ἄλλοι

28 31 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, αἶθλια * θαυμασίοντες.

μαίον Βῆν δ' ἦν εἰς ἀγρόν· ἅμα δ' ἔσταντο πρυλὺς ὄμιλος,

31 31 Μυρταί· ἂν δ' ἔσταντο τέτοιοι πολλοὶ τε καὶ ἰσχυροί.

Ὡρτο μὲν Ἀκρόναιος τε, καὶ Ωκύαλος, καὶ Ελατρεὺς,

25 Ναυτίλος τε, Πρυμνέως τε, καὶ Ἀλκίνοος, καὶ Εριτμέως,

Ποιτίλος τε, Πρωρίος τε, Θόων, Ἀναθησίνοος τε,

Ἀμφιάλοος δ' ὅς ποτε Πολυμήδεα Τεκτονίδαο·

Ἀνδ' καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγὸν ἴσας Αἰγιῶ,

Ναυβολίδης δ' ὅς ἄριστος ἔλκ' εἶδός τε δέμας τε.

30 Πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμασσι

28 31 α- μὲν Ἀνδ' ἔσαν τῶν παῖδες * ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,

31 31 31 Λαοδάμας δ' Ἀλκίνοος τε, καὶ ἀντίθετος Κλυτάνητος·

Οἳ δὲ τοὶ πρῶτον μὲν ἐπερήσαντο πόδαςιν·

Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέπειθε δρόμος, οἳ δ' ἅμα πάντες

35 Καρπαλίμως ἐπὶ τιντο χοροῖοντες πεδίον

Τῶν ἦ ἦεν ὅχ' ἄριστος ἔλκ' Κλυτάνητος ἀμύμονος

Ὅσον τ' ἐν ἰσῇ ἔσθ' ἐπὶ πύλῃ ἡμιονεῖν.

Lacrymas abstergendo, à capite tunicam demebat,

Et poculum rotundum accipiens libabat dijs.

Cæterùm quando rursus inciperet, & concitarunt ut caneret

Phæacum optimates (quoniam oblectabantur verbis)

Rursus Ulysses capite obvoluto lugebat.

Tum alios quidem omnes latebat lacrymas stillans,

Alcinous verò solus ipsum cognovit atque animadvertit,

Sedens propè ipsum, graviter autem suspirantem audivit.

Continuò autem Phæacibus studiosis remorum loquebatur,

Audite Phæacum principes atque consiliarij,

Jam quidem convivio explevimus animum æquali,

Citharâque quæ convivio congruens est lauto.

Nunc autem exeamus, & certamina experiamur

Omnia, ut hic hospes narret suis amicis

Patriam reversus quantum superemus alios,

Pugnisque luctâque & saltu atque cursu.

Sic certè loquutus præibat, illi verò una sequebantur :

E palo autem suspendit citharam stridulam,

Demodocum veròprehendit manu & eduxit ædibus

Præco, præibat verò ei eandem viam quam & alij

Phæacum optimates, certamina cum admiratione visuri.

Iverunt autem ad forum, simulque sequebatur ingens turba :

Infiniti : surrexerunt autem juvenes multique & fortes.

Surrexit quidem Acronæus & Ocyalus & Elatreus.

Nauteúsque Prymneúsque & Anchialus & Eretmeus,

Ponteúsque Proreúsque, Thoon, Anabesineúsque,

Amphialúsque filius Polinij Tectonidæ.

Surrexit etiam Euryalus homicidæ similis Marti,

Naubolidésque qui optimus erat speciéque corporéque

Omnium Phæacum, post inculpatum Laodamantem :

Surrexerunt tres filij inculpati Alcinoi,

Laodamásque & Halius & divinus Clytoneus :

Hi certè primùm periculum fecerunt pedibus.

Illis à carceribus extensus est cursus, hi simul omnes

Celeriter volitabant pulverem excitantes in campo.

Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus.

Quantum in novali terminus solet esse mularum.

5

10
Alcinous
horroratur
Phæacos
ad certamen.

15

20

25

30

Certamen catus,
35
sus, &
cætera.

Tantū præcurrens ad populū venit, alij vero relinquebantur:

Alij verò moleste lucta periculum fecerunt.

In hac rursus Euryalus vicit omnes optimates,

Salu verò Amphialus omnium optimus erat.

5 Disco autem omnium fortissimus erat Elatreus.

Pugna rursus Laodamas eximius filius Alcinoi.

Cæterum postquam omnes oblectarunt animū certaminibus

His certè Laodamas interloquutus est filius Alcinoi.

Agite amici, hunc hospitem rogemus si quod certamen

10 Et scit & didicit, indole sanè non ignavus est,

Vel scemoribus vel cruribus & utraque manu desuper,

Cervicèque firma ingens robur, neque ullo modo juventute

Eget, sed malis debilitatus est ærumnis.

Non enim ego existimo pejus aliud mari

15 Ad hominem debilitandum, etiam si valdè fortis sit.

Hunc rursus Euryalus excepit dixitque,

Laodama, sanè hunc sermonem decenter dixisti.

Tu ipse nunc provoca vadens & conveni sermone.

Cæterum postquam hoc audivit eximius filius Alcinoi,

20 Stetit in medium profectus & Ulyssēm alloquutus est.

Huc age & tu hospes pater, fac periculum certaminum,

Si aliquod fortassis didicisti, cōvenit enim te scire certamina

Neque enim major gloria hominis, quoad fuerit,

Quam cum pedibus strenuus est & manibus suis.

25 Sed age tenta, pelle autem mœstitiam ex animo.

Tibi verò profectio non diutina aberit, sed tibi jam

Et navis deducta est, & præparati sunt socij.

Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulyssēs,

Laodama, quid me ista jubetis illudentes?

30 Dolores mihi etiam magis in præcordijs quam certamina,

Qui antea valdè multa passus sum, & multa pertuli:

Nunc verò in vestro confessu reditu indigens

Sedeo, precans regemque omnemque populum.

Huic rursus Euryalus respondit, objurgavitque palam:

Minimè te hospes gnaro viro assimulo

35 Certaminum, qualia multa inter homines sunt:

Sed huic, qui simul navi transtrata frequentans

Laodamas provocat
Ulyssēm ad certamen.

Euryalus
Ulyssē in
dignatus

Τόσσον ὑπὲρ ὥρην λαὸς ἔκασ', οἳ δ' ἐλίποντο.
 Οἳ δ' παλαισμοσύνῃς ἀλγυμένης περήσαντο·
 Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπακρίνυτο πάντας ἀείρας·
 Ἀλκυον δ' Ἀμφιάλος πάντων ἀντιφρίστου ἦν·
 Δίσκου δ' αὖ πάντων ἀντιφρίστου ἦν Ελατρεὺς,
 Πυξὶ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαστὸς παῖς Αλκινόοιο.
 Αὐτίκα ἰκεδὴ πάντες ἐτήρθησαν φρεν' αἰθέλοις,
 Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετίφη παῖς Αλκινόοιο.

Δεῦτε φίλοι, τὸν ξῆνον ἐρώμευτε οἳ τιν' αἰθλῶν.

Οἷδ' ἐτι καὶ διδάσκει Φυλῷ γε μὴν ἔχρησ' ἐτι.
 Μηροῦς τε κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕψεσσι
 Ἀνέχεται τι σῖστρον, μέγα τι δάινος, ἔδῃ π' ἤθεε
 Δεῖνται, ἀλλὰ κρηχέσι ζυγίρρηται πολέσων.
 Οὐ γὰρ ἰσχυρὰ π' οἶδε κρηώτερον ἄλλο γυλάσσης.

Ἀνδρᾶς τε συλῆται, εἰ καὶ μέλας κρηττερός ἐστι.

Τοῖ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμειβέτο, φωνήσας τε,
 Λαοδάμω, μέλα τέτο ἔπος κτ' ἄρ' ἔμελλ' ἔπειτα·
 Αὐτὸς νῦν ἀντιφρίσσω ἰὼν, καὶ τί φραδέ μύθευ.

Αὐτίκα ἰκὲν τί γ' ἄκρον ἀγαστὸς παῖς Αλκινόοιο,

Στῇ ῥ' ἐς μέσσην ἰὼν καὶ Οδυσσῆα ἀντιφρίσσει,

Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ ξῆνον πάντερ κέρησσω αἰθλῶν,

Εἴ πως πού διδάσκειαι ἵοικε δέ σ' ἰδμεν αἰθλῆς.

Οὐ μὲν γὰρ μέζον κλέει ἀνέρος ἔφραξεν ἦσιν,

Ἡ ὅπ' ὅσων τι μένει καὶ χερσὶν ἦσιν.

Ἀλλ' ἄγε πείρομαι, ζεύδασι δ' ἄπ' ἀκρόατο γυμνῷ.

Σοὶ δ' ὅδ' ἐκ ἐπὶ δαχρὸν ἀπίσσεται, ἀλλὰ τί ἤδη

Νῦν τε κρηττερότερη, καὶ ἰππευτικὴ εἰσὶν ἰππευτικῇ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ἀντιφρίσσει πολύμητις Οδυσ.

Λαοδάμω, τί με ζῶντα καλένεις κρητομέοντες;

Κηδέαι μοι καὶ μετὰ σοὶ φρεσὶν ἔσθ' αἰθλοί,

Ὅς πρὶν μὲν μέλα πόλιν ἔπαυον, καὶ πόλιν ἐμύγησεν

Νῦν δ' ἐμὲ ὑμετέρῃ ἀγορῇ γέ τοιο κατέλυν

Ἡμᾶς, λασόμενον βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον

Τὸν δ' αὖ Εὐρύαλος ἀπαμειβέτο, γέκιστο τ' ἀντίκω.

Οὐ γάρ σ' ἔδῃ ξῆνον δαήμεν φωνῇ ἔισεν

Ἀθλῶν, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πύλωνται.

Ἀλλὰ τί ὅς σ' ἄμω νῆϊ πολυκλήιδι γαμίζων.

28. ΑΛ-

39. ΛΑ

τη δὲ

γυμνῇ

Ἀρχὸς ναυίων, οἵ τε πρᾶκτῆρες ἔασι,
 20. ἐπὶ- Φόρτε τι μῆμων, κὺ * ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδῶν,
 πρὸς Κερδίων θ' ἀρπαλίω, εὖ δ' ἀδλητῆρα ἔοικας.

Τὸν δ' αἶψ' ὑπὸ δρεῖδ' ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ·

5 Ξεῖν', εἰ κελὸν ἔειπες· ἀποδάλλω ἀνδρὶ ἔοικας.

20. 7. οἱ Οὔτως εἰ πάντιοι * θῆος χαράν τε δίδωσι
 20. δι- Ἀνδράσιν, ἔτι Φυλῶ, ἔτ' αἶφ' ἔφρασε, ἔτ' ἀγροητιῶ.
 20. 8. Ἀλλος μὲν γάρ τ' εἶδες αἰκιδνότερος πῖλαι ἀνέρος.
 Ἀλλὰ θῆος μερῶν ἐπισιγέφ. οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν

10 Τερπόμενοι λένουσιν, ὃ θ' ἀσφαλῶς ἀγροῦν

Λιδδί μαιλίχῃ, ρεῖ * πρὶ πῶς ἀχρημύουσιν·

Ερχόμενοι δ' ἀνὰ αὖτε, θῆον αἶς εἰσσεύουσιν.

Ἀλλ' * δ' αὖ εἶδες μὲν αἰλίκε * ἀγροῦν τεσσιν·

20. 9. Ἀλλ' εἰ οἱ χάρις * ἀμφιπρὸς φηται ἐπίσταν.

Φι- 15 Ως κὺ σοὶ εἶδες μὲν ἀεὶ περὶ, εὖ δὲ κιν ἄλλως

περὶ Οὐδὲ θῆος πύξαι· νόον δ' ἀποφάσι * ἐστί·

Φηται Ωρεῖας μοι θυμὸν σὺν στήθεσσι φίλοισιν,

Εἰπὼν εἰ κ' ἡσυχῇ· ἡγ' δ' ἐν ἡῖς αἰθλῶν,

Ως σὺ γ' ἐμυθεῖαι, ἀλλ' ἐν στήθεσσι σὺν

20 Εμμεναι, ὅφρ' ἤδη τι πεπόμενα χερσὶ τ' ἐμῇσι.

Νῦν δ' ἔρχομαι κακότητι κὺ ἄλγας, πολλὰ γ' ἔτλην,

Ἀνδρῶν τι πολέμους ἀλγύναι τι κύματα πείρου.

Ἀλλὰ κὺ αἶς, κακὰ πολλὰ πύλων, πειρήσασθαι αἰθλῶν,

Θυμωδῶν γ' ἐμῶν· ἐκτενῶν δὲ με εἰπών.

25 Ἡ δ' αἶς, κὺ αὐτῇ φάσει ἀνείξας λάβει δίσκον

Μείζονα κὺ πύλινον, πιδάρα πρὸς ἐκ ἐλῆρον πρὸς

Ἡ οἷα Φαίηκας ἐδίσκον ἀλλήλοισι.

Τὸν β' ἀφ' ἑσπέρης ἦκε σιδερεῆς ἀπὸ χειρὸς·

Βόμβησιν γ' ἄλγος· κ' δ' ἐπὶ ἡξαν ποτὶ γαίῃ

30 Φαίηκας ἀλλοχρήετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,

Ἀλλ' * ὑπαίρικῃς· ὃ δ' ὑπὲρ ἔατο σήματι πύλων,

Γίμφοι θῆον ἀπὸ χειρὸς, ἔθηκε γ' ἐρματ' Ἀθλῶν

Ἀνδρῶν δῖμους εἰκῆ· ἔπος τ' ἐφ' ἔκ τ' ἐνόμωζε.

Καὶ κ' ἀλκός τοι ξεῖνι ἀλγύνειν τὸ σῆμα

35 Ἀμφαφόων· ἐπεὶ ἔτι μεμνήμεροι εἰσι ὁμίλῳ,

Ἀλλὰ πολὺ σφῶν σὺν γ' ἡρώσιν τὸνδε γ' αἰθλῶν·

Οὔτως Φαίηκων τίν' γ' ἔξισται, εὖ δ' ὑπερήσει.

Princeps est nautarum, qui negotiatores sunt,
Vecturæque memor & speculator est viaticorum,
Lucrique rapacis, non Athletæ similis.

Hunc torvè intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
Hospes, non honestè dixisti : pro tervo viro similis es,
Ex æquo non omnibus dij munera dederunt
Viris, neque indolem, neque prudentiâ, neque eloquentiam,
Alius quidem forma inferior est vir.

Ulysses
importa
s
no Euryo
le suc-
censet.

Verùm deus formam verbis ornat, alij verò in ipsum
Oblectati aspiciunt, hic verò securè loquitur
Modestia dulci, eminet autem congregatis :
Incedentem autem per urbem veluti deum suspiciunt.

19

Alius autem rursus forma quidem similis dijs :

Sed non ei gratia data est sermonibus.

Sic & tibi species quidem decora, neque aliter
Neque deus fingeret, mente autem imperitus es :

15

Lacestisti mihi animum in præcordijs charum,

Loquutus non ut decet, ego verò non ignarus certaminum,

Ut tu loqueris verùm inter primores puto

Esse, donec juvena fretus eram & manibus meis :

20

Nūc autē occupor ærūnis & doloribus: multa enim passus sū

Virorūmq; bella sævósque fluctus penetrans.

Sed etiam sic valdè multa passus experiar certamina :

Mordax est enim sermo, irritasti autem me sic loquutus.

Dixit sanè & cum ipsa veste impetū faciens prendit lapidem

25

Majorem & crassiozem, firmiorēmq; paululum

Quam quali Phæaces ludere solebant invicem,

Ulysses
disco
omnes
superat.

Hunc circumrotatum misit valida à manu :

Insonuit autem lapis, procubuere autem ad terram

Phæaces longis remis utentes navigandi periti viri,

30

Lapidis sub impetu. hic subtervolavit signa omnium

Leviter currens à manu : fixit verò signum Pallas

Viro corpore assimilata, verbūmq; dixit & locuta est,

Etiam cæcus tibi hospes posset discernere signum

Palpitando, quandoquidem neutiquā mixtū est multitudini.

35

Sed longè primum: tu autem confide utique certamine,

Nullus Phæacum ad hoc perveniet neque transmittet.

Sic

Sic ait : gavissus autem est prudens Ulysses
 Gaudens eo quod socium benignum vidisset in certamine.
 Et tum lenius Phæacas allocutus est,

Hunc nunc assequimini juvenes brevi denuò alium
 5 Me missurum esse talem puto, aut adhuc longiorem.

Ex alijs quemcunque cor animusque invitat,
 Huc agè periculum faciat, quoniam me irritastis valdè.
 Aut cestu, aut lucta, aut cursu nulli invideo
 Omnium Phæacum præter ipsum Laodamantem,

10 Hospes enim mihi ille est, quis cum amico pugnaret ?
 Inspiciens ille & nullius precij est vir,
 Quicumque cum hospite contentionem obtulerit certaminù
 Populo in alienigeno, & suis omnia pertubat.
 Aliorum utique nullum reijcio neque despicio,

15 Sed volo scire & periculum facere palàm. (na sunt,

Vlyssis
 peritia.

In omnibus nò ignavus sù inter homines quotquot certami-
 Benè enim arcum novi benè politum tractare :
 Primus virum contingerem sagittans in turba
 Virorum hostilium : etiam si valdè multi socij

20 Juxta astent, & arcum tendant in virum,
 Solus autem me Philoctetes vincebat arcu
 Populo in Trojanorum quoties sagittabamus Græci.
 Aliorum me puto longè eximium esse,
 Quales nunc mortales sunt in terra pane vespentes,

25 Cum viris autem priscis contendere haud volo,
 Neque cum Hecule, neque cum Euryto Oechaliensi,
 Qui etiam cum dijs contendebant de arte sagittandi,
 Jamque etià statim mortuus est ingès Eurytus, neque ad se-
 Pervenit in ædibus : iratus enim Apollo (nequitiam

30 Occidit, eò quòd ipsum provocaverat ad certamen arcuum.
 Hasta autem jaculor quantum nullus alius quisquam sagitta:
 Solis timeo pedibus ne aliquis me superet
 Phæacum : nimium enim malè domitus sum
 Fluctibus in multis, quoniam minimè vectura ad navem

35 Erat sufficiens : idèoque mihi chara genua soluta sunt.

Alcinous
 Vlyssis
 loquitur.

Sic ait, illi verò omnes quieti fuerunt silentio :
 Alcinous autem ipsum solus respondens alloquutus est,

Hospes

Ὡς φάτο· γῆθησεν ἃ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Χαίρων οὐδέχ' ἐπαῖρον ἐνὴν λεῦσος ἐν ἀγῶνι.

Καὶ τότε κρυφότερον μετεφώνησεν Φαιήκισσι,

Τῷ τινι νῦν ἔφικασθε νῆοι. τίχῃ δ' ὕστερον ἄλλον

Ἦσεν ἢ τοσούτων ὀϊόμαι, ἢ ἔτι μῦστος.

Τῶν δ' ἄλλων ὅππῃ κρηδία θυμός τε κελεύει.

Δεῦρ' ἄγε περὶ ῥήτω' ἐπεὶ μὲ ἐχολώσεται λίλυ.

Ἡ πύξ, ἥ τε πάλῃ, ἥ κ' ποσσὶν, ἐπ' μισαίρῳ

Πάντων Φαιήκων, πᾶσι γ' αὐτῷ Λαοδάμαστος.

Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐπὶ τίς ἐν φιλέοντι μάχαιτο·

Ἀφρων δὲ κείνός γε κ' ἐπιδιπλὸς πύλῃ ἀνῆρ,

Ὅς τις ξενοδόχῳ ἔειδα στυφίεσθαι αἰθλῶν

Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἴσ' ἂν αὐτῷ πάντα κολέει.

Τῶν δ' ἄλλων ἔπειτα· αἰναιόμαί, ἔδ' ἀντιείζω.

Ἀλλ' ἰγείω ἰδμεν κ' πειρηθῆμεν αὐτίκῃ.

Πάντα γδ' ἔκρινός εἰμι μετ' ἀνδράσι νῆοι αἰθλοῖ.

Εὖ μιν τέξον οἶδα εὖ ξοον ἀμφαφάμαλ'.

Πρῶτός κ' ἀνδρὲς βάλοιμαι εἰσπύσας ἐν ὀρέλῳ

Ἀνδρῶν δυσμυρίων· οἳ κ' μέλα πολλοὶ ἐπαῖροι

Ἀγχι τῷ ἄσπετον, κ' τελαζοίατο φωτῶν.

Οἷος δὲ με φιλοκπητὴς ἀπηνέκνυτο τέξω

Δήμῳ ἐν Τρώῃ, ὅτε τελαζοίμεθ' Ἀχαιοί·

Τῶν δ' ἄλλων ἐμὲ φημι πολὺ στυφιερίτερον εἶναι,

Ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπὶ χερσὶ σῆται ἔδοντες.

Ἀνδράσι δ' στυπέρῃσιν ἐλεζέμεν ἐκ ἰγελήσων,

Οὐθ' Ἡρακλῆϊ, ἔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῇ,

Οἷ ῥα κ' ἀθανάτοισιν ἐλεζίσκοι παρὰ τέξων.

Τῷ ῥα κ' αἶψ' ἔτιναι μίγας Εὐρυτῆς, ἔδ' ἐπὶ γῆρας

Ἰκτεῖ ἐπ' μισαίρῃσι· χαλωσάμεν γδ' Ἀπείλῳ

Ἐκπενν, οὐδέ μοι μιν στυγαλίστο ὕδαζοι.

Δεὲρ δ' ἀκρονίξω ὅσων ἐκ ἄλλος τις εἴσῃ.

Οἷοισιν δίδωμι ποσσὶν μή τις με περιέλθῃ

Φαιήκων· λίλυ γδ' ἀφελίως ἰδυμέναδιν

Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ ἔκρημι δὲ κ' ἴκα

Ἦν ἱππικιός· τῷ μοι φίλα γῆα λείωνται.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἰγύνοντο σιωπῇ·

Ἀλκυον· δέ μοι οἷος ἀμειβόμεν στυσίεπι.

χ. ἰφί-
κισθ

1

10

15

20

25

30

35

Σπ.

Πῦν', ἐπεὶ ἐκ ἀχάεσσι μετ' ἡμῖν ἔωτ' ἀγορεύεις,
 Ἀλλ' ἐφίλεις ἀρετᾶν σὺν φαεινῷ ἦτοι ὀπηδεῖ,
 Χρόνῳ δ' ὅπ' σ' ἔπος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι πρῶτος
 Νείκεσσι, ὥς αὖ σὺν ἀρετῷ βροτὲς ἔπ' οὔτε.

ς ὅς τις ἐπίσταντο ἢ σὶ φίλοι· ἀρετὰ βάζειν.

Αλλ' ἄγε, νυνὶ ἐμείθην ξυνοίῃ ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλοι
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτι καὶ Κοῖς ἐν μεγάροισι
Δαινύη ὠρεῖ σῇ τ' ἀλόχῃ καὶ Κοῖσι τέκισται,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμαρτημένη, οἷα καὶ ἡμῖν

80 Ζυνὲς ἐπὶ ἑρῶα πίθηται Διγμωδῆς ἕξιν πατρῶν.

Οὐ γὰρ πυνύμεθα εἰμὲν ἀμύνοντες, καὶ παλαιῶν,
 Αἰεὶ ποσὶ κραταιῶς θύοντο, καὶ νηυσὶν ἄεσται.
 Αἰεὶ δ' ἡμῖν δοῖς τε φίλη κίχκεις τε, χαρὸς τε,
 Εἰμὲν γὰρ τ' ἐξημερῶν, λοιστοὶ τε θύοντο, καὶ νηυσί.

85 Ἀλλ' ὅγε Φαιήκων βηπαίρμυες ὅσοι ἄλυσται,
 Πάισαται· ὥς χ' ὁ ξείνος εὐταίῳ οἷσι φίλοισιν,
 Οἷησθε νοσήσας, ὅσον περὶ γυγνόμεν' ἄλλων
 Ναυπλὶν καὶ πρὸς καὶ ὀρχησὶ καὶ αἰοιδῇ.
 Δημῶδον δὲ περὶ αἴψα κίων φόρμιγγα λήγειαν

24 Οἰσέτω, ἥ που κείται ἐν ἡμιτέργισι δόμοισιν.

28. γλα
φυσήν

Ως ἔφαθ' Ἀλκίνοος· Ἰσοίκελος· ἄρτο ἢ κέρυξ,
 Οἷον φέρμενθα * λιγυρῶ δόμου ἐκ βασιλῆος.
 Αἰσυμνήται ἢ κερταὶ ἐνεία πάντες ἀνέων
 Δῆμοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐκπύουσι σπονδὰς ἐκασταί.

25 Λείψανον ἔχον, καλὸν δ' εὐριπλοῦς αἰῶνα.
Κῆρυξ δ' ἐξέστην ἤλθε φέρων φόρμιγγα λίγυισαν
Δημόδοκον· ὁ δ' ἔπειτα κ' ἐς μέσσην. ἀμφὶ δ' ἡρώεσσι
Πρωτοῖσιν ἴσαντο, δαΐμονες ἐρχομένοισι
Πάπληγον δ' ἔχον θύειν ποσσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς.

30 Μαρκευαῖς θηῖτο ποδῶν, παύμαζε ἡ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνδράχιστο κελὸν αἶδειν
 Ἀμφ' Ἀρεῶ φιλότῆτος εὐσεφάνε τ' Αφροδίτης,
 Ὡς τὰ πρῶτ' αἰγίσσῃσι σὺν Ἡφαίστῳ δόμοισι
 Λάβρα· πολλὰ δ' ἔδωκε, λίχας δ' ἤγαγε καὶ εὐνῶν

35 Ηφαίστιο ἀνακτος ἄφμερ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 Ηλι^{ος}, ὃ σφ' ἐνόησε μισαζόμενους φιλότην.
 Ηφαιστος δ' ὡς οὐκ ὅρμηλ' ἔα μῦθον ἀγνοῦσι,

Hospes quandoquidem non ingrata inter nos concionaris,
 Sed vis virtutem tuam ostendere, quæ te sequitur,
 Iratus, quòd te ille vir in certamine astans
 Objurgavit, cùm tuam virtutem mortalis nemo vituperet,
 Quicunque scit suo judicio commoda dicere. 5
 Sed agè nunc meum intellige sermonem, ut etiam alii
 Dicās heroum, quando tuis in ædibus
 Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
 Nostræ virtutis memor, qualia etiam nobis
 Jupiter opera imposuerit, perpetuò jam inde à majoribus 10
 Non enim pugiles sumus inculpati, neque luctatores.
 Sed pedib. celeriter possumus currere, & navib. optimis sumus.
 Semper autè nobis conviviumque gratū citharæque chorique
 Vestisq. mutatoriar. lavacræque calida & cubilia.
 Sed age Phæacum saltatores quotquot optimi, 15
 Ludite : ut ille hospes dicere queat suis amicis
 Domum reversus quantum superemus alios
 Arte navigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
 Demodoco vero aliquis statim profectus citharam sonoram
 Afferat, quæ alicubi jacet in nostris ædibus. 20

Sic ait Alcinous speciosus : surrexit autem præco,
 Laturus citharam suavem domo ex regis.
 Sorte electi autè præsides ludorū novem omnes surrexerunt
 Publici, qui in certamine administrabant singula :
 Planum faciebant chorum, pulchrè latum fecerunt ludum. 25
 Præco autem propè advenit ferens citharam sonoram
 Demodoco, ille autè deinde ibat in mediū : circa autè juvenes
 Jam pubescentes stabant docti saltatione,
 Quætiebant autem divinum chorū pedibus cæterū Ulysses
 Micationes admirabatur pedum obstupescere autem animo. 30
 Cæterum ipse citharædus incepit pulchrè canere
 De Martis amore, pulchræque coronatæ Veneris,
 Ut primū commixti fuerint in Vulcani domo
 Clam : plurima autem dedit, lectum deturpavit & cubile
 Vulcani regis : statim illi nuncius venit 35
 Sol, qui ipsos cognovit commixtos amore.
 Vulcanus autem ubi acerbum sermonem audivit,

Demodo-
cus canit
30
fabulam
de Vene-
ris &
Martis
amplius

Festinat ire ad officinam, mala animo profundè cogitans,
Imposuit incudis impositorio magnā incudē, cudit autē vi-
Infrangibilia, insolubilia ut firmiter illic manerent. (cula.

Cæterum postquam struxit dolum iratus Marti,

5 Festinat ire in thalamum, ubi chara cubilia stabant,

Circumfudit lecti è fulchris vincula circulo undique.

Diligenter autem supernè è trabe effusa erant,

Perinde atque tela aranæ subtilis, quæ nemo videre queat

Neque ex dijs beatis: sic enim dolosa fecerat:

10 Cæterum postquam omnem dolum circa lectulum fecit,

Simulabat se ire in Lemnum pulchrè fabricatum oppidum,

Quod illi terrarum multò charissimum est omnium.

Neque cæcā speculationem tenuit aurato freno utens Mars.

Ut vidit Vulcanum inclytum arte seorsum euntem,

15 Festinat ire ad domum inclyti Vulcani,

Cupidus amoris pulchrè coronatæ Veneris,

Illa verò jam recens à patre præpotente Jove

Veniens defecit, ille verò intra domum erat,

Illiusque manū inseruit, verbūque dixit atque compellavit,

20 Agè chara ad lectulum divertamus dormituri,

Non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi

Proficiscitur in Lemnum ad Sintias barbaros.

Sic ait: huic gratum videbatur dormire.

Illic in lectulū ut conscenderunt, dormierunt: vincula autem

25 Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani.

Neque ullo pacto movere membra poterāt neque assurgere.

Et tū certe agnoverunt non amplius effugia patere.

E propinquo autem venit inclytus Vulcanus,

Retrò reversus antequam ad Lemni terram venisset.

30 Sol enim illi custodiam habuit, dixitque orationem,

Festinat ire ad domum charo afflictus pectore

Stabat in vestibulo: ira autem ipsum vehemens cœpit,

Horrendum autem clamavit, audirēque fecit omnes deos,

Jupiter pater, atque dii beati alij semper viventes,

35 Venite ut opera ridicula & non tolerabilia videatis,

Ut me claudus qui sum, Jovis filia Venus

Semper de honeste, amat autem perniciosum Martem,

Βῆρ' ἴδμεν ἐς χαλκιῶνα, καὶ φρεσὶ βυσσοδομένον·
 Εἰδ' ἔφητ' ἀκμυθεῖα μέγαν ἀκμυῖα, κῆπος ᾧ δισμυῖα
 Ἀρρήκεια, ἀλύτους, ὅφρ' ἐμπέδον ἀπὸ θι μύθουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πύξαι δόλον κρηλαμύρῳ Ἀρει,
 Βῆρ' ἴδμεν ἐς θάλαμον ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμίσιν χάρι δισμυῖα κύνεσσιν ἀπείρηται·
 Πόλλεσ' ᾧ καὶ κρητὺς μελαδρόφιν ἐκίχμυατο
 Νύτ' ἀραχνία λιπέει, πᾶς κ' ἐκίχες ἐδὲ ἴδμεν
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πῆρα γὰρ δολοῖνται τέτυκτο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον παρὰ δέμνια χεῖν,
 Εἶσατ' ἴδμεν ἐς Λημέιον ἐν κλῆμνον πτολίεθρον,
 Ἡ οἱ γαίαν πολὺ φιλοτάτη ἱστὶ ἀπυσίαν,
 Οὐδ' ἀλαοσκοπίῳ εἴχετο χρυσίῳ· Ἄρης,
 Ὡς ἴδεν Ἡφαιστὶ κλυτοτέχνῳ νόσφι κείνῳ·

Βῆ δ' * ἴδμεν παρὰ δῶμα παρικλυτῷ Ἡφαιστῷ,
 Ἰσχυρόν φιλότητος ἐν τεφάει Κρηταίης,
 Ἡδὲ ἱόν πατρὸς ἐραδυνέῳ Κρηναίῳ
 Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔλκετ', ὅ δ' εἶσιν δώματος ἦεν.
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἔπειτ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

Δεῦρο φίλη, λίκτερον δὲ τραπέζιοις ἐννηγμένῳ.
 Οὐ γὰρ ἔθ' Ἡφαιστος μετιδῆμι, ἀλλὰ πνυθὴν
 Οἴσεται ἐς Δῆμον μὲν Σίνπας ἀγριοφάγας.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἀπασὴν εἶσατο κρημηθῆναι.
 Τῷ δ' ἐς δέμνια βάντι κρηλίδεσθον· ἀμφὶ δὲ δισμυῖα

Τεχνηέντες ἔχμυα πολὺ φρονος Ἡφαιστοί.
 Οὐδὲ πικρήται μελέων ἰὺ, ἐδ' ἀναείρας·
 Καὶ τίτι δὴ γίνωσκον ὅτ' ἐκ' ἐπ' οὐκ ἐπὶ πύλοισιν,
 Ἀγχίμορον δὲ σφ' ἦλθε παρικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Αὐτὸς ὑποσπέρπας πρὶν Λήμνῳ γαίαν ἰκίεσθαι.

Ἡλῖος γάρ οἱ (κρηπῆν) ἔχεν, εἰπέ τε μῦθον.
 Βῆ δ' ἴδμεν παρὰ δῶμα, φίλον τιπητῶν ἥ περ·
 Ἐση δ' ἐν παρθέροις· χρόλος δὲ μιν ἄρχε· ἦρεν,
 Σμερδαλίον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι,

Ζεῦ πάτερ, ὅδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἱόντες,
 Δεῦθ' ἵνα ἔργα μελαεπὲ καὶ ἐκ' ἐπὶ κρητὶ ἴδωθαι.
 Ὡς ἐμὲ χυλὸν εἶοντε Διὸς θυγαῖτη Αφροδίτη
 Αἶεν ἀπμάζει φιλίας· δ' αἰδῆλον Ἀρηά·

Οὐνεχ' ὁ μῦθ' ἤλως περὶ ἀρπύρας, αὐτὰρ ἔγωγε
 Ἠπιδανὸς γαιόμενω. αὐτὰρ ἔπειτα μοι αἶψα ἄλλα
 Ἀλλὰ τοκῆϊ δύνω· τὴν μὴ γένεσθαι ὄφρα μιν.

Ἀλλ' ὅψινδ' ἵνα τῷ γε κρηγεύδῃται ἐν φιλότῃ,

5 Εἰς ἐμὰ δῖμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρώων ἀκρόχημα.
 Οὐ μὲρ σφας ἔτ' ἐολπαι μίνωσθαι γε κείνων ἔτι.
 Καὶ μέγα σφ' φιλέοντι. τίχ' ἔκ' ἐγλήσεται ἄμφω
 Εὐδέν· ἀλλὰ σφαι δόλος κ' δεσμός ἐρύξει,
 Εἰσέκει μοι μέγα πέντε πατὴρ ἀποδώσει ἔιδνα

10 Οὐσά οἱ ἐγυάλιζα κυνέπιδος ἄνιχα κούρης·
 Οὐνεχ' οἱ καλὴ θυγαῖτηρ, αὐτὰρ ἔκ' ἐχέτωρ.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκῆβας δῖον
 Ἠλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριουῆης
 Ἑρμείας, ἦλθεν ἧ ἄναξ ἐκείρης Ἀπόλλων,
 15 Θηλύπαιρ ἧ θεὰ μῦθον αἰδοῖ οἴκῳ ἐκείῃ.
 Ἔσαν δ' ἐν παρθενίῃσι θεοὶ δωτῆρες ἰάνων·
 Ἀσβεστες δ' ἄρ' ἐν ὄρωτο γέλωος μακάρων θεοῖσι,
 Τέχνας εἰσπράσσει πολύφρονος Ἠφαίστιο.
 Ωδὲ δὲ περ εἰπίσκει ἰδὼν ἐς πᾶσι τοῖσι ἄλλοις,

20 Οὐκ ἀρίτῃ κακὰ ἔργα· κίχεται τοὶ βραχὺς ὠκυῶ.
 Ως κ' ἐγὼ Ἠφαιστὸς ἰὼν βραχὺς εἶλον Ἀρηά,
 Ωκυτάτην σφ' ἰόντι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 Χαλὸς ἰὼν, τέχνησι· τὸ κ' μοι χάρις ὀφίλλεται.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα φερε ἀλλήλους ἀγέροντο.

25 Ἑρμῷ ἧ παρσείπει ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 Ἑρμεία Διὸς υἱὲ, Διόκτορε, δῶτρε ἰάνων,
 30 Ἡ γὰρ κεν ἐν * δεσμοῖσι θελοῖς κρηπερτοῖσι πιεσθεῖς
 Εὐδέν ἐν λείκτεροις πᾶσι χερσὶ Ἀφροδίτῃ;
 Τὸν δ' ἡμέεϊσι· ἔπειτα Διόκτορος Ἀργεϊφόντης,

30. δεσ-
μοῖς ἐ-
θελοῖς

30 Αἱ γὰρ τῷ γε γένοιτο ἄναξ ἐκασθεὶς Ἀπόλλων.
 Δεσμοῖς μὲν τοῖς τόσσοι ἀπείροντες ἄμφω ἔχουσιν,
 ὧς δ' εἰσπράσσει θεοὶ, πᾶσαι τε θιγαίαι,
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμην πᾶσι χερσὶ Ἀφροδίτῃ.
 Ως ἔφαθ'· ἐν ἧ γέλωος ὄρω ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

35 Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωος ἔχον, λίσσεται δ' αἰεὶ
 Ἠφαιστὸν κλυτοπερὴν ὅπως λύσειεν Ἀρηά.
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα κίχεται φερεμένης,

Edò quòd ille quidem pulcher & sanus pedibus, sed ego
Imbellis factus, cæterum neutiquam mihi causa alia est,
Quàm parentes duo, qui non genuisse debebant.

Sed videre ut illi dormiunt in amore,

Uno consensu lecto, ego autem aspiciens tristor.

Non quidem illos amplius spero paululum latere velle sic.

Quantumvis multum se amant: non statim volent simul

Dormire, sed ipsos dolus & vinculum detinebit,

Donec mihi omnem pater retribuatur dotem,

Quantam illi præbui impudentem ob puellam:

Quod illi pulchra filia, cæterum neutiquam pudica.

Sic ait, ipsi congregati sunt dii æream in domum.

Venit Neptunus terræ quassator, venit & valdè utilis

Mercurius, venit autem rex jaculator Apollo,

Fœminæ autem deæ manebant pudore domi singulæ,

Stabant autem in vestibulo dii datores bonorum.

Immensus autem risus excitatus est dijs beatis,

Artes insipientibus prudentis Vulcani.

Tum verò quispiam dicebat videns in proximum alium.

Non rectè succedunt mala opera, assequitur tardus celerem,

Ut nunc Vulcanus cum sit tardus cepit Martem,

Qui est velocissimus deorum, qui Olympum tenent,

Claudus inquam technis: propter quòd & pœnam auget.

Sic illi quidem talia invicem dicebant.

Mercurium autem alloquutus est rex Jovis filius Apollo,

Mercuri Jovis fili internuncie, dator bonorum,

Num certè in vinculis velles fortibus compressus

Dormire in lectulo, juxta auream Venerem?

Huic respondit continuò internuncius Mercurius,

Utinam hoc fieret & rex jaculator Apollo.

Vincula quidem ter tantum infinita circumfusa essent,

Vos autem videretis dii omnesque deæ.

Nihilominus vellem dormire apud auream Venerem.

Sic ait, risus autem excitatus est immortalibus dijs.

Neque Neptunum risus tenebat, precabatur autem semper

Vulcanum inclytum artificem ut solueret Martem

Et ipsum allocutus verba alata dicebat,

Solve, ego autem idipsum promitto (ut tu jubes)
Soluturum esse decentia omnia inter immortales deos.

Hunc rursus allocutus est inclytus artifex Vulcanus,
Ne me Neptune terræ quassator hæc jubeas :

- 9 Miseræ pro miseris etiam sponſiones ad spondendum,
Quo pacto ego te vincere possum inter immortales deos
Siquidem Mars abierit, debito & vinculis evitatis ?

Hunc rursus alloquutus est Neptunus terræ quassator,
Vulcanè etiam si Mars debitum renuens

- 10 Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.

Huic respondit continuo inclytus Vulcanus,
Non licet neque decet, tuam orationem abnuere.

- Sic locutus, vincula soluit robur Vulcani,
Illi postquam é vinculis soluti sunt fortibus existentibus
15 Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit.
Illa verò ad Cyprum pervenit ridens Venus,
In Paphum, ubi illi lucus arâque thure odorata
Hic autem ipsam Gratiæ lavarunt & unxerunt oleo
Immortali, ut deos decet immortales :

- 20 Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc certè cantor cantabat inclytus, cæterum Ulyſſes
Oblectabatur mente sua audiens, atque etiam alij
Phæaces longorum remorum, navibus inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laodamantem jussit

- 25 Solos tripudiare, quoniam ipsis nemo contendebat.

Lusus
pilæ.

Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperunt
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter jaciebat ad nebulas umbrosas
Flexus retrò, alter autem à terra in altum elevatus,

- 30 Facile accipiebat antequam pedes ad pavimentum venirent.
At postquam pilæ in rectum periculum fecerunt,

Saltatio. Saltaverunt postea in terra alma

Frequenter alternantes, juvenes autem applaudebant alij.
Stantes in certamine : multus autem strepitus ortus est.

- 35 Jam tunc Alcinoum alloquutus est strenuus Ulyſſes,
Alcinœ rex, omnium clarissime populorum,
Certè pollicitus es tripudiatōres esse optimos,

Λῦσον· ἐγὼ δὲ τοι αὐτὸν ὑπὶ χρομαί (ὡς σὺ καλεύεις)
 Τίσιν αἵσιμα πάντα μετ' ἥλαισσι θεοῖσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Μὴ με Ποσειδάων ραήνοχα ταῦτα κέλευε·

Δειλαί τοι δειλῶν γὰρ κ' ἐγυαί ἐγυαάααζ.

Πῶς αὖ ἐγὼ σε δόοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

Εἰκιν Ἀρης οἰχεῖτο ραῖ^Θ κ' δεσμῶν ἀλύξαι;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων εὐοπὶχθην,

Ἡφαιστ', ἅπαρ γὰρ κιν Ἀρης ραῖ^Θ ὑπαλύξαι

Οἰχיתה φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ πύγα πίσω

Τὸν δ' ἡμείβειτ' ἔπειτα θεοκλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Οὐκ ἔς' ἔδδ' ἴοικε πτόν ἵππος ἀρήσκαζ.

Ὡς εἰπὼν, * δεσμῶν ἀνίει ρῆ^Θ Ἡφαίστιο.

Τῷ δ' ἔπει εὐκ δεσμοῖο λύθην κρατερῶν παρ' ἰόντας,

Λύπκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν Θρήκλυδι βεβήκει,

Ἡ δ' ἄρα Κύπερον ἔκαστο φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη.

Ες Πάφοι. ἔνθα δὲ οἱ τῆ μὲρ^Θ βωμός τε θυήεις

Ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λῶσιν, κ' χεῖρας ἑλάει

Ἀμβροστῶν, οἷα θεὸς ἐπιπλώσθην αἰὲν ἰόντας·

Ἀμφὶ ᾗ εἴματα ἴσαν ἐπὶ ἥρατα, γυῦμα ἰδίαζ.

Ταῦτ' ἄρ' αἰεὶ δὲ αἰεὶ θεοκλυτὸς, αὐτὰρ Ὀδυσ·

Τίρπειτ' εὐὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων· ἠδὲ κ' ἄλλοι

Φαίηκες δδλχίρετμοι, ναυσίπλοτοι ἄνδρες.

Ἀλκίνοος δ' Ἀλίοι κ' Λαοδάμασται κέλευσιν

Μουναῖξ ὀρχήσκαζ, ἱκέσφισιν ἔπες ἔραζιν.

Οἱ δ' ἔπει οὐδ' σφαῖραν χαλκῶν μ' χερσὶ ἔλκετο

Πορφυρίῳ, τῶν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,

Τῶν ἔτιρος ρίπῳσκι ποτὶ νήφια κίοντα,

Ἰδωδῆς ὁπίσω. ὁ δ' ἀπὸ χροῖος ὑψός' αἰεθεῖς,

Γηϊδῶς μετέλκεσι, πᾶρος ποσὶν ἔδρας κίαζ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ ἰσφαίρη 2 αἰνιδῶν πρὸς ἥρατα,

Ὠρχιόδῳ δὲ ἔπειτα πρὶ χροῖοι πυλυβοτείρη

Ταρφί ἀμειβομένη· κροῖοι δ' ἐπὶ λήκεισιν ἄλλοι

Ἐσπώτες κατ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ὑπὸ * κρόπος ὀρᾶρει

Δὴ τίτ' ἄρ' Ἀλκίνοος προσεφώνει δῖ^Θ Ὀδυσ·

Ἀλκίνοε κροῖον, πάντων ἀεραδῖκεται λαῶν,

Ἡ μὲρ ἀπὸ λήκεισιν βητῆρμονας εἶναι ἀείδεις,

9

10

χεῖρας
 μὲν
 15

20

25

30

1 χ. σ
 Φαίραν
 2 χ. α
 118
 25 χ.
 δαῦπος

- Η δ' αἶψ' ἐπιῖμα τίτυκτο σίβαι μ' ἔχει εἰσπρόωντα,
 Ως φάτο, γῆησιν δ' ἰεσθ' ἄρ' ὅ· Ἀλκινόοιο·
 Αἶψα ἧ Φαιήκισσι φιληρέτμοισι μετνήδαι,
 Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἧ Οἰεῖτος μάλιστα δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι·
 Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμῳ ξεινήιον ὡς ἐπιφάεις.
 Δαΐδκα γὰρ κτ' ἄμῳν ἀεραπείπτες βασιλῆες
 Ἀρχὴ κροῖνεσι, τριποκαδέκκτος δ' ἐγὼ αὐτός·
 Τῶν οἱ ἐκαστος φάργος εὐπλοῦνις, ἠδὲ χιτῶνα,
 19 Καὶ χρυσοῖα πέλασται σνείκα πημήνιτος.
 Αἶψα ἧ πάντες φέρωμῳ ἀολλείς, ὅφρ' οἱ χεραὶ
 ἔεινος ἔχων, ἐπὶ δῶρπον ἴη χαίρων σὺν θυμῷ.
 Εὐρύαλος ἧ καὶ αὐτὸν ἀρίστ' ἄδω ἵππῳσι
 Καὶ δῶρα, ἵπποι ἔπ' ἵππος κτ' ἄμῳν εἶπεν·
 15 Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήντην, ἠδ' ἐκέλευα·
 Δῶρα δ' αἶψ' οἱ σῆμασιν ἐρείσαν κήρυκα ἔκαστος.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φωνήσας τε,
 Ἀλκίνοος κρείον, πάντων ἀειδίκετε λαῶν,
 Τοι γὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρίστομα ὡς σὺ κελεύεις,
 20 Δάσω οἱ τὸ δ' ἄρα παγχάλακον, ὃ ἔπ' ἐκὼν
 Ἀργυρεῖν, κελὲν ἧ νοστήσει ἐλὶ φαντος
 Ἀμφιδιδόνηται· πολέῃ δ' οἱ ἄξιον ἔσται.
 Ως εἶπεν, σὺν χερσὶ πίβει ξίφος ἀργυρῆλον,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πλερύνει περσέϊδαι,
 25 Χαῖρε πατέρ' ὦ ξεῖνε, ἵππος δ' εἶπερ πη βέβαιαται
 Δφιδόν, ἄφαρ το φέρειν ἀναρπάξασσι αἰδέαι·
 Σοὶ ἧ θεοὶ ἄλογόν τ' ἰδέειν καὶ πατερεὶδ' ἐκείῃ
 Δοῖεν· ἐπεὶ δὴ δητὰ φίλῳ ἀπο πῆμασιν πάχρ'·
 Τὸν δ' ἀπαμείβετο φωνήσας πολέμης Οδυσ·
 30 Καὶ σὺ φίλος μάλιστα χαῖρε, θεοὶ δ' οἱ τοὶ ὄλβιοι δοῖεν·
 Μηδὲ πη τοὶ ξίφος γε ποτὶ μεττόπιθε γένοιτο
 Τῆς δ' ἄρ' ἄμῳ δῶκεας ἀρίστ' ἄμῳ ἵππῳσι.
 Ἡ δ' αὖ, καὶ ἄμῳ ἄμῳσι θεοὶ ξίφος ἀργυρῆλον.
 Δύσπετ' ἧ ἑλὶ, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
 35 Καὶ τῶν ἰς Ἀλκινόοιο φέρει κήρυκες ἀγλαοὶ
 Διξάμφοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
 Μῆτρει παρ' αἰδέῃ ἔστησαν ὡρετομένη δῶρα.

Profectò manifestè factū est, stupor me habet insipientem,

Sic dixit, lætata autem est sacra vis Alcinoi,
Statim Phæacenses amantes remos alloquutus est,

Audite Phæacensium ductores ac principes,
Hospes mihi valdè videtur prudens esse:

Sed agite, ei demus hospitale munus uti decet.

Duodecim enim in populo præclari reges

Principes imperant, tertius decimus autem ego ipse,

Ex his ei vestem singuli benè lotam & tunicam,

Et auri talentum ferte preciosi.

Statim autem omnia portemus congregati, ut in manibus

Hospes tenens ad cœnam veniat lætus in animo.

Euryalus autem seipsum conciliet verbis,

Et dono, quoniam nequaquam ut decuit loquutus est.

Sic dixit: omnes autem laudaverunt, & iusserunt:

Dona autem ut ferrer, præmiserunt præconem singuli.

Huic autem rursus Euryalus respondit, & loquutus est,

Alcinoë rex omnium clarissime populorum,

Tibi equidem hunc hospitem conciliabo, sicut tu jubes.

Dabo ei hunc ensẽ totum æreum, cui est manubrium

Argenteum, vagina autem nuper secti eboris

Circumvoluta est, multo autem pretio ei dignus eris.

Sic dicens, in manibus posuit ensẽ argenti. clavorum,

Et ipsum alloquens verba pennata dixit,

Gaude pater ô hospes, verbum si aliquod dictum est

Grave, statim illud ferant rapientes turbines.

Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire

Dent: quando diu ab amicis incommoda pateris.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,

Et tu amice valdè gaude, dii autem felicia dent,

Neque amplius tibi ensis desiderium in futurum fiat

Hujus, quem jam mihi dedisti concilians verbis.

Dixit, & circa humeros posuit ensẽ argenteo clavo.

Occidit autem sol & huic inclyta dona adfuerunt.

Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones illustres.

Suscepta autem filij eximij Alcinoi,

Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona,

Alcinoos
Phæaces

alloqui-
tur.

10

15

Euryalus
Ulyssẽ
ensẽ de-
nat.

20

25

30

Afferun-
tur Ulyssẽ
& Phæa.

35
cibus.
xenia

His

His autem imperabat sacra vis Alcinoi,

Venientes verò sederunt in altis soliis.

Tunc Areten alloquuta est vis Alcinoi,

Age mulier fer arcam pulchram, quæ optima :

5 Impone autem vestem bene lotam & tunicam

Circa ignem autem lebetem calefacite: calefacite autē aquā,

Ut lotus, vidensque benè posita omnia

Dona, quæ ei Phæaces eximij huc tulerunt,

Et convivio oblectetur, & cantilenæ laudem audiens :

10 Atque ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo

Aureum, ut mei memor diebus omnibus

Libet domi suæ, Jovique aliisque dijs.

Sic ait : Arete autem ancillis loquuta est,

Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrimè.

15 Hæ autem lavacralem lebetem locarunt ad ignem ardentem.

Aquā vero infuderūt, subtus autē ardere faciebāt accipientes:

Aluum quidē tripodis ignis circūdedit, calefiebat autē aqua.

Interea verò Arete hospita pulchram cistam

Extulit è thalamo, imposuit verò pulchra dona,

20 Vestem, aurumque, quæ ei Phæaces dederant.

Ipsa verò indusium posuit, pulchrāmque tunicam,

Et ipsum alloquuta verba volatilia dixit,

Ipsè nunc vide de operculo : statim vero vinculū circumliga

Nequis tibi in itinere damnum afferat, cum fortè

25 Dormieris dulcem somnum profectus in nave nigra.

Cæterum postquam hoc audivit prudens divus Ulysses

Statim aptavit operculum : celeriter autem vinculum ligavit

Varium, quod olim docuit ingenio veneranda Circe.

Evestigio autem ipsum ancilla lavari iussit,

30 In lavacrum ubi conscendisset: ille vero libenter vidit animo

Calida lavaera quoniam neutiquam curatūque frequentarat,

Ex quo reliquit domum Calypsus pulchricomæ.

Interea ei cura tanquam Deo pæpetua erat.

Hunc postquam ancillæ lavarunt & unxerunt olco,

35 Circa ipsum chlænam pulchram jecerunt atque tunicam,

Ex labro egressus viros ad vini potatores

Ibat. Nausicaa autem à dijs pulchritudinem habens,

Stetit

Τοῖσιν δ' ἡγαμένυ' ἱερὸν μῦθον Ἀλκινόοιο·

Ελθόντες ἧ καὶ θίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.

Δή ῥα πῶτ' Ἀρήτην ἀντιόφην μῦθον Ἀλκινόοιο,

Διὺς γυνῆα, φέρι χαλὸν ἀεὶ περὶ πύλιν· ἥ τις αἰείηται·

Εν δ' αὐτῇ γῆς φᾶρξ ἐν πηλῶνι ἡδὲ χερσίν·

Ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλὰν ἱστᾶται, θέρμειτο δ' ὕδωρ,

Ὀφρα λοισσάμηνός τε, ἰδὼν τ' ἐν κείνῳ πάντας

Δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔπεισαν,

Λαοτὶ τε τίρηται καὶ αἰεὶ δὲ ὕμνοι ἀκρόων·

Καὶ οἱ ἐγὼ τὸδ' ἄλφειον ἱμὸν ἀντιφθέγγω ὁπίσσω.

Χρῦστον, ὃ φ' ἱμέθην μεμνημένοισιν ἤματα πάντα·

Σπένδῃ ἐν μετάρῳ Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἀρήτη δ' ἔμψα δαμάσσειν ἔειπεν

Ἀμφὶ πυρὶ σῆσται τρίποδος μέγαν ὅττι πάχεται.

Αἱ δ' ἄλλοι τρεῖς ἄνδρες τρεῖσιν ἔσταντο ἐν πυρὶ κηλῶν·

Εν δ' αὖ ὕδωρ ἔχουσιν, ὑπὸ δ' ἐξυλὰ δαῖτον ἱλῶσται·

Γάστρῳ μὲν τρίποδος πῦρ ἀμφικέ, θέρμειτο δ' ὕδωρ.

Τόφρα δ' αὖ Ἀρήτη ξείνην ἀντιφθέγγω χαλὸν

Ἐξίφειρον χαλὰ μῆλα, πῶς δ' ἐοὶ καὶ κλέμεναι δῶρα,

Ἐδῆται, χρυσόν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·

Εν δ' αὐτῇ φᾶρξ ἦκεν, καλὸν τε χερσίν,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πειρήσιν τε ἀντιφθέγγω,

Αὐτὸς νῦν ἰδὲ πῶμα, θῶς δ' ἐπὶ δισμῶν ἔηλον.

Μή τις τοι καὶ ὅδ' ὀδὸν δηλώσεται, ὅσποτα νῦν αὐτῇ

Εὐδῆσθαι γλυκύῳ ὕπνῳ ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.

Αὐτὰρ ἔπειτα τὸν ἄνθρωπον πολὺντας δι' Ὀδύσεον·

Αὐτὸς ἐπὶ πῶμα θῶς δ' ἐπὶ δισμῶν ἔηλε

Ποικίλον, ἐν ποτὶ μιν δίδωσι φρεσὶ πότνια Κίρην.

Αὐτόδοι δ' ἄρα μιν περὶ λίσσας ἀνέστην

Ες ῥ' ἀσπείμηναι βάνθ'· ὃ δ' αὖ ἀσπασίως ἰδὼ θυμῷ

Θιρμὸν λείψ'· ἔπειτα ἔπ' ἡμιζόοντος γ' ἠπέρμειζεν

Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψῆς ἡνίκ' ἔμελλεν·

Τόφρα δὲ οἱ κρημὶν γὰρ θῶς ὥς ἔμελλεν ἦεν.

Τὸν δ' ἐπὶ οὐδ' ὀδὸν αἰεὶ λῶσται, καὶ χερσὶν ἱλαίῃ,

Ἀμφὶ δὲ μιν χαλῶν καλῶν βάλων ἡδὲ χερσίν,

Ἐκ ῥ' ἀσπείμηναι βάνθ' ἀνδρῶν μὲν οἶνοποτῆρος·

Ἡς, ναυσικῆς δ' ἡρώων ἀπὸ καλῶν ἔχουσιν

Στῇ δ' αὖ τ' ὄψ' ἑσθμὸν τέ μ' ὅτι πύκα ποιητῆιο.
Θαύμαζ' ἰδ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐρώσῃ,
Καί μιν Φωνήσας ἔπα πηρόντα παρσυστάς.

Χαίρε ξείν', ἵνα καὶ ποτ' ἴωι ἐν πατρὶδι γαίῃ

20. 5 Μνήσῃ ἐμῇ ὅπ' μοι πρώτη ζυάρε' ὀφείλεις.
μνήσκη Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι παρσέφη πολύμητις Ὀδυσ.
20. 10-15 Ναυσικλῆα * θύγατερ μεγαλήτορος Αλκινόοιο,
γαίης Οὗτω νῦν Ζεὺς δαίη ἐραδύπτος πόσις Ἡρα,
Οἴκαδ' ἔ' ἰλγίμδρα, καὶ τόσμοι ἤμαρ ἰδέσθ.

10 Τῷ κ' ἐν τοι καὶ κείδ' ἦν ὥς εὐχεται μέλιν
Αἰεὶ ἤματα πάντα. σὺ γάρ μ' ἐδαίσατο κούρη.
Ἡ δ' αὖ, καὶ ἐς θρόνον ἵξε παρ' Αλκίνοον βασιλῆα.

Οἱ δ' ἦδη μύσας τ' ἔειπον, κερώντες τι οἶον
Κῆρυξ δ' ἐκλύθη ἤλθεν, ἄγων ἐρήρεν αἰοῖδ'.

15 Δημόδοκον, λαοῖσι τιπιδμῶν, εἴσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μισσὴ δαιτυμῶν, παρὲς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα παρσέφη πολύμητις Ὀδυσ.
Νῦν τε δ' ἀποπαύμεν' ἐπὶ ᾧ πλεῖστον ἐλέειπε
Ἀργεῖοι δότιες υἱὸς, Πηλεΐδ' ὡς ἀμφὶς αἰοιφῇ.

20 Κῆρυξ, τῇ δὲ τότε πόρε κρείας ἔφραξ Φάργησι,
Δημόδοκον, καὶ μιν παρσπύζομασ' ἀχνυμένοσ' ὄψ.
Πᾶσι γ' αὖ θράπτοις ἐπιχθονίοισιν αἰοῖδ' ἰδ' ὄψ.
Τιμῆς ἔμμερσι εἴσι καὶ αἰδοῦς, οὐδ' ἄρ' ὀφείας
Οἴμας μούσ' ἰδιδάξει Φίλησι καὶ Φύλον αἰοῖδ'.

25 Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δ' ἔφραξ ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἡρώϊ Δημόδοκον, ὅς δ' ἰδέσθ' αὖτε καὶ ἵδμεν.
Οἱ δ' ἐπ' ἐνείαδ' ἐτοῖμα παρσπύζομασ' ἔειπον.
Αὐτὰρ ἔπειτα πόσι' καὶ ἰδὴ τὸς ἐξ ἔργου ἔπειτα,
Δὴ τότε Δημόδοκον παρσέφη πολύμητις Ὀδυσ.

30 Δημόδοκ', ἔειπε δὲ σὶ βροτῶν ἀντίζο μ' ἀπάντων,
Ἡ σὶ γὰρ Μῆσ' ἰδιδάξει Διὸς παῖς, καὶ σὶ γ' Ἀπόλλων.
Λίλω γ' ἔ' ἔσμοι Ἀχαιοῖν αἴτιον αἰείδεις,

20. αὐ- Ὄσ' ἔρξας τ' ἔπαθον τε, καὶ ὄσ' ἐμύγηται Ἀχαιοί.
20. 30-35 Ὡς τ' ἐπεὶ αὐτὸς παρσπύζομασ' ἔειπε, καὶ αἰὲν αἰκούσας.

ἰών 35 Ἀλλ' ἄρα δὴ μετὰ βῆθι, καὶ ἔπειτα ἔσμοι αἰείδεις,
Δυσχερὲς, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησιν ἱὸν Ἀθλῶν,
Οἱ ποτ' ἐς ἀκρὸς πολὺν ἔδλοι ἤρα γὰρ δὲ Ὀδυσ.

Stetit juxta postem tecti pulchrè fabricati.

Admirata autem est Ulysses oculis aspiciens,

Et ipsum alloquuta verba alata dicebat,

Salve hospes, ut etiam olim cum eris in patria terra
Memor sis mei, quòd mihi vitæ conservatæ mercedè debes. 5

Hanc mutuis dictis alloquutus est versutus Ulysses,

Nausicaa filia magnanimi Alcinoi,

Sic nunc Jupiter faciat valdè sonans maritus Junonis,

Domum venire, & reditus diem videre.

Certè tibi etiam illic velut deo vota faciam

Semper diebus omnibus: tu enim me servasti puella.

Dixit, & in thronum sedit ad Alcinooum regem.

Hi verò jam partes dividebant, miscebantque vinum:

Præco verò propè venit ducens amabilem cantorem

Demodocum populo venerandum, collocavit autem ipsum 15

In medio convivantium ad columnam longâ firmando eum.

Jam tum præconem alloquutus est versutus Ulysses,

At ergo proscindens, multum enim supererat

Albidentis suis, multa autem erat circum pinguedo:

Præco, accipe hanc præbe carnem ut comedat,

Demodoco, & ipsum complectar tametsi tristis,

Omnibus enim hominibus terrestribus musici

Honore digni sunt, & reverentia, eo quòd ipsos

Cantum musa docuit, amat autem genus cantorum.

Sic ait: præco autem ferens in manibus posuit

Heroi Demodoco, ille suscepit: gaudebat autem animo.

Illi verò ad fercula apparata proposita manus extenderunt,

Cæterum postquam potu & cibo saturati sunt,

Jam tum Demodocum alloquutus est versutus Ulysses,

Demodoce, longè te suprâ mortales laudo omnes,

Sive te Musa docuerit Jovis filia, sive Apollo.

Valdè enim ornatè ut est Græcorum fatum canis,

Quanta fecerunt passique sunt, & quanta laborarunt Græci:

Tanquam alicubi sive tu ipse presens aut ab alio audieris.

Sed certè perge, & equi apparatus tanta

Lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis,

Quem quondam in arcem dolum duxit divus Ulysses.

Viris ubi implevisset, qui Ilium everterunt.

Siquidem mihi hæc eleganter enarraveris,

Tum ego omnibus pronuntiabo hominibus,

Quòd certè tibi benignus deus præbuit divinā cantilenam,

9 Sic ait, ille concitatus à deo cœpit, apparabat autē cātilenā,

Demodo-
cus equū
Trojanū
cantat.

Inde exorsus, quo pacto illi quidem bene tabulatis navibus

Conscensus enavigarunt igne in tentoria injecto

Græci: alij verò jam inclytum apud Ulysssem

Sedebant in Trojanorum foro absconsi equo:

10 Ipſi enim cum Trojani in arcem protraxerunt.

Ut ille quidem in arce constitit, illi judicia multa proferebus

Sedentes circa ipsum: trifariam autem ipſis placuit consiliū,

Aut perſcindere cavum lignum sævo ferro,

Aut de rupe deijcere protractum in summitatem,

15 Aut sinere ingens simulacrum deorum placamentum esse,

Qua utique sententia etiam postea ut fieret futurum erat.

Fatale enim erat perire, postquam urbs intra se recepit

Lignum ingentem equum, ubi sedebant omnes optimates

Græcorum, Trojanis cædem & mortem afferentes.

20 Cecinit etiam ut urbem depopulati sunt filij Græcorum

Ex equo effuſi, cavis insidijs relictis:

Aliū autem alibi cecinit urbem depopulatum esse excelsam.

Cæterum Ulysssem ad domum Deiphobi

Conscendisse, tanquam Martem, cum eximio Menelao.

25 Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum fuisse,

Vicisse etiam continuò per magnanimam Palladem.

Hæc certè cantor cecinit eximius: cæterum Ulysses

Tabescebat, lacrymis autem irrigabat sub palpebris genas,

Ut fœmina flet dilectum virum circumvolata,

30 Qui suam ante urbem populūque ceciderit

Compa-
ratio.

Urbi & liberis vindicans sævum fatum.

Sive illum morientem & adhuc palpitantem conspicata,

Super illum fusa querendum ululat, illi verò retrò

Cedentes hastis tergum atque etiam humeros,

35 Servitutem inducunt, laborēque & calamitatem,

Hujus miserabilissimo labore tabescunt genæ.

Sic Ulysses miserrabiles sub palpebris lacrymas stillabat.

Tunc

Ἀνδρῶν ἱμῶν ἡσυχίας * οἱ ἱλίοι ἐξαλάπαξαν.
 Λικνὴ δὴ μῆρ' ἑταῦτα κτ', μῖσθον κατελίπης,
 Λοῦπ' ἐγὼ πᾶσι μνήσσομαι ἀνδρώποισιν,
 Ὡς ἄρ' αὖ τοι φρεσὶ φρονέεις ὅπως θύσσῃσι αἰοιδῶ.

28. οἱ ῥ'

Ὡς φάθ', ὃ δ' ὀρμηθεὶς θεῷ ἤρχετο, φαῖτι δ' αἰοιδῶ,
 Ἐλθὲν ἱλῶν, ὥς οἱ μῆρ' ἱὺς ἐλέμην ἐπὶ νηῶν
 Βάντες ἀπὶ πλοίων, σῦρ εὖ ἐλίσσῃσι βαλόντες
 Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀζακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 Εἰατ' ἐνὶ Τρώων ἀγρῇ κεκλυμενῆροι ἴσπ' αἶψ'.

5

Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἰς ἀκρόπολιν ἐρύσσαντο.
 Ὡς ὁ μῆρ' εἰσήκει· τοὶ δ' ἄκρατε πόλιν ἀγρόρευον
 Ἡμῶσι ἀμφ' αὐτόν. τρέφα δ' σφίσι Λυδάων βελεῖ,
 Ἡ δ' Ἀλκίμηξαι χροῖον δόρυ νηλεὲς χαλκῷ,
 Ἡ κτ' περὶ βάλαντον ἐρύσσαντες * ἐπ' ἄκρας,

10

Ἡ ἰάαν μίγ' ἄγαλμα θεῶν θελήσειον εἶναι,
 Τῇ περὶ δὴ κτ' ἐκείτω πλευντοσὶς ἔμελλεν.
 Αἶσα γὰρ Λυδῶν πόλιν ἀμφικαλύψῃ
 Δεσφύσει μίγαν ἵππων, ὅθ' εἶατο πάντες ἄραται
 Ἀργείων, Τρῶεσσι φόνον κτ' κῆρυ φέροντες.

29. ἰπ' αἶρας,

15

Ἡεὶ δὲ δ' ὥς ἄστυ διέπτασθαι ἦεν Ἀχαιῶν
 Ἰσπόμεν ἐκ χυμῶν, χροῖον λόχον ἐκαστολιπότες·
 Ἀλλοὶ δ' ἄλλῃ αἶετι πόλιν κεραιζέμεν αἰπῶν·
 Αὐτὰρ Ὀδυσῆα περὶ δώματι Διφύβοιο
 Βήμῳ αὖτ' Ἀρηα, Λυδῶν ἀντὶ τῆς Μινυλαῆς.

20

Κεῖθε δὲ αἰνέονται πόλεμον φάτο ἑλμέσσομαι,
 Νικῶσιν κτ' ἐπείτα δ' ἔμελλαν Ἀθλιῶν.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς αἶετι περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσ.
 Τήκετο, δάκευ δ' ἰδνεῖσι ὑπὲρ βλεφάροισι περὶ αἶας.
 Ὡς δ' ἡ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπιοῦσα,

25

Ὅστι ἦεν * ἀνέειν πόλιν λαῶν τε πίσησιν,
 Ἀστὶ κτ' περὶ αἶαν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
 Ἡ μὲρ τὴν θύσσοιται κτ' ἀσπασίονι τ' ἐσθλῶν,
 Ἀμφ' αὐτῷ χυμῶν λίγα κινεῖ· οἱ δὲ τ' ὅποισιν
 Κόπτοντες δούρειοι μετὰ φρονέοντες ἡδὲ κτ' ἄλλας,

30 29. αὐτὰρ

30

Εἴρεσιν εἰσπαύουσι πόσιν τ' ἐλμέων κτ' ἐλμέων,
 Τῆς δ' ἐλπίσσομαι ἄχαι' ἐφθινύσουσι περὶ αἶας.
 Ὡς Ὀδυσῆς ἐλπίσσομαι ὑπὲρ φρονέοντες ἀνέειν.

35

Εὐθ' ἄλλες μὲρ πάντα ἱλαίνετε δάκρυα λείων,
 Αἰκίνο· δὲ μιν οἱ ἐπιφράσσат' ἡδ' ἐνόησεν,
 Ηὐφρ' ἄγ' αὐτῷ βαρὺ ἢ σπιάχοντες ἄκουσιν·
 Αἶψα ἢ Φαιήκας φιληρέτμοισι μετηύδα,

9 Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτεις ἡδὲ μείδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἡδὴ χιρὴ τω φέρμιγμα λίγαιον.
 Οὐ γάρ πως πάντιος χαλεζόμην· τὰδ' αἰεΐδει.

28-31- Εξ ἧ δὲ δρεπίομην τε καὶ ἄρχει * δι' αἰεΐδες,
 32- Εκ τῆδ' ἔγω παύσας· οἷζυργίῳ γόοιο

10 Ο ξείνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιτίθειεν.
 Αἰ· ἄγ', ὁ μὲν χιρὴ τω, ἵν' ὁμῶς τρεπόμεθα πάντες,
 Ξφροδόκη καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κῆλαιοι ἔγω.
 Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τὰδ' αἰεΐδωιο τίτυκται,
 Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, ταῖ οἱ διδόμεν φιλέοντες·

15 Ἀντιχεοσιγνήτε ξείνός θ' ἱκίτης τε τίτυκται
 Ἀνίρα ὅστ' ὀλίγον ὥς ἐπιψάψει περὶ πίδασι.
 Τῶ νυν μὲνδ' σὺ κεύθε νοήμασι κερδαλείοισιν,
 Ο, τίς κί σ' ἔρωμα· φῶλ' δέ σε κῆλαιόν ἐστιν.
 Εἴπ' ἔνομό' ὅ, τίς σε καὶ δι κῆλαιοι μητὴρ τε πατὴρ τε.

20 Ἀλλοι θ' οἱ κτ' αὖτις, καὶ οἱ ὥρηναισι πέσσι.
 Οὐ μὲν γάρ τις πέμπων ἀνάνυμνος ἔσ' ἀνθρώπων,
 Οὐ κῆρος, ἐδὲ μὲν ἰσθλός, ἐπὶ τὴν περὶ πίδασι γήνηται·
 Αἰ· ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκασι, τοκῆς.
 Εἰπὶ δὲ μοι γαῖαν τε τέλει δῆμόν τε πόλιν τε·

25 Οφρά σι τῇ πέμπωσι πτυσκόμηναι φρεσὶ νῆις.
 Οὐ γὰρ Φαιήκας κυβερνήτῃς ἴσασιν,
 Οὐδέ τι πηδάλι ἐπὶ τῇ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 Αἰ· αὐταὶ ἴσασιν νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 Καὶ πάντων ἴσασιν πόλιν καὶ πόντον ἀγροῦς

30 Ἀνθρώπων, καὶ λαῖττος πέλας αἰλὸς ἐκπρόσωσι,
 Ηἴρα καὶ νεφέλη κεκαλυμμένη, ἐδὲ ποτὶ σφῆ
 Οὐτὶ τι πηγαίνωμαι ἐπὶ δεῖ·, ἐδ' ἀπολύει
 Αἰ· αὐτὰδ' ὥς ποτε πατὴρ ἐγὼ εἰπόντος ἄκουσας
 Ναυσίφον, ὅς ἐφασκε Ποσειδάων ἀγροῦς

35 Ἡμῖν οὐκ ἔστι πομπὴ ἀπὸ μόνος εἰμὲν ἀπάντων·
 Φῆ ποτὶ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργάα νῆα
 Εκ πομπῆς αἰετῶν ἐν ἡμετέροις πότιν

Tunc alios quidem omnes latuit lacrymas fundens.

Alcinous autem ipsum solus consideravit atque cognovit

Sedens propè ipsum, vehementer autè ingemiscenscè audivit.

Statim autem Phæacibus navigandi peritis dicebat,

Audite Phæacum principes atque consiliarij,

Demodocus jam cohibeat citharam sonoram,

Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat :

Ex quo cœnavimusque & cœpit divinus cantor,

Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu.

Hic hospes, valdè fortassis ipsum dolor mente circumdedit. 10

Sed agè ille quidem cesset ut simul oblectemur omnes,

Hospitio suspicientes hospèsque, quoniã multo honestius est

Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt

Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.

Pro fratre & hospes, & supplex est factus

Viro qui etiam paululùm attingit mente. 15

Ideoque nunc ne tu cela ingenio vasfro,

Quodcunque interrogavero, dicere autem te honestum est.

Dic nomine quo te illic vocabant matérque patérque,

Alijque qui in urbe tua & qui circum nos habitabant vicini. 20

Non enim quisquam omninò absque nomine est hominum,

Neque ignavus, neque eximius, postquam primum natus sit:

Sed omnibus imponunt simulatque genuerint parentes.

Dic etiam mihi terràmque tuam populùmque urbemque,

Ut te illuc mittant observantes mentibus naves. 25

Non enim Phæacibus gubernatores sunt,

Neque ullo pacto gubernacula sunt quæ aliæ naves habent,

Sed ipsæ sciunt propositum & mentem virorum,

Et omnium sciunt urbes & pingues agros

Hominum : & undas celerrimè maris tranant,

Caligine & nebulis obtectæ, neque unquam ipsis

Neque aliqua parte offendere accidit timore vel perire.

Sed hoc sic quondam patrem ego dicentem audivi,

Nausithoum, qui dicebat Neptunum succensere

Nobis, quod ductores illæsi sumus omnium : 35

Dicebat aliquando Phæacum virorū benè compactā navem

Ex deductione redeuntem in obscuro ponto

5

15

20

Alcinous
querit
omnes
Ulysais
conditio-
nes &
fortunas

25

Phæa-
cum na-
ves sensu-
les sunt.

30

35

Peri-

Periturā esse: ingentē autem nobis montē urbi circūtecturū.

Sic dicebat senex : ea verò deus vel perficere potest,
Vel imperfecta esse poterunt, ut illi placitum est in animo.
Sed agē mihi dic hoc & verè enarra,

5 Ubinam aberraveris, & ad quāmnā perveneris regionem
Hominum, ad ipsosque urbēque benē habitas.

Sive quot molestique & agrestes, neque iusti,
Quique hospitales, & quibus mens est deo placens.

Dic quīdnā fleveris & luxeris intra animum

10 Argivorum Græcorum atque Ilij fatum audiens.

Hoc autem dij quidem fecerunt : destinarunt autē excidium
Hominibus omnibus ut sit & posteris cantilena.

An aliquis tibi cognatus perijt ante Ilium
Qui eximius erat gener aut socer, qui potissimū

15 Curæ sunt post sanguinem & genus nostrum.

An aliquis fortasse socius vir grata sciens
Eximius : quoniam non sanē fratre inferior
Est : qui cū sit socius, prudentia scierit.

ARGUMENTUM NONI

20

LIBRI ODYSSEÆ.

P Rincipium Ulyssis enarrationum, in quo inquit se
bellasse cum Ciconibus, & ad Lotophagos appulisse,
& ad Cyclopem Polyphemum pervenisse, & hunc
postquam comederit sex jam socios, excæcasse.

25

ALIUD.

I, Lotophagorum, & Ciconum cum Cyclopius est.

N Unc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
Alcinoë imperator omniū illustrissime populorum.
Atqui hoc honestum est audire cantorem

30 Talem, qualis ille est dijs assimilis voce.

Non

Ρασιμόναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρεσ πόλιν ἀμφικαλύψουσιν.

Ὡς ἀγέρνυ' ὁ γέρον· τὰ δ' ἔπειτα θεὸς ἢ τελέσσουσιν,

Ἡ δ' ἀτίλιν· εἴη, ὡς οἱ φίλον ἔπαιστο θυμῷ.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταΐλιξοι,

Ὡππῃ ἀπὸ πτωλὸν γαίης τε, καὶ ὡς πῶς ἔκιστο χῶρος.

Ἀνθρώπων· αὐτοὺς τε, πόλιν τε· εὖ νομιστῶσας

Ἡμῶν ὅσοι χαλῖπται τε καὶ ἄγριοι, καὶ δὲ δίκαιοι.

Οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν ἰοῦσι ἐπὶ θυμῷ.

Εἰπέ δ' ὁ, πικραίνεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ.

Ἀργείων Δαναῶν καὶ Ἰλίου εἰπὶ ἀκρόναι.

Τὸν δ' ἔπειτα μὲν τιυξάν, ἐπεκλώσαστο δ' ὄλεθρον.

1 Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἰσομήροισιν αἰεθῇ.

Ἡ τίς τοι καὶ πῶς 2 ἀπώλετο Ἰλίουθι σφῶν.

Εὐδλὸς ἰὼν γαμεῖσθαι ἢ πειθεσθῆναι, οἳ τε μέλεισιν

Κήδεσσι πλέθουσιν μεθ' αἰμῶν τε καὶ γένος 3 αὐτῶν.

4 Ἡ περ πῶς καὶ ἐπείθετο ἀνὴρ κεχαιρομένοιο εἰδώς.

Εὐδλὸς· ἐπεὶ ἔμην πειθεσθῆναι τοιοῦτο χρεῖον.

Γίνεται ὅς κεν ἐπείθετο ἰὼν πεπνυμένος εἰδῆ.

5

1 καὶ Ἀν

θρώποις

σιν α-

πῶς καὶ

10 ἰσ-

αἰεθῇ.

2 καὶ α'

πειθε-

το 3 καὶ

15 α-

δρῶν. 4

καὶ Ἡ-

περ πῶς

καὶ εἰδῆ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσείας.

20

Αρχὴ τῶν Οδυσσείας διηγημαίται, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμη-
κέναι τοῖς Κίχρεσι καὶ σφῶν τῶν Λαοφάγων ὡς ἔχρησται,
καὶ σφῶν τὸν Κύκλωπα Πολύφημον περιθάλειν καὶ τῶν
φασγάνων ἐξ ἧδη ἐπείθετο, ὅταν φλῶται.

Α Λ Λ Η.

25

Ἰὼν, Λαοφάγων Κίχρεσι (καὶ Κύκλωψ) ἔστιν.

Τὸν δ' ἀπαιτιόμην σφῶν σφῶν πολέμου Οδυσσεύς,

Ἀλλήνοι κρείον, πάντων ἀειδίκεται λαῶν,

Ἡ τοι μὲν τόδε κελόν, ἀκούμεν ἔστιν αἰεθῶν.

Τοῦ δ' οἷσιν ὅδ' ἐπὶ, θεοῖς ἐναλίκεσσι αὐδῶν.

30

P

ὅτι καὶ

Οὐ γὰρ ἔγωγά πε φημι τέλος χαρίεσθαι ἄνθρωπον.

20 ἔχεν Ἡδὲ τανυφρεσὺν πύργον καὶ ἔχεν κτ' ἄνθρωποι πάντες,
21 καὶ Δαυτομένης δ' αἰνὰ δώματα καὶ ἀκροαζόμενται αἰοδῶν,
22 υἱὸν Ἡρόδοι ἐξείης· ὅς τ' ἐπὶ πλεῖστοι τρέφονται.

3 Σίτῃ καὶ κρηῶν μέλῃ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσαν
Οἶνον καὶ Φορέῃσι καὶ ἐγχέειν διπλοῖσιν·
Τῶτο δὲ μοι χαλκίον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὸν κῆδεα θυμὸς ἐπιτρέπτει σπείροντα
Εἴρεσθ', ὅφρ' ἐπὶ μάκρον ἐδύρῃμι σπασχίζω.

10 Τί πρῶτον· τί δ' ἐπείτα, τί δ' ὑστάτοι καταλήξω;
Κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δότω θεοὶ ἔρανόωντες.
Νυνὶ δ' οἶομαι πρῶτον μυθήσασθαι, ὅφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδῃτ' ἔγω δ' ἂν ἔπειτα θυγῶν ὑπὸ νηλεὲς ἤμαρ,
Ἰμὲν ξείνος ἔω, καὶ ἀπὸ πρῶτον δώματι ναίων.

15 Εἰμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισι
Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μιν κλέειν ἔργον ἔκει.
Ναίεσθαι δ' Ἰθάκῃ ἐνδείκλον· ὅς δ' ὅρως αὐτῇ
Νῆριτον, εἰσοίφυλλον, ἀεὶ περὶ πύλῃσιν ἔστησεν
Πολλὰ καὶ ναίεσθαι μέγα χεῖρον ἀλλήλοισι.

20 Δελίχοι τε, Σάπη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτῇ δὲ χθονὶ πολλὰ πᾶσι τοῖσι εἰς ἀλὶ κέεται
Περγὰ Ζέφον (καὶ δὲ τ' αἰεὺς πρὸν ἡῶν τ' ἡέλιόν τε)
Τρηχεὶ ἀλλ' ἀγασθὴν κρυεστέρους· ἔπ' ἔγωγε
Ἦς γαίης δυνάμει γλυκερώτερον ἄλλοι ἰδέσθω.

25 Ἡδὲ μὲ αὐτὸς ἔρκετο Καλυψώ διὰ θείων
Ἐν σπείσῃ γλαφυροῖσι λιλαομένη πόσιν εἶναι.
Ὡς δ' αὖτις Κίρκη κατερήτειν ἐν μετάρροισιν
Αἰαίῃ δολέεσσα, λιλαομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν ἔπειτα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔπειθον.

30 Ὡς ἔδην γλύκιοι ἦς πατρίδ' ἐδὲ τοκήων
Γίνεται, εἴ ποτε καὶ τις ἀπὸ πρῶτον πίονα οἶον
Γαίῃ ἐν ἀποδοικῇ ναίει ἀπένευθε βαχύναι.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολύκηδ' ἐνίσταναι,
Ὅν μοι Ζεὺς ἐφίηκεν ἀπὸ Τροίης ἰόντι.

35 Ἰλιόθεν μοι φέρον ἄνθρωποι Κικόνεσσι πύλασσι,
Ἰσμοῖον· ἔγω δ' ἐγὼν πόλιν ἔπειθον, ἄλιστα δ' αὐτοῦς,
Ἐκ πόλεως δ' ἀλόχευς καὶ κήματα πολλὰ λαβόντες.

Non enim ego quippiam puto tandem magis gratum esse,
 Quam quoties lætitia quidem detinet populum universum :
 Convivantes autem per domum audiunt cantorem,
 Sedentes ordine, juxta autem impleantur mensæ
 Pane & carnibus, vinum autem ex cratere hauriens
 Pincerna adferat & infundat poculis :
 Hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
 Tibi verò meos dolores animus instat lacrymosos
 Dicere, ut jam magis lugens ingemiscam.
 Quid primum quid deinde, quid ultimum narrabo ?
 Dolores quandoquidem mihi plures dederant dii cœlestes.
 Nunc verò nomen primum dicam, ut & vos
 Sciatis : ego autem, postquam effugero sævum fatum
 Vobis hospes sum etiam longè domum habitans.
 Sum Ulysses Laertiades, qui omnibus dolis
 Hominibus curæ sum, & mea gloria cœlum attingit.
 Habito autem Ithacam clarissimam, in ipsa autem mons est
 Neritus, multis arboribus clarus : circum autem insulæ
 Plures inhabitantur valdè propè invicem,
 Dulichiûmque, Saméque, & nemorosa Zacynthus :
 Ipsa autè terræ cōtinenti finitima supereminens in mari jacet
 Ad septentr. (illæ verò seorsum ad auroram solémque)
 Aspera, sed bona juvenum alitrix : non quicquam ego
 Ejus terræ possum dulcius aliud videre.
 Certè quidem me hinc deterruit Calypso diva dearum
 In specubus cavis cupida maritum esse.
 Cōsimiliter Circe detinuit domi suæ
 Ætæa dolosa, cupiens maritum esse :
 Sed meum nunquam animum intra præcordia persuaserunt.
 Ut nihil dulcius sua patria, neque parentibus
 Est, etiam si & quis longè divitem domum
 Terra in aliena habitet seorsum à parentibus.
 Agè verò tibi & reditum meum lacrymosum dicam.
 Quem mihi Jupiter immisit à Troja profecto.
 Ab Ilío me ferens ventus Ciconibus appulit
 Ad Ismarû ibi ego urbem depopulatus sū, occidi autè ipsos.
 Ex urbe autem uxoribus & bonis multis acceptis

9

20

Ulysses
labores
suos in-
cipit
narrare.

19

10

23

30

De amo-
re pa-
triae.

35

Ea divisimus, ut non aliquis mihi privatus abierit sua parte.
 Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
 Jussi: hi verò plurimum stulti non parebant.
 Hic multum quidem vini bibitum est, multas autem oves
 5 Mactabant ad littus, & flexipedes nigros boves.

Infelix
 praelium
 cum Ci-
 conibus.

- Interea verò digressi Cicones Ciconibus acclamabant,
 Qui ipsi vicini erant, simul plures & meliores,
 Continentem habitantes: docti quidem ab equis
 Hominibus pugnare, & cum opus esset peditem esse,
 10 Venerunt continuo quot folia & flores sunt vere,
 Matutini: tunc sanè malum Jovis fatum affuit
 Nobis infelicibus, ut dolores multos pateremur.
 Sistentes gradum pugnabant pugnam ad naves veloces:
 Feriebant autem invicem æreis hastis.
 15 Quandiu quidem manè erat & augebatur sacra dies,
 Tam diu invicem sustinebamus plures licet essent:
 Quando verò sol ibat ad vesperam,
 Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos:
 Sex autem à singulis navibus bene ocreati socii.
 20 Perierunt: alij effugerunt mortemque fatumque.
 Illinc verò ulterius navigavimus tristes corde
 Læti ex morte evitata charis amissis sociis.
 Neque certè mihi ulterius naves procedebāt utrinq; agitatæ,
 Priusquā horū miserorū sociorū ter uoumquemque vocassem
 25 Qui perierunt in campo à Ciconibus trucidati,
 Navibus autem immisit ventum Boream nubicogus Jupiter
 Cum procella ingenti, nubibus verò cooperuit
 Terram simul & pontum, ruit verò è cælo nox.
 Hæ quidem deinde ferebantur obliquæ, at vela ipsi
 30 In tres quatuorque partes discidit vis venti
 Et hæc quidem ad naves recondimus timentes interitum.
 Ipsas verò magno impetu subduximus ad continentem.
 Hic duas noctes & duos dies continenter semper
 Jacobamus, simulque labore & doloribus animū macerantes.
 35 Sed quando jam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora
 Malis erectis, velisque albis explicatis
 Sedimus, illas ventusque gubernatoresque dirigebant,

Δαυτά μιν, ὡς μή τις μοι ἀπεμύομεν, κίοι ἴσῃς.

Εὐθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερχοῦ ποδὶ φινυγάμην ἡμέας

Ηνώλια, τὴν δὲ μέγα νήπιον εἶα ἐπίθοντο.

Εὐθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίιντο, πολλὰ δὲ μῆλα

Εσφαζον ὡδρῶν ἦτοα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βύες.

Τόφρα δ' αὖ οἰχόμενοι Κίχοντες Κιχόνισσι γαζώνουσιν,

Οἱ * σφισι γαίτονες ἦσαν ἄμφω πλῆοντες καὶ ἀρείετες.

Ἡπειρεσι γαίοντες· ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἰσπῶν

Ἀνδρασι μάριμαλ, καὶ ὅθι χρῆν πεζοὶ ἴονται.

Ἡλθον ἔπειθ' ὅσοι φύλλα καὶ αἰθια γίνεσθαι * ἄρη.

Ἡέροι· τότε δὴ ῥα κακῇ Διὸς αἴσῃ παρῆσθ

Ἡμῖν αἰνομέροισιν, ἵ' ἄλλα πολλὰ πάθωμεν.

Στησάμενοι δ' ἐμύχοντο μάχην ὡδρῶν νηυσὶ θυῆσι·

Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν.

Οφρα μὲν ἦν ὡς λῶ, καὶ αἴετο ἰερὸν ἦμαρ.

Τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μύομεν πλῆονας παρ' ἴοντας·

Ἡ μὲς δ' ἠέλιος μετινίσσεται βέλυστόνδε.

Καὶ τότε δὴ Κίχοντες κλῖσαν δαμάκτασσι Λαχεύες.

Εξ δ' ἀφ' ἐκείνης νηὸς εὐκνήμιδες ἱπταίρου

Ωλοῖνθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύρην δαίαν τὸν τι μέγαν τι.

Εὐθὲν δὲ πρῶτον πλῆομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ

Ἀσμέροι ἐν πανάτιο, φίλεις ὀλέσμετες ἱπταίρους.

Οὐδ' ἄρα μοι πρῶτον νῆες κίοι ἀμφιέλισσται,

Πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἱπταίων τέλος ἔκασται ἄυσται,

Οἱ δὲ γαίον ἐν πεδίῳ Κιχόνων ὕπο δῆϊωθίησιν.

Νηυσὶ δ' ἐκπῶρ' ἀνέμῳ Βορέῳ νεφεληγαρέπῃ Ζεὺς

Λαίλαπι θάλασση, (ὣν δὲ νεφέας καλύψει

Γαῖαν ὀμβρὺ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' ἐρεβινθεῖν νύξ.

Αἰ μὲν ἔπειθ' ἐφίεροντ' ἐπικέρσσαι, ἵστα δὲ σφιν

Τελχιδά τε καὶ τιτορχιδά διέχισιν ἱς αἰέμενιο.

Καὶ πᾶσι μὲν ἱς νῆας κρητήμεν δέσαντες ὀλιθέρον,

Αὐταῖς δ' ἰσσυμένως περιέρυσσάμεν ἠπειρεσίονδε.

Εὐθα δὲ νύκτας δύο τ' ἤμαρτα * (ῥωγῆς αἰεὶ

Κείμεθ', ὀμβρὺ καμώμεν τε καὶ ἄλγος θυμῶν ἰδοίτες·

Ἀλλ' ὅτι δὴ τρεῖσι ἡμέραις ἐὺ πλόκαμους τέλεισ' ἦν.

Ἰσθὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἵστα λυγρὰ ἱρύσαντες

Ἡμεῖς· πᾶς δ' ἀνήμῃς τε κυβερνῆταί τ' ἰθύνον.

5

28. γαζώ

νους

28. σφιν

10

28. ἦρος

15

20

25

30

28. συν-

νίχας

35

Καὶ νῦν κεν ἀσκηθῆς ἰχθύων ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀλλὰ με κῦμα ρόσσει τε πειθαγνάμπλοισι Μάλαιαν
 Καὶ βορέης ἀπείσσει, παρέπλανγξιν ἧ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐνὶ ἤμαρ φερέμεν ὁλοοῖς ἀνέμοισι

5 Πόντον ἐκ' ἰχθυόειντ' αὐτὰς δεκάτῃ ἐπίβημεν
 Γαίης Λωτοφάγων, οἳ τ' ἀνδρῶν εἶδαρ' ἔδωσαν.
 Ἐνθα δ' ἐκ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεσθ' ὕδωρ.
 Αἰψά ἧ δ' εἰπὸν ἐλοντο θοῆς ὤρεσσι νηυσὶν ἱπταίροι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τ' ἐπιπασάμεσθ' ἠδὲ ποτῆτος,

10 Δὴ τότ' ἐγὼν ἱπταίρους ὤρεϊν πενθεῶσσι ἰέντας.
 (Ἀνδρὶ δὴ κείνας, τρέψατον κήρυχ' ἄμ' ἐπιπασας)
 Οἵ πινες αἰτέρες εἰν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
 'Οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι κίχυν ἀνδράσι Λωτοφάγῃσιν.
 Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγῃ μῆδονθ' ἱπταίροισιν ὀλιθροῖ

15 Ἡμιτέροις, ἀλλὰ σφί δέ πινε Λωτοῖο πῖσκαλῶς
 Τῶν δ' ὅσπερ Λωτοῖο φάγῃ μελιθεῖα κερπὸν,
 Οὐκ ἔτ' ἀπαρτίειναι πάλιν ἤθελεν, ἐδὲ νείαλθ'.
 Ἀλλ' αὐτὸ βέλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγῃσι
 Λωτὸν ἱερὸν ἄνθρωποι μύμηρ, νόσσε τε λαθρίαλθ'.

20 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄρῃν κλαίοινας ἀναίχην,
 Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσαι ἱερούσας.
 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμεν ἱερίηρος ἱπταίρους
 Σπέρχεμεν ἡμῶν ἐπιβανίμεν ὠκείαν,
 Μὴ πῶ τις Λωτοῖο φαγὼν, νόσσειο λαθῆται.

25 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβάνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καὶ διζόν
 Εξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλα τύπλον ἱερὸν μῦθον.
 Ἐνθεν ἧ ὤρεσσι πλεόμην, ἀσχαχίμενοι ἦτορ.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθροίσαν
 ἰχθύων, οἳ ῥα θεοῖσι πεπρωτοτεσ ἀθανάτοισιν,

30 Οὗτε φυτεύουσι χερσὶ φυτὸν, ἔτ' ἀρώσιν
 Ἀλλὰ τίγ' ἀσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φέονται,
 Πυρρὸν καὶ κερατὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν
 Οἶνον ἐρκετὶ φυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος αἰεῖ.
 Τοῖσιν δ' ἔτ' ἀγροῦ βεληφόροισι ἔτε θεμιστες.

35 Ἀλλ' οἷγ' ὑψήλων ὄρεων ναίεσι καί μεναι
 Ἐν ἀσπίσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει ἧ ἔκαστος
 Παίδων ἠδ' ἀλόχων· ἔδ' ἀλλήλων αἰετίζουσι.

Et illæsus pervenissem in patriam terram,
 Sed me unda fluxusque circumflectentem Maleiam
 Et Boreas abiecit, avocavit autem Cytheris.
 Hinc novem diebus ferebar adversis ventis
 Pontum per piscosum : cæterum decima die conscendimus
 Terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
 Hic litus conscendimus, & hautimus aquam.
 Statim autem prandium ceperunt celeres apud naves socij.
 Porro postquam cibum gustavimus & potum,
 Certè tum ego socios præmittebam, ut eundo audirent,
 (Viris duobus selectis. quibus tertium præconè simul adjunxi
 Quinam viri essent in terra cibum sumentes.

5
*Vlyses
 desertus
 ad Lotophagos.*

Hi statim digressi venerunt ad viros Lotophagos.
 Neque sanè Lotophagi parabant socijs mali quippiam
 Nostris, sed ipsi præbuerunt lotum gustare.
 Horum quicumque loti comedisset dulcissimum fructum.
 Non jam renunciare rursus voluit, neque redire:
 Sed illic volebat cum viris Lotophagis
 Lotum edendo manere reditusque oblivisci.
 Hos quidem ego ad naves ducens flentes necessitate,
 Navibus in cavis sub transtra ligavi attractos.
 Cæterum alios jussi jucundos socios
 Festinantes naves conscendere celeres,
 Ne fortassis quis lotum comedens reditus oblivisceretur.

15
*Loti her-
 bes in-
 sanda via*

Hi verò statim ingressi sunt & per transtra sederunt :
 Ordine verò sedentes canum mare quatiebant remis.
 Illinc autem ulterius navigavimus tristes corde.
 Cycloperum autem ad terram superborum ex legum
 Venimus, qui sanè dijs freti immortalibus,
 Neque plantant manibus plantam, neque arant :
 Sed hic infeminata & inarata omnia proveniunt,
 Triticum & ordeum, atque vites, quæ quidem ferunt
 Vinum, ex magnis vuis, & ipsis Jovis imber incrementum dat:
 Illis verò neque conciones consiliariæ sunt neque jura,
 Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
 In speluncis cavis, jus autem dat unusquisque
 Liberis atque uxoribus : neque se invicem curant.

25
 30
*Cyclopū
 insula
 fertilis.*

35

Insula

Insula deinde brevis è portu obtenditur
 Terræ Cyclopum, non propè, neque remota,
 Sylvosa : in ea verò capræ infinitæ nascuntur
 Sylvestres, neque enim frequentatio hominùm prohibet :

5 Neque ipsam investigant venatores, qui per sylvam
 Dolores patiuntur, juga montium lustrantes,
 Neque certè gregibus depascitur neque aratu,
 Sed ipsa infeminata & inarata diebus omnibus,
 Viris caret, pascit verò balantes capras.

10 Non enim Cyclopibus naves adsunt pictæ,
 Neque viri insunt navium fabri, qui perficiant
 Naves transtratas : quæ perficerent singula,
 Ad urbes hominum euntes : veluti crebrò
 Viri ad se invicem mare transmittunt navibus,

15 Quippe ipsis & insulam benem habitatam colerent.
 Neque enim omnino maligna, ferret verò tempestitiva omnia.
 Insunt enim prata maris cani ad littus
 Irrigua, mollia : in primis enim perennes vites essent.

In ea quidem aratio facilis, & profunda seges semper
 20 Suo tempore meteretur : quandoquidè valdè pingue solū est.
 In ea portus opportunus, ut non opus funibus sit,
 Neque anchoras eijcere, neque rudentes alligare,
 Sed qui appulerint manere aliquandiu, donec nautarum
 Animus voluerit & aspirarint venti.

25 Cæterum ad initium portus fuit limpida aqua,
 Fons sub specu, circum autem alni nascuntur :
 Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
 Noctem per obscuram : non enim antea licebat videre.
 Caligo enim circa naves densa erat, neque luna

30 E cœlo lucebat : obscurata verò erat nubibus.

Hîc nullus insulam vidit oculis :

Neque sanè fluctus immensos provolutos ad littus
 Vidimus antequam naves bene tabulatas applicassemus :
 Appulsis autem navibus collegimus vela omnia,

35 Ipsi etiam egressi in littus maris.

Tum verò dormientes expectavimus auroram divinam.

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,

Insulam

Νῆστος ἵππειε λάχ' αἶα παρὲκ λιμῶν^Θ τρυπύουσα
 Γαίης Κυκλώπων, ἥ τε χιθὼν, ἥ τ' ἀποτηλῆ,
 Ὑλῆος, ἐν δ' αἶγας ἀπειρίσται γαῖασι
 Ἀχαιῶν. ἥ μιν γὰρ πῶτος ἀνθρώπων ἀποφύκει.
 Οὐδὲ μιν εἰσσεχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε κρητὺ ὕλην
 Ἀλγας πᾶχουσιν, κρυφαῖς ὄρεσσιν ἐφίπουντες.
 Οὐτ' ἄρα ποίμνησιν κρατερήχεται, ἥτ' ἀρ' ὅποιον,
 Ἀλλ' ἥ γ' ἄσπερτος κ' ἀνήρως ἤμωται πάντες,
 Ἀνδρῶν χρεῖν εἰ, βόσκει δὲ τε μηχιδνας αἶγας.
 Οὐ γὰρ Κυκλώπιοι νῆας πᾶρα μάλτοπαίρησι,
 Οὐδ' αἰδοῖς νηῶν ἐνί τίκτορες, οἳ κε κρημνίσιν
 Νῆας εὐστέλμεν, αἳ κεῖν τελείων ἵκασται,
 Ἀστὶ ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
 Ἀνδρὲς ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν ὀξέουσι θάλατταν,
 Οἳ κέ σφιν κ' νῆσσι ἐν κρημνίσιν ἐκάρμεντο.
 Οὐ μὲν γάρ τι κρατὴρ, Φίρεσι δὲ κεν ὄρεα πάντες.
 Ἐν μὲν γὰρ λιμῶνσι αἰλὸς πολιόιο παρ' ὄχθας
 Ὑδρηλοὶ, μελακροὶ, μέλα * τ' ἄφθιτοι ἄμπελον οἶον.
 Ἐν δ' ἄρ' ὅστις λαῖα, μέλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 Εἰς ὄρεος ἀμῶν· ἵππ' ἀμέλα πᾶρα ὑπ' ἔδρας.
 Ἐν δ' ἰλιμῶν εὐορμῶ^Θ, ἵν' ἔχρην πείσμενός ἐστιν,
 Οὐτ' οὐκ εἰς βαλῆαν, ἥτε πρηνήσιν ἀνάψαι,
 Ἀλλ' ἐπικέλευσται μέναι χρεῖν, εἰσέκεῖ ναυτῶν,
 Θυμὸς ἐποτρυνῶν, κ' ἐπιπορεύσσειν αἴηται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρητὸς λιμῶν^Θ ῥίει ἀγλαὸν ὕδωρ,
 Κρήνη ὑπὲρ στείρας· ὧρε δ' αἶγαιον πεφύασιν.
 Ἐνθα κρατερόμορον, κ' τίς θεὸς ἡγαμέμνευ
 Νύκτας δι' ὀφθαλμῶν· ἐδὲ παρ' ὀφθαλμοῖς ἰδὲ ἴδῃ.
 Ἀπὸ γὰρ ὧρε νηυσὶ βαδῆ' ἰὼ, ἐδὲ σελῶν
 Οὐρανὸν παρ' ὀφθαλμοῖς· κρατερὸν * γὰρ νηφίσαν.
 Ἐν δ' ἔπειτα πλὴν νῆσσι ἰσίδωκεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Οὐτ' οὐκ ἐν κρημνίσιν κυλιόμεναι ποτὶ χερσὶν
 Εἰσίδωκεν πρὶν νῆας εὐστέλμεν ἐπικέλευσαι.
 Κελόεσσιν ἢ νηυσὶ, κραδίλομον ῥίον πάντες.
 Ἐκ δ' κ' αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Ἐνθα δ' ἀπὸ πείρας ἱμῶν αἶμαρ ἦν δῖον.
 Ἡμῶς δ' ἡερίνεα φάνη ροδόδαικταλος ἦν,

5

10

15

24. αἶ.
 24. πῆ-
 20 24
 24. 24
 24 1

25

30

24. 24

35

Νῆσσι θανυμένοντες ἐδινάμεσθαι κατ' αὐτῶν.
 Ἔρσαν ἢ Νύμφαι κούρη Διοτ' αἰγιόχοιο
 Αἴρας ὀρισκῶνς, ἵνα δ' ἐπ' ἡσέσται ἐταίρωι.
 Αὐτίκα καμπεύλας τὰξ' αὖ αἰγαιέας δολιχαύλους

5 Εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· ἄλφ' ἢ τρέχα κρομηθῆντες
 Βάλλομεθ'· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μωροφρέα θήρη.
 Νῆες μὲν μοι ἔποντο δυνάεσσι, ἐς ἣν ἐκείνων
 Εὐεία λαΐχ'· ἄν' αἴρας· ἔμοι ἢ δὴκ' ἔξελοι οἶον.

Ὡς τότ' ἐμὲ πρὸς σταν ἤμοις ἐς ἡέλιον κρατεδυνάτε

10 Ἡμεῖσι δαινύμενοι κύα' τ' ἔσπετο καὶ μετὶ ἡδῶ·
 Οἱ γάρ πε νηῶν ἐξέρχοντο οἶνος ἱρὸν ἄρτος,
 Ἀλλ' οὐκ ἔμελλ' ἐν αἰμφοροεῦσιν ἔχασται
 Ἡφύσσεμεν Κηφῶνι ἰσθμῷ πτολίεθρον ἐλόντες.
 Κυκλάων δ' ἐς γαῖαν ἔλε' ἑσσημεν ἐν ἑσὶν ἰόντων.

15 Καπνὸν τ', αὐτῶν τι φθογῆν οἶον τι καὶ αἰῶν.
 Ἡμεῖς δ' ἡέλιον κατεδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθε,
 Δὴ τότε κρομηθῆμεν ἐπὶ ριγμῖνι θαλάσσης.
 Ἡμεῖς δ' ἤελαντα φάνη βοδδδάκτυλος ἦως,
 Καὶ τὸν ἔρων ἀγρῶν θέρμεν, μὲν πᾶσιν ἔειπον.

20 Ἀλλοι μὲν νῦν * μίμεντ' ἐμοὶ ἐλῆρες ἐταίρωι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ (ὡς νῆι τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐταίροισιν
 Ελθῶν, τῶν δ' ἀνδρῶν περησσομαὶ οἱ πνέες εἰσιν,
 Ἡ δ' οἱ γ' ὕδασι τὰ καὶ ἀχαιοί, ἐδὲ δίκαιοι·
 Ἡ δ' φιλοξένοι, καὶ σφί' ἰοός ἐστιν θεοδής.

25 Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσε δ' ἐταίρους,
 Αὐτὰς τ' ἀμβλαίνειν, ἀνὰ τι πρυμνησικα λῦσαι.
 Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνοι καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 Ἐξῆς δ' ἐξ ὁμοῖοι πολέων ἄλλ' ἀπὸ πλοῖον ἔρυσσεν.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐχθρὸς * ἔοντες,

30 Εἴθε δ' ἐπ' ἰχθυήσας ἐδδόμεν ἄγχι θαλάσσης,

35 Ὡς ἐν-
 ἡλὸν, δαφνησὶ κατ' ἡριφίς· ἔνθα ἢ πολλὰ
 Μῆλ' οἷός τε καὶ αἴρας ἰαυεσκον. ἦ δ' αὖτ' αὐλῇ
 Ὡς ἡλὸν δὲ δέμας κατ' ἡριφίς ἀπὸ πλοῖον
 Μακρῇσι τε πίπυσσι, ἰδὲ δρυσὶν ὑψατέρμοισιν

35 Εἴθε δ' αἰνὴρ οὐρανὸν πτερόεντα, ὅς ῥά τι μῆλα
 Οἱ ποιεῖν σκοπὸν ἀπὸ πλοῖον· ἔδδ' ἐμὲ ἄλλως
 Πάλλει, ἀλλ' ἀπ' αἰνέουσι ἰὼν ἀγέμιστα ἦδη.

Insulam admirantes, ambulavimus per eam.

Excitarunt autem Nymphæ filiæ Jovis ægida habentis

Capras montanas, ut prandium sumerent socij.

Continuo incurvos arcus, & hastas longo ferro

Cepimus ex navibus : in tres autem partes instructi

Jaculabamur: statim autem dedit deus decentē venationem.

Naves autē me sequebantur duodecima, in unaquaque autem

Novem sortitus sum capras, mihi decem elegerunt soli.

Sic tūc tota die ad solem occidentem

Sedebamus, comedentes carnes multas, & vinum dulce, 10

Non enim navium absumptum erat vinum rubrum,

Sed suppetebat, multum enim in amphoris singuli

Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.

Cyclopū autem ad terram prospiciebamus qui propè erant,

Fumūque ipsoꝝque murmur oviūque & caprarum. 15

Quando autem sol occidit, & serum advenit,

Tūc dormivimus in littore maris.

Quando autem manē genita apparuit roseis digitis aurora,

Et tūc ego concione habita ad omnes locutus sum,

Alij quidem nunc manete mihi dilecti socij :

20

Cæterū ego cum navi meā & cum socijs meis

Transmittens, hos verò homines explorabo quinam sint,

An illi contumeliosi & agrestes, neque justī,

Aut hospitales & ipsi mens est pia.

Sic fatus ad navem conscendit, jussi verò socios

25

Ipsosque conscendere & oram solvere,

Illi continuo conscenderunt, & per transtra sederunt.

Ordine autem sedentes, canum mare verberabant remis.

Sed cū jam in locum pervenimus propinquum,

Hīc in extrema parte speluncam vidimus prope mare

Excelsam, lauris densam : hīc autem multa

Pecora ovēque & capræ quiescebant, juxta autem aula

Excelsa ædificata erat excisis lapidibus,

Longisq; pinis & quercubus alticomis.

Hīc vir habitabat ingens, qui certè pecora

35

Solus pascebat longè, neque cum alijs

Verfabatur, sed seorsum existens infanda sciebat.

Etenim

Antrum
Poly-
phemi.

30

Etenim monstrum erat horrendum, neque similis
Homini frumentum edenti, sed cacumini sylvoſo
Excelforum montium, quando apparebat ſolus ab aliis
Tum alios juſſi dilectos ſocios

5 Illic apud navemque manere, & navem cuſtodire.

Porro ego eligens ſociorum duodecim optimos
Ibam : cæterum caprinum utrem habebam nigri vini
Suavis, quod mihi dedit Maron Evanthei filius
Sacerdos Apollinis, qui Iſmarum inhabitat.

10 Quod ipſum cum liberis defendimus atque uxore
Reverentia moti, habitabat autem in luco arborifero
Phœbi Apollinis : ille mihi dederat pulchra dona.
Auri quidem mihi dedit elaborati ſeptem talenta,
Dedit autem mihi craterem totum argenteum, cæterum poſtea

15 Viſum in amphoris duodecim omnibus hauſit
Suave: incorruptibile, divinum porum, neque quiſquam illud
Noverat famulorum neque ancillarum in domo,
Sed ipſe uxorque chara, promaque una ſola.

Viſum
Maroneū

20 Uno poculo impleto, aquæ viginti meſuras
Immiſcuit : dulcis autem odor ab cratere ſpirabat
Divinus : tum non tibi abſtinere gratum fuiſſet.
Hujus ferebam impleto utre magno, viatica autem
In pera : ſtatim autem mihi excitabatur animus generoſus,

memo-
rabile.

25 Virum adire ingenti præditum fortitudine
Agreſtem, neque jura benè doctum, neque leges.

Vlyſſes
ingredi-
tur an-
trum Po-
lyphomi

Celeriter autem antrum venimus, neque ipſum intus
Invenimus : ſed paſcebat paſcua per pingua pecora.
Venientes autem in antrum admirabamur ſingula.

30 Vaſa quidem caſeis onerabantur, repleta autem erant ſtabula
Agnorum atque bœdorum, ſeparatæ verò ſingulæ
Incluſæ erant, ſeparatim quidem agni ſeorſum juniores,
Separatim recentes natæ. natabant autem ſero vaſa omnia,
Mulctræ aliæque ſcaphæque accommodatæ quibus mulgebat.

35 Tum me primum ſocij precabantur verbis,
Ut ſumptis caſeis abiremus rurfus : cæterum deinde
Celeriter ad navem celerem hœdōſque & agnos

Καὶ γὰρ ἴαυμά' ἐπὶ τυκτο πεισάριον, ἐδὲ ἰώνκας
 Ἀνδρά γα σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίην ὑλήεντι
 Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτι φαίνεται οἶον ἀπ' αἰῶν.
 Δὴ τίτε τῆς ἀλλης κελόμην ἐρείχης ἐπιέρους

Αὐτὲ πῆρ ἡδὲ τε μύρον κὶ ἡῶν ἔρυαλ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ κοίτης ἐπέρων δυοικίδεα' ἀείψας
 Βλῶ· αὐτὰρ αἶγαν ἀσπὸν ἔχων μέλας· οἶοιο
 Ἠδὲ, ὃν μοι ἔδωκε Μάριον Εὐάνθε· ἡδὲ
 Ἰριὺς Ἀπόλλωνος, ὃς ἰσμερὸς ἀμφιβιόηκει.

Οὐδὲ γὰρ μιν (ὡς * ποιῶσι) ἀφελόμεθ' ἡδὲ γυναικὶ
 Ἀζόμενοι· ὅκει γὰρ ἐν ἄλλοι διανοήεντι
 Φαίβε· Ἀπόλλωνος· ὃ δὲ μοι πόρην ἀγλαὰ δῶκε.

Χρυσὲ μὲρ μοι δῶκε· ἐνεργέτος ἐπὶ τάλαντα·
 Δῶκε δὲ μοι κρητῆρα παιάεργον· αὐτὰρ ἐπέπε

Οἶον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυοδῆκα πᾶσιν ἀφύσσας,
 Ἠδὼν ἀκροάσιον, θεῶν ποτόν· ἐδὲ τις αὐτὸν
 Ἠείδε δμῶν ἐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,

Ἀλλ' αὐτίς τ', ἄλοχός τε φίλη, πευκὴ τε μὲ' οἴε.
 Τὸν δ' ὅτε πίνοισιν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρῶν,

Εν δέπας ἱμωλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα

Χιτῷ· ὁδμὴ δ' ἡδεῖα δ' ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδε,

Θεωπεσίη· τὸτ' αἶν' ἔπει δ' ἀρχιάλξ φίλον ἦεν.

Τῷ φέρον ἱμωλήσας ἀσπὸν μέγαν, ἐν ᾧ κὶ ἦεν
 Κωρύκη· αὐτῆς γάρ μοι οἴσαστο θυμὸς ἀγλῶκε

Ἀνδρ' ἐπιλεύσαλς μεγάλῳ ἐπιφύμον ἀλκίῳ,

Ἀχρεῖον, ἔπει δέπας ἐν εἰδότη ἔπει θέμιστας

Καρπαλίμους δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', ἐδὲ μιν ἔειπεν

Εὐρυκλῆρ, ἀλλ' ἐνόμενε κομὸν κτ' ἴσιον μῆλα,

Ἠλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἰθνηύμεσθαι ἔκαστα·

Ταροσὶ μὲν τυρῶν βελῆον, σείοντο ᾧ σκητοῖ

Ἀριῶν ἡδ' ἐείφον, ἀφαικτεμνῶν ᾧ ἔκαστη

Ἐρχατο, χερεῖ μὲρ σπέραιοι, χερεῖ ᾧ μέπεσσαν.

Χερεῖ δ' αὐτ' ἔρσεν· ἰῶν δ' ὅρῳ ἀγρία πᾶντα,

Γαυλοῖ τε Σκαφίδες τε πτυγμῆα, τοῖς σὺάμελζεν.

Εἰθ' ἐμὲ μὲρ πρόποδ' ἔπειρσι λίσσονται ἐπίσσει

Τυρῶν * αἰνυμένους ἵνα παλιν· αὐτὰρ ἔπειτα

Καρπαλίμους ἐπὶ ἡῶν δολῶ ἐείψας τε κὶ ἄρνας

5

10 20
πηλ

15

20

25

30

35

26. αὐτὸν
ἰθνηύμεσθαι

Σημῶν

Σηκῶν ἐξ ἐλάττωτος ἐπιπλεῖν ἀλκυονίδ' ὕδωρ.
 Αἰὲν ἐγὼ καὶ πειθόμεν' (ἦ τ' αὖν πολὺ κέρδιον ἦεν)
 Οφρ' αὐτὴν τε ἴδωμι, καὶ ἐμὲ ξείναια δόδη.
 Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐπαύροιτο Φαειὲς ἐρετταίνους ἵπταλ'.

20. 5 Ἐνθα δ' πῦρ κείαντες * ἐθύσαμεν, ἥδ' ἐκ αὐτοῦ
 ἡμεῖς- Τυρῶν αἰνύμενοι Φάροισιν· μέροισιν τι μιν ἔνδον,
 ναυῶν, Ἡμεῖοι ἔως ἐπὶ ληϊέμεν· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδέρπον εἴη.
 Ἐκτοδὴν δ' αὐτρεῖο βαλὼν ἐρυγαδὸν ἔθηκεν.

10 Ἡμεῖς δ' οἰσύντες ἀπιστεύμεθ' ἐς μυχὸν αὐτῶν.
 Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρύ σπείθε' ἤλασε πίονα μῆλα
 Πάντα μάλ' ὅσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρ' ἔστικα λείπε θυρήφει,
 Ἀρνείας τε τρώχους τε βαθείης ἐκτοῖον αὐλῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐπὶ γ' ἐπὶ ἦκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,

15 Ὀβριμον, ἐκ αὖ τὴν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξα
 Ἐδλαὶ τετράκυκλοι ἅπ' ἔδδο' ὀχλίσσασθαι·
 Τόσσῳ ἡλίεσθαι πίττω ἐπὶ ἦκε θυρήσιν.
 Ἐξέμεν δ' ἤμελξαν οἷς καὶ μενεάδας αἶρας,
 Πάντα καὶ μύθον, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἦκεν ἐκείσῃ.

20 Αὐτίκα δ' ἡμισυ μὲν πρέφας λευκοῖο γαίλακτος,
 Πλεκτοῖς ἐν τελευτήσιν ἀμειψάμεν κατόηκε·
 Ἡμισυ δ' αὖτ' ἔστησε ἐν ἄρ' ἔστικα, ὄφρα οἱ εἴη
 Πίνον δαγνυμένῳ, καὶ οἱ ποτιδέρπον εἴη.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμεν τὰ δ' ἔργα,

25 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαμε, καὶ εἴσθεν, εἶρετο δ' ἡμέας.
 Ὡ ξείνοι, πῖες ἐσέ; πόθ' ἔτι πλεῖθ' ὕδα κέλευθα;
 Ἡ περ' ἐπὶ πρῆξεν, ἢ μενέσθ' ἀλάλησθε,
 Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπερὶ ἄλλα, τίτ' ἀλόωνται
 Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;

30 Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κακὰ κλάσθη φίλον ἦτορ.
 Διόσταντων φθόγῳ τε βαρύν', αὐτὴν τε πύλωρον·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεισεν ἀμειβομένη ὥρ' ὁσείπειν.
 Ἡμεῖς τοι Τροίηντι δαυτοπαρχήνιτις Ἀχαιοὶ
 Παντοίοις αἰέμενοις ὑπὲρ μέγα λαῖμα τελευτάσσης,

35 Οἷκα δὲ ἱμέροι, ἄλλῳ ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 20. 20 Ἡλτομεν· ἄνω που Ζεὺς ἤτελε μεναιάαδ'·
 20. 20 Δαοὶ δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,

A stabulis eripientes navigare falsam aquam.
 Sed ego non parui (certè multò satius fuisset)
 Donec ipsum viderem, & mihi hospitalia daret,
 Neque sanè futurus erat socijs visus amabilis.
 Tum autem ignem accendentes mansimus, ac & ipsi
 Cascos sumentes comedimus: expectavimusque ipsum intus
 Sedentes, donec venit pascens: ferebat autem ingens pondus
 Ligni aridi, ut illi ad cœnam esset.

Extra autem antrum deiciens strepitum fecit.
 Nos autem perterriti ruimus in recessum antri
 Cæterùm ille in latam speluncam egit pingua pecora.

Omnia quæ sanè mulgebat, mares verò reliquit foris,
 Arietesque hircosque altam extra aulam.
 Cæterùm deinde admovit repagulum ingens altè levans

Grave, non illud duo & viginti currus
 Fortes quaternis rotis à solo dimovere potuissent.
 Tantam excelsam petram admovit januæ.

Sedens autem mulit oves & balantes capras,
 Omnia ut decebat & fætum submisit singulis.
 Statim autem dimidium coagulans albi lactis

Textilibus in calathis constructum reposuit,
 Dimidium autem rursus constituit in vasibus, ut ei esset
 Potus comedenti, & ei ad cœnam sufficeret.

Cæterum postquam festinavit expeditis illis suis operibus.
 Et tum ignem accendit & aspexit, interrogavit autem nos,
 O hospites, quĩnam estis? unde navigatis humidum mare?

Num ad negotiationem, aut temerè erratis?
 Perinde atque piratæ super mare, qui errant
 Animas periculo obijcentes, malum alienigenis ferentes.

Sic ait, nobis autem statim exanimatum est charum cor
 Timentibus sonitumque gravem ipsumque monstrum:
 Verum etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,

Nos quidem à Troja aberrantes Græci,
 Diversis ventis super ingentes fluctus maris,
 Domum petentes, alia viâ, aliis itineribus

Venimus: sic fortassis Jupiter voluit moliri:
 Milites autem Attriæ Agamemnonis gloriamur esse,
 Cujus

25
 Polyphedrus adve-
 nit in-
 terrogat.

26
 Vlysses
 respondet

27

Cujus certè nunc maxima ad cœlum gloria est.
 Tantam enim evertit urbem, & perdidit populos
 Multos : nos autem rursus procumbentes ad tua genua
 Supplicamus, si quod præbeas hospitale, sive etiam aliter
 5 Donum dares, quale hospitibus dare fare fas est.

Sed verere, optime, deos, supplices enim tibi sumus.

Jupiter
hospita-
lis.

Jupiter autem ultor est supplicumque hospitumque
 Hospitalis, qui hospitibus simul verecundis opitulatur.

Sic loquutus sū ille verò mihi rursus respondit sævo animo

10 Stultus es ô hospes, aut longè advenisti.

Qui me deos jubes sive timere, sive observare.

Cyclo-
pes Deo-
rum con-
tēptores

Non enim Cyclopes Jovem à capra nutritum curant,
 Neque deos beatos, quoniam multò præstantiores sumus.

Neque ego Jovis inimicitias evitans parcam,

15 Neque tibi, neque socijs, si me animus jubeat,

Sed mihi dic ubi habes huc profectus benefactam navem ?

An alicubi in extremis locis, aut propè, ut sciam.

Sic ait tentans. me autem non latuit scientem plurima,

Sed ipsum vicissim alloquutus sum dolosis verbis,

20 Navem quidem fregit Neptunus terræ quassator,

Ad scopulos conjectam vestræ ad fines terræ,

Ventus autem ex ponto intulit.

Cæterum ego cum hisce effugi arduam perniciem.

Cyclops
duos fo-

Sic loquutus sum : ille autem nihil respondit sævo animo :

25 Sed ipse irruens socijs manus intulit.

clos vlyf
sis deves-
sat.

Duos autem corripiens, quemadmodum catulos, ad terram

Illisit, celebrū autem humi effluebat, irrigabat autem terram,

Hos autem membratim resceans apparabat coenam

Devorabat autē quemadmodū leo montanus, neque reliquit

30 Intestināque carnēque & ossa medullis plena.

Nos autem flentes sustulimus Jovi manus,

Miseram rem videntes, desperatio autem invasit animum.

Cæterum postquam Cyclops magnū impleverat ventrem,
 Humanas carnes comedens, & ad hæc merum lac bibens,

35 Jacuit intra antrum extensus inter pecora.

Nunc quidem ego volui magnanimo animo

Propius accedens, gladium acutum stringens ab scemore,

Vulne-

Τῷ δ' ἡ κοῦ γὰρ μέγιστον ὑπευργαίσιον κλέει· ἴσι·
 Τόσσιν γὰρ δίδωσι πόλιν, καὶ ἀπὸ λίσσι λαὺς
 Πολλὰς· ἡμεῖς δ' αὐτὶ κεχαυρόμενοι πρὸς τῶν
 ἰσχυροῖς, εἶπε πόρρῳ ξείνοισι, ἦ καὶ ἄλλῃ

Δῶν δὲ πῶν, * ἥ τε ξείνων θέρμεις ἴσιν.
 Ἀλλ' αἰδοῖο φέρειν θύας· ἰκέται δὲ τοὶ οἱ μὲν.
 Ζεὺς δ' ἐπιπλήτῳρ ἐκτείνων τε ξείνων τε
 Ξείνοι, ὅς ξείνοισιν ἄρ' αἰδοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ὡς ἐφάμεν· ὁ δὲ μὲν αὖτις ἀμείβετο καλὰ θυμῷ,

Νήπι, εἰς ᾧ ξεῖν, ἡ τηλόθην οὐλομένης,
 Ὅς μοι θύας κίλειαι ἢ * δεῖδιρην ἢ ἀλῖαυξ.
 Οἱ γὰρ Κύκλωπις Διὸς αἰχμήχων ἀλῖαυσι,
 Οὐδὲ θείων μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι οἱ μὲν.
 Οὐδ' ἀνὴρ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμεν, πεφιδόμεν,

Οὔτε σὺ, εἴθ' ἐπείρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 Ἀλλὰ μοι εἴφ' ὀπηέχης ἰὼν εὐεργέα τῆα·
 Ἡ πῦν ἐπ' ἐχαπῆς, ἡ καὶ χεῖδ' ὄφρα δαΐων.

Ὡς φάτο περσέων, ἰμὶ δ' ἐλάθην αἰδοῦναι πολλὰ,

Ἀλλὰ μιν ἄψορρον ὥρσιφιν δολίοις ἐπίσσει,
 Νῆα μὲν μοι κατέαξι Ποσειδάων ὀροσίχθων,
 Πρὸς πίτρησι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ κείροισι γαίης,
 Ἀκρὴν ὥρσιφιν αἰνέας δ' ἐκ πύκτις ἔφειν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ (ὡς τοῖς δὲ ὑπὲρφυρον αἰπὴν ὀλοσθῆν).

Ὡς ἐφάμεν· ὁ δὲ μὲν ἔδδ' ἀμείβετο καλὰ θυμῷ.

Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐπείρεσι ἐπὶ χεῖρας ἰαλδί·
 Σιωπῇ δὲ μὲν μάρψας, ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
 Κόπτ'· ἐκ δ' ἐκίφαλος χαμῶδης ρίε, δειὺς ἢ γαῖαν.
 Τὸς ἢ ἀφ' αἰσῶσι παμῶν ὠπλίσσεται δόρυον.
 Ἡδὲ δ' ὥς τε λῖων ὀροσίτροφος, εἴθ' ἀπὸ λῆπυ

Ἐκπαπὲ τε σέρεας τε καὶ ὅσῃα μυελάνει.

Ἡμεῖς ἢ κλαίοντες ἀνὰ χεῖρας Διὶ χεῖρας,
 Σχέτλια ἔργ' ὀρώμεντες· ἀμνηστὶς δ' ἔχῃ θυμῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μετὰ λῖον * ἐκπλήσσειτο γαῖαν,

Ἀνδρῶν κ' ἰδὼν, καὶ ἐπ' ἀκρῶν γαῖαν πίνων,

Κεῖν' ἔντοδ' ἀντροῖο πινυσαμένῳ ἀφ' αἰσῶν

Τὸν μὲν ἰὼν βέλεισκε καὶ μετὰ λῖον θυμῷ,

Ἀσπὸν ἰὼν, ξίφος ὅθ' ἐρυσσάμεν, ὡς μὲν

Οὐκ ἔμελλ' αὖ ποτὶς σῆτος ὄσθι φρένες ἢ παρ' ἔχουσιν.
 Χεῖρ' ἐπιμαρτυροῦμαι· ἔτερος δὲ με θυμὸς ἔρκεν.
 Αὐτὰρ γὰρ κί κ' ἄμμις ἀπυλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 Οὐ γὰρ κεν διωάμεσθαι θυγαῖνι ὑψηλάων

5 Χερσὶν ἀπώσσεσθαι λίθον ὄβριμον ὃν παρσέθηκεν·
 Ως τότε μὲρ σπείροντες ἐμείναμεν ἢ δῖον.
 Ἡμῶς δ' ἡελάνθα φάνη ροδόδακτυλος ἡώς,
 Καὶ τότε πῦρ αἰέκασι, κ' ἡμελγα κλυτὰ μέληα
 Πάντα κτ' ἔμελλεν, κ' ὑπ' ἐμβροτον ἦκεν ἐκείνη.

10 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ στυγερὰ πονησάμενοι πᾶσι ἔργα,
 28. δόξ- Σὺ δ' ὅρα αὐτὲ δῶμα μάργυρος ἀπώλοσάτο * δέειπον.
 πον, Διηγήσας δ' αὐτὰρ ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 Ρηϊδίως ἀφιλῶν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἀψ' ἐπέθηκ' ὡς εἶπε Φαρίτην πῶμα ἐπιθήη.

15 Πολλὴν ἢ ροίζω παρὲς ὄρεος τέεπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ, αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμενυ κακῶ βυσσοδόμευσιν,
 Εἵπως ποταίμεν, δῖή δ' ἐμοὶ εὖχος Ἀθλίω.
 Ἦδ' ἐμοὶ κτ' ἄρ' ἔθρον' ἀείρη φαίνετο βελή·
 Κύκλωψ γ' ἔκειτο μέγα ρόπαλον ὡρῶσ' σκεῶ,

20 Χλωρὸν, ἐλαίειον, τὸ μὲν ἔκτα μὲν ὄφρα φορβή
 Αὐαυθὴν τὸ μὲν ἄμμις εἰσκομῆν εἰσέρωντες,
 Οσοὶ δ' ἐστὶν ἡδὴ εἰκοσέσθρις μοι αἰήτης,
 Φερτίδης εὐρείης, ἣτ' ἐμπαθῶα μέγα λαΐεμα·
 Τόσσον ἔλω μῆκος, τόσσον πάχος εἰσσεσάμεσθαι.

25 Τῷ μὲν ὅσσην ὄργην ἐγὼν ἀπέκρυψα ὡρῶσ' αἰῶς;
 Καὶ παρέθηκ' ἐπ' ἐργασίῃ, δότι ξυῖα δ' ἐκέλευσε.
 Οἱ δ' ὁμᾶλόν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐτόσσε ὡρῶσ' αἰῶς·
 Ἀκρον, ἄφαρ ἢ λαβὼν ἐπυρράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω·
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατεκρύψας ὑπὲρ κρόπευ;

30 Ἡ ῥα κτ' ἀσείας κέχυτο μέγα λ' ἡλίη πολλή,
 Αὐτὰρ ἔως ἄλλως κλήρω πεπαλάχθαι ἀνέστη,
 Οστις τελέσειεν ἐμοὶ (σὺ μυχλὸν αἰέρεας,
 32. ἐπ' Τείψαι * ἐν ὀφθαλμοῖς ὅτι τοὶ γλυκὺς ὕπνος ἐκείνους.
 Οἱ δ' ἐλαχον τοὺς αἶν κ' ἡγάγον αὐτὸς ἐλῶσθαι

35 Τόσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπω κτ' τοῖσιν * ἐλὼ μὲν.
 32. ἐλ- Εσπίεσθαι δ' ἤλθην καλδίερχα μῆλα νομέων.
 33. δῶ Αὐτίκα δ' εἰς εὐρύσσιον ἤλασε πίονα μῆλα

Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
Manus admovens, aliud autem consilium me inpedivit.
Illic enim etiam nos perijssemus sæva morte.

Non enim poteramus ab janua excelsa
Manibus movere saxum grave quod admovit.

Iraque tum ingemiscientes expectavimus auroram divinam.

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Tunc ignem accendit, & multū inclyta pecora
Omnia ut decuit, & suum fœtum submitit singulis.

Porro postquam festinavit perficiens sua opera,
Simul ille rursus duobus correptis apparavit jentaculum.

Ute jentavit autem ex antr'o egit pingua pecora,
Leviter dimovens obicem ingentem, cæterum postea
Rursus admovit, veluti si pharetræ operculum imponeret.

Plurimo autem sibilo ad montem egit pingua pecora
Cyclops, sed ego relinquebar mala profundè cogitans,
Si quo pacto ulciscerer, daret autem votum Pallas.

Illud autem mihi in animo optimum apparebat consilium
Cyclopis enim jacebat ingens clava ad stabulum,

Viridis, oleagina, hanc quidem inciderat ut ferret
Arefactam, hanc quidem nos assimilabamus insipientes,

Quantus est malus navis viginti remis agitatae nigræ
Onerariæ latae, quæ penetrat ingentes fluctus :

Tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu,
Ab hac quantum ulna est ego abscidi astans,

Et apposui socijs, polire autem jussi.

Hi verò planum levigarant, ego autem acui astans
Summitatē, statim autē apprehendens adussi in igne ardente,

Et hanc quidem benè deposui abscondens sub stercore,
Quod per speluncam fufum erat multum densè abundè.

Cæterum alios sorte sortiri jussi

Quisnam auderet mecum vestem sublatam

Interere in oculum, quando illum dulcis somnus occuparet.

Illi sortiti sunt, quos utique voluisssem ipse capere

Quatuor, cæterum ego quintus cum his electus sum.

Vespertinus autem rediit villosa pecora pascens.

Continuò verò in latam speluncam egit pingua pecora

Omnia diligenter, neque ullū reliquit profundam extra aula,
Aut dedit autem opera, sive etiam deus sic iussit.

Porro deinde admovit repagulum ingens altè sublevans,
Sedens autem mulsit oves & balantes capras,

5 Omnia ut decebat, & fectus submitit singulis.

Cæterū postquam festinavit perfectis suis operibus,
Simul ille rursus duobus correptis apparavit cœnam :
Et tum ego Cyclopem alloquebar propè astans.

Poculum in manibus tenens nigri vini, (nes :

10 Cyclops, accipe, bibe vinū, postquā comedisti humanas car-

*Vlysses
Polyphes
mo vinū
effert.*

Ut scias qualem utique potum navis occultaverat

Nostra, tibi autem rursus libamen feram, ut mei misertus
Domum mittas : tu autem furis non amplius tolerabiliter.

In felix, quomodo quisquam ad te in posterum alius accedat

15 Ex hominibus plurimis, quoniam non ex officio egisti.

Sic dixi : ille accepit & bibit gavisus vehementer,
Dulcem potum bibens, & me rogavit secundo rursus,
Da mihi adhuc benignus & mihi tuum nomen dic
Statim nunc, ut tibi dem hospitale munus quo tu gaudeas,

20 Etenim Cyclopibus fert alma terra

Vinum generosum & illis Jovis imber auget :

Verū hoc ambrosiæ & nectaris est latex.

Sic ait, cæterū ei rursus ego dedi ardens vinum,
Ter quidem præbui, ter autem ebibit insipientia.

25 Cæterū postquā Cyclopem circa mentē occupavit vinū,

Tam certè ipsum verbis alloquebar blandis,

Cyclops, interrogas me nomen inclytum, cæterum ego tibi

Dicam, tu autem mihi da hospitale munus ut pollicitus es,

Utis mihi nomen est, Utim autem me vocant

30 Mater atque pater atque omnes alij socij.

Sic dicebam : ille autem me rursus excepit sævo animo,

Utim ego extremum edam post suos socios,

Alios quidem prius, hoc tibi hospitale munus erit.

Dixit & recumbens cecidit supinus, cæterū deinde

35 Jacebat inflexus crassam cervicem, & illum somnus

Cepit omnia domans, è gutture autem ruebat vinum,

Frustraque humanæ carnis : hic autē eructabat vinogravatus:

Et

Πάντα μάλ' ἐδὲ π λῶπι βαθείης ἱετοθην αὐλῆς,
 Ἡπ' οἷος αἰμὼν, ἥ κ' ἦ θεὸς οἷς εἰλέουσιν.

Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ ἦκε θυρεὸν μέγαν ὑψὸς αἰέρας,
 Ἐξομνῶ δ' ἤμελαιν' οἷς κ' μακροδὸς αἶρας.

Πάντα κ' μῆρσιν, κ' ὕψ' ἔμβρουσι ἦκεν ἱερός.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἀνέυσσι ποιησάμεν παρ' αἶ' ἔργα,
 Σὺν δ' ὅρα δ' αὖτε δύν' μάρψας ἀπαλίστατο δάκρυον·
 Καὶ τότε ἰὼ Κύκλωπα παρσηύδων ἄγχι παρθεύσας,
 Κισσύβιοι μὲν χερσὶν ἔχον μέλαρος οἴοιο,

Κύκλωψ τῇ, πῖς οἶον· ἐπὶ φάγας αἰδρόμια κρία·
 Οφρ' εἴδης οἷόν τι ποτὶν τοδὲ νῆυς εὐκινύουσι
 Ἡμετέρῃ· (οἱ δ' αὖ λαιβὴν φέρον, εἰ μ' ἐλαήσας
 Οἴκαδε πέμψεις, σὺ δ' ἔμμεναι ἔκ' ἐτ' ἀνικτῶς.
 Σχέτις, πῶν * κίεν τις σὲ κ' ὕστερον ἄλλῳ ἔχρητο

Λιθρῶπι πολέων, ἐπὶ κ' μῆρσιν ἔριξας.

Ὡς ἰφάμελιν· ὁ δ' ἔδρακτο κ' ἔκπινεν ἥσαστο δ' αὐτῶς

Ἡ δὲ πατὴρ πίνων· καὶ μ' ἦτις δυνύτερον αὐτῆς,
 Δός μοι ἐπὶ παρθεύσας, καὶ μοι τοὶ εὐδόμενα εἰπὶ
 Λυτῆρα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιοι ἦ καὶ σὺ χαιρέεις.

Καὶ γὰρ Κυκλώπιοσι φέρον ξείνους ἄρτους
 Οἶνον ἱερὸν φυλον, καὶ σφιν Διὸς ἔμβρους αἰέξω·
 Ἀλλὰ τοδ' ἀμβροσίης κ' ἱερωδὸς ἐπὶ δαπνῆϊ.

Ὡς ἰφάδ'. αὐτὰρ οἱ αὐτῆς ἰὼ πύργῳ αἴθρηπα οἶνον·
 Τεῖς μὲν ἔδρακτο φέρον, τεῖς δ' ἔκπινον ἀφροδύησιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπι παρ' φέρον ἄλυσθαι οἶνος,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισι παρσηύδων μελιχρόισι,
 Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτὸν; αὐτὰρ ἰὼ τοι
 Εξερῶ· σὺ δὲ μοι δὸς ξείνιοι, ὥσπερ ὑπέστης·
 Οὐπὲς ἔμοι γ' ὄνομα ἔσθ'. Οὐπὸν δὲ μοι πελάγησας

Μήτηρ ἡδὲ πατὴρ, ἡδ' ἄλλοι πάντες ἐπὶ ἔργῳ.

Ὡς ἰφάμελιν· ὁ δ' μ' αὐτῆς ἀμείβετο νηλεὲς ἔργον·
 Οὐπὸν ἰὼ πύργῳ ἔδρακτο μὲν οὐκ ἐπὶ ἔργῳ,
 Τοὺς δ' ἄλλους παρθεύσας· τοδὲ τὰ ξεινήϊον ἔπει.

Ἡ, κ' ἀνακλινθεὶς πίπει ὑπὸ κ' αὐτὰρ ἔπειτα
 Κεῖτ' ἀπαλιδυμῶσας παχυνά αὐχένα· καὶ δὲ μιν ὑπὸς
 Ἡρεν παιδαγωγῶν. φέρων δ' ἐξίστατο οἶνος,
 * ὥσπερ τ' αἰδρόμιοι· ὁ δ' ἐρεύρατο οἶνοδρακίον·

Καὶ τότ' ἰγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ ποδοῦ ἤλασσε πολλῆς,
Εἴως θερμοῖνοιτο· ἵππασί τε πάντας ἱππῆεσσιν
Θάρσυναι, μή τις μοι ὑποδδίσαις ἀναδύη.

Ἀλλ' ἔτι δὴ ταῦτ' ὁ μοχλὸς ἱλαίνος ἐν πυρὶ μέλει

- 5 Ἀψαλῶ χλωρὸς παρ' ἰῶν, διαφαίνεται δ' αἰνῶς·
Καὶ τότ' ἰγὼν ἄσασιν φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἱππῆεσσιν
Ἰσταντ'· αὐτὰρ θύεσσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων·
Οἱ μὲν μοχλοὶ ἱλόντες ἱλαῖνον ὀξυῶ ἰσ' ἄκρην·
Ὀφθαλμῷ ἐνέριπτον· ἰγὼ δ' ἐφύπαρξεν ἀερόενος

10 Διόν, ὡς δ' ὅτε τις τρυπᾷ δένδρ' ἡϊόν ἀνὴρ

- 20 Διόν, οἱ δὲ τ' ἐνέριπτον ὑποσείκων ἱμάτιον
νιόν, ὡς Ἀψαλμοὶ ἐκείτηρην, τὸ ἧ τρέχει ἱμαρῆς αἰεὶ·
ὅτε ὣς ἐν ὀφθαλμῷ πυρηνέει μοχλοὶ ἱλόντες
Διόνιοι, τὰν δ' αἶμα παρέρρει θερμὸν ἰόντα.

- 15 Πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εἴσσι αὐτῆς,
Γλῶκ' ἑσκαυμένης· σφαραγαῦτό δ' οἱ πυρὶ ρίξαι.
ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκὸς πέλακιν μέλαιν ἦε (κέκταρτον

- 20 β. ἀπ. Εἰν ὕδατι ψυχρῷ * β. ἀπ. μετὰ ἰαχόντα,
10 Φαρμάσσων (τὸ γὰρ αὐτὶ σιδήρεον τε κροῖτος ἐστὶν)

- 20 ὣς τῷ σίξ' ὀφθαλμὸς ἱλαίνῳ παρ' ἱμαρῶν.
Σμερδαλέον ἧ μὲν ἄμωξε, παρ' ἱμαρῶν πίπτει.
Ἡμῶς ἧ δεινότητος ἀπὸ σούμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἶματι πολλῷ·
Τὸν μὲν ἱππῆς ἱρρίφειν ἀπὸ τοῦ χερσὶν ἀλύων.

- 25 Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μετὰ ἰαχὴν ἤπυνεν, οἳ ρά μιν ἀμφὶς
Ὡκειον ἐν ἀντίῳ δ' ἄκρας ὠκυμένησας.

Οἱ ἧ βοῆς αἰόντες ἱφαιτῶν ἀλλοθὲν ἄλλοι·
Ἰταρμοὶ δ' ἔργοντο παρ' ἀντίῳ ὃ τῇ ἐκείνῃ,
Τίπτε τίσιν Πολύφην' ἀρήμην· ὃ δ' ἰσότητος

- 30 Νύκτε δ' ἀμφοτέρω, καὶ αὐτὰς ἀμμι πῆρθε·
Ἡ μή τις σὺ μῆλα βροτῶν αἰχμητὸς ἱλαυνῶν;

Ἡ μή τις σ' αὐτὸν κλείνῃ δόλῳ ἦε βίηφι;
Τὲς δ' αὐτ' ἐξ ἀντρὸς ἀντίῳ κροῖτος Πολύφηνος.
Ὡ φίλοι, ἧ τις με κτείνει δόλῳ, ἢ δὲ βίηφι.

- 35 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεια πλίσσεντ' ἀγρόενοι,
Εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται οἷον ἰόντα,
Νῦν γ' ἧπας ἐπὶ Διὸς μετὰ ἰαχὴν ἀλάσας·

Et tum ego vectem sub cinere demissi multo,
 Ut calefieret, verbisque omnes socios
 Confirmavi ne aliquis mihi subveritus refugeret.
 Sed cum mox vectis oleaginus in igne erat
 Arsurus viridis existens, candeat autem vehementer :
 Et tum ego propius attuli ex igne, circum autem socij
 Stabant : cæterum animum inspiravit ingentem dæmon :
 Hi quidem vecte apprehenso leagino acuto in summitate,
 Oculo infixerunt, ego autem infernè innixus
 Versabam, veluti quis terebrat lignum vir navale
 Terebra, illi verò infrà torquent loro
 Attingentes utrinque illud autè circumvoluitur assidue semper :
 Sic ejus in oculo ignitum vectem capientes
 Versabamur, hunc autem sanguis circumfluebat calefactum.
 Omnes autem ei palpebras circum & supercilia cremavit vapor as
 Pupilla ardenti. stridebant autem ei radices,
 Veluti cum vir faber securim magnam aut asciam
 In aqua frigida mergit valdè stridentem,
 Corroborans; hoc enim ferri utique robur est.
 Sic hujus stridebat oculus oleaginum circa vectem.
 Horrendè autem ejulavit, insonuit autem petra.
 Nos autem perterriti dissipati fugimus: cæterum ille vectem
 Exemit oculo aspersum sanguine multo.
 Illum quidem deinde abiecit à se manibus anxius.

Cæterum ipse Cyclopas altè vocavit, illi circa ipsam
 Habitabant in speluncis per promontoria ventosa
 Illi autem vocem audientes accurrebant aliunde alius,
 Stâtes autè interrogabât circa speluncâ quidnâ ipsû affligeret,
 Cur tantum Polypheme læsus sic clamasti
 Noctem per divinam & insomnes nos fecisti ?
 Num quis à te oves mortalium invito abegit ?
 An ne aliquis te ipsum occidit dolo an vi ?
 Hos rursus ex antro alloquutus est fortis Polyphemus,

Amici, Uris me interficit dolo neque viribus.
 Illi verò respondentes verba volatilia dixerunt,
 Quod si certè jam non quis tibi vim infert cum solus sis,
 Nullo modo licet Jovis magni effugere plagam :

¶
 Polypheme
 non fer-
 rent ob-
 meram
 eruitur
 oculus.

10

10

25
 Polyph-
 mus Cy-
 clopes
 advocat.

30

35

Scd

Sed tu supplica patri Neptuno regi.

Sic dixerunt abeuntes, meum autem risit charum cor,
Quod nomen decepisset meum & inculpatum consilium.
Cyclops autem ingemiscensque & dolens doloribus

- 5 Manibus palpitans, lapidem quidem amovit à janua.
Ipse autem intra januam sedebat manus extendens
Si aliquem fortassis inter oves caperet exeuntem foras.
Sic enim me putabar in mente stultum esse.

- Cæterum ego deliberabam quid factu optimum esset,
10 Si quam socijs mortis solutionem, atque mihi ipsi
Invenirem, omnes autem dolos & consilium texui,
Videlicet ob vitam, ingens enim malum præsens erat.
Illud autem mihi in animo optimum apparebat consilium.

*Vlysis
astutia.*

- Mares oves erant benè nutriti lanosi
15 Pulchrique magnique violaceam lanam habentes,
Hos tacitè colligavi bene tortis funibus,
In quibus Cyclops dormiebat monstrum impia doctus,
Tribus una constructis, qui in medio, virum ferebat,
Duo autem alij utrinque ibant servantes socios.
20 Tres autem singulos viros oves ferebant, cæterum ego.
(Aries enim erat pecudum longè optimus omnium :)
Hujus tergum arripiens villosum sub ventrem delapsus
Pendebam : cæterum manibus lana preciosissima
Firmiter implicitus tenebam audaci animo.
25 Sic tū quidem ingemiscentes expectavimus aurorā divinam
Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Et tum continuo ad pascua exegit mascula pecora.
Fœminæ vero balabant immulctæ per stabula,
Ubera enim gravabantur, custos verò doloribus multis
30 Afflictus omnium ovium palpitabat terga
Rectè stantium : illud autem stultus non animadvertit
Ut illi velleris tonsi ovium pectoribus ligati essent.
Ultimus aries pecorum exibat foras
Polyphemus aries
35 Denitate pilorum gravatus, & me varia cogitante.
Hunc palpitans alloquutus est fortis Polyphemus,
Ignave aries quid mihi per speluncam exis ovium
tem suū
alloqui-
tur.
Ultimus ? nequiquam antea relictus ibat ab ovibus,

Ἀλλὰ σὺ γ' εὖχος πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

Ὡς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες· ἔμθ' δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ

Ὡς οἱ μὲ' ἐξάπαυσεν ἔμθ' κ' ἔμψα ἀμύμων.

Κύκλωψ δ' ἐνείχων τε, κ' ἀδίνων ὀδυώησι

Χερσὶ ψηλαφόων. ἀπὸ μὲρ λίθων εἴλε θυρώων.

Αὐτὸς δ' εἰνὶ θυρῇσι κρηίζετο χεῖρε πιπίσας,

Εἴ πινά που μετ' ὅσας λάβοι στήχων τε θυρώων.

Οὕτω γάρ που μ' ἤλπιε· σὸι φρεσὶ κήποις εἶνα.

Ἀντίρ ἐγὼ βήλευσι ὅπως ὅχ' ἄρασε γένοιτο,

Εἴ π' ἱπείροισι θανάτε λύσειν ἤδ' ἐμὸν αὐτῆ.

Εὐρεμίλῳ· πάντας δ' ὀδύας κ' μῆτιν ὕφαλλον,

Ὡς τε σφῆι ψυχῆς· μίτρα γδ' ἀμφὶ ἐχέσθην ἦεν.

Ἦδε δέ μοι κτ' θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βαλὴ.

Ἀρσινεὶ οἷς ἦσαν ἰνύτρεφίς δασύμολλος

Καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδυσφίς σῆρος ἔχοντες·

Τὰς ἀκίων ζυνίεργον εὐσπεφίεσσι λύχαιοι,

Τῆς ἐπὶ κύκλωψ εὐδὲ πέλας, ἀθμείεσσι οἰδῶς.

Συνὸ σφῆς αἰνύμεν· ὁ μὲρ σὲ μέσση ἀνδρῶ φέρεσσαν,

Τῷ δ' ἰτέρῳ ἐκφύεθην ἱπλῶ σάζοντες ἱπείροισι.

Τρεῖς δ' ἔκαστον φῶτ' οἷς φέρον. αὐτῆς ἔγωγε

(Ἀρνεῖος γδ' ἔλιν μέλων ὅχ' ἄρασε ἀπαιόντων·)

Τεῖ κτ' ἰώπε λαβῶν, λασίλιν ὑπὸ γαστρί' ἐλυοδαίς

Κεῖμεν αὐτῆς χερσὶν αὐτῶν θηπεσίοιο

Νωλεμείως σπεφθῆις ἐχέμεν πετληόπ θυμῷ.

Ὡς τότε μὲν στήχωντες ἐμείναμεν ἡδ' ἴδμεν.

Ἦμος δ' ἤελανθε φάνη ποδὸδῶκτυλοι ἦες.

Καὶ τότε ἔπειπε τομῶν δ' ἐξίσσυσθε ἄρσιν αὖ μῆλα.

Θήλημα δ' ἐμείμεθον ἀνέμελυνται σφῆι σκῆψι.

Οὕτως τε γδ' σφασσάμεντο. αἰαεὶ δ' ὀδυώησι κρηῆσι

Τειρομένοισι, πάντων οἷων ἐπιμνήσεται ἑῷ τε

Ὀρῶν ἱσταίνων· τὸ δ' ἐπὶ πρὸς ἕκαστον ἔσθην

Ὡς οἱ ὑπ' ἀρεσπόκων οἷων σφῆσι δέδοντο.

Ἰστατας ἀρτίος μέλων ἔστηχε θυρώων.

Λαχμῶν στυμόνῳ, κ' ἐμὸν πυκνὰ φερέοισι.

Τὸν δ' ἐπιμνησάμεν· σφῆσι φη κακτερός Πολύφωμος.

Κοῖε πίπιν, π' μοι ὡδὲ λήθ' ἀπὸ τοῦ μέλων.

Ἰστατας· ὅτι πᾶσι γε λελέμεν· ἔρχεται οἷον.

Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεται τέρεν' ἄνθεα ποίης,
 Μακροὶ βιβάς· πρῶτος ἢ ῥοὰς ποταμῶν ἀφ' ἡρώεσσι.
 Πρῶτος ἢ σταθμόνδε λιλαίεται λίσσεται.
 Ἐσπίρει· νυῶ αὖτε παύσεται. ἢ σὺ γ' ἄνακτος

5 Ὀφθαλμοὶ ποθέεις, τὸν αἰτὴρ παρὸς ἐξαλάσσει,
 Σιω λυγροῖς ἐπ' ἔργισι δαυκασαῖοι· φρένας οἶσθ,
 Οὔπης· ἐν ἔργῳ φημι πιφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
 Εἰ δὴ ὁμοφροσύνῃς, ποπφονήεις τε γένοιο
 Εἰπεῖν ὅπῃ κείνος ἐμὸν μῦθον ἤλασσε αἶψα·

10 Τῷ κί οἱ ἐκείφαλός γε λελυγμένος ἄλλῃ
 Θνητοῖσιν ῥαίοιτο παρὸς ὕδασι, καὶ δ' ἢ ἐμὸν κῆρ
 Λωφῆσαις κακῶν τέ μοι ἐπιδυνὸς πόρην Οὔπης.
 Ὡς εἰπὼν, τὸν κελεῖν δαπνέει πέμπει θυράζει.
 Ἐλθόντες δ' ἠδαιὸν δαπνέσθαις τε καὶ αὐλῆς,

15 Πρῶτος ὑπ' ἀρνειῷ λυόμενος, ὑπὲλυσσε δ' ἐπ' ἔργους.
 Καρπαλίμως ἢ τὰ μῆλα τανύποδες πίονα δημῷ
 Πολλὰ ἐπιτρύγοντες ἐλαύνοντο, ὅφρ' ἐπὶ νῆα
 ἰκόμεθ'· ἀσπασοί ἢ φίλοις ἐπ' ἔργισι φάνημι,
 Οἱ φύρμαρ θάνατον, τοὺς ἢ σπείροντο γῶνιτες.

20 Ἀλλ' ἐγὼ ἔκ εἰμ' ἄνα δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκείσθαι
 Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσε θοῶς καλλιτέλεια μῆλα
 Πολλὰ ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρῶν ὕδαρ.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καίθηζον.
 Ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλλα τύπον ἱερτμοῖς.

25 Ἀλλ' ὅτε τόσσοι ἀπὺ ὅσσοι τε γέροντες βοήσας,
 Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσσηύδα κερτομίοισι,
 Κύκλωψ, ἔκ αἶψ' ἔμελλες ἀνέλειδες ἀνδρὸς ἐπ' ἔργους
 Ἐδμεναι ἐν σπηϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι
 Καὶ λίην σὶ γε μέλλεις κινήσασθαι κακὰ ἔργα,

30 Σχέτλι· ἐπεὶ ξάντες ἔχ' ἄλκιον ὅν οἱ οἶκα
 Ἐδμεναι, τῷ σε Ζεὺς πίσσετο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ὡς ἐφάμην, ὅδ' ἐπῆτα χαλῶσσετο κρητὸν κῆρ.
 ἦκε δ' ἀπαρήξας κρηρυφῶ ὄρεσθαι· μεγάλοιο.
 Καὶ δ' ἔβαλε παρ' ἔργῳ τῷ κυανοπρώροιο,

35 Τυτθὸν ἰδούσας δ' οἴησι ἀπερνίχια.
 Ἐκλύσθη ἢ γάλασσε κρατερὴ μῆρης ὑπὸ πίτρης.
 Τῷ δ' αἰψ' ἤπερσεν πηλιόροτον φέρε κύμα

Sed multò primus pascebaris teneros flores herbæ
 Magnificè incedens: primus ad fluentia fluviorum perveniens.
 Primus autem ad caulam desiderabas redire
 Vespertinus, nunc rursus ultimus, num tu domini
 Oculum desideras? quem vir malus eruit
 Cum molestis socijs, postquam domuisset mentem vino
 Utis? quem nondum existimo elapsum esse mortem.

Utinam idem sentire, vocalisque fieres
 Dicere ubinam ille meum robur effugit.
 Profectò ei cerebrum per speluncam huc & illuc
 Verberato flueret ad solum, meumque cor
 Quiesceret è malis, quæ mihi nihili pretij vir intulit Utis.

Sic loquutus arietem ab se demisit foràs.

Venientes autem paululum à speluncæque & aula,
 Primus ab ariete soluebar, solui autem socios.
 Celeriter autem pecora rectipeda pingua pinguedine
 Multa ferientes pepulimus, donec ad navem
 Pervenimus, desiderati vero charis socijs visi sumus,
 Qui effugimus mortem: alios verò ingemiscebant flentes,
 Sed ego non sinebam, supercilijs autem innuebam singulis
 Non lugere, sed jussi celeriter villosa pecora
 Multa in navem recipientes renavigare salsam aquam.
 Illi statim conscenderunt & per transra sederunt.

Ordine autem sedentes canum mare verberabant remis.
 Sed quando tantū aberant quantū utique audire potest clami-

Et tunc ego Cyclopem alloquebar convicijs: (tans, Vlysses Polyphemo insultat.)

Cyclops, non debebas imbellis viri socios

Mandere in spelunca cava forti vi.

Et sanè te debebant invadere mala facta,

Infelix quoniam hospites non verebaris tua in domo

Absumere, ideoque te Jupiter ultus est & alij dij.

Sic dicebã, ille autem continuò irascebatur ex corde magis,

Misit autem abruptens verticem montis magni.

Dejecit autem ante navem nigram proram habentem,

Paululum autem absuit gubernaculum extremum nancisci.

Inundavit autem mare adveniente à petrà.

Hanc statim ad littus refluxus ferebat fluctus

Inundatio ex mari, appropinquavit ut litus attingeret.
 Cæterum ego manibus apprehendens ingentem contum
 Detrusi ab littore, socijs autem excitans imperavi
 Inijcere remos, ut malum fugeremus

- 5 Capite annuens : hi autem incumbentes remigabant.
 Sed quando certè bis tantum mare sulcantes abfuimus,
 Certè tum Cyclopem alloquebar, circum autem socij
 Blandis verbis prohibebant hinc atque illinc,
 Infelix, cur vis irritare agrestem virum ?

- 10 Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem
 Rursus ad continentē, & certè existimabamus illic perituros.
 Si verò resonantem te aut loquentem audierit,
 Collidere poterit nostra capita, & navalia ligna,
 Saxo aperto jaciens, tantum enim jaculatur.

- 15 Sic dicebant, sed non persuaserunt meū generosum animum,
 Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo,
 Cyclops, si quis te inter mortales homines
 Oculi interrogaverit indecentem cæcitatem,
 Dic Ulyssēm urbium eversores evulsiſſe

- 20 Filium Laërte in Ithaca dōmum habentem.

Sic dicebam, ille mihi ejulans respondebat sermone,
 Papè, quàm scilicet mihi prisca vaticinia accidunt.

Telemus
Cyclopū
vates. Erat quidam hic vates vir bonus magnusque
 Telemus Eurymedes qui vaticiniis superabat,

- 25 Et vaticinans consenuit inter Cyclopas,
 Qui mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in posterum.
 Manibus ex Ulyssis privatum iri visu.
 Sed semper quendam virū ingentem & pulchrū existimabam
 Huc venturum esse magna præditum virtute.

- 30 Nunc autem me parvus & nihili & imbellis,
 Oculo privavit postquam domuit me viro.
 Sed agè huc veni, Ulysses, ut tibi hospitalia præbeam,
 Deductionemque sollicitem dare inclytum Neprunum.
 Hujus ego filius sum, pater autem meus gloriatur esse :

- 35 Ipse autem siquidem voluerit sanabit, neque quisquam alius,
 Neque decorum immortalium, vel mortalium hominum.

Sic ait, porro ego ipsum excipiens alloquebat,

Utinam

Πλημμυρὲς ἐκ πόντιοι, ἵμῳσι ἢ χέρσιν ἐκείῳ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρας λαβὼν ἀφαιμῆκα κοῖτῃ
 Ὡσαυτεῖς, ἐπὶ ῥοισι δ' ἐπυστῶας ἐκείλευσε
 Εὐβαλίην κώπης, ἢ ὑπὸ ἐκ κρυψότης φύγῃ μιν,

Κρατὶ κραταίῳ. οἳ δ' ὥς πεπείσμενοι ἔρσαν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δῖς τόσων ἄλλα πηγάοντες ἀπὴρθη
 Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα ὥσσηύδων, ἀμφὶ δ' ἐπύρρην.

Μηλὶχίοις ἐπίσπον ἐρήτουν ἄλλοθεν ἄλλῃ,
 Σχίτλι, πῖπ' ἰθίλεις ἐρεθίζετο ἄχρῳ ἀνδρῶν·

Ὁς καὶ ναῦ πόντιοι βαλὼν βέλος, ἤραγε νῆα
 Αὐτὸς εἰς ἤπερσιν; καὶ δὴ φάμην αὐτὸν ὀλίοῳ.
 Εἰ δ' ὅθι γ' ἐξάμην τεύτῃ αὐδήσαντος ἀνδρῶν.
 Σὺν κεν ἄρ' ἔξ' ἡμῶν κεφαλὰς καὶ νῆα δούρα,
 Μακροτέρῳ ἐκρυόει π βαλὼν· τίσσοι γὰρ ἴησιν.

Ὡς φάσαν, ἀλλ' ἔπειθ' ἐμὸν μακροτέρῳ θυμῷ,
 Ἀλλὰ μιν ἀψορρὸν ὥσσηύδων κεικτοῖσι θυμῷ,
 Κύκλωψ, αἴκει πῆσιν ἔξ' ὀπητῶν ἀνδρῶν
 Οφθαλμοῦ εἰρητῶν ἀφελίλιν αἰλάντων,
 Φάσας Ὀδυσῆα πτολιπόρθητον ἐξαλαῶσαι.

Υἱὸν Λαέρτην, ἰθάκη ἔνι οἰκίᾳ ἔχοντα.

Ὡς ἐφάμεν, ὁ δ' ἐσ' οἰμώξας ἡμεῖς τε μένθρ,
 Ὡ πόποι, ἡ μάλα δῆμι παλαίφαται ἵσοφας ἰκόντες.
 Εὐκέ πῆς ἐνθάδε μένπῆς ἀνὴρ ἥντις τε μίχας τε,
 Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὅς μενίστῳι ἐκείνῳ,

Καὶ μαντινὸν κατὰ γῆρα Κυκλώπῳσι·
 Ὁς μὲν ἔφη τίςδε πῆται τελευτήσας ἐπίσπον,
 Χεῖρ' ἐξ Ὀδυσῆος ἡμαρτήσας ἐπὶ πῆς.

Ἀλλ' αἰεὶ πῆα φῶτα μίχας καὶ κελὸν ἰδὲ γῆν
 Εὐθαδ' ἐλεύσας, μετὰ λῶν ἐπὶ πῆροι ἀλκῇ.

Νῦν δὲ μ', ἐνὶ ὀλίγῳς τε καὶ ἐπὶ δαῖτος καὶ * αἰκνῶς,
 Οφθαλμῶ * ἀλάσων, ἐπὶ μ' ἰδὲ μέσας τοῖσι.
 Ἀλλ' ἄγε δὲ ὦρ Ὀδυσῆϊ, ἵνα τῷ πῆρ ξείνῳ θῆται.
 Πομπῇ τ' ὅπως δὲ δῶμα κλυτὸν Εἰνοσίχθων.

Τῷ γὰρ ἐγὼ πῆς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.

Αὐτὸς δ' αἶκ' ἰθίλῃσιν ἴησται, ὅδε πῆς ἄλλῃ.

Οὐ πῆ θῆν μακρότερον, ἔπειθ' ὀπητῶν ἀνδρῶν.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος ὥσσηύδων.

30 ἄ.

ἀνδρῶν,

25. ἀλ-

κνῶς,

ἐπὶ μ'

35 ἰδὲ

μέσ-

σας

Αἰ γὰρ

Αἶ γδ' δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σι διωαίμεν
 Εὐωὶν ποιήσας πέμψαι δόμοις Αἰδὸς εἶσιν,
 ὧς ἐκ ὀφθαλμοῖν γ' ἴησινται εὐδ' Εὐροσίχθων.

Ὡς ἱφάμεν, ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνάκτι

5 Εὐχέτο χαῖρ' ὀρέγων εἰς ὕδασι ἀστράεντα,
 Κλυθε Ποσειδάων γαιήοχα κυανοχαίτη,
 Εἰ ἵππῶν γε σὸς εἰμι, πατρὸς δ' ἔμμεν εὐχαιεῖται,
 Δὸς μὲν Οδυσῆα πολυπύρρῳ οἴκῳ ἱκιάσῃ
 Τῶν Λαίρτῳ, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.

10 Αἶ οἱ μὲν ἱπὸ φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἱκιάσῃ
 Οἶκον εὐκνήμιδον καὶ ἰλῷ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ὀψὲ κελκὺς ἔλθοι, ὀλίγας δ' αὖτ' ἀπὸ πάντας ἐπαῖρου,
 Νηὸς ἐπ' ἀλκοτρύης, εὐρεῖ δ' ἐὼ πῆμαται οἶκον.
 Ὡς ἱφάτ' εὐχόμενος, τῷ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.

15 Αὐτὰρ ὅ γ' ἐξαῶπες πολὺ μείζονα λῶαν ἀείρας,
 Ἡ καὶ ἐπιδιήσας ἑσφείσι ἦν ἀπίλιθρον.
 Κάδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νηὸς κυανοπέσσωροιο,
 Τυτθὸν ἐδύησιν δ' οἴῳ ἄκρον ἱκιάσῃ.
 Εκλύθη ἦ θάλασσα κατερχεμένης ὑπὸ πίττης.

20 Τῷ ἦ πρῶτον φέρε κύμα, θίμωσι ἦ χερσὶν ἱκιάσῃ.
 26. ὅ γα Αἶ ὅτε δὴ τῶν νῆσσι ἀφικόμεθ' ἔνθα πρὸς ἄλκιαν
 Νῆες εὐσέλμοι μῦρον ἀθροῖαι, ἀμφὶ δ' ἐπαῖρου
 Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτοδύμενοι αἰεὶ,
 Νῆα μὲν ἐνδ' ἐλθόντες ἐκίλοπα μὲν ἐὼ ψαυέοισι,

25 Ἐκ ἧ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Μῆλα ἦ Κύκλωπ' ὄγλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 Δασσάμεθ', ὥς μὲν περὶ ἀταμείμενος κίον ἴσθης.
 Ἀριεὶν δ' ἔμμεν οἶον εὐκνήμιδες ἐπαῖρου
 Μήλων δαιόμενων δόσαν ἔξοχα. τὸν δ' ἐπὶ θινὶ

30 Ζῶνι κελαυνήσῃ Κερνίδῃ ἥς πᾶσι ἀνάσσει,
 Γίγας, μερὶ ἔκχον. ὃ δ' ἐκ ἐμπάζετο ἱεῶν,
 Αἶ ἄρα μερμήριζεν ὅπως δαπλοῖατο πᾶσι
 Νῆες εὐσέλμοι, καὶ ἔμμεν ἐλάνθης ἐπαῖρου.
 Ὡς τότε μὲν πρῶτον ἤμαρ ἐς ἥλιον κατεδιώτα

35 Ἡμεῖς δαινύμενοι κρέα τ' ἀσπασα καὶ μέθυ ἡδύ.
 Ἡμεῖς δ' ἥλιον κατέδυ, καὶ ἐπὶ κίεθας ἦλθε,
 Καὶ τότε ἐνομήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

Utinam verò anima & vita te potuiffem
 Spoliatum mittere intra Plutonis domum,
 Sicut oculum non utique sanabit neque Neptunus.

Sic dicebam, ille continuo Neptuno regi
 Supplicabat, manus extendens in cœlum stelliferum,

Audi Neptune terram continens nigra cæsarie,
 Si utique tuus sum, pater autem meus gloriaris esse,
 Da ut non Ulyffes urbium everfor in patriam veniat,
 Filius Laërtis in Ithaca domum habens.

At si illi fatale est amicòsque videre & pervenire
 Domum ad benè ædificatam, & suam in patriam terram,
 Serò malè veniat, postquam perdiderit omnes socios
 Nave in aliena, inveniatur autem detrimentum, domi.

Sic ait precans, hunc autem audivit Neptunus
 Cæterum ille rursus multo majore lapide sublato,
 Misit circumrotatum, intendit autem magnam vim.

Dejecit autem post navem nigro rostro :
 Paululum defuit autem ut gubernaculū summū attingeret,
 Exundavit autem mare proriente ab saxo. (adire :
 Hanc autē ulterius ferebat fluctus, appropinquavit vero terrā
 Sed quando certè ad insulam pervenimus, ubi aliæ
 Naves benè tabulatæ stabant densæ, in ipsis autem socij
 Sedebant lugentes, nos expectantes semper,
 Navem quidem illuc ubi venissemus subduximus in arenas,
 Ipsi autem exivimus ad littus maris.

Pecora autem Cyclopi cava ex navi deducta
 Divisimus, ut nullus mihi privatus abierit sua portione.
 Arietem autem mihi soli forfex socij.

Divisus ovibus dederunt præ alijs, eo autem in littore
 Jovi atras nubes cogenti Saturnio, qui omnibus impetat,
 Sacrificato fœmora incendi : ille vero non curabat sacra,
 Sed certè deliberabat quo pacto perderentur omnes
 Naves bene tabulatæ, & mihi dilecti socij.

Sic tunc quidem tota die donec sol occidit
 Sedebamus, epulantes carnes immensas & dulce vinum.
 Quando autem sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
 Et tum dormivimus in littore maris.

Quando

9
 Impre-
 catur
 Ulysses
 Poly-
 phemus.

10

15

25

30

35

Quando autem manè genita apparuit roscis digitis aurora,
 Tum ego socijs, illos excitans, imperavi
 Et ipsos conscendere & rudentes solvere.
 Illi verò statim ingredi, & per transtra federe.

- 5 Ordine autem sedentes canum mare verberabant remis.
 Hinc verò ulterius navigavimus tristati corde,
 Læti ex morte evitata postquam charos amisimus socios.

ARGUMENTUM DECIMI
 LIBRI ODYSSEÆ.

- 10 **E**A quæ apud Æolum acciderant narrat, ventorum
scilicet custodem, ut dederit Ulyssi secundum ven-
 tum Zephyrum, alijs ventis inclusis in utre: quem so-
 cii ubi soluisent dormiente Ulysse, videlicet in ipso aurum
 esse rati, redeunt ad Æolum. Non autem recipiente Æolo
 15 Ulysses, illinc navigans, ad Læstrygonas pervenit, apud
 quos undecim navibus amissis in insulam Æxam proficis-
 citur. Et cum Eurylocho dimidium sociorum sorte electum
 emisit, interrogaturos quinam essent incolæ. Transformatis
 autem illis in sues à Circe præter Eurylochum, ipse ad in-
 20 quisionem egressus accepto à Mercurio *nimirum* pharma-
 co moly non læsus est. Sed & jam socij pristinam formam
 cum recepissent, & annum desedisset apud Circen, ad inferos
 descendit.

A L I U D.

- 25 K, habet Æoli, Læstrygonum, & Circes gesta.

- I**N Æoliam autem insulam pervenimus, ubi habitabat
 Æolus Hippotades charus immortalibus dijs,
 Natanti in insula: totam verò ipsam circumdat murus
 Ferreus, infragilis: lævis verò circum currit petra.
 30 Hujus duodecim liberi in regia nati sunt:
 Sex quidem filiz, sex autem filij pubescentes.

Μὴ μ' ἄγε κείσ' αἰχμητὰ διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτῷ.
 Οἶδα γὰρ ὡς ἔτ' αὐτὸς ἱλευσάτω, ἔτι πὶ ἄλλων
 Λαίης σὺν ἑτάροισιν· ἀλλὰ ξυβίσσοισι θύσσουσιν
 Φινύωμιον· ἐπὶ γὰρ κεν ἀλύξαιμι κακὸν ἤμικρ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενον ὀφθαλμοῖσι ποτὶ
 Εὐρύλοχον, ἦτοί μιν σὺ μιν· αὐτῷ γὰρ ἐνὶ χερσὶ
 ἔδων κὺ πίνων κοίλῃ ὤφρ' ἐνὶ μελαίνῃ·
 Αὐτὰρ ἐγὼν εἰμι, κρατερὴ δὲ μοι ἔπλετο ἀνείκελη.

Ὡς εἰπὼν ὤφρ' ἐνὶς ἀνήϊον ἦδ' ἐπὶ γαλασσοῖς,
 Ἀλλ' ὅτη δὴ ἄρ' ἐμελλοιὶ ἰὼν ἱερὸς ἀνά βήσας
 Κίρκης ἔξισθ' πολυφαρμάκους μέγας δώμας,
 Εἴη μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντιβόλησσι
 Ἐρχομένην παρὸς δώμας, νειωὴν ἀνδρῶν ἰοικώς
 Πρῶτον ὑπλήνητην, τῷ περ χαλκιστῇ ἦεν·
 Εἴτ' ἄρα μοι Φῦν χεῖρ', ἔπειτα τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 Πῇ δ' * αὐτὸς δύσλως δι' ἀκράτας ἔρχεται οἶκος,
 Χωρὺν ἀνδρῶν ἰών· ἔπαρσι δ' ἐπὶ τοῖς οἶδ' ἐνὶ Κίρκης

Ἐρχεται, ὥς τε σύες πυκινὰς κυνέμασιν ἔχοντες,
 Ἡ πύς λυσόμενον διὐρ ἔρχεται· ὅδ' ἐσσι φημί
 Αὐτὸν ἰοθήσειν, μῦθους ἧ σὺ ἴστα περ ἄλλοι.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ σὲ κακῶν ἐκλύσσωμαι ἠδὲ σπείσω·
 Τῇ τόδε φάρμακον ἰοδλὸν, ἔχων * δ' ἐς δώματ' ἐκίρκης
 Ἐρχεο, ὅ κεν τοὶ κρατὸς * ἀλαλήσει κακὸν ἤμικρ·
 Πάντα δὲ τοὶ εἴσω ὀλοφώϊα δύνωμαι Κίρκης·

Τεύξει τοι κυκίῳ, βαλῆς δ' ἐνὶ φάρμακον σίτην·
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς θείλῃαι σὲ διώησινται· ἔ γ' ἐλάσσει
 Φάρμακον ἰοδλὸν ὅ τοι δύνω· εἴσω ἧ ἔκαστα·
 Ὅπως τε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ παρήμεναι ραίεδον,
 Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξύϊρον αἰνέμενον ὤφρ' ἔμεθ'.

Κίρκη ἐπαίξεται, ὥς τε χθονίαι μῦθαι·
 Ἠδὲ σ' ὑποδιδίσκεται κελήσεται ἐνὶ θλίψιν·
 Εἴη σὺ μνηστὴρ ἔπειτα ἀπηνήϊσθ' ἡνὶ εὐνίδι,
 Ὀφραί κεν τοὶ λόσῃ θ' ἑτάροισιν αὐτὸν τε κημίση·
 Ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακρὰν μέγαν ὄρεον ὀμόσσει.

Μὴ π τοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βελευόμενον ἄλλο.
 Μὴ σ' ὀπτογυμνωθῇτε κακὸν κὺ ἀνιωορεθ' ἰοίη.

Ὡς ἄρα φωνήσας πόρτι φάρμακον Ἀργυφόντης.

9

10

15 γ.
αὐτ' α

20

25. σ.
δύμα

σι 25. α

λάλη

25. σι.

25. κ.
ἀπαι-

λάλη

30

35

Ε.

Εκ γαίης ἑρύσας, καὶ μὲν φύσιν αὐτῷ ἔδιδεν.
Γίξῃ μὲν μέλαν ἔσκα, γαλακπὶ δ' αἶκλον αἴθος·
Μᾶλιν δὲ μιν καλίσσι θεοὶ χαλεπὸν δὲ τ' ὀρύσσῃ
Ἀνδράσι γὰρ θνητοῖσι· θεοὶ δὲ τι πάντα διώσονται.

5 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπίθη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
Νῆσσι αἰὲν ὕλησσαν· ἐγὼ δ' εἰς δώματι Κίρκης
Ἦῃα, πολλὰ δὲ μοι κραδίη πόρφυρε κιόνη.
Ἐσέω δ' εἰνὶ θυρῇσι θῆκας κακὰς πλοκάμῃσι.
Ἔνθα γὰρ ἐβόησα, θῆα δὲ μιν ἔκλυεν αὐδῆς.

10 Ἡ δ' αἰψ' ἐξελεύσατο θυρῶν ὥϊε Φαεινᾶς,
Καὶ χάλα', αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μέλινῳ ἀκροχήμενῳ ἤπερ·
Εἴσι δὲ μ' εἰσαγαγούσα ἐπὶ θρόνῳ ἀργυρῆλιν,

20. δέ. Καλὴ δαιδαλίη· ὑπὸ δ' ἱρμῶν ποσὶν ἦεν.
πῆ. Τισὺς δὲ μὲν κυκῶ χρυσῶν * δὲ παῖ ὄφρα πίοιμι·

15 Ἐν δὲ τι φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἔπειθ' ὀκνέειν τε, καὶ ἔκπειν, εὐδὲ μ' ἔτελλεν,
Ράβδῳ πεπληγῆα, ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκτ' ὀνόμαζεν,
Ἐρχοιμὲν συφρονέειν, μετ' ἄλλων λίσσιν ἱταίρων.

Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὅζυ ἱερυσσάμενῳ πρὸς μεθῶ,

20 Κίρκη ἐπήϊξε, ὥς τι κλάμρα μὲναιῖνον.
Ἡ δ' μίγξα ἰάχουσα ὑπὶ δόρκεσσι, καὶ λάβει γυνῶν,
Καὶ μ' ὀλοφύρομεν ἔπειθ' ἐπὶ πλερέντα πρὸς ἡοῦδα,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήεις;
Θαῦμά μ' ἔχθ' ὥς ἔπ' πῶν τὰδ' ἐφάρμακα ἐτέλεχθης.

25 Οὐδὲ γὰρ εὐδὲ τις ἄλλῃ αἴνῃ τὰδ' ἐφάρμακα αἰείλη
Ὅς κε πῆ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔκθης ὀδόντων.
Σοὶ δὲ περὶ στήθεσσι ἀκνήλητος νόος ἐστίν·
Ἡ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι παλῶσθεπος, ὅτ' ἐγὼ αἰεὶ
Φάσκεν ἑλυσσάσθ' χρυσὸν ἄρα πῖς Ἀργεῖφόντης,

30 Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ (αὐτὴν μὲν μελαίην.
Ἀλλ' ἄγε δὴ κελὶ μὲν ἄορ θεοῦ, νῶϊ δ' ἔπειτα
Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιθήσομεν, ὅφρα μιν γένῃ
Εὐνὴ καὶ Φιλότης, πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενῳ πρὸς αἰεῖται,

35 Ὡς Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλη σοὶ ἔπειν εἴμαι;
Ἡ μὲν σὺς μὲν ἔθικας ἐνὶ μεγάροισιν ἱταίρους.
Αὐτοὶ δ' ἐνθάδ' ἔχουσιν, ὀλοφρονέεται κίλυνος

Ex terra evulsum, & mihi naturam ejus commonstravit.

Radix quidem nigra erat, lacti quidem similis flore,

Moly autem ipsum vocant dij : difficile autem effossu

Viris utique mortalibus, dij autem omnia possunt.

Mercurius quidem discessit ad magnum Olympum,

Insulam in sylvosam, ego autem ad domum Circes

Ibani : multa autem mihi cor cogitabat eunti.

Constiti autem in januis deæ pulchricomæ :

Ibi stans vocavi, dea autem meam exaudivit vocem.

Illa statim egressa januas aperuit splendidas,

Et invitabat : cæterum ego sequutus sum tristatus corde :

Collocavit autē me introductū in throno arg. clavis munito

Pulchro, fabrefacto, scabellum verò sub pedibus erat.

Adornavit autem mihi potionem aureo poculo ut biberem.

Intus pharmacum misit mala meditans in animo.

Cæterum postquam dedit & ebibi, neque sic me demulsit

Virgula feriens verbūque dixit & proloquuta est.

Abi nunc in haram, cum alijs cuba socijs.

Sic ait, ego autem gladium acutum stringens à fœmore

In Circen irrui, tanquam occidere moliens.

Illa verò magnum exclamans subtercurrit, & prendit genua,

Et mihi plorabunda verba volatilia dixit.

Quis ? cujas es hominum ? ubi tibi urbs atque parentes ?

Stupor me tenet, quòd non, bibens hæc venena, mutatus es.

Minimè enim quisquam alius vir hæc venena sustinuit,

Quicumque hauserit & primum transmisit septum dentium.

Tibi verò aliqua in pectoribus immutabilis mens est :

Nimirum tu Ulysses es versutus, quem mihi semper

Prædixit venturum aurea virga utens Mercurius,

Ex Troja reversum celeri cum nave nigra.

Sed agè certè in vaginam gladium pone, nos verò deinde

Lectulum meum conscendamus, ut commixti

In lecto & amicitia, confidamus invicem.

Sic ait, cæterum ego ipsam excipiens alloquebar,

O Circe, quo pacto me jubes tibi mansuetum esse,

Quæ mihi sues quidem fecisti in domibus socios,

Ipsam autem hic detinens dolos agitans jubes

10

Ulysses
ad Circe
ingredi-
tus.

15

20

25

30

Ulysses
Circen

35

alloqui-
tur.

Ad

- Ad thalamum ire, & tuum conscendere cubile,
 Ut me nudatum imbellem & inutilem facias :
 Nec sanè ego volo tuum conscendere lectum,
 Nisi mihi sustineas dea magnum juramentum jurare,
 § Ne ullum mihi detrimentum malum machineris aliud.
 Sic dicebam : illa continuò juravit ut iussi.
 Cæterum postquam juravit & perfecit iusiurandum,
 Tum ego Circes conscendi pulchrum lectum :
 Ancillæ autem interea quidem intra domum satagebant
 10 Quatuor qua ei domi administræ erant
 Natæ autem hæ erant ex fontibus & à sylvis,
 Et ex sacris fluminibus, quæ ad mare profluunt :
 Harum una quidem injecit thronis stragula pulchra
 Purpureà supernè, infernè lintea tenuia subjecit
 15 Altera verò ante toros extendit mensas
 Argenteas, his autem apposuit auræas lanceas,
 Tertia verò in cratere mellissimum vinum miscebat
 Dulce in argenteo, distribuit autem aurata pocula.
 Quarta verò aquam ferebat, & succendit ignem
 20 Magnum sub tripode magno, calefiebat autem aqua.
 Cæterum postquam efferbuit aqua in splendido aheno,
 In labrum me collocatum lavit ex tripode magno
 Suaviter fusa aqua per caputque & humeros,
 Ut mihi laborem animum rodentem demeret membris.
 25 Porro postea lavit & unxit pingui oleo,
 Chlænam mihi pulchram circum induit atque tunicam.
 Collocavit autem me introductum ad thronum argenteum
 Pulchrum, fabrefactum, scabellum autem sub pedibus erat.
 Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens
 30 Pulchro aurato super argenteo lebetes
 Ad lavandam, juxta autem politam extendit mensam,
 Panem autem veneranda proma apposuit ferens,
 Edulijs multis appositis gratificata ex præsentibus.
 Edere autem iussit, meo autem placuit animo :
 35 Sed sedebam alia cogitans, mala autem providebat animus.
 Circe autem ut agnovit me sedentem, neque ad cibum
 Manū extendentem, gravem autem me dolorem habentem,
 Propè

Ες θάλαμόν τ' ἵεναι, καὶ σῆς ἐπιθήμηναι εὐνῆς,
 Ὄφρα με γυμνώσινται, κακὸν καὶ ἀνέκδοτον θάψης;
 Οὐδ' αἶν' ἔγωγ' ἐθέλοιμι τῆς ἐπιθήμηναι εὐνῆς,
 Εἰ μὴ μοι τλαίης γὰρ ἦν μέλαινα ὄρεον ὀμόσταυ,

Μῆτι μοι αὐτὰ πῆμα κακὸν βελευσέμεν ἄλλο.

Ὡς ἱφάμελ' ἡ δ' αὐτὴ κ' ἀπώμυνεν εἰς ἐκίλευεν.
 Αὐτὰρ ἔπειθ' ὀμόσιν τι τελευτήσιν τι τὸν ὄρεον,
 Καὶ τίτ' ἔγωγ' Κίρκης ἐπίβην παλαιχρᾶδέῃ εὐνῆς·
 Ἀμφίπολοι δ' ἄρα καὶ κεινὰ ἐνὶ μεγάροισι πίοντο

Τέσσαρες, αἱ αἰ δῶμα κατὰδρῆσαι ἴασι.
 Γίνονται δ' ἄρα καὶ γ' ἐκ τι καλῶν, δότε τ' ἀλσίων,
 Ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἅλαδ' ὠρεῖσσι·
 Τάων ἡ μὲν Ἰθάκη θρόνοις ἐνὶ ῥήγῃ καλῇ
 Περιφύει κατὰ πύργον, ὑπὲρ ἧς ἴδ' ὑπὲρ Ἰθάκην

Ἡ δ' ἐπὶ ῥ' ὠρεῖ παρῆγε θρόνον ἐπίταυε τροπέζας

Ἀργυρίας, ἐπὶ δὲ σφί περ χρυσεία κρήνηα·

Ἡ δὲ τρίτῃ κρητῆρα μελίφρονα οἶνον ἐκίρκα

Ἡδὴ ἐν ἀργυρίῃ, νέμεθ' ἡ χρυσεία κύπελλα·

Ἡ δὲ τετάρτῃ ὕδωρ ἰφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε

Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ, ἰκνίετο δ' ὕδωρ.

Αὐτὰρ ἔπειθ' ἕλκεσσι ὕδωρ ἐνὶ λῶσι χαλκῷ,

Ες ῥ' ἀσάμινθον ἵστασε, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοις,

Θυμῆρες κερᾶσσι καὶ κερᾶς τε καὶ ὄμων,

Ὄφρα μοι ἐκ κρήματος θυμωφθῆεν εἴλετο γῆεν.

Αὐτὰρ ἔπειθ' ἄσιν τε, καὶ ἔχουσιν λίπ' ἐλαίῃ,

Ἀμφὶ δὲ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἡ δὲ χιτῶνα·

Εἴσι δὲ μ' εἰσάγαγ' ἔσχατον ἐπὶ θρόνῳ ἀργυρῆϊ,

Καλῷ, δαιδαλέῳ ὑπὸ ᾧ θρήνους ποσὶν ἦεν.

Χίρην δ' ἀμφίπολος παρὰ πύργῳ ἐπέχευε φέροντα

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρείῃσι λείοντι·

Νίψατο δ' ὡς ἔστιν ἡ δὲ ἐπὶ πύργῳ ἐπὶ πύργῳ·

Σίτον δ' αἰδοῖναι περὶ παρὶθ' ἡ δὲ φέροντα,

Εἶδεναι πόλιν ἐπὶ θῆσσαν, χαλκὸν ἡ δὲ παρὶόντων.

Εὐδμήμην δ' ἐκίλευεν· ἡ μὲν δ' ἔχ' ἡ δὲ δανεισμένη·

Ἀλλ' ἡ μὲν ἄλλοφροσύνῃ, κακῇ δ' ὅσσοι θυμῷ.

Κίρκη δ' αἰς ἐσέσθην ἡ μὲν ἡ δὲ μὲν, ἡ δὲ ἐπὶ στήθεσιν

Χείρας ἰκάνοντα, συγχεῖν δ' ἔμεν πένθος ἔχοντα,

Αγχι περὶ ταμῖν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Τίφθ' ἔτιω; Οὐδὲ πῦρ κατ' ἄρ' ἔξασιν ἴπες αἰαντοῖα,
Θυμὸν ἔδωκεν; βριώμενος δ' ἔχ' ἀπείσασιν ἐδὲ ποτὴ τις;
Ἡ πινά που δόλον ἄλδον οἴσασιν, ἐδὲ πῶς χεῖρ

9 Διδίμω ἤδη γάρ τοι ἀπώμενος καρτερὸν ὄρεον.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,

ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ ὅς σ' ἀναισήμεν' εἴη,

Πρὶν τλαίην πρόσθε δ' ἰδὴ τὴν ἐδὲ ποτὴ τ'.

Πρὶν λῦσαι δ' ἱπτάμενος καὶ σὺ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;

10 Ἀλλ' εἰ δὴ πρὸς φρεσὶ πείν' φαγίμην τι κελεύεις,

Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἱεήρας ἱπτάμενος.

Ὡς ἔφραμ'· Κίρκη δ' ἐκ μεγάροιο βιβήσας

Γ' ἔδδον ἔχουσ' ἐν χερσὶ, θυμὸς δ' ἀνέμω συφείη.

Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότες ἐνὶ νώτοισιν.

15 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δ' ἐπὶ αὐτῶν

Ἐρχομένη προσαίψεν ἐκείνῃ φάσμα καὶ ἄλλο·

Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τείχεα ἔρρεον, αἶς πρὶν ἔφυσσε

Φάσμα καὶ ἐλόφρον, τὸ σφιν πόρε πότνια Κίρκη.

Ἄνδρες δ' αἰψ' ἰζόνοντο νειώπρην ἢ πύργου ἤσαν,

20 Καὶ πολὺ καχλίονες καὶ μεΐζονες εἰσπορεύσασθαι.

20. μ' Ἐγνωσαν δὲ καὶ μεκείνοι, ἔφωτ' ἐν χερσὶν ἔλασεν·

20. εναντιοι Πᾶσιν δ' ἱμερῆες ὑπὲρ θυγῶν, ἀμφὶ δ' ὀδῶμα

20. νη- Σμερδαλέον καὶ κηνάοιζε, θεὰ δ' ἐλάσσει καὶ αὐτῇ.

20. νη- Η δὲ μεν ἄγχι τῆσσι προσηύδα διὰ θεῶν,

25 Διογενὲς Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ἐρχο νῦν ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θεῖα θαλάσσης·

Νῆα μὲν ἄρ' παμπρωτόν ἐρύσσετε ἡπείρουθεν,

Κτήματα δ' ἐν σπηλαίοις πηλάσσετε, ὅπλα τε πάντα.

Αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεναι, καὶ ἄγχι ἱεήρας ἱπτάμενος.

30 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοῖν' ἱππείησιν ἱπτάμενος ἀγνώωρ.

30. νη- Βῖν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θεῖα θαλάσσης·

30. νη- Εὐρὺν ἔπειτ' ἐπὶ νῆι θεῇ ἱεήρας ἱπτάμενος

30. νη- Οἴκτε' ὀλοφύρομαι καὶ, θαλάσῃ καὶ κτ' ἀνέχου χέοντα.

30. νη- Ὡς δ' ὅττω ἀρεαυλοὶ πόρπες περὶ βῆς ἀγελαιας

30. 35 Ἐλθέμενος ἐς κῆρον, ἐπὶ βωπίνης κρηίσωνται,

30. 35. Πᾶσιν ἄμα καὶ (καίρουσιν ἐναντία· ἐδὲ π' σηκὸν

30. 35. Ἰχθῦς, ἀλλ' ἀδινὸν μεκώμεναι ἀμφιγέει.

Propè astans verba volatilia dixit,

Quid sic Ulysses sedes similis muto
Animū macerans? cibum autem non attendis neque potum?
An aliquem certè dolum alium times: neque vero te oportet
Timere, jam enim juravi forte juramentum.

Circe
Ulysses
alloquitur.

5

Sic ait: cæterum ego ipsam excipiens dixi,
O Circe quis sanè vir, qui æquus & justus sit
Prius audeat gustare cibum atque potum,
Antequam redimantur socij & in oculis videantur?
Sed si sanè benigna bibere ederèque jubes,
Solue, ut palàm videam dilectos socios.

10

Sic dicebam: Circe autem ex ædibus transibat
Virgam tenens in manu, januas autem aperuit haræ:
Exegit porcis similes novennibus.

Illi quidem continuò stabant contrarij: illa autem per eos
Incedens adunxit unicuique pharmacum aliud.

15

Horū quidè è membris pili defluebant, quos antè produxerat
Pharmacum perniciosum, quod ipsis dederat Circe.

Circe
Ulyssis
socios
restituit
pristinæ
formæ.

Viri autem continuò reddebantur juniores quā antea fuerant
Et multo pulchriorèsque & majores aspectu.

20

Agnoverunt autè me illi, atque hæserunt in manibus singuli:
Omnibus antè jucundus subortus est luctus, per domū autè
Horrendum resonabat: dea verò miserta est & ipsa.

Illa autem prope me stans loquuta est diva dearum,
Generose Lærtiade multifacie Ulysses,

25

Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris:

Navem quidem omnium primū subducite ad continentem:
Facultates verò in speluncis abscondite armæque omnia,
Ipse autem statim revertere: & adduc dilectos socios.

Sic ait: cæterum mihi persuasus est animus generosus.

30

Festinabam ire ad navem celerem & littus maris:

Inveni deinde juxta navem celerem & littus maris
Miserabiliter lugentes, uberes lacrymas profundentes.

Ulysses
redit ad
navem.

Ut cum in agro degentes buculæ, circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram, postquam herba saturæ sunt,

35

Omnes simul ludunt oppositæ, neque ipsa stabula
Detinent, sed indefinenter mugientes circum currunt

Matres : sic me illi postquam viderunt oculis,
 Lacrymantes circumdabant: videbatur autem ipsoꝝ animus
 Sic esse veluti in patriam venissent & urbem suam
 Asperæ Ithacæ, ubi nutriti sunt atque nati :

- 5 Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,
 Tibi quidem redeunti, generose sic gratulamur,
 Perinde atque si in Ithacam venissemus patriam terram,
 Sed agè aliorum sociorum narra interitum.

- Sic dicebant : cæterum ego alloquebar blandis verbis,
 10 Navem quidem omnium primùm subducamus in litrus,
 Bonaque in speluncis recondamus armentaque omnia ;
 Vos autem accelerate me unà universi sequi,
 Ut videatis socios sacris in ædibus Circes,
 Bibentes & comedentes : copiosum victum habentes.

- 15 Sic dicebam : illi celeriter meis verbis obediebant,
 Eurylochus autem solus mihi detinebat omnes socios,
 Et ipsos alloquutus verba celeriter proloquutus est,
 Ah miseri quò ibimus ? quid mala desideratis ista,
 Circes ad ædes descendere ? quæ omnes

- 20 Aut sues aut lupos reddet, aut leones,
 Qui ei magnam domum custodiamus etiam necessitate.
 Sic sanè Cyclops fecit, quando ejus ad stabulum venerunt
 Nostri socij, cum audax sequutus est Ulysses,
 Hujus enim etiam illi insipientia perierunt.

- 25 Sic ait : cæterum ego in mente deliberabam
 Extracto gladio ob longo à fœmore,
 Ei abscisso capite, ad solum deijcere,
 Etiam si valdè consanguinitate me attingeret, sed me socij
 Mollibus verbis continuerunt aliundè alius,

- 30 O generose hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
 Hic juxta navem manere & navem custodire,
 Nobis autem dux esto sacram ad domum Circes.

*Ulysses
socios ad
Circeam
ducit.* Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari,
 Neque quidem Eurylochus cavā apud navem relinquebatur,
 Sed sequebatur : timuit enim meas asperas minas.

- 35 Interea verò alios socios in ædibus Circe
 Studiosè lavitque & unxit pingui oleo,

Circum

Μητίρας· ὡς ἐμὲ κῆνοι ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Δακρυόεντες ἔχοντο· δόκησι δ' ἄρα σφισι θυμὸς
 ὣς ἔμην ὡς εἰ πατρίδ' ἰκτάτο καὶ πόλιν αὐτῶν
 Τρηαίης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτρεφον ἢ δ' ἐγένοντο·

Καί μ' ὀλοφύρομην· ἔπειτα πῖρρ' ἐνταῦθα
 Σοὶ μὲν νοστήσωσι διοτρεφὺς ὡς ἐχάρην
 ὣς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικόμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Ἀλλ' ἄρα τῶν ἄλλων ἐπείρην κατέλιξον ἑλάνθων.

ὣς ἔφην· αὐτὰρ ἐγὼ παρσιφίλῳ μεγακροῖς ἐπίεσιν,
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀμύμονα ἱρύσσομεν ἢ περὶ ῥόδη.
 Κλήμενός τ' ἐὼ ἀνήσσι πιλάσσομεν, ὅππῃ τε πάντες.
 Αὐτοὶ δ' ὁπρώσομεν ἡμῖν ἄμμε πάντες ἑπιπλῶ,
 Οφρὼ ἰδὴ δ' ἐπείρουσι ἰσθμὸς ἐὼ δώμασι Κίρκης
 Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπὶ στανὸν γὰρ ἔχρυσιν

ὣς ἐφάμην· οἳ δ' ὦκα ἡμῖν ἐπίεσιν πίθηοντο.
 Εὐρύλοχος δὲ μοι οἷον ἱρύκωνι πάντας ἐπείρουσε,
 Καὶ σφίεας φωνήσας, ἔπειτα πῖρρ' ἐνταῦθα
 Ἀδελφοὶ πόσ' ἡμῖν; τί κακῶν ἰμείρετε βούτων,
 Κίρκης εἰς μέγαρον κατεβήμεναι; ἦ κεν ἅπαντας
 Ἡ οὖς * ἢ ἐλύκους ποιήσεται, ἢ ἐλέοντας,
 Οἳ κεν οἱ μέγα δώμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάσκη,
 Ὡς περ Κύνελον ἔρξ', ὅτι οἱ μέγας αὐλοὶ ἱκόντο
 Ἡμίτρεσι ἑπείρουσι, (ὣν δ' ὁ θρασυὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς.
 Τύττε γὰρ καὶ κῆνοι ἀπαυδαλίησιν ὄλοντο.

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν φρεσὶ μερμήριζα,
 Σπασσάμεν δ' ἀνύκτας ἄρα παρσιφίλῳ μνηστῆρι,
 Τῷ οἱ * ἀποτμήξας κεφαλῇν ἔδωκε δὲ πιλάσσαι,
 Καὶ πῇσ' ὡς ἴοντι μέγαλα χιόν'· ἀλλὰ μ' ἐπείρουσι
 Μελιχίοις ἐπίεσιν ἐρήτουν ἀλλοθι ἄλλῃ,
 Διογάνης τῷ τιν' ἡμῖν ἰάσσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 Αὐτῷ παρ' ἡμῖν τε μῆνιν καὶ σῆα ἔρουσθ'·
 Ἡμῖν δ' ἡγάμενεν ἱερά· ὥς δὲ δώματι Κίρκης.

ὣς φάμενοι, ὥρ' ἔτι νῆος ἀνήϊον ἢ δὲ φυλάσσης.
 Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κρίλην ὥρ' ἔτι λείλειπε,
 Ἀλλ' ἔπειτ' ἔδδ' ὅστιν γὰρ ἡμῖν ἑκπαγλὸν εἰσπῆναι.
 Τόφρα γ' οὖν τοὺς ἄλλους ἐπείρουσι ἐὼ δώμασι Κίρκης
 Εἰδνέκως λῶσιν τε, καὶ ἔχρασαν λίπ' ἐλαίῳ.

28. κς- Αμφὶ δ' ἄρα χλαίνας * ἔλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
 λὰς 29. Δαινυμῆες * δ' ἄρα πάντας ἐφύρσθηεν ἐν μεγάροισι·
 δ' ἐν- Οἱ δ' ἔπει ἀλλήλους εἶδον, φράσσοντο τε πάντα,
 πάντας Κλαῖον ὀδυρόμενοι, πρὶν ὅς τις ἀντιχέζοιτο δῶμα.
 ἰφ' 5 Ἡδὲ μιν ἄγχι τᾶσα παροσύνδω δία θεῶν,
 Διογενὲς Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Μηκέτι νυῖν θαλερὸν γένον ὄρυτε, εἶδω κὺ αὐτῇ
 Ἡ μὲν ὅς· ἐν πότῳ παῖγ' ἄλγα ἰχθυόεντι,
 Ἡδ' ὅς· ἀνάρσιοι ἄνδρες ἰδηλήσαντ' ἐπὶ χέρεσσι.
 29. ιθ Αἰὲτ' ἰοδίετε βρώμελιν, κὺ * πίετε οἶνον,
 πίετε Εἰσὶν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λαΐσῃτε
 Οἷον ὅτε πρῶπτον εἰλείπειτε πατερίδα γαῖαν
 Τρηχίης Ἰθάκης· νυῖν δ' ἀσκελῆες κὺ ἄθυγοι
 Αἰεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἔδ' ἐπὶ δ' ὑμῖν
 15 Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἔπειθ' ἡ μάλα πολλὰ πίποσθε.
 Ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπιπείθετο θυμὸς ἀγνώωρ.
 29. κςγ Εὐνὰ * μὲν ἤματα πάντα τελοσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἡμεῖς δαινυμῆοι κρέα τ' ἄσπετα κὺ μέθυ ἠδύ·
 29. δ. Αἰὲτ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔλιν, πρὶν δ' ἐτραποὶ * ὦραι,
 30. Μῶν' ὦ φθινόγτων, πρὶν δ' ἤματα μακρὰ τελόσθαι,
 καὶ τό καὶ τότε μὲν ὀκνηλίπαστες ἔφην ἐρίηρες ἐπαῖροι,
 30. Δαμνόνε', ἥδη νυῖν μεμνημένοιο πατερίδος αἰκή,
 Εἴ τοι γέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, κὺ ἰκίεσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον κὺ σὺν ἐν πατερίδα γαῖαν.
 25 Ὡς ἔφην· αὐτὰρ ἔμειν' ἐπιπείθετο θυμὸς ἀγνώωρ·
 Ὡς τότε μὲν παρῆναι ἤμους ἐς ἥλιον κατεδύοντο
 Ἡμεῖς δαινυμῆοι κρέα τ' ἄσπετα κὺ μέθυ ἠδύ·
 Ἡμους δ' ἥλιος κατέδυ, κὺ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 Οἱ μὲν κρημνήσαντο κτ'· μέγαρον κλισίαντα·
 30 Αὐτίρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς παρκαλίεσθαι εὐνῆς,
 Γοῶν ἐκλιπένισσα, γὰρ ὅς μιν ἐκλυσιν αὐδῆς·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειθ' ἔπεισεν παροσύνδων,
 ὦ Κίρκη, τέλειόν μοι ὑπὸ χεῖρσιν ἔσθαι ὑπέσθαι,
 Οἶκόςδε πεμφέμεναι, θυμὸς δέ μοι ἔσσεται ἦδον.
 35 Ἡδ' ἄλλων ἐπαρων, οἱ μιν φθινόγθοισι φίλον κῆρ,
 Αμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε πῶν σὺ γαίεσσι γένηαι.
 Ὡς ἔφάμεν· ἡ δ' αὐτὴν ἀμείβετο δία θεῶν,

Circum autem pulchras chlamidas induit atque tunicas :
 Epulantes autem pulchrè omnes invenimus intra ædes.
 Hi vero postquàm invicè conspexerunt reputabantque omnia,
 Flebant lugentes, undiquaque autem resonabat domus.

Illa verò propè me stans alloquebatur diva dearum,

Generose Laertiade versute Ulysses,

Ne amplius nunc uberem luctum excitetis : scio etiam ipsa
 Vos quot in ponto passi estis dolores piscoso,

Atque quæcunque injusti viri nocuerunt in terra.

Sed agite comedite cibum & bibite vinum,

Donec denuò animum intra præcordia receperitis,

Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram

Asperæ Ithacæ : nunc verò exules & tristes

Semper erroris duri memores : neque unquam vobis

Animus est in lætitia, quandoquidem valdè multa passi estis. 15

Sic ait, nobis autem continuò paruit animus generosus,

Hic quidem diebus omnibus plenum in annum

Sedebamus convivantes carnes immensas, & suave vinum.

Sed quando certè annus erat & circumvertebantur horæ

Mentibus exactis ex ordine, diesque longi perfecti sunt. 20

Et tum me evocatum alloquuti sunt dilecti socij,

Infelix, jam nunc memor esto patriæ terræ,

Si tibi ex fato est & servari atque pervenire

Domum ad excelsum, & tuam in patriam terram.

Sic dicebant: cæterum mihi persuasus est animus generosus. 25

Sic tum quidem tota die ad solis occasum

Sedebamus convivantes carnes immensas & suave vinum.

Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,

Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.

Cæterum ego Circeæ consensu splendido lecto

Ad genua supplex rogavi, dea verò meam audivit vocem,

Et ipsam compellendo verba volatilia dixi,

O Circe, perfice mihi promissionem quàm promisisti,

Domum fore ut mitteres, at animus mihi impellitur jam.

Atque aliorum sociorum, qui mihi affligunt charum cor, 35

Circa me lugentes, quando tu seorsum abes.

Sic dicebam illa continuò excipiens diva dearum,

O gene-

Circe
praedi-
cit Ulyssi
āter ad
īnferos.

O generose Laertiade, versute Ulysses,
Ne amplius nunc inviti mea manete in domo :
Sed aliam oportet primum viam perficere & pervenire
Ad Plutonis domum, & splendoris Proserpinæ,

5 Animam consulturos Thebani Tiresiæ
Vatis cæci, cujus mentes firmæ sunt.
Huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina
Soli audire, aliæ verò umbræ circum volitant.

Sic ait : cæterum mihi persuasum est amicum cor,
10 Flebam autem in lectulo desidens, neque ullo pacto animus
Voluit amplius vivere, & videre lumen solis.

Cæterum postquam flevisque provolutusque satur eram,
Et tum jam ipsam verbis excipiens alloquebar,
O Circe, quisnam hanc viam demonstrabit ?

15 Ad Plutonium verò nemo unquam pervenit nave nigra.

Sic dixi : illa continuò respondit diva dearum,
Generose Laertiade, prudens Ulysses,
Minimè tibi ducis desiderium pro nave curæ sit.
Malum verò erigens, ad ea verò velis albis extensis

20 Sede : illam verò tibi flatus Boreæ ferat.

Sed cum jam nave per Oceanum transmiseris,
Hic littus breve & nemora Proserpinæ,
Longæque alni, & salices frugiperdæ :
Navem quidem illic siste in Oceanum profundis vorticibus.

25 Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.

Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethónque confluunt,
Cocytusque, qui certè Stygis aquæ est fluxus,
Petræque & concursus duorum fluviorum valdè sonantium.
Hic deinde heros accedens, propè ut te jubeo,

30 Fossam fode cubitalem quoquo versum :

Super illam libamen funde omnibus mortuis.
Primum mulso, deinde autem suavi vino.

Tertium rursus aqua : insuper autem farinam albam misce.
Multa verò precare mortuorum imbecilla capita,

35 Ubi veneris in Ithacam sterilem, vaccam quæ optima sit
Sacrificaturū domi tuæ, pyramque erecturū ex rebus optimis
Tiresiæ verò separatim arietem sacrificaturum soli,

Prorsus

Διογανὲς Λαιρπαῖδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
Μηκέτι νῦν αἰχρῖτες ἡμῶν εἶμι μίμνῃσι οἴκῳ·
Ἀλλ' ἄλλῳ χρεὶ πεῖσται ὁδὸν τεύσσαι, καὶ ἰκίεσθαι
Εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἱπτανῆς Περσιφοειδῆς,

Ψυχῇ χρευσσόμενος Θηβαίῃ Τειρεσίῳ.
Μάινεσθ' ἀλὰ ἔ, τῷ τε φρένας ἔμπροσθ' εἰσι.
Τῷ καὶ πειθεσθῆναι νόον πέρι Περσιφόνειας
Οἷον πεπνυόσθ'· τοὶ γὰρ (καὶ αἴσσουσιν).

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμμεγα κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·

Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσιν ἐκρήμεν, ἔδ' ἐπ' ὤμους
ἤγελ' ἔπι ζῶειν καὶ ὄρεσθαι φάσθ' ἡλίοιο
Αὐτὰρ ἐπεὶ * κλαῖον τε κυλινδόμενος τε καρσάδην,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισεν ἀμειβομένην ἑστιάειπον,
Ὡ Κίρκη, τίς γὰρ ζῶντιν ὁδὸν ἡγαγεῖν οὖσι;

Εἰς Αἶδου δ' ἄνω τις ἀφίκετο νηὶ μεμαίνῃ.

Ὡς ἐφάμεν, ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογανὲς Λαιρπαῖδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
Μὴ π τοι ἡγαμένην γὰρ ποτὶ πύλιν μελέεσθαι
Ἰσὶν γὰρ σήσας, αἶνὰ δ' ἰπία λευκὰ πεπείστας,

Ἡδὲ τὼ γὰρ καὶ τοι πρὸς Βορέας φέρεσθαι.
Ἀλλ' ὅπου τ' ἀνδρῶν καὶ δὲ Ωκεανοῖο παρῆσθαι,
Εὐθ' ἀκλή τι λάχθαι καὶ ἄλσια Περσιφοειδῆς,
Μακρὰ τ' αἰγυρεῖ, καὶ ἰπία ὠλισίεσσιν οἰκοῖ,
Νῆα μὲν αὐτὴ κίλισται ἐπ' Ωκεανῷ βαθυδίνῃ.

Αὐτὸς δ' εἰς Αἶδα ἵνα δόμον εὐρεῖν οἴται.
Εἴη μὲν εἰς Ἀχέρουσι Πυρραφλεγέων τι πέρας
Κωκυτος γ', ὅς γ' ἔστι Στυγὸς ὕδατος ἱπὶν ἀπὸ ῥιῶν,
Πέτρῃ τε, ξυώσις τε δύο ποταμῶν ἐσθλύνων.
Εἴη δ' ἔπειθ' ἥρας χερμαφθῆς πέλας, ὥς σε καλέω,
Βεθροῖ * ἐρύξαι ὅσους τι πυγύσῃσι εἴη καὶ ἔη.

Ἀμφ' αὐτῷ γὰρ χεῖρ χεῖρ πᾶσι νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτων, μετέπειτα γὰρ ἡδὲ οἶνον,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἱπὶ δ' ἄλφειται λευκὰ παλιῶν.
Πολλὰ γὰρ γυνυόσθαι νεκρῶν ἀμείνων καὶ ἑλάναι,
Ελάνειν εἰς Ἰθάκην, στήθεσσι βοῶν ἥ τις ἀείρη
Ρίξειν ἐν μεγάροισι, πυρρῷ τ' ἑμπλησέμεν ἰοδλῶν,
Τέρεσθαι δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερυντέμεθρ' οἶνον.

Παρμείλαν', ὅς μῆλοισι μεταπρέπει ἡμετέρῳσιν·
 Αὐτὰρ ἐπὶ τὴν εὐχῇσι λίσσῃ κλυτὰ ἔθνη νεκρῶν,
 Εἰς' οἷν ἀρνεῖον ρέζαν θῆλυόν τε μέλαιναν,
 25- Εἰς Ερεβος * εἰψας, αὐτὸς δ' ἀποπόσφι τραπιάζῃ
 ψας, 5 ἱέρμῳ ποταμῷ ῥοάων. ἔνθα ἢ πολλαὶ

Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκρῶν κατὰ τιθιζώτων.
 Δὴ τότε * ἐπειθ' ἐπάρχει ἐποτρυνῶν κ' ἀνώξασα
 Μῆλα παρὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμῶν ἠελίῳ χαλκῷ
 Δείραντες κατὰ κῆα ἐπεύξατο ἢ θεοῖσιν,

10 Ἰφιδίμῳ τ' Αἰδῇ κ' ἐπαινῇ Περσιφορείῃ,
 Αὐτὸς ἢ Ξίφος ὅξυ ἱρυστάμῳ * ὡρῶν μερῶ
 Ηἶδ', μεθ' ἐᾶν νεκρῶν ἀρδρῶν καὶ κήρυκα
 Αἵματος ἄσπον ἱέρμῳ, πρὶν Τρεσίαιον πυθέσθαι.
 Εἰπάτοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται ἔρχαμε λαόν,

15 Ὅς κέν τοι εἴησιν ὁδὸν κ' μέτρα καλεῖσθαι,
 Νόστον δ' ὡς ἐπὶ πότιν ἐλεύσται ἰχθυόοντα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα ἢ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.
 Ἀμφὶ δέ μοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἴσαν.
 Αὐτῇ δ' ἀργύφειοι φάεες μίτρα ἔνυτο Νύμφη

20 Λιπὴν κ' χαλεπὴν, ὥς ἢ ζῶντι βάλειτ' ἐξυῖ,
 Καλλὴν χρυσείῳ κεφαλῇ δ' ἐπιθήκει καλὴν ἰρίην.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δῖα δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἐπαίρουσ,
 Μελιχίοις ἰπίεσσιν ὡρῶσιν δὲ ἀνδρῶν ἔκαστον,
 Μυκῆτι νῦν εὐδόντες ἀωτεῖτε γλυκεῖον ὕπνον·

25 Ἀλλ' ἱέρμῳ δὴ γάρ μοι ἐπιφραδὲ πότνια Κίρκη.
 Ὡς ἔφάμην. ἔϊσιν δ' ἐπιπείθετο θυμὸς ἀγνώμων.
 Οὐδέ μιν εἰδὲν ἐπὶ ἀπὸ πηγάδας ἤρην ἐπαίρουσ.
 Ἐλπῶμερ δέ τις ἔσκε νεώτερος, εἰδὲ πὶ λίην
 Ἀλκιμῷ ἐν πολέμῳ, ἔτε φρεσὶν ἦσιν ἀνδρῶν,

30 Ὅς μοι ἄνυσθ' ἐπάρων ἱερῶς ἐν δώμασι Κίρκης
 Τύχῃ * ἱμεῖρων κατὰ λίσσας οἰνοβαρεῖαν·
 Κινυμῶν δ' ἐπάρων ὅμαδον κ' δῶπον ἀκρούσας,
 Ἐξαπίτης ἀνέρουσιν, κ' ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 Ἀφροδίτῃ κατὰ δῶπλόν ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·

35 Ἀλλὰ κατὰ πικρὸν τέλει πῖστον, ἐκ δέ οἱ αὐχλὸν
 Ἀσπιδόαλον ἐάσθαι, ψυχῇ δ' αἰδὸς δὲ κατῆλθε.
 Ἐρχομένοισι ἢ ἔϊσιν ἐγὼ μὲν μῦθον ἔειπον,

Prorsus nigrum, qui inter oves excellit vestras. (rum,
 Cæterū postquā precibus oraveris inclyta examina mortuo-
 Hic ovem nigram sacrifica, semellamque nigram,
 Ad Erebum versus, ipse autem scorsum averſus ſis,
 Jens ad fluvijſluentem: ibi verò multæ
 Animæ accedent mortuorum defunctorum.
 Tum continue ſocijs impera & jube
 Oves, quæ qualem jacent mactatæ ſævo ferro,
 Excoriatis comburere, vota verò facere dijs,
 Generoſo Plutoni, & inclytæ Proſerpine,
 Ipſe autem gladio acuto exerto à ſæmore
 Sedeas, neque perſeque mortuorum imbecilles umbras
 Ad ſanguinem propè accedere, antequam Tireſiam audieris.
 Hic tibi ſtatim vates adveniet dux populorum,
 Qui ſanè tibi dicat viam & modum viæ,
 Reditumque, ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
 Sic dixit: continuo autem aurea ſede advenit aurora,
 Me verò chlænāque tunicāque veſtes induit.
 Ipſa autem candidam togam ingentem induit Nympſa
 Tenuem & gratioſam, zona autem cinxit lumbos
 Pulchra, aurea: capiti verò impoſuit flammeolum.
 Cæterum ego per domum vadens excitavi ſocios,
 Mollibus verbis aſtando viro unicuique:
 Ne amplius nunc dormientes indulgete dulci ſomno:
 At eamus: jam enim mihi indicavit veneranda Circe.
 Sic dicebam, illis verò perſuaſus eſt animus generoſus.
 Neque ſanè illinc illæſos abduxi ſocios.
 Elpenor verò quiſpiam erat junior natu, neque valdè
 Fortis in bello, neque mente ſua aptus.
 Qui ſeparatim à ſocijs ſacris in ædibus Circes
 Refrigerium cupiens dormivit benè potus,
 Seſe moventibus autē ſocijs ſtrepitū & tumultū cū audiſſet,
 Repentè ſurrexit, & oblitus eſt mente ſua
 Retrogradè deſcendere proſectus in ſcalam longam:
 Sed è regione recti decidit, ejus autem cervix
 Ex juncturis fracta eſt anima verò ad inferos deſcendit.
 Venientes autem hos ego ſermone alloquutus ſum,

1

10

15

20

Ulyſſes
ſocios
alloquitur.

25

Elpenor
ſui caſus

30

35

Exiſti-

Existimatis fortassis domum charam ad patriam terram
Venturos, aliam verò nobis viam prædixit Circe
Ad Plutonis domum, & insignis Proserpinæ,
Animam consulturos Thebani Tiresiæ.

- 5 Sic loquutus, illis confractum est charum cor
Desidentes autem illic flebant èvellebântque capillos :
Sed neque sic nullum remedium succurrit lugentibus.
Sed quando certè ad navem celerem & littus maris
Ivimus tristes, calidæ lacrymas profundentes :
10 Interea certè adveniens Circe ad navem nigram
Masculam alligavit ovem, foemellamque nigram
Faciliter ex oculis ubi evanisset : quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc aut illuc euntem ?

ARGUMENTUM UNDECIMI
LIBRI ODYSSEÆ.

- 15 **E** Narrat quomodo de Circes mandato ad inferos de-
scenderit, & quo pacto audierit Tiresiam vatem, & de
sua & aliorum salute. Et ut Heroas & Heroidas vide-
rit apud inferos & matrem, & eorum qui ad Ilium militarunt
20 nonnullos qui secum apud inferos plectuntur.

ALIUD.

A, verò apud inferos ad animas pervenit Ulysses.

- 25 **C**Æterum postquam ad naves venimusque & mare,
Navè quidè omniū primū deduximus in mare divinū:
Malum autem posuimus & vela navi nigræ,
Intra autem pecora accepta induximus, intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lacrymas profundentes.
Nobis autem rursus à posteriori parte navis nigra prora
Secundum ventum immittit implentem vela bonum socium
30 Circe pulchricoma horrenda dea altiloqua.
Nos autem armis singulis ordinatis per navem

Ημῶς δ' ἡλείνεται φάινε ροδόδακτυλος ἥώς,
 Δὴ τότε ἰγὼν ἱππέεσιν ἐπαυρώων ἐκίλευσε
 Αὐτὸς τ' ἀμβαινεῖν, αἰά τε περμυήσια λῦσσε.
 Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνοι καὶ ἐπὶ κληῖσι καὶ διζόν.
 Εξῆς δ' ἐξόμμοι πολλὴν ἀλλὰ πύπλον ἐρετμοῖς.
 Εἴθην ἧ ὥσπερ ὡπλίσθη ἀναχάρμοι ἤ τε.
 Ασπρῆμοι ἐκ θανάτοιο, φίλος ἐλέσσαντες ἱππέεσσι.

5

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

ΤΑ ὡς τὸν Αἰόλον ἀπαγγέλλει τὸν πῶν αἰέμων φύλακα· 10
 ὡς ἔδωκεν Οδυσσεῖ ἕβρον Ζήφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους
 ἔκκαθεῖρας ἐν ἀσκά· ὃν οἱ ἱππῆες λύσαντες κρημνομένους·
 Οδυσσῆα, ἅτε ἐν αὐτῷ χρευσθὲν εἶναι νομίζοντες, ὑπνοῖσσι
 ὥς Αἰόλον· ὃ ὥσπερ ἔμελλεν ἧ τῷ Αἰόλῳ τὸν Οδυσσεῖα, ἐκείνην
 δάπνισαν, εἰς Λαιρρυγίας ἀφικνέεται· παρ' οἷς ἔδωκε τῷ 15
 νεῶν δάπνισας, μία εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον ὠρεσθύνεται. καὶ
 (ὡς) Εὐρυλόχα τοὺς ἡμίσεις τῶν ἱππέων κλήρω λαχόντας ἐκ-
 πίμπει, πισυρομένους πῖναι οἱ κρητοκωῦντες, μεταμυροφθύνονται
 ἧ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πολλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς
 ἐπὶ ζήτησιν ἰλθών, λαβὼν ὠρεθ' τῷ Εὐρυλόχῳ φάρμακον τὸ μὴ- 20
 λο, ὃ δὲν βλάπτειται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἱππέων τὴν ἀρχαίαν φύσιν
 λαβόντων, ἐν αὐτῶν ὠρεσθύνεται ὠρεθ' τῇ Κίρκῃ, εἰς ἄδην κη-
 τίρεται.

Α Λ Λ Η.

Κάσπεα δ' ἔχ' Αἰόλε, Λαιρρυγίων, καὶ Κίρκης ἔργα.

25

Α Ιολίῳ δ' εἰς νῆσον ἀφικόμεθ'. ἔθνη δ' ἔτασαν
 Αἰόλος ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Πλωτῇ ἐν νήσῳ πᾶσαν δὲ τι μιν πῆρε τῆχος
 Χαλκείον, ἄρρηκτον· λίσσῃ δ' ἀναδεδόρμε πύττει.
 Τῇ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγαῖασιν·
 Εξ μὲρ θυγατέρες, ἔξ δ' ἡεῖς ἠδ' ὄντες.

30

Εἰθ' ὅγε θυγατέρας πόρην ὑάσι νύμφη ἀνείρας.

Οἱ δ' αἰεὶ ὦρ' πατρὶ φίλον κ' μητιέει κενεῇ
Δαινιωται· ὦρ' δὲ σφιν ἐνείαται μνεία κείται·
Κνίσσῃεν δέ τε δῶμα παρὶστανάχιστα αὐλῇ

9 Ημεῖς, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδέοις ἀλόχοισι
χρ. 25- Εὐδύουσ' ἐν τε πύκῃσι κ' σὺ * στήτοισι λυγροῖσι·
πῖσι λί· Καὶ μὲν τῶν ἐγὼ μέομαι πόλιν κ' δῶματ' ἀγλαά.
χρ. 26 Μῦσα ἥ πάντε φίλοι μοι, κ' ἐξερίενεν ἔκστα,
Ἰλίου, Ἀργείων τε νείας, κ' νόστον Ἀχαιῶν·

10 Αὐτὰρ ἐγὼ τῶ πάντε κτ' ἔμειον κατέλιξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κ' ἐγὼν ὁδὸν ἤπτο, ἠδ' ἐκέλευον
Πηλεΐδην, ὃδ' ἐπ' κεῖν' αἰνῆατο, πύχῃ ἥ πομπῇ·
Δῶκε δέ μοι δόρυς ἀσκήν βοός ἐνισώροιο·
Εὐθε ἥ βυκτιάων αἰνέμων κατέδησι κέλευθε.

15 Κεῖνον γδ' παμίδην αἰνέμων ποίησι Κερσίαν,
Ἡ μὲν παννύμφου, ἠδ' ὀρνύμερ' ὅν κ' ἐθέλησι.
Νηὶ δ' εὖ γλαφυρῇ κατέδ' ἐμὲ μίεμιδι Φαειῇ,
χρ. 27 Ἀργυρέῃ, ἵνα μὲν ὦρ' ἀπὸ πύκῃσι ὀλίγον ὦρ'.
σέκειν Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιῶν Ζεφύρου * ὥσέκειν ἀλῶνα,

20 Οφρα φέροι νηῆς τε κ' αὐτῶν· ἔδ' ἄρ' ἐμαλιν
Εκπέλειν· αὐτῶν γδ' ἀπὸ λόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Εὐνῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε κ' ἡμέρας·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη αἰεφαίνετο πατέρες ἄεθρος·
Καὶ δὴ πυρπολείοντας ἱλύνουσμεν ἐγχεύς ἰόντας.

χρ. 28 Εὐθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπν' * ἐπήλυθε κεικμηῶτα·
ὑπῆλυ Αἰεὶ γδ' πόδα νηὸς ἐνώμων· ἔδ' ἐτ' ἄλλα·
98 Δῶχ' ἐπείρων, ἵνα ἴδωσσι ἐγὼ μέομαι πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἐπείρωι ἐπίεσσι ὥρ' ἀλλήλας ἀγροῖνοι,
Καὶ μὲν ἔφατ' ἀχρυσὸν τε κ' ἄργυρον οἶκ' ἀγροῖ;

30 Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος ἱωποῖσθαι.
Ὡδὲ δέ τις εἴπτοκεν ἰδὼν ἐς πηλείοι ἀλλοί,
Ὡ πόποι, ὡς ὁδὲ πᾶσι φίλος καὶ τίμιος ἐστίν·
Ἀνθρώποις ὅπιναι τε πόλιν κ' γαῖαν ἔκρηται.
Πολλὰ μὲν ἐν Τροίῃς ἄγεται καὶ μῆλιν ἀγλαά

35 Ληΐδας· ἡμεῖς δ' αὖτε ἐμὲν ὁδὸν ἐκτελείσμεν,
Οἴκαδ' ἐν νηὶ σέοι καὶ νηὶ σέοι καὶ νηὶ σέοι·
Καὶ νῆαί οἱ τῶν ἰδὼν καὶ χερσὶν ἐμὲν φιλότῃ

Tum ille filias conjunxit filijs, ut essent uxores.

Hi semper juxta patrem charum & matrem venerandam

Convivantur : juxta eas autem cibaria varia apponuntur :

Nidorosa autem domus circum personat in aula

Die, nocte verò rursus apud pudicas uxores

5

Dormiunt, intrâque tapetas & in tessellatis lectis :

Equidem ad horum pervenimus urbem & domos eximias.

Mensem verò totû amicè excipiebat me & interrogabat sin-

illum, Argivorûmque naves, & reditû Græcorum : (gula,

Cæterûm ego huic omnia ut decebat enarravi.

10

Sed quando certè ego iter postulabam atque admonebam

Dimittere, nihil quicquâ ille abnuit, paravit autè deductionè.

Dedit autem mihi excoriatum utrem bovis novennis :

In quo procellosorum ventorum ligavit status.

Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,

15

Aut quidem mulcere aut tollere quemcunque velit.

Nave autem in cava alligavit funiculo splendido,

Argenteo, ut non quicquam præter flaret ne paululû quidem.

Æolus
Ulyssi
dat utrû
ventorû.

Cæterûm mihi statum Zephyri immisit ut flaret,

Ut ferret navésque & nos : non autem jam erat

20

Perfecturus, ipsorum enim perijmus insipientia.

Per novem dies continuò navigabamus noctésque & dies,

Decima verò jam apparebat patria tellus :

Et jam qui faces præferrent vidimus propè existentes.

Ibi me dulcis somnus occupavit defessum :

25

Semper enim pedem navis movebam, neque cuiquam alijs

Dedi sociorum, ut celeriter perveniremus in patriam terram.

Socij autem verbis ad se invicem loquebantur,

Et me suspicati sunt aurumque & argentum reducere,

Dona ab Æolo magnanimo Hippotade :

30

Sic aliquis dicebat conspicatus in proximum alium,

O dij, quàm hic omnibus gratus est & magni precij

Hominibus, ad quorumcunque urbem & terram veniat.

Multa quidem ex Troja ducit preciosa pulchra

Ex præda, nos rursus eadem protectione cõfecta,

35

In patriam redimus vacuas manus habentes,

Et nunc ipse hæc præbuit rem gratam faciens ob amicitiam

Ulysses
emittit
ventos
per im-
pruden-
tiâ utre

Æolus, sed agè celeriter videamus quænam illa sint,
Quantum aurique & argenti utri insit.

Sic dicebant, consilium autem malum vicit sociorum.

Utrem quidem soluerunt, venti autem omnes eruperunt.

socijs
soluto.

5 Hos statim furens ferebat in pontum procella,

Flentes terra à patria: cæterum ego

Experrectus, in animo eximia deliberabam,

Sive lapsus ex navi perirem in ponto,

An tacitus sustinerem & adhuc vivis interesssem:

10 Sed sustinui & mansi: absconditus autem in navi

Jacebam, illi verò ferebantur malo venti turbine

Rursus ad Æoliam insulam, lugebant autem socij.

Ibi in littus conscendimus, & hausimus aquam.

Statim prandium ceperunt celeres apud naves socij.

15 Cæterum postquam cibumque gustavimus atque potum,

Tum verò ego præconem comite meligens & socium,

Ivi ad Æoli inclytas ædes: hunc verò juveni

Convivantem juxta suam uxorem & suos liberos.

Ut venimus autem in domum ad fores in limine (que

20 Sedebamus, illi vero in animo obstupescabant interrogabant-

Quomodo venisti Ulysses? quis tibi malus ingruit dæmon?

Certè quidem te accuratè dimisimus, ut pervenires

In patriam terram & ædes, & sicubi gratum esset.

Sic dicebant: cæterum ego alloquebat tristatus corde,

25 Læserunt me socij mali, ad illòsque somnus

Infelix, sed medemini amici: potestas enim penes vos.

Sic loquutus sum blandis demulcens verbis.

Illi verò muti facti sunt, pater autem excipiebat sermone,

Æolus
reversum

Valeas ocysus ex insula, pessime viventium,

30 Neque enim mihi fas est excipere neque dimittere

Ulysses
indigna-
bundus
expellit.

Virum illum qui dijs invisus est beatis.

Abeas, quoniam certè dijs invisus huc venisti.

Sic loquutus: dimisit ex ædibus graviter suspirantem.

Hinc verò ulterius navigamus afflicti corde,

35 Fatigabatur autem virorum animus à molesta remigatione

Nostri stoliditate, quoniam non amplius apparuit reditus.

Sex diebus quidem continuò navigavimus noctesque & dies.

Septima

Αἶολος· ἀλλ' ἄγε γᾶσσαν ἰδύμεθα ὃ, τί τιδ' ἔστιν,
 Οσος τις χρευσός τι καὶ ἄργυρος ἀσκήϊ' ἵεναι.

Ὡς ἔφασι· βεβηλὴ δ' ἤρα καὶ εὐκνησεν ἱππῆρων.
 Ἀσκήϊον μὲν λῦσας, αἰνέσθαι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
 Τοὺς δ' αἰψ' ἀρπαξάσσε φέρον πόντονδε θύελλα
 Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρὶδος· αὐτὰρ ἔγνω
 Εὐρύκλῆος, καὶ θυμὸν αἰμύμονα μερμηριζέει
 Ἦε πῶς ἐκείνης ἀποφθιμῶν ἐοῖ ποίηται,
 Ἦ ἀκύνει τλαίῳ, καὶ ἐπὶ ζωῶσι μετοίῳ.

Ἀλλ' ἔτλιν καὶ ἔμεινα, καλυψάμεν δ' οἱ καὶ
 Κεῖμεν· αἱ δ' ἐφύεργον κακῇ αἰνέσθαι θύελλα
 Αὐτὸς ἐπ' Αἰολίῳ πῆσεν· σπένδοντο δ' ἱππῆρες.
 Ἐνθαδ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμενδ' ὕδωρ.
 Αἰψά δ' εἴπουν ἱλοντο θοῆς ὤρεσσι νηυσὶ ἱππῆρες.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτισι τε πασσομένοισι καὶ ποτήτεσσιν,
 Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκα τ' ὁπποσάμενδ' ἱππῆρας,
 Βλέψας Αἰόλῳ κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχαιον
 Δαινύμενοι ὤρεσσι καὶ ἀλόχοισι καὶ οἷσι τέκασιν.
 Ἐλθόντες δ' ἐς δώματα, ὤρεσσι παρθενῶν ἐπ' ἐδδῶ
 Ἐζόμενδ'· οἱ δ' αἰὲν θυμὸν ἐπαύεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
 Πῶς ἦλθες Ὀδυσσεύ; τίς τοι κακὸς ἔχρει δαίμων;
 Ἦ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπόμενον, ὅφρ' ἀφίκοιο
 Πατρὶδά σῶν, καὶ δώματα, καὶ εἴποιεν φίλοι ἑσάν.

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ φώνῳ ἀχνύμενδ' ἤειρα,
 Ἀσπείν' ἐπὶ τῇ τε κακῇ, ὥς τ' οἷσσι τε ὕπνῳ
 Σχίστ' ἐπὶ· ἀλλ' ἀκίσαοτε φίλοι, δυνάμεις γὰρ ἐν ὑμῖν.

Ὡς ἔφαμιν, μελαγχρόσι κατὰ πύλῳ ἐπίεσαν.
 Οἱ δ' αἶψα ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθεα,
 Ἐρρ' ἐκ νῆος γᾶσσαν ἐλέγχουσι ζώντων·

Οὐ γάρ μοι γέμεις ἐπὶ κρημίζεον ἔδ' ἀποπόμενον
 Ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπὸ χητὶ μάκαρεσσιν.
 Ἐρρ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπὸ φθόγῳ τὸδ' ἰκάνεις.

Ὡς εἰπὼν, ἀπὸ πημπε δόμων βαρεῖα σπένδοντο.
 Ἐνθα δ' ὡς πτόλιος πολέοντο ἀνὰ χητὶ καὶ ἡτορ.

Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' ἐρείσεως ἀλγυνείης
 Ἠμετέρῃ ματὶ· ἐπεὶ ἐκείνῳ φαίνεται πομπή.
 Ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πολέοντο νύκτας τε καὶ ἡμέρας.

Εὐδομήτη δ' ἰχθυόμεθα Λάμψαι πύλοισι θροῖν,
 Τηλέπυλον Λαιρρυγνίῳ, ὅθι ποιμὴν ποιμῶν
 Ἡπύει εἰσλάων, ὃ δ' ἔτ' ἐξελάων ὑπακροῖαι.
 Εἴθ' αὖτε αὖτε ἀνὴρ δαΐεις ἐξήρατο μινδύας.

- 5 Τὸν μὲν βροχέων, τὸν δ' ἄργυρα μῆλα νομαίνων.
 Εἴς τε γὰρ θυξέει τε καὶ ἡμαρ εἰς κίλευθοι.
 Εἰθ' ἔπει εἰς λιμὴν κλυτὸν ἡλτομυρ, ὃν Πίρα Πίτρη
 Ἡλιδάτος τετύχηκε Διφραφῆς ἀμφοτέρωθεν.
 Αἰτῶν δ' ὡς ὅτε λῆγες ἐναντίω ἀδελήηται

28. 10 Εἰ γάρ μοι * ὡς ὕψιστος ἀραὴ δ' εἰσπύει ἐπιν,
 ὡς ὕψιστος Εἰθ' οἷον εἶσιν πάντες ἔχοντες ἰσας ἀμφιλόισσας.
 11 Αἰ μὲν αὖ ἐν τοσούτῳ λιμὲν * κηλοιοὶ δίδονται
 Πλησίαι. ἔμμεν γὰρ πότε αἰξίτο κῆρυγ' ἐν αὐτῷ,
 Οὐπὲ μιν ἔτ' ὀλίγον. Λευκὴ δ' ὡς ἀμφὶ γαλήνη.

- 15 Αὐτὰρ ἐγὼν οἷον ἔχοντες ἔξω νῆα μέλαιναν,
 Αὐτὰρ ἐπ' ἰχθυόμεθα, Πίτρη δ' ἐν Πίσματι δῆσας.
 16 Εἴσω δ' ἔχοντες ἐν Πίσματι δῆσας ἀνελθόντες.
 Εἴσω μὲν ἔτ' ἐβόων ἔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 Καπνὸν δ' οἷον ὀρεῶν δάκρυ χθονὸς αἰσσομένη.

- 20 Δὴ τίτ' ἐγὼν ἐπὶ τοσούτῳ πύλοισι ἰόντας.
 Οἱ πῆες αἰετοὶ εἰν ἐπὶ χθονὶ οἷον ἔδονται.
 Ἀνδρὲς δὲ κρινέας, τρέπεται κήρυγ' ἀμ' ὁππότε.
 Οἱ δ' ἴσμεν ἐκείνους λείω οὐδὲν ἢ ὡς ἀμφοτέρωθεν
 Ἀσπὶ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνονται ὕλην.

- 25 Κέρη δ' ἐν πύλῳ τοσούτῳ ὡς ἄσπετος ὕδρευσεν,
 Θωγατρεὶ ἰφθίμῳ Λαιρρυγνίῳ Ἀντιφάτῳ.

28. 26 Ἡ μὲν αὖ ἐν πύλῳ * κατεβόητο καλλιρροῖαν
 27 Ἀρτακίῳ. Εἴθ' αὖτε ὡς ὅτε ὡς ἄσπετος ὡς ὅτε
 28 Οἱ δ' ἐν πύλῳ τοσούτῳ ὡς ὅτε ὡς ὅτε, ἔκ τ' ἰόντο

- 30 Ος πῆες τῶν εἰν βασιλεὺς καὶ οἷον αἰετοὶ.
 Ἡ δ' ἐμὲν αὐτῇ πατρός ἐπὶ φρεσὶν ὑψιρεφὲς δῶ.
 Οἱ δ' ἔπει εἰσπύει κλυτὸν δῶματι, τῶν δ' ἐν γυναικῶν
 Εἴθ' ὅστω τ' ἐρεῖ * κήρυγ' ἀμ' ὁππότε.
 Ἡ δ' αὖτε ἐξ ἀγροῦς ἐκείνῃ κλυτὸν Ἀντιφάτῳ,

- 35 Οἱ πῆες, ὅς δ' ἐν τοῖσιν ἐμῆσται λυγρὸν ὀλεθρον.

28. 36 Αὐτῇ δ' ἐν πύλῳ ἀνελθόντες ἐπὶ τοσούτῳ * ὡς ὅτε
 37 πύλῳ. Τῶν δ' ἐν πύλῳ ἀνελθόντες ἐπὶ τοσούτῳ ὡς ὅτε

Septima verò venimus Lami ad excelsam urbem

Longè distantes portas habentes Læstryg. ubi pastore pastor

Vlyſſes
venit
Læstryg

Evocat impellens, alter verò exiens audit.

Ibi verò insomnis vir pastor duplicem capit mercedem :

Unam pascendis bobus , alteram pascendis albis pecoribus. 5

Propè enim noctisque & diei sunt viæ.

Ibi postquam ad portum inclytū venimus, quem circū petra

Excelsa erat, contiguè utrinque :

Littora prominentia contraria sibi invicem

In ostia procurrunt, angustus autem introitus est.

10

Ibi illi intus omnes tenebant naves æquales,

Ipsæ quidem intra portum concavum ligabantur

Propinquæ, nunquam enim attollitur fluctus in ipso,

Neque magnus neque parvus: candida autè erat circū trāquil-

Cæterum ego solus tenui extra navem nigram, (litas. 15

Illic in extrema parte petræ funes alligabam.

Stabam verò specula excelsa conscensa.

Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera.

Fumum autem solum videbamus à terra erumpentem.

Cæterum tunc ego socios præmiū sciscitatum profectos. 20

Quinam viri essent supra terram pane vescentes,

Viris duobus electis, tertiū præconem unà comitem tradens

Illi iiverunt egressi in plenam viam, qua currus utique

Ad urbem ab excelsis montibus deducebant sylvam.

Puellæ verò obvii facti sunt ante urbem aquam petenti

25

Filiæ forti Læstrygonis Antiphatæ.

Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum

Arraciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.

Font Ar-
racia.

Illi verò astantes alloquebantur interrogabantque,

Quisnam eorum esset rex & quibus imperaret.

30

Illa valde statim patris ostendit excelsam domum.

Illi vero postquā ingressi sunt inclytam domū ipsā mulierem

Invenērunt velut montis verticem, illā autè per horruerunt.

Illa verò continuò è foro evocabat inclytum Antiphatem

Antipha-
tes rex

Suum maritum qui certè illis intendebat sævam mortem :

35

Statim uno correpro sociorum, apparavit coenam,

Læstry-
gonum.

Duo verò ruentes fuga ad naves pervenerunt.

Cæterum ille clamorem excitavit per urbem, illi audientes
 Ibant fortes Læstrygones aliunde alius,
 Innumeri non hominibus similes, sed Gigantibus :
 Illi à petris gravibus lapidibus

9 Jaciebant: statim autē malus strepitus per naves excitatus est
 Virorum pereuntium naviūque fractarum.

Tanquam pisces vero transigentes tristes epulas ferebant.
 Dum illi hos perdebant profundum portum intra,
 Interea ego gladium acutum extraxi à fœmore,

10 Eo funes abscidi navis nigra prora,
 Statim autem meos socios excitatos jussi
 Incumbere remis, ut calamitatem subterfugeremus.
 Illi simul omnes incumbunt timentes mortem.

Libenter autem in pontum altas effugit petras

15 Navis mea : cæterum reliquæ densæ illic perierunt :
 Hinc autem ulterius navigamus tristes corde,
 Læti ex morte evitata postquam dilectos amisimus socios.
 Ætæam autem ad insulam pervenimus : ibi autem habitabat

Ulysses
 ad Circæ
 divertit.

Circe pulchricoma veneranda dea eloquens,

Germana soror prudentis Ætææ :

20 Ambo enim natæ sunt ex illustrante homines sole.
 Matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
 Hic verò in littore nave devenimus clam
 Navium capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.

25 Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
 Jacebamus pariter & labore & dolore animum macerantes.
 Sed quando certè tertiā diem pulchricoma perfecit aurora,
 Et tū ego meam hastam capiens & gladium acutum,
 Celeriter ab nave ascendi in speluncam.

30 Sicubi opera viderem mortalium, vocēque audirem.
 Stabam autem speluncam in præruptam ubi conscendissem,
 Et mihi apparebat fumus à terra lata,
 Circes in ædibus per arbores densas & sylvam.
 Deliberabam autem deinde in mente & in animo

35 Proficisci, atque audire postquam vidi splendidum fumum.
 Sic autem mihi reputanti visum est satius esse,
 Primū proficisci ad navem celerem & littus maris,

Αὐτὲρ δ' ἐπὶ πῦρ βολὴν ἔλθ' ἄστ'· οἱ δ' αἰόντες
 Φοίτων ἰφθίμοι· Λαιερύχνης ἄλλοθεν ἄλλοι,
 Μυρταί, ἐκ ἀνδρῶν ἰοικότες, ἀλλὰ Γίγασι·
 Οἳ δ' ἀπὸ πίστεων ἀνδραχθῆσι χρεμάδισι
 Βάλλον. ἄφαρ δ' ἡγεῖσθ' ἡγεῖσθ' ἡγεῖσθ' ὁρώρει
 Ἀνδρῶν ἐκλυμένων, ἡγῶν δ' ἄμφοι ἀγρυπνῶν.
 Ἰχθυὲς δ' ὡς πέτραι, ἀπὸ πέτραι δαΐτε φέροντο.
 Οφρ' οἱ θυὸς ὄλεον λιμὲν πολυδαΐδ' ἐσθλὸς,
 Τόφρ' δ' ἐγὼ ξίφος ὅξυ ἱρυσάμην· ὦρ' ἔμηνον,
 Τῷ δ' ἀπὸ πίστεωτ' ἔκρυπτο νῆας κυανοπρώροιο.
 Αἴψα δ' ἐμῶς ἐπὶ πρῶτον ἱπποτρώας ἐκείλευσε
 Εμβάλειεν κόπησ', ἵν' ὑπ' ἐκκακότητι φύγῃμι.
 Οἱ δ' ἄμφοι πάντες αἰνέριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
 Λαοασίας δ' ἐς πότον ἐπὶ φέας φύγα πίστεως
 Νηὺς ἐμή· αὐτὲρ αἱ ἄλλαι ἀοχμαῖς αὐτὸν ὄλοντο.
 Εἴθεν δ' ὥσπερ πῦρ πῦρ ἀκακὴ μῆνοι ἦτορ,
 Ἀσμοῖοι ἐκ θανάτοιο, φίλος ὄλεστος ἱπποτρώας.
 Αἰαίλῳ δ' ἐς νῆσιν ἀφικόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσται
 Κίρκη ἐν πτόλκεσσι, δεινὴ θεὸς, * αὐδήσασα,
 Αὐτοκασιγνήτη ὄλοφρονης Αἰήτιο.
 Ἀμφὶ δ' ἐκκακῶν φαισιμῶν ἡλίοιο.
 Μητρὸς τ' ἐκ Πέρσης, τῶν Ωκεανὸς τέκε παῖδας.
 Εἴθεν δ' ἐπ' ἀκτῆς νῆς κατηγαγόμεθα σινοπῇ
 Ναύλοχον ἐς λιμὲνα· καὶ περ θεὸς ἡμαρμένον.
 Εἴτα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἡμῶν καὶ δύο νύκτας
 Κείμεθ' ὁμοῦ καμῶμεν καὶ ἄλγος θυμῶν ἔδοντες.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ τρίτον ἡμερὴ ἐν πτόλκεσσι τέλει· ἥως,
 Καὶ τότ' ἐγὼν ἱμῶν ἔλκας ἰλῶν καὶ φάσγανον ὅξυ,
 Καρπαλίμως ὦρ' ἔκρυπτο ἀντίον ἐς πτόλιν,
 Εἴπως ἔργα ἰδοίμεν βροτῶν, ἐσπῶν τε πυθόμεν.
 Ἐσπῶν δ' ἐκπῶν ἐς πτόλιν παλίσσας ἀνελθῶν,
 Καὶ μοι εἰσαίτω καπνὸς ἀπὸ χυτῶν ἐνυροδίνης,
 Κίρκης ἐν μεσσηνί, ἔλθ' ὁρῶναι πυκνὰ καὶ ὕλιν
 Μερμήριζα δ' ἐπὶ περὶ φρένα καὶ ἔμ' ἱμῶν
 Ἐλθεῖν ἡδὲ πυθῆναι, ἐπεὶ ἴδον αἴθερα καπνόν.
 Ὡς δὲ μοι φεγγέοντι δαΐσασατο κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα ἰδὼν καὶ ἴδονα ἡμετέρας,

Δεῖπνον ἱπαίρουσι δὲ μῆλα, πρὸς ἑὸν τε πυθῆ' αἶ.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ χεῖδ' ἦα κίων ριὸς ἀμφιπέλοισι,
 Καὶ τί τε τίς με θιῶν ὀλοφύρετο μεμῶον ἰόντα,
 Οὐ γὰρ μοι ὑψίπερων ἔλαφον μέλαιν εἰς ὄδ' αὐτῶν

5 ἦκεν· ὁ μὲρ ποταμὸν δὲ κατῆεν ἐκ νομῶ ὕλησ,
 Πισάμην (δὴ γάρ μιν ἔχεν μῆρ' ἡλείοιο)
 Τὸν δ' ἐγὼ ἐμβαίοντα κατ' ἀκρῆσιν μίστα νῶπα
 Πληξῆα· τὸ δ' ἀντικρὺ δδρυ χαλκίον ἐξεπέρησε.
 Καὶ δ' ἐπὶ σ' ἐκρήσιν μοχλῶν, ἀπὸ δ' ἐπ' ἔτα θυμὸς·

10 Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίοντι, δδρυ χαλκίον ἐξ ἀτείλῃς
 Εἰρυσσάμεν· τὸ μὲρ αὖθι κατεκλίναις ἐπὶ γαίῃ
 Εἵασα, αὐτὰρ ἐγὼ ἀπασσάμεν ῥῶπις τε λύγρης τε·
 Πείσμεν δ' ὅσσιν τ' ὄργανον ἑστέρφεις ἀμφοτέρωθεν
 Πλεξάμεν, ζυγίδησα πόδας δδρυὸς πελώρου.

25 Βλῶν ἡ * κατελοφάδα φέρον ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 Εἰς ἡρῶν μῆρ', ἐπεὶ ἔπει * ἦεν ἐπ' ἄμω
 Φάδα Χερσὶ φέρον ἑτέρῃ, μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·
 Καὶ δ' ἑσβαλον ὥσπερ ἐργίη ριῶς· ἀνίστατο δ' ἱπταίρου

26 ἦν ἱ-
 πὶ 25.
 πω. 20
 26. καί-
 που 26.
 ἐπιλ-
 θῆν.

Μελιχίοις ἐπίεσι, ὡς ἔταδ' ἀνδρῶν ἔκαστην,
 Ω φίλοι, ἔ γάρ * πῶς κατεδυσσάμεν, ἀχνυμένοι ὄντες,
 Εἰς αἶδα δδρυς, πρὶν μέρεσιν ἡμεῖς * ἐπὶ λθῇ.
 Ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἐν νῆϊ θοῇ βοῶσις τε πόσις τε.
 Μνηστῆρας βρώμεν, μεδὲ τευχόμεν λιμῶ.

Ὡς ἐφάμεν. οἱ δ' ὥκα ἡμεῖς ἐπίεσι πίθηοντο·

25 Ἐκ ἡ καλυψάμενοι ὡς ἔταδ' αἰὲς ἀτρυγέτοιο
 Θηῆσιν ἔλαφον· μετὰ γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πέρπησεν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 Χείρας νεψάμενοι τύχοντ' ἐλευθεῖα δαίττα.
 Ὡς τότε μὲν ὥσπερ ἡμεῖς ἐς ἡλίον κατεδιώπα

30 ἡμεῖς δαινύμενοι κρέα τ' αἶσιν καὶ μέθυ δδρυ.

ἡμεῖς δ' ἡλίοιο κατῆν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.

ἡμεῖς δ' ἡελάντα φάνη ῥοδόδεκτυλος ἦως,

26. μὴ-
 θῆν

Καὶ τότε ἐγὼν ἀγροῦν θῆμεν μῆρ' * πᾶσιν ἔειπον,

26. 35
 εἰσιν ὅ-
 πὸ γῆν.

Ὡ φίλοι, ἔ γάρ τ' ἰδμεν ὅπη ζῶφος, ὅδ' ὅπη ἦως,
 Οὐδ' ὅπη ἡλίοιο φαισίμεν ὅπως εἰς ὕπν' ἵσταται.

Prandium socijs dare præmitteréque ad audiendum.

Sed quando já prope erā valdè ad navem utrinque agitatam,
Certè tum aliquis me deorū misertus est solum existentem,

Qui mihi excelsis cornibus cervum magnū in viam ipsam

Misit, qui ad flumen descendebat ad pascua sylvæ

Potaturus (certè enim ipsum ceperat vis solis)

Hunc ego egredientem per spinam medio tergo

Percussi, ipsum autem penitus hastile ferreum transijt.

Decidit autè in pulveres longū vociferās, & evolavit animus,

In hunc ego irruens hastam ferream ex vulnere

Extraxi: illam quidem illic reclinans in terra

Reliqui, cæterum ego avulsū virgultaque vimináque

Fune ad ulnæ longitudinem bene torto undique

Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.

Descendi autem in cervice gerens ad navem nigram

Hasta innixus, quoniam nullo pacto poteram in humero

Manu ferre altera, valdè enim magnum animal erat:

Dejeci autem ante navem, excitavi autem socios

Blandis verbis astando viros singulos,

O amici, nondum enim descendimus, tametsi tristes

In Plutonis ædes, antequam fatalis dies adveniret.

Sed agite quamdiu est in navi celeri cibúsque potúsque

Memores simus escæ, neque vexemur fame.

Sic dicebam, hi celeriter meis verbis parebant.

Egressi autem ad littus maris irrequieti

Admirabantur cervum, valdè enim magna bestia erat,

Cæterum postquam oblectati sunt videntes oculis

Manibus lotis apparabant eximium convivium.

Sic tum quidem totum diem ad solis occasum

Sedebamus, comedentes carnes multas & vinum dulce.

Quando autem sol descendit, & tenebræ advenerunt,

Certè tum dormivimus in littore maris.

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,

Et tum ego concione coacta sermone allocutus sum,

Audite meos sermones, mala etsi patientes socij,

O amici, non enim scimus ubi tenebræ, neque ubi aurora,

Neque ubi sol hominibus lucem præstans vadit sub terram.

Neque

5

Vlyses
Cervum
conagita

10

15

20

25

30

35

Neque ubi refurgit : sed consilium ineamus celeriter,
 Num quid adhuc sit consilij : ego verò non existimo esse.
 Vidi enim, speculam ubi ad excelsam ascendi,
 Insulam, quam pontus infinitus circumdat.

1 Ipsa verò humilis jacet. fumum autem in medio,
 Vidi oculis per arbores densas & sylvam.

Sic dicebam, his verò percussus est amicum eor
 Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatæ
 Cyclopisque violentiæ magnanimi viros devorantis.

10 Flebant autem valdè uberes lacrymas profundentes,
 Sed nulla res succurrebat lugentibus.

Cæterum ego bifariam omnes fortes socios

Numerabam, principem autem utrisque præbui.

Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo similis,

15 Sportes autem galea ferrea concussimus celeriter :

Cecidit autem fors magnanimi Eurylochi.

Festinabat autem ire, unà cum eo duo & viginti socij

Flentes : nos autem reliquerunt lugentes post eos.

Inveniebant autem in convallæ ædificatas ædes Circes

20 Politis lapidibus conspicuo in loco.

Circa ipsam autem lupi erant montani atque leones,

Quos illa dementarat, postquam mala pharmaca dedisset.

Neque illi irruerunt in viros, sed certè ipsi

Caudis longis ad blandientes assurgebant :

25 Quæadmodū quoties dominū canes è convivio proficiscentē
 Circumblandiuntur (semper enim adfert lenimenta animi)

Sic circa hos lupi fortibus unguibus atque leones

Assultabant: hi vero timuerūt postquā viderūt gravia mōstra.

Stabant autem in januis deæ pulchricomæ.

30 Circen autem intus audiebant cantillantem voce pulchra,

Telam percurrentem ingentem, divinam, qualia dearum

Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt.

His verò sermonibus cœpit Polipœtes princeps virorum,

Qui mihi charissimus sociorū erat, maximèque venerationi,

35 O socij, intus sanè aliqua percurrentes ingentem telam

Pulchrè canit (pavimentum autem totum resonat)

• Aut dea aut fœmina : quare pulsemus ocyus.

Οὐδ' ὅπη αἰνεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα γῆσσαν
 Εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' ἐκ οἴομαι εἶναι.
 Εἶδον γδ', (χοπιῶν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 Νῆστον, τῶν πῖρα πόντῳ ἀπείρατος ἐσφάινεται·

Αὐτὴ ἧ χλαμυδὴ καίεται, χαπὸν δ' αὖ μίσση
 Ἐδραχεν ὀφθαλμοῖσι Διὸς δρυμὰ πυκνὰ κ' ἔλλω.

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν ἧ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 Μνηστῶμβοις ἔργων Λαιρρυγῆος Ἀντιφάτῃο,
 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος * ἀνδρὸς φάρισιο.

Κλαῖον ἧ λιγίων, θαλερὸν * κ' δάκρυ χέοντες.

Ἀλλ' ἔ γάρ τις πρῆξις ἔχιντο μυρμηδόνισιν.

Αὐτὰρ ἐγὼ δῖχα πάντας ἐκνήμιδας ἐπαίρους
 Ἡέλομιν, ἀρχὸν ἧ μετ' ἀμφοτέρωσι τοῖσιν ὅπασσαι.

Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοδῆς.

Κλήρους δ' ἐν κινέῃ χαλκῆρεϊ παῖδοισιν ὤχεα.

Ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρύλοχοιο.

Βῆ δ' ἵεναι, ἅμα τὰ γὰρ δύναι κ' εἶχεσ' ἐπαίρει.

Κλαῖοντες· κ' δ' ἅμεις λίπον γρόοντας ὀπιθιν.

Εὖθρον δ' ἐν βήσῃσι τιτυμῶν δώματα Κίρκης

Ξιστίσι λαέσασιν ὤξισκέπῃσιν ἐνὶ χώρῃ.

Ἀμφὶ δέ μιν λυγροὶ ἦσαν ἐρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,

Τοὺς αὐτὴ κατετρελεξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακα ἔδωκεν.

Οὐδ' οἶγ' ἀρμήνησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα ὄϊα

Οὐρήσι μακρῆσι ὤξισσαινόντες ἀνίσταν.

Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ αἶακτα κυνέες δαίτην ἰόντα

Σαίνωσ' (αἰεὶ γάρ τις φέρεי μελίγμματα θυμῷ)

Ὡς ὄϊς ἀμφὶ λυγροὶ καταπρώνυχες ἠδὲ λέοντες

Σαῖνον· ὅι δ' ἰδδῆται ἐπεὶ ἰδὼν αἰνὰ πύλωρε.

Ἔσται δ' εἰνὶ θυρῇσι θιᾶς κακὰ πλοκάμιοι.

Κίρκης δ' ἔνδον ἄχουον αἰεδύσης ἐπὶ κεφαλῇ.

Ἰστὲν ἱπποχρόμης μέγαν, ἅμωρον, οἷα θεῶν

Λισσῇ τε κ' χαλῇ τε κ' ἀγλαὰ ἔργα πύλονται.

Τοῖσι ἧ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμ' ἀνδρῶν,

Ὅς μοι κήδιστος ἐπαρὼν ἔω, κιδνώπαιός τε.

Ὁ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἱπποχρόμης μέγαν ἴσεν,

Καλὸν αἰσιδέει (δάπιδον δ' ἅπαν ἀμφὶ μέμκεν)

Ἡ θεός, ἥε γυνή, ἀλλὰ φραζώμεθα γῆσσαν,

5

χ. αὐτὸ

οφθαλμοῖς

10 χ.

κατε-

δραχεν

λείοντες

15

20

25

30

35

Ὡς ἄρ'

- Ως ἄρ' ἐφώνησεν· θεὸς δ' ἐχθρήσαντο καλειῶντις.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξελθῶσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
 Καὶ χεῖρ' οἱ δ' ἄμρα πάντες αἰδρήσιν ἔποντο.
 Εὐρύλοχος δ' ὑπόμενεν, οἷσά μιν ὄδ' ὅλον εἶναί.
 5 Ἐῖπον δ' εἰσαγαγεῖσθαι κτ' κλισίας τε θρόνους τε·
 Ἐν δὲ σφιν τυρῶν τε καὶ ἄλφειαν καὶ μέλι χλωρὸν
 Οἶνον περμαίνον ἐκίχον· αἰέμιον γ' ἔσταν
 Φάεργον λυγρὸν, ἵνα πείχῃ λαθρίατο πατρὶδος αἰῆς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δώκον τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπηται
 10 Ράδδα πωληγυῖα κτ' συφροῖσιν ἱέρην.
 Οἱ γ' ὅσων μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνῶν τε δῖμας τε,
 Καὶ τρεῖς αὐτὰρ ἰοῦς ἑὸν ἔμπιδος, ὡς ἱπάρχεις παῖ.
 Ως οἱ μὲν κλαίοντες ἱέρχοντο· τοῖσι γ' Κίρκη
 Πάρρ' ἄκυλον βάλαον τ' ἔβαλε, κερκῆν τε κρατερῆς.
 15 Ἐδμήρας, οἷα σῦντος χαυμαίνοντες αἶν' ἔδδυσιν.
 Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε θολὴν ἐπὶ νῆα μελαίναν,
 Ἀχιλλεῖον ἑτέρων ἱέρων καὶ ἀδυνεία πότμον·
 Οὐδὲ π' ἐκφαίει δυνάτο ἔπος, ἱερμός παῖ,
 Κῆρ' ἄχει μιν γὰρ βεβόλη μὲν· ἐν δὲ οἷός τε
 20 Δακρυόφιν πίμπλονται, γῆρας δ' ὤϊστο θυμὸς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγκασάμεν' ἐξείροντες,
 Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτέρων κατέλειξεν ὄλεθρον,
 Ἡρμῆρ' ὡς ἐκίλευε, αἶα δρυμὰ Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ·
 Εὐρυμῆρ' ἐν βήσῃσι τετυμῆρα δώματα καλὰ
 25 Ζεῦσιον λάισσι, παρσιπέτῃσιν ἐνὶ χώρῃ.
 Ἐνθα δὲ περ μέγαν ἔσταν ἐποικιλήν, λίγ' αἰεδν,
 Ἡ θεὸς· ἦε γυνή· τοὶ δ' ἐφθρήσαντο καλειῶντις.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξελθῶσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
 Καὶ χεῖρ' οἱ δ' ἄμρα πάντες αἰδρήσιν ἔποντο·
 30 Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπόμενα, οἷσά μιν ὄδ' ὅλον εἶναί.
 Οἱ δ' ἄρ' αἰσώθησαν ἀοκνέας, ὅδ' οἱ αὐτῶν
 Ἐξίφαινη· δηρὸν γ' ἐκρήμιντο ἰσχοπίαζον.
 Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ παρὶ μὲν ἔξοχος ἀργυροχολον
 Ὀμρεῖν βαλόμην, μέγαν, χαλκίον, ἀμφὶ γ' ἐτόκα·
 35 Τὸν δ' αἰψ' ἐν ὤμασιν αὐτῶν ὄδ' ἐν ἡγήσασα.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλίσσεται γυνῶν,
 Καί μ' ὀλοφύρεται· ἔπειτα περὶ στήθεσιν ἔσταν.

Sic sanè suavit, illi verò pulsarunt vocantes.

Illa continuò egressa januas aperuit pulchras,

Et invitabat, illam unà omnes imprudenter sequebantur :

Eurylochus autem remansit suspicatus fraudem esse.

Sedere fecit introductos per sediliâque thronosque,

Ipsis autem caseumque & farinam & mel dulce,

Vino pramio immiscuit : commiscuit autem pani

Venena nocentia, ut prorsus obliviscerentur patriæ terræ.

Cæterum postquam porrexitque & ebiberunt, statim deinde

Virgula percutiens intra haras conclusit.

Illi suum habebant capita vocésque corporaque.

Et setas : cæterum mens erat firma ut antea.

Sic hi quidem flentes conclusi sunt : his autem Circe

Apposuit glandē ilicis & quercuū fructumque comi arboris,

Edere, perinde ac sues humi cubantes semper edunt.

Eurylochus autem continuò venit celerem ad navē nigram

Nuncium de socijs relaturus, & amarum fatum.

Sed neque proloqui quibat verbum, cupidus licet,

Cor dolore ingenti percussus : in ipso autem oculi

Lacrymis implebantur, luctum verò augebat animus.

Sed cum tandem omnes instamus interrogantes,

Tum aliorum sociorum commemoravit exitium.

Ivimus ut jusseras per sylvas inclyte Ulysses,

Invenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras

Politis lapidibus conspicuo in loco.

Illic quidem magnam telam percurrens stridulè canebar,

Seu dea seu mulier, hi vero loquebantur vocantes,

Illa continuò egressa januam aperuit pulchram,

Et vocabat : simul omnes illam imperitia sequebantur.

Cæterum ego substiti existimans dolum esse,

Illi simul evanuerunt confertim, neque quisquam eorum

Apparuit, diu autem desidens animadvertēbam.

Sic ait : cæterum ego quidem gladiū argent. clavis confixum

Humeris apposui, ingentem, ferreum, circum autem arcum :

Illum continuò jussi eandem viam monstrare.

Cæterum ille utraque prehensis precabatur genibus,

Et me lugens verbis alatis alloquebatur,

Circe
Pharmaco in pot

15
eos vocantur
Ulyssis
socijs.

20

25

30

35

Ne me duc illuc invitum ò generose, sed desere hic.
 Novi enim quod neque ipse redibis, neque quenquā aliorum
 Abduces tuorum sociorum : sed cum illis ocyus
 Fugiamus : adhuc sanè effugere poterimus malum fatum.

- 5 Sic ait : cæterum ego ipsum excipiens alloquebar,
 Euryloche, certè quidem tu mane illic, hoc in loco
 Edens & bibens cavam apud navem nigram :
 Cæterum ego vadam, ingens autem mihi adest necessitas.

Sic fatus, ab nave ego discedebam, atque mari.

- 10 Sed cum jamjam pergens sacras per valles
 Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
 Ibi mihi Mercurius aurea virgula obviam venit
 Incedenti ad domum, adolescenti viro similis
 Primum pubescenti, cujus gratiosissima est pubertas.
 15 Manui mihi inhæsit, verbumque dixit & proloquutus est,
 Quorsum ò felix per tesqua incedis solus,
 Locorū ignarus nimirum? socij autem tibi illi Circes ædibus
 Clauduntur, qui ut sues benè munito latibulo in habitantes
 An hos liberaturus huc venis? neque te puto

- 20 Ipsum rediturum esse : manebis autem tu ubi utique alij.

Mercurij
 remediū
 contra
 Circes
 pharma-
 ca.

Sed agè certe te ex malis soluam atque servabo :
 Accipe hoc remedium bonum quod habens ad ædes Circes
 Vade, quod sanè à capite avertet malum diem :
 Omnia autem tibi dicam perniciofa consilia Circes.

- 25 Apparabit tibi potionem, mittet verò venena in panem :
 Sed neque sic incantare poterit, non enim permittet
 Remedium eximium quod tibi dabo : dicam verò singula.
 Quando Circe te percutiet prælonga virga,
 Tum sanè tu gladio acuto extracto à fœmore,

- 30 In Circen irruet, perinde atque interficere cupiens.
 Illa te submitescens invitabit ad concubitum :
 Ibi tu neutiquam deinde abnega deæ cubile,
 Ut tibi solvâtque socios, ipsum téque benignè excipiat :
 Sed jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare,
 35 Ne ullum tibi ipsi detrimentum malum paret aliud,
 Ne te nudatum imbellem & invirilem faciat.

Moly
 herba.

Sic certè loquutus præbuit remedium Mercurius,

Ex

Φάσθι νύ που οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἔρχεσθ· ἄλλῳ δ' ἤμιν ὁδὸν περμήσατο Κίρκη
 Εἰς Αἶδαο δρυμὸς καὶ ἱπαινῆς Περσέφοειν,
 Ψυχῇ χρησάμενος Θηβαίῃ Τηρεσίῳ.

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν ἣ κατακλάσθη φίλον ἦτορ.
 Ἐξόμμοι ἣ καὶ αὐτὸν γῶν, πῶλοντό τε γαῖας.
 Ἀλλ' ἔτι γὰρ τις πρῆξις ἐγένετο μεθ' ὁμοῖσιν.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θολὴ καὶ δῖνα θαλάσσης
 Ἠομῶν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κτ' ἀέκρου χέοντες,
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρ' ἡνὶ μελαίνῃ
 Ἀργείων καταδύσσει οἶν, θηλυὴν τε μέλαιναν,
 Ρεῖα παρεξιθῶσα· τίς αὖ θέν ἔκ ἐθιλοττε
 Οφθαλμοῖσιν ἴδουσιν, ἣ ἔνθ' ἣ ἔνθα κίοντα;

5

10

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΡΑΨΩΔΙΑΣ 15

τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Α Παρξίθει πῶς κτ' αἰς Κίρκης ἐντολὰς εἰς ἄδου κατήλθεν,
 καὶ ὡς ἤκουσε Τηρεσίῳ τῇ μαίνεσθαι ἐξ ἑαυτῆς καὶ τῶν ἄλ-
 λων σωτηρίας, καὶ ὡς τὰς Ἡρώας καὶ τὰς Ἡρωίδας εἶδεν,
 ἐν ἄδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τῶν ἐς Ἴλιον συσχεπτυσσάντων αἰών, 10
 καὶ τῶν ἐν ἄδου πηλαζομένων τίνας.

Α Δ Δ Η.

Λάμβδαι ἣ εἰν αἶδαν ψυχαῖς αἰένουσαν Οδυσσεύς.

Α Ὑπερ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ γαίλασσαν,
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀνέμπεσσαν ἱρὸν σπέρμα εἰς ἄλλα δῖα·
 Ἐν δ' ἴσθι τῇ μετὰ καὶ ἰσθίᾳ ἡνὶ μελαίνῃ.
 Ἐν ἣ τὰ μέλα λαβόντες ἐθίσμεθα, ἐν ἣ καὶ αὐτοὶ
 Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κτ' ἀέκρου χέοντες.
 Ἡμῖν δ' αὖ * κατόπιον τινας κυανοπρώροιο
 Ἰκνέμεν δ' ὅσον ἰσι πηλείσιον, ἐσθλοὶ ἐπαῖρον,
 Κίρκη εὖ πλόκαμος, δεινὴ θεὸς * αὐδῆσσαν.
 Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἔχοντες ποιεσάμενοι κτ' νῆα,

25

28 με-
 τοπίον

30

28. εἰδὴ
 30. σπου

Ἡμεῖς.

Τ

- Ημεῖς, τίμω δ' αἰμῶς τε κυδοιμένης τ' ἰδμεν.
 Τῆς ἧ παρημιείης τέ τι δ' ἰσὶα ποταπορρύθης.
 25 Δύσπερ τ' ἡλίο, (κρίωντέ τε πᾶσιν ἀγχαί.
 σπύτῳ Ηδ' ἐς κείρα δ' ἴκων βαθυρρόα Ωκεανοῖο.
 5 Εἴη καὶ Κιρμιείων ἀνδρῶν δῆμῶς τε πόλιν τε
 Ηἰεῖ καὶ νιφίλη κακαλυμμένοι, εἰδὲ ποτ' αὐτοῦς
 25 Ηἰλίο φαίην, * ἐπιδέριετα ἀπλίνεσσι,
 Οὐδ' ὅποτ' αἶν εἰρήσῃι ὥς ἐργονδὸν ἀστερόεντα,
 30 Οὐδ' ὅταν ἄψ ἱπὶ γαίῃσι ἀπ' ἔργονδον ὥς τρέφῃται.
 10 Αἶν' ἱπὶ νύξ ὅλοη τέ τιταιται δειλοῖσι βροτῆσι.
 Νῆα μὲν ἐνθ' ἰλθόντες ἐκίλευμεν. ἐν ἧ καὶ μῆλα
 Εἰλόμειδ'. αὐτοὶ δ' αὐτὶ ὥς ῥόν Ωκεανοῖο
 Ηομῶν, ὅφρ' ἐς γῶρον ἀφικόμεν δ' ἐν Φρεσὶ Κίρκη,
 Εἰδ' ἰερέα μὲν Περαιμῆδης Εὐρύλοχός τε
 15 Εἴη. ἰγὼ δ' ἄεξ ὅξυ ἔρυσσάμεν ὥς ῥ' ἡμεῖς,
 Βόθρον ὀρυξάσσαν τε πυγύστον ἔη καὶ ἔη.
 25 Αμφ' αὐτῶν ἧ * καὶ χέμεν πᾶσι νεκύστον,
 Πρώτα μελικρήτη, μετέπειτα ἧ ἡδὲ οἶνον,
 30 Τὸ τρίτον αὐτ' ὕδατι. ἱπὶ δ' ἀλφειται λεινὰ πάλιν.
 20 Πολλὰ ἧ γυναικῶν νεκρῶν ἀμυδρὰ κέλευθα,
 Ελθὼν εἰς Ἰθάκην, εἴθρην βουῶν ἧς ἀέρι
 Ρίξιν ἐν μεγάροισι, πυρὶν τ' ἡμεπλησέμεν ἰδωλῶν.
 Τφισίη δ' ἀπικνευθεν οἷν ἰερευσεμὲν οἶον
 Παμμέλαιον, ὅς μῆλοισι μεταπείπει ἡμετέρῃσι.
 25 Τὸς δ' ἱπὲρ εὐχολῆσι λιτῆσί τε ἔθνη νεκρῶν
 Εκκιστάμεν. καὶ ἧ μῆλα λαβὼν ἀπιδέρετο μῆσπε
 Ες βόθρον. ῥίε δ' αἶμα καλαγνέφει. αἶ δ' ἀγέροντο
 30 Ψυχὰ ἱπ' ἔξ * Εἰς νεκρῶν κατὰ πτολῶντων,
 Νύμφαι τ', ἡἴθεοι τε, πολύτλητοι τε γέροντες,
 35 Παρθενικαὶ τ' ἀπυλαὶ νεοπηνίαι θυμὸν ἔχουσιν.
 Πολλοὶ δ' ἐπὶ μῆμοι χαλεκῆρσιν ἰγχείῃσιν
 Ανδρες ἀρήϊφοι, βροτῶν μὲν πύχ' ἔχοντες,
 Οἱ πολλοὶ πρὶ βόθρον ἰφοίτων ἀκροθι ἀκρῶ.
 Θισσιεὶ ἰαχῇ ἱμὶ ἧ χλωρὸν δὶ ἧρεῖ.
 35 Δὴ τὸτ' ἱπὲρ ἱπὲρ ἱπὲρ ἱπὲρ ἱπὲρ ἱπὲρ ἱπὲρ,
 Μῆλα καὶ δὴ κατὰ πτολῶν ἰσφαγμένα ἡλῆε χαλεκῶ,
 Δείσαντες κατὰ πτολῶν, ἱπὲρ ἱπὲρ ἧ ἧροῖσιν,

Sedimus : hanc ventûsque gubernatôrque dirigebat :
 Hujus autē tota die extendebātur vela per pōtū iter facientis :
 Occidit autem sol, obscurabantur autem omnes vici.

Illa ad fines pervenit profundi Oceani.

Hic verò Cimmeriorū erat virorum populûsque civitâsque 5

Qui caligine & nubibus tecti sunt, neque unquam eos

Sol lucidus aspicit radijs,

Neque cūm convertitur ad cælum stelliferum

Neque cūm in terram de cælo defertur.

Sed nox pernicioſa supervolat miseris mortalibus, 10

Navem quidem illuc profecti subduximus, pecora autem

Extraximus, ipsi autem rursus ad fluxum Oceani.

Ibamus, donec in regionē pervenimus quā demonstravit Circe

Hic sacra quidem Perimedes Eurylochûsque

Gestabant : ego autem gladio acuto extracto à foemore 15

Scrobem fodi cubitalem quoquo versus,

Circa eam autem libamina fundebamus omnibus manibus,

Primūm mulso, postea verò dulci vino,

Tertium verò aqua : insuper farinam albam commiscui :

Multum autem precatus sum mortuorum infirma capita 20

Ubi venerim ad Ithacam sterilem, bovem quæ optima esset

Sacrificaturum in ædibus : pyrâmque impleturum bonis :

Tiresiæ verò scorsum ovem sacrificaturum soli

Totam nigram, quæ inter pecora excellat nostra.

Hos postquam votis precibûsque gentes mortuorum 25

Precatus sum : ea verò pecora ubi cepissem, jugulavi

Super fossa : fluebat vero sanguis niger : ipsæ autē congrega-

Animæ ex Erebo manium defunctorum, (bantur 30

Sponsæque juvenesque, & multa pasci fenes,

Virgunculæque tenellæ novo luctu affectū animū habentes. 30

Plures autem vulnerati hastis ferreis,

Viri bellicosi cruenta arma habentes,

Qui plures circa fossam obambulabant aliundè alius

Immenso clamore, me verò pallidus timor cepit.

Certè tūm deinde socios adhortatus jussi, 35

Pecora quæ utique jacebant mactata sævo ferro

Excoriata adolere, vota facere autem dijs.

Vlyſſes
ad Cimmerios
divertit.

Inferorū
locus.

Vlyſſes
mortuorum
evocat.

Forti-

Fortique Plutoni, & gravi Proserpinæ.

Cæterum ego gladio acuto stricto à fœmore

Ibam, neque sinebam mortuorum inania capita

Ad sanguinem propè accedere antequàm Tiresiam audivissem.

5 Prima autem anima Elpenoris venit socij,

Elpeno- Nondum sepultus erat sub terra latas vias habente.

ria um- Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nobis

bra Vlyf- Indefletum & indefossum : quoniam laboralius urgebat,

si appa- Illum ego deflevi ut vidi & misertus sum animo,

ret. 10 Et ipsum alloquutus verba alata dixi,

Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras ?

Prævenisti pedes cum sis, quàm ego cum navi nigra ?

Sic dixi : ille me plorans excepit sermone,

Inclyte Laërtiade artifex Ulysses,

15 Læsit me dæmonis fatum malum & copiosum vinum.

Circes in domo cubans non attendi

Retro ut descenderem, jens ad scalam longam,

Sed è regione tecti decidi, cervix autem mihi

E vertebis fracta est, anima verò ad inferos descendit :

20 Nunc te per eos qui post te sunt oro non præsentés,

Per uxoremque & patrem qui enutrivit parvulus cùm esses

Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti.

Scio enim quòd hinc profectus in domo Plutonis

Insulam in Æxam sistes fabrefactam navem,

25 Ibi te continuò domine, jubeo recordari mei,

Non me indefletum insepultum discedens post relinquas,

Sejunctus, ne qua tibi deorum indignatio fiam :

Sed me combure cum armis quæcunque mihi restant,

Sepulchrumque mihi erige spumosi in littore maris

30 Viri infelicis, etiam posteris audiendum.

Hæc mihi perfice, figéque super supremum remum,

Quo etiam vivus remigabam, cùm essem cum meis socijs.

Sic ait, cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,

Hæc tibi ò miser perficiam & explebo.

35 Nos quidem sic verbis excipientes tristibus

Sedebamus : ego quidem super sanguine gladium tenebam.

Idolum verò ex altera parte socij multa loquebatur.

Advenit

Ιφθίμα τ' Αἶδῃ καὶ ἱπικῇ Περσιφονείῃ.
 Αὐτίρ ἐγὼ ξίφος ὅξυ ἐρύσσά μιν· ὧς μὲν
 Ἡμῶν, ἔδ' εἴωι νεκύων ἀμύνεωα κτελέωα
 Αἵματος ἄσσαν ἰδμεν, πρὶν Τρῆσσι μοι πυθιάσθαι.

Πρώτῃ δ' ἡ ψυχὴ Εὐπλόωρος ἦλθεν ἐπείρου.
 Οὐ γάρ ποτ' ἐτίθασκε ὑπὸ χροῖος ἐρυοδείης.
 Σῶμα γδ' ἐν μεγάροισιν Κίρκης κραταίεσσιν ἦμεις
 Ἀκλαυστοὶ καὶ ἄθικτοι, ἔπει πότος ἄλλ'· ἔπει γε.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δακρυόσσω ἰδὼν, ἐλίσσά τε θυμῷ,
 Καί μιν φωνήσας ἔπει κτερίσσιντα ὠρῶσιν δύναι,
 Εὐπλόωρ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζέφονι ἠερίσσιντα;
 Εφθης πέζος ἰὼν ἢ ἐγὼ ζῶντι μελαίνῃ;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώζας ἠμειβόμοιο μύθεα,
 Διογανὲς Λαιρτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύϊ,

Ἀσέ με δαίμωνος αἴσα κτεκεν, καὶ ἀγέσφατ' οἶνος.
 Κίρκης δ' ἐν μεγάροισιν κραταίεσσιν ἦμεις
 Ἀφ' ὅρροις κραταίεσσιν, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 Ἀλλὰ κραταίεσσιν τίς ποτ' ἐπίσσει, ὅτε μοι αὐχλὺ
 Ἀστυγάτων ἐσθλὴν, ψυχὴ δ' αἰδοῦσα κτεκεν.

Νῦν δὲ σπένδ' ἐπὶ θυμῷ γυναικά μοι παρῶσιν,
 Πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅς ἐστι φειδότης ἰόντι,
 Τηλεμάχου δ' ὅν μοι ὦν ἐν μεγάροισιν ἔλθεις.

Ὅλβια γδ' ὡς ἐσθλὴνδε κτεκεν δέμου ἐξ Αἰδοῦ,
 Νῆστον ἐς Αἰαίῳ χήσεις εὐεργετὰ νῆα,

Ἐνθά σ' ἔπειτα ἀναξέλομαι μνήσεσθαι ἐμῷ,
 Μὴ μ' ἄκλαυστον ἄθικτον ἰὼν ὅππῃ κραταίεσσιν.

Νοσφισθεὶς, μή τι πρὶν μὲν μὲν γένωμαι·
 Ἀλλὰ με κραταίεσσιν ἐπὶ τένεσσιν ἄσπασσιν ἔστιν,
 Σῆμα τέ μοι χαῖται πολὺς ἐπὶ θυμῷ μακρῶς,

Ἀνδρὸς δυσλῶσις, καὶ ἰσομερόσις πυθιάσθαι.
 Ταῦτά μοι πέσσει, πῆξαι τ' ἐπὶ τῷ μῶσι ἱερῶν,
 Τῷ καὶ ζῶς ἔρσσει, ἰὼν μετ' ἐμοῖς ἐπείρουσσιν.

Ὡς ἐφάτ'· αὐτίρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος ὠρῶσιν δύναι,
 Ταῦτά τοι ἄδ' ὁδὸν τελευτήσῃ τε καὶ ἔρῃ.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπίσσει ἀμειβόμενος σφραγίσσει·
 Ἡμεῖς δ' ἐγὼ μὲν αὖτις ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴχων.
 Εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐπείρου πύλῃ ἀγρεύειν.

Ἠλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κρατερὴν ἦν,
 Αὐτολύνου θυγατρὸς μεγαλήτορος Ἀντίκλῆος.
 Τῶν ζῶντων κατέλθοιόν εἰς ἱλίου ἱλῶν·
 Τῶν μὲν ἔγωγε δακρυοσπιδῶν, ἐλίσσεται τε θυμῷ.

5 Ἀλλ' ἔδ' ὥς εἶον αὐτοτέρῳ, πυκινὸν ὥς ἀχρῶν,
 Αἵματος ἄσπον ἡδὺν, πρὶν Τειρεσίᾳο πυθιάσθαι.
 Ἠλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίᾳ Τειρεσίᾳο,
 Χρυστοὶν ἑκάπτεσθαι ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ παρσίει περ,
 Τίπτε αὐτ' ὧς δὺς ἔλπει λιπὼν φάσθαι ἡλίοιο.

10 Ἠλυθες, ὅφρα ἴδῃς ἵκευας καὶ ἀπαιτία χῶρον;
 Ἀλλ' ἀπαχάϊο βέθεσθαι, ἀπαιτῶν ἢ φάσθαισι οὐδὲν,
 Αἵματος, ὅφρα πῶν, καὶ τοὶ νημερτίᾳ εἴπω.
 Ὡς φάτ'· ἔγωγε ἀναχασσάμεν, ξίφος ἀρχαῖον ἔχων
 Καλὴν ἱκατέπηξ' ὃ δ' ἐπεὶ πῖναι αἶμα κελευσέτο.

15 Καὶ τότε δὴ μὲ ἐπίσταν παρσηνύδα μόντις ἀμύνων,
 Νόστον δὲ ζῆαυ μελιηδέα Φαίδιμ' Οδυσσέϊ
 Τὸν δὲ τοὶ ἀρχαῖοι θήσασθός· ἢ γὰρ εἶον
 Λήσσειν Εὐνοσάγαιον, ὃς τοὶ κῆτον ἔνθητο θυμῷ.
 Χυόμεν' ὅππ' οἱ γόν φίλοι ἐξαλάσσεας.

20 Ἀλλ' ἐπὶ μὲν γὰρ ὥς κακὰ ὥς πάχοντες ἔγκριον,
 Αἰεὶ ἰθὺς σὸν θυμὸν ἐρυκακίην καὶ ἐπαίρων,
 20. κιν. Ὅππότε καὶ δὴ πρῶτον πελάσσης εὐεργία νῆα
 Θεριακίῃ νῆσῳ, παρφυγῶν ἰοδῆα πόντον·
 Βοσκομένας δ' ἔνθητε βόας καὶ ἵφια μέλας.

25 Ἠλίοι, ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπικυροῖ·
 Τὺς εἰ μὲν καὶ αἰσινίας ἰάας, ἰέσθαι τε μίδῃα,
 Καὶ κιν' ἔτ' εἰς ἱθάκην κακὰ ὥς πάχοντες ἔγκριον,
 Εἰ δὲ καὶ σῖναι, τότε τοὶ τεκμαίρεσθαι ὀλεσθῶν,
 Νῆι τε καὶ ἐπαίρει· αὐτὸς δ' ὅπως κιν' ἀλύξῃς.

30 Ὅψι κακῶς νείεαι, ὀλίσας ἄπει πάντας ἐπαίρους
 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτριῆς. δῆεις δ' ἐν πῆματι οἰκῶ,
 Ἀνδρῶν ὑπερφιάλκας, οἳ τοὶ βίοτον κατέδυσαν,
 Μισοῦμαι ἀνθηλῶ ἀλοχὸν καὶ ἔδρα δίδωμις.
 Ἀλλ' ἤτοι κούων γὰρ βίαις ἀποτίσσαι ἐλθῶν.

35 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεσηῆρας ἐὼι μεγάροισι ποῖσι
 Κτείνῃς καὶ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ἐξῆ χαλκῷ,
 Ἐρχοῖ δ' ἤπειτα λαῶν εὐῆρες ἑταμόν.

Advenit posthæc anima matris demortuæ,
 Autolyçi filia magnanimi Anticlea,
 Hanc vivam reliqui profectus ad Ilium sacrum :
 Hanc quidem ego desievi conspiciatus, miseratus animo :
 Sed neque sic permittebam priorem: tametſi valdè tristatus,
 Ad sanguinem propè accedere antequam Tireſiam audirem.
 Supervenit tandem anima Thebani Tireſiæ,
 Aureum ſceptrū tenens, me autem agnovit & alloquuta eſt,
 Quid huc ô infelix reſiſto lumine ſolis
 Veniſti ut videas manes & tristem regionem ?
 Sed retrocede à foſſa : remove autem gladium acutum,
 Sanguinem ut bibam, & tibi verè dicam.

Vmbra
 Anti-
 cleæ
 matris
 Ulyſſis.

5

10

Sic ait: ego antè retrocedens, gladiū arg. clavis diſtinctum
 Vagina recondi, ille deinde bibit ſanguinem pigrum,
 Et tum certè me verbis alloquebatur vates inculpabilis,

15

Reditum quæris gratiſſimum eximie Ulyſſes :
 Quem tibi difficilem faciet deus : non enim puto
 Deſitutum Neptunum, qui iram repoſuit animo,
 Iratus, quod ei filium charum excecaviſti.

Tireſiæ
 umbra
 Ulyſſi
 omnem
 itineris
 ſuccèſſu
 prædicit

20

Sed adhuc quidem ſic mala quantumvis paſſi pervenietis,
 Modo velis tuum animum arcere & ſociorum,
 Eo tempore quando primū appuleris firmam navem
 Thrinaciæ inſulæ, ubi effugeris obſcurum pontum :
 Paſcentes autem invenietis oves & pingua pecora
 Solis, qui omnia videt & omnia audit :

25

Has ſi illæſas permiferis, reditūſque memor ſis,
 Sanè adhuc in Ithacæ mala licet paſſi pervenietis.
 Quod ſi læſeris, tum tibi prædico mortem,
 Navique & ſodalibus, ipſe etiamſi effugies,
 Serò calamitoſè redibis, ubi perdideris omnes ſocios.

30

Nave in aliena : invenies autem clades domi
 Viros ſuperbos, qui tibi ſubſtantiam conſumunt,
 Petentes divitiam uxorem & munera dantes.
 Sed certè illorum injuriam ulciſceris adveniens.

35

Cæterū poſtquam procos domi tuæ
 Interfeceris ſive dolo ſive palàm acuto ferro,
 Proſciſcere deinde accepta fabrefacta nave,

Donec

Donec ad illos perveneris qui non sciunt mare.
 Viri, neque sale conditum cibum comedunt,
 Neque sanè hi sciunt naves proras rubricatas habentes,
 Neque fabrefactos remos quique alæ navium sunt.

5 Signum verò tibi dico valdè manifestum, neque te latebit :

Quando certè tibi obviam factus alius viator
 Dixerit te ventilabrum habere super splendido humero.
 Tum certè terræ infiges fabrefactum remum,
 Faciens ritè litatis sacris Neptuno regi,

10 Arietem taurumque, suumque maritum verrem,
 Domum revertèrè, faciàsque sacras hecatombas
 Immortalibus dijs, qui cœlum latum inhabitant.

Omnibus sanè ordine, mors verò tibi ex mari ipsi.
 Debilis sanè talis adveniet, quæ te occidet

15 Senectute sub molli confectum, circum autem populi
 Felices erunt, hæc sanè tibi vera dico.

Sic dixit : cæterum ego ipsum excipiens allocutus sum,
 Tiresia, hæc fortassis decreverunt dii ipsi.

Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,

20 Matris hanc video animam demortuæ :
 Illa tacita sedet prope sanguinem, neque suum filium
 Dignatur palàm aspicere, neque alloqui,
 Dic rex, quo pacto me agnoscat talem esse.

Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est,

25 Facile tibi verbum hoc explicabo & in mente ponam.
 Quemcunque quidem fines mortuorum defunctorum
 Sanguinem prope accedere, ille tibi verum dicet :
 Cui verò invides, ille tibi abibit retrò.

Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis intus

30 Tiresiæ regis, postquam oracula explanavit.
 Cæterum ego illic manebam firmiter, donec mater
 Advenit, & bibit sanguinem nigrum : statim autem agnovit,
 Et mihi lugens verba alata dixit,

Anticlea
 mater

35

Vlyssæm
 alloqui-
 tur.

Fili mi. quo pacto venisti sub caliginem obscuram

Vivus cùm sis ? difficile verò hæc viventibus visu.

Interfunt enim ingentes fluvij & gravia fluentia.

Oceanus quidem primùm quem non licet transmittere

Peditem,

Εἰσέκει τοὺς ἀφίκηται οἱ ἔκ' ἴσπεσι θάλασσαν
 Ἀνίρεις, ἐδὲ δ' ἄλιστα μεμυγμένον εἶδεν ἔδουσι,
 Οὐδ' ἄρα τοῖ γ' ἴσπεσι νίας Φοινίκη περὶ ἔσθης.
 Οὐδ' εὐορέ' ἱερτμοῖ, τὰ τε πλεον' ἰησι πύλονται.

Σήμερ δέ τοι ἐρίω μάλ' ἀεὶ φρονέεις, ἐδὲ σι λήσεις·

5

Ὅππότε κεν δὴ τοι ξυμβλήμεν' ἄλλος ὁδὸς τις

Φῆη ἀθηρηλοῖσθ' ἔχειν ἀνά φαιδίμην ἄμην.

Καὶ τότε δὴ γαίη πηξέεις εὐήρεις ἱερτμοῖ,

Ρέξας ἱερτὸν κελὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,

24. Ερ-
10 ξας

Ἀριφόν, ἑωρὸν τε, συῶν τ' ἐπιθήτορ κλέων,

Οἷμα δ' ἀπείχετο, ἔρδειν δ' ἱερτὸς ἐκαστόμοσ

Ἀθηνάεσσι θεοῖσι, τοῖ ἔργον, εὐρεὺ ἔχουσιν,

Πᾶσι μάλ' ἐξείης. θάνατος δέ τοι * ἐξ αἰλὸς αὐτοῦ

24. Ερ-
10 ξας

Ἀδελχερὸς μάλα θεῶς ἐλευσέσθαι, ὅς κ' ἐσσι πέφυκ

Γῆρας ὑπὸ λιπυρῷ ἀρημνόν, ἀμφὶ δ' * λαοὶ

15. 24.
21. ἱερτ

Ὀλβίοι ἴσονται· τὰ δέ τοι νημερτία εἶρω.

29.

Ὡς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενον ἑωρσίεσσι,

Τειρισίη, τὰ μὲν ἄρ' πῦν ἐπὶ κλώσῳ θεοὶ αὐτοῖ.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως κραδίεξιον,

20

Μητρὸς τίω δ' ὄρω ψυχῇ κατετιθιμένης·

Ἡ δ' ἀκίεσ' ἦσαν χιιδὸν αἴματ', ἐδὲ ὅν ἦόν

Ἐτλη ἱσάντα ἰδεῖν, ἐδὲ ἑωρπυμνήσκαλ.

Εἰπὶ ἀναξ πῶς κέν μ' ἀναγροίη τοῖον εἶναι.

Ὡς ἔφαμίνω, ὁ δέ μ' * αὐτίκ' ἀμειβόμενον ἑωρσίεσσι,

24. αὐ-
25. πς

Ρηιδιόν τοι ἔπος ἐρίω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·

Ὅν πνα μὲν κεν ἰᾶς νεκρῶν κατετιθιμένων·

Αἴματος ἄσπον ἱμῶν, ὃ δέ τοι νημερτὲς εἰσέψει·

Ὡ δέ κ' ἐπιφρονέοις, ὃ δέ τοι πάλιν εἰσὶν ὀπίσσω.

Ὡς φασμένη, ψυχὴ μὲν ἔστη δόμοι ἀίδεος εἶσω

30

Τειρισίαο ἀνακτος, ἐπεὶ κτ' ἦσφατ' ἔλεξεν·

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μὲν ἔμπεδον, ὃφρ' ἐπὶ μέτρη

Ἥλυθε, καὶ πῖναι αἶμα καλαινεφέας. αὐτίκα δ' ἔγνω.

Καί μ' ὀλοφύρομένη ἔπα πλερύντα ἑωρσιόδα,

Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῶφον ἠερέντα.

34

Σωὸς ἰών; χαλεπὸν δ' ἐπὶ ζῶοισιν ὄρωκαλ.

Μίσσας γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δάνα βίεσθρα·

Ὡκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν ἔπειτα εἰσι πρὸς ἡσσαι

Πιεζόν ἰόντ', ἡ μὲν πρὸς ἔχῃ εὐαργία σῆα.
 Ηνωὶ δὲ Τροίηνται ἀλαῖμῳ· σὺ γὰρ ἰκαίνας
 Νηὶ τε καὶ ἐπὶ ἔρσι πολὺν χρόνον; ἔδ' πῶς ἤλθης
 Εἰς Ἰθάκην, ἔδ' αἶδες σοὶ μιγάρεσι γυναικας;

5 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἰὼν μιν ἀμειβομένῳ παρσέειπον,
 Μῆτερ ἰμή, χρυσὸν μοι κητήραρον εἰς Αἴδαο,
 Ψυχῇ χρησόμενον Ὀπθαίῃς Τειρσίαια.
 Οὐ γάρ πω χιδὼν ἤλθον Αἰακίδης, ἔδ' πῶς ἀμῆς
 Γῆς ἐπιβάν, ἀλλ' αἶψ' ἔχων ἀλάλημα οἴζω,

10 Εξ ἧς τὴν πρῶτον ἐπὶ μένῃ Αἰακίμενον διῶ
 Ἰλιον εἰς εὐπυλον, ὅσα Τρώεσσι μετρίμεν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ καὶ ἀπεικίνας κητέλιξον,
 Τίς γὰρ σὺ κῆρ ἐδμήκυσσε πεινηλὴν Ἰθάκῃ;
 Ἡ δὲ λυγρὴ γῆρας, ἣ Ἀρπυμὶς ἰοχίαιρα

15 Οἷς ἀγαιόις βελέσασιν ἐποικισμένη κητέπιφιν,
 Εἰπὲ δέ μοι πατὴρ τίς καὶ ἦν ὅν κητέλειπον,
 Ἡ ἔπ' παρ' κείνοισιν ἔμμεν γέρας, ἥ τις ἦδη
 Ἀνδρῶν ἄλλῳ ἔχεν, ἡμῖν δ' ἔκ' ἔπ' φασὶν ἰσίοχ.
 Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βυλὼν τί τόσον τι,

20 Ἡ δὲ μῦθε πατρὶ πατρί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει.
 Ἡ γὰρ μιν ἔγχετο Αἰακῶν ὅσπερ ἄεστες.

Ὡς ἐφάρμεν, ἣ δ' αὖτί κ' ἀμειβομένοισιν ἀντιμύθεον
 Καὶ λίην κείνη γὰρ μῦθε τιτλησὶ θυμῷ
 Σοῖσιν σοὶ μιγάρεσιν· οἴζυρσι δὲ οἱ αἰεὶ

25 Φθίνουσιν ὕκτες τε καὶ ἡμάτε διακρυχέσθην.
 Σὸν δ' ἔγωγε πρὸς ἔχῃ κελὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκηνος
 Τηλέμαχος τιδὼν ἔμμεται, καὶ δαῖταί εἰσας
 Δαίνυται, ὥς ἐπίοικε δίκαστόλοισιν αἰδὼν αἰγιγαίοισιν
 Πάντες γὰρ κελέουσι. πατὴρ δ' ὅς σ' αὐτόθι μένει

30 Ἀχῆϊ, ἔδ' ὅλινδ' ἐκτίχεται· ἔδ' οἱ εὐνοαὶ
 Δίονι καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήματα στερόμενα
 Ἀλλ' ὅ γε χῆμος μὲν εὐδὲ ὅθι δῖος οἶκος.
 Εὐκὼν ἄγχι πυρῆς, κηκὼν δ' ἔχῃ εἴματα εἰσας
 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶν ἔλθῃσι γέρας τιτλησὶν ὅτ' ὁπῶρ,

35 Πάντα οἱ κ' ἔργων ἀλῶντος οἰοπέδιον
 Φύλακιν κελευσῶν χηκὼν καὶ βεβλήσεται εὐνοαί·
 Εἰδ' ὅ γε καὶ ἄχων. μίγα δ' ὅφρ' ἐπὶ πένθ' αἰεὶ.

Peditem, nisi quis habuerit benè compactam navem.
 Nunc jam à Troja errans huc venisti
 Cum navique & socijs longo tempore, nondum accessisti
 Ad Ithacam ? neque vidisti domi uxorem ?

Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens allocutus sum,
 Mater mea, necessitas adegit me ad Plutonis ædes,
 Ab anima oraculum suscepturum Thebani Tirefiz.
 Non enim dum prope veni Achaiam, neque nostram
 Terram ascendi, sed semper habens erro ærumnam,
 Ex quo primùm sequebar Agamemnonem divinum
 Ad Ilium eximios equos nutriens, ut cum Trojanis bellarem.
 Sed age mihi hoc dic & verè narra,

Quod te fatum edomuit sævæ mortis ?
 An diuturnus morbus aut Diana sagittis gaudens
 Suis levibus jaculis superveniens occidit ?
 Dic autem mihi & de patre & filio quem reliqui,
 An adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquam jam
 Virorū alius habet, me autem non amplius putat rediturum.
 Dic autē mihi desponsatæ uxoris consiliūque mentēmque
 An manet cum puero, & salva omnia custodit,
 An jam duxit Græcorum eam qui sit optimus ?

Sic dicebam : ipsa statim respondit veneranda mater,
 Et sanè illa quidem manet afflicto animo
 Suis in ædibus : ærumnæ autem illi semper
 Absumuntur noctesque diēsque lacrymanti :
 Tuū verò nōdū quisquā possidet pulchrū præmiū, sed quietus
 Telemachus possessionibus utitur & convivio æqualia
 Apparat, quæ decet principem virum curare.

Omnes enim vocant, pater autem tuus illic manet
 In agro, neque in urbem concedit, neque illi lectuli
 Strata & chlænz, & stragula admiranda :
 Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia in domo
 In pulveribus prope focū, laceras vero corpori vestes induit
 Cæterùm postquam venit æstāsque virescēsq; autumnus
 Undique illi per fertilem partem vineæ vitiferae
 Ex folijs delapsis humi sternitur lectulus :

Hic ille jacet tristis, ingentem autem in mente dolorē auger
 Tuum

Vlysses
 quaerit
 ex matre
 conditio
 nem uxoris
 filij,
 & patriæ.

Tuum fatum deflens, molesta autem senectus venit.

Sic enim etiam ego perij, & fatum contraxi.

Neque me domi sagittandi perita jaculatrix

Suis mitibus telis superveniens interemit,

5 Neque aliquis me morbus invasit, qui maximè

Tabe horrenda ex membris tollit animum.

Vlysses Sed me ruique desiderium, tuæque curæ inclyte Ulysses,

conatus Tuâque benignitas dulci animo privarunt.

matrem Sic ait : cæterùm ego volui mente deliberans

amplecti

frustratur

10 Matris meæ animamprehendere defunctæ :

Ter quidem irrui, amplectique me animus invitabat :

Ter autè mihi ex manibus instar umbræ, similis etiâ somnio

Avolabat: mibi verò dolor acutus exoriebatur ex animo ma-

Et ipsam alloquutus verba velocia dixi, (gis,

15 Mater mea, cur me non expectas amplecti cupidum,

Ut etiam apud inferos charis circa manibus amplectentes

Utérque sævo saturemur luctu ?

Nunquid mihi idolum hoc illustis Proserpina

Incitat, ut adhuc magis lugens ingemiscam ?

20 Sic dicebam : ipsa rursus respondit veneranda mater,

Matrem Eheu fili mi super omnes infelix viros,

Vlysses Minimè Proserpina Jovis filia eludit,

alloqui- Sed ipsa lex est mortalium, cùm mortui fuerint.

car. Non enim amplius carnesque & ossa nervi sustentant,

25 Sed ea quidem ignis forte robur ardentis

Absumit statim, ut primum reliquit alba ossa animus,

Anima verò tanquam somnium avolitans evolavit.

Sed in lucem viventium celerrimè contende, hæc autè omnia

Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.

30 Nos quidem sic verbis respondebamus : ipsæ fœminæ

Accesserunt (egit enim inclyta Persephone)

Quotquot optimatum uxores erant, atque filiæ.

Illæ autè circa sanguinè nigrū frequentes congregabantur.

Cæterū ego consultabam quo pacto interrogarem singulas :

35 Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium,

Stricto acuto gladio crasso à fœmore,

Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.

Illæ

Σοὶ * πότμον γρόνι χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.

25. ἰδ-
τω πι-
δίνω.

Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἰπίσω.

Οὕτ' ἔμ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπὸς ἰοχίμερος

Οἷς ἀγανοῖς βελέσων ἐπιχαλμὴν κατὰ πτεφρον,

Θυτὶ τις οὐδ' μοι γῆρας ἐπήλυθεν, ἣ τε μάλιστα

5

Τηκεδνὴν συμερὴ μελέων ἐξείλιτο θυμὸν.

Ἀλλὰ μισὸς τε πόθος, σὺν τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσ',

Σήτ' ἀγανοφροσύνη μελιηδία θυμὸν ἀπύρρει.

Ὡς ἔφατ' αὐτὰρ ἔργον ἔθελον φρεσὶ μετμηρεῖας

Μητρός ἐμῆς ψυχῷ ἰλίεν κατεπθεινείης.

10

Τεῖς μὲν ἰφωρεμέδων, ἰλίεν τέ με θυμὸς ἄνωγα.

Τεῖς δὲ μοι ἐκ χερῶν Σικεῖ ἱκλον ἣ καὶ ὀνείρων

Ἐπὶ κ' ἔμω δ' ἄγος ὅξυ γένεσκειτο κηρυθὶ μάλλον.

Καὶ μιν φωνήσας ἐπὶ πειρώσιν τε περσσηδῶν,

Μῆτρ' ἐμὴν, πὶ νύ μ' ἔμείνεις ἰλίεν μεμνῶνται,

15

Ὀφρα καὶ εἰν αἰδέομαι φίλα πατρὶ χεῖρες βάλοιτε

Ἀμφοτέρω κενεργῷ πεπερπάμεντα γόοιο;

Ἡ τί μοι εἰδῶλον τόδ' ἀγανὴ Περσφόρεια

Ὡτρυν', ὅφρ' ἐπ' ἄλλων ὀδυρμένοισι σταχίζω;

Ὡς ἰφάμεν' ἣ δ' αὐτὶς ἀμείβετο πότνια μήτηρ.

20

Ὡ μοι τέκνον ἐμὸν, πῆρ' πάντων καμμορεφωτῶν,

Οὕπ' σε Περσφόρεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,

Ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτι κέν τι γένωσιν.

Οὐ γὰρ ἐπὶ σάρκασι καὶ ὅσῃα ἴνες ἔχουσιν,

Ἀλλὰ καὶ μὲν τίς πυρὸς κρηπτερὸν μὲν αἰθουμήριο

25

Δαμναῖ, ἔπει καὶ πρῶτα λίπη λιῦν' ὅσῃα θυμὸς,

Ψυχὴ δ' ἡνὶ ὀνείροισι λαοπαυμέλῃσι πτότῃται.

Ἀλλὰ φέως δὲ παρὰ χεῖρας λιλαίειο, βῶνται ὅ πάντες

Ἰδ', ἵνα καὶ μετὰ πιδεῖ τι ἢ εἴπησιν γυναικί.

Νῶϊ μὲν ὥς ἐπίσταν ἀμειβόμεθ' αἱ ὃ γυναικες

30

Ἡλυθον (ὥτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσφόρεια)

Ὅσται ἀετῶν ἄλλοι ἐπὶ ἡδὲ θυγατρί.

Αἱ δ' ἀμφοῖν αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἤγαγόν τε.

Αὐτὰρ ἐγὼ βύλευον ὅπως ἐξείομαι ἰκάνων.

Ἡ δὲ δὲ μοι κτ' θυμὸν ἀετῶν φαίνεται βελη,

35

Σπασσάμεν' περὶ νηκὲς ἀορ' παρὰ πρὸς μερῶν.

Οὐκ εἴην πινέειν αἶμα πάντας αἶμα κελαινόν.

28. ἦδ' Αἰ ᾗ ἀπομνηστῆαι ἐπήισατο, * ἣ ᾗ ἐκείνη
 Οὐράγον ἐξαγύρειν· ἰγὼ δ' ἱρίαινοι ἀπαίσαι.
 29. πρῶ Εὐδ' ἦτοι * πρῶτ' ἴδον ἰδυπατέρειαν,
 τὸν Ἡφάστο Σαλμωνῆ^ο ἀμύμν^ο ἐκρηγας εἰσα,
 5 Φῆ ᾗ Κρητῆ^ο γυνὴ ἑμὲρμαι Αἰολίδας,
 Ἡ ποταμῷ ἤρσασατ' Εὐειπῆ^ο θάλασσα,
 Ος πολὺ κῆλδιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησι·
 Καί ῥ' ἐπ' Εὐειπῆ^ο πωλόσκετο κηλὰ ρέεθρος.
 Τῷ δ' ἄρα εἰσάμν^ο Γαίηοχος ἐνοσίγαι^ο,
 10 Ἐν ἀπορῆς ποταμῷ παρελίζατο διηέιν^ο.
 Πορφύρειον δ' ἄρα κύμασ' ἀειπαῖθ' ἔρεϊ ἴσεν
 Εὐρυτῆ^ο, κρύψιν τε θῆ^ον θνητῶν τε γυναικῶν.
 Λῦσε ᾗ παρθέτῳ Ζώνῳ, κ' δ' ὕπνον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλειοσι θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 15 Ἐν τ' ἄρα εἰ φῦχρὰ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' εἰόμελεις.
 Χαῖρε γυνάικι φιλότῃ, παρὰ πλοῦτος δ' ἐναιωτῆ
 Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ ἔκ δ' αὖτε Φαίλοι εὐναὶ
 Ἀχαιῶν. σὺ ᾗ θεὸς κημέειν, ἀπταλέρμαί τις
 Νῶν δ' ἔρχετο σὺς δῶμα, κ' ἴχθεο, μετ' ὀνομαλῆης·
 20 Αὐτὰρ ἰγὼ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίγαιος.
 Ως εἰπὼν, ὥπτε πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
 Ἡ δ' ὑπεκυσσάμην, Περίῳ τέκε κ' Νηληϊά,
 Τῷ κρατερῷ θεοῖ ποτε Διὸς μεγάλοιο γαῖαν ἴδω
 Ἀμφοτέρω· Περίης μὲν ἐν εὐρυχωρῇ Ἰαολκῇ,
 25 Νῆε πολὺρρῳ^ο, ἐ δ' αἶ^ο ἐν Πύλῳ ἡμαθίῳ^ο.
 Τῆς δ' ἐπὶ τῆς κρυφῆς τέκε βασίλῃα γυναικῶν,
 Αἴσανά τ', ἦδ' Φίρη τ', Ἀμυτιάδα δ' ἱπποχάρμην.
 Τῷ ᾗ μετ', Ἀντιόπῳ ἴδον Ἀστυπόιο θυγάτηρ,
 Ἡ δὲ κ' Διὸς εὐχετ' ἐν αἰθήρῳ ἵκνῃσιν ἰαῶσθαι,
 30 Καί ῥ' * ἔτεκεν δύο παῖδ' Ἀμφιόνα τι Ζῆσιν τι,
 Οἱ πρῶτον Θέλης ἴδον ἐκπαῖν ἱπποκύλοιο.
 Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ * ἔμην ἀπύργωτον γ' ἰδύσασθαι
 35 Ναιμῶν εὐρύχωρον Θέλῳ, κρατερῶ^ο ἴοντι.
 Τῷ ᾗ μετ', Ἀλκμήῳ ἴδον Ἀμφιτῆ^ο ἀχρηστῶν,
 35 Ἡ ῥ' Ἠοακλῆα θρασυμύμενονα θυμολέοντα
 Γαῖαν, ἐν αἰθήρῳ Διὸς μεγάλοιο μιν γείσσει.
 Καὶ Μιγάρε^ο, Κρείοντ^ο ὑπερβόμοιο θυγάτηρ,

Illæ verò deinceps accedebant, unaquæque autem
 Suum genus narrabat, ego autem interrogabam singulas.
 Hic videlicet primam Tyro vidi bono patre natam,
 Quæ dicebat Salmonei inculpati filiam esse.
 Dicebat autem Crethei se uxorem esse Æolidæ,
 Quæ fluvium amavit Enipeum divinum,
 Qui multo pulcherrimus fluviorum per terram labitur :
 Et juxta Enipei versabatur pulchra fluentia.

Tyro.

Enipeus
fluvius.

Huic certè assimilatus Neptunus terram continens
 In ostijs fluvij accubuit vorticosi :
 Cæruleum quidem circa fluctû circumstitit monti æqualem
 Curvatum, abscondit autem deum mortalemque fœminam.
 Soluit autem virginali zonam somnûmque super infudit.
 Cæterùm postquam perfecit deus amatoria opera.
 Inhæsit sanè manui verbumque dixit & proloquutus est,
 Gaude mulier in amicitia, circumvoluto autem anno
 Paries pulchros liberos, quoniam non inanes concubitus
 Immortalium tu verò hos nutri & educa :
 Nunc autem feras ad domû & tibi cave: ne vero nominaveris,
 Cæterùm ego tibi sum Neptunus terræ quassator.

10

15

20

Sic loquutus, pontum subiit fluctuantem,
 Illa autem imprægnata Peliam peperit & Neleum,
 Qui inclyti ministri Jovis magni erant
 Trinque : Pelias quidem in spatioso Jaelco
 Habitabat pecorosus, hic verò in Pylo arenosa,
 Alios verò socios marito peperit regina fœminarum,
 Æsonemque atque Pheretrè, Amithaonæque gaudentē equis.

25

Post hanc Antiopem vidi Asopi filiam,
 Quæ certè & Jovis gloriabatur in ulnis dormiisse,
 Et habuit duos filios Amphionemque Zethumque,
 Qui primi Thebarû fundamenta locarunt septem portarum,
 Turribusque circûdederunt: postquâ nō ipsas absque turribus
 Habitare latas Thebas quamvis fortes essent. (poterant

Antiopa

30

Posthanc autem Alemenam vidi Amphitryonis uxorem,
 Quæ Herculem audacem animum leonis habentem
 Peperit in complexu Jovis magnanimi congressa :
 Et Megaram Creontis superbi filiam,

Alemena

35

Megara.

Hanc

Hanc habuit Amphitryonis filius robore semper indomitus.

Epicaſte Matrémque Oedipodis vidi pulchram Epicaſtem,
Quæ ingens facinus commiſit inſipientia mentis
Nupta ſuo filio, ille ſuum patrem interficiens
5 Uxorem duxit, ſtatim autè vulgata dij fecerunt hominibus
Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens,
Thebanis imperabat decorum dira per fata.
Illa abiit in Plutonis domum validas portas habentem,
Alligato fune ſummo ab alta trabe,

10 Suo dolore correpta, huic dolores reliquit poſt ſe
Valdè multos, quotquot matris Furiz efficiunt.

Chloris. Et Chlorin vidi perpulchram, hanc olim Neleus
Uxorem duxit ſuâ propter pulchritudinē, poſtquā præbuit
Minimam natu puellam Amphionis Jaſidæ, (ſponſalia,

15 Qui quondam in Orchomeno Minyeo fortiter imperavit,
Atque in Pylo regnavit, peperit autem illi pulchros liberos
Neſtorémque Chromiúmque Periclymenúmque ſuperbum.

Pero. Poſt hos eximiam Pero peperit miraculum hominibus,
Quam omnes precabantur accollæ, neque Neleus

20 Huic dabat qui non boves latis frontibus
Ex Phylacé abegerit vis Iphicleæ
Indomitas, has ſolus promiſit vates inculpatus
Abacturum, ſævum autem dei fatum impedivit
Vinculáque ſæva & paſtores agreſtes.

25 Sed quando certè menſesque & dies perficiebantur,
Rurſus circumvoluto anno, & advenerunt horæ,
Tum certè ipſum ſolvit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia loquutū, Jovis autè perficiebatur conſiliū.

Leda. Et Ledam vidi Tyndari uxorem,

30 Quæ ex Tyndaro ſapientes peperit filios,

Caſtor & Pollux. Caſtoremque equorū domitorē & pugnis valentē Pollucem:
Hos ambos viventes detinet fertilis terra.

Qui etiam infra terram honorem ab Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rurſus

35 Moriuntur, honorem autem ſortiti ſunt æqualem dijs.

Iphimēdia. Poſt hanc Iphimēdiam Aloëi uxorem

Aſpexi, quæ ſanè dicebat Neptuno commixtam fuiſſe,

Τὼ ἔχον Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μὲν ὦ αἶν Ἀταρῆς.
 Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον χαλκῷ Ἐπικρήϊν,
 Ἡ μίγα ἔργον ἔρεξιν αἰδρεῖται νόοιο,
 Γνωκμένη ᾧ ἦεν· ὁ δ' ὅν πεπτεῖ ἔξιν ἄελλας
 Γῆ ἄρ', ἄφαρ δ' ἀνάπτει θεοὶ θέντο ἀνθρώποισι.
 Αἶψ' ὁ μὲν ἐν Θῆβη πολυηράτω ἄλγος πάσχει,
 Καδμείων ἑσπέρῃ, θῆν' ὀλοῦσ' ἀφ' ἑσπέρης.
 Ἡ δ' ἔσθ' εἰς Αἰδῶο πυλάεσσιν ἔσπετο,
 Ἀψαυμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μεταθροῦ,
 Ω ἄχρ' ἰσχυρήν. τὴν δ' ἄλγος χαλκῷ ὅπισθεν
 Ποικίλ' ἔχον, ὅσῃ τε μετ' ἑσπέρῃ Εὐρυπύκνῃ.
 Καὶ Χλωρὴν εἶδον ὤφεικα δαίμων, τὴν πότε Νηλεὺς
 Γῆ ἄρ' ἰὸν μὲν ἔχον, ἔπει ποτὶ μερῇ ἴδονα,
 Ὀλοπατὴν κρυφίῳ Ἀμφίβοιόσιν ἰασίδω,
 Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηῖ ἴφιν ἄσασιν·
 Ἡ δὲ Πύλος βασιλεὺς, τίκεν δὲ οἱ ἄγλαα τέκνα,
 Νέστωρ τε. Χρῆμιόν τε, Περικλῆ μὲν τ' ἀγέραςιν.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμῳ Πηρῶ τίκε, θῆν' ἔσπετο βροτοῖσι.
 Τὼ πάντες μενέοιτο ὤφεικα δαίμων, ὅδ' ἔσπετο Νηλεὺς
 Τῷ ἰδῶν δὲ μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπης
 Ἐκ Πυλάκης ἰλάσσει βίης Ἰφικληΐης
 Ἀργαλίας, τίς δ' οἷα ὑπὸ σῆμα μάντις ἀμύμων
 Ἐξελάσας· χαλκῷ ἔσπετο, ὅδ' ἔσπετο πύκνῃ.
 Δισμυρὶ τ' ἀργαλίοι, καὶ βυκτοῖσι ἀγροῖωται.
 Αἶψ' ὅτι δὴ μενέοι τε καὶ ἡμίονοι ἔσπετο πύκνῃ
 Ἀψ' ὤφεικα δαίμων ἔσπετο, καὶ ἐπὶ λυθὸν ὄρεα,
 Καὶ τίς δὴ μιν ἔλυσεν βίη Ἰφικληΐης,
 Θέσφαται πάντ' εἰπόντι, Διὸς δ' ἔσπετο βυκτοῖσι.
 Καὶ Λήδην εἶδον τὴν Τυωδαρίην ὤφεικα δαίμων,
 Ἡ δ' ὑπὸ Τυωδαρίῳ κρυπτομένην ἔσπετο πύκνῃ.
 Καὶ πύκνῃ ὑπὸ Τυωδαρίῳ κρυπτομένην ἔσπετο πύκνῃ.
 Τὴν ἀμφὶ ζῶντι κατέχευε Φυσιζῶντι αἶμα.
 Οἱ καὶ νέρθεν γῆς πύκνῃ πύκνῃ Ζηνὸς ἔχοντες,
 Αἰδομένη μὲν ζῶντι ἔσπετο πύκνῃ, αἰδομένη δ' αὖτε
 Τίθειαν, πύκνῃ ἔσπετο πύκνῃ ἔσπετο πύκνῃ.
 Τὴν ἔσπετο, Ἰφικληΐης Ἀλκίῳ ὤφεικα δαίμων
 Εἰσίδον, ἥ δὲ Φαίσκει Ποσειδῶντι μεγάλῳ

Καί ῥ' ἔπικεν δύο παῖδες (μινωθαδῖον ἢ γανιάδην)
 Ωπὲν τ' αἰνέθιον, τηλεκλήτον τ' Εφιαλτήν,
 Οὓς δὴ μηκίστους θρέψι ζείδωρος ἄρουρα.

25. μετ' Καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γὰρ κλυτὸν Ωρεάωνα.

ἀγα- 5 Εννέωρε γάρ τοῖγα καὶ ἐννέαπήχας ἦσαν
 κλυτὸν Εὖρεος, αὐτὰρ μῆκός γε γανιάδην ἐννιόργχοι.

ῥίωνα Οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτῃν ἐν Ολύμπῳ

Φυλόπιδι σῆσειν πολυαΐκας πολέμιοι

Οσσαν ἔπ' Οὐλύμπῳ μέμεσσαν θήλην, αὐτὰρ ἔπ' Οάσῃ

10 Πήλιον εἰροσίφυλλον, ἵν' ἔρχανός ἀμβρόσιος εἴη.

Καὶ νῦν κεν ἐξέτελεσσαν εἰ ἤβης μέτερον ἦεντο·

Ἀλλ' ὅλειςιν Διὸς υἱὸς ὃν ἤνικμος τέκε Λητώ,

Ἀμφοτέρω, πρὶν σφῶϊν ἔσπε κροτάφοισιν ἰχλὺς

25. γένος Ἀθηῶνα, πυκνίσσῃ τε * γένῳ εὐαφῇ λάχνη.

15 Φαίδρῳ τε Πρῶκῳ τε ἰδὼν, καλλύτ' Ἀετιάδην,

Κέρῳ Μίνω· ὁλοόφρονης, ὃν ποτὶ Θηοτύς

Ἐκ Κρήτης ἐς ῥωμὸν Ἀθῶνάων ἱερέων

Ἡγμῶν, καὶ δ' ἀπίνητο· πάρος δέ μιν Ἀρτιμῆς ἔχε

Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διόνυσσῃ μαρτυράησι.

20 Μαῖράν τε Κλυμδρῶν τε ἰδὼν, συζελώ τ' Εραφύλλῳ.

Ἡ χρυσὸν φίλε ἀνδρὸς ἐδέξατο πρηνέσσω.

Πάσας δ' ἐκ αὐτῶν μνηστήσμεαι καὶ ὀνομήνῳ

Οσας Ἡρώων αἰλόχους ἰδὼν ἠδὲ θυγάτρους.

25. φ. 31 Πρὶν γάρ κεν καὶ νῦν * φθεῖτ' ἀμβρόσιος· ἀλλὰ καὶ ὤρεν

τ' 25 Εὐδαινὴ ἐπὶ νῆα θολὴν ἔλθοντ' ἐς ἐπαιέους,

Ἡ αὐτῇ· πομπὴν ἢ θοῖς ὑμῖν τι μελήσει.

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγίνοντο σιωπῇ·

Κηληθμῶ δ' ἔχοντο κατὰ μεζάρια (κρίοντες).

Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκάλευκος ἔρχετο μύθων.

30 Φαίηκας, πῶς ὕμειν αἰνέσῃ ὅσα φαίνεται εἶνα

Εἶδος τε μέγας τε· ἰδὲ φρένας ἔνδον ἴσας;

Ξεῖνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἔχαστος δ' ἔμμερος πρηνής.

Τῷ μὴ ἱππευγῆμοι δαπνίμπετι, μηδὲ πὰ δῶρα

Οὕτω χρηίζοντι καλέεσσι, πολλὰ γὰρ ὕμειν

35 Κτήματ' ἐνὶ μεζάρεσσιν ἔων ἰότητι κέονται.

Τοῖσι ἢ καὶ μετέπειτα γέρων ἤρως ἔλῃη,

Ὅς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν ὠφραγνέστερος ἦεν,

Et peperit duos filios, brevis autem vitæ fuerunt,

Orúmque virilem, inclytúmque Ephialtem

Orus &
Ephialtes.

Quos certè longissimos enutrivit alma terra,

Et longè pulcherrimos post inclytum Oriona.

Novennes enim cùm essent, novem cubitorum erant

Latitudine, cæterùm longitudo erat novem ulnarum.

Qui sanè immortalibus minabantur in Olympo.

Moturos certamen tumultuosi belli,

Ossam super Olympum conati sunt imponere : cæterùm Ossæ

Peleum frondosum, ut cælum pervium esset.

Et fortassis perfecissent si ad pubertatis mensuram venissent,

Sed perdidit Jovis filius, quem pulchricoma peperit Latona

Ambos, antequam ipsus sub temporibus lanugo

Floreret, ornarentúrque genæ florenti barba.

Phædrámque Procrámque vidi pulchrámque Ariadnam

15
Ariadna.

Filiam Minois prudentis : quam olim Theseus

Ex Creta in solum Athenarum sacrarum

Duxit quidè, sed nò potitus est : antea autè ipsū Diana detinuit

Dia in circumflua, Bacchi testimonio.

Mætámque Clymenémque vidi odiosámque Eriphylem,

20
Eriphyle

Quæ aurum dilecti viri accepit preciosum.

Omnes verò non ego eloqui possum neque nominare,

Quotquot Heroum uxores vidi & filias,

Antea enim etiam nox periret immortalis : sed etiam horæ

Dormiendi, sive ad navem celerem digressum ad socios,

Sive hîc, reductio autem dijs vobisque curæ erit.

Sic ait : hi certè omnes quieti facti sunt silentio,

Voluptate autem tenebantur per domum obscuram.

His verò Arete albis lacertis cœpit sermonibus,

Arete
Phaeacis

Phæaces, quo pacto nobis vir ille apparet esse,

30
alloquitur.

Formaque magnitudineque, atque mente intus æquabili ?

Hospes sanè meus est, unusquisque autè particeps est honorû.

Ideo non festinantes dimittite, neque dona

Sic egenti decidite multa enim nobis

Bona in ædibus deorum benignitate jacent.

35

Inter illos autem interfatus est senex heros Echeneus,

Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

O amici, non scilicet nobis præter opinionem, & à scopo
Loquitur regina prudens, sed obedite :

Alcinoo autem ex ipso sequetur opusque dictumque.

Hunc autem rursus Alcinoos excepit dixitque,

5 Hoc quidem sic erit verbum, si modo ego
Vivus Phæacibus navigandi peritis imperabo.

Hospes autem sustineat, tametsi reditus indigus est :

Permaneant igitur expectare in crastinum, donec totum

Munus perficiam, deductio autem viris curæ erit (pulo.

10 Omnibus potissimum autem mihi. hujus enim imperium est in po-

*Ulysses
Alci-
noos al-
loquitur*

Huic respondens alloquutus est prudens Ulysses,

Alcinoë rex omnium gloriosissime populorum,

Si me etiam in annum jusseritis hic manere,

Deductionemque apparaveritis, & splendida dona dederitis,

15 Profecto illud malle, & sanè utilius esset

Pleniori cum manu charam ad patriam pervenire,

Et magis honorandus & charior viris essem

Omnibus, quotquot me in Ithacam videriot reversum.

Hunc rursus Alcinoos alloquutus est dixitque,

20 O Ulysses ideo neutiquam te comparamus aspicientes,

Impostoremque esse & furem, perinde ut multos

Pascit terra nigra erroneos homines,

Mendacia concinnantes, unde rem nemo intelligere potest.

Tibi inest forma verborum mentisque bonæ,

25 Historiam verò ut musicus ex ordine recensuisti.

Omnium Græcorum tuique ipsius dolores tristes.

Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,

Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui te ipsum

Ad Ilium simul consecuti sunt, & illic fatum nacti sunt.

30 Nox hæc valde longa, immensa: neque tempus est

Dormire in ædibus: tu autem mihi dic mira opera,

Sed ad auroram divinam sustinerem, quando mihi tu

Velles domi meos tuos dolores dicere.

Hunc autem excipiens alloquutus est prudens Ulysses,

35 Alcinoë rex omnium gloriosissime populorum,

Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi :

Si adhuc audire utique cupis, non sanè ego

ὦ φίλοι, ἔμνῃμι ἀποχρηστὸν ἔδ' ἀποδῆξαι
Μυθεῖται βασιλῆα φερίφρον, ἀλλὰ πῆριδι.
Ἀλκινόωδ' ἐκ τῷδ' ἔχεται ἔργον τι ἔπος τι.

28. Ἀλ-
κίνο

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φωνήσας τε,

5

Τῷτο μὲρ ἦτο δὴ ἔσται ἔπος· αἶκεν ἔργα

Ζεὺς Φαιήκιοι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

Ξείνος ἢ τλήτω, μάλα σφ' ἰστίο χαρίζων,

Εμπης οὐκ ἐπιμύεται * ἰς αἶετον, εἰσέκε πῦκον

28. ἰσπ
υρασι

Δωπίνῳ πλίσσω, πομπὴ δ' ἀνδρῶσι μελήσει

10

Πᾶσι, μάλιστα δ' ἑμοί. τῷ γὰρ κερῆτος ἔσ' ἐοίδημα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀελοδίκετε λαῶν,

Εἰ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνέργειτ' αὐτῷ μίμνῃν,

Πομπὴν τ' ἐτρώοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδύτε,

Καί κε τὸ βυλοῖμά μιν, καί κιν πολὺ κέρδιον εἴη

15

Πλησύνει (ὡς) χερσὶ φίλῳ ἐς πατρίδ' ἰκίεσθαι

Καί κ' αἰδοῖό τερος καὶ φίλτερος ἀνδρῶσι εἴλω

Πᾶσι ὅσοι μ' Ἰθάκῃ ἢ ἰδοῖατο ἱοσησιναι.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φωνήσας τε,

ὦ Ὀδυσσεύ, τὸ μὲρ ἔπι σ' ἕσπερ μὲρ εἰσπράσσοντες

20

Ἡπειρωτῆς τ' ἑμὲ καὶ ἐπὶ κλοπῇ, οἷά τι πύλλαις

Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυαγριῆς ἀνθρώπων,

Ψεύδεά τ' ἀρτυῖοντας ὅθην καὶ τις ἐδὲ ἰδοῖτο.

Σοὶ δ' * ἐνὶ μὲρ μορφῇ ἔπειν, ἐνὶ ἢ φρένες ἰσθαί.

28. ἔπι
25

Μῦθον δ' ὡς ὅ, τ' αἰοῖδ' ἐπιστεμῶν κατέλεξας,

Πάντων τ' Ἀργείων σὺ τ' αὐτῷ κήδαι λυγρὰ.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ τε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καθεύλιξον,

Εἰ πῶς ἀντηγῶν ἱπάρων ἴδεις, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ

ἱλίοι εἰς ἄμ' ἵποντο, καὶ αὐτῷ πότμον ἱπῶσιν.

Νῦν δ' ἦδ' ἐγὼ μάλα μακρὴν, ἀγίσφαστα * ἐδὲ πῶ ὤρῃ

30

Εὐδὴν ἐν μεγάροισιν· σὺ δέ μοι λέγε θήσελας ἔργα,

Καί κιν ἐς ἡῶ δῖαν ἀναχοίμεν, ἔτι μοι σὺ

Τλαίης ἐν μεγάροισιν τοὶ σὲ κήδαι μενῆσκαλ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀελοδίκετε λαῶν,

35

Ὡρῃ μὲρ πολίων μῦθων, ὥρῃ ἢ καὶ ἔπος.

Εἰ δ' ἔσ' ἀντιγνῶμαι γε λιλαίεσθαι, ἔκ αὖν ἔργα

Τέτων Ζοι φθονίοιμι κ' οἰκτροτέρ' ἀλλ' ἀγρευῶσαι
 Κήδ' ἐμῶν ἐπείρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοιντο.
 Οἳ Τρώων μὲν ὑπὲρφυρον σπείσαν ἀντίω,
 Εν ὅσῳ δ' ἀπώλοντε κτεκῆς ἰότητι γυναικῆς.

5 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπισκέδασ' ἄλκυδις ἄλλη
 25 Αἰὲθ' Ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτέρων,
 ἤλθ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
 Ἀχινυμένη· παρὲ δ' ἄλλαι ἀγχιέρι· ὅσσην ἄμ' αἰτῇ
 Οἴκαρ ἐν Αἰγίοιοιο θάινον κ' πότμον ἐπίσσω.

10 Εἴγω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος ἐπεὶ πῖν' αἶμα κελευνόν.
 Κλαίει δ' ὄρα λιγύς, θλαστὴν κ' δάκρυον εἴδων,
 Πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας· ὀρεῖσάδ' ῥηταίνων.
 Ἀλλ' ἔγ' αἶσ' οἳ ἐγ' ἴω ἴς ἐμπεδός, ἐδὲ π' κίχους
 Οἷη παρὲς ἴσκειν ἐνὶ γναμπλοῖσι μέλισσι.

15 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυα τ' ἰδὼν, ἐλίσσά τε θυμῷ,
 Καί μιν φωνήσας ἐπὶ πτερύγεσσιν ἑσπασύνων,
 Ἀτρεΐδῃ κύδιε αἰετ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 Τίς νύ σε κῆρ ἰδάμεοσι ταυηλεγέῃ θανάτιοι;
 Ἡε σέ γ' ἐνήρασι Ποσειδάων ἰδάμεοσιν,

20 Ορσας ἀργαλέον ἀνέμων ἀμείζατον αὐτμῶν,
 Ἡε σ' ἀνάρσοι ἀνδρες ἰδῆλῆσιν ἐπὶ χέρσιν,
 Βῆς παρταμένομβρον, ἡδ' οἷῳ πάσα κηλὰ;
 Ἡε παρὲς πτόλι· μαχόμενον, ἡ γυναικῶν;
 Ως ἰφάμελιν· ὃ δέ μ' αἰτῇ ἀμειβάμενον παρσίνε.

25 Διογνὺς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Οὐτ' ἐμὲ γ' ἐν ἰήσιν Ποσειδάων ἰδάμεοσιν,
 Ορσας ἀργαλέον ἀνέμων ἀμείζατον αὐτμῶν,
 Οὐτ' ἐπὶ ἀνάρσοι ἀνδρες ἰδῆλῆσιν ἐπὶ χέρσιν·
 Ἀλλὰ μοι Αἰγιάδος πύξας θάλατάν τε μέγαν τε,

30 Εκτα Ζυὸ ἔλομβρῃ ἀλόχῳ, οἰκόνδε κελίσσας,
 Δεπίστας, ὡς τις τε κτεκταται βοῶν ἐπὶ φάτῃ,
 Ως θάινον οἰκίαν θανάτῳ· παρὲ δ' ἄλλοι ἐπὶ ῥοῖ
 Νωλεμῶς κλείοντε, σύες ὡς ἀρχέδοντες,
 Οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὶ μέγα δυναμένοιο

35 Ἡ γάμοι, ἡ ἐσθλὴ, ἡ εἰλαπίνῃ πεπληγῇ.
 Ἡδὲ μὲν παλῶν ἀνδρῶν φόνος ἀντιβόλησας
 Μοιναῖς κλεινομένων κ' ἐνὶ κρητερῇ ὑσμίῃ.

Hæc tibi abnegarim, & miserabiliora alia dicere
 Dolores meorum sociorum, qui jam postea perierunt,
 Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
 In reditu vero perierunt consilio malæ fœminæ.
 Cæterum postquam animas quidem dispersit huc atque illuc §
 Casta Proserpina mulierum fœminarum,
 Supervenit anima Agamemnonis Atridæ,
 Tristis : circum aliæ congregabantur quæcunque cum eo
 Domo in Ægisthi perierunt & fatum contraxerunt.
 Agnovit statim me ille postquam bibit sanguinem nigrum, 10
 Flevit autem ille vehementer floridas lacrymas distillans,
 Extendens ad me manus porrigere cupidus :
 Sed non amplius ei aderat vis firma, neque illa potentia,
 Qualis utique antea erat in mobilibus membris.
 Illum quidem ego flevi ut vidi, misertusque sum in animo, 15
 Et ipsum compellans verba alata dixi,
 Atride rex virorum Agamemnon,
 Quôdnam te fatum domuit asperæ mortis?
 An te in navibus Neptunus domuit,
 Ciens sævorum ventorum immensos flatus ? 20
 An te iniqui viri læserunt in terra
 Boves occidentem atque ovium pulchros greges ?
 An pro urbe pugnantes atque fœminis ?

Sic locutus sū: ille autē me statim excipiens allocutus est,
 Inclyte Laertiade, multiscie Ulysses,
 Neque me intra naves Neptunus edomuit
 Excitato infestorum ventorum magno flatu,
 Neque me hostiles viri læserunt in continente :
 Sed mihi Ægisthus structa mortēque fatōque
 Occidit cum pernicioſa uxore, domum vocatum,
 Cōvivio exceptū: quēadmodū quis occidit bovē ad præsepe.
 Sic perij miserabilissima morte : circum alij socij
 Sævè cruciabantur quemadmodum sues albis dentibus,
 Qui quidem in locupletis viri multum potentis
 Aut nuptijs aut collatio convivio aut dapibus festis, 35
 Sanè quidem multorum virorum cædibus interfuisti,
 Separatim interfectorum, & in forti pugna :

Agamem-
 nonis
 25
 umbra
 suam
 exitium
 Ulysses
 refert.

30

35

Sed

Sed profecto illa potissimum conspicatus ingemisses animo :
 Ut circa crateres mensasque plenas
 Iacebamus in ædibus pavementum autem totum sanguine maduit
 Mœstissimam audivi vocem Priami filiaæ

5 Cassandra, quam occidit Clytæmnestra dolosa

Cassan-
drae cae-
des.

Prope me : cæterum ego à terra manus sublatas

Glytem-
nestrae
saevitia.

Jactabam moribundus in gladium, illa autem imprudentissima

Secessit, neque mihi voluit eunti ad Plutonis

Manibus oculos concludere, atque os componere.

10 Ut non gravius & improbius aliud muliere,

Quæcunque quidem hujusmodi mentefacitora induxerit,

Quale certe & illa patravit facinus indignissimum,

Primario structa marito cæde, utique putabam

Gratum liberis atque mancipijs atque ancillis meis

15 Domum venturum, illa verò res perniciosissimas edocta,

Quæque turpitudinem aspersit etiam venturis in posterum

Mollibus fœminis, etiam illi quæ benefica erit.

Sic dixit : cæterum ego ipsum excipiens allocutus sum,

Eheu quàm sanè genus Atrei altitonans Jupiter

20 Vehementer odit fœminea propter consilia,

Contra
uxores.

Ab initio Helenæ quidem gratia perierunt plures,

Tibi verò Clytæmnestra dolum struxit procul absenti.

Sic dicebā ille autem me protinus excipiens alloquutus est,

Vxori
non le-

Ideoquæ nunc nunquam etiam tu uxori benignior sis,

Neque illi sermones omnes revela quos bene noveris ;

25
merè cre-
dendum

Sed aliud quidem dic, aliud vero celatum fit.

Sed non tibi Ulysses exitium erit ex uxore.

Valdè enim prudens & bene in mente consilia scit

Filia Icarij prudens Penelope.

30 Profecto ipsam nuptam novam reliquimus nos,

Abeuntes in bellum : filius autem illi erat ad mamillam

Infans, qui alicubi nunc in virorum sedet numero

Beatus, certè enim eum pater charus videbit ubi venerit,

Et ille patrem alloquetur, ita ut fas est :

35 Illa autem mea haud filio me saturati uxor

Oculis permittit : prius enim me occidit & ipsum.

Aliud autem tibi dicam, tu autem in mente reconde,

Clam,

Ἀλλὰ καὶ κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρομαι θυμῷ.
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τροπίζας τοὺς ἀπλήθους
Κήμιθ' ἐνὶ μεγάροισιν· δαΐπιδι δ' ἄπασσιν αἵματι θύει.
Οἵ κ' ἐργάζονται δ' ἤκουσιν ὅππῃ Πελαμῖος θυγατρὸς

Κασσιόπης, τίς κ' αὖτις Κλυταμένην δολέμης
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρω,
Βάλλον ἀποθήσκων παρὶ φασγαίῳ· ἢ ἢ κυνώπιδι
Νοσφίσσας, ὅδε μοι ἔσται ἰόντι παρὲς Αἰδῶο
Χερσὶ κατ' ὀφθαλμούς· ἐλπίς, ἥ τίς ἐμὲ ἱερῆται.

Ὡς ἔκ' αἰνότερον καὶ κυώτερον ἄλλο γυναικὸς
Ἡ περ δὴ τοιαῦτα μὲν φρεσὶν ἔργα βάλλεται,
Οἷοι δὴ καὶ κείνη ἐμήσκετο ἔργον αἰεὶς,
Κυρὸν δὲ πύξασα πόσει φέοι. ἦτοι ἔφην γε.
Ἀσπασίῃ· παῖδ' αὖτις ἰδὼ δ' ἐμώεσσι θυμῷ

Οἴκαδ' ἐλεύσας· ἢ δ' ἔξοχα λυγρὰ εἰδῆα,
Ἡ περ κατ' αἶχος ἔχουσιν ἐσσημύμενοι ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἦεν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὀπόποι, ἢ μάλα δὴ γένοιτο Ἀτρεΐδῃ εὐρύοπι Ζεὺς.

Ἐκπαγλὸς ἤχθη γυναικεῖας Διὶ θεῶν.
Ἐξ ἀρχῆς, Ἑλένης μὲν ἀπώλομαι· ἄνθρωποι πολλοί
Σοὶ ἢ Κλυταμένην δόλοισιν ἔρτυς τηλόδ' ἴοντι.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μὲν αὐτὴν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τῷ νῦν μὲν ποτὶ καὶ σὺ γυναικί παρ' ἡμῖν εἶναι.

Μηδ' οἱ μύθοι ἄπαστα πιφασσόμενοι οἱ κ' εὐεργὸς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσας τὸ * ἢ καὶ κεκρυμμένοι εἶναι.

Ἀλλ' ἔσσι γ' Ὀδυσσεὺς φέοις ἔσται ἔκ τε γυναικὸς
Δίῳ γὰρ πινυτή τις καὶ εὐφροσύνῃ δὲ αἰεὶς,
Κύρῃ Ἰκαρίοιο παρὶ φρονι Πύρῳ ἰλόπη.

Ἡ μὲν μιν εὐφρόνῃ γε γένοιτο κατὰ πόλιν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πόλεμῳ δὲ. καί τις δὲ οἱ καὶ ἐπὶ μακρῷ
Νῆπι, ὅς ποτε νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἔξιν ἀειδέμεν,
Ὀλβίῳ, ἢ γὰρ τὸν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
Καὶ κείνος πατέρῃ παρὸς πύξεται ἢ ἡμῖν ἐόντι.

Ἡ δ' ἐμὴ καὶ δὲ παρ' ἡμῖν ἐνὶ πύλῳ αἰεὶς
Ὀφθαλμοῖσιν ἔσσι· πύργος δὲ μετ' ἐπὶ καὶ αὐτὸν.
Ἀλλο δὲ τὸν ἔρην, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλας ὅσῃσι,

Κρύβδ' ἰω μεθ' ἀναφανδὰ φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν.

Νῆα καπιγέμεναι, ἵπποι δ' ἐπὶ πιστῇ γυναιξίν.

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατέλιξον,

Εἴπου ἐπὶ ζῶντι· ἀκούετε παῖδες ἐμοῖο,

5 Ἦπου εὖ Ορχομέδω ἢ εὖ Πύλῳ ἡμερόσιντι,

Ἦπου παρ' Μινειάδῃ σὺν Σπάρτῃ εὐρείῃ;

Οὐ γάρ που τέθηκεν ἐπὶ χθονὶ δι' Ὀρέσσης.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν· ὥσπερ ἔειπον,

Ἀτρεΐδῃ, τί με βῶτα δειρίσας; ὅδ' ἔτι οἶδα

10 Ζῶει ὄγ' ἢ τέθηκε. κακὸν δ' ἀνιμῶλια βάζειν.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπίεσιν ἀμειβόμεν· συμαρτοῖσιν

Ἐσπερὸν ἀχλύμενοι, θαλερὸν κτ' ἄκρυ χέουσι.

Ἠλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδῃσιν Ἀχιλλῷ,

Καὶ Πατροκλῇ, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχῳ,

15 Αἰαντί· ὅς ἄριστος Ἴλῳ εἶδος τε δῖμας τε

Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνος.

Ἐγνω ὃ ψυχῇ με ποδῶκε· Αἰακίδαο,

Καὶ ῥ' ὅλοφρυγμὸν ἔπια πτερόεντα ὥσπερ ὄδα,

Διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμηχαν' Ὀδυσσεῦ

20 Σχίτλι; τίπ' ἔπ' μεῖζον σὺν Φρεσὶ μήσας ἔργον;

Πῶς ἔτλης αἶδος δὲ κατελθέμεν, ἔνθα τι νεκρῷ

Ἀφροδῆες γαίῃσι, βροτῶν ἑδῶλα καμύντων;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν· ὥσπερ ἔειπον,

ὦ Ἀχιλλεῦ Πηλὶ, ἦε, μέγα φέρπαι· Ἀχαιῶν,

25 Ἠλθον Τερεσίαι· κτ' ἄρ' ἔειπεν βελλῶ

Εἴποι ὅπως Ἰθάκῃ ἐς πατρίδα γαίαν ἰσχυρόν,

Οὐ γάρ που χιιδὸν ἦλθον Ἀχαιῶδες, ὅδ' ἔτι μὲν

Γῆς ἐπὶ δῖν, ἀλλ' αἶν' ἔχον κακὰ· σείο δ' Ἀχαιεῦ

Οὐκ ἀνὴρ ὥσπερ ἔειπες μακρότατος, ἔτ' ἄρ' ὁπίσσω.

30 Πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐπὶ οἴκῳ ἴσκι θοῖσιν

Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κακότης νεκύεσσι,

Ἐνθάδ' ἐόν· τῷ μὲν γὰρ θανόντων ἀκαχέζου Ἀχαιεῦ.

Ὡς ἔφραμεν· ὁ δ' ἐμὲ αὐτὴν ἀμειβόμεν· ὥσπερ ἔειπον,

Μὴ δὴ μοι γέναιτόν γε πρὸς ὄδα φαιδίμ' Ὀδυσσεῦ.

35 Βυλομένο· κ' ἐπὶ εὐρυγῆσιν ἰὼν θητεῦμεν ἄλλῃ

Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήτῳ, ὃ μὴ βίοςτος πολὺς εἴη,

Ἢ πᾶσι νεκύεσσι κατεφθιμένοιισι αἰετός γε.

Clām, non autem palām charam in patriam terram
Navem dirige, quoniam nondum fidendum est fœminis.
Sed agè mihi hoc dic, & verè narra,

An fortassis adhuc viventem audivistis filium meum,

Sive in Orchomeno aut in Pylo arenosa,

An alicubi apud Menelaum in Sparta lata ?

Nondum enim mortuus est in terra divus Orestes.

Sic ait : cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,

Attride, quid me hæc interrogas ? neque enim scio

Vivâtne ille an mortuus sit : malum autem incerta loqui.

Nos quidem sic verbis alternantes tristibus

Stabamus tristati tenellas lacrymas profundentes,

Supervenit autem anima Pelidæ Achilles;

Et Patrocli, & eximij Antilochi,

Ajacisque, qui optimus erat formæque corporeque

Aliorum Græcorum post irreprehensibilem Achillem.

Agnovit autem me anima velocis Æacidæ,

Et lugens verba alata dixit,

Generose Laërtiade multiscie Ulysses,

Infelix, quid adhuc majus in mente cogitasti facinus ?

Quo pacto audes ad inferos venire, ubi mortui

Temperarij habitant hominum simulachra mortuorum ?

Sic ait, cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,

O Achilles Pelei fili, excellentissime Græcorum,

Veni Tiresiæ propter usum, si quod consilium

Diceret quo pacto Ithacam ad asperam pervenirem,

Nec dum propè veni in Achaiam, necdum nostram

Terram conscendi, sed semper malū habeo: te vero Achilles

Nullus vir antea beator: neque posthac futurus est.

Antea enim te vivum honorabamus æqualem dijs

Græci, nunc rursus latè imperas mortuis :

Hic cum sis, ideo neutiquam mortuus tristeris Achilles.

Sic dicebā: ille autem me protinus excipiens alloquutus est,

Ne sanè mihi mortem commemorares inelyte Ulysses,

Vellem sanè rusticus esse, & mercede servire alij

Viro inopi, cui nec victus sufficiens esset,

Quàm hominibus mortuis vita defunctis imperare.

5

10

15

Achillis
anima
Ulysi
loquitur
20

25

30

35

Sed

Sed agè mihi de filio (meo) generoso rem enarra
 An pergit ad bellum propugnator esse, an non.
 Dic etiam mihi de Peleo eximio, si quid audieris
 An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas.

9 An ipsum despiciunt per Thessaliam Phthiámque ?
 Eo quòd ipsum senium occupat manibúsque pedibúsque
 Non enim ego ultor sub splendore solis

Talis qualis olim, in Troja lata

Truci dabam exercitum optimum pugnans pro Græcis.

10 Si talis venirem vel paululum in patris domum,
 Sanè alicubi ostenderem robur & manus inaccessas,
 Qui illum injuria afficiunt detrudúntque ab honore.

Sic ait : cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,
 Profecto quidem de Peleo inculpato nihil audiui

15 Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo,
 Omnem veritatem dicam perinde ut jubes :

Ipsè enim illum ego cava in navi æquali,
 Duxi ex (insula) Scyro ad armatos Græcos.

Profectò, quando circa urbem Trojam iniremus consilia,

20 Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione,
 Nestórque eximius & ego contendebamus soli.
 Cæterù quoties circa urbē Trojanorù decerneremus Græci,
 Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turba,
 Sed longè præcurrebat suo robore nulli cedens.

25 Multos autem viros trucidavit in gravi pugna :

Omnès verò non ego eloqui possem, neque nominare,
 Quantum exercitum occidit defendens Græcos.

Sed ut Telephidem interfecit ferro,

Heroa Eurypylum, multi autem circa eum sodales

30 Cetei trucidabantur mulierum propter dona.

Illum sanè pulcherrimum vidi post Memnona divinum.

Cæterù cùm in equù conscendimus quem fabricavit Epeus,
 Græcorum optimates, commissà mihi erant omnia,
 Sive aperire densas insidias, sive concludere.

35 Hic alij Græcorum duces atque consiliarii, (cujusque
 Lacrynas abstergebant, subtredebant autè membra unius-
 illum autem nunquam prorsus ego vidi oculis

Neque

Αλλ' ἄγε μοι τεῦ παῖδός κ' ἀγαυὸν μῦθον ἔνισσι,
 ἢ ἵππ' εἰς πόλιν μοι φέρω· ἔμμεναι, ἢ καὶ ἔκί.
 Εἰπὶ δὲ μοι Πηλεΐδ' ἀμύμον' οἵ π' πίπυσσας,
 ἢ ἔτ' ἔχῃ πρῶτόν πολιν μὲν Μυρμιδόνιοςτι,

Ἡμῖν ἀπμαΐζουσιν αἶν' Εὐαδάς τε Φθιώται,
 Ῥωόντες μιν καὶ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὕπ' αὐγᾶς ἡλίοιο,
 Τοῖσ' ἐὼν οἶός ποτ' εὐὶ Τροίῃ εὐρείῃ.
 Πίφθον λαὸν ἄρῃσι, ἀμύμων Ἀργείοισιν.

Εἰ τίς δ' ἔλθοιμι μίνωΐα φεῖς ἐς πατρίδας δῶ,
 Τῷ καὶ τίω σύζαμι μῆρ' καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 Οἳ κείνοι βιόωνται, ἱέρχουσιν τ' ἀπὸ πμῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβομένοισι κέλετο,
 ἢ τίς μῆρ' Πηλεΐδ' ἀμύμον' ἔπ' πίπυσσας·

Αὐτὰρ τίς παῖδός γε Νεοπτολέμῳ φίλοιο
 Πᾶσις ἀληθεύειν μνησόμεαι, ὥς με κελεύεις.
 Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κούρης ἐπὶ νηὶς ἔστας
 Ἡρακλῆος ἐκ Σκύρου μετ' ἑκκλήμειδος Ἀχαιῆς
 Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βελάς,

Αἰεὶ πρῶτ' ἴδωκε, καὶ ἔχῃ ἡμέραν μύθον.

1 Νέστερ τ' ἀντήν καὶ ἐγὼ * 2 ἰκχόσκορον οἶον.

Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα Ἀχαιοί.

3 Οὐ ποτε εἰς πλεθυσὶ μῆρ' ἀνδρῶν, ἔδ' ἐν ὁμίλῳ,

Αλλὰ πολὺ φραζέσκει, τὸ δὲ μῆρ' ἐδὲν εἶπεν,

Πολλὰς δ' ἀνδρας ἐπιφινεῖ ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.

Πάντας δ' ἐκ αἶν' ἐγὼ μνησόμεαι ἐδ' ὀνομήνῃ

Ὅσσοι λαὸν ἐπιφινεῖ ἀμύμων Ἀργείοισιν.

Αλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κρατερὸν καλῶ

Ἡρῷ Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐπαῖεσι.

Κῆταιοι κτείνοντο, γυναικῶν εἰνεῖα δῶρον.

Κεῖνον δὲ κλέιδον ἴδον μὲν Μίμενοντα δῖον.

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κρατεράινοντα ὦν καμ' Ἐπείρος,

Ἀργείων οἱ ἄρῃσι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτίπαιλτο,

Ἡρῷ ἀντακλίνασθαι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθῆναι.

Εἰθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέγιστοι

Δάκρυά τ' ἀμύμονα, πρὶν δ' ἐπὶ γῆα ἰκχέτω.

Κεῖνον δ' ἔπειτα πᾶμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

5

10

15

20

12. Νέ

στερ αἶν

τ' 2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

2. 2.

Οὐτ'

Οὐτ' ὠχρήσασθε χροά καίλαμνον, ἔτι παρῶν
 Δάκρυ' ὁμορξάμενον. ὁ δὲ με μάλ' ἀπόλλ' ἱκίπτειν
 25. ἱξί- Ἰωπόρην * ἐξίμβραγ, ξίφι^Θ δ' ἱεμμεῖστο κώπῳ,
 μβραγ Καὶ δόρυ χαλκῶδες· κακὰ δ' Τρώεσσι μῦθον α.

3 Αἰ³ ὅτε δὴ Πελαμῆσιο πόλιν διπέρσαιμιν αἰπῶν,
 Μοῖραν κ' γέρας ἰδὼν ἔχον ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
 Ασκηθῆς, ἔτ' ἄρ' βεβληρῆ^Θ ὀξεί' χαλκῶ,
 Οὐτ' ἀπὸ χειρὶ δ' ἔτασμεν^Θ· οἷα τι πολλὰ
 Γίνεται ἐν πολέμῳ, ἐπιμῖξ δὲ τι μαινέται Ἀρης.

10 Ως ἐφάμεν· ψυχὴ ἣ ποδῶκεας Αἰακίδαο
 25. κα- Φοῖτε μακρὰ βεβῶσα * κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 τα σφθ Γηθοσιών ὁ εἰς ὃν ἔφλω ἀελδεύκετον εἶνα.
 δελον. Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκρῶν κατεπιθιφάτων
 25. Γη- Ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴργοντο ἣ κηδὶ ἐκίστη.
 30. 15 Οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 σκωή Νόσφιν ἀφίστηκει, κεχλωμένη εἵνεκα νίκης,
 Τῶν μιν ἐγὼ νίκησα διχαζομένη^Θ ὡδρ³ νηυσὶ
 Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆ^Θ, ἔθηκε ἣ πότνια μήτηρ
 Παῖδός ἣ Τρώων δίκαστος κ' Παλλὰς Ἀθηνῆ.

20 Ως δὴ μὴ ὄφειλον νικᾶν τοῖσδ' ἱπ' αἰθλῶν
 Τοίλω γδ' κεφαλῇ ἐνεκ' αὐτῶν γαῖα καπύειν,
 Αἴανδ' , ὅς περ μὲν εἶδες, πῆρ δ' ἔργα τίτυκτο
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπίεσσι πρῶτον δὴν μελιχρόισιν,

25 Αἴαν παῖ Τελαμῶν^Θ ἀμύμονος, ἔκ αἶρ' ἔμελλες
 Οὐδὲ θανὼν λήσεσθ' ἱμῖν χόλε εἵνεκα πυγῶν
 Οὐλομένων· τὰ ἣ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
 Τοῖ^Θ γάρ σφιν πύργος ἀπώλειο, σείο δ' Ἀχαιοὶ
 Ἴσον Ἀχιλῆ^Θ κεφαλῇ Πηληϊάδαο

25. 30 Ἀχνύμεθα * φθιμένοιο λίσμεν³ ἐς. ἔδδ' τις ἄλλ³
 φθινο- Αἶψ³, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
 μισοι Εκπάγλως ἤχθηρ³· τίιν δ' ἐπὶ μῦθον ἔθηκεν.
 Αἰ³ ἄγε δεῦρ' ἀναξ, ἵν' ἔπος κ' μῦθον ἀκούσῃς
 Ημέτερον δάμεσσιν ἣ μὲν³ κ' ἀγνώσορα θυμῶν.

35 Ως ἐφάμεν. ὅδ' μ' ἔδδ' ἀμείβετο, βῆ ἣ μετ' ἄλλας
 25. 5- Ψυχὰς εἰς Εὐρέος νεκρῶν κατεπιθιφάτων.
 μωσ ἔθηκε χ' ὁμοῦς πρῶτον φῶν κεχλωμένη³ ἣ καὶ ἐγὼ τὸν,

Neque pallefcentes corpore pulchro, neque à maxillis
 Lacrymam abstergentem, ille mihi multum supplicabat
 Ab equo exire, gladij autem quatiebat capulum,
 Et hastam gravatam ære, mala autem Trojanis cogitabat,
 Sed quando certè Priami urbem depopulavimus celsam.
 Portionem & munus eximium habens navem conscendit
 Incolumis, neque læsus acuto jaculo,
 Neque cominus vulneratus, uti sæpiùs
 Fit in bello, permixtim namque sævit Mars.

Sic dicebam: anima autem pedibus celeris *Æacidæ*
 Abibat magnificè incedens per herbosum pratum
 Læta, quòd ejus dixissem filium inclytum esse.
 Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum,
 Strabant tristes, narrabant autem pœnas unaquæque.
 Sola autem Ajacis anima Telamonidæ,
 Longè abſtebat irata propter victoriam
 Qua ipsum ego vici judicio experiens apud naves
 Pro armis Achillis, proposuit autem veneranda mater.
 Filij autem Trojanorum judicarunt, & Pallas Minerva.
 Utinã sanè non debuisssem vincere hujusmodi in certamine.
 Tale enim caput ob ista terra ocupavit
 Ajacem, qui eximius quidem forma, etiam rebus gestis fuit
 Aliorum Græcorum post irreprehensibilem Achillem.
 Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus
 Ajax fili Telamonis irreprehensibilis, nonne debuisti
 Vel mortuus remittere iram ob arma
 Perniciosa? quæ perniciem dij fecerunt Græcis.
 Talis enim ipsis turris perijsti, propter te autem Græci
 Non minus Achillis capite Pelidæ
 Tristamur defecti penitus, neque quispiam alius
 In culpa est: sed Jupiter Græcorum exercitum fortium
 Horrendum odit, tibi autem fatum imposuit.

Sed age, huc veni, rex, ut verbum & orationem audias
 Nostram: doma autem robur & generosum animum.

Sic dixit: ille autem mihi nihil respondit, ibat autè ad alias
 Animas ad Erebum mortuorum defunctorum,
 Tum nihilominus allocutus essem iratus certè ego ipsum,

Sed

Vlysses
 ad Ajaciam
 25
 umbram
 verba fa-
 cit.

30

Sed mihi maluit animus in præcordijs charis
 Aliorum animas videre defunctorum.

Minos. Ibi tum Minoa vidi Jovis splendidum filium,
 Aureum sceptrum gestantem, leges ferentem mortuis,
 5 Sedentem : alij verò circa ipsum causas dicebant regem,
 Sedentes ac stantes per latam Plutonis domum.

Orion. Post hunc autem Orionem ingentem animadverti
 Feras simul venantem per floridum pratum,
 Quas ipse occiderat in desertis montibus,

10 Manibus habens clavam totam ferream semper infractam.

Tityus. Et Tityum vidi terræ gloriosæ filium
 Prostratum in pavimento, hic autem novem jacebat jugera.
 Vultures autem ipsi utrinque assistentes jecur fodiebant,
 Rostrum intromittentes : ille autem non abigebat manibus

15 Latonam enim traxit per vim Jovis gloriosam amicam
 Ad Pytho euntem per pulchrichorum Panopeum.

Tantalus. Et ipsum Tantalum vidi graves dolores patientem,
 Stantem in lacu, hic alluebat ad mentum.
 Cupiebat autem sitiens, potum autem non poterat capere.

20 Quoties enim inclinabat senex bibere cupiens,
 Toties aqua peribat absorpta : circa autem pedes
 Terra nigra apparebat, arescere autem faciebat numen.
 Arbores proceræ à capite fundebant fructum
 Pyri, mali punicæ, & aliæ mali splendidū ferentes fructum.

25 Ficūsque dulces & oleæ virentes.
 Quoties rectà pergeret senex manibus decerpere,
 Has ventus propellebat in nubes obscuras,

Sisyphus. Et ipsum Sisyphum aspexi immensos dolores patientem,
 Lapidem gestantem ingentem utraque manu.

30 Profectò ille innixus manibúsque pedibúsque
 Lapidem sursum pellebat ad cacumen : sed quando propè erat
 Summitatem superaturus, tunc deficiebat fortis vis.
 Rursus deinde ad solum voluebatur lapis immanis :
 Cæterum ille rursus pellebat intensus : sudor autem

35 Dimanabat ex membris, pulvis autem ex capite oriebatur.

Hercules. Post hunc vidi vim Herculanam
 Idolium : ipse verò apud immortales deos

Ἀλλ' ἄγε ἤθελε θυμὸς ἐὼς σήησσι φίλοισι
 Τῶν ἄλλων ψυχῆς ἰδὲν κατὰ τεθνηῶτων·
 Εἰδ' ἦτοι Μίνωα ἶδον Διὸς ἀγλαὸν υἱόν.
 Χρῦστον (κῆπτερον ἔχοντα, θημιστύνοντα νεκύεσσιν,
 Ἡρμῶν· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἴθριτο αἶακτα,
 Ἡρμῶι ἐσταότες τε κατ' εὐρυπυλὸς Αἴδου δῶ.
 Τὸν ἦ μετ', Ωρίωνα πελώριον εἰσενέησσε
 Θῆρας ὁ μὲν εἰλεῦντε κατ' ἀσφοδελὸν λήμῳσι,
 Τῆς αὐτὸς κατέπιφιν ἐς οἰοπόλοισιν ὄρισσι.
 Χερσὶν ἔχον ῥόπαλον παρ' ἡχάλεον, αἶν' αἶαγας.
 Καὶ Τιτυὸν εἶδον γαίης ἐρεκρυδὲ⁹ υἱόν,
 Κεῖ μῆρον ἐν δαπιδῶν, ὃ δ' ἐκ' ἐνεία καίτε πίλεδρον
 Γῦπι δὲ μιν ἐκ' ἐπέρητε παρημῶν ἢ παρ' ἔκειρον
 Δέρτρεν ἴσσι δυνόντις· ὃ δ' ἐκ' ἀπαμυνέστο χερσὶ
 Λητὴν γὰρ ἤλασσε Διὸς κυδρὴν ὠχρὰ κρητὴν
 Πυθῶ δ' ἐρχομῶν Διὸς καλλιχόρου Πανοπῆ¹⁰.
 Καὶ μὲν Τάνταλον εἰσείδον χαλὴπ' ἄλγ' ἔχοντα,
 Ἐσταότ' ἐν λίμνῃ, ἣ ἦ παρ' ὀπίωλαζι γαίῳ.
 Στυγτο ἦ δινψάων, πίειν δ' ἐκ' εἶχον ἰλίοδ.
 Οσσαί κε γὰρ κύψαι ὁ γέρον πίειν μῆλαιόνων.
 Τοσσάχ' ὕδωρ δαπλίσκετ' ἀναβροχάν· ἀμφὶ ἦ ποσσὶ
 Γαῖα μέλαινα φαίνεται, κατὰ ζῶοντος ἦ δαίμων.
 Δένδρεα ὑψιπέτῃλα κατὰ κρήνην χεῖς κερπύον,
 Οἶχοναι, καὶ ροιαὶ, καὶ μελίαι ἀγλαόκερποι,
 Σῦκα τε γλυκεροὶ, καὶ ἰλαῖαι τηλεθώσων.
 Τῶν ὅπου ἰθύσαι ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάστιγι,
 Τὰς δ' αἶετος ῥίπτουσι ποτὶ γέφυρα (κιδέοντα.
 Καὶ μὲν Σίσυφον εἰσείδον κρατερ' ἄλγ' ἔχοντα,
 Λᾶαν βασιλεύοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 Ἡ τοι ὁ μὲν μάλα (κῆπτό μιν¹¹ χερσὶν τε ποσσὶν τε,
 Λᾶαν αἶψα ὤθεσκε ποτὶ λάφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 Ἀκρον ὑπερβαλεῖν, τότε δαπνέψασκε * κραταιῆς.
 Αὐτὸς ἐκείναι πιδανδὲ κυλινδετο λᾶας αἰναιδῆς·
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀψ' ὤσσεσκε πταινόμιν¹²· κατ' δ' ἰδρῶς
 Ἐρρίεν ἐκ μελέων, κρητὴ δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
 Τὸν ἦ μετ' εἰσπνέουσα βίβω Ηρακλεΐδην,
 Εἰδῶλον· αὐτὸς ἦ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τέρπεται εὖ θαλίης, καὶ ἔχῃ χαλκίσφουρον Ἡέλιω,
 Παῖδ᾽ Ἀδίοις μετὰλοιό καὶ Ἡρῆς Χρυσοπιδίο.
 Ἀμφὶ δὲ μιν κλασθήν τεύων ἰὼ, οἰωνῶν ὥς,
 Πάντοσ' ἀνυζομένοιν· ὁ δ' ἐρεμνὴν ὑπὲρ ἰοικώς,

5 Γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῇφιν εἰσὶν,
 Λήϊον παπταίνων, αἰεὶ βαλίοιεν ἰοικώς.
 Σμερδαλίῳ δ' οἱ ἀμφὶ παρὶ στήθεσιν ἀορτῆρ,
 Χρῦσι[Ⓢ] ἰὼ τελαμών· ἵνα θίσκεια ἔργα τέτυκτο.
 Ἀρκτοι τ', ἀχρεῖτες[Ⓢ] τε σῦες, χαρῶποι τε λείοντες,

10 Ὑσμῖναί τε, μάχῃ τε, φόνοι τ', αἰδοῦντο[Ⓢ] εἶσαι τι,
 Μὴ τεχνησάμεν[Ⓢ] μηδ' ἄλλο π τεχνησάμετο,
 Ὅς κείνοι τελαμῶνα ἢ ἑσπέρητο τέχνη.
 Ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσι.

Καὶ μ' ὀλοφυσάμεν[Ⓢ] ἔπα πλεῖρόντα παροσῆδα,

15 Διογανὲς Λαιερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Ἀδελφ', ἢ πῶ καὶ σὺ κακὸν μέρον ἠγῆλάζεις,
 Οὐ παρ' ἔργων ὀχέουσκον ὑπ' αὐγὰς ἡλίοιο.
 Σέλωσ' μὲρ παῖς ἦα Κρονοῖον[Ⓢ], αὐτὰρ ὀϊζυνὴν
 Εἶχεν ἀπειρεσίην, μέγα γὰρ πολὺ χεῖρον[Ⓢ] φωνί

20 Διδμήμην, ὃ δὲ μὲν χαλεπὸν ἐπιτίλλετ' αἰθλοῦς.
 Καὶ ποτὶ μ' ἐσθλὰδ' ἐπιμύσει κύν' ἄξοντ'· εἰ γὰρ ἔτ' ἄλλων
 Φροῖζετο τῷδ' ἐπὶ μὲν χαλεπώτερον εἶναι αἰθλον,
 Τὸν μὲρ ἔργων ἀνένεκα καὶ ἡγάρην ἐξ αἰδοῦο,
 Ἑρμείας δὲ μ' ἔπιμυθον ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.

20. ἔπι-
 μψ' 25
 ἢ 3

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲρ αὐτὸς ἔβη δόμον Ἀϊδὸς εἶσιν.
 Αὐτὰρ ἔργων αὐτῷ μῆρον ἔμπροσθεν, εἶπε ἔτ' ἔλθαι
 Ἀνδρῶν ἠρώων οἳ δὴ θεωροῦσιν ὅλοντο.
 Καὶ νῦν κ' ἐπὶ παρόντες ἰδοὶ αἰετός, ὥς ἔγχεον παρ',
 Θησεία, Περσέην τε, θεῶν ἱερὰν δῖα τέκνα.

30 Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθρῳ ἀγνοῖστο μυρία νεκρῶν
 Ἠχῇ θρασυσίῃ· ἡμὶ γὰρ χλωρὸν δέ[Ⓢ] ἦρει
 Μὴ μοι Γοργείην κεφαλῇ δέχοισι πλώρου
 Ἐξ αἰδὸς πίμπρῃεν ἀγανὴ Περσεφόνηα.
 Αὐτίκα ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων, ἐκέλευεν ἑπείρους

35 Αὐτοὺς τ' ἀμβάειν, ἀνά τε πρὺμνήσια λῦσαι,
 Οἳ δ' αἰψ' εἰσδανόν, καὶ ἐπὶ κληῖσι κατὰ ζοῖον,

Oblectatur in convivij, & habet pulchris talis Hebem,
 Filiam Jovis Magnanimi, & Junonis aureis sandalijs.
 Circa ipsam clamor mortuorum erat instar alitum,
 Undique fugientium : ille verò obscuræ nocti similis;
 Nudum arcum habens, & ad nervum sagittam
 Grave circumspiciens semper jaculanti similis.
 Horrendus autem illi circum pectora balthus,
 Aureum erat lorum, in quo miranda opera elaborata erant,
 Urſique agrestesque apri, timendique leones
 Præliâque pugnaeque cædēsque homicidiâque,
 Neque fecit, neque aliud quippiam faciat
 Qui illud lorum sua apposuerit arte.
 Agnovit autem statim ille postquam vidit oculis.

Et me lugens verbis alatis alloquebatur,
 Generose Laërtiade multiscie Ulyſſes,
 Heu miser certè aliquod & tu malum fatum agis
 Quale utique ego habui sub radiis solis.
 Jovis quidem filius eram Saturnij, cæterum ærumnam
 Habui infinitam, valdè enim à deteriore viro
 Oppressus sum, qui mihi graves imperabat dolores.
 Et olim me huc misit ut canem ducerem : non enim aliud
 Existimabat hoc mihi gravius esse certamen.
 Hunc quidem ego subduxi & traxi ex inferis.
 Mercurius autem me deducebat, atque cæſia Minerva.

Sic fatus, ipse quidem rursus descendit infra Plut. domum.
 Cæterum ego illic mansi firmiter, si quis veniret
 Virorum heroum, qui certè prioribus seculis perierunt.
 Et fortassis adhuc præſcos vidissem viros quos volui,
 Theseum, Pirithoûmque deorum gloriosos filios.
 Sed antea multitudo congregabatur infinita mortuorum
 Sonitu immenso, me autem pallidus timor invaſit,
 Ne mihi Gorgonium caput horrendi monſtri
 Ab inferis mitteret inclyta Perſephonea
 Statim deinde ad navem profectus jussi socios,
 Et ipsos ascendere orâmq; ſolvere.
 Illi verò statim ingreſſi ſunt, & pertranſtra ſederunt.

Illam verò per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti,
Primum quidem remigatio, postea autem optimus ventus.

ARGUMENTUM DUODECIMI
LIBRI ODYSSEÆ.

9 **N**arat ab inferis factum sibi reditum ad Circen, & quomodo Sirenas præternavigavit, & errantes petras Scyllamque & Charybdim, & suæ navis & sociorum exitium qui occiderant quosdam Solis boves, & ut solus in ligno ad Calypso servatus fuerat.

10

A L I U D.

M, Sirenes complectitur petras atque boves,

CÆterum postquam fluvij reliquit fluentum Oceani
Navis, abiit ad fluctus maris latiflui,
Insulam ad Ææam ubi auroræ manè genitæ

15 Domicilium & chori sunt, & Solis ortus.

Navem quidem huc digressi subduximus in arenam,

Nos ipsi autem egressi sumus ad littus maris.

Hic dormientes expectavimus auroram divinam,

Reditus
ab in fe. Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora,

20 Certè ego socios præmisi ad domum Circes,

sis ad
Circen.
Elpenor
tumula-
tur. Efferre mortuum Elpenorem defunctum.

Arboribus verò statim incisis, ubi summum prominebat littus,

Sepelivimus tristes copiosas lacrymas fundentes.

Cæterum postquam cadaver combustum est, & arma mortui

25 Busto aggesto & desuper cippo erecto,

Fiximus in summo sepulchro fabrefactum remum.

Nos quidem singula administravimus: at non Circen

Ab inferis regressi latuimus, sed valdè celeriter

Venit instructa: simul autem ancillæ ferebant cum ipsa

30 Panem & carnes multas, & nigrum vinum.

Hæc in medio stans alloquebatur diya Dearum:

Miseri

Τὼν δ' ἤκατ' Ὀκισσὸν ποταμὸν Φίει κύμα ῥόοιο,
Πρωῖται μὲρ οἰεσίν, μετέπειτα δ' ἡράκλειμ' ἔσθρε.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τ' Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας.

Διηγείται τ' ἐξ αἵθου γαιομήδω αὐτῷ ἐπαίοδον ὥς Κίρκην
καὶ ὡς πῆς Σοιρήϊας παρὶ πλοῦσι, καὶ πῆς πηλασπῆς πίτρου
Σκύλλαος τε καὶ Χάρυβδιν· καὶ τὼν τ' αὐτῶ ἰσῶς καὶ τῶν ἐπι-
ρων ἀπώλαν, αἰελοῦνται πᾶς τῶν Ἠλίου βοῶν· καὶ ὡς μὲν ἐπὶ
ξύλῳ ὥς Καλυψὼ διισώθη.

Α Λ Α Η.

10

Μὴ Σοιρήϊας ἔχῃ, πηλασπῆς τ', ἰδὲ βῆς Ἀσλίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμῷ λίπον ῥόον Ὀκισσοῖο
Νῆος, δάπεδ' ἵκειτο κύμα θαλάσσης ἐνυπύργιο
Νῆσον ἐς Αἰαίῳ, ὅπ' τ' ἦεν ἡραγανίης

Οἴκια καὶ χρεοὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἡλίοιο.

Νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευον ἐν ψαμμάθυσιν,

Ἐκ δ' καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ἡγαυίῃ θαλάσσης.

Ἐνθα δ' ἀπεβρίξαστες ἱμάνεσσιν ἡμῶν διαν·

Ἡμεῖς δ' ἡραγανίᾳ φάειν ῥοδὸδίακτυλος ἦεν,

Δητὸς τ' ἐγὼ ἐπὶ ῥουεὶ στήθειν εἰς δώματι Κίρκης

Οἰομένοισι νεκρὸν Ἐλπίδιος πενέμεναι.

Φιτῆρες δ' αἰψά ταμῶντες, ὅθ' ἀκροβότη στήθεσ' ἀντή;

Θάπτεμεν ἀχνυμένοισι, θαλερὸν κτ' δαίκεν χέοντες.

Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκρῷ,

Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλῃ ἐρύσαστες,

Πήξαμεν ἀκροβότῃ τύμβῳ εὐχρῆς ἐρετμῶν.

Ἡμεῖς μὲρ πρὸ ἡμέτερον δαίπυρον· εἰ δ' ἄρα Κίρκην

Ἐξ αἰδέσθω ἐλθόντες ἐλθόντων, ἀλλὰ μὲν ὅτ' ἄρα

Ἠλθ' ἐντωαμένη· ἄμειν δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ

Σῖτον καὶ κρέα παλαιά, καὶ αἶθροπα οἶνον ἐρυθρόν.

Ἡ δ' ἐν μέσῳ σῆσται μετὰ δὲ δία θεῶν,

X 3

Σχέτλιοι,

15

20. 15-
σόντ'
αἰαίην.

20

25

30

Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπῆλθιτε δῶμ' Αἰδου,
 Διῴαιεες, ὅτι τ' ἄλλοι ἄπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώποι.
 Ἀλλ' ἄγετ', ἰοδίστε βράμιν κ' πίνατε οἶνον
 Αὖθι πανημέριοι ἄμα δ' ἡοὶ Φαινομένηφι

5 Πλευσίῳ. αὐτὰρ ἐγὼ διέξω ὁδὸν ἥδ' ἔκχεα
 Σημαίνω, ἵνα μὴ π' κακὴ γάρφαρ ἀλεγυιῇ
 Ἡ αἰλὸς, ἣ ἐπὶ γῆς ἀλγῆσται πῆμα παθόντες.

Ὡς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπιπείθεται θυμὸς ἀγλῶχερ.

Ὡς τότε μὲρ πρῶτον ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύωτα

10 Ἡμεῖτα δαυνύμφοι κρέα τ' ἄσπετα κ' μέθυ ἔδν.
 Ἡμεῖ δ' ἥλιον κατέδυ κ' ἐπὶ κνίφας ἤλθον,
 Οἳ μὲρ κρημίσαντο ὠχρὰ περὶ μνήσια νηὸς.
 Ἡ δέ μοι χερσὶ ἐλῶσα φίλων ἀπινόσφιν ἐταίρων,
 Εἰσι τε, κ' ὠρεσέλεικτο, κ' ἐξερρίενιν ἔκχεα.

15 Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντεσσι κ' μοῖραν κατέλιξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπίσσι προσήνθα πότνια Κίρκη,
 Ταῦτα μὲρ ἔτ' ὅτε πάντεσσι πεποιέσθην· σὺ δ' ἄχθουσι
 Ὡς τοι ἐγὼν ἔριω, μνήσῃ δέ σι κ' ἦτορ αὐτὸς.
 Σειρῶας μὲρ πρῶτον ἀφίξια, αἰετὰ τε πάντας

20. 10 Αἰθρώπες θήλγυσιν, * ὅ, πς σφίας ἀσφαίκεται.

ὅτι 20. Ὅσπερ αἰδρήν πελάσῃ κ' φθόγῃ ἀκρόσῃ.

πελάσῃ Σειρῶων, τῷ δ' ἔπ' ἡ γυνὴ κ' νηπία τέκνα

Ἐφθόγῃ. Οἳ καὶ νοσήσαντι περὶ σπῆται, ἔδ' ἰαίνονται

20. α- Ἀλλὰ τε Σειρῶες λιγυρῇ θήλγυσιν αἰοιδῇ,

κρύ 25 Ἡμεῖς αὖτε λήμῃσι. πολὺς δ' ἄμφ' ὁ στίφιν δις

σε Ἀνδρῶν πυθμῶν, πρὶν ἢ ῥινοὶ μινύθουσιν.

25. πα- Ἀλλὰ * παρὲξ ἐλάων, ἐπὶ δ' ἔστ' ἀλγίσται ἐταίρων.

εἰξίλα Κερὸν διεψῆσας μελιθεῖα, μή τις ἀκρόσῃ

αὐ- Τῶν ἄλλων. αὐτὰρ αὐτὸς ἀκροῖ μὲρ αἰετὰ θήλγυσιν,

30 Δησιόωντων σ' ἐν νηὶ θυῇ χερσὶς τε πόδας τε

Ὀρθὸν ἐν ἰσοπίδῃ· ἐν δ' αὐτῷ πέριχ' ἀνέφθη·

25. α- Ὀφρὶς κε περὶ μὲρ ὅπ' * ἀκρόσῃ Σειρῶων.

ύσῃ. Αἰ δέ κε λίσσῃ ἐπὶ ῥυς, λῦσαι τε κελεύῃς,

25. πα- Οἳ δέ σ' ἐὼν πλεόνισσι τὸν ἐν δισμύσιν δέοντων,

εἰξί 35 Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τῷ 30 * παρὲξ ἐλάωνσι ἐταίροι,

λάσσω- Εἰθὲς τοι ἔκ' ἔτ' ἐπὶ διδωκεῖς ἀγροῖον.

σιν Ὀκπετέρῃ δὲ τοι ὁδὸς ἴσπται, ἀλλὰ κ' αὐτὸς

Miseri qui viventes subijstis domum Plutonis,
 Bis mortui, cum alij semel duntaxat moriantur homines.
 Sed agite edite cibum & bibite vinum
 Hic tota die, simul autem aurora illucescente
 Navigabitis : cæterum ego monstrabo viam atque singula
 Significabo, ne quo pacto vestris malis consilijs acerbis,
 Aut in mare, aut in terra doleatis cladem passi,

*Circe
 prædicit
 futura
 pericula*

Sic ait, nobis autē statim persuadebatur animus generosus
 Sic enim quidem tota die ad solem occidentem
 Sedebamus epulantes carnes immensas & dulce vinum.
 Quando autem Sol occidit & crepusculum advenit,
 Illi quidem dormierunt apud rudentes navis.
 Illa autem me manu prehensens amicis scorsim à socijs,
 Locavitque & accubuit, & interrogavit singula.

10

Cæterum ego illi omnia ordine recensui,
 Tum certē me verbis alloquebatur veneranda Circe,
 Hæc quidem sic omnia sunt tentata, tu autem audi
 Ut tibi ego dicam, in memoriam reducet tibi etiā deus ipse.
 Ad Sirenas quidem primum pervenies, quæ sanè omnes
 Homines demulcent, quicumque apud eas pervenerint :
 Quicumque imprudenti appulerit, & sonitum audierit
 Sirenum, huic neutiquam uxor & infantes liberi
 Domum revertantur neque lætantur.

15

Sed Sirenes stridula demulcent cantilena,
 Desidentes in prato ingens circum ex ossibus acervus
 Virorum putrefactorum undique cutes putrescunt.
 Sed præternavigato, insuper aures obtura sociorum
 Ceram lixans suavem, ne quisquam audiat
 Aliorum : cæterum ipse audi quidem, siquidem voles,
 Ligent te in navi veloci manūsque pedesque
 Erectum ad malum, ex eo autem funes alligentur,
 Ut magna voluptate vocem audias Sirenum.
 Quod si rogaveris socios, solveréque jusseris,
 Illi te pluribus vinculis alligent.

25

30

Cæterum postquam has præter navigaverint socij
 Tum tibi haud ego deinceps fusiùs commemorabo,
 Utra tibi via erit, sed tu ipse

35

Cyanea
saxa.

Animo considera. dicam autem tibi utrinque:

Ibi quidem petrae excelsae, ad eas autem

Fluctus ingens resonat caerulei maris.

Vagas profecto eas dii beati vocant.

5 Hac neque volucres praetervolant, neque columbae

Timidae, quae ambrosiam Jovi patri ferunt:

Verum aliquam earum semper adimit levis petra,

Sed aliam summittit pater, ut in numerum sufficiatur.

Hac nondum ulla navis effugit virorum, quaecumque accesserit.

10 Sed pariter tabulas navium, & corpora virorum

Fluctus maris aufert ignisque perniciosi procellae.

Sola ipsa utique praeternavigavit mare sulcans navis

Argo omnibus curae ab Aetna navigans.

Et fortasse hanc hinc celeriter jecisset magnas ad petras,

15 Sed Juno praeterire fecit, quoniam charus erat Jason.

Scylla à
Circe de
scribitur

Hi vero duo scopuli, hic quidem altum coelum attingit

Acuto vertice, nubes autem ipsum circumdat

Obscura: illud quidem nunquam recedit, neque unquam serenitas

Illius occupat verticem, neque in aestate neque autumnus.

20 Neque ascendere poterit mortalis vir, neque descendere,

Neque si illi manus utique virginis & pedes essent.

Petra enim levis est, circumpolitae assimilis.

Medio autem in scopulo est spelunca obscura,

Versus occasum ad Erebum conversa: qua vos quidem

25 Navem cavam dirigite eximie Ulysses.

Neque ex navi cava juvenis vir

Arcu jaculatus, ad cavam speluncam perveniat.

Hic autem Scylla inhabitat graviter vociferans,

Hujus profecto vox quidem quanta catuli leonum

30 Fit, ipsa autem monstrum ingens: neque quisquam ipsam

Lætabitur conspiciat, neque si deus obviam veniret.

Hujus utique pedes sunt duodecim omnes foedi,

Sex autem illi colla praelonga, in singulis autem

Horrendum caput, intus autem triplici ordine dentes

35 Densi & frequentes pleni nigrae mortis.

Media quidem per speluncam cavam immergitur,

Foras autem porrigit capita ex horrendo barathro:

Illic

Θυμῷ βαλύνειν. ἰρίην δὲ τοὶ ἀμφοτέρωθεν.
 Εἴην μὲν γὰρ πετρῶν ἐπηρεφείς, ὥσπερ δ' αὐτοὶς,
 Κύμα μίαν ῥοχθῆϊ κυανώπιδος ἀμφοτέρωθεν.
 Πλασκέως δὴ τοὶ τοῖς γὰρ θεοὶ μάκρες καλύνει.

Τῇ μὲν τ' ἐδὲ ποτητὴν παρέρχεται, ἐδὲ πέλεια
 Τρηαῖνες, ταῖτ' ἀμφοτέρωθεν Διὶ πατρὶ φέρονται,
 Ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρέεται λίς πέτρῃ.
 Ἀλλ' ἄλλω εὐίησι πατὴρ σάκεσθαι εἶναι.
 Τῇ δ' ἔπειτα τις νῆὺς φύγειν ἀνδρῶν ἥ τις ἰκνέται.

Ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνκας τε ἰσὼν καὶ τὰ μακρὰ φωτῶν
 Κύμαθ' ἄλως φορέουσι πυρὸς τ' ὀλοαῖο θύεσθαι.

Οἷη δὴ κείνη γὰρ παρέσθω ποταπόρος νῆὺς
 Ἀργαὶ πλοσιμέλωσαι παρ' Αἰήτωσιν ὀλίμωσαι.
 Καὶ εὐκατένῃ ἐνθ' ὤκη βάλλειν μεγάλας ποτὶ πέτρας,

Ἀλλ' Ἡρῇ παρέπιμψεν, ἵπποι φίλος ἦεν Ἰήσων.
 Οἱ δ' ὅνυσσιν ἔχοντο. ὁ μὲν ἔχοντος ἐὺρωι ἰκνέται
 Οἰκίῃ κερυφῇ, ἰσφίλη δὲ μιν ἀμφοτέρωθεν
 Κυανῇ, τὸ μὲν ἔπειτα ἱππῶν, ἐδὲ ποτ' αἰθήρ
 Κείνη ἔχῃ κερυφῶν, ἔτ' ἐν θύρῃ ἔτ' ἐν ὀπίρῃ.

Οὐδέ κεν ἀμφοτέρωθεν βροτὸς ἀνὴρ, ἔκαστος αἰθήρ,
 Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρες γὰρ ἰκνέσθω καὶ πόδες ἦεν.

Πέτρῃ γὰρ λίς ἵπποι ἀμφοτέρωθεν ἰκνέσθω.
 Μίσησθαι δ' ἐν ἑσπέρῃ ἵπποι ἀπὸ ἡερόθεν
 Πρὸς ζέφον εἰς Εὐρώπην τιτρωμένον, ἢ ἄλλ' ἀνὴρ μῆτις

Νῆα ὥσπερ γλαφυρῶν ἰδυῖναι παῖδι μὲν Ὀδυσσεύϊ.

Οὐδέ κεν ἐν νηὶ γλαφυρῇ αἰετὶς ἀνὴρ
 Τόξῳ εἰσπύσας κούρην ἀπὸ θ' * εἰσπύσθω.

Εἴη δ' ἐν Σκύλλῃ καὶ εἰς δεινὸν Λαλακῆα.

Τῆς ἥτοι φωνῇ μὲν ὅση Κούλακος ἰοχελῆς ἐκαστὸς

Γίνεται, αὐτὴ δ' αὐτὴ πύλας κρούσθω ἐδὲ καὶ τῆς μιν

Γηθήσειεν ἰδὼν, ἐδὲ οἱ θεοὶ ἀντιάσειεν.

Τῆς ἥτοι πόδες εἰσὶ δυνάμει πάντες ἄνωγθαι

Ἐξ δὲ τε οἱ δεινὰ πειρήσασθαι, ἐν δ' ἰκνέσθω

Σμυρδαλέην κεφαλὴν, ἐν δ' εἰσπύσθω ὀδόντες

Πυκνοὶ δ' ἰπποὶ, ὀλοαῖοι μέλας θ' ἰπποὶ πάντες

Μίσησθαι μὲν τε καὶ ἀπὸ πύλων ἰοχελῆς δίδουκιν,

Ἐξ δ' * ἰκνέσθω κεφαλῶν δεινοῖο βροτῶν.

20. πῖ- Αὐτῇ δ' ἰχθυάα (χόπιλον * φειμαι μῶσσε
 εἰμαι- Διελφῖνας τε κυῶας τε, καὶ εἵποθι μείζον ἔλησι
 μῶσσε- Κῆτος, ἃ μυρία βόσκη ἀγασσένος Αμφιτρίτη.
 Τῇ δ' ἔπει ποτι ταῦται ἀκήλοιοι ἐχέτοσινται

5 Παρφυζέει (ῥαὶ νῆι. Φέρεει δὲ τι κρατὶ ἐκείνῃ
 Φῶτ' ἐξαρπαίξασα νῆος κυανοπρώροιο.
 Τὸν δ' ἔπειθ' ἐχέτοσιν (χόπιλον χταμαλάττεσσι) ὅψει Οδυσ.
 Πλησίον ἀδελφῶν καὶ κεν διοιστεύσεις.
 Τῇ δ' ἐν ἱεραιῶς ἐστὶ μέγας φύλλοισι πηληλῶς.

10 Τῇ δ' ὕπο δια Χάρυβδιδος ἀναρροιβδῆ μέλαν ὕδωρ.
 Τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνέησιν ἐπ' ἤκαπι, τρεῖς δ' ἀναρροιβδῆ

20. πῖ- Δφέν. μὴ σὺ γὰρ κείθι τύχης ὅπ' ῥοιβδῆσειν.
 20. πῖ- Οὐ γάρ κεν ῥύσασθαι σ' ὕπ' ἐν κακῷ ἔδ' Εὐροσίχθων,
 20. πῖ- Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης (χρηπὶλῳ πεπλημῶν), ὅκα

20. 15 Νῆα * παρὶξ ἰλάσασθαι ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
 παρὶξ- Εξ ἐπείρου ἐν νῆι ποτὴν ἔλκεν ἢ ἄκα πάντας.
 λάσασθαι, Ὡς ἔφατ'· αὐτῆς ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν φασίφρονι,

Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τῆτο θεὰ νημερτὲς ἵπιασι,
 Εἴπω. τὴν ὁλοῦ μὲν ὑπὲρ φέρωμι Χάρυβδι,
 20 Τὴν δὲ καὶ ἀμειβόμεν ὅτε μοι πῖνοι τό γ' ἰταίρους.
 Ὡς ἔφάμεν, ἡ δ' αὐτίκα ἀμείβετο δια θεῶν.

Σχέτλι, καὶ δ' αὖτε πολεμῆα ἔργα μέμνησι
 Καὶ πόρος ἔδδ' ἡτοῖσιν ὑπείξεσθαι ἀθανάτοισιν;
 Ἡ δὲ τοι καὶ θνητῇ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστὶ,

25 Δφνόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄχρειον, ἔδδ' μαχητὴν.
 Οὐδέ τις ἐς ἀλκήν· φυζέειν καρπὸν ἀπ' αὐτῆς.
 Ἡ γὰρ δεδιώχθη, χρυσὸν δὲ μὲν φέρει πύργῳ,

20. πῖ- Δείδω μὴ σ' ἐξ αὐτῆς ἐφορμηθεῖσθαι * κίχρησι
 20. πῖ- Τόσῃσιν κεφαλῇσι, τὸς δ' ἐν φῶτας ἔληται.

30 Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἰλάσασθαι, βωστρεῖν ἢ Κρηταῖον
 Μητέρα τ' Σκύλλης, ἢ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·

20. πῖ- Ἡμιν ἔπειτ' ἀποπαύσει * ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
 20. πῖ- Θεοτακείων δ' ἐς νῆσιν ἀφίξασθαι, ἵνα ἢ πολλὰ
 20. πῖ- Βόσκοντ' Ἡλίοιο βόες καὶ ἱφια μῆλα,

35 Επεὶ βῶν ἀγέλας, τὸσα δ' εἰὼν πῶσαι κεφαλὰ,
 Πεντήκοντα δ' ἔκατα· γόνι δ' ἔχεται αὐτῶν,
 Οὐδέ ποτε φθινύουσι, γαί δ' ἐπιπομπὰς ἐσσι,

Illic autem piscatur scopulum circumlustrans
 Delphinâsque canesque & sicubi majus capere posset
 Cetum, quæ infinita alit gemebunda Amphitrite.
 Hac nondum unquam nautæ illæsi gloriari possint
 Præterfugisse cum nave, aufert enim capite singulos
 Virum abripiens ex nave rubricata.

§
 Charyb-
 dis.

Alterum verò scopulum humiliorem videbis Ulysses
 Propè ad invicem, & sanè jaculo attingeres.

In hoc caprificus est ingens, foliis florens,
 Sub hoc diva Charybdis absorbet nigram aquam.

10

Ter enim eructat quotidie, ter verò absorbet
 Horrendè, ne tu utique illuc venias, quando absorbet,
 Non enim te liberarit ex illo malo neque Neptunus.
 Sed valdè Scyllæ scopulo adnavigans celeriter
 Navem præteradige, quoniam longè satius est
 Sex socios in navi desiderare, quàm simul omnes.

15

Sic ait. cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum,
 Agè verò mihi dic dea & verè enarra,

Si quo pacto perniciosam quidem effugerem Charybdim,
 Illam verò ulciscar cum mihi læsent socios,

20

Sic dicebam, illa statim respondit diva dearum,
 Infelix, adhuc tibi bellica opera curæ sunt
 Et labor, necdum dijs cedere vis immortalibus?
 Illa sanè non mortalis, sed immortale malum est,
 Gravèque difficilèque & immane, neque expugnabile,
 Neque ulla est virtus effugere quæ possit ab illa,
 Si enim properaveris, armis instructis ad petram,
 Vereor ne te denuò impetu facto consequatur
 Tot capitibus, tot verò viros abripiat.

25

Sed valdè celeriter præternaviga, voca autem Cratæim
 Matrem ipsius Scyllæ. quæ ipsam peperit cladem hominibus
 Quæ ipsam deinde compescet deinceps ne irruat.

30

Thrinaciam autem ad insulam pervenies : hic autem multæ
 Pascuntur Solis boves, & pinguis pecora,
 Septem bouum armenta, tot ovium pulchrigreges,
 Quinquaginta verò singula, propagatio non fit ipsarum,
 Neque unquam moriuntur, deæ verò pastores sunt

35

Nymphæ

Nymphæ pulchricomæ, Phaëtusâque Lampetiêque,
 Quas peperit Soli supra eunti diva Neära.
 Has quidem ut educavitque peperitque veneranda mater,
 Thrinaciam ad insulam relegavit ut procul habitarent,
 5 Ad oves custodiendas paternas, & incurvas boves,
 Eas siquidem illæsas permittas, reditûsque curam geras,
 Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi venietis :
 Sin autem læseris, tum tibi prædico mortem
 Navique & socijs : ipse verò si effugies,
 10 Serò vix redibis, amissis omnibus socijs.

Sic ait : statim aurea sella advenit aurora,
 Illa quidem continuò per insulam digressa diva dearum.
 Cæterum ego ad navem digressus excitabam socios,
 Et ipsi ut ascenderunt, atque oram soluerunt.
 15 Illi statim ingressi sunt, & per transtra sederunt.
 Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
 Nobis autem ponè navem nigræ proræ,
 Secundum ventum immisit implentem vela fidum comitem,
 Circe pulchricoma gravis dea veneranda.

20 Continuò omnibus armis diligenter expeditis per navem
 Consedimus, hanc ventûsque gubernatôrque dirigebat.
 Tum ego socios alloquebar mæsto corde,

Vlysses socios al loquitur O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos
 Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diva dearum

25 Sed dicam ego, ut sciamus, sive moriamur,
 Sive evitato periculo mortem & fatum effugerimus.
 Sirenum quidem primum jubet divinarum
 Vocem evitare, & pratum floridum.
 Solum me jubet audire, sed me vinculo

30 Ligatè in molesto, ut firmiter illic maneam,
 Rectà in malo, ex ipso funes alligentur.
 Quod si orem vos, solveréque jubeam,
 Vos autem pluribus tum in vinculis constringite.
 Equidem hæc singula dicens, socijs declarabam.

35 Interea autem celeriter venit navis fabrefacta
 Ad insulam Sirenum, urgebat enim ventus innoxius.
 Statim deinceps ventus quievit, atque tranquillitas

Νύμφαι ὑπλόχευσι, Φαίδμας τε Λαμπετή τε,
 Ἀς τίκει Ἥλιος ὑπερίονι δια Νίαρχο.

Τὰς μὲρ ἄρα θρήψασα περὶ στήθεσσι πότνια μήτηρ,
 Θεριακίην εἰς νῆσον ἀπέκτισε τηλόθι ναίειν,

Μῆλα φυλασσέμεναι πατρῷα καὶ ἑλίκας βῆς.

Τὰς εἰ μὲρ κ' ἀσινίας ἱάσας, νόστιμ' ἐμίδηαι,

Ἡ τ' αἰὲς εἰς Ἰθάκην κρησέει πάγοντες ἱερῶν.

Εἰ δὲ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμήριον ὀλίγηρ

Νηὶ τε καὶ ἱππέεσσιν. αὐτὸς δ' εἰπὴρ κεν ἀλύξας,

Ὀψὲ κρησέει νείη, ὀλίγας ἀπο πάντας ἱππέους.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' ἤρυσσ' ἄρ' ἔλυσεν ἡμῶς.

Ἡ μὲρ ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπὶ πηγάδιαν θάλασσαν

Αὐτὴν ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων, ὠτρεῖων ἱππέεσσιν

Αὐτοὺς τ' ἀμβοαίνειν ἀνά τε στυμνήσια λῦσαι.

Οἱ δ' αἰψ' εἰσέβαιον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κρήνην.

Εξῆς δ' ἐξόμμοι, πολιὸν ἄλλα τέπτον ἱριτμοῖσιν

Ἡμῖν δ' αὖ κατόπιον νηὶς κυανοπέπλοιο

Ἰκέρων ἔργον ἱεὶ πλοῖσι πον, ἰσθλὸν ἱππέεσσιν,

Κίρκη ὑπλόχευσι, δεινὴ θεὸς ἔσθ' αὐδήσασα.

Αὐτίκα δ' ὅππῃ ἐκρυσσε πονησέμενοι καὶ νῆα

Ἡμεῖς, τίμω δ' αἰετός τε κυβερνήτης τ' ἰθιων.

Δὴ τότε ἐγὼν ἱππέεσσιν μετ' ἑνὶ δὴν ἀχέμενοι κῆρ,

Ὡ φίλοι, ἔγδ' ἔρχη' ἵνα ἴδωμαι, ἔσθ' ὅδ' οἷος

Θέσφαθ' ἄμει Κίρκη μετ' ἡσπαστο δια θάλασσαν.

Ἀλλ' ἐγὼ μὲρ ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἦ καὶ θάνατον,

Ἡ κεν ἀλευκίμοι θάνατον καὶ κῆρ φέρωμεν.

Σφρῶων μὲρ πρῶτον αἰνῶν γὰρ παρ' ἱστιάων

Φθόγον ἀλευκάσθ', καὶ λήμων ἀνθ' ἑμῶν τε

Οἷον ἐμ' ἰωάγει ὅπ' ἀπογύμνω· ἀλλὰ με δισμῶ

Δήσας· ἐν ἀρραλίῃ (ὅφρ' ἐμπεδὸν αὐτόθι μένων)

Ὀρθὸν ἐν ἵστοισι δὴ· ἐκ δ' αὐτῷ πείσας ἀνιήφω

Λι δὲ κε λίσσασμαι ὑμέας, λῦσαι τε κελύων,

Υμῶς δ' ὅπως ἴσασιν τότε ἐν δισμῶσι πίπτεσθαι.

Ἡ τοι ἐγὼ καὶ ἐκρυσσε λέγων ἱππέεσσιν πύφωσκον.

Τόφω δ' ἡ καρπαλίμως ἐξέκιστο νηὺς εὐεργῆς

Νῆσον Σφρῶον ἐπὶ γὰρ γὰρ ἔργον ἀπῆμων.

Αὐτίκα ἔπειτ' αἰετός μὲρ ἐκπέσαστο, ἔσθ' ὅδ' ἰσθλὸν

Ἐπάλτο νηλεΐνῃ, κρίμεσι δ' κύματα δαίμων.

Ἀνείντες δ' ἔπαρσι νῆος ἰσία μεθύσαντο,

Ζ. 91-
σας. Καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ * βαλον· οἱ δ' ἐπ' ἱερτμοῖ
Εἰς ἄλμυροι, λυκαῖνοι ὕδωρ ἕζετ' ἑλάνθησαν.

5
Ζ. 91-
ζον. Αὐτὰρ ἐγὼν κηρύϊο μέλαινα τροχὸν ὀξείῃ χαλκῷ
Τυτῶα Διφθυμῆας, χερσὶ σιβαρῆσι * πείζω.
Αἰψα δ' ἰαίνετο κηρύς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλα ἴσ,
Ἡλίῃ τ' αὐγῇ ὑπεριονίδαο ἄνακτος.
Εἕξετ' δ' ἑταίροισιν ἐπ' ἄτα πᾶσιν ἄλκιφα.

10
Ζ. 91-
πτον. Οἱ δ' ἐν νηὶ μὲ ἔδην οἰμοῦ χεῖρας τε πόδας τε,
Ορῶν ἐν ἰσπιδῇ, ἐν δ' αὐτῇ πείρατ' * ἀνῆλθον·
Αὐτοὶ δ' ἐξ ἄλμυροι πολὺν ἄλλα τύπτων ἱερτμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τῶσον ἀπῆμ' ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
Γίμφα διώκοντες, τὰς δ' ἑλάθην ἀκύαλος νηὺς

15
Εἰς ἤνθην ὀρνυμένη· λιβυρῶν δ' ἔντυον αἰοιδῶ.
Διὲρ ἄγ' ἰὼν παλῦαν Ὀδυσσεύ, μέλα κῦδος Ἀχαιῶν.
Νῆα κηρύσθησαν, ἵνα νειπέλω ὅπ' ἀκρούσῃς.
Οὐ γὰρ πῶ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
Περί γ' ἡμῶν μελίγηρ' ὅσον τε σφάγ' ὅπ' ἀκρούσῃ.

20
Ἀλλ' ὅγε περ ψάμ' ὅσον τε ἰσπιδῇ, καὶ πλεῖον αἰοιδῶ.
Ἰδὼν γάρ τοι πᾶνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι Τρώες τε θίων ἰότητι μέγιστος.
Ἰδὼν δ' ὅσα δ' ἰσπιδῇ ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ζ. 91-
τικ' 25 Ὡς φάσαν, ἰσπιδῇ ὅπ' ἀκρούσῃ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἡγὼν ἀκρούσῃ, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
αἰσάν· Ὀφρύσει νευαῖζων, οἱ δ' ὡς πεπνυμένοι ἔρπον.

25
πας Ζ. Αὐτῆς δ' αἰσάντες Περσέην Εὐρύλοχος τε
πίεζον Πλείσι μ' ἐν δισμοῖσι δῖον, μετὰ δ' οἱ πείζω.

Ζ. 91-
ζον. Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ τὰς γὰρ παρήλασαν, εὐδ' ἔτ' ἔπειτα
γῆν 30 Φοῖβ' ἡγῶν Σφελίῃν ἡγεμόν, εὐδ' ἔτ' αἰοιδῶ,

Ζ. 91-
δην. Αἰψ' ὅσον κῆρ ἔλθοιτο ἐμὸν ἰσπιδῇ ἑταίροι.

Ζ. 91-
σας. Οἱ σφιν ἐπ' αἰσάντες ἄλλ' ἄψ', ἐμὸν τ' ἐν δισμοῖσι * ἀνέλυτον
Ζ. 91-
σας. Ἀλλ' ὅτε δὲ τὰν νῆον ἐλείπετον, αὐτῇ ἐπῆν
Καπὸν καὶ μέλα κῦμα ἰδὼν, καὶ δούποι ἀκρούσῃ.

35
Ζ. 91-
πας. Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐν χεῖρας ἔπειτα ἱερτμοῖ.
Ζ. 91-
πας. Εὐρύλοχος δ' ἄρα πᾶντα κῆρ ῥέον. * εἴχετο δ' αὐτῷ
Νῆς, ἐπὶ δ' ἔτ' ἱερτμοῖ ὡς ἡμεῖς χερσὶν ἔπειτα.

Erat cum ventus silentio, sopivit autem fluctus dæmon :

Assurgentes autem socij navis vela complicarunt,

Et ea quidem in navi cava collocarunt. illi autem ad remos

Sedentes dealbabant aquam politis remis.

Cæterum ego ceræ ingentem massam rotundam acuto ferro §

Frusto abscisso, manibus validis premebam.

Statim verò liquefiebat cera, nam urgebat magna vis

Solisque splendor supermeantis regis.

Ordine autem socijs ad aures omnibus inunxi.

Illi autem in navi me ligarunt, pariter manúsque pedésque 10

Erectum ad malum, ex eo autem funes alligarunt :

Ipsi autem sedentes spumofum mare verberabant remis.

Sed cum tantum aberamus, quantum audiat clamans,

Celeriter penetrantes illas non latuit velox navis

Prope impulsa : canoram autem modulabantur cantilenam. 15

Huc agè profectus gloriose Ulysses ingens gloria Græcorū.

Cantus
Sirenum

Navem siste, ut nostram vocem audias.

Non enim unquam aliquis huc præternavigavit nave nigra

Priusquam nostram suavem ab ore vocem audiret.

Sed hic delectatus abiit, & plura doctus. 20

Scimus enim omnia quæcunque in Troja lata

Græci Trojanique deorum voluntate passi.

Scimus etiam quæcunque fiunt in terra multi pascua.

Sic dicebant edentes vocem dulcem : cæterum meum cor

Voluit audire, solvere autem jussi socios 25

Cilijs innuens, illi autem annitentes remigabant.

Statim surgentes Perimedes Eurylochúsque

Plurimis me vinculis ligarunt, magisque premebar. (inde

Cæterū postquā illas præternavigavimus, neque amplius de-

Sonitum Sirenum audiebamus, neque cantilenam 30

Continuò ceram dempserunt mei dilecti socij,

Quam illis auribus illeveram, meque ex vinculis soluerunt,

Sed quando jam insulam reliquimus, statim deinde

Fumum & ingentem fluctum vidi, & sonitum audiui

His sanè perculsis, ex manibus exciderunt æmi : 35

Insonuerunt autem omnia per fluctum, sistebat autem illic

Navis, quoniā nō amplius remos acuminatos manib. urgebat

Cæterum

Exher-
tatio
Vlyssis
ad socios

Cæterum ego per navem proficiscens excitabam socios

Blandis verbis propè astando viros singulos :

O amici, non enim ullo pacto malorum ignari sumus.

Non equidem hoc majus erit malum quam cum Cyclops

5 Claudebat in spelunca cava forti vi,

Sed & hinc mea virtute consilioque prudentiæque

Effugimus, nimirum, & horum meminisse puto.

Nunc agite quemadmodum ego dixero, obediamus omnes,

Vos quidem remis maris fluctus profundos

10 Verberate transtra insidentes, siquidem Jupiter

Det & hanc mortem effugere & evitare.

Tibi verò gubernator hoc præcipio, sed in animo

Reconde, quoniam navis cavæ gubernacula tenes :

Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige

15 Navem, tu autem scopulum considera, ne te lateat

Hinc impetu dilapsa, & ex periculo nos deducas.

Sic dicebam : illi celeriter meis verbis parebant.

Scyllam autem non dicebam immedicabilom tristitiam,

Ne quo pacto timentes cessarent socij

20 A remigando, intra autem communirent seipsos.

Et tum sanè Circes quidem tristium mandatorum

Oblitus, quoniam neutiquam me jussit armari.

Cæterum ego indurus splendida arma, & duabus hastis

Longis ad manus acceptis, ad superiora navis conscendebam

25 Proræ, inde enim ipsam putabam primum apparere

Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum socijs.

Nusquam videre potui, laborabant autem mihi oculi

Undique circumspicienti ad obscuram petram.

Appre-
pinquas

30 Ab altera parte Scylla, ex altera diva Charybdis

Scyllæ
& Cha-
rybdi.

Horrendum absorpsi maris salis aquam.

Sed quando evomeret sicut lebes in igne multo,

Tota immurmurabat conturbata, in altum autem asperge

Summis scopulis utrinque ruebat.

35 Sed quando ejectionabat maris salis aquam,

Tota intus apparebat percita : circum autem petram

Horrendum intonabat, infra autem terra apparebat

Αὐτὰρ ἐγὼ δῖον ἦτορ ἰδὼν ὠτρυνον ἱππεύς
Μελιχίοις ἐπίσσι ὠχρεστέδην ἀνδρῶν ἐκστῆν,

ὦ φίλοι, ὃ γὰρ πῦρ ἔλακῶν ἀδελύμενις εἰδὼρ.
Οὐ μὲν δὴ τόδ᾽ ἐμείζον· ἔπι κρητὸν, ἢ ὅτε Κυκλώψ

24. ἴπποι

5

Εἶλεν αὖτ᾽ ἀπ᾽ ἧ γλαφυρῇ κατατρεῖφι βίηφι,

Ἄλλα κῆ ἔνθεν ἐμῇ ἀριτῇ βυλῇ τι νόμῳ τε

Εκφύρομαι· καὶ πῦρ τῶνδε μνήσταλ' οἶω.

Νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω πῶς μετὰ πάντες

Υμεῖς μὲρ κώπησιν αἰλὸς ἤγαγμένα βαδίζατο.

Τύπτετε, κληϊδασιν ἐφῆμφοι, αἰεὶ κί ποθι Ζεὺς

10

Διήκ' ὅνδ᾽ ὅ γ' ὅλαθρον ὑπεκφυγάει κῆ ἀλύξαι.

Σοὶ δ' ἔκρυβριθ' ὅδ' ἐπιτίλλομαι (ἀλλ' αὖτ' ἐν θυμῷ

Βάλλειν, ἱππὶ νηὸς γλαφυρῆς εἴητα νομῶς)

Τάτε μὲρ κρητὸν κῆ κύμασσι ὅκτις ἔσται

Νῆα, σὺ δ' ἔκρηπτελ' ἐπιμύειο, μὴ σε λάθῃσι

15

Κεῖσ' ἐξορμήσασθαι, κῆ ἔς κρητὸν ἄμειν βάλλεσθαι.

Ὡς ἐφάρμεν· οἱ δ' ὤκρ' ἰμυγῖς ἐπίσσι πηδοντο.

Σκύλλῳ δ' ἐκείτ' ἐμυθόμεν, ἄπρηκτοι ἀνίλῳ,

Μήπως μοι δαίσιμους ἀπολλήξειαν ἐπείρεσι

Εἰρσιῆς, ὅτ' οἱ δ' ἐπικυζοῖσι σφίσι αὐτῶν.

20

Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲρ ἐφημεσσι νῆας ἀλειγνῆς

Λαοθαμόμεν, ἱππὶ ὅπ' ἐμ' ἀνέγει θυμὸς αἰεὶ.

Αὐτὰρ ἐγὼ κρατὸς κλυτὰ τεύχεα, κῆ δύο δούρεα

Μακρὰ σὺ χερσὶν ἑλὼν, εἰς ἔκρηπτα νηὸς ἔδαινον

Πρώτης ἐνθεν γάρ μεν ἰδέγμεν πρώτῃ Φανείῳ.

25

Σκύλλῳ πετραίῳ, ἢ μοι φέρι πῆμ' ἐπείρεσιν.

Οὐδέ πη ἀγρήσκει δυνάμεν' ἐκρητὸν δὲ μοι ὅσσον

Πάντη πατρίοισιν ὥρ' ἐπείρεσιν ἀπείρεσιν.

Ὡς ἔφατο· καὶ δ' ἐπὶ πῶν ἀντιπλοῦν γῶνιτις

Ενθεν μὲν γὰρ Σκύλλῳ, ἐπείρεσιν δ' εἰς Ἰάδρουσιν

26. μῆν

30

Δφνὸν ἀντιπλοῦσθαι θαλάσσης ἀλμυρῇ ὕδρῃ.

Ἦτοι ὅτ' ἐξέμισεν, λείβης ὥς σὺ πυρὶ πῶλῳ,

Πᾶσ' ἀναμυρμύρεσκε κυκλωμένη, ὑψόσθ' ἄχνη

26. ἀντι-

μορμύ-

ρεσκε.

35

Ἀκροῖσι κρηπίδοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἱππῶν.

Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρέξει θαλάσσης ἀλμυρῇ ὕδρῃ,

Πᾶσ' ἐντοσθι φάνεσκε κυκλωμένη· ἀμφὶ δ' ἐπείρεσιν

Δφνὸν ἐκιδρύσθαι, ὑπείρεσθαι δ' εἰς Ἰάδρουσιν

Ψάμμο κυανή θύς ἢ χλωρὴ δι' ἧρε
 Ἡμεῖς μὲν ὥσ' ἑλίουδ' ἰδοῦμεν, δαίμονες δ' ἄλκιρον,
 25. Φέ- Τόφρα δὲ μοι Σκύλλα γλαφυρῆς ἐκ τοῦ ἐταίρου
 ταιτο Εξ ἑλίου οἱ χερσὶν τι βίηφί τε * φέρτεροι ἦσαν.

5 Σκεψάμεθ' δ' ἐς νῆα θυῶν ἄμφοι κ' ἐπ' αἰέθρας,
 Ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας κ' χεῖρας ὑπὲρ ἦν
 Ὑψίος ἀρετῶν ἰμὶ ἢ φθίγοντο καλλιῶντες
 Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕπαιται, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Ως δ' ὅτ' ἐπὶ στροβίλῳ αἰεὺς ἀεμῆκεν ῥάβδῳ.

10 Ἰχθυὶς θύς ὀλίγοις δόλον κ' εἶδαι τε βάλλων,
 Ἐς πόντων ὠθήσει βοὸς κίρκης ἀργαῖοιο,
 Ἀσπαίρονται δ' ἐπὶ λαδῶν ἱρρίψι θυράζῃ.
 Ως οἱ γ' ἀσπαίροντες αἰέροντο ποτὶ πύργους.
 Αὐτὰρ δ' εἰς ἰχθυόσιν καλὴν κελύοντα,

15 Χείρας ἔμει δ' ἐρείοντα ἐν αἰνῇ δαίμονι.
 Οἰκιστὴν δὲ κείνο ἔμει ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν
 Πάντων ὅσ' ἐμύγησε, πόρρ' αὖλ' ἐξερεῖν ἔων.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πύργους φύρμεν, δειλὸν τε Χάρυβδι,
 Σκύλλῳ τ', αὐτὰρ ἐπὶ πύργους ἔμει ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν.

20 Ἰσόμεθ' ἔνθα δ' ἦσαν καλαὶ βόες ἐνρυμέτωποι,
 Πολλὰ ἢ ἴφια μῆλ' ὑπερὶ δ' ἑλίοιο.
 Δὴ τότε ἔρῳ ἐνὶ πόντῳ ἔων ἐνὶ μελαίνῃ,
 Μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀλίζομεν δάων,
 Οἶων τε βληχλῶν καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ.

25 Μάνηθ' ἀλλὰ Θηβαίης Τέρεσιόιο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, * ἥ μοι μάλα πόλ' ἐπίπλεον
 Νῆσσι ἀλευάσθ' * περιμύθεον ἑλίοιο.
 Δὴ τότε ἔρῳ ἐπὶ πύργοις μετὰ δ' ἀχνύμενοι κῆρ.
 Κίλυτι μὲν μύθῳ κακῷ ὥς παύοντες ἐπὶ πύργοις.

30 Οφρ' ὑμῖν εἴπω μαστήϊα Τέρεσιόιο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, * ἥ μοι μάλα πόλ' ἐπίπλεον,
 25. Φαι Νῆσσι ἀλευάσθ' * περιμύθεον ἑλίοιο.
 σιμεθρῶν Εἴθε γὰρ αἰνέτατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμεν ἔφασκεν.
 35. Φαι Αἰὲς περὶ τὴν νῆσιν ἑλαιοῖσι νῆα μέλαιναν.
 35. Φαι Ως ἐφάμην, τοῖσιν ἢ κατὰ κλάδῃ φίλον ἦτορ.
 35. Φαι Αὐτὰρ δ' Εὐρύλοχος συγχεῖ μ' ἡμέτερο μῦθον,
 35. Φαι Σχέτλιθ' εἰς Ὀδυσῆα πύργους τοῖσιν, ὥδ' ἢ γῆα.

Arena cærulea, hos autem pallidus timor invasit.

Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes interitū.

Sex à
Scylla
socij de-
vocati.

Interea autem mihi Scylla cava ex navi socios

Sex abstulit, qui manibúsque virtutéque optimi erant,

Conspicatus in navem velocem simulque ad socios,

Jam horum cognovi pedes & manus supernè

In altum levatorum, me autem compellabant vocantes

Nominatim, tunc postremò afflicti corde :

Quemadmodum quoties in scopulo piscator longa virga

Piscibus ipsi minutis dolum per escam immittens

In pontum dimittit bovis cornu agrestis.

Palpitantem autem deinde correptum foras projicit :

Sic illi palpitantes tollebantur ad petras.

Illic autem pro foribus depascebat vociferantes,

Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.

Miserrimum autem illud meis vidi oculis

Omnium quæcunque passus sum vada maris per lustans.

Cæterū postquā petras effugimus, horrendāque Charybdim,

Scyllāque statim deinde dei ad eximiam insulam

Pervenimus, ibi autem erant pulchræ boves latis frontibus

Multa autem pingua pecora supermeantis solis.

Certè cū ego adhuc in mare essem in navi nigra,

Mugitum audiui boum stabulantium,

Oviūmque balatum, & mihi sermo incidit animo

Vatis cæci Thebani Tiresiæ,

Circésque Æææ, quæ mihi valdè sæpè præcepit,

Insulam evitare homines oblectantis Solis.

Certè tum ego socios alloquebar mæsto corde,

Audite meos sermones mala quantumvis passi socij,

Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,

Circésque Æææ, quæ mihi valdè diligenter præcepit,

Insulam effugere delectationem hominibus dantis Solis.

Hinc enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.

Sed præter insulam pellite navem nigram :

Sic dicebam, illis autem contrafactum est amicum pectus,

Statim autem Eurylochus molesto mihi respondit sermone.

Infelix es ô Ulysses, abundat tibi robur, neque unquā mēbra

Thrinacia in-
sula See-
lis.
20

25

30

Eurylo-
chus in-
dignau-

35
ter Vlyss-
æ respon-
det.

Defa-

Defatigaris : planè omnia tibi ferrea sunt,
 Qui socios labore defatigatos atque etiam somno
 Non permittis terram conscendere, ubi rursus
 Insula in circumflua lautam paremus cœnam :

- 5 Sed temerè per noctem celerem errare jubes
 Ab insula errabundos in obscuro ponto.
 Ex noctibus autem venti difficiles, pernicies navium
 Nascuntur : quis verò effugeret sævam mortem,
 Si fortassis repentè veniret venti procella,

- 10 Aut Noti, aut Zephyri vehementer spirantis, & qui potissimū
 Navem diripiant, vel dijs regibus invitis ?
 Verūnī sanè nunc quidem pareamus nocti nigræ,
 Cœnamque apparemus, celerem apud navem manentes,
 Manè autem conscensa nave, intremus latum pontum.

- 15 Sic ait Eurylochos, comprobarunt autem alij socij.

Vlysses
 Eurylo-
 cho re-
 spondet.

Et tū certè agnosceba, quod certè mala machinaretur damō.

Et ipsum alloquutus, verba volatilia dixi,

Euryloche profectò jam me cogitis solus cūm sim.

Sed agè nunc mihi omnes jurate sanctum juramentum :

- 20 Siquidem aliquod sive boū armentū, aut magnū gregē ovīū
 Inveniamus, ne quis fortassis imperitia mala
 Aut bovem aut etiam pecudem occīdat, sed quieti
 Comedite cibum quem immortalis præbuit Circe.

Sic dicebam : illi autem protinus jurarunt ut jussi :

- 25 Porro postquam jurarunt perfeceruntque jussurandum,

Appulimus in portu cavo benefactam navem,

Prope aquam dulcem, & exiverunt socij

E navi, deinceps autem cœnam scitè appararunt.

Cæterum postquam potus & cibi cupiditatem ademerunt,

- 30 Recordati verò deinde charos fleverunt socios,

Quos devoraverat Scylla cava ex navi arreptos.

Flentibus autem ijs advenit dulcis somnus.

Quando autem tertia pars noctis erat, & astra inclinarunt,

Immisit vehementer fortè ventū nubiū congregator Jupiter

- 35 Turbine ingenti, nubibus autem cooperuit

Terram simul & pontum : ingruit autem de cœlo nox.

Quando autem manè genita apparuit roseis digitis aurora.

Navem

Κάμνεις ἢ ρά νυ (οἱ γὰρ σιδήρεα πάντα τίττεται,
 ὅς ῥ' ἐπαύρου χαμαὶ αἰδηγέτας ἠδὲ κ' ὑπὸ
 οὐκ ἰάας γαίης ἐπιθήμηναι, ἵν' αἰ κεν αὖτε
 Νῆσσι ἐν ἀμφιερύτῃ λαοὶν πτυκίμεθα δόρπον·
 Ἀλλ' αὐτὸς Διὶ νόκτε θοῶν ἀλάλησθ' ἄνωγας,
 Νῆσσι δ' ἀποπλάγχθοντας ἐν ἡρώεσσι πότιν.
 Ἐκ νυκτῶν δ' αἰετοὶ χαλεποὶ, δαλήμμεται νηῶν
 γίνονται· πῆκεν τις * ὑπὸ κρυφύρῳ αἰπῶν ὄλιθρον,
 Ἡν πῶς ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμῳ θύελλα·
 Ἡ Νότῃ, ἣ Ζεφύρῳ δουσιέει, οἱ τε μάλιστα
 Νῆα Διὶ ἀβρίαιστοι θῶν ἀίκητι ἀνέκτων.
 Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπον δ' ὀπλισόμεσθα τοῦ ὧδ' ἐνὶ μέμοιτις·
 Ἡῶν δ' ἀναδάντες ἐν ἡσυχίᾳ εὐρέϊ πότιν.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦντο ἄλλοι ἱπταῖροι.
 Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μέθετο δαίμων.
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πῖθοντα περσυσδων,
 Εὐρύλοχ', ἣ μάλα δὴ μοι βιάζεσθε μενῶν ἰόντα.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμώσασθε καρτεροῦν ὄρεον,
 Εἰ κί πιν' ἢ βοῶν ἀγέλλῳ, ἢ πῶν μίγ' οἶων
 Εὐρωμῶρ, μὴ που τις ἀπειθαλίησι κακῆσι
 Ἡ βοῶν ἢ ἐπὶ μέλαν δ' ἀποκταίῃ· ἀλλὰ ἔκηνλοι
 Ἐδίσσι βρώμελιν τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.

Ὡς ἐφάμελιν· οἱ δ' αὖτ' ἐκ' ἀπώμινον ὡς ἐκίλειον·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τιλινύτῃσι τε τὸν ὄρεον,
 Στήθεσιν ἐν λιμῶνι γλαφυρῷ εὐεργία νῆα
 Ἀγχι' ὕδατος γλυκεροῖο κ' ἐξαπίθηται ἱπταῖροι
 Νηὸς, ἔπειτα ἣ δόρπον ἐπισπαρῶς πτύκοντο,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι * κ' ἰδὲ τῶν * ἐξ ἔργῳ ἔντο,
 Μητιόμμοι δ' ἔπειτα φίλῃς ἔκλειον ἱπταῖρους,
 Οὐς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐν νηὶ ἰλῦσα.
 Κλαίοντες ἣ τοῖσι ἐπήλυθε νῆδυμ * ὑπ *
 Ἡμ * ἣ τεύχεα νυκτὸς ἔλῳ, μὲν δ' ἄερα βεβήκει,
 Ὄρεσιν ἐπὶ ζαλῷ ἀνέμ * νεφελήμαρται Ζεὺς
 Λαίλαπι θεασισῇ, ζῶν ἣ νέφισσι κέλυψε
 Γαῖαν ὁμοῦ κ' πότιν· ὄρωρε δ' ἔρσανθ' ἐν νύξ.
 Ἡμ * δ' ἡεργάνεια φάη βοδοδάκτυλ * ἡέε.

Νῆα μὲν ὤρμεισσε μὲν, κρηῖλοι αὐτῷ εἰσιρέουσι περ
 Εὐθαδ' ἔσαν Νυμφίῳ κρητοὶ χροεὶ ἠδὲ ῥόσῳ.

Καὶ τότε ἔγων ἀρῶν γέμειν, μὲν μύθον ἔειπον,

ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ ῥῆ βρώσεις τε πόσις τε

20. ἔσιν, πῶν δὲ βοῶν ἀπιχόμεθα, μή τι πάθωμεν.

πῶν δὲ Δαινὰ γὰρ θεὸς αἶδε βόει κὴ ἵφια μῆλα,

Ἡλίῳ, ὅς πάντ' ἐφορεῖ κὴ πάντ' ἐπαυχεύε.

ὧς ἱφάμεν. τοῖσιν δ' ἐπισπείρετο θυμὸς ἀγλῶχε.

Μῶν αὖ γὰρ πάντ' ἀλληκτος αἶψα Νότος, ἐδὲ πρὸς αἶψα

10 Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὺς τε Νότος τε.

Οἱ γὰρ ἔως μὲν σῆτον ἔχον κὴ οἶον εὐρυθρόν,

Τόφρε βοῶν ἀπέχοντο, λιλασιόμμοι βιότιοι.

Ἀλλ' ὅτι δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥια πάντα,

Καὶ δὴ ἀρχὴν ἐφίπτεσκον ἀλητεύοντες ἀνείκεα,

15 Ἰχθυὺς ὄρενθας τε φίλας, ὅ, τι χεῖρες ἔχοντο,

Γιαμπλοῖς ἀκίσχουσιν· ἔτειρε γὰρ κατέρχετο λιμός.

Δὴ τότε ἔγων αἶψα νῆσιν ἀπείσχεον, ὄφρεο θηοῖσιν

Εὐξαίμεν, εἰ πρὸς μὲν ὁδὸν φήνῃ νείκεα.

Ἀλλ' ὅτι δὴ Διὸς νῆσιν ἤλυξαι ἐταίρους,

20 Χῆρας νεψάμεν, ὅθ' ἐπὶ Κέκρας μὲν ἀνέμοιο,

Ἡρώμεν πάντας θηοῖς εἰς Ὀλύμπου ἔχουσιν.

Οἱ δ' ἄρα μὲν γλυκεῖον ὕπνον ἐπὶ βλιφάρεσιν ἔχουσιν.

Εὐρύλοχος δ' ἐταίροισι κρατὶς ἐξήρχετο βυλῆς,

Κέκλυτέ μιν μύθων κρατὶ παύχοντες ἐταίροι.

25 Πάντες μὲν συμαρτὴ θάνατοι δειλοῖσι βροτῶσι,

Λιμῶ δ' οἴκηται θανέειν κὴ πότμον ἐπιπασσῖν.

Ἀλλ' ἄρα γὰρ, Ἡλίοιο βοῶν ἐλάσαστες ἀείρας,

Ριζομὲν ἀθανάτοισι τοὶ ἔχρον ἐνὶ εὐρῷ ἔχουσιν.

Εἰ δὲ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικθήμεθα πατερίδα γαῖαν,

30 Αἰψά κεν Ἡλίου ὑπερίοιο πόσιος νηὸν

Τεύχομεν, ἔνθα κε θεῶν ἀγάλαματ' ἀπὸ πολλὰ κὴ ἐσθλά

20. βοῶν Εἰ γὰρ ῥοσσὸν ἄνθος πρὸς βοῶν ὀρθοκακισίων,

ἔνθα Νῆ ἔθλη ὀλίσσεται, ἐπὶ δ' ἴσσανται θηοὶ ἄλλοι,

ὀρφ. Βύλομ' ἀπὸ πρὸς κύμα λανάν ἀπὸ θυμὸν ὀλίσσεται.

35 Ἡ δὴ γὰρ σπύργαδ' ἰὼν ἐν νῆσῳ ἱρήμη.

ὧς ἔφατ' Εὐρύλοχος ἐπὶ δ' ἦσαν ἄλλοι ἐταῖροι.

Αὐτῆκα δ' Ἡλίοιο βοῶν ἐλάσαστες ἀείρας

Navem quidem subduximus in cava speluncā intrò tractam, *Vlyses*
 Hic autem erant Nympharum pulchri loci atque sedilia. *monet.*
 Et tum ego concione coacta sermonem dixi, *ut gregi*

O amici, in navi quidem celeri cibúsque potúsque
 Est: à bubus autem his abstineamus, ne quid patiamur. *bubus Solis*

Gravis enim Dei hæc boves & eximia pecora
 Solis, qui omnia inspicit, & omnia audit. *absti-*

Sic dicebam, illis autem persuadebatur animus generosus,
 Mensē autē integrū perpetuus flabat Notus, neque quis alius
 Spirabat deinde ventorum, nisi Eurúsque Notúsque *neant.*

Illi quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,
 Tandiu à bobus abstinebant, studiosi vitæ,

Sed cū jam è navi perierunt viatica omnia,

Certè prædam sequebantur palantes necessitate,
 Pisces avésque charas quodcunque in manus venisset,
 Curvis hamis, affligebat verò ventrem fames. *10*

Certè tum ego per insulam secessi, ut dijs
 Supplicarem, si quis mihi viam monstraret ad reditum.

Sed cū jam per insulam jens declinaveram à socijs,
 Manibus lotis, ubi defensusculum erat à vento, *15*

Supplicabam omnibus dijs, qui cælum inhabitant.

Hi sanè mihi dulcem somnum cilijs infuderunt.

Eurylochus autem socijs mali dux erat consilij,

Audite meos sermones mala quamvis pasci socij.

Omnes quidem invisæ mortes miseris mortalibus,

Fame autem miserrimum mori, & fatum assequi.

Sed agite Solis ex bobus abreptis optimis,

Sacra faciemus immortalibus qui cælum latum inhabitant.

Quòd si in Ithacam pervenerimus in patriam terram,

Statim Soli supra gradienti dives templum

Faciemus, illic sanè ponemus ornamenta multa & preciosa.

Qui si iratus aliquo pacto ob boves erecta cornua habentes

Navem volet perdere, suffragabuntur vero alij dij,

Malo semel ad fluctus hians vitam perdere,

Quàm diutius tabescere versans in insula deserta. *20*

Sic ait Eurylochus, collaudabant autem alij socij.

Statim autem Solis ex bobus abegerunt optimas, *25*

Violatur
 præcep-

25

tum sua-
 sac Eury
 lochi.

30

Solis
 grex ab
 Vlysis
 socijs
 violatur.

35

Comi-

Cominus (non enim longè à nave nigro rostro
Pascebantur nigræ pulchræ boves latis frontibus)

Eas verò circumstabant, & vota fecerunt dijs,
Folia autem decerpserunt tenerrima quercus alticomæ,

5 Non enim habebant hordeum album in bene tabulata navi,

Cæterû postquam precati sunt, mactarunt & excoriarunt,
Femorâque conciderunt, atque adipe cooperuerunt
Duplicantes, desuper autem cruda posuerunt,
Neque habebant vinum ad libandum super incensa sacra,

10 Sed aqua libantes assabant intestina omnia.

Cæterû postquâ femora incensa sunt, & viscera comederunt,
In minuta frusta secuerunt, & alia veribus transfixerunt :
Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus.

Festinabam ire ad navem velocem & littus maris

15 Sed quando certè prope eram profectus,

Et tum mihi nidoris obvenit dulcis flatus.

Lugens autem deos ad immortales clamavi,

Jupiter pater, atque alij beati dij immortales,
Profectò me magnum detrimentum sopivistis sævo somno,

20 Ipsi verò socij magnum facinus perpetrarunt manentes.

Statim autem Soli supra meanti nuncius venit
Lampetia lato peplo quòd ei boves interfecerunt socij,
Statim autem deos alloquutus est iratus corde,
Jupiter pater, atque alij beati dij immortales,

25 Ulciscamini jam socios Laërtiadæ Ulyssis,

Qui meas boves occiderunt superbè, quibus ego
Gaudebam quidem cùm ibam in cœlum stelliferum,
Atque quando retrò ad terram è cœlo divertebam.
Quod si mihi non luent boum condignam talionem,

30 Descendam ad Plutonis domum, & inter mortuos lucebo.

Hunc excipiens alloquutus est nubicogus Jupiter,
Sol, certè quidem tu inter immortales lucebis,
Et mortales homines ad fertilem terram.

Horum autem citò navem celerem candenti fulmine

35 Paululùm percussam incendero medio in nigro ponto.

Hæc ego audi vi à Calypso pulchricoma,

Hæc autem dicebat à Mercurio internuncio audivisse.

Cæterùm

Εχθρην (ὃ γδ' ἤλπε νιὸς κυανοπέπλοιο
 Βασίλοισιν ἔλικες χαλκαὶ βόες εὐρυμήτωποι)
 Τὰς δ' ἀφείσθησαντο, καὶ ἔχοντο ἑοῖσι,
 Φύλλα δ' ὀρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψιπέλοιο.
 Οὐ γδ' ἔχον κεῖ λυγρὴν ἑσπέρην ἐπὶ νηὸς.

9

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἰσθαξάν καὶ ἰδόντες,
 Μηροῦς τ' ἐξέπαιον, κρατὶ τι κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπλυναι ποίησαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὀμβρῆτησαν.
 Οὐδ' εἶχον μέθυ λαΐψαι ἐπ' αἰγυμῶσις ἱερῶσι,
 Ἀλλ' ὕδατι ἀνιδόντες ἐπὶ πίων ἔκρατε πάντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ῥ' μῆρ' ἐκείνη, καὶ ἀπλάγχρ' ἐπάσαντο,
 Μίσυνδρον τ' ἄρα τ' αἰχά, καὶ ἀμφ' ὀβιλοῖσιν ἔπειραν.
 Καὶ τότε μοι βλεφάρεσσιν ἐξέσσυτο νῆδυμ' ὕπνος.
 Βλῶ δ' ἵναμ' ἐπὶ νῆα θοῶν καὶ Σίαν θαλασσοῦς.

10

Ἀλλ' ὅτι δὴ χριδὸν ἦα κίων νιὸς ἀμφιπέλοιο.
 Καὶ τότε μοι κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἠδὺς αὐτμῆ.
 Οἰμώξας δ' ἑοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γαῶνιεν,
 Ζεῦ πάτερ, ἢ δ' ἄλλοι μείγχερες θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
 Ἡμεῖς μάλ' εἰς ἄτλιν κρημίσσεται νηλεὲς ὕπνῳ.

15

Οἱ δ' ἔπειθε μίτρα ἔρχον ἐμπεπαστο μένοιτες.
 Ωκία δ' Ἠλίου ὑπερέου ἀχιλῶς ἤλθε.
 Λαμπρὴν ταινύπτελον, ὃ οἱ βόας ἔκτειν ἐπείρου.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηγύδα χαλκῶν κῆρ.
 Ζεῦ πάτερ, ἢ δ' ἄλλοι μείγχερες θεοὶ αἰὲν ἰόντες,

20. Η
 20 μοι
 λα μ
 οἱς α
 τλιν κρη
 μήσε
 25. τε

Τίσι δ' ἐπείρου Λαιρπαάδιον Οδυσῆος.
 Οἱ μιν βοῦς ἐκείνων ὑπερέου, ἦσιν ἔρωγε
 Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς ἔρπον ἀστερόεντα,
 Ἢ δ' ὅπου τ' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρπον ἔστιν ἀστροπαΐμων.
 Εἰ δέ μοι ἐπίσσυσι βαῶν ἐπὶ κῆ' ἀμυγῶν,

Δύσσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ οὐ νικύωσι φαίνομαι.

30

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ἀντιφώνησεν Ἠφιδάμειρος Ζεὺς,
 Ἥελι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φαίης
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ξείλωρσιν ἄεθρον.
 Τῶν δέ κ' ἐγὼ ταίχα νῆα θοῶν ἀργῇ κροτάλλῳ
 Τυτθὰ βαλὼν καίωμαι μίσσησθαι οἷον πεπότην.
 Ταῦτα δ' ἰὼν ἤκουσα Καλυψῆς ὑψιπέλοιο.
 Ἢ δ' ἔφη Ερμείας Διφρεσίην αὐτὴ ἀκούσθαι.

35

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατ' ἔλυσον ἡδὲ γαίλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιπυδὼν, ἐδὲ πὶ μῆχος
Εὐρύμχρην δ' ὠϊάμεστον· βόες δ' ἀπ' ἀνέθινασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτὰρ ἐπεί γε θεοὶ τίρσεται ὠρεῦφαινον.

28. ζ Εἰς ποὶν μὲν ῥητοὶ, κρία δ' αἰμφ' ὁδολοῖς κ' ἱμερύνει,
 ἱμέμεν- Οπταλία τε καὶ ὤμα· βδων δ' ὥς γίνεται φωνή.
 κεν, Εξῆμμερ μὲν ἔπειτα ἱμοὶ εἰρήρης ἱταῖροι
 29. ἱλο- Δαίνυντ' Ἡελίοιο βδων * ἐλάσσωπας αἰρέσας.
 ωπας Αλλ' ὅτ' αἶ ἔδδωμον ἡμμερ ἐπὶ Ζεὺς ῥῆκε κρηγίον,

10 Καὶ τὸτ' ἔφητ' αἶνεμ' ὁ μὲρ ἐπαύσατο λαίλαπι θύνη.
 Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναθάντες ἐνήκαρμον εὐρέϊ πότινι,
 Ἰσὼν σῆσάμμοι, ἀνά θ' ἰσία λυέει' ἱρύσασσας.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τίνω νῆσιν ἱλοίοπορον, ἐδέετο πρὸς ἄλλῃ
 Φαίνετο γαῖαν, ἀλλ' ἔρανος ἦδ' ἐπὶ λαοσσά,

15 Δὴ τότε κυανίαι νεφέλαι ἔστησεν Κροτίων
 Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς, ἥχλωσε ᾧ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 Ἡδ' ἔθει κ' μάλα πολλὸν ἐπὶ χροῖον· αἴψα δ' ἦλθε
 Κεκληγὼς Ζίφυρος μεγάλην (ὡ)λαίλαπι θύων.
 Ἰσὺ δ' ἐπερτοῖνας ἔβρηξ' αἰέμεγρο θύελλα

20 Αμφοτέρους· ἰσὺς δ' ὁπίσσω πίπιν, ὅπως αὖτε πάντα
Εἰς αἰγτολοι κρεττάχουσιν· ὁ δ' ἄρα σφύμνηται ἐν ἡνίκα
Πληξῆς κυοειρηγίῳ κεφαλῶν, (ὣν δ' ὅστις ἄρσενος
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς, ὁ δ' ἄρ' ἀρρενιτῆρος εὐκρινὲς
Κάσπεος ἀπ' ἰκροφόν, λίπε δ' ὅστις ἄνθρωπος ἀγλῶρος.

25 Ζυὸς δ' ἄμυδις βρογίτησ', ἣ ἔμδαλε νηὶ κροταυῶν.
 Ἡ δ' ἐλαδίχῃ παῖσα, Διὸς πλεηγνήσα κροταυῶν,
 Ἐν ᾗ θείεισ' πλῆτο· πίσει δ' ἐκ νηὸς ἱταῖροι.
 Οἱ ᾗ κρωῖνῃσιν ἱελοὶ παρὶ νῆα μέλαγραι.
 Κύμασιν ἐμφορίοντο· θηὸς δ' ἀπααίνυτο νόστον.

30 Αὐταὶ ἐκ τῆς ἁγίας ἐφοίτουν, ὅφρ' ἀπὸ τήχους
 Λῦσι κλυδων τρέπιν· τίω ἧ ψιλῶ φέρι κῦμα·
 Ἐκ δὲ οἱ ἰσὺν ἱάξει ποτὲ τρέπιν· αὐταὶ ἐκ' αὐτῆς
 Ἐπίτουν· βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τιτυχῶς.
 Τῷ δ' ἄμφω λυσιτελεῖν ἐμοῦ τρέπιν ἠδὲ καὶ ἰσύν.

35 Εξόμνη δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμεν ὁλοοῖς ἀνέμοισιν.
 Εἰς ἥτοι Ζήφυρος μὲν ἱπανύσκει λαίλαπι θυῶν.
 Ἥλθ' ἐπὶ Νότος ὤκη, Φέρον ἑμῶ ἄλλα θυμῶ.

Cæterum postquam ad navem perveni atque mare,
 Objurgabam alicundè alium ordine, neque remedium
 Invenire potuimus, boves enim occisi erant jam.
 His continuò deinde dij prodigia ostendebant.
 Serpebant quidè pelles. carnes autè ab veribus immugiebant ;
 Assaræque & crudæ, boum qualis fiebat vox.
 Sex diebus quidem deinde mihi chari socij
 Convivabantur, Solis bovis mactantes optimos.
 Sed quando certè septimum diem Jupiter induxit,
 Tum verò ventus quidem cessavit turbine sæviens. 10
 Nos autem statim conscendentes ferebamur in lato mari,
 Malo erecto, atque ad malum albis velis collocatis.
 Sed quando certè insulam deservimus, neque uspiam aliqua
 Apparebat terrarum, sed cælum atque mare :
 Tum verò nigram nebulam statuit Saturnius 15
 Navim supra cavam, obscuratus pontus est sub ipsa,
 Quæ currebat haud sanè multū per tēpus : statim enim irruit
 Stridens Zephyrus ingenti cum turbine sæviens.
 Mali autem rudentes rupit venti procella
 Utròsq̃ue : malus autem retrò cecidit, armentaque omnia 20
 In sentinam deciderunt, ipse autem extima in nave
 Percussit gubernatoris caput ossaque confregit
 Omnia uno impetu : ipse autem urinatori similis
 Decidit à tabulatis, deseruit autem ossa animus generosus.
 Jupiter autem simul insonuit, & iniecit fulmen navi, 25
 Ipsa autem contorquebatur tota Jovis percussa fulmine,
 Sulphure autem implebatur, ceciderunt autem ex navi socij.
 Illi autem cornicibus similes circa navem nigram
 In fluctibus ferebantur, Deus autem abstulit reditum.
 Cæterum ego per navim incedebam, donec latera 30
 Soluebat vis tempestatis carinæ quā inermē ferebat fluctus :
 Evulsū autem malū fregit usque ad fundū , cæterū super ipso
 Lorum revinctum erat bovis corio factum.
 Hoc utrunque colligavit pariter carinam atque etiā malum.
 Sedens autem super hæc ferebar perniciosus ventis. 35
 Tum certè Zephyrus quidem cessavit turbine sæviens.
 Supervenit autem Notus celeriter ferens dolores animo.
 Donec

15
 Tempe-
 ras ob
 Solis
 gregem
 violatum

Donec rursus ad perniciosam divexterem Charybdem.

*Vlysses
denuò in
Charyb-
din im-
pellitur.*

Tota nocte ferebar, simul autem solè oriente,

Veni ad Scyllæ scopulum, horrendamque Charybdem :

Hæc quidem absorpsit maris salisam aquam.

5 Cæterum ego ad altam caprificum altè levatus

Huic implicitus tenebar, veluti verspertilio, neq; uspiã potui

Vël stabilire pedem firmiter, neque ascendere.

Radices enim longè erant, distantes autem erant rami,

Longinqui ingentèsque, obumbrabant autem Charybdim,

10 Indelûnenter autem tenebam, donec evomeret retrorsum

Malum, & carinam denuò : cupienti autem mihi advenit

Tandem : quando autem ad prandium iudex è foro surgit

Judicans lites multas litigantium virorum,

Tum tandem hæc ligna ex Charybdi apparebant.

15 Sensum ego desuper pedes & manus demittebar.

Medio autem cum sonitu cecidi extra oblonga ligna,

Sedens autem super hæc remigavi manibus meis.

Scyllã autè non amplius permisit pater hominũque deorũque

Aspicere, non enim effugere potuissem sævam mortem.

20 Hinc autem novem diebus ferebar, decima autem me nocte

*Vlysses
ad Caly-
pso de-
fertur.* Insulam in Ogygiam appulerunt dij, ubi Calypso

Habitabat pulchricoma veneranda dea celebris,

Quæ me amavitque fovitque : quid tibi hæc dicam ?

Jam enim ex parte enarravi in domo

25 Tibique & castæ uxori : molestum autem mihi est

Rursus planè enarrata recensere.

ARGUMENTUM DECIMITERTII

LIBRI ODYSSEÆ.

30 **D**ormientem Ulysses cum donis exposuerunt Phæa-
ces in terram Ithacensium. Et navem quidem ip-
sorum redeuntem lapidem fecit Neptunus : Mīnerva
autem in litore Ulyssi consultas de procorum cæde, & res
in quadam spelunca occultat, & in senem transformat Ulyf-
sem.

ALIUD

Οφρ' ἴππῳ τλώ' ὀλοῖω ἀναιριτῆσσι Χάρυδιν.
 Πασούχῳ Φερόμελῳ· ἄμφω δ' ἠελίῳ αἰνόντι
 Ἥλθον ἐπὶ Σκύλλης (κρόπιλον, δεινὸν τε Χάρυδιν,
 Ἥμῃ ἀνερρίβδῃσι ψαλαίσσης ἀλμυρῶν ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἱεραιὸν ὑψόσ' αἰεθρῆς,
 Τῷ παρθένῳ ἰχθύϊ, αἷς τυκτερεῖς, εἰδὲ πη εἶχον
 Οὔτε σπείξαμ ποσὶν ἑμπιδόν, ὅτ' ἐπιβλήωμ.
 Ρίζα γὰρ ἔχουσ' ἥσσο, ἀκίῃωσι δ' ἴσσο ἔζοι.
 Μακροὶ τε μαζαῖοι τε, κατὰ πείλας ἢ Χάρυδιν.
 Νηλεΐδης δ' ἰχθύϊ, ὅφρ' ἐξιμίσσειν ὀπίσσω
 Ἰσὼν κὴ Τρώπιν αὐτῆς, ἐλδομένη δέ μοι ἦλθιν.
 Οψ'· ἥμενος δ' ἐπὶ δόρπον ἀντὶ ἀγροῦσθην αἰεθρῇ,
 Κεῖναι νείκεα πολλὰ διαζομένων αἰζηῶν,
 Τῇμῳ δὲ πείρα δούρα Χάρυδι· ἐξιφαίνῃ.
 Ἥκα δ' ἐγὼ κατὰ πύργῳ πύδας κὴ χεῖρε φέροντα,
 Μίεσα δ' ἐν δούρῳ παρὲξ ἀειμένηα δούρα
 Εζόμενον δ' ἐπὶ τοῖσι δήμεσι χερσὶν ἐμήσι.
 Σκύλλῃ δ' ἐκ' ἐτ' ἔασσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Εἰσιδὼν ἢ γάρ κεν ὑπὲρ θυγρὸν αἰπυῶ ὄλῳσθον.
 Ἐνθι δ' ἐντῆμαρ Φερόμελῳ· δικήν τ' ἐμὲ τυκτὴν
 Νῆσον ἰς Ωγυγίῳ * πύλασσο θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
 Ναίει ὑπὸ λῆγμῳ· δεινὴ θεὸς αὐδήσασα
 Ἡ μὲ ἰφίλει τ' ἐκόμει τ'· πῆ τοι ταῖδε μυθολογέω;
 Ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμνησόμελῳ εὖ οἶκα
 Σοί τε κὴ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἰχθρὸν δέ μοι ἴππῳ,
 Αὐτὸς ἀελζήλως εἰρημνῆα μυθολογέουσιν.

5

 20.
 21.
 10

15

20

 21.
 22.

25

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

Κ Οἰκομῆδρον Οδυσσεΐα μὲν τῶν δώρων ἐκπηγιάσιν οἱ Φαί-
 κες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰθακησίων, κὴ τὴν μὲν ναυὺν αὐτῶν
 ὑπερβύψαν, λήθον ποιεῖ Ποσειδῶν. Αθλῶν ἢ ἐπὶ τῇ αἰ-
 μαλῷ Οδυσσεὶ συμβαλεῖται ἀπὸ τῆς μνηστηροφονίας· κὴ τῇ χεῖ-
 ρι ἐν πνι ἀσπιδίῳ λαικρύνει, κὴ εἰς γέφυρτα μεταμρφοῖ
 τὴν Οδυσσεΐα.

30

ΑΛΛΗ.

Α Λ Δ Η.

Νῦν, Ἰθάκης ἐπέβη Φαιήκων πομπῇ Ὀδυσσεύς.

- Σ ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐγένοντο σιοπῇ,
 Κληθμῶ δ' ἔχοντο κτ'· μέγαρτα κίοντα,
 5 Τὸν δ' αὖτ' Αλκίνοος ἀπαμείβετο, φωνήσιν τε,
 Ω Ὀδυσσεύ, ἔπει' ἔκλυ' ἔμην ποτὶ χαλκοδαπῆς δῶ
 Ὑψιφίης, τῷ σ' ἔπ' παλιμωπλάχθηντα γ' οἶω
 Ἀψ' ἀποιοσθῆσθαι, εἰ κ' μέγα πολλὰ πείποιδας.
 Ὑμῖν δ' αἰδεῖ ἐκείτῃ ἐφ' ἑμῶν τάδε εἶρω,
 10 Ὅσοι ἐνὶ μεγάροισι γερῶσιον αἴθοπι οἶον
 Αἰεὶ πίνετ' ἐμῶσιν, ἀγρυαΐεσσι δ' αἰοιδῶ.
 Εἴματα μὲρ δὴ ξείνων ἐϋξέστη ἐνὶ χηλῷ
 Κεῖται, κ' χρυσὸς πολυδαίδαλός, ἑλκεί τε πάντως
 Δῶρ' ὅσα Φαιήκων βυβληφόροισι ἐνθάδ' ἔεικον.
 15 Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμῳ τρεῖς ποδα μέγαν * ἠδὲ λέβητα
 20 Ἀνδραγαθούς. ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κτ'· δῆμον
 Τισίμεδ'· ἀρμαλέον γδ' ἕνα ὡς ἔσθλ' ἀνέστη.
 Ως ἔφατ' Αλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπὶ κλύδωνι μῦθος.
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔσαν εὖθις δι' ἔχαστος·
 25 Ἡμεῖς δ' ἠελάντα φάτην ῥαδοδάκτυλός ἦεν,
 Νῆ' ἄρ' ἐπὶ πιασύνοντο, φέρον δ' εὐλῶσθαι χαλκῶν.
 Καὶ τὰ μὲρ εὖ κατετήχ' ἱερὸν μὲν Αλκινόοιο,
 Αὐτὸς ἰὼν Διὶ θεὸς ὑπὸ ζυγαί, μήτην ἱππείων
 Βλάπτει ἐλαυνόντων, ὅπότε σπερχοῖατ' ἐρετμοῖσιν
 30 Οἱ δ' εἰς Αλκινόοιο κίον, κ' δαῖτ' ἀλίγνων.
 Τοῖσι ἧ βοῦν ἱερεὺς ἱερὸν μὲν Αλκινόοιο
 Ζῶνι κελαινεφέϊ Κροχίδῃ ὅς πᾶσιν ἀνάσσει.
 Μηρὰ ἧ κείαντες δαίνωντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 Τρεπόμενοι μὲν δέ σφιν ἐμέλπιτο Δαῖς αἰοιδὸς
 35 Δημόδοκος, λαοῖσι τιπμῶν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Πολλὰ ὥς ἠέλιος κεφαλῶν πέπε παμφανόωντα,
 Διῶσθαι ἐπειγόμενος· δὴ γδ' ἠμείβετο νέεσθαι.
 40 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὅτε παιήμαρ
 ἔλκῃται Νειὸν * ἀτέλκῃται βόεοιο πηκτὸν ἄρστρον

ALIUD.

N, Ithacam ingressus est Phæacum ductu Ulysses.

Sic dixit, hi autem igitur omnes taciti facti sunt silentio.
Obletatione autem tenebantur per domos umbrosas.

Huic autem vicissim Alcinous respondit dixitque.

O Ulysses quoniam venisti meam ad æratam domum

Altam, idè te non rursus, vagatum puto

Rursus rediturum, & si valdè multa tulisti.

Vestrùm autem viro unicuique jubens hæc dico,

Quicumque in atrijs honorarium ardens vinum

Semper bibitis, auditis autem cantorem :

Vestes quidem hospiti pulchra in arca

Jacent, & aurum multivarium, aliâque omnia

Dona quæcunque Phæacum senatores huc attulerunt.

Sed agè ei demus tripodem magnum, & lebetem

Viritim, nos autem rursus congregati in populo

Remunerabimur, difficile enim unum largitionem præbere.

Sic dixit Alcinous : his autem placuit sermo,

Illi quidem dormiturienses iverunt domum unusquisque

Quando autem matutina apparuit rosea aurora,

Ad navem properabant, ferebantque viros honestans ær.

Et hæc quidem benè deposuit sacra vis Alcinoi.

Ipse jens per navem sub transtris, ne aliquem sociorum

Læderet impellentium quando incumberent remis.

Hi autem ad Alcinoi iverunt & convivium curaverunt.

His autem bovem mactavit sacra potestas Alcinoi

Jovi nimbofo Saturnio, qui omnibus imperat.

Crura autem affantes, epulabantur gloriosum convivium,

Obletantes sese, inter ipsos autem canebat divinus cantor

Demodocus populis honoratus : at Ulysses

Multùm ad Solem caput vertebat omnia illustrantem

Ire properans : jam enim cupiebat reverti.

Sicut autem cùm vir cœnam concupiscit, cui per diu

In novali verterunt boves nigri fixum aratrum,

5
Alcinous
Ulysses
& Phæa-
ces alle-
quitur.

10

15

20

25

30

Demode-
cus can-
tor.

Expe-

Expectatò autem huic occidit lumen solis.

Cœnam ut ineat, affliguntur autem genua cuncti :

Sic Ulyssi amicum occidit lumen solis,

Statim autem Phœacibus studiosis remorum loquutus est,

Alcinoo autem maximè, illum compellans dixit sermone.

Digressus
Ulysses
ab Alci-
noo.

Alcinœ rex omnium clarissime populorum,

Mittite me, ubi libaveritis, illæsum, gaudete autem ipsi.

Jam enim perfectæ sunt, quæ mihi charus volebat animus,

Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœlestes

Fortunata faciant, integram autem domi uxorem

Redux inveniam cum incolumibus amicis.

Vos autem hic manentes oblectetis uxores,

Puellas & filios, dei autem virtutem dent

Omnem, & ne quid malum publicum sit.

Sic dixit : illi autem omnes collaudabant, & jubebant

Mitti hospitem, quòd ritè & ut par erat locutus esset,

Et tunc præconem alloquuta est virtus Alcinoi,

Pontonœ cratere impleto merum distribue

Omnibus in domo, ut apprecati Jovem patrem

Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.

Sic dixit : Pontonous autem mellitum vinum miscuit.

Distribuit autem omnibus scienter, hi autem Deis

Libarunt beatis, qui cœlum latum inhabitant,

Illinc ex sedibus. surrexit autem divinus Ulysses.

Aræ autem in manibus posuit poculum rotundum.

Et ipsam compellando verba velocia dicebat,

Gaude mihi ô regina semper, donec senectus

Veniat & mors quæque hominibus accidunt.

At ego proficiscor, tu autem delectare hac in domo,

Filiisque & populis, & Alcinoo regi.

Sic dicens per viam ivit divinus Ulysses,

Huic autem simul præconem præmisit virtus Alcinoi

Præcedere ad navem velocem, & littus maris.

Aræ autem illi famulas simul misit mulieres,

Hanc quidem chlamidem habentem puram & tunicam,

Alteram autem arcam pictam simul jussit portare.

Altera autem panémque ferebat & vinum rubrum.

Ἀσπασίως δ' ἄρ' αὖ τὰ κατ' ἰδὺ φάτο· ἡελίοιο,
Δόρπον ἱπποχάρῳ, βλάβεται δέ τι γυνάατ' ἰότη·
Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπασεν ἔδν φάτο· ἡελίοιο.

Αἰψά ῥ' Φαιήκισσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ ῥ' μάλιστα πιφασκόμῳ φάτο μῦθον.

Ἀλκίνοιο κρείον, πάντων ἀειδέεσσι λαῶν,
Πέμπτε με σπείσαστε ἀπήμωνα· χαίρετε δ' αὖ τοί.
Ἦδη γὰρ πέτεσθαι ἄ μοι φίλῳ ἤθελε θυμός.
Πομπὴ κ' φίλα δῶρα, ταί μοι θεοὶ ἔρῃωντες

Ὀλβία ποιήσασιν· ἀμύμονά δ' οἴκῳ ἀχρηπ
Νοσήσας εὐρεῖμι (ὡ ἀρτιμύεσσιν φίλοισιν,
Υμεῖς δ' αὖθι μύροντες εὐφραίνεσθε γυναικάς
Κυροδίας κ' τίκας· θεοὶ δ' ἀρετῶν ὀπίσσω
Παυτοῖόν, κ' μήη κακὸν μεπαδῆμοι εἴη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες ἐπήτειον, ἡδ' ἐπείλειον
Πεμπόμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κ' μύθεον ἔειπεν.

Καὶ τότε κήρυκα παρσέφει μῦθον Ἀλκινόοιο,
Ποιτόνοιο, κρητῆρα κερκασάμῳ μῖθον ἱέμεν
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,
Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἰλὺ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς φάτο· Ποιτόνοῳ ῥ' μελίφρονα οἶον ἐκίρνα,
Νόμῃσιν δ' ἄρ' αὖ πᾶσιν ἐπιστῆδον· οἱ ῥ' θεοῖσιν
Ἐσπασσας μακάρεσσιν τοὶ ἔρῃων εὐρεῖν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἰδρύων, ἀνὰ δ' ἵστατο δι' Ὀδυσσεύς,
Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ πθεῖ δέπας ἀμφικύπτων,
Καί μιν φωνήσας ἔπα πλερύνει παρσσηύδα,

Χαῖρε μοι ὦ βασιλεῦ ἀγαμέμνων, εἰσέκε γῆρας
Ἐλθῇ κ' γένηαται, ταί τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νόμα· σὺ ῥ' ἵεπτο τῷδ' ἐὼ εἰκῃ,

Παιτί τε κ' λαοῖσι κ' Ἀλκινόῳ βασιλῇ.

Ὡς εἰπὼν ὑπερ' ἑδν ἐθήσαστο δι' Ὀδυσσεύς,
Τῷ δ' ἄμα κήρυκα παρσέφει μῦθον Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθ' ἐπὶ νῆα θολὴν κ' θῖνα θαλάσσης.
Ἀρήτη δ' ἄρ' αὖ οἱ δμῶας ἄμ' ἐπιμπι γυναικάς,

Τῶν μὲν φῶρος ἔχουσιν ὑπὸ πλοῦς ἡδὲ χιτῶνας.

Τῶν δ' ἐτέρων, χηλὸν πυκνὸν ἄμ' ἐπιμπι κομίζουσιν·
Ἡ δ' ἄλλα σῖτον τ' ἔφειρε κ' οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυτον ἠδὲ θάλασσαν,
 Αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ παμπῆες ἀγαυοὶ
 Διζήμεροι κατήεντο, πόσιν κὲ βρωῶσιν ἀπαυτοῖ.
 Καὶ δ' ἄρ' Οδυσσεὺς ἰστέτατο ῥήγας τὶ λῆον τε

20. 5 Νῆος ἐπ' ἱκελῶφιν γλαφυρῆς (ἵνα νήρευται + εὐδαί.)
 εὐδαί. 20 Πρύμνης· ἀν' ἣ καὶ αὐτὸς + ἐβήστω, καὶ κατέλειπε
 ἐβήστω- Σιγῇ. Ἰδὲ ἡ κατὰ τὸν ἐπὶ κληῖσιν + ἔκαστος
 το. 20. Κόσμον, πῆσμον δ' ἔλυσαν ἀπὸ τῆς τοῦ λίθου.
 ἔκαστοι. Εἰς οἱ ἀνακλιθέντες ἀνερρίπτουσι ἄλλα πηδῶ.

10 Καὶ τῷ νήδυμῳ ὕπνῳ ἐπὶ βλεφάροισιν ἵππιε,
 Νήρευτος, ἠδὲ στες, θανάτῳ ἀγγίζει τοικῶς.
 Ἡ δ' ὥς ἐν πεδίῳ τετραπόρῳ ἄρσινες ἵπποι,
 Πᾶντες αἶμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πηληγῆσιν ἐμμάδλης,
 Ὑψὸς ἀφ' ὧν ῥίμψα πτήσουσιν κέλευθον

15 Ὡς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰείρετο κύμα δ' ὅππῃ
 Πορφύρεον μίτρα θῆε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Ἡ δ' ἔμψαλ' ἀσφαλῶς θῆεν ἐμπέδῳ. ἔδῃ κεν ἰσθμῷ
 Κίρκης ὁμαρτήσιν ἐλαφρότατος πετιλῶν.
 Ὡς ἡ ῥίμψα θέσσε θαλάσσης κύματ' ἐταμεῖν,

20 Ἀνδρῶν φέρουσα θροῖς ἐναλίγκια μῆδ' ἔχοντα·
 Ὡς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ παῖδ' ἄλγιστα ὄν' ἐπ' ἱμῶν,
 Ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγυμένα τε κύματα πείραν·
 Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδὲ, λελασμένῳ ὅσ' ἐπιπόνει.
 Εὐτ' ἀπὸρ ὑπὲρ φαεινῶντες, ὅτε μάλιστα

25 Ερχεται ἀγέλαον φάσ· ἡὕς ἡεργαίης·
 Τῇ μ' δὴ νῆσ' ὥρσεν ἀποσπίνετο ποντοπόρος νῆς.
 Φόρκυ μ' δὲ περὶ λιμῶν αἰόλοιο γέροντος
 Εν δὴ μὲν Ἰθάκης· δύο δ' ὥρσεν βλήτες ἐν αὐτῷ
 Ἀκταὶ δ' ἀπορρώγας, λιμὲν πομπηπλήγη,

30 Αἶτ' ἀνέμων (καπὼν) δισσάων μίτρα κύμα
 Ἐκτορὸν ἔντοδιν ἡ ἄνισι δισμῶν μὲν
 Νῆες ὠσελμοί, ὅταν ὄρμου μίτρον ἴκωνται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κατὰς λιμὲν πενύφυλλον ἐλαίῃ·
 Ἀγρόδι δ' αὐτῆς, αἶτρον ἐπήρατον, ἡερόδους,

35 Ἰερὸν Νυμφῶν αἶ Νηϊάδες καλίσονται.
 Εν ἡ κατὰς τὸ καὶ ἀμφιφοῖτες ἴσταν
 Λαῖνοι· ἔνθα δ' ἐπείτα πηλαῶσιν αὖτις μέλισσας.

At postquam ad navem pervenerunt & mare,
 Statim hæc in navi concava comites læti
 Accepta deposuerunt potum & cibum omnem.
 Sed Ulyssi constraverunt culcitramque linteumque
 Navis in sublelliis concavæ (ut molliter cubaret)
 In puppim autem ingressus & ipse est, & recubuit
 Silentio: illi autem sederunt in transtris singuli
 Ordine, funem autem soluerunt à pertuso lapide,
 Unaque hi incumbentes jactabant mare remo:
 Et huic suavis somnus in palpebris incidit
 Inexcitabilis, jucundissimus, morti proximè similis.
 Illa autem sicut in campo quadrijuges masculi equi.
 Omnes simul incitati à verberibus scuticæ
 Altè elevati celeriter emetiuntur viam:
 Sic quidem hujus puppis tollebatur, unda autem ponè
 Nigra magna ruebat personantis maris.
 Et valdè tutè currebat firmiter. neque accipiter
 Circus secutus fuisset citissimus voluerum.
 Sic illa celetiter currens maris undas incidebat
 Virum ferens dijs æquas curas habentem.
 Qui antea quidem multos passus est dolores suo in animo
 Virorumque bella, molestasque undas penetrans:
 Jam tunc securè dormiebat, oblitus eorū quæ passus fuerat.
 Quando stella extulit se lucidissima, quæ maximè
 Venit nuncians lumen auroræ manè genitæ.
 Tum jam insulæ appropinquabat mare permeans navis.
 Phorcynis autem quidam est portus marini senis
 In agro Ithacæ, duo autem projecta in ipso
 Latera abrupta in portum vergentia.
 Hæc autem ventorum defendunt stridentiū magnū fluctum
 Extrà, intus autem sine vinculo manent
 Naves benè tabulatæ, cùm portus spatium intraverint,
 At in vertice portus pæsis ramis oliva.
 Prope autem ipsam antrum amœnum obscurum
 Sacrarum Nympharum, quæ Najades vocantur.
 Intus autem crateresque & amphoræ erant
 Lapideæ, ibi verò præterea susurrant apes.

5

10
 Ulysses
 dormiens
 reducitur
 Phæacibus.

15
 Comparatio.

Circus
 accipit-
 aris ge-
 nus.

20

25

Phorcynis
 portus de-
 scriptio.

30

35

Intus

Inrus liciatoria lapidea prælona, illícque Nymphæ
Linteæ texunt cæruleæ, mirabile visu.

Intus autem aquæ perpetuæ, duæ autem ei januæ sunt,
Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus.

5 Illæ autem rursus ad Notum sunt sacriores, neque illæ

Vlysses
advehi-
tur Itha-
cam dor-
miens.

Viri intrant, sed immortalium via est,

Hûc illi contendebant cū primi viderunt, hæc quidem postea

In terram ejecta quantum est medium totius,

Concitata: talium enim impellebatur manibus remigum.

10 Hi autem ex navi egressi commodis transtris in terram,

Primùm Ulysssem concava ex nave sustulerunt

Ipsò cūmq; lino, & culcitra splendida,

Atque in arena deposuerunt captum somno,

Res autem extulerunt quas Phæaces illustres

15 Dederunt dõmum eunti propter magnanimam Minervam:

Et has quidem igitur apud radicẽ olivæ cumulata posuerunt

Extra viam, ne aliquis viatorum hominum,

Antequam Ulysses expergisceretur offendens violaret.

Ipsi autem rursus domum retrò iverunt, neque Neptunus

20 Oblitus est minarum, quas divino Ulyssi

Prius promiserat, Jovis autem rogavit sententiam,

Neptu-
sus in-
dignatur
Ulysssem
restitu-

Jupiter pater, non amplius in immortalibus Deis

Honoratus ero, cum me homines non honorant

Phæaces, qui tamen meo orti sunt genere,

25 Etenim nunc Ulysssem dicebam mala multa passum

tum esse
patriæ.

Domum iturum, reditum autem illi nunquam eripui

Omnino, quoniam tu primùm promissisti, & annuisti.

Hi autem dormientem in navi veloci in pontum ducentes

Deposuerunt in Ithaca, dederunt autem ei ingentia dona

30 Æsque aurumque multum, vestimque textam,

Multa, quot nunquam Troja extulisset Ulysses,

Si incolumis venisset nactus de præda portionem.

Huic autem respondens affatus est imbrifer Jupiter

O Dij, Neptune latè potens quale dixisti?

35 Non te despiciunt Dij, difficile autem esset

Antiquissimum & fortissimum ignominijs prosequi.

Virorum autem si quis te vi & robore cedens

Εν δ' ἰσὶ λίθιοι παρμήκεες, ἔνθα τι Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσι ἀλιπέρφυρα, θυῖμας ἰδέσθαι.

Εν δ' ὕδατ' * αἰνῶνται, δύν δέ τι οἱ θύρας εἰσὶν·
Αἰμὼν ὥρως Βορέας κελαιόδαται ἀνθρώποισιν,

χρ. αἰ-
νῶνται

Αἰδ' αὖ ὥρως Νότος εἰσι θιώνερα, ἐδὲ π κείνη
Ἀνδρες ἰσέρχονται, ἀλλ' ἀθηνάων ὁδὸς ἐστίν.

5

Ενθ' οἷγ' εἰσάλαττο πρὶν εἰδότες, ἡ μὲρ ἔπειτα

Ἡπείρου ἐπέκιστον ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖσιν πέσσης,

Σωφελὲρ μὲν * θῶιν γδ' ἐπείρατο χίρσ' ἱεράων.

χρ. τοῖον

Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγῃ ἤπρεον δὲ,

10

Πρῶτον Οδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄερον

Αὐτῷ ζῶντι λίνῳ κὺ ρήγῃ σιγαλόειν,

Καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῃ ἔθιστον δεδμημένον ὕπῃ.

Εκ τ' κτήματ' ἄερον αὖ οἱ Φαίηκες ἀγανοὶ

Ὡπασσαν οἴκαδ' ἰόντι, λῆξ' μεγάρθυμον Ἀθλῶν.

15

Καὶ πῆ μὲν οὐδ' ὥρως πυθμὲν ἱλαίης ἀθρόα θῆκαν

Εκτὸς ὁδοῦ, μὴ που τις ὁδητῆων ἀνθρώπων,

Πρὶν γ' Οδυσσῆ' ἔχριοθ', ἐπιλῶν δηλήσασθαι.

Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἴκῳ δὲ πάλιν κίον. ἐδ' Εὐροσίχτων

Λήθεται ἀπὸ λῶν πῆς ἀνθρώπων Οδυσσῆι

20

Πρῶτον ἱπὴν κείλησε. Διὸς δ' ἔξαιρετο βελλῶ,

Ζεῦ πάτερ, ἐκίτ' ἔργα μετ' ἀθηνάτοισι θεοῖσι

Τιμῆεις ἴσμεν, ὅτι με βροτῶν ἔπ τίσεις

Φαίηκες, θεῖ ὧς τοι ἡμῆς ἔξεις γενέθλης.

Καὶ γδ' ἰαῶ Οδυσσῆα φάμελιν κελῇ ποσσὶ παρῶντι

25

Οἴκαδ' ἱλεύσειαθ'· νόστον δέ οἱ ἔσποτ' * ἀπηύρων

χρ. ἀπη

Πάσχω, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπὶ χροὶ κὺ κερτίευσας.

ὑρῶν

Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θῆν' ἐπὶ ποῖντι ἄχροντες

Κατ' ἔθιστον εἰν ἰθάκῃ, ἔδδσαν δέ οἱ ἄσπασσε δῶρον,

Χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλλας, ἰδοῖν δ' ὕφαντῶν,

30

Πόλιν, ὅς ἂν ἐδὲ ποτι Τροίης ἐξήρετ' Οδυσ.

Εἰδὼς ἀπὸ μῦθου ἤλθε λαχὼν λῆϊδος αἵματος.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι ὥρως ἱεφίσηχερ' ἔειπε Ζεῦς,

Ὡ πόποι Εὐροσίχται· εὐρυδίτης οἶον ἔειπες;

Οὔτε σ' ἀπὸ μῦθου θεοῖ· χαλεπὸν δέ κεν εἴη

35

Πρὶν εὐπαιγεῖν κὺ ἄρα σιν ἀπὸ μῦθου ἰάλλειν.

Ἀνδρῶν δ' εἰ πῆρ πῆς τι βίη κὺ χέρτεϊ οἴκων

οὐκ

Οὐπ' οἶα, (οἱ δ' ἔτι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.
Ερξον ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔωλετο θυμῷ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχων,
Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι κελαινὸς φέτος, ὡς ἀργεῦνός.

5 Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλείνω.
Νυῶ αὖ Φαιήκων ἐγὶ λω παλαιὰ κλέα νῆα
Εκ πομπῆς ἀνιῶσαν ἐν ἡερωῖδ' ἰ πόντῳ
Ραῖσιν, ἵν' ἤδη χῶνται, δάπεδ' ἤξουσιν ἢ πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δὲ σφιν ὄργος πόλει ἀμφικαλύψαι.

10 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ὡ τίποι, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὅπ ποτε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένοισιν ἀντιδῶνται
Λαοὶ δ' ἀπὸ πόλεος, θῆναι λίθον ἐχέουσι γαίης
Νηὶ γοῇ ἱκελον (ἵνα θυμώσωσιν ἅπαντες

15 Ἀνθρώποι) μέγα δὲ σφιν ὄργος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἔπει τό γ' ἄκουσι Ποσειδάων ἐνοσίχων,
Βῆ ῥ' ἱδμὸς ἐς Σχερίῳ ὅθι Φαίηκες μαζάσσιν,
Εἰς δ' ἑμὴν ἢ ἢ μάλα χερδὲν ἤλυθε ποταπὸς ὄργος νηὺς
Γίμφα διανομένη· τ' ἢ χερδὲν ἤλθ' ἐνοσίχων,

20 Ὅς μιν λαῶν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔννεπε,
Χερεὶ κραταπέρυσι ἐλάσας. ὃ ἢ νόσφι βεβήκει.
Οἱ ἢ πρὸς ἀλλήλους ἔπα πλεόντ' ἀγρεύον
Φαίηκες δολιχέρετμοι ναυσίκλυτοι αἰῶρες·
Ὡδὲ δὲ πρὸς εἵπασιν ἰδὼν ἐς πηλοῖον ἄλλον,

25 Ὡ μοι, τίς δὴ νῆα θολῶν ἐπιδέσ' ἐνὶ πόντῳ
Οἶκα δ' ἐλαυνομένοισιν; καὶ δὴ πρὸς φαίνεται πάντα.
Ὡς ἄρα τις εἵπασκε· τὰ δ' ἐκίσταντο ὡς ἐτίτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγρήσατο καὶ μετίειπεν,
Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιόφρατα γέσφαθ' ἰχέουσι

30 Πατρὸς ἐμῷ, ὅς ἐφασκε Ποσειδάων ἀγασσάσθ
Ἡμῖν οὐκ ἔφα πομπῶν ἀπήμονες εἰ μὲν ἀπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν παλαιὰ κλέα νῆα
Εκ πομπῆς ἀνιῶσαν ἐν ἡερωῖδ' ἰ πόντῳ
Ραῖσιν ἐμῶν, μέγα δ' ἡμῖν ὄργος πόλει ἀμφικαλύψαι.

35 Ὡς ἀγρεύει ὁ γέρον, τὰ δὲ δὴ νῶν πάντα τελέεται.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω περὶ γέμετα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτι κεν τις ἴκηται

Non colit, tibi autem est & posthac ultio semper.

Fac ut vis, & tibi jucundum est animo.

Huic autem respondit postea Neptunus quassator terrar,

Statim & ego faciam ater nubibus, sicut dicis.

Sed tuum semper animum observo & vereor.

Nunc autem Phæacum volo perpulchram navem

Ex comitatu redeuntem in nigro ponto

Perdere, ut jam abstineant desistantque à comitatu

Hominum, magnum autem ipsi montem urbi imponere.

Huic autem respondens affatus est imbrifer Jupiter,

O amice, sic quidem meo animo videtur esse optime,

Cum jam omnis incitatum intuetur

Multitudo ab urbe, facere lapidem propè terram

Navi veloci similem, ut admirentur omnes

Homines, magnum autem ipsi montem urbi imponere.

At postquam hoc audivit Neptunus quassator terrar,

Ingressus est iter in Scheriam, ubi Phæaces orti sunt,

Illic ut esset, & valde propè venit navigatrix navis

Celeriter impulsam, hanc autem prope venit Neptunus

Qui ipsam lapidem fecit, & radicavit infernè,

Manu prona impulsam : hic autem recessit.

Hi autem inter se verba velocia loquebantur.

Phæaces longorum remorum navibus inclyti viri.

Sic autem quis dixit intuens in propinquum alium,

Heu quisnam navem velocem ligavit in ponto

Domum incitatum ? & jam extabat tota.

(sunt.

Sic igitur quis dixit, hæc autè nō intelligebāt quomodo facta

His Alcinous concionatus est, & affatus,

O amici, certè valde me antiqua vaticinia assequuntur

Patris mei, qui dixit, Neptunum iratum fore

Nobis, quoniam comites innocui sumus omnium.

Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem

Ex comitatu redeuntem in nigro ponto

Perditurum, magnum autem nobis montem urbi imponere.

Sic dixit senex : hæc autem jam nunc omnia finiuntur.

Sed agè sicut ego dicam, parete omnes.

Comitatum quidem relinquite hominum, cum aliquis veniat

Nostram

20

Phæacū
navis in
saxum
conver-
titur.

25

30

35

Nos tram ad civitatem : Neptuno autem tauros
Duodecim electos sacrificemus, si misereatur,
Neque nobis ingentem montem urbi imposuerit.

Sic dixit : hi autem metuerunt, parayerunt autem tauros,

5 Sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
Populi Phæacum duces & curatores,
Stantes circum altare. Excitatus est autem divinus Ulysses.

Recubans in terra patria, neque ipsam cognovit
Jam diu remotus, circum enim Dea nubem fudit

10 Pallas Minerva filia Jovis, ut illum ipsum

Vlysses non cognoscit se in patria venisse nec a suis cognoscitur. Ignotum faceret, singulæque profaretur.

Ut non ipsum antè uxor cognosceret, civésque amicique

Quàm omnem procis intemperiem rependeret.

Propterea variata videbantur omnia regi,

Viæque perperuæ, portusque contesti,

15 Petræque altæ, & arbores virescentes.

Stetit autem igitur surgens, & inspexit patriam terram,

Flevitque postea, & sua percussit femora,

Manibus dejectis : lugens autem locutus est,

20 O ego quorum rursus hominum in terram venio ?

Nunquid injuriosique & crudeles, neque justî ?

An hospitales, & ipsis mens est sancta ?

Quò jam res multas porto has, quò autem & ipse

Erro ? utinam mansissent apud Phæaces

25 Illic, ego autem ad alium magnanimorum regum

Peryenissè, qui me dilexisset & comites dedisset ad reverten-

Nunc autem nusquam ponere scio, neque itidem illic (dum.

Relinquam, ne quando mihi præda alijs fiat.

O Dij, non enim omnia intelligentes, neque justî

30 Erant Phæacum duces & curatores,

Qui me in aliam terram abduxerunt, namque me dicebant

Ductum ire in Ithacam conspicuam neque perfecerunt.

Jupiter ipsos ulciscatur deprecabilis, qui & alios

Homines inspicit, & plectit, quicumque peccant.

35 Sed agè jam res numerem, & videam,

Ecquid mihi surreptum discesserint concava in navi ferentes.

Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes

Nume-

Ἡμίπρην ὥρῃ ἄνυ, Πασσιδάωνι ᾗ τῶρ εὖρος
Δώδεκα κεκρυμμένους ἱερύσμεν, αἶψ' ἐλήσῃ,
Μῆδ' ἡμῖν πείρηκες ὄρεσ' ὅλῃ ἀμφιπεφυγῇ.

Ὡς ἴφαιδ'· οἱ δ' ἰδδόμενοι, ἱτοιμάσασθαι ᾗ τῶρ εὖρος.

Ὡς οἱ μὲν ῥ' εὖρον το Πασσιδάωνι ἀνακτι
Δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Ἐσπότες αἶψ' ἐβωμόν. Ὅδ' ἔρχετο δὶ Θ' Ὀδυσ·

Εὐδῶν ἐν γαίῃ πατρῴῃ, ἐδὲ μιν ἔγνω
Ἦδη δὴν αἰπῶν. αἶψ' ᾗ γὰρ θεὸς ἦεν χαῖν

Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κούρη Διός· ὅφρα μιν αὐτὴν
Ληλαστον τεύξαιεν, ἵκαστ' ἐπεμνήσμεντο.

Μῆ μιν πρὶν ἄλοχ' ἔγνοιη, ἀπὶ τε φίλοι τε,
Πρὶν πᾶσιν μνηστῆρσιν ὑπερβασίῃ ἀποπίσσει.

Τοιούτῃ· ἄρ' ἀλλοτρίῃ φανείσκειτο πάντα ἀνακτι,

Ἀτρεπιτοὶ τε δῖωι κίεες, λιρῆες τε πάντορ μοι,
Πίττει τ' ἐλίσσεται, κὺ δὲ κέρεια τηλεθάνατα.

Στῇ δ' ἄρ' αἰαίεας, καί ῥ' εἰσιδὲ πατρίδα γαίαν·

Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, κὺ δ' ἀπὶ πωλήγατο μαρὰ
Χερσὶ κρατερῆς ἰσχύος· ὀλοφύρεθ' ἄνδρ' ὅδ' ἔπος ἰώδης.

Ὡ μοι ἔγω, τίων αὐτὴ βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;

Ἦ ῥ' οἷγ' ὑβρίζω τε κὺ ἄχραιο, ἐδ' δίκαιοι;

Ἦ φιλόξενοι, καὶ σφιν νότ' ἐπὶ θεοδῆς;

Πῇ δὴ χρέμεται πολλὰ φέρω τάδε; πῇ ᾗ κὺ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἶθ' ὅφιλον μῆναια πᾶσι Φαιήκισσιν

Αὐτῷ· ἔγω δέ κεν ἄλλοι ὑπερβρίων βασιλῆων

Ἐξικόμενῳ, ὅς τ' αἶψ' ἐφίλῃ κὺ ἐπιμπερίσσει.

Νυνὶ δ' ἔτ' ἄρ' ἀπὸ πηχέος ἐπίσταμαι. ἐδὲ μὲν αὐτῷ

Καθεύδω, μή πως μοι ἔλθῃ ἄλλοισι γαίηνται·

Ὡπόποι, ἔκ ἄρα πάντα νοήμονες ἐδὲ δίκαιοι

Ἦ πο Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

Οἱ μ' εἰς ἄλλῃ γαίαν ἀπήγαγον. ἥ τί μ' ἔφαστο

Ἀξεν εἰς Ἰθάκῃ εὐδείλον· ἐδ' ἐτίλισσαν·

Ζεὺς σφίας πύσσει ἐκτεήσι, ὅς τε κὺ ἄλλας

Ἀνθρώπους ἰφορᾷ, κὺ πύσσει ὅσπερ ἀμάρτυρη.

Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρέμετ' ἀεθλήσσω κὺ ἰδύμαι.

Μή τι μοι οἰχάνται κούρης ἐπὶ νηὸς ἄρῃτες.

Ὡς εἰπὼν, τρέποδ' αἶψ' ἱερῆας ἠδὲ λείωντας

Ἠεῖθ μιν, κὺ χερσὶν, ὕφανται τε εἴματα καλὰ.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἐπὶ πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
 Ἐρπύζων ὡρῶν θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πολλ' ὀλοφύετο μὲν. Χαιδῶν δ' εἰς ἡλῆν Ἀθλίην,

5 Ἀνδρὶ δέ μιν εἰκῆα νέφ' ἐπιβώτορα μέλων,
 Πανακταῖα, οἷοι τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν·
 Δίπτυχον ἅμ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην.

20. 10. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

Καί μιν φωνήσας, ἔπεια πεισθέντα πεισθέντα,
 αὐτοῖσι Ω φίλ', ἐπεὶ σε πῶτε κερχίω τῶνδ' εἰς χάρψ,
 Χαῖρέ τε, κὺ μὲν μοι πικρῶ νόσφι ἀντιβολήσας·
 Ἀλλὰ σάω μὲν βούτα, σάω δ' ἐμέ, (οἷ γὰρ ἔρω γα
 Εὐχομαι ὅτε Θιῶν, καὶ σὺ φίλα γυνώσθ' ἰκάνω.

15 Καί μοι βούτ' ἀγρεύουσιν ἐπήτυμον, ὅφρ' εἴ εἰ δῶ
 20. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

20 Νήπιον εἰς ὧν εἶν', ἢ τηλόθεν εἰλήλασθαι,
 Εἰ δὴ τὴν δέ τι γαῖαν ἀνείρται, εἰ δὲ πὶ λίην
 Οὐτὼ νότον μέγας ἐστὶν ἴσπερ δὲ μιν μέγαλα ποταμοί,
 Ἡ μὲν ὅσοι ναῖεσι πρὸς ἡῶν τ' ἡέλιόν τε,
 Ἡ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡερόντα.

25 Ἡτοι μὲν τρηχεῖα κὺ ἐχέτω πηλατὸς εἶναι,
 Οὐδὲ λίην λυπεῖν, ὥστε εἰδ' εὐρεῖα τίτυκται.
 30. 35. 40. 45. 50. 55. 60. 65. 70. 75. 80. 85. 90. 95. 100. 105. 110. 115. 120. 125. 130. 135. 140. 145. 150. 155. 160. 165. 170. 175. 180. 185. 190. 195. 200. 205. 210. 215. 220. 225. 230. 235. 240. 245. 250. 255. 260. 265. 270. 275. 280. 285. 290. 295. 300. 305. 310. 315. 320. 325. 330. 335. 340. 345. 350. 355. 360. 365. 370. 375. 380. 385. 390. 395. 400. 405. 410. 415. 420. 425. 430. 435. 440. 445. 450. 455. 460. 465. 470. 475. 480. 485. 490. 495. 500. 505. 510. 515. 520. 525. 530. 535. 540. 545. 550. 555. 560. 565. 570. 575. 580. 585. 590. 595. 600. 605. 610. 615. 620. 625. 630. 635. 640. 645. 650. 655. 660. 665. 670. 675. 680. 685. 690. 695. 700. 705. 710. 715. 720. 725. 730. 735. 740. 745. 750. 755. 760. 765. 770. 775. 780. 785. 790. 795. 800. 805. 810. 815. 820. 825. 830. 835. 840. 845. 850. 855. 860. 865. 870. 875. 880. 885. 890. 895. 900. 905. 910. 915. 920. 925. 930. 935. 940. 945. 950. 955. 960. 965. 970. 975. 980. 985. 990. 995. 1000.

30 Παντοίη, εἰ δ' ἀρδμὴν ἐπηϊτανοὶ παρῆασιν.
 Τῶ περ εἶν' Ἰθάκης γὰρ κὺ ἐς Τροίην οἶον ἔχει,
 Τὴν περ τῆς φαπὶν Ἀχαιῖδες ἔμενραν αἶψα.
 Ὡς φάτο· γῆθησιν ὃ πολύτλας δῖος Ὀδυσ.
 Χαίρων ἢ γαίῃ πατρῴῃ, ὥς εἰ ἔειπε

35 Παλλὰς Ἀθηνᾶϊν, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεια πεισθέντα πεισθέντα,
 Οὐδ' ὅγ' ἀληθῆς εἶπε, πάλιν δ' ὅγ' ἀλάζιστα μῦθον,

Numerabat, & aurum textasque vestes pulchras :
 Horū quidē nihil desiderabat, hic autē lugebat patriā terram
 Perreptans ad litus personantis maris,
 Mulcū de plorando, propē autem eum venit Minerva
 Viro corpore similis juveni pastori ovium,
 Permolli, qualēsq̃ue regum filij sunt,
 Duplicem circa humerum habens pulchram vestem :
 Pedibus autē sub teneris calceos habebat, manu autē jaculū.
 Hanc autē Ulysses lætatus est conspīcatus, & obvius venit,
 Et ipsam compellans verba velocia locutus est,

Minerva
Ulyssi
apparet.

10

O amice, postquam te primū inveniō hoc in loco,
 Salve, & non mihi malo animo occurreris.

Sed serva tum hæc, serva etiam me : tibi enim ego
 Supplico tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo,
 Et mihi hoc dic verum, ut certē sciam

15

Quæ terra ? quīs populus ? qui viri sunt ?
 Num qua insularum amœna ? an aliquod litus
 Jacet ad mare vergens fertilis terræ ?

Hunc autem contrā affata est dea cæcis oculis Minerva,
 Stultus es ô hospes, an longē venisti,
 Quoniam hanc terram interrogas ? neque enim valdē
 Sic ignobilis est, norunt autem valdē multi,
 Et quidem quicunque habitant ad auroram solēmq̃ue,
 Et quicunque pone ad noctem obscuram.

20

De Ithacæ
gens
terre
nature.

Certē quidem aspera, & non equitabilis est,
 Neque valdē sterilis, at neque lata est,

25

Ibi quidem enim triticum multum, ibi autem & vinum
 Adest, semper autem pluvia habet illam virescēsq̃ue ros :
 Pascendis capris commoda & bubus : est quidem sylva
 Omnigena, benē autem irrigationes perpetuæ adfunt.
 Itaque hospes, Ithacæ & in Trojam nomen pervenerit,
 Quā longē dicunt Achaide esse à terra.

30

Sid dixit : lætatus est autem patiens divinus Ulysses,
 Gaudens sua terra patria, sicut ei dixit
 Pallas Minerva filia Jovis ægiochi.

35

Et ipsam appellans velocia verba dixit,
 Neque hic vera dixit, iterum autem cœpit sermonem.

Semper

Disi-
mans
se
esse
vly-
sem,
fin-
git
can-
sam
ad-
ventus.

- Semper in præcordijs mentem perastutam movens,
Audiebam de Ithaca & in Creta lata
Longè supra pontum, nunc autem veni, & ipse
Rebus cum his, ibi verò relictis etiam filijs totidem,
Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei
Ortilochum pedibus velocem, qui in Creta lata
Viros artifices vincebat velocibus pedibus,
Quoniam me privare præda volebat omni
Trojana, cujus gratia ego passus sum dolores animo.
- 10 Virorùmque bella, tristèsque undas penetrans :
Quoniam non suo patri gratificatus serviebam
Agro in Trojanorum, sed alijs imperabam socijs.
Hunc quidem ego discedentem percussi ærea lancea
Rure, propè viam insidiatus cum socio,
- 15 Nox autè valdè obscura occupaverat cœlū, neque aliquis nos
Hominū animadvertit : fefelli autem cū illū anima spoliabā.
At postquam Fune interfeci acuto ære,
Statim ego in navem jens Phœnicas illustres
Oravi, & ipsis quæ satis esset prædam dedi :
- 20 Hos me iussi Pylum deferre & collocare,
Vel in Elida divinam, ubi dominantur Epeijs,
Sed certè ipsos illinc repulit vis venti
Multum nolentes, neque volebant fallere.
Illinc autem errantes venimus huc nocte :
- 25 Ægrè autem in portum appulimus, neque aliqua nobis
Coenæ mentio erat, valdè licet indigentibus sumere,
Sed sic egressi jacebamus in nave omnes.
Hic me quidem dulcis somnus invasit defessum :
Hi autem fortunas meas concava ex navi sublata,
- 30 Deposuerunt, ubi ipse in arenis jacebam,
Hi autem in Sidoniam pulchram ora soluta
Iverunt, at ego relictus sum tristis animo.
Sic dixit : risit autem dea glaucis oculis Minerva,
Manūque ipsum demulsit, corpus autè assimilata est mulieri
- 35 Pulchræque magnæque, & illustria opera scienti,
Et ipsum appellans verba velocia alloquuta est,
Dolosus esset, & fallax, qui te superaret

Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκιρδίαν ἔχων,

Παυθαιόμην Ἰθάκης γὰρ καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Τηλεῖ ὑπὲρ πόντις. νῦν δ' εἰλήλαθα καὶ αὐτὶς
Χρήμασι, ζῶντι τοῖσ' δῖοισι· λιπὼν δ' ἐπὶ πασι θεσπέϊται

Φείγων, ἐπεὶ φίλοι ἦν κατέκτανον Ἰδομένην

Ορσίλοχον πόδας ὠκυῶν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ

Αἰετὰς ἀλφειεῖς νίκῃ παγίσσιν ποδίσσιν.

Οὐκ ἔστι μὲν τρεῖσιν τ' ἀλφειὶς ἦν τελεῖται πύσης

Τρωιάδης, τ' εἶναι ἐγὼ παῖδον ἄλγος θυμῷ,

Ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλγιστά τε κύματα πείρων

Οὐκ ἔστι ἄρ' ὅχ' ὅ πατρὶ χαλκὸν ἔδωκεν ἱερῶν

Δύμα ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρξαι ἱταίρων·

Τὸν μὲν ἐγὼ καπνίστα βάλλον χαλκὴν ἔδωκεν

Ἀρξέθην, ἐγὼ δὲ δῖοιο λοχησάμενον ζῶν ἱταίρων.

Νῦν ὅτ' ἐμὲ δῖοιοι κατέχ' ἔργον, ὃ δὲ τις ἡμῶς

Ἀνθρώπων ἐνόησεν· λάθον δὲ ἐγὼν ἀπύρνας.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γὰρ κατέκτανον ἐξεί χαλκῷ.

Αὐτὶς ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων Φοίνικαν ἀγαυὴς

Ἐπιστάμεν, καὶ σφιν ῥημοφάκας ἀνέδωκεν

Τὰς μὲν ἐπέλυσσε Πύλοιοι κατέκτανον καὶ ἐφίσσιν,

Ἡ εἰς Ἡλίδαν δῖαν, ὃν κατέκτανον Ἐπειοί.

Ἀλλ' ἦντι σφίεας κείθην ἀπύσσαντο ἰς ἀνέμοιο,

Πόλιν ἀπὸ χαλκῶν. ὃ δ' ἦν ἐλπον ἐξαπατήσαν.

Κείθην ὅτ' ἀπὸ χαλκῶν ἐκείθην ἐκείθην ἐκείθην

Σαπυοῦ δ' ὅτ' ἐς λιμένας ἀπὸ πύσης ἀπὸ, ὃ δὲ τις ἡμῶν

Δόρπου μνηστῆς ἔλιν, μάλιστα κατέκτανον ἐλιν

Ἀλλ' αὐτὸς ἀπὸ πάντων ἐκείθην ἐκείθην ἐκείθην

Εὐδ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπν' ἐπὶ ἔλυνε κακῶν

Οἱ ὅτ' ἐμὲ κατέκτανον ἐκείθην ἐκείθην ἐκείθην

Κάτθανον ἐκείθην αὐτὸς ἐπὶ ψαμαθοῖσιν ἐκείθην

Οἱ δ' ἐς Σιδονίαν ἐν ἰσχυροῦσιν ἀναβάντες

Ὡρῶν· αὐτὰρ ἐγὼ λιπὼν ἀπὸ χαλκῶν ἦτορ.

Ὡς φάτο· μεῖδοντι ὅτ' ἐλιν γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Χαίρει μιν κατέκτανον· δῖμ' ὅτ' ἦν ἐκείθην γυναικί

Καλῇ τε μετὰ ἄλλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδὴν

Καὶ μιν φανήσας· ἐπεὶ πύρροντα ἀπὸ πύσης

Κατέκτανον· καὶ εἴη καὶ ἐπὶ πύρροντα ὅς σε παρὲλθαι

Εν πάντοσι δόλοισι, κ' εἰ Θεὸς ἀνπάσσει.

Σχέτλις ποικιλομήτης, δόλων ἄτ' ἐκ ἄρ' ἑμελλεις

28. κλο. Οὐδ' ἐν σῇ ψῆϊ γαίῃ λήξεν ἀπατεύων,

πίμων. Μύθων τε κλοπίων, εἴ τι παδῶν φίλοι εἰσίν.

29. 5 Ἀλλ' ἄγε μεκίπῃ θωῶτε λεγόμεντα, εἰδότες ἄμφω

κ' πολ. Κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἴσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων

κίων. Βυλῇ κ' μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πάσι Θεοῖσι

Μῆνι τε κλίσσεται κ' κέρδεται· ἐδὲ σὺ γ' ἔγνως

Παλλὰδ' Ἀθλουαίῳ, κούρῳ Διὸς, ἥ τι τοι αἰεὶ

10 Εν πάντοσι πόνοισι περιέσταιμα ἡδὲ φυλάσων.

Καὶ δὲ σε Φαιήκεσσι φίλον πάνταςιν ἔηκα·

Νυνὶ δ' αὖ δειρ' ἰγόμεν' ἵνα τοι (ῥῶ μῆνι νύφηνα,

Χρήματα τε κρύψω ὅσα τοι Φαιήκες ἀγαυοὶ

Ωπασαν οἴκαδ' ἵοντι ἐμῇ βυλῇ τε νόῳ τε·

15 Εἶπω δ' ὅσσοι τοι αἶσα δόμοις ἐν ποιητοῖσι

Κηδὲ ἀναρχία. σὺ ᾗ τιτλάμεναι κ' ἀνάσκει.

Μηδὲ τῶ σφ' αὖδ' μητ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν

Πάντων οὐνεκ ἄρ' ἦλθες ἀλώμεν· ἀλλὰ σὺ πῶ

Πάχυν ἄλγισα πύλα, βίας ὑποδ' ἔγχευ ἀνδρῶν.

20 Τὼ δ' ἀπαμειβόμεν' ὤρεσσι φη πολύμητις Οδυσ.

Ἀρκαλίοι σ' ἴα γῆρας βροτῶν ἀντιάσω, π,

Καὶ μάλ' ἐπισταμῶν. σὶ γὰρ αὐτῶν παντὶ ἴσκεις.

Τά τοι δ' ἐγὼ εὖ οἶδ', ὅ τι μοι πάρος ἦπ' ἦ ὅσα

Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν ἦς Ἀχαιῶν.

25 Αὐτὰρ ἐπεὶ Πελαμῖο πόλιν διεπίσταμεν αἰπῶν,

Βῆμεν δ' ἐν ἡσασι, Θεὸς δ' ἐκείδασσι Ἀχαιῆς,

Οὐσί γ' ἔπητε ἴδον κούρη Διὸς, ἐδ' ἐσέησσε

Νηὸς ἐμῆς ἐπιβάσαν, ὅπως π' μοι ἄλγος ἀλάλκεις·

Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων διδοίγμεναι ἥ τε

30 Ηλώμεν, εἴως με θεοὶ χακρότητος ἔλυσαν.

Πρὶν γ' ὅτι Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίοις δῆμον

Θάρσυνας τ' ἐπίσσει, κ' ἐς πόλιν ἤραγες αὐτή.

Νυνὶ δὲ σε πρὸς πατρός γενομένηζομαι (ὡ γὰρ οἶον

ἦσαν εἰς Ἰθάκην εὐδαίμον, ἀλλὰ π' ἄλλῳ

35 Γαῖαν ἀναστέφομαι, σὶ ᾗ κερτομέεσσαν οἶον

Ταῦτ' ἀρξενὶ μῆναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἡφιστοσύνης)

Εἰπὶ μοι αἰεὶ πίοι γὰ φίλῳ ἐς πατρίδ' ἰθύνω.

In omnibus dolis, & si Deus opponeret.
 Male, versute, dolis insatiabilis non voluisti,
 Neque in tua cum sis terra desistere à fallacijs
 Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu amica sunt,
 Sed agè ne hos dicamus, cum sciamus ambo
 Dolos, quoniam tu quidem es hominū quā optimus omnium
 Consilio & verbis, ego autem in omnibus Dijs,
 Consilioque gloriator & dolis neque tu cognoscebas
 Pallada Minervam filiam Jovis, quæ tibi semper
 In omnibus laboribus asto, & servo,
 Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi.
 Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexerem,
 Fortunasque abscondam quascunque tibi Phæaces illustres
 Dederunt domum eunti meo consilioque mentēque :
 Dicamque quos tibi fatale est ædibus in fabrefactis
 Dolores tolerare, tu autem tolera, & necessitate :
 Neque alicui eloquere neque virorum, neque mulierum
 Omnium, cur venisti errans, sed tacendo
 Patere dolores multos injurias sustinens virorum.

Huic autem respondens, locutus est prudens Ulysses,
 Difficile te Dea cognoscere homini occurrenti,
 Et valde scienti, te enim ipsam unicuique assimilas.
 Hoc autem ego certò scio quòd mihi antea benigna eras,
 Quamdiu in Troja pugnabamus filij Achivorum.
 At postquam Priami civitatem diripimus altam,
 Conscendimus verò naves, Deus autem dissipavit Achivos,
 Non te postea vidi filia Jovis, neque animadverti
 Navem meam ascendentem, ut mihi dolorem amoveres :
 Sed semper mentibus proprijs habens confectum cor
 Erravi quousque me dei malo soluerunt,
 Prius quàm cum Phæacum virorum in ubere populo
 Confirmasti verbis & in civitatem duxisti ipsa.
 Nunc autem te per patrem quæso (non enim puto
 Venisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam
 Terram obversor, te autem illudentem puto
 Hæc dicere, ut meas mentes deciperes)
 Dic mihi utrum verè dilectam in patriam venerim.

Minerva
 Ulysses
 in crepat
 dissimu-
 latione:

1

10

15

20
 Ulysses
 Minervam
 alloquitur.

25

30

35

Huic

- Huic respondit postea dea cæcia oculis Minerva.
 Semper tibi talis in præcordijs cogitatio.
 Propterea & te non possum permittere infelicem esse,
 Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens,
 5 Cupidè enim alius vir vagatus si rediisset,
 Cuperet in ædibus videre filiosque uxoremque
 Tibi autem non gratum est scire neque quærere,
 Antequam tuæ uxoris periculum feceris, quæ tibi sic
 Sedet in ædibus, luctuosæ autem ei semper
 10 Pereunt noctes & dies lacrymanti,
 At ego hoc quidem nunquam non credidi, sed in animo
 Sciebam, quod redibis perditis omnibus socijs :
 Sed non volui Neptuno obistere
 Patruo, qui iram induxit in animum
 15 Iratus, quòd ei filium dilectum excæcasti.
 Sed agè tibi ostendam Ithacæ pavementum ut credas.
 Phorcynis quidem hic est portus marini senis,
 Hæc autem in vertice portus patula oliva.
 Prope autem ipsam antrum altum obscurum
 20 Sacrarum Nympharum. quæ Najades vocantur :
 Hæc autem spelunca lata contexta, ubi tu multas
 Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas :
 Hic autem magnus est mons indutus sylva.
 Pallas Minerva filia Jovis ægiochi,
 25 Hi autem sedentes sacre apud radicem olivæ,
 Deliberabant procis insolentibus mortem.
 Tum autem verba incœpit cæcia oculis Minerva,
 Generose Lærtiade prudens Ulysses,
 Considera quomodo procis impudentibus manus inferas,
 30 Qui jam tibi triennium domum regunt,
 Ambientes divinam uxorem & dona dantes.
 Illa autem tuum semper reditum lugens in animo,
 Omnibus quidem spem dat, & pollicetur viro unicuique
 Nuncijs præmissis, mens autem ei alia versat.
 35 Huic autem respondens, locutus est prudens Ulysses,
 O Dij jam verò Agamemnonis Atridæ
 Perire mala morte in ædibus debui,

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεὶ τοι τοῦτον εὖ σήσιασι νόημα
Τῷ σι καὶ εὖ διοίμαι ἀσπασίην δὲ δῶκεν ἔντα,
Οὐδὲν ἑπητής τ' ἰασί καὶ αἰχίνῳ καὶ ἰχέφρασι.

Ἀσπασίως γὰρ κ' ἄλλα αἶψα ἀλαλήμεν ἰλίων
Ἰστ' εὖ μεγάροισι ἰδύναι πεῖσας τ' ἀλοχέειν τε·
Σοὶ δ' ἔγωγε φίλον ἐσὶ δαήμεναι καὶ δὲ πυγιάδῃ.
Πρὶν γὰρ πρὸς ἀλόχῳ πρῆσταί, ἥ τί τοι αὐτῶς
Ἦσαν εὖ μεγάροισιν· οἷζυρον δὲ οἱ αἰεὶ

Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχέαι.
Αἰετὲρ ἰὼν τὸ μὲν ἔπος ἀπίσσει, ἀλλ' εὖ θυμῷ
Ἦδὲ ὁ νοσήσεις ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἰσάερος·
Ἀλλὰ τοι ἔκ ἐγὶ λησσε Ποσειδάωνι μάχων
Πατρηγεσιγνήτη, ὅς τοι * χόλον ἔνι θυμῷ

Χωόμεν· ὅπ οἱ γόν φίλον ἐξολάωνται.
Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πισυίης.
Φόρυγαν μὲν ὅδ' ἐπὶ λιμένι, αἰλίαιο γέροντι.
Ἦδὲ δ' ἐπὶ κρητὸς λιμένι πανύφυλλον ἑλαίην·
Ἀγχιόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἑπήρεται ἡερόθις,

Ἰερὸν Νυμφαίων αἰ Νηϊάδες καλίοιται
Τῷτο δὲ τοι παῖς· εὐρὺ κρητερὸς, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ερδειςκας Νύμφησι τελέειςας ἐκτόμεας.
Τῷτο ἢ νηλεῖται ἐσιν ὄρεσιν κρηταίμενοι ὕλη.
Παλαιὰς Ἀθλῶαίη κυρὴ Διὸς αἰγιάχου.

Τῷ ἢ κρητεζομένην ἱερεῖα πύθων ἑλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀλεθρῶν.
Τοῖσι ἢ μέγαν ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Διογανὲς Λαιρπαδὴ πολυμήχαν' Οδυσσεύ,
Φραζέτω ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χόρεας ἰφίτης,

Οἳ δὲ τοι τρέιτες μέγαρον κρηταίμενοι εἰσιν,
Μισάντροι ἀντιγίλῳ ἀλοχῶν, καὶ ἔδνα διδόντες.
Ἦ ἢ σὺν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένην καὶ θυμῶν,
Πάντας μὲν ἢ ἔλπει καὶ ὑπὸ χεῖρσιν ἀνδρῶν ἐκείνων,
Ἀχιλλείας ἀσπίδος· νόστον δὲ οἱ ἄλλα μύθοισιν.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμεν· ἀσπίδα πολύμηχης Οδυσσεύ,
Ὡ πόποι, ἡ μάλα δὲ Ἀγαμέμνον· Ἀτρεΐδης
Φθίσταλ' κρητὸν οἷον εὖ μεγάροισιν ἔμελλον.

- Εἰ μὴ μοι σὺ ἔκυσται θεὰ κτ' μοῖραν ἔειπες.
 Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὑφ' ἡνιόχῳ ὅπως λυσιπτομαι αὐτῆς.
 Πὰρ δὲ μοι αὐτὴ σῆδε, μὲν ὅ πολυτάρους ἐνέεισε,
 Οἷον ὅτε Τροίης λυόμεν λυώμεν κρήδεμνα.
- 5 Αἰκί μοι ὡς μαμαῖα παρθενίῃσι γλαυκῶπι,
 Καί κε τελεγκοίσι σιν ἔγωγε ἀνδρῶσι μαχαίρῃ
 Σωῶσσι, πότνη θεά, ὅτε μοι ἀνέφρατος ἱπαρήρῃς.
 Τὸν δ' ἡμεῖσος ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίη,
 Καλὸν τοι ἔγωγε περίσσομαι, ἔδ' ἐμὲ λήσεις
- 10 Οὐ πότ' ἐκιν δὴ ζῶντα πινόμεθα· καὶ πν' οἷον
 Αἶμα π' ἔ' κεφάλας τε παλαξίμην ἄσπετον ἔδως
 Ἀνδρῶν κνηστῆρων, οἳ τοι βίοτον κρατέδουσιν.
 Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντας βροτοῖσι.
 Κάριψα μὲν χερσὶ καλὸν ἐὼν γναμπλοῖσι μέλισσι,
 15 Ὡς εἰπὺς θεὰ Κρόνος ἦεν. εἶπεντο ἧ χλῶν.
 Γῆθησιν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δι' Ὀδυσσεύς,
 Χαίρειν ἢ γαίῃ· κύσ' ἧ ζείδωρον ἄεθρον.
 Αὐτὴ καὶ ἧ Νυμφῆς ἤρηντατο χερσὶ ἀναγών,
 Νυμφαὶ Νηϊάδες κούραι Διὸς, ἔπ' ὅτ' ἔγωγε
- 20 Οψιόθ' ὑμῖν ἐφάμεν· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγαιῆσι
 Χαίρειν· ἀπὲρ κ' δῶρα διδώσμεν ὡς τοπῆρος παῖς.
 Αἶκιν ἱὰν ἀνέφρων μοι Διὸς θυγάτηρ ἀγαλήν
 Αὐτὸν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον ἦεν αἶψα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίη,
 25 Θάρσει, μὴ τοι ζῶντα μὲν φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Ἀλλ' ἄγε, χερσὶ καλὰ μυχῷ ἄντην θάσσοισιν
 Θείομεν αὐτῇ νῦν, ἵνα παῖς πᾶσι τοῖς σὺ μίμῃ·
 Αὐτὴ ἧ φραζώμεν ὅπως ὅχ' ἄρ' ἔσται γένηται.
 (Ὡς εἰπὺς θεὰ θυῶν ἀνέειπε ἠεργίδης,
- 30 Μαιομένη κυθμῶνας ἀνὰ σπείον. αὐτὴρ Ὀδυσσεύς
 Ἀσσοὶ πάντ' ἐφόρει χερσὶν κ' ἀτειρεῖα χαλκῶν,
 Εἰμωτά τ' εὐποίηται τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν,
 Καὶ τὰ μὲν εὐκρατήηκε· λίθον δ' ἐπιθήκε θυρήσι)
 Παυρὸς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλίγον τεύχεα, ἀμφὶ ἧ λαῖφος
- 35 Εὐσὼ ὅ κε θυρήσιν ἰδὼν αἰθρῶπος ἔχοντα.
 Κρυζώσῃ δὲ τοι ὅσσι παῖρος ἀεικνυμένη ἰόντι,
 Ὡς αἰ ἀφ' ἑλίου πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,

Nisi mihi tu quæque Dea in tempore dixisses.

Sed agè consilium texe, quomodo puniemus ipsos.

Apud me autem ipsa asta animum peraudacem immittens,

Qualem quando Trojæ soluimus magna moenia,

Si mihi sic animosa stabis Minerva,

Et cum trecentis ego viris pugnarem

Tecum venerabilis dea, quando me prompta adjuvares.

Huic autem respondit postea Dea cæcia Minerva.

Et valdè tibi ego adero, neque me falles.

Cùm hæc jam struxerimus, & alicujus spero

Sanguinéque cerebróque perfundere magnum pavementum

Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.

Sed agè te incognitum faciam omnibus hominibus.

Arefaciam quidem cutem pulchrâ in flexibilibus membris,

Sic fata Dea dissipavit nebulam: apparuit autem terra,

Lætatusque est postea patiens divinus Ulysses

Gaudens sua terra, osculatus est autem almam tellurem,

Statim autem Nymphis supplicavit manibus sublatis,

Nymphæ Najades, filiæ Jovis, nunquam ego

Videre vos dicebam, nunc vocibus lætis

Salvete: at & dona dabimus, sicuti antea,

Si finet prompta Jovis filia prædatrix

Ipsûmque vivere, & mihi charum filium augebit.

Hunc autem rursus affata est cæcia oculis Minerva,

Confide, ne te hæc in præcordijs tuis sollicitent.

Sed fortunas quidem in intimo antro divino

Ponamus statim nunc, ubi hæc tibi salva maneant.

Ipsi autem consultemus, ut quàm optimè fiant,

(Sic loquuta dea intravit speluncam obscuram

Quærens latibulum per speluncam: at Ulysses

Citò omnia portavit aurum & magnum æs,

Vestésque fabrefactas quas ei Phæaces dederunt.

Et hæc quidè̃m disposuit, lapidem autem imposuit foribus)

Flavos autem ex capite delebo crines, circum autem pallium

Induam, quòd aversetur conspicatus quilibet habentem,

Deformabo autem tibi oculos antea perpulchros.

Sic turpis omnibus procis apparebis,

Minerva
Ulysses
docet de
procis
10
occiden-
dis.

15

20

25

30

35

Tue

Tux uxori & filio quem in ædibus reliquisti.

Ipse autem primùm subulcum pete,

Qui tibi suum custos, simul autem tibi benè vult
Filiùmque tuum diligit, & prudentem Penelopem.

- 9 Invenies hunc suibus assidentem, hæ autem pascunt
Apud Coracis petram ad fontem Arethusam,
Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
Bibentes : quæ suibus nutriunt florentem pinguedinem.
Illic mane, & omnia assidens interroga,

- 10 Quousque ego eam in Spartam ornatam mulieribus,
Telemachum vocatura tuum dilectum filium, Ulysses,
Qui in magnam Lacedæmonem ad Menelaum
Ivit perconctaturus tuam famam, sicubi adhuc esses.
Huic autem respondens, loquutus est prudens Ulysses,

- 15 Cur non ei dixisti in præcordiis omnia sciens ?

An ut ille errans dolores patiatur

Pontum in impacatum, fortunas autem ei edant ?

Huic respondit postea Dea glau. oculos habens Minerva.
Non jam tibi ille valdè curæ sit.

- 20 Ipsa ipsum misi, ut famam bonam adipiscatur
Illuc jens, at non habet aliquem dolorem, sed quietus
Sedet in Atridæ ædibus, multa autem adsunt.
Certè quidem illi insidiantur juvenes cum nave nigra
Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat.

- 25 Sed hæc non puto, potius & aliquem terra premet
Virorum procorum, qui tibi fortunas devorant.

Mutatur
Ulyssis
habitus.

Sic igitur ipsum alloquens virga tetigit Minerva :

Siccavit quidem ei cutem pulchrâ in flexibilibus membris,
Flavo autem ex capite delevit crines, circum autem pellem

- 30 Omnibus membris antiqui posuit senis.
Deformavit autem ei oculos antea perpulchros.
Circû autem ipsum vestem aliam malam injecit & interulam
Fractam, sordidam, malo conspurcatam fumo.

Circum autem ipsum magnam pellem velocis induit cervi :

- 35 Nudam : dedit autem ei virgam, & deformem sacculum,

Dens è rimosum, inerat autem tortum lorum.

Hi sic consultantes divisi sunt : hæc quidem postea

In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssis.

Minerva
ad Tele-
machum
prohi-
bitur.

Σῆτ' ἀλόχῳ, κὶ παρδὶ τὸν ἐμὴν ἱλαίης.
 Αὐτὸς ᾧ πρῶπτε συῶντι εἰσαφικιάσθαι
 Ὅς τοι ὕπνῳ ἐπὶ θυρῇ ὅμως δέ τοι ἦπια οἶδε,
 Παῖδά τι σοὶ φιλεῖ κὶ ἰχέφρονα Πύριλόπταν.
 Δῆεις τὸν γε σύεσσι παρήμρων· αἱ ᾧ ἰέμενται
 Πάρ Κόρυμφος πίττη, ἐπὶ τῇ κρήνῃ Ἀριδύσῃ,
 Εὐθυσσά βέλαντος ῥυμοεικία, κὶ μέλαν ὕδωρ
 Πίνεσσι, ταῖ δ' ὕεσσι τρέφει τεταλῆα ἀλοιφῶ.
 Εὐστα μῦθον, κὶ πάντα παρήμρων ἐξερίσας,
 Οφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτῃν εἰς κελὶ γυναικῆς,
 Τηλέμαχον κελύεσσι τὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεύ·
 Ὅς τοι εἰς εὐρυχωρῇ Δακιδαίμονα παρ' Μυτιάδων
 Ὡχεται, πυσσομένη μὲν σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τίπτε τ' ἄρ' εἰς οἱ εἴησις, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδῆς;
 Ἥ ἴνα που κὶ κῆνθ' ἀλώμενος ἄλγος πάγχυ
 Πόντον ἐκ' ἀτρύχεται; βίον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι;

Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη;
 Μὴ δὴ τοι κείνός γε λίαν ἐόημι· ἔστω.
 Αὐτὴ μιν πόμπησιν, ἴνα κλέος ἐοδὼν ἄρῃσι,
 Κεῖσ' ἔλθων· ἀτρεῖς ἔπιν' ἔχθ' ἰόνον· ὡς δ' ἔκλινον
 Ἦσαν ἐν Ἀτρεΐδῳ δόμοις, ὡς δ' ἔκλινον
 Ἥ μιν λοχῶσιν νέοι Λυωνή μελαινή,
 Ἰεῖμενοι κτείναντες πατρίδα παῖδων ἐκείνων.
 Ἀλλὰ τί γ' ἐκ οἴῳ, πρὶν καὶ πῖνα γαῖαν κρητίζῃ
 Ἀνδρῶν μενηστῆρων οἱ τοι βίοντες κατέδουσιν.

Ὡς ἄρα μιν Φαειρήν ῥαβδῶσ' ἐπιτάττει· Ἀθλῶν·
 Κάρφει μὲν οἱ χεῖρας καλὸν ἐνὶ γναμπίδοις μέλεισι,
 Ξασθῆς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλισσὶ τείχας, ἀμφὶ δ' ἐν ἰσχυρῇ
 Πάντες μὲν μέλεισι παλαιῇ θῆκε γέροντος.
 Κινύζωσιν δέ οἱ ὅσσι πάρος ποσειδάωνι ἴοντες.
 Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κρήνην βάλλον, ἡδὲ χιτῶνα,
 Ρωγαλέα, * ῥυτῶνται, κρητὶ * μεμυρογυῖα κρητὶ,
 Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δόρυ καὶ περὶ πύργου ἔσθ' ἑλάφειο
 Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ Κρητῆρος κὶ ἀντίκ' ἡγήτωρ,
 Πυκνὰ ρωγαλέην, ἐν δ' ἐσθῇ ἦεν ἰσχυρῇ.
 Τῷ γ' ὥς ἐκλεύεσθε δειτμέων ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς Δακιδαίμονα δῖος ἔδωκε μὲν παῖδ' Ὀδυσσεύ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
τῆς Ομήρου Οδυσείας.

Σ Εισμὸς Οδυσείας ἐν τῇ ἀρχῇ παρ' Εὐμαίῳ, καὶ ποιικίλη τις ὁμιλία. Ἀλλως. Οδυσείως περιουσία ὡς Εὐμαίον, καὶ λογιεῖ γίνονται ἀναπλάττοντες ἑαυτὸν, καὶ πρᾶξεις πᾶσις ἐκπιεζόμενος.

Α Λ Λ Η.

Ξῖ δ' Οδυσῆα ξένισιν ἀρχῇ Εὐμαίῳ ὑφορβίς.

- 10 **Α** Ὑπὲρ δ' ἐκ λιμνῆς ὡς σίβη τεχνεῖαν ἀπερπύον,
Χῶρον αὖ ὑλαιντα δὲ ἄκρας, ἥ οἱ Αθλίῃ
Πίφροδ' ἐδὼν ὑφορβόν, ἧ οἱ βιότιο μάλα γα
Κήδετο οἰκίαν ἕς κτήσατο δῖος Οδυσσεύς.
Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ ὠρεδόμεν ἔνθ' ἤμῃον, ἔνθ' οἱ αὐλῇ
Υψηλῇ δέδμητο ὡρεσκέπῳ ἐνὶ χώρῳ.
15 Καλῇ τε μεγάλῃ τε, ὡρεδόμενος· ἡ γὰρ συδῶτης
Αὐτὸς δαίμας ὕστατον ἀπὸ χυμῶν ἀνακτός,
Νόσφιν διασείνης καὶ Λαίρτικο γέροντος,
Ρυτοῖσι λάσσει, καὶ ἰθρέσκων ἀχέρδων
Σίωρον ὅς ἐκτὸς ἔλασσε ἀλγυμῶντες ἔνθα καὶ ἔνθα
20 Πυκνοὺς καὶ * θαμνίας, τὸ μέλας δρυὸς ἀμφικισσάσας.
Εντόθεν δ' αὐλῆς συφύς δυοδεκαίδεκα ποιεῖ
25 Πλησίον αἰθῆρων, εὐαὶς συστὴν ἐν ᾗ ἐκείνη
Παντήκοντα σὺν χαμαιαιωνάδεσσι ἐρχετόντο.
Θήλειαι θεαίδες· οἳ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἱαυον,
30 Πολλὸν παυρὸν περι· ὅς γ' ἐμινύθησκον ἔδοντες
Ἀντήιοι μνηστῆρες· ἐπεὶ ὡρεδόμενος συδῶτης
Αἰεὶ ζατρεφίον σιάνων τὸν ἄρσενος αἰπάντων,
Οἳ ᾗ τελεχόσσοι τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.
Πάρ ᾗ κυνέες θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἱαυον
Τίσσαρες, ἕς ἔθρηψε συδῶτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
35 Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν οἷς ἀράεσσιν ἐπιδόλα,

Τάμνα

ARGUMENTUM DECIMIQUARTI
LIBRI ODYSSEÆ.

Hospitium Ulyssis fit in agro apud Eumæum, & varius quidam congressus. Aliter. Ulyssis præsentia apud Eumæum, & sermones fiunt immutantis scipsum, & facta quædam exponentis.

A L I U D.

Æ, a. Ulysses hospitatus est Eumæus in agro subulcus.

CÆterum hic ex portu ingressus est asperam semitam,
Locum per sylvofum, per juga, ubi ei Minerva 10
Dixerat nobile esse subulcū, hic ei fortunas maxime

Curabat familiarium, quos acquisierat divinus Ulysses:

Hunc autem in vestibulo invenit sedentem, ubi ei porticus

Alta ædificata erat circumspectuo in loco,

Pulchræque magnæque, quæ circuii poterat, quam subulcus: 15

Ipse ædificaverat suis absente rege,

Sine domina, & Laërte sene,

Advectis lapidibus, & cinxerat sæpe spinosa.

Palos autem extrâ adexit prorsus hinc & hinc

Densos & crebros nigro quercus scisso. 20

Intra autem arcem suavia duodecim fecerat

Propè inter se, lectos suis: in unoquoque autem

Quinquaginta suæ jacentes continebantur

Fœminæ fortæ, mares autem foris dormiebant

Multò pauciores, hos enim minuebant comedentes 25

Divini proci, quoniam mittebat subulcus

Semper saginatorum pinguium optimum omnium,

Hi autem trecentique & sexaginta erant.

Apud autem canes feris similes semper dormiebant

Quatuor, quos nutriverat subulcus princeps virorum. 30

Ipse autem circa pedes suos aptabat calciamenta

Eumæi
domus

ad quam
divertit
Ulysses.
descrip-
tio.

Incl-

Incidens pellem bovinam coloratam : alij autem
 Iverunt aliò alius cum stabulantibus suis
 Tres : quartum autem miserat ad urbem
 Suam ducere procis superbis necessitate,

5 Ut mactantes carnibus saturarent animum.

Repentè autem Ulysses viderunt canes latratores,
 Qui quidem clamantes accurrerunt : at Ulysses
 Sedit astutia : virga autem ei excidit manu.

Tunc proprium apud stabulum indignum tulisset dolorem,

10 Sed subulcus celeriter pedibus velocibus subsequens,
 Cucurrit ad vestibulum, corium autem ei excidit manibus.
 Hos quidem acclamatos canes pepulit aliò alium
 Crebris lapidationibus : hic autem affatus est dominum,
 O senex, certè prope te canes dissipassent

15 Repentè, & mihi crimen imposuisses.

Atque mihi alios Dei dederunt dolores gemitusque.

Propter divinum enim regem lugens & dolens

Jaceo, aliis autem suis pingues nutrio

Ad comedendum : at ille egens fortè cibi

20 Errat apud peregrinorum virorum populumque civitatemque,
 Sicubi adhuc vivit, & videt lumen Solis.

Eumæus Sed sequere, ad stabulum eamus senex, ut & ipse

Ulysses Cibo & vino saturatus ex animo,

hospitio Dicis unde sis, & quot dolores toleraveris.

humani-
ter ex-
cipit.

Sic loquutus ad stabulum præcessit divinus subulcus.

25 Collocavit autè illū introductū : virgulta autè sustinuit deſa-

Stravit autem in pelle villosæ sylvestris capræ

Suum stratum magnū & densum : gavisus est autem Ulysses

Quod ipsum sic susceperat, verbumque dixit & appellavit,

30 Jupiter tibi det hospes & immortales dei alij

Quodcunque maxime vis, quia me benignus suscepisti,

Hunc autem respondens loquutus est Eumæus subulcus,

Hospes non mihi fas est, neque tibi peior te veniat,

Hospitem contemnere, ab enim Jove sunt omnes

35 Hospitesque pauperesque : munus autem exiguumque cha-

Est nostrum, hic servorum mos est

Semper timentium, cum dominantur reges

κ. εν-
χρον.

Τάμνων δ' ἔρμα βόιον * ἐυχρόεις· οἱ ᾗ δὴ ἄλλοι
Ωχρητ' ἄλκυδις ἄλκυ· ἄμ' ἀρομήροισι σύεσσιν,
Οἱ τρεῖς· τὸν ᾗ τίπετον ἀπαφύγηκε πόλιν δέ,
Συῶ ἀγάμην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,

Οφρ' ἱερύσσω πες κρείων κρηιστείατο θυμῶν.

Ἐξαπίνης δ' Οδυσῆα ἰδοὶ κυῖες ὑλακόμευρον·

Οἱ μὲν κειλήρηντες ἐπεδυσμον, αὐτὰρ Οδυσ·

Ἐξίτε κερδυσώη· (κῆπλον δ' οἱ ἔκπτε χροῖς.

Εἰτά κεν ἃ ὠρεῖ σπυρμὴ ἀφ' ἑλίου παρὶν ἄλγος,

Ἀλλὰ συβώτης ὄρεα ποσὶ κραταιοῖσι μετασπών

Βασυτ' ἀνά σπυρρον· (κύτος δ' οἱ ἔκπτε χροῖς.

Τὴς μὲν ὀμοκλήσας στυῖν κυῖας ἄλκυδις ἄλκυ

Πυκνήσας λιγυδρασιγ· ὃ ᾗ σπυρσίει πιν ἀνακτε,

Ὡ γέρον, ἢ ὀλίγη σε κυῖες διεδήλησας το

Ἐξαπίνης. κὴ κιν μοι ἐλισχυρίῳ κητίχνας.

Καὶ δὲ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγος τε σπυρρῶς τε.

Ἀντίθεα γὰρ ἀνακτος ἐδυρρόμην κὴ ἀχέων

Ἡμεῖς, ἄλλοισιν ᾗ σύας σιάλας ἀπιπύλλω

Ἐδύραμ· αὐτὰρ κείνῳ ἐλδύδροός που ἐδωλῆς

Πλάζειτ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμῳ τε πόλιν τε,

Εἴπου ἐπὶ ζώει, κὴ ὅρα· φαῖ· ἡλίοιο.

Ἀλλ' ἔπτο, κλισίῳ δ' ἑμὲ γέρον, ὅφρα κὴ αὐτὸς

Σίτῃς κὴ οἶνοιο κρηιστείαν κτ' θυμῶν,

Εἶπης ὅπ ποθεν ἐσσι, κὴ ὅσπ ποτε κῆδ' ἀνέτλης.

Ὡς εἰπὼν κλισίῳ δ' ἡγήσατο δι· ὑφορβός.

Εἴσιν δ' εἰσπαγαῶν, ῥῶπας δ' ὑπὶ χανὸν δασείας.

Ἐσθρίσιν δ' ἐπὶ δρυμαῖον ἰοντάδες ἀχρεῖς αἰγῆς,

Αὐτὰρ ἐνέυναιον, μέγας κὴ δασύ· χαῖρε δ' Οδυσ·

Ὅτι μιν ὥς ὑπιδεκτες ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνέμμεζε,

Ζεὺς τοι δοίη ξείνα κὴ ἀθανάτοισι θεοὶ ἄλλοι

Ὅ, τί μοι λίσ' ἐθέλεις, ὅπ με σπυρρῶν ὑπιδέξο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν· σπυρρῶν Εὐμαιε συβώται,

Ἐῖν, ἢ μοι θίμεις ἔς, ἢ δ' εἰ κρηκίων σίτην ἔλθοι,

Ἐῖνον ἀπμῆσται. σπυρρῶν γὰρ Διὸς εἰσιν ἄπαστες

Ἐῖνοί τε πλωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε

Γίγνεται ἡμετέρη, ἢ γὰρ δμῶν δίκη ἐσσι,

Αἰεὶ δειδύκων ὅτ' ἐπικρατέουσιν ἀνακτες.

Οἱ ἦοι· ἢ γὰρ τῷ γε θεοὶ κτ' ἵσταν ἔδωκαν
 ὅς κεν ἑμ' ἐνδυκίως ἐφίλῃ, καὶ κλῆσιν ὅπως πεν,
 οἷά τε ἢ οἰκῇ ἀναξ εὖ θυμῷ ἔδωκεν·
 οἷόν τι κλῆρόν τι, πολυμνήσῳ τε γυναικί.

25. 5 Ὅς οἱ πολλὰ χάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργῳ * αἶξιν.
 αἶξιν. Ὡς καὶ ἐμοὶ τὰδε ἔργῳ αἶξεταί, ἢ * ἐπὶ μείμνω.

26. ἐπι- Τῷ κέ με πολλ' ὤνησεν ἀναξ εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
 μέμνω. Ἀλλ' ὅλκιφ', ὡς ὤφικα· Ἑλίνης δ' ἀπὸ φῦλον ὀλίοχ
 Πρῶχιν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν δ' ἀπὸ γυνώατ' ἔλυσεν.

10 Καὶ γὰρ σκῆπτρον ἔβη Ἀγαμέμνωνος εἰννεα πηχῆς
 ἱλίου εἰς εὐπύλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρα θεῶς ζωστήρα χιτῶνα.
 Βῆ δ' ἰδρὸς ἐς σφυγὸς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χεῖρων·
 ἔνθεν ἑλὼν δὲ ἔνικε, καὶ ἀμφοτέρωθεν ἱέριυσεν·

28. 15 Εὐσέ τι, μέθυ μιν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπαυεν,
 εὔσιν. Ὀπλήσας δ' ἄρ' αὖ πάντα φίλων παρήρηκε Ὀδυσῆϊ,
 Θέρμ' αὖ τοῖς ὀβελοῖσιν ὁ δ' ἄλφειται λευκὰ πάλιν αἶμα.

29. κί- Ἐν δ' ἄρ' αὖ κισσὺ βίῳ * κίρνα μελιθεῖα οἶον.
 να. Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν ἐποτρυνώων ἢ ὥσθη δαί,

20 Ἐοῖσι νυθ' ὃ ξεῖναι πά τε δρωάσσι πάρισι
 Χοῖρι' ἀπαρ σιάλκας γὰρ σύας μνηστῆρες ἔδδυσιν,
 οὐκ ὅπιδά φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν ἔδ' ἱλιεταῖ.
 οὐ μὲν χεῖρ' ἔργα θεοὶ μάχης φιλίσκιν,
 ἀλλὰ δίκλιν τίσσι καὶ αἰσίμοις ἔργ' ἀνθρώπων.

25 Καὶ μὲν δυσμῆες καὶ ἀνάρσιοι, οἳ τ' ἐπὶ γαίης
 Ἀχαιοῖς βῶσιν, καὶ σφιν Ζεὺς ληῖδα δάη.
 Πληστέωμοι δὲ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἱεστας.
 καὶ μὲν τοῖς ὅπιδας καταπερὶν διέβαν ἐν φρεσὶ πίπτεα·
 οἷόν τι πῖσσωσι (θεῶ δὲ πιν' ἐκλυον αὐδῶν)

30 Κεῖνα λυγρὸν ὀλισθαίνον, ὅτ' ἂν ἐφίλῃσι δικαίως
 Μυκάχ, ἔδ' ἐπὶ σφίσι πρὸς ἀμὰ ἔκχλοι

29. ἐπι- Κλήματα δαρδὰ πλίουσιν ὑπέρβιον, ἔδ' * ἐπὶ φρεσὶ.
 ὅσας γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέρας ἐκ Διὸς εἰσιν,
 οὐπόθ' ἐν ἱερὸν ἱερόιον, ἔδ' δὲ οἶον·

35 Οἶνον ἢ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
 Ἡ γὰρ οἱ ζῶν γ' ἡμῶν ἀσπείρει· ἔπνιπέσση
 Ἀνδρῶν ἡρώων, ἔτ' ἡπειρώγιο μελαίνης,

Juvenes : certè enim illius reditum impediunt.
 Qui me accuratè diligebat & possessionem præbuit,
 Tanquàmque suo familiari rex benignus dedit
 Domumque portionemque, optatissimamque uxorem,
 Qui sibi multa laboraverit, Deus autem negotium auxerit, §
 Sic & mihi hoc negotium augetur quo detineor.

Ideo me multum juvisset rex si hinc senuisset.
 Sed periit, utinam debuisset Helenæ genus periisse
 Funditus, quoniam multorum virorum genua labefecit.
 Etenim ille ivit Agamemnonis gratia honoris
 In Ilium equestre, ut Trojanos oppugnaret.

Sic loquutus cingulo celeriter coercuit tunicam,
 Perrexit autem ire ad suilia, ubi grex continebatur porcorum,
 Illinc capros duos attulit, & ambos mactavit :
 Ignemque accendit, conciditque, & verubus infixit, 15
 Assans autem omnia ferens apposuit Ulyssi,
 Calida cum ipsis verubus: hic autem farinam albam persperxit
 In poculo autem miscebat dulce vinum,
 Ipse autem è regione sedit : cohortans autem alloquutus est,

Comede nunc o hospes, quæ servisque adsunt 20
 Porcina. at pingues porcos proci comedunt,
 Non verecundiam habentes in mentibus neque misericordiam,
 Non quidem impia opera Dei beati amant,
 Sed jus colunt, & pia opera hominum.
 Et quidem hostes, & iniqui, qui in terra 25
 Aliena vescantur, & ipsis Jupiter prædam dederit.
 Impletis verò navibus iverunt domum quisque
 Et quidem his curæ potens timor in animos cadit.
 Hi autem sciunt : (Dei autem aliquam audiverunt vocem)
 Illius perniciosam mortem, quia nolunt justè 30
 Ambire, neque ire ad sua, sed silentio
 Bona dilapidant inmoderatè, neque est parsimonia.
 Quotquot enim noctesque & dies abs Jove oriuntur :
 Nunquam unam sacrificant victimam neque duas solas.
 Vinum autem consumunt immoderatè exhaurientes : 35
 Certè enim ei facultates erant magnæ, nulli tantæ
 Virorum heroum, neque continentis feracis,

Neque

Euæneus
 Ulysses
 non cog-
 noscent,
 eum pe-
 10
 rissè
 conquæ-
 ritur.

Vlyssi
divitiar
& pos-
sessiones

Neque ipsius Ithacæ, neque viginti virorum
Sunt divitiar tantæ, ego autem tibi connumerabo.

Duodecim in continenti armenta, tot greges ovium,
Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum,

9 Pascunt amicique, & ipsius pastores viri,
Illic autem stabula lata caprarum undecim omnia.

In extremitate agri pascuntur, insuper viri boni observant,
Quorum semper ipsis unusquisque in die pecudem fert,
Saginarum caprarum quæcunque appareat optima.

10 At ego sues quas servoque, tueorque,

Et ipsis suum optimum electum mitto.

(num

Sic dixit: ille autem attentè carnes comedebat, bibebatque vi-
Raptim, dolens: mala autem procis ferebat.

At postquam cœnavit, & explevit animum cibo,

15 Et ei impletum dedit poculum quo bibebat

Vino plenum, hic autem suscepit, gavisusque est animo,

Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est,

O amice quisnam te emit rebus suis,

Sic valdè dives & fortis sicut dicis?

20 Dicis autem ipsum periisse Agamemnonis gratia honoris.

Dic mihi si forte cognosco talem esse,

Jupiter enim hoc scit, & immortales Dei alij,

Si forte ipsum nunciem vidisse, multum autem erravi.

Huic autem respondit postea subulcus princeps virorum,

25 O senex, nullus illum vir peregrinus veniens

Nuncians persuaserit uxori & dilecto filio,

Sed temerè tractationis indigi viri peregrini

Mentiuntur, neque volunt vera loqui:

Quicumque autem peregrinus Ithacæ in populum venit,

30 Profectus ad dominam meam fallacia loquitur,

Hæc autem benignè exceptum diligit & singula inquit,

Et ei lugenti palpebris lacrymar decidunt:

Munus est mulieris, cum maritus alibi periit.

Statim & tu senex verbum fabrices,

35 Si quis tibi penulamque tunicamque vestimenta det.

Illius autem jam debent canes velocisque vultures

Cutem ab ossibus trahere, anima autem destituit.

Οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· ἅτε ξυνοίχοισι φανῶν
 Ἔς' ἄφιν' τοσούτον· ἐγὼ δ' ἐκεῖ κεῖται κτελέξω.
 Δάδ' ἐκ' ἐν ἡμέρῃ ἀγέλας, τίσα πῦκα οἶον,
 Τόσσα σπῆν' συβόσια, τόσ' ἀπόλ' ἑλκετ' αἰγῶν.

Βόσκοις ξείνοί τε καὶ αὐτῶν βότορες ἀνδρες.
 Ἐνθα δ' ἔ' ἀπόλεια πλοῦτε' αἰῶν' ἐνδίκῃ πάντας
 Ἐξαπῇ βόσκοντ' ἐπὶ δ' αἰῆρες ἰδιόλοι ὄρνιθαι,
 Τῶν αἰεὶ σφιν ἔχαστος ἐπ' ἤμετι μέλον ἀγνοῖ,
 Ζατρειφίῳ αἰῶν' ὅστις φαίνεται ἄριστος.

Αὐτὰρ ἐξὼ σὺς τί σδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
Καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἱυχρίας ἀποπέμψω.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐσθλὴν κρείττ' ἤσπερ, πῆντε εἶπον
 Ἀρπαλέως, ἀκίῳ κακῶ ἢ μνηστῆρσι φύττειν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δέειπν' ἡσθερ θυμὸν ἰδὼν δῆ,
 καὶ οἱ πηλοσέμῳ δῶκε * (κύφον ὥφει' ἵππιν,
 οἷα εὐίπλους· ὁ δ' ἰδέξατο χαίρει ἢ θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπει πηροῖντα παρσηύδα,

Ω φίλοι, τίς γάρ σε πείσεται κτεάτεσσιν ἰούσιν,
 Ωδὲ μάλ' ἀφ' ἡδὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγαγεύης ;
 Φῆς δ' αὐτὸν * Φηιδῶς Ἀγαμέμνωνος εἴκεκα πρῆξ.
 Εἰπέ μοι αἰὲ περὶ γυνῶν τοιῶντων εἶοντα.

Ζῆς γάρ που τότε οἶδε καὶ ἀθῆναι τοὶ θεοὶ ἄλλοι,
Εἰκί μιν ἀρξείλαμι ἰδὼν, * ἐπὶ πολλὰ δ' αἰλήθην.

Τὸν δ' ἡμείψιτ' ἔπειτα συνώτης ὄρχαμεθ' ἀνδρῶν,

Ω γέρον, ὅπως ἐκεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμων ὁ ἐλθὼν
 Ἀρξιδάμων πείσει γυναικῶς τε καὶ φίλου υἱόν.

Αλλ' ἄλλως χρημίδης περ χρημίδιοι ἄνδρες ἀλήτην
ψεύδοντ', ὅθ' ἐθέλουσιν ἀληθῆα μυθήσασθαι.

Ὁς καὶ ὁ ἀληθεύων Ἰησοῦς εἰς δῆμον ἵκηται,

Ελθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.

Ἡ δ' οὖν δεξαμενὴ, φιλείει καὶ ἴσχυται μεταλλάξαι,

Καὶ οἱ ὀδυρομένη βλιφάρον ἀπὸ δάκρυα πίπτοι,

Ἡμεῖς ἐσὶ γυναῖκες, ἐπὶ πρὸς αὐτὸν ὁλοκαίρουμεν.

Αἰψά καὶ ὅσον κεραεῖ ἐπὶ δειπνήσαντο,
Εἴς τε καὶ οὐκ ἔτι πρὸς τὸν αὐτὸν ἄλκιμον.

Τῷ δ' ἄρ' ἔτι μέγα κτι κυνέας πταίεις π' αἰεταί·

Παὺν ἀπ' ὀσφύων ἰούσιν· ψυχὰ ἡ λείπει

1990-1991

3

10

Ις 2^{ος}
σκέφαν

20 ж.
Фев.

20.11.2020
 20.11.2020
 20.11.2020

25

20. 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

35

Ἡ τὴν γ' ἐν πάντα φάσθαι ἰχθύες, ὅς τ' αὖ αὐτῷ
Κεῖται ἐπ' ἡπαίρου, ψαμαθὴν εἰλυμένα πολλῇ.

Ὡς ὁ μὲρ ἔνθ' ἀπὸ λαιῶν φίλοισι ἢ κῆδ' ὁπίσσω
Πᾶσιν, ἰμοῖ ἢ μάλιστ' αὖτις, τιπύχαται. ἔ γδ' ἔτ' ἄλλον

5 Ἡ πῶν αὖδ' ἀνακτα κινήσεμα ὅσπ' ὀπίλθω,
Οὐδ' εἶπεν πατρὸς κ' μητέρους αὐτὸς ἰκνέμεμα
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γαίμεν, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.

20 Οὐδέ * π τῶν ἐπ' ὅσσοι ὀδυρμαὶ ἀχρὺ μῦθος σφί
Οφθαλμοῖσιν ἰδοῖσθαι, ἰὼν ἐν πατρίδι γαίῃ.

10 Ἀλλὰ μ' Ὀδυσσῆα πόθος αἰνυται οἰχυρῶσι.
Τὸν μὲρ ἰῶν, ὃ ξεῖνε, κ' ἐπαριόντ' ὀνομάζειν
Αἰδόμεμα σφί γάρ μ' ἐφίλει κ' κῆδετο θυμῷ.
Ἀλλὰ μιν ἔθειον κελίον κ' ἰόσφιν ἐόντα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσ.

15 ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναινῆσαι ἐδὲ π φηῶμαι
Κεῖτον εἰλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
Ἀλλ' ἰῶν ἐκ αὐτοῦ μνηστῆσμαι, ἀλλὰ μὴ ὄρεα,
Ὡς ἰέται Ὀδυσσεύς. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔσται,
Αὐτίκ' ἐπεὶ κεν κῆνος ἰὼν τὰ ἀδύμαθ' ἴκηται.

20 Εὐαί με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα κελῶ.
Πρὶν δέ κε, κ' μέγα σφί κερσημῷ, ἔπ' διχρίμην,
Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνῳ ἰμῶς Αἰδῶο πύλησι
Γίνεται ὅς πινῇ εἰκὼν ἀπυτήλια βάζει.
Ἴσω μὲν Ζεὺς πρῶτον θιῶν, ξείνῃ τε τροπίζα,

25 Ἐπὶ τ' Ὀδυσσῆα ἀμύμονα μὴ ἀφικάνω,
Ἡ μὲρ τι πῖδε παῖτα τελέεσται ὡς ἀγροῖον.
Τῷ δ' αὐτῷ λυγρῶσαντος εἰλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσ.

30 Τῷ μὲρ φθίνοντ' ἰμῶς, τῷ δ' ἰσχυρῶσι,
Οἶκος δέ * ἰοσῆσαι, κ' πῖσται ὅς κεν ἐκείνῳ

30 Ἐνθάδ' ἀπημάζει ἀλογον κ' φαιδιμοὶ ἦν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν Εὐμαῖος οὐδῶτα,

ὦ χεῖρ, ἔτ' ἄρ' ἰῶν εὐαγγέλιον πῖδε πῖσται,
Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἐπ' οἶκον εἰλεύσεται· ἀλλὰ ἔκχλος
Πῖσι, * κ' ἄλλα παρὲς μεμνῶμεθα μηδὲ με θυῶται

35 Μίμνησθαι. ἢ γδ' ἱμῶν ἐνὶ στήθεσιν ἰμοῖσιν
Ἀχινυμαὶ ἐπὶ ποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἀνακτός.

Ἀλλ' ἤτοι ὄρεον μὲν ἰαίσουμην· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

Vel illum in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius
Jacent in terra, arenamersa multa.

Sic ille quidem illic periit: amicis autem dolores post
Omnibus mihi autē maximē facti sūt, nō enim amplius aliū
Humanum sic dominum inveniam, quocunque adeam.
Neque si ad patris & matris iterum irem
Domum, ubi primum ortus sum, & me educaverunt ipsi:
Neque nunc hos etiam tantum lugeo mœstus
Oculis ut videam, existens in patria terra,
Sed me Ulyssis desiderium capit mortui,
Hunc quidem ego, ò hospes, & non præsentem nominando
Revereor, valdē enim me diligebat & curabat in animo.
Sed ipsum fratrem majorem voco, vel longē absentem.

Hunc autē rursus alloquutus est patiens divinus Ulysses,
O amice postquam omnino negas, neque dicis
Illum venturum esse, animus autem tibi semper incredulus.
Sed ego non temerē loquar, sed cum juramento,
Quod redit Ulysses, munus autem mihi sit,
Statim postquam ille redux suas domos pervenerit
Indue mihi penulam & tunicam vestimenta pulchra.
Antē autem etsi valde indigens nihil accipiam.
Inimicus enim mihi ille non minus Ditis januis
Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
Sciat nunc Jupiter primū deorum & hospitalis mensa
Focūque Ulyssis irreprehensi quem adibo,
Certē quidem hæc omnia perficientur sicut dico.
Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses.
Hoc quidem inclinato mense, illo autem instante
Domum reversus, & puniet quicumque illius
Hic vituperat uxorem, & illustrem filium.
Hunc autem respondens alloquutus es Eumæe subulce,
O senex, neque profectō ego lætitiæ munus rependam,
Neque Ulysses etiam domum veniet: sed quietus
Bibe, & alia prætermittamus, neque mihi hæc
Memora: certē enim animo in pectore meo
Tristor, quando aliquis meminit gloriosi regis.
Sed certē juramentum quidem sinamus: sed Ulysses

Veniat,

Veniat, ut ipsum ego volo & Penelope,

Laërtesque senex, & Telemachus divinus.

Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Ulysses,

Telemachi, quem postquā nutriverunt dii plantæ æqualem,

5 Et ipsum dicebam fore in viris non peiorem

Patre suo charo consilijs & specie admirabili.

Hujus autē aliquis immortalium læsit mentē intus æquabilē.

Vel aliquis hominum, hic autem ivit ad patris auditionem

In Pylum divinam: hunc autem proci superbi

10 Domum venientem observant, ut generatio pereat

Sine nomine ex Ithaca Arcisij divini.

Sed agē illum quidem sinamus: sive oppressus sit

Sive fugerit, & cum protegat manu Saturnius.

Sed agē mihi tu senex tua ipsius incommoda prode,

15 Et mihi hoc dic verum, ut benè intelligam.

Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes?

Qua autem in nave venisti? quomodo te nautæ

Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?

Non enim te peditem puto huc venisse.

20 Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,

Tibi enim ego hæc valdè verè dicam,

Si sit quidem nunc nobis in longum tempus, & cibus,

Et vinum dulce, tecta intra manentibus,

Epularique quietè: alij autem ad opus abeant

25 Facile postea, & in annum omnia

Non percurrerem, dicens meos dolores animi,

Quoscumque jam omnes deorum voluntate laboravi.

Ex Creta quidem genus prædico lata

Viri divitis esse filius, multi autem & alij

30 Filij in ædibus & educati sunt, & orti sunt,

Legitimi ex uxore, me autem emptā peperit mater

Pollex, sed me pariter cum proprijs charum habebat

Castor Hylacides, hujus ego genus prædico esse,

Qui quondam in Cretensibus ut Deus colebatur populo,

35 Fortunisque divitisque & filijs honestis.

Sed certè illum fata iverunt mortis ferentia

Ad Diris domos: facultates autem diviserunt

Ulysses
scitè fin-
30
git histo-
riam ad-
ventus
sui.

Ἐλθοι ὅπως μιν ἔργ' ἱήλω κ' Πηλοίοις,
 Λαίρπας δ' ὁ γέρον κ' Τηλέμαχος θελόντες.
 Νυνὲς αὖ πωδὸς ἀλαστον ὀδύρμας ἐν περὶ Ὀδυσ.

Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρήψαν θεοὶ ἱεροὶ Ἴουσι·

Καί μιν ἱφίω ἰοσιαλὲς ἐν ἀϊδαίοισιν ἔπ' ἡρώων

Πατρὸς ἰοῖο φίλοιο, Φοίνιας κ' εἰδὼς ἀγχιτῶν,

Τῷ δέ τις ἀθηνάτων βλάψι Φοίνιας ἔδδον ἕστασι·

Ἡέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μὲν πατρὸς ἀγκυλῇ

Ἐς Πύλον ἡραθίην· τὸν δ' ἠμνησῆρες ἀγασσάμενοι

Οἴκαδ' ἰόντες λοχῶσιν, ὅπως δαπὶ Φύλον ὀληται

Ναίεσθαι ἐξ Ἰθάκης Ἀρκυσίῃς ἀντιφίοιο.

Ἀλλ' ἥτοι κείνοισι μὲν ἐασσάμεν, ἥ κεν ἀλῆη,

Ἡκεφύργει, καὶ κεν οἱ ὑπέρχαι χεῖρας Κροθίων.

Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γέροντι πᾶσι περὶ κηδὲ ἕστασι.

Καί μοι τὰτ' ἀγέρουσιν ἐπήτυμον, ὅφρ' ἐν εἰδῶ.

Τίς, ποῖνεις ἀνδρῶν, πόσι τοι πόλις ἡδὲ τοκήεις;

Ὅσποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πᾶς δὲ σιναῶται

Ἡγαγόν εἰς Ἰθάκην, πῖνεις ἱμυδρῶν εὐχετόωντο.

Οὐ μὲν γάρ τι σε πιζόν οἰόμεναι εὐχάμεν ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ὥσπερ φη πολύμητις Ὀδυσ.

Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ἱστέω μάλ' ἀτρικέως ἀγερύμεναι,

Εἴη μὲν νυνὲς νῶν ἐπὶ χερσὶν ἡμῶν ἰδῶδῃ.

Ἡδὲ μέν μοι γλυκερὸν κλισίης ἐν τεοδιν ἱῶσι,

Δαίνυσθαι τ' ἀκίοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ * ἔργον ἔπεισιν·

Ρηϊδίως κεν ἔπηται κ' εἰς σιναῶτα ἀπαυτα

Οὔτε λῆπρῃ ἔξαιμι λήγων ἱμέρ' κήδεα θυμῷ.

Ὅσά γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότῃ μύθησιν.

Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχόμεναι εὐρεῖσθαι,

Ἀνθρώπους ἀφ' ἰοῖο πάσι· πολλοὶ δ' κ' ἄλλοι

Υἱοὶ σὺ μισθὰς εἰς ἡμῶν τρεφῶν ἡδ' ἐγείοντες,

Γυῖστοι ἐξ ἀλόχου, ἱμέρ' δ' ἀνιτή τίς μετήρ.

Παῖδας, ἀλλὰ μοι ἴσον ἱθαγενέων ἐπὶ μῶ

Κάσπερ Ἰλακίδης, τῷ ἐγὼ γένος εὐχόμεναι εἶναι·

Ὅς * ποτ' εὖ κεῖται θεὸς ὅς τις περὶ δῆμον,

Ὀλβον τι πλῆτον τι, κ' ἡσίοι κυδάλιμοισιν,

Ἀλλ' ἥτοι τὸν κῆρις ἔδωκε θανάσιον φέροντας

Ἐς Αἰδὸν δόμους· τοὶ δ' ἐζώον ἰδύμενοι

5

10

15

20

25 ἔργα

25 ἱπὸ

25 20

25 ἔργα

25 ἀπο

25 οτε,

30 25

25 γίγ

25 ἐνι με

25 γάρ

25 τίς

35

Παῖδες ὑπὲρ θυμοῖ, καὶ ἐπὶ κλήρου ἐδάλαιτο·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ μοῖρα παῦρα δόσω, καὶ οἰκὶ ἔνειμαι.
 Ἡρακλῆμιν ὃ γυναικὶα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
 Εἵνεκ' ἐμῆς ἀριτῆς· ἐπεὶ ἔκ δ' αὖτε φάλε' ἦα,

5 Οὐδὲ φουρπύλλεμε'. νῦν δ' ἤδη πάντες λίλοιπιν.

Ἀλλ' ἐμπης καλὰ μέν γ' ἐσ' οἶομαι εἰσεσθῆναι
 Γινώσκειν· ἢ γάρ μοι δύνῃ ἐχθ' ἤλυθα πολεῖν.

Ἡ μὲν δὲ γέρσομεν Ἀρης τ' ἰδῶται καὶ Ἀθλιῶν,
 Πρὶν ῥηξέμεν οἶκον, ὅπότε κείναιμι λείποντι

10 Ἀνδρῶς ἀετῆας, καὶ δὲ δυσμερείας φυνεύων.

Οὐ ποτὶ μοι γένεσθαι παρὰ σέστο θυμὸς ἀγνώωρ,

28. ὅλοι- Ἀλλὰ πολὺ πρῶτα πρὶν ἀπὸ λῆρος ἔγχεαι, * ἔλκετον

σκορ Ἀνδρῶν δις μετρίων ὅ, τι μοι εἴξει πόδες

Τοῖ' ἔσ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δὲ μοι εἰ φίλοι ἴσκειν,

15 Οὐδ' οἰκωφίλῃ, ἥ τε πέφίε ἀγλαὰ τέκνα.

Ἀλλὰ μοι αἰεὶ ἤες ὑπέρειτμοι φίλοι ἦσαν,

Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκροντες εὐξέστοι, καὶ οἴσφι,

Λυγρὰ, καὶ τ' ἀλλοιοσὶν γε κατεσπληγὰ πύλονται.

Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ φίλ' ἴσκει καὶ πον Θεὸς ἐν φρεσὶ γῆκεν·

20 Ἀλλος γάρ τ' ἀλλοιοσὶν αἰνὴρ ἐπὶ τέρπειται ἔργους.

Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιθήμηναι ἦας Ἀχαιῶν,

Εἰνάκις ἀνδράσιον ἔρξα καὶ ὠκυπόροισι νείασιν

Ἀνδρῶς ἐς ἀπὸ δακτύλου· καὶ μοι μοῖρα τύχαιε πάντα

Τῶν ἐξαιρέει μέν μοι φρένα, πολεῖ δ' ἐπίσσω

25 Λαίγχαρον· αἰψὰ δ' οἴκῳ ὀφείδετο, καὶ ῥα ἔπειτα

Δφνέας τ' αἰδιδίος τι μὲν Κρήπας τετύνεμιν.

Ἀλλ' ὅτε δὲ τέλει δὲ τυχερῶς ὅδιν ἐνύοντο Ζεὺς

Εφραστόν, ἢ πολεῖν ἀνδρῶν ὑπὲρ γυνάεα ἔλυσσιν,

Δὴ τότε μ' ἰώων καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα

30 Νήσας ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· ἐδὲ τι μῆχος

Ἦν ἀνήνοσθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμον φῆμις.

Εἶπε μὲν οἰνάετες πολεμίζοντες ἦες Ἀχαιῶν.

Τῷ δὲ κατὰ τὸ πόλιν Περίαντα πύρσωντες ἔβημεν

Οἴκαδ' ἱκνῶν νήσας· Θεὸς δ' αἰδέσασθαι Ἀχαιῆς.

35 Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλὴ κακὰ μέγιστον μετίσται Ζεὺς.

Μῦθον γὰρ οἶον ἔμεινα τίταρ πόλεμον τεύξασθαι,

Κυρεδὶν τ' αἰόχην καὶ κλέμματα· αὐτὰρ ἔπειτα

Filij magnanimi, & fortes jecerunt.
 At mihi valdè pauca dederunt, & propria attribuerunt.
 Duxi autem uxorem locupletissimorum hominum
 Gratià meæ virtutis, quoniam non obscurus eram,
 Neque pugnae desertor, nunc autem jam omnia defecerunt. 5
 Sed tamen valdè quidem te arbitror intuentem
 Cognoscere, certè enim me duritia tenet valdè multa.
 Certè enim audaciam Mârsque dederunt & Minerva,
 Et fortitudinem cum eligerem ad insidias
 Viros optimos, mala inimicis ferens : 10
 Nunquam mihi mortem ante oculos posuit animus virilis,
 Sed multò primus adoriens lancea, occidebam
 Virorum inimicorum, cum qui mihi concederet pedibus.
 Talis eram in bello, opus autem mihi non gratum erat.
 Neque res familiaris, quæ nutrit claros filios. 15
 Sed mihi semper naves remigabiles gratæ erant :
 Et bella & tela levia, & sagittæ.
 Tristia, quæque alijs horrenda sunt.
 At mihi grata erant, quæ Deus in animo posuit.
 Alius enim alijs vir delectatur operibus. 20
 Antè enim quam in Troja pedem ponerent filij Achivorum,
 Novies viris imperator fui, & velocibus navibus
 Viros adversus externos, & mihi valdè aderant omnia,
 Quæ optabam idonea : multa autem post
 Assequebar, statim autem domus augebatur, & postea 25
 Gravissque reverendusque inter Creteneses evasi.
 Sed cum jam odiosum iter magnus Jupiter
 Decrevit, quod multorum virorum subtrus genua soluit :
 Tunc me jusserunt & inclyrum Idomeneæ
 Naves ducere in Ilium, neque ulla ratio 30
 Erat denegandi, malus autem habebat populi rumor.
 Ibi quidem novem annis belligeravimus filij Achivorum
 Decimo autem civitatem Priami populati ivimus
 Domum cum navibus, Deus autem disiecit Achivos
 At mihi misero mala statuit consiliarius Jupiter, 35
 Mensem enim solum mansi delectatus filijs,
 Juve naculaque conjuge, & bonis : at postea

In Ægyptum me animus impulit navigare

• Naves benè parantem cum divinis socijs.

Novem naves paravi, citò autem coactæ sunt copiæ :

Sex diebus quidem postea mihi dilecti socij

5 Convivati sunt, at ego sacra multa præbui.

Diisque sacrificando ipsisque opulas præbendo.

Septimo conscendentes à Creta lata,

Navigavimus Borea vento temperato, bono,

Facile, veluti secundo flumine : neque aliqua mihi

10 Navium læsa est, sed sospites & incolumes

Sedebamus, has autem ventusque nautæque gubernabant.

Quinto die autem Ægyptum pulchrè irrigatam ivimus,

Statui autem in Ægypti fluvio naves curvas.

Ibi quidem ego jussi charos socios,

15 Illic apud naves manere, & naves subducere.

Speculatores autem per speculas misi ut irent.

Hi autem intemperantia cadentes obsequentes robori suo,

Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros

Populabantur, mulieres autem abducebant & infantes natos,

20 Ipsosque interficiebant, statim autem in urbem ivit rumor.

Illi autem vocem audientes simul cum aurora apparente

Venerunt : impletus est autè totus cæpus peditumque & equitum

Ærisque fulgore : Jupiter autem fulminator

Fugam meis socijs malam ingessit, neque aliquis sustinuit

25 Manere contrà, circum enim mala undique steterant.

Ibi nostrorum multos quidem interfecerunt acuto ære :

Alios autem duxerunt vivos sibi servire necessitate.

At mihi Jupiter ipse in mente ita consilium

Fecit, utinam debuisssem mori, & mortem assequi

30 Illic in Ægypto, adhuc enim me molestia excepit.

Statim autem de capite galeam fabrefactam deposui,

Et scutum humeris, lanceam autem projecì ex manu.

At ego regem contra veni equis.

(sertus est.

Et osculatus sū genua cōplexus, hic autè servavit & mei mi-

35 In currum autem me locatum duxit domum lacrymantem,

Certè me valdè multi adoriebantur fraxineis,

Cupientes interficere (namque irati erant valdè.)

Αἰγυπῶνδ' ἐμὴν μὲν αἰὼνι ναυτίλῃα,
 Νῆας εὐσεύσαντα (ὡς ἀνιπθίοις ἐπ' ἐργισιν.
 Ἐνθά νῆας εἴλας, ἴσως δ' ἰσχυγείσθαι το λαός.
 Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἡμοὶ εἰρήρης ἐπαίρου
 Δαίνωτο· ἀπ' αὐτῶν ἐγὼν εἰρήναι πολλὰ παρῆγον,
 Θεοῖσιν τε ῥέζην, αὐτοῖσι τε δαΐτω πένεα.
 Ἐδδομένη δ' ἀναΐκωντες δ' ἀπὸ Κρήτης εὐρείας,
 Ἐπ' ἰοκλῆν Βορρῆν ἀνέμω ἀκροαί, καλῶ,
 Ρηϊδίως, ὥσπερ τε κ' ῥέον· ἔδ' ἐπεὶ οὐκ ἔμεν
 Νηὶν πημύθη, ἀλλ' ἀσκήθεις κ' ἀνέμοι
 Ἡμεῖτα· τίς δ' ἀνέμους τε κυβερνήται τ' ἴδμεν.
 Περμπύκῳ δ' Αἰγυπτοὶ εὐρρείτῳ ἰχθυοῖεν·
 Στῆσαι δ' ἐν Αἰγυπλίῳ ποταμῷ νῆας ἀμφιλιόσας·
 Ἐνθ' ἦτο μὲν ἐγὼ κελόμεναι εἰρήρης ἐταίρους
 Αὐτῶν παρ' ἡέσσι μύρην, κ' νῆας ἔρυσθαι.
 Οπλήρης ὃ κ' (ὡς πῶς ἄτρωτα νῆα)
 Οἱ δ' ὕβρις εἴξαντες, ἐπ' ἀπὸ μὲν οὐρανὸν σφῶν,
 Αἰψά μιν Αἰγυπλίῳ ἀνδρῶν ἀεικλιόεντες ἀχρεὺς
 Πόρθηον, ἐν ᾧ γυναικῶν ἀγὼν κ' ἡγεῖσθαι τέλει,
 Αὐτοὺς τ' ἔκλεινον· τὰ γὰρ ὅς ἐς πόλιν ἴκασ' αὐτοὺς.
 Οἱ ὃ βοῆς αἰοντες, ἅ μ' ἔοι Φαιακὸν δόφιν
 Ἠλθον· πρῶτον ὃ πᾶν πεδίον πεζῶν τε κ' ἱππῶν.
 Χαλκῶν τε στεγῶν· ἐν ᾧ Ζεὺς περὶ πύργῳ κεῖται·
 Φύζαν ἐμὸς ἐπ' ἐργισιν καλῶ βάλεν, ἔδ' ἐπεὶ ἔτλη
 Μείναν σφαιροῖον· ὅτε γὰρ κελὶ πάντην ἔση.
 Ἐνθ' ἡμῶν πολλὰς μὲν ἀπὸ κτενὸν ὄξυ χαλκῶν,
 Τυς δ' ἄρα γὰρ ζῶες, σφίσι μιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἐμὸν Ζεὺς αὐτοὺς εὖ * φρεσὶ τῷ τοιοῦτον
 Ποίησ', ὥς ὅφελον γαίην κ' πότμον ἐπ' ἀπὸν
 Αὐτῶν ἐν Αἰγυπλίῳ· ἐπ' ὅτ' ἐν μὲν πῆμ' ὑπὸ δαίμονι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφῆς κυνέου εὐτυχῶν ἔστηκεν,
 Καὶ σέκ' ὅτ' ἄμυν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἐκτασι χροῖας·
 Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα σφαιροῖον ἤλυθον ἱππῶν,
 Καὶ κύστα γυναικῶν ἰλῶν· ὅ δ' ἔρυσσεν, καὶ μ' ἰλῆσεν·
 Ἐς διφρῶν δ' ἐμ' ἔσας ἄγαν οἴκαδ' ἀκρυχέοντα.
 Ἡ μὲν μὲν μέλα πολλοὶ ἐπ' ἡέσσι μελίσσιν,
 Ἰέρμεν κτεῖναι (ὅτ' ὅτ' κτενέωσιν λίαν)

8

10

15

20

25

26. Φρεσ
σιν ὡς

30

35

Αλλ' ἄπὸ κείνου ἔρυκε· Διὸς δ' ἀπίζετε μέλιν
 Ξφίνα, ὅς πε μάλα γε νημεσιῶται κρηαὶ ἔργα,
 Εἴη μὲρ ἐπ' ὧσι τις μῦθος αὐτίδη, πολλὰ δ' ἄγχιος
 Χρήματα· αἶν' Αἰγυπῆες ἀνδρες· δίδωται γὰρ ἅπαντες.

9 Αλλ' ὅτε δὴ ὁδῶν μοι ἐπιπλόμῃροι ἴπες ἦλθι.

Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθιν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,

20 αἶν- Τρώϊκῃς, ἃς δὴ πολλὰ κρηαὶ * ἀνθρώποισιν ἰώεργα·
 ἥρωες· ὅς μ' ἄγε περπιπλῶν ἦσι φρεσὶν, ὅφρ' ἰσχύμεθα
 ἰσάμεθα Φοινίκῃ, ὅθι τῷ γε δῶμοι καὶ κτήματα ἴκετο.

10 Εἴη παρ' αὐτῷ μέναι τελοσφόροισιν εἰς οἶκον τόν.

Αλλ' ὅτε δὴ μέλιν ἐς τε καὶ ἡμέρας ἐξεπλευῶτο

Αψ' ὤρεται μοῖρα ἵπτι, καὶ ἐπήλυθεν ἄρα,

Ες Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἵστατο ποιντοπόροιο,

Ψεύδῃα βαλεύσας, ἵνα οἱ ζυῶ φόρτοι ἄρῃμι.

20 αἶν- Καὶ δὴ μ' ὡς παρ' αἴσῃσι, καὶ ἄσπετον ὦνον * ἔλοιτο.

αἶσῃσι. Τῷ ἐπὶ μέλιν ἐπὶ νηὸς, οἰόμενος παρ' ἀνάγκῃ.

Ἡ δ' ἔστιν Βορέη ἀνέμος ἀκροαί τεταῖ

20 αἶν- Μίσσιν ὑπὲρ Κρήτης. Ζεὺς * δὲ σφιν μῆδ' ὀλίγοις

σφισι Αλλ' ὅτε δὴ Κρήτιν μὲν ἔλειπε μοῖρα, ἔδ' ἐς ἄλλην

20 Φαίνεται γαίαν, ἀλλ' ἔργον ἡδὲ θαλάσσης.

Δὴ τότε κυανίῃσι πεφίλῃσι ἔστησε Κροῖον

Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς ἤχλυσος, ἣ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

Ζεὺς δ' ἄμυνδ' ἐβρόντησε, καὶ ἔμβαλε ἐπὶ κροταυόν.

Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς ἀληγύσσει κροταυῶν.

25 Ἐν ᾧ θείῃσι πλῆτο, πίσσι δ' ἐν νηὸς ἅπαντες.

Οἱ δὲ κροῖον ἵκελοι, παρ' ἡν ἡ μάλα μιν

Κύμασιν ἐμφοροῖτο· ὅπως δ' ἀπὸ πόντου νόστον.

Αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς αὐτὸς ἔχοντι παρ' ἄλγος θυμῷ,

Ἰσὺν ἀμειψάμενοι νηὸς κυανοπρόροιο

30 Ἐν γαίῃσιν ἔστηκεν, ὅπως ἐπὶ πῆμα φύρομαι.

Τῷ ῥα παρ' ἐλελίχθῃσι, φρεσὶ μέν ὁλοοῖς ἀνέμοισιν.

Ἐν ἡμέρᾳ φρεσὶ μέν, δακτύλῃ δὲ μοι νοκτὶ μελαίνῃ

Γαίῃ θιασρωπῶν πέλασε μέγα κύμα κυλίνδον.

Εἴη μοι θιασρωπῶν βασιλὺς ἐπομίσσεται Φεῖδον

35 Ἦρωες ἀπεισιπλῶν· τῷ γὰρ φίλος ἦν ἐπὶ πλῶν

Αἰθερῷ καὶ καμύτῳ δειδμημένον ἦεν ἐς οἶκον.

Χίρῳ ἀναστήσας ὅφρ' ἴκετο δῶμον τε πατρὸς.

Sed ille rapuit, Jovis autem veritus est iram
 Hospitalis, qui maximè ægrè fert mala opera.
 Ibi septem annos mansi ibidem, multas autem coëgi
 Pecunias inter Ægyptios viros, dederant enim omnes.
 Sed cùm jam octavus mihi rediens annus venit,
 Jam tunc Phœnix venit vir fallacia sciens
 Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat,
 Qui me duxit persuasum propriis cogitationibus, ut iremus
 In Phœnicam, ubi hujus domus & bona erant.
 Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum
 Sed quando jam mensesque & dies perfecti sunt,
 Iterū se circumvolvente anno, & supervenerunt tempestates,
 In Libyam me in navi misit maritima,
 Fallacia excogitata, ut ei onus ducerem:
 Illic autem me ut venderet, & magnum precium acciperet.
 Hunc sequebar in nave, suspicans quamvis, necessitate.
 Illa autem currebat Borea vento secundo bono,
 Per mediū ad Cretam, Jupiter autē eis deliberabat mortem.
 Sed quando jam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
 Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
 Jam tum atram nubem statuit Saturnius
 Navem supra convexam, obscuratus est autē pontus sub ipsa:
 Jupiter autem crebro tonuit, & iniecit navi fulmen.
 Hæc autem conversa est tota Jovis percussa fulmine.
 Vapore autem impleta est, ceciderunt autem ex nave omnes.
 Hi autem cornicibus similes circum navem nigram
 Fluctibus ferebantur: Deus autem abstulit reditum.
 At mihi Jupiter ipse habenti licet dolores animo,
 Malum longum navis nigræ proræ
 In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
 Hunc amplexus ferebar perniciosi ventis:
 Novem diebus ferebar, decima autem me nocte nigra
 Terræ Thesprotorum applicuit magna unda versans.
 Tunc Thesprotorum rex accepit Phidon
 Heros gravis: hujus enim dilectus filius occurrens,
 Frigore & labore afflicto duxit in domum,
 Manu sublevarum quoad iret ad ædes patris.

Circum autem me penulam tunicamque velamina induig.
 Ubi de Ulyssæ ego audiui. ille enim dixit
 Hospitio suscepisse, & direxisse euntem in patriam terram,
 Et mihi res ostendit quas coëgerat Ulysses,
 5 Æsque aurumque laboratissimumque ferrum,
 Et in decimam progeniem alterum amplius alar.
 Tot ei in domibus thesauri jacebant regis.
 Hunc in Dodonem dicebat ire, ut Dei
 Ex quercu procera Jovis consilium audiret,
 10 Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum
 Jam diu absens, an manifestè, an occultè.
 Juravit autem coram me ipso libans indomo
 Navem deduxisse, & paratos esse socios,
 Qui jam ipsum comitetur dilectam in patriam terram,
 15 Sed mē prius misit, contigit enim veniens navis
 Virosum Thesprotorum in Dulichium frumentariam.
 Tunc hic me jussit mittere regi Acasto
 Accuratè, his autem malum mentibus placuit consilium
 De me, ut adhuc omnino casus calamitatem subirem,
 20 Sed quando profecta est à terra multum maritima navis,
 Statim servituti diem mihi exogitabant:
 Mē quidem penula tunicaque velaminibus exuerunt
 Circum autem me scrutū aliud malū injecerant, & tunicam
 Pertusam, quæ & ipse in oculis videas.
 25 Sub occasum autem Ithacæ amcenæ ad opera pervenerunt.
 Ibi me quidem ligaverunt armata in navi,
 Fune benè torto arcetè, ipsi autem egressi
 Certatim ad litus maris cœnam sumpsere.
 30 At mihi vinculum quidem dissoluerunt Dij ipsi,
 Facile, capiti autem scruto obvoluto
 Levi temone descendens applicui mari
 Pectus: postea autem manibus navigavi ambabus
 Natans, valdè autem citò excessi longè ab illis,
 Tunc ascendens ubi quercetum erat latissimum sylvæ,
 35 Jacebam stratus illi autem valdè suspirantes
 Ibant: sed non enim ipsis visum est melius esse
 Inquirere ulterius: hi quidem iterum redierunt

Αμφὶ δέ με χλαῖναι· τι χιτῶνά τι ἔμμεγε ἴσταν.
 Ενδ' Οδυσηΐδ' ἐγὼ πυθόμεν· κῆτος γδ' ἔφασκεν
 Ξεῖ· σπηγὲς Φιλῆσσι γόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Καί μοι κτήματα ἔδειξεν ὅσα ξυωαγέμεστ' Οδυσ.

Χαλκὸς τε χρυσόν τε πολὺ κμητὴν τε σίδερον.
 Καὶ νῦν κεν ἐς δικάτῳ γυνίῳ ἔπρεθ' ὕπ' ἱπ βόσκει.
 Τόσά σ' οἱ σὺ μεγάροισι κειμήλια κείτο ἀναικτας.
 Τὸν δ' ἐς Δαδῶνιν φάτο βήρμας, ὄφρα θηῖο
 Εκ δρυὸς ὑψιθέμειο Διὸς βυλλῶ ἐπακρύσῃ,

Ὅπως νοσήσῃ Ἰθάκης ἐς πόρον δῆμον,
 Ἢ δὴ δυνάστων ἢ ἀμφοδὸν, ἢ κρυφὴν δέν.
 Ὡς σ' ἔπειθ' ἔμ' αὐτὸν, δάπαρ δὲν σὺ οἶκον.
 Νῆα κλειρύσῃ, καὶ ἱππεῖας ἑμὲν ἱππέους,
 Οἳ δὴ μιν πίμπουσιν φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἔμε πρὶν ἀπὶ τιμῆς· τέχῃσι γδ' ἐρχομένη νῆς
 Ἀνδρῶν Θιασρατῶν ἐς Δελίχρον πολὺ περὶ.
 Ενδ' ὅ γε μ' ὠνάγει πίμπου βασιλῆϊ Λαγῶ
 Εὐδυκίης. τοῖσιν ἔπειθ' ὦρεσιν ὠδῶνι βελέ
 Ἀμφ' ἐμοί, ὅφρ' ἐπὶ πόντῳ δῖος ἐκτελέσῃ γυναιμέλῳ.

Ἀλλ' ὅτε γαίης πελάει ἀπὶ πῶν περὶ πτόρος νῆς,
 Αὐτίκα δαίλιον ἤμερ ἐμοί παρμεχαιόωντο.
 Εκ μὲρ με χλαῖναι· τι χιτῶνά τι ἔμμεστ' ἔδυσαν,
 Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκας ἄλλο κῆκον βάλλον, ἠδὲ χιτῶνα
 Ρωγαλῆα, τὰ καὶ αὐτὸς σὺ ἐφ' ἡλμοῖσιν ἔρηαι.

Ἐσπέραιοι δ' Ἰθάκης εὐδὲλεν ἔργ' ἀφίκεντο.
 Ενδ' ἔμε μὲρ κατέδυσαν εὐσεύμα σὺ νῆ.
 Ὅπως ἔπειθ' ἰστέρας αὐτοὶ δ' ἀπαρῶντες
 Εὐρυμῶς ὡφρὸς Ἰταγλαίας σης δῆρον ἔλονται.
 Αὐτὰρ ἐμοί δοσμέν μὲρ ἀνέγνωμεν σὺ οἳ αὐτοὶ

Ρηιδίως κεφαλῇ ἢ κτ' ὅπως ἀμφοτελεύτας,
 Ξεῖσιν ἐφ' ἡλμοῖσιν κατέβη ἐπὶ λασσῶν γαλασῶν
 Στήθος· ἔπειθ' ἔπειθ' ἀπὸ δὲ ῥεσσι ἀμφοτετέρῃσι
 Νηχόμεσθ', μελὰ δ' ὡς ἡνέθησ' ἱα ἀμφοῖς ἀπείκων.
 Ενδ' ἀνὰ τὰς ὅδε τι καὶ δεῖσθ' ὡς πολυαυγῆσθ' ἤλῃς,

Καί μεν πεπληγὸς· οἳ ἔπειθ' ἀπὸ στυγῆρας
 Φοίτων· ἀλλ' ἢ γὰρ σφιν ἐφαινότο κέρδιον εἶναι
 Μαίεσθ' ὡς πτόρ. τοὶ μὲρ πάλιν αὐτὸς ἔδαιον

Νῆος ἐπὶ γλαφυρῆς· ἰμέδ' ἔκρυψαν θοοὶ αὐτοὶ
 Ρυκίδας, καὶ με σταθμῶν ἐπίλασσαν ἄρνας
 Αἰδρεῖς ἐπισταυρῶν. ἔπ' γὰρ νύ μοι αἴσαι βιῶναι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός· ὥς σέ φησ Εὐμαιας συνδῶται,

5 Ἀδελὲ ξείνων, ἤ μοι μέλα θυμὸν ὄρεαις,
 Ταῦτα ἔγχευε λόγων ὅσα δὴ πάρις, ἡ δ' ὅσ' ἀλήθης.
 Ἀλλὰ τίς δ' ἔκ' κῆσμον οἶομαι, ἔδ' ἐμὲ πείσεις,
 Εἰπὼν ἀμφ' Οδυσῆϊ. τί σε χρὴ βίον ἰόντα
 Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἔγω δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς

10 Νόστον ἐμῷ ἀνακτὸς, ὅτ' ἔχρητα πᾶσι θεοῖσι
 Πάσῃ μάλα, ὅττι μιν ἔπ' ἔτρωστο δάμνασθαι,
 Ἡ φίλων ἐν χερσίν, ἱππὶ πόλεμον πολύπυτος.
 Τῷ κεν οἱ τῶμόν μιν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 Ἡδὲ καὶ ἡ παῖδ' ἰμέγα κλέος· ἤρετ' ὀπίσσω.

15 Νῦν δέ μιν ἀκλῆως Ἀρπηαὶ ἀνηρεύσαντο·
 Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕπνῳ δάπ' ἔρεπ'· ἔδ' ἐπὶ λινῷ
 Βρυσημαί, οἱ μὲν που π' ὤρεον Πυρρὸν Πυρρὸν
 Ελθέμεν ὁπλίσσιν, ὅτ' ἀγέλην ποθὲν ἔλθῃ.
 Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἔγχευε παρήμωροι ἐξερέουσιν,

20 Ἡ μὲν οἱ ἄχνηται δὴν οἰχυρῶμοιο ἀνακτὸς,
 Ἡ δ' οἱ χαίρουσι βίοτον ἡ ποιοὶ ἔδουτες.
 Ἀλλ' ἔμοι ἐ φίλοι ἐπ' ἐμπαλῆσται καὶ ἔρεσθαι.
 Εἰς δ' ἐμὲ Αἰτωλὸς αἰὲρ ἐξήπαφ' ἐμῷ,
 Ὅς τ' αἰδρεῖ κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀλγείης,

25 Ἡ λυδ'· ἔμοι ὥς σταθμὸν· ἐγὼ δέ μιν ἐμπαλῆσται.

26 Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτῳ παρ' Ἰδομνῆϊ ἰδὲσθαι

27 Νῆας ἀκαίμεναι πᾶς οἱ ξυνίασαν αἰλῶν

28 Καὶ φέτ' ἐλπίστασθαι ἡ ἐς θῆρας ἡ ἐς ὀπίρην.

29 Πολλὰ χρέμετ' ἄρνας, ἥν' ἀντιπῆσις ἐπείρεται.

30 Καὶ σὺ γέρον πολυπύχον, ἐπεὶ σὲ μοι ἤγαγε δαίμων,
 Μή τι μοι ψεύδεσσιν ἐρεῖς, μή τι π' ἐλθῇ.

31 Οὐ γὰρ τοῦτον ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι, ἢ δὲ Φιλῆτα.

32 Ἀλλὰ Δία ξείνον δέσας, αὐτὸν τ' ἐλπίσας.

33 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός· ὥς σέ φησ πολύμητις Οδυσ.

34 Ἡ μέλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀπίστος,

35 Οἷόν σ' ἐδ' ὁμῶς ἀπ' ἐπὶ πῆχυν, ἔδ' ἐπὶ πῆχυν.

36 Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτῳ ποιήσομεθ'· αὐτὰρ ὕψος

Navi in cœnava, me autem absconderunt Dei ipsi
Facile, & me stabulo applicuerunt ducentes
Viri prudentis. adhuc enim mihi fatum vivere.

Hunc autem respondens alloquutus es Eumæe subulce,
O miser hospitum certè mihi valdè animum commovisti,
Hæc singula dicens quæ jam tulisti, & quæ vagatus es.
Sed hæc non aptè puto, neque mihi persuadebis,
Dicens de Ulyssæ, quid te oportet cum talis sis
Temerè mentiri? ego autem certè scio & ipse
Reditum mei domini quodd infestus est omnibus Deis
Omninò valdè, quando non ipsum in Trojanis domuerunt,
Vel amicorum in manibus, quoniam bellum benè tractavit.
Quare ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
Ac etiam suo filio magna gloria crevisset in posterum:
Hunc autem ipsum sine gloria Harpyiæ dilaniarunt.

At ego apud suos separatus, neque civitatem
Eo, nisi prudens Penelope

Ire jubeat, quando nuncium aliunde veniat.

Sed hi quidem singula assidentes interrogant,

Et alij tristantur diu absente rege,

Atque illi lætantur victum impunè edentes.

Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare

Ex quo me Ætolus vir decipit verbo:

Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,

Venit meas ad ædes? ego autem ipsum amicè habui,

Dixit autem inter Creteneses apud Idomencum vidiſſe

Naves aptantem, quas ei fregerant procellæ?

Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,

Multas opes ducentem cum divinis socijs.

Et tu senex multa passus postquam te ad me duxit fortuna,

Ne mihi mendacijs gratificare, neque mulceas.

Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam.

Sed Jovem hospitalem veritus, téque ipsum miseratus.

Hunc autem respondens, alloquutus est prudens Ulysses,

Certè valdè tibi animus in pectoribus incredulus.

Qualem neque jurans induxi, neque tibi persuadeo,

Sed agè nunc pactum faciamus: & posſea

8
Eumæe
reditus
Ulyssæ
non per-
suadetur

10

15

20

25

30

35
Ulysses
subulcæ
alloqui-
tur.

Testos

Testes sint ambobus, Dij qui Olympum habitant.
Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
Indutum me chlænámque tunicámque vestes mitte
Ad Dulichium ire, quò mihi gratum est animo.

- § Si autem non venerit rex tuus, ut dico,
Famulis jube deijcere magna de petra,
Ut & alius pauper caveat decipere.

Subulcus
Ulysses
respondet Hunc autem respondens alloquutus est divinus subulcus,
Hospes sic mihi bona fama virtúsque

- 10 Sit inter homines. simul nunc & in futurum,
Qui te in stabulum duxi, & hospitalia munera dedi.
Rursus autem interficiam, dilectúmque animum auferam,
Promptus autem postea Jovi Saturnio supplicabo.
Nunc autem hora cœnæ, ocys mihi intus focij

- 15 Erunt, ut in tugurio dulcem præparemus cœnam.
Sic hi quidem talia inter se dicebant,
De propinquo autem suésque & viri venerunt subulci,
Has quidem igitur incluserunt de more ad dormiendum,
Clamor autem multus ortus est suum in haram euntium.

- 20 At suis fociis jussit divinus subulcus,
Ducite suum optimam, ut hospitis in gratiam mactem
Peregrini, una & ipsi recreabimur, qui ærumnam
Diu habemus patientes suum gratia habentium dentes albos.
Alij autem nostrum laborem impunè edunt.

- 25 Sic loquutus scidit ligna acuto ferro.

Remacrus
hospiti
sacris
catulus
suum ma
nat. Hi autem suam abduxerunt valdè pinguem quinquennem.
Hunc quidem postea posuerunt in craticula, neque subulcus
Oblitus est immortalium (mentibus enim utebatur bonis)
Sed hic incipiens capitis crines in ignem jecit

- 30 Albos habentis dentes suis, & precatus est omnes Deos
Ut rediret Ulysses prudens suam domum. (fectus.
Percussit autem in altū tollens stipite querno quē liquit pro-
Hunc autē reliquit anima hi autē jugularunt & cōbuserunt
Station autem ipsum diviserunt, cruda autem posuit subulcus

- 35 Undique, initio factò à membris in pinguem adipem :
Et partim quidē in ignē jecit, ubi cōmiscuisset farinæ florem
Minutatim vero secuērunt alia, & circum veru fixerunt

Μάρτυροι ἀμφοτέρωσι Θεοὶ τοὶ Ολύμπου ἔχουσιν.
 ἔϊ μὲν κεν νοστήσῃ ἀναξ τοὸς ἐς τίδε δῶμα,
 ἔσσας με χλαῖν' αἶν' τε χιτῶνά τε εἴματα, πέμψας
 Δυλῆχοι δ' ἵναμ, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Εἰ δέ κε μὴ ἔλθουσιν ἀναξ τοὸς, ὡς ἀγρεύουσιν,
 Δμῶας ἔπιστύνουσαι, βαλέην μιν μέλας κτ' πίττης,
 Οφρα καὶ ἄλλοι πῖλῳς αἰλύνεσθαι ἢ πιεσπύουιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' ὤφρα σφάινει δῖ' ὀφιοῦρος,
 Ξεῖν' ἔγω γδ' κέν μοι εὐκλείη τ' ἀρετὴ τε

Εἴη ἐκ' ἀνθρώπους ἄμα τ' αὐτίκα καὶ * μετίπνευται,
 Ὃς σ' ἔπει ἐς κλισίῳ ἄραρον καὶ ξείναι δῶκε,
 Λυθῆς ἢ κτείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἱλαίμην,
 Πρὸφρων * δὴ κεν ἔπειτα Δία Κροῖωνα λιτοίμην,
 Νῦν δ' ὄρεθ' ὀρέποιο. τίχιστα μοι ἔνδον ἐπαίρει
 Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαοὶν τιτυγίμεσθαι δόρπον.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα σφῶς ἀλλήλους ἀγρεύουσιν.
 Ἀγχιμέλοιν καὶ σύες τε καὶ αἵετες ἦλθον ὀφιοῦρος,
 Τὰς μὲρ ἄρα ἔρξαν κτ' ἦσαν κοιμηθῶσαι.
 Κλαίῃ δ' ἄσπετος ὤρτο συὴν ἀνελίζομενάν.

Αὐτίκα δ' οἷς ἐπαίρεισιν ἐκέλευτο δῖ' ὀφιοῦρος,
 Ἀξιδ' ὦν τὸν ἄραρον, ἵνα ξείνῃ ἱερύνῃ
 Τηλεδακῶ. σφῶς δ' αὐτοὶ ὀησάμενδ', οἷσθε δ' ὀζυῶ
 Δύν' ἔχοντες, πύχοντες ὦν ἵνα ἀρχαιοδόντων
 Ἀλλοὶ δ' ἡμέτερον κλέμεται νήπιοι ἐδουσι.

Ὡς ἄρα φωνήσας κίεσσε ξύλα νηλεὶ χαλκῷ.
 Οἱ δ' οὐδ' * εἰσῆγον μέλα πόνον πενταίτηρον
 Την μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐκ' ἰχάρεθ. ἔδ' ἐσυνώθη
 Λήθητ' ἄρ' ἀθανάτων. (Φρεσὶ γδ' κίχρητ' ἀγασθῆσιν)
 Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμεν', κεφαλῆς τείχεας ἐὼ πυρὶ βάλλαν

Ἀρχαιοδόντες υἱές, καὶ ἱππύχρητο πᾶσι Θεοῖσι
 Νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ἔνδ' ἐδμεγνέ.
 Κόψει δ' ἀναχόμεν' ἁλῆζ δρυὸς λῶ λίπη κείων.
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ τοὶ δ' ἐσφαζάν τε καὶ εὐνο.
 Αἶψα δέ μιν διέχυναν. ὁ δ' ὠμωρετόν τε συβώτης,

Πάντοθι, ἀρχόμεν' μελάν, ἐς πόνον δημόν.
 Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλει, παλιῶας ἀλφίτη ἀκβῆ,
 Μίσυλλοι τ' ἄρα πύλλα καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπρεον.

10 γρ
 μετα
 πιδν.
 22. κεν
 δ' ἔπει
 15 πε

20

15
 22. εἰσῆ
 22. 22

30

35

Ὁπίσθεν τε ἐξελθεῖς, ἐρύσας τε πάντα·
 Βάλλει δ' εἰς ἑλαιοῖσιν ἀσπίδα, καὶ ἡ συνάτης
 Ἰσχυρὸ δακτύλῳ (ἐπὶ γὰρ φρεσὶν αἴσματος ἦδη)
 Καὶ τὰ μὲν ἔπαυται πάντα διμυροῦσθαι δαΐζων·

22. ἡ Τὴν μὲν ἰαὸν Νίμφησι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδες * ἡ
 23. Θῆκεν ἰπυζῆα μὲν, τὰς δ' ἄλλας τῶν μὲν * ἡ
 24. Νότισιν δ' Ὀδυσσῇ διδωκέναι γέρας

Ἀρχιδαντὸς υἱὸς· κῦδαντι δ' ἑμὸν ἄνακτος.
καὶ μιν φανήσας παρσίθη πολύμητις Ὀδυσ·

10 Αἶψ' ἔτις Εὐμαιὶ φίλῳ Διὶ πατρὶ γένοιτο
ὧς ἰμῶι, ὅτῃ με πῖον ἰότη' ἀγαθοῖς μενέειν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ἀνέσφην Εὐμαιὸς σὺν ἄλλῃσιν,
Εἴ τις δαμόγυις ξείνων, κῆ τέρπιο τοῖσδε·

28. καὶ Οἷα πᾶσι· θιὲς ὃ * τῇ μὲρ δώσῃ, τὴ δ' ἰάσῃ,
μὴν 15 0, τῇ κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ. διώσεται γὰρ ἅπαντα.

δῶσαι, Ἡ ρὰ, καὶ ἄρχεται ἦτοι Θεοῖς ἀφ' ἡμετέρας.
 Σπείρας δ' αἰσθάνεται οἶνον, Οὐδ' αὖτις πῶς ἔστιν ἡ
 Εὐχάριστα ἔχον, ὁ δ' ἔστιν ἡ ἑλπίς ἡμετέρας.
 Σίτῳ δ' ἐσθλῶν ἔσθλῳ Μισοῦντι. ὅς ρα σὺ δ' αὖτις

20 Αὐτὸς κήσεται ἐπὶ λατοχέρμοις αἰακτῆς,
 Νόσφιν διασείνης καὶ Λαίρτω γέροντι.
 Παιρ δ' ἄρρε μιν Ταφλιν πρίατο κτιάπτων ἰοῖσιν·
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐπὶ μιν σερκαίμωρα χῆρος ἱαλλόν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἰδητὺ ἐξ ἔργον ἴτο.

28. 25 Σίτοι μὲν σφιν ἐφῆλε Μισυάλι· οἱ δ' ἐπὶ * χρῖται
 κρίτῳ Σίτε κῆ κρηῶν κρηρημῶροι ἰασύοντο.

Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ (χρῶμαι) , οἱ δ' ἄρα Ζεὺς
Πάτερ' αὐτὰρ ἄν Ζεφύρος μίνας αἶν' ἐφύεργε.
Τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μίπειπτι, συβώτῳ πιερηπίζων,

30 Εἶπεν οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόρει, ἢ πν' ἐπαίρων
 Ἄλλον ἵππευμένον· ἵππ' ἴο κηδετο λίλυ.

Κίελευθι νυν Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐπιῖθροι,
Εὐξάμφορος π' ἔπειε ἔρην οἶν· ᾧ δ' ἀνέγει
Ἥλιος ὅς τ' ἐφίηκε πολύφρονά τις μὲν ἀΐσται·

35 Καὶ θ' ἀπαλὸν γαλάσῳ, καὶ τ' ὀρχήσεσθ' αἰνῆκεν,
Καὶ π' ἔπος ὠθεῖναι, ὅθεν τ' ἄρρητοι ἄμεινον.
Ἀλλ' ἐπὶ οὐ μὲν τὸ πρῶτον ἀνέκραγεν, ἔκ ἐπικυύου,

Assaveruntque rite, extraxeruntque omnia.

Posuerant autem in discis simul omnia, subulcus verò
Surrexit in quadrā divides (valdè enim mentib. æqua sciebat)

Atque quidem septisariam omnia partitus est dividens

Partem quidem unam Nymphis, & Mercurio Majæ filio

Posuit apprecatus, alias distribuit singulis,

Dorsis autem Ulysssem integris honoravit

Albi dentis suis, illustrabat autem animum heri :

Et ipsum appellatum alloquutus est prudens Ulysses,

Utinam sic Eumæe dilectus Jovi patri sis

Sicut mihi, siquidem me talis cum sim, bonis honoras.

Hunc autem respondens alloquutus es Eumæe subulce,

Comede felix hospitum, & delectare his,

Qualia adsunt: Deus autem hoc quidem dabit, hoc autē finet

Quodcunque suo animo vult, potest enim omnia.

Dixit : & initiationes sacrificavit Deis sempiternis.

Libato autem nigro vino, Ulyssi urbium destructori

In manibus posuit, hic autem sedebat suum juxta latus :

Cibum autem ipsis distribuit Mefaulius, quem subulcus

Ipsè possederat solus absente domino,

Scorsum à domina & Laërte sene,

Ipsum vero apud Taphios emerat suis facultatibus.

Hi autem in cibos paratos præjacentes manus extendebant.

At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,

Cibum quidem ab ipsis abstulit Mefaulius : hi autē in cubile

Cibo & carnibus saturati iuerunt.

Nox autem venit mala obscura, pluit autem Jupiter

Tota nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.

Hos autem Ulysses alloquutus est subulcum tentans,

Si quomodo exutam chlænā præberet, vel aliquem sociorū

Alium moveret, si quidem sui curam gerebat valdè.

Audi nunc me Eumæe, & alij omnes socij,

Gloriabundus aliquod verbum dicam, vinum enim jubet

Stultum, quod impellit sapientem etiam valdè cantare,

Et leniter ridere, & saltare impellit,

Et aliquod verbum præfari quod non dictum melius,

Sed postquam primum garrulus esse cœpi, non dissimulabo,

Utinam

Ulysses
comme-
de petit
chlænā.

Utinam sic pubescerem, visque mihi firma esset,
Sicut quando sub Troja insidias duximus parantes.

Duces erant Ulysses & Atreides Menelaus,

Cum his unâ tertius dux fui ego, ipsi enim iusserant :

5 Sed quando ivimus ad urbem, altumque murum,

Nos quidem circa urbem in virgultis densis,

Inter calamos & paludem sub armis prostrati

Jacuius, nox autem advenit mala Borea incidente

Glacialis, at postea nix facta est veluti pruina

10 Frigida, & scutis circumvertebatur crystallus.

Tunc alii omnes vestes habebant & tunicas.

Dormiebant autem quieti scutis cooperti humeros :

At ego vestem quidem descendens socijs reliqui

Stultè, quoniam non putabam tantum frigus futurum.

15 Sed sequebar scutum solum habens, & vestem nitidam.

Sed quâdo jâ extrema pars noctis erat, trans autè astra ierant,

Et tunc Ulysssem allocutus sum, qui propè erat

Cubito puncto : hic autem promptè audivit,

Nobilis Laërtiade prudens Ulysses,

20 Non adhuc cum vivis ero, sed me hyems (tuna

Interficiet: nō enim habeo chlænā apud me, decepit me for-

Una cū tunica cū sim, nunc autè nō amplius remedia adsunt.

Sic dixi, hic autem postea mentem tenuit hanc in animo,

Solus ille erat ad consulrandum & pugnandum.

25 Loquens autem summissa voce ad verbum dixit,

Sile nunc, ne quis Achivorum alius audiat.

Dixit & in cubito caput tenuit, dixitque verbum,

Audite amici, divinum mihi in somnis astitit in somnium.

Nam à navibus longè venimus, sed aliquis eat

30 Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,

At plures ad naves jubeat venire.

Sic dixit, motus est autè postea Thoas Andragmonis filius

Subito, à se autem chlænam jecit purpuream.

Perrexit ire ad naves, ego autem in veste illa

35 Jacui libenter, illuxit autem aureo throno aurora :

Utinam nunc pubescerem, visque mihi firma esset,

Daret aliquis chlænam in stabulis subuleorum

Εἴθ' ὥς ὑβώοιμι βίη τι μοι ἔμπεδος εἴη,
 Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λίχον ἤνερδ' ἀρτύνωντες.
 Ἡγήσθην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μινίλαο,
 Τοῖσι δ' ἄμ' αὖτε τρίτος ἤρχον ἰγῶν· αὐταὶ γὰρ αἶωνον.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ ῥ' ἰκόμεθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τι τείχεσσι,
 Ἡμεῖς μὲν ὦρε' ἄστυ κ' ῥυπήϊα πυκνά·
 Ἀνδρίακας καὶ ἴλος ὑπὸ πύργοις πεπληῶτες
 Κείμεθα· νύξ δ' ἄρ' ἱππῆλας κραεή, Βορέας πισόν τ' αὖ,
 Πηγυλὶς, αὐτὰρ ἔτι ὕπερθε χερσὶν ἰάνετ' ἥ ἔτι πύχνη
 Ψυχρὴ, καὶ σκεῖσσι φειττέφιστο κρύσταλλοι.
 Ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 Εὐδον δ' εὐκηλοὶ σκεῖσιν εἰλυμένοι ὄρους.
 Αὐτὰρ ἐγὼν χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐπιρρίπτω ἔλαιον
 Ἀφροδίτης, ἵππ' ἔκ' ἐφάμην ῥιγαστέρῳ ἔμπεσ·
 Ἀλλ' ἐπὶ μὲν στήθεσσι ἔχων καὶ ζώμα φασγόν.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ τείχεα νυκτὸς ἴδω, κ' ἄσπερα βεδύκηαι,
 Καὶ τὸτ' ἰγῶν Ὀδυσῆα παρσυστάων ἰσχυρὸς ἰάντα,
 Ἀγκῶνι νύξας (ὃ δ' ἄρ' ἐμμεπείας ὑπᾶνυσσι)
 Διογανὲς Λαιρτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῖ,
 Οὐπ' ἔτι ζωῶσι μετίσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμασσι
 Δάμναται· ἔτι γὰρ ἔχω χλαῖναν, ὧρ' ἔμ' ἔπαφ' ἐταίρων,
 Οἰοχίτωνι * ἔμδρα· νῦν δ' ἔκ' ἐπὶ φονκτὴ πύλονται.
 Ὡς ἐφάμην, ὃ δ' ἐπείτα νόον χεῖρε τινὲς ὡς θυμῷ,
 Οἶοιτο ἐκείνῳ ἔλκε βολευσμένῳ ἠδὲ μέχεσθαι.
 Φθιγγεῖσσι δ' ὀλίγη ὅπ' ἔμ' ὦρε μύθον ἔειπε,
 Σίγα νῦν, μή τις σὺν Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
 Ἡ καὶ ἐπ' ἀγκῶνας καφαλλῶν χεῖρε, αἰπὴ τι μύθων,
 Κλυτὰ φίλοι, θεῖός μοι ἐνὶ πνιγῶν ἤλθεν ὄφρατος,
 Λίλυ γὰρ νηῶν ἱσχυρὸς ἦλθ' ἄνερ· ἀλλὰ πρὸς αἶψαν
 Εἰπὼν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμνὶ λαῶν,
 Εἰ πτόλιν ὧρ' ἔμ' ἔπαφ' ἐπὶ πτολίεθρον ἰέναι.
 Ὡς ἔφατ', ὅρτο δ' ἔπειτα Θέας Ἀνδρομήδος ἕως
 Καρπαλίμους, δάπν' ἔχων χλαῖναν * θίπε Φοινικίσταν,
 Βῆ * ἔθιεν ἐπὶ νῆας, ἰγῶν δ' ἐπὶ οἴκῳ κείνῳ
 Κείμεν' ἀσπασίως, φάει δ' ἄρ' χρυσόθετος ἦν.
 Ὡς νῦν ἡβώοιμι, βίη τι μοι ἔμπεδος εἴη.
 Δοίη κ' ἔν περ χλαῖναν ἐπὶ σταθμοῖσι συφορῶν.

5

 24 ἴππ
 10 πρ

 24 Α-
 15 φρ
 δ' ἰσ,

20

 24 ἔμ-
 μρ.

25

30

 24 βάν-
 λ' 24.
 δ' ἰσ

35

Αμφόπτερον, φιλότην κὺ αἰδέϊ φωνὸς ἱήσθαι.

Νυνὶ δ' ἐμ' ἀπμυζέουσι κακὰ χερσὶ ἄματ' ἔχοντες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Εὐμεινός·

ὦ μέγαν, αἶνέ μοι τι αἰμύμων οἰκατίλεις.

2. 5 Οὐδέ τι πω ὥρσθ' ἔμελλεν ἔπος περὶ δὲ * ἱερίαι.

μαρτυρῶν. Τῷ ἔτ' ἰδὼν δ' αὖτις, ἔτι πω ἄλλος.

ὣν ἰπτοίχ' ἱκίτλην τελαπείρου ἀντιάσσωτα

Νυνὶ, ἀπὲρ ἡγήν' γε τὰ σὺ βάκεια διοπαλίζεις.

Οὐ γὰρ πολλὰ καὶ χλαῖνας, ἱππυμυδοί τε χιτῶνες

10 Εὐθαδέϊ ἔνναλ', μία δ' οἷα φωνὴ ἱερίαι.

Αὐτὰρ ἱπλὺν ἔλθῃσι Οδυσσῆϊ φίλος ἦτορ,

Αὐτὸς τοὶ χλαῖνας τε χιτῶνά τε ἄματ' ἔδωκεν.

Πάμφει δ' ὅππῃ σι κακὴν γυμνὸς τε καλεῖται.

ὣς εἰπὼν ἀνέστη· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρρὸς ἔχρυν

15 Εὐκλῶ, ἐς δ' οἷον τε κὺ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλεν.

Εὐδ' Οδυσσεὺς κατέλειπε· ἱπὶ γ' ἡ χλαῖνα βάλει αὐτῷ

2. 10 Πυκνὴν κὺ * μετὰλλῳ, ἣ οἱ παρεχέσκετ' ἀμυγδαῖς,

λακην, ἔνναλ' ὅτι περ χλαῖνας ἔκπαυλ' ἔδωκεν.

ὣς ὁ μὲρ ἔνδ' Οδυσσεὺς κρημνήσκειτο, τοὶ γ' παρ' αὐτὸν

20 ἄνδρες κρημνήσωντο νηλεῖαν, ἔδδ' ἐν σὺνῶν

Ἠιδάντων αὐτόθι κούρας, ὅσων ἀπὸ κρημνῶν αἶψα

Ἀχ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ἀπὸ λείστο (χαῖρες δ' Οδυσσ.)

Ὅττι· ἰδὼν οἱ βίότῃ παρὰ κείνῃσι τόσφιν ἰόντας)

Πρῶτον μὲρ ξίφος ὅξυ παρὰ σιδερεῖς βάλετ' ἄματ'.

25 Ἀμφὶ γ' ἡ χλαῖνα ἴσατ' ἀλεξάνεμον μέγα πυκνὴν,

Ἀν' ἡ νηλεῖαν ἔλκετ' αἰγῶν ἐν τριφύλλῳ μετὰλλοιο.

Ἐλκετο δ' ὅξυ αἰγῶν, κυνῶν ἀλκτῆρας κὺ ἀνδρῶν.

Βῆ δ' ἱμῆραν καίω· ὅθι παρὰ σὺν ἀργεόδοντες

Πέτρῃ ὑπὲρ γλαφυρῇ εὐδὲ Βορέϊον ὑπ' ἰωνῇ.

30 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Τὴν ἡμέραν Ἀθλῶα ἔταξε ἱπποπόσει εἰς Ἰθάκην ἱπποκλέ-
δῃν παρὰ τῆς πόλεως, ὅς δ' ὄντος ὥρσθ' Ἰσμελὰς λακωνίαν πέμπε-
ται, κὺ ἱμεδαίων μύλων εἰς τὴν νηλεῖαν. Οἱ ἀκλῆμοι οὖν τῶν

Ἀργεῶν

Æquè amicitia ac reverentia viri boni,
Nunc autē me inhonorant malas circa corpus vestes habentē.

Hunc autem respondens, alloquutus es Eumæe subulce, Eumæe
Ulys i
loquitur
§

O senex, laus quidem tibi magna quam dixisti,
Neque præter decorum verbum utile dixisti.
Ideo neque veste indigebis, neque alia re,
Quàm conveniat supplici misero obviam venienti

Nunc : at manè tuis te vestibus amicies :
Non enim multæ chlænæ mutatorizque tunicæ

Hic ad induendum, una autem sola viris singulis.
At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
Ipse tibi chlænâque tunicâque vestes dabit,
Mittet & quò te cor animûsque jubet.

10

Parat
Nunum
Ulysi.

15

Sic loquutus surrexit, posuit autem ei ignem prope
Lectum, inque caprarum & ovium pelles iniecit,
Ubi Ulysses dormiebat, insuper chlænâ iniecit ipsi
Densam & mollem, quæ ei erat mutatoria

Cum se indueret, quando aliqua hiens terribilis orta esset.
Sic hic quidem tunc Ulysses dormivit, at apud ipsum
Viri dormiverunt juvenes, neque subulco

20

Placuit illic in lecto à suis longè dormire.
Sed hic extrâ jens armabatur, lætabatur autem Ulysses
Quod suæ vitæ curam gereret, licet longè abesset.

Primum quidem ensẽ acutũ circum fortes posuit humeros,
Circũ autem chlænâ induit expellentẽ ventũ valdè densam 25

Ac pellem accepit capræ benè nutritæ magnæ.

Accepit autē acutam lanceã contra canes adjutricẽ & viros,
Perrexit autem ire dormiturus, ubi suæ

Petra sub concava dormiebant Boreæ sub tegmine.

ARGUMENTUM DECIMIQUINTI 30

LIBRI ODYSSEÆ.

TElemacho Minerva astans in somnijs, in Ithacam re-
dire hortatur : hic donis à Menelao acceptis mittitur,
& ingressurus in navim Theoclymenon quendam

Argivum vatem recipit propter eandem fugientem. Et Eumæus Ulyssi narrat uti Phœnices ipsum præda facta. Ex Syria insula vendiderunt Laerti. Et Telemachi navis deducitur in Ithacam, & cum hanc in civitatem remississet, ipse ad Eumæum pergit.

A L I U D.

10 O, appulit ad Ithacam Ulyssides ex Lacedæmone.

IN latam Lacedæmona Pallas Minerva
Accessit ad Ulyssis magnanimi illustrem filium,
De reditu admonitura, & suasura utredeat.

15 Invenit autem Telemachum, & Nestoris inclytum filium
Dormientem in vestibulo domus Menelai illustris,
Nimirum Nestoridem molli domitum somno.

Telemachū autem non somnus tenebat dulcis, sed in animo
Noctem per solitariam curas de patre excitabat.

20 Propè autem stans alloquuta est glaucis oculis Minerva,
Telemache non jam benè à tua domo diutius aberras,
Facultatibusque relictis, iisque viris in tuis domibus
Qui sic superbi sunt, ne omnia comedant,
Possessionibus divisīs: tu autem inanem viam veneris.

Minerva
Telemachum in
somnia
hortatur
ut Ithacā
redeat.

Sed impelle citissimè voce bonum Menelaum
25 Ad te dimittendum, ut adhuc domi bonam matrem invenias.
Jam enim paterque fratresque jubent
Eurymacho nubere, hic enim superat omnes
Procos donis, & auget dotes,

30 Ne te invito ex domibus res efferatur.
Scis enim qualis animus in pectoribus mulieris:
Illius vult domum augere, quicumque duxerit,
Filiorum autem priorum, & mariti dilecti,
Non amplius recordatur mortui, neque inquit:

35 Sed tu ubi veneris ipse committes singula
Ei famularum quæ optima videbitur esse,
Quousque quidem ostendant Dei venerabilem uxorem.
Aliud autem tibi verbum dico, tu verò impone animo.

Proco-

Αργεῖον μῆνι ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ Φιδόχῃ. καὶ Εὐμαῖ-
 Οδυσεὺς δηγῆται, ὡς Φοῖνικες αὐτὸν ληϊσταὶ μὲν ἐν Συρίᾳ
 νῆσσι, ἀπιδόντο Λαίρτη. καὶ ἡ Τηλεμάχου ταῦς καλῶνται εἰς
 Ἰθάκῃ, καὶ ἑωτὶν εἰς αὐτὸν ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς Εὐμαῖον
 ἔρχεται.

Α Λ Λ Η.

Οὐ ἐπὶ βῇ Ἰθάκης Οδυσεΐδης ἐν Λακεδαιμονίῃ.

Η Δ' εἰς εὐρύχρῳ Λακεδαιμονίᾳ Παλλὰς Ἀθλῶν
 Ωχετ' Οδυσεὺς^Θ μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
 Νῆσσι ὑπεμνήσμενα, καὶ ὁτρυνέμενα νείεσθαι.

10

Εὐρεῖ ἣ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Εὐδόντ' ἐν παρδόμενῳ Μινελάῳ κυδαλίμοιο,
 Ἡτοὶ Νεστορίδῃ μεγακῶ δειδμημένοι ὕπνῳ.
 Τηλέμαχον δ' ἔχ' ὕπνῳ^Θ ἔχ' ἄγλυκός, ἀλλ' ἐὼς θυμῷ

Νύκτα δι' ἀμύροσίῳ μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.

15

Ἀγχοῦ δ' ἵσταμην προσέφη γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Τηλέμαχ', ἐκ ἐπὶ καλὰ δόμων αἶψα * θύῃ ἀλάλησται

20. πῆλ'

Κλήμασσι τε περὶ λιπὼν ἀνδρες τ' ἐν κοῖσι δάμοισιν

20. Οὐ-

Οὕτω ὑπερφιάλεις· μή τοι κτ' πάϊντε φάσῃσι

πως

Κλήμασσι δασσάμενοι, σὺ ἣ τῆυσίῳ ὄδῳ ἔλθῃς.

20

Ἀλλ' ὁτρυνὼ πέχῃσι βολῇ ἀζαρόν Μινελάον,

Πεμπέμεν, ὅφρ' ἐπὶ οἴκῳ ἀμύμονα μητέρᾳ τίτμῃς.

Ἦδη γὰρ ῥα πατὴρ τε κροσίγητόι τε κέλοιται

Εὐρυμέσῃ γήμασθαι. ὃ γὰρ ἀειδάμεν ἅπαντας

Μηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφιλαι ἱδναί.

25

Μὴ νύ τι σὺ αἰκῇ δόμων ἐν κλήμασι φέρεται.

Οἶδα γὰρ οἷ^Θ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς·

Κεῖν βέλεται οἶκον ὀφείδειν ὅς κεν ὀφείῃ,

Παίδων ἣ πατέρων καὶ κυρτοδίοιο φίλοιο

Οὐκέτι μέμνηται * τιθηότ^Θ, ἀλλ' ἀμαρτανῶ.

30 20.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἔλθῃς αὐτὸς ἐπιτρέψαις ἱκασταί.

πτεροί.

Διμωάων ἥ τις τοι ἀείσῃ φαίνεται εἶναι.

πτε

Εἰσὶναι τοι φήνῃσι θεοὶ κυδῶν ἀρδύχοι πιν.

Ἀλλοῖ ἣ τί γ' ἐπὶ ἐρέω· σὺ ἣ κοῖτῃ θυμῷ.

Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὺς ἀρετῆς λοχῶσιν
 Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμωό τε παυπαλίεσσης,
 Ἰῆδρροι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκιάδῃ.
 Ἀλλὰ τί γ' ἐκ οἷω, σφίσι καὶ πῖνα γαῖα κρηθίζει

5 Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τὰ βίαντες κητίδουσι.
 Ἀλλὰ ἐφ' οὗ νῆσων ἀπὶ χθινὴν εὐεργεία νῆα·
 Νυκτὶ δ' ὁμῶς παλίν, πῖμψαι δὲ τοὶ ἕσθ' ὁπιοδία·
 Ἀγναῶτων ὅς τις σε φυλάσσει τε βύταί τε.
 Αὐτὰρ ἐπὶ πρῶτῳ αἰκτῷ Ἰθάκης ἀφίκηται.

10 Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὁτρυνῶν καὶ πάντας ἐπαίρουσ·
 Αὐτὸς ὃ πρῶπτεα συβώτῳ εἰσαφικιάδῃ.

20. Ος Ος τοὶ ὑῶν ἐπὶ κρητὶ ὁμῶς δὲ τοὶ ἥπια αἰδῶ.
 21. ὦν Εἴητε ὃ νύκτ' αἰετῶν· τὸν δ' ὁτρυνῶν πόλιν εἰσω
 ἐπίσ· Ἀχιλλεῖω ἱεῖοι τε ἀείφουσι Πύρροιο κείνῃ,

25. 15 Οὐκ ἔστι οἱ οὕτως ἐστί, καὶ ἐν Πύρρῳ εἰλήλυθας.
 ὅμως Ἡ δὲρ ἄρ' αἰετῶν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς κρητὶ Ολυμπου.
 Αὐτὰρ ὁ Νηστιάδῃ ἐξ ἡδὲ ὅτ' ὕπνῳ ἔγειρεν,
 Λαῖξ ποδὶ κινήσας· καὶ μιν ὥς μῦθον ἔειπεν.

Εἰς Νηστιάδῃ Πηλεΐδῃ, μῶνυχας ἱππας

20 Εὐζὺν ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρὸς ποταμὸν ἰδῶ.
 Τὸν δ' αὖ Νηστιάδης Πηλεΐδῃ· ἀντίον ἰδῶν,
 Τηλέμαχ', ἔπος ἐπὶ, ἐπηγμῶντες ὅτ' ἰδῶ.
 Νύκτε δ' αὖ διαφορῶν ἑλάν· τάχα δ' ἔσεται ἡμέ.
 Ἀλλὰ μὲν εἰσὶν ἐν δῶρ φέρων ἐπὶ δὲ φέρεται γαῖα

25 Ἡρώς Ατρεΐδης δουρικλῆτος Μειλίαν·
 Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παρὰ νυκτὸς ἀποπύμψῃ.
 Τῷ γάρ τι ξείνος μνησθήσεται ἥματα πάντα
 Ἀνδρὸς ξεινοδόχου ὅς κεν φιλότῃτος ὦρ' ἔχῃ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα ὃ χρυσόθετος ἤλυθεν ἡμέ.

30 Ἀγχίμελον δὲ σφ' ἤλπε βολῶν ἀγαθὸς Μειλίαν·
 Αἰετὶς ἐξ εὐνῆς ἑλάνης πρὸς κρητὶ κρητὶ.

Τὸν δ' αἰετὶς οὐκ ἐσέησεν Οδυσσεὺς· φίλος ὦς.
 Σπῆρ' ἡμῶν ῥα χιτῶνα ἀεὶ χροὶ σιγαλόντες

20. 20 Διῶν, καὶ μίαν φάρος ἐπὶ σιγαλόντες βάλει ἄμοις

21. 25 Ἡρώς· βῆ ὃ γυμνασθεῖ, παρὰ νυκτὸς ὃ * ἀποπύμψῃ

22. 20 Τηλέμαχ'· φίλος ὦς Οδυσσεὺς· ἡμίονο,

23. 20 Ατρεΐδῃ Μειλίαν διοτρεφίς, ὅρκαμα λαῶν,

Procorum tibi diligenter præstantiores insidiantur
In freto, Ithacæque Samique pulverulentæ,
Cupientes occidere antè quàm in patriam venias.
Sed hæc non puto, antè & aliquem terra detinebit
Virorum procorum qui victum comedunt.

Sed longè ab insulis impelle benè fabricatam navem:
Nocte autem simul naviga, mittet autem tibi ventû à tergo
Immortalium quicumque te custodirque liberatque

At ut primùm ad littus Ithacæ perveneris,
Navem quidem in civitatem impelle, & omnes socios,

Ipse autem primùm subulcum adi,
Qui quidem suum custos est simul autem tibi mitia sentita.
Illic autem dormi, hunc autem mitte urbem intra

Renunciaturum castæ Penelopæ,
Quia ei salvus es, & ex Pylo venisti.

Hæc quidem sic fata abivit ad longum Olympum,
At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
Calce pede motum, & ei verbum dixit,

Surge Nestoride Pisistratæ unius unguis equos
Junge curru subigens, ut eamus viam.

Hunc autem Nestorides Pisistratus contra alloquutus est,
Telemache, nondum est, festinantes viam,
Noctem per tenebrosam impellere: citò autem aderit aurora,

Sed mane quousque dona ferens in currus ponat
Heros Atrides lanceis inclytus Menelaus,
Et verbis mitibus alloquutus remittat.

Hujus enim hospes recordatur dies omnes
Viri hospitalis, qui amicitiam præbeat,

Sic fatus: statim aureæ sedis venit aurora,
Cominus autem ipsis venit voce bonus Menelaus,
Surrectus è lecto Helenam apud pulchricomam.

Hunc postquam igitur cognovit Ulyssis dilectus filius,
Festinans, vestem circum corpus splendidam
Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros

Heros: ivit autem foras, astans autem alloquutus est
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini,

Atride Menelaë, divine princeps populorum.

§

10

15

Telemachus
Pisistratus
alloquitur.

20

Pisistratus
Telemachus
respondet.

25

30

35

Jana

Telemachus Menelaus loquitur
Menelaus
Telemachus.

Jam nunc me remitte dulcetam in patriam terram.

Jam enim mihi animus cupit domum ire.

Huic autem respondit postea voce bonus Menelaus,

Telemache, non ego te multum tempus hic detinebo

Cupientem reditus : irascor autem & alij.

Viro hospitali qui eximiè quidem diligit,

Eximiè autem odit : meliora autem decentia omnia.

Æquale malum est, qui & nolentem redire

Hospitem impellit, & qui ruentem detinet.

Oportet hospitē præsenti diligere, volentē autem dimittere.

Sed mane donec dona ferens in sedes ponam

Pulchras, tu autem oculis videbis, dicam autem mulieribus

Cœnā in domibus ut parent sufficienter ex iisquæ intus sunt,

Utrumque gloriæque & splendor & utilitas,

Cœnatos ire multam in infinitam terram,

Si autem vis divertere in Græciam & medium Argos,

Ut ipse sequar, subjungam autem equos :

Ad urbes hominum ducam, neque aliquis nos

Frustrā remitter, dabit autem aliquid unum ferre,

Vel aliquem tripodem benè æratum, vel lebetem,

Vel duos mulos, vel aureum poculum.

Hūc autē rursus Telemachus prudens cōtrā allocutus est,

Atride Modelææ divine princeps populorum

Volo jam redire ad nostra. non enim à tergo

Custodem discedens reliqui in rebus meis,

Ne patrem divinum quærens ipse peream,

Certè mihi ex domibus depositum bonum pereat.

At postquam hoc audivit voce bonus Menelaus,

Statim suæ uxori & famulis jussit.

Cœnam in domibus properare sufficienter intus existentium,

Prope autem ipsum venit Boëthædes Eteoneus

Exurgens ex lecto, quoniā nō multū habitabat lōgè ab ipso:

Hunc autem ignem accendere jussit voce bonus Menelaus,

Affarèque carnes : hic autem non neglexit ubi audivit.

Ipse autem in thalamum descendit odoratum

Non solus, simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.

Sed quando jam pervenerunt ubi ei deposita jacebant,

Atrides

Hospitē
invitum

detinere
inhumanum est.

Telemachus Menelaum
ad loquitur.

Ἡ δὴ νῦν μὲν δόποτι μιν φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἡ δὴ γάρ μοι θυμὸς ἰέλεται οἴκαδ' ἰκέαζ.

Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος.

Τηλέμαχ' ἔπεισ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐσθλὰ δ' ἐρύξω

Ἰέρηνοι νόστοιο· νηυσὶ σῶμαι ἧ καὶ ἄλλα

Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἐξοχα μὲν φιλήσιν,

Ἐξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· αἰμείνω δ' αἰσιμαὶ πάντες.

Ἰσσοί τοι καὶ ἐσθλὰ ἔστω· ἔκ ἐθέλοντα νείαζ

Πῶντοι ἐποσειμήν, καὶ ὅς ἰσχυρὸν κατεπύκη.

Χρὴ ξῆνον παριόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα ἧ τίμπη.

Ἀλλὰ μὲν εἰσὶντι δῶρε φέρων ἐπιδιδόμεναι δῖον

Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδης, εἴπω ἧ γυναιξίν

Δαῖπνοι σὺν μεγάροισι τιτυκαῖν ἄλκι ἐνδὸν ἰόντων.

Ἀμφόπερον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ εὐχάρη

Διפתησάτω· ἵμερ πολλὸν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,

Εἰ δ' ἐθέλῃς τριφθλῶναι ἀν' Εὐνάδα καὶ μίσσην Ἀργεῖον.

Οφραὶ τοι αὐτὸς ἔπωμεν, ὑποζεύξω δὲ τοι ἔκπαις·

Ἄστα δ' ἀνθρώπων ἡγήσασθαι· ἔδ' τις ἡμίαις

Αὐτὸς ἀμπίμψαι, δώσει δὲ πένε φερίαζ.

Ἡέ πινε τραπέδων εὐχάλαων ἢε λισθήσων,

Ἡέ δὲ ἡμίονος, ἢε χρύσειοι ἀλάστοι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰῶντα.

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφέϊ, ὄρχαμε λαῶν,

Βύλομαι ἤδη νείαζ ἐφ' ἡμέτερον (ἔ γδ' ὀπίοιεν

Οὔρεσιν ἰὼν κατέλθοι ἐπὶ κτεάτεσσιν ἡμῶσιν)

Μὴ πατὴρ ἀντίηται διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,

Ἡ τί μοι ἐκ μεγάρων καμῆλιον ἰοδλὸν ὀληται.

Αὐτὴρ ἐπεὶ τὸν ἄκουσε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος,

Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῃ ἤδ' ὁμῶς κίλευσε

Δαῖπνοι σὺν μεγάροισι τιτυκαῖν ἄλκι ἐνδὸν ἰόντων.

Ἀγχίμενον δὲ οἱ ἦλθε Βοηθίδης Ἐπεινός,

Ἀντὶς ἐξ ἐνὸς· ἐπεὶ ἔπελυντο αὐτὸν αὐτῷ.

Τὸν πῦρ κῆραι ἄνωγε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος,

Ὀπίησκέ τε κρεῖν· ὁ δ' ἄρ' ἔκ ἀπὶ ἦσεν ἀκρόσας.

Αὐτὸς δ' ἐς γάλακτον κατεβήσατο καίεντα,

Οὐκ οἶον, ἅμα τῷ γ' Ἐλένη καὶ Μεγακλίδης.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανοι ὄντι οἱ καμῆλια κείτο,

Ατρεΐδης μὲν ἔπειτα δὲ πᾶς λάβειν ἀμφικύπελλον,
 Υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρον Μειζαπείνῃ· ἄνωγον
 Ἀργυρεόν. Ελένη δὲ παρίστατο Φαιραμγῶσιν,
 Ἐνθ' ἴσασιν πύλοισι παμπόικιλοι, ὣς καὶ μὲν αὐτῇ.

5 Τῶν ἐν ἀφραμύρῃ Ελένη φέρε δῖα γυναικῶν,
 Ὃς καὶ λίσσας ἔλω ποικίλμασιν, ἡ δὲ μέγιστος,
 Ἀσπὲρ δ' ὡς ἀπὲ λαμπρῶν, ἔκειτο δὲ νεῖα τοῖς ἄλλων.

22. ἥως Βαν δ' ἵσταται ὡς περὶ Διὸς δώματ'· * ἵως ἵκητο
 Τηλέμαχον. τὸν δὲ ὡσεὶ φη ξανθὸς Μενέλαος,

10 Τηλέμαχ', ἥτοι νόστιν ὅπως φρεσὶ σῆσι μύθοισιν,
 Ὡς τοι Ζεὺς τέλεισιν ἰορῶ δούκ'· πῶς τις Ἡρῆς;
 Δώρων δ' ὅσ' ἐν ἡμῶν οἴκῳ κεκμήλια κέειται,
 Δώπων δὲ καὶ λίσσας καὶ πημέσας τῶν ἐστίν.
 Δώσω τοι κρητῆρα πετυγμένον ἄργυρον· δὲ

15 Ἐπὶν ἅπας, χρυσῶν δ' ἐπὶ χεῖλ' ἀπὸ κεκρήσονται.
 Ἐρχῶν δ' Ἡφαιστῖο· πόρην δὲ ἐφαιδόμε' ἤρας·
 Σιδονίαν βασιλῆα, ἃ δ' ἴος δέμος ἀμφικύπελλον
 Κεῖται μενοσησάτω. τῆν δ' ἵσταται τὸ δὲ πᾶσιν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δὲ πᾶς ἀμφικύπελλον

20 Ἡρῆς Ατρεΐδης. ὃ δ' ἄρα κρητῆρα Φαφῶν
 Θῆκε αὐτῇ ὡς παρῆγε φέρον κρατερὸς Μειζαπείνης
 Ἀργυρεόν. Ελένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃ.
 Πύλοισιν ἴσασιν ἐν χερσίν. ἔκ' τ' ἔφατ', ἔκ' τ' ἐνόμαζεν,
 Δῶρον τοι καὶ ἰγῶν, τέκνον φίλε, τῶν δὲ δώμῳ.

25 Μνημὲν Ελένης χειρῶν, πολυηράτης ἐς γάμου ὥρην
 Σὴν ἀλόχαφον ποιεῖν· πῶς δὲ φίλῃ τῷ μνηστέρῳ
 Κεῖσθαι ἐν μετρίῳ. σὺ δὲ μοι χαίρων ἀφίχθαι
 Οἶκον ἐν πύλῳ καὶ σὺν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.

30 Καὶ τὰ μὲν ἐς πείραντι τίθει Πεισέστρατος ἤρας
 Διὸς ἄρῳ, καὶ πάντα ἱὸν ἡγήσατο θυμῷ.
 Τῆς δ' ἡγεῖσθαι δῶμα καὶ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἐξιδὼν δ' ἄρ' ἔπειτα καὶ κλισμῶν τε θρόνων τε.
 Χίρυσσας δ' ἀμφίπολος ὡσεὶ ἰσχυρὸς φέρουσα

35 Καλῇ, χρυσῇ ὑπὲρ ἀργυρεῖοιο λίαν·
 Νίψαλ'· ὡς δὲ ξιστὴν ἱππύνοισι τροπίζαν.
 Σίτην δ' αἰδομένη τὰ μὲν παρῆγε φέρουσα.

Atrides quidem postea poculum accepit rotundum.
 Filium autem craterem portare Megapenthem iussit
 Argenteum : Helena autem astitit arcis,
 Ubi erant vestes illæ variegatæ, quas laboraverat ipsa.
 Harum unam sublatam Helena portabat divina mulierum, 5
 Quæ pulcherrima erat versicoloribus texturis & maxima,
 Stella autē tanquā resplendebat, jacebat autē ultima aliarum.
 Perrexerūt autē ire ulteribus per domū, quousque pervenerūt
 Ad Telemachū, hunc autem alloquutus est flavus Menelaus,

Telemache certè reditum, ut mentibus tuis cogitas, 10
 Sic tibi Jupiter perficiat valdè consonans maritus Junonis:
 Donorum autem quæcunque in mea domo deposita jacent,
 Dabo quod optimum & honoratissimum est.

Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus autem 15
 Est totus, auro autem labra immixta sunt.
 Opus autem Vulcani : præbuit autem illustris heros
 Sidoniorum rex, quando sua domus cooperuit
 Illuc me redeuntem, tibi autem volo hoc præbere.

Sic locutus, in manibus posuit poculum rotundum
 Heros Atrides, hic autem craterem lucidum 20
 Posuit illi coram portans fortis Megapenthes
 Argenteum : Helena autem astitit pulchrigena

Vestē habens in manibus verbūque dixit & illū compellavit, 25
 Donum tibi & ego fili dilecte hoc do, (tempus
 Monumentum Helenæ manuum, peroptabiliū ad nuptiarum
 Ut tuæ uxori portes, interum autem dilectam apud matrem
 Jaceat in domo, tu autem mihi gaudens abi

Domum benè ædificatam, & tuam in patriam terram.

Sic loquuta in manibus posuit, hic autē suscepit gaudens.
 Et hæc quidem in tabulata posuit Piūstratus heros 30
 Suscepta & omnia suo admiratus est animo.

Hos autem duxit ad domum capite flavus Menelaus :
 Sederunt autem postea in sedibūque thronisq̃ue.

Lavacra autem famula gutturnio infudit ferens
 Pulchro, auroo, super argenteo lebetes 35
 Lavare, apud autem politam extendit mensam.
 Panem autem honesta famula apposuit ferens,

Cibis multis impositis, gratificans è præsentibus.

Apud autē Boëthoides carnes incidebat, & distribuebat partes
Ministrabat autem filius Menelai inclyti.

Hi autem in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

5 At postquam potus & cibi desiderium amoverunt:

Et tunc Telemachus & Nestoris illustris filius

Equos junxerunt, supràque currus variegatos ascenderunt:

Extra autem impulerunt vestibulū & porticū valde sonantē

Cum his autem Atrides ibat flavus Menelaus,

10 Vinum habens in manu dulce dextra,

Aurea in patera, ut sacrificantes proficiscerentur.

Statuit autem equos antè, circumspectè autem locutus est,

Gaudete, ò juvenes, & Nestori pastori populorum

Dicite, certè enim mihi pater tanquam mitis erat,

15 Quousque in Troja pugnabamus filij Achivorum.

Hunc autem Telemachus prudens contra allocutus est,

Et valde illi, generose, sicut dicis,

Omnia hæc euntes narrabimus: utinam ego sic

Redux ad Ithacam, Ulyssēm in domo

20 Dicerem, ut ad te consequutus amicitiam omnem

Venio, at duco deposita multa & bona.

Anguriū Sic ei loquuto advolavit dextera avis,

aquilæ.

Aquila, album anserem ferens unguibus magnum

Domesticum è stabulo, hi autem clamantes sequebantur

25 Viri & mulieres: hæc autem ipsos propè veniens

Dextera irruit ante equos, hi autem conspicati

Gavisi sunt, & omnibus in mentibus animus lætatus est.

His autem Nestorides Pisistratus incepit sermonem,

Considera jam Menelæe generose princeps populorum,

30 Si nobis hoc ostendit Deus portentum, an tibi ipsi.

Sic dixit, cogitabat autem bellicosus Menelaus,

Quomodo ei ritè responderet meditatus.

Huic autem Helena extensis vestibus præcepto verbo dixit,

Audite me, at ego vaticinabor sicut in animo

35 Immortales jaciunt, sicut perfici puto.

Sicut hæc anserem rapuit nutritum in domo

Profecta ex monte, ubi ei generatioque partusque.

Εἶδ' αὖτε πολλὰ ἐπιθεῖσθαι, χαλεζομένη περὶ οἴκῳ.
 Πάρ γ' Βοητοῖδης κρία δαίειτο, καὶ ἵμει μείρας,
 Ωτοχόαι δ' ὑπὸς Μενελάου κυδαλίμειο.
 Οἱ δ' ἐπ' οἰκίᾳ δ' ἐποῖμα στυγερὸν χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἐδηπύοι ἐξ ἔργῳ ἵκοντο,
 Καὶ τί τι Τηλέμαχος καὶ Νέστορ ἀγλαὸς ὑῖος
 Ἰπποῦς τε ζεύγυνον, ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον.
 Ἐκ δ' ἔλασσαν στυγερῷ καὶ αἰθέρι ἐρυσσύνῳ.
 Τὸν γ' μετ' Ἀτρεΐδης ἔκιστος ξανθὸς Μενέλαος.
 Οἶνον ἔχον ἐν χερί μελίφρονα διξιτερῆφι,
 Χρυσῶν ἐν δὲ καὶ, ὅφρα λείψασθε κισιότῳ.
 Στῆ δ' ἴσταν στυγερῷ, διδισκόμενος γ' αὖτις ἴδω.
 Καίριτον ὦ κούρω, καὶ Νέστορ ποιμὴν λαῶν
 Εἰπὼν· ἦ γὰρ ἔμεγα πατήρ ὡς ἦπτο ἦεν
 Εἴως ἐν Τροίῃ πολέμιζον ὑῖος Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰῶδα,
 Καὶ λίλυ κείνῳ γε διοτρεφέες, ὡς ἀγρευεῖς,
 Πάντα τὰ δ' ἐλθόντις κατελέξοντο, αἱ γὰρ ἔχον ὡς
 Νοστήσας Ἰθάκῃ κίων, Ὀδυσσεὶ ἐν οἴκῳ.
 Εἰποὶ μὲν ὡς ὅτ' οἱ οὐκ οὐκ ἐφύλαττο φίλοισι ἀπάσης
 Ἐρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἰσθλά.
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπὶ πᾶσι διοτρεφέες,
 Αἰετὶς, ἀργυρῶ χλωὰ φέρων ἐνύχασσι πύλωνον,
 Ἡμεῖς ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἐύζοντες ἔποικτο
 Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες, ὃ δὲ σφιν ἐχέοντο ἐλθόν
 Δεξιὸς ἦξι στυγερῷ ἴππῳ οἱ γ' ἰδόντες
 Γῆθησαν, καὶ πάντι ἐν φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Τοῖσι γ' Νηστείδης Πηλεΐδης ἤρχετο μῦθον,
 Φράζο δὴ Μενέλαος διοτρεφέες, ὅρχαμ' ἐλαῶν,
 Εἰ ἴωσι τόδ' ἴφηνε θεὸς τίρας, ἥ σι αὐτῶν.
 Ὡς φάτο μερμηριεὶς δ' ἀρήϊφίλοισι Μενέλαος.
 Ὅπως οἱ κτ' ἔμελλεν ὑπεκρίνατο νοήσας·
 Τὸν δ' ἑλένη τανύπιπλόη ὑποφραμένη φάτο μῦθον,
 Κλυτὴ μὲν, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς οἱ θυμῷ
 Ἀθάνιατοι βάλλωσι, καὶ ὡς τελέεσθ' οἴω.
 Ὡς ὅδ' ἔχον ἤρπαξ ἀπταλόμενῳ ἐν οἴκῳ
 Ἐλθὼν ἐξ ὅρου, ὅθι οἱ γυνὴ τε τίχθ' ἔτι

5

25. Δὴ
τι

10

15

 25. Νο-
 20 σπ-
 σαι ἰσθ-
 κλῶ δὲ
 κινῶν
 ὁδυσσεῖ
 25 ἐν
 οἴκῳ,

30

25. τῶν
γ'

35

ὧς Ὀδυσσεὺς κηκὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεύς
οἴκαδ' ἐσέησεν, καὶ τίσι' αἶψ' ἢ καὶ ἤδη

οἴκοι, ἀπὲρ μνηστῆροι κηκὰ πάντι' αἶψ' ὀφύτιον.

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι κῆδε,

5 Οὐτ' ἰωὶ Ζεὺς θεῖη ἐρίδ' ὀδυρ' ὅσους ἤρης,
τῶ κέν τοι καὶ κῆδε θιγῶ ὥς εὐχεται μῆν.

Ἡ, καὶ ἴφ' ἱπποῖν μάστι' βάλλει· οἳ ᾗ μάλ' ὄκη
Ἡῖσαν πεδίοις δ' ἄλ' ἐπὶ λυγρὰ μεμαῶτες.

οἳ δ' ἵππων ἀντιόχοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

20 Δύοσι τέ τ' ἡέλιος, (κίονόν τε πᾶσαι ἀγλαί.

Δύοσσι Εὐφροσύνη δ' ἔχοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα

το γυνὴ Οὐρεσίβοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

20. Εὐφροσύνη δ' ἔχοντο αἶσαν· ὃ δ' ἔστι πρὸς ξείνια θῆκεν.

Ἡμὲ δ' ἡραμένηα φάτη ῥοδάκτυλος ἡώς,

15 Ἰσπανὸς τεινύγριον, ἀνὰ δ' ἄρματι ποικίλ' ἔβαινον.

Ἐκ δ' ἔλαττο Εὐφροσύνη καὶ αἰθέρας ἐρίδ' ὀδυρ'.

Μάστιγι δ' ἔλαττο· τῶ δ' ἔκ' ἔχοντο πτερόεντα.

Αἴψα δ' ἔπειθ' ἔχοντο Πύλιν ἀπὸ πολέου δ' ἔχον.

Καὶ τότε Τηλέμαχος Εὐφροσύνην Νέστορος υἱόν,

20 Νέστορίδην, πῶς κέν μοι ὑποχόρμητος τελέσειας

Μυθῶν ἔμην; ξείνοι δ' ἄλ' ἔμην ἐν ἔμοις εἶναι

20. α- Ἐκ πατέρων φιλοφρονέων· ἀπὲρ καὶ ὁμηλικας * ἱσπανί.

μιν. Ἡ δὲ δ' ὁδὸς καὶ μάστι' ὁμοφροσύνην ἔχοντες.

Μὴ με παρὲς ἄγαν ἡα διοτρεφίς, ἀλλὰ λίπ' αὐτῶ,

25 Μὴ με γέρον ἀέχοντα κηκὰ ἡα ὅτ' ἐπὶ οἴκῳ,

ἱερόν· φιλείην· ἱμὲ δ' ἔχοντες γαίοντες ἱερόν.

ὧς φάτο, Νέστορίδης δ' ἄρ' ἱὼ συμφροσύνην το θυμῷ,

Ὀππότε οἳ καὶ μνηστῆροι ὑποχόρμητος τελέσειαν.

ὦ δὲ δὲ οἳ φροσύνην δαίμονες τὸ κέρδιον εἶναι.

30 Σαρπείην ἱπποῦς ἐπὶ νῆα θολὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·

Νηὶ δ' ἐπὶ πρύμνῃ ἐξείνυτο κηκὰ μακρὰ δῶρα.

Ἐδῆκε, χροσὸν τε, καὶ οἳ Μανίλας ἔδωκε.

Καὶ μιν ἱπποφύων ἔπειτα πηροῦντο Εὐφροσύνην,

Σπουδῇ ἰωὶ ἀνὰ δ' αἶσαν, κελινεῖ τε πάντας ἱππάρχους,

35 Περίν ἱμὲ οἴκαδ' ἱερόν, ἀπαρχήναι τε γέροντι.

Εὐχὴ ἰωὶ τῶδε εἶδα καὶ φέρει καὶ καὶ θυμῷ.

οἳ δ' ἐπὶ νῆα θυμῷ ὑποχόρμητος, ἔσσι μνηστῆροι,

Sic Ulysses mala multa passus, & multa vagatur,
 Domum redibit, & punit vel & jam
 Domi, at procis mala omnibus ferit.

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra dixit,
 Sic nunc Jupiter faciat valdè sonans maritus Junonis,
 Ideo tibi & illic Deo tanquam supplicarem.

Dixit, & in equis flagellum jecit, hi autem valdè celeriter
 Ruerunt in campum per urbem prompti.
 Hi autem toto die festinabant jugum utrinque habentes.
 Occidit autem sol, obscuratæ suntque omnes viæ.

In Pheram autem pervenerunt Dioclei ad domum
 Filij Orsilochi, quem Alpheus genuit filium :
 Illic nocte dormierunt hic autem his hospitalia posuit.
 Quando autem matutina apparuit rosea aurora,
 Equosque junxerunt, & super currus varios ascenderunt.

Extra autem impulerunt vestibulum & porticū resonantem :
 Verberavit autē ad impellendū hi autem non inviti volabant.
 Statim autem postea venerunt Pyli altam civitatem,
 Et tunc Telemachus alloquutus est Nestoris filium,

Nestoride quomodo mihi pollicitus perficies
 Verbum meum ? hospites autem omnino dicimur esse
 Ex patrum amicitia, at æquales ætate sumus.
 Hæc autem via & magis concordia nos unā compinget :
 Ne me extra dux navem generose, sed relinque illic,
 Ne me senex invitum detineat sua in domo,
 Cupiens diligere, me autem opus est citò abire.

Sic dixit, Nestorides autem suo consultavit animo,
 Quomodo ei ut par est pollicitus perficeret.
 Sic autem ei cogitanti visum est melius esse.
 Vertit equos in navem velocem, & littus maris:
 Navis autem in puppi disposuit pulcherrima dona,
 Vestem, aurumque, quæ ei Ménélaus dedit.
 Et ipsum hortans verba velocia alloquutus est,

Festinanter nunc ascende, jubéque omnes socios
 Ante me domum ire nunciareque seni.
 Benè enim hoc scio in mente & in animo.
 Qualis illius animus immensus, neque te dimittes.

Telemachus pro
 sciscitatur
 à Mene-
 laus.
 10

20

25

30

Discedit
 à Mene-
 laus
 35
 laus Pili-
 stratus &
 Telemachus

Sed

Sed ipse vocans huc veniet, neque te dico

Retrò ire vacuum, valdè enim irascetur utique.

Sic loquutus impulit pulchrorum crinium equos

Retrò Pyliorū in civitatē, velociter autem domos pervenit.

¶ Telemachus autem socijs illos concitando jussit,

Telemachus socijs loquitur.

Parate arma socij navi migræ,

Ipsique ascendamus ut perficiamus iter. (obediverunt,

Sic dixit hi autem igitur hunc valdè quidem audiverunt &

Statim autem ingressi sunt, & in sedibus sederunt.

10 Certè hic quidem hæc moliebatur supplicabatque Minerva

Theoclymenus vates ad Telemachi navem cōfugit.

Navem apud extimam, cominus autem ei venit vir

Peregrinus fugiens ex Argo viro interfecto

Vates, at genere Melampodis proles erat :

Qui antea quondam habitabat in Pylo genitrice ovium

15 Dives inter Pylios, valdè egregiè domos habitans.

Jam tunc alium populum pervenit patriam fugiens,

Neleumque magnanimum clarissimum viventium,

Qui sibi opes multas perfectum in annum

Habuit vi : hic autem interim quidem in domibus Phylaci

20 Vinculo in difficili ligatus est fortes dolores patiens.

Gratia Nelei filix nocumentique gravis,

Quod ei in mentibus posuit Dea gravis Erinny's,

Sed hic quidè effugit mortē, & abegit boves valdè mugientes

In Pylum ex Phylace, & persolvit opus indecorum

25 Divinum Nelejum fratrique uxorem

Duxit ad domos : hic autem aliorum ivit populum

Ad Argos equorum altricem : ibi enim ei fatum erat

Habitare multis imperantem Argivis :

Ibi autem duxit uxorem, & altam posuit domum.

30 Genuit autem Antiphatem & Mantium filios fortes.

Antiphates. Oicleus. Amphiaræus.

Antiphates quidem genuit Oicleum magnanimum,

At Oicleus populo salutarem Amphiaræum,

Quem animo diligit Jupiterque Ægiochus, & Apollo

Omni amicitia, neque pervenit senectutis limen,

35 Sed periit Thebis muliebrum gratia donorum.

Hujus autem filij generati sunt Alcmaon, Amphilocheusque,

Mantius iterum genuit Polyphidæumque Clytiumque,

Αλλ' αὐτὲς κελίων δειρὲς εἰσιναι * εἰδὲ σι φημι
 Ἀψ' ἵναι κινεόν· μέλα γδ' κεχλωσται ἔμπης.

28. εἰδὲ
 1

Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλκον κελύετρας ἵππας
 Ἀψ' Πυλίων εἰς ἄστυ, ἴσως δ' εἰς δώμαδ' ἵκον.

Τηλέμαχος δ' ἱππέεσσι ἐποτρύνων ἐκέλευσεν,
 Ἐκχεσμέναι τε πύργῳ ἱππείῃσι καὶ μελαίνῃ.

5

Αὐτοὶ τ' ἐμὲβαινωμένοισιν ἀσπείρουσιν ὁδοῖο.

Ὡς ἴφαδ'. οἱ δ' ἄρα τῷ μέλα κῆρ κλύον, ἣ δ' ἐπὶ ἵκοντο.

29. ἔμ-
 βαίνον,
 10

Αἰψά δ' ἄρ' * εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κρήδισιν·

Ἦτοι ὁ κῆρ τε ποιεῖτο, καὶ εὖχετο· ὅττι δ' Ἀθλίῳ

Νηὶ ὡρᾷ πρὶν μετὰ χιρὸν δὲ οἱ ἤλυθεν αἰνῆς

Τηλεδάμῃς· φεύγων ἐξ Ἀργεῶ, αἰδοῖσθαι κρατερῆς,

Μάντιος· ἀπὲρ γαίῳ γε Μελάμποδος ἔκχριστος ἦεν,

Ὅς σφιν κῆρ ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἐνὶ μητίῃσι μέλων,

15

Ἀφιδὸς Πυλίοισι, μίγ' ἔχοντα δώματα καίων.

Δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρὶδῳ φεύγων

Νηλεῖα τε μετὰ θυμῳ, ἀραυόπατον ζυγόντων,

Ὅς οἱ χεῖρματι ποδῶν τελευτῶσθαι εἰς αἰαντὶν

Ἔχε βίη· ὃ γ' ἴσως κῆρ ἐνὶ μεγάροισι Φυλάκῃσιν

20

Δισμῶ ἐν ἀργαλίῃ δίδετο, κρατὶρ ἄλγιστα πύχων,

Εὖνεκα Νηλεῖον κούρης, ἄτης τι βαρείης

Τῷ οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θῆα δασιπλῆς Εὐρινύς·

Ἀλλ' ὁ κῆρ ἐκφυγε κῆρ, καὶ ἤλασε βούεσσι ἐρμύκους

Ἐς Πύλον ἐν Φυλάκῃ, καὶ ἵππατο ἔργον ἀέκεις,

25

Ἀντιθῆον Νηλεῖα, κρασιγῆτα τε γυναικῶν

Ἠγάγετο σφῶς δώμαδ'. ὃ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,

Ἀργεὺς ἐς ἱπποδοτοῖν· τέθι γάρ τε οἱ αἰσιμον ἦεν

Ναῖεσθαι ποδοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.

Ἔθθα δ' ἔγχετο γυναικῶν, καὶ ὑπερβῆς ἦεν δώματι

30

Γαῖατο δ' Ἀντιφάτῳ καὶ Μάντιν, ἥτις κραδίῳ.

Ἀντιφάτης κῆρ ἔπκετο Οἰκλῆα μετὰ θυμῳ·

Ἀπὲρ Οἰκλείης λαοσκόβον Ἀμφιάρεον,

Ὅν σφῶς κῆρ Φίλῳ Ζεὺς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων,

Παυτοῖω φίλοτ'· ὃ δ' ἵκετο γῆρα· ὃ δὲ

35

Ἀλλ' ὅστις ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἶνεα δῶρον.

Τῷ δ' ἡμῖν ἰγόντ' Ἀλκμήαν Ἀμφίλοχος τε.

Μάντιον αὖ τίκετο Πολυφείδῃα τε Κλειτὸν τε.

Sed certè Clytū aureæ sedis rapuit Aurora,
 Pulchritudinis gratia, ut immortalibus interesset.
 At magnanimum Polyphideum vatem Apollo
 Posuit hominū valdè optinū, postquā mortuus est Amphia-

Alcmaſ.
 Amphio-
 lochus.
 Polyphi-
 deus.
 Clitus.

Qui Hyperisiam habitabat patri iratus. (raus, 5

Illic hic habitans varicinabatur omnibus hominibus.

Hujus quidē filius advenit, Theoclymenus autē nomē erat, Theocly-
 menus.

Qui propè Telemachum stetit, hunc autem invenit
 Sacrificantem, supplicantēque velocem apud navē nigram:
 Et ipsi appellato verba velocia dixit, 10

O amice, quoniam te sacrificantem invenio hoc in loco,

Supplico per sacrificia, & numen, & postea

Tuum ipsius caput, & per socios qui te sequuntur,

Dic mihi interroganti vera, neque occultes,

Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes? 15

Hūc autē rursus Telemachus prudēs contrā allocutus est,

Tibi enim ego hospes valdè verè dicam.

Ex Ithaca genere sum, pater autem mihi est Ulysses,

Si quando erat, nunc autem jam interiit gravi morte.

Propterea nunc sociis que acceptis & nave nigra, 20

Veni interrogaturus de patre diu absente.

Hunc autē rursus alloquutus est Theoclymenus divinus, Theocly-
 menus
 petit
 opem.

Sed tibi & ego ex patria viro interfecto

Contribule, multi autem fratresque sociique adsunt

In Argo equos pascenti, valdè autem dominantur Achivi: 25

Horum fugiens necem, & parcam nigram

Fugio, quoniam mihi fatum est inter homines errare.

Sed me nave insedere fac, postquam te fugiens supplicavi,

Ne me interficiant, persequi enim illos me puto.

Hūc autē rursus Telemachus prudēs cōtra alloquutus est, 30

Non quidem jam volentem expellam navi æquali:

Sed sequere, at illic amicē excipieris de ijs quæ habemus.

Sic loquutus illius suscepit æream lanceam,

Et hanc in tabulatis extendit navis utrinque agitatæ

At vero & ipse navem ascendit per mare meantem, 35

In puppi autem postea sedit, apud autem scipsum

Sedere fecit Theoclymenum, hi autem oram soluerunt:

Telema-
 chus in-
 scipit in
 navem
 Theocly-
 menum.

Telemachus autem socijs illos exhortando jussit
Arma capefferent, hi autem festinanter obediverunt.
Malam autem abiegnum concavum intra tabularum
Statuerunt erectum, de autem funibus ligaverunt

5 Traxerunt autem vela alba bene versis loris.

His autem ferentem ventum misit cæssa Minerva
Vehementem tumultuantem per aërem, ut velocissimè
Navis perficeret currens maris salsam aquam.

Occidit autem Sol, obscuratae suntque omnes viæ.

10 Hæc Phoras pertransiit festinans Jovis vento secundo,

Et apud Elida divinam, ubi dominantur Epeij.

Hinc rursus insulis præmisit acutis,

Posta
redit ad
Ulysem. Ruens si mortem fugiat, an caperetur.

Hi autem rursus in stabulo Ulysses & divinus subulcus

15 Cœnabant : apud autem ipsos cœnabant viri alij.

At postquam potus & cibi amorem amoverunt,

His Ulysses dixit subulcum tentans,

Si ipsum adhuc accuratè diligit, maneréque jubeat

Illic in stabulo, an hortetur ad civitatem ire,

20 Audi nunc Eumæe, & alij omnes socij,

Eumæi
& Ulyssis
collo- Manè ad civitatem cupio ire

Mendicaturus, ut non te vexem & socios:

quum.

Sed me benè mone, & simul ductorem bonum præbe,

Qui me illuc ducat, per civitatem autem ipse necessitate

25 Oberrabo, an quis poculum & panem porrigat.

Et profectus in domos Ulyssis divini

Nuncium dicam prudenti Penelopæ :

Et procis superbis miscebor,

Si mihi cœnam dent ut qui cibos infinitos habeant.

30 Statim benè faciam inter ipsos quicquid volent:

At enim tibi dico, tu autem compone, & me audi

Mercurij voluntate internuncij, qui quidem omnium

Hominum operibus gratiam & gloriâ præbet.

Strenuitate autem non mihi contenderet homo alius,

35 Ad ignémq; benè cumulandū, atque ligna sicca perscindenda

Atque quadra ministrandū, & assandum & vinum fundendū:

Qualia bonis faciunt peiores.

Τηλέμαχος δ' ἐπιέρχισιν ἐπετρύμῃς καίλευσεν
 Ὀπλιν ἀπ' ἰοῦ· τοὶ δ' ἰοσυμδρῶς ἐπὶ θύοντο.
 Ἰσὶ δ' εἰλάπνοι κροίλης ἔντοδι μεσσοδμῆς
 Στήθεσσι κείραντες· κτ' ἢ ὥς τούτοισιν ἰδύμεσθαι.

Ἐλθον δ' ἰστία λευκὰ ἐν στήθεσσι βριῦσι.

Τοῖσιν δ' ἱκμῆρον ἔργον ἰοὶ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Λάτρεον ἐπαγίζονται δὲ αἰθήρης, ὅφρα πάρος γε
 Νηὺς ἀνύσει θύσας θωλάσσης αἰλμυρῶν ὕδωρ.
 Δύσαστο τ' ἤέλιος, (κρίωνντο τε πῦσσι ἀργαίαι.

Ἡ δ' Φοῖβος ἐπίβαλλον, ἐπεγερθεὶς Διὸς ἔργον·
 Ἠδὲ παρ' Ἡλιδᾶ δῖον, ὅθι κρατύντο Ἐπείαι.
 Ἐνθεν δ' αὖ νηυσὶν ἐπιπλεῖν καὶ νηυσὶν,

Ὀρμαίνων ἢ καὶ θάνατον φύγει, ἢ καὶ ἀλάνη,
 Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβέος

Δορκεῖτ' ὡς δὲ σφιν ἰδὲρπιον ἀνέρις ἄλλος.
 Αὐτὲρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔργον ἔντο,
 Τοῖς Ὀδυσσεὺς μετίειπε, συδᾶσθαι περὶ κηλῶν,
 Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκίως φίλοι, μεῖναι τε κελεύει
 Αὐτὲρ ἐνὶ σταθμῷ, ἢ ὅττι κεν πόλινδ'.

Κέκλυθι νῦν Εὐμῆαι, καὶ ἄλλοι πάντες ἐπαῖροι,

Ἡδῶν ὥς περ ἄνδρ' ἀντιόχοιο Λαοκῆος.

Πτωχύνουσιν, ὅσα μὴ σὲ κτ' ἐρύχοι καὶ ἐπαῖρος.

Ἀλλὰ μοι εὖ δ' ὑπάρχει, καὶ ἄμ' ἡγάγην ἰδὲ λὸν ὅπασσεν,

Ὅς καὶ με κεῖσ' ἀγάγῃ· κτ' ἢ πτόλιν αὐτὸς ἀνάξει

Πλάγξομαι. αἶψά περ κρητύλλω καὶ πύρρον ὀρέξῃ.

Καὶ κ' ἰλθὼν ὥς δὲ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,

Ἀμφιλόω ἑπόμενός φεβ' ὅφρα Πηνειοποιῇ·

Καὶ καὶ μνηστήρας ἐπιρροφάλοισι μεγίλω,

Εἴ μοι δεῖπνον δῶκεν, ἐνείκας μύρα' ἔχοντες.

Αἰψά κεν εὖ δρᾶσθαι μὲν σφίσι δ', ἥτις θύλοισιν·

Ἐκ γὰρ τοὶ ἱεῖν, σὺ δ' ἱεῖσθαι, καὶ μεν ἀκούσθαι,

Ερμείας ἔκρητι λατρεῖσθαι, ὅς γὰρ τι πάντων

Ἀνθρώπων ἔργασιν χάριεν καὶ κῆδος ὀπάζει·

Δηρσιππὴν ἔκρητι καὶ ἱεῖσθαι βροτῶν ἄλλων,

Πῦρτ' εὖ νηῆσιν, λατρεῖσθαι καὶ δῶκεν καὶ ἱεῖσθαι,

Δαιτρεῖσθαι τε καὶ ὀπάζεσθαι καὶ εἰσπράττειν·

Οἷά τε τοῖς ἀγαθῶσι καὶ ὡς δρᾶσθαι χεῖρας.

5

10

15

20

25

30

26. πολ
λα35. 26.
πύρ
δρᾶσθαι

Τὸν

Τὸν ἧ μίγ' ὀχθήσας παρσίφας Εὐμαιε συβῶτα,
 Ω μοι ξένοι, πῆ τι σὺν φρεσὶ τ' ἐπὶ νόημα
 Εὔλοπε; ἢ σὺ γε πύγχνυ λιλαιέσσι αὐτὸδ' ὀλίγῃ,
 Εἰ δὴ μνηστῆρων ἱθίλεις κτ' δαῶναι ὀμιλον,

ζ. ἤκει
 5 Τῶν ὕβρας τε βίη τε σιδήρεον ἄρσενος * ἵκει.
 Οὐ τοι θεοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
 Ἀλλὰ τοιοὶ χλαῖνας εὖ εἰμύροι ἠδὲ χιτῶνας.
 Αἰεὶ ἧ λιπεργὶ κεφαλᾶς ἧ καλᾷ περὶ στήθεσσι,
 Οἷσφι ὑποδρώσιν. ἔνδεσσι ἧ τροπικίζαι.

10 Σίτε κὶ περὶ ἠδ' οἶνε βιβράησιν.
 Ἀλλὰ μὲν. ἔγχε περ τοι αἰνῶται παριόντι.
 Οὐτ' ἐγὼ, ἔτι περ ἄλλῃ ἐπαίρων οἱ μοι ἴκων.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κ' ἔλθῃσιν Οδυσσεὺς Φίλῃ υἱὸς,
 Καί τις σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἴσῃ,

15 Πέμψῃ δ' ὅσπῃ σε κεραδίῃ θυμὸς τε κελεύει.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αἰδ' ὅπως Εὐμαιε φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
 Ως ἐμοί, ὅππῃ μ' ἐπαυσας ἄλλος κὶ εἴζω αἰνῆς.
 Πλασθεωσύνῃς δ' ἔκ εἰς κακὰ περὶ ἄλλο βροτῶσιν.

20 Ἀλλ' ἔτι κ' ἐλομῶδες γαστρός κρητὴ κήδε' ἔχουσιν
 Ἀνέρες, ὃν κεν ἴκηται ἄλλῃ κὶ πῆμα κὶ ἄλγος.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἰχθυήσας, μεῖναι τι μοι κείνοι ἀνωγάς.
 Εἴπ' ἄγε μοι πάρι μνηστῆς Οδυσσεὺς θείοιο,
 Πατρὸς δ' ὃν κατέλεπεν ἰὼν ἐπὶ γήρῃ ἔδῃ,

25 Εἶπεν ἐπὶ ζῶσιν ὑπ' αὐγᾷς ἡελίοιο.
 Ἡ ἤδη πεθιᾶσι, κὶ εἰν αἶδμα δέμοισι.
 Τὸν δ' αὖτε παρσίειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξένοι μάλ' ἀτρεκέως ἀγροῖον.
 Λαίρτης μὲν ἐπὶ ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ

30 Θυμὸν δ' ἀπὸ μελέων Φηιδᾶς οἷς ἐν μεγάροισιν.
 Εκπαύλως γὰρ παῖδες ἐδύρεται οἰχομῶδες,
 Κεραδῆς τ' ἀλόχοιο δαΐφροτος, ἢ ἐμείλισται
 Ηγεκᾶ δ' ἀποφθιμῶν, κὶ ἐν ἑμῇ γήραϊ ἦκιν.
 Ἡ δ' ἄχαι ἔκ παῖδες ἀπὶ φθιτο κυδμήμοιο,

35 Ἀνυαλίῃ θανάτῳ * αἷ μὴ γένοιτο ὅς περ ἴμμι γε
 Ἐνταδεναιστῶν φίλος εἴη κὶ φίλα ἔρδος.
 Οφθαλμῶν οὖν δὴ κείνη ἔλιν ἀχέουσι παρ' ἱμῶν.

Hunc autem valdè iratus allocutus est Eumæus subulcus,
 Hei mihi hospes cur in mentibus hoc consilium
 Fuit? certè omninò cupis illic perire,
 Si jam procorum vis ingredi multitudinem,
 Quorum injuriæque vîsque ad ferreum cælum vadit.

5

Non tales sunt ministri illorum,
 Sed juvenes chlænas benè induti & vestes.

Semper autem formosi capite & pulchro vultu.
 Qui ipsi administrant, benè politæ autem mensæ
 Pane & carnibus & vino oneratæ sunt.

10

Sed mane, non enim aliquis te dolet præsentè,
 Neque ego, neque aliquis alius sociorum qui mihi sunt.

At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
 Ille te chlænámque vestémque induet,

Mittet autem quò te cor animusque jubet.

15

Huic autem respondit postea laboriosus divinus Ulysses,
 Utinam sic Eumæe dilectus Jovi patri fieres,

Sicut mihi, quòd me cessare fecisti ab errore & ærûna gravi
 Errore autem non est pejus aliud hominibus.

Sed gratia perniciosi ventris mala consilia habent

20

Viri, quorum aliquem invenit error & nocumentum & dolor:

Nunc autem quoniam detines, méque manere illum jubes.

*Ulysses
querit
de matre
& patre
Laërte.*

Dic agè mihi de matre Ulyssis divini,

Patrèque quem reliquit proficiscens in senectutis limine.

Sicubi adhuc vivunt sub splendore Solis.

25

An jam mortui sunt, & in inferni domibus.

Hunc autè rursus alloquutus est subulcus princeps viror.

Tibi enim ego hospes valde verè dicam:

Laërtes quidem adhuc vivit, Jovi autem supplicat semper

Animum à membris perire suis in domibus.

30

Mirum in modum enim de filio dolet profecto,

Deque uxore, quâ quidè juvenè duxerat, quæ ipsum maximè.

Tristitia affecit demortua & in eruda senectute posuit.

Quæ dolore sui filij mortua est gloriosi

Tristi morte, sic non moriatur quicumque mihi,

35

Hic habitans, amicus sit & amica faciat.

Quandiu quidem igitur illa erat dolens tamen,

Tamdiu aliquid mihi dilectum scrutari & interrogare,
Quoniam me ipsa nutrit, cum Crimene extensa veste
Filia valida, quam juniorem peperit filiorum,

Cum hac nutritus sum, paulò autem me minus honorabat.

5 At postquam pubertatem multum amatam venimus ambo,
Hanc quidem postea in Samū dederunt, & infinita acceperūt.

At me chlænámque vestémque illa (datis,

Pulchram valde circumindutū, pedibus autem calciamentis

Ad agrum præmisit, diligebat autem me corde magis,

10 Nunc autem jam horum indigeo, sed mihi ipsi

Opus augent beati Dij, cui immaneo.

Ex his autem comedi bibique, & venerandis dedi:

Ex autem domina non dulce est audire,

Neque verbum, neque opus, quoniam malum incidit domui

15 Viri superbi: valde autem famuli indigent

Palàm dominam alloqui & singula interrogare

Et comedere biberéque postea autem & portare

Ad agrum qualia animum semper famulis lætificant.

20 Hunc autem respondens, alloquutus est multum tolerans

Vlysses Papè, sic parvulus existens Eumææ subulce (Ulysses,

ex Eu- Multum aberrasti à tua patria & parentibus

maeo cō- Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra,

ditionē An destructa est civitas virorum lata vijs

generis Qua inhabitat pater, & veneranda mater.

ejus.

25 An te solum posuitum apud oves, vel apud boves

Viri inimici navibus acceperunt & transtulerunt

Hujus viri ad domos, hic autem dignum præciū dedit:

Hunc autē rursus alloquutus est subulcus princeps virorū

Hospes, quoniam jam hæc me interrogas & inquis,

30 Silentio nunc audi, & delectare bibéque vinum

Sedens, hæc autem noctes magnæ, licet quidem dormire.

Est autem delectantibus audire, neque te oportet

Ante horam dormire: dolor & multus somnus.

Horum autem aliorum quemcunque cor & animus jubet

35 Dormiat egressus, simul autem Aurora apparente

lentatus simul sues heriles sequatur.

Nos autem in stabulo bibentésque comedentésque

Dolo-

Τόφρον π' μοι φίλον ἔσκε μετακλῆστον κ' ἱερὸν
 Οὐκ ἔμελλ' αὐτὴν τρέφειν ἄμφοι Κριμένη τινυπέπλη
 Θυγατὴρ Ἰφιδίμη, τίω ὁπλοπώτῳ τέκε παιδὸν
 Τῇ ὁμοῦ ἐτρίφομεν, ὁλίγον δὲ πρὸς ἡσποινὴν ἐπ' ἔμμε.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤδ' ἔκλυ' ἀνελύθητο ἰσχυρὰν ἄμφω,
 Τίω μὲν ἔπειτα Σάμῳ δ' ἰδύσας, κ' ἄνδρα ἔλονται.
 Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔμμεν' ἐσείνη
 Καλὰ μὲν ἄμφόσπετα, ποσὶν δ' ὑπεδήμασιν ἰδύσας,
 Ἀχαιοὶ δὲ σφραγίσαντες φίλῳ δέ μοι κρητὸν μεῖλιον.
 Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδύομαι ἁλῶν μοι αὐτῶν
 Ἐρπον αἰέεσσιν ἄνδρες ἦτοί μ' ἐπιμήνουν.
 Τῶν ἑφαρσέντ' ἐπιόντι, κ' αἰδείοισιν ἰδύσας.
 Ἐκ δ' ἄρ' ἀπαοίης ἔμείλιχόν ἐστιν ἀκούσας
 Οὐτ' ἔπος, ἔτι π' ἔρπον. ἐπεὶ κρητὸν ἔμμεσιν εἴμμε,
 Ἄνδρες ὑπερφίαλοι, μέγα ἔδμεναι χατίρην
 Ἀντίᾳ διαποίης φάλαξ, κ' ἔχεται πυθιάλ.
 Καὶ φαρμάκῳ πύμῳ τε· ἔπειτα ἔκρηι π' ἑρμιάλ
 Ἀχαιοὶ δ' οἴασι θυμὸν αἰεὶ δμῶσιν ἰαίνε.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι· σφραγίσαντες παλύνμασιν Ὀδυσ.

Ὡπόποι, ὡς ἄρ' ἐν τούτῳ ἰὼν Εὐμαιε σφραγίσαντες,
 Πολλὸν ἀπεπλάγχθησιν σφραγίσαντες ἡδὲ τοκήων.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς κ' ἀτρεκέως κηρύττεον,
 Ἡε διαπράττετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγχα,
 Ἡ ἔνι ναιετάασκε πατρὸς κ' πότνια μήτηρ.
 Ἡ σὶ γὰρ μεμνημένηται παρ' εἴσοις ἡ πόλις βυσσίν.
 Ἄνδρες δυσμύριες κρησὶν λάβον, ἡδ' ἐπὶ κρησὶν
 Τῶν ἀνδρῶν ὡς δώμεν, ὅ δ' ἄλκιροι ἄνθρωποι ἰδύσας.

Τοὶ δ' αὖτε σφραγίσαντες σφραγίσαντες ὄραμας ἀνδρῶν,
 ἔκρηι ἐπεὶ ἄρ' ἔκρηι μὲν αἰεὶ κρησὶν ἡδὲ μετακλῆσιν,
 Σιγῇ νῦν ξυνίει κ' ἔρπον, πῖνέ τε εἴων
 Ἡμῶν. αἰεὶ ἔκρηις ἀνδρῶν σφραγίσαντες· ἔκρηις ἔκρηις,
 Ἐπὶ ἔκρηις ἀνδρῶν ἀκούσας, ἔκρηις π' ἔκρηις
 Πρὸς ἄρ' ἔκρηις ἀνδρῶν ἀνδρῶν κ' πολὺς ἔκρηις.
 Τῶν δ' ἄλκιων ὄραμα κρησὶν κ' θυμὸς ἀνδρῶν,

Εὐδὶτω ἔκρηις, ἄμφοι δ' ἔκρηις φανερὰν ἔκρηις
 Διπρῆσας, ἄμφοι ἔκρηις ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἐπὶ κρησὶν.
 ἔκρηις δ' ἔκρηις κρησὶν πῖνοντες τε δαυτομένους τε,

Κήδετον ἀλλήλων τερπόμεθα λευγαλείοις,
Μινωοῖδ' ἄν. μὲν γάρ τε καὶ ἄλλοι τερπόμεναι ἀνὴρ
Ὅς περ δὴ μάλα πολλὰ πάθη καὶ πόλιν ἔπειληθ' ἤ.
Τῷ τοι δὲ τὴν ἐρίω δ' ἐμὴν αἰνέειναι ἡδὲ μεταδίδας.

5 Νῆσός τις Συρῆν κικλήσκειται (εἴ που ἀκρούεις)
Ὀρτυγίης κρητὸν ὄρεον, ὅθι τερραὶ ἡελίοιο.
Οὕτω παρὰ πλοῆς λίαν τόσον. ἀλλ' ἀνὰ τὴν μὲν,
Εὐβοῖος, εὐμηλός, οἶνοπλοῆς, πολὺ πυρός·
Πείνη δ' ἄποτι δῆμον ἐσέρχεται, ἐδὲ τις ἀλλή

20. 10 Νῆσος * ἐπὶ συρῆν κίλειται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ἰπὶν- Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν καὶ Φῶλ' ἀνθρώπων,
20. ἔργη Ἐλίων ἀργυροτόξῃ Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξυῖ,
Οἷς ἀγανοῖς βελείων ἐπιχόμῃ κατέπιπεν,
Εἴθε δύω πόλεις, δόξα δὲ σφισι πάντε δόδαται.

15 Τῆσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμδοσὶ λυε
Κλήσιος Ὀρρυμίδης, ἐπιείκελος ἀνθρώποισιν·
Εἴθε ἧ Φοίνικας ἰαντίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
Τρώεσσι, μυοὶ ἄρ' ἄν τις ἀνύρμαται νηὶ μελαίνῃ.
Εὖσι ἧ πατρὸς ἐμῆς γυνὴ Φοίνιος' ἐν οἴκῳ

20 Καλὴ τε μιγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδῆα.
Τῷ δ' ἄρ' Φοίνικας πολυπαῖπταλοι ἡρώεπυος·
Πλευστήν τις πρῶτα μίση κρείων παρὰ νῆ
Εὐνὴ καὶ φιλότῃ τε τι φρένας ἡπερπύει
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ; καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔησιν

25 Εἰρώτω δ' ἡπύτα τις εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπίφραδεν ὑψιερφὸς δῶ.
Ἐκ ἡδ' Σιδῶνος πολυχάλητον εὐχόμεναι εἶναι·
Κέρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφιδόει·
Ἀλλὰ μὲν ἀνὴρ παῖδά μ' ἐφίλοισι λήϊστοις ἄνδρες

30 Ἀχέειν ἐρχομένοισιν· πύρρῳ δὲ με δειρὴν ἀνὰ γένεσιν
Τῷ δ' ἀνδρὸς παρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ἄνθρωπον ἔδωκεν.

Τῷ δ' αὖτε παρὸς σφίσι νῆρ' ὅς ἐμίσγετο λάτρη,
Ἡ ῥά κ' ἐμὴν πάλιν αὐτὸς ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔπεισε,
Ὀφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητρός ὑψιερφὸς δῶ,

35 Αὐτοὺς τ' ἡ γῆ ἐν εἰσὶ, καὶ ἀφ' ἧς κελύονται.

20. με- Τὸν δ' αὖτε * παρὸς σφίσι γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μῦθον,
τίσκει Εἴη κιν καὶ τῷ, εἴ μοι ἐχέλοισι γὰρ ἰαυτῶν

Doloribus ad invicem delectemur tristibus
 Recordantes : inter etenim dolores delectatur vir
 Quicunque jam valdè multa passus est, & multa erravit.
 Hoc autem tibi dico, quod me interrogas & inquiris.
 Insula quædam Syria vocatur (sicubi audis) 5
 Ortygia desuper, ubi mutationes Solis.
 Non ita quidem adeò magna. sed bona equidem,
 Fertilis bouum, fertilis ovium, vini ferax & multi frumenti:
 Fames autem nunquam populū invenit, neque aliquis alius
 Morbus odiosus est miseris hominibus. 10
 Sed quando senescunt in civitate nationes hominum,
 Veniens argentei arcus Apollo Diana cum
 Suis illustribus sagittis aggrediens interficit.
 Illic duæ civitates, divisim autem ipsis omnia divisa sunt.
 His autem ambabus pater meus imperavit 15
 Ctesius Ormenides similis immortalibus.
 Illuc autem Phœnices navibus inclyti venerunt viri
 Ingeniosi, infinitas ducentes res ludicras nave nigra.
 Fuit autem patris mei mulier Phœnissa in domo
 Pulchrâque magnâque & splendorum operum docta. 20
 Hanc autem Phœnices callidi deceperunt
 Lavantem : quidam primum mixtus est concava in navi
 Lesto & amicitia, quæ mentes decipiunt
 Libidinosi mulieribus, & si benè operans sit.
 Interrogabat autem postea, quæ esset & unde veniret : 25
 Hæc autem valdè statim patris dixit altam domum,
 Ex quidem Sidone multi ægris gloriore esse,
 Filia autem sum Arybantis ego abundè divitis.
 Sed me rapuerunt Taphij latrones viri
 Ex agro venientem, transtulerunt autem me huc deductam : 30
 Hujus viri ad domos, hic autem dignum precium dedit.
 Hanc autè rursus alloquutus est vir, qui mixtus erat clam,
 Certè nos iterum rursus simul nunc domum sequere,
 Ut videas patris & matris altam domum,
 Ipsosque certè enim adhuc sunt, & divites vocantur. 35
 Hunc autè rursus alloquuta est mulier, & respondit verbo,
 Sit & hoc, si mihi velitis nautæ

Juramento fidem dare : innocuam me abducere.

Sic dixit. hi autem omnes jurarunt sicut iussit.

At postquam juraveruntque perfeceruntque juramentum,

His rursus quædam dixit mulier, & respondit verbo,

5 Silentio nunc, ne quis me alloquatur verbis

Vestrorum sociorum obvians vel in via

Vel in fonte, ne quis ad domum seni

Veniens dicat : hic autem intelligens liget

Vinculo in difficili, vobis autem consultavit mortem.

10 Sed habete in mente verbū , festinate autem emptionē viati-

Sed quando jam navis plena victu fuerit, (corum.

Nuncius mihi postea velociter ad domos veniat,

Portabo enim & aurum quodcunque sub manus venerit.

Et aliud quidem onus ego volens dabo.

15 Filium enim viri sui in domibus nutrio

Astutum jam talem, simul currentem forās :

Hunc ducam in navi, hic vobis infinitum precium

Inveniet, quocunque transibitis ad diversi lingues homines.

Hæc quidem sic fata abivit ad domos pulchras.

20 Hi autem per annum totum apud nos manentes

In navi concava, facultates multas lucrabantur.

Sed quando jam concava navis gravata erat his redire,

Et tunc nuncium miserunt qui nunciaret mulieri.

Venit autem vir multa sciens mei ad domos patris,

25 Aureum monile habens, post autem electris impeditum erat.

Hunc quidem in domo famulæ & honesta mater

Manibus tractabant, & oculis videbant

Precium pollicitæ, hic autem huic innuit tacitè.

Certè hic innuens concavam in navem ivit,

30 Hæc autem in manu capiens domibus eduxit foras.

Invenit autem in vestibulo partim pocula, partim mensas.

Virorum convivarum, qui meum patrem gubernabant.

Hi quidem in concionem processerunt populique cœtum.

Hæc autem statim tria pocula abscondens in sinu

35 Exportavit, at ego sequebar stultitijs.

Occidit autem sol, obscuratæ suntque omnes viæ.

Nos autem in portum inclytum venimus celeriter cuntes,

Ubi

Ορχω πισυθλῶμαι, ἀπὴρ μὲν εἶκαδ' ἀπάξειν.

Ὡς ἴφαθ'. οἱ δ' ἄρ' αὖτε πάντες ἀπείμυσον ὡς ἐκέλευεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμυσαν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρχον,

Τοῖς δ' αὖτε μετέπειτι γυνή, καὶ ἀμείβετο μῦθον,

Σιγῇ νύ· μή τις με θεωρουμένῳ ἐπίσσω

Υμετέρων ἐπέων, συμβελέημι· ἢ εὖ ἀγυγῇ.

Ἡ πρὸ ἐπὶ κελύφῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι

Ελθὼν ἐξείπῃ· ὃ δ' οἶσας ἄμειβετο κατεδήσθη

Δίσμῳ ἐν ἀργαλείῳ, ὅμῳ δ' ἐπιφρασσετ' ὀλίγη.

Ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μύθον, ἐκείνη δ' ὤνοι ὀδύϊνον.

Ἀλλ' ὅτι κεν δὴ νῆες πλοίη βιόταιο γίνεσθαι,

Ἀχελίῃ μὲν ἔκπαιτο θῶς ἐς δῶμαθ' ἐκείδων.

Οἶσιν γὰρ καὶ χερσὶν ὅπως ἔ' ὑποχείρατο· ἔλθῃ

Καὶ δὴ κεν ἄλλ' ἐπίβουδον ἔχον ἐγίλασέ γε δοίλω.

Παῖδά γὰρ ἀνδρὸς ἐῖη· εὖ μετὰ γέροντι ἀπαιτῶν,

Κερδαλέον δὴ τοῖον * ἀμειβεσθῆναι θύραζε.

Τὸν κεν ἄρ' αὖ ἐπὶ νῆος· ὃ δ' ὅμῳ μύθεον ὤνει

Ἀλφοί, ὅπῃ ἀφίσσῃτο πρὸς ἀλκοδρῶν ἀνθρώπων.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπίθη πρὸς δῶματι κελῆ.

Οἱ δ' ἐν αὐτὸν ἀπαιτῶν παρ' ἡμῖν αὖθι μύθοις

Εἰ νῆ γλαφυρῇ βίῳτι πολὺν ἐμπολέωντο.

Ἀλλ' ὅτι δὴ κελῆ νῆες ἤχρητο ἕϊσι νείαλ,

Καὶ τότε ἄρ' ἀχέλοι ἦσαν, ὅς ἀχέλοι γε γυναικί,

Ἡλυθ' ἀνὴρ πολυίδεας ἱερὸν πρὸς δῶματι πατρὸς,

Χρύσοι ὄρχον ἔχων, μῦθ' ἢ ἐκτεθίσιν * ἔειπε·

Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μετὰ γέροντι δῶματι καὶ πότνια μήτηρ

Χείρεσιν ἀμφαφάωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρώοντο·

Ὡς οἱ * ὑποχείραται· ὃ δ' ἐπὶ κατενεύσε σιωπῇ·

Ἡτις ὁ κρινύσας κελῆ ἐπὶ νῆα βεβήκει.

Ἡ δ' ἐμὲ χερσὶ ἐλῆσσε δῶμαν ἐξῆγε θύραζε.

Εὖρε δ' ἐνὶ πρὸς δῶμα ἡμῶν δέπας ἡδὲ τραπέζας

Ἀνδρῶν δαυτομένων, οἱ μὲν πατέρ' ἀμφεπιπύοντο.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶρον πρὸς μύθον, δῆμιό τε φῆμιν.

Ἡ δ' αἰψά τ' ἐλ' ἀλίσσε κατεκρύψασ' ὑπὲρ κελῆ

Ἐκφρεν. αὐτὰρ ἔχον ἐπὶ μέλῳ αἰσιφροσύνῃσι.

Δύσαστο τ' ἡέλιος, (κρίωντό τε πᾶσι ἀγυγαί·

Ἡμεῖς δ' ἐς λυμῆα κλυτὴν ἔλθομεν ὅττι κρίωνται

5. 2.
Σιγῇ

10

15

2. ὄμο
τῶν
αὐτῶν.

20

25. 2.
ἔειπε

2. ὑπο
κρίμα-
301α.

35

Εἰς ἄρα Φοινίκων λυγρῶν ἀνδρῶν ἀκύαλος νῆς.

Οἱ μὲρ ἔπειτ' ἀναΐαντες ἐπὶ πλοῖον ὕψα κέλευθα,

Νῶ ἀναβάσαντο μῆνοι· ἐπὶ δ' Ἰ Ζεὺς ἔσθ' ἰαχῆν.

Ἐξήμαρ μὲρ ὁμῶς πλοῖον ἄνκτας τε καὶ ἤμαρ·

5 Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἔδωκεν ἤμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κροταῖον,

Τὼ μὲρ ἔπειτα γυναικῶ βαλ' Ἀρτιμίδεϊ ἰοχάμεσθ'·

Ἀττλῶ δ' ἐσθδύπησεν πιστῶς ὡς εἰναλίη καὶξ·

Καὶ τὼ μὲρ φάσκειν καὶ ἰχθύσι κύρμα γαίης,

Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἄσπερ ἡμῶν· ἦτορ.

10 Τὰς δ' Ἰθάκη ἐπύλασσε φέρον ἄνιμός τε καὶ ὕδωρ·

Εἰς γὰρ με Λαέρτης παῖτα κτεάτεσσιν ἰοῖσιν.

Οὕτω τὼ δὲ τι γαῖαν ἐγὼν ἴδον ἐφ' ἡμετέρῃσιν.

Τὸν δ' αὖ διογανὴς Οδυσσεὺς ἡμεῖοιτο μύθῳ,

Εὐμαί', ἦ μάλα δὴ μοι εἰσι φρεσὶ θυμὸν ὄραναι.

15 Ταῦτα ἔκαστα λέγων ὅσα δὴ πάγῃς ἄλλα θυμῷ.

Ἀλλ' ἦτοι Ζεὶ μὲρ ὤρῃ καὶ κακῷ ἰσθλὸν ἔθηκε

Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκτο πολλὰ μογρήσας

Ἠπίε, ὅς δὴ τι παρέχ' ἐβρώσιν τε πόσιν τε

Εἰδυκίως. Ζῶς δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγνω

20 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἀλώμεν· εὐχὰ δ' ἰσθίω.

Ὡς οἱ μὲρ τοιαῦτα παρὲς ἀλλήλους ἀγρεύουσιν.

Καὶ δ' ὄραθι τὼ δ' εὖ πολλὸν ἐπὶ χεῖρον, ἀλλὰ μίνυνθε.

Ἀΐψα γὰρ ἦν ἐλθὲν εὐθρόος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσῃ

Τηλεμάχου ἔπαρσι λυοὶ ἰσίοι· καὶ δ' ἐλόν ἔστιν

25 Καρπαλίμως, τὼ δ' εἰς ὄρμον παρέρυσσε ἐρίμοις.

Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, καὶ δ' Ἰ πρυμνήσι ἔδησαν.

Ἐκ δ' καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥήμινι θαλάσσης

Δεῖπνοι τ' ἐντυώνοντο, κερῶν τε αἴθ' ὅπα οἶνον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἐδητύ· ἐξ' ἔργῳ ἔντε,

30 Τοῖσι δ' Ἰ Τηλέμαχ' ἐπιπρυμνῶν ἤρχετο μύθων.

Ὑμεῖς μὲρ νῶν ἄστυ δ' ἰλαύνετ' ἠὲ μέλαιναν

Αὐτὰρ ἐγὼν ἀχρόνδ' ἐπιλεύσσεσθαι ἠδὲ βοτῆρας.

Ἐσπίεσθ' δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κατέμει.

Ἠῶν δὲ κεν ὕμμεν ὁδοιπόροιον ὤρῃσθ' ἰμέλῳ,

35 Δαῖτ' ἀγαθὴν κρηῶν τε καὶ οἶνε ἠδυνότοιο.

Τὸν δ' αὖτε παρὰ σείπει Θεοκλύμεν· ἦτορ δὲ,

Πῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω, πῶ δέ μοι ἴκωμαι

Ubi Phœnicum erat virorum velox in mari navis.
 Hi quidem postea ubi ascendissent, navigabant humidas vias.
 Nos navi imponentes, Jupiter autem ventum immitit,
 Sex diebus quidem simul navigavimus nocteque & die.
 Sed quando septimum diem Jupiter imposuit Saturnius,
 Hæc quidē postea mulierē interfecit Diana sagittis gaudens.
 In sentinam autem insonuit cadens, sicut marina fulica.
 Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri
 Ejecerunt, at ego relictus sum dolens animo.
 Hos autem Ithacæ admovit portans ventusque & aqua :
 Ubi me Laërtes emit rebus suis.
 Sic hanc terram ego vidi oculis.

Huic autem rursus nobilis Ulysses respondit verbo.
 Eumæe, certè valdè jam mihi in mentibus animum movisti,
 Hæc singula dicens quoscūque jam passus es dolores animo.
 Sed certè tibi quidem apud & malum bonum posuit
 Jupiter, quoniam viri domos pervenisti multa passus
 Humani, qui jam tibi præbet cibumque potumque
 Decenter. degis autem bonam vitam, at ego
 Multas hominum per civitates errans huc perveni.

Sic hi quidem talia inter se vicissim dicebant :
 Dormierunt autem non multum in tempus, sed paululum.
 Statim enim aurora venit pulchræ sedis: hi autem in terra
 Telemachi socij soluebant vela: deposuerunt autem malum.
 Statim hanc in portum protraxerunt remis.
 Extra autem anchoras jecerunt, funes autem ligaverunt,
 Extra autem & ipsi iverunt in litus maris,
 Cœnamque parabant, miscebantque fervidum vinum.
 At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,
 His autem Telemachus prudens inquit sermonibus.

Vos quidem nunc ad civitatem impellite navem nigram,
 At ego ad agrum ibo, & ad pastores.
 Vespertinus autem conspiciat mea opera discedam.
 Manè autem vobis viaticum apponam.
 Convivium bonum, carniūque & vini dulcis potus.
 Hunc autem rursus alloquutus est Theoclymenus divinus.
 Quò enim ego dilecte fili ibo? cujus domos perveniam

Virorum

Ulysses
Eumæe
loquiturTelemachus
25
Ithacam
redit.

35

Virorum qui asperam Ithacam dominantur ?

An rectà tuam matrem, & tuam domum?

Hunc autem Telemachus prudens contrà alloquutus est,
Aliter quidem te ego, & nostram domum jubeo

9 Ire: non enim tibi hospitiorum penuria: sed tibiipsi
Pejus, quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
Videbit, non quidem enim frequenter procis in domo
Apparet, sed ab his in cœnaculo telam texit,
Sed tibi alium virum edico ad quem ibis

10 Eurymachum Polybi prudentis inclytum filium,
Quem nunc æqualiter Deo Ithacenses inspiciunt.
Etenim multum optimus vir promptus est maximè
Matrem meam ducere uxorè, & Ulyssis honorem habere.
Sed hæc Jupiter scit Olympius in æthere habitans,

15 Si & ipsi ante nuptias perficiet malum diem.

Aquilas Sic igitur ei loquuto volavit dextra avis
auguriâ.

Accipiter, Apollinis velox nuncius: in autem pedibus
Vellebat columbâ tenens, deorsum autè pennas fundebat ad
In medio navisque, & ipsius Telemachi. (terram.

20 Hunc autem Theoclymentis socijs longè vocatis,

Theocly In ejus accepit manu, verbumque dixit, ac denominavit,
menus
vates. Telemache, non sine Deo venit dexter ales:

Cognovi enim ipsum è regione conspicatus alitem.

Vestro autem non est genere regalius aliud

25 In populo Ithacæ, sed vos potentes semper.

Hunc autè statim Telemachus prudens contrà alloq. est,

Utinam enim hoc hospes verbum perficiendum sit.

Ideò citò agnosces amicitiamque multaque dona

A me, adeò ut aliquis tibi obvius te beatum dicat.

30 Dixit, & Peiræum alloquutus est fidum socium,

Piræus Peiræe Clytide, tu autem mihi præter alia maximè
Theocly Pares meorum sociorum, qui me Pylum insecuti sunt,
menam
hospitæ- Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
tur. Sollicitè complectere & honora, donec veniam.

35 Hûc autè rursus Peiræus læcæ inclyt. cōtra alloquutus est,
Telemache, etiâ tu multo tēpore hîc maneat, (nuria erit.
Hujus tamē curâ gerâ, nec rerū quæ hospitib. debentur, ei pe-

Sic

Ἀνδρῶν οἱ κραναὴν Ἰθάκην κτ' ἡγορεύουσιν·

Ἡ ἦν δὲ σῆς μητρὸς ἴω κὺ Λαῖο δάμοιο·

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰῶδα,

Ἀλλως μὲρ σ' αἶν' ἔγωγε κὺ ἡμέτερονδε κελοίμεν

Ἐρχοῦ· εἰ γάρ τοι ξένιον πόρῃ ἀλλὰ σοι αὐτῷ
Χείρην, ἱκέτοί ἐγὼν μὲρ ἀπίσσομαι, ἡδὲ σὺ μήτηρ.

Οψίτῃ· εἰ μὲν γάρ τι θαμρὰ μενηστῆρ' ἐπὶ οἴκῳ

Φαίνεται, ἀλλ' ἀπο τῶν ὑπερώϊων ἰσὺν ἰφαίνει.

Ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι εἶναι * ἱκταί,

Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,

Τὸν νῦν ἴσα Θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσπράσσει.

Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέγιστόν τι μάλιστα

Μητὲρ ἐμὴν γαμέειν, κὺ Οδυσσῆα γέρας ἔχον.

Ἀλλὰ τί γὰρ Ζεὺς οἶδεν Ολύμπι' αἰθιρῇ καίαν,

Εἰ καὶ σφιν παρ' αἰθέροιο τελευτήσῃ κακὴν ἡμέραν.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπὶ πρῶτο διζιὸς ὄρεϊς,

Κίρκης, Ἀπόλλων' παχὺς ἄγγελος· ἐν ᾧ πόδῳσι

Τίλλαι πέλαν' ἔχον, κτ' ᾧ πῖσρα χεῦν ἔραζε

Μισσηγυῖς νηὸς τε κὺ αὐτῷ Τηλεμάχοιο.

Τὸν δ' Ἰδοκλὺς μὲρ ἐπείρων δαπινόσφι καλίστας,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦλ' ἔχον, ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ὀνόμαζε,

Τηλέμαχ', εἰ τοι αἶνεν Θεῷ ἔκτατο διζιὸς ὄρεϊς·

Ἐγνων γάρ μιν ἰσάντα ἰδὼν, οἰωνόν τιόντα.

Υμετέρου δ' ἔκ ἐπὶ γένους βασιλεύουσιν ἄλλοι

Ἐν δῆμα Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρπεροὶ αἰεὶ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰῶδα,

Αἰ γὰρ τῷτο ξῆνεν ἔπος τιτελισμῶν ἐν αἴῳ.

Τῷ κε πᾶσα γυνὴς φιλότῃαι τι πολλὰ τι δῶρον

Ἐξ ἐμοῦ, ὥς αἶν' περ σὺ Λυωντόμω μαινεσέζοι.

Ἡ, κὺ Πείραιον παρσιφώνει πρὶν ἐπαίρειν,

Πείραις Κλυτὴ δὲ, σὺ δὲ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα

Πείθῃ ἐμῶν ἐπείρων, εἰ μοι Πύλοι εἰς ἅμ' ἔποντο·

Καὶ νῦν μοι τὸν ξῆνον ἄγων ἐν δάμοσι Λαῖσιν,

Εὐδυκίῃς φιλείην κὺ Πύδωρ, εἰσέκειν ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρακλυτὴς ἀντίον ἰῶδα,

Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολλὴν χεῖρον ἐνθάδ' εἴμενοις·

Τόγδ' εἰ γὰρ κερμεῖν, ξένιον δὲ οἱ εἰ πόρῃ ἔστη.

Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἴβη, ἐκέλευσε δ' ἐπαίρουσ
 Αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε περὺ μνηστῶν λῦσαι.

Οἱ δ' αἶψ' ἴσθαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κρήνιζον.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἰδῆσθετο κελὰ πίδαλα,

5 Ἐΐλετο δ' ἄλκιμοι ἔγχος ἀγκυμῶρον ὀξεί χαλκῷ,

Νηὸς ἀπ' ἱερὸ φιν. τοὶ δ' ἔπερυν ἄνδρες ἔλυσαν.

Οἱ μὲν ἀνώσσωτες πλέον εἰς πύλιν, ὡς ἐκέλευσεν

Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θεῖοιο.

Τὸν δ' ἄρα προσβιβῶντι πόδες φίρον, ὅφρ' ἔκτ' αὐλῶ

20 Εὐθαὶ οἱ ἦσαν ὕες μέλα μερῶν, ἥσι συβώτης
 ὑπῆσαν Εὐθλὸς ἰὼν καὶ εὐίαυν, ἀνέκτεσιν ἥπια εἰδώς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

15 **Ε**Λθόντες εἰς τοὺς ἀρχοὺς Τηλέμαχον, πέμπεται Εὐμαιὸς
 εἰς τὴν πόλιν, ὁφείλων ἐπαγγεῖλαι τῇ διασώτῃ τὴν πα-
 ρουσίαν. γίνεταί δ' ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς ὡς τὸν υἱὸν αἰσ-
 γνωρισμὸς καὶ βέλησιν Αθλῶναι, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ ἐνεδρῶν Τηλε-
 μάχου περικλῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστρεφῇ.

Α Λ Λ Η.

20 Πῖ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγινωρίζει πατέρα ὄν.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
 Εὐτιμώοντο ἄρσεν ἄμ' ἡοῖ, κραιμῆρα πῦρ,
 Εκπεψῶν τε νομῆας ἄμ' ἀγρομῶροισι σύσσι.

Τηλέμαχος δ' ἀδείσασθαι κυὸς ὑλακόμωρον,

25 Οὐδ' ὑλασι προσσιόντα, ἰόησι δ' ὀϊστοῖς Ὀδυσσεύς
 Σαίοντι τίς τε κυὸς ἀεί τε κτύπος ἤλθῃ ποδοῖν.

Αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν ἔπειτα πηδῶντα προσήνδα,

Εὐμαι', ἥ μέλα πᾶς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἐπαίρου,

Η, καὶ γνώμεται ἄλλος, ἐπεὶ κυὸς ἔχ' ὑλάεσιν,

30 Ἀλλὰ φεισκέουσιν ποδῶν δ' ὑπὸ δουρὶ αἰγύνῃ.

Ὅπως πάνι εἴρητο ἵπτος, ὅτι οἱ φίλος υἱὸς

Sic loquutus in navem ivit. jussit autem socios
 Ipsos ascendere, atque oram solvere.

Hi autem statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.

Telemachus autem sub pedibus ligavit pulchra calciamenta, Telemachus ad

Accepit autem fortem lanceam claram acuto ære

Navis à tabulatis, hi autem oram solverunt. Eumæum

Hi quidē impulsā nave navigabant in civitatem sicut jusserat diversit.

Telemachus dilectus filius Ulyssis divini.

Hūc autē celeriter præeuntē pedes ferebant, vi iret in stabulū

Ubi ei erant suæ valdē multæ, quibus subulcus

Bonus nimirū vir dormiebat, de dominis benignē sentiens. 10

ARGUMENTUM DECIMISEXTI

LIBRI ODYSSEÆ.

Profecto in agros Telemacho mittitur Eumæus in civitatem nunciaturus domini adventum. Præterea 15
 Ulysses à filio agnoscitur de Minervæ voluntate: & qui in insidijs collocati erant *intercipiendo* Telemacho, in urbem revertuntur.

A L I U D.

In, autem igitur Telemachus agnoscit patrem suum. 20

Hi autem rursus in stabulis Ulysses & divinus subulcus
 Parabāt jentaculū simul cū Aurora incēdentes ignē,
 Emiseruntque pastores cum congregatis suis:
 Telemachum autem circumblandiebantur canes latratores,
 Neque latrabant advenientem, intellexit autē divus Ulysses 25
 Adulantes canes, & circum sonus venit pedum,
 Statim autem Eumæum verba velocia alloquutus est:
 Eumæe, certē aliquis veniet huc socius,
 Vel & cognitus alius, quoniam canes non latrant,
 Sed circum blandiuntur, pedum autem strepitum sub audio. 30
 Nondū omne dictum erat verbū, quando ejus dilectus filius
Stetit

Stetit in vestibulis, stupefactus autem irruit subulcus.

Ex autem ejus manibus ceciderunt vasa, quibus laborabat

Miscens nigrum vinum : hic autem contra venit regem :

Eumens
Telemas- Osculatus est autem ipsi caputque, & ambo lumina pulchra

Manusque ambas, tenera autem ei excidit lacryma.

chum re-
ducem Sicut autem pater suum filium benevolus amplectitur

excipit. Venientem ex longinqua terra decimo anno, (est:

Solū unicū in senectute genitū, in quo dolores multos passus

Sic tunc Telemachum divinum divus subulcus

10 Totum osculatus est circumplexus, uti mortem effugisset,

Et lugens verba velocia alloquutus est,

Venisti Telemache dulce lumen. neque te ego

Videre dicebam postquam ivisti navi ad Pylum.

Sed agè nunc ingredi te dilecte fili ut te animo

15 Delecter, inspiciens nuper aliunde intra venientem

Non enim frequenter in agrum venis, neque ad pastores,

Sed in urbe manes : sic enim tibi placuit animo

Virorum procorum providere perniciosam multitudinem.

Hūc autē rursus Telemachus prudēs cōtrā alloquutus est,

20 Erit sic amice : tui enim causa huc veni,

Ut te videam oculis, & verbum audiam.

Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis jam

Virorum alius duxit uxorem : Ulyssis certè quidem cubile

Penuria incubantium malis araneis jacet oblitum.

25 Hunc autē rursus alloquutus est subulcus princeps virorū,

Et valdè illa manet patienti animo

Tuis in domibus, ærumnosæ autem eam semper

Corrumpunt noctesque & dies lacrymantem.

Sic utique loquutus ejus suscepit æream lanceam.

30 At hic introivit, & transivit lapideum limen.

Huic autem sedem adeunti pater cessit locum Ulysses :

Telemachus autem ex altera parte retinuit clamavitque,

Sede hospes, nos autem & alibi inveniemus sedem

Stabulo in nostro, adest autem vir qui deponet.

35 Sic dixit: hic autem rursus jens sedit, huic autem subulcus

Fudit sub viridia virgulta, & pellem desuper,

Illic sedit postea Ulyssis dilectus filius,

Εση σὺν ἑσθλῶσι, παφῶν δ' ἀτόρῳσι συδῶτης·
 Εκ δ' ἄρα οἱ χεῖρῶν πίσι ἀχλὺς, τῆς ἐπιπύτο
 Κιρναὶς αἴθρα πα οἶνον· ὁ δ' * ἀντίθ' ἤλυθ' αἰακτὴς·
 Κύσσε δὲ μιν κεφαλῶν τε καὶ ἄμφω φάει κελεύ.
 Χαῖρας εἴ ἀμφοτέρω, γαλήρην δὲ οἱ ἔκπιοι δάκρυ.
 Ως ἡ πατὴρ δὲν παῖδα φιλοφροσύνῃ ἀγαπᾷζει
 Ελθόντ' ἐξ ἀπῆς γαίης δὴκα τῇ σῶσιντι,
 Μοῦσῳν τηλύγατον, τῇ ἐπ' ἀλγῶν πολλὰ * μετρήσῃ·
 Ως τί τι Τηλέμαχος θεοδῶτα δῖος ὑφ' ἑσθλῶς

22. ἀν-
 πόν
 5

Πάντα κύσι παρ' αὐτῶς ὡς ἐκ γυνάτεω φυχάντα.
 Καί ῥ' ὅλοφροσύνῃ ἐπει πεισθέντα παρ' ἑσθλῶν,
 Ἥλῃς Τηλέμαχος, γλυκερὸν φάος, εἴ σι τ' ἔγνω
 Οψιὰς ἐφάμεν ἐπὶ ὄχλῳ νηὶ Πύλοιδι·
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐστλῆ φίλοι τέκας, ὅφρα σι θυμῷ
 Τέρψομαι εἰσπράννιόν ἀλλοθι ἐνδὲν ἰόντα.
 Οὐ μὲρ γάρ π' ἴαμ' ἀχρὸν ἐπύχαι εἰδὲ νομῆας,
 Ἀλλ' ἐπιδημιόεις· ὡς γὰρ νῦν τοι εὐαδὲ θυμῷ,
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων παρ' ἑσθλῶν αἰδῶν ὅμιλον.

22. με-
 τρήσῃ.
 10

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πιπνυμῶν ἀντίον ἔειπε,
 Εἴπειτα ἔπειτα ἅπ' ἅπ' ὅτι δ' ἔπειτα ἐπὶ πύλῳ,
 Οφρα σι τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃ, καὶ μῦθον ἀκούσῃ,
 Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροισιν μῆτηρ μὲρ ἢ τις ἦδη
 Ἀνδρῶν ἀλλ' ἔγχετο· Ὀδυσσῆος δὲ πνυ εὐνῇ,
 Χῆται στυγαίων καὶ ἀργαῖα κῆται ἔχουσα.

15

Τὸν δ' αὖτε παρ' ἑσθλῶν ὄραμα ἄνδρῶν,
 Καὶ λίην κείνη γὰρ μὲρ τετληόπ' ἔχουσα,
 Τοῖσιν σὺν μεγάροισιν· οἷζυροὶ δὲ οἱ αἰεὶ
 Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχέουσα.

20

Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδῆξαντο χαλκίον ἔγχος.

Αὐτὰρ ὅγ' αἴσιν ἴν, καὶ ὑπὲρ βῆ λαίνοισιν ἐδῆν.

25

Τῷ δ' ἔδρας ἐπὶ πύλῳ πατὴρ ὑπὲρ βῆν Ὀδυσ.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ πύλῳ ἐπὶ πύλῳ, φωνήσας τε,

Ἦσ' ὅξιν· ἡμῶς ἡ καὶ ἀλλοθι δὴομῳ ἔδρας

Σταθμῷ σὺν ἡμετέρῳ· παρὰ δ' αἰθρῇ ὅς κ' ἔσται ἡσυχία.

30

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν κατ' αἶρ' ἔειπε. τῷ ἡ συδῶτης

35

Χεῖρ' ὑποχλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὑπὲρ βῆν.

Εἰπε κατὰ ζῆτ' ἐπὶ πύλῳ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.

28. 9^η Τοῖσιν * ἣ κρηῶν πίνακας παρέθηκεν συβώτης
 αὐτῷ Ὀπλίαν, ἅρα τῇ περὶ τὴν ὑπὲρ λειπόντων ἔδωκεν.
 Σίτον δ' ἰοσυμβρίας παρενέειπεν ἐν κρηίοισιν,
 Εἰ δ' ἄρα κισσούδιον κίρην μελιηδέα οἶνον.
 5 Αὐτὸς δ' αἰνέον ἔζεν Ὀδυσῆος θεοίοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' οἰεῖαθ' ἐπιῖμασθε περὶ κέρμερα χεῖρας ἰαλλόν.
 Αὐτὰρ ἔπει πόσι καὶ ἰδητύος ἐξ ἔργου ἴτο,
 Δή τότε Τηλέμαχος ἐπεσφάει δῖον ὕφορβον,
 Αἴψα, πόθεν τοι ξείνῳ ὅδ' ἵκετο; πῶς δὲ ἰσαύτως

28. 10 Ηραριν εἰς Ἰθάκην, πῖνεις ἑμμέδρα * εὐχεσάντο;
 ἰοχαιτί- Οὐ μὲρ γάρ τι ἐπιζὼν δίομαι σὺν τῷ ἰκίῳ.
 νιται, Τὰν δ' ἀπαμειβόμενον ἐπεσφάει Εὐμεινὸς συβώτης.
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι τέκνοι ἀληθῆα πάντα ἀγορεύσω.
 Εἰ μὲν Κρητίων γένεθ' εὐχεται εὐρέσασθαι

15 Φησὶ ἣ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστρα δινηθῆναι
 Πλαζόμενον ὥς γάρ τοι ἐπέκλωσεν ταῖμα δαίμων.
 Νυνὲ δ' αὖτε σπρωτῶν ἀνδρῶν ἐμὴν ἰσὺς ἀπαρτύνει
 Ἥλυθ' ἔμμεν ὥς σε σπύμεν, ἐγὼ δὲ σπὶν' ἔγχευκα λίαν

28. 11^η Ερξον ὅπως * ἐθέλεις ἰκίτης δὲ τοι εὐχεται εἶναι
 28. 12 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος ἐπεμύθεον αἰνέον ἑσθλόν
 Εὐμαι', ἣ μάλα τῷτο ἵππος θυμολγὸς εἴπεις,
 Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἶκον;
 Αὐτὸς μὲρ γένος εἰμὶ, καὶ ἔγωγε χερσὶ πίποισθα
 Ἄνδρ' ἀπαμειβόμενος, ὅτι τις περὶ πύργου χαλεπήνη·

25 Μητρὶ δ' ἐμῇ δόξα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρείζει,
 Ἡ αὐτὴ παρ' ἐμοὶ τε μῆρη, καὶ δῶμα καμίζη,
 Εὐνίω τ' αἰδομένη πόσιν δῆμιό τε φῆμιν,
 Ἡ ἡδὲ αἶμα' ἔπηται Ἀχαιῶν ὅστις ἄεστος
 Μνησται ἐνὶ μεγάροισιν αἰνὴρ καὶ πολέεσσι πόρθεος.

30 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξείνον, ἔπει τὸν ἵκετο δῶμα,
 Εἶσθε μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵμεσθε καλὰ
 Δώσω ἣ ξίφος ἄμφορες καὶ ποσσὶ πίθους.
 Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κροδίη θυμὸς τε κελεύει,
 Εἰ δ' ἐθέλεις σὺ κῆμισιν ἐνὶ σπυγμοῖσιν ἐρύξας

35 Εἵμεσθε δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἄπαινται,
 Εὐμέδρα, ὥς αἰ μὴ σε κρατερύχη καὶ ἰσχυρὸς
 Κεῖται δ' αἰ ἔμμεν ἔγωγε μετ' ἀνιστήσας ἰώμε

His autem rursus carniū lances apposuit subulcus
 Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes:
 Panem autem festinanter cumulavit in canistris,
 In poculo autem miscebat dulce vinum.

Ipse autem contra sedit Ulyssē divinum.

Hi autem in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

At postquam potus & cibi desiderium amoverunt :

Jam tunc Telemachus allocutus est divinum subulcum,

Dic sodes, unde hospes hic venit? quomodo autē ipsū nautæ

Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?

Non quidem enim ipsum pedestrem puro huc venisse.

Hunc autem respondens allocutus est Eumæus subulcus.

Certē ego tibi fili vera omnia dicam.

Ex Creta quidem genere gloriatur lata.

Dicit autem multas in hominum civitates divertisse

Errans : sic enim ei destinavit hæc deus.

Nunc autem rursus Thesprotorum virorum ex nave elapsus

Venit meum ad stabulum, ego autem tibi præbebo.

Fac quomodo vis, supplex autem tibi dicit esse,

Hunc autem rursus Telemachus prudens allocutus est,

Eumæe certē hoc verbum triste dixisti:

Quomodo enim jam hunc advenam ego suscipiam domi?

Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus ausus sum

Virum expellere, quando prior sævit.

Matri autem meæ bifariam animus in mentibus cogitat,

An illic apud me maneat & domum curet,

Lectum venerans mariti populique famam:

An jam simul sequatur Achivorum quicumque optimus

Spondet in domibus vir & plurima det:

Sed certē hunc hospitem, quoniam tuam venit domum

Induam ipsum chlænámque vestémque indumenta pulchra.

Dabo autem ensē utrinque acutū & pedibus calciamenta,

Mittam autem quò ipsum cor animusque jubet.

Si autem vis tu excipe in stabulis eum detinendo:

Vestes autem huc ego mittam, & panem omnem

Ut comedat, ne tibi sit tædio & socijs.

Illic autem non ipsum ego ad procos sinam

5

10

15

20

Telemachus de hospite quaerit & patre non agnoscit.

25

30

35

Ire,

Ire, valde enim injustam injuriam habent,
 Ne ipsum convicietur, mihi autem dolor esset gravis :
 Facere autem difficile quid eum qui inter plures existat,
 Etiam si vir sit robustus, quoniam multò potentiores sunt.

Ulysses
 Telemachus
 ablo-
 quitur.

Hunc autē rursus alloquitur multū tolerans divus Ulysses,
 O amice, quoniam mihi & respondere fas est,
 Certè valdè mei laceratum est audientis dilectum cor.
 Qualia dicitis procos injusta excogitasse
 In domibus invito te, talis qui sis:

- 10 Dic mihi an voluntarius consumeris, an te populi
 Oderunt per populum sequentes Dei vocem ?
 An consanguineos accusas, quibus vir
 Pugnantibus confidit & si magna contentio movetur.
 Utinam enim ego sic juvenis essem, hoc in animo,
 15 Vel filius ex Ulyssē strenuo, vel & ipse
 Veniret errans (adhuc enim & spei fatum)
 Protinus omnino meum caput incideret alienus vir,
 Si non ego illis detrimeptum omnibus essem
 Profectus in domum Laertiadæ Ulyssis.
 20 Si autem rursus me multitudo superaret solum existentem,
 Vellem potius in meis interfectus domibus
 Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre.
 Hospites indignis modis tractantes, famulâsque mulieres
 Violantes fœdè in domibus pulchris,
 25 Et vinum exhaustum, & cibum comedentes
 Temerè ita indefinenter inutili in opere. (tus est,

Telemachus
 Ulyssē
 ablo-
 quitur.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà alloquu-
 Tibi enim ego hospes valdè verè dicam,
 Neque mihi omnis populus iratus molestus est,
 Neque consanguineos accuso, quibus vir

- 30 Pugnantibus confidit & si magna lis moveatur.
 Sic enim nostrâ progeniē solam quasi singularē fecit Jupiter
 Solum Laërtem Arcisius filium genuit.
 Solum autem rursus Ulyssē pater genuit : at Ulysses
 35 Solum me domibus generans liquit, neque adjutus est,
 His nunc inimici valdè infiniti sunt in domo,
 Quotquot enim in insulis dominantur optimi,

Dulichio-

Ερχομαι· λίλυ γδ ἀπέσθαιον ὄρεον ἔχουσι,
Μη μιν κερτο μίωσιν, ἔμρι δ' ἄχος ἰοσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλίον τι μὲν πηλείεσσιν ἰόντε
Ἀνδρῶν κ' ἰφθίμων· ἔπη πολὺ φέρπερ εἰσὶ.

Τοι δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλ', ἐπεὶ θλώμεν κ' ἀμείψασθαι ἥμιν ἔπη,
Ἡμεῖς λαὸν κραυδάπιστα ἀκρόοντες φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὶ μενηστῆρας ἀπέσθαια μηχανάσασθαι
Ἐν μεγάροισι αἰεκη σέθεν τοιούτω ἰόντε.

Εἰπέ μοι ἦτις ἐκὼν ὑποδάμεισσαι, ἢ τί γ' ἀλλοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἵπασσόμενοι θῆε' ὁμφῆ,
Ἡπὲρ κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι· οἷσι γὰρ αἰνὴρ
Μαρναμένοισι πίποθι, κ' εἰ μίγα νείκης ὄρηται.
Αἱ γδ' ἔχον ἔτι νῆε' αἴλω τῇ δ' ἐὼν θυμῷ,

Ἡ πάντες ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦτις κ' αὐτὸς
Ἐλθὼν ἀληπύων· (ἐπὶ γδ' κ' ἐλπίδες αἴσαι)
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμῆς κρήναις παρὰ πύλαις φάσ,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κρηὲν παύωσι γυναικῶν,
Ἐλθὼν ἐς μεγάρον Λαερτιάδην Ὀδυσῆος.

Εἰ δ' αὖ με πληθύνει δαμνασάμετο μοῦνον ἰόντα,
Βυλαίμεν κ' ἐν ἐμοῖσι κρατερὸν ἄνδρα μέγαροισι
Τισιάνδρην, ἢ Πάριον γ' αἰνὴν ἀφείκα ἔργ' ὄρεσθαι.
Ζεῖναις τε συφιλιζομένοισι, δμῶας τε γυναικάς
Ρυσσέζοντας ἀφελίως κτ' δώματα κηλαί.

Καὶ εἶπεν Διφρυσσόμενον, κ' οἶτον ἔδοντας
Μαῖψ' αὐτὸς ἀτίλεσεν, ἀνιούσῃ ἐπὶ ἔργῳ.

Τοι δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἴδδων,
Ταὶ γδ' ἰὼν τοι ξοῖσι μάλ' ἀτρεκέως ἀγρεύουσιν,
Οὐτὶ τέ μοι πᾶς δῆμος ἀπὸ χθονὸς χαλεπαίνει,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσι γὰρ αἰνὴρ
Μαρναμένοισι πίποθι, κ' εἰ μίγα νείκης ὄρηται.

Ὡδὲ γδ' ἤμετέρῳ γυνὴν μοῦνον σὺ Κροτίαν·
Μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσι· ἣ δ' ἔπειτα,
Μοῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ Πύριον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς.

Μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι περὶ λίπιν, ἐδ' ἀπένηται.
Τῶν κ' ὧν δυσσώμεις μέλα μύρται εἰς ἐὼν οἶκον.
Ὅσσοι γδ' ἐνέσσιον ἱπικροτέεσσιν ἄεσται,

- Δαλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακυνθῷ,
 ἦ δ' ὅσοι κραναῶν Ἰθάκῃ κατακειρομένοισιν.
 Τόσοι μητὶρ ἐμβὰ μινῶνται, τρύχουσι ἣ οἶον.
 ἦ δ' ἄτ' ἀριεῖται συμεθ' ἰάμεθ', ὅτε τελευτήσῃ
 5 Ποιῆσαι δυνάται. τοὶ ἣ φθινύθουσιν ἔδοντες
 Οἶκον ἰμέθ', πάρα δὲ με λήξουσιν αἵετοι καὶ αὐτὸν.
 Ἀλλ' ἤτοι μὲρ ζῶντα θεῶν ἐσθλὰ ζῶντες κείνται.
 Ἀτὰρ, σὺ δ' ἔρχοιο πόσον, ἐχέφρονι Πύρρῳ περὶ
 Εἴφ' ὅπ' οἱ πᾶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλλου εἰλήλυθε.
 10 Αὐτὰρ ἐγὼ αὐτῷ μύθῳ, σὺ ἣ δειῶθ' ἰνέειξ,
 Οἷα ἀπαχθείας, τῶν δ' ἄλλων μὴ τις Ἀχαιῶν
 Πευθέειν. πολλοὶ γὰρ ἰμέθ' ἔκαστ' ἀποκτείνονται.
 Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφησ' Εὐμαχίῃ συβῶντα,
 Γιγνώσκω, φρονέω· τί γὰρ δὴ νοέοντι κτελεύεις.
 15 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὶ καὶ ἀτρεκέως καταλέξῃς,
 Εἰ καὶ Λαέρτη αὐτῶν ὁδὸν ἄγχιλος ἔλθῃ.
 Δυσμάρων ὅς τ' ἐπὶ Ὀδυσσῆϊ μίγ' ἀχέων
 Ἔργα τ' ἐποπτεύσκει, μετ' ὁμῶν δ' ἐπὶ οἴκῳ
 Πῖνε καὶ ἡδ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγῃ.
 20 Αὐτὰρ ἰὼν ἐξ ἧς σὺ γὰρ ἄρχοιο Πύρρῳ δέ,
 Οὐ πῶ μιν φασὶν Φαίηδον καὶ Πειρῶν αὐτῶν.
 Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στυγερὰ τέλει τε
 Ἡσσαι ὀδυρόμενοι, φθινύθει δ' ἀμφ' ὅσσοι φιν χεῖρας.
 Τοὶ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι μῶδε,
 25 Ἀλχίον, ἀλλ' ἔμπεδος μιν ἰάσσεαι, ἀχτύμῳ δὲ πῶ.
 Εἰ γάρ πως εἴη αὐτὰ χεῖρα πάντα βροτοῖσι,
 Πρῶτον κεν τῷ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἀχθείας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀχρὸς
 Πλάζεσθαι μετ' ἐκείνῳ. αὐτὰρ ὥσθ' ἐμπίθεο οἰκῆν,
 30 Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνόμεν ὅτι πάριστα
 Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαχθείης γέροντι.
 Ἦρ᾽, καὶ ὅρσι συφορέον· ὃ δ' εἴλετο χερσὶ πύλλου.
 Διοτάρῳ δ' ὕπο ποσσὶ πόλιν δ' ἴεν. ἔδ' ἄρ' Ἀθώλῳ
 Λήθην δάπεδον ἔσθλ' ἐκὼν Εὐμαχίῃς ὑφ' ὅσος.
 35 Ἀλλ' ἤγε χεῖρ' ἤλθε, δέμας δ' ἦκετο γυναικὶ
 Καλῇ τε μετρίῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἐδύη.
 Στῆ ἣ κατ' ἀντίθρονον κλισίης Ὀδυσσῆϊ φασαῖεσσι.

Dulichioque Samóque & nemorosa Zacyntho,
 Vel quicumque per asperam Ithacam dominantur,
 Tot matrem meam petunt, consumunt autem domum.
 Hæc autem neque negat odiosas nuptias neque finem
 Facere potest : hi autem corrumpunt comedentes
 Domum meam, citò autem me destruent & ipsum.
 Sed certè quidem hæc deorum in genibus jacent.
 Amabo, tu autem vade citò, prudenti Penelopæ
 Dic ei quòd salvus sum, & ex Pylo veni:
 At ego hic manebo, tu autem illuc redi
 Soli nuncians, horum autem aliorum nullus Achivorum
 Audiat, multi enim mihi mala cogitant.

¶
 Telemachus Eu-
 machum mittit ad
 matrem &
 Laërtem

10

Huic autem respondens alloquutus es Eumæx subulce,
 Cognosco, sapio, hæc jam intelligenti jubes.

Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,

15

Si & Laërti ea ipsa via nuncius veniam

Infelici: qui bucúsque quidem Ulysssem valdè dolens

Operáque spectabat, cum famulis autem in domo

Bibebat & comedebat, quâdo animus in pectoribus jubebat :

At nunc ex quo tu ivisti navi ad Pylum,

20

Nondum ipsum dicunt comedere & bibere sic,

Neque in opera inspicere, sed suspirióque luctúque

Sedet lamentans, corrumpit autem circum ossa corpus.

Hûc autè rursus Telemachus prudēs cōtrà alloquutus est,

Mœstius & illud, sed tamen ipsum sinamus dolentes licet. 25

Si enim utique suo arbitrio percipi possent omnia ab homi-

Prius patris caperemus reditus diem, (nibus

Sed tu nunciaturus retrò vade, neque ad agros

Erra ad illum, at ad matrem dic,

Ut famula custos festinet quàm citissimè

30

Clàm : illa enim nunciabit seni.

(menta.

Dixit certè & movit subulcum : hic accepit manibus calcia-

Ligatis autem sub pedibus ad civitatē ivit, neque Minervam

Latuit à stabulo jens Eumæus subulcus.

Sed hæc propè venit, corpore autem assimulata est mulieri 35

Pulchræque magnæque & splendida opera scienti.

Stetit autem è regione ostij stabuli Vlyssi apparens,

Neque

Neque Telemachus vidit obuius, neque intellexit,

(Non enim omnibus Dei apparent manifesti,)

Sed Ulyssesque canesque viderunt, & non latrarunt.

Blando gannitu autem ex altera parte per stabulū fugiebant.

5 Hæc autē supercilijs annuit: intellexit autē divinus Vlysses:

Exivit autem domo extra magnum murum stabuli.

Stetit autem ante ipsam: hunc autem alloquuta est Minerva.

Minerva Generose Laertiade astute Vlysses,

Vlysses
monet,

Jam nunc tuo filio verbum dic, neque occulta,

10 Ut procis morte & nece composita

ut filio se
prodar.

Eatis ad civitatem inclytam, neque ego ipsa

Diu procul à vobis ero prompta pugnare.

Dixit, & aurea virga impressit Minerva.

Vestem quidem ei prius bene lavatam & interulam

15 Posuit circum pectora, corpus autem auxit & pubertatem.

Vlysses
habitus
immita-
tu..

Retrò autem nigro colore evasit, genæ autem extensæ sunt:

Nigri autem facti sunt capilli circum barbam.

Hoc quidem sic facto, retrò ivit, at Vlysses

luit in stabulum, stupuit autem ipsam dilectus filius.

20 Timens autem ex altera parte jecit oculos ne Deus esset,

Et ipso compellato verba velocia allocutus est,

Alius mihi hospes apparebas nuper quàm coràm,

Alia autem vestimenta habes, & corpore neque item similis.

Certè aliquis deorum es, qui cælum latum habitant.

25 Sed placatus sis, ut tibi grata demus sacra,

Et aurea dona facta, parce autem nobis.

Vlysses
filio se
prodit.

Huic autem respondit postea pertolerans divinus Vlysses,

Non aliquis Deus sum, cur me diis assimiles?

Sed pater tuus sum, cujus gratia tu suspirans

30 Pateris dolores multos violentijs susceptis virorum.

Sic loquutus, filium osculatus est, per autem genas

Lacrymabat in humū, antè autē tenebat indefinenter semper

Telemachus autē (nondū n. persuasus fuerat suū patrem esse)

Rursus ipsum verbis respondens alloquutus est,

35 Non tu Ulysses es pater meus, sed me Deus

Decipit, ut item magis lugens suspirem.

Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitat

Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἰδὲν ἀντίον, εἰδ' ἐσέησεν
(Οὐ γάρ πω πάντας Θεοὶ φαίνονται ἐν ἀργείοις)
Ἀλλ' Οδυσσεύς τε κωῖες τε ἰδὲν καὶ ῥ' ἐχρύλασσε,
Κρυζήμεν δ' ἐτέρωσι Διὶς παρθενίῳ φέβησιν.

Ἡ δ' ἄρ' ἐκ' ὀφρύσι νεῦσι· ἰόησι ᾗ δὲ Οδυσ.
Ἐκ δ' ἤλθεν μοι γέροντι παρὲς μέγα * ταχέον αὐλῆς.
Στῆ ᾗ πέριθ' αὐτῆς· τὴν ᾗ αὐτοσίειπιν Ἀθλιώη,

5

5
28
γκίον

Διογανὲς Λαιρπαῖδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεύϊ,
Ἡδὴ μῶ εἴπῃ περδὶ ἐκ * Φάο, μετ' ἐπίκεινθι,
Ὡς αἶν' μνηστῆρσιν θάματα καὶ κῆρ' ἀρεσθύνει
Ερρησθον αὐτῇ ἄνδρ' ἀεικλυστόν· εἰδ' ἐγὼ αὐτῇ
Δηρὸν δάπν' σφῶϊν ἱστῶμαι μνηστῆρα μοχλῶν.

10

Ἡ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπιμείσασατ' Ἀθλιώη.
Φάρος μὲν οἱ πρῶτον ἐν πλοῖσις ἡδὲ χιτῶσι
Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δῖμας δ' ἄφικαι καὶ ἔβλεν,
Ἀψ' ᾗ μιλαγγεργίης γάνετο, γκαθμοὶ ᾗ πίνουσαν·
Κυανίαν δ' ἐγάνετο ἰθιερῶδες ἀμφὶ γάνειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξατο, πάλιν κίεν' αὐτὰρ Οδυσ.
Ἥϊν ἐς κλιτίῳ, θάμεθεσι δὲ μιν φίλος ἦες.

15

Ταρβήσας δ' ἐτέρωσι βάλ' ὄμματά, μετ' Θεὸς ἦη,
Καί μιν Φωνήσας ἔπα πτόρρ' ἐντα αὐτοσφύδα,

20

Ἀλλοῖός μοι ξεῖνε Φωνῆς τίον ἢ πέριθ' ἦν,
Ἀλλὰ ᾗ εἶματ' ἔχες, καὶ τοι χρῶς ἐκ' ἐθ' ὀμοῖ *.
Ἡ μόλα τίς θεός ἐστι τοῖ ἐργον ἐνέω ἔχουσιν.

Ἀλλ' ἔλεθ', ἵνα τοι κεχαρισμῶν δῶσω μὲν ἱερῶ,
Ἡδὲ χρύσεια δῶρω τιτυμῶν. Φείδω δ' ἡμίον.

25

Τόν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Οδυσ.

Οὐτίς τοι Θεός εἰμι· τί μ' ἀναιάτοισιν ἱίσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τίός εἰμι, τῷ εἵνεκα σὺ στυγάζων

Πάγχος ἄλλα πολλὰ, βίας ὑποδύμῳ ἀνδρῶν,

30

Ὡς ἄρα Φωνήσας ἦν κῦσε, καὶ δ' ᾗ παρθεῶν
Δάκρυον ἦκε χαμῶζε· πέριθ' δ' ἔχων λιμὸς αἰεί.

Τηλέμαχος δ' (εἰ γάρ πω ἐπέειπε δὴ πατὴρ αἰεί)

Ἐξωπὶς μιν ἔπειτα ἀμειβόμενον αὐτοσίειπιν,

Οὐ σύγ' Οδυσσεύς ἐστι πατὴρ ἐμός· ἀλλὰ με Δαίμων

35

Θίλγει, ὅφρ' ἔτι μῶλλον ὀδυρόμενον στυγάζων.

Οὐ γάρ πως αἶν' ἀνητὶς ἀνὴρ τῷδε μηχανώμετο

Ὡ αὐτῷ με νόσ', ὅτι μὴ θεοὺς αὐτοὺς ἐπιλήθων,

Ῥηϊδίως ἐγὶ λων θίη τίον εὐδὲ μέροντα.

Ἡ γάρ τοι τίον ἦσθα γέρον κ' ἀφ' ἑκά εἴσο.

Νῦν δ' ὅτιοισιν ἰοικας οἱ ἔρχον ἐνυῶν ἔχουσι.

5 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ.

Τηλέμαχ', ἔσσι τοῖσι φίλοι πατέρ' ἐνδον ἰόντες

Οὐτέ τι παμφόζην παλαιῶσι εἴτ' ἀγάσασθαι.

20. γαίρ Οὐ μὲν γάρ τοι ἐτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσ.

21. Αἶψ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παῖδ' ἡγεῖσθαι ποδάτ' ἀναιγλάς,

10 Ἠλυθον εἰκός τ' ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.

Λύπερ τοι τὸδε ἔργον Ἀθλῳαῖης ἀγγελίης,

Ἡ τί μοι τοῖον ἔηκεν ὅπως ἔηλε; (διώσεται γδ')

Ἄλλοτε μὲν πῶχ' ἐσαλίσιον, ἄλλοτε δ' αὐτὸ

Ἀνδρὶ τίον κ' ἡγεῖσθαι παῖδ' ἐνθάδ' ἔχουσι.

15 Ῥηϊδίον δ' ὅτιοισι τοῖσι ἔρχον ἐνυῶν ἔχουσι,

Ἡ μὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσται.

Ὡς ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔειπε Τηλέμαχος δ'

Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἰοδλὸν ὁδὸν ἵτο δαίκευα λείων.

Ἀμφοτέρωσι δ' ὅτιοισιν ὑφ' ἑμέρος ἄρτο γόοιο.

20 Κλαῖον δ' ἰλιγίως, ἀδινώπτερον ἢ τ' οἶνοιο

Φλυῶν ἢ αἰγυπτοῖσι γαμψόφυλλος, οἷσι τε τέκνα

Ἀχρόται ἐξείλοντο πύργους πεπτεῖναι γυνιάδ.

Ὡς ἄρα τοῖς γ' ἐλεφόνδ' ὑπ' ἐφ' ἑρῶσι δαίκευον εἴδον.

Καὶ νῦν ἐδύετο μύροισιν ἰδὺ φάσθαι ἡλίοιο.

25 Εἰ μὴ Τηλέμαχος δ' ὥσπερ φωνῶναι ὦν πατέρ' αἶψα.

Ποίη γδ' νῦν διῦρον πατέρ' φίλοι νῆσι σε ναῦται

20. ἰνυα Ἡ γὰρ τοῖς ἐνθάδ' ἰνυαί; πῖνες ἑμυδραὶ γὰρ ἐνθάδ' ἰνυαί;

21. Οὐ μὲν γάρ τοι σε πῖνες εἴομαι ἐνθάδ' ἰνυαί.

Τοῖς δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσ.

30 Τοι γδ' ἐγὼ τοι τέκνον ἀληθείην κατελέξω,

Φαίηκίς μ' ἄρα γὰρ ναυσίκλυτοι, οἳ τε κ' ἄλλους

Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅπως σφῆας εἰσαφίκηται.

Καί μ' εὐδογ' ἐν νῆσσι ἰπὶ πόντοισιν ἄρποντες

Καί τ' ἔπειτα εἰς ἰθάκην, ἔπειτα δὲ μοι ἀγλαὰ δῶρα.

35 Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλλας, ἰοδλὸν δ' ὑφαντῶν.

Καὶ πὰρ μὲν ἐν αὐτῇσιν θεῶν ἰότητι κίονται.

Νῦν δ' αὖ διῦρ ἰθάκην ἐποδηρομένησιν Ἀθλίῃς,

Suo ipsius animo, quando non Deus ipse adveniens
Facile volens statuatur juvenem & senem.

Certè enim nuper eras senex, & indecenter indutus eras,
Nunc autem Dijs similis es, qui cœlum latum habitant.

Hunc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses, &
Telemache, non te decet dilectum patrem intus cùm sit
Neque demirari valdè, neque stupere.

Ulysses
filio.

Non quidem enim amplius alius veniet huc Ulysses.
Sed hic ego talis passus mala, multis autem toleratis malis
Veni vigesimo anno ad patriam terram.

10

At hoc opus Minervæ prædatrixis.

Quæ me talem posuit quomodocunque voluit (potest enim)
Aliquando quidem pauperi similem, aliquando autem rursus
Viro juveni pulchras circum corpus vestes habenti.

Facile autem Dijs qui cœlum latum habitant,
Et gloria illustrare mortalem hominem & malo afficere.

15

Sic loquutus sedit: Telemachus autem
Circumfusus patrem bonum lugebat lacrymas fundens.

Ambobus autem his desiderium obortum est luctus.

Flebant autem stridulè abundantius quàm aves (los 20
Ossifragæ aquilæ, vel vultures curvæ unguibus quibus pul-
Rustici excipiunt, antequam volatiles sint.

Sic hi miserabiliter sub supercilijs lacrymam fundebant.
Et lugentibus occidisset lumen Solis,

Nisi Telemachus allocutus fuisset suum patrem statim.

25

Quali enim huc pater navi te nautæ
Duxerunt in Ithacam? qui esse dicebant.

Telemachus
patrem al-
loquitur

Non quidem enim te pedestrem puto huc venisse.

Hûc autè rursus allocutus est laboriosus divinus Ulysses:

Namque ego tibi fili veritatem apertè dicam.

30

Phæaces me duxerunt navibus inclyti, qui & alios

Homines mittunt quisquis ipsos adiverit.

Et me dormientem nave veloci in pontum ducentes,
Deposuerunt in Ithacâ, dederunt autem mihi splendida dona,
Æsque aurumque copiosè, vestemque textam.

35

Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio jacent.

Nunc autem rursus huc veni admonitionibus Minervæ,

Ut

Ut inimicis de cæde consultemus.

Sed agè mihi procos numero recense,

Ut sciam quòtque & quiviri sint.

Et meo in animo strenuo agitato consilio

5 Considerabo, si nos poterimus adversari

Soli sine alijs. & quæremus alios.

(tus est,

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà alloquu-

O pater certè tuam magnam gloriam semper audiui,

Manibúsque bellicosum esse, & prudentem consilio,

10 Sed valde magnum dixisti: stupor me habet, neque esset

Viros duos multis & fortibus pugnare.

Procorum autem neque decas una, neque duæ solæ,

Sed multò plures. citò autem scies hîc numerum.

Telemachus re- Ex quidem Dulichio duo & quinquaginta

15 Juvenes electi, sex autem famuli sequuntur.

cenfet Ex autem Samo quatuorque & viginti juvenes sunt.

patrinu- Ex autem Zacyntho viginti sunt viri Achivorum.

merum Ex autem ipsa Ithaca duodecim, omnes optimi.

procorū. Et ipsis simul & Medon præco & divinus cantor.

20 Et duo servi scientes epulas facere:

Hos si omnes aggredideremur qui intus sunt,

Vide ne multū amare & graviter petulantias illas expēderis:

Sed tu si potes aliquem adiutorem extogitare,

Animadvertē, qui nobis auxilietur prompto animo.

25 Hunc autē rursus allocutus est laboriosus divus Ulysses:

Tibi enim ego dico, tu autem considera & me audi,

Et cogita si & nobis Minerva cum Jove patre

Sufficiat, an adhuc alium adiutorem cogitabo?

Hunc autē rursus Telemachus prudēs contra allocutus est,

30 Boni hi adiutores quos dicis

Altè in nebulis sedentes: quique & alijs

Viris dominantur & immortalibus Dijs.

Hūc autē rursus alloquutus est pertolerās divinus Vlysses,

Non quidem illi multo tempore separatim erunt

35 A pugna forti, quando procis & nobis

In domibus meis robur judicabitur Martis.

Sed tu quidem nunc vade simul aurora apparente

Domum,

Οφρα κι δυσμῆρισι φέει πέρα βαλίσσινδρ.
 Αλλ' ἄγε μοι μετῆρες ἀεθλήσας κηπέλιζον,
 Οφρ' εἶδέν ὅσσοι τε κ' οἵ πινε φίλες οἶα.

Καί κεν ἐμὸν κ' ἑμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας.

Φρόσσομαι ἔκιν νῶϊ διωησόμεθ' ἀνηφήσοθ'
 Μοιῶν ἄνινδ' ἄλλων, ἣ κ' διζήσομεθ' ἄλλας.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι λῶδαι,

Ω πάτερ, ἦτοι σῶο μίγα κλέος αἶν' ἄχουον,
 Χεῖρας τ' αἰχμητῶν ἵδραι κ' ἐπιφρονα βαλῶν.

Αλλὰ λίλυ μίγα εἶπες· ἄγε μ' ἔχ' ὅδ' κεν εἴη

Ἀνδρὶ δὴν πολλοῖσι κ' ἰφθίμοισι μάχαλ.

Μνηστῆρων δ' ἄτ' ἄρ' δικὰς ἀπείκεις, ὅδ' ὅδ' οἶα,

Αλλὰ πολὺ πλείονες· ταχὰ δ' οἴσται σὺ τὰδ' ἀεθλόν.

Ἐκ μὲν Δαλχίοιο δὴν κ' πεπτήκοντα

Κῦροι κικεμῆροι· ἐξ ᾗ δ' ὀρυσσῆρες ἵππωνται.

Ἐκ ᾗ Σάμης πύσυχες τε κ' αἶσσι κυῦροι ἵπποι.

Ἐκ ᾗ Ζακύνθῃ ἵπποι ἐκίχουσι φῶτις Ἀχαιῶν.

Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυοκαὶ δίκῃ πάντες ἄρσται·

Καὶ σφιν ἅμ' ἐπὶ Μίδων κῆρυξ κ' θοῖ' αἰοίδες,

Καὶ δδιδὼ θηρά ποντε δαήμονι δαιτσοσυνάων.

Τῶν ἔκιν πέντε ἀντήσουρ' ἵπποι ἰόντων,

Μὴ πολὺ πικρὰ κ' αἰνὰ βίαις ἀντίσσαι ἐλθῶν.

Αλλὰ σὺ γ' εἰδωλόσται πν' ἀμυνώτορα μερμηρίζαι,

Φραζέιν, ὅ κεν πε νῶϊν ἀμυνῶι παρ' ὅρου θυμῷ.

Τὸν δ' αὖτε παρσίειπε πολύτλας δι' Ὀδυσ·

Τοι γδ' ἐγὼν ἱέω, σὺ ᾗ ζῶντιο, καὶ μεν ἄχουσον,

Καὶ φράσται εἰ κ' νῶϊν Ἀθλῶν ζῶντι Διὶ πατρὶ

Ἀρξέται, ἥ τι ν' ἄλλοι ἀμυνώτορα μερμηρίζω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι λῶδαι,

Ἐδλῶ τοι ζῶντι γ' ἵπαμυνώτορες τοὺς ἀγροεῖας,

Υψὶ περ σὺ νειφέσαι κρητῶν, ὅτε κ' ἄλλοις

Ἀνδράσι τε κρατέουσι κ' ἄθανάτοισι θεοῖσι.

Τὸν δ' πῦτε παρσίειπε πολύτλας διὸς Ὀδυσ·

Οὐ μὲν τοι κείνῳ γὰρ πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἵστατον

Φυλόπιδος κρατερῆς, ὅππῃ μετῆροσι κ' ἡμῖν

Ἐν μεγάροισιν ἐμῶσι μὲν κ' ἐρένται Ἀρη.

Αλλὰ σὺ * μὲν νῶϊ ἔρχου ἅμ' ἡοὶ Φαινομένηφι

9

10

15

20

25

30

35

29. μὲν
νυν

Οἷμα δὲ, καὶ μνηστῆρας ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει.
 Αὐτὰρ ἐμὲ πρὸς τὸ αὖτε συκώτης ὕστερον ἄξει,
 Πτωχῶ λυγρὰ λίπε σφαλίκιον ἔδδ' ἔρεσσι.
 Εἰ δὲ μ' ἀπμήσουσι δόμοι καὶ τε, σὶν ἧ φίλον κῆρ

5 Τετλάτω σὺ στήθεσσι, κρατῶς πάχοντος ἐμεῖο,
 Ἡ γὰρ καὶ λείψ' ἔδωκε ποδῶν ἱλασσι θυράζε.
 Ἡ βίλιπιν βαλῶσι· σὺ δ' εἰσσεύων ἀνιχνύε.
 Ἀλλ' ἦτοι παύσεαι ἀνὰ γυῖα ἀφροσυνάων,
 Μελιχίοις ἐπίσσι τῶνδε θυμῶν· οἱ δὲ τίς ἐχέ

10 Πείσονται· δὴ γὰρ σφί περ ἔσται αἴσιμον ἤμαρ.
 Ἀλλο δὲ τίς ἱεῖν, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλειο σῆσιν.

15. αὖ. Οκτόπ' * καὶ πολυδύλος ἐνὶ φρεσὶ θῆσει Αθλόη,
 Νεύσω μὲν τίς ἐγὼ καὶ Φαίλῃ· σὺ δ' ἔπειτα ρήσας
 Οὐσά τίς ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τύχαια κῆται,

15 Ἐς μυχὸν ὑψηλῇ θαλάμῳ καταΐτωαι ἀείρας
 Πάντα μέγ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακῆς ἐπίσσι
 Παρφαλά, ὅτι κέν σε μετὰ δῶσειν ποθήοντες,
 Ἐκ κρητὺ κατέθηκα, ἵκει ἑκάπ' τοῖσιν ἱάκει
 Οἷά ποτε Τροίηνδ' ἐκὼν κατέλειπιν Ὀδυσ·

20 Ἀλλὰ κατέκισσε ὅσον πυρὸς ἵκετ' αὐτῇ.

20. δὲ π. Πρὸς * δ' ἐπ' μοι τόδ' ἐμείζει ἐνὶ φρεσὶ θῆσει Κροῖων,
 καὶ τόδ' Μηπως εἰναθίγνις, ἔρει στήθεσσι σὺ ὑμῖν,
 Ἀλλήλους τρώσῃ, καὶ λαχώνητι τί δαίτω
 Καὶ μνησῶ· αὐτὸς γὰρ ἐφίλειται ἀνδρὶ σίδηρος.

25 Νῶϊν δ' οἰοῖσιν δύο φάσκανα καὶ δύο δαῦρε
 Καλλιπίειν, καὶ δαίᾳ βοάχρεια χρυσὸν ἐλίσσ'
 Ὡς αἰ ἐπιθύσαντες ἰλοίμεθα. τοῖσι δὲ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηνᾶν θέλλει καὶ μητίετα Ζεὺς.
 Ἀλλο δὲ τίς ἱεῖν, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλειο σῆσιν,

30 Εἰ ἱπὸν γ' ἴμος ἴσσι καὶ αἵματι κατὰ στήθεσσι,
 Μῆτις ἔπειτ' Ὀδυσῆ' ἀκρυοσάτω ἐνδόν ἱόντες,
 Μῆτ' οὐδ' Ἀείρτης ἴτω τό γε, μήτε συκώτης,
 Μῆτε τις οἰκῶν, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια.
 Ἀλλ' εἰοί σὺ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γυῖα καὶ ἰδῶ.

35 Καὶ κατὰ δμῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀνὰ πύργῳ,
 Ἡ μὲν ὅπου τις γὰρ τίς καὶ δεῖδιε θυμῷ,
 Ἡ δ' ὅπως ἐκ ἀλίσγει, σὶ δ' ἀπμαῖ τοῖον εἶσσι.

Domum, & procis superbis loquere.

At me ad civitatem subulcus postea ducet,

Pauperi tristi similem & seni.

Si autē me inhonorabū in ædibus tuus autē dilectus animus

Toleret in pectoribus malè patiente mei

Et si per domum pedibus trahent foras,

Vel telis percutient, tu autem inspiciens tolera.

Sed certè cessare jube insipienti,

Suavibus verbis compellans: hi autem tibi non

Parebunt, jam enim ipsis adest fatalis dies.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.

Quando multi consilij in mentibus ponet Minerva.

Annua quidem tibi ego capite: tu autem postea intelliges.

Quæcunque tibi in domibus Martia arma jacent,

In secessum alti thalami depone elevando

Omnia valdè, at procos mollibus verbis

Alloquere, quando te inquirent cupientes,

Ex fumo deposui: quoniam non his similia sunt,

Qualia quondam ad Trojam proficiscens dereliquit Vlysses

Sed deturpam sunt, quantum ignis ivit vapor.

Adhuc autem mihi hoc majus in mentibus posuit Saturnius

Ne quando vino domiti, concitata contentione inter vos,

Alios invicem vulneretis, scædetis autem convivium

Et sponsalia, ipsum enim trahit virum ferrum.

Nobis autem solis duos enses, & duas lanceas

Relinque, & duo scuta manibus capere.

Sic imperu facto accipiemus, hos autem postea

Pallas Minerva decipiet & consiliarius Jupiter.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis,

Si verè meus es, & sanguinis nostri,

Ne quis postea Ulyssēm audiat esse:

Neque igitur Læertes sciat hoc neque subulcus,

Neque aliquis domesticorum, neque ipsa Penelope,

Sed soli tuque egoque mulierū cognoscamus rectitudinem,

Et tuos famulos viros adhuc tentemus:

Et quidem ubi aliquis nos honorat, & timet animo,

Et qui non curat, te autem inhonorat etiam qui talis sit.

Vlysses
Telemachus in-
struit,
quid fa-
ciendū.

§
ubi ad
procus
venerunt

10

15

20

25

30

35

Hunc autem respondens alloquutus est illustris filius,
 O pater, certè meum animum & postea puto
 Cognosces, non quidem enim focors mollicies tenet
 Sed non hoc lucrum ego fore puto

9 Nobis ambobus, te autem considerare jubeo.

Diu enim sic cognosces unumquemque tentans
 Opera incipiens : hi autem in domibus quieti
 Res devorant præter modum, neque est parcitas.
 Sed certè te mulieres ego discere jubeo,

10 Quæ te inhonorant, & quæ sævæ sunt.

Virorum autem nondum ego per ædes vellem
 Nos tentare, sed postea hæc labora,
 Si verè adhuc scis Jovis portentum ægiochi.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur,

15 Hæc autem postea Ithacam deducta est navis benè fabricata.

Quæ tulerat Telemachum à Pylo, & omnes socios.

Hi autem quando jam portum valdè profundū intra iverunt,
 Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
 Arma autem sua asportarunt magnanimi servi.

20 Statim autem Clytij portaverunt perpulchra dona.

At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis.

Nuncium dicentem perprudenti Penelopæ,

Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem jussit
 Civitatem ad navigare, ut non timens in animo.

25 Potens regina teneras lacrymas fundat.

Hi autem obvii fuerunt præco, & divinus subulcus,

Ejusdem gratia nuncij, dicturi mulieri.

Sed quando jam iverunt domum divini regis,

Præco quidem medijs in ancilis dixit:

30 Jam tibi regina dilectus filius venit.

Penelopæ autem dixit subulcus propè astant,
 Omnia quæcunque ei dilectus filius jussit loqui.

At postquam omne præceptum denunciavit,
 Perrexit ad sues, liquit autem sepraque domumque,

35 Proci autem tristati sunt, mœssi suntque in animo,
 Atque exiverunt domo apud magnum murum atrij,
 Illic autem ante januas foderunt.

Nuncia-
 tur Tele-
 machum
 redijisse.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ἀποσιφώνει Φαίδιμος ἥδ' ἐκ
 Ω πάντες, ἥτοι ἔμην θυμὸν καὶ ἐπὶ πᾶσι γ' οἷον
 Γινώσκαι· ἔμην γάρ π' ἡ καλὴ φροσύνη καὶ μὴ ἔχουσιν·
 Ἀλλ' ἔτι τόδ' ἐκέρδεις ἔχων ἔσταις οἷον
 Ἡμῖν ἀμφοτέρωσι· σὶ δ' ὀφραζέσθαι αἰώματα·
 Διηγεῖτο αὐτὸς εἰς ἡλικίαν πρηνήζων,
 Ἐργα μιστερόμενον· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
 Χρήματα διαρδύπλουσιν ὑπέρβοιοι, καὶ ἐπὶ φιδῶ.
 Ἀλλ' ἥτοι σὶ γυναικὲς ἐγὼ διδάσας αἰώματα,
 Αἵ τί σ' ἀπμάζουσιν καὶ ἀνιηλῖταις εἶπιν.
 Ἀνδρῶν δ' ἔκ' ἂν ἔργα καὶ παρθένους ἐθιλοίμην
 Ἡμῖας πρηνέζων, ἀλλ' ἔσταις ὥστε πίσιον.
 Εἰ ἐπὶ σὶ π' οἶσθαι Δίος τέρας αἰχμόχοιο.
 Ὡς οἱ μὲν ποιεῖται ὥς ἀλλήλους ἀγέρωνον.
 Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
 Ἡ Φέρε Τηλέμαχον Πυλόχην καὶ πάντας ἐπαίρουσιν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμὲν πολυδαίδητον εὐτὸς ἔκοντο,
 Νῆα μὲν οἷα μέλαινας ἐπ' ἡπείρωιο ἔρυσσαν,
 Τευχὰς δὲ σφ' ἀπὶέκασον ὑπὲρ θυμῶν φρεσὶ ποτιτεις.
 Αἵ τινες δ' ἐς Κλυτίοιο φέρονται ἀεικαλῖα δῶρα.
 Αὐτὰρ κήρυκα ὥρυσσαν δῶρον εἰς Ὀδυσῆα
 Ἀχιλλεύῳ ἐρίοντα ἀείφοντι Πηλεοπαίῳ,
 Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀρχῇ, νῆα δ' αἰώγει
 Ἀσπὶ δ' ἀποπλύνειν ἵνα μὴ δαίσιος εὖθι θυμῷ
 Ἰφθίμῃ βασιλῆα τέρεν καὶ δαίκευον εἴβοιο.
 Τῷ δ' ἱερῶν κτήνῳ κῆρυξ καὶ Δίος ὑφορβός,
 Τῆς αὐτῆς ἑκ' ἀχιλλεύς, ἐρίοντι γυναικί.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκοντο δῶρον Δαίς βασιλῆα,
 Κῆρυξ μὲν ἴα μίσσησι καὶ δμῶῃσι ἵππειν,
 Ἢδη τοὶ βασιλεὺς φίλος παῖς εὐλήλεσθε.
 Πηλεοπαίῳ δ' εἴπι συδῶτης ἄγχι ὤφρατος
 Πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς αἰώγει μνηστράων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσι ἐφημερσίην ἀπένειπε,
 Βῆ ῥ' ἱδρᾶναι, μετ' ἕας, λίπε δ' ἔρκια τι μέγα ἔργον τι.
 Μηστῆρες δ' ἀχέοντο κατήφοντα τ' εὖθι θυμῷ.
 Ἐκ δ' ἤλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 Αὐτῷ δ' ὥσπερ ἔργον θυμῶν ἐδρόοντο.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύδου παῖς ἦρχ' ἀγρεύων,

ὦ φίλοι, ἡ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τιτίλισται
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· Φάμῳ δέ οἱ ἔτι τίλειται.

Ἀλλ' ἄγε ἡὖ καὶ μέλαιναν ἐρύσομεν ἥπης ἀείσῃ·

5 Ἐσθ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε πύχιστα
Κόιντας ἀγείλωσι· ἥνῃς οἰκόνδε νέεσθαι.

Οὐκὼν πάντες εἶραθ' ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομεν ἰδὲ νῆα,

Στρεφθεὶς ἐν χώρῃσι λιμὲρ πολυβουθεὶς ἐν τῇς,

Ἰσά τε σῖζοντας, ἐριμέα τε χερσὶν ἔχοντας

30 Η δὲ δ' ἄρ' ἐκγαλάσας * μετ' ὧν ἐπὶ πύργοισι,
μετὶ Μῆπιν' ἐτ' ἀγχιλίῳ ὀτρυνόμεν· ὅττι γὰρ ἐνδὲν.

Φώνει· Ἡ τίς σφιν τὸδ' ἐκπύθων, ἡ εἰσιδὼν αὐτοὶ

μνηστῆ- Νῆα περιχρῶμεν, τῷ δ' ἐκ ἰδυῶντο κυχλῶναι.

ρισσι, Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνστήντες ἴδωσ' ἐπὶ θῖναι θαλάσσης.

15 Αἴψα δ' ἡὖ καὶ μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,

Τεύχεα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπερθυμοὶ θεράποντες

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγρῶν κίον ἀθροοί, ἔδδ' ἐπ' ἄλλων

Εἶων ἔτι νῆων μετακίζον ἔτι μεθύνων·

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐκείθε' ἔδδ',

20 ὦ πόποι, ὡς τὸνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυον.

Ἡμεῖσι μὲν (κῆποι) ἔξοι ἐπ' ἀκραιῶν λιμενίους

Αἶν' ἱππασύνεργι· ἄμα δ' ἠελίῳ κρηταδιῶνι,

Οὐκ ὅτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσπερμα, ἀλλ' ἐνὶ πόντι

Νηὶ θοῇ πλοίοις τριήμερον ἥν' ὀδῶν,

25 Τηλεμάχον λοχέοντες, ἵνα φθίσοντο ἰλόντες

Αὐτοὶ· τὸν δ' ἄρα τίνας μὲν ἀπήγαγεν οἰκῇδε Δαίμων,

Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζόμεθα λυγροὶ ὄλεθρον

Τηλεμάχῳ· μὴδ' ἡμῶς ὑπὸ κτύφῳ, ἔγδ' οἶον

Τάττε καὶ ζῶοντος ἀνίστασθαι παῖδ' ἔργα.

30 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βελῆτι νόῳ τε

Λαοὶ δ' ἐν ἐπὶ πάντων ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.

Ἀλλ' ἄγετι πρὶν κῆνον ὁμηγερέσσι Λαχεῖς

Εἰς ἀγρῶν. ἔγχετ' ἐμνηστῆραί μιν οἶον,

Ἀλλ' ἀπομύλαισιν, ἐρίει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστής,

35 Οὐκ ἔτι οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπττομεν, ἔδδ' ἐνὶ κρητῇ.

Οἳ δ' ἐκ αἰνήσουσιν ἀνστήοντες κακῇ ἔργα,

Μῆτι κακὸν ῥίξωσι, καὶ ἡμῶς ἐξιλάσμεν

His autem Eurymachus Polybi filius incēpit dicere,

O amici, certē magnum opus superbē perfectum est,
Telemacho via hæc, dicebamus autem ei non perfectum iri.

Sed agite navem nigram trahamus quæ optima,

In autem remiges marinos congregremus, qui velocissimē
Illis nuncient velociter domum redire.

Redeunt
ab iustis
dij pro-
ci.

Nondum omne dictū est, quando Amphinomus vidit navem

Versus ex urbe portum per profundum intra,

Velâque contrahentes, remósque manibus tenentes.

Suaviter autem ridens loquutus est procis,

10

Ne aliquem nuncium moveamus: hi autem enim intus.

Aut aliquis eis hoc dixit decorum, vel viderunt ipsi

Navem advenientem, hanc autem non poterant invenire.

Sic dixit: hi autem surgentes iverunt in littus maris.

Statim autem navem nigram in terram traxerunt,

15

Arma autem ipsis abstulerunt magnanimi servi.

Ipsi autem in concionē iverunt densi, neque aliquem aliorū

Siverunt, neque juvenum considerare, neque senum.

His autem Antinous dixit Eupitheï filius,

O amici, sic hunc virum dij malo liberarunt.

20

Dies quidem speculatores sedebant in summitatibus ventosis

Antinei
verbo.

Semper densi, simul autem Sole occidente

Nunquam in terra nocte dormiebamur: sed in ponto

Navi veloci navigantes expectabamus auroram divinam

Telemacho insidiantes, ut interficeremus interceptum

25

Ipsū, hunc autem interim quidem abduxit domum Deus,

Nos autem hic ei consultemus gravem mortem

Telemacho: neque nos subterfugiat non enim puto

Hoc vivente perfectum iri hæc opera.

Ipse quidem enim peritus consilioque mentēque.

30

Populi autem non jam omnino nobis favent.

Sed agite antequam ille cogat Achivos

Ad concionem, non enim dimissurū ipsum puto,

Sed ad iracundiā excitabit: dicet autē inter omnes surrectus,

Quoniam ei cædem gravem struimus, neque invenimus.

35

Hi autem non laudabunt audientes mala opera.

Ne quid malum faciant, & vos expellant

Antinoi
con liū
de Tele-
macho ē
medio
tollendo

Terra nostra, aliorum autem adeamus populum.
Sed præveniamus interficientes in agro procul à civitate,
Vel in via, vitam autem ipsi, & res habeamus,
Divisi ut par est inter nos, domestica autem rursus
5 Illius matri dabimus habere, & quicumque acceperit uxore.
Si autem vobis hoc verbum non placet, sed vultis
Ipsūque vivere & habere paterna omnia,
Ne ei res postea sufficienter animo dulces comedamus
Hic congregati, sed ex domo unusquisque
10 Petat uxorem dotibus inquirens: & postea
Ducat uxorem, qui plurima dabit & cui forte obtigerit.
Sic dixit, hi autem omnes quieti facti sunt silentio.

His autem Amphinomus concionatus est, & dixit,
Nisi illustris filius Aretiadz regis,

15 Qui ex Dulichio feraci frumenti herbosa
Dux fuit procis: maximè autem Penelopæ
Placuit verbis, mentibus enim utebatur bonis,
Qui ipsis prudens concionatus est & dixit,

Amphi-
nomus

20 O amici, non ego interficere volo
Telemachum, arduum autem genus regium est
Interficere, sed primū deorum interrogemus consilia,
Siquidem laudabunt Jovis magni jura,
Ipseque interficiam, hosque alios jubebo.
Si autem avertant Dei, quiescere suadeo.

proc. ce-
teros ē
Telema-
chi nece
dehorta-
tur.

25 Sic dixit Amphinomus: his autem placuit verbum.
Statim postea surrecti iverunt domum in Ulyssis,
Venientes autem sederunt in politis sedibus.
Hæc autem rursus aliud intellexit prudens Penelope,
Procis apparere immensam injuriam habentibus:
30 Audivit enim sui filij in domibus mortem.
Præco enim ei dixit Medon qui sciebat consilia.
Perrexit autem ire domum cum famulis mulieribus.
Sed quando jam procos adivit divina mulierum
Stetit apud limen domus ornate factæ,

35 Contra maxillas tenens ornata vela:
Antinoū autem reprehendit, verbumque dixit ac nominavit,
Antinoe injuriam habens malè cogitans, & jam te dicunt

Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικόμεθα δῆμον.
 Ἀλλὰ φθίμεν ἑλόντες ἐπ' ἀρχῆ ἰόσφι πόλησ',
 Ἡ δὲ δῶ' βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κλήματ' ἔχοντες,
 Δασσάμενοι καὶ μεῖζον ἐφ' ἡμίας, οἰκίαι δ' αὐτὲ
 Κεῖναι μητέρα δίδμεν ἔχοντες ὅστις ὀπίησι.
 Εἰ δ' ἡμῖν ὅδε μῦθος ἀφαισθάνει, ἀλλὰ βέλτερος
 Αὐτὴν τι ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
 Μὴ οἱ κλήματ' ἔπειτα ἄλλης θυμῷ δ' ἰδυμένο
 Εὐχάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐν μεγάροισι ἴσθης
 Μνάσθω ἰδύνουσιν διζήμενοι· ἡ δ' αὖ ἔπειτα
 Γήμαθ' ὅς κεν πλοῖσιν πέροι καὶ μέροισιν ἔλθοι.
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἰγάνοντο σιωπῇ.

Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομεν ἀγρήσατο καὶ μετέπειτα,
 Νίσσιν φαιδίμεν ὑὸς Ἀρητιάδης ἀνακτός,
 Ὃς ῥ' ἐν Δελφίῳ πολυπόρου ποιήεντος
 Ἡγείτο μνηστῆροι· μάλιστα δ' Πύριλοπείην
 Ἡδυνε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κίχρητ' ἀγαθῆσιν.
 Ὁσφιν εὐφρογίαν ἀγρήσατο καὶ μετέπειτα,

Ὡ φίλοι, ἐκ αὖ ἔγωγε κατακτείνε' ἱφίλοιμα
 Τηλέμαχον, δφρονὲν δ' ἄνεος βασιλῆϊον ἐπὶ
 Κτείνε', ἀλλὰ πρῶτα θῆων εἰρώμεθα βελάας,
 Εἰ μὴ καὶ αἰτήσῃσι Διὸς μεγάλοιο θήμισις,
 Αὐτὸς τι κτείνω, ζῆς τ' ἄλλης πάντας ἀνάξω·
 Εἰ δέ κ' ἀποτρυνύσῃσι θεοὶ, παύσασθ' ἀνῶγα.

Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομεν· τοῖσιν δ' ἐπιπύδανεν μῦθος.
 Αὐτὰρ ἔπειτα ἀνστήντες ἔδαν δῆμον εἰς Ὀδυσην,
 Ἐλθόντες δ' ἐκὰς διζον ἐπὶ ξιστίσι θρόνοισιν.
 Ἡ δ' αὖτ' ἀλλ' εὐόησι φρεσὶ φρεσὶ Πύριλόπεια,
 Μνηστῆρας φανίωσιν ὑπὲρ τοῖσι ὕβριον ἔχουσι·
 Πύθητε γὰρ ἔτι καὶ οὐκ ἐν μεγάροισιν ὄλεθρον.
 Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μίδων, ὅς ἐπύθητο * βελάας.
 Ἐπὶ δ' ἵναται μεγάροισι (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἀλλ' ὅτι δὴ μνηστῆρας ἀφίκατο δῖα γυναικῶν,
 Σπῆρ' αὖτ' ὅπως σπῆρ' ἔτι καὶ πύκα ποιητῆος,
 Αἴτιον παρειαὶν ἀοιδῶν λιπῶν καὶ κρήδεμνα.
 Ἀντίοον δ' ἐνὶ πύλιν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνέμαζεν,
 Ἀντίοον ὅστις ἔχον κακομήματα, καὶ δὲ σι φασὶν

5

10

15

20

25

26. βε-
λαας.Αὐλῆς
εὐόης

30 ἰών·

οἱ δ'
εὐδύθη
μῆτιν ὁ
φαινον.35 Βῆ
δ' ἰ.

Εἰ δὴ μὲν Ἰθάκης μὲν ὁμηλικας ἔμμεν' ἄριστον
 Βελή κ' ἐμύθοισι· σὺ δ' ἐκ ἄρα τοῖσι ἴηθαι.
 Μάρνα, τίη ἢ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μέρον τε
 Ράπλειε, εὐδ' ἰκέτας ἐμπαΐσαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς

5 Μάρτυρες· εὐδ' ὅση κακὰ ράπλειν ἀλλήλοισιν.
 Ἡ ἐκ ἰδὲ ὅτι διῶρε πατὴρ τὸς ἴκετο Φεύγων
 Δῆμος ὑποδδείςας· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
 Οὐκ ἔλα ληίστηρον ἱπποπόδῳ· Ταφίοισιν
 Ἠερχε Θιασρωτοὺς· οἱ δ' ὑμῖν ἄρθμοιο ἦσαν.

10 Τὸν ῥ' ἔηλον φηΐσμεν, κ' ἀπορῥαΐσμεν φίλον ἦτορ,
 Ἡ δὲ κ' ἐζωὴ φαγέειν μῦθοισιν ἀποκλῶ.
 Ἀλλ' Οδυσσεὺς κατέρυκε κ' ἔχισθεν ἱερόν·
 Τῷ γὰρ οἶκον ἄπμην ἔδεε, μιαὰ ἢ γυναικῃ.
 Παιδὰ τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ ἢ μεγαλὺς ἀκαχίσεις.

15 Ἀλλὰ σὲ παύσασθαι κέλομαι κ' ἀνυγέειν ἄλλης.
 Τὼ δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύδῃ παῖσι ἀντίον ἰώδην,
 Κέρη Ἰσχυροῖο παῖδεσσι Πύριλόπειαν,
 Θάρσει, μὴ τοι ζώῃτε μὲν Φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 Οὐκ ἰδὲ ἔτος ἀνὴρ, εὐδ' ἴσεται, εὐδὲ γένηται,

20 Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ ἤτι χεῖρας ἐπίσσει
 Ζωόντος γ' ἐμείην κ' ἐπὶ χροῖι δεκχυμένοιο.
 Ὡ δὲ γὰρ ἐξέρω, κ' ἐμὲ τετελεσμένον ἔσκη.
 Αἰψά οἱ αἶμα καλαινὸν ἐρώσῃ παῖδ' ὀδυρεῖ
 Ημετέρῳ· ἐπειθὲ κ' ἐμὲ πολίπορτος Ὀδυσ.

25 Πολλὰ κ' ἐρωῶσιν οἷσιν ἐφιστάμεν, κρείας ὅπως
 Ἐν χείρασιν ἔσκηεν, ἐπὶ χεῖρ τε οἶον ἱρὺσθον.
 Τῷ μὲν Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
 Ἀνδρῶν, εὐδὲ μιν θάνατον τρομέειν ἀνύχα
 Ἐκ * γαμνησέων. Θεόθεν δ' ἐκ ἔς' ἀλῆαός.

26. π

30

Ὡς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἦρτιν αὐτὸς ὄλεθρον.
 Ἡ μὲν ἄρ' εἰσάκουσ' ὑπερβῆα στεγάζοντες,
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ἔφραδ' οἱ ὕπνον
 Ἠδὴ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθλῶν.
 Εἰσέειπε δ' Ὀδυσῆϊ καὶ ἤτι δι' ὕφερος

28.

35

Ἠλυθεν· εἰ δ' ἄρα δόρπον * ἐπιστάδων ἀπαλίζοντο,
 ἐπὶ σπῶ Σιῶν ἱερύσσωτες εἰσαύσιον· αὐτὰρ Ἀθλῶν
 μὲν Ἀγχι παρὰ τῷ μὲν Λαιρτιάδῳ Ὀδυσῆα

In populo Ithacæ inter æquales esse optimum

Consilio & verbis : tu autem non talis es.

Insane cur autem tu Telemacho cædémque mortémque

Struis, neque supplicum præfides curas, quibus Jupiter

Testis? neque sanctitas mala struere mutuo.

5

An non scis, quando huc pater tuus venit fugiens

Populum reveritus, jam enim iratus erat valde,

Quoniam latrones insequens Taphios

Affecerat dolore Thestros, hi autem vobis amici erant.

Hunc volebant corrumpere, & destruere dilectum cor,

10

Et facultates consumere sufficientes multas.

Sed Ulysses prohibuit & detinuit cupientes.

Hujus nunc domum ignominiosè comedis, petis autem uxorem,

Filiumque interficis : me autem valde tristitia afficis.

Sed te cessare jubeo, & jubere ut & alij cessent.

15

Hanc autem rursus Eurymach. Polybi filius contra allocu-

Filia Icarij prudens Penelope,

(tus est,

Euryma-
chi ora-
tio sub-
dola.

Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint :

Non est hic vir, neque erit, neque fuerit,

Qui Telemacho tuo filio manus inferet

20

Vivo me & in terram vidente.

Sic enim dicam, & ipsum perfectum erit.

Statim autem ejus sanguis niger fluet circum lanceam

Nostram : postquam & me urbium populator Ulysses

Sæpe genibus suis insidere faciens, carnem assatam

25

In manibus posuit, tenebátque vinum rubrum.

Ideo mihi Telemachus omnium multò amicissimus est

Virorum, neque ipsum mortem timere jussi

A procis : à Deo autem non est fugere.

Sic dixit hortans, huic autem ordinabat ipse mortem:

30

Hæc autem ascendens in superiora splendida,

Flebat postea Ulysses dilectum maritum, donec ei somnum

Dulcem in palpebris posuit cæcia Minerva:

Vespertinus autem Ulyssi & filio divinus subulcus

Venit: hi autem cœnam in stabulo parabant,

35

Suam sacrificantes anniculum: at Minerva

Propè stans Laertiadem Ulysses

Virga percutiens iterum fecit senem.

Turpia autē vestimenta induit circū corpus, ne ipsū subulcus
Cognosceret indutum conspicatus, & prudenti Penelopæ
Eat nuncians, neque mentibus observet.

- 5 Hunc & Telemachus prior verbum allocutus est,
Venisti divine Eumææ, & quis in urbe rumor est?
Nunquid jam proci superbi intrā venerunt
Ex insidijs? an adhuc me rursus observant domum euntem?

Hunc autem respondens allocutus es Eumææ subulce,

- 10 Non curæ est mihi hæc inquirere & interrogare
Civitatem adeuntem, citissimè me animus iussit,
Nuncio perlato rursus huc redire.

Eumæus
nunciat
procos
redijisse.

Obviavit autem mihi à socijs nuncius velox
Præco, qui jam primus verbum tuæ matri dixit.

- 15 Aliud autem tibi hoc scio: hoc enim vidi oculis,
Jam super civitate ubi quadratus tumulus est,
Steti jens, quando navem velocem vidi devenientem
In portum nostrum, multi autem erant viri in ipsa:
Gravabatur autem scutis & lanceis utrinque acutis:
20 Et ipsos putant hos esse, neque aliquid scio.

Sic dixit, risit autem sacra vis Telemachi,
Patrem oculis conspicatus: fugit autem subulcum.
Hi autē postquā igitur cessarunt labore, paraverūtq. cōvivium,
Convivati sunt: neque animus indiguit convivio æquali.

- 25 At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.

ARGUMENTUM DECIMISEPTIMI LIBRI ODYSSEÆ.

- 30 **I**N civitatem cū venisset Telemachus, enarrat matri
Penelopæ peregrinationis capita. Postea Ulysses ductus
ab Eumæo in Ithacam ex agris ad convivium Procorum
ingreditur. Poëta autem refert quomodo canis agnoscit
dominum. Et Eumæus in agros revertitur, Ulysses autem
inter ipsos manet.

ALIUD.

Γάδω πεπληγῆα, πάλιν ποίησι γέροντα·
 Λυγρὰ δ' εἴματα ἴσσι παρὶ χροῖ, μὴ ἰσχύωτης
 Γνοίη ἰσάνηται ἰδὼν, καὶ ἐλθέροισι Πύρροιο Πύρροιο
 Ελθοὶ ἀπαγέλλων, μὴδὲ φρεσὶν εἰρύσσειτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος ἀσπίδος ὥς μῦθον ἔειπεν,
 Ἠλθες δ' Εὐμαι· πῆ δὲ κλισίῳ ἔσ' αἰὲς ἄστυ;
 Ἡρ' ἤδη μνηστῆρες ἀγέλωτες, ἴδων ἔκασιν
 Ἐκ λόχου; ἢ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύσσειτο οἴκῳ ἰόντα;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ἀσπίδος Εὐμαιε στυβάτω.

Οὐκ ἔμελλεν μοι ταῦτα μετὰ λήσσει καὶ ἐρεῖα
 Ἀστυ καταβλώσκειν, τείχεσσι με θυμὸς ἄνωγεν,
 Ἀχιλλεύῳ εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀποιίσασθαι.
 Ωμῆρες δὲ μοι παρ' ἐπαίρων ἀχιλλεύος ἄκους
 Κῆρυξ, ὅς δὲ πρῶτος ἔπος σὴ μητρὶ ἔειπεν.

Ἀλλο δὲ τίς τόδε αἶδω. τὸν γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἡ δὲ ὑπὲρ πόλιν ὅθι ἐρμῶσ' ἀέρος ἴπην,
 Ἡε κίων, ὅτε νῆα ἱκέω ἰδὲ μέλιν καταῖσιν
 Ἐς λιμὸν ἤμέτερον· πολλοὶ δ' ἴσμεν ἄνδρες αὐτῶν·
 Βεβραῖται δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐγγεῖν ἀμφιγυνοῖσι.

Καὶ σφίεας αἰὶδῶν τὺς ἐμῶν, καὶ πῶς αἶδω.
 Ως φάτο, μεῖδον δ' ἱερὰ ἱε Τηλεμάχου,
 Ἐς πατὴρ ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλίευσεν δ' ὕφερόν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ αὖν παύσαντο πόιν, τιτύκοντο τε δαΐτω,
 Δαίνυντο· ὑδὲ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἰδὲ τεύχεα ἔχον ἔπαι,
 Δὴ τότε κριμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δώρον ἔλαστο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Εἰς τὴν πόλιν ἔλθων Τηλέμαχος διαγίνεται τῇ μητρὶ Πύρροιο
 Λόχη τῇ ἀποδημίας παρὰ κλισίῳ. ὕστερον δ' Οδυσσεὺς ἀχ-
 θεὶς ὑπὸ τῷ Εὐμῶνι εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, οἷς τὸ
 συμπόσιοι τῶν μνηστῆρων εἰσέρχεται. ὁ δ' ποιητὴς ἀπαγέλλεται πᾶς
 ὁ κύων αἰαγνυρίζει τὸν δαιμόνιον. καὶ ὡς Εὐμαιὸς ἔρῃ εἰς τὸν
 ἀρχεὺς ὑποσφίγει, Οδυσσεὺς δ' αὖν αὐτοῖς ἔρῃ.

Α Λ Δ Η.

Α Λ Α Η.

Γῶ βάλεις αἰπόλιτε μνηστῆρτι κύων ὃν ἀνέγνω.

- Η** ΜΟΣ δ' ἡρμάνεια φάνη ροδῶδ' ἀκτυλος ἥως,
 Δὴ τότ' ἔπεθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο κῆλα πέδιλας
 5 Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Οδυσσῆος·
 Εἴλιτο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅς οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
 Ἀσπιδὶ ἰέμεν, καὶ ἰὸν παρσέειπε συβώτῳ,
 Ἀττὶ ἤτοι μὲν ἔργον εἰ μὲν ἐς πόλιν, ὅφρα με μετῆρ
 Οψιται· (ὃ γάρ μιν παρῴδει πικύσιον οἶον
 10 Κλαυθμοῦ πι συμεργίῳ γόοιό τε διακρούοντες,
 Πρὶν γ' αὐτὸν μὲν ἐσὶ δῆται) ἀπὲρ (οἱ γ' ὦδ' ἐπιτίθων,
 Τὸν ξείνου δὲ σῶλον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρα αὖ ἐκείνῳ
 Δαῖτα πλωχεύῃ· δώσει δὲ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσι
 Πύρρον καὶ κατύλλω, ἐμὲ δ' ἄπως εἰνὶ ἄπαστας
 15 Ἀθηρᾶνους ἀνέχραλ', ἔχοντά περ ἄλγιστα θυμῷ.
 Οξείνος δ' εἰσὶν μάλιστ' ἐμὲ μιν αἰχμὴν αὐτῷ
 ἔσσιται· ἢ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθῆα μνηστήραλ'.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέειπε πολέμοιο Οδυσ·
 Ω φίλος, εἰ δέ τοι αὐτὸς ἐρύκταλ' ἡμετέρων.
 20 Πτωχῷ βέλπον ἐστὶ κατ' ἐπὶ πόλιν ἢ κατ' ἀγρούς
 Δαῖτα πλωχεύειν δώσει δέ μοι ὅς κε θέλῃσιν.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἐπὶ τηλικῶς εἰμὶ.
 Ως ἐπιτελαμμένη σημαντορὰ πάντα περὶ ἔαλ'.
 Ἀλλ' ἔρχου· ἐμὲ δ' ἄξει αἰθήρ ὅδε ὃν σὺ καλεύεις,
 25 Αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρρὸς ἦρξαι, ἀλήτη τε γένηται,
 (Αἰεὶς γὰρ ταῦτά μοι εἶματ' ἔχω κακὰ) μὴ με δαμνέσῃ
 Σπῆδ' ὑπὸ πηοίῃ. ἔκταται δὲ τοι ἄστυ φέτ' εἶναι.
 Ως φάτο· Τηλέμαχος ὃ δ' ἄρ' ἐπὶ σταθμοῖσι βιβήκει,
 Κραυγὰ ποσὶ παρσέειπας· κακὰ γ' μνηστῆρσι φέτεται.
 30 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἔκτανε δόμους εὐναίεσσιν ὄντας,
 Ἐγχος μὲν ῥ' ἔστησι φέρων παρὲς κίονα μακρύν,
 Αὐτὸς δ' εἴσω ἔει, καὶ ὑπὲρ βῆ λαίνοισιν ὕδιν.
 Τὸν γ' πολὺ πρῶτον εἶδε τροφίης Εὐρύκλεια,
 Κῶμα κατ' ἐνὶ στήθεσσι ἐνὶ δαίδαλ' ἰοῖσι·

A L I U D.

R, percussisti caprarięque procęque canis quem recognovit.

QUādo verò jā matutina apparuit roseis digitis aurora
Jā tūc postea sub pedibus ligavit pulchra calciamēta
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini:

Acceptit autē fortem lanceam, quę ejus manibus congrueret,
Ad civitatem iturus, & suum allocutus est subulcum,

Euax, certē quidem ego vado in civitatem, ut me mater

Videat: non enim ipsam antē cessare putō

Fletūque odioso, luctūque lacrymoso,

Quān ipsum me inspiciat, sed tibi sic jubeo.

Hunc hospitem infelicem duc in civitatem, ut illic

Convivium mendicet, dabit autem ei quicūque voluerit

Panem & poculum, me autem non aliquo modo licet omnes

Homines tolerare habentem dolores animo:

Hic hospes autem si valdē irascetur, gravius ipsi

Erit: certē mihi amica vera loqui.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,

O amice, neque ipse detineri cupio,

Pauperi melius est in civitate quā in agris

Convivium mendicare. dabit autem quicūque voluerit.

Non enim in stabulis manere amplius aptus sum

Ad pręcipienti significatori in omnibus parendum.

Sed vade: me autem ducet vir hic quem tu jubes,

Statim postquam incalvero teporęque factus fuerit.

(Graviter enim hęc vestimenta habeo mala) ne me violet

Frigus sup matutinum. porcul autem civitatem dicitis esse.

Sic dixit: Telemachus autem ex stabulo egressus est,

Velociter pedibus procedens, mala autem procis cogitabat:

Sed postquam pervenit domos benē habitatas.

Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,

Ipsē autem introivit, & transivit lapideum limen.

Hunc autem multō prima vidit nutrix Euryclea

Pelless sternens sedibus in varijs:

Telemachus
profes-
10
Aurus
hospitē
relin-
quit.

19

Ulysses
Telemachus
holo-
quiter.

20

25

30

Lacrimans

Lacrimans autem postea rectâ ivit, circum autem aliz
Ancillæ Ulyssis patientis congregatz sunt,
Et osculatz sunt amplectentes caputque & humeros:
Perrexerit autem ire thalamum prudens Penelope

9 Dianæ similis & aureæ Veneri.

Telemachus red-
dux ex-
cipitur à
suis.
Circum autem filium dilectum jecit brachia lacrymans,
Osculata est autem ipsum caput & ambo lumina pulchrâ,
Et lugens verba velocia alloquuta est,

Venisti Telemache, dulce lumen : non te ego

10 Videre putabam postquam ivisti nave Pylum.

Clâm me invita, dilecti ad patris auditionem.

Sed agè mihi narra quomodo obvius venisti aspectui ?

Hâc autè rursus Telemachus prudens cōtra alloquutus est,

Mater mea ne mihi luctum ex cita, neque mihi cor

15 In pectoribus commove fugienti gravem mortem.

Sed lota puris corpori vestimentis captis

In superiora ascendens cum servis mulieribus,

Vove omnibus Dijs perfectas hecatombas

Sacrificare, sicubi Jupiter perfecerit ut vices rependantur.

20 At ego ad concionem ibo, ut vocem

Hospitem qui me illic simul securus est venientem :

Hunc quidem ego præmisi cum divinis socijs.

Piræum autem ipsum jussi ad domum ducentem

Accuratè diligere, & honorare donec venissem.

25 Sic loquutus est : huic autem firmum fuit verbum.

Hæc autem lota, pura corpori vestimenta capiens,

Vovit omnibus Dijs perfectas hecatombas

Sacrificare, sicubi Jupiter perfecerit ut vices rependantur.

Telemachus autem postea ex domo ivit

30 Lanceâ habens simul hunc canes pedibus veloces sequibâtur;

Divinam huic gratiam infudit Minerva.

Hunc autem omnes populi advenientem admirabantur.

Circum autem ipsum proci superbi congregati sunt

Felicia illi optâtes. mala autè mentibus profunda cogitabant.

35 At hic horum quidem postea effugit multam multitudinem.

Sed ubi Mentor sedebat, & Antiphus & Halitherses,

Qui ei à principio paterni orant amici:

Δακρύσαστε δ' ἔπειτα ἴσως κίεν, ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλα
Δρυναι Οδυσεῦσιν παλαιῖς φρονεῖν ἡμερήϊοντο,
Καὶ κυνέον ἀγκαζόμεναι κεφαλῶν τε καὶ ὤμων·
Ἥδ' ἴν' ἐκ θαλάμοιο ἐπιφρον Πηνελόπεια,

28
B⁷ d
ς ἰί. α
ἴν. α

Ἀρτίμιδι κίελη ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
Ἀμφὶ δ' ἔπειτα φίλῳ βάλει πήχει δακρυόεσσαν.
Κῦσι δέ μιν κεφαλῶν καὶ ὤμων φάειν καλῶ,
καὶ ῥ' ὀλοφρομένη ἔπια πίεροντα πεποιημένα,
Ἥλγες Τηλέμαχε γλυκεροῖ φάσθ'· εἴ τί τ' ἔγνω

Οψιδᾷ ἰφάμελιν, ἵππῃ ἄλλοι νηὶ Πύλωδε
Λάβρη ἱμεῦ αἴκητι, φίλε μὲ πατρὸς ἀκουῶ
Ἀλλ' ἄγε μοι καθέλκον ὅπως λύτθας ἐπαυῖς.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε,
Μῆτερ ἱμή, μή μοι γόν' ὄρουσι, μηδὲ μοι ἴππερ
Εἰ στήθεσσι ὄρουσι, φονγῇσι παῖσι πικρῶν ὀλεσθῶν.
Ἀλλ' ὑδρῶα μύρη, καθαρὰ χροὶ ἑμέθ' ἔλθου,
Εἰς ὑπερῶν ἀνὰ δῶμα (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὖχος πᾶσι θεοῖσι τελέσσαις ἐκπτόμεναις
Ρίξιν, αἶψά ποθι Ζεὺς ἀντιτα ἔργα τελέσῃ.

Αὐτίκ' ἰγὼν ἀγροῦ δὲ ἐλεύσθηναι, ὄφρα καλίσσῃ
Ζῆνοι ὅπως μοι εἴηεν ἄμ' ἱστίῃσι διέπρ κίοντι·
Τὸν μὲρ ἰγὼν περὶ πύμψα (ὡς ἀντιγῆεις ἐπίεσι,
Πείρασι δέ μιν ὠνύχα παρὰ οἴκῳ ἀγνῆται
Εὐδούκεις φιλήειν καὶ πέμψαι εἰσάγειν ἔλθω.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δ' ἀπ' ἵππου ἐπὶ πύλῳ.
Ἥ δ' ὑδρῶα μύρη, καθαρὰ χροὶ ἑμέθ' ἔλθου,
Εὖχος πᾶσι θεοῖσι τελέσσαις ἐκπτόμεναις
Ρίξιν, αἶψά ποθι Ζεὺς ἀντιτα ἔργα τελέσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βιβήκει

Εὖχος ἔγνω· ἄμφοι τῶν κυνέων πύδας ἀργαῖ ἐπέντο.
Θεωσιπύλῳ δ' ἄρα τῶν χάριν κατέχευεν Ἀθλῶν·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπεχόρῳ θηισῶτο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγλῶρες ἡμερήϊοντο,
Ἐδλ' ἀγροῦνόντες, κακὰ δ' ὅφρα βυσοδόμμενοι.

Αὐτίκ' ὁ πῶν μὲρ ἔπειτα ἀλεύατο πονυλῶ ὄμιλον,
Ἀλλ' ἴνα Μέντωρ ἦεν καὶ Ἀντιφῶς, ἠδ' Ἀλκίθεος,
Οἳ τί οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῴοι ἦσαν ἐπαυῖς,

30

35

Εἴη κρηΐζιτ' ἰών· τοὶ δ' ἐξίρινοι ἴκαστα.
 Τοῖσι δ' ἐπὶ Πείραια^Θ δουρικλυτοὺς ἐγύθεν ἦγεν,
 ἑῖνοι ἄγων ἀγροκόδῃ^Δ πτόλιι. ἔδ' ἄρ' ἐπὶ δῶμα
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἰκὸς τρέπετ', ἀλλὰ παύσῃ·

5 Τὸν κὲ Πείραια^Θ πρὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Τηλέμαχ', αἰψ' ὅττι μοι ἔμην ποτὶ δῶμα γυναικῶν.
 Ὡς τοι δῶρ ἀντιπέμψω ἄντοι Μονέλια^Θ ἔδωκε.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε.
 Πείραι', ἔχ' ἄρ' ἑὶ δῶμα ὅπως ἔσται πῖδ' ἔργα·

10 Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρας ἀγλῶοις ἐν μεγάροισι
 Λάβῃ κτείναντες, πετρῶϊα πάντα δάσονται,
 Αὐτὸν ἔχοντά σ' ἐβέλομ' ἐπαυρέμεν ἢ πῖα τῶνδ'·
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ θύεσι φόνον κὲ κῆρα φυτεύσω,
 Δὴ τότε μοι χαίρουσι φέρειν πρὸς δῶματι χαίρων.

15 Ὡς εἰπὼν, ἑῖνοι ταλαπείροισι ἦσαν ἐς οἶκον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκητο δῆμος ἐν ναυστιάοντας,
 Χλαῖνας μὲν κατέθεντο κτ' κλισμῶς τε θρόνους τε.
 Ἐς δ' αἰσαμίνους βάντες εὐξίστας λῶσαντο.
 Τοὺς δ' ἐπὶ οὐδ' ὀμναὶ λῶσαν κὲ χεῖρας ἱλαίαν,

20 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας ἕλας βάλοι ἠδὲ χιτῶνας,
 Ἐκ ῥ' αἰσαμίνων βάντες ἐπὶ κλισμῶσι καὶ θρόνῳ.
 Χίρσιβας δ' ἀμφίπολος πρὸς ἄνδρα ἐπὶ χεὶρ φέρουσα,
 Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρείοιο λίβης,
 Νίψααδ'· παρ' ᾧ ξείλῳ ἱππύνοσι τρέπιζαν.

25 Σίτον δ' αἰδοῖναι παμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 Εἰδότες πῶλ' ἐπιθεῖσαι, χαλκὸν μὲν παρῶντων.
 Μήτηρ δ' ἀντίον ἔζετο πρὸς σάβην μεγάροιο.
 Κλισμῶ κεκλιμένη, λίπ' ἡλάνητα σρωφῶσα.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνοείῃ ἐπὶ μῶσ' ἀσπείρεν χαίρας ἱαλόν.

30 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι^Θ κὲ ἐδῆτας ἐξ ἔργῳ ἔντο,
 Τοῖσι δ' ἐμύθῳ ἦρχε παρὶ φρονὶ Πύριλόπεια,
 Τηλέμαχ' ἦτοι ἔγῳ ὑπερώϊον εἰσαλαδᾷσα
 Λέξομαι εἰς ἐνὶ δῶματι σπένδοντα πίτυκται,
 Αἰεὶ δ' ἀκροσ' ἐμῶσι πεφυρμένη, ἐξ ἧς Ὀδυσ·

35 Ὡχ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον, ἔδ' ἐμοὶ ἔτλης
 Περὶ ἑλδοῖν μνηστῆρας ἀγλῶοις εἰς τὸ δῶμα,
 Νόστον σὺ πατρός σέφα ἐπὶ δῶμα ἔπειν ἀκροσας.

Illic sedit jens, hi autem interrogabant singula,
 Hos autem Peireus lancea inclutus juxta venit,
 Hospitē ducens ad concionem per civitatē, neque adhuc diu
 Telemachus ab hospite longē versus est, sed astitit:
 Hunc & Peireus prior verbum alloquutus est,
 Telemache statim concita meam ad domum mulieres:
 Ut tibi dona mittam quæ tibi Menelaus dedit.

Peireus
 Telemachus

cho lo-
 quutus.

Hūc autē rursus Telemachus prudēs cōtrā alloquutus est,
 Peiræe, non enim scimus quomodo erunt hæc opera :

Si me proci superbi in domibus
 Clām interfecto paterna omnia dividunt,
 Ipsum habentem te volo frui, quā aliquem horum.

10

Si ego his cædem & mortem cogitabo,
 Jam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
 Sic loquutus, hospitem miserum duxit in domum.

15

At postquam iverunt domos benè habitatas,
 Vestem quidem deposuerunt in lecticisque sedilibusque.
 In balnea vero euntes benè polita lavati sunt.

Hos autē postquā igitur famulæ lavarunt & unxerunt oleo,
 Circum autem vestēs preciosas jecerunt & interulas,
 Ex autem balneo euntes in sedibus sederunt.

20

Aquā lavandis manibus autē serva gutturnio infudit portans
 Pulchro aureo super argenteo lebete

Lavare, juxta autem politam paravit mensam.

Panem autem veneranda gubernatrix apposuit portans

25

Cibis multis impositis largiens de præsentibus.

Mater autem contrā sedit ad valvas domus

In sede declinata tenues lanas versans.

Hi autem in cibos promptos adjacentes manus jecerunt,

At postquam potus & cibi desiderium amoverunt,

30

His autem verbis incæpit prudens Penelope,

Penelope
 Telemachus
 alloquitur.

Telemache, certē ego in cœnaculum ubi conscendero,

Decumbam in lecto qui mihi suspiriosus factus est,

Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Vlysses

35

Ivit cum Atridis ad Ilium, neque mihi sustinivisti

Antequam venirent proci superbi in hanc domum,

Reditum tui patris apertē dicere sicubi audivisti.

Telemachus verba facit ad matrem de sua navigatione.

- Hanc autē rursus Telemachus prudēs cōtra alloquutus est,
 Tibi enim mater veritatem narrabo:
 Ivimus inque Pylum & Nestorem pastorem populorum,
 Susceptum autem me ille in altis domibus
 Accuratē dilexit tanquam pater suum filium
 Venientem longo pōst tempore nuper aliunde, sic me ille
 Studiosē curavit cum filiis gloriosis,
 At Ulyssēm miserum nunquam dixit
 Vivum, neque mortuum circa terrestrium aliquem audivisse.
 10 Sed me ad Attidem lancea inclytum Menelaum
 Equis præmisit, & curribus conglutimatis,
 Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratia multi
 Argivi Trojanique deorum voluntate laborarunt.
 Interrogavit autem statim postea voce bonus Menelaus.
 15 Quo indigens iverim Lacedæmona divinam.
 At ego huic omnem veritatem dixi,
 Et tunc jam verbis respondens, alloquutus est,
 O pater, certē jam fortis viri in lecto
 Voluerunt dormire impotentes ipsi cū sint.
 20 Sicut autem quando in arboreto cerva fortis leonis
 Hinnulos dormire faciens nuper natos lacte nutritos,
 Colles inquit, & valles herbosas
 Pascens, hic autem postea suum ingressus est cubile,
 Ambobus autem his turpem mortem præbuit,
 25 Sic Ulysses illis turpem mortem afferet.
 Utinam enim ō Jupiter pater & Minerva & Apollo,
 Talis, qualis olim benè ædificata in Lesbo
 Ex provocatione cum Philomelide luctatus est surrectus,
 Dejecit autem fortiter, gavisī sunt autem omnes Achivi:
 30 Talis nimirum cum procis versaretur Ulysses.
 Omnes & citō morituri fierent & amararum nuptiarum.
 Hæc autem quæ me interrogas & precaris, non ego
 Alia præter verum dixerim oblique, neque decipiam:
 Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
 35 Horum nullam ego occultabo verbum neque abscondam.
 Dixit ipsum illa in insula vidisse, fortes dolores habentem
 Nymphæ in domibus Calypsūs, quæ ipsum necessitate

Detiper.

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πιπυμῖρ' ἀντίον ἰὼν ἔειπε,
 Τοι γὰρ ἐγὼ τοι μῆτιρ ἀληθείην καταλέξω.
 Ωχρόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νίσυρον ποιεῖν ἄλαστον,
 Διξάμεθ' δὲ μ' ἐκείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 Ενδυκίως ἐφίλῃ ὥσεί τι πατὴρ ἰὼν ἦεν
 Ελθόντα χερσὶν ἰὼν ἄλλοθεν, ὥς ἐμὲ κείνος
 Ενδυκίως ἐκόμειζεν ἱὼν ἦεν κυδαλίμοισι.
 Αὐτὰρ Οδυσσεὺς παλασφόροιο ἔπειτα ἔφασκε
 Ζεῦ δὲ θεοὶ θεοὶ ἐπιχθονίων τιῦ ἀκούστω,
 Ἀλλὰ μ' ἔς Ατρείδην δουρακλυτὸν Μειλίχον
 Ἰωποισι παρ' ὕπνῳ καὶ ἄρμῳ κηλητῶσιν.
 Ἐνθ' ἴδον Ἀργείῳ Ελείῳ, ἦς εἴνεκα * πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρωῆς τε θῶν ἰότητι μόγησαν.
 Εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βολὴν ἀργαῖος Μειλίχῳ
 Ὅτιεν χρῆν' ἰσχυρὸν Λακεδαιμόνιο δῖον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντων ἀληθείην κατέλεξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπίεσσαν ἀμειβόμεν' ὥς σέβειν,
 ὦ πόποι, ἣ μέλα δὴ κρατερὸφροιο ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἦεν ἐνὶ θυμῷ αἰαλκιδὸς αὐτοῖ ἰόντες.
 Ὡς δ' ὅπῃ τ' ὦν ἐξυλόχῃ ἔλαφος κρατερὸς λείοντος
 Νεβρὸς κριμῆσαι νεφελῆας γαλαθίνους,
 Κτημῶν ἐξερέσσι καὶ ἄλκια ποιεῖντα
 Βοσκομένη, * ὁ δὲ τ' ὦν ἐλὼν εἰσήλυθεν εὐνῇ,
 Ἀμφοτέρωσι ἢ τοῖσι ἀλκιὰ πότμον ἐφῆκεν.
 Ὡς Οδυσσεὺς κείνοισιν ἀλκιὰ πότμον ἐφῆκεν.
 Αἰ γὰρ Ζεῦ τι πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλών,
 Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐκπύμην ἐνὶ Λίσσῃ
 Ἐξ ἑοῦδος Φιλομηλείδῃ ἐπαλασσοῖ ἀνδράσι,
 Καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κηλάρητο ἢ πάντες Ἀχαιοί.
 Τοῖος ἐὼν μετῴρῃσι ὁμιλήσειεν Οδυσσεύς.
 Πάντες κ' ὠκύμορφοι τι γαίοντο περὶ γαμφοί τε.
 Ταῦτα δ' αὖ μ' ἐρωτᾷ καὶ λίσσεται, ἐκ δ' ἔγνω
 Ἀλλὰ παρὲς οἵ ποίμι' ὦν ἔρχετο, ἐδ' ἀπατήσω.
 Ἀλλὰ τί μὲν μοι ἔτι περὶ γὰρ ἄλλος νημερτής,
 Ὡν ἐδὲν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος ἐδ' ἐπακύνω,
 Φῆμιν ὅδ' ἐν νῆσῳ ἰδέναι * κρατερὸν ἄλγ' ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλοψῆς, ἣ μιν ἀνείκεη

5

10

20. πολ
λοι

15

20

20 ὁ δ'
ἐπείκει
25 ἰδὼν

30

20. Τῶν
20. γα-
λίσσεται
35 κτ'
ὁ δὲ κρυ-
ψάμενος

Ιαφ' ὅδ' ἔδυνάτατο κὺ πατερίδα γαῖαν ἰκίᾳ.
 Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, κὺ ἱππῆρες
 Οἱ καὶ μιν πίμπουσιν ἐπ' εὐρία νῶτα θαλάσσης.
 Ως ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρακλυτὸς Μενέλαος.

5 Ταῦτα τελευτήσας νιόμην' ἔδσαν δὲ μοι ἔσθην
 Ἀθίνατοι, θοί μ' ἄρα φίλων ἰς πατερίδ' ἐπέμψαν.
 Ως φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θέρπει.

Τοῖσι ᾗ κὺ μετέειπε Θεοκλύμερος θεοφῆδης,
 Ω γυναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Οδυσσῇ.

10 Ἡ τοι ὅδ' ἔσσιφα οἶδεν' ἐμέϊο ᾗ ζυγῆτο μῦθον
 Ἀτρεΐδης γάρ σοι μεντιύσομαι, ἔδ' ἐπικρύπτει.
 Ἰσθ' ἰκὺ Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τραπέζῃ,
 Εἴη τ' Οδυσσῇ ἀμύμονος κὺ ἀφικάνω.
 Ως ἦτοι Οδυσσεὺς ἦδη ἐν πατερίδι γαίῃ.

15 Ἡμῶν ἣ ἔρπον, πᾶδε πυθόμην' ἡγεῖα ἔργα
 Εἴην, ἅπασιν μνηστῆρσι κηρὸν πάντας φυτύνει.

20 Ὅλοι τοῖος ἐγὼν οἰωνὸν ἐνδοσίμου ἐπὶ νῆος
 Ἡμῶν ἐφρασιμένω, κὺ Τηλεμάχῳ ἐμαγώνεω.
 Τὸν δ' αὖτε φροσέειπε παρὶφρων Πηνελόπεια,

20 Αἶγ' ὅτ' ἐξοίει ἔπος τιτιλισμόν' εἴη.
 Τῶ κε πάρα γοήης φιλότῃ τε πολλὰ τε δῶρα
 Εξέμειν, ὡς ἂν τις σὺ ζυγαντόμην' μακαροζοί.
 Ως οἱ μὲν θιαῶντα πρὸς ἀλλήλους ἀγέρουον.
 Μνηστῆρες ᾗ πάρεθ' ἦν Οδυσσῇ μετάρσιον

25 Δίσκεισιν τέρποντο κὺ αἰζανήσιν ἰέντες
 Ἐν τυκίῳ δαπιδῶ, ὅθι παρὲς ὕδαρ' ἔχουσιν.

30 Δεί- Αἶ- ὅτε δὴ * δέπνησας ἔλυν, κὺ ἐπήλυθε μῆλα
 πηγῆς Πάντοφιν ἐξ ἀγῶν, οἱ δ' ἤγαγον οἱ τεπαρὲς παρῆ,
 Καὶ τότε δὴ σφιν εἶπε Μένδων (ὅς γάρ ῥε μέλιττα

30 Ἡδοναι κηρύκων, καὶ σφιν περιζίνετο δαίτη)

30 αἶ- Κῆρυ, ἐπειδὴ πάντες ἐπύθνητε φρεῖν * αἰθλοῖς,
 θλων Ἐρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυωσάμεθα δαίτη.
 Οὐ μὲν γάρ π' ἔχουσιν ἐν ἄρῃ δέειποι ἰκίᾳ.

30 ἴσαν Ως ἔφαθ', οἱ δ' αἰσάντες * ἴσαν, ποίησαντο ᾗ μέθυ.

35 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὐναισιπύοντας,
 κῆ- Χλαίνας μὲν κατέθεντο κτ' ἐκλισμούς τε θρόνους τε,
 ἴσαν. Οἱ δ' ἔρευνον οἷς μετὰ λαις κὺ ποίνας κίχας.

Detinet, ille autē non poterat suam in patriam terram venire.

Non enim adsunt naves remigabiles & socij,

Qui & ipsum mitterent in lata dorſa maris.

Sic dixit Atrides lancea inclyrus Menelaus.

His peractis disceſſi, dederunt autem mihi ventum

Immortales, qui me velociter dilectam in patriam miserunt.

Sic dixit, huic autem animum in pectoribus movit.

His autem & loquutus est Theoclymenus divinus,

O mulier venerabilis Laërtiadæ Vlyſſis,

Certè hic non aperrè ſcit, meum autem attende verbum :

Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo.

Sciat nunc Jupiter primùm deorum hoſpitaliſque menſa,

Domuſque Vlyſſis ſtrenui quam adveni,

Quòd certè Vlyſſes jam in patria terra

Sedens vel ſerpens hæc auditurus mala opera

Eſt, at prociſ malum omnibus ſerit :

Talem ego autem benè tabulata in navi

Sedens obſervavi, & Telemacho clamavi.

Hunc autem rurfus alloquuta eſt prudens Penelope.

Utinam hoc hoſpes verbum perfectum eſſet,

Ideò citò cognoſceres amicitiamque multaque dona

Ex me ut aliquis te obviuſ beatum prædicaret.

Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.

Proci autem ante Vlyſſis domum

Diſciſ delectabantur, & tragulas mittendo

In factò pavimento, ubi antea injuriam habebant.

Sed quando jam cœnandi tempus erat, & venerunt oves

Undique ex agris, hi verò duxerunt qui antea,

Et tunc jam ipſiſ dixit Medon, hic enim maxime

Placebat præconum & ipſiſ affuit convivio

Juvenes poſtquā jã omnes delectati eſtiſ mète certaminibuſ

Ite in ædeſ, ut paremuſ convivium

Non enim incommodum eſt tempore cœnam capere.

Sic dixit, hi autem ſurrecti iſerunt domum unuſquiſque

At poſtquam venerunt in ædeſ benè habitataſ,

Veſteſ quidem depoſuerunt in ſedibuſ throniſque,

Hi autem maſtaverunt oveſ magnas & pingueſ capraſ.

Theocli-
menus
vatici-

10

natur Pe-
nelope
de Vlyſſe

15

20

25

Medon
procos

30

alloqui-
tur.

35

Maſta-

Mactaverunt autem sues pingues, & bovem armentariam
Convivium parantes: hi autem ex argo ad civitatem
Properè se accingebāt, ut irēt Ulyssēsque & divus subulcus.
Inter hos autem verba incēpit subulcus princeps virorum,

5 Hospes quoniam autem postea ad civitatem ire valdè cupis

Ulyssēs &
Eumæus
ad Urbē
naturū
iter.

Hodie, sicut iussit dominus meus, certè te ego

Hic vellem stabulorum custodem fieri:

Sed vereor, & timeo, ne mihi in posterum

Excandescat, difficiles autem dominorum sunt minæ.

10 Sed agè nunc eamus, jam enim inclinavit maximè

Dies at citò vespera frigidius aderit.

Hunc autem respondens, alloquutus est prudens Ulyssēs,

Cognosco, mente teneo: hæc jam intelligenti jubes.

Sed eamus, tu autem postea assiduè duc.

15 Da autem mihi sicubi baculus incisus est,

Ucinnitar, quoniam dicitis valdè lubricam esse viam.

Ulyssēs
ingredi-
tur men-
dicus in
urbem.

Dixit & circum humeros turpem imposuit peram

Densis scrutis rimosam: tortilis verò erat funis.

Eumæus autem ei baculum gratum dedit.

20 Hi iverunt, stabulum autem canes & pastores viri

Custodiebant à tergo manentes, hic autem in civitatē duxit

Pauperi tristi similem & seni,

(regem

Baculo innitentē, hæc autem tristitia circū corpus vestimenta

Sed quando jam euntes viam in asperam

25 Civitatem propè erant, & in fontem pervenerant

Factum, pulchrè fluentem, unde aquam capiunt cives,

Quem fecit Ithacus, & Neritus & Polyctor,

Circum autem aliorum aquis nutritarum erat nemus

Undique circulare, frigida autem destinebat aqua.

30 Ex alto ex petra, ara autem desuper facta erat

Nympharum, ubi omnes sacrificabant viatores.

Illic ipsos invenit filius Dolij Melantheus.

Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus,

Cœnam procis, duo autem simul sequebantur pastores.

35 Hos autē cōspicatus increpavit, verbūque dixit & cōpellavit

Melanthij
jurgia in
Ulyssēm.

Terribiliter & indecenter (movit autem animum Ulyssēs)

Nunc quidem jam valdè omninò malus malum ducit:

Sic

ἱέριον ἢ σῶας σάλας κὶ βοῶν ἀγλαίην,
 Δαῦτ' ἐντυρόμενοι τοῖς δ' ἐξ ἀρχαῖο πόλινδ'
 Ωτρυνόεντ' Ὀδυσσεὺς τ' ἰόναι κὶ δῖον ὑφορβός.
 Τοῖσι δ' ἔμυθον ἤρχε σὺδάτης ἄρχαμος ἀνδρῶν.

Ἐγὼ δ', ἵπαι ἄρ' ὅς ἔπειτα πολὺνδ' ἰόναι μνηστῆρας
 Σήμερον, ὡς ἐπὶ πᾶσι ἀνὰ ἡμέρας, ἦ σ' ἂν ἴσῃ
 Αὐτῇ βυλοῖμην σταθμῶν ῥυτῆρα γαίῳ.

Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, κὶ δεῖλ' αἶμα μὴ μοι ὀπίσσω
 Νεικίῃ. χαλεπαὶ δὲ τ' αἰνέων εἰσὶν ἐμμελῆ.

Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν. δὴ γὰρ μέγ' ἔλκεται μέγιστον
 Ἡμεῖς, ἀτὰρ τέχα τοι ποτὶ ἴσπερ ῥίγιον ἔσται.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι ὥρσιφιν πολέμητις Ὀδυσ.

Γιγνώσκω, φρονίω· τί γὰρ δὴ τοιοῦτον καλέεις.

Ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα Διγμῶτες ἡγεμόνεις.

Δὸς δὲ μοι εἴποδ' ἰοὶ τοὶ ῥόπαλοι πτρυμνῶν ἰσάν,
 Σκηρῆπιον, ἵππῃ φάτ' * ἀεὶ σφαλὲ ἔμμελαι ὑδάν.

Ἡ ῥά, κὶ ἄμφ' ὤμοισιν ἀφεία βάλλετο πῆρ' αὖ
 Πυκνὰ ῥοζαλίην· οὐ γὰρ ἔσθρος ἦεν ἀορτή.

Ἐῷμασθ' δ' ἀεὶ οἱ σκῆπτρον θυμωρὶς ἔδωκεν.

Τὰ βῆτην, σταθμὸν ἢ κυώεις κὶ βώτρεις ἀδρις

Ρύατ' ὅππῃδε ῥέουσι. ὁ δ' ἐς πόλιν ἦεν ἀνέκταν

Πτωχῷ λευγαλίην σφαλίσιον ἠδὲ γέροντι,

Σκηρῆπιον· τί γὰρ λυγρὰ φείχετο ἔμμελαι ἔσται.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σείοντες ὄδον καὶ πεπαλότεσσιν

Ἀστὶ ἰγυὺς ἔσται, κὶ ἐπὶ κελύμην ἀφίκοιτο

Τυκτῶν, κακίερον, ὅθι ὑδρεύοιτο πολῖτις.

Τῶν πρῶτος Ἰθακῆς κὶ Νηλεΐδης ἠδὲ Πολύκτωρ·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφῆσι λῶ ἄλλος

Πάιντοσι κυκλοπερὶς, κτ' ἢ ψυχρὸν ῥίον ὕδωρ

Υψόθεν ἐκ πίττης, βωμὸς δ' ἐφύωρθε πίτυκτο

Νυμφῶν, ὅθι πάντες * ἐπιρέζουσιν ὁδῷται·

Ἐνθα σφίας σκίχαι ὑδὸς Δολιχὸς Μελαοχέυς,

Λίγας ἄγων αἰ πῦσι μετίπρεπον αἰπαλίοισι.

Δείπονι μνηστῆρασι, δύνω δ' ἄμ' ἔπειτα νομήεις.

Τοὺς ἢ ἰδὼν νείκεσιν, ἔπος τ' ἔφρατ'· ἔκ τ' ἀνέμμελεις

Ἐκπαυλὸν κὶ ἀφείας (ὄρασι δ' ἦεν Ὀδυσῆϊ)

Νῦν μὲρ δὴ μέγα πάσχω κακὸς κακὸν ἡγήλαΐζει

Ὡς αἰεὶ τὸν ὄμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὄμοιον.
 Πῇ δὴ τὸνδε μολοῖσθ' ἄγεις ἀμείναρτε συδῶτα,
 Πτωχὸν ἀνιερῶν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;

25. 9. Ὡς πολλῇσι φληῇσι ὤχρεαίς * φλίψεται ἄμικς,

ψι) αἰπίζων ἀκράδς, κτ * ἄσρας ἐδὲ λείπεται.

25. 10. Τόν κ' εἰ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα * γενέσθ,

25. 11. Σηκῶσθ' ἔν τ' ἔυδμαι, θαλάσῃ ἐοίφοισι φορῶν,

12. Καὶ κεν ὁρῶν πίνων, μετὰ ἄλλω ἐπιγυῶν ἴδα θεῖτο.

13. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ἔρξα κακ' ἐμμεγαλύνει, ἐκ ἱελησσε

14. Ερρῶν ἐποίησθ', ἀλλὰ πλώσαν κτ' ἄμικς

15. Βελέσθαι αἰπίζων βόσκειν λῶ γαστρί ἀναλτον.

16. Ἀλλ' ἐκ τοι εἶέν, τὸδε κ' πετελισμῶν ἔσθαι

17. Αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Οδυσσῆος θεῖοιο,

18. Πολλὰ οἱ * ἀμφὶ κρήνη σφέλα ἀνδρῶν ἐν πελαγεῶν

25. 19. Πλευραὶ ἀπτερίψουσι, δόμον κρήνη βαλκονόοιο.

20. Ὡς φάτο, κ' περὶ λῶν λαξ' ἐνθρονεῖ ἀφραδίῃσι

21. Ἰχθῶν ἐδὲ μιν ἐκτὸς ἀπαρπύτῃ ἐνυφίλιξεν,

22. Ἀλλ' ἔυδρ' ἀσφαλίσας, ὃ ᾧ μερμήριξεν Οδυσ.

23. Ἡ μετὰ αἵξας ῥοπαλὰ ἐκ θυμῶν ἔλοιτο,

24. Ἡ πρὸς γλῶττι εἰλάσει κρήνη, * ἀμφ' ἔδρας ἀέρας

25. 25. Ἀλλ' ἐπετόλμησι, φρεσὶ δ' ἔχιστο· τὸν ᾧ συδῶτης

26. Νείκεσσι ἀνταϊδῶν· μέγα δ' εὐξάτο χεῖρας ἀναγῶν,

27. Νύμφαι κρηναῖαι, κρηναὶ Διὸς, εἴ ποτ' Οδυσ.

28. Ὡς εἰπὼν, ἔκθη κρηναῖας πίοισι δαμῶν

29. Ἀρῶν ἡδ' ἐοίφω, τὸδε μοι κρηναῖατ' ἔλδωρ

30. Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάρῃ δ' ἐδαιμῶν

31. Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε Διὸς πεδῶσειεν ἀπάσας,

32. Τὰς κ' οὐδ' ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμην αἰεὶ

33. Ἀστυ κατ', αὐτὰρ μῆλα κακῇ φθείρουσι νομήεις.

34. Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελαίειος αἰπόλος αἰγῶν,

35. ὦ πόποι, οἷον εἶπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,

36. Τόν ποτ' ἰγὼν ἐπὶ νηὸς εὐστέλμιο μελαίνης

37. Ἀξὼ τῇλ' ἱστάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.

38. Αἶ γ' ὅτ' Τηλέμαχον βάλοι ἀργυροτόξος Ἀπόλλων

39. Σήμερον ἐν μεγάροισι, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,

40. Ὡς Οδυσσῆα γε τηλὲ ἀπώλειτο νόστιμον ἦμαρ

41. Ὡς εἰπὼν, ἔθηκεν μὲν λῆπειν αὐτόν, ἡ δὲ κίοντας

Sic semper similem ducit Deus ad similem.

Quò jam hunc voracem ducis immanis subulce,
Pauperem, tristem, convivorum destructorem?

Qui multis liminibus astans frangeretur humeros,
Petens frustra, non enses neque lebetes.

Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri

Ut esset stabuli curator & pabulum hœdis portaret,
Et serum bibens magnum genu premeret.

Sed quoniam igitur jam opera mala didicit, non volet
Opus adire, sed trepidus in populo

Vult petens pascere suum ventrem insatiabilem.

Sed edico hoc, & perfectum erit:

Si ierit in ædes Ulyssis divini,

Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus

Laterata terrent per domum percussi.

Sic dixit, & adiens calce irruit insipientijs

Coxa, neque ipsum extra viam dimovit,

Sed firmus permanit: hic autem cogitavit Ulysses,

An irruens baculo animum auferret,

An ad terram deiciat caput circa pavementum sublatum:

Sed pertulit, mētibus autē retēt⁹ est: hūc autē subulc⁹ (sublatis,

Increpavit cōtrā cōspicatus, valdē autē precatus est manibus

Nymphæ fontanæ filiæ Jovis, si unquam Vlysses

Vobis fœmora combussit cooperta pingui nidore

Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite desiderium:

Utinam veniat ille vir, ducat autem ipsum numen.

Sic tibi deliciâsque dissiparet omnes,

Quas injurius profers errabundus semper

Per civitatem, at pecora mali corrumpunt pastores.

Hūc autē rursus alloquutus est Melanthius custos caprarū,

O amici, quale dixit canis astutias sciens,

Hunc aliquando ego in navi benè tabulata nigra

Agam longè Ithacæ, ut mihi victum multum inveniat.

Utinam enim Telemachū interficiat argentei arcus Apollo

Hodie in ædibus, vel à procis interficiatur,

Sicut Ulyssis longè periit reditus dies.

Sic loquutus, hos quidem liquit illic tacitè euntes.

At

15
Melan-
thius
Vlysses
calce se-
rit.

20

25

30

35

At hic ivit, valdè autem celeriter ad ædes pervenit regis.

Statim autem introivit : cum autem procis sedit

E regione Eurymachi, hunc enim amabat maximè.

Hunc apud q. carnium partem posuerunt ij qui cibos instruebant:

5 Panem autem veneranda proma conda apposuit ferens

Ad comedendum : prope autem Ulysses & divinus subulcus

Steterunt venientes, circum autem venit sonitus

Phemius
musus.

Citharæ concavæ : ipsi enim incepit canere

Phemius, at hic manu captum alloquutus est subulcum.

10 Eumæ, certè valdè jam hæ ædes pulchræ Ulyssis

Facile quidem percognitæ, & in multis videre.

Ex alijs aliæ sunt : ornata est autem ei aula

Muro & valuis, januæ autem benè munitæ sunt

Bifores, non aliquis ipsum vir expugnaret.

15 Cognosco autem quod multi in ipsa convivia faciunt

Viri : quoniam nidor quidem ascendit, intus verò cithara

Sonat, quam convivio Dij fecerunt amicam.

Huic autem respondens, alloquutus es Eumæ subulco,

Facile cognoscis, quoniam neque alioqui es imprudens.

20 Sed agè jam consultemus quomodo erunt hæc opera.

Vel tu primam ingrediere ædes benè habitatas.

Accede autem ad procos, ego autem remanebo hic :

Si vis remane, ego autem vadam ante.

Ne autem tu tarda, ne quis te extra intellectum

25 Vel percutiat, vel impellat, hæc te perspicere jubeo.

Huic autem respondit postea prudens divinus Ulysses,

Scio, cognosco, hæc jam intelligenti jubes :

Sed vade antè, ego autem remanebo hic.

Non enim aliquid plagarum inscius, neque ictuum.

30 Audens mihi animus, quoniam mala multa passus sum

Undis & in bello, cum etiam hoc his fiat :

Venter
multorum
malorum
causa.
Ulysses

Ventrem autem nullatenus licet occultare pervolentem

Perniciosum, qui multa mala hominibus dat,

Cujus gratia & naves benè transtratæ armantur,

35 Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.

ab Argo
eane ag-
noscitur

Sic hi quidem talia inter se dicebant.

Canis autem caputque & aures jacens elevavit

Αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα δ' ὤχευ δῖμους ἵκανο ἄνακτες.

Αὐτίκα δ' εἶπε ἱν, μὲν ᾗ μνηστῆρες κἀχιζόν

Ἀντίον Εὐρυμέδον· τὸν γὰρ Φιλείσσι μελίττα.

Τῷ δ' ὅττι μὲν κρείων μετρεῖν ἦσαν οἱ ποιοῖοντο·

Σῖτον δ' αἰδοῖα τιμὴν παρήγαγε Φίρβουκα,

Εὐμήρου. ἀρχήμελοι δ' Ὀδυσσεὺς κὺ δῖος Ἰφιδάδης

Στήτιν ἔρχετο. αὖτις δὲ σφαιρὴ ἤλυθ' ἰωνή

Φόρμιγος γλαφυρῆς· αἶα * γαῖρ σφισι βάλαντ' αἰείδων

Φήμι, αὐτὰρ ὁ χαιρὸς ἰλὸν αἰεσίειπε συδῶντι.

Εὐμαι, ἣ μέγα δὴ παῖδ' δέμας κἀλ' Ὀδυσῆϊ,

Ρεῖα δ' ἀείρωντ' ἐπὶ κὺ ἐν πολλοῖσιν ἰδία.

Εξέτέρων ἐπὶ ἱν. ἐπύσκηται δὲ οἱ αὐτὴ

Τοίχη κὺ θραήκοισι, θύρας δ' * εὐεργίαι εἰσὶ

Δικλίδες, ἐκ ἀντὶς μιν ἀνὴρ ὑπερβλήσεται.

Γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῇ δαῖτα πῆγεται

Ἀνδρες· ἐπεὶ κνίστη μὲν * ἀνέωσθην, ἐν δὲ τε Φόρμιγος

Ἠπύει, κὺ ἄρα δαίτη Θεοὶ ποίησαν ἱπικίλῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Εὐμαι συδῶντι,

Ρεῖ' ἔγνω, ἐπεὶ ἐδὴ πέτ' ἀλλὰ παρ' ἱστ' ἀιότημεν.

Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζόμεθ' ὅπως ἔσται παῖδ' ἔργα.

Ἡὲ σὺ πρῶτος ἴσθι δῖμους εὐ καίτοιότας,

Δύστον ᾗ μνηστῆρας, ἔγω δ' ὑπολαΐφομαι αὐτῷ·

Εἰ δ' ἔθιλες, ἐπὶ μένον, ἔγω δ' εἰμι παρὰ πύργῳ.

Μη δὲ σὺ δηδιώκει, μή τις σ' ἐκποδὶς ἰούσας

Ἡ βάλη, ἣ ἱλάσῃ· παῖδ' σι φραζέσθαι ἀνωγα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσ.

Γιγνώσκω, φρονέω· τί γε δὴ φρονέοντι κελεύεις·

Ἀλλ' ἔρχου παρὰ πύργῳ, ἔγω δ' ὑπολαΐφομαι αὐτῷ·

Οὐ γάρ τι πηλὴ γῆνι ἀδανήμεν, ἐδὲ βολάν.

Τολμήεις μεθ' ἑμὸς, ἐπεὶ καὶ πολλὰ πίπτοντα

Κύμασι κὺ πολέμοιο· μὲν κὺ τίδ' ἐπὶ τοῖσι γενέσθαι

Γαστέρας δ' ἄπως ἐστὶν λῶπκρυφαί μεμνημένων

Οὐλομένων, ἣ πολλὰ καὶ ἀνθρώποισι δίδωσι.

Τῆς οὐκ εἶναι κὺ νῆες εὐζυγεῖ ὁ παλῖος οἶκος

Πόντον ἐκ' ἀτρυγέτον, καὶ δὲ δυσμενέας Φίρβουκα.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα αἰεὶ ἀλλήλους ἀγρεύον.

Ἀν' ᾗ κύων κεφαλῶν τε κὺ ἔσται κείρεται ἔχον

5

28. δὲ

σφ.

10

28. πύργ

κίε

15

28. ἐντ-

1070.

20

25

30

35

Ἀργος Ὀδυσῆα⁹ ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Θρέψε μὲν ἔδ' ἀπότητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὺν
 ὤχετο, τὸν ᾧ παρῆναι ἀγίνεσκαι ἴοιο ἄνδρες
 Αἴζας ἐκ' ἀρεστέρας, ἠδὲ παρῆρας, ἢ ᾧ λαζωῖας.

5 Δὴ τότε καί τοι δάπνηστος δάπνηχρῶοιο ἀΐακτος,
 Ἐν πολλῇ κῆρυξ, ἣ οἱ παρῆναι θυεράων,
 Ἡμίονοι τε βοῶν τε ἄλλης κέχυτ'· ὄφρ' αἰ' ἄγρην
 Δμῶνις Ὀδυσῆα⁹ τίμῳ⁹ μίζα κηπῆσιτις.
 Εἶτα κύων καί τ' Ἀργος εὐίπλοιο⁹ κυνοραϊσίων.

20 Δὴ τότε γ' ὡς εὐήσσει Ὀδυσσεύς ἐγὺς εἶναι
 ὑπὸ χροῦ Οὐρῆ μὲν⁹ ὅ γ' ἔσθῃσι, καὶ ἕατα κηρύτταλιν ἄμφω·
 μίξω ὁ Λαοῖσι δ' ἄκ' ἔτ' ἐπὶ ταῖς διωθήσαστο οἷο ἀΐακτος
 δουρῆος. Ἐλθέμεν, αὐτὰρ ὁ νοσφιν ἰδὼν δάπνηχρῆατο δαίκεν,

20 μὲν· ῥεῖα λαθῶν Εὐμαιον⁹ ἀφαρ δ' ἱρεῖσιντο καὶ μύθω,
 25 Εὐμαί⁹, ἣ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε καί τ' εὐίπλοιο⁹
 Καλὸς μὲν δέμας ἐπὶ, αὐτὰρ τίδ' ὅ γ' ἔσθ' ἄφα οἶδα
 Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θῆεν ἐπὶ εἰδὲ πᾶσι,
 Ἡ αὖτως, οἷοί τι τροπίζῃσι κυνὸς ἀνδρῶν
 Γίγνεται, ἀγλαίης δ' ἐνίκει κηρύτταλιν ἀΐακτος,

20 Τὸν δ' ἀπαιμειδόμεν⁹ παρσιφης Εὐμαῖι συβῶται,
 Καὶ λίην αἰδέσθης καὶ κύων ὅδε τῆλε θανόντες.
 Εἰ ποῖός δ' εἴη ἡμῶν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα
 Οἷόν μιν Τροίῳδε κίων κητέλειπεν Ὀδυσ.
 Αἰψά κε θῆσαστο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκίῳ.

25 Οὐ μὲν γάρ τι φύγισκε βαθείης βίησιν ὕλης
 Κηρύτταλιν ὅ, τίειδοντο, καὶ ἰχθυοῖσι γὰρ παρῆσθαι.
 Νυῦν δ' ἔχεται κηρύτταλιν, ἀναξ δὲ οἱ ἀλλοδὶ πάττης
 ὦλιστο· τὸν ᾧ γυναικὶς ἀκηδέες δ' κηρύτταλιν
 Δμῶνις δ' εὐτ' ἂν μεκίτ' ἐπικρατίωσιν ἀΐακτος,

30 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν εὐαίσιμα ἐργάζεσθαι.
 Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνονται εὐρύεπα Ζεὺς
 Ἀνέργος, εὐτ' αἰ' μιν καὶ δούλιον ἤμαρ ἔλθῃσι,
 Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὐνοαίπλοιστας·
 Βῆ δ' ἵππος μετάρθιο καὶ μνηστῆρας ἀραυῖας.

35 Ἀργῶν δ' αὖ καὶ μεῖν ἔλαβεν μέλανος θανάσιον,
 Αὐτίκ' ἰδὼντ' Ὀδυσῆα ἰφθίμῳ εὐαίσιμῳ.
 Τὸν ᾧ πολὺ σφῶντος ἰδὲ Τηλέμαχος θεοδότης

Argus Vlyſſis laborioſi, quem jam quondam ipſe
Nutrivit, neque fruius eſt : ante autem in Ilium ſacrum
Ivit, hunc autem antè duxerunt juvenes viri
Contra capras ſylveſtres, & cervos, & lepores.

Jam tunc jacebat abjeſtus abeunte rege,
In multo ſtercore, quod ejus ante januas
Mulorúmque bouúmque ſatis fuſum erat : donec ducerent
Servi Ulyſſis agrum magnum ſtercorantes.

Illic canis jacebat Argus plenus ricinorum.

Jam tunc ſtatim agnovit Ulyſſem propè euntem,
Cauda quidem hic adulatus eſt, & aures deſecit ambas.
Propè autem non amplius poſtea potuit ſuum dominum
Venire, at longè ipſum conſpicatus abſterſit lacrymam.

Facile latens Eumæum : ſtatim autem interrogavit verbo,
Eumæe, certè valdè miraculum, canis hic jacet in ſimo:
Pulcher quidem corpore eſt, at hoc non manifeſtè ſcio

Si jam & velox fuit currere in ſpecie hac,
An fruſtrà, qualèſque menſales canes virorum
Sunt, deliciarum autem gratia nutriunt reges.

Hunc autem reſpondens, alloquutus eſt Eumæe ſubulce.

Et valde viri canis hic longè mortui,

Si talis eſſet & corpore atque & operibus,

Qualem ipſum ad Trojam jens reliquit Ulyſſes,

Statim admirareris conſpicatus velocitatem & robur.

Nō quidè enim aliquid fugiebat profundæ in profunditatibus

Fera quæcunque videbat, & veſtigijs enim ſciebat: (ſylvæ.

Nunc autem tenetur malo, dominus autem ejus alibi à patria

Perijt: hunc autem mulieres negligentes non curant:

Servi autem quando non imperant domini,

Non amplius poſtea volunt decentia operari.

Dimidium enim virtutis aufert latè ſonans Jupiter

Viri, quando ipſum ſervilis dies occupat.

Sic loquutus ingreſſus eſt domos benè habitatas.

Ivit autem rectà domum ad procos ſuperbos.

Argum autem rursus parca accepit nigra mortis,

Cùm primùm vidiffet Vlyſſem vigefimo in anno.

Hunc autem primus vidit Telemachus divinus

Euntem

5

10

15

20

25

30

Ingeniū
ſervitute
poſit;

35

Euntem in domum subulcum, celeriter autem postea
Annuat ad se vocatū; hic autem ubi conspiciatus esset, accepit
Iacentem, tunc autem coquus apposuit carnes multas (sedem
Incidentem procis in domo convivantibus.

5 Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
Contrariam, hic autem ipse sedit: huic autem præco
Partem captam posuit, ex canistróque panem elevatum.
Propè autem post ipsum ivit domos Ulysses,
Pauperi tristi similis & seni, (indutus erat,

10 Baculo innixus : hic autem tristitia circum corpus vestimenta
Sedit autem fraxinea via intra januas
Inclinatus limini Cyparisseo, quod faber
Poliverat scienter, & in perpendiculum direxerat.

Telemachus autem ad sevocatam alloquutus est subulcum,
15 Panem delicatum capiens perpulchro ex canistro,
Et carnes, ut ei manus erant capaces circumjacenti,
Da huic hospiti hæc ferens, ipsumque jube
Petere victum valdè omnes adeuntem procos.
Pudor autem non est bonus indigeni viro ut adsit.

20 Sic dixit, ivit autem subulcus postquam verbum audivit.
Propè autem stans verba velocia alloquutus est,
Telemachus tibi, hospes, dat hæc & te jubet

Mendico Petere victum valdè omnes adeuntem procos.
pudor Pudorem autem non bonum dicit esse viro mendico.
inutilis.

25 Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses,
Jupiter rex, Telemachum mihi in viris beatum esse,
Ut ei omnia fiant quæcunque mentibus suis cogitat.

Dixit, & ambabus suscepit & deposuit
Illic, pedes ante inhonesta in pera:

30 Comedit autem sic quando cantor in domibus canebat.

Quando hic coenavit, ille cessavit divinus cantor :
Proci autem tumultuabantur in domibus: at Minerva
Propè astans Laërtiadem Vlyssæm
Commovit, ut stipem à procis congreget,

35 Cognoscátque qui sint justi quique injusti.
Sed neque sic aliquem futurum erat fugere malum.
Perrexit autem ire rogaturus dextrè virum singulum,

Undique

Ἐρχόμενοι κτ' δώμα συζώτων, ἦρα δ' ἵκηται
 Νεῦς· ἐπὶ οἱ χαλίστας· ὃ ᾗ παπλήνας ἔλεθ' ἄφρονι
 Κεῖμενον, ἔνθα ᾗ δαιταρὸς ἐφίζησκειν κρεῖα πολλὰ
 Δαιόμεν· μνηστῆρσι δὲ μὲν κατὰ δαιτυμόνοισι,
 Τὸν κατέθηκε φέρον· ὥσθ' Τηλέμαχος τοῖσι πίζων
 Ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφίζητο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
 Μοῖραν ἰλὼν εἶπθαι, καίεντ' ἐν σῖτιν αἰετας.
 Ἀγχιμέλοισι δ' μετ' αὐτὸν ἐδύσσετο δώματ' Ὀδυσ.
 Πτωχῶ λευγαλῶν ἐναλίκε· ἠδὲ γέροντι.

Σκηπτόμεν· τῷ δ' λυγρὰ παρὶ χειρὶ εἴματα ἔην.
 Ἰξε δ' ἐπὶ μελίην ἐδδύ' ἔντιθε θυράων,
 Κλινάμεν· σταθμῶ Κυπαρισσίῃ, ὅν' ἤρτι τίκτω
 Ζέος· ἐπισκαμνύς, κτ' ἐπὶ σταθμῶν ἴθιαι.
 Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ χαλίστας ὥσθ' ἵκηται συζώτων,

Ἄρτων δ' ἔλοι ἰλὼν παρὶ καλίστας ἐν κατόιοι,
 Καὶ κρεῖα, ὡς οἱ χεῖρες ἔχον· ἀνέειπε ἀμφιβαλόντι,
 Δὸς τῷ ξείνῳ ζώτα φέρον, αὐτὸν τε κέλευ
 Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐπιχόμοι μνηστῆρας.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῆς κρητῆρος ἀνδρὶ * ὥσθ' ἵκηται.

Ὡς φάτο, βῆ δ' ἀσφοδέσθ' ἐπὶ τὸν μυθὸν ἄκρυσεν.
 Ἀγχι δ' ἵσταμεν· ἵπτα πλεόνετα ὥσθ' ἵκηται,
 Τηλέμαχος τοῖσι ξείνῃσι διδοῖ τὰ δέ, καὶ σι κέλευ
 Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐπιχόμοι μνηστῆρας.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῆς φησ' ἵσταμεν ἀνδρὶ ὥσθ' ἵκηται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν· ὥσθ' ἵκηται πολυμήτης Ὀδυσ.
 Ζεῦ πάτερ, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὀλβιον εἴηαι,
 Καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.

Ἡ ῥα, κτ' ἀμφοτέρησιν ἐδίδετο, κτ' κατέθηκεν
 Αὔθι, ποδῶν παρὰ πύργῳ, ἀφ' ἑκλίνης ἐπὶ πύργῳ.
 Ἡδὲ δ' ὡς ὅτ' αἰοιδὸς ἐν μεγάροισιν αἴδεν.
 Εὖθ' ὅδ' εἰδὲ πηκί, ὃ δ' ἐπαύσατο θεῖον αἰοιδόν·
 Μνηστῆρας δ' ἐμάδονταν ἀνὰ μέγαρ' αὐτὰρ Ἀθλίῃ
 Ἀγχι παρὰ σταθμῶν Λαιρτιάδῳ Ὀδυσῆϊ
 Ὡς αὖ πύργῳ κτ' μνηστῆρας ἀγείρει,
 Γυῖν δ' οἱ πῖες εἰσιν ἐναίσιοι οἱ τ' ἀγέμεναι.
 Ἀλλ' ἐδ' ὡς πν' ἵμελ' ἀπαλεξήσιν παρὰ πύργῳ.
 Βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐν δίδεα φῶτα ἵκηται,

Πάντοσε χεῖρ ὀρέγων, ὡς εἰ πῶλός τε πάλαι εἴη.
Οἱ δ' ἐλκείοντες δίδωσκον, καὶ ἱπάρμοιον αὐτόν·
Ἀλλήλας τ' εἶργον, τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.

Τοῖσι ἧ καὶ μετίφη Μελάνδιος· αἰπόλος αἰῶν,
5 Κικλυτὲ μιν μνηστῆρας ἀγακλήτης βασιλείης
Τυδῆ πῆρ' ἐξείκω· ἧ γάρ μιν παρ' Ὀδιν ὄπωπεν.
Ἦτοι μὲρ οἱ δέωθ' συβώτης ἡγάμοιεν,
Αὐτὸν δ' ἔσπευα οἶδα πόθεν γένος εὐχεται εἶναι.
Ὡς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπισιν ἐνίκιστε συβώτιον.

10 Ὡς εἰργασθε συβώτα, πῖνυ ἧ σὺ τότε πόλινδε
Ἡρώας; ἧ ἔχ' ἄλλος ἡμῖν ἀλήμονίς εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιερῶι, δαυτῶν ἀπληρωτῆρες;
Ἡ οἴσομαι ὅπ' τοι βίωται κατὰ δούσιν ἀνακτος
Εὐθαῖδ' ἀγαθόμυροι; σὺ ἧ καὶ ποδὶ τότ' ἐκ' ἀλίσσας;

15 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσίφης Εὐμαιὸς συβώτα,
Ἀντίνο' εἰ μὲρ καλὰ καὶ ἰοδλὸς εἶναι ἀγαθύνεις.
Τίς γ' ὅθ' ἐξείκωι καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπιπλῶν
Ἀλλόν γ' εἰ μὴ τῶν οἱ δημιοργῶι ἔασιν;
Μάινειν, ἧ ἱητῆρα κακῶν, ἧ τέκτονα δούρων;

20 Ἡ καὶ θέσσιν ἀοιδὸν, * ὅ κεν τέρπησιν αἰεῖδων;
Ὅς αἶν Οὔτοι γ' ἐκλήθ' γε βροτῶν ἐπ' ἀκείροια γαῖαν.
Πτωχὸν δ' ἔκ' αἶν τις καλέοι τρυφερότα ἱαντόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πῆρ' πάντων εἰς μνηστῆρων
Δμωσὶν Ὀδυσῆος, πῆρ' δ' αὐτ' ἱμοῖ· αὐτὰρ ἔργων γε

25 Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐκίφρων Πηλεϊόπης
Ζῶει ἐνὶ μεγάροισι καὶ Τηλέμαχος θεοφθίς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπυμνός· ἀντίον ἰώδης,

30 Σίγῃ, μὴ μοι τῶτον ἀμείβω πῶλ' ἐπίεσιν.
Ἀντίνοος δ' εἶπε κακῶς ἐριδιζήμεν αἰεὶ

35 Μυθοῖσιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει ἧ καὶ ἄλλης.
Ἡ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεια πῆρ' ἐργασθε παρ' Ὀδιν,
Ἀντίνο', ἧ μεῦ καλὰ, πωτὴρ ὡς κήδαι ἦτορ,
Ὅς τὸν ξείνοι ἀνθρώποις ἀπὸ μεγάροιο δῖος
Μύθῳ ἀναισχύνῃ μὴ τῷτο θεὸς τελέσειε.

40 Δός οἱ ἐλόν· ἔτοι φθονίῳ κέλομαι γ' ἔργῃ.
Μήτ' οὐκ ἡμετέρῃ μὲν ἄλζω τότ' αἶψα, μήτ' ἐπὶ ἄλλον
45 Δμῶν οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο.

Undique manum porrigens tanquam pauper diu esset.
 Hi autem miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum:
 Mutuò autem interrogabant quis esset, & unde venisset.
 Hls autem & dixit Melanthius custos caprarum,

*Ulysses
mendica-
tu adit
procos.*

Audite me proci inclytæ reginæ
 De hoc hospite: utique enim antea ipsum vidi.
 Certè quidem hunc hūc subulcus duxit,
 Ipsum autem non apertè scio unde genus dicit esse.

5

Sic dixit, Antinous autem verbis arguebat subulcum:
 O valdè cognite subulce, cur autem tu hunc ad civitatem.
 Duxisti? an non satis nobis errantes & alij
 Pauperes, tristes, conviviorum destructores?
 An pro nihilo ducis quod facultates edunt regis
 Hūc congregati? tu autem & hunc vocasti?

*Anti-
nous sus-
10
censet
Eumæo
propter
mendicū*

Hunc autem respondens, allocutus es Eumææ subulce,
 Antinoë non quidem bona, etiam si bonus sis, dicis.
 Quis enim hospitem vocat aliunde ipse cum adveniat,
 Alium nisi horum qui opifices sunt?

*15
Eumæus
in solēti
Antinoë
loquitur*

Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
 Vel & magnum cantorem, qui delectet canendo?
 Hi enim inclyti hominum in infinita terra.

20

Pauperem autem non alioqui vocaret vexantem seipsum.
 Sed semper difficilis super omnes es procos
 Servis Ulyssis, præcipuè autem rursus mihi: at ego
 Non curo, donec mihi prudens Penelope
 Vivit in domibus, & Telemachus divinus.

25

Huic autē rursus Telemachus prudēs cōtrā alloquutus est,
 Tace, ne mihi huic responde multum verbis.
 Antinous autem consuevit malè contendere semper
 Verbis pravis, turbat autem & alios.

30

Dixit, & Antinoum verba velocia alloquutus est,
 Antinoë tu quidem præclarè me curas, ut pater filium,
 Qui hospitem iussisti à domo exire
 Verbo necessario, non hoc deus perficiat.

Da ei aliquid captū: non equidem invideo: jubeo enim ego.
 Neque quid matrem meam vererè hac in re, neque aliquem
 Servorum, qui in ædibus sunt Ulyssis divini.

35

Sed non tibi talis in pectoribus cogitatio.

Ipse enim comedere multò vis, quam dare alij.

Huic autem rursus Antinous respondens loquutus est,
Telemache altiloque robur indomite, quale dixisti?

5 Si ei tantum omnes dedissent proci,

Et ipsum tres menses, longè à domo detinerent.

Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensæ

Iacens, quo tenebat magnos pedes convivans.

Ei autem alij omnes dederunt, impleverunt autem peram

10 Pane & carnibus, citò jam & futurus erat Vlysses,

Rursus in viam jens donum gustare Achivorum.

Sterit autem apud Antinoum, & ipsum verbū alloquutus est,

Vlysses Da amice, non mihi videris pessimus Achivorum
médicus

Antinou Esse, sed optimus, quoniam regi similis es.

15 Ideò oportet dare, & melius quam alij

allegui- Panem : ego autem te laudabo in magna terra.
tur.

Etenim, ego aliquando domum in hominibus habitui

Beatus divitem, & sæpe dedi erronei

Tali qualis esset, & cujus tandem rei indigus veniret:

20 Erant autem servi valdè multi, aliæque multa

Quibúsque benè vivunt, & divites vocantur.

Sed Jupiter destruxit Saturnius, (voluit enim sic)

Qui me cum latronibus multùm errantibus misit,

Ægyptum versus ire longam viam, ut perirem.

25 Statui in Ægypto fluvio naves utrinque agitas.

Tunc quidem ego jussi amabiles socios

Illic apud naves manere, & naves trahere.

Speculatores autem ad speculas jussi ire.

Hi autem intemperantia victi & obsecuti animo suo,

30 Statim valde Ægyptiorum virorum perpulchros agros

Populati sunt : mulieres vero eduxerunt & infantes filios,

Ipsósque interfecerunt, citò autem in civitatem ivit clamor:

Hi autem clamore audito, simul aurora apparente

Venerūt, impletus est autè omnis cāpus pedestriū & equorū,

35 Ærisque splendore : in autem Jupiter gaudens fulmine

Fugam meis socijs malam jecit : neque aliquis toleravit

Stare contrà : circum mala uodique stabant.

Tunc

Αλλ' ἔτι ζιεύτοι εὐὶ σήθασι νόημα.

Αὐτίς γδ φασγάνῳ πολὺ βάλισα ἢ δόμῳ ἄλλῳ.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίφοος ἀπαμειβόμενῳ^Θ παρσείπει,
Τηλέμαχ' ὑψαγέρη. μὲν^Θ ἄρα τι, πῶς τ' ἔειπες;

28 ἰσι-

5 πικρῶς

Εἰ οἱ τίσας ἀπαντες ἐρέξισαν μητιήρεις,

Καί κιν μιν τρεῖς μελῶς ἀπὸ πύθην οἶκον ἱόντες.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ Ἡρῶν υἱὸν ἐπίφηνε τροπίζη

Κείμενον, ὃν ἔπιχεν λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάζων.

Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδδοτο, πλῆτο δ' ἄρα πῆλυν

Σίτου καὶ κρεῶν, τάχα δὲ καὶ ἱμελὲν Ὀδυσσεύς

19

Αὐτίς ἐπ' ἑδρὴν ἰὼν παρὰ τοὺς γυῖα Λαερτιάδῃ.

Στῆ ἢ παρ' Ἀντίφοον, καί μιν παρὰ μῦθον ἔειπε,

Δὸς φίλος· ἔ* μὲν μοι δοκίμους ὁ κρείστος Λαερτιάδῃ

20 μίν

Εμμελῆς, ἀλλ' ἄρα τις, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἴσικας.

τι

Τῷ σι γὰρ δόμῳ καὶ λῶϊον ἢ παρ' ἄλλοι

15

Σίτου· ἐγὼ δ' ἂν σι κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

Καί γδ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔταμον

Ὀλβίος ἀφρόν, καὶ πολλὰ κε δόκον ἀλήτη

Τοῖα ὁππότες εἴσι, καὶ ὅππῃ κερσημέρῳ^Θ ἔλθῃ·

Ἦσαν ἢ δμῶες μέλα μυχτοί, ἀλλὰ τι πολλὰ

20

Οἶπιν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφρόι καλίσονται.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξεν Κρονίων (ἦγελε γάρ που)

Ὅς μ' ἄμα ληϊστῆσι πολυπλάκτοισιν ἀνέκεν

Αἰγυπθὺν δ' ἵστα δολιχὴν ἑδρὴν, ὅφρ' ἀπολοίμην.

Στῆσε δ' ἐν Αἰγυπθῷ ποταμῷ νίας ἀμφολίσσας.

25

Εὐδ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην εἰρήρης ἐταίρους

Αὐτῶ παρ' ἠέσασιν ἄρην, καὶ νῆας ἔρυσσεν.

Ὀπλήσας ἢ κατ' ἱεροπῆς ὠτρυνῶ νῆας.

Οἱ δ' ἔβρεν εἰξαστες, ἐπισσόμενοι μὲν σφῶ,

Αἰψά μάλ' Αἰγυπθίῳ ἀνδρῶν ἀεικαλίας ἀχρούς

30

Πόρθεον· ἐν ἢ γυναικας ἄρην καὶ νῆας τίκεα.

Αὐτούς τ' ἔκτειον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκει· αὐτῇ.

Οἱ ἢ βοῆς αἰόντες, ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι

Ἠλθον. πλῆτο ἢ πᾶν πιδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,

Καλὴν τε στρατῆς· ἐν ἢ Ζεὺς περικέραυνῳ^Θ

35

Φύζαν ἰμῶς ἐταίροισι κακῶ βάλεν· ἑδὲ πε ἔτλη

Σπῆλυν ἐκασπιδίον· ἀπὲρ γδ κακὰ πάντεσιν ἔσθ.

Εὐδ' ἡμῖν πολλὰς μὲν ἀπὶ κτανόν ἐξεί χαλκῶ,
 Τούς δ' αἶανθι ζῶους σφίσιν ἐργάζεσθαι αἰαίῃη.
 Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρην ξείνῳ δότῳ ἀνπάσσω
 Δμήτρει ἰασίδῃ, δὲ Κύπρην ἴφι ἀνασσει·

5 Εὐθι δὴ νῦν δεῦρο τὸδ' ἴκω πῆματι πάχων.

Τὸν δ' αὖτ' Αἰπίνοος ἀπαμειβέτο, φάινσέν τε.
 Τίς δαίμων τίδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίλω;
 Στῆθ' ἔπως ἐς μέσσω, ἡμῆς ἀπάνευθε τραπίζης,

30. ἰδῇ- Μὴ τάχα περὶ ἡ Αἴγυπτον καὶ Κύπρον * ἰδῶμαι.

αι. 10 Ως περ θυρσαλῆος καὶ ἀναιδὲς ἴσσι προσέειπες.

Εξείης πάντας περὶ λίσσας· οἳ δὲ διδῶσι
 Μαψιδίως· ἡπεὶ ἔπος ἐπὶ χερσὶς ἔδ' ἱλεσθὲς
 Ἀχαιοῖων χαλκῶσθαι, ἡπεὶ πάρος πολλὰ ἔκλετο.

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

15 Ω πόπι, ἔκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρενὶς ἦσσι
 Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σὴ ἐπιστάτῃ ἔδ' ἀλλὰ δόισι,
 ὅς νῦν Ἀχαιοῖσι παρέρῃσθαι, ἔπει μὲν ἔτλης

30. ἄπο Σίτου * ἀποπροσέειπὼν δὲ μῦθον· πρὶν δὲ πολλὰ πύριον.

προσέ- Ως ἔφατ'· Αἰπίνοος δ' ἐχλάσσετο κηρὸν καὶ μάλλον,

λαί 20 Καί μιν ὑπὸ δόρῳ ἰδὼν ἔπειτα πλεθόντα προσεήειλε,

Νῦν δὲ σ' ἔκ ἐπ' ἐκάλει δὲ σὺν μεγάρῳ γ' οἶον
 Ἀψ' ἀναχωρήσειν, ὅτι δὴ καὶ οἰκίᾳ βαίσεις.

Ως ἄρ' ἔφη· καὶ ἡρώων ἑλὼν βάλε δαξίον ἄμυν.

Πρυμνότατον ἔχ' ἰώτην. ὁ δ' ἐπείθη καὶ τε πίστεν

25 Εμπίδον· ἔδ' ἄρα μιν σφῆλιν βέλος Αἰπινόοιο.

Ἀλλ' ἀκίον κίνησε κάρη, κακὰ βλάσποδαιμόνων.

Ἀψ' δ' ἄρ' ἐπ' ἔδδ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ δ' ἄρα πήρῃ
 Θῆκεν ἐν πλείῳ· καὶ δὲ μνηστῆροισι ἔειπεν,

Κίκαυτέ μιν μνηστῆρες ἀνακλῆτῆς βασιλείης,

30 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Οὐ μὲν ἔδ' ἄχος ἰστὶ καὶ φρεσὶν, ἔδδ' πὶ πίθος.

Ὅπποτ' ἀνὴρ φεῖ οἷοι μαχεσθὲν κτεάπας

Βλήσται, ἢ φεῖ βουσί, ἢ ἀργυρῆσ' οἷσσι·

Αὐτὰρ ἔμ' Αἰπίνοος βάλε κατὰ ἔργα εἴνεκα λυρῆς,

35 Οὐλοδῶρης, ἢ πολλὰ καὶ ἀνθρώποισι δίδωσιν.

Ἀλλ' εἴπου πτωχῶν καὶ θεοῖ καὶ ἑορηνύες εἰσιν,

Αἰπίνοος πρὸ γάμοιο πῖλος θυγάτηρ κίχνης.

Tunc nostrum multos quidem interfecerunt acuto ære.
 Hos autem abduxerunt vivos ut ipsis operarentur necessitate.
 At me Cyprum hospiti dederunt qui occurrerat,
 Demetori Iasidæ, qui Cypro robore imperabat.
 Hinc jam nunc huc venio hoc nocumentum patiens.

Huic autem rursus Antinous respondit & compellavit,
 Ecquis Deus hanc cladem adduxit, convivij tristitiam?
 Sta autem sic in medio mea procul à mensa.

§
 Anti-
 nous
 mendico
 respondet

Ne citò amaram Ægyptum & Cyprum videas.

Quòd quidam audens & impudens es mendicus.

10

Deinceps omnibus astas, hi autem dant

Inutiliter, quoniam nulla prohibitio, neque misericordia

Ex alienis donare, quoniam adsunt multa singulo.

Hunc autem recedens alloquutus est prudens Ulysses,

O amice, non tibi ne in speciem quidem mentes sunt:

15

Non tu enim ex domo ei qui tibi astiterit neque salem dares,

Qui nunc alienis assidens, non aliquid mihi toleras

Panis præceptum dare: hæc autem multa adsunt.

Sic dixit: Antinous autem iratus est animo magis,

Et ipsum torvè videns verba velocia alloquutus est,

20

Nunc jam te non amplius benè ex domo puto

Retrò cessurum, quando jam & opprobria dicis.

Sic dixit: & scabello capto percussit dextrum humerum

Ultimum in dorsum: hic autem stetit tanquam petra

Firmiter, neque ipsum commovit telum Antinoi.

25

Sed tacitè movit caput mala profundè cogitans,

Rursus autem in viam jens desedit, peram autem

Deposuit benè plenam: post autem procis dixit,

Audite me proci perinclytæ reginæ,

Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

Non quidem neque dolor est in mentibus, neque luctus,

Quando vir pro suis pugnans possessionibus

Percutitur, vel de bobus, vel benè nutritis ovibus:

At me Antinous percussit ventris gratia mali,

Perniciosi, qui multa mala hominibus dat:

Sed sicubi pauperum Dij & Erinnyes sunt,

Antinoum antè nuptias finis mortis inveniat.

Ulysses
 exqueri-
 30
 tur pro-
 cis inju-
 riam.

35

Hunc

Hunc autem Antinous alloquutus est Eupitheï filius,
Comede tacitus hospes sedens, vel abi aliò.

Ne te juvenes per domos trahant (sicut dicis.)

Vel pede, vel etiam manu : lacerent autem omnia.

- 5 Sic dixit : hi autem omnes impotenter succensuerunt,
Sic autem aliquis dixit juvenum superbiorum,
Antinoë non quidem benè percussisti infelicem erronem.
Perniciose si jam alicubi aliquis in cœlestibus Deus est,
Et dii hospitibus similes peregrinis,

- 10 Ut qui omnifarij existant, versantur per civitates,
Hominum fâsque nefâsque, inspicientes.

Sic dixerunt proci : hic autem non curavit verba.

Telemachus autem in corde quidem magnū luctū augebat
Illius percussi gratia, neq; lacrymā humū jecit ex palpebris,

- 15 Sed tacitus movit caput mala profundè cogitans,
Hunc postquam igitur audivit prudens Penelope
Percussum in domo, postea quidem ancillis dixit,

Utinam sic ipsūque percutiat inclytus arcu Apollo.

Hanc autem rursus Eurynome proma contrā alloquuta est,

- 20 Si enim in votis finis nostris sisteret.

Haud quis horum ad bonæ sedis auroram cras superesset.

Hanc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant.
Antinous autem maximè nigræ morti similis est :

- 25 Hospes quidem infelix mendicat in domo

A viris petens (egestas enim cogit.)

Tunc alij quidem omnes impleveruntque dederuntque.

Hic autem scabello ultimum percussit dextrum latus.

Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,

- 30 Sedens in thalamo, hic autem cœnavit divinus Ulysses.

Hæc autem ad se vocatum alloquuta est divinum subulcum,

Vade divine Eumæe profectus hospitem jube

Venire, ut ipsum salutem, & interrogem,

Sicubi Ulysses miserum vel audivit,

- 35 Vel vidit oculis : errabundo enim similis est.

Hanc autem respondens alloquutus est Eumæus subuleus.

Utinam enim tibi regina tacerent Achivi

Penelope
men-
dicum
accerit
juber.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀρσίοφη Εὐπείησ' ἦος,
 ἔσθι' ἔκχλος ξείνη κρητὴν μὲν, ἣ ἄπιθ' ἄλλα·
 Μή σε νίσι δάξῃ δῶματ' ἐρώσσωσ' (οἱ ἀγροῖαι)
 Ἡ ποδὲς ἢ καὶ χεῖρες, ἀποδρύνωσι ἢ παίηται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' οὖν πάντες ὑπερφιάλως νειμήτην,

ὦ δὲ δὴ πῶς εἴπουν νίων ὑπερλώροισιν,
 Ἀντίνο', ἣ μὲν καλὴ ἴσθαλις δούλων ἀλήτλη.

Οὐλόμην', εἰ δὴ πού τις ἐπυροῖται· Θεὸς ἐστίν,

καὶ τι Θεοὶ ξείνοισιν ἰοικύντες ἀλλοδαποῖσι,

Παντοῖαι τελέγοντες, ἐπιστροφῶσι πόλιν,

Ἀνθρώπων ὕβρι' ἢ τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

Ὡς ἄρ' ἔφασκε μνηστῆρες· ὁ δ' ἔκτε μάλιστα το μύθων.

Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κρητὴν μίγαν πίητος αἶξε

βλημύρην, ἐδ' ἄρ' οὖν δαίκεν χαμῶϊ βάλεν ἐκ βλεφάρων

Ἀλλ' ἀκίαν κίνησε κρήνη, κρητὴ βυσσοδόμευον.

Τῷ δ' ὡς οὐδ' ἤκουσε παρὶφρων Πύριλόπεια

βλημύρην ἐν μεγάροισιν, μετ' ἄρ' οὖν δμῶησιν ἔειπεν,

Αἰθ' ἔπος αὐτὸν σὲ βάλοι κλυτότερος Ἀπόλλων.

Τῷ δ' αὖτ' Εὐρυνόμη παμμήθεος μύθον ἔειπεν,

Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρήτιν * τέλος ἡμετέρησι γένοιτο,

οὐκ ἂν περ ἔνυτον γὰρ ὕβριοι ἢ αἰ ἴκοντο.

Τῷ δ' αὖτε ἀρσίοφη παρὶφρων Πύριλόπεια,

Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κρητὴ μηχανόωνται,

Ἀντίνοος ἢ μέγιστα μελαίνῃ κρητὴ ἴοικεν·

Ξείνους περ δούλους ἀλγίστους κτ' δῶμα.

Αἰέτας αἰτίζων (ἐκρημνοσύνῃ γὰρ ἀνάνυ)

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀνέπληστον τ' ἴδουσιν τε

οὗτος ἢ θηλυῖ περὶ μὲν βάλε δειδὸν ὤμῳ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγροῖαι μετ' δμῶησι γυναιξίν,

Ἡδρὴ ἐν θαλάμῳ. ὁ δ' * ἰδοῖται δὲ Ὀδυσ·

Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλὴ πρὸς ἀρσίοφῃ διὸν ὕφορτον,

Ἐρχο δὲ Εὐμαιε κίων τὸν ξείνον ἀνὸρ

ἐλθὲν μὲν, ὅφρα π μὲν ἀρσίοφῃ ζομαι, ἢ ἐρίωμαι

Εἰ πού Ὀδυσσῆσ' ἀλλοσιφρονης ἢ ἐπίπυσται,

Ἡ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι πολυπλάκῃ γὰρ ἴοικεν.

Τῷ δ' ἀπαιμειόμην ἀρσίοφῃ Εὐμαιε αὐτῶτα,

Εἰ γάρ τοι βασιλῆα σιωπήσειας Ἀχαιοί

Οἳ ὅ γε μυθήσεται, ἡλχρίστοι καὶ τοὶ φίλοι ἦτορ.
 Τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρεῖς δ' ἤμαρ ἔρυξαν
 Ἐν κλισίῃ (πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς)
 Ἀλλ' ἔπειτα κηκρότηται διόλουσιν ἡνὶ ἀγροῦν.

5 Ὡς δ' ὅτ' αἰοῖδαν ἀνὴρ ποτιδέρκεται ὅς τε Θιῶν ἐξ
 Λαῖδει δειδωώς ἐπὶ ἱμερόντι βροτῆσι,
 Τεῦδ' ἄμφοι μειράσιν ἀνθυμῶν ὅ ποτ' αἰείδῃ·
 Ὡς ἐμὲ κείνος ἔηλγε περημρῶ· ἐν μεγάροισι.
 Φησὶ δ' Ὀδυσσῆ· ξείνος πατρῷος εἴναμ,

10 Κρήτη γαιετάει, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
 Εἰθελὲ δὴ νῦν διῦρον τίδ' ἵκετο κῆρυγμα πάχων,
 Πρωτοκυλινδύμρῶ, σῦν τε καὶ Ὀδυσῆ· ἀνθυμῶν
 Λαγχῶ Θισπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίσι δῆμα
 Ζωῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια οἷδε δόμοις.

15 Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε Δείφρων Πύριλόπεια,
 Ερχέο, διῦρον καλίσσον· ἵν' αἰπὸι αὐτὸς εὖ σέωῃ.
 Οὐτοὶ * δ' ἡ θυρήσει κρητῆμοι ἐψαάδων,
 20 Η αὐτῶ καὶ δώματ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς εὐφρων·
 Αὐτῶν μὲρ γὰρ κλήματ' ἀκέρως κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,

20 Σίτος κὶ μέθυ ἡδὺ· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδουσιν·
 25 Οἱ δ' εἰς * ἡμέτερον πυλὺν μῶροι, ἤμαρται πάντες
 Βούς ἱερύοντες κὶ οἷς κὶ πίονας ἀγρὰς,
 30 Εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἶθοπι οἶνον
 35 Μαιψιδίης· τὰ δ' ὅ πολλα κηκταίνεται. ἔ γὰρ ἔτ' ἀνὴρ

25 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν ἀρῶν δῶτ' οἶκον ἀμειψῶν.
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι κὶ ἴκοιτ' ἐς πατρῷα γαῖαν,
 Αἰψά κε (ὡς ἂν παυδὶ βίας δόποισιται ἀνδρῶν,

30 Ὡς φάτο· Τηλέμαχῶ * μὶν' ἔπαυον. ἀμφὶ δ' ὀδῶμα
 35 Σμερδαλίον * κρητῆμοι γάλασι δ' Πύριλόπεια.

30 Αἰψά δ' ἄρ' Εὐμαιον ἔπειτα κῆρυγμα παρσέειπε,
 35 Ερχέο μοι, τὸν ξείνον· ἐν αὖ πῶσι ὧδε καλίσσον.
 Οὐχ ὁρᾷς ὅ μιν ἦος ἐπιπᾶρι πᾶσιν ἔπεισιν;
 Τῷ κε κὶ ἔκ ἀταλῆς θάνατος μνηστῆρσι γένετο
 Πᾶσι μάλ', ἔδδ' ἐπεὶ θάνατον κὶ κῆρας ἀλύξοι,

35 Ἀλλο δὲ τοὶ ἱέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βράβηλο σῆσιν,
 Αἶε' αὐτὸν γνῶν ἡμερτέα πάντ' εὖ σέπειτα,
 Εὖ σέ μιν χαλῶνά τε χιτῶνά τε, ἔμμεται κηλᾶ.

Talia hic loquitur. mulceret tibi dilectum cor.

Tres enim jam ipsam noctes habui, tres autem dies detinui
In stabulo, (primum enim ad me venit ubi nave aufugisset.)

Sed nondum calamitatem suam perfecit recitare dicendo.

Sicut autem quando cantorem quis aspicit, qui à dijs

Canit doctus verba suavia hominibus,

Hunc indefinenter prompti sunt audire quando canit:

Sic me ille mulsit in domibus.

Dicit autem Ulyssis amicus paternus esse

In Creta habitans, ubi Minois genus est.

Hinc jam nunc huc veni clades patiendo,

Hinc & hinc versatus, prædicat autem de Ulyssæ audivisse

Propè Thesprotorum virorum in pingui populo

Vivo : multos autem ducit thesauros suam domum.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Vade, huc voca, ut coram ipse dicat :

Hi autem vel in januis sedentes delectentur,

Vel illic in domibus: quando ipsis animus lætus est:

Ipsorū quidē enim possessiones incorruptæ jacent in domo,

Panis & vinum dulce, hæc quidem domestici comedunt.

Hi autem in nostrum versantes dies omnes

Boves mactando, & oves, & pingues capras,

Convivantur bibuntque nigrum vinum

Incaustum, hæc autem multa absumuntur : non enim est vir

Qualis Ulysses fuit qui cladem domo expellat.

Si autem Ulysses venerit & accesserit in patriam terram,

Statim cum suo filio injurias rependet istorū virorum.

Sic dixit: Telem. autē valdè sternutavit, circū autē domū

Horrendum resonuit : risit autem Penelope.

Statim autem Eumæum verba velocia alloquuta est,

Vade mihi, hospitem coram huc voca.

Non vides quod mihi filius sternutavit omnibus verbis ?

Ideo & non imperfecta mors procis fiet

Omnibus valdè, neque quisquam mortem & fatum vitabit.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis,

Si ipsum cognoscam vera omnia dicentem,

Induā ipsum chlænamque interulāque vestimenta pulchra.

Sic

Sic dixit : ivit autem subulcus postquam verbum audivit.
Propè autem stans verba velocia alloquutus est,

Hospes pater, vocat te prudens Penelope
Mater Telemachi : inquirere aliquid ipsam animus

9 Circa maritum jubet, quamvis dolores passa sit.

Si autem te cognoscet vera omnia dicentem,

Induet te chlænámque interulámque, quorum tu maxime

Indiges, panem autem & petens in populo

Ventrem pascas, dabit autem tibi quicunque voluerit.

10 Hunc autem rursus alloquutus est multa passus divinus

Eumæe, statim ego vera omnia dicam

(Vlysses,

Filiæ Icarij perprudenti Penelopæ.

Scio enim bene de illo, parem autem suscepimus ærumnam.

Sed procorum difficilium timeo multitudinem,

15 Quorum superbiâque visque ferreum cælum ivit.

Etenim nunc quando me hic vir in domum euntem,

Nihil mali patrato, percussum doloribus doluit,

Neque aliquid Telema. hac in re adjuvit, neque aliquis alius:

Ideo nunc Penelopem in domibus jube

20 Manere festinantem licet, in solem occidentem.

Et tunc me interroget mariti de redivivo die,

Propius assidens apud ignem, vestimenta enim

Mala habeo, scis & ipse, quoniam te prius oravi.

Sic dixit : ivit autem subulcus postquam verbum audivit.

25 Hunc autem super pavimento euntem allocuta est Penelope,

Non tu ducis Eumæe ? quid hoc intellexit ille erro ?

An aliquid reveritus iniqui ? an & aliter

Verecundatur in domo ? malè verecundus peregrinus.

Hanc autem respondens, alloquutus es Eumæe subulce,

30 Loquitur ut par est, quæ putaret alius,

Superbiam fugere virorum superborum :

Sed te manere jussit in solem occidentem.

Tibi verò sic ipsi multò melius, ô regina,

Solam ad hospitem loqui verbum & audire.

35 Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Non insipiens hospes, putat sicut est.

Non enim aliqui sic mortalium hominum

Ὡς φάτο· βῆ ᾧ συφορῶς ἐπεί τὸν μῦθον ἄκουσεν·
 Ἀγχιὺ δ' ἐσάμην' ἔπει πλῆθ' ἔπειτα παρσένεδα.

Ἦεν πάτερ, καλέει σε παρῶ φρον Πύριλόπεια,
 Μήτηρ Τηλεμάχου μετακλήσῃ τί εἰ θυμὸς

Ἀμφὶ πόσιν κέλεται, καὶ κήδεά περ πιπυρή.

Εἰ δέ κέ σε γνοίῃ νημερτία πάντ' εὐείποιτα,

Ἔσσει σε χλαῖν' αἶν τε χιτῶνά τε, τῶν σὲ μέλειται

Χρηίζεις, σῖτον ἧ καὶ αἰτίζων κτ' ἄμμον,

Γαστέρα βοσκέσεις, δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθήλῃσι.

Τὸν δ' αὖτε παρσένεπε πολὺτλας δι' Ὀδυσ·

Εὐμαι', αἵψά κ' ἰγὼ νημερτία πάντ' εὐείπομι

Κύρη Ἰθαρώϊο παρῶ φρον Πύριλόπεια.

Οἶδα γὰρ εὖ παρὲς κείνη, ὁμῶν δ' ἀνιδεγματοῖ διζυῶ.

Ἀλλὰ μνηστῆρων χαλεπῶν ὑπερβόηδ' ὁμίλον,

Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον ἔρπον ἵκει

Καὶ γὰρ νῦν ὅτε μ' ἔτος ἀτρε κτ' δῶμα κίεϊται

Οὐπ' ἡμῶν ῥίξαστα βαλὼν ἰδυήσιν ἰδῶκεν,

Οὐτέ τι Τηλέμαχος τί γ' ἐπήρκεισιν, ἢ τί τις ἄλλος

Τῇ νῦν Πύριλόπεια ἐνὶ μεγάροισιν αἰώχῃ

Μεῖναι, ἐπὶ γαυρῶν παρὲς, ἐς ἥλιον κραταῖός τε.

Καὶ τότε μ' ἐξείδω πόσι' ἔπειτα ἰόσιμον ἦμαρ,

Λοσπότερον καδίσταστα παρῶ πυρὶ. οἶματ' αἶρεται

Λυγρ' ἔχον, οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἐπέπυσσε.

Ὡς φάτο· βῆ ᾧ συφορῶς, ἐπεί τὸν μῦθον ἄκουσεν.

Τὸν δ' ὑπερβόηδ' ἔβαντα παρσένεδα Πύριλόπεια,

Οὐ σὺ γ' ἄγεις Εὐμαις; τί τέτ' εὐείποιν ἀλήτης;

Ἡ πικὰ που δέσας ἐξαίσιοι; ἦ καὶ ἄλλως

Αἰδέϊται κτ' δῶμα; κακὸς δ' αἰδέσιος ἀλήτης.

Τὸν δ' ἀπαμεινόμενον παρσένεπε Εὐμαις συβῶντα;

Μυθεῖται κτ' μετῶν, ἅπ' ἑρ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλως,

Ὑβρι' ἀλυσκάζει ἀνδρῶν ὑπερλήροισιντων.

Ἀλλὰ σε μεῖναι ἀνυγει ἐς ἥλιον κραταῖός τε.

Καὶ δέ σε ὦδ' αὐτὴ πολὺ κακῶν, ὦ βασιλῆα,

Οἶόν με ἐξείνοι φάσκει ἔπος, ἡδ' ἐπακροῦται.

Τὸν δ' αὖτε παρσένεπε παρῶ φρον Πύριλόπεια,

Οὐκ ἔφρων ὁ ξείνος, οἶσται ὥσπερ ἂν εἴη.

Οὐ γάρ * που πῖες ὦδε κτ' θνητῶν ἀνθρώπων

Αίρις ὑβρίζοντες ἀπέθαιλα μηχανόωνται.

Ἡ μὲρ ἄρ' ὥς ἀγέρουν, ὁ δ' ἄχατε δῖος ὑφορβός
Μηστήρων ἰς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπίφραδε πάντα.

Αἶψα ἧ Τηλέμαχον ἔπια κλισίῃσιν ἀφροσύδα,

5 Ἀγχιχῶν κοφαλλῶ, ἵνα μὴ πυνθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲρ ἄπ' ἐμὲ σύας κ' κείνα φυλάξων,
Σοὶ κ' ἐμὸν βίοντον· σοὶ δ' ἐνθάδ' ἐπὶ πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μὲρ σὲ πρῶτον σάω κ' φράζω θυμῷ,
Μὴ π παῖδες· πολλοὶ γ' ἤκηκα φρονέουσιν Ἀχαιῶν·

10 Τούς Ζεὺς ἐξολέσει· πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰῶδ' αἶ,

Εἰσέτω ἔγχεος, αἶψα· σὺ δ' ἔρχο δειλιήσας·

Ἡῶθεν δ' ἵεναι κ' ἄγειν ἱερήϊα κελᾶ.

Αὐτὰρ ἐμὸι παῖδες πάντα κ' ἀθανάτοισι μελήσει,

15 ὧς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔειπ'· ἐϋξίστην δὲ φρονέω,

Πλοσάμεν δ' ἄρα θυμὸν ἐδιδύμεν· ἡδὲ ποτὶ τῷ,

Βῆ ῥ' ἱδμεναι μείζονας· λίπε δ' ἔρκια τε μέγαρόν τε

Πλείον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὄρχησ' ἢ κ' αἰοιδῆ

Τίρποντ'· ἦδη γὰρ κ' ἐπήλυθε δειλοὶ ἡμεῖς.

20 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

Ο Δυσσίς κ' Ἰερὸν πυγμὴ γίνεται· φαίνεται ἧ καὶ Πλωλοπῆ
θεὸς μνηστῆροι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει· γίνεται ἧ καὶ
περὶ κριολογία ἐν τοῖς ἐξῆς Οδυσσεύς· ἀπὸς Εὐρύμαχον.

25

Α Λ Λ Η.

Σίγμω δ' ἔρην Ἰερὸν, εὐχὴς Οδυσσεύς, δῶρα τ' αἰνέκτων.

Η Ἀφ' ἐπὶ πτωχὸς παιδὴ μὲν, ὅς κ' αὖ
Πτωχόνεσσιν Ἰθάκης, καὶ δ' ἔπειτα γαστέρι μετρήν,
Ἀζηγίης φασγάνου καὶ πύμνου· ἐδὲ οἱ ἰὼ ἴσ,

30 Οὐδὲ βίη· εἰδὸς ἧ μάλα μέγας ἰὼ ὄρα καλῶ.

Ἀριῶν δ' ὄνομα ἴσκι· τὸ γὰρ θῆτο πότνια μήτηρ

Εκ γυναι

Viri contumelijs agentes injusta cogitant.

Hæc quidem sic dixit, hic autem ivit divinus subulcus
Procorum in cœptum, postquam dixit omnia.

Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est,

Collato capite, ut non audirent alij:

5

O dilecte, ego quidem ibo ad sues & illa custodiam,
Tuas nimirû & meas facultates, tibi autê hîc omnia curæ sint
Ipsum quidem te primûm serva & considera animo

Ne quid patiaris: multi autem mala sentiunt Achivorum:

Quos Jupiter perdat antè nobis nocumentum fieri.

10

Hûc autê rursus Telemachus prudês contra allocutus est,

Erit sic, euge: tu autem valde merenda sumpta:

Mane autem veni, & duc sacrificia pulchra.

At mihi hæc omnia & immortalibus curæ sunt.

Sic dixit: hic autem rursus sedit benè polita in sede,

15

Impletus autem animum cibi & potus,

Perrexit ire ad sues: liquit autem claustrâque domûmque

Plenam convivarum. hi autem saltu & cantu

Delectabantur: jam enim & ingressus erat meridianus dies.

ARGUMENTUM DECIMIOCTAVI 20

LIBRI ODYSSEÆ.

Ulyssis & Iri pugna fit. Ostenditur autem & Penelope
Procis, & ab ipsis dona accipit. Fit autem & quædam
colloquutio deinceps Ulyssis ad Eurymachum.

ALIUD.

25

Σ, autem contentionem Iri, gloriam Ulyssis, dona regum.

Venit autem pauper popularis, qui in civitate
Mendicabat Ithacæ, excellebat autem ventre edaci
Incessanter comedere & bibere: neque ei erat vis,

Neque violentia, forma autem valdè magnus erat conspectu. 30

Arneus autê nomine erat: hoc enim imposuit venerâda mater

Ex

Ex nativitate, Irum autem juvenes vocabant omnes,
 Quoniā nuncia deferebat profectus, quando aliquis jubebat:
 Qui ubi venisset Ulyssēm expellebat sua domo,
 Et ipsum objurgando verba velocia dixit,

5 Recede senex è vestibulo, ne jam citò & pedem traharis.
 Non audis, quod jam mihi innuunt omnes,
 Trahere autem jubent? ego autem verecundor tamen.
 Sed surge, ne citò nobis contentio & manibus fiat.

Iris &
 Ulyssēm
 jurgijs
 incessit.

Hūc autē torvè conspicatus alloquutus est astutus Vlyssēs
 10 Miser, neque aliquod tibi facio malum, neque dico,
 Neque aliquem invideo dare & multis acceptis.
 Pavimentū autē ambos hoc capiet, neque aliquid te oportet
 Alienis invidere, videris autem mihi esse erro
 Sicut ego: opulentiam autem Dei curant præbere.
 15 Manibus autem ne valdè provoca, ne me in iram iniicias.
 Ne te licet sim senex, pectus & labra permisceam
 Sanguine, quies autem mihi & magis adhuc erit
 Cras: non quidem enim te reverti puto
 Iterum intra domum Laërtiadæ Ulyssis.

Vlyssēs
 provocat
 Irum in
 certamē.

20 Hunc autem iratus alloquutus est Irus mendicus,
 O amici, valdè gloriosus volubiliter dicit
 Vetulæ fuliginosæ similis, quem malè mulctabo,
 Percutiens ambabus manibus: in terrā autem omnes dentes
 Maxillis expellam, porci sicut segetem pascentis.

25 Cinge nunc, ut omnes cognoscant & hi
 Pugnantes, quomodo autem tu juniori viro pugnabis?

Sic hi quidem ante januas altas
 Pavimento in polito toto animo litigabant.
 Hos autem intellexit sacrum robur Antinoi,
 30 Suaviter autem ridens alloquutus est procos,

O amici, non quidem aliquid antea tale factum est,
 Qualem delectationem Deus duxit in hanc domum:
 Hospēsque & Irus contendunt mutuò
 Manibus pugnare, sed committamus citò.

35 Sic dixit, hi autem omnes surrexerunt ridentes,
 Circum autem pauperes pannosos congregati sunt,
 Iis autem Antinous loquutus est Eupithei filius,

Εκ γανυτῆς· ἱερὸν ᾧ νίοι κίχλησπον ἄπαιτες,
 Οὐώϊκ' ἀπαγγέλλεσσι κινῶντι * πρὸς περ ἀλάνγῃ
 Ὅς β' ἔλθων Ὀδυσσεύα φιδάεσθ' οἷο δόμοισιν.
 Καί μιν ἰσχυρῶν ἔπεια πηριέρυτο παρρησύνῃ,

28' κίρ
 πῆ

ἦϊκε γέρον παρδύρου, μὴ δὲ σέχῃ καὶ πρὸς ἔλκῃ.
 Οὐκ αἶεσι ὅπ' ἀνέρι ἐπιβίβουσι ἄπαιτες,
 Ελκέδμεναι ᾗ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχυρόμαχ' ἔμεπες.
 Ἀλλ' αἶσα, μὴ τέχῃ καὶ ἔλκῃ ᾗ χερσὶ γάνυται.

5

Τὸν δ' ἄρ' ὑποδραμόντων παρσέφει πολύμητις Ὀδυσσ.

Δαίμονι' ἔτι π' οἱ μέγ' ἀνέρι' ἔτ' ἀνέριον,
 Οὐτέ τινα φθονέω δόμοισιν καὶ πόλιν ἀνελόντας.
 Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἡμίστεται· ἐδὲ π' οἱ χερσὶ
 Ἀλλοτρίων φθονέειν, δακτύλῳ δὲ μοῖα εἶναι ἐλπίσιν,
 Ὡσπερ ἐγὼν· ὅλβον ᾗ Θεοὶ μέλαινασι ἐπέζων.

10

Χερσὶ ᾗ μέγ' ἰλίω παρκαλίξω, μὴ με χαλῶσης.
 Μή σ' ἐγὼν παρῶν, σῆθε καὶ χεῖρας φέρεσθαι
 Αἵματις ἡσυχίῃ δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μοῖαν ἔτ' εἴη
 Αὐτοῖον· ἔμω γάρ π' οὔ τι παρσέφεισθαι * εἴη
 Διῦτιον ἐς μέγαρον Δαρειπιδῶν Ὀδυσσῆος.

28. Αλ-
 λοτρίο
 φθονέο
 15

Τὸν ᾗ χαλῶσθαι μὲν παρσέφεισθαι ἱερὸς ἀλήτης,
 Ὡς οἱ μέγ' ἀνέρι' ἐπιπρὸς καὶ δὲ ἀνέριον,
 Γρηὶ καμεινὸν ἴσας· ὅν' ἂν καὶ καμεινὸν καμεινὸν,
 Κόπῃων ἀμφοτέρωσι, καμεινὸν δ' οἱ πάντας ὁδόντας
 Γναθῶν ἐξελίσσονται, σὺ δὲ ὡς ἀνέριον καμεινὸν.

28. οἷον
 Αἵματις
 20

Ζῶσθαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιπρὸς καὶ οἷον
 Μαριπιδῶν· πῶς δ' ἂν σὺ νῦν τῶν ἀνέριον καμεινὸν;

25

Ὡς εἰ μὲν παρσέφεισθαι καμεινὸν ἐξελίσσονται
 Οὐδὲν ἐπὶ ξίφει· παρσέφεισθαι ἀνέριον.
 Τοῖον ᾗ ξυμεινὸν ἱερὸν μὲν Ἀγνέσιον,

Ἡ δὲ δ' ἄρ' ἐκκαλῶσθαι * καμεινὸν καμεινὸν καμεινὸν,

28. Τῶ
 30 σῶ

Ὡ φίλοι, ἔμω πῶς π' οἱ παρσέφεισθαι καμεινὸν καμεινὸν.

Οἷον παρσέφεισθαι Θεοὶ καμεινὸν ἐς τὸν δόμον.

28. καμεινὸν
 φθονέο

Ὁ ξυμεινὸν τε καὶ ἱερὸν ἐξελίσσονται ἀνέριον.

Χερσὶ καμεινὸν καμεινὸν· ἀλλὰ καμεινὸν καμεινὸν ἀνέριον.

Ὡς ἴφαθ' οἱ δ' ἀνέριον πάντες ἀνέριον καμεινὸν καμεινὸν,

35

Ἀμφὶ δ' ἀνέριον πῶς καμεινὸν καμεινὸν καμεινὸν.

Τοῖον δ' Ἀγνέσιον καμεινὸν καμεινὸν καμεινὸν καμεινὸν.

Victori
certami-
nis a pro-
cis præ-
miu con-
stituitur

Audite me proci strenui, ut aliquid dicam:

Ventre hi caprarum jacent in igne: hos autem in cœna

Deponamus pinguedine & sanguine impletos:

Uter autem vincet potentiôrque erit,

Horum si voluerit surrectus ipse eligat,

Semper autē rursus nobiscū convivabitur, neque aliqū aliū

Pauperem intrus misceri sinemus petentem.

Sic dixit Antinous: his autem placuit sermo.

Hos autem astutus alloquutus est prudens Ulysses,

O amici, non aliquomodo est juniori viro pugnare

Virum senem dolore læsum, sed me venter

Movet malè malus artifex, ut plagis domer.

Sed eja nunc mihi omnes jurate forte juramentum,

Ne quis Iro auxilium ferens me manu forti

Percutiat prævaricans, hoc autem me fortiter domabit.

Sic dixit: hi autem omnes juraverunt sicut jussit.

Hos autem rursus alloquutus est vis sacra Telemachi,

Hospes, si te movet cor & animus fortis,

Hunc expellere, horum aliorum ne aliquem Achivorum

Time: quoniam pluribus pugnabit qui te verberabit.

Hospitalis equidem sum, assentiantur verò reges

Eurymachusque & Antinous prudentes ambo.

Sic dixit: hi autem omnes assensu sunt, at Ulysses

Circū cinxit quidem pannis genitalia, ostendit autem crura

Pulchrâque magnâque, apparuerunt autem ei lati humeri,

Pectorâque, fortiâque brachia, at Minerva

Propè astans membra auxit pastori populorum.

Proci autem omnes vehementissimè admirati sunt.

Sic autem aliquis dixit: conspiciatus ad propinquum alium,

Certè citò Irus egens contractum malum habebit,

Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.

Sic dixerunt: Iro autem malus motus est animus.

Sed & sic famuli duxerunt percinctum necessitate,

Timentem: carnes autem circum tremebant membra.

Antinous autem verbūque loquutus est atque nominavit,

Nunc quidem neque esses jactator, neque natus esses:

Siquidem huic tremis & times graviter,

Ulysses
Irum
vincit.

Virum

Virum senem, dolore captum qui ipsum cepit.

Sed tibi edito hoc & perfectum erit,

Sic te hic vincet potentiôrque erit,

Echetur
rex.

Mittam te in terram coniectum in navi nigra,

1 In Echetur regem hominum nequissimum omnium,

Qui narē abscindet & aures saevo ære,

Genitaliâque detrahens dabit canibus cruda discerpenda.

Sic dixit: hæc autē adhuc magis tremor subivit membra,

In mediū autem duxerūt, hi autem ambas manus elevaverūt.

10 At tunc cogitavit laboriosus divinus Ulysses,

An percutiet, ut ipsum anima linquat illic cadentem,

An ipsum sensum percutiet extendetque in terram:

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,

Quirē percutere, ut non ipsum reprehenderent Achivi.

15 Jam tunc elevati, hic quidem percussit dexterum humerum

Irus, ille autem cervicem percussit sub aure, ossa autem intus

Fregit, statim autem venit in os rubet sanguis,

Decidit autem in pulveribus clamans, simul eiecit dentes

Calcitrans pedibus terram: & proci superbi,

20 Manibus elevatis risu emoriebantur. at Ulysses

Pertraxit per vestibulum capto pede, quousque ivit ad aulam

Porriculque januas, & ipsum ad septum aulae

Statim reclinatum: sceptrum autem imposuit manu,

Et ipsum compellatum verba velocia allocutus est,

25 Hic nunc sede canesque suesque expellens,

Ne autem tu hospitem, & pauperum dominus sis,

Cum sis nequam, nec ubi aliquid malum & majus accipias.

Dixit: & circum humeros indecentem jecit peram

Dentis scrutis rimosam: tortum autem inerat lorum.

30 Iterū autē hic in pavimentū jens desedit, hi autē iverūt intro

Suaviter ridentes, & alloquuti sunt verbis,

Jupiter tibi det hospes & immortales Dij alij

Quodcunque maxime vis & tibi dilectum est animo,

Qui hunc infatigabilem effecisti ut mendicare desinat

35 In populo citò enim ipsum reducemus in terram

In Echetur regem hominum pessimum omnium.

Sic dixerunt, gavisus est autem gloria divinus Ulysses,

Antinous

Ἀνδρῶν γίγνεται, δὴν ἀρήμφοι ἢ μιν ἰκάνει.

Ἀλλ' ἔκ τοι ἱρίω, τοῖς κ' ἡ τετελειωμένοι ἴσται,

Αἱ κέν σ' ἔτος νικήσῃ κρείσσωνι τι γένηται,

Πέμψω σ' ἤπερ γινδὲ βαλὼν ὦν γῆ μελαίῃη,

Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,

Ὅς κ' ἀπὸ ρίνα τέμῃσι κ' ἔσται γηλὴ χαλκῷ,

Μηδὲά τ' ἐξελεύσας, δῶν κυσὶν ὠρῶ δαίτωμα.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἐπὶ μῆλλον ὑπὲρ τέρψους * ἔλλατ' ἄλφα.

Ες μίσσων δ' ἀνέστη· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας κίχου.

Δὴ τί τι μερμέριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσ.

Ἡ ἐλάσει ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐτὸν πεισύντα,

Ἡ μιν ἢ κ' ἐλάσει, πινύσειν τ' ἐπὶ γαίῃ.

Ὡδὲ δὲ οἱ φροῖνοντι δαΐσατο κέρδιον εἶναι,

Ἡ κ' ἐλάσεται, ἵνα μὴ μιν ἐπιφροσάιαι Λαχαιοί.

Δὴ τὸτ' ἀναχόμενον, ὁ μὲρ ἤλασε δειξιὸν ὤμων

ἱερῶς, ὁ δ' αὐτὸν ἤλασεν ὑπ' ὤκτω, ὅστις δ' εἴσι

εβλάσιν· αὐτῆς δ' ἤλθεν ἀνὰ σῶμα φοῖνις αἵμα.

Καὶ δ' ἐπὶ σ' ἐκρήσιν μακρῶν, (ὣ δ' ἤλασ' ὀδόντας

λακκίζων ποσὶ γαῖαν· αὐτὲρ μνηστῆρες ἀγανοί

χεῖρας ἀναχόμενοι * γέλω ἔκτανε· αὐτὲρ Ὀδυσ.

Εἴλεκε δὲ ἐκ περὶ ὄργου, λαβὼν ποδὸς· ὅφρ' ἴκῃ ἀπ' αὐτῶν

αἰθέσης τι θύρας· καί μιν ποτὶ ἔρκιον αὐλῆς

εἴσιν ἀνακλίνας· (καὶ πῆρσιν δὲ οἱ ἔμβαλε χερεῖ,

καί μιν φωνήσας ἔπεια πτεροῖντα περὶ σπύδα,

ἐν βωτοῖσι νύκτ' ἦσαν κίνας τε σύας τ' ἀπὸ ἔρκου,

Μηδὲ σὺ γ' ἐξήναι κ' πῶλ' ὡν κοίτηντο εἶναι,

Λυγρὸς ἰών· μὴ που τι κινῶν κ' μείζων * ἐπαύρη.

Ἡ δ' αὖ κ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀφ' αὐτῶν βάλετο πήλην,

Πυκτὰ ῥωγαλέην· ὅν τ' ἐσφός ἦν ἀεσπῆρ.

Ἀφ' * δ' ὄγ' ἐκ' ἐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοὶ δ' ἴαον εἴσι

Ἡ δὲ γελῶσι τις, * καὶ ἱ δεικνύσαντ' ἐπίεσσιν,

Ζυγὸς τοι δαίη ξεῖνε κ' ἀγῆταται θεοὶ ἄλλοι.

Ὅ, τί καλὸς ἰθὺλεῖς, καὶ τοὶ φίλοι ἐπὶ λῆτο θυμῷ,

Ὅς τῷ τοι τὸν ἀναιλτον ἀληπνύει ἀπὸ πηυσας

ἐν δῆμον· τίχα γάρ μιν ἀνέξομεν ἤπερ γινδὲ

Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

Ὡς ἄρ' ἔφασκε· χαῖρεν τ' ἐκτελέσθαι δαίος Ὀδυσ.

5

28. ἡ λυ

51

10

15

20 28.

γέλω.

25

28. ἡ

παύρης

30

28. ἡ

ἀρ. ὄγ'

ἐδὸν 28

κ' δαίμ.

35

28 πρὸς Ἀντίθεος δ' ἄρα οἱ μαζαίλῳ * ὦδ' ἄρα στήθεσσι θῆκεν
 Εμψαλείῳ κρείσσης τε καὶ αἵματος. Ἀμφίνομος ὃ
 Ἀρπυς ἐκ κρήνῃσι δῶα παρὶ ἦκεν αἰετοῖς,
 Καὶ δὲ παῖ χερσὶν ἀδίδουκετο, Φώνησέν τε.

29 Καίρε πατέρ' ὦ ξείν'· γάτοί τε τοι * ὥσπερ ὀπίσσω
 * ὥσπερ Ὀλβος, ἀπὲρ μὲν νῦν γε κρηγεῖ ἔχου πολέεσσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀμφίνομα, ἣ μάλα μοι δοκεῖς πεπνυμένος εἶναι·
 Τοῖσ' αὖτε γὰρ πατέρες· ἐπεὶ κλέει' ἰδὼλον αἰχμῶν,

10 Νίσσον Δυλιχίῃα ἔνι· ἔμμεν ἀφνειοὶ τε.
 Τῷσ' ἐκ φασὶ γένεσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἴοικας.
 Τοιῷσι γὰρ πῖρ' ἔω· σὺ δ' Ἰωῷτο, καὶ μεν αἰχμῶσιν.
 Οὐδὲν ἀκιδιότερον γαῖα τέφρῃ ἀνθρώπων
 Πάντων ὅσ' αὖτε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἔρπει.

15 Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κρηγὸν κρείσσει' ὀπίσσω,
 Οφθαλμοῖσι περιέχουσι θεοὶ καὶ γυνώσκ' ὅραρον·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέουσιν,
 Καὶ πᾶσι φέροι' ἀνταχθόμενος τετληόπ' ἄνθρωπος·
 Τοῖος γὰρ ἐγὼ εἰμὶ ἐπὶ κρηγεῖν ἀνθρώπων,

20 Οἷον ἐπ' ἤμαρ ἀγῆσι πατέρ' ἀνδρῶν τε θῆκ' ἔω.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐκ ἀνδράσιν ἄλκιος εἶναι,
 Πολλὰ δ' ἀπέδωκα ἔριτα, βίη καὶ κάρτεϊ ἔκω,
 Πατέρι τ' ἐμῷ πίσυρος καὶ ἐμοῖσι κρησιγνήτοισι.
 Τὰ μὲν περ τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀφ' ἡμεῖς εἶναι,

25 Ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δάρα θυῶν ἔχου, ὅ, τί διδούειν·
 Οἳ ὅρα μνηστῆρας ἀπάθ' ἀλα μηχανώοντας,
 Κλήματος κείροντας, καὶ ἀπμαζόντας ἀχέον
 Ἀνδρῶν ἐν ἐκ ἐπ' ἡμῖ φίλων καὶ πατρὶδος αἵας
 Διερῶν ἀπέσσει'· μάλα δ' ἔχιδ'· αἰδέσθαι δαίμων

30 Οἷκαδ' ὑπὲρ χεῖρας, μὴ δ' ἀνπαύσεαι ἐκείνῳ,
 Ὅσποτε νοστήσεις φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἀναιμῶντι γὰρ ἀφ' ἀνείκελ' οἶον

28. ἐπὶ Ἄλ Μνηστῆρας ἀπ' αἵματος ἐπὶ καὶ μέλαθρον * ὑπὲρ χεῖρας.
 29. Ὡς φάτο καὶ ἀπείσας ἔπειν μελινθεῖα οἶνον.

28. 35 Ἀλλ' ὅ γε ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κρησμήτορα λαῶν.
 29. 35. Αὐτὰρ ὁ βῆ καὶ πρὸς δῶμα, φίλον τετιμῆμεν ἦτορ,
 θυμῶς. Νευστίζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κρηγὸν ὅσ' αὖτε θυμῶς.

Antinous autem ei magnum ventrem apposuit
 Plenum pinguedineque & sanguine. Amphinomus autem
 Panes ex canistro duos apposuit elevans,
 Et poculo aureo honoravit vociferavitque,
 Salve pater, ô hospes, fiat tibi sicut antea

*Vlyses
 ob victo-
 riam lau-
 datus
 dona ac-
 cipit a
 procis.*

Opulentia, at quidem nunc malis teneris multis.

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,
 Amphinome certè valdè videris prudens esse:

Tali enim patre es, quoniam gloriam bonam audiui

Nisum Dulichium probumque esse divitemque,

10

Ex hoc te dicunt natum esse, prudenti autem viro similis es

Propter hoc tibi dico, tu autem intellige & me audi.

Nihil imbecilius terra nutrit homine

Omnium, quæcunque super terram spirant & serpunt.

*De ho-
 minis
 fragili-
 tate.*

Non quidem enim unquã dicit malũ passurũ esse in futurũ,

15

Quousque virtutem præbeant Dei & genua moventur:

Sed quando jam & mala Dei beati perficiunt,

Et hæc suffert nolens patienti animo:

*Vlyses
 Amphi-
 nomum
 præmo-
 net in-
 fortunij.*

Talis enim mens est terrestrium hominum,

20

Qualem quotidie ducit pater virorumque deorumque

Etenim ego quondam cogitabam in viris beatus esse,

Multa autem injusta feci vi & robore impotens,

Patri meo confidens, & meis fratribus.

Itaque non aliquis omnino vir injustus sit,

Sed hic silentio dona deorum habeat quodcunque dent:

25

Qualia video procos injusta cogitantes

Facultates accidentes, & inhonorantes uxorem

Viri, quem non amplius dico amicis & patria terra

Diu abfore, valdè autem propè: sed te dæmon

Domum subducat, ne obvies illi,

30

Quando redibit dilectam in patriam terram.

Non enim sine cruore dijudicatum iri puto

Procos & illum, postquam in ædem venerit.

Sic dixit: & libans bibit dulce vinum.

Iterum autem in manibus posuit poculum duci populorum, 35

At hic ivit per domum dilectum cruciatus cor,

Conquassans caput: jam enim malum augurabatur animus.

Sed neque sic fugis mortem: impedivit autem & huc Minerva
Telemachi à manibus & hasta fortiter interfici.

Rursus autem iterum sedit in sede unde surrexerat.

Huic autem in mentibus posuit dea cælia Minerva

5 Filia: Icarij prudenti Penelopæ

Procis apparere, ut extenderet maximè

Animùm procorum, & honorata ficeret

Magis à viròque & filio quàm antea erat.

Incassum autem risit, verbùmque dixit, denominavitque,

10 Eurynome animus mihi cupit, non antea,

Penelo- Procis apparere, invisus licet tamen,

pe ad Filio autem dicam verbum quod petutile erit,

iturs.

Non omnino procis superbis conversati,

Qui benè quidem dicunt, malè autem retrò cogitant.

15 Huic autem rursus Eurynome proma conda verbù dixit,

Euryno- Ita jam hæc omnia filia ut par est dixisti.

me Pe-

nelope

ministra

Sed vade & tuo filio verbum dic, neque occulta,

Corpore lavato & unctis genis.

Neque sic lacrymis irrigata circum faciem

20 Vade, quoniam pejus lugere continuè semper.

Jam quidem enim tibi filius talis, quem tu maximè

Supplicabas Dijs pubescentem videre.

Hanc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Eurynome non hæc loquere dolens licet,

25 Corpùsque lavare, & ungere unguento.

Splendorem mihi Dij, qui Olympum habitant

Perdiderunt, ex quo ille ivit concavis in navibus:

Sed mihi Autonoémque & Hippodamiam jube

Venire, ut mihi astent in domibus.

30 Sola autem non illic vado ad viros, veretundia enim ducor.

Sic dixit: vetula autem è domo exivit

Nunciatura mulieribus & sese accingens ad eundum.

Tunc rursus alia cogitavit Dea cælia Minerva:

Filia: Icarij dulcem somnum defudit.

35 Dormivit autem reclinata. solata sunt autè ei membra omnia

Illic in lecto, tunc igitur divina dearum

Immortalia dona dedit, ut ipsam admirarentur Achivi.

Pulchritu-

Αλλ' ὦδ' ὡς φύγε κῆρυ· περὶ π' ἢ κ' τοὶ Ἀθλίῳι
 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ κ' ἔγχρ' ἰφὶ δαμνῶσιν.
 Αψδ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζ' ἐπὶ θρόνῳ ἔηναι αἶψα.
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ ῥῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῳι
 Κέρη Ἰφελίοιο πείθεσθαι Πύριλοπείῃ
 Μνηστῆρας Φαιῶσιν, ὅπως πεπείσται μέγιστε
 Θυμῶν μνηστῆρων, ἰδὲ πηέσασα γένοιτο
 Μάλλοι' ὥς ποσὶός τε κ' υἱός ἢ πάρος ἦεν.
 Ἀχρεῖοι δ' ἐγέλαστον, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' οὐόμαζεν,

Εὐρυκώμη, θυμός μοι ἔλδεται, ἢ πάρος γε,
 Μνηστῆρας Φαιῶσιν, ἀπεχθονέμοισι παρ' ἡμῶν.
 Παιδὶ δὲ κεν εἴποιμι ἔπος τό κε κέρδιον εἴη,
 Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλῶν,
 Οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπίηι φρονέουσιν.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυκώμη παρὶν ὥς μύθοι' εἶπεν,
 Ναὶ δὴ βῶπ' ἐπὶ πάντα τίχες κ' μῆτορ * εἶπες.
 Αλλ' ἰθι, κ' σὺ παιδὶ ἔπος φάε, μήδ' ἐπιπύνη,
 Χρῶτ' ἀπαιψαμένη, κ' ἐπιχρύστασιν παρῆας.
 Μήδ' ἔτι θακρείοισι πιφρυγμένη ἀμφὶ σέσσω πε

Ερχε, ἐπεὶ κακίον πιθήσθαι ἀκούσας αἰεί.
 Ἢδὲ μὲν γὰρ τοὶ πάντες τηλίκος, οἳ σὺ μέγιστος
 Ἡρῶ ἀνάντοισι γένεσθαι ἰδύοσιν.

Τὴν δ' αὖτις πείθει καὶ πείθεσθαι Πύριλοπείῃ,
 Εὐρυκώμη, μὴ βῶπ' παρῆσαι καδμήν παρ',
 Χρῶτ' ἀπαιψαμένη, κ' ἐπιχρύστασιν ἀλοιφῇ
 Ἀγλαΐῃ γ' ἔμεγα θεοὶ βῶ Ολύμπου ἔχουσιν
 Ωλεσται, ἐξ ἧς κείνος ἔβη κρίλης εὐίηυσιν.

Ἀλλὰ μοι Αὐτιόλῳ τι κ' ἱπποδάμειο ἀναιχθῇ
 Ελθέμεν, * ὅφρα κ' μοι παρστήται ὅς μεζάρουσι.
 Οἷν δ' * ἢ εἴσοιμι μετ' αἰέσας· αἰδέομαι γάρ.

Ὡς ἄρ' εἶπεν· γρη῏ς ἢ δὲ ἐν μεζάρουσι βιβήκει,
 Ἀχιλῆος γυναιξὶ, κ' ὅτρεπνισσά ἔσθ'·
 Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνέηκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίῳι·
 Κέρη Ἰφελίοιο κ' γλαυκῶ ὕπνῳ ἔχουσιν.
 Εὐδὲ δ' ἀνακλιθῶσιν· λυθὲν δ' οἱ ἄψαα πῖνται
 Αὐτῶ ἐν κλισίῃ, τίς δ' ἄρα δια γένων
 Ἀμείβεσθαι δῶρε δίδου, ἵνα μὴ θητοῖσιν Ἀχρεοί.

Καὶ δὲ μὲν οἱ πρῶτοι πρῶτον πά τε καὶ ἀ καὶ θήρην.
 Ἀμφὲρ πα οἷα παρ' εὐσεφάνος Κυθήρεια
 Χερίσιν ἐντ' ἀν' ἰη χαοίτων χερσὶν ἐκέρχοντα.
 Καί μιν μακροτέρῳ κ' πάσσονα θῆκεν ἰδὲ ἀλξ.

5 Λευκοτέρῳ δ' ἄρα μιν θῆκεν περὶ εὐελέφαντος.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπέσπασατο διὰ θιανόν.
 Ἠλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλινοι ἐν μεγάροιο.
 Φθόγγον ἐπεχόμηναι· τίω γ' γλυκύς ὕπνος ἀνῆκε.
 Καί ῥ' ἀπομυρξάτο χερσὶ παρειᾶς Φάησέν τε.

10 Ἡμεὶ μάλ' αἰοπαθῆμεν ἀλκὴν παρ' ἐκὼν ἐκάλυψον.
 Αἴψη μοι ὥς μελαγχρὸν γάνατον πόρρῳ Ἀρτιμίδει ἀγνῇ
 Αὐτίκα νῦν, ἵνα μεκίγ' ὀδυρομένη κ' θυμὸν
 Αἰῶνα φθινύθω, πόσι θεὸν ποθέσθαι φίλοιο
 Παντοίῳ ἀριτύνῃ· ἵππῃ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.

15 Ὡς Φαίηδες κατέπαυον ὑπερώϊα στεγασμένα.
 Οὐκ οἶη ἄμφοτερά κ' ἀμφίπολοι δὲ ἔπειντο.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μενηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Στῆ ῥὰ παρὰ θυμὸν τίμα· πύκα ποιητοῖο,
 Ἀντα παρὰ νῦν χορὸν λυγρὸν κρηδεμένα.

20 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κενὴν ἐκαστέρῃ παρείη.
 Τῶν δ' αὐτῆς λύτο γυνώατ', ἔρῃ δ' ἄρα θυμὸν ἔμελλεν.
 Πάντες δ' ἡρήσαντο παρὰ λειχίσσιν κλισιάσιν.
 Ἡ δ' αὖ Τηλέμαχος παρὰ φώνειν ὅν φίλον υἱόν,
 Τηλέμαχ' ἐκίπ τοι φρένες ἔμπεδοι, εἰδὲ νόημα.

25 Πᾶς ἔτ' ἐὼν κ' μάλαδον εἰς φρεσὶ κέρδι' ἐνώμας.
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἴσσι, κ' ἦεν μέγιστον ἔκαστος,
 Καὶ κινεσθαι φαίη γόνον ἔμμενον ὀλοῖσιν ἀνδρῶν,
 Ἐς μέγιστος κ' καὶ πλοῦτος ἐρώμενος ἀλλότρου φῶς,
 Οὐκ ἐπ' τοι φρένες εἰσὶν ἐν αἰεσίμοι, εἰδὲ νόημα.

30 Οἷον δὴ τότε ἔργον εἰς μεγάροισιν ἐτύχθη,
 Ὅς τὸν ξείνον' ἔασας ἀφικισθῆναι ἔπει.
 Πῶς νῦν; εἶπε ξείνος ἐν ἡμετέροισιν δόμοισιν
 Ἡδὲ θεῶν, ὥδε παῖδες ῥυστακτῆρος ἐξ ἀλιγενῆς,
 Σοὶ κ' αἶψος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πίλοιτο.

35 Τίω δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε,
 Μητρὶς ἐμῇ τὸ μὲν ἔστι νηυσὶ σῶμα καὶ χροῖα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νόον κ' οἶδον ἔργου.

Pulchritudine quidem ei vultusque purgavit
 Immortali, quali benè coronata Venus
 Ungitur, quando ibat chorum in amabilem.
 Et ipsam longiorem & pinguiorem fecit videri:
 Albiorem autem ipsam fecit secto elephante.
 Hoc quidem sic facto abivit divina dearum:
 Venerunt autem famulæ albis uinis ex domo,
 Voce advenientes: hanc autem dulcis somnus dimisit,
 Et absterfit manibus genas, clamavitque,

Certè me ærumnōsam mollis somnus cooperuit.
 Utinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta
 Quam primū, ut non amplius lugens, animum
 In longum tempus macerarem, mariti desiderans dilecti
 Omnem virtutem: quoniam eximius erat Achivorum.
 Sic loquuta descendit cœnacula splendida,
 Non sola, simul hanc & famulæ duæ sequebantur,
 Hæc autem quando jam procos pervenit divina mulierum,
 Sterit in limine domus ornatè factæ,
 Antè genas habens mollia vela.

Famulæ autem igitur ei prudens utrimque, astitit,
 Horū autē illic solvebātur genua, amore autē animo mulce-
 Omnes autem precabantur apud in lectis dormire. (bantur.
 Hæc autem rursus Telemachum alloquuta est suum filium,
 Telemache nō amplius tibi mentes firmæ, neque cogitatio.
 Puer adhuc cū esses, & magis in mentibus utilia cogitabas:
 Nunc autē quando tam magnus es, & pubertatis ad terminū
 Et aliquis diceret filium esse beati viri, (pervenisti,
 In magnitudine & pulchritudine videns alienus vir,
 Non amplius tibi mentes sunt justæ, neque cogitatio.
 Quale jam hoc facinus in ædibus factum est,
 Qui hospitem sivist indecenter tractari sic.

Quomodo nunc? si quis hospes in nostris ædibus
 Sedens sic pateretur vexationem ob molestam,
 Tibi dedecus, & contumelia hominibus erit.

Hunc autem rursus Telem. prudens contra alloquutus est,
 Mater mea, hac quidem in re non te accuso quod dirasceris,
 At ego animo intelligo & scio singula,

Bonæque

5

10

15

20

Proci
 mirantur
 Penelo-
 pæ pul-
 chritu-
 dinem.

Penelo-
 pe in-
 crepat
 Telem-
 achum ob
 caesum
 hospitē.

30

Bonâque & pejora, (antea autem adhuc infans eram:)

Sed non possum prudentia omnia intelligere.

Non me pertetrent assidentes aliunde alius,

Hi autē mala cogitantes, mihi autē non adsunt auxiliatores.

9 Nam tamen hospitis & Iri pugna facta est

Procorum consilio, fortitudine autem hic potentior fuit.

Utinam enim Jupiterque pater, & Minerva & Apollo,

Sic nunc proci in nostris domibus,

Moverent capitam domiti: hi quidem in vestibulo,

10 Hi autem intra domum, soluta essent membra singulis:

Sicus nunc Irus ille ad vestibulares januas

Sedet nutans capite ebrio similis,

Nec rectus potest stare pedibus, neque reverti

Domū, quod ei reditus erat: quoniā dilecta mēbra soluta sunt.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

15 Eurymachus autem verbis alloquutus est Penelopem,

Eurymachus ad Penelopem loquitur.

Filia Icarij prudens Penelope,

Si omnes te viderent per Iason Argos Achivi,

Plures proci in vestris domibus

20 Manē convivarentur, quoniam præstas mulieribus
Speciēque magnitudinēque, & mentibus intus æqualibus.

Huic autem respondit postea prudens Penelope,

Eurymache, certē meam virtutem, speciēque corpūsque

Perdiderunt immortales, quando in Ilium nave profecti sunt

25 Argivi, cum his autem meus maritus erat Ulysses.

Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,

Major gloria esset mea, & melius sic.

Nūc autē tristor: tot enim mihi impulit mala sinistrū numen.

Certē quidem jam quando ivit relicta patria terra,

30 Manu dextra in carpo nimirum capta me allocutus est,

Ulyssis discendentis ad Trojam verba ad uxorem.

O mulier non puto bellicosos Achivos

Ex Troja benē omnes illæsos redire.

Etenim Trojanos dicunt pugnaces esse viros,

Et jaculatores, & extensores sagittarum,

35 Equorūque pedibus velocium agitatores, qui velocissimē

Dijudicare possint magnam contentionem gravis belli.

Ideō nescio si me remittet Deus, an captus ero

Illic

Εὐθλά τι καὶ τὴν χεῖρα· (παῖδες γ' ὅτ' ἐπὶ νήπιος ἦα·)
 Ἀλλὰ τοὺς διώαμαι πεπνυμένους πάντας τοῖσιν.
 Ἐκ γάρ με πλῆσσυσι, παρηγμένοι ἄλλοθεν ἄλλοι.
 Οἶδ' ἔκ τε φρεσίν οἱτις· ἴμεν δ' ἔκ εἰσι, ἀρμυρί.

Οὐ μὲν τοι ξείνῃ καὶ Ἰθου μῶλος ἐτύχθη
 Μησηῆρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτορος ἦεν.
 Αἴ γ' οὖ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθήνοισι καὶ Ἀπόλλωνι,
 Οὕτω νῦν μνηστῆρες εὖ ἡμετίεσσι δόμοισιν,
 Νεύοιεν κεφαλὰς διδμημένοι οἱ μὲν εὖ ἀσλῆ,
 Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λίλυτο γ' ἡνίκ' ἐκείτω·
 Ὡς νῦν Ἰθρος ἐκείνος ἐκ' αὐλείησι θυρήσιν
 Ἡστει νευτίζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἰσιπῶς,
 Οὐδ' ὀρθὸς διώαται εὐώαυ ποσσίν, ἀδ' ἰεῖαζ
 Οἶκαδ' ἔπη οἱ νόστι· ἐπεὶ φίλα γῆα λίλυωται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα ὥς ἀλλήλους ἀγέρουον.
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέσσι φρεσὶν ὅδ' ἔειπε Πύρρῳ,
 Κύρη Ἰφαιόιο φείδων Πύρρον Πύρρον,
 Εἰ πάντες σι ἴδωσι αἰὲν Ἴασι Ἀργεὺς Ἀχαιοί,
 Πλείους κεν μνηστῆρας εὖ ἡμετίεσσι δόμοισιν
 Ἡῶν δαινύατ'· ἐπεὶ φείδων γυναικῶν
 Εἶδος τε μέγας τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἴσας.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπείπε φείδων Πύρρον Πύρρον,
 Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀριτλίαν εἶδος τε δόμος τε
 Ὡλισσας ἀγνίσκωσι, ὅτι ἱλοὶ εἰσπνέδαιον.

Ἀργεῖοι, μὲν πῶσι δ' ἴμεν πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Εἰ κείνος γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει.
 Μείζον κε κλῆος ἔκ ἐμὸν καὶ κλέων, ἔγωγε.

Νῦν δ' ἄρχομαι· τίσσι γάρ μοι ἐπίστανται κατὰ δαίμονα
 Ἡ μὲρ δὴ ὅτι τ' ἦε λιπὼν κατὰ δαίμονα γαῖαν.

Διξιτερῶ ἐπὶ κρηπὶ ἰλὼν ἐμὴ χεῖρα φρεσὶν ὅδ' ἔειπε
 Ὡ γυνά, ἀ γ' οἶω ἐκ νημεῖας Ἀχαιοὺς
 Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπαιέωζ.

Καὶ γ' Τρώας φασὶν ἀνὰ χεῖρας ἐμὸν καὶ ἀνδράσιν,
 Ἡ μὲρ ἀποτιγῆς ἡδὲ ρυτῆρας εἶσιν.

Ἰωπῶν τ' ἀκυπόδων ἐπιθήτορες, οἱ καὶ πύργους
 Ἐκρίναν μέγα νεῖκος ὁμοῦ πτολίεθροιο.

Τῶν ἐπ' οἶδ' εἰ κεν μάλιστα Θυὸς, ἣ κεν ἀλῶν

Αὐτῇ ἐν Τροίῃ, (οἱ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Μεμνηῶν πατρὸς κ' μητέρους ἐν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἣ ἐπὶ μάχῃ ἐμὲ ὑπὸ νόσφιν ἰόντες.
Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν δὴ παῖδα γένεσθαι ἰδὼν,

5 Γήμαθ' ὥκ' ἐθέλησθα, πτόν κ' ὀδῶμα λιπῆται.
Κείνος δ' ὡς ἀγόρευε, ταῖ δ' ἰὼ πάντες τελέσται,
Νῦν δ' ἔσται ὅτε δὴ συμερὸς γάμου ἀντιβολήσῃ
Οὐλομένης ἐμῆς, τ' δὴ Ζεὺς ὄλβον ἀπηνύσσει.
Ἀλλὰ τίδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῳ κ' θυμῷ ἰσχύει.

20 Μνηστῆρων ἐχθρὸς δίκη * τοπαρῶν τετύκτο,
τοπαρῶν Οἷτ' ἀκαθάρτ' ἐγναῖκα κ' ἀφιδόῃ θυγατρὸς
25 Μνηστῆρος ἐθέλωσι, κ' ἀλλήλοισι ἐρίωσιν,
τίτυκτο Αὐτοὶ τοῖ γ' ἀπαρῶσι βόας κ' ἱφία μῆλα,
Κέρως δαίτῃ φίλοισι, κ' ἀγλαὰ δῶρα δίδουσι.

15 Ἀλλ' ἐκ ἀλόγῳ βίοντι νήπιον ἔδουσιν.
Ὡς φάτο, γῆησιν ἣ πολυτλας δῖος Ὀδυσ.
Οὐώεκα τῶν μὲν δῶρα παρίελετο, γίλγα ἣ θυμῷ
Μελιχίοις ἐπίσσι, νόος δὲ οἱ ἄλλα ρηροίνα.
Τῶν δ' αὖτ' Ἀντίνοῦ παρῶσι φη Εὐκείῃ ἡός,

20 Κέρη ἱερῶνιο * παρῶσι Πύριλόπια,
παρῶσι Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνέικαι,
φρῶν Δείκαθ', ἔ γ' ἡλόν ἀνιῶν δόσιν ἐστίν.

20 Πρὶν Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴδμεν, ἅτ' ἡ ἀλλή,
σι γὰρ τῶ Πρὶν γὰρ σὲ τῶ γήμαθ' Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.

25 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπὶ πῶδαν μῦθος.
Ἐ Πρὶν Δῶρα δ' ἄρ' εἰσέμεναι παρῶσι κέρυκα ἔκαστος.

25 Ἡμεῖς δ' Ἀντιόω μὲν ἔνικε μέγαν παρῶσι πῶλον
Ποικίλον, ἐν δ' ἄρ' ἔτασ παρῶσι δυοκρίδεια πᾶσαι
Χρῦσαι, κληῖσιν ἐγναῖμοις ἀραρυῖα.

30 Ὀρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνικε
Χρῦστοι, ἡλίκτεροισιν ἐρεμῶν ἡέλιον ὥς.
Ερματα δ' Εὐρυδάμαντα δῶα θεράποντις ἔνικαν,
Τρίγλυφα, μερῶν τε, χάρεις δ' ἀπιδάμπετο πολλῇ.
Ἐκ δ' ἄρα Πεισινδρεῖο Πολυκρυίδας ἄτακτος

33 Ἰσθμιοὶν ἔνικεν θεράπων παρῶσι ἀγαλμα.

25 Ἰδὼν Ἀλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρα Ἀχαιῶν καλὸν * ἔνικεν.
25 Ἰδὼν Ἡμὲν ἔπειτ' αἰετοῖαν ὑπερῶια δια γυναικῶν

Illic in Troja, tibi autem hîc omnia curæ sînt.

Recordari patris & matris in domibus

Sicut nunc, vel etiam magis procul cûm ego fuero,

At postquam jam filium pubescentem videbis,

Nube cui volueris tua domo relictâ.

Ille sic dixit, hæc jam nunc omnia perficiuntur.

Nox autem erit, quando jam odiosæ nuptiæ obviam venient

Perditæ mei, cujus Jupiter beatitudinem abstulit.

Sed hic gravis dolor cor & animum cepit.

Procorum non hæc consuetudo antea coram me facta est, 10

Qui bonâmq; mulierem & divitis filiam

Despondere volunt, & inter ipsos contendunt.

Idem ipsi abducunt boves & pingues oves,

Et amicis puellæ i. sponsæ conviviû & splendida dona dant.

Sed non alienum victum impunè edunt.

Sic dixit, lætatus est autem laboriosus divinus Ulysses,

Quoniam horum quidem dona repudiabat, mulcebat autem

Suavis verbis, mens autem ejus alia cogitabat. (animum

Hanc autem rursus Antinous allocutus est Eupitheï filius,

Filia Icarij prudens Penelope,

Dona quidem quicunque voluerit Achivorum huc ferre

Suscipe, non enim bonum renuere dationem est.

Nos autem neque in opera antè imus neque aliò

Quam (ubi) tu alicui nupseris Achivorû quicûque optimus,

Sic dixit Antinous. his autem placuit sermo.

Dona autem portanda præmiserunt præconem singulus.

Antinoo quidem portavit maguam perpulchram vestem

Variam: intus autem erant fibulæ duodecim omnes

Auræ, juncturis benè flexilibus congruentes :

Monile autem Eurymacho varium statim portavit

Aureum, electris fulgens sicuti Solem.

In aures autem Eurymadanti duo servi portaverunt.

Tripupillas elaboratas : gratia autem inde splendebat multa.

Ex autem Pisandro Polyctoride rege,

Monile portavit servus perpulchrum ornamentum.

Aliud autem alius donum Achivorum pulchrum dedit.

Hæc quidem postea ascendit (ad) cœnacula divina mulierû:

Huic

5

15

20

Procorû
quisque
donum
adferre
Penelope.

25

30

35

Huic autem simul famulæ portabant perpulebra dona.

Hi autem in saltationem & suavem cantum

Verſi delectabantur: manſerunt autem donec Veſperus veniret.

His autem delectantibus niger Heſperus venit;

5 Statim lampades tres ſtatuunt in domibus

Ut lucent, circum autem ligna arida poſuerunt

Sicca diu valdè dura, nuper ſciſſa ære:

Et lampadas miſcuerunt, alternatim autem prælucebant

Famulæ Ulyſſis laborioſi: at hic his,

10 Ipſe generoſus loquutus eſt prudens Ulyſſes.

Famulæ Ulyſſis diu abſentis regis

Ire ad domos ubi (eſt) veneranda regia.

Huic autem juxta colos verſamini, delectate autem ipſam

Sedentes in domo, vel lanæ aptate manibus.

14 At ego hiſ lumen omnibus præbebo,

Siquidem voluerint bonæ ſedis Auroram expectare,

Non me vincent, perpatiens autem valdè ſum.

Sic dixit, hæ autem riſerunt, inter ſe autem aſpiciebant.

Hanc carpitæ alloquuta eſt Melanthe pulchra genis;

20 Hanc Dolius quidem genuit, nutritiv autem Penelope,

Filiam autem tanquam nutritiv, dabat autem delicias animo.

Sed neque ſic tenuit dolorem in mentibus Penelopes.

Sed hæc Euryſmache mixta eſt, & amabat:

Melantho
Iaceſſit
Ulyſſem.

Hæc Ulyſſem alloquuta eſt contumelioſis verbis,

25 Hoſpes miſer tu aliquis es mente artonicus i. amens,

Neque vis dormire æream in domum proſectus,

Vel alicubi in conventum, ſed hîc multa dicis

Confidenter multos inter viros, neque quid animo

Times, certè vinum habet mentes, vel ſemper

30 Talis mens eſt, qui vana dicis.

An ſuperbis quòd Irum vicisti erronem?

Ne quis tibi citò tro melior alius ſurgat.

Qui te circum caput percuiſſo manibus fortibus

Domo emittat foedatum ſanguine multo.

35 Hanc torvè conſpicatus alloquutus eſt prudens Ulyſſes,

Certè citò Telemacho dicam canis qualia dicis

Iluc proſectus, ut te illic per membra incidat.

Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφειρον ἑλινκαχία δῶρα.
 Οἱ δ' εἰς ὄρχησιν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοδῶν
 Τρεψάμενοι τέρποντο· μῦθον δ' ἐπὶ ἑσπερον ἱλθῶν.
 Τοῖσι δὲ περπομῖοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθεν·
 Αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἔτασσε ἐν μεγάροισιν,
 Οφρα φαείνοιν, πρὶν δὲ ξύλα κρήνηναι ῥῆκαν
 Αὔα πάλαι, πρὶν κεικασμῶνα χαλκῷ·
 Καὶ δαΐδας μετίμισθον ἀμυγδαλῆος δ' ἀνέφαιον
 Δμναὶ Οδυσσῆος παλασιφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 Αὐτὸς διογανὲς μετίσθη πολύμητις Οδυσσεύς,
 Δμναὶ Οδυσσῆος δῶν οἰκουμένοιο ἀνακτῆς,
 Ερχεσθαι πρὸς δῶμαθ', ἵ' αἰδοῖν βασιλῆα.
 Τῇ δὲ πυρὶ ἡλάκατα ερφαλίζετο· πέρπτε δ' αὐτῶν
 Ἡμῶναι ἐν μεγάροισιν, ἡ ἔθεα πείκετε χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάσθ'· πάντεςσι παρέξω.
 Ἡνὶφ' γὰρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον Ἡῶ ρέμεναι,
 Οὐδ' ἐμινικήσουσι πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμὶ.
 Ως ἔφαθ', αἱ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἰδόντο.
 Τὸν δ' αἰχρῶς ἐνὶ κλισίᾳ Μειλανθῶ κρηλίσπερσεν,
 Τῶν δ' Ὀλυσσῆος μῦθον ἔπαυσε, κρήμινος δὲ Πύρρῳ,
 Πάριον δ' ὡς ἀπὸ πάλαι, Ἰδὼν δ' ἄρ' ἀνύρματι θυμῷ.
 Αλλ' ἔδ' ὡς ἔχρη πίνθος ἐνὶ φρεσὶ Πύρρῳ,
 Αλλ' ἔγ'· Εὐρύμαχος μισγόμενος, καὶ φιλέσκειν·
 Ἡρ' Οδυσσῆος ἐνὶ κλισίᾳ ἀνδρείοις ἐπείεσσι,
 Ξεῖνε τέλειον, σὺ γὰρ περ φρένας ἐκπιπασσάμενος εἶπας,
 Οὐδ' ἐθέλεις εὐδὲν χαλκήϊον ἐς δῶμον ἱλθῶν,
 Ἡέ που ἐς λέχλῳ, ἀλλ' ἐνθάδε πύλας ἀγροεῖας
 Θαρσύνεις πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, ὅδε πὶ θυμῷ
 Ταρβέεις· ἡ γὰρ σὺ οἶνος ἔχει φρένας, ἡ νῦν τοι αἰεὶ
 Τοιούτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μετὰ μῶλια βάζεις·
 Ἡ ἀλγύνεις ὅππῃ ἐνίκησας τὸν ἀλήτῳ;
 Μὴ τις τοι τέλειον ἀμείνῃν ἄλλος ἀναστή,
 Ὅς περ σ' ἀμφὶ κρήνη κεκοπῆς χερσὶ στήθεσσι,
 Δῶματός ἐκπέμψῃσι· φορῦξας αἶματι πολλῷ.
 Τῶν δ' ἄρ' ὑπὸ δρεφιδῶν ἀρροσέθη πολύμητις Οδυσσῆος,
 Ἡ πύλας Τηλεμάχῳ ἔρειν κύνες οἱ ἀγροεῖας,
 Κοῖσ' ἱλθῶν, ἵνα σ' αὖτις Διφραμελείῃσι πέμψῃ.

- Ὡς εἰπὼν, ἐπέσσι διελπίσσει γυναικάς·
 Βὰν δ' ἰδὼναι Διδώμεν· λύθη δ' ὑπὸ γῆα ἐκείνης
 Ταρβοσύνη· φάν γάρ μιν ἀληθία μυθήσασθαι.
 Αὐτὰρ ὁ παρ' λαμπήροισι φαείνῳ αἴθορμῳ ἦεν
 5 Εἰσῆκει ἐπὶ πάντας ὀρώμεν· ἄλλα δὲ οἱ κῆρ
 Ωρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' ἐκ ἀτίλιστα γίνοντο.
 Μνηστῆρας δ' ἐπὶ πάντων ἀγνώσκεις εἶα Λαλῶν
 Λάβης ἰχθαλθ' ὑμεγαλνέος, ὃφρ' ἐπὶ μάκρον
 20 Δύη ἄχος κορυδίῳ * Λαιρτιάδιω Οδυσσῆϊ.
 10 Ἐπεί τοι τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβοι πάϊς ἦρχ' ἀγρεύνει,
 δῶ δ' ἑ- Κερτομέων Οδυσσῆα· γίλων δ' ἐπὶ ῥοισιν * ἔπυξεν,
 δουῖα. Κέκλυτέ μευ μνηστῆρας ἀγακλήτης βασιλείης,
 25 ἔττυ Οφρ' εἴπω τί με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 20 Οὐκ ἀγχεί· ὃδ' ἀνὴρ Οδυσσῆιον ἐς δόμον ἵκει,
 15 Εμπης μὲν δοκίει δαΐδων σίλας ἑμὲναι αὐτῷ
 Κακκιφαλῆς· ἐπεὶ ἔοι ἐνὶ τείχεσσι εὐδ' ἡσάμηναι.
 Ἡ ῥ', ἄμω τε παρσείπειν Οδυσσῆα πῶλοισι πορθεῖν,
 25 ἔθι- Ζεῖνι, ἢ ἄρ' κ' * ἐθέλεις θητινέμεν, εἰ ἀνελαιμῶν,
 λαις Ἀχρεῦ ἐπ' ἰχθαπῆς, (μισθὸς δὲ τοι ἄρεσιος ἔσται)
 20 Αἰμασιὰς τε λίγων, κὴ δίδωρεα μακρὰ φυτεύων;
 Εἴθε δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηστεινὸν παρέχοιμι,
 Εἴμωπά τ' ἀμφιστοιμή, ποσὶν δ' ὑποδήμασιν δούλω.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ἔργα κέκ' ἑμμάστις, ἐκ ἰηλάσσης
 Εργὸν ἐποίησθαι· ἀλλὰ πλώσσειν κτ'· δῆμον
 25 Βάλλειν, ὃφρ' ἂν ἔχης βόσκειν (ὣν γαστὴρ αἰετλον.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν· παρσείφει πολύμητις Οδυσσεύς·
 Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ γὰρ ἔχεις ἔργῳ γένετο
 Ὄρη σὺν εἰαρινῇ, ὅππ' ἑμῶν μακρὰ πῖλονται,
 Ἐν ποίῃ δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
 30 Καὶ ἡ σὺ τοῖον ἔχεις, ἵνα πειρησάμεθα ἔργῳ
 Νῆσις ἄχελ μάλα κνίφα· ποιῇ ἡ παρσείφει.
 Εἰ δ' αὖ κὴ βόες εἴεν ἑλαυνόμεν οἷον ἀελλεῖ,
 Αἰθῶνις, μεγάλοι, ἀμφὺ κεικρημένοι πῆλιν,
 Ἡλικίς, ἰσοφόροι, τῶν τε δόκος ἐκ ἀλαπαδιδόν,
 35 Τετραγῶνοι δ' εἴη, εἴη δ' ὑπὸ βάλλας ἀρότρῳ,
 Τῶ δ' ἐμ' ἴδδεις εἰ ἄλλα διδωκεῖα παρσεται μῶν.
 Εἰ δ' αὖ κὴ πόλιμ' ἵππῳ ὀρμήσειε Κερσίαν

Sic loquutus verbis perterritæ mulieres :

Perrexerunt autē ire per domū: soluta sunt autē sub membra
Timore : dixerunt enim ipsum vera dicere.

At hic propē lampadibus præluces accensis
Stabat omnes aspiciens : alia autem ejus animus
Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fient.

Procos autem non omnino superbos sinebat Minerva
Contumelia abstinere molesta, ut adhuc magis
Ingrediatur dolor cor Laertiadæ Vlyssis.

His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere, 10
Incessens Vlyssē, risum autem socijs fecit,

Audite me proci inclytæ reginæ

Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

Non sine deo hic vir Ulyssēam in domum venit.

Tamen mihi videtur fascium splendor esse ipsius 15

In capite : quoniam non ei sunt capilli ne tantilli quidem.

Dixit, simulque alloq. est Ulyssē urbium destructorem,

Hospes, nunquid vis mercede servire si te suscipiam

Agri in extremitate (merces autem tibi sufficiens erit)

Sepēsque colligens & arbores longas plantans ? 20

Illic autem ego panem quidem continuum dabo,

Vestimentaque circuminduam pedibusque calciamenta dabo.

Sed quoniam igitur jam opera mala didicisti, non voles

Opus inire, sed trepidare per populum

Vis, ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem. 25

Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlyssēs,

Eurymache, si enim nobis contentio operis esset

Tempore in verno, quando dies longi sunt,

In herba falcem quidem ego benè flexam haberem,

Et autem tu talem haberes, ut experiremur opus 30

Jejuni, usque ad tenebras, herba autem adesset.

Si autem rursus scutū & boves essent ad impellendū optimi,

Pingues, magni, ambo saturati herba,

Æquales, pari onere apti, quorum robur non imbecillum,

Aratrum autem esset, obediat autem gleba aratro. 35

Tunc me videres si sulcum longum proscinderem.

Si autem rursus & bellum alicubi moveret Saturnius.

Hodie, & mihi scutum esset, & duæ lanceæ,
 Et galea tota ærea in temporibus congruens.
 Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
 Neque mihi ventrem improperans diceres.

- 5 Sed valdè injuria afficis, & tibi mens immitis:
 Et aliquo modo quidem videris magnus esse & fortis,
 Quoniam cum paucis, & non bonis conversaris:
 Si autem Ulysses veniret & accederet in patriam terram,
 Statim tibi portæ & latæ quamvis sint

- 10 Fugienti arctarentur è vestibulo foras.

Sic dixit, Eurymachus autem iratus est animo magis,
 Et ipsum torvè conspiciatus, verba velocia loquutus est,
 Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, qualia dicis
 Confidenter multos inter viros, neque quid animo

- 15 Times, nunquid vinum tuas mentes occupat? an tibi semper
 Talis mens est, qui & vana dicis?

Vlysses
 Eury-
 machus
 scabello
 perit.

Aut exultas quòd Irum vicisti erronem?

Sic ubi dixisset, scabellum accepit, at Vlysses

Amphinomi ad genua desedit Dulichij

(manu

- 20 Eurymachū reveritus, hic autem puerum à poculis percussit

Dextra: gutturnium autem humum sonuit cadens:

At hic lugens cecidit resupinus in pulveribus.

Proci autem tumultuati sunt in domibus umbrosis.

Sic autem aliquis dixit ubi aspexisset propinquum alium,

- 25 Utinam debuisset hospes errans alibi perire,

Antè quàm venisset, quò non tantum strepitum misisset,

Nunc autem de paupere contendimus, non aliqua convivij

Boni est voluptas, quoniam pejora vincunt,

His autem & dixit sacra yis Telemachi,

- 30 Mali, insanitis, & non aliquid occultatis animo

Cibum, neque potum: Deorum aliquis vos concitat,

Sed benè convivati dormite domum profecti,

Quando animus jubet, cogo autem nullum ego.

Sic dixit, hi autem omnes mordicus labris compressis

- 35 Telemachum admirabantur, quòd audacter locutus esset.

His Amphinomus concionatus est, & dixit,

Nisi illustris filius Aretiadæ regis,

O amici,

Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκχης εἴη καὶ δύν' ὀδυρεῖ,
καὶ κινῆται πάγχυλ' ἐπὶ περσέφεισ' ἀραρήκ.
τῷ γὰρ μ' ἰδοὺς πρώτοισιν ἀνὶ ὄρεσσι μελάντω,
οὐδ' αἶν' μοι τῶν ρασιῶν ὀνείδιζον ἀγορεύοις.

Αλλ' μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νῆος ἐπὶ ἀπώλῃς·
 Καὶ που τίς δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἥδ' ἐκρηταυὸς,
 Οὐώϊα παρ' παύροισι καὶ ἐκ ἀγαθῶσι ὀμιλεῖς·
 Εἰδ' Ὀδυσσεύς ἔλθοι καὶ ἴκηιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Αἴψα κέ τοι πέθνησθαι, καὶ εὐξεία παρ' μάλ' ἵόντα,
 Φεύγοντι σείνοιντο δ' ἐκ ἀεσθύροιο θύραζε.

ὣς ἔφατ', εὐρύνμαχος δ' ἐχολώσατο κηρὸν μάχῃον,
καί μιν ὑπὸ δαΐδῳ, ἔπια πλερόντα παρθενῶν.
Ἀ δ' αἶλ', ἥ τάρχα τοι πλῆν κληρὸν, οἳ ἀγερταί
Θαρσυνάως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· ἐδὲ πρὸς αἶσιν
ταρβέει· ἥ ῥά σι οἶνος ἔχει φρένας; ἥ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ κ' ἐμπαυμάλεια βάζεις.
Ἡ ἀλύεις ὅππῃ ῥογὴν ἐνίκησας τὸν ἀλήτην.

Ὡς ἄρα φωνήσας, σφίλας καὶ εἵλετο. αὐτὰρ Ὀδυσ.
 Ἀμφινόμῳ ὥς· ἡνῶα καὶ ἤξιστο Δαλιχιδῆ,
 Εἰρύμαχην δείσας. ὁ δ' ἄρ' οἶοχ' ἄν βάλῃ χεῖρα
 Διξυπτελῶ· ὥς ἄρα καὶ βόμβησι πιστῶσα.
 Αὐτὰρ ὃ γ' οἰμαῖζας πίστιν ὑπὸ κος ἐν πρήνισι.

Μνηστῆρες δ' ὁμώλησαν αἶνα μέγαρον (πίοντα).
 Ωδὸν δὲ περ εἰποσκαι ἰδὼν εἰς παλαιόν αἶλλον,
 Αἶθ' ἄφρακ' ὁξύντος ἀλγυμύμος αἶμαοι' ὀλέαυ,
 Πρὶν ἐλθεῖν τὰ κ' ἔπει τόσον κέλαδον μετρήσαν.
 Νῦν ᾗ φρενὶ πῶχῳ ἐλδοαίνουμην· ἔδῃ τι δαυτὸς
 Ἐδωλῆς ἔοσταιν ἥδης, ἐπεὶ πᾶς χερσεῖοιτα νικᾷ.
 Τοῖσι ᾗ καὶ μετέφ' ἱερῇ ἴς Τηλεμάχοιο,
 Δαυμῶνιοι, μαινίνδε, καὶ ἔπει κυρτετε θυμῷ
 Βρωτῶν, ἔδῃ ποτῆται· Θιῶν νῦν περ ὕμμι' ἐρρωμέναι,
 Αἶθ' εὐδαισύνημοι κραταυρεῖτε οἴκῳδ' ἰόντες,
 Ὅσπότε θυμὸς αἶσῳα, δῶκεα δ' ἔπει ἔρωα.

Ω φίλοι, ἔκ αὖ δὴ τις ἐπὶ ῥηγίῃτι δικαίῃ
 Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν ἔχθη κ' ἔμμελ' ὀϊστοὶ χαλεπαῖνοι.
 Μή τί τι πὺν ξεῖνον συφελίζετε, μή τί τιν' ἄλλον
 Δμῶν οἱ κ' δώματ' Οδυσσεὺς θείοιο.

5 Ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲρ ἢ παρεξάσθω δειπῶσιν,
 Οφρα σπείσωτες κρατακείομεν οἴκῳ δ' ἰόντες·
 Τόν ξεῖνον κ' ἐμὸν ἐνὶ μεγάροισι Οδυσσεύῳ.

Τηλεμάχῳ μιλέρῳ τῷ γ' φίλοι ἴκετο δῶμα.

Ὡς φάτο, τοῖσι δ' ἅπασιν ἰαδόντα μύθοιο ἔειπε,

10 Τοῖσιν δ' ἐκρητῆρα κεραιόσπετο Μῆλ' ἤρας,
 Κῆρυξ Δαλιχεύς θροῦπῳ δ' ὡς Ἀμφινόμοιο.
 Νώμῃσιν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπιστάδην οἱ δ' ἦ τοῖσι

25. Λαί Σπείσωτες μακάρεσσιν, πῖον μιλῆσθ' αἰὶνόν.
 ψαυτίς Ἀντιβ' ἰκέει σπείσαντ' ἐπὶ τὸν δ' ὅσων ἤθελε θυμὸς,

15 Βάν ῥ' ἱμῶμα κείοντες ἰάσασθ' αἰὶνόν δ' ἔχαστες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

, τῆς Ομήρου Οδυσσεΐας.

Σ Ὡς Τηλεμάχῳ ἔχθισιν ποιεῖται τῶν ὅλων Οδυσσεύς,
 κ' ὥς Πηνελόπειά ἐν Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται γίγνεται
 20 ὅ αὐτῇ δ' ἐλθὼς ἀναγνωρομὸς ὥς Εὐρύκλῆαν, τὴν πόδας
 αὐτῇ ἰππῆσαν, καὶ κ' περιέδασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται ὡς ἐν
 Παριασῶν ὑπὸ σοῦς ἐπὶ τῇ γῇ κωμηγῶν.

Α Λ Λ Η.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἑλθὼς γρη῏ς Οδυσσεύς.

25 Α Ὡς ἐν μεγάροισιν ὑπὸ λείπεται ὁ δὲ Οδυσσεύς,
 Μνηστῆρες φόνου ἑὸν Ἀθλῶν μετρηρίζων.
 Αἰψά δ' Τηλεμάχῳ ἔπειτα πῖον ἐνταῖς ἀποσηύδα,
 Τηλεμάχε, γρη῏ς τὴν Ἀρτίαν κατ' ἑμὸν εἶσω
 Πάντα μάλ' αὐτῷ μνηστῆρας μελαγχροῖς ἐπέεσσιν
 30 Παρφαλά, ὅτι κέν σε μετὰ λαῶσιν πορίοντες
 Ἐκ κατὰ κατ' ἑμὸν, ἔπειτα ἔπειτα τοῖσιν ἔπειτα

O amici, ne verò aliquis in dictum justum
 Contrarijs verbis mordens indignetur :
 Neque hospitem verberate , neque aliquem alium
 Famulorum, qui sunt in domibus Vlyssis divini,
 Sed agè pocillator arceſſat poculis,
 Ut postquam libaverimus, dormiamus domum profecti:
 Hospitem autem sinamus in ædibus Vlyſſis
 Telemacho curæ eſſe : hujus enim dilectâ pervenit domum.

Sic dixit, his autem omnibus gratum verbum dixit,
 His craterem miscuit Muliſ heros
 Præco Dulichius : famulus autem erat Amphinomi,
 Distribuit autem omnibus ritè, hi autem Dijs
 Ubi libassent beatis, biberunt dulce vinum.
 At postquam libarunt, biberuntque quantum voluit animus,
 Perrexerunt ire dormituri suas ad domos unusquisque.

ARGUMENTUM DECIMINONI LIBRI ODYSSEÆ.

Init consilium cum Telemacho de armis deponendis
 Ulyſſes, & apud Penelopen se è Crætâ oriundum eſſe di-
 ſſimulat. Agnoſcitur autè per cicatricem ab Euryclea, quæ
 illius pedes lavabat. Atque obiter poëta commemorat, quo-
 modo in Parnasso cum venaretur, ab apro fuerit percuffus.

ALIUD.

T, autem agnoſcit ex cicatrice vetula Ulyſſem.

AThic in domo remanſit divinus Vlyſſes,
 Prociſ cædem cum Minerva cogitans,
 Statim autè Telemachū verba velocia alloquutus eſt,
 Telemache oportet arma bellicofa deponere intus
 Omnia prorfus : at procos mollibus verbis
 Alloquere, quando à te inquirent cupientes.
 Ex fumo depoſui, quoniam non his ſimilia ſunt,

25

Vlyſſes
 Telemachum
 jubet ut
 3.
 arma de-
 ponat.

Qualia

Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses,
Sed consumpta sunt quantum ignis ivit flatus.

Adhuc autē mihi & hæc magis in mentibus posuit Saturnius
Ne inebriati contentione inter vos excitata,

Vos vicissim vulneretis, deturpetis autem convivium,
Et sponsalia, ipsum enim attrahit virum ferrum.

Sic dixit, Telemachus autem dilecto obedivit patri:
Extra autem vocatam allocutus est nutricem Eurycleam.

Nutrix, age mihi excludas in atrijs foeminas,
10 Donec jam ad thalamum concludam arma patris
Bona, quæ mihi in domo neglecta fumus denigrat
Patre abeunte, ego autem adhuc parvulus eram.
Nunc autem volo deponere, ubi non ignis ibit flatus.

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
15 Utinam enim jam tandem fili prudentiam suscipias,
Domum curare, & res omnes servare.

Sed agè, quis tibi postea simul veniens lumen portabit?
Famulas autem non finis adire quæ præluceant.

Hæc autē rursus Telemachus prudens cōtra loquutus est,
20 Hospes hic: non enim ociosum tolerabo, qui meum
Modium (id est quadram) guster, etiam si longè venerit.

Sic dixit: huic autem firmum fuit verbum:
Clausit autem januas domorum benè habitatarum.

Hi autem festinantes Ulysses & illustris filius
Intro portaverunt galeasque & scuta umbilicosa,
25 Lanceasque acutas, ante autem Pallas Minerva
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Jam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim,

Domus
Telema-
30 O pater, certè magnum miraculum hoc oculis video,
Tamen mihi parietes domorum pulchræque sedes
Abiegnæque trabes, & columnæ altitudinem habentes,
cho in-
star ar-
dentis
flamme
apparer.

Lucent oculis tanquam igne ardente.
Certè valdè aliquis Deus intus qui cælum latum habitat.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,
35 Tace & tuam mentem retine, neque interroga.
Hæc consuetudo est deorum, qui Olympum habitant.
Sed tu quidem dormi, ego autem remanebo hic

Οἳά ποτε Τροίῳδε κιών κατέλειπεν Οδυσσεύς,

Ἀλλὰ κατήκισται ὅσσοι πύργος ἔκαστ' αὐτμή.

Πρὸς δ' ἐπὶ καὶ τόδ' αἰεὶ μείζον ἐοὶ φρεσὶν ἔμβολαι δαίμων,
Μήπως οἰωνήεντες, ἔρην στήσαντες εἰς ὑμῖν,

Ἀλλήλους τρώσῃτε, κατὰ μαχυνήτε ἢ δαίτω,

Καὶ μνησῶν. αὐτὸς γὰρ ἐφίλειται ἀνδρῶν σιδήρεος.

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος ἢ φίλῳ ἐπιπέφητο πατέρϊ.

Ἐκ ἣ καλίσσά μιν ὥς ὤρεσθ' ἐφ' ἑὸν Εὐρύκλεια,

Μαί' ἄγε δὴ μοι ἔρυσαν ἐοὶ μεγάροισι γυναικάς,

Ὀφρὲς κεν εἰς γαίλαμον κατὰδείμασι ἔντα πατρὸς

Καλὰ, ταί μοι κτ' οἶκον ἀκηδὴα καπνὸς ἀμείρῃ,

Πατρὸς ἀποιομῆροις· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆπι' ἦα·

Νυνὼ δ' ἐγὼ κατὰ γαῖαν εἰς πύργος ἔξ' αὐτμή.

Τὸν δ' αὖτε ὤρεσθ' ἐπὶ φίλῳ τρὸς Εὐρύκλεια,

Αἰ γὰρ δὴ ποτε τέκνον ἐπιφροσυνῶας ἀνέλοιο,

Οἶκεν κήδεα καὶ κλήματ' αἰνέει φυλάσσειν.

Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετιοιομῆν φάσθ' οἶσαι;

Δμωῆς δ' ἐκ ἑκαστῶν ὥσπερ ὀφθαλμοῖς, αἶ κεν ἔφανον.

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἰώδω,

Ἐείπας ὅδ'· εἰ γὰρ αἰετὸν ἀνέχομαι ὅς κεν ἐμῆς γα

Χοίρεος ἀπλήτται, καὶ τηλόθεν εἰληλῆσθ'.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἀπίερος ἔπειτα μῦθος·

Κλήϊστον ἢ ἦρας μεγάρων εὖ ναιεπαόντων.

Τῷ δ' ἄρ' ἀνείξαντ' Οδυσσεύς καὶ Φαίδιμος υἱὸς

Ἐσφόρειον κήρυγας τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοίσσας,

Ἐγχατ' ὀξυόεντες, παύροις ἢ Παλλὰς Ἀθλῶν,

Χρυστοὶ λυχνίον ἔχουσαι· φάσθ' ὡς ἔμελλε ποιεῖν.

Δὴ τότε Τηλέμαχος ὤρεσθ' ἐφ' ἑὸν πατὴρ ἄψα,

ὦ πάτερ, ἢ μέγα γαῖμας τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρέσμαι.

Ἐμπης μοι τυχεῖ μεγάρων, καλαί τε μεισόδμαι,

Εἰλάπιναι τε δοχεῖ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες

Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡσεὶ πύργος αἰθιομῆροις.

Ἡ μάλα περ οἶός ἐνδον, εἰ ἔρῳ ἐνὶ ἔχουσι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ὤρεσθ' ἐφ' ἑὸν πολύμητις Οδυσ.

Σίγα, καὶ κτ' ὅν τόον ἔχοντες, μὴδ' ἐρείπει.

Αὐτὴ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἱ Ὀλυμπῶν ἔχουσι.

Ἀλλὰ σὺ μὲν κατέλειξαι· ἐγὼ δ' ὑπερλαίψομαι αὐτῶν.

Οφθαί κ' ἐπὶ δμῶαίς κ' μητίρρα ζωὴν ἐδίδζω.

Ἡ δὲ με' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἄμφω ἔγκυται.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἐκ μεγάρου βεβήκει
Κοῖν' ἐς Πύλον, παῖδ' ὑπελαμπομένην,

Ἔρχεται πάλιν καὶ λέγει· ὅτι μὴ γλυκὺς ὕπνος ἱσχύει.

Εἰθ' ἄρα καὶ τότ' ἐλεκτο, καὶ ἡοῦ δῖον ἔμειπεν.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπερβέτο δῖος Ὀδυσσεύς,

Μνηστῆρας φόνον (κὺν) Ἀθλῶν μαρμαρίζων.

Ἡ δ' ἴν' ἐν θαλάμῳ δειφρὼν Πικυλόπειε,

10 Ἀρτέμιδι ἐκέλη καὶ Ζηνσὴ Ἀφροδίτη.

29. "Εν- Τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ κλισίᾳ πυρεὶ κατ' ἕνα, * ἐνθ' ἂν ἴφριζε

Διαιτῶ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ὡς ποτε τί κτω

Ποίησ' ἱκετάλιος, κὴ ὑπὲρ ἡρώων ποσὶν ἦκε,
Προσφύεις ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κύμα.

15 Ἐνθα κρηθίζετ' ἔπειτα δειφρον Πλωιλόπυα.

ἤλθον ὁ δμῶναι λευκώλενοι ἐν μεγάρῳ.

Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρσαν ἢ δὲ τραπέζας,

Καὶ ὁ πᾶς ἄνθρωπος ἰσχυρομένους ἔπινον.

Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμηλοῖς βάλλον. ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν

20 Νήητος ξύλα πολλά, φόως ἔμψρ ἡδὲ θέρια.

Ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνέειπε Μελανθὼ Διότρεγι αὐτίς,

Ἡ εἰς, ἔπ κη νω σ' αὐτὸς ἀνέσεις Δ' αὐτὸς

Διγυῖον καὶ οἶνον; ὁπιπλεύσης ἡ γυναικας:

Ἀλλ' ἐξελθε θύραζε τέλειαν, κὴ δαιτὸς ὄνησον.

25 Ἡ πείρα καὶ δαλὴ βεβλημένη εἶσα ἴσχυρι.

Τὴν δ' αὖ ἐπείδρα ἰδὼν ἀφ' ἑσέφῃ πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Δαιμονίη, τί μοι ὦδ' ἐπὶ χεῖρας κεκοιμήσθαι θυμῷ;

Η ὅτι * ἐλπίων ; καὶ ὁ χροὶ εἶμαι εἶμαι ;

28. το
ῥυπών; Πτωχύνω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκασίη γ' ἰκείγαι.

30 Τοῖς τοῖς πλῶχοι καὶ ἀληθινῶς ἀνδρῶς ἔασι.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτὲ οἶκον ἐν ἀνθρώποις ἐταίον

ΟΛΒΙΟΝ ἀφιδόν, κῆ πολλαί κῆ δόσκον ἀλήτη

Τοίῳ ὁποῖος εἶσι, καὶ ὅπου κερημεύουσιν ἔλθοι.

Ἦσαν ὁμοῦτε μέλανες, ἀλλὰ τι πολλὰ

35 Οἱσὶν τ· ἐν ζώῃσι καὶ ἀφνειοὶ καλεῖνται·

Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξι Κροῖον, ἦψεν αἶρ πον.

Τῷ ναῦ μή ποτε καὶ σὺ γυνίαι ἀπὸ πάντων ὀλίωσῃς

Ut item famulas & matrem tuam incitem.

Hæc me dolens interrogabit circa singula.

Sic dixit, Telemachus autem ex domo discessit

Dormiturus in cubiculum lampadibus lucentibus

Ubi antea dormiebat, quando ipsū dulcis somnus capiebat. §

Illic igitur & tunc dormivit, & auroram expectabat.

At hic in domo relictus est divinus Vlysses,

Proci eadem cum Minerva cogitans.

Hæc autem ibat ex thalamo prudens Penelope,

Dianæ similis, vel aureæ Veneri. 10

Hunc apud quidem sedem igni deposuerunt (illic assidebat)

Rotundam ebore & argento, quam quondam faber

Fecit Icmalius, & sub scabellum pedibus misit

Aptum ex ipsa, ubi magnam iniecit pellem.

Illic sedit postea prudens Penelope. 15

Venerunt autem famulæ albæ ulnis ex domo :

Hæc quidem panem multum asportaverunt & mensas,

Et pocula unde proci superbi biberant.

Ignem autem faculis ad terram jecerunt, alia autē supra ipsas

Congregarunt ligna, lumen esse & comburi. 20

Hæc autem Vlyssi dixit Melantho secundò & rursus,

Hospes, etiam nunc huc venisti per noctem

Frequentans in domo, aspicias autem mulieres ?

Sed exi foras miser, & convivio juvaberis,

Vel citò & torre percussus ibis foras. 25

Hanc autē torvè cōspicatus allocutus est prudēs Vlysses,

Mala, cur in me sic inveheris irato animo?

Nūquid quòd sordeo? mala autē corpori vestimenta indutus?

Mendico autem in populo? necessitas enim urget.

Tales pauperes & erratores viri sunt. 30

Etenim ego quondam domum in hominibus habitavi

Beatus divitem, & sæpè dedi erratori

Talis qualis esset, qui alicujus indigens veniret.

Erant autem servi valde multi, aliæque multa

Quibus benè vivunt & divites vocantur. 35

Sed Jupiter destruxit Saturnius, voluit enim.

Ideo nunc ne aliquando & tu mulier longè omnem perdas

Lætitiam,

Melſtha
minatur
Vlyſſi
verbera.
miſſi ab.

eat de-
mo.

Lætitiam, qua nunc inter ancillas ornata es,

Ne tibi aliquo modo domina irata sæviat,

Vel Ulysses veniat, adhuc enim & spei fatum.

Si autē hic quidē omnino perijt, & nō ampliūs rediturus est,

5 Sed jam filius talis Apollinis consilio

Telemachus: hunc autem nulla in domibus mulierum

Lateat quæ perperam agat, quoniam non ampliūs talis est.

Sic dixit, hunc audivit prudens Penelope,

Ancillā autem allocuta est, verbūmq; dixit denō inavītque.

10 Omnino audax canis intrepida non me lates

Te perpetrare magnū facinus quod tuo capite perlues:

Omnino enim benē scis quoniam à me audivisti ipsa,

Quod hospitem curabam in domibus meis

De marito interrogare, quoniam frequenter tristor.

15 Dixit, & Eurynomen promam condam verbum affata est,

Eurynome, porta jam sedem, & pellem in ipsa,

Ut sedens dicat verbum, & audiat

Hospes me, volo autem ipsum interrogare.

Sic dixit, hæc valdē festinanter deposuit portans

20 Sedem bene politam, & in ipsa pellem jecit.

Illic sedit postea laboriosus divinus Ulysses.

His autem verbis incepit prudens Penelope.

Hospes, de hoc quidem te primum ego interrogabo ipsa

Penelo- Quis? undē es virorum? ubi tibi civitas & parentes?

pes & Hanc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses,

25 O mulier non aliquis te cum hominum in infinita terra

Vlyssis Contendat: certē enim tua gloria cœlum latum pervenit.

ignoti Sicut alicujus quidem regis inculpati, qui Deum colens

collo- Viris in multis, & fortibus regnans,

30 Justitias extendit: fert autem terra nigra

Tritica & hordea: gravantur autem arbores fructu.

Pariunt autem firma pecora, mare autē præbet pisces (ipso.

Ex recta administratione, feliciter degunt autem populi sub

Ideō à me nunc quidem alia inquire tua in domo.

35 Ne meum interroga genus & patriam terram,

Ne mihi magis animum impleas doloribus

Recordāti. valdē autē sū suspiciosus: neque aliquid me decet

Domo

Αγλαΐην τῇ νῦν γὰρ κτ' ὀμνήσι κίχρασαμ,
Μὴ πως τοὶ δῖοι σφαινα κρηπτοσάμην χαλιπρήν,
Ἡ Οδυσσεὺς ἔλθῃ, ἔπ' γὰρ καὶ ἐλπίδας αἴσσει
Εἰ δ' ὁ μὲρ ὡς δαπνάωλε καὶ ἐκέπ' ἰότημόσ' ἐσιν.

Αἰ' ἥδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γ' ἔκηπ
Τηλέμαχος· τὸν δ' ἔπ' ἐπὶ μετάρεσσι γυναικῶν
Ἀθήναι ἀπαυδάλλασσ', ἵπαι ἐκέπ' τηλίκῃς ἐσιν.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἤκυσσε Φεῖφρον Πύρρλόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνέειπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Πάντας θαρσαλίη κόαν ἀδελὸς ἔπ' μελήθει
Εὐρύνομαι μέγα ἔργον, ὃ σὴ κεφαλῇ ἀναιμάξῃς.
Πάντα γὰρ εὖ ἤδηδ'. ἵπαι ἐξ ἑμεῦ ἔκλυες αὐτῷ,
Ὡς τὸν ξείνον' ἔμελλον σὺ μετάρεσιν ἐμῶσιν
Ἀμφὶ πόσει εἰρίαλ', ἵπαι πυκινῶς ἀνὰ χημάμ.

Ἡ ρά, καὶ Εὐρυνώμην ταμίην ὥρῃς μύθων ἔειπεν,
Εὐρυνώμην φέρε δὴ δῖφρον καὶ ἦσσι ἐπ' αὐτῷ,
Ὀφρα κρητίζοιμ'· εἶπῃ ἔπος ἡδ' ἱππακρόσῃ
Ὁ ξείνος ἐμίθεν, ἐθέλων δέ μιν ἐξερίαλ',

Ὡς ἔφαθ'· ἡ ᾗ μάλ' ὀτρυνάσας κρητίζῃσι φέρονται

Δῖφρον ἐύξεισιν, καὶ ἐπ' αὐτὰ κῶας ἔβαλλον·
Εὐθα κρητίζετ' ἔπειτα πολὺτλας δῖος Ὀδυσ.
Τοῖσι δ' ἐμύθων ἤρχε Φεῖφρον Πύρρλόπεια,

Ξεῖνε, τὸ μὲρ σὶ πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοὶ πόλις ἡδὲ τοκήες;

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι παρσίφῃ πολὺμηντι Ὀδυσ.

Ὡ γυναι ἐκ αὖτις σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρῃσι γαῖαν
Νεκίτοι· ἡ γάρ σευ κλέει ἔργον ἐνὺν ἰσχύει.
Ὡς τέ τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμγιος, ὅστις θεσδῆς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἱφθίμοισιν ἀνάσσει,

Εὐδοκίᾳ ἀνέχῃσι. Φέρονσι δ' αἰὶν γαῖαν μέλαινα
Πυρρὸς καὶ κρητῆς, βελήσσι δ' ἐνέορτα κρηπῶ·
Τίλῃ δ' ἐμπίδα μῆλα. Θάλασσα δ' ἐπερίχ' ἰχθύς
Εὖ ἐνηγάσῃς· ἀρετῶσι δ' αἰὶν λαοὶ ὑπ' αὐτῇ.
Τῷ ἵπαι νῦν τε μὲρ ἄλλα μετὰ δα σὺ σὺ οἶκον.

Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρὶδα γαῖαν,
Μὴ μοι μάχῃσι θυμὸν ἐνὶ πτόλῃσι ὀδυνάων
Μνηστῶν μάλ'· μέγα δ' εἰμὶ πολύττιος· εἰδὲ π με λον

Οἶκον εὖ ἀλλοτρίῳ γούνοισι τι μερμήρην τι

Ἡοῶ. ἔπει κρείκτοι πειρημένους ἀκροῖται αἰεὶ·

Μή τις μοι δμῶν νημισθήσεται, ἢ σὺ γ' αὐτῇ·

28. δα- Φῆ ᾧ * δακρυπλῶν βεβρηότα με φρένας οἶνον.

κρυ 5 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φείδων Πηνελόπεια,

πλῶν Ξεῖν, ἥτοι μὲν ἱμελὲς ἀριτλῶ εἶδος τι δέμας τι

Ωλισσιν ἀγῆναται, ὅτε ἱλίον εἰσπαίδανον

29. τοῖς Ἀργείοι, μὲν * τοῖσι δ' ἔμθς πόσις ἦεν Ὀδυσ.

ἦ μ. Εἰ κείνός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπελεύει,

10 Μειζόν κε κλῖος εἴη ἐμὸν κῆ κήλιον ἔτω.

30. ἐπὶ- Νυῦ δ' ἄρχομαι· πόσις γάρ μοι * ἐπίστανεν κηκὰ δαίμων.

κλωσθ. Ὅσσοι γδ' ἡέσσις ἐπιπρωτῆσιν ἄριστοι,

Δηλῆχαι τε, Σάμῃ τε, κῆ ὑλῆεντι Ζακύνθῳ,

Οἱ τ' αὐτῶν Ἰθάκῃ εὐδείλοιο ἀμφιπέμνηται,

15 Οἱ μ' αἰετίζομεν μνῶνται, πύχουσι ᾧ οἴκῳ.

Τῷ ὅττι ξείνων ἐμπύζομαι, ὅθ' ἐκείνων,

Οὐτί τι κερύκων, οἳ δημοιοεργὸν ἔασιν·

Ἀλλ' Ὀδυσῆα πομπῆσα, φίλον κηκλήκημαι ἤτορ.

Οἱ ᾧ γάμον απευδυσσιν· ἔγω ᾧ δόλοιο ἑλυπύω.

20 Φᾶρος ἄρ μοι πρῶτον εἰπνευστ φρεσὶ δαίμων

Στησιμῶν μέγαν ἰδὼν εὖ μεγάροισιν ὑφαίνων,

Λεπτὸν κῆ φείμεσθον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετίειπον,

Κῆρος ἐμὸν μνηστῆρας, ἔπει θύει δῖος Ὀδυσσεύς,

Μίμναι· ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον εἰσέκη Φᾶρος

31. 25 Εκτελέσω, (μή μοι * μεταμῶλια νήματ' ὀληται)

μωπ- Λαέρτη ἥρωϊ πεφθῆον, εἰσὶν κέν μιν

μῶνια Μοῖρ' ὅλοη κηθῆλῃσι πενηλεῖος θανάτοιο.

Μή τις μοι κῆ δῆμον Αἰχαιῶδων νημισθήσῃ,

Αἷ κεν ἄτερ σφείρου κείτω, πολλὰ κηκπίσας.

30 Ως ἐφ' ἱμελῶν, ἑοῖσιν δ' ἐπιπείθετο θυμὸς ἀγνώωρ.

Εὐθὺς κεν ἡμεῖν μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰδὼν,

Νύκτας δ' ἀλύεσκον ἐκὼν δαΐδας ὀδυσσεύς.

Ὡς τρέιπες μὲν ἔλθον ἔγω κῆ ἔπειθον Αἰχαιεύς·

Ἀλλ' ὅτε τέτρεται ἤλθες ἔπος, κῆ ἐπήλυθον ἄρα

35 Μῶν φθιόντων, φεῖ δ' ἡμεῖς πῶλ' ἐπελῶν,

Καὶ τότε δή με, ἀφ' ὁμοῦ κηκῶς ἐκ ἀλεγάσας,

ἔλκον ἐπελόντες, κῆ ὁμολήσαντ' ἐπίεσαν.

Domo in aliena lugentemque fientemque
 Esse, quoniam pejus lugere valde semper,
 Ne aliqua mihi ancillarum irascatur, vel tu ipsa.
 Dicat autem lacrymas spargere gravatū me mentibus vino.

Huic autem respondit postea prudens Penelope,
 Hospes, certè quidem meam virtutē speciēque corpūsque
 Perdiderunt immortales, quando Ilium iniuerunt
 Argivi, cum his autem meus maritus ivit Vlysses.
 Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
 Major gloria esset mea, & melior sic.

Nunc autem doleo: tot enim mihi destinavit finistrū numen.
 Quicumque enim insulis dominantur optimi.
 Dulichioque Samæque & sylvosæ Zacyntho,
 Quique ipsam Ithacam temperatam pascuntur,
 Hi me nolentem petunt uxorem, conterunt autem domum.

Ideò neque hospites curo, neque supplices,
 Neque præcones, qui publicè operam suam navant.
 Sed Vlyssēm desiderans dilecto contabesco animo.

Hi autem nuptias festinant, ego autem dolos cogito.
 Vestem quidem mihi primū inspiravit mentibus Deus
 Statuenti magnam telam in domibus texere,
 Tenuem & immensam: statim autem ipsis dixi,
 Juvenes mei proci, quoniam mortuus est divinus Vlysses,
 Expectate festinantes has meas nuptias, donec vestem
 Perficiam (ne mihi vana fila pereant)

Laerti heroi funestam, quando ipsum
 Parca perniciofa capiet in longū extendētis homines mortis.
 Ne aliqua mihi in populo Græcarum irascatur,
 Si sine veste jacet multa possidens.

Sic dixi, his autem persuasus est animus superbus,
 Tunc quotidiana quidem terebam magnam telam.
 Noctes autem resolvebam postquam lampades apponebam.
 Sic triennium quidem latui ego, & persuasi Achivos:
 Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ
 Mensibus desinentibus, circum autem dies multi perfecti,
 Et tunc jam me, propter famulas canes non curantes,
 Acceperunt ingredientes, & minati sunt verbis.

Penelope
 narrat
 hospiti
 20
 Vlyssē,
 ut procos
 festinaret

Sic

Sic hanc telam perfeci, & non volens necessitate.

Nunc autē neque fugere possum nuptias, neque aliquid aliud

Consilium invenio, valde autem urgent parentes

Nubere, ægrè fert autem filius facultates (illos) dilapidare

5 Cognoscens, jam enim vir qualisque maximè

Ad domum curandam, huicque Jupiter gloriā præbet.

Penelope quærit ex hospite genus. Sed & sic mihi dic tuum genus, unde es.

Non enim à quercu es antiqua, neque à petra.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses

10 O uxor venerabilis Laertiadæ Ulyssis,

Non amplius cessabis meum semen interrogare?

Sed agè tibi dicam, certè quidem me doloribus dabit

Pluribus quàm teneor: (est) quidem enim pœna, quando à

Sua abest vir tanto tempore, quanto ego nunc (patria

15 Multas hominum ad civitates errans dolores patiens:

Descriptio Crete. unde Ulysses fingit se esse oriundum. Sed & sic dicam quodcunque me interrogas & inquiris.

Creta quidem terra est medio in nigro ponto.

Pulchra & pinguis, circumflua: in hac autem homines

Multi infiniti, & nonaginta civitates.

Alia autem aliorum lingua mixta, in ipsa quidem Achivi.

20 Ibi autem Eteocretes magnanimi, ibique Cydones,

Dorensesque Trichaices divinique Pelasgi.

Inter has Cnossos magna civitas, ubi Minos

Per novem annos regnavit Jovis magni confabulator.

25 Patris mei pater magnanimi Deucalionis.

Deucalion autem me genuit, & Idomeneum regem,

Sed hic quidem in navibus rostratis Ilium ad

Ivit simul cum Atridis, mihi autem nomen inclytum Æthon,

Junior natu, hic autem prior & melior.

30 Illic Ulysses ego vidi, & hospitalia (dona) dedi,

Etenim hunc ad Cretam deduxit vis venti

Euntem ad Trojam, ubi abduxisset à Maleis,

Statuit autem in Amniso, ubi spelunca Lucinæ

In portibus difficilibus, vix autem fugit procellas.

35 Statim autem Idomeneū interrogavit ad civitatem profectus

Hospitē enim ipsū dicebat, dilectūque esse reverendumque.

Huic autem jam decima vel undecima fuit aurora

Eunti

Ὡς τὸ μῦθ' ἐξετέλεισσε καὶ ἔκ' ἐθέλων ὑπ' αἰθέρος.
 Νηῦ δ' ἔτ' ἐκφυγείην δ' αὖτις αἰετοῖσι γαίῃ.
 Μῆτιν ἰφθυόεσσαν, μέλαι δ' ὄψωνος ἔκπτε
 Γημεῖο. ἀχαλὰ αἶψ' ἵππεϊ βίοτον κρηπιδόντων
 Γυγνώσκων· ἦδη γὰρ αἰνὴρ οἶός τε * μέλιτος
 Οἰκου κήδεσσιν, πρὶν τε Ζεὺς * κῦδος ὀπάζει.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὶ πτόν γένος, ὅππῃ ἴωσι.
 Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἴωσι * παλαιφάτης ἔδ' ἀπὸ πίττης.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη παλόμενης Ὀδυσσεύς.

Ὡ γυνὴ αἰδέειν Λαερτιάδην Ὀδυσσῆα,
 Οὐκ ἔτ' * ἀπαλήξεις τὸν ὁμῶν γένος ἐξείησας.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἔριω· ἡ μὲρ μ' ἀχίρσι γαδύσας
 Πλείοσιν ἢ ἔρχομαι, ἡ γὰρ δίκη, ὅσπῃ τε πίττης
 Ἡς ἀπήσιν αἰνὴρ τίσσει χερσὶν ὅσσοι ἐγὼ νῦν,

Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστ' ἀλώμενοι, ἄλγος πάχυν.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἔριω ὁ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μετακλῆς.

Κρήτη τις γαῖ' ἐπὶ μέσῳ ἐοῖσιν πόντῳ,

Καλὴ καὶ πίνερα, ἀνείρυντες· ἐν δ' αἰθρητοῖσι

Πολλοὶ, ἀπέρεστοι, καὶ * ἐνήχοντο πόλεις.

Ἀλλ' ὃ ἄλλων γλῶσσα μεμνήμεναι ἐν μὲρ Ἀχαιοὶ,

Εἰ δ' Ἐπὶ κρητὶς μεγαλήτερος, ἐν δ' Κύνδωνις,

Δωρεὶς τε Τελαχίαις, δίοι τε Πιλαστῇ,

Τοῖσι δ' ἐν Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἐν δὲ τι Μίνως

Ἐννέμενος βασιλεὺς Διὸς μεγάλης ὀφειτὸς,

Πατρὸς ἐμῷ πατρὶ μεγάρυμνον Δευκαλίωνος.

Δευκαλίων δ' ἐμ' ἔπκε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·

Ἀλλ' ὁ μὲρ ἐν νῆσσι κρηναῖσιν Ἴλιον ἔσσω

Ὡχρ' ἀμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμῷ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,

Ὀπλοτέρων γαῖῃ· ὁ δ' ἄρα, ἀσπίδος καὶ ἀρτίων.

Εἰ δ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν, καὶ ξείνια δύνω.

Καὶ γὰρ τὸν Κρήτιν δὲ κρητάρων ἰς ἀνέριος,

Ἰδομενὸν Τροίῳ δὲ, ὅσῃ πλάτξασα Μαλφῶν.

Στήσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε αἰὶς Εἰλιδῆς.

Εἰ λιμῖσιν χαλεποῖσι· μέλις δ' ὑπάλυξεν αἰῶνας,

Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετὰ κλαῖον ἀνελθῶν.

Ἐείπον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμμεν αἰδέοιόν τε.

Τῷ δ' ἦδη δεικνύτη ἡ ἐν δεικνύτη πύλιν ἠώς

529

μέγας

τε 29.

ὄλβον

29. πη-

10 λαγ

φάρον.

29. ἀπο

λήξεως

19

29, ἐν-

τη 29. 20

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

29

Eunti cum navibus rostratis Ilium intrò.

Hunc quidem ego ad domos ducens rectè hospitio excepi,

Accuratè amplectens cum multi in domo essent,

Et ei hisque socijs, qui simul ipsum sequebantur

A populo farinas dedi, & nigrum vinum congregatum,

Et boves mactare, ut implerent animum.

Illic duodecim quidem manserunt dies divini Achivi:

(Flabat enim Boreæ ventus, neque in terra

Sinebat stare: sævus autem aliquis movebat Deus.)

Ipsa autem 13. die ventus cecidit, hi autem ascenderunt. 10

Dixit, mendacia multa dicens veris similia (corpus.

Hæc autè jam audiente fluebant lacrymæ, liquefiebat autem

Sicut autem nix liquefit in altis montibus,

Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus defusus est.

Liquefacta autem igitur hæc fluvij implentur fluentes. 15

Sic hujus liquefiebant pulchræ genæ lacrymansis,

Flenti suum virum assidentem, sed Vlysses

Animo quidem lugentem suam miserabatur uxorem.

Oculi autem tanquam cornua stabant, vel ferrum,

Tacitè in palpebris, dolo autem hic lacrymas occultabat. 20

Hæc autè postquam igitur satiata multarum lacrymarum luctu,

Iterum ipsum verbis respondens alloquuta est,

Nunc jam te hospes puto tentare

Si verè jam illic cum divinis socijs

Hospitio excepisti in domibus meum maritum, sicut dicis. 25

Dic mihi qualia, quæ circa corpus vestimenta indutus erat

Ipse qualis erat, & socios qui ipsum sequebantur.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,

O mulier, difficile tanto tempore seorsum qui fuerit

Dicere: jam enim ei vigesimus annus est. 30

Ex quo illinc ivit, & mea abiit patria.

At ego dicam sicut mihi videtur animo.

Vestem purpuream subtilem habebat divinus Vlysses.

Duplicem, at ei fibula auro facta erat

Foraminibus duplicibus, ante autem variegata erat. 35

In prioribus pedibus canis habebat varium cervum

Tremementem videns, hoc autem admirabantur omnes.

Similiter hi aurei erant: hic quidē videbat hinnulū suffocans
At hic effugere promptus palpirabat pedibus.

Hanc autem interulam intellexi circa corpus splendidam
Tanquam cæpæ tunicam aridæ.

5 Sic quidem erat mollis, splendida autem erat Sol sicut.
Certē quidem multæ ipsum admirabantur mulieres,
Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
Nescio ū hæc indutus fuerit circa corpus domi Vlysses,

10 An aliquis fociorum dederit veloci in nave eunti,
An aliquis alicubi & hospes, quoniam multis Vlysses
Fuit amicus, pauci enim Achivorum erant similes.
Et ei ego æreum ensem, & duplicem dedi
Pulchram, purpuream, & talarem vestem,
Honoratē autem dimissū bene tabulata in navi.

15 Et quidem eum præco paululū major ipso
Sequebatur: & hunc tibi dicam qualis erat.
Gibbosus in humeris, nigro corpore, crispo capite. (cum
Eurybates autē nomē fuit, honorabat autē ipsū eximie alio-
Suorū fociorū Ulysses, quod mentibus consentanea sciebat.

20 Sic dixit, huic autem adhuc magis desiderium movit luctus
Signa agnoscenti, quæ ei firma dixit Ulysses.
Hæc autē postquā igitur satiata est multū lacrymabili luctu,
Et tunc ipsum verbis respondens, alloquuta est,
Nunc quidem jam mihi hospes antea qui eras miserabilis

25 In domibus meis, amicusque eris, honorabilisque.
Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui qualia dicis,
Plicata ex cubiculo, fibulāque imposui lucidam,
Ut illi ornamentum esset, hunc autem non suscipiam rursus
Domum redeuntem dilectam in patriam terram.

30 Ideo malo fato concava in navi Ulysses,
Ivit inspecturus malam Trojam non nominabilem.

Hanc autem respondens alloquutus est prudens Ulysses,
O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,
Non amplius nunc corpus pulchrum destrue, neque animum
35 Liquefac virum lugens, reprehendo quidem nihil.
Etenim aliqua alienum luget virum perdens,
(Quem) juvenē (habuerit,) cui filios peperit amicitia mixta

Quanto

Ὡς οἱ χεῖροισι ὄντες, ὁ μὲν λάεινε βροτὸν ἀπείχων,
 Αὐτὰρ δ' ἐκφυγίεν μεικρῶς, ἥσασσεν πόδιον.
 Τὸν ὅχτων ἐνόησα παρὶ χερσὶ σιγαλόεντα,
 Οἷόν τι κερμύοιο λοπὸν κτ' ἰχθυόοιο.

Τὰς μὲν ἔλω μελαγχρὸς, λαμπερὸς δ' ὡς ἥλιος ἄσ·
 Ἡ μὲν πολλαί· γ' αὐτὸν ἐηγάσαντο γυναικες.
 Ἀλλο δὲ τοι ἐρίω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλαιο σῆσιν·
 Οὐκ οἶδ' εἰ πᾶσι ἐστὶ παρὶ χερσὶ οἴκῳ Ὀδυσσεύς,
 Ἡ πρὶς ἐταίρων δῶκε θεῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι.

Ἡ πρὶς περ κὺ ξείνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσ·
 Ἔσκε φίλος· παῦροι γδ' Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
 Καὶ οἱ ἐγὼ χαλκεῖον ἄσρ, κὺ δὲ πλάκα δῶκα
 Καλλῶ, πορφυρέῳ, κὺ περμιόεντα χρυτῶνα.
 Αἰδδίας δ' ἀπίπεμπον εὐστέλμου ἐπὶ νηός.
 Καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον παρ' ἀνίστηρς αὐτῷ
 Εἶπτο· κὺ τίς τοι μυθήσομαι οἷος ἔλω παρ·
 Γυρὸς ἔλω ἄεθρος, μελανόχρους, ἔλοχαρῆλος·
 Εὐρυδάτης δ' ὄνομα ἔσκε, πιν δὲ μιν ἔζοχος ἄλλος
 Ὡς ἐταίρων Ὀδυσσεύς, ὅππῃ οἱ φρεσὶν ἄρπα ἤδη.

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἐπ' ἔμπεδον ὑφ' ἱμερῶν ἄρπε γόοιο,
 Σήματ' ἀνέγνωσεν τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσ·
 Ἡ δ' ἐπεὶ οὐκ ἐπύρφη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη παρσείπει,
 Νῦν μὲν δὴ μοι ξεῖνε, πύρρως παρὶ ἰόντι
 Ἐν μεγάροισιν ἱμοῖσι, φίλος τ' ἔση αἰδδίου τέ.
 Αὐτὴ γδ' ἐπὶ εἶματ' ἐγὼ πόρρῳ οἱ ἀγρεύεις,
 Πτύξας ἐκ παλάμου, παρ' ὀνύχῳ τ' ἐπίθηκα φαεινῷ,
 Κόιντα ἄγχαλμ' ἔειναι. τὸν δ' ἔχ' ὑποδύομαι αὐπὲς
 Οἴκῳ δὲ νοστήσαντα φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κείνης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
 Ωχρ' ἐποφόρῳ κακῆϊλιον ἐκ ὀνομασέω.

Τὸν δ' ἀπαμειβομένη παρσείφει πολύμητις Ὀδυσ·
 Ὡ γυνὴ αἰδδὴ Λαερτιάδῃ Ὀδυσσῇ·
 Μηκέτι νῦν χρεὼ καλὸν εὐαίριο μηδὲ τι θυμὸν
 Τῆκε, πόσιν γόωσσε, νεμεσώμας γὰρ μὲν ἔδιν·
 Καὶ γάρ τις τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἀνδρ' ὀλίγοντα
 Κερείδιον, τῷ τέκεα τέκη φιλόπτιμι γαῖαν,

30. μν- Η Οδυσσῆ, ὃν φασί θεοὶς ἀναλίσκων εἶναι.
 31. Αλλὰ γὰρ μὲν παύσασθαι, ἐμεῖο δ' ἱκέτο * μύθοι.
 32. Νημερτέως γάρ τοι μνησσομαι, εἴδ' ἐπικεύσω,
 33. Ὡς ἤδη Οδυσσῆ· ἐγὼ δ' αἶψά τοι εἰσακούσω -

- 5 Ἀγχυΐ Θισπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
 Ζωῶν. αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἰσθλά.
 Αἰπίζων αἶψα δῆμον. αὐτὰρ ἐλέηρας ἱταίρους
 ἔλυσεν καὶ ἤγα γλαφυρῶν ἐνὶ οἴνοπι πότιναι,
 Θεριακίης δ' ἀπὸ νῆσσι ἰών· ὁδύσαντο γὰρ αὐτῷ
 10 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος, τῷ γὰρ βόας ἔκταν ἱταίρῳ.
 Οἱ μὲν πάντες ὅλοιστο πολυκλύσῳ ἐνὶ πότιναι·
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρώπιοι νεὸς ἔκβαλε κύμ' ἐπὶ χάρσῳ
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχέησιν χαράσσιν.
 Οἳ δὲ μιν αἶψα κῆρα θοὴν ὥς πημήσατο,
 15 Καὶ οἱ πολλὰ δότω, πέμπειν τέ μιν ἤθελοι αὐτοῖ
 Οἴκαδ' ἀπήμεινεν. κρείκει πάλαι ἐνθάδ' Οδυσ.
 Ἦλυν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ.
 Ξερέμετ' ἀγυρέζον πολλῶν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι.
 Ὡς αἶψα κέρδιον πολλὰ κατὰβητων ἀνθρώπων
 20 Οἷδ' Οδυσσεύς· εἴδ' ἄνθρωπος ἐρίσει βροτὸς ἄλλος.
 Ὡς μοι Θισπρωτῶν βασιλὺς μνηστήσατο Φειδῶν.
 Ὡμευς δ' ὥσθ' ἐμὲ αὐτὸν δάσπαίνδων ἐνὶ οἴκῳ,
 Νῆα κατερεύατο, καὶ ἱπαρτίαις ἑμὲ μὲν ἱταίρους
 Οἳ δὲ μιν πέμπουσιν φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.
 25 Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπὲ πέμψαι· τύχασθαι γὰρ ἐρχομένη νῆος
 Ἀνδρῶν Θισπρωτῶν ἐς Δελίχιοι πολὺ πύργῳ.
 Καὶ μοι κλήμετ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγυρόμετ' Οδυσ.
 Καὶ νῦν ἐν δινάτῳ γαλήνῃ ἐπὶ πρὸν γ' ἐπ' βόσχεσι
 Ὅσα δ' οἱ ἐν μεγάροισι κειμήλια καὶ τεύχεα ἀνάχθης.
 30 Τοῖ δ' ἐς Δωδωνίῳ φάτο βῆδρην, ὅφρα Θεοῖο
 Ἐκ δρυὸς ὑψιμόμοιο Διὸς βελλὺ ἐπακούσῃ,
 Ὅσπως νοστήσει φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἦδη δ' αὖ ἀπὸν, ἣ ἀμφαδὸν ἢ κρυφιδῶν.
 Ὡς ὁ μὲν ἔτις ἐπὶ στόμα καὶ ἔλυσσεν ἤδη
 35 Ἀγχυμῶν· εἴδ' ἔτι τῇσι φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 Διὸς ἀπὸ πρὸς αἴται. ἑμῆς δὲ τοῖ ἔρεκα δώσω·
 Ἰστὶν γὰρ Ζεὺς πρῶτον Θεῶν ὕπαρ· καὶ ἄριστος,

Quantò magis Vlyſſem quem dicunt Deis ſimilem eſſe.

Sed luſtu quidem ceſſa, mei autem intellige verba.

Verè enim tibi loquar, neque occultabo.

Nam jam Vlyſſis ego circa reditum audiui

Propè Theſprotos viros in pingui populo

Vivi: adducit autem theſauros multos & bona,

Petens in populo: at amabiles ſocios

Perdidit, & navem concavam in nigro ponto,

Trinacria ab inſula veniens. irati ſunt enim ipſi

Jupitèrque: & Sol, hujus enim boves interfecerunt ſocij. 10

Hi quidem omnes perierunt undoso in ponto.

Hunc autem in carina navis injecit unda in continentem

Phæacum in terram, qui divini geniti ſunt.

Hi autem ipſum animo deum tanquam honorabant,

Et ei multa dederunt: mittere ipſum voluiſſent ipſi

Domum illæſum. & jam pridem huc Ulyſſes

Veniſſet, ſed ei hoc utilius viſum eſt animo,

Res congregare multam in terram euntem.

Sic præ aſtutias multas mortalibus hominibus

Cognovit Vlyſſes, neque aliquis contendat homo alius. 20

Sic mihi Theſprotorum rex loquutus eſt Pheidon.

Juravit autem ad me ipſum ſacrificans in domo

Navem detraxiſſe, & præparatos eſſe ſocios.

Hi autem ipſum mittent dilectam in patriam terram.

Sed me prius miſit, contigit enim veniens navis

Virorum Theſprotorum in Dulichium ferax frumenti,

Et mihi res oſtendit quæſcunque congregaverat Vlyſſes

Et in decimam ætatem alterum adhuc depaſceret,

Quæcunque ei in ædibus opes jacent regis.

Hunc autem in Dodonem dicebat ire, ut Dei

Ex quercu alta Jovis conſilium audiret,

Quomodo rediret dilectam in patriam terram

Jam diu abſens vel manifeſtè vel clàm.

Sic quidem hic eſt ſalvus, & veniet jam

Propè valdè, non amplius longè ab amicis & patria terra 35

Diu aberit, tamen autem tibi juraſſe dabo.

Sciat nunc Jupiter primùm Deorum eximius & optimus.

Domuſque

Domusque Vlyssis strenui (ad) quam perveni,
 Certè tibi hæc omnia perficientur sicut dico.
 Hoc autem ipsa anno veniet huc Ulysses,
 Hoc quidem affecto mense, hoc autem stante.

5 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Utinam enim hoc hospes verbum perficiendum esset.
 Quo citò cognosceres amicitiam multaque dona
 Ex me, ut aliquis te obvius beatum dicat,
 Sed mihi sic in animo putatur sicut erit,

10 Neque Vlysses amplius domū veniet, neque tu deductionem
 Sortieris, quoniam non domini sunt in domo,
 Qualis Vlysses fuit inter viros (si unquam fuit)
 Hospites honoratos dimittere & suscipere.
 Sed ipsum famulæ lavate, & ponite lectum

15 Stramenta, & chlænas, & cooperimenta splendida,
 Ut benè calefactus aureæ sedis auroram perveniat,
 Manè autem valdè manè lavate, ungitæque
 Ut intus apud Telemachum cœna curetur
 Sedens in domo, huic autem molestius, qui illorum

20 Hunc tristitia afficiet perniciosus, neque aliquod opus
 Hic amplius faciet, valdè quamvis iratus graviter.
 Quomodo enim me tu hospes scies, si quid mulierum
 Aliarum circumeo mentem, & prudens consilium,
 Si veste carens, malè indutus in domibus

25 Convivaris, homines autem brevis & fugacis (vitæ) sunt.
 Qui quidem sævus ipse erit, & crudelia sciet.
 Huic autem maledicent omnes homines doloribus à tergo
 Vivo, at mortuo maledicent omnes.
 Qui autem bonus ipse erit, & bona sciet,

30 Hujus quidem gloriam latam hospites ferent
 Omnes in homines, multique ipsum bonum dixerint.

Hanc autem respondens, allocutus est prudens Vlysses,
 O uxor veneranda Laërtiadæ Vlyssis,
 Certè mihi indumenta, & cooperimenta splendida
 35 Odio fuerunt, quando primùm Cretæ montes nivales
 Reliqui in navi proficiscens longos remos habente:
 Dormio sicut antea in somnes noctes dormiebam.

Ἐπὶ τ' Ὀδυσῆα ἀμύμονος, ὡς ἀφικέσθην,
 Ἡ μὲρ τοι πάθε πάντα τελέσεται ὡς ἀγορεύω,
 Τῷ δ' αὐτῷ λυγρότατον ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσ.
 Τῷ μὲρ φθίνοντι κλέος, τῷ δ' ἰσημέροιο.

Τὸν δ' αὖτε παρσίεισι φερίφρων Πηλεϊόπεια,
 Αἰ γὰρ τῷ τε ξείνι ἔπας τετελεσμένον ἔην.
 Τῷ κε τίχα γνοίης φιλότῃ τε πολλὰ τε δῶρα
 Ἐξ ἑμεῦ. ὡς αἶψα σὶ Λυκαοντῶν μακροχόραιοι.
 Ἀλλὰ μοι ᾗδ' ἀνὰ θυμὸς εἴεται ὡς ἔπαυ' ἄρ'
 Οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ οἴκῳ ἐλεύσεται, ὅτι σὺ πομπῇς
 Τεύξῃ ἱππὶ ἔτοι σημαντόρεϊ εἴσιν ἐν οἴκῳ,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσται μετ' ἀνδράσιν (εἶπτο' Ἴλιω)
 Ξείρους αἰδοῖας λυσιπμπέδῳ ἡδὲ δίχαλῳ.
 Ἀλλὰ μιν ἀμφίπολοι λυγροὶ ψατε, κείτῃ τε δ' εὐνῇ,

Δέμνια κ' χλαῖνας κ' ῥήγνα σιγαλόεντα,
 Ὡς κ' * εὐπλοπίων χροσθόθρονον ἡῶ ἱκνέται.
 Ἡῶται γ' ἄρα λείσασαί τι χεῖραί τε,
 Ὡς κ' εἶδον ὦρ' Ἐλπιμάχῳ δαίποιο μέδῃται
 Ἡμῶν ἐν μακρῷ τῷ δ' ἄλγχι οὗς κεν ἐκείνων.

Τότεν ἀνιάζῃ θυμὸς φθόρος, * ὅδ' ἔπ' ἔρχον
 Εὐθαδ' ἐπὶ πρῆξι, μέγα παρ' ἐκχλωμῶν αἰνῶς.
 Πᾶς γὰρ ἑμεῦ σὺ ξείνι δαήσεται οἷτι γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἄν' ἐξείμει νόον κ' παρ' ὀφθαλμοῖς μῆτιν.

Εἰ κεν αὐτὰλῆος κηκὰ εἰμῶρος ἐν μακροῖσι
 Δαιμόν, αἰθρῶν γ' ἰμινωθῆναι τελέθουσιν,
 Ὃς μὲρ ἀπώης τ' αὐτὸς ἦν κ' ἀπώϊα εἶδῃ.
 Τῷ γ' ἡσυχάζονται πάντες βροτοὶ ἄλλ' ὅπισσιν
 Ζῶν, ἀπὲρ τιθιῶν γ' ἐφίψιόνται ἅπαντες.
 Ὃς δ' αἶν ἀμύμων αὐτὸς ἦν κ' ἀμύμονα εἶδῃ,

Τῷ μὲρ τε κλέος εὐρύ διζα. ξείνοι φορέουσι,
 Πάντας ἐκ' ἀνθρώπων, πολλοὶ δὲ μιν ἰοδῶν ἔειπον

Τίω δ' ἀπαμειβόμεν παρσίφῃ πολέμητις Ὀδυσ.
 Ὡ γυναι αἰδολὴ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 Ἡ τοι ἔμει χλαῖναι κ' ῥήγνα σιγαλόεντα
 Ἡχθῆσ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόντα
 Νοσφιστάμεν ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχερέτμοιο.
 Κεῖν δ' ὡς τὸ πάρος παρ' ἀνέπνοος νύκτας ἴανον.

5

10

15

25
26
27
28
29
3031
32
33
34
35
3637
38
39
40
41
4243
44
45
46
47
4849
50
51
52
53
5455
56
57
58
59
6061
62
63
64
65
6667
68
69
70
71
7273
74
75
76
77
7879
80
81
82
83
8485
86
87
88
89
9091
92
93
94
95
9697
98
99
100
101
102103
104
105
106
107
108109
110
111
112
113
114115
116
117
118
119
120121
122
123
124
125
126127
128
129
130
131
132133
134
135
136
137
138139
140
141
142
143
144145
146
147
148
149
150151
152
153
154
155
156157
158
159
160
161
162163
164
165
166
167
168169
170
171
172
173
174175
176
177
178
179
180181
182
183
184
185
186187
188
189
190
191
192193
194
195
196
197
198199
200
201
202
203
204205
206
207
208
209
210211
212
213
214
215
216217
218
219
220
221
222223
224
225
226
227
228229
230
231
232
233
234235
236
237
238
239
240241
242
243
244
245
246247
248
249
250
251
252253
254
255
256
257
258259
260
261
262
263
264265
266
267
268
269
270271
272
273
274
275
276277
278
279
280
281
282283
284
285
286
287
288289
290
291
292
293
294295
296
297
298
299
300301
302
303
304
305
306307
308
309
310
311
312313
314
315
316
317
318319
320
321
322
323
324325
326
327
328
329
330331
332
333
334
335
336337
338
339
340
341
342343
344
345
346
347
348349
350
351
352
353
354355
356
357
358
359
360361
362
363
364
365
366367
368
369
370
371
372373
374
375
376
377
378379
380
381
382
383
384385
386
387
388
389
390391
392
393
394
395
396397
398
399
400
401
402403
404
405
406
407
408409
410
411
412
413
414415
416
417
418
419
420421
422
423
424
425
426427
428
429
430
431
432433
434
435
436
437
438439
440
441
442
443
444445
446
447
448
449
450451
452
453
454
455
456457
458
459
460
461
462463
464
465
466
467
468469
470
471
472
473
474475
476
477
478
479
480481
482
483
484
485
486487
488
489
490
491
492493
494
495
496
497
498499
500
501
502
503
504505
506
507
508
509
510511
512
513
514
515
516517
518
519
520
521
522523
524
525
526
527
528529
530
531
532
533
534535
536
537
538
539
540541
542
543
544
545
546547
548
549
550
551
552553
554
555
556
557
558559
560
561
562
563
564565
566
567
568
569
570571
572
573
574
575
576577
578
579
580
581
582583
584
585
586
587
588589
590
591
592
593
594595
596
597
598
599
600601
602
603
604
605
606607
608
609
610
611
612613
614
615
616
617
618619
620
621
622
623
624625
626
627
628
629
630631
632
633
634
635
636637
638
639
640
641
642643
644
645
646
647
648649
650
651
652
653
654655
656
657
658
659
660661
662
663
664
665
666667
668
669
670
671
672673
674
675
676
677
678679
680
681
682
683
684685
686
687
688
689
690691
692
693
694
695
696697
698
699
700
701
702703
704
705
706
707
708709
710
711
712
713
714715
716
717
718
719
720721
722
723
724
725
726727
728
729
730
731
732733
734
735
736
737
738739
740
741
742
743
744745
746
747
748
749
750751
752
753
754
755
756757
758
759
760
761
762763
764
765
766
767
768769
770
771
772
773
774775
776
777
778
779
780781
782
783
784
785
786787
788
789
790
791
792793
794
795
796
797
798799
800
801
802
803
804805
806
807
808
809
810811
812
813
814
815
816817
818
819
820
821
822823
824
825
826
827
828829
830
831
832
833
834835
836
837
838
839
840841
842
843
844
845
846847
848
849
850
851
852853
854
855
856
857
858859
860
861
862
863
864865
866
867
868
869
870871
872
873
874
875
876877
878
879
880
881
882883
884
885
886
887
888889
890
891
892
893
894895
896
897
898
899
900

28. οἴκα Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀνελίω σοὶ * κείτη
 Λίσσα, καὶ τ' ἀνέμμενα ὑβρῶσι νῆα δῖαν.
 29. ἐπὶ- Οὐδέ μοι ποδάρι πλεον ποδῶν * ἐπιήρσεναι θυμῷ
 ἢ αἰεὶ Γίγνεται· ἐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέρῳ
 θυμῷ· 3 Τάων αἵ τοι δῶμα κείτω δρήσειραι ἴασιν.
 29. Ηπὶς Εἰ μή τις χερὺς ἐσὶ παλαιή, κείδ' εἰδῶα,
 δὴ τί- Ηπὶς τίτληται τίσσαι Φρεσὶν ὅσα α' ε' ἰγὼ παρ'
 τλήκει Τλώδῃ δ' αἰεὶ φησίοιμι ποδῶν ἄψαλξι μείσο.
 τίσαι 29 Τοὶ δ' αὖτε παρσίεισι παρσίφρων Πύριλόπηα,
 Τῇ 10 Εἴνε φίλ', εἰ γάρ πω τις αἴηρ πιπνυρῶν ὦδε
 οἴ' ἔκ- Ξείνων τηλεδάπων Φιλίων ἐμὸν ἱκετο δῶμα.
 αἰ φθ. Ως σὺ μάλ' εὐφραδίῃς πιπνυρῶν πάντ' ἀγρεύεις.
 Εἰσι δὲ μοι χερὺς πυκινὰ Φρεσὶ μὴδ' ἔχουσιν,
 Η κεῖνοι δὺς ἴων ἐν τρεφῶν ἢ δ' ἀπὸ παλαιῶν,
 15 Διξαμύρῃ χείρεσσ' ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Η σὶ ποδάς νίψει, ὅλῳ γηπέδῳ σὶ παρ' ἡμέτης.
 Αἶ' ἄγε νῦν αἰετῶσαι παρσίφρων Εὐρύκλεια,
 Νίψει σῶα ἀνακτος ὀμῆλιν· καὶ πῦν Οδυσ.
 Η δὴ τοῖος δ' ἐπὶ ποδάς, τοῖος δὲ τε χεῖρας.
 20 Αἶψα γὰρ σὺ κακῆτη βροτῶν κατὰ γῆρας κεῖται.
 Ως ἂρ' ἴφθ. χερὺς ὃ κατὰ χεῖρας παρσίφρων
 Δάκρυα δ' ἔκστασι θέρμῃ· ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἴκναι,
 Ω μοι ἰγὼ σὶο τέκνοι ἀμῆχανος, ἢ σὶ παρ' Ἰδῆ Ζεὺς
 Αἰθρῶν πῶν ἤχηρε θηδῖα θυμῶν ἔχοντες.
 25 Οὐ γάρ πω τις τόσσα βροτῶν δι' ἐπεκτατοῦ
 Πόσια μὲρ εἴκη, ἐδ' ἐξαίτους ἐκαστόμας,
 Οσοι σὺ τῷ ἰδίδως, ἀρῶ μὲρ εἴς ἑκατόν
 Γῆρας τε λιπαρῶν, θρήνημό τε Φαίδιμον ἦεν.
 Νῦν δὲ τοι ὦδε σὶ πάμπαν ἀφείλιτο νόστιμον ἡμέραν.
 29. Οὕτω πῶν καὶ κείνῃ * ἰφειλίοντο γυναικίς
 29. οἴφρ- Ξείνων τηλεδάπων, ὅτε πῶν κλυτὰ δῶμα δ' ἴκναιτο,
 ὠνται Ως σῖθι αἰ κῶεις αἰεὶ κατὰ φιλίονται ἄπιστοι,
 Τάων νῦν λώεω τε κῆ αἰχρὰ πῶν αἰετῶν,
 Οὐκ ἔαας νίξαι· ἐμὲ δ' ἔκ ἀίχρῃς αἰετῶν
 35 Κόρη Ἰφιδόμοιο παρσίφρων Πύριλόπηα.
 Τῷ σὶ ποδάς νίψω, ἄματ' αὐτῆς Πύριλοπίης
 Καὶ σῖθι εἴναι· ἐπεὶ μοι ὀρώρεται σὺν δόδῃ θυμῶς

Multas enim noctes indecenti in lecto
 Dormivi, & expectavi bonæ sedis auroram divinam.
 Neque mihi peluis pedum amabilis in animo
 Est, neque mulier pedem tanget nostrum
 Harum quæ in domo ministræ sunt.
 Nisi aliqua vetula est antiqua, prudentia sciens,
 Quæ toleravit tot mente quot ego:
 Hanc non invideo pedes tangere meos.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Hospes dilecte, non enim aliquis vir prudens sic
 Hospitum peregrinorum amicorū meam pervenit domum,
 Sicut tu valdè circumspèctè prudentia omnia dicis.
 Est autem mihi anus prudentia mente consilia habens.
 Quæ illum infelicem benè nutrit, & educavit
 Susceptum manibus quando ipsum primum peperit mater,
 Quæ tibi pedes lavabit debilis quamvis sit.
 Sed agè nunc surgens prudens Euryclea,
 Lava tui domini æqualem, & Vlysses
 Jam talis est pedes, talis autémque manus.
 Statim enim in malo homines senescunt.

5

10

15

Accurrit
 Euryclea ut
 hospitii
 corpus
 lavet.

20

Sic dixit, vetula autem detinebat manibus vultum,
 Lacrymas autem emisit calidas, verbū autè luctuosum dixit,

Hei mihi ego tibi fili debilis, certè te supra Jupiter
 Homines odit pium animum habentem.

Non enim aliquis tot hominum Jovi fulmine delectanti

25

Pinguia crura combustis, neque eximias hecatombas,

Quot tu huic dedisti precans ut teire faciat

Ad senectutem maturam, nutriàsque illustrem filium.

Nunc autem sic tibi omnino abstulit redeunti diem.

Sic alicubi illi illuserunt mulieres

30

Hospitū peregrinorū, quando ad inclytas domos pervenit,

Ut tibi senex canes hæc illudunt omnes,

Harum nunc contumeliam & turpitudines multas fugiens

Non sinebas lavare, me autem non invitam jubet

Filia Icarij prudens Penelope.

35

Ideo tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes

Et tui gratia, quoniam mihi movetur intus animus

Doloribus,

Doloribus, sed age nunc intellige verbum quod dicam,
 Multi autem hospites miseri huc pervenerunt,
 Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse,
 Sicut tu corpore, vocæque pedibûsque Vlyssi similis es.

- 5 Hanc respondens allocutus est prudens Vlysses,
 O vetula sic dicunt quicumque viderunt oculis
 Nos ambos yaldè similes inter nos

Vlysses
 agnoscitur ab

Esse, sicut tu ipsa prudens dicis.

Sic dixit, vetula autem lebetem accepit splendidum

Euryclea
 ex cicatrice.

- 10 Quo pedes lavabat, aquam autem infudit multam
 Frigidam, postea autem calidam exhaustit, at Vlysses
 Sedit in foco, ad tenebras verò versus est statim.
 Subitò enim in animo cogitavit, ne ipsum accipiens
 Cicatricem animadverteret, & manifesta res fieret.

De Autolyco
 Vlyssis
 avo.

- 15 Lavabat autem propè jens regem suū statim autem cognovit
 Cicatricem porcus quam aliquando percussit albo dente
 In Parnasum euntem ad Autolycūque & filios
 Matris suæ patrem bonum, qui homines ornabat
 Furtóque juramentóque. Deus autem ei ipse dedit.

- 20 Mercurius : huic enim grata crura comburebat
 Agnorum & hædorū, hic autem promptus simul sequebatur,
 Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum
 Filium nuper natum invenit filix suæ.
 Hunc ejus Euryclea dilectis in genibus posuit

- 25 Ubi cessasset à cœna, verbūque dixit denominavitque,
 Autolyce ipse nunc nomen inveni quod impones
 Filix filio dilecto, multis votis exoptatus utique est.

Vnde
 nomen in-
 dederit

Huic autem rursus Autolycus respondit, dixitque,
 Genet meus filiæque ponite nomen quodcumque dicam.

Vlyssi
 avos.

- 30 Multis enim ego in via iratus huc veni
 Viris & mulieribus supra terram multa pascentem,
 Huic Vlysses nomen sit cognomen, at ego
 Quando ubi pubuerit maternam in magnam domum
 Venerit in Parnasum ubi mihi res sunt,

- 35 Ex his ei ego dabo, & ipsum gaudentem dimittam.
 Horum gratia venit Vlysses, ut ei preberet splendida dona.
 Hunc quidem Autolycūque, & filij Autolyci

Manibûsque

Κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος ὃ, τίς κεν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι τελαπακείροισι σάκεα δ' ἔχοντα,
Ἀλλ' ἔγω πρῶτα φημι ἰοικύντα ἄδῃ ἰδίοισι
Ὡς σὺ δέμας φωνῶν τε πόδας τ' Οδυσσῆϊ ἵοικας.

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενον ὤρεσέ φη πολύμητις Οδυσ.

Ὡ γρη῏, ἔγω φασὶν ὅσαι ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμῖας ἀμφοτέρους, μέγα κέλεω ἀλλήλοισιν
Εμμέδραι, ὡς σὺ ποῖ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγροεύεις.

Ὡς ἄρ' ἔφη γρη῏ς ἃ λέβηθ' ἔλει παμφανόωντα

Τῷ πόδας ἐξαπίνειζεν, ὕδωρ δ' εὐχεχάατο πούλυ
Ψυχρῶν· ἔπειτα ἃ θερμῶν ἐπήφυσιν. αὐτὰρ Οδυσ.
Ἰξιν * ἐπ' ἰχθυόφιν, ποτὶ ἃ χεῖται ἑταίρεπ' αἰψα.
Αὐτίκα γδ' ἔκ' θυμῶν ὀίστατο, μὴ ἐλαδύστα
Οὐλῶν ἀμφοτέρωσται, κ' ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.

Νῆξί δ' ἄρ' ἄσπον ἰῆσσε ἀναχθ' ἰόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλῶν τῶν ποτὶ μιν σῦς ἤλασσε λευκῶ ὀδόντι
Παρνησὸν δ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε κ' ἦρας,
Μητρὸς εἴς πετὴρ ἰοδλόν, ὅς ἐν θρώποις εὐκίεσσε
Κλειπ' Ἰστυῶν δ' ὄρεκε τε. Θείος δὲ οἱ αὐτὰρ ἔδωκεν

Ερμείας· τῷ γδ' κεχαρτομέδρα μελέα καῖιν
Ἀργῶν ἢ δ' ἰοίφωιν. ὁ δὲ οἱ σπέρφρων ἄμ' ὀπήδη.

Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν εἰς πτόνα δῆμον,
Παῖδά νῆοι γαργῶντι κίχυσσας θυγατέρας ἦς·
Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοισι ἐπὶ γυνάσση ἦκε

Παισὶν ἄρ' ἐρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὀνομ' εὖρεο ὃ, τίς κεν εἴπῃς
Παιδὸς παυδὶ φίλῃ, πολυήρτης δὲ τοῖ ἐστῖ.

Τῷ δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμειβέσσετο, φωνήσιν τε,
Γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτης τε πῆχιδ' ὀνομ' ὃ, τίς κεν εἴπω.

Πολλοῖσιν γδ' ἔγνω ὀδυσσάμενον· τόδ' ἰκάνω
Ἀνδράσιν ἢ δὲ γυναιξὶν αἰνὰ χεῖρα πούλυδότησσαν.
Τῷ Οδυσσῆος ὀνομ' ἔστω ἐπώνυμον, αὐτὰρ ἔγνω,
Ὅππότε ἂν ἠθέσσαι μετρώϊον εἰς μέγα δῶμα
Ἐλθῇ Παρνησὸν δ', ὅστις πρὸς μνηστήματ' ἔσσι,

Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαιροῖντ' ἀπαπήμεψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Οδυσσῆος, ἵνα οἱ πύργῳ ἀγλαὰ δώρῃ.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκος τε κ' ἦτες Αὐτόλυκος

Χερσίν τ' ἡσπάζοντο, ἔπειά τε μελιχίοισι.
 Μητρὶ δ' Ἀμφιθέῃ μητρὸς πατρὸς Ὀδυσῆϊ,
 Κῦσ' ἄρα μιν κεφαλῶν τε καὶ ἄμφω φάσιν κελῶ,
 Αὐτόλυνος δ' ὑοῖσιν ἐκέλευε ποδὸν ἀλμυροῖσι,

5 Δεῖκνον ἰφοπλίσσαι. τί δ' ὀτρύνοντες ἄκρουται.
 Αὐτὰρ δ' αἰσάραρον βουῶ ἄρσιν ἀπινκίτηρον
 Τὸν Διὸν ἄμφω δ' ἔπον, καὶ μιν δίδραναι ἄπαντες.
 Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισυμβάως, πέτρην τ' ὀβελόισιν,
 Ὀπήσαιν τε παρφορεδίας, δρίσκοντέ τε μύρρας.

10 Ὡς τί τε μὲν εἰσέπασσεν ἥμαρ ἐς ἥλιον κατεδυῶντα.
 Δαίνυντο· εὐδὲ πρὸς ἡμέρας ἰδύνετο δαυτὸς εἴσης.
 Ἡμῶς δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνίφας ἔλθῃ.
 Δὴ τί τε καμήμεναι, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοιστο.
 Ἡμῶς δ' ἡραγάρφα φαίη ροδόδακτυλος ἥως,

15 Βάν ῥ' ἱμῶν ἐς θῆραν ἡμῶν κυνέες ἦδ' ἐκ αὐτοῖ
 Υἱέες Αὐτόλυνου· μετ' αἷσι δ' Ὀδυσσοῦς
 Ηῖεν. αἰπὺν δ' ὄρεν παρσέβαν κατεμυλμένοι ὄλη.
 Παρηγοῦντάς τε δ' ἴκοντο κλύχας λυμγίσσας.
 Ἥλιος μὲν ἔπειτα ἴον παρσέβαν ἀνέχευε,

20 Εξ ἀγκαλῶρ ῥείπει βαθυρρόεσσι Νεκταεοῖο.
 Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἴκοντο ἐπακτῆρες· παρ' δ' ἄρ' αὐτῶν
 Ἰχθὺν ἱερυνῶντες κυνέες ἦσαν· αὐτὰρ ὀπίσθιν
 Υἱέες Αὐτόλυνου. μετ' αἷσι δ' Ὀδυσ.
 Ηῖεν ἄγχι κνωῶν, κροδάων δολιχόσκιον ἔγχευε.

25 Ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λάχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων ἀλγίαι μὲν ὕχρον αἰένων,
 Οὐτὶ μιν ἥλιος φαιῖται ἀκτῖσιν ἔβαλλεν.
 Οὐτ' ὁμῆρες παρσάσσει ἀλγίαι, ὥς ἄρα πυκινῇ
 Ηῖεν, αὐτὰρ φύλλων εὐέλκον χύσις ἔλκευε ποσσὶν.

30 Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κνωῶν τε παρ' ἐκτοπὸς ἔλκευε ποδῶν

30. Θ. 15 Ὡς ἐπ' ἄντας ἐπῆσαν. ὁ δ' ἀντίος ἐν βυλῶν
 Φρένας εὖ λοφίω, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι διδρακίς,
 Στῆ ῥ' αὐτῶν χιρῶν. ὁ δ' ἄρα πρῶτος Ὀδυσ.
 Εἰσὺν ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χεὶρ περὶ χεῖρ,

35 Οὐκ ἐμύρα μίμναι, ὁ δ' ἐμιν φθιμένοισιν ἔλασιν σῦς
 Γοῶν ἐν ὄρε, πολλὸν δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖσι διδρακίς
 Λιπεφίς αἰέτας, εὐδ' ὅτε οἱ ἔκειτο φῶτις,

Manibúsque salutaverunt verbísque suavibus.
 Mater autem Amphithea matri applicata Ulyssi,
 Osculata est ipsum capútque & ambo lumina pulchra.
 Autolycus autem filijs iussit gloriosis
 Cœnam parare, hi autem impellentem audiverunt
 Statim autem induxerunt bovem masculum quinquennem,
 Quê excoriarunt circûque versabant, & ipsû fuderûnt omnem
 Minutatim insiderûntque scienter, fixerûntque verubus,
 Assaverûntque peritè, diviserûntque par,
 Sic tunc quidem toto die in Solem descendentem
 Convivabantur: neque animus indigebat convivio æquali.
 Quando autem Sol descendit, & advenerunt tenebræ.
 Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.
 Quando autem manè genita apparuit rosea Aurora,
 Perrexerunt ire in venationem & canes, ac & ipsi
 Filij Autolyçi: cum his autem divinus Vlysses
 Ivit, altum autem montem ascenderunt indutum sylva
 Pernaſi, citò autem pervenerunt concavitates ventosas.
 Sol quidem postea nuper percussit arua
 Ex tacitè fluenti profundi fluo Oceano.
 Hi autè concavitatè pervenerunt venatores, antè autè ipsos
 Vestigia scrutantes canes ibant, at retro
 Filij Autolyçi, cum his autem divinus Vlysses
 Ibat propè canes vibrans longam hastam.
 Tunc autem in sylva densa jacebat magnus aper:
 Quã quidè neque ventorû penetrabat vis humida spirantiutn
 Neque ipsam sol lucens radijs percutiebat,
 Neque imber penetrabat penitus sic densa
 Erat, at foliorum inerat fusio valdè multa.
 Hunc autem virorûmque canûmque sonus pervenit pèdum.
 Sic euntes ibant. hic autem contrarius ex sylva
 Valde exhorrens setosa cervice, ignem autè oculis aspiciens,
 Stetit ipsos propè, ipse autem primus Ulysses
 Irruit elevata longa lancea manu forti,
 Vulnere cupiens, hic autè ipsum perveniens percussit aper
 Genu super, multum autem exhaustit carnis dente
 Obliquè ruens, neque (ad) os pervenit viri.

15
 Descrip-
 tio venä-
 tionis.

25

Vlysses
 adhuc
 adulescens

35
 aper ab
 apro vul-
 neratus.

Hunc

Hunc Vlyſſes vulneravit in dextro humero.

Ex alia parte tranſiit lucidæ lanceæ cuspis,

Decidit autē in pulveribus in longū extēſus, longè a. volavit

Hunc quidem Autolyçi filij dilecti circum laborabant,

5 Vulnus autem Vlyſſis optimi divini

Vulnera
incātari
ſolita.

Ligaverunt ſcienter, in incantatione autē ſanguinem nigrum

Tenuerunt, ſtatim autem iverunt dilecti ad ædes patris,

Hunc quidem Autolycūſque & filij Autolyçi

Benè medicati, & ſplendidis donis datis

10 Statim gaudentem dilectam gaudentes miſerunt

In Ithacā, hoc quidem pater & veneranda mater

Gaviſi ſunt quòd rediſſet, & interrogaverunt ſingula,

Cicatricem quòd paſſus ſit, hic autem ipſis benè narravit,

Sic ipſum venantem pereuſit aper albo dente

15 Parnāſum euntem cum filiis Autolyçi.

Hāc anus manibus pronis acceptam,

Agnovit extergens, pedem autem dimiſit ferri.

In autem lebetē cecidit ſura, ſonuit autem æs (aqua

Rurſū vero in partē alterā inclinata eſt, at in terram effuſa eſt

20 Hujus autē ſimul gaudium & dolor invaſit mentē, ejus verò

Lacrymis impleti ſunt, tenuis verò ipſi hæſit vox : (oculi

Ubi contigiffet autem mentrum, Vlyſſem allocuta eſt,

Certē Vlyſſes es chare fili : neque equidem te

Prius agnovi, quā totum regem meum contrectavi.

25 Dixit & Penelopem inſpexit oculis,

Indicare volens dilectum maritum intus exiſtere.

Hæc autē neque videre potuit contraria, neque cognoſcere

Vlyſſes
Euricleæ
prohibet

Huic enim Minerva mentem verit : at Vlyſſes

Manu palpans guttur cepit dextra :

30 Altera autem (manu) ipſam propè traxit, dixitque,

ne ſe pro
dat.

Nutrix, cur me vis perdere ? tu autem me nutritiſti ipſa

Ipſa tua in mamma, nunc autem dolores multos paſſus

Veni vigēſimo anno in patriam terram.

Sed poſtquam intellexiſti, & tibi Deus iniecit animo,

35 Tace, ne quis alius in domibus audiat.

Sic enim dico : hoc autem & perfectum erit,

Si mihi Deus interficiet procos ſuperbos,

Neque

Τὸν δ' Οδυσσεὺς εἴησι τυχαῖν κτ' δεξιὸν ἄμην.
 Αἰπὸν δ' ἔειπε δὴ γὰρ φαφῆ δουρὸς ἀκονή.
 Κάδ δ' ἔπειτ' ἐν χορήσιν μακρὰν· ἀπὸ δ' ἔπειτα θυμὸς.
 Τὰν μὲρ ἄρ' Αὐτολόχου παῖδες φίλοι ἀμφεπίπτοντο,
 Ωττιλὼ δ' Οδυσσῆϊ ἀμύμονος ἀνηΐοιο
 Δῆσσε ἐπισταμόντος· ἐπικειδῆ δ' αἶμα καλαιπὸν.
 Εἰχθόν· αἶψα δ' ἔκρουτο φίλον σπῆς δῆμονα πατρός.
 Τὸν μὲρ ἄρ' Αὐτολύκός τε καὶ υἱὸς Αὐτολύκιο
 Εὐηστάμοιο, ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα προσέειπε,
 Καρπαλίμως χαίροντες φίλῳ χαίροντες ἑπιμπν
 Εἰς Ἰθάκην. τὰ μὲρ ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Χαίρον· ἰοστήσαντι, καὶ ἐξέρεινον ἔκστα,
 Οὐδ' ὅτι παῖσι. ὃ δ' ἄρα σφίσιν ἐν καρπύλειον,
 Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασιν οὐς λινοῦ ὀδόντι
 Πάρησάν δ' ἐλθόντες λυοὺς ἡσάν Αὐτολύκιο.
 Τῷ χερὺς χεῖρας καταπλέυνον λαβῶσαι,
 Γινῶ ἑπιμασάμεν· πύδα δ' ὥρηναι φέρονται.
 Εὐ δ' ἔλθοντες πίσι κνήμη, κτανάχου δ' χαλκός.
 Αψ δ' ἔπειτα ἐκάλειν. τὸ δ' ἐπὶ χερσὶν ἐξίχοντο ὕδωρ.
 Τῷ δ' ἄμα χεῖρα καὶ ἄλλος ἔλε φέρον· τὸ δ' οἱ ὅσος
 Δακρυόφιν πληθύνει· ἡλικίᾳ δ' οἱ ἔχοντο φωνή.
 Αψαμμένη δ' ἡλικίᾳ Οδυσσεὺς ὥρηναι.
 Ἡ μὲν δ' Οδυσσεὺς ἔπειτα, φίλοι τέκερ· ἔπειτα ἔπειτα
 Πρὶν ἔλθοντες πρὶν πάντας ἀνακτ' ἔμειν ἀμφεφάαται.
 Ἡ, καὶ Πύρρονος ἰσίδωκεν ὀφθαλμοῖσι,
 Περφιδίαν ἔχοντα φίλον πόσιν ἔνδον ἴσιν.
 Ἡ δ' ἔπειτα ἀγρήσαν· διώκτ' αἰτή, ἔπειτα ἰσίδωκεν.
 Τῇ γὰρ Αθηνάῃ νόον ἔδωκεν. αὐτὰρ Οδυσ.
 Χεῖρ ἑπιμασάμεν, φάρυγγος λαβὼς δεξιτερῆφι.
 Τῇ δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα, φωνήσιν τε,
 Μαῖα, πῇ μ' ἔχοντες ὄλυσται· σὺ δέ μ' ἔπειτα αὐτῇ
 Τῷ σὺ ἐπὶ μαζῶν, νῦν δ' ἄλλα πολλὰ μεγέλει,
 Ἡλυθον εἰσενεῖ· ἔπειτα ἐπὶ πατρίδα καίαν.
 Αἶψ' ἐπὶ ἐφραδὸς καὶ τοὶ θεοὶ ἐμὲναι θυμῷ,
 Σίγῃ, μή τις τ' ἄλλος ἐν μεγάροισι πύθηται.
 Ω δὲ γὰρ ἐξέρειν· τὸ δ' ἐπὶ κατὰ πλοῦτον ἔπειτα,
 Εἰχ' ὑπ' ἑμὲν γὰρ θεοὶ δαμόντη μνηστῆρας ἀγασσέμεν.

Neque à te ut pote quæ nutrix es abero, quando alias
Famulas in domibus meis interficiam mulieres.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclæa.

Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?

Scis quidem qualis meus animus, constans nec impotens: 9

Tenebo autē sicut quando aliquid solidus lapis, vel ferrum.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis:

Si tibi Deus domabit Procos superbos,

Jam tunc tibi narrabo in ædibus mulieres,

Quæ te dedecorant, & quæ nequissimæ sunt. 10

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,

Nutrix, cur autem tu has dicest neque aliquid te oportet.

Benè & ipse ego intelligam, & cognoscam singulam,

Sed tene silentio verbum, committe autem (rem) dijs.

Sic dixit, anus autem per domum exiit, 11

Portans lavacra, hæc enim priora effuderat omnia.

Sed postquam lavitque & unxit pingui oleo,

Iterum propè ignem traxit sedem Vlysses,

Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.

His autem verbis incœpit prudens Penelope, 12

Hospes, hoc quidem tibi adhuc parumper ego dicam ipsa

Etenim jam lecti citò dulcis erit hora,

Quem somnus capit dulcis & dolentem.

Sed mihi & dolorem magnum præbuit fortuna.

Dies quidem enim delector lamentans, lugens. 13

In mea opera inspiciens, & ancillarum in domo,

At postquam nox venit, cepitque somnus omnes,

Iaceo in lecto densæ autem mihi circa valdè cor

Acutæ cogitationes lugentem destruunt.

Sicut autem quando Pandarei filia floridula Iuscinia 14

Benè canit vere recens stanti, id est novo.

Arborum in folijs sedens densis,

Quæ frequenter versans fundit personantem votem,

Filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro

Interfecit per insanias, filium Zethi regis. 15

Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illos.

Vel maneo apud filium, & firma omnia servo,

Possessionem meam, famulasque & altam magnam domum.
 Lectumque reverita mariti, populique famam.
 Vel jam simul sequor Achivorum qui optimus
 Nubens in domibus præbeat infinitas dotes.

5 Filius autē meus quousque quidē fuit adhuc infans & demēs
 Nubere non me sinebat mariti domum derelipientem.

Nunc autē quando jam magnus est, & pubertatis mensuram
 Et jam me precatur iterum ire ex domo (pervenit,

Penelo-
pe narrat

Possessione iratus, quam ei consumunt Achivi.

10 Sed agē mihi somnium dijudica, & audi.

Ulyssi
sui som-
niū con-
jecdndū

Anseres mihi in domo viginti triticum edunt

Ex aqua, & ipsis lætor inspiciens.

Veniens autem ex monte magna aquila curva rostro,
 Omnibus in cervices ruit, & interfecit, hi autem fusi sunt

15 Congregati in domibus hæc autem in æthera diūm elata est.
 At ego stebam & lugebam in somnio.

Circū autem me congregatæ sunt pulchræ crinibus Achivæ
 Miserabiliter lugentem, quod mihi aquila interfecit anseres
 Retrō autem veniens desedit in prominenti atrio.

20 Voce autem detinuit, vociferavitque:

Confide Icarij filia valdē inclyti.

Non somnium, sed verē bonum quod perfectum erit.

Anseres quidem procis, ego autem avis

Fui antea, nunc rursus tuus maritus veni,

25 Qui omnibus procis indecentem mortem immittam.

Sic dixit, at me dulcis somnus dimisit.

Aspiciens autem anseres in domibus intellexi

Triticum comedentes apud scyphum ubi antea.

Hanc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses,

30 O mulier non aliquo modo est declarare somnium

Qui aliō desecit. quoniam certē tibi ipse Ulysses

Dixit quomodo perficiet: procis autem apparebit cædes

Omnibus valdē, neque aliquis mortem & parcas fugiet.

Hūc autē rursus alloquuta est prudens Penelope. (possint

35 Hospes certē quidē somnia impudentia, & quæ discerni non

Somni
portæ.

Sunt, neque quid omnia perficiantur hominibus,

Dux enim portæ debiliū sunt somniorum.

Κτῆσιν ἱμῶν, δμοῦς τε κὶ ὑψιφύεις μέγα δῶμα,
Εὐκὼ τ' αἰδομένη πόσι, δημοῖο τε φῆμιν·

Ἡ δὲ ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄλλος
Μναῖται σὺν μεγάροισι, πορῶν ἀποθήσια ἴδω.

Παῖς δ' ἰμὸς ἔως μὲν ἔπι πῖλι νήπι, ἠδὲ χαλὶ φρον,
Γήμωδ' ἔμ' εἶα, πόσι κ' δῶμα λιπὺν πο.
Νυν δ' ὅτι δὴ μέγας ἐστὶ κὶ ἥδ' ἐς μίτρον ἰκάνει,
Καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἰλγίμῳ σὺν μεγάροιο,
Κλήσιος ἀρχαλῶν τῶν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.

Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν οἶκον ὑπὲρκειναι, κὶ ἄκουσιν.

Χλῶές μοι κ' οἶκον εἰήκοσι πυρρὸν ἴδουσιν

Εξ ὕδατος, καὶ τί σφιν ἰαίνομαι εἰσσερόμεσθαι·

Ελθὼν δ' ἐξ ὅρι μίγας αἰετὸς ἀκυλοχόλης

Πᾶσι κατ' αὐχάνας ἤξει, κὶ ἔκτανεν, οἱ δ' ἐκίχωντο

Ἀθροῖο σὺν μεγάροισι· ὁ δ' ἐς * αἰθήρα δῖος αἶρηται.

Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον κὶ ἐκώκυον ἐν πεδ' οἰκίῳ.

Ἀμφὶ δὲ μ' ἠγαρήντο ἐν πελοκαμίδεσσι Ἀχαιοί.

Οἰκτ' ὀλοφρομένοιο ὁ μοι αἰετὸς ἔκτανεν χλῶας.

Ἀψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζιτ' ἐπὶ πορῶντι μελάθρῳ.

Φωνῇ δ' βροτῇ κατερήναι, φωνήσιν τε,

Θάρσει * Ἰφιδόμοιο κῆρην τηλεκλειτῆιο·

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπερ ἰδὼλόν, ὅ τοι πεπλισμένον ἔσται.

Χλῶες μὲν μνηστῆρες· ἐγὼ δὲ τοι αἰετὸς ὄρις

Ἡα πῖρος, νυν αὖτε πρὸς πόσις εἰλῆλυται,

Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀφεία πότμον ἰφῆσιν.

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελίνδῃ, ὕπνος ἀνῆκε.

Πακλήνασθαι δ' ἄγε, χλῶας σὺν μεγάροισι νόστον

Πυρρὸν ἐρεπόμενον ὡρῶν πύλας ἤχ' ἡμῶν περ.

Τῶν δ' ἀπαμειβόμενον ἀποσιφὸν πολὺ μῆτις Ὀδυσ.

Ὡ γυνῶναι, ἔπως εἰσὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον

Ἀλλ' ὅταν κλίνανται, * ἐπὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς

Πίφρεθ' ὅπως τέλει· μνηστῆρσι δ' φαίνεται ὅλιθρος

Πᾶσι μάλ'. ἔθ' ἐπεὶ πρὸς θάνατον κὶ κῆρος ἀλύξει.

Τὸν δ' αὖτε ἀποσιφὸν ἀφείφρων Πρωτολόπης,

Ξεῖν', ἥτοι μὲν οἶκον ἀμύχανοι ἀκρατόμυθοι

Γίνοιντο, ὁ δὲ πᾶντι τελευτᾷ ἀνθρώποισι.

Δοισὶ γάρ τε πύλαι ἀμύχανοι αἰσὶν ἐνείκων·

Αἰ μὲν γὰρ κερταίεσι πιτεύονται, αἱ δ' ἑλίφαντι·
 Τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι λαφ' ἑλίουφάντος,
 Οἷδ' ἑλισταίρουται ἐπὶ ἀκρόαυτα φέροντες·
 Οἱ δ' ἀφ' ἑσπών κερταῖν ἔλθωσι θυρεῖσι.

5 Οἱ δ' ἑσπών κερταῖν οὐκ ἐπὶ κέν τις ἴδῃται.

Ἀλλ' ἔμεινεν ἐν πύλῃσι τοῖσιν αἰνὸν ὄνταρον
 Ἐλπίδων· ἥ κ' ἀσπασθὲν ἔμεινεν καὶ παρὰ γένειοιτο.
 Ἀλλο δὲ τίς ἐρεῖν, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλαιο σῆσιν·
 Ἡδὲ δὴ κ' εἰς ἐνὶ θυμῷ μ' Ὀδυσῆϊ.

10 Οἶκον ἀπαρχήσας· νῦν γὰρ κρατερήσων αἰθλοῖν,
 Τοὺς πελίκας τοὺς κείνους ἐνὶ μεγάροισιν ἰοῖσιν
 Ἰσχυ' ἔχουσιν, δρυόχοις ὥς, δῶδε κ' πάντας.
 Σπας δ' ὅ γε πολεὼν ἀνείη, διαρροίπλοον ἐῖς τιν·
 Νῦν δ' ἡμῶν κερταῖν αἰθλοῖν τῶν ἐφ' ἡσῶν.

15 Ος δὲ κ' ἐρήπαιτ' ἐνταῦθα βίον ἐνὶ πύλῃσιν.
 Καὶ διοίσυση πηλίκων δυοκρίδων πάντων,
 Τῶ κ' ἐν αἰὲν ἐποίμην, νοσφισαμένη τέδ' ὀδῶν
 Κερταῖν, μάλα καλὸν, εἰς πλοῦτον βίοντιον·
 Τῶ ποτε μεμνήσασθ' οἶμας ἐν αἰὲν ὀνείρην.

20 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον ἀποτίθη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Ὡ γυναι αἰδέσθην Λαερτιάδην Ὀδυσῆϊ,
 Μηκέτι νῦν ἀνάσταλαι δόμοις ἐνὶ τῇσιν αἰθλοῖν.
 Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλευσέσθαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
 Πρὶν τῶν τοὺς τόδ' ἐξέον ἐύξειοι ἀμφαφρόντας,

25 Νειυρῶν τ' ἐνὶ πύλῃσιν διοίσυσαι τε σιδήρεον.
 Τὸν δ' αὖτε ἀποτίθη ἀποτίθη Πύρρονος Πύρρονος,
 30 Ἐπὶ κ' ἑλπίσιν ἐμὴν παρὰ μὲν ἐνὶ μεγάροισιν
 Τέρπειν, ἥ μιν ὕπνος ἐπὶ βλεφαροῖσιν χυθῇ.
 Ἀλλ' ἔγχεαι πᾶσι τῶν αὐτῶν ἐμὴν αἶψαν

30 Ἀνθρώποις· ἐπὶ γάρ τοι ἐκείνη μῆτις ἦν κακῇ
 Ἀνθρώποις θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἀσπασθῆναι.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὑπερβαῖον εἰπαυαῖον,
 Λέξομαι εἰς ἐνὶ θυμῷ μιν σπένδομαι τέτυκται,
 Αἰεὶ δὲ κερταῖν ἐμὴν πεφυρμένην, ἐξ ἧς Ὀδυσσεύς

35 Ὀχρ' ἐποψόμενον κραδίῳ ἐνὶ θυμῷ.
 40 Ἐνθά κ' ἐλπίσιν ἐμὴν σὺ δ' ἐλπίσιν ἐμὴν ἐνὶ θυμῷ.
 45 Ἡ δ' ἑλπίσιν ἐμὴν σπένδομαι τέτυκται.

Unæ quidem enim cornibus factæ sunt, alteræ autē ebor:
 Horum qui quidem egressi fuerint per sectum ebur,
 Spe frustrantur verba imperfecta portantes,

Qui autem per polita cornua eunt foras,

Hi vera perficiunt, hominum quando aliquis videt.

At mihi non hinc puto grave somnium

Venisse, certè placidum mihi & filio fiat.

Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.

Hæc jam aurora veniet infamis, quæ me Ulyssis

A domo abducat, nunc enim deponam certamen,

Secures quas ille in domibus suis (omnes

Disposuit ordine foramina manubrij habètes, plus minus 12.

Stans autem hic multum longè jaciebat sagittam,

Nunc autem procis certamen hoc immittam.

Qui autem facillimè extendet arcum in manibus

Et persagittabit annulos duodecim omnes,

Hunc sequar ubi (me) abduxero (ab) hac domo

(Quæ) juventutem (meam) vidit, perpulchra, plena victu,

Cujus aliquando (me) recordari puto in somnio.

Hanc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses, 20

O uxor veneranda Laërtiadæ Vlyssis,

Non amplius nunc proijce in domibus hoc certamen,

Antè enim prudens veniet huc Vlysses,

Quàm hi aliquando arcum benè politum tractantes

Nervum extenderint persagittarintque annulum.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope

Si velis mihi hospes assidens in domibus

Delectare, non mihi somnus in palpebris fundetur.

Sed non enim aliquo modo est insomnes esse semper

Homines, in enim unoquoque partem posuerunt

Immortales mortalibus supra fertilem terram,

Sed certè quidem ego ad cornaculum ubi ascendero

Dormiam in lecto, qui mihi suspiriosus factus est

Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulysses

Ivit visurus malum Ilium, neque nominandum.

Illic dormiam, tu autem dormi hac in domo,

Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.

Sic loquuta ascendit cœnacula splendida,
 Non sola, cum ea & famulæ ibant aliz.
 In autem superiora ubi ascendisset cum ancillis mulieribus
 Flebat postea Vlysses dilectū maritū, quousque ei somnum
 5 Dulcem in palpebris jecit cælia Minerva.

ARGUMENTUM VIGESIMI
 LIBRI ODYSSEÆ.

10 **V**olens interficere Ulysses mixtas procis ancillas,
 mutata sententia, exinde cum Eumæo, & Philætio
 disputat. In quo & procorum fit collocutio.

ALIUD.

Y, tonitribus Jupiter audacē fecit Ulyssē, & tenuit Achivos.

15 **A**T ipse in vestibulo dormivit divinus Vlysses.
 Subter quidem crudam bovinam stravit, sed desuper
 Pelles multas agnorum, quos sacrificaverant Achivi.
 Eurynome autem super indumentum iniecit dormienti.
 Illic Vlysses procis mala cogitans in animo,
 Jacebat vigilans, hæ autem ex domo mulieres
 Iverunt, quæ procis miscebantur antea,
 20 Mutuò risum & lætitiā præbentes.

Vlysses
 varia
 noctu
 secum
 versans.

Hujus autem movebatur animus in pectoribus dilectis.
 Multa autem cogitabat in mente & in animo.
 An irruens, mortem pararet singulæ.
 An sineret cum procis superbis misceri
 25 Extremò & ultimò : cor autem ei intus latrabat.
 Sicut autem canis teneros circum catulos jens,
 Virum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:
 Sic hujus intus latrabant indignantis mala opera,
 Pectore autem percusso animum increpuit verbo,
 30 Tolerā utique anime, & pejus aliud aliquando tolerasti
 Die illo quo tibi robore insuperabili comedit Cyclops

Fortes

Ὡς εἰπὺς· αἰεὶ δ' αὖτε ὑπερώϊα σιγαλέοντες,
 Οὐκ οἶη· ἄμφοτερὴ γὰρ καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλω.
 Ες δ' ὑπερῷ αἰετῶσσι (ὡς ἀμφίπολοις) γυναιξί,
 Κλαίειν ἔπητ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ἔκον
 Ἥδω' ἐπὶ βλιφάρεσι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

5

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Ἡ Ομίρου Ὀδυσσεύς.

Β Ουληθεὶς αἰετῶν Ὀδυσσεύς τὰς μηχανὰς τῆς μηχανῆς
 Πραπαυίδας, καὶ μεταγνοῦς. Διὰ τῶν ἐξῆς πρὸς Εὐμῆον
 καὶ Φιλοίπουν διελύγεται. Ἐν τῇ καὶ τῶν μηχανῶν γένεσι ὁμιλία. 10

Α Λ Λ Η.

Υ, βρογνυῖς Ζεὺς δαίμονι Ὀδυσῆα, καὶ χιθ' Ἀχαιῶν.

Α Ὑπὲρ οὖν ἀνθρώπων ἐνταῦθα δῖος Ὀδυσσεύς·
 Καμὲρ ἀδύψητον βοῖλιν ἔρπον', αὐτὰρ ὕψη
 Κῆρα πολλὰ εἶναι τοῦ ἐκείνου Ἀχαιοί·
 Εὐρυώμῃ δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κρημνήντη·
 Εἰ δ' Ὀδυσσεύς μηχανῆσι κακὰ φρεσὶν εὖ θυμῷ,
 Κεῖτ' ἰσχυρῶν· τὰ δ' ἐν μηχανῇσι γυναικίαις
 ἦσαν αἱ μηχανῆσαι ἐμισγόμενοι πάρος περ,
 Ἀλλήλοισι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχοντα.
 Τῷ δ' ὄρατο θυμῶς εὖ στήθεσσι φίλοισι·
 Πολλὰ γὰρ μερμήριζε καὶ φρεσὶ καὶ κατ' ἄνδρα.
 Ἦν μεταίχας δαίμονι πύξεν ἐκείνη
 Ἡ ἐτ' ἰὼ μηχανῆσαι ὑπερφιάλοισι μεγάλαις
 Ὑστατα καὶ πύματα· κρηδὶ δ' οἱ ἐνδοὺς ὑλάει.
 Ὡς γὰρ κίον ἀμειλίχῃ περὶ (κυλάει)σι βεβῶσσι,
 Ἀνδρ' ἀγροῖσσι ὑλάει, μέμνην τε μέγαλ'·
 Ὡς γὰρ τῷ ἐνδοὺς ὑλάει καὶ ἀχαιοὶ καὶ Ἴφρα.
 Στήθεσσι γὰρ πύξεν, κρηδὶ δ' ὡς ἴππευται μέγιστον,
 Τέταλται δὲ κρηδὶ, καὶ κνώπῃσι ἀπὸ ποτ' ἔτλης.
 Ἡμεῖς γὰρ ὅτι καὶ τὴν μὲν ἀχαιῶν ἡδὲ Κύνων

15

κ. καὶ
 π. ἰφ.
 20

25

κ. ἀπ.
 ἰομένη
 30
 κ. καὶ

109.

M m 5

Ιφθίμης ἱπάρχους· σὺ δ' ἱπάλμας, ὄφρα σε μεῖψι
Εξάραγ' ἐξ ἀίτρουιο· οἰόμενοι θανέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· ἐν στήθεσι κατὰ πτόλιν φίλον ἔταρ.
Τῷ ᾧ καὶ ἐν πάσῃ κραδίη μῦθε τετληῖα

9 Ναλεμίως· ἀπὲρ αὐτὸς εἰσίστη' ἔνθα κ' ἔνθα.

Ὡς δ' ἔτετασθ' ἀνὴρ πολίης πυρὸς αἰτομήσιοι
Εμπόλιν κνίσσης τε κ' αἵματος ἔνθα κ' ἔνθα
Λιόλκῃ, μάλα δ' ὄκτα λιλαίεται ὀπλήθῃαι.
Ὡς ἄρ' οὖν ἔνθα κ' ἔνθα εἰσίσυτο, μερμηρίζων

10 Οππὺς δὲ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφίσσει,
Μουῶος ἰὼν πολίτιν, χερδᾶθεν δέ οἱ ἦλθεν Αθλῶν,
Οὔρεσθ' ἐκαυδῶντα, δέμας δ' ἦκτο γυναικί.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν σπῆρε μύθον ἔειπε,
Τί τί' αὐτ' ἐχρήσθης πάντων ἄδει καί μοι φωνῶντι;

15 Οἶκός μ' ἄρ' τι ὄδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Καὶ παῖς οἷόν που τις ἰέλδεται ἑμμελὲς ἦα.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πολύμητις Οδυσ.

Ναὶ δὲ ζωῶντι γὰ πάντας Θεοὺς κ' ἄνθρωποις ἔειπες.

Ἀλλὰ τι μοι τόδ' ἔμμελός ἐστι φρεσὶ μερμηρίζει,

20 Οππὺς δὲ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφίσσει
Μουῶος ἰὼν· οἱ δ' αὖτε ἀοδαίης ἔνδον ἔασσι.

Πρὸς δ' ἔτι κ' τόδ' μεῖζον αὖ φρεσὶ μερμηρίζει,

Εἴ ποτε γ' οὐ κτείναιμι Διὸς τε στήθε' ἑκκῆπι.

25 Πῇ κιν ὑπὲρ κεφαλῆς φύρῃμι; * τὸ ᾧ φρεσὶ καὶ ἄνθρωποι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθλῶν,

Σχέτλις, κ' μὴ τίς τε χερσίν περὶ στήθε' ἱπάρχῃ,

Ὡς ποτ' ἐπὶ στήθε' ἐστὶ κ' ἐπὶ στήθε' μέδεται οἶδον·

Αὐτὰρ ἐγὼ Θεός εἰμι, Διὸς υἱός, ὃς σε φυλάσσω.

Εἰ πάντοτε * πόνοισ' ἰρῶν δέ τοι ἔξανα φανδάνω.

30 Εἴ ποτε πενήνηται λόχοι μερῶν ἀνθρώπων

Ναὶ ὥρεσθαι, κτείναν μεμαῶντις ἀρεῇ.

35 Καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας κ' ἱφίαι μῆλα.

Ἀλλ' ἐλίσσεσθαι κ' ὕπνος, αἴνῃ κ' τὸ φυλάσσει

Πάντοτε ἐχρήσονται, κακῶν δ' ὑπὸ δύσσει ἥδη.

36 Ὡς φάτο· κ' ῥα οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχουσιν.

37 Αὐτὲ δ' ἄρ' ἄψ' ἐς Ολυμπον ἀφίκετο δῖος Θείων

38 Εὖτε πὼν ὕπνος ἑμμελὲς λύνει μελεδήματα θυμῷ.

Fortes socios, tu autē audax perstitisti, quousque te prudētia.
Eduxit ex antro putantem mori.

Sic dixit in pectoribus incessens dilectum cor.

Huic valdē in illo æstu cor manebat tolerans

In desinenter, at ipse vertebatur huc & illuc.

Sicut autem quando ventrem vir multo igne ardenti

Plenum pinguedinēque & sanguine huc & illuc

Variē versat, citissimē verò cupit assatum esse:

Sic hic huc & illuc vertebat cogitans;

Quomodo jam procis impudentibus manus immitteret

Solus cūm esset multis, prope autem ipsum venit Minerva

Cœlitūs descendens, corpore autem assimilata erat mulieri.

Stetit igitur super capite & hunc sermonem dixit:

Cur rursus vigilas omnes supra infortunatos viros?

Domus quidem tibi hæc est, uxor autem tibi hac in domo

Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses.

Certē jam hæc omnia Dea ut par est dixisti.

Sed aliquid mihi tale animus in mentibus cogitat,

Quomodo jam procis impudentibus manus imponam

Solus cūm sim, hi autem semper congregati intus sunt.

Adhuc item aliquid & hoc majus in mentibus cogito,

Siquidem enim interficiam Jovēque teque nolente,

Quī subterfugiam? hoc autem consultare volui.

Hunc autem rursus alloquuta est dea cæcisa Minerva,

Miser, & quidem aliquis pejori persuadetur socio,

Tamen mortalis est, & non tot curas vides.

At ego Dea sum, continuē quæ te custodio

In omnibus laboribus, dico autem tibi clarē.

Siquidem quinquaginta agmina diversi linguium hominum

Nos circumstarent interficere prompti Marte

Et horum expelleres boves & pingues oves.

Sed capiat te & somnus, dolor & custodire

Tota nocte vigilantem, è malis autem emerges jam.

Sic dixit, & ei somnum in palpebris fudit.

Ipsa autem retrò in Olympum abiit divina Dearum.

Quando hunc somnus cepit solvens curas animi

Solvens

Minerva
Ulysses
animat
in pr...
eorum
eandem.

20

25

30

35

Solvens membra, uxor autem surrexit castè edocta.

Flebat autem in lectis sedens mollibus,

Penelope
pe Dianæ
precatur

At postquam flens satiata est suo in animo,

Dianæ primum supplicavit diva mulierum,

5 Diana veneranda Dea Jovis filia, urinam mihi jam

Sagitta in pectoribus jacta animum adimas

Statim nunc, vel postea me discerpens procella,

Eat portans in obscuras vias,

In ostijs autem jaciat refluì Oceani.

10 Sicut quando Pandarei filias susceperunt procellæ,

His parentes quidè perdiderunt Dei, hæc autem relictæ sunt

Pandarei
filiae.

Orphanæ in domibus, nutriebat autem divina Venus

Caseo & mello dulci, & suavi vino :

Juno autem ipsis præ omnibus dedit mulieribus

15 Specie & prudentiâ, magnitudinè autè præbuit Diana casta,

Opere autem Minerva docuit inclyta operari,

Quando Venus divina adivit altum Olympum

Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum

Ad Jovem gaudentem fulmine (hic enim benè novit omnia,

20 Fortunamque infortuniùmque in mortalibus hominibus.)

Interim autem puellas Harpyjæ arripuerunt,

Et dederunt odiosis Erinnybus servire,

Sic me destruant Olympias domos habentes,

Vel me pulchra crinibus percutiat Diana, ut Ulysses

25 Visura, & terram sub odiosam abeam,

Ne autem quid pejori viro lætificem mentem.

Sed hoc quidem & tolerabile habet malum, quando aliqua

Dies quidem ploras frequenter dolens corde,

Noctes autè sôn⁹ habet (hic n. oblivisci facit omn. homines

30 Bonorum & malorum, postquam palpebras amplexus est.)

At mihi & insomnia immisit malum numen,

Hac enim nocte (mihi) accubavit similis ipsi

Talis nimirum qualis ivit cum exercitu : at meum cor

Lætatū est, quoniam non dicebam somniū esse, sed verū jam.

35 Sic dixit, statim autem aurea sede venit Aurora.

Hujus autem igitur flentis vocem audivit divinus Vlysses.

Cogitavit autem postea, apparuit autem ei in animo

Λυσίμηλῆς, ἄλοχος δ' αἶ' ἐπύχετο κείνῳ εἰδῆα.
Κλαίει δ' αἶ' ἐν λίκτροισι κρητίζομένη μελακροῖσιν.
Αὐτὰρ ἔπει κλαίμενα κρητίζατο δι' ἑξ' ἑρμῶν,
Ἀρτίμηδι πρόπτον ἐπύχετο διὰ γυναικῶν,

Ἀρτιμι, πότις Οἰῶ, ἵν' ἵσταται Διὸς, αἴθ' ἢ μοι ἤδη
ἰὸν εἰς στήθεσσι βαλὺς· εἰς ἑρμῶς ἴλοισι
Αὐπὴν γὰρ, ἣ ἔπειτά μ' ἀναιρκεῖσασσι ἴσθασι
Οἷχ' ἵπτετο περφίεργουσι κατ' ἡερώεσσιν κέλευθα,
Ἐν περὶ χεῖρσιν ἧ βάλοι ἀψορρόεσσιν ὀκταεσίοις.

Ὡς δ' ὅτε Πανδάρειον κούρεος ἀνέλοντο ἴσθασι,
Τῆσσι θεῶν καὶ μὲν φέσσαν Οἰοί, αἱ δ' ἵ λίκτοντο
Ὀρφανὰ ἐν μεγάροισι, κόμισσι δ' ἑξ' Ἀφροδίτῃ
Τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἠδὲ οἶνῳ·

Ἥρῃ δ' αὐτῇσιν ἀπὲρ πασίνων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτὶν, μήνης δ' ἑπὶ Ἀρτιμίδι αἰγνῇ,
Ἐργα δ' Ἀθλῶν αἶψα δίδωκε κλυτὰ τεύχεα ἱερὰ ἱστῶν.

Εὖτ' Ἀφροδίτῃ διὰ περσίστρε μετὰ Ὀλύμπῳ
Κύεσσ' αἰτήσασσι τέλεος· ἡμετέρῳ γαίμοιο,
Ἐς Δία περπικέροισιν· (ὁ γὰρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντας,
Μοῖραν τ' ἀμμογρίλῳ τε καὶ ταυρῶν ἀνθρώπων)

Τόφρῳ δ' ἡμετέροις κούρεσσιν Ἀρπυιαὶ αἰηρεῖψαντο,
Καὶ ῥ' ἔδωκεν ἐν μεγάροισιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολιεύειν·
Ὡς ἔμ' αἰετῶσιν Ὀλύμπῳ δώματ' ἔχοντες,
Ἡέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτιμίδι, ὅφρ' Ὀδυσῆα

Ὀσομένην, καὶ γαίῳ ὑπὲρ τεύχεα ἀφικέμενον,
Μηδὲ π' χεῖρσιν ἀνδρῶν εὐφραίνοιμι νύμφα.

Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνέκτων ἔχ' ἡμετέρων, ὅπποτε κέν τις
Ἡμετέρι μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀναχθήμενος ἦεν,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· (ὁ γὰρ τ' ἐπὶ λήσιν· ἡμετέρων
Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἔπειτα ἄρ' ἐβλίφαρ ἀμφιπελάγη)

Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ οἰεῖσθαι ἐπισστυν κακὰ δαίμων.
Τῷδε γὰρ αὐτῷ μοι νυκτὶ παρέδραθεν ἑκέλεος αὐτῷ,
Τοῖος ἰὼν οἷος ἦν ἄμα τρεῖς αὐτὰρ ἐμὸν καὶ
Χαῖρ, ἔπειτα ἐκ ἱφάμελιν ὄναρ ἔμεδρα, ἀλλ' ὕπαιρ ἦδη.

Ὡς ἔφατ'· αὐτῇσιν δ' ἡμετέροις ἡλυθ' ἡμῶν.

Τῆς δ' ἄρα κλαίμενης ὅππῃ ζώοιτο Διὸς Ὀδυσσέως·
Μετ' ἐμὴν δ' ἔπειτα, δέκησι δὲ εἰς ἑξ' ἑρμῶν

5

10

15

20. γλῶ
περὶ
20

25

20. α-
παιτάς
30

35

Ἡ δὲ γυνώσκουσα παρὶ τῶν κεφαλῶν.
 Χλαῖναν μὲν Σικελῶν καὶ καὶ τοῖσιν ἔπειθεν,
 Ἐς μέγαρον κατήνηκεν ἐπὶ θρόνῳ. ἐν δ' ἐβόηεν
 Θῆκε θυγατρὶ φίλῳ. Διὶ δ' εὐχέσθαι ἀναχών,

5 Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἰθέλοιντες ἐπὶ τρεφεμένῳ τε καὶ ὑγμένῳ
 Ἡγείμην ἐς γαῖαν, ἵππαι μὲν ἔκκαυσαντε λίην,
 Φημέην τίς μοι φάσθαι ἐγχειρμένων ἀνθρώπων
 Ἐνδύειν, ἔκτοθεν δ' Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. τὸ δ' ἔκλυε μητίσταν Ζεὺς.

10 Ἀντίκῃ δ' ἐβόηθησαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
 Ὑψέθεν ἐκ νεφέων. γῆθησι δ' ὁ δῖος Ὀδυσσεύς.

Φημέην δ' ἐξ εἰργίῳ γυνὴ προσέειπεν ἀλκιῶν
 Πλησίον, ἐν δ' ἄρα οἱ μύλαι ἔατο ποιεῖν λαῶν.
 Τῆσι δ' ὀδυνήσαντες πάντες ἐπὶ ῥῶοντο γυναικες,

25 Ἀλφειὰ πύχυσται καὶ αἰεΐαται, μυῖδον ἀνδρῶν.

Τῇσιν Αἰ μὲν ἄρ' ἄλλαν εὐδον, ἵππαι κτ' πυρρὴν ἄλυσαν

διδ. 28 Ἡ δὲ μὲν ἔπειτα πάντες, ἀφαιρούμεν δ' ἐπέτυκτο

αἰεΐ. Ἡ δὲ μύλων σάστασε, ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι,

φάτω. Ζεῦ πάτερ, ὅς περ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἀνάσσεις,

20 Ἡμετέρῃ δ' ἐβόηθησας ἀπ' ἑρμῆος ἀστερόεντος.

Οὐδέ ποτε τέφος ἐστὶ τέρας οὐ πᾶσι τὸδε φαίνεται.

Κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλὴν ἔπος ὅ, τί κεν εἴπω.

Μηστήρις πύματιν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε

Ἐν μεγάροισιν Ὀδυσσῆος ἰλοίατο δαΐτ' ἐρατεινῇ.

25 Οἱ δὲ μοι καμάρων θυγαλτὶ γυνὴν ἔλυσαν

Ἀλφειὰ πύχυσται, νῦν ἔσται διπνήσειαν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, χαίρειν δ' ἐκλεῖπον δῖος Ὀδυσσεύς.

Ζῶός τε βροτῆν φάτο γὰρ τίσις αἰεΐσται.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῶαί κτ' ὀδυνήσαντες Ὀδυσσῆος

30 Ἀχρόνους ἀνέκαον ἐπ' ἰσάρεν ἀκάματον πῦρ.

Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσθίου Φωί,

Εἰμῶτα ἰσάμενος. αἶψα δ' ἐξέφωτο δὲ θυτ' ἄμα.

Πρῶτ' δ' ὑπαί λιπαροῖσιν ἰδύσαστο καλὰ πίδαλα.

Εἴλιτο δ' ἄλκιμον ἔχον ἀκαχιδῆον ὀξὺ χαλκῷ.

35 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἑδνῶν, ὥς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν,

28. πρ. Μαῖα φίλη, * πῶς ξένον ἐπιμήσοις σοὶ οἶκῳ

8. Εὐνὴ καὶ σίτη; ἢ αὐτὸς κείνη ἀκνήδης;

Jam cognoscens astare capiti.

Stragula quidē simul capta & pellibus quibus indormiebat,
Ea in domum deposuit in sede, extra autem bovinam
Posuit foras portās, Jovi autē precatus est manibus sublati.

*Vlysses
Iovem
orat.*

Jupiter pater, si me volentes in siccamque & humidam
Duxistis meam in terram, postquam me malē multastis.
Rumorem mihi aliquis dicat excitatorum hominum
Intus, extra autem Jovis portentum aliud appareat.

*Dat signum
cœle
Jupiter.*

Sic dixit precatus, hunc autē audivit consiliarius Jupiter.

Statim autem tonuit à splendido Olympo

10

Ab alto ex nebulis, lætatus est autem divinus Vlysses.

Vocem autem è domo mulier præmisit molendinaria

Propè illic utique ei molæ, erant pastori populorum.

His autem duodecim omnes versabantur mulieres

Farinas ordeaceas conficientes & triticeas medullā virorum.

15

Illæ quidem aliæ dormiebant, postquam triticū moluerant.

Hæc autem una nondum cessarat: debilissima autē facta est.

Hæc igitur mola stabilita verbum dixit, signum regi,

*Famula
prodigij
conje-
ctrix.*

Jupiter pater, qui deis & hominibus imperas,

Certè valdè tenuisti à cœlo stellato,

20

Neque alicubi nubes est, monstrum cui hoc ostendis,

Perfice nunc, & mihi miseræ verbum quod dicam.

Proci postremoque & extremò die hoc

In domibus Ulyssis capiant convivium desiderabile.

Qui jam mihi labore tristi genua soluerunt

25

Farinas facienti: nunc ultimò cœnent.

Sic dixit, lætatus est autem omnino divus Ulysses

Jovis tonitru: dixit enim (illum) puniturum sceleratos.

Illæ autem aliæ famulæ in domo pulchra Vlyssis

Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.

30

Telemachus autem è lecto surrexit divinus vir

Vestes indutus, circum autem ensē posuit humero.

Pedibus autem sub fortibus ligavit pulchra calciamenta.

*Telemachus
monet
Euryclæam*

Accepit autem fortem lanceam acuminatam acuto ferro.

Stetit autem in pavimentū jens, ad autem Euryclæam dixit,

35

Nutrix dilecta, hunc hospitem honorastis in domo

Lecto & cibo: an sic jacet neglectus?

*ne hospi-
tem gli-
gat.*

Talis

Talis enim mihi mater prudens quamvis sit,
 Temerè alterum honorat diversū linguium hominum
 Minorum, hunc autem meliorem inhonorans repudiat.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Euryclea,

5 Non ipsam nunc fili infontem accusa.

Vinum quidem enim bibit sedens, donec volui ipse.

Cibo autē nō amplius dixit esurire, interrogavit enim ipsum.

Sed quando jam lecti & somni meminit,

Hæc quidem lectos jussit substernere ancillis.

10 At hic tanquam aliquis omnino ærumnosus, infortunatus,

Noluit in lectis & in cooperimentis dormire,

Sed in cruda bovina, & pellibus ovium

Dormiuit in vestibulo, superindumentū autē injecimus nos.

Sic dixit, Telemachus autem ex domo transiuit.

15 Lanceā habens, simul hūc canes pedibus veloces sequebātur,

Perrexit autem ire in concionem ad fortes Achivos.

Hæc autem rursus ancillis jussit diva mulierum

Euryclea Opis filia Pisenoridæ,

Instru-
tur do-
mus ad-

Agite, partim quidem domum ornatè festinantes.

20 Aspergitèque : in sedibus autem benefactis tapetes

venti
precorū.

Jacite purpureos, partim autem spongiis mensas

Omnes abstergite, purgate autem crateras

Et pocula rotundè facta, partim autem ad aquam

Ite ad fontem & portate citò euntes.

25 Non enim jam proci aberunt domo,

Sed valdè manè venient, quoniam & omnibus dies festus

Sic dixit, hæc autem igitur hanc valdè quidē audiverunt &

Hæc quidem 20.iverunt ad fontem nigrū aquis (obediverunt

Aliquæ illic in domo scienter laborabant.

30 Intrò autem venerunt proci superbi : hi quidem postea

Benè & scienter scindebant ligna, aliæ autem mulieres

Venerunt à fonte: post autem ipsas venit subulcus

Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi,

Et hos quidem sivit in septis benè pascere.

35 Ipse autem rursus Vlyssēm alloquutus est suavis (verbis.)

Hospes, nunquid igitur aliquid te magis Achivi inspiciunt?

An te inhonorant in ædibus sicut antea?

Hunc

Ταυτὴ γδ' ἐμὴ μήτηρ πινυὶ παρ' ἴσσοι,
 Εμπλήγδην ἔτερον γὰρ πῆ μερῶν πιν ἀνθρώπων
 Χείρῃ, τὸν δὲ τ' ἀρείοι ἀπμήσαν' ἀποπίμπαι,

Τὸν δ' αὖτε παρσίει παρ' ἰφρων Εὐρύκλει,
 Οὐκ αἶμι νῦν τέκνον ἀναιήον ἀπόμο.

Οἶνον μὲν γδ' πῖνε κρητῆρες, ὅφρ' ἔηλ' αὐτὸς
 Σίτω δ' ἔκείτ' ἔφη πτηνῶν· αἶστο γάρ μιν
 Ἀλλ' ὅτι δὴ κριτίοις κ' ὕπνῳ μιμνήσκουσιν,
 Ἡ μὲρ δέ μιν ἀνὰ γὰρ ὑποστρίπτει δμῶν.

Αὐτὰρ ὅγ', ὅς περ πάμπαν εἰζυρὸς κ' ἀποτμος,
 Οὐκ ἔηλ' ἐν λίκτροισι κ' ἐν ῥήμασι κρητύδην,
 Ἀλλ' ἐν ἀδελφῇ βοή κ' κώῃσι οἴῳ

Εδράθεν ἐν παρδομά· χλαῖναν δ' ἐπίσσαι μὲν ἡμῖς.

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δ' ἐν μεγάροιο βεβῆκε,

Εγχεὺς ἔχων· ἄμφω γὰρ κώῃς πόδας ἀργεῖ ἵκοντο.

Βῆ δ' ἰδὲ εἰς ἀργεῖόν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.

Ἡ δ' αὖτε δμῶν ἐκίχλετο διὰ γυναικῶν,

Εὐρύκλει' Ὀππὸ θυγάτηρ Περσέωριδος,

Αργεῖδ', αἱ μὲρ δῶμα κρησάται ποικιλονόστω,

Γάσσά τε· ἐν δ' ὄρεοις· εὐποήτοισι τέπητας

Βάλλει πορφύροισι· αἱ δ' ἀνέχοισι τροπίδας

Πάσας ἀμφικύβητας, κρητῆρες δ' κρητῆρας,

Καὶ δὴ παρ' ἀμφικύβητας πετυγμένα· ταῖς δ' αὖ μείζ' ὕδωρ

Ερχεσθαι κελύωνδε, κ' οἶσά τε γῆστον ἴσσω.

Οὐ γδ' ἡ μνηστῆρες ἀπίσσοιτο μεγάροιο,

Ἀλλ' ἔμειλ' ἦρα νύκτωρ, ἔπει κ' πᾶσιν ἑορτή.

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τ' ἐμὲν μὲν κλύουσιν ἡδ' ἵκοντο.

Αἱ μὲρ εἰσὺν βῆσαν ἐπὶ κελύων μελάνυδρον.

Αἰδ' αὖτ' ἔκ' δῶμα ἱπταμένοισι ποίοντο.

Ες δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγένορες· οἱ μὲρ ἵκοντο

Εὐ καὶ ἱπταμένοισι κέασαν ξύλα· αἱ δ' ὕψις

ἦλθον ἀποκλειῖν ἐπὶ δὲ σφίσι· ἦλθε συστῆς.

Τρεῖς· σάλας καὶ ἄλλων οἱ ἔσαν ἐν πᾶσι ἄριστοι.

Καὶ τοὺς μὲρ ὅς εἰσσεύοντο ἔκαστος καλὰ νήματα,

Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσσεὺς παρσύνει μελιχίοισι,

Ξεῖν', ἡ ἄρτι σε μάχῃον Ἀχαιοὶ εἰσσεύοντο.

Ἡ δ' ἄρτι ἀπμήσαντες κ' ῥέχοντες, ὅς τ' ἐπὶ πύργοις παρ' ἴσσοι;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ἀποτίφει πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Αἶψά δ' ἠὲ Εὐμαιῆς θεοὶ ποσάϊατο λαῶν,

Ἡ οἷδ' ὑβρίζοντες ἀέκεια μηχανώνονται

28. πύς

Οἶκον εὖ ἀλλοτρίον, εὖ δ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.

μεν γ

Ὡς οἱ μὲρ τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

κατί-

Ἀρχάμελον δ' ἐσφ' ἤλθε Μελαίνιος αἰπόλος αἰγῶν,

δῆσαν

Αἴζας αἰγῶν αἰ πάνσι μετίπρεπον αἰπολίοισι,

Δαῖπνον μνηστῆρας. δύν δ' αἶμα ἔπαινον νομήης,

Καὶ * πῶς μὲρ κατίδῃσιν ὑπ' αἰθέσῃ ἐρδούπῃ,

10 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσήυδα κερτομίοισι,

Ἐεῖν, ἔπ, κ, νῦν σὺ γὰρ αἰνέσεις κτ' δῶμα

1 Αἰετας αἰπίζων; ἀπαρ ἐκ ἔξοδα θύραζε;

Πάντως ἐκίπ νῶϊ ἀλακρινέας οἶνον

Πεῖν χειρῶν γούσας, ἐπεὶ σὺ πρὸς εἰς κτ' ἡσέμεν

15 Αἰπίζεις· εἰσὶν ἧ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο, τοὶ δ' ἔπ ἀποτίφει πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Ἀλλ' ἀέκεια κίνησε χάριν, κακὰ βροτοδομείων.

Τοῖσι δ' ἐπὶ τράπεζῃς ἤλθε Φιλοίππῳ ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Βοῶν σείραρον μνηστῆρσιν αἰγῶν καὶ πίονας αἴζας.

20 (Περθμῆες δ' ἄρα θυὸς γὰρ δὴ γαργῶν, οἷτε καὶ ἄλλες

Ἀθροῦρας πίμπουσιν, ὅπως σφίνας εἰσαφίκηται)

Καὶ πᾶσι μὲρ εὖ κατίδῃσιν ὑπ' αἰθέσῃ ἐρδούπῃ·

Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρίεινι συδῶντι ἄγχι πύργῳ.

Τίς δ' ὅδε ξείνος ἵαν εἰλήλαθε συδῶντι

25 Ἡ μίπρετον πρὸς δῶμα, τίαν δ' ἐξέυχεται εἶναι

Ἀνδρῶν; ποῦ ἧ νῦν οἱ γαίῃ καὶ πατρὶς ἄρουρα;

Δύσμερος, ἥτε ἵοικε δῖμας βασιλῆϊ ἄνακτι.

Ἀλλὰ θεοὶ δύνανσι πολυπλάττους ἀνθρώπους,

Ὡππότ' * καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται οἰζύν.

28. κιν

30 Ἡ καὶ διξίτερη διδίδασκε χεῖρ πύργῳ.

Καὶ μὲν Φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήυδα,

Χαῖρε πάτερ ὦ ξείν, γαίῃ τοι * ἐς πρὸς ὅπισσιν

28. ὡς-

Ὀλβος· ἀπαρ μὲρ νῦν γὰρ κακῆς ἔχεται πολλοῖσιν.

πρ

Ζῆν πάτερ, ὅπως σείῃς θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.

35 Οὐκ ἐλαίρεις ἀνδρας, ἐπὶ δὲ γένεσθαι αὐτὸς

Μισγάρμαι κακότητι καὶ ἄλλας λευγαλίοισιν.

Ἰδὼν ὡς ἐνέησεν, δίδωκε κρυπτήν δὲ μοῖραν ὅσῃ

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,
 Utinam enim jam Eumæe Dei puniant contumeliam
 Quam hi injurij indecenter operantur
 Domo in aliena, neque pudoris partem. (i. tantillum) habent
 Sic hi quidem talia murò loquebantur.

5

Propè autem ipsos venit Melanthius custos caprarum
 Capras ducens, quæ omnes inter excellebant greges,
 Prandium procis, duo autem simul sequebantur pastores,
 Et has quidem religavit sub porticu valdè sonanti.
 Ipse autem rursus Vlysses alloquutus est convivij,
 Hospes adhuc & nunc hic tristitia afficis in domo
 Viros petens? at non exibis foras

10

Melan-
 thius in-
 solens ad
 Vlysses
 loquutus

Omnino? non ante nos dijudicatuos puto,
 Quàm manus nostras glustaveris, quoniam tu non decenter
 Petis, sunt autem & alia convivia Achivorum.

15

Sic dixit, hunc autè non aliquid alloc. est prudens Vlysses,
 Sed tacitus movit caput mala profundè cogitans.

Hos autem post tertius venit Philætius princeps virorum
 Bovem sterilem procis ducens, & pingues capras,
 (Portitores autem igitur hos duxerunt, qui & alios
 Homines mittunt qui ipsos accedit.)

20

Et hæc quidem igitur religaverunt sub porticu resonanti,
 Ipse autem rursus interrogavit subulcum propè astans,
 Quis jam hic hospes nuper venit subulce
 Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
 Viris? ubi ei genus & patria terra?

25

Infelix, certè similis est corpore regi imperanti.
 Sed Dij submergunt multum errantes homines,
 Quando & regibus nent ærumnam.

30

Dixit, & dextra ostendit manu astans,
 Et ipsum vociferans verba velocia allocutus est:

Salve pater ô hospes, fiat tibi tamen in futurum
 Opulentia, at quidem nunc malis tenèris multis.
 Jupiter pater nullus te Deorum perniciosior alius,
 Non misereris viros postquam jam generasti ipse,
 Misceri malo & doloribus tristibus.
 Sudavi ut vidi, lacrymârunt verò mihi oculi

Philæ-
 tius de-
 let pro-

35

pro: host
 interdu-
 mium

Recor-

Recordanti Ulyssis, quoniam & illum puto
Tales vestes habentem inter homines errare,
Sicubi adhuc vivit, & videt lumen solis:

Si autem jam mortuus est, in inferni domibus errare,

¶ Hei mihi postea Ulyssē strenuo, qui me in bobus
Misit adhuc parvulus cum essem, Cephallenorum in populo.
Nunc autem hæc quidem sunt immensæ, neque aliter
Cui quam accresceret boum genus latarum frontium.
Has autem alij me jubent ducere sibi ipsi

10 Edere, neque filium in ædibus curant,

Neque reverentiam timent Deorum: prompti sunt enim jam
Facultates dividere diu abeuntis regis.

At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
Multum voluit, valde quidem malum filio existente,

15 Aliorum populum venire euntem ipsis bobus
Viros in alienos, hoc autem pejus hinc manentem
Bubus in alienis sedentem dolores pati,
Et jam diu alium superborum regum
Discepsi fugiens, (quoniam non tolerabilia sunt.)

20 Sed adhuc hunc infelicem puto, sicunde veniens
Virorum procorum vastitatem per ædes faceret.

*Ulysses
Philetio
loquitur* Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses.
Bubulce, quoniam neque malo neque insipienti viro similis es,
Cognosco autem ipse quod tibi prudentia in mentes venit,

25 Ideo tibi dico & in magnum juramentum juro.
Sciat nunc primum Jupiter Deorum, hospitaleque mensa,
Domusque Ulyssis strenui quam perveni,
Certè te hinc præsentem venit domum Ulysses,
Tuis autem oculis videbis, si volueris,

30 Interfectos procos, qui hic dominantur.

Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir,
Utinam enim hoc hospes verbum perficiat Saturnius,
Cognosceres qualis mea potentia & manus sequerentur.

Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Dijs,

35 Redire Ulyssē multum sapientem suam domum.

Sic hi quidem talia inter se confabulabantur.

*Proci
sinistra
homine
a Tele-*

*machi
cede de-
terrētur.*

Proci autem Telemacho interitumque mortemque

Parabant:

Μησητάρην Οδυσσῆα· ἵπκ' αἰκῆνοι οἶον
Τοιὰδ'ε λαίφ' ἔχοντε κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθ',
Εἰπου ἔπ' ζῶει, καὶ ὄρεα φάος ἡλίοιο.

Εἰ δ' ἤδη τέθηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν,
Ὡμοι ἔπειτ' Οδυσσῆα ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βυσσὶ
Εἶσ' ἔπ' τυτθὸν εἴοιτε Κιφαλλώων σὺ δὴ μῆρ·
Νυνὶ δ' αἰ μῆρ, γίνονται ἀγίσφατοι, εἰδ' κεν ἄλλως
Λυδρεῖ γ' * ὑπερταχύντο βοῶν γένος ἐρυμειτέρων·
Τὰς δ' ἄλλοι με κίλονται ἀγνέμεναι σφίσιν αὐτοῖς

Εδμεναι· ἐδ' ἐπ' παῖδες σὺ μετὰ ροῖς ἀλγίστοι,
Οὐδ' ὅπιδα τρυμίνσι Θιῶν, μετὰ σσι γδ' ἤδη
Κλήμεται δάσκαλ' δὴν οἰομύροιο ἀνακτός.

Αὐτὰρ ἔμοι τόδε θυμὸς σὺν στήθεσσι φίλοισι
Πόλ' ἐπιδινεῖται· μέγα μὲρ κακὸν, ὅς ἐοίτης,
Ἀλλων δῆμον ἰκέα, ἰόντ' αὐτῇσι βέεσσι
Λυδρεὺς ἐς ἀποδοπαρὺς· τὸ γ' ἴριμον, αὐτὶ μῆροισι
Βουσί· ἐπ' ἀλλοτρίῃσι κατ' ἡμῶν ἄλγας πύχην.
Καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλοι ὑπερμεδύων βασιλῆων
Εξικέμεναι φύγων (ἵπκ' ἐκείτ' αἰετὶ πύλονται)

Ἀλλ' ἔπ' τὸν δόσινον οἶομαι, εἶποθεν ἰλθὼν
Λυδρῶν μνηστῆρων (κίονται καὶ δὴ μετὰ δαίη).

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον, ὥρσιφ' πολύμητις Οδυσ.

Βυκάλ', ἵπκ' ἔτε κακὸν ἔτ' ἀφ' ὅσιν φωνὴν οἶομαι,
Γινώσκω γ' καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵπκ',

Τοιῶνκά τοι ἔρῳ, καὶ ὥρσι μέγαν ὄρεον ὀμνύμεναι·

Ἰστυῶ Ζεὺς πρῶτα Θιῶν, ξενίη τι τρυπίζα,

Εἴη τ' Οδυσσῆα ἀμύμονος καὶ ἀφικαίῳ,

Ἡ σῆθι σὺν δ' ἰόντες ἱλίσσονται οἴκαδ' Οδυσ.

Σοῖσιν δ' ἐφ' ἡμετέρῃσιν ἐπύψαται, αἰ μ' ἰθὺ λησταί.

Κτενομύρους μνηστῆρας οἱ αὐτὰρ καίονται.

Τὸν δ' αὖτε ὥρσιφ' βοῶν ἐπιβυκάλος αἰνέει,

Αἶ γδ' τῆτο ξένῳ ἵπκ' πύλῃσι Κερνίων.

Γινώσκει δὴ ἡμὴ δυνάμεις καὶ χεῖρας ἵπκ' ἵπκ'.

Ὡς δ' αὐτὸς Εὐμαιὸν ἐπύψατο πᾶσι Θιῶσιν

Νοστήσας Οδυσσῆα πολυφρονιᾷ δὴ δὴ δόμοισι.

Ὡς οἱ μὲρ τοιαῦτα ὥρσι ἀλλήλους ἀγέρων·

Μνηστῆρες δ' ἀρετὴ Τηλεμάχῳ γυναικὶν τε μέρεσσι τε

Ἡρτυον, αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀεστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψίπτερος, ἔχεν ἢ τρήρωνα πέλινον.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγρήσατο καὶ μετέφπει,
 ὦ φίλοι, ἔχ' ἡμῖν βιωθυσίται ἥδε καὶ βελή.

5 Τηλεμάχιο φόνος· ἀλλὰ μνηστῆρας δαιτός,
 ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιλύδαντε μῦθος.
 Ἐλθόντες δ' εἰς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.

20. με- Χλαίνας μὲν κατέβητο κτ' κλισμοῦς τε θρόνους τε·
 21. γάλας Οἱ δ' ἱερυνον οἷς καὶ γάλας καὶ πίονας αἶγας,

10 ἱερυνον ἢ σύας σιᾶλως καὶ βουῶ ἀγαλαίλῳ.

Σωλαίχῳ δ' ἄρ' ἐπλήσαντες ἐσώμων· ἐν δ' ἄρ' οἶνον
 20. κερ Κρητῆρας καὶ κερῶντο, κύπελλα ἢ νεῖμαι συβώτης.
 ὠσανθ. Σίτοι δὲ σφ' ἐπίνεμα Φιλοίπῳ ὄρχαμῳ ἀνδρῶν
 Καλοῖς ἐν κατίεσιν. ἐντοχῆς ἢ Μιλαωθῆς.

15 Οἱ δ' ἐπ' οὐνίαδ' ἐπὶ μὲν περικείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα κατὰ θυρῶν, κέρδιε ναμῶν,
 Ἐντὸς εὐσεφῆος μεγάροιο, πρὸς λαίνοισιν ἑδρῶν·
 Δίφρονι ἀντίκλιον πρὸς φηίς, ἐλὶ γλῶττι τράπεζαν·
 Παρ' δ' ἐπὶ θεῖα σωλαίχῳ μείροισι, ἐν δ' οἶον ἔχοντι

20 Ἐν δὲ παῖ γρυσίῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Ἐνταῦθα ἰὺ ἦσθε μετ' ἀνδράσιν οἶνοπατάζων·
 Κερτομίας δὲ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφίξω
 Πάντων μνηστῆρων, ἐπεὶ ἔτοι δῆμιός ἐστιν
 Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος ἔμοι δ' ἐκλήσατο πῆνος.

25 Ὑμεῖς ἢ μνηστῆρες ἐπὶ χεῖρας θυμῶν ἐνιπῆς,
 Καὶ χεῖρας, ἵνα μὴ τις ἔρως καὶ νεῖκος ὀρηται.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρ' αὖ πάντες ὁδοῖς ἐν χεῖλεσι φόντες
 Τηλέμαχον παύμαζον ὁ παροικίως ἀγρεύον,
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφει Εὐκλείης υἱός.

30 Καὶ χαλεπὸν πρὸς ἰόντι δειχόμεθα μῦθος Ἀχαιοὶ
 Τηλεμάχου, μέγα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγρεύει.
 Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασσε Κρητῶν τι καὶ μιν ἥδη
 Παύσαιμιν ἐν μεγάροισι, λιγυῶ πρὸς ἰόντ' ἀγρητῶν.
 ὣς ἔφατ', Ἀντίνοος ὁ δ' ἄρ' ἔκ ἐμπέζετο μῦθον.

35 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἱκατόμβην
 ἤγον, τοὶ δ' ἀγέροντο κερκηρόμεντες Ἀχαιοὶ
 Ἀλλος ὑπὸ βροτῶν ἱκατοῦς Ἀπόλλωνος.

Parabant : at hæc his sinistra venit avis
 Aquila advolitans, tenebat autem timidam columbam.
 His autem Amphinomus loquutus est, & dixit,
 O amici non nobis perficietur hoc consilium,
 Telemachi cædes, sed recordemur convivij.

Sic dixit Amphinomus, his autem placuit verbum,
 Ubi verò venissent in domum Vlyssis divini,
 Pallia quidem deposuerunt in lecticisque sedilibusque:
 Hi autem sacrificabant oves magnas, & pingues capras,
 Sabrificabant autem porcos, & bovem indomitam,
 Viscera autem assantes distribuebant : in autem vinum
 Pateris miscebant. pocula autem distribuebat subulcus
 Panem autem ipsis distribuebat Philætius eximius virorum
 Pulchris in canistris, potum ministrabat autem Melanthius
 Hi autem in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
 Telemachus autem Vlysses sedere fecit astutias versans,
 Intra benè ordinatam domum, apud lapideum pavementum
 Sede in decenti apposita parvæque mensa.
 Apud autem posuit viscerum partes, infudit autem vinum
 In poculo aureo, & ipsi verbum dixit.

Hic nunc sede cum viris vinum bibens,
 Convitia autem ipse ego & manus expellam
 Omnium procorum quoniam non popularis est
 Domus hæc, sed Vlyssis, mihi autem ædificavit ille.
 Vos autem proci, continete animum convivio,
 Et manus, ut non aliqualis & contentio oriatur.

Sic dixit, hi autem igitur omnes mordiculis labra tenentes
 Telemachum admirabantur, quod audacter locutus esset:
 His autem Antinous locutus est Eupitheï filius,

Telemachus pro-
 cis ne
 hospitibus
 infestent

Et molestum quamvis sit suscipiamus verbum Achivi
 Telemachi : valde autem nobis minatus loquitur.
 Non enim Jupiter fuit Saturnius, ideo ipsum jam
 Compressissemus in ædibus, licet suavis sit concionator.

30

Sic dixit Antinous, hic autem non curavit verbum.
 Præcones autem per civitatem deorum sacram hecatombem
 Duxerunt: ipsi autem congregati sunt capite comantes Achivi
 Nemore sub umbroso longè jaculantis Apollinis.

Hi

Hi autem postquā assaverunt carnes superiores, & traxerunt,
Partibus divisīs convivabantur gloriosum convivium.

Apud autem Vlyssēm partem posuerunt qui ministrabant,
Æqualem sicut ipsi sortiti sunt sic enim jusserat

5 Telemachus dilectus filius Vlyssis divini.

Procos autem non omnino superbos sivit Minerva

Convicio teneri tristi, ut adhuc magis

Intraret dolor in corde Laertiadem Vlyssēm.

Erat autem quidam in procis vir iniusta sciens,

10 (Ctesippus autem nomen erat Samæ in domo habitans)

Qui jam possessionibus fretus patris sui,

Petebat Vlyssis diu profecti uxorem,

Qui tunc procos superbos allocutus est,

Audite me proci strenui ut quid dicam.

15 Partem quidem jam hospes habet diu sicut decet

Æqualem, non enim bonum (est) eludere neque justum

Hospites Telemachi quicumque ad has domos pervenerit.

Sed agē ei & ego dabo hospitale donum, ut & ipse

Vel balneatori det munus, vel alicui alij

20 Famulorum, qui (sunt) in ædibus Vlyssis divini.

Sic locutus, projecit bovis pedem manu forti

Jacentem ex canistro captum, ipse autem evitavit Vlyssēs,

Quietē declinato capite: subrisit autem animo

Sardaniū valdē talē, hic vero bene ædificatū percussit murū,

25 Ctesippum autem Telemachus increpavit verbo,

Ctesippe, certē valde tibi hoc utilius fuit animo.

Non percussisti hospitem: evitavit enim telum ipse.

Certē enim te medium percutiam lancea acuta,

Et tibi pro nuptijs pater sepulchrum faciet

30 Hic, idē ne quis mihi indecentias in domo

Ostendat, jam enim intelligo & scio singula,

Bonāque & pejora, antea autem infans eram.

Sed tamen hæc quidem & toleravimus inspicientes.

Dum oves jacularentur & vinum epotaretur,

35 Et panis: difficile enim impedire unum multos.

Sed agitē, non amplius mihi mala facite malē animo affecti.

Si jam me ipsum interficere prompti estis ære,

Telemachus Ctesippum mini tabundus objurat.

Οἱ δ' ἔπει ὤπληται κρήϊν ὑπέρτατος κὺ ἱερύπαστο,
Μοῖρας δασυάμβροι δαινύωντ' ἐλευδία δαΐτω.
Πᾶρ δ' ἄρ' Οδυσσῆϊ μῦθον θήσασσι * οἱ ποτίοντο,
Ἰσλὼ ὡς αὐτὸν ποτὶ ἱλῶγχαῖοι. ὡς γὰρ ἀνέγει

28. οἱ ῥ'
ἐπίον-
5 το

Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Οδυσσῆος θεῖοιο.
Μνηστήρας δ' εὖ πάμπαν ἀγνώστους εἶα Λαλῶν
Λάσσης ἰχθυῶ θυμαλγέος ὅφρ' ἐπὶ μῦθον
Δύη ἄχρ' ἐκασδίῳ Λαερτιάδῳ Οδυσσῆα.
Ἡνδὲ πρὸς αὐτὸν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθημίστα εἰδώς,
(Κλήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ * γαῖᾳ)
Ὅς δὴ τοι κτεάτεσσιν ἀποπύθας πατρὸς ἰοῖο,
Μιᾶσκατ' Οδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμναται.
Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετνήδω,
κίελυτέ μιν μνηστῆρες ἀγνώστους, ὅφρα τι εἴπω.

10 28.
γαῖαν

Μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλα, ὡς ἐπίοικεν,
Ἰσλῶ. εὖ γὰρ καλὸν ἀτίμεινεν ἔδδ' ἐδικαῖον
Ξείτους Τηλεμάχου ὅς κεν πῖδ' ἐδάμνατ' ἴκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἱ κὺ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὅφρα κὺ αὐτὸς
Ἡἰλοιστορῶν δαΐη γάρφας, ἥε τῶ ἄλλῳ.
Δμῶν οἱ κ' ἐδάμνατ' Οδυσσῆος θεῖοιο.

15

Ὅς εἰπὼν, ἔρριψε βοῶς πόδα χερσὶ παχεῖν
Κεῖρδρον ἐκ κρητῖοιο λαβὼν, ὃ δ' ἀλεύατ' Οδυσ.
Ἦκα ὠδρακλίας κεφαλῶν· μεῖδοντο ἧ θυμῷ
Σαρδάνιοι * μέλα βῆον. ὃ δ' εὐδμητον βάλε βῆρον.

20

Κλήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος κωῖπαι μύθῳ,
Κλήσιππ', ἡ μέλας τοι τὸδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ.
Οὐκ ἔδκαλες τὸν ξένιον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτὸς.
Ἡ γάρ κεν σε μίσσην βάλλον ἔγχρ' ὀξυόεσσι,
Καὶ κέ τοι ἀντὶ γάρμοιο πατὴρ πέφον ἀμφεπονείτω

28. μέ-
25 γα

Εὐπείδ' ἐπὶ μὲν πρὸς μοῖαν ἀφεικίας ἐνὶ οἴκῳ
Φαγέτω. ἤδη γὰρ τοῖον κὺ οἶδα ἔκαστα,
Ἐδλάττω κὺ τὰ χεῖρα, πάρος δέ π' ἐν ἡπείᾳ ἦσθαι.
Ἀλλ' ἔμπης τίδ' ἐμὲ κὺ τίτλαμην εἰστροχώντες,
Μήλων σφαζομένων, οἰοῖό τε πινυμένοιο,

30

Καὶ σίττω χαλεπὸν γὰρ ἱερυκαίην ἵνα πολλὰς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοῖαν κρητὴν ῥέζετε δυσμῆροσσι.
Εἰ δ' ἤδη μὲν αὐτὸν κτεῖναι μῦθ' αἰνέετε χαλκῷ,

35

Καί κε τὸ βελοῖ μιν, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 Τιθαῖ μιν ἢ τὰδε αἶεν ἀφικέαι ἔργ' ὀργαζάδ,
 Ξείνους τε συφιλιζομένους, δμῶας τε γυναικάς
 Ρυσσάζοντας ἀφελίως κτ' δώμεται καλὰ.

5 Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἰγάνοντο σιωπῇ.

Οψεῖ δ' ἡ μετίειπε Δαμασπερίδης Ἀγάλας,

ὦ φίλοι, ἐκ αἶν δὴ τις ἐπὶ ῥηγίνῃ διακίω

Ἀντιβοῖς ἐπίεσσι κατὰ πτόλιν χαλεπαῖνοι.

Μῆτ' ἐπὶ τὸν ξεῖνον συφιλιζέτε, μή τέ πιν' ἄλλον

10 Δμῶν οἱ κτ' δώμετ' Οδυσσῆας δαίνοιο.

Τηλέμαχος δ' ἐκ μῦθον ἰὼν κ' μητέρ' ἐφείλετο

Ἠπιοι, εἰ σφῶν κραδίη ἄδοι ἀμφοτέρωσιν.

Ὀφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς εἰς στήθεσσι νείκεται

Νοστήσῃ Οδυσσεύα πολὺφρονά ἐνδὲ δόμοιο,

15 Τόφρ' ἔπει νήμισις μῆνιν τ' ἔω ἰσχυρὰί τε
 Μνηστῆρας κτ' δώμετ' (ἰκεῖ τὸ δὲ κέρδιον ἦεν,
 Εἰ νόσῃσ' Οδυσσεύς κ' ὑπὸ τρωπῶν ἴκετο δώμα)

Νυκτὶ δ' ἤδη τίδ' ἔδειξε δὲ τ' ἐκείν' ἰσχυρὰί τε

Ἀλλ' ἄγε σὴ τὰδε μητρὶ περιζέμεν κατὰ λείον,

20 Γήμερ' ὅς πες ἄεστος αἰὲρ κ' πλεῖστα πόρησιν,

Ὀφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμῃαι,

Εἶδαν κ' πίνων· ἡ δ' ἄλλα δώματ' ἴκηται.

25 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἔειπε,

Ὀὐ μὲν Ζεὺς Ἀγάλας κ' ἄλλα πατέρ' ἐμῶιο.

25 Ὅς πού τῃλ' Ἰθάκης ἡ ἔφθιπται ἡ ἀλάληται,

Οὐπ' ἀφ' ἑσπέρης μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κλειῦν

30 Γήμερ' ὅς κ' ἐφίλη, ποτὶ δ' ἄσπετος δώρ' ἐδίδου.

Αἰδέομαι δ' αἰνεύω δ' ἀπὸ μεγάροιο δῖος

Μῦθον ἀνακτοῖν. μὴ τῶτο θεὸς τελέσειν.

30 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δ' Παλλὰς Ἀθήνη,

Ἀσέειν γάλοι ὦρε, παρὶ πλοῦτον δ' ἐνέμεν.

Οἱ δ' ἤδη γυαυοῖσι γυῶν ἀποτρίβοισιν

Αἰμαφόρονται δ' ἡ κρεῖα ἥδιον· ὅσπερ δ' ἄρα σφίων

Δακρυόφιν πίμπλαστο· γόν' δ' ὥϊστο θυμὸς.

35 Τότ' ἡ κ' μετίειπε Θεοκλῆμινος γειρόνης,

Ἀ δειλοὶ σὶ κακὸν τίδ' ἐπείχετε, νυκτὶ μὲν ὑμῶν.

Εἰλύαται κεφαλαί τε στήθεσσι τε νέρθε τε γυνῶν.

Et hoc vellem, & multò utilius esset
Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre.
Hospites pulsatos, famulasque mulieres
Eos qui violent indecenter in ædibus pulchris.

Sic dixit: hi autem omnes quieti facti sunt silentio.

Tardè autem jam locutus est Damastorides Agelaus,

¶
Agelaus
procos
affatur,
ut nup-
tias ma-
turent.

O amici, nō jam quis ob dictum justum

Contrarijs verbis incessens indignetur.

Neque amplius hospitem verberate, neque aliquem alium
Servorum qui in domibus Vlyssis divini.

10

Telemacho autem verbum ego & matri dicam

Mite, si ip̄s corde placeat ambobus,

Quandiu quidem nobis animus in pectoribus sperat

Redire Ulyssē perprudentem suam ad domum,

Tamdiu nulla invidia manerēque erit, tenerique

15

Procos in domibus (quoniam hoc utilius erit

Si redibit Vlysses, & post liminio venerit domum.)

Nūc autē jā hoc manifestū, quod nō amplius reversurus est,

Sed agē tūc hæc matri assidens narra.

Nubat quicumque optimus vir, & plurima præbeat,

20

Ut tu quidem gaudens paterna omnia depascaris,

Edens & bibens, hæc alterius domum curet.

Hunc autem Telemachus prudens contra alloquutus est,

Non per Jovem Agelæ, & dolores patris mei.

Qui alicubi longè lthaca vel mortuus est vel errat,

25

Non differam matris nuptias: sed jubebo

Nubere cuicumque velit, ei autem multa dona det.

Vereot autem nolentem à domo amovere

Verbo necessario, non hoc Deus perficiat.

Sic dixit Telemachus: procis autem Pallas Minerva

30

Inextinguibilem risum movit, errare fecit autem mentem,

Minerva
procos
demōtes
reddit.

Hi autem jam maxillis ridebant alienis.

Cruentatas autem carnes comedebant, oculi autem ipsorum

Lacrymis impleti erant, luctum autem cogitabat animus.

His autem & loquutus est Theoclymenus divinus,

35

Ah miseri quid malum hoc patiemini? nocte q. vestra

Dira per-
tenta in
procos.

Cooperiuntur capitāque faciēsque, infraque genua.

Ululatus

Ululatus autem increbuit, lacrymantur autem genæ.
Sanguine autem fluibiles parietes pulchræque mediæ.
Umbris verò plenum vestibulum, plena verò & aula
Euntibus in Erebum sub tenebras. Sol autem

9 Ex cœlo perijt, mala autem incessit caligo.

Sic dixit : hi autem omnes in ipso suaviter riserunt.

His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere,

Desipit hospes nuper aliunde veniens.

Sed ipsum statim domo emittite foras

10 In forum ire: quoniam hæc nocti assimilat.

Hunc autem rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,

Eurymache non te jussi mihi comites dare.

Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,

Et mens in pectoribus facta, neque indecens.

15 His exibo foras, quoniam intelligo malum vobis

Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neque evitabit

Procorum, qui in domo divini Vlyssis

Viros injurijs afficientes injusta operamini.

Sic loquutus, exivit ædibus benè habitatis.

20 Ivit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.

Proci autem igitur omnes inter se aspicientes

Telemachum irritabant supra hospites ridentes.

Sic autem aliquis dixit juvenum superborum,

Telemache, non te pejor hospitem exceptor alius.

25 Qualem quidem aliquem hunc habes famelicum erratorem

Panis & vini indigentem, neque operum

Scientem, neque fortitudinis, sed vanæ pondus terræ,

Alius autem rursus aliquis hic surrexit divinare:

Sed si jam persuadeberis, quod multo utilius erit,

30 Hos hospites in navī multi-juga coniectos

In Siculos mittemus, unde quidem promeritum inveniat.

Sic dixerunt proci, hic autem non curavit verba :

Sed tacitè patrem aspiciebat expectans semper

Quando jam procis impudentibus manus immitterat.

35 Hæc vero in contrarium posita perpulchra sede

Filia Icarij prudens Penelope,

Virorum in domibus uniuscujusque verbum audiebat.

Prandium

Οἰμωγὴ ᾗ δίδησι, διδάκρυωται ᾗ παρφαί.
 Αἶματι δ' ἱρράδαται θώρα καλαί τε μασσόμεναι.
 Εἰδῶλόν ᾗ πλοῖον ὠρεθυσεν· πλοῖόν ᾗ καὶ αὐλή,
 Ἰερῶν ἱερῶς δὲ ὑπὸ ζυγόν. * ἡελίος ᾗ

χ. ἡλι
 5 ἔς τε

Οὐρανῷ ἐξαπτόλῳ, κακὴ δ' ἐπιδιδραμὴ ἀχλὺς.

Ὡς ἴφαιδ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐκ αὐτῆς ἡδὺ γάλασσον.

Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβη παῖς ἦρχ' ἀγροῦεναι,

Αφραίνει ξείνος νῆον ἀλλοθεν εἰληλυθώς.

Ἀλλὰ μιν αἰψὰ νῆον δόμου ἐκπίμψαοσι θύραζε

Εἰς ἀγροῦν ἔρχατο· ἐπεὶ παῖδες νυκτὶ ἴσκει.

10

Τὸν δ' αὖτε ὤρεσιν ἐπιθροῦν Θεοκλῆμιν θεοφθίς,

Εὐρύμαχ' ὅπ' σ' αἶμα ἔμυθ' πομπῆας ἐπαίνει.

Εἰσὶ μοι ὀφθαλμοῖσι καὶ ἄσπερ καὶ πόδες ἄμφω,

Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμῶρος ἔδην ἀφικέσθαι.

15

Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νόον κακὸν ὕμμεν

Εργάμενοι, τό κεν ἔπεσ' ὑπεφύγει· ἔδ' ἀλείψω

Μνηστῆρων, οἱ δὲ μοι κατ' ἀντήθις Ὀδυσῆος

Αἰετας ὑβρίζοντες ἀπαύδαλα μηχανάσασθαι.

Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δέ μιν εὖ ναιεταόντων.

Ἰκίτο δ' εἰς Πείραμον ὃ μιν ὤρεφρον ὑπὲρδικο.

20

Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες εἰς ἀλλήλους ὀρώωντες,

Τηλέμαχον ἐρίθιζον, ἐπὶ ξείνοισι γαλόωντες.

Ὡδὲ δὲ περ εἰπὼς νῆον ὑπερλώροισιντων,

Τηλέμαχ' ὅπ' περ σείοι κακὸν ξεινώπιδος ἄλλος.

25

Οἷον μὲν πινὰ πῦρ ἔχρει ἐπίμαστι ἀλήτῳ,

Σήτε καὶ οἶνος κερσημῶν· ἔδ' ἐπ' ἔργων

Εμπαιγνόν, ἔδ' ἐβίης, ἀλλ' αὐτὸς ἄχθος ἀνέχεσθαι.

Ἀλλος δ' αὖτε περ ἔτος ἀνίστη μηχανεύεσθαι.

Ἀλλ' * εἰ μοι κείνοιο, τό κεν πολὺν ἀέροισιν εἴη.

χ. εἰ δὲ
 30 π
 πείθοιο,

Τοὺς ξείνους ἐν νηὶ πολυκληϊδὶ βαλόντες

Ες Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθι κί τοι ἄξιοι ἄλφοι.

Ὡς ἴφασον μνηστῆρες, ὃ δ' ἔκ ἐμπαύριτο μυθῶν

Ἀλλ' ἀκίον πατέρω ὤρεσθαι δέκετο, δέγμενος αἰεὶ

Ὀκπότῃ δὲ μνηστῆρσιν ἀναιδίστι χεῖρας ἐφίησεν.

35

Ἡ δ' ἡγεμένησιν ἡμερῇ παλαιήλαα δέφρον

Κερὴ Ἰφαιόιο παρὶφρον Πρωτόπεια,

Αἰδρωτὶ ἐν μεγάροισιν ἐπὶ μῦθον ἄκου.

28. 20. γελ- Δεῖπνον μὲρ γὰρ τοῖ γὰ * γελῶντες πετύχοντο
 σωντες. Ἡ δὲ τε καὶ ῥήμοις, ἐπεὶ μάλα πόλ' ἱέρυσαν
 Δόρυ που δ' ἐκ αἶ πῶς ἀχαλίστην ἄλλο γαίνοντο,
 Οἷον δὲ τίχ' ἔμελλε Θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
 5. Θησίμηναι ὥστεργι γὰρ ἀφ' ἧς μηχανόωντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

10. Πλωιόπη τῇ τείνοντο τὸ τέξον ἐμυλογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον.
 Οδυσσεύς ἢ Εὐμαίῳ, καὶ Φιλοτίμῃ ἐντελόμενος παρὶ τῶν
 θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίχεται τὸ βέλος ἀφ' τῶν πολέ-
 κων, ἀλλὰ τείναι τὸ τέξον μὴ διωκόμενος.

Α Λ Λ Η.

Φί ἢ βίον ὥσπερ ἦσιν αἶθλον Πλωιόπείῃ.

15. Τῇ δ' αἶρ' ἐπὶ φρεσὶ ἦκε γὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Κέρε ἱκαρόιο παρὶ φρεσὶ Πλωιόπείῃ.
 Τὸ τέξον μενηστέρων ἥμῃ πολλὸν τι σίδηρον
 Ἐν μεγάροισιν Οδυσῆϊ, αἶθλια, καὶ φόνε ἀρχῶν.
 Κλίμακα δ' ἐψηλὴν ὥσπερ ἐβόησεν οἷο δὲ μοῖο
 Εἴλετο ἢ κληῖδ' ἐνκαμπία χερὶ παχείῃ
 20. 20. Καλλῶ, * χαλκείῳ, κωπή δ' ἐλίσσαντο ἐπὶ πῆν
 20. 20. Βῆ δ' ἔμηναι γαλαμῶνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 20. 20. Εἶχοντο. ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἀνάκτορος,
 Χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
 ἔνθα ἢ τέξον ἔκειτο παλίντρονον, ἡ δὲ Φαριεῖη
 25. Ἰόδωρος, πολλοὶ δ' ἴσαντο σπένοντες οἷον
 Δῶρα πῶς οἱ ξείνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχεύσας
 Ἰφίτος Εἰρυπιδῆς, ἐπείκελος ἀνάντοισι.
 Τῷ δ' ἐν Μεισώλῃ ξυμβλήτην ἀκλήλοισιν,
 Οἶκον ἐν Ορπιλόχοιο παρὶ φρεσὶ ἦτο Οδυσ.
 20. 30. Ἠλθε μὲν γὰρ οἷος τὸ βῆ οἱ πᾶς δῆμος * ὅφειλε.
 20. 30. ὅφειλε. Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεισώλοιο ἀνδρες ἄγοντο.

Prandium quidem enim ridentes parabant,
 Suavitérque & placidè, postquam valdè multa comederant :
 Cœna autem non aliquo modo ingrator alia fieret,
 Qualem jam citò cogitavit Dea & fortis vir.
 Ponere, priores enim indecentia operantur.

ARGUMENTUM VIGESIMI-PRIMI LIBRI ODYSSEÆ.

Penelope ei qui tetendisset arcum, pollicetur suiipſus
 nuptias. Ulyſſes autem Eumæo, & Philœtio datis de
 januarum custodia mandatis, ipſe dimiſit ſagittam per 10
 annulos, nec ullus alius arcum tendere potuit.

ALIUD.

Φ, autem arcuum proponit certamen Penelope.

Ipsi autem in mentibus poſuit Dea cœſia Minerva
 Filiz Icarij prudenti Penelopæ,
 Arcum procis ponere albûmque ferrum,
 In domibus Vlyſſis certamina, & cœdis principium.
 Scalam autem altam aſcendit ſui cubiculi
 Accepit autem clavem benè flexam manu forti
 Pulchram, æream manubrium autem eboris inerat.
 Perrexir autem ire ad thalamum cum ancillis mulieribus,
 Ultimum, illic autem ei theſauri jacebant regis,
 Æſque aurûmque, multi laboriſque ferrum.
 Ibi autem arcus jacebat reflexus & pharetra
 Sagittifera, multæ autem inerant ſuſpirioſæ ſagittæ,
 Dona, quæ ei hoſpes Lacedæmone dedit obvians
 Iphytus Eurytides ſimilis immortalibus.
 Hi autem in Meſſena obviaverunt ad invicem.
 Domo in Ortilochi bellicoſi, certè Ulyſſes
 Ivit ad debitum, quod ei omnis populus debebat.
 Oves enim ex Ithaca Meſſenij viri extulerant.

15
 Penelope
 per procia
 certamē
 proponit

20

De arcu
 Vlyſſia.

25

Iphitus
 Euryti-
 des.

30

Navibus

Navibus multi-jugis trecentas, & pastores.

Horum gratia legationem multam viam venit Ulysses
Adolescens cum esset : præmisit enim pater alijque senes.

Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant

5 Duodecim foeminae, post autem mulæ patientes operum.

Quæ jam ei & postea cædes & præda factæ sunt,

Postquam jam Jovis filium pervenit magnanimum

Hercules proditor hospitij. Virum Herculem magnorum scientem operum,

Qui ipsum hospes cum esset interfecit propè domum

10 Miser, neque deorum vocem veritus neque mensam

Illam quam ei apposuit, postea autem occidit & ipsum.

Equas autem ipse tenuit fortes unguibus in ædibus,

Quas quærens Vlyssi obvius fuit, dedit autem arcum,

Quem antea quidam portabat magnus Eurytus, at hic filio,

15 Reliquit moriens in ædibus altis.

Huic Vlysses ensẽ acutum, & fortem lanceam dedit.

Principium hospitalitatis dolorosæ, neque in mensa

Cogniti sunt inter se, antè enim Jovis filius interfecit

Iphitum Eurytidem similem immortalibus,

20 Qui ei arcum dedit hunc autem nunquam divinus Vlysses

Proficiscens ad bellum nigris in navibus

Portavit, sed ipsius memoria hospitis dilecti

Jacebat in ædibus, portabat autem sua in terra.

Hæc autè quando jã thalamũ hunc pervenit divina mulierũ,

25 Pavimentũque quernum ascendit, quod quondam faber

Polivit scienter, & ad perpendiculum direxit,

Ibidem autè limina aptavit, januas autè imposuit splendidas

Statim hæc lorũ velociter absolvit annuli,

In autem clavem immisit, januarum abscidit lora

30 E regione intendens: hæc autem resonaverunt velut taurus

Pascens prato, tantum sonaverunt pulchræ portæ

Percussæ clavi, apertæ sunt autem ei citò.

Hæc autem in alra tabulata ivit, illic autem capsæ

Stabant, in quidam his odoriferæ vestes jacebant.

35 Hinc extensa à clavo accepit arcum.

Cum ipsa pharetra, quæ ei adiacebat lucida.

Sedens autem illic dilectis in genibus ponens.

Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριημέσσι ἤδ' ἐνομήσας.
 Τῶν ἑκ' ἐξισίαν πηχλὴν ὁδὸν ἤλθιν Οδυσ.
 Παιδνὸς ἰὼν πατρὶ γῶ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἰφίτη αὖθ' ἱκπυς διζήμερος αἶ οἱ ὄλοντο,
 Δώδεκα δ' ἄλφαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι παλαιεργῶι,
 Αἰδὴ οἱ κ' ἐπὶ τα φόνος κ' μεῖρα γίνοντο,
 Ἐπειδὴ δῖος ἦν ἀφίκετο κρατερὸς θυμῷ
 Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάρων ἐπίτορος ἔργων,
 Ος μιν ξείνοιον ἰόντα κατέκτανεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ.
 Σχέτλιος, ἔδ' ἱεῶν ὅππῃ δόσσατ', ἔδ' ἐτρέπιζαν
 Τῷ δ' ἰοὶ παῖς ἔηκεν' ἔπειτα ἦ πέφινε κ' αὐτὸν.
 Ἰκπολς δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι,
 Τὰς ἐριῶν Οδυσσῆϊ ζυγίω τετο δῶκε ἦ τέξον,
 Τὸ περὶν μὲρ ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτ', αὐτὰρ ὁ * παῖδ'
 Κάλλιπ' ἀπαθήσκει ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 Τῷ δ' Οδυσσεὺς ξίφος ὄξυ κ' ἄλκιμον ἔχας ἔδωκεν,
 Λοχλὴν ξεινοσυῆς παροσκηδῆος. ἔδ' ἐτραπίζη
 Γνώτῳ * ἀλλήλων περὶν γῶ Διὸς ἦος ἐπιφιν
 Ἰφίτην Εὐρυπύδῳ, ἐπιείκλειον ἀγαυόταισιν,
 Ος οἱ τόξον ἔδωκε, τὸ δ' ἔπυτε δῖος Οδυσ.
 Ερχόμενος πόλεμόνδε μελαιναίων ἐπὶ νηῶν
 Ἡεῖτ', ἀλλ' αὐτῷ μιῆμα ξείνοιο φίλοιο
 Κίσκετ' ἐνὶ μεγάροισι. Φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ γέλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Οὐδὲν τε δρῆνον παροσκήσατο, τὸν ποτι τέκτων
 Ξέσσειν ἐπισταμύως, κ' ἐπὶ σταθμῷ ἴθωιν,
 Ἐν ᾧ σταθμοῦς ἄρσι, θύρας δ' ἐπέστηκε Φαειῶς.
 Αὐτὴ κ' ἄρ' ἢ γ' ἰμάινται θῶς ἀπίλυσσι * κερώνη,
 Ἐν ᾧ κληῖδ' ἦκε, θυρεῶν δ' ἀνέκπλεν ὀχλῆας
 Ἀντα πτυσκοειρή. καὶ δ' ἀνέδραχν ἔντε ζαῦρος
 Βοοκόμῳ λειμῶνι. τίς ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 Πληγέτω κληῖδι, πεζέσθῃσιν δὲ οἱ ὤκη.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς ζωίδος βῆ, ἔνθα ἦ χηλοὶ
 Ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεια εἴματα κέκτο.
 Εἴθεν ὀρεξαμένη δαπὶ πασσάλῃ αἶνυτο τόξον
 Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ παύειτο Φαειῶς.
 Ἐζομένη ἦ * κατ' αὐτῇ φίλοις ἐπὶ θωύασι θείσσι,

5

10

27. Τῷ
ἦ οἱ28. παῖ
15 δις28. ἀλ-
ληλῶ.
20

25

28. κῶ-
ρώνης.
30

35

28. κα-
ταῦδε

- Κλαίει μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρει τῆξον ἄνακτες.
 Ἡ δ' ἔπει' οὐὶ περφθῇ πολυδακρύτιο γόοιο,
 Βῆ ῥ' ἱρῆμαι μίγχεσθ' ἰδέ μ' ἡ μνηστῆρας ἀγανύς,
 Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντοισι, ἠδὲ φαρέτρελλοι
- 5 Ἰοδόχῳ· πολλοὶ δ' ἔϊσαν σπείοντες οἶσι.
 Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀφίπολοι φέρον ὄϊκτον, ἔνθα σίδηρος
 Κεῖτο πολὺς κ' χαλκός, αἶθλια τοῖο ἄνακτες.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Στῆ ῥὰ ὡς εὖ σκευὴν τέλει· πύκν' ποιητοῖο.
- 10 Ἀντα παρέκων χορμὴν λιωδρῶν κρήδεμνα·
 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεινὴ ἐκάτερε περὶ στή.
 Αὐπὶ καὶ ἡ μνηστῆρας μετηύδα, κ' φάτο μῦθον,
 Κέκλυτέ μιν μνηστῆρας ἀγνώορις, οἱ τὸδ' ἐδῶκα
 Ἐχράϊτ' ἰοδίεμν' κ' πιέμεν ἱμερῆσι αἰεὶ
- 15 Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον, ἐδὲ πιν' ἄλλῳ
 Μύθε ποιήσας ἐπιχεσίην ἰδυάσθαι,
 Ἀλλ' ἐμὶ ἱμέροισι γῆμαι θιάζῃσι γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες, ἔπει' ἰδὲ φαίνεται αἶθλον,
 Θῆτω γὰρ μέγα τίξον Οὐδῶσθ' ἰεῖοιο·
- 20 Ὅς δ' ἐκεῖ ρήϊατ' ἐνταῦθα βίον ἐν παλάμῃσιν,
 Καὶ διοίστησιν πελέκων δυοκρίδεσσιν πάντων,
 Τῶ κεν ἄμ' ἑσποίμεν, γασφισαμένη τὸδ' ἐδῶκα
 Κερειδίοι, μάλα χαλόν, ἐνὶ πλοῖσι βίοτιοι,
 Τὲ ποτε μεμνήσας οἴομαι ἐν ὧς ὀνείρεσθαι.
- 25 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' Εὐμαῖον ἀνάγει δῖος ὑφ' ὀφθαλμοῖν
 Τόξον μνηστῆρας ἡμέρην πολλοῖν τε σίδηρον.
 Δακρύσας δ' Εὐμαῖον ἔδιδετο, κ' κατήνηκιν.
 Κλαίει ἡ βυκόλος ἄλλοθ', ἔπει' ἰδὲ τῶν ἄνακτες.
 Ἀντίοθ' δ' ἐνείπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
- 30 Νήπιοι ἀρροῶμαι, ἐφημέρια φρονέοντες,
 Ἀδελοὶ, πῶς δαίμων κατέβητο ἠδὲ γυναικὶ
 Ὀμοῖον ἐν στήθεσιν ὀρένεται; ἢ τι καὶ ἄλλως
 Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἔπει' ὅλως ἀνγίττω.
 Ἀλλ' ἀκίον δαίνυσθε κρηττόμενοι, ἢ ἐθ' ἄρα
- 35 Κλαίεται ἐξελθόντι, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντι,
 Μνηστῆρας αἶθλον ἀάατον· ὅ γ' οἶω
 Ρηϊδίας τὸδ' ἔξον ἔξοον ἐνταῦθα.

Flebat valdè stridulè, excepit autem arcum regis.

Hæc a. postquam igitur satiata est multarū lacrymarū luctu,

Perrexit autem ire domum ad procos superbos

Arcum tenens in manus reflexum & pharetram

Sagittiferam, multæ autem inerant suspiciosæ sagittæ: §

Hæc autem cum ancillæ portabant arcam, ubi ferrum

Jacebat multum & æs, certamina regis.

Hæc autem quando jam procos pervenit divina mulierum,

Stetit apud limen domus benefactæ,

Contra genas tenens tenues vittas: 10

Ancilla autem ei utrinque astitit.

Statim autem procis loquuta est, & dixit verbum,

Audite proci superbi, qui hanc domum

Infesti ingruitis ad comedendū & bibendum assiduè semper

Viro abeunte multo tempore, neque aliquam aliam

Verbi facere continentiam potuistis,

Sed me cupientes ducere & ponere uxorem.

Sed agite proci, quoniam hoc apparet certamen.

Ponam enim magnum arcum Ulyssi divini:

Quicumque autem facillimè extendet arcum in manibus, 20

Et persagittabit annulos duodecim omnes,

Hunc simul sequar ubi me subduxero ab hac domo,

Quam invenis colui, pulchra, plena facultatum,

Cujus aliquando (me) recordaturam puto etiam in somnio:

Sic dixit, & Eumæum jussit subulcum 25

Arcum procis ponere, albūque ferrum.

Lacrymans autem Eumæus suscepit & deposuit,

Flevit autem bubulcus seorsim, postquam vidit arcum regis.

Antinous autē increpavit, verbūque, dixit, denominavitque.

Stulti rustici, quotidiana cogitantes, 30

Ah miseri cur lacrymas defunditis, & mulieri

Animum in pectoribus movetis? cui aliter

Jacet in doloribus animus, postquā dilectū perdidit maritū.

Sed tacitè comedite sedentes, vel foras

Flete egressi, hîc arcubus relictis

Procis certamen difficile: non enim puto

Facilè hunc arcum politum tendi.

Penele-
pe de-
pernit
Ulyssis
arma,

15
certami-
ni pro-
corum:

35
Arcus
Ulyssis:

Non enim aliquis adest talis vir in his omnibus,
 Qualis Vlysses fuit, ego autem ipsum ipse vidi,
 (Etenim memor sum) puer autem infans eram.
 Sic dixit, huic autem igitur animus in pectoribus sperabat

5 Arcum tendere, per sagittaræque ferrum.

Certè sagittam primus gustare debebat
 Ex manibus Vlyssis strenui, quem tunc inhonorabat
 Sedens in domo, quoniam movebat omnes socios.
 His autem & dixit sacra vis Telemachi,

10 O amici certè valdè me Jupiter dementè fecit Saturnius.

Mater quidem mihi dicit dilecta prudens quamvis sit,
 Alium simul sequi, relicta hac domo.
 At ego rideo & delector infano animo.

Sed agite proci, quoniam hoc apparuit certamen,

15 Qualis nunc non est mulier in Achaica terra,

Neque Pyli sacrae, neque Argi, neque Mycenæ,

Neque ipsius Ithacæ, neque Epyri nigræ.

Et autem ipsi hoc scitis, quid opus habeam matris laude?

Sed agite, non excusationibus (rem) trahite, neque arcus

20 Diu abducimini tensione, ut videamus (qui sitis)

Ipse verò ego hunc arcum experiar,

Si autem tendam per sagittaræque ferrum.

Non mihi dolenti has domos veneranda mater

Linet cum alio profecta, quod ego retro relictus sum,

25 Solus jam patris certamina pulchra accipere.

Telemachus
 experitur
 vires suas
 arcu.

Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum,

Rectus ex perrectus: ensen vero acutum deposuit humeris.

Prius quidem annulos statuit vallo perfosso

Omnibus uno longo, & ad lineam direxit,

30 Circū autem terrā induxit, stupor autē cepit omnes videntes

Sic benè ornatè statuit, antea autem nunquam vidit.

Stetit autem in pavementum jens & arcum tentavit.

Ter quidem ipsum appropinquavit trahere promptus.

Ter autem remisit potentiam, sperans hoc animo

35 Nervum tendere, per sagittaræque ferrum.

Et jam tetendisset vi quartum attrahens,

Sed Ulysses annuit, & tenuit cupientem.

Οὐ γάρ πῃς κτ' ἱεὺς ἀνὴρ ἐν ἱεῦσι παῖσιν
Οἷοι Οδυσσεύς ἔσκεν, ἐγὼ δὲ μιν αὐτὸς ὅπως παῖς
(Καὶ γὰρ μνήμων εἰμι) παῖς δ' ἐπὶ νήπιον ἦα.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρ' αὖθις θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι βέβηκε

Νευρὼ ἐντανύσειν, διοῖσυσσιν τε σιδήρεω.

Ἡ τοὶ αἰεὶ γὰρ πρῶτος γαστήρ' ἔμελλεν

Ἐκ χειρῶν Οδυσσῆος ἀμύμονος, * ἐν περ' ἀτίμῳ

Ἡδύμῳ ἐν * μετάρῳ, ἐπὶ δ' ἄρ' οὖν πάντας ἐπαίρουσ.

Τοῖσι ἧ καὶ μετίειφ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχου,

Ὡ πόποι ἦ μάλα μιν Ζεὺς ἄφρονι θυῖσι Κρονίων,

Μήτηρ μὲν μοι Φησὶ Φίλη, πινυτή περ' εὔστα,

Ἀλλὰ ἀμ' ἐψιαῖ, ἰοσφισαμένη τὸδε δῶμα·

Αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ λόαν καὶ τίρπομαι ἄφρονι θυμῷ.

Ἀλλ' ἄγε τι μενησῆρες, ἵπαι τὸδε φαίνεται αἰθέλον,

Ὀῖον γὰρ ἐπὶ γυνὴ κατ' Ἀχαιῶν γαῖαν.

Οὐπὶ Πύλῃ ἱερῆς, ἔτ' Ἀργεῖον, ἔτε Μυκλήνης,

Οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης, ἔτ' Ἡπείρου μελαίνης.

Καὶ δ' αὐτοὶ τὸδε γ' ἴτε, τί με χρὴ μετιέρος αἴνῃ;

Ἀλλ' ἄγε μὴ μωώησι παρέλκεται, * μὴ δ' ἐπὶ τίξῃ

Δηρὸν δαπνέω παῖδι τανυστόν, ὅφρα ἰδωμῷ.

Καὶ δὲ κιν αὐτὸς ἐγὼ τῇ τόξῃ περὶ σάκεα μιν.

Εἰ δὲ κιν ἐντανύσω, διοῖσυσσιν τε σιδήρεω,

Οὐκέ μοι ἀχινυμένη τὰδε δῶμαται πότνια μήτηρ.

Λήπει ἄμ' ἄλκω ἱεῖσ', ὅτ' ἐγὼ καὶ ἱπποῖδε λιποίμεν,

Οἷός τ' ἤδη πατρὸς αἰθέλια καλὴ ἀνέλεαῖ.

Ἡ, καὶ ἄψ' ὄμωϊν χλαῖνας θήτο φοινικέσσας,

Ὀρθὸς ἀναιΐδας· δαπὶ δ' ἐξίφ' ὄξυ θήτο ὤμων.

Πρῶτον μὲν πελίκας σῆσιν, ἄφ' ἑκάστων ἐρύξας

Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ σταθμῷ ἰθυστήν.

Ἀμφὶ δ' ἧ γαῖαν ἱεῖται. τίφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας

Ὡς εὐχόμενος σῆσε. παῖρος δ' ἔκ παπῶτ' ὁπώπει.

Στῆ δ' ἄρ' ἐὼς ὠδὸν ἰών, καὶ τόξῃ περὶ ἦεν.

Τεῖς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεια δ' ἄρ' αἰνῶν,

Τεῖς δ' ἐμετῆκε βίης, ἐπιστολὴν δ' ἔθηκε θυμῷ,

Νευρὼ ἐντανύσειν, διοῖσυσσιν τε σιδήρεω.

Καὶ νῦν κε δὴ β' ἐπείνοσσε βίην τὸ τίπετον ἀνέλεον,

Ἀλλ' Οδυσσεὺς αἰεῖται, καὶ ἔρχεται ἱεμῶν περ'.

92.

Νε-

ρὼ τ'

ἐστ. 92.

δὲ περ'

10 92.

μετάρ-

ρος,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

92,

Τοῖς δ' αὖτις μετίειφ' ἰσρὴ ἰς Τηλεμάχοιο,

28 ἦ καὶ ὦ πόποι, * ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἴσθμαι καὶ ἄκυες,

Ἡε νῶπρός εἰμι, καὶ ἔγω χερσὶ πέποιθα

29 ἀπ' Ἀνδρ' * ἀπαμεινῶδ', ὅτε πρὸς πρὸς χαλεπήνῃ.

αὐτὸς ὧς Ἀλλ' ἄγεθ', οἷσσι' ἰμεῖο βίη * παρ' ὅστις ἐσθ' ἴσθαι,

γαῶσαι Τόξω πειρήσασθαι, καὶ ἐκτελέωμεν ἄβλοον.

30 πο- Ὡς εἰπὼν, τόξοι μὲν δ' ἀπὸ τοῦ ἦτορ χαμῶδες,

λὺ φέρε Κλίναις κρηστῇσιν ἐϋξίστης (καὶ δέσσιν).

περὶ Αὐτῶ δ' ὦκύ βέλος καλὴ παρ' ὅστις κλίνει κρηώνῃ.

10 Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνῳ ἔστην αἰετή.

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοῦ μετῴη Εὐπέηθε υἱός,

Ὀρυσὶν ἐξείης ἐπιδίδεα πάντες ἐπαῖροι,

Ἀρξέμενοι τῷ χώρῳ ὅθεν τέσθ' οἶνοχαυέει

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοῦ, τοῖσιν δ' ἐπὶ λῶδαν μεῖστος.

15 Ἀφώδης ἦ πρῶτ' αἰετῶτο Οἶνοπος υἱός,

Ὀσφι θυσοκόμῳ ἴσθαι πρὸς κοητῇσιν ἦ καλὸν

Ἰξε μυροῖστας αἰεῖ· ἀπατάλῃαι δ' οἱ οἶον

Εχθροὺς ἔπαν, πᾶσι ἦ νημέσσε μνηστῆραςιν.

Ὡς ῥα τότε πρῶτος τόξον λαβὼν καὶ βέλος ὦκύ.

20 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ὕδν' ἰών, καὶ τίξω πειρήσειν.

Οὐδέ μιν εἰ παύσει· πρὶν γὰρ καί μιν χεῖρας ἀνέλκω,

Ἀτρεΐπτης, ἀπαλάς· μὲν ἦ μνηστῆραςιν ἔειπεν.

Ὡ φίλοι, ἐμὲ ἐγὼ παύσω· λαβῶνται ἦ καὶ ἄλλος.

Πολλοὺς γὰρ τότε ἔξον ἀρετῆας καταδήσει

25 Θυμῷ καὶ ψυχῷ. ἐπεὶ καὶ πολὺ φέροισιν ἐπὶ

Τεθναίνω, ἢ ζῶοντας ἀμαρτεῖν ἔθ' ἐκ' αἰεῖ

Εὐθ' ἀδ' ὀμιλέωμεν ποπιδέμενοι ἡμεῖς πάντα.

Νῦν μὲν πρὸς καὶ ἔλπειτ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μνηστῆραςιν

Γῆμας Πηλεϊόπειαν Ὀδυσσῆα πρὸς ἀρετῇσιν.

30 Αὐτὰρ ἐπὶ λῶ τίξω πειρήσεται, ἠδὲ ἰδῆται,

Ἀλλ' ὡς δὴ πρὶν ἔπειτα Ἀχαιῶδων ἐν πέσλων

Μνάσθω ἐδδνοῖσιν διζήτωρ· ἠδὲ καὶ ἔπειτα

Γῆμας ὅς κεν παύσειτ' ὅσθι καὶ μέσσι μιν ἔλθοι.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ δ' ἀπὸ τοῦ ἔξον ἔστηκε,

35 Κλῶας κρηστῇσιν ἐϋξίστης (καὶ δέσσιν).

Αὐτῶ δ' ὦκύ βέλος καλὴ παρ' ὅστις κλίνει κρηώνῃ.

Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνῳ ἔστην αἰετή.

His autem rursus locutus est magna vis Telemachi ;

O amici vel & postea malusque ero & impotens ;

Vel junior sum , & nondum manibus confusus sum

Virum expellere , quando aliquis prior molestus sit.

Sed agite , qui me vi multo potentiores estis

Arcum tentate , & perficiamus certamen.

Sic locutus , arcum quidem à se posuit humum ,

Acclinatum , conglutinatis politis tabulis.

Illic autem citum telum pulchro acclinavit capiti.

Retrò autem iterum desedit in sede unde surrexerat.

His autem Antinous locutus est Eupithei filius ,

Movemini ordinatim à parte dextra omnes socij

Initio facto à loco unde vinum ministrat (aliquis)

Sic dixit Antinous , his autem placuit sermo.

Liodes autem primus surrexit Oenopis filius ,

Qui ipsis vates fuit , apud autem crateram pulchrum

Sedebat semotissimus semper : stoliditates autem ei soli

Inimicæ erant , omnibus autem succensebat procis ,

Qui tunc primus arcum accepit & telum velox :

Stetit autem in pavementum jens & arcum tentabat.

Neq; ipsū intendit , prius enim fatigavit manus sursum trahens

Haud tritas , teneras , ad procos verò dixit :

O amici , non quidem ego intendo , capiat autem & alius.

Multos enim hic arcus optimos privabit

Animo & anima , quoniam multo melius est

Mori quàm vivos aberrare , cujus gratia semper

Hic frequentamus expectantes dies omnes.

Nunc quidem aliquis & sperat in mentibus & cogitat

Ducere Penelopen Ulyssis uxorem.

At postquam arcum tentaverit , & viderit ,

Aliam jam aliquam postea Græcarum bene indutarum

Petat uxorem dotibus quærens , hæc autem postea

Nubat ei qui plurima det , & fortunatus veniat.

Sic dixit , & à se arcum posuit

Acclinatum conglutinatis polixis tabulis ,

Illic autem citam sagittam pulchræ , acclinavit cornici :

Retrò autem iterum desedit in sede unde surrexerat.

5

10

15

Liodes
arcum

20

tendere
nequit.

25

30

35

Anti-

Antinous autē increpavit, verbūmq; dixit denominavitque,
 Liodes, quate te verbum fugit septum dentium,
 Gravēque molestūque? irascor autem audiens,
 Si jam hic arcus optimos privabit

- 5 Animo & anima: quoniam non potes tu intendere,
 Non enim te talem genuit bona mater
 Qualem & tensorem arcūsque esse & sagittarum:
 Sed alij extendent fortē proci inclyti.

- Sic dixit: & iussit Melanthium custodem caprarum,
 10 Agē ignem accende in domibus Melanthie,
 Apud autem pone sedēque magnam & pelles in ipsa.
 Effer autem pinguedinis magnam massam quæ intus est,
 Ut juvenes calefacientes inungentes unctiōe
 Arcum tentemus, & perficiamus certamen.

- 15 Sic dixit: hic autē statim accendit Melanthiū magnū ignē
 Apud autem portans sedem posuit & pelles in ipsa,
 Ex autem pinguedine tulit magnam massam intus existente,
 Ea juvenes calefacientes tentarunt: neque poterant
 Tendere, multum enim roboris indigentes erant.

Proci
 viribus

- 20 Antinous autem abstinēbat, & Eurymachus divinus
 Principes procorum, virtute autem erant valde optimi.
 Ili autem ex domo iverunt secuti simul ambo

Impares
 arcui ten
 dendo.

- Bubulcus & subulcus Vlyssis divini,
 Ipse autem post hos domo exivit divus Vlysses.

- 25 Sed quando jam extra januas fuerunt & aulam,
 Locutus ipsos verbis affatus est suavis,

Bubulce, & tu subulce verbum aliquod dicam,
 Nunquid ipse celem? dicere autem me animus jubet.
 Quales estis Vlyssis auxiliari, sicunde veniat

- 30 Sic valdē derepentē, & aliquis. Deus ipsum ferat?
 Nunquid & procis auxiliaremini? an Vlyssi?
 Dicite quomodo vos cor animūque jubet.

- Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir,
 Jupiter pater utinam enim hoc perficias desiderium,
 35 Utinam veniat quidem ille vir, ducat autem Deus,
 Cognosceres qualis mea potentia, & manus sequerentur.
 Sic autem similiter Eumæus supplicavit omnibus Dijs

Redire

Αντίστας δ' ἐνὶ πτόλιν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζε,
 Λαῶνες, ποῖον σὲ ἔπος φύγαν Ἰρκος ὀδόντων,
 Διόεντ' ἀργαλίοι τε, τιμισσώμας δὲ τ' αἰχρύναι,
 Εἰ δὴ τῷτο γὰρ τόξον ἀεὶ σῆας κερκιδήσει

Θυμῷ κ' ψυχῇ· ἐπεὶ ἂν διώσεται σὺ ταυνύσας.
 Οὐ γάρ τοι σὲ γὰρ ποῖον ἔγείνατο πότνια μήτηρ
 Οἷόν τοι ῥυτῆρας βίβ' τ' ἔδμεν κ' οἰσάν·
 Ἀλλ' ἄλλοι * ταυνύσουσι τάχα μνηστῆρας ἀθανοί.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνδιον αἰπόλον αἰχρύν,

Ἀρχε * δὴ πῦρ κείον ἐνὶ μίγανσι Μελαιόφει,
 Πάρ ῃ πίθει διφρεσὶν τι μίγαν κ' κῶας ἐκ' αὐτῷ,
 Ἐκ ῃ σέατος ἔεικε μίγαν τροχὸν ἔδδ' ἰόντ*,
 Οφθαλμοὶ γὰρ λαμπροί, ἐπιχειρόντες ἀλοιφῇ,
 Τόξ * περὶ μέμειδα, κ' ἐκτελέσμεν ἄϊθλον.

Ὡς φάτο· ὃ δ' αἰψ' ἀνέκαμ' Μελάνδιον ἀκρόματον πῦρ.
 Πάρ ῃ φέρον διφρεσὶν γῆκεν κ' κῶας ἐκ' αὐτῷ,
 Ἐκ ῃ σέατ* ἔεικε μίγαν τροχὸν ἔδδ' ἰόντας,
 Τῷ ῥα νότοι γὰρ λαμπροί, ἐκπερῶντ', ὃ δ' ἰδιώωντο.
 Ἐνταυύσας, πολλὸν ῃ βίης ἐπιδυνέει ἦτορ.

Ἀντίνο* δ' ἔτ' ἐπέχε κ' Εὐρύμαχος ἱερὸδης,
 Ἀρχὴ μνηστῆρων· ἀρίτῃ δ' ἔπασ' ἔξοχ' ἄρειται.
 Ταῦδ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαστες ἀμ' ἀμφα
 Βαχέλος ἡδὲ συφορβός Οδυσῆ* θείοιο·
 Ἐκ δ' αὐτὸς μὲν βύς δάμου ἤλυθε δῖ* Οδυσ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔπασ' ἡδὲ κ' αὐλῆς,
 Φθιγγέμενός σφ' ἐπίσσι παρθενὴν μελιχίοισι.

Βαχέλι κ' σὺ συφορβὴ, ἔπος τί κε μνηστοκίμην,
 Ἡ αὐτὸς κενύω; φάαξ δὲ με θυμὸς αἰνέγει.
 Ποῖός κ' εἶτ' Οδυσῆϊ ἀμυνάμεν, εἰ ποτὶν ἔλθοι

Ὡδὲ μάλ' ἱεραπίνης, καὶ πῆς Θιός αὐτὸν * ἐνείκη;
 Ἦκεν μνηστῆρας ἀμυνάμεν, ἢ Οδυσῆϊ;
 Εἵπαθ' ὅπως ὑμῖας κερκιδὴ θυμὸς τι κελεύει.

Τὸν δ' αὖτε παρθένη βεῶν ἐπιβαστάλος ἀνῆρ,
 Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ τῷτο τελευτήσας ἐέδωκε,
 Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνῆρ, ἀργάγῃ δὲ ἐδάϊμων,
 Γνοίης γ' οἷα ἐμὴ διώαμις κ' χεῖρες ἵπποται.

Ὡς δ' αὖτως Εὐμαι* ἐπινύχτο πᾶσι ἱεῖσι

5

28. τα-
νύσι10 28.
πῦρ δὴ
κ.28. πει-
15 28-
ῖμιν,
κ' ἐκτε
λίωμεν

20

25

29 28.
ἐνείκη;
Ἡ κεν
μεν. ἀ-
μυνήτ,
25 28.
Ἡ κ' μ

Νοστήσῃ Οδυσῆα πολύφρονα ἶδε δόμοσδε.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γὰ νόον νημερτὶ ἀνίγνω,
 Ἐξαῦτις σφ' ἐπύεσσιν ἀμειβομένοισι περ,
 Ἐνδομῆρ δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ καὶ παλαιὰ μεγέσας.

5 Ἥλυθον εἰσθεῶν ἑταῖοις πατερίδα γαῖαν.
 Γινώσκω δ' ὡς σφῶν ἐλδομένοισιν ἰκάνω
 Οἷοισι δμῶων τῶν δ' ἄλλων ἔτιυ ἀκρυσσε.
 Εὐξάδρην ἐμὲ αὖτις ὑπὸ τρηπῶν οἴκαδ' ἰκίεσθαι.
 Σφῶν δ' ὡς ἔοικε παλαιῶν ἀληθείην καταλέξω.

20 Αἶχ' ὑπ' ἐμοὶ γὰρ Θεὸς * δαμόσση μνηστῆρας ἀγανύς,
 Διὸς υἱὸν ἀμφοτέροισι ἀλόχους, καὶ κλῆματ' ἀπείραστα.
 Οἴκῃα τ' ἐγὼς ἐμείο πτυγμῆρα καὶ μοῖ ἔπειτα
 Τηλεμάχου ἐτέρω τε καὶ γηγῆτατι ἔσθον.
 Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀειφραδὲς ἀλλό πιδίξω.

15 (ΟΦρᾶ με ἐν γνῶτον, πιστῶν ἦτον τ' ἐνὶ θυμῷ)
 Οὐλὴν τέλω ποτὲ με σὺς ἤλασσε λευκῷ ὀδόντι,
 Παρησὶν δ' ἐλθόντα ζυγὴν ἔασιν Αὐτολύκῳ.
 Ως εἰπὼν, βάκτω μεζαλὴς δότιέρχῃεν ἄλῃς.
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἐσιδέτεω, ἐν τ' ἐφράσαντο ἔκαστα.

20 Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Οδυσῆα δαίφρονα χεῖρε βαλόντες,
 Καὶ κυῖον ἀγαπιζόμενοι κεφαλῶν τε καὶ ὤμων.
 Ως δ' αὖτις Οδυσσεὺς κεφαλᾶς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
 Καὶ νύ κ' ἄδυρομένοισιν ἔδν φάσθαι ἡλίοιο,
 Εἰ μὴ Οδυσσεὺς αὐτὸς ἐρέεσκε, φάνησέν τε.

25 Παύσεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδῃται
 Ἐξελθὼν μεζάρῳ, ἀπὲρ εἴπησι καὶ εἶπον.

20 εἰσ- 10
 25 Αἶσ- 10
 30 Αἶσ- 10
 35 Αἶσ- 10
 40 Αἶσ- 10
 45 Αἶσ- 10
 50 Αἶσ- 10
 55 Αἶσ- 10
 60 Αἶσ- 10
 65 Αἶσ- 10
 70 Αἶσ- 10
 75 Αἶσ- 10
 80 Αἶσ- 10
 85 Αἶσ- 10
 90 Αἶσ- 10
 95 Αἶσ- 10
 100 Αἶσ- 10
 105 Αἶσ- 10
 110 Αἶσ- 10
 115 Αἶσ- 10
 120 Αἶσ- 10
 125 Αἶσ- 10
 130 Αἶσ- 10
 135 Αἶσ- 10
 140 Αἶσ- 10
 145 Αἶσ- 10
 150 Αἶσ- 10
 155 Αἶσ- 10
 160 Αἶσ- 10
 165 Αἶσ- 10
 170 Αἶσ- 10
 175 Αἶσ- 10
 180 Αἶσ- 10
 185 Αἶσ- 10
 190 Αἶσ- 10
 195 Αἶσ- 10
 200 Αἶσ- 10
 205 Αἶσ- 10
 210 Αἶσ- 10
 215 Αἶσ- 10
 220 Αἶσ- 10
 225 Αἶσ- 10
 230 Αἶσ- 10
 235 Αἶσ- 10
 240 Αἶσ- 10
 245 Αἶσ- 10
 250 Αἶσ- 10
 255 Αἶσ- 10
 260 Αἶσ- 10
 265 Αἶσ- 10
 270 Αἶσ- 10
 275 Αἶσ- 10
 280 Αἶσ- 10
 285 Αἶσ- 10
 290 Αἶσ- 10
 295 Αἶσ- 10
 300 Αἶσ- 10
 305 Αἶσ- 10
 310 Αἶσ- 10
 315 Αἶσ- 10
 320 Αἶσ- 10
 325 Αἶσ- 10
 330 Αἶσ- 10
 335 Αἶσ- 10
 340 Αἶσ- 10
 345 Αἶσ- 10
 350 Αἶσ- 10
 355 Αἶσ- 10
 360 Αἶσ- 10
 365 Αἶσ- 10
 370 Αἶσ- 10
 375 Αἶσ- 10
 380 Αἶσ- 10
 385 Αἶσ- 10
 390 Αἶσ- 10
 395 Αἶσ- 10
 400 Αἶσ- 10
 405 Αἶσ- 10
 410 Αἶσ- 10
 415 Αἶσ- 10
 420 Αἶσ- 10
 425 Αἶσ- 10
 430 Αἶσ- 10
 435 Αἶσ- 10
 440 Αἶσ- 10
 445 Αἶσ- 10
 450 Αἶσ- 10
 455 Αἶσ- 10
 460 Αἶσ- 10
 465 Αἶσ- 10
 470 Αἶσ- 10
 475 Αἶσ- 10
 480 Αἶσ- 10
 485 Αἶσ- 10
 490 Αἶσ- 10
 495 Αἶσ- 10
 500 Αἶσ- 10
 505 Αἶσ- 10
 510 Αἶσ- 10
 515 Αἶσ- 10
 520 Αἶσ- 10
 525 Αἶσ- 10
 530 Αἶσ- 10
 535 Αἶσ- 10
 540 Αἶσ- 10
 545 Αἶσ- 10
 550 Αἶσ- 10
 555 Αἶσ- 10
 560 Αἶσ- 10
 565 Αἶσ- 10
 570 Αἶσ- 10
 575 Αἶσ- 10
 580 Αἶσ- 10
 585 Αἶσ- 10
 590 Αἶσ- 10
 595 Αἶσ- 10
 600 Αἶσ- 10
 605 Αἶσ- 10
 610 Αἶσ- 10
 615 Αἶσ- 10
 620 Αἶσ- 10
 625 Αἶσ- 10
 630 Αἶσ- 10
 635 Αἶσ- 10
 640 Αἶσ- 10
 645 Αἶσ- 10
 650 Αἶσ- 10
 655 Αἶσ- 10
 660 Αἶσ- 10
 665 Αἶσ- 10
 670 Αἶσ- 10
 675 Αἶσ- 10
 680 Αἶσ- 10
 685 Αἶσ- 10
 690 Αἶσ- 10
 695 Αἶσ- 10
 700 Αἶσ- 10
 705 Αἶσ- 10
 710 Αἶσ- 10
 715 Αἶσ- 10
 720 Αἶσ- 10
 725 Αἶσ- 10
 730 Αἶσ- 10
 735 Αἶσ- 10
 740 Αἶσ- 10
 745 Αἶσ- 10
 750 Αἶσ- 10
 755 Αἶσ- 10
 760 Αἶσ- 10
 765 Αἶσ- 10
 770 Αἶσ- 10
 775 Αἶσ- 10
 780 Αἶσ- 10
 785 Αἶσ- 10
 790 Αἶσ- 10
 795 Αἶσ- 10
 800 Αἶσ- 10
 805 Αἶσ- 10
 810 Αἶσ- 10
 815 Αἶσ- 10
 820 Αἶσ- 10
 825 Αἶσ- 10
 830 Αἶσ- 10
 835 Αἶσ- 10
 840 Αἶσ- 10
 845 Αἶσ- 10
 850 Αἶσ- 10
 855 Αἶσ- 10
 860 Αἶσ- 10
 865 Αἶσ- 10
 870 Αἶσ- 10
 875 Αἶσ- 10
 880 Αἶσ- 10
 885 Αἶσ- 10
 890 Αἶσ- 10
 895 Αἶσ- 10
 900 Αἶσ- 10
 905 Αἶσ- 10
 910 Αἶσ- 10
 915 Αἶσ- 10
 920 Αἶσ- 10
 925 Αἶσ- 10
 930 Αἶσ- 10
 935 Αἶσ- 10
 940 Αἶσ- 10
 945 Αἶσ- 10
 950 Αἶσ- 10
 955 Αἶσ- 10
 960 Αἶσ- 10
 965 Αἶσ- 10
 970 Αἶσ- 10
 975 Αἶσ- 10
 980 Αἶσ- 10
 985 Αἶσ- 10
 990 Αἶσ- 10
 995 Αἶσ- 10
 1000 Αἶσ- 10

30 Οὐκ ἐκστυσσιν ἐμοὶ δόδμεναι βίην ἢ δὲ φασίτην.
 Ἀλλὰ σὺ δὲ Εὐμαιὸν φέρων ἀνὰ δόμῳ τεύξον,
 35 Ἐν χεῖρεσσι ἐμοὶ * θύειναι εἰπῇν τε γυναιξὶ
 Κληῖσσαν μεζάρῳ θύρας πυκινᾶς ἀρραγίας.
 40 Ἦν δέ τις ἢ σοναχῆς ἢ κλύπου ἔνδον ἀκρυσσῇ

35 Αἰσ- 10
 40 Αἶσ- 10
 45 Αἶσ- 10
 50 Αἶσ- 10
 55 Αἶσ- 10
 60 Αἶσ- 10
 65 Αἶσ- 10
 70 Αἶσ- 10
 75 Αἶσ- 10
 80 Αἶσ- 10
 85 Αἶσ- 10
 90 Αἶσ- 10
 95 Αἶσ- 10
 100 Αἶσ- 10
 105 Αἶσ- 10
 110 Αἶσ- 10
 115 Αἶσ- 10
 120 Αἶσ- 10
 125 Αἶσ- 10
 130 Αἶσ- 10
 135 Αἶσ- 10
 140 Αἶσ- 10
 145 Αἶσ- 10
 150 Αἶσ- 10
 155 Αἶσ- 10
 160 Αἶσ- 10
 165 Αἶσ- 10
 170 Αἶσ- 10
 175 Αἶσ- 10
 180 Αἶσ- 10
 185 Αἶσ- 10
 190 Αἶσ- 10
 195 Αἶσ- 10
 200 Αἶσ- 10
 205 Αἶσ- 10
 210 Αἶσ- 10
 215 Αἶσ- 10
 220 Αἶσ- 10
 225 Αἶσ- 10
 230 Αἶσ- 10
 235 Αἶσ- 10
 240 Αἶσ- 10
 245 Αἶσ- 10
 250 Αἶσ- 10
 255 Αἶσ- 10
 260 Αἶσ- 10
 265 Αἶσ- 10
 270 Αἶσ- 10
 275 Αἶσ- 10
 280 Αἶσ- 10
 285 Αἶσ- 10
 290 Αἶσ- 10
 295 Αἶσ- 10
 300 Αἶσ- 10
 305 Αἶσ- 10
 310 Αἶσ- 10
 315 Αἶσ- 10
 320 Αἶσ- 10
 325 Αἶσ- 10
 330 Αἶσ- 10
 335 Αἶσ- 10
 340 Αἶσ- 10
 345 Αἶσ- 10
 350 Αἶσ- 10
 355 Αἶσ- 10
 360 Αἶσ- 10
 365 Αἶσ- 10
 370 Αἶσ- 10
 375 Αἶσ- 10
 380 Αἶσ- 10
 385 Αἶσ- 10
 390 Αἶσ- 10
 395 Αἶσ- 10
 400 Αἶσ- 10
 405 Αἶσ- 10
 410 Αἶσ- 10
 415 Αἶσ- 10
 420 Αἶσ- 10
 425 Αἶσ- 10
 430 Αἶσ- 10
 435 Αἶσ- 10
 440 Αἶσ- 10
 445 Αἶσ- 10
 450 Αἶσ- 10
 455 Αἶσ- 10
 460 Αἶσ- 10
 465 Αἶσ- 10
 470 Αἶσ- 10
 475 Αἶσ- 10
 480 Αἶσ- 10
 485 Αἶσ- 10
 490 Αἶσ- 10
 495 Αἶσ- 10
 500 Αἶσ- 10
 505 Αἶσ- 10
 510 Αἶσ- 10
 515 Αἶσ- 10
 520 Αἶσ- 10
 525 Αἶσ- 10
 530 Αἶσ- 10
 535 Αἶσ- 10
 540 Αἶσ- 10
 545 Αἶσ- 10
 550 Αἶσ- 10
 555 Αἶσ- 10
 560 Αἶσ- 10
 565 Αἶσ- 10
 570 Αἶσ- 10
 575 Αἶσ- 10
 580 Αἶσ- 10
 585 Αἶσ- 10
 590 Αἶσ- 10
 595 Αἶσ- 10
 600 Αἶσ- 10
 605 Αἶσ- 10
 610 Αἶσ- 10
 615 Αἶσ- 10
 620 Αἶσ- 10
 625 Αἶσ- 10
 630 Αἶσ- 10
 635 Αἶσ- 10
 640 Αἶσ- 10
 645 Αἶσ- 10
 650 Αἶσ- 10
 655 Αἶσ- 10
 660 Αἶσ- 10
 665 Αἶσ- 10
 670 Αἶσ- 10
 675 Αἶσ- 10
 680 Αἶσ- 10
 685 Αἶσ- 10
 690 Αἶσ- 10
 695 Αἶσ- 10
 700 Αἶσ- 10
 705 Αἶσ- 10
 710 Αἶσ- 10
 715 Αἶσ- 10
 720 Αἶσ- 10
 725 Αἶσ- 10
 730 Αἶσ- 10
 735 Αἶσ- 10
 740 Αἶσ- 10
 745 Αἶσ- 10
 750 Αἶσ- 10
 755 Αἶσ- 10
 760 Αἶσ- 10
 765 Αἶσ- 10
 770 Αἶσ- 10
 775 Αἶσ- 10
 780 Αἶσ- 10
 785 Αἶσ- 10
 790 Αἶσ- 10
 795 Αἶσ- 10
 800 Αἶσ- 10
 805 Αἶσ- 10
 810 Αἶσ- 10
 815 Αἶσ- 10
 820 Αἶσ- 10
 825 Αἶσ- 10
 830 Αἶσ- 10
 835 Αἶσ- 10
 840 Αἶσ- 10
 845 Αἶσ- 10
 850 Αἶσ- 10
 855 Αἶσ- 10
 860 Αἶσ- 10
 865 Αἶσ- 10
 870 Αἶσ- 10
 875 Αἶσ- 10
 880 Αἶσ- 10
 885 Αἶσ- 10
 890 Αἶσ- 10
 895 Αἶσ- 10
 900 Αἶσ- 10
 905 Αἶσ- 10
 910 Αἶσ- 10
 915 Αἶσ- 10
 920 Αἶσ- 10
 925 Αἶσ- 10
 930 Αἶσ- 10
 935 Αἶσ- 10
 940 Αἶσ- 10
 945 Αἶσ- 10
 950 Αἶσ- 10
 955 Αἶσ- 10
 960 Αἶσ- 10
 965 Αἶσ- 10
 970 Αἶσ- 10
 975 Αἶσ- 10
 980 Αἶσ- 10
 985 Αἶσ- 10
 990 Αἶσ- 10
 995 Αἶσ- 10
 1000 Αἶσ- 10

Redire Ulyssē prudentem suam domum.

At postquam horum mentem veram cognovit,

Iterum ipsos verbis respondens allocutus est,

Intus quidem jam hic ipse ego mala multa passus

Veni vigesimo anno in patriam terram.

Cognosco autem quod vobis cupientibus veni

Solis fervorum: horum autem aliorum non aliquem audiui

Precantem me iterum postliminio reducem domum venire.

Vobis autem sicut erit veritatem dicam.

Utinam sub me Deus domet procos superbos,

Dabo ambobus uxores, & res præbebo.

Domosque prope me ædificatas, & mihi postea

Telemachi sociique fratresque eritis.

Eja agè, jam & signum valde manifestum aliud ostendam.

(Ut me bene cognoscatis & habeatis persuasum in animo)

Cicatricem quam quondam sus percussit albo dente

Ad Parnasum euntem cum filijs Autolyçi.

Sic locutus, vestes magna separavit à cicatrice.

Hi autē postquā inspexerunt, benèque cognoverunt singula,

Fleverunt circa Ulyssē prudentem manibus immisisis,

Et osculati sunt amplectentes, caputque & humeros.

Sic autem eodē modo Ulysses capita & manus osculatus est.

Et lugentibus occidisset lumen Solis,

Nisi Ulysses ipse prohibuisset, locutusque fuisset:

Cessate fletu luctuque, ne quis videat

Egressus domo, at dicat & intus.

Sed parati intrate, neque simul omnes.

Primus ego, post autem vos at hoc signum fiat.

Alij quidem enim omnes quicunque proci superbi

Non sinent mihi dari arcum & pharetram.

Sed tu divine Eumæe portans supra domos arcum,

In manibus mihi date, dicque mulieribus

Claudere domus januas firmiter factas.

Si autem aliquis vel suspirium vel strepitum intus audiat

Virorum nostris in septis, non foras

Exire, sed illic quietè esse ad opus.

Tibi autem Philœtiæ divine, fores mando aulæ

Clau-

5

10

20

Ulysses
servus se
manifestat.,

25

30

Philætiæ
35
mandatur
januæ
custodia

Claudas clavi, citò autem vinculum appone.

Sic locutus, intravit domos bene habitatas,
Sedit postea in sedem profectus unde surrexerat.
Tum etiam famuli ingressi sunt divini Vlysis.

9 Eurymachus autem jam arcum in manibus movebat,
Calefaciens huc & illuc splendore ignis sed ipsum neque sic
Tendere potuit, valde autem suspiravit gloriosū cor. (vīrque
Suspirans autē igitur locutus est, verbūque dixit denomina-

Eurymachus ar-
10 Q amici, certē mihi dolor circa me ipsum & circū omnes:
Non nuptias tantū lugeo tristis,

eui im-
par do-
let.
(Sunt & aliæ multæ Græcæ, quæ quidem in ipsa
Mari circumdata Ithaca, & alijs civitatibus)

Sed si jam tantum roboris indigentes sumus,
Divini Vlysis, quòd non possumus tendere

15 Arcum, increpatio autem & futuris audiri.
Hunc autem rursus Antinous allocutus est Eupithei filius,
Eurymache non sic erit, intelligis autem & ipse.

Nunc quidem enim in populo festum Dei
Sanctum: quis autem arcus tender? sed quieti

20 Deponite, at annulos & tacitè sinamus omnes
Stare, non quidem enim quemquam sublaturum puto,
Profectum indomum Laertiadæ Vlysis.

Sed agè, pincerna quidem arcessat poculis,
Ut libantes deponamus curvos arcus.

25 Manè autem jubete Melanthium custodem caprarum
Capras ducere, quæ omnibus valde excellentes gregibus,
Ut fœmoribus dicatis Apollini inclyto arcu
Arcum tentemus, & perficiamus certamen.

Sic dixit Antinous, his autem placuit sermo.

30 His autem præcones quidem aquam in manus fuderunt,
Juvenes autem crateras coronaverunt potu,
Diviserunt autem igitur omnibus arcessentes poculis.

Hi autē postquā libaverūt biberūtque quātū voluit animus,
His autem dolos meditans locutus est prudens Vlysses,

Vlysses
petit ex-

35 Audite proci inclytæ reginz,

pariri
vires ar-
eus.

Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.

Eurymachum autem maximè & Antinoum regem

Κληῖσται κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δισμῶν ἱήλασε.

Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐνοαίβοιτας.

Εἴτε' ἔπειτ' ἐπὶ δὴ φρονέων ἔστην παρ' ἀνέστη.

Ες δ' ἄρα καὶ τῶ δμῶϊ ἵτλη θύει Οδυσῆος.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον καὶ χερσὶν ἐσώμασε.

Θάλλων ἔνθα ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν εὐδ' ἄρ'.

Εἰπαιύσσει δυνάτο μέγα δ' ἔστι κινδάλιμον κῆρ.

Οχλήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ἐνὸ μαστί.

Ὡ πόποι, ἦ μοι ἄχος· ὦρετ' αὐτὰ καὶ ὦρετ' πάντων.

Οὐπ γάρ μοι θεὸς ἔστιν ἐδδύρμασι ἀχινύδμοις παρ'.

(Εἰσι καὶ ἄλλαι πολλαὶ Αἰχμαῖδες, αἱ μὲν δὲ αὐτῇ

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἡ δ' ἄλλῃσι πολέσσιν)

Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδυνέεις εἰδὼρ

Ἀνιθίει Οδυσῆος, ὅτ' εἰ δυνάμειοι παύσονται

Τόξοι ἐλεγχέειν καὶ ἐσομόμοις πυθέσθαι.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος παρσέφη Εὐκλείη· ἦος,

Εὐρύμαχος, ὃς ἔπος ἔειπε· τοίσις καὶ αὐτοῖς.

Νυνὶ μὲν γὰρ καὶ δῆμον ἰορτὴν θεῶ Θεοῖο

Ἀγνὴ· τίς δέ τις τέξαι πᾶσι τοῖς; ἀλλὰ ἐκηλοῖ

Κατ' ἔπειτ' αἰτὰρ πελίκας γὰ καὶ εἰκ' εἰσὶ μὲν ἅπαντας

Εστῆναι, εἰ μὲν γὰρ πρὶν ἀναίρησαι ὅτιν,

Ελθόντ' εἰς μεγάροισιν Ἀσπιδόδοισι Οδυσῆος.

Ἀλλ' ἄγετ' οἰνοχόος μὲν ἱππευξάδων διπύσσιν,

Οφθαλμοὺς εἰσάγωντες κατὰ δαίμονα ἀνέκλυα τέξαι.

Ἡῶθεν καὶ κείλοισι Μελάνθιοι αἰπόλοισι αἰγῶν

Αἰγας ἄγειν αἰ πᾶσι μέγ' ἔοχαί αἰπολίοισιν,

Οφρὶ ἐπὶ μερῇ θέντες Ἀπόλλωνι κληῖστέξαι,

Τόξαι περὶ μέγα, καὶ ἐκτελέωνται αἰθλοῖν.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπὶ πύλαισι μέγας.

Τοῖσι καὶ κέρυκεσι μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,

Κεῖρας καὶ κρητῆρας ἐπὶ στήθεσσι παύσονται.

Νῶμην δ' ἄρα πᾶσι ἱππευξάδων διπύσσιν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὕτω παύσαντ' ἔπειτα δ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,

Τοῖσι δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Οδυσ

Κέκλυτέ μεν μνηστῆρας ἀγακλήτης βασιλείης,

Οφρὶ εἰπὼν τὰ με θυμὸς ἐοὶ στήθεσσι καλεῖται.

Εὐρύμαχος καὶ μάλιστα καὶ Ἀντίνοος καὶ Θεοκλῆς

Ἀίσιοι,

5

10

15

20

25

30

35

26. Βασιλῆα.

Δίωσέ με, ἵππῃ κὺ τέττο ἵππῳ χ' ἢ μοῖρῳ ἔειπῃ·
 Νυῶ μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δ' ἡτοῖσιν·
 Ἡδ' ἔνι θεὸς δώσει κράτος ἅκ' ἐθέλησιν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον, ἰύξοον, ὄφρα μισθ' ὑμῖν

5 Χερῶν κὺ δένεος πενήτομαι, εἴ μοι ἔτ' ἔσιν
 Ἰς οἷη παρὸς ἴσκει ἐνὶ γυμνασίοισι μέλεισιν,
 Ἡδ' ἡ μοι ὀλίγωσι ἄλλῃ τ' ἀγκυμίσῃ τι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμίσθησαν,
 Δείσαντες μὴ τόξον ἰύξοον ἐνταυνύσειν.

10 Ἀντίνο' δ' ἐνέειπεν, ἵππῳ τ' ἔφατ', ἐμὰ δ' ἐνόμαζε,
 Ἀδελφεῖ ξάνων, ἐνὶ τοι φρένας ἔδ' ἠδ' αἰαί.
 Οὐκ ἀραπαῖς ὅθ' ἐκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
 Δαίνυσται, ἔδ' ἐπὶ δαιτὸς ἀμείρδαι, αὐτὰρ ἀπύρνευς
 Μύθων ἡμετέρων κὺ ῥήσι, ἔδ' ἐπεὶ ἄλλος

15 Ἡμετέρων μύθων ξείνος κὺ πτωχὸς ἀπύρνευς.
 Οἶνός σε πρῶτε μελινθής, ὅς τε κὺ ἄλλες
 Βλάπτει, ὅς ἂν μιν χανδὸν ἔλη, μεθ' αἰσιν πίνῃ.
 Οἶνος ἐν κέντρῳ ἀρακλυτὴν Εὐρυπύωνα
 Λαοὶν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριχόοιο,

20 Ἐς Λαπίθας ἔλθοντ'. ὁ δ' ἐπεὶ φρένας αἶσιν οἶνος,
 28. γὰρ-
 μοι Μαιμόροιο καὶ ἔριξε * δὲ μοι κατὰ Πειριχόοιο,
 Ἡρώας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐν περὶ θυρῶν δ' ἴθρῳ
 Ἐλθον ἀναιδέωντες, ἀπ' ἑσπέρῃ ἠελίῳ χαλκῷ
 Ρῖπας τ' ἀμήσαντες, ὁ δ' ἐφρεσὶν ἦσιν ἀδελφεῖς,

25 Ἦσαν ὡς ἄτλιν ὄχιον αἰσιφροσὶ θυμῷ,
 Ἐξ ἑ κενώροισι κὺ ἀνδράσι νεῆκος ἐτύχθη,
 Οἳ τ' αὐτῷ πρῶτον κακῶς εὖρετο οἶνοβαρεῖων.

30 Ὡς καὶ σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶψα τὸ τόξον
 28. ἰδ-
 τυῶ Ἐνταύσης. ἔραρ περ * ἐπητύῳ ἀντιβολήσεις

30 Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δὲ σὺ νηὶ μελαίνῃ
 Εἰς Ἐχτοῖ βασιλῆα, βροτῶν δηλήματα πάντων,
 Πέμψομεν ἔνθι δ' ἔπ' σαώσεται. ἀλλὰ ἐκηλος
 Πῦρ τι, μεθ' ἰερίδαις μετ' ἀνδράσι κυρροτέρουσι.

Τοῖν δ' αὖτε προσέειπε παρὶφρων Πύρρῳ ὀπίσσω,

35 Ἀντίνο', ἔμμεν καλὸν ἀτέμνειν ἔδ' ἐκαστοῖ
 Πένιους Τηλεμάχου, ὅς κεν πάδε δώμαθ' ἵκηται.
 Ἐλπίαι, ἀλλ' ὅ ξείνους Οδυσσῆ' ἔμμεν τόξον

Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixit,
Nunc dimittere arcum, committere verò (rem) Dijs:
Manè autem Deus dabit robur cui voluerit.

Sed agè mihi date arcum benè politum, ut vobiscum
De manibus & robore experiar, si mihi adhuc est
Vis, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
An jam mihi perdidit errorque & penuria tractationis,

Sic dixit: hi autem igitur omnes valde irati sunt,
Timentes ne arcum bene politum tenderet.

Antinous a. increpavit, verbúmque dixit: denominavitque, 10

Ah miser hospitum, insunt tibi mentes neque parvæ.

Non amas, quòd quietus in mentis cum nobis

Convivaris? neque convivio privaris? at audis

Verba nostra & locutionem? non autem aliquis alius

Verba nostra hospes & pauper audit.

Vinum te lædit dulce, quod & alios

(bibit.

Lædit, quicumque ipsum abundanter capit, neque decenter

Vinum & centaurum valdè inclytum Eurytiona

Læsit in domo magnanimi Pirithoi

In Lapithas euntem, hic autem quoniam mentes læsit vino 20

Insaniens mala fecit domo in Pirithoi.

Heroas autem dolor cepit, ex vestibulo autem foras

Traxerunt exporrecti, aures sævo ære

Narésque demetentes, hic autem mentibus suis læsus

Ivit suum nocumentum portans insano animo,

Ex quo centauris & viris contentio facta est,

Sibique ipsi primò malum invenit vino gravatus.

Sic & tibi magnum nocumentum dico, si hunc arcum

Tendes, non enim alicui prudenti supplicabis

Nostra in domo statim autem te navi nigra

In Echetum regem hominum pessimum omnium

Mitemus, hinc autem non servabere: sed quietus

Bibéque, neque contende cum viris junioribus.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,

Antinoë, non quidem bonum lædere, neque justum

Hospites Telemachi quicumque has domos pervenit.

Speras si sic hospes Ulyssis magna arcum

Tendat,

15

Vinum
immodie
cum ma-
lorum
causa.

25

30

Penelo-
pe Anti-
35
noum
objurget

Tendet, manibúsque víque sua fretus,
 Domum me ducere & suam facere uxorem?
 Neque ipse in pectoribus sperat,
 Neque aliquis vestrum hujus gratia animo dolens

§ Híc convivetur, quoniam haud quidem ullo modo decet.

Hanc auté rursus Eurymachus Polybi filius cōtra locutus
 Filia Icarij prudens Penelope, (est,

Non te hunc ducere putamus neque decet,
 Sed reveriti rumorem virorum & mulierum,
 10 Ne aliquando aliquis dicat pejor alius Achivis,
 Certè multò peiores viri strenui viri uxorem
 Petunt, quoniam non arcum politum tendunt.
 Sed alius quidam pauper vir errans veniens
 Facile tetendit arcum : misit autem per ferrum.

15 Sic dicent, nobis autem opprobria hæc fierent.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Eurymache, non aliquo modo est inclytos in populo
 Esse, qui jam domum inbonorantes edunt
 Viri optimi, cur autem opprobria hæc facitis?

20 Ipse autem hospes valde quidem magnus & pinguis,
 Viri autem ex bono genere gloriatur esse filius.
 Sed agè : ei date arcum politum, ut videamus.
 Sic enim dico: hoc autem & perfectum erit.

Si ipsum tendet, dabit autem ei gloriam Apollo,

25 Induā ipsum chlænamque tunicámque vestimenta pulchra.
 Dabo autem acutū jaculum canū adjuvamentū & virorum,
 Et ensē utrinque incidētē dabo autē sub pedib. calciamenta:
 Mittam autem quo ipsum cor animúsque jubet.

Telemachus mater mea arcum quidem Achivorum nullus me

30 Potentior cui volo daréque & negare,
 tri lo- Neque quicumque asperam Ithacam dominantur.
 quitur. Neque quicumque habitant in Elide equos pascente.

Horum nullus me invitum coget si voluero,

35 Et omnino hospiti dare hos arcus ferre.

Sed domum profecta ipsa tui ipsius opera cura,
 Telámque, colúmque, & ancillis jube

Εὔπαινος, χερσὶν τε βίηφί τε ἴφθιμ' ἀπὸ πηχέας,
 Οἷον δὲ μὲν ἄξιας, καὶ ἔλιν ῥήσας ἀκροῖσι;
 Οὐδ' αὐτίς που τῷ γ' εὖ στήθεσσι ἰολεπὶ,
 Μηδὲ περ ἡμίονοι τῷ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχέων
 Εἰς αἶθερ δ' αὐτὸν ἰκέειν ἔδδ' ἰοικειν.

χ. πι-
 πηχέας,

5

Τὼ δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβοι πάϊσι ἀντίοι λῶδα,
 Κέρη Ἰαχελίοιο παρὲφρον Πύριλόπηα,
 Οὐπ' οὐ τὸν δ' ἄξιας οἰόμεθ' ἔδδ' ἰοικειν
 Ἀλλ' αἰχμωόμφοι φαίτη ἀνδρῶν ἡ δὲ γυναικῶν,
 Μὴ ποτὲ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 Ἡ πολὺ χεῖρσις ἀνδρῶν ἀμύμονος ἀνδρὸς ἀκροῖσι
 Μινῶνται ὅτ' ἔδδ' οὐ τὸξον εὐξοῖσι σὺ πάντας,
 Ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς αἰνὴρ ἀλαλήμφοι ἐλθῶν,
 Γηϊδίας ἐπαινέσσει βίον, ἄλ' ὅτ' ἦκε σιδήρεον.

10

χ. Μι-
 ῶνται,
 ἔδδ' π

15

Ὡς εἰπὼς ἡμῖν ἡ ἐλγχεα ζῶντα γένοιτο,
 Τὸν δ' αὖτε παρὲφρον Πύριλόπηα,
 Εὐρύμαχ', ὅπως εἴπῃ ἐκ κλέας κτ' δῆμον
 Βρυμῶναι, οἳ δὲ οἷον ἀπμῶζοντες ἔδδ' οὐκ
 Ἀνδρὸς ἀκροῖσι πῖ δ' ἐλγχεα ζῶντα πῖρθεσι;
 Οὗτος ἡ εἴπῃ, μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηνός.
 Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθῶν γένος εὐχεται ἔμμελναι ἡς
 Ἀλλ' αἶμα οἳ δὲ πῖρθε εὐξοῖσι, ὅφρα ἴδωμεν.
 Ὡς γὰρ εἰπὼς, τὸ ἡ καὶ πεττελισμῶν ἔπαι.
 Εἴ κε μιν σὺ πάντως, δῶν ἡ οἳ εὐχὴς Ἀπόλλων,
 Ἔστω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴμεναι καλὰ.
 Δῶσθαι δ' ὅξω ἀκροῖσι κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
 Καὶ ξίφος ἀμφοτέρω. Δῶσθαι δ' ἔπειτα ποσσὶ πῖρθελα.
 Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε καὶ κλέους.

20

25

Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίοι λῶδα,
 Μητρὶ ἐμῇ, τὸξον μὲν Ἀχαιῶν ὅπως ἰμεῖο
 Κρεῖσσον ἢ καὶ ἐγὼ δὲ μὲναι τε καὶ ἀρνήσασθαι,
 Οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κραταεργότατον,
 Οὐδ' ὅσσοι καὶ ἡστυσι παρὲς Ἡλίδος ἰσχυρότατοι.
 Τῶν ὅπως μὲν ἀκροῖσι βῆσται, καὶ αἳ καὶ ἐγὼ λῶμαι
 Καὶ κατὰ πῖρθε εἴπῃ δῶναι τὰ δὲ τῖξα φέρεσθαι.
 Ἀλλ' εἰς οἷον ἴδω, πῶς σκευῆς ἔργα κέμειζε,
 Ἰστὶν τ' ἡλακρότῳ τε, καὶ ἀμφοτέλοισι κέλευε

χ. κε-
 λῶμαι

30

χ. γαίη
 σι χ.
 35 αἳ
 κε γι-
 λῶμαι

28. μὲν- Εργον ἰπυίχαλ' * τόξον δ' ἀνδρῶσι μελήσει
 70ς Πᾶσι, μέλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κρατὶς ἐς ἐνὶ οἴκῳ.

Ἡ μὲν, θαμνέσσει, παλιν οἶκόνδε βεβήκει·
 Παιδὲς γὰρ μῦθον πεπνυμένοι ἔειπτο θυμῷ.

5 Ες δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσσι (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Κλαῖν ἔπειτ' Οδυσῆα φίλον ποσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
 Ἡ δ' αὖ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθλόη.
 Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε χαμπύλα δῖον ὕφορβός.
 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλειον ἐν μεζάρεσσιν·

10 Ωδὴ δὲ περ ἔπειτα ἰὼν ὑπερλύορεϊόντων,
 Πῇ δὴ χαμπύλα τόξα φέρεται ἀμείζωντε συβῶπε,

28. αὖ Πλαστέ; τὰχ' * αὖτ' ἴφ' ὕπνῳ κυνὶς ταχέως κρατὶδόντα
 σ' ἴφ' ὅ Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὐς ἔτρεψε, εἰ κεν Ἀπόλλων
 κ.τ. κθ Ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

τέ- 15 Ως φάτο· αὐτὰρ ὁ ἦκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χερσὶ
 δόντα Δείσας, οὐκ ἔχοντο πολλοὶ ὁμόκλειον ἐν μεζάρεσσιν.

Τηλέμαχος δ' ἐτίρωην ἀπειλήσας ἐξαίνοει,

28. τέ- 20 Ἀτῆα, ὥρην φέρε * τόξα (τὰχ' ἔκ τ' ὅ πᾶσι πιθήσεις;))
 ξον Μήσι, καὶ ὁ πολέτερός περ ἰών; ἀχρεὶν δὲ δίωμαι

20 Βάδων χαρμαδίῳσι, βίηφι ἧ φέρτερός εἰμι.
 Αἱ γὰρ πάντων τόσσον ὅσσι καὶ δώματ' ἔασι,
 Μνηστῆρων χερσὶν τε βίηφι τε φέρτερός εἰμι.
 Τῷ κε τάχα συλαῶς πν' ἐγὼ πίμπαιμι νείομαι
 Ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἱπὲρ κακὰ μηχανόωνται.

25 Ως ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντας ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
 Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθύνει χαλεπὸν χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δ' ὅτ' ἔξα φέρων ἀνά δώμα συβῶπης
 Ἐν χερσὶν Οδυσῆϊ δαΐφρων ἦκε πρῶτα.
 Ἐκ δ' ἡ χαλεπὸν σάμερος ὥρσεν φη τερπὸν Εὐρύκλειαν,

30 Τηλέμαχος κέλεται σέ, ὥρσεν φων Εὐρύκλειαν,
 Κληῖται μεζάρεο θυράς πυκινῶς ἀραρῆας·
 Ἡ δὲ περ ἡ σταχὴς ἐκ κτύπου ἔειδον ἀκρόσθι
 Ἀνδρῶν ἡμετέρῳσιν ἐν ἔρκει, μή τι θυράζε
 Πρὸς ἑλῶσκειν, ἀλλ' αὐτῇ ἀκλῶ ἔμμεναι ὥρσεν ἔργα.

35 Ως ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπτερος ἔπαυτο μῦθος.
 Κληῖται δ' ὅ θυράς μεζάρων εὐχαισι τένον.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκου Φιλοίπῳ ἄλτο θυράζε.

Opus adire , arcus autem viris curæ erit
 Omnibus, maxime a. mihi hujus enim potentia est in domo.
 Hæc quidem stupefacta retrò domum ivit.

Filij enim verbum prudens imposuit animo.

In cœnacula autem ascendens cum ancillis mulieribus, 5

Flebat postea Ulysssem dilectū maritū, quousque ei somnum

Dulcem in palpebris jecit cæsa Minerva

At hic arcum quos ceperat ferebat flexiles divus subulcus.

Proci autem igitur omnes tumultuabantur in domibus.

Sic autem aliquis dixit juvenum superborum, 10

Quò jam curvum arcum portas immanis subulce,

Frrator ? citò rursus te in suis canes veloces edent

Solum ab hominibus , quos nutriti , siquidem Apollo

Nobis propitius & immortales Dij alij:

Sic dixerunt : at hic posuit ferens ipso in loco 15

Timens , quoniam multi minabantur in domibus.

Telemachus autem ex altera parte minans ivit,

Heus, ulterius porta arcū citò, (nō benè omnib. obediēs?)

Nē te & junior licet sim ad agrum expellam

Percutiens saxi , vi autem fortior sum. 20

Utinam enim omnium tantum quicumque in domibus sunt,

Procorum manibus vique fortior essem :

Ideò & citò mœstè aliquem ego mitterem ire

Nostra ex domo , quoniam mala operantur,

Sic dixit : hi autem igitur omnes in ipso dulciter riserunt 25

Proci , & jam cessarunt gravi ira.

Telemacho autem arcum ferens per domum subulcus

In manibus Ulyssi prudenti posuit astans.

Foras autem vocatam allocutus est nutricem Eurycleam,

Telemachus mandat tibi ô prudens Euryclea, 30

Claudas domus januas fortiter compactas.

Si autem aliquis vel suspirium , vel sonum intus audiat

Virorum nostris in septis , non foras

Eat , sed illic tacitè sit apud opus,

Sic dixit , huic autem velox fuit verbum. 35

Clauserunt autem januas ædium benè habitatarum,

Tacitè autem ex domo Philœtius saltavit foras,

Clauserunt

Claudit autem postea januas septi aulae.

Jacebat autem sub porticu lignum navis circum agitabilis
Byblinum, quo ligavit januas, introivit autem ipse;
Sedit postea in sede profectus unde surrexerat

9 Inspiciens Vlysses, hic autem jam arcum movebat
Penitus revoluens, experiens huc & illuc.

Ne cornua vermes edissent absente domino.

Sic autem aliquis dixit conspicatus in propinquum alium,
Certè aliquis perspicax & dolosus est arcuum.

10 Certè nunc talia, & ipsi domi jacent,

Vel hic ruit facere, sicut in manibus

Movet huc & illuc malorum sciens errator.

Alius autem rursus dixit juvenum superborum,

Utinam enim jam tantum utilitatis obviaret,

15 Quantum hic hunc poterit tendere.

Sic dixerunt proci, at prudens Vlysses

Statim postquam magnum arcum portavit, & vidit penitus,

Vlysses
tendit
arcum.

Sicut quando vir citharæ peritus & cantus,

Facile extendit novo in sinu chordam,

20 Tangens utrinque benè retortum intestinum ovis,

Sic sine diligentia tetendit magnum arcum Vlysses.

Dextera autem igitur manu capiens tentavit nervum.

Hic autem sub benè sonuit hirundini similis voce. (color

Procis autè igitur dolor fact⁹ est magnus, omnib. autè igitur

25 Mutatus est, Jupiter autem valde sonuit signa ostendens.

Lætatus est postea pertolerans divinus Vlysses

Quòd ei monstrum misit Saturni filius versuti.

Accepit autem velocè sagittam, quæ ei jacebat apud mensam

Nuda: ipsæ autem altæ concavam intra pharetram

30 Jacebant, quibus citò Achivi tentandi erant.

Hanc in brachio capiens traxit chordam concavitatēque

Illic, ex sede sedens, misit autem sagittam

Contra observans, securium autem non erravit omnium

Primo foramine, transivit autem penitus foras

35 Sagitta ære gravis, hic autem Telemachum allocutus est,

Telemache, non te hic hospes in domibus vituperat

Sedens, neque à mera aberravi, neque arcum

Κλήϊον δ' ἄρ' ἵππειτα θύρας εὐερκίῳ αὐλῆς.
 Καίτε δ' ὑπ' αἰθέσῃ ὅπλον νείας ἀμφιέλιπες
 Βούλιον, ὃ ῥ' ἐπιδήσι θύρας, ἐς δ' ἦϊεν αὐτὸς,
 Ἐζιτ' ἵππειτ' ἐπὶ δὶφρογ' ἰὼν ἐνθάδε ἀνίστη,
 Εἰσορῶν Οδυσῆα, ὃ δ' ἔδῃ τόξον ἐνὶ μῶ.
 Πάντη * ἀναστροφῶν, περὶ μὲν * ἐνθα καὶ ἐνθα
 Μὴ κερσεῖ τις ἰδοῖεν ἀπειροχρόνιο ἀνακτος.
 Ωδὲ δὲ τις εἰπισκεῖν ἰδὼν ἰς πωλησίον ἄλλον,
 Ἡ τις θηητὴρ καὶ ἐπὶ κλοπὴς ἔπλετο τόξων.

Ἡ ῥα νῦν που τριῶντα καὶ αὐτὸ οἶκον διέκειται,
 Ἡ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν. ὡς εὖτε χερσὶ
 Νωμᾶ ἐνθα καὶ ἐνθα κρατῶν ἔμπαιθε ἀλήτης.
 Ἄλλος δ' αὖτ' εἰπισκεῖ νείαν ὑπερμυροέντων,
 Αἰεὶ δ' ἡ τούτων ὀνήσιος ἀντιπείσσειν,

Ὡς ἔπος ποτε τῷτο διωθήσεται ἐνταῦντα δ'.

Ὡς ἄρ' ἐφαν' μνηστῆρες. αἵ περ πολὺ μνησι Οδυσ.
 Αὐτίκ' ἔπει μίτρα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἰδὼν πάντη,
 Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φορμίζος ἐπιστάμεν καὶ αἰοιδῆς
 Ρηϊδίως ἐπείνοσε νείαν * ἐπὶ κλέοπι χερσὶν,

Ἀψας ἀμφοτέρωθεν εὐερεφὲς ἐνπερὶ οἶος.
 Ὡς ἄρ' ἄπερ ἀπὸ δῆς πείνοσε μίτρα τόξον Οδυσ.
 Διεξιτερῆ δ' ἄρα χερσὶ λαβὼν πρήσσει νευρῆς.
 Ἡ δ' ὑπὸ κελὸν αἶεσι, χαλιδέην ἐκίλη * αὐδῶ.
 Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄλλος γένετο μίτρα, πᾶσι δ' ἄρα χερσὶ
 Ἐτραπίζετο Ζεὺς ἢ μεγάλ' ἐκτυπε σήματα φαίνων.

Γηθησὶν τ' ἄρ' ἵππειτα πολὺ τλας δι' Οδυσ.
 Ὅτι ῥα οἱ πύρας ἦκε Κρόνῳ παῖς ἀκυλομήτεω.
 Εἴλετο δ' ὠκυὸν οἶσιν, ὅς οἱ παρέκεντο τραπίζη
 Γυμνός. ὅι δ' ἄλλοι κρείλλης ἐντοδίφαρέτης
 Κεῖατο, τῶν τὰχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ περὶ ῥήστολ.
 Τόν ῥ' ἐπὶ πῆχυν ἰλὼν, εἴλεκε νευρῶν γλυφίδας τε
 Αὐτόθεν ἐν δὶφρογ' ἐκρήμεν, ἦκε δ' οἶσιν
 Αἶψα πτυσκέμεν πελέκειν δ' ἐκ ἡμεροπαιδίων
 Πρώτης σελαιῆς, ἅλ' δ' ἀμφότες ἔλθῃ θύραζε
 Ἰὸς χαλκοβαρῆς. ὃ ἢ Τηλέμαχον ὥσπερ σέειπιν.

Τηλέμαχ', ὃ σ' ὁ ξείνος εὖ μετὰρ σὺν ἰδέγχεαι
 Ἡμῶν. ἔδ' ἡ τῷ Χροπῷ ἡμεροπαιδίων, ἔδ' ἡ τὸν

Διὸ ἔκρυμνεν ἑταίρων, ἔπει μιν ἰδὺς ἔμπεδος ἔστιν,
 Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀπιδέζοντες ὄνοιτάν·
 Νῦν δ' ὦρθε καὶ δόρυ ποινῇ Λακκοῖσιν τιτυκίῳ
 Εὐφάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλους ἐψάμασθε
 5 Μολῶν καὶ φόρμιγγι παρὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτὸς.
 Ἡ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νύστιν, ὃ δ' ἀμφέητο ξίφος ἐξυ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος· θείοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἤχεον φίλῳ βάλεν ἔγχει· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ
 Πὰρ θρόνον εἰσέκει κεκρυμμένον αἴθοπι χαλκῷ.

10 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 τῆς Ομήρου Ὀδυσσεύς.

ΤΑ πρὸ τῆς μνηστρφορίας ἐργασίᾳ μιν Ὀδυσσεύς πα-
 ρούσης Ἀθλῶας, ἐν ταῖς ἐξῆς πρὸς Ἡρακλείας ἀφ' ἧς Τηλε-
 μαχὺ καὶ τῶν οἰκείων ἐχλάζει, ἄμφω Μελανδίῳ.

15

Α Λ Λ Η.

Χι, Ὀδυσσεύς μνηστῆρας ἐκκρίνεται ἐπὶ χαλκῷ.

χε. ἐν-
 πλοῖον **Α**Υτὰρ ὁ γυμνῶν ῥακίῳ πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Ἄλτο δ' ἐπὶ μέλαινα δὸν, ἔχον βίον ἠδὲ φαρύγγην
 ἰῶν * ἐμπεδύειν ταχέας δ' ἀγκύρας εἰσὺς

20 Αὐτῷ πρὸς ποδῶν· μὲν δ' ἡ μνηστῆρσιν εἰπὼν,
 Οὐτος μὲν δὴ αἰθλος αἰάτος ἐκπτελεσθῇ·
 Νῦν αὖτε (καὶ πόντον ἄλλον, ἐν ᾧ τις βάλεν ἀνῆρ,
 Εἴσομαι αἶ κε τύχοιμι, πόρῃ δὲ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
 Ἡ, καὶ ἐπ' Ἀντιφῶν ἰδύμετο πικρὸν εἶπον.

25 Ἡ τοι ὁ κελὸν ἄλλοισι ἀναιρήσειας ἔμελλε
 Χρῦστον, ἄμφω γὰρ καὶ δὴ μὲν χερσὶν ἐσάμας.
 Ὀφρα πῶς οἴοιο· φέτος δὲ οἱ ἔκ ἐνὶ θυμῷ

χε. οἴοι Μίμωλετο· τίς κ' * οἶετο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν,
 το. εἰ Μοῦσων οὐκ ἐπιδόσεσσι, καὶ εἰ μέγα κερτερὸς εἴη.
 παρ. 30 Οἱ πύξειν πάντας τε κακὸν καὶ κῆρα μελαιναῖαν.
 ὁρμῶν. Τὸν δ' Ὀδυσσεύς κ' λαμρὸν * ἐπιχόρμῳ βάλεν ἰφ,

Diu fatigavi tendens , adhuc mihi robur firmum est,
 Non sicut me proci inhonorantes vituperabant.
 Nunc autem hora & cœnam Achivis præparare
 In luce , at postea & aliter delectari
 Cantu & cithara , hæc enim ornamenta convivij.
 Dixit & supercilijs annuit, hic autē circumposuit ensē acutū
 Telemachus dilectus filius Ulyssis divini,
 Circū autē manū dilectā posuit lanceam propè autem ipsum
 Apud sedem stetit armatus splendido ære.

ARGUMENTVM VIGESIMI-SECUNDI
 LIBRI ODYSSEÆ.

Procorum cæde peracta , Ulysses, præ sente Minerva,
 exinde ancillas per Telemachum & familiares punit
 cum Melanthio.

ALIUD.

15

X, Ulysses procos abstulit sævo ære.

Sed ipse exutus est pannis prudens Ulysses.
 Insiliit autem magno limini habens arcū & pharetram
 Sagittis plenam , celeres verò effudit sagittas

Ibi ante pedes , inter procos autem dixit,

20

Hoc quidem jam certamen innocuum perfectum est.

Nunc rursus scopū alium quem nondū aliquis percussit vir,
 Speculabor, si consequar, præbeat autem mihi gloriā Apollo.

Procorū
cædes.

Dixit , & in Antinoum direxit amaram sagittam.

Certè hic pulchrum poculum elevare volebat,

25

Aureum, utrinque ansatum : & jam manibus movebat,

Ut biberet vinum , cædes autem ei non in animo

Observabatur : quis putasset inter viros convivas

Solum in plures , etsi valdè fortis esset,

30

Ei facere cædem malam , & mortem nigram ?

Ulysses
Antinoum

Hunc autem Ulysses in gutture detentum percussit sagitta,

Con-

sagitta
interfe-
cit.

Contra autem teneram per cervicem ivit culpis.

Declinatus est autem aliò, poculum autem ei excidit manu

Percussi, statim autem fistula ad nares crassa venit

Sanguine virili: citò autem à se mensam

5 Impulit pedibus percussam longè a cibos fudit ad terram.

Panisque caroque assata foedata est; hi autem strepuerunt

Proci in domo, ut viderunt virum cadentem.

Ex autem sedibus surrexerunt turbati in domo,

Undique aspicientes benè incisos ad parietes,

10 Neque alicubi scutum erat, neque fortis lancea ad capiendum

Increpabant autem Ulysssem iratis verbis, (certaminibus

Hospes malè in viros sagittas immittis, non amplius

Alijs intereris, nunc tibi integra (adest) gravis mors,

Etenim jam nunc virum interfecisti, qui valdè optimus

15 Juvenum in Ithaca, ideò te hìc vultures edent.

Putabat unusquisque quoniam dixerunt non volentem

Virum interfecisse, hoc autem stulti non cognoverunt,

Quòd jam ipsis & omnibus mortis fines attingebant.

Hos autem torvè conspiciatus allocutus est prudens Ulysses,

20 Canes nò me amplius existimabatis redeuntè domū venire

Ulysses
prociis se
manife-
rat.

Populo à Trojanorum quòd mihi consumebatis domum

Ancillas autem mulieres apud dormiebatis violenter,

Ipsiisque viventis petebatis uxorem

Neque Deos timentes qui cœlum latum habitant,

25 Neque aliquem hominū reprehensionem in posterium fore.

Nunc vobis & omnibus mortis fines contigerunt.

Sic dixit: hos autem igitur omnes novus timor suscepit.

Aspiciebat autem singulus quòd fugeret altam mortem.

Euryma-
chus sup

Eurymachus autem ipsum solus respondens, allocutus est,

30 Siquidem jam Ulysses Ithacensis venisti,

plex An-
tinoo
imputat
omnia.

Hæc quidem decenter dixisti quæcunque fecerunt Achivi,

Multa quidem in domibus injusta, multa autem in agro.

Sed hic quidem jam jacet qui causa fuit omnium

Antinous, hic enim imposuit hæc opera.

35 Non nuptiarum tantum indigeas, neque cupiens,

Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius,

Ut Ithacæ in populo benè ædificatæ regnaret

Αντρεῦ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχίνας ἤλυθ' αἰωνή.
 Εκλίσθη δ' ἐτέρωσι, δέπας δὲ οἱ ἔκπιε χειρὸς
 Βλημῆκε· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχύς ἤλθει
 Λίμυα· ἀνδρῶν μείοιο, ἥπως δ' ἀπὸ οἴο τράπιζαν
 Ὡσε ποδὶ πωλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατε χεῖν ἔραζε.
 Σίτις τε κρία τ' ὀφθαλμοῖσιν φορμύτω. τοὶ δ' ὁμῶδ' ἔσαν
 Μνηστῆρες κτ' δῶμα, ὅπως ἰδὼν ἄνδρα πισπύται,
 Εκ τ' ἐθύνων ἀνέρουσαν ἐρηνήν τε κτ' δῶμα,
 Πάντοσε πεπληνόντες εὐτμήτοις ποτὶ τοίχοις·
 Οὐδέ περ αἰσῶις ἔλω, κ' δ' ἄλκιμον ἔγχευ ἐλίοχῳ.

24. Αἰωνή
 μίση·

5

Νείκεον δ' Οδυσῆα χαλκῶϊσιν ἐπίεσσαν,

10

24. Οὐδ
 δέπας

Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τεύχεα ζεαί· ἐκίτ' αἰθλας
 Ἀλλων ἀντιάσεις νυῦ τοι σῶς αἰπὺς ὀλίθερος·

Καὶ γὰρ δὴ νυῦ φῶτα κατεκτανίης ὅς μιν γ' ἀείρεται

15

Κέρων εἰν Ἰθάκῃ· τοῖς δ' ἐσθλὰ δὲ γυνεὺς ἔδονται.

Ἴσκειν ἔκαστος ἀνὴρ, ἐπειφώσας ἐκ ἐγγύλων τε

Ἀνδρῶν κατεκτανίης. τὴν δ' ἐνὶ νηὶ τοὶ ἐκ ἐσθλῶν

Ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλίθερον πείρωτ' ἐφῆπται.

Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὲρ δρεῖδων ὤρεσσι φη πολύμητις Ὀδυσ·

Ὡς κωῖς, ἔμ' ἔτ' ἐφάσκειθ' ὑπὲρ τρηπὸν οἶκος δ' ἐκείνῳ

20

Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅπ μιν κατεκίερεται * οἶκον,

Διμῶσιν δ' ἐγγυαῖσι παρρησιάζεσθαι βιαιῶς,

Αὐτὰρ τι ζῶντι * ὑπενάσθαι γυναικας.

Οὐτὶ θεὸς δειπνοτὸς οἱ ἐσθλὸν εὐρυὸν ἔχουσιν,

Οὐτὶ πιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατεπιδίει * ἐγγύλων.

Νυῦ ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλίθερον πείρωτ' ἐφῆπται

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὲρ χλωρὸν δῖος εἶλεν.

Πάπληνεν δ' ἔκαστος ὅπ φούρι αἰπυῶ ὀλίθερον.

Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβομένοισι ὤρεσσι πεν,

Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσι * εἰλήλαδας,

30

Ταῦτα μὲν αἰσίμως εἶπες, ὅσα ῥέζουσιν Ἀχαιοί,

Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀπαύδαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀρχῇ

Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείττω ὅς αἶπ * ἔπλετο πάντων,

Ἀντίο * ἔτος γὰρ ἐπὶ πηλὸν τὰ δὲ ἔργα,

Οὐτὶ γάρ μου τόσον κεχρημένοισι ἔτε χαρίζων,

35

Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τοὶ οἱ ἐκ ἐτίλισσι Κερσίων·

Ὀφρ' Ἰθάκης κτ' δῆμον ἐκκτιμῶν βασιλεὺς

Αὐτοῖς, ἀπὲρ σοῦ. πᾶνδρα κραταῖναις λοχίαις,
 Νυνὶ δ' ἐμὴν ἐν μίσην πίφαται, σὺ ἧ φοῖβό το λαῶν
 Σῶν, ἀπὲρ ἄμμις ὅπαθιν ἀρεσάμενοι χ' ἤμερον,
 Οὐσά τε ἐκίπεται κ' ἐδιδόται ἐν μίχαρσιον,

§ Τιμὴν ἀμφοῖς ἄχρητες ἐκιστοῦσιν ἡγάτας;
Καλὴν τε χρυσὸν τ' ἀπαθὲς σμῆρ, εἰς αὐτὴν σὸν κῆρ
Ἰαση. περὶ δ' ἔπ' ἡμισσητὸν κυχλῶν ἄλξ.

Τὸν δ' αὖ ὑπὸ δρεῖδ' ἰδὼν ἀεσιφῆ πολύμητις Ὀδυσ.
Εὐρὺ μυχῷ, κ' εἰ μιν πατρῷα πάντα λήποδ' ἔπει,

10 Οσαύτε νυν ὑμεῖς ἐπὶ, καὶ εἰ ποτε ἀλλ' ἐπιθῇτε,
οὐδὲ κινῶς ἔπ' χεῖρας ἡμῶς λήξαμεν φάναι·
πρὶν πᾶσαν μενησθῆσαι ὑπερβασίην ἀποτίσαι.

28. πρὶ- Νυν ἰμεῖν * ἀφικέται σὺν αὐτοῖς ἡ μοῖρα.

ῥα καὶ· Ἡ φύγειν, ὅς κιν θάνατον καὶ κήρας ἀλύξει.

παμ. 15 Ἀλλά πν' ε' φεύξεαις ὅτομαι αἰσιν ὀλισθῶν.

Ως φαίτο· τῶν δ' αὐτῆ λυτο γυνώσκει καὶ φίλοι ἦσαν.

Τοῖς δ' Εὐρύμαχος ἀποσφάνει δὴν τεθνηῶτος,

Ω φίλοι, ἔγδ' ἄρ' ἔστιν ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·

Αλλ' ἵπαι ἑλκεῖς τείξον ἐνέξουσιν ἡδὲ φαρσίτελιν,

20 Οὐδὲν ἀπὸ ξισῆς ὀξέσσεται, εἰσὸς πάντας
 Ἀμμι κατὰκτείνῃ· ἀλλὰ μετῴμεθα χαίρμεν
 Φάσχαναί τε πάσασαοι, καὶ ἀντιχόοι τραπίζας
 ἰὼν ἀκυρόων· ἐπὶ δ' αὐτὰ πάντες ἔχωμεν
 Ἀθροοί, εἰς μέν· εἰδὼν ἀπὸσταλὴν ἡδὲ θυροῶν.

25 Ελθὼμεν δ' αἰνὰ ἄγου, βοή δ' ὤκιστα γένοιτο·

Τῷ κατὰ χ' ἔτος ἀνὴρ νυνὺσσετα ἱεράσμετο.

Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύνετο φάσγανον ὄξυ,

Χάλκειον, ἀμφοτέρωθεν ἀνταχμήρον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῇ

Σμερδαλέα ιαίχων. ὁ δ' * ἄμαρτῇ δῖος Οδυσσεύς

εἰς τὸ ἰὸν ἀπὸ ἀπορίας καὶ βλάβης ἡγήσας ἀπὸ τοῦ μαζῶν,

264- Εν δὲ οἱ ἡπαπ πῆξι θρον βέλος· ἐκ δ' αὖτος χερσὺς

λιδε Φάσγανον ημεχαμωζι, ωεαρόηδης τρεπίζη

καὶ κάππεσε δειγθεὶς· ἀπὸ δ' εἶδεναι χυρὴν ἵερην.

Καὶ διπλᾶ ἀμφικύπτειλον. ὃ ᾧ χθονὶ τύπτε μετώπῳ.

12. 25 Οὐ μὲν ἀνέλθων, παρὰ τὴν θύραν ἀμφοτέρωσιν

Λαοπύζων ἰππάρχης κατ' ὀφθαλμοῖν δ' ἔγυρ' ἀπ' αὐτοῦ

Αμφίνομος δ' Οδυσσῆϊ ἐείπατο κυδάλιμος

Ipse, at tuum filium interficeret insidians. (populorum
 Nunc a. hic quidem in parca interfectus est, tu autē miserere
 Tuorum: at nos in futurum conciliati in populo,
 Quæcunque tibi ebibita sunt, & comesta sunt in domibus
 Pretium separatim ducentes viginti boves singulus, .5
 Æsque aurumque reddemus, donec tuum cor
 Lætum fuerit, antè autem non indignanter irascere.

Hunc autem torvè videns allocutus est prudens Ulysses,
 Eury mache, neque si mihi paterna omnia redderetis
 Quæcunque nunc vobis sunt, & sicundè alia imponeretis, 10
 Neque sic amplius manus meas cessarem cæde,
 Antè quàm omnem procos intem pericem rependere.
 Nunc vobis adiacet contra vel pugnare,
 Vel fugere, qui mortem & fatum evitaverit.
 Sed aliquem non fugere puto altam mortem.

15
 Eury-
 machus
 precis
 loquitur

Sic dixit: horum autem ibi soluta sunt genua.
 Hos autem Eurymachus allocutus est secundo rursus,

O amici non retinebit vir hic manus innocuas,
 Sed postquam accepit arcum politum & pharetram
 Pavimento à polito sagittabit donec omnes 20
 Nos interficiet: sed recordemur pugnæ,
 Ensesque trahite, & opponite mensas
 Sagittis velocibus, contra autem ipsum omnes simus
 Congregati, si ipsum pavimento expellemus & januis,
 Eamus in civitatem, clamor citissimè fiet, 25
 Et idè citò hic vir nunc ultimum sagittabit.

25

Sic igitur vociferans, traxit ensē acutum,
 Arcum vtrunque acutum, saltavit autem in ipsum
 Terribiliter sonans, ipse autem simul divus Ulysses
 Sagittam projiciens, percussit pectus ad mammam.
 In autem ei hepate fixit velox telum, ex autem igitur manu
 Ensem misit humum, projecta autem mensa
 Decidit volutus, longè autem aquas fudit humum,
 Et poculū circū anfarū, hic autem terram verberavit fronte
 Animo dolens, pedibus autem thronum ambobus 35
 Calcitrans quatit, in oculis autem fusa est caligo.
 Amphinomus autem Ulyssi iivit glorioso

Eury-
 machus oc-
 ciditur.
 30

35

Con-

Contrarius ruens, traxit autem ensẽ acutum

Si quo modo ejus exiret januis, sed ipsum prævenit

Telemachus à tergo percutiens ærea lancea

Humerorum medio, per autem pectora penetravit.

9 Sonuit autem cadens, terram autem percussit fronte.

Telemachus Amphinomo interfecit. Telemachus autem ruit relicta longa lancea

Illic in Amphinomo, valdè enim timebat ne quis Achivorum

Lanceam dum extraheret longam, vel adegerit

Ense ruens, vel in caput reclinatum verberans.

10 Ivit autem currens, valdè autem citò dilectũ patrẽ pervenit,

Prope autem stans verba velocia allocutus est,

O pater jam tibi scutum portabo & duas lanceas,

Et galeam benè æream in temporibus aptam,

Ipseque induar profectus, dabo autem subulco

15 Et bubulco alia, armari enim melius.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,

Porta currens quousque auxiliariæ sagittæ adsunt

Ne me amoveant januis solus cùm sim.

Sic dixit: Telemachus autem dilecto obedivit patri:

20 Perrexit autem ire in thalamũ, ubi ei inclyta arma jacebant,

Hinc quatuor quidem scuta accepit, lanceas autem octo,

Et quatuor galeas æreas densas,

Venit autem ferens, valdè autem citò dilectũ patrẽ pervenit:

Ipse autem primũ circa corpus indutus est æs:

25 Sic autem eodem modo hi famuli indui sunt arma pulchra,

Steterunt autem circum Ulyssẽm prudentem varij consilij.

At hic quandiu quidem ad auxilium aderant sagittæ,

Tamdiu procorum unum semper in domo

Percussit inspiciens, hi autem simul stricti cadebant.

30 At postquam liquerunt sagittæ sagittantem regem,

Arcum quidem ad postem bene firmæ domus

Inclinavit stare ad parietes splendidos:

Ulysses in procos se armat. Ipse autem circum humeros scutum posuit quadruplex,

Capite autem in forti galeam benè factam posuit

35 Cristatam, graviter autem crista desuper nucebat.

Accepit autem fortes lanceas duas armatas ære.

Ianua autem quædam erat bene ædificato in pariete,

Αἰπὸν αἶξαι· ἔρυστο ἧ φάσζανον ὄξυν.

Εἶπας οἱ αἶξαι θυράων· ἀλλ' ἄρα μιν φηῖ

Τηλέμαχος κατόπιθε βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ

Ωμῶν μισσηγύς· ἀφ' ἧ γήϊσφιν ἔλασσε.

Δύπησιν ἧ πιστῶν, χθρῖνα δ' ἤλασε πατιπὶ μετώπῳ.

Τηλέμαχος δ' ἀπέρχουσι λιπῶν δολιχόσκιον ἔγχος

Αὐτῷ ἐν Ἀμφιπόμῳ· ὦρ' ἔδ' οἱ μὴ πρὸς Ἀχαιῶν

Εγχος ἀνελκόμενοι δολιχόσκιον ἧ ἔλασσε

Φασζάνῳ αἶξαι, ἧς ὥσπερ ῥωτὶ τυψας.

Βῆ ἧ θῖαν· μέλα δ' ὤκη φίλον πατὴρ εἰσαφίγκειν.

Αγχιῷ δ' ἐστέρμῳ ἔπα πλερόντα ὥσπερ ὀδῶν,

Ὡ πάτερ, ἧδ' ἔτι σάκχης οἶσιν κ' δυο δούρε,

Καὶ κυνίῳ ἑὺχαλκῳ ἐπὶ κρηπίδοις ἀραρυῖαν,

Αὐτὸς τ' ἀμφιδαλῦμαι ἰὼν· δώσω ἧ συδῶντῃ

Καὶ τῷ βυκόλῳ ἄλλα· τιτυχῆα δ' ἄμεινον.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενῳ ὥσπερ ἔφη πολύμητις Ὀδυσ.

Οἷσε θῖαν, εἴως μοι ἀμυνέσθ' παρ' οἴκῳ,

Μὴ μ' ἀποκινήσῃσι θυράων μοχλῶν ἰόντα.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος ἧ φίλῳ ἐπαπείθετο πατέρϊ.

Βῆ δ' ἱδμεναι θάλαμῳ ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.

Εἷγεν τίσασθαι μὲρ σάκε' ἔειλε, δούρεσσι δ' ἐκτὼ,

Καὶ πίσυρας κυνίας χαλκῆρεας ἐκ ποδασείας.

Βῆ ἧ φέρων μέλα δ' ὤκη φίλον πατὴρ εἰσαφίγκειν·

Αὐτὸς ἧ πρῶπτεσσι ὦρ' ἔδ' οἱ χερσὶ δύσατο χαλκόν·

Ὡς δ' αὐτὸς τὰ δμῶν δυόδινι τεύχεα κεῖτο.

Ἔσαν δ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.

Αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲρ αὐτῷ ἀμυνέσθ' ἔσται ἰοί.

Τόφρα μνηστῆρων· εἴα γ' αἰεὶ ἧ ἐν οἴκῳ

Βάλλει πτυσκόμῳ, τοὶ δ' ἀγχιῖνοι ἐπιπύον.

Αὐτῆς ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἱ διστύνοντες ἀνακτῶν,

Τόξον μὲν ὥς τε ταθμὸν ἐῴσθητ' ὀμιλῶντι

Ἐκλινειν ἐστέρμῳ ὥς τε ἐνώπια παμφανόωντα·

Αὐτὸς δ' ἄμφ' ὁμοῖσι σάκχης ἧτο τιτρωγέλυμνον.

Κρηπὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνίῳ ἑὺτοκῶν ἔθηκεν

Ἰκπυρον, δεινὸν ἧ λόφος κατ' ὦμῳ ἔκειτο.

Εἶλετο δ' ἄλκιμα δούρε δύω κηκρυβόμῳ χαλκῷ,

Ὀρσιθύρῃ δὲ πρὸ ἑσπερῶν ἐν τεύχεσσι.

Ακρότατον ἢ παρ' ἑδὼν ἑνστασίῳ μιγάρῃο
 Ηι ὁδὸς ἐς λαύρῳ, (αἰνίδας δ' ἔχον εὐ ἀραρυῖαν
 Τῷ δ' Οδυσσεὺς φράζοιτο αἰνῶναι διὸν ὑφορβόν
 Ἐσταότ' ἀγχι αὐτῆς, μία δ' ὅτ' ἂν γένετ' ἰφορβή.

28. 5 Τοῖς δ' * Αἰγάλας ἔειπεν, ἔπος πάντως πιφαύσκων,
 αἰγάλα- Ω φίλοι, ἐκ αἱ δὴ τις αἰὲν ὄρσεν ἱερῶν ἀτασθαίη,
 ως με- Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ἄκιστε γένοιτο;
 τίειπεν Τῷ κ' ἐπὶ τῇ αἰῆρ' ἡμῶν ἔστατε ἱεράσασσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνδιος αἰπόλος αἰγῶν,
 10 Οὐ πως ἔς' Αἰγάλας διοτρεφίης. ἀγχι γὰρ αἰνῶς
 Αὐλῆς καλὰ ἱερίδρα, καὶ ἀργαλίοις σῦντα λαύρης.
 Καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκει αἰῆρ' ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
 Ἀλλ' ἄγε θ' ὑμῖν πύχ' ἐνείκω ἰωρηχθῆναι.
 Ἐκ θαλάμῳ. ἔνδον γὰρ (οἶομαι) ἐδὲ πη ἄλλα

15 Τύχῃ κατ' ἔχθρῳ Οδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός.
 Ως εἰπὼν ἀνέβαινεν Μελάνδιος αἰπόλος αἰγῶν
 28. αἰνὰρ Ἐκ θαλάμῳ Οδυσῆος * αἰνὰ ῥῶγας μιγάρῃο.
 Εἰθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τίσσεσ' ἢ δυῶρα,
 Καὶ τίσσεσ' κυνέαις χαλκῆρας ἱπποδασείας.

20 Βῆ δ' ἱμῶν, μέλας δ' ὤκτα φέρον μνηστῆρσιν ἔδωκε.
 Καὶ τότε Οδυσσεὺς λυτο γυνώσκει καὶ φίλοι ἦτορ.
 28. 28. Ως περὶ βαλκομένης ἰδὲ τύχῃ, * γαστρίῃ δ' ἄνδρα
 σί. π. Μακρὰ πλάσσοιτας. μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.
 Αἶψα ἢ Τηλέμαχον ἔπα πλερέειντα προσσηύδα.

25 Τηλέμαχ', ἡ μέλας δὴ τις εὖ μετὰ ῥοῖσι γυναικῶν
 28. Η- Νῶϊν ἱπποτρώει πόλεμον κακόν, ἥτις Μιλαογῆς.
 μῖν ἐπ. Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πιπνυμένοισι ἀντίον ἰύδα,
 Ω πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τὸ δὲ γ' ἡμῶν, (ἐδὲ τις ἄλλος
 Αἶψα) ὅς σε θαλάμῳ ἱερῶν πυκινῶς ἀραρυῖαν

30 Καί κ' ἵππων ἀγκλίας, τῶν ἢ χρυσὸς ἦεν ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἴθι δὲ Εὐμαιε ἱερῶν ἐπίθες θαλάμῳ.
 Καὶ φράσσω εἴ τις ἄρ' ἰσὶ γυναικῶν ἢ τίς δὲ ῥέζει,
 Ηἷος Δολιχίου Μιλαογῆς, τὸν περ οἶον.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγῶρουν.

35 Βῆ δ' αὖτις θαλάμῳ Μελάνδιος αἰπόλος αἰγῶν,
 Οἶσιν πύχ' ἔλα· ἰόησι ἢ δὲ ὑφορβός,
 Αἶψα δ' Οδυσσεὺς προσεφώνεον ἔχους ἰόηται.

Ultimum autem ad solum bene stantis domus
 Erat via ad vicum, tabulæ autem erant bene congruæ.
 Hanc autem Vlysses custodire iussit divinum subulcum
 Stantem prope ipsam, unus autem solus erat aditus.
 His autem Agelaus dixit verbum omnibus nuncians,

O amici, jam aliquis in januam ascendat,
 Et dicat populis, clamor autem citissimè fiat.
 Ideò citò hic vir nunc postremò sagitter.

5

Agelaus
 procis
 loquitur

Hunc autem rursus alloquutus est Melant. custos caprarum.

Non aliquo modo est Agelæe divine. prope enim graviter
 Aulæ propè januas & molestum os vici.

10

Et unus omnes prohibebit vir, qui fortis sit.

Sed age vobis arma portabo ut armemini.

Ex thalamo, illic enim (puto) neque aliò
 Arma deposuerunt Ulysses & illustris filius.

15

Sic locutus ascendit Melanthius custos caprarum

In thalamum Ulyssis supra scalas domus:

Ubi duodecim quidem scuta excepit, tot autem lanceas,

Et tot galeas æreas equino crine densas,

Perrexit autem ire, valdè autem citò portans procis dedit.

Et tunc Vlyssis soluta sunt genua & dilectum cor,

Postquam circumponentes vidit arma, manibus autè lanceas

Longas quatientes, valdè autem ipsi apparebat opus:

Statim autem Telemachum verba velocia alloquutus est.

Melan-
 thius ap-
 paret in-
 struit
 procis.
 20

Telemache, certè valdè jam aliqua in domibus mulierum
 Nobis impellit bellum malum, vel Melanthius.

25

Huc autè rursus Telemachus prudens contra locutus est,

O pater ipse ego hoc peccavi, (neque aliquis alius

Causa) qui thalami januam spissè congruam

Reliqui inclinans, horum autem speculator esset melior.

30

Sed vade divine Eumæe, januam claude thalami.

Et observa sive qua est mulierum, quæ hæc faciat,

An filius Dolij Melanthius: quem ego puto.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ivit autem iterum thalamum Melanthius custos caprarum,

35

Portaturus arma pulchra: intellexit autem divus subulcus,

Statim autem Vlysses allocutus est qui prope aderat,

Divine

Divine Laertiade prudens Ulyſſes,
 Ille autem rurfus exitioſus vir quem putamus ipſi
 It in thalamum, tu autem mihi verum dic.
 Nunquid eum interficiam ſi potentior ero?

9 An tibi huc ducam, ut injuſtitias perſoluat
 Multas, quantas hic operatus eſt tua in domo?

Hunc autem reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
 Certè ego & Telemachus procos ſuperbos
 Retinebimus intra domos, quamvis multum incitatòs
 10 Vos autem averſis pedibus & manibus deſuper
 In thalamum mittite, tabulas autem ligate à tergo:
 Cathenam autem plicatam ex ipſo penetrantes
 Columnam in altam trahite, & admovete trabibus,
 Ut diu vivus graves dolores patiatur. (obediverunt.

15 Sic dixit: hi autem igitur hunc valdè quidè audiverunt &
 Perrexerunt a. ire in thalamū, latuerunt autè ipſū intus ex-
 Certè hic quidè thalami conclavi in arma quærebat, (iſtentè
 Hi autem ſteterunt utrinque apud limina manentes:
 Quando in pavementum ibat Melanthius cuſtos caprarum.

20 Altera quidem manu ferens pulchram galeam,
 Altera autem ſcutum latum, antiquum, inquinatum ſiccitate
 Laertis herois quod juvenis portabat.
 Tū quidè jacebat, conglutinationeſque ſolutæ erant lororū.
 Jam tunc irruentes ceperunt, traxeruntque ipſum intrò

25 Per caput: in pavimento autè in terram jecerunt dolentè cor.
 Pedes autem manūſque colligaverunt triſti vinculo,
 Valdè vertentes penitus, ſicut jufferat
 Filius Laertis pertolerans divus Ulyſſes.

Cathenam autem plicatam ex ipſo quæ penetrarat,
 30 Columnā in altam traxerunt, propinquaveruntque trabibus
 Hunc autem cavillans alloquutus eſt Eumææ ſubulce,
 Nunc quidem jam valdè omnino Melanthie noctem ſervabis
 Lecto in molli dormiens ſicut decet.
 Neque te aurora ab Oceani fluctibus

35 Latebit veniens aurea ſede, quando adduces
 Capras procis domo in convivium laborare.

Sed hic quidè illic relictus eſt extenſus pernicioſo in vinculo

Hi

Subulci
 Melan-
 thium
 vinciūt.

Διοχάρης Λαιρτιάδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεύϊ,
 Κείνος δ' αὐτ' αἰδήλος ἀνὴρ ἐν οἴῳ μεθ' αὐτοῖς,
 Ἐρχεται εἰς θάλαμον σὺ δέ μοι νημερτὺς ἴκασσι,
 Ἡ μιν ἀποκτεῖναι αἶ κεν κρείσσων γὰρ γένωμαι.
 Ηἱ σὺι σὺ γὰρ δ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 Πολλὰς, ὅσας ἔτος ἐμήσασσι σὺ σὺ οἴκῳ.

5

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήχανε Οδυσσεύς.
 Ἡ τοι ἔγω κ' Τηλέμαχος μνηστῆρας ἄναυδες
 Σχίσσομαι ἔνδοθεν μεγάρον, μάλα σφ' ἰσχυρότατος.
 Σφωῖ δ' ἀποσφίψαντες πόδας κ' χεῖρας ὑπερβῆναι,
 Ἐς θάλαμον βαλέειν; Κανίδας δ' ἐκδῆσται ὅποδιν.
 Τειρῶν δ' ὃ πλεκτῶν ἐξ αὐτῷ περὶ λώασι,
 Κίον' αἶν' ὑψηλῶν ἱερύσται, πλάσται τε δοκηῖσιν,
 Ὡς κεν δητὰ ζῶος ἐών, χαλεπ' ἄλγιστα πάσῃ.

10

Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μεγάλῳ μὲν κλύον, ἡ δ' ἐπίθητο,
 Βῆ δ' ἵμῳ εἰς θάλαμον· λαθῆναι δέ μιν ἔνδον ἴοντα.
 Ἡ τοι ὁ μὲν θαλάμῳ μυχὸν κρύπτει πύλῃ ἱερύσται.
 Τῷ δ' ἔσται ἐκείνῳ περὶ πύλῃ σταθμοῖσι μύροντες.
 Εὐθ' ὑπὲρ ἄδων ἔδαντο Μελαίνῃσι αἰπὸλος αἰγῶν,

15

Τῇ ἑτέρῃ μὲν χεὶρ φέρον καλῶν τευφάλασσας,
 Τῇ δ' ἑτέρῃ στήθεσ ἐνρὺν, γέρον, πεπταλέμῳρον ἄζη
 Λαίρτιον ἤρω, ὃ κρυεῖζων φορέεσκεν.

20

Δὴ τότε γ' ἡδὴ κῆτο, ῥαφαί δ' * ἐλέλιπτο ἰμάντων.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτιν, ἱερύσται τε μιν εἴσιν
 Κρεῖζ'· ἐν δαπιδῶν δ' χαμναὶ βάλοι ἀχνύμῳρον κῆρ.
 Σιωπὴ πόδας χεῖρας * τε δέοι θυμολαγνὴ δισμῶ,
 Εὐμὲν δ' ἀποσφίψαντες ἀλγέμεντες, ὡς * ἐκείλευσαν
 Υἱὸς Λαίρτιος πολύτλας δι' Οδυσσεύς.

25. διὰ
 λαυτο

25

25. τ' ἑ-

δισιν

25. ἐκεί-

λάου

30

Στεροὶν δ' ὃ πλεκτῶν ἐξ αὐτῷ περὶ λώασι,
 Κίον' αἶν' ὑψηλῶν ἱερύσται, πλάσται τε δοκηῖσι.

Τὸν δ' ἐπιχειρομένην προσέφησεν Εὐμῶναι συβῶτα,
 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελαίνῃσι νύκτα φυλάξεις
 Εὐνὴν σὺ μάλα κ' ἡγεταλέμῳρον, αἶς σι ἴσκειν.

Οὐδὲ σι γ' ἡγετάρη παρ' Ωκυανόιο ῥοάν

Λήσσει ἐσθλὸν μὲν χρυσόθετος, ὡς αἰγῶν

35

Αἰγῶν μνηστῆρας δέ μοι κρύπτει δαῖτα πίνοισι.

Ὡς ὁ μὲν αὖτις ἀλείπτο παρθεὶς ὁλοῶ σὺ δ' ἐδομῆ

Τὼ δ' ἐς πύργα δώωτε, γόρῳ τ' ἐπιθήτε φαεινὸν,
 Βήτην οἷς Οδυσσεὺς δαΐφρονα, ποιικλομήτην,
 Εἴη μὲρ[⊙] πνείοντες ἐφίπτεσκον· οἱ μὲρ' ἐπ' ἐδού,
 Τίσσευρες, οἱ δ' ἔνταδι δόμων, πολέες τε καὶ ἰοδαί.

5 Τοῖσι δ' ἐπ' ἄλγυμνον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Αθηνῆ,
 Μίντωρ αἰδμήρη ἡμῶν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδῶν,
 Τῷ δ' Οδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε,

20. Ος- Μίντερ ἄμυνοι ἀρῶν, μεῖσται δ' ἐπὶ πρῶτο φίλοιο,
 σ' αὖ' Ος σ' ἀγαθὰ ῥέζετεον· ἐμελιπὴ δέ μοι ἰστί.

10 Ως ἔφατ', οἱόμην[⊙] λαοσσόον ἔμμερ' Αθηνῶν.
 Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ἐμόχλειον ἐν μεγάροισι·
 Πρῶτος τῶν γ' ἐνέπτε Δαμπαρείδης Ἀγέλα[⊙],
 Μίντερ, μή σ' ἐπίσσι πῶρ' ἀπιπύθησιν Οδυσ.
 Μνηστῆρας μὲν χαλῶ, ἄμυνέμεναι δὲ οἱ αὐτῶ

15 Ω δὲ γὰρ ἡμίτερον γὰ νόον τιμῶν οἶον·
 Οππότε κεν θύτους κῆερον, πατέρ' ἡδὲ καὶ υἱόν,
 Ἐν ᾧ σὺ θῶσιν ἔπειτα πεφῆσαι, οἷα μῦθοι νῆας
 Ἐρδιν ἐν μεγάροισι. σὺ δ' αὐτῷ κραταίπευσες.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τὸν ὕμνον γὰ βίας ἀφελώμεθα χαλκῶ,

20 Κλήμεν[⊙]· ἐπόσά τοι ἐστὶ πά τ' ἔνδοδι καὶ πύργῳ.
 Τοῖσιν Οδυσσῆ[⊙] μεπεμιξαίμεν· ἔδῃ τοι ἡμῶν
 Ζῶνι ἐν μεγάροισιν ἰάσμεν ἔδῃ θυγάτηρα,
 Οὐδ' ἄλλοθεν κισίνῳ ἰθάκης κτ'· ἄστυ πολέων.
 Ως φάθ'· Αθηνῶν ᾧ χαλῶσταιτο κηρῶν μετ' ἄλλον·

25 Νείκεσσιν δ' Οδυσσεὺς χαλῶσταισιν ἐπίσσι,
 Οὐκίπ (οἱ γ' Οδυσσεὺς μὲρ[⊙] ἐμπιδόν, ἔδῃ πε ἀλκῆς,
 Οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἐλέην λισκωλίνῳ εὐπατρεῖν
 Εἰνάστες Τρώεσσιν ἐμώριαο ναλαμῆς αἰεὶ·
 Πολλὰς δ' ἀνδράς ἐπιφίεσ ἐν αἰνῇ δῆϊσθῃ,

30 Σὴ δ' ἦλα βελή Πελαῶν πόλις εὐρυάγχα.
 20. σὸν Πῶς δὴ νῦν, ὅτι * σὺν γὰρ δέμοι καὶ κλήμεν[⊙] ἰσάνεις,
 δῆμον Αὐτὰ μνηστῆραν ἐλοφύρειαι ἄλκιμ[⊙] εἶναι;
 Αἰ' ἄγε διῦρον πέπει παρ' ἐμ' ἵστασθαι, καὶ ἰδὲ ἔργον,
 Οφρ' εἰδῆς οἱ[⊙] τοι ἐν ἀνδράσι δυσμῆσαι

35 Μίντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας δῶππεναι.
 Ἡρᾶ· καὶ ἔπει πύργῳ διδου ἱππομαχίαν ἰκίλῳ,
 Αἰ' ἔτ' ἄγε ὀνίε[⊙] τε καὶ ἀλκῆς περὶ ἡπίζον

Hi autem in arma euntes, portaque imposita lucida,
 Ierunt ad Ulyssē prudentem versurum,
 Ubi robur spirantes instabant: hi quidem in pavimento
 Quatuor, hi autem intra domum multique & boni.
 Hos autem propè filia Jovis venit Minerva,
 Mentori assimilata & corpore & voce.
 Hanc autem Ulysses lætatus est videns, & verbum dixit,
 Mentor expelle diras, recordare autem socij dilecti
 Quæcunque bona feci, qualis autem mihi es.

Minerva
 Mentori
 assimi-
 lata.

Sic dixit, putans populorum servatricem esse Minervam. 10
 Proci autem ex altera parte minabantur in domo.

Primus hanc increpavit Damastorides Agelaus,

Agelaus
 jubet, ne
 Mentor
 Ulyssē
 juret.

Mentor, ne verbis persuadeat Ulysses

Procis pugnare, auxiliari autem ei ipsi:

Sic enim nostram mentem perfici puto,

Quando hos interfecerimus patrem ac filium,

In autem tu his postea interfecieris, qualia cogitas

Facere in domibus: tuo autem ipsius capite solues.

At postquam vestrum violentias abstulerimus ære,

Possessiones quotque tibi sunt quæque intus & quæ foris, 20

Iis (quæ sunt) Ulyssis commiscebimus, neque filios

Vivere in ædibus sinemus neque, filias.

Neque uxorem prudentem in civitate versari,

Sic dixit: Minerva autem irata est ex animo magis,
 Increpavit autem Ulyssē iratis verbis, (titudo, 25

Non amplius tibi Ulysses robur firmū, neque aliqua for-

Qualis quando pro Helena albis ulnis bono patre nata

Novem annis Trojanis pugnasti assidue semper.

Multos autem viros interfecisti in gravi pugna,

Tuo autem capta est consilio Priami civitas lata vijs. 30

Quomodo jam nunc quando tuum populum & possessiones

Contra procos indignaris fortis esse? (pervenisti,

Sed agè huc amice apud mæsta, & vide opus,

Ut videas qualis tibi in viris inimicis

Mentor Alcimedes beneficia rependat. 35

Dixit: & nondum omnino dedit alternantem victoriam
 Sed adhuc potentiàmque & fortitudinem tentabat

Et Vlyſſis ac filij glorioſi.

Ipsa autem ſplendidæ in domus trabem

Sedit ruens hirundini ſimilis contrâ.

Procos autem concitabat Damaſtorides Agelaus,

9 Eurynomûſque & Amphimедon Demoptolemûſque,

Piſandruſque Polyctorides, Polybûſque prudens

Hi enim procorum fortitudine erant egregiè optimi.

Quicumque adhuc vivebant, & pro animabus pugnabant.

Hos autem jam domuit arcus & frequentes ſagittæ.

10 His vero Agelaus dixit verbum omnibus nuncians,

O amici jam tenebit vir hic manus innocuas,

Et jam ei Mentor quidem abiit manes jaçtationes dicens,

Hi autem ſoli reliçti ſunt in primis januis,

Ideò nunc ſimul omnes immittite laceas longas.

15 Sed agite, in eum primum jaculamini, ſicubi Jupiter

Det Vlyſſem percuti, & gloriam reportare,

Horum autem aliorum non cura poſtquam hic acciderit.

Sic dixit: hi autem igitur omnes jaculati ſunt ſicut dixit,

Cupientes, hæc autem multum vana fecit Minerva.

20 Horum alius quidem limen bene firmatæ domus

Percuſſit, alius autem januam ſubtiliter compactam.

Alius autem in pariete fraxinea (haſta) cecidit ære gravis.

At poſtquam jam lanceas evitaverunt procorum,

His verbis incepit pertolerans divus Ulyſſes,

25 O amici, jam quidem ego dicerem & nobis

Procorum in turbam jaculari, qui prompti ſunt

Nos internecione delere in prioribus malis.

Sic dixit: hi autem igitur omnes jaculati ſunt acutas lanceas

Contrâ diſpicientes Demoptolemun quidem Ulyſſes,

30 Euryadem autem igitur Telemachus, Elatum autem ſubulcus,

Piſandrum autem igitur interfecit boum bubulcus vir.

Hi quidẽ poſtea ſimul omnes mordicus ceperunt magnũ pavi-

Proci autem igitur juerunt domus ad intimũ: (mentum,

His autem igitur irruerunt, è mortuis a lanceas extraxerunt.

35 Ruſus autem proci jaculati ſunt acutas lanceas.

Magna contentione, illas autem multũ irritas poſuit Miner.

Horum alius quidem limen bene firmatæ domus

Ἡ μὲρ Ὀδυσσῆος ἡδ' ἡῶ κυδαλίμοιο.

Αὐτὴ δ' αἰηκλόιντο ἀνὰ μισγέροιο μίλασθον

Εἴτε ἀναιῆσσε, χαλιδέει ἐκίλῃ αὐτῶν.

Μνηστῆρας δ' ὅτρυνε Δαμνοτολίδης Ἀγάλαος,

Εὐρωόμενος τε καὶ Ἀμφιμίδων, Δημηγόλεμος τε,

Πείσανδρος τε Πολυκροείδης, Πόλυβός τε δαΐφρων,

Οἳ γὰρ μνηστῆρων ἀριτῇ ἴσασ' ἔοχ' ἄρασι,

Ὅσοι ἐτ' ἔζωσι, παρὶ τῶν ψυχῶν ἐμάχοντο.

Τοὺς δ' ἤδη ἰδόμεσσι βίος καὶ περφίης ἰοί.

Τοῖς δ' Ἀγάλαος ἔειπεν, ἔπος πάντας πεφάσμεν,

ὦ φίλοι, ἔδη γήρῃσιν ἀνὴρ ὅδε χείρας ἀάπτους·

Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲρ ἔσθ' ἐκαστὸν ἐγγράτω εἰπών,

Οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι

Τῶν μὲρ ἄμφω πάντες ἀφίστα δούρατα μακρὰ·

Ἀλλ' ἄριστ' οἱ ἐξ πρώτης ἀκροπίσται, αἳ καὶ ποδὶ Ζεύς

Δῶν Ὀδυσσῆα βλήσῃ, καὶ κύδους ἀρίσῃ.

Τῶν δ' ἄλλων ἐκῆδες, ἐπὶ δ' ἔτις γε πίσσῃσιν,

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκρόπιστα ὡς ἐκέλευσεν,

Ἰέρμοι· τὰς γὰρ πάντας ἐτάσια θῆκεν Ἀθλιώη.

Τῶν ἄλλος μὲρ σταθμὸν ἑσταθίῃ μισγέροιο

Βεβλήκει, ἄλλος γὰρ θύρῃσι πυκινῶς ἀραρήσας·

Ἀλλ' ἐν θύρῃσι μελίη πίσι χαλκὸς ὀρέεα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ' ἀλείψαντο μνηστῆρων,

Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

ὦ φίλοι, ἔδη μὲρ καὶ ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄρμῃ

Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον ἀκροπίσται, οἱ μισγέροισιν

Ἡμῖας ἐξισταίξασ' ἐπὶ παρτίθῃσι κακῇσιν.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκρόπιστα ὄξια δούρα,

Ἀνταπυσσόμενοι. Δημηγόλεμον μὲρ Ὀδυσ.

Εὐρυάδην δ' ἄρα Τυλίμαχος, Ελατῆν γὰρ συβώτης,

Πείσανδρον δ' ἄρ' ἐπιφει βεῶν ἐπιβυγέλος ἀνὴρ·

Οἱ μὲρ ἔπειθ' ἄμφω πάντες ὀδῶν ἔλιν ἄσπετον ἔδρας.

Μνηστῆρας δ' ἄνιχόμενος μισγέροισι μυχρόδιν

Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξεν, νεκύων δ' ἐξ' ἔγχ' ἔλιντο.

Αὐτὰς γὰρ μνηστῆρας ἀκρόπιστα ὄξια δούρα,

Ἰέρμοι· τὰς γὰρ ποικίλ' ἐτάσια θῆκεν Ἀθλιώη.

Τῶν ἄλλος μὲρ σταθμὸν ἑσταθίῃ μισγέροιο

- Βιδλήκει, ἄλλος ἢ ἦν πυκινῶς ἀρρεγῶν.
 Αἶψα δ' ἐν τοῖσιν μελίη πίσι χαλκῷ βάρεια·
 Ἀμφιμέδων δ' ἄρ' αὖ Τηλέμαχος βάλε χιρὶ ἐπὶ καρπῷ
 20 Μιγδῶν, * ἀπὲρ ἢ ῥινοὶ δαλήσαστο χαλκός.
 κροί 5 Κλήσιωπος δ' Εὐμαιὸν ὑπὲρ σάκης ἔγχρ' ἔμπερ
 ὦμος ἐπίρραψεν· τὸ δ' ὑπὲρ πῦτος, πίπτε δ' ἔραζε.
 Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα τοικιλομήτιν
 Μνηστῆρων ἐς ὅμιλον ἀνάτισσαν ὄξια δούρα.
 Ἐνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πολέπορτος Ὀδυσ·
 10 Ἀμφιμέδοντα ἢ Τηλέμαχος, Πόλυβον ἢ συβώτης·
 Κλήσιωπον δ' αἶψ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβυχῆλος αἴηρ
 Βιδλήκει σφῆς σῆτος· ἐπυχρόμηνον ἢ παρὰ σῆτος.
 Ω Πολυθηρσίδη φιλοκέρτομι, μὴ ποτε πάμπαν
 Εἰκὼν ἀφραδῆς, μέγα εἰπῆν, ἀλλὰ θεοῖσι
 15 Μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτερόι εἰσι.
 Τῆτί τις ἀντὶ ποδὸς ξεινήιον, ὅν ποτ' ἔδωκες
 Ἀπηγίω Ὀδυσῆϊ δέμῳ κριτ' ἀλητεύοντι.
 Ἡ γὰρ βοῶν ἐλίκων ἐπιβυχῆλος· αὐτὰρ Ὀδυσ·
 Οὐτὰ Δαμνατορίδην αὐτοχιδδὲν ἔγχρ' ἔμπερ.
 20 Τηλέμαχος δ' Εὐλωρορίδην Λαίονκρον ἔπειτα
 Δυοὶ μίστον κινῶνα, ἄλγεα δ' ἢ χαλκὸν ἔλασσιν·
 Ἡελπι ἢ πελὺς, χθῆνα δ' ἔλασσε παντὶ μινύπῳ.
 25 Δὴ τότε Ἀθλοαῖη * φησὶ μέγιστον αἰγὶ δ' αἰγῶν
 σίμβρο 25 Ὑψόθην ἐξ ὀρθῶς, τῶν ἢ φρένας ἐπλοήγη.
 τορ. 25 Οἱ δ' ἐφίβοντο κτ' μέγαρον, βόες ὡς ἀγλαῖαι,
 Τὰς μὲν τ' αἰεὶ οἷς εἰς ἐφορμηθεὶς ἰδδνησιν
 Ὀρεν ἐν εἰαρενῇ, ὅτι τ' ἤματα μετὰ πέλοισι.
 Οἱ δ', ὡς τ' αἰγυποὶ γαμψώνυχος ἀβυλαχῆλας
 Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐκ' ὀρεθίσσιν ἡρώσῃ
 30 Ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νίφει πλώσασσιν ἵστανται,
 Οἱ δὲ τι τὰς ὀλέγουσιν ἐπὶ ἄλμοι, ἐδὲ τις αἰκῇ
 Γίνεσθαι ἐδὲ φυγῇ· χαίρουσι δὲ τ' αἰνίς αἶρεν·
 Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρες ἐπιστῦμβροι κτ' δῶμα
 Τύπτον ἐπισφράδην, τῶν ἢ σῆτος ἄρνυτ' ἀφκῆς,
 35 Κροίτων τυπτομένων· δάπιδον δ' ἄπαν αἶματι θύν.
 Λαώδης δ' Ὀδυσῆα ἐπιστῦμβρον λάβει γυνῶν,
 Καὶ μιν λισσόμενον ἔπειτα πύργοντα παρὰ σῆτος,

Percussit, alius autem januam subtiliter compactam :
 Alius autem in pariete fraxinea (hasta) cecidit ære gravis:
 Amphimedon a. igitur Telemachū percussit manū ad carpū
 Obiter, extremam autem pellem læsit æs,
 Ctesippus autem Eumæum super scutum lancea longa §
 Humerū attingit, hoc autem supervolavit, cecidit autē humū,
 Ili autem rursus circum Ulyssē prudentem versutum
 Procorum in turbam jaculati sunt acutas lanceas.
 Tunc rursus Eurydamanta percussit urbium populator Ulyss.
 Amphimedonta autem Telemachus, Polybū autē subulcus, 10
 Ctesippum autem igitur postea boum bubulcus vir
 Percussit in pectus: gloriabundus autem (illum) affatus est,
 O fili Politherfide conviciator, nunquam omnino
 Cedens stultitiæ magnifica loquere sed Dijs
 Sermone[m] committe, quoniam multò potentiores sunt. 15
 Hoc tibi pro pede hospitale (munus) quem dedisti
 Divo Ulyssī domi (suæ) mendicanti.

Dixit igitur boum nigrarum bubulcus: at Ulysses
 Vulneravit Damastoridem cominus lancea longa.
 Telemachus autem Euenoridem Liocritum percussit 20
 Lancea medio ventre, penis autem æs transadegit.
 Cecidit autem pronus, terram autem percussit tota fronte,
 Jam tunc Minerva hominum interfecitrix ægida sustulit
 Alto ex fastigio, horum autem mentes expavescitæ sunt.
 Hi autem fugerunt in domum boves tanquam gregariæ, 25
 Quas quidem varius asilus impetu aggressus agitavit
 Tempore in verno: quando dies longæ sunt,
 Hi autem sicut vultures curvæ unguibus, curvæ rostris,
 Ex montibus venientes in aves saltant.
 Hæ quidem in campo nebulas timentes pererrant: 30
 Hæ autem has perdunt insipientes, neque aliqua fortitudo
 Fit, neque fuga, gaudent autem viri præda.
 Sic igitur hi procos irruentes per domum
 Verberabāt conversim, horū a. suspiriū movebatur indecens,
 Cap. diverberatis, pavementum a. totum sanguine æstuabat. 35
 Liodes autem Ulyssīs irruens cepit genua,
 Et ipsum precans verba velocia allocutus est.

Liodes
 supplex
 erat
 Ulyssē

Oro

Oro te Ulysses, tu autem mei ratione habe, & mei miserere.
 Nondum enim aliquam existimo mulierum in domibus
 Dicturam neque aliquid fecisse injustum, sed alios
 Sedavi procos, quicumque talia faceret.

- 5 Sed mihi nō obediverūt ut à pravis(reb.) manus abstinerent.
 Ideò & propter suas intemperies indecentem mortē hauserūt
 At ego cum his vates nihil cūm patrauerim.
 Jacebo : sic non est gratia in posternum benefactorum.

Hunc autem torvè conspiciatus alloc. est prudens Ulyss.

- 10 Si quidem jam cum his vates te dicis esse,
 Nempe sanè videris sæpe optasse in ædibus,
 Longè mihi reditus finem dulcis fieri.
 Te autem uxoremque dilectam sequi & filios parere,
 Ideò non mortem gravem effugies.

- 15 Sic igitur locutus ensem cepit manu forti
 Jacentem, quem Agelaus abjecerat humum
 Interfectus, quo hunc in cervicem mediam percussit.
 Loquentis autem igitur hujus caput pulveribus mixtum est.
 Terpiades autem cantor fugit mortem nigram

Liodes
occidi-
tur.

- 20 Phemius, qui canebat cum procis necessitate.
 Stabat in mānibus tenens citharam stridulam
 Propè apud januam, bifariam autem mentibus cogitabat,
 An egressus domo Jovis magni ad aram
 Aulæ sederet elaboratam, ubi multa

- 25 Laertes Ulyssæque bonum fœmora combusserant.
 An genibus precaretur proruens in Ulysssem.
 Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
 Genua tangere Laertiadæ Ulyssis.

Certè hic citharam concavam deposuit humi,

- 30 Medio crateris & throni argenteis clavis.
 Ipse autem rursus Ulyssis ruens cepit genua.
 Et ipsum precans verba velocia allocutus est.

Phemius
musicus
Ulyssi
loquitur.

Oro te Vlysses, tu autē mei rationē habe, & mei miserere,
 Ipsi tibi in futurum dolor erit, si cantorem

- 35 Interficiēs, qui Dijs & hominibus cano.
 Ego à me ipso doctus sum. Deus a. mihi in mentib. cātilenas.
 Omnes infēvit. videor autem tibi accinere

Γοῦν ἔμει' σ' Οδυσσεύϊ σὺ δὲ μ' αἴθε, καὶ μ' ἐλήσων.
 Οὐ γάρ πω πινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 Εἰπεῖν ἔδδ' ἐπὶ πρὶν ἅπασι δαίμον· ἀλλὰ καὶ ἄλλης
 Παύσεσκον μνηστῆρας, ὅπως τοιαῦτά γε ρίξοι.

Ἀλλὰ μοι ἔπειθοιτο κακῶν ἀπὸ χόρου ἔχραθ.
 Τῷ καὶ ἀπαδαλίησιν ἀέκεια πότμον ἐπίσσω.
 Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἔϊσι θυοσκόῳ, ἔδδ' ἐοργῶς,
 Κεῖσμαι ὥς ἔκ' ἐπὶ χεῖρας μεθ' ἑποδ' εὐεργάνῃ·

Τοὶ δ' ἄρ' ὑπεδρα ἰδὼν παρσίφην πολὺμυτος Οδυσ.
 Εἰ μὲν δὴ μὲν ἔϊσι θυοσκόῳ εὐχαιεῖναι,
 Πολλὰ κε πον μέλλεις ἀρήμηναι ἐν μεγάροισιν,
 Τηλεῖ ἔμει νόστιο τέλος γλυκερῶς γενέσθαι.
 Σοὶ δ' ἄλογόν τε φίλῳ παῖδι καὶ τέκνῳ πενέσθαι·
 Τῷ ἔκ' αἶν γένεατ' ἐν γὰρ δυσχερὴ παρ' οὐρανῷ.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χεὶρ ἐπαχύνῃ
 Κεῖμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαῳ ἀποπρήνκε χαμῶϊ
 Κτειρόμεν· τῷ τὸν γε κατ' αὐχίνα μέσσην ἔλασσε.
 Φηγερόμεν δ' ἄρα τῷ γὰρ κέρη κρήνησιν ἐμίχθη.
 Τερπιάδης δὲ τ' αἰοιδὸς ἀλυσκασσέ κῆρυ μέλαμναι

Φήμι· ὅς ῥ' ἦεν δὲ μὲν μνηστῆρσιν ἀνάσκει.
 Ἔση δ' ἐν χεῖρας ἔχον φέρμεναι λίγαιαν
 Ἀγχι παρ' ὀροσθύνῳ· διχὰς ἧ φρεσὶ * μερμήριζεν.
 Ἡ δ' ἄνδρ' ἐμγάροιο, Διὸς μεγάλης ποτὶ βωμῶν
 Ἐρκείε ἔζοντο πετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ

Λαίρτης Οδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μερῇ ἔκαιον·
 Ἡ γυνῶν λίσσεται παρσιζέας Οδυσῆα.
 Ὡδὲ δὲ οἱ φρενέοιτο δδάσσετο κέρδιον εἶναι,
 Γοῦν ἄψαλθ' Ἀαρπιάδην Οδυσῆα.

Ἡ τοὶ δ' φέρμεναι γλαφυρὴν κατ' ἵηκε χαμῶϊ
 Μιοσηγὸς κρητῆρος ἰδὲ θρόνον ἀργυροῦλον·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Οδυσῆα παρσιζέας λάτρε γυνῶν,
 Καί μιν λισσάμεν· ἔπειτα πῖρρ' ἐντε παρσιζέας,

Γοῦν ἔμει' σ' Οδυσσεύϊ, σὺ δὲ μ' αἴδιο, καὶ μ' ἐλήσων.
 Αὐτῷ τοι μεθ' ἑποδ' ἄρ' ἐστ' ἔστιται, εἴ κεν αἰοιδῶν

Πίφνης ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰεῖδω.
 Αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ· θεὸς δὲ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
 Παιδείας ἐνέφυσεν. ἔοικε δὲ τοι παρσιζέας

Ὡς τε Θιῶ· τῷ μὲν με λιλαίνο δειροθμῆσται
 Καί κεν Τηλέμαχος πῖδ' ἔπει σὸς φίλος ἦς.
 Ὡς ἰὼ ἔπεικ' ἰς σὸν δῶμον, ἔδ' ἡπίζω,
 Πωλεῦ μ' ἔμενησσι ἀντιμῶν· μὲν δ' αἶτας,

28. 5 Ἀλλὰ πολὺ πλείονες κ' ἤ κρείσσονες ἦσαν ἀνείκελ.
 28. 6 Ὡς φάτο τῷ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἑ Τηλεμάχιο,
 155 Αἴψα δ' ἰὼν πατέρω φροσιφάνειν ἰχθυεῖ ἰόντα.
 28. 14-15 Ἰχθεῖ, ἥ μὲν δὲ πῦτον ἀνείποι ἔπει χαλκῷ.
 28. 16 Καὶ κήρυκε Μένδοντα παύσασθαι, ὅς τί μιν αἰεῖ

10 Οἶκον δ' ἡμετέρω κηδίσκετο παῖδες ἰόντες.
 Εἰ δὲ μὲν μιν ἔπιφιν Φιλοίπῳ, ἢ σὺ δ' αὖτις,
 Ηἴ σιν ἀντιβόλησθ' ἐρινομήν κ' δῶμα.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἤκουσι Μένδων πιπυμῶνα εἰδώς.
 Πιετῶν δ' ἰκετο ὑπὲρ θρόνον, ἀμφὶ δ' ἔδρεμε

15 Ἐσβαὸς ἰσόδαρτον, ἀλύσων κῆρυ μέλαιναν.
 Αἴψα δ' ἀπὸ θρόνου ᾤρετο, θοῶς δ' ἀπιδίωκε βοείλῳ
 Τηλέμαχον δ' αἶψ' ἔπειτα φροσιφάνειν ἀπὸ γυνῶν,
 Καί μιν λισσόμεν· ἔπειτα πῖσθ' ἰόντα φροσιφάνειν.
 ὦ φίλ' ἰὼ μὲν ὅδ' αἰ μί· σὺ δ' ἰχθεῖ, εἰπὶ δ' πατέρει

20 Μὴ με φροσιφάνειν δηλήσεται ὀξεί χαλκῷ,
 Λιδοῶν μνηστῆρων κηρυμῶν, οἳ οἱ ἔκρεον
 Κλήματ' ὅνι μισγέρεαι, σὶ δ' ἠνίοποι ἔδ' ἰπποι.
 Τὸν δ' ἐπιμεθήσας φροσιφάνειν πολύμητις Ὀδυσ.
 Θάρσει, ἔπειδ' ὅς ἔτος ἰερόσαστο κ' ἰστέωντι,

25 Ὀφρα γῆρας κ' θυμὸν, ἀπαρ εἴπησθαι κ' ἄλλα,
 Ὡς κηρυγῆς εὐεργασίῃ μίγ' ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἐξελθόντες μισγέρεαι ἔξωθεν θυμῶν
 Ἐκ φόνος αὐλῶν, σὺ τε κ' πολύφημος αἰοιδῆς,
 Ὀφρ' ἂν ἰὼ κ' δῶμα ποιήσασθαι ὅττις μισγέρεαι.

30 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔξω βήτην μισγέρεαι κίοντι.
 Ἐξελθὼν δ' ἄρα τῷ με διὸς μισγέρεαι ποτὶ βωμῶν,
 Πάντοσι πεπρωμένοι, φόνον ποτὶ βωμῶν αἰεῖ.
 Πάπλην δ' Ὀδυσσεὺς κηρυγῆς ἰὼν δῶμον, εἶπε ἔτ' ἀνδρῶν.
 Ζωὸς ὑποκαπτόιτο, ἀλύσων κῆρυ μέλαιναν.

35 Τοὺς δ' ἰδὼν μισγέρεαι πάντας δ' αἰμῶν κ' κηρυγῆς
 Πάπληντας παλκοῦς· ὥς τ' ἰχθυεῖς ἔσθ' ἀλιεῖς
 Κοῖλον ἰς αἰγμάλον πολίης ἔκτοθεν θαλάσσης

Tanquam Deo, idè ne me cupias collo truncare,
 Et Telemachus hæc dicet tuus dilectus filius,
 Quòd ego non voluntarius in tuam domū, neque indigens
 Veni procis cantaturus post convivium.

Sed multò plures & potètiores duxerūt necessitate, (idest vi) §

Sic dixit, hunc autem audivit sacra vis Telemachi,
 Statim autem suum patrem allocutus est qui propè erat,
 Abstine, neque item hunc insontem percute ære.

Et præconem Medonta servabimus, qui semper
 Domo in nostra curam habuit (mei) dum puer essem, 10
 Si jam non ipsum interfecit Philætius, vel subulcus
 Vel tibi obvius fuit ruenti in domo,

Sic dixit: hunc autem audivit Medon prudentia sciens,
 Expavescens enim jacebat sub sede, circum autem pellem
 Indutus bovis nuper excoriatam, fugiens mortem nigram. 15
 Statim a. à throno surrexit, citò a. abiecit bovinam (pellem)
 Telmacho autem postea proruens (illius) cepit genua,
 Et ipsum precans verba velocia allocutus est,

Phemius
 & Medon
 à Tele-
 20
 macho
 servatur.

O amice, ego quidè hic sum: tu a. cohibe (te,) dic a. patri,
 Ne me impotenti robore lædat acuto ære,
 Viris procis iratus, qui totonderunt
 Res in domibus, te autem stulti nihil honoraverunt.

Hunc autem subridens alloquutus est prudens Ulysses,
 Fide, quoniam te hic liberavit & servavit,
 Ut noscas in animo, & dicas & alij 25
 Multò satius esse bene, quàm malè agere.
 Sed egressi ex ædibus sedete foris.

Et cæde in aula, tuque & multum famosus cantor.
 Ut ego in domo elaborando peragam, quod me oportet.

Sic dixit: hi autem exiverunt domo cuntes. 30

Sederunt autem igitur hi Iovis magni ad altare
 Undique aspicientes, cædem expectantes semper.
 Aspiciebat autè Ulysses ad suam domū, si quis adhuc virorū
 Vivus sublateret fugiens mortem nigram.

Hos autem vidit valdè omnes in sanguine, & pulveribus 35
 Prostratos multos, sicut pisces quos piscatores
 Concavum in litus, album extra mare

Reti extraxerunt foraminoso, hi autem omnes

Undas maris cupientes in arenis fusi sunt.

Horum quidem Sol perlustris abstulit animum.

Sic tunc igitur proci ad invicem fusi erant,

7 Jam tunc Telemachum allocutus est prudens Ulysses,

Vlysses
Eurycleam
accersiri
jubeat.

Telemache eia agè mihi voca nutricem Eurycleam,

Ut verbum dicam, quod mihi in animo est.

Sic dixit Telemachus autem dilecto obedivit patri,

Mora autem janua allocutus est nutricem Eurycleam,

10 Eia jam huc ades anus olim genita, quæ mulierum

Famularum speculatrix es in domibus nostris,

Veni, vocat te pater meus, ut aliquid dicat.

Sic locutus est, huic autem velox fuit verbum.

Aperuit autem januas domorum bene habitatarum.

15 Perrexit autem ire: at Telemachus antè præibat.

Invenit postea Ulysssem cum interfectis mortuis,

Sanguine & pulvere inquinatum, tanquam leonem,

Qui comesturus bovem venit pernoctantem in agro,

Omne autem igitur ei pectusque genæque utrinque

20 Cruentæ sunt, gravis autem in vultum videri.

Sic Vlyss. inquinatus erat pedes & manus desuper

Hæc a. postquā igitur mortuósq; & magnū inspexit sāguinē,

Rectā prorumpit ululando, quoniam magnum vidit opus.

Sed Vlysses prohibuit, & tenuit cupientem:

25 Et ipsam accersitam verba velocia allocutus est,

In animo anus gande, & (te) cohibe neque ulula.

Non pietas interfectos ob viros superbire.

Hos autem Parca domuit Deorum & impia opera.

Non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,

30 Non malum, neque quidem bonum qui ad ipsos pervenisset,

Ideo & propter suas intemperies indecentem mortē affecuti

At agè mihi tu mulieres eas in ædibus recense, (sunt.

Quæ me inhonorant, & quæ peccantes sunt.

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,

35 Tibi enim ego tibi fili veritatem dicam.

Quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres

Famulæ, has quidem opera docuimus operari

Δικτύω ἰξέρονται πολυπῶ· οἱ δ' ἅπασιν
 Κύμαθ' αἰλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κίχωνται.
 Τῶν μὲν τ' ἡλίῳ φαίνων ἐξείλιτο θυμός.
 Ὡς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κίχοντο·

Ἀὖ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμυτος Ὀδυσ·

Τηλέμαχ' εἰδ' ἄγε μοι χάλισσι τροφὸν Εὐρύκλειαν,
 Ὀφρα ἵππος εἴποιμι τὸ μοι κρατὺς μίον ἔστιν.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος ἧ φίλῳ ἐπιπείθετο πατρί·
 Κινήσας ἧ θυρίῳ, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,

Διῦρον δὴ ὅρτο χερσὶν παλαιγνίς, ἥτις γυναικῶν
 Δμωάων (κηρός ἔστι κτ') μέγαρ' ἡμιπράων·

Ἐρχο· κικλήσκει σι πατὴρ ἑμὸς, ὅφρα π' αἶπῃ.

Ὡς ἄρ' ἰφώνησιν, τῇδ' ἀπὶ ἔργου ἔπαιτο μῦθος·
 Ὡξιν ἧ θυρῆς μεγάρων εὐναισι κείων·

Βῆ δ' ἰδὼν αὐτὴρ Τηλέμαχος πρὸς δ' ἡμιμέριον·

Εὖρην ἔπειτ' Ὀδυσῆα κτ' καταμύοισι νέκυσι,

Αἵματι καὶ λυθρῷ πιπαλαγμόρον· ὥς τε λείοντα,

Ὅς ῥά τι βιβρωπῶς βοὸς ἔρχεται ἀρχαυλοίο,

Πᾶν δ' ἄρα οἱ σῆγ' ἑπὶ παρῆϊα τ' ἀμφοτέρωθεν

Αἵματι πίλει δάκρυ δ' εἰς ὤπεϊ δαΐδ·

Ὡς Ὀδυσσεὺς πιπαλαγὸς πόδας καὶ χεῖρας ὑψέθην.

Ἡ δ' ὥς οὐκ ἐκύναις τε καὶ ἄσπετον εἰσιδὼν αἶμα,

Ἰθυσιν ῥ' ὀλολυξοί, ἑκαὶ μέγα εἰσιδὼν ἔρπον·

Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κρατέρει, καὶ ἔχεν ἱμνῶν παῖ·

Καί μιν φωνήσας ἔπαπλερθιντα προσσηύδα,

Εἰ θυμῷ χερσὶν χαῖρε, καὶ ἰχίῳ, μὴ δ' ὀλολυξέ.

Οὐχ' ὅσην καταμύοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχάριστα.

Τοὺς δὲ ἧ γοῖρ ἰδὲ μέλασσε θεῶν, καὶ χίλια ἔργα.

Οὐπια γὰρ πίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

Οὐ κακόν, εἰ δὲ μὲν ἐδδλόν, ὅς σφ' ἔσθ' εἰσαφίγητο·

Τῷ καὶ ἀπατάλῃσιν ἀφίκαι πότμον ἐπύσσον.

Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικάς ἐν μεγάροισι χαλῶντι

Αἰ τί μ' ἀπμαζοῦσι, καὶ αἰ νηλιταῖς εἰσι.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε φίλος τροφὸς Εὐρύκλειαν,

Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοὶ τέκνον ἀληθείῳ κρατέειμι.

Πυλὴ κηπέ τοι εἰσὶ ἐν μεγάροισι γυναικαῖς

Δμωαῖαί τε μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἔργα ζῆα.

20. δου- Εἰς αὖτε ξαίνειν, καὶ * δουλοσυνῆς ἀνίχου
 λου- Τάων δ' ἰδὲ καὶ πῆσσι ἀναμύθης ἐπίβησαν.
 νῆω Οὐτ' ἔτι πῆσσι ἔτ' αὐτῶν Πύλωλόποιον.
 Τηλέμαχος δ' ἵενον μὲν αἶψατο, ἐδὲ ἰμήτηρ
 5 Σημεύειν εἶασκεν ἐπὶ δ' ἄρ' ἔπειτα γυσαίειν.
 Αλλ' αὖτ' ἰὼν ἀναβῶσ' ὑπερβία σιγαλίστα.
 Εἶπε σὴν ἀλόχῳ, τῇ περ Θιδεὺς ὕπνον ἐπέειπε.
 Τῶ δ' ἀπαμειβόμενον ἔειπε πολύμητις Οδυσ.
 Μή ποτε τῶν δ' ἐπὶ γαίῃ, σὺ δ' ἐνθάδ' εἰπὶ γυσαίειν.
 10 Ελθὲν μὲν αὖτ' ἔπειτα ἀνέκτα μηχανώοντο.
 Ως αἶψ' ἔφη· γρη῏ς δ' ἐν μεγάροιο βεβήκει,
 Αἰετὶς γυσαίει, καὶ ὀτρύνεται νείσῃ.
 Αὐτὰρ δ' Τηλέμαχος καὶ βυκτόλον ἠδὲ συβώτην
 Εἰς ἐκκλησίαν μὲν, ἔπειτα πύργῳ τε παρ' ἑσθλῶν
 15 Ἀρχαὶ νῆας ἰκύναι φορέειν, καὶ ἀνέχῃ γυσαίειν.
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους ἑκακὴν ἠδὲ τετραπύζας
 Ὑδαπ καὶ ἀνέχουσιν πολυτῆτοις καθάισται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆα δὴ πάντες δόμον κατακρομήσασθαι,
 Διμῶς ἐξαγαγόντες ἑστῶσι μεγάροιο,
 20 Μισσηγὺς τιθῆναι καὶ ἀμύμονος ἔκαστον αὐλῆς
 Θυμειδῶναι ξίφεσιν πανυκίσσιν, εἰσὶναι * πασῶν
 20. κα- Φυλάς * ἐξαφείλονται, καὶ ἐκλειάθοντο Ἀφροδίτης.
 σίως 20 Τῶν αἶψ' ὑπὸ μηχανῇσιν ἔχον, μίσσηγόντες λαῖρην.
 ἐξαφί- Ως ἔφαθ'· αἱ δ' ἑστῶσαι ἀολλῆες ἦλθον ἀπασσιν,
 λαοῖς, 25 Αἶν' ὀλοφρομένην, καὶ ἐκείνην καὶ δαίκεν χέισται.
 Πρῶτον μὲν αὖτ' ἰκύναι φορέειν καὶ καταπύζοντας,
 Καὶ δ' αἶψ' ὑπὸ μηχανῇ πῆσσι εὐερέειν αὐλῆς,
 Αἰετὶς γυσαίειν καὶ συβώτης, σήματι δ' Οδυσ.
 20. ἐπι- Αὐτὰς * ἐπὶ πύργῳ. καὶ δ' ἐκφορέειν καὶ ἀνέχῃ.
 κίχον. 30 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους ἑκακὴν ἠδὲ τετραπύζας
 Ὑδαπ καὶ ἀνέχουσιν πολυτῆτοις καθάισται.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βυκτόλος ἠδὲ συβώτης
 Λίεσθαι δαπιδὸν πύρα ποιητοῖο δόμον
 ἔχον καὶ δ' ἐκφορέειν διμῶς, πῆσσι δ' ἑστῶσι.
 35 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διακρομήσασθαι,
 Διμῶς ἐξαγαγόντες ἑστῶσι μεγάροιο,
 Μισσηγὺς τιθῆναι καὶ ἀμύμονος ἔκαστον αὐλῆς,

Lanâque extendere, & servitutem tolerare.

Harum duodecim omnes impudentiam aggressæ sunt,

Neque me honorantes, neque ipsam Penelopem.

Telemachus autem nuper quidem crevit, neque ipsum mater

Imperare sivit in famulis mulieribus,

Sed agè ego ubi ascendero in coenacula splendida,

Dicam tuz uxori, cui aliquis Deus somnum impulit.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,

Nondum hanc cæcita, tu autem huc die mulieribus

Ut veniant, quæ antea indecens operatz sunt.

Sic dixit, anus autem per domum exivit

Nunciatura mulieribus, & festinans ad revertendum,

At hic Telemachum, & bubulcum & subulcum

Ad se vocatos verba velocia allocutus est,

Incipite mortuos portare, & jubete mulieres,

At postea thronos pulchros & mensas

Aqua & spongijs foraminosis purgare.

At postquam jam totam domum ornaverint,

Famulas eductas ex bene stabili domo

Inter medium tholum, & laudatum septum aulæ,

Diverberate ensibus longè acutis, donec omnium

Animas auferatis, & obliviscantur Veneris

Quam à procis habuerunt, mixtæ sūntque clām.

Sic dixit: hæ autē mulieres congregatz venerunt omnes

Graviter lugentes, teneram lacrymam defundentes.

Primum quidem igitur mortuos portaverunt interfectos,

Sub autem porticu deposuerunt benè septæ aulæ

Ad invicem innitentes, imperavit autem Ulysses

Ipse festinans, hæ autem exportabant & necessitate (idest vi)

At postea thronos pulchros, & mensas

Aqua & spongijs multis foraminibus purgarunt.

At Telemachus & bubulcus & subulcus

Scopis pavimentum affabrè factæ domus

Verrebant: hæ a. exportaverunt famulæ posuerunt a. foris,

At postquam omnem domum ornaverunt

Famulas eductas stabilis domus,

In medio testudinis & laudati septi aulæ,

5

10

15

Vlysses
jubet
mortuos
effera.

20

25

30

35

(Loco)

(Loco) concluderunt in stricto unde non aliquo modo erat
His autem Telemachus prudens incepit dicere, (fugere.

Non quidem jam pura morte animum auferam

Harum, quæ jam meo capiti opprobria fuderunt,

5 Matrique meæ, apudque procos dormiebant.

Impudi- Sic dixit: & funem navis nigræ
cas fa-

mulae Ex columna suspensum magna circumjecit tholi,

laqueo Altè extensum, ne quâ pedibus terram tangeret.

suspen- Sicut autem quando vel turdellæ pandis alis vel columbæ
duntur.

10 In septo (fese) conquassant quod stat in fruticeto,
(Retis veluti) castra intrantes, odiosū a. susceptū est cubile:
Sic hæc ordinatim capita habebant, circum autem omnibus
Collis laquei erant, ut miserrimè morerentur.

Tremebant autem pedibus paululum non valdè diu.

15 Educunt autem Melanthium in vestibulūmq; & aulam:

Melan- Hujus autem quidem narēsq; & aures sævo ære
thiys

tracida- Absciderunt, genitaliāq; extraxerūt canib. cruda comedenda
mur.

Manūsque & pedis inciderunt excandescenti animo.

Hi quidem postea abluti manūsque pedēsque

20 Ad Ulysē domū (nimirū) juerent: perfectū est autē opus.

At hic allocutus dilectum nutricem Eurycleam,

Porta sulfur anus malorū medelā porta, autē mihi ignem

Ut fumigem domum: tu autem Penelogen

Venire huc jube cum ancillis mulieribus:

25 Omnes autem impelle famulas ut domum veniant.

Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,

Certè jam hæc fili mi secundum decens dixisti,

Sed agè chlānāque chitonāque vestimenta portabo.

Non autem sic vestibus tectus latos humeros

30 Sta in domibus, culpandum autem esset.

Hanc autem rursus alloquutus est prudens Ulysses,

Ignis nunc mihi primum in domibus fiat.

Igne lu-
brantur
aedes.

Sic dixit: neque non obedivit dilecta nutrix Euryclea,

Portavit autem igitur ignem & sulfur: at Vlysses

Benè adolevit domum amplam, & domum, & aulam.

35 Anus autem rursus ascendit per domos pulchras Vlyssis

Nuncios mulieribus, & properans ut rediret.

Hæc an-

Εἴλοισιν οὐ σείνει, ὅθι ἔπλεε καὶ ἀλυξαι.

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πιπυμένῳ ἤρχ' ἀγορεύει,

Μὴ μὲρ δὴ κρητάρῃ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἰλοίμεαι

Τάων αἰδὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' οἰκίῃσιν χυῖαι,

Μητίεα δ' ἡμετέρη, ὧς δ' ἐπὶ μενητῆρσιν ἴανον.

5

Ὡς εἰρήνη καὶ πείσμα πῶς κυανοπέπλοιο

Κίονος ἐξάψας μεγάλης, ᾤδισα καὶ νόστοι,

Υψόσ' ἐπιπαιύσας, μὴ τις ποσὶν ἔδωκε ἰκνηται.

Ὡς δ' ὅτ' αὖτ' ἐκίχλαι παυσίπλοιοι, ἢ πύλαιαι

Ερκεὶ σὺν παλῆξοι, τίθ' ἐσθίει σὺν θάμνῳ,

10

Αὐλὴν ἐσιέμεναι, συλαρεὶ δ' ὑπιδίξατο κρήνη.

Ὡς αἶψ' ἐξείης κεφαλῆς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πύλαιαι.

Διερῆσιν βρόχοις ἦτορ, ὅπως οἰκίῃσιν θάνοισιν.

Ἡπαρεὶν δὲ ποδῶσι μίνυα καὶ πόρ', εἴη μύλα δαυ.

Εκ δὲ Μελαίνθιοι ἦσαν αἰὶα παρὰ θυρῶν τε καὶ αὐλῶν.

15

Τῶ δ' ἀπὸ μὲρ ῥίνας τε καὶ ἄλλα νηλεὲς χαλκῷ

Τάμνον· μέδεια τ' ἐξέρυσσε κυσὶν ἄμφω δάσπαλ',

Χεῖρας τ' ἠδὲ πόδας κρόττον κρητῆσι θυμῷ.

Οἱ μὲρ ἔπειτ' ἀπονηψάμενοι χεῖρας τε πόδας τε,

Εἰς Οδυσῆα δέμοσθε κλον' πετίλιν δὲ ἔβησαν.

20

Αὐτὰρ ὅγε παρσέειπε φίλῳ Τροφῶν Εὐρύκλῃσιν,

Οἷσι θείοι κρητὴ κακῶν ἄλγος, οἷσι δὲ μοι πῦρ.

Οφθαλμοῖσιν μέγαρον σὺ δὲ Πηνελόπειαν

Ελθεῖν ἐνθάδ' ἀνωχθὶ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

Πάσας δ' ὅτρυνον δμῶας καὶ δῶμα νείαλ'.

25

Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε φίλῳ Τροφῶν Εὐρύκλῃσιν,

Καὶ δὴ ζωῶν γε τέκνον ἐμὸν καὶ μετῆρ' ἔωπες,

Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴμην' οἰκίῃσιν.

Μήδ' ἔτι ρά κείνῳ πιπυμένῳ εὐρέας ἄμους

Ἰσταθ' ἐνὶ μεγάροισι, νηυσσητὸν δὲ κεν εἴη.

30

Τῷ δ' ἀπαμειβόμενός τε παρσέειπε πολύμητις Οδυσ.

Πῦρ νῦν μοι πρῶτον ἐνὶ μεγάροισι γαῖεσσιν.

Ὡς ἔφαθ'· ἐδ' ἀπὶ θησε φίλῳ Τροφῶν Εὐρύκλῃσιν.

Ἡσικει δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον αὐτὰρ Οδυσ.

Εὐ δὲ δαίωσιν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλῶν.

35

Γρηὺς δ' αὖτ' ἀνέστη Δῖα δῶμα καὶ καλὸν Οδυσῆος,

Ἀγχιέυσσε γυναιξὶ, καὶ ὅτρυνε νείαλ'.

Αἰ δ' ἴσασ' ἐκ μεγάροιο, δαίος μὲν χερσὶν ἔχουσαι,
 Αἰ μὲρ αἶρ ἀμφιχέοντο καὶ ἀπαύζοντ' Οδυσῆα,
 Καὶ κωύειν ἀραπαζόμεναι κεφαλῶν τι καὶ ἄμους,
 Χεῖρας τ' αἰνύμεναι· τὸν ἧ γλυκύς ἱμερος ἦρει
 5 Κλαυθροῦ καὶ στεναγῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΓΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

10 **Α**ναγνερῖσμι^Θ Οδυσσεύς πρὸς τὴν γυναικα, καὶ τῶν τ'
 πλάτης δηγημάτων ἀνακεφαλαιώσεως, καὶ Οδυσσεύς καὶ
 Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων ἐξοδός.

Α Α Λ Η.

Ψ δ' ἀναγνερῖζει πόσιν οἱ ποτε Πηλεόπεια.

Γρηὺς δ' εἰς ὑπερῷ ἀνιδήσαστο καγγαλόσασα,
 Διαποίη εἶναι φίλον πόσιν ἔδον ἰόντα.
 15 Γοῶνται δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερεκταίνοντο.
 Στῆ δ' αἶρ ὑπερ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Ερξο Πηλεόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
 Ὀφθαλμοῖσι τοῖσι πατ' ἔλδαι ἤματα πάντα,
 Ἥλθ' Οδυσσεύς, καὶ οἴκῳ ἰκάνεται ὅψι πρὸς ἑλθών.

20 Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγνώστους, οἷθ' ἐὼν οἴκῳ
 Κήδεσκαν, καὶ κλήματ' ἔδον, βιόωντο τε παῖδά.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε παρ' ὅφρα Πηλεόπεια,
 Μαῖα φίλη, μάργυνε σὺ θεοὶ θέσω. οἷ τι δυνάωνται
 Αφρονα ποίησαι, καὶ ἐπίφρονα πρὸς μάλ' ἔειπαι,

25 Καὶ τί χαλκίφρονοντα σαιοφροσύνης ἐπίδῃσαν.

30. πα- Οἱ σί * πρὸς ἔβλαψαν. πρὶν ἧ φρένας αἰσίμη ἦδαι.

εἰβλα- Τί τίς με λαθεύεις πολυπηνία θυμὸν ἔχουσαι,

ψαν 30 Ταῦτα * παρὲξ εἶναι, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις

παρὲξ 30 Ἡ δ' ὅς μ' ἐπιδῆσε φίλα βλεφαρὶ ἀμφιχελεύσας;

εἶς 30 Οὐ γάρ πω τοιοῦδε κατέδραμον. ἐξ ἧ Οδυσ.

σαι; Ωχετ' ἐποψόμεν^Θ κακῶν ἔκτορας ἑλπίων.

Hæ autem iverunt ex domo tædas in manibus tenentes
 Hæ quidē igitur circumfundebantur, & salutabāt Ulyſſem,
 Et osculabantur amplectentes capūtque & humeros.
 Manūsque capientes : hunc autem dulce desiderium cepit
 Fletus & ſuſpirij: novit autem igitur mentibus omnes. §

ARGUMENTVM VIGESIMI-TERTII
 LIBRI ODYSSEÆ.

Agnitio Ulyſſis apud uxorem, & erroris narrationum
 brevis ſumma. Et Ulyſſis & Telemachi cum dome-
 ſticis exitus. 10

A L I U D.

*, autem, cognoscit maritum ſuum quondam Penelope.

ANus autem in coenacula aſcendit exultabunda,
 Heræ dictura dilectum maritum intus eſſe,
 Genua a. firma habebat, pedes emicabāt & movebātur 15
 Stetit autem igitur ſuper capite & ipſam affata eſt, (gaudio.)

Surge Penelope dilecta filia, ut videas
 Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes,
 Venit Ulyſſes, & domum advenit ſerò licet redux.
 Procos autem interfecit ſuperbos, qui ſuam domum
 Contriftabant, & res comedebant violabāntque filiam.

Hanc autem rursus allocuta eſt prudens Penelope,
 Nutrix dilecta, inſanam te Dei fecerunt quique poſſunt
 Inſipientem facere, eum qui vel prudentiſſimus fuerit,
 Et delirū effecerunt ut prudentiam iniret (& aſſequeretur.) 25
 Qui te læſerunt, antea autem mentibus bona eras.

Cur me lædis perdolentem animum habentem
 Hæc (præter verum) dicens? & ex ſomno ſuſcitæ.
 Dulci? qui me ligavit ut dilectas palpebras complecteretur?
 Non enim tantum dormivi, ex quo Ulyſſes 30
 Ivit viſurus malum illiū non nominandum,

Euryclea
 nunciat
 Penelo-
 pe Ulyſſē
 rediſſe.
 20

Penelo-
 pe Ulyſſē
 rediſſe
 non crea-
 dit.
 25

30

Sed agè nunc descende, & retrò vade domum.

Si enim aliqua me alia mulierum, quæ mihi sunt,
Hæc profecta nunciaffet, & ex somno excitasset,
Idè citò odiosè ipsum ego remissem ire

9 Rursus intra domos: te autem hæc senectus juvat.

Eury-
clea Pe-
nelopæ
loquitur

Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,

Non te lædo filia dilecta, sed verè tibi

Venit Vlysses, & domum suscepit, sicut dico.

(Ille) hospes quem omnes inhonorabant in ædibus.

10 Telemachus autem igitur jamdiu cognovit intus esse.

Sed prudentiis cogitationes patris occultabat,

Ut virorum puniret violentias superborum.

Sic dixit: hæc autem lætata est & à lecto saltans

Anum circumplexa est, à palpebris autem lacrymam misit:

11 Et ipsam vocatam verba velocia allocuta est,

Penelo-
pæ nutri-
cem allo-
quitur.

Eia agè jam mihi nutrix dilecta verum dic.

Si verè jam domum venit ut dicis,

Quomodo jam procis impudentibus manus immisit

Solus nimirū, hi autem semper congregati intus manebant?

20 Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,

Euryclea
Penelo-
pæ re-
sponder.

Non vidi non audiui, sed suspirium solum audiui

Interfectorū, nos autem in secessu thalamorū benè factorum

Sedebamus timentes tabulæ autem tenebant benè congruæ:

Antea quando jam me tuus filius à domo vocavit

25 Telemachus, hunc enim præmisit vocare.

Inveni postea Ulysssem inter interfectos mortuos

Stantē, hi a. ipsum circū lapidib. stratū pavimentū tenentes

Jacebant ad invicē, tu conspicata autem animo delectareris

Sanguine & cruore scædatum, tanquam leonem:

30 Nunc hi quidem jam omnes in aularibus januis

Congregati, at hic domum fumigat perpulchram

Igni magno accenso, te autem me præmisit vocare.

Sed sequere, ut vobis læticia incatis

Ambovos dilecto corde, quoniam mala multa passi estis,

35 Nunc autem jam hoc longum desiderium perfectum est.

Venit quidem ipse vivus domum suam: invenit autem & te

Et filium domi malè autem qui ipsum affecerant

Proci,

Αλλ' ἄγε νῦν καὶ ἄβηθι, καὶ ἄψ' ἔρχου μέγα ἔργον δι.
Εἰ γάρ περ μὲν ἄλλα γε γυναικῶν αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἰλθῆσ' ἤγχι λαι, καὶ ἐξ ὕπνου μὲν ἀνίγναι,
Τῷ κε πῶκα συμμέμνη μιν ἴκων ἀπίπτεψα τίσι δ'.

28.
29.
30.

Λύπες ἴστω καὶ μεγάρον· σὶ γὰρ ἔτι γε γῆρας ὀήσῃ.

31.
32.
33.
34.
35.

Τῷ δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὐ πῶσι λαβύνω τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτομον τι
Ἠλθ' Οδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεσθαι, ὡς ἀγροῦναι,
Ο ξείνος, τὸν πάντες ἀπίμνω ἐν μεγάροισι.

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔμιν πάλαι ἤδειν ἔνδον ἰόντα.

Ἀλλὰ σφοδρῶς ἰσχυρῶς πατρὸς ἔκλυε,

Οφρ' ἀνδρῶν πίσυρτο βίβη ὑπερβουρόντων.

Ὡς ἔφατ'· ἡ δ' ἔκλεγε, καὶ δόσι λίκτροισι θορόσσε

Γρηὶ ἀειπλήχῃ, βλεφάρων δ' ἄσπε δέκρυον ἦκε.

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

36.

Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι μάϊα φίλη νημερτὲς ἔισσι.

Εἰ ἐπὶ δὴ οἶκον ἰκάνεσθαι, ὡς ἀγροῦναι,

Οππῶς δὴ μνηστῆσιν ἀναιδέσι χοῆρας ἰφῆκε

Μοιῦν ἰών, οἱ δ' αὖτε ἀολλύς ἔνδον ἤμμενον.

Τῷ δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,

37.

Οὐκ ἴδον, ἢ πυθόμην, ἀλλὰ τίον οἶον καὶ ἄκρουν

38.
39.

Κτεινομένον· ἡμεῖς γὰρ μοχλῶ ἡμετέροις ἐπηπύκτων

Ἡμεῖς ἀποζόμεθα, (αἰεὶ δὲ δ' ἔχον ἐξ ἀρραγίας

Περίν γ' ὅτι δὴ μεσὸς ἦεν δόσι μεγάροιο καί τις

Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προσέειπε καλίσσας.

40.

Εὐρὺν ἔπειτ' Οδυσσέα κτ' ἐπεμύροισι νέκυσσιν

Επαόθ'· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ κρηναί πεδον ἔδωκε ἔχοντες,

Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν, ἰδούσθαι κε θυμὸν ἰαίνης

Αἵματι καὶ λυγρῶ πεπταλωμένον, ὥστε λίσσεται.

41.

Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐν αὐλείῃσι θύρῃσιν

Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεοῦνται ἀεικαλῆς,

Πῦρ μέγα καὶ ἀμύμον· σὶ δὲ με προσέειπε καλίσσας.

Ἀλλ' ἔπειτα, σφοδρῶς ἐν σφοδρῶς ἐπιπύκτων

Ἀμφοτέρω φίλοι ἦτορ, ἔπειτα καὶ ποικίλ' ἀπὸ πύθου,

Νῦν ὅτ' ἤδη τόδ' ἐμαχθὲν ἰδὼν ἐκπύλλεσθαι.

42.

Ἠλθ' ἄρ' αὐτὸς ζωὸς ἰφίππου, εὐρεῖ γὰρ σὶ

Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι, κρατὶ δ' οἱ πρὸς μὲν ἔρεζον.

Μνηστῆρες, ἔως πάντας ἐπίσπετο ἢ ἐνὶ οἴκῳ.

Τῷ δ' αὖτε παρσίειπε θεΐφρων Πηλεϊόπεια,
Μαῖα φίλη, μὴ πω μίγ' ἐπύχσο καγχαλόωσαι.
Οἶδα γὰρ ὥς κ' ἀσπασὶς ἐνὶ μεγάροισι Φαίειη

5 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱί τὸν περὶ μαιῶα.

Ἀλλ' ἢ κ' ἴδ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀργαίους
Ἀλλὰ πῃς ἀγκυάτων κλεῖνι μνηστῆρας ἀγασσῆς,
Υἱοὺν ἀγασσάμεν θυμολγία καὶ κρατερῶα.
Οὔτινα γὰρ πῖσκειν ἐπιχθονίαν ἀνθρώπων

10 Οὐ κρατὺν ἔδδ' μὲν ἰδὼλόν, ὅτις σφίεας εἰσπεφίκητο·

Τῷ δ' ἀπεοδαλίας ἔπειθ' ἤειπεν αὐτὰρ Ὀδυσ.
Ὡλλέισι τηλῆ νόστιν Ἀργαῖδες, ὥλιτο δ' αὐτὸς.

Τῷ δ' ἡμεῖβ' ἔπειτα φίλῃ τεσφὺς Εὐρύκλεια,
Τέκνοι ἐμὲν, ποῖόν σε ἔπος φύρει ἔρκος ὀδόντων.

15 Ἡ πόσιν ἐνδὸν ἰόντα παρ' ἐχάρεν, ἔπειτ' ἔφητο

Οἴκαδ' ἐλυσσάσθ'· θυμὸς δέ τοι αἶν' ἄπιστος.

Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀειφραδὸς ἄλλότι εἶπω·

Οὐλλῷ, τίω ποτὶ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,

Τῷ λανθίζουσι φραστέμεν. ἔηλον δέ σι αὐτῇ

20 Εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἰλὼν ἐπὶ μάλιστα χερσὶν

Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολὺδρείησι νόοιο.

Ἀλλ' ἔπει· αὐτὰρ ἐζὼν ἐμὸν θειδύσασμαι αὐτῆς.

Αἱ κέν σ' ἐξαπάφω, κλεῖναι μ' οἰκίστῃ ὀλήρῃ.

Τῷ δ' ἡμεῖβ' ἔπειτα θεΐφρων Πηλεϊόπεια,

25 Μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε Θεῶν αἰὲν ἐνεργῶα

Διῶσα εἰρυαλῆ, μάλιστα παρ' ἀνδρῶν ἔντα.

Ἀλλ' ἐμπερὶς ἰομένη μὲν παῖδ' ἐμὸν, ὅφρα ἰδωμαι

Ἀνδρας μνηστῆρας τιθηότας. ἢ δ' ὅς ἐπιφνει.

Ὡς φασμένη, κρατέσθαι ὑπερῶα πολλὰ δέ οἱ κῆρ

30 Ὡρμαιν', ἢ ἀπείνευθε φίλον πόσιν ἐξερείνοι,

Ἡ παρσῶσαι κύστις κῆρ καὶ χεῖρι λαβῆσαι.

Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπερῶα λαῖνοι ἔδδον,

Ἐξέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ.

Τείχευ τεῖ ἐτίθον· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρῶ

35 Ἡστ' ἐπὶ οὐρανῶν, πεπιδέγμεν' εἴπ' μιν ἔπει

Ἰφθίμῃ ὤφρα κριπῇ, ἔπει ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν.

Ἡ δ' αἶψα δῖω ἦτο, πέφες δέ οἱ ἦτορ ἔκταν.

Proci, hos omnes punivit sua in domo.

Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
Nutrix dilecta, ne sanè magnum (te) jactes irridens.

Penelope
per Eury-
cleam
affatur.

Scis enim quòd gratus in domo appareret

Omniбус, maxime autem mibique & filio, quem genuimus, &

Sed non est hoc verbum verum sicut dicis :

Sed aliquis immortalium interfecit procos superbos,

Injuriam indignatus acerbam, animi dolores & mala opera.

Non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,

Non malum, neque quidem bonum quicumque ipsos advenit. 10

Ideo propter iniquitates passi sunt mala : at Ulysses

Perdidi longè reditum Græciæ, periit autem ipse.

Huic autem postea respondit dilecta nutrix Euryclea,

Filia mea, quale te verbum fugit septum dentium ?

Quæ maritum intus foco assidentem nunquam dicis 15

Domum esse venturum animus autem tibi semper incredulus.

Sed agè tibi & signum permanifestum aliud dicam.

Cicatricem, quam quondam ipsi sus inflixit albo dente .

Hanc dum abluerem agnovi, volebam autem tibi ipsa

Dicere, sed me ille captam in ore manibus 20

Non sivit dicere prudentijs mentis.

Sed sequere, at ego me ipsam condonabo,

Si te decepero, interfice me miserrima morte.

Huic autem respondit postea prudens Penelope,

Nutrix dilecta, difficile te Deorum semper genitorum 25

Consilia trahere, licet multarum rerum sis perita.

Sed tamen eamus ad filium, ut videam

Viros procos interfectos, & (eum) qui illos interfecit:

Sic locuta descendit cœnaculum : multa autem ei cor

Movebat, an seorsim dilectum interrogaret maritum,

An astans oscularetur caput & manus captas.

Hæc a. postquam ingressæ est, & transiit lapideum pavimentum,

Sedit postea Ulyssem contra in ignis splendore

Parietis alterius, hic autem igitur ad columnam longam

Sedebat deorsum videns, expectans si ipsum alloqueretur 35

Fortis uxor, postquam vidit oculis.

Hæc autem tacita diu sedit, stupor autem & cor cepit.

R. 4.

Aspectu

Penelope
sub
30
dubitans
accedit
Ulysses.

Aspectu autem aliquando ipsum perspicue videbat,
 Aliquando autē ignorabat mala corpori vestimenta habentē.
 Telemach. autē locutus est, verbumq; dixit denominavitque
 Mater mea, mala mater, sævum animum habens,

- 5 Cur sic à patre recedis? neque apud me ipsum
 Sedens verbis interrogas, neque scrutaris?
 Non quidem alia sic mulier tolerabili animo
 Viro abstineret, qui ei multa mala perpeffus
 Venisset vigesimo anno (in) patriam terram.

- 10 Tibi autem semper cor durius est lapide.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
 Fili mi, animus mihi in pectoribus stupefactus est,
 Neque dicere possum verbis, neque interrogare,
 Neque in vultum videre contra, si verè jam

- 15 Est Vlyffes, & domum venit, certè valde nos
 Cognoscemus inter nos & melius: sunt enim nobis
 Signa, quæ jam & nobis abscondita scimus ab alijs,
 Sic dixit: risit autem pertolerans divus Vlyffes.

Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est,

- 20 Telemache, certè matrem in ædibus dimitte,
 Tentare me, forsan autem agnosceat & melius.
 Nūc a. quod sordeo, mala a. corpori vestimenta indutus sum,
 Idèd inhonorat me, & nondum dicit hunc esse.
 Nos autem consulemus, ut valde optima fiant.

- 25 Etenim aliquis unum virum qui interfecit in populo,
 Cui non multi sint adjutores postea,
 Fugit, afflinibúsque relictis & patria terra.
 Nos a. sustentaculū civitatis interfecimus, qui valde optimi
 Juvenum in Ithaca, idèd te consulere jubeo.

- 30 Hunc autē rursus Telemachus prudens contra locutus est:
 Ipse hæc videas pater dilecte, tuum enim optimum
 Consilium in hominibus dicunt esse, neque aliquis tibi
 Alius contendat mortalium hominum.

Nos a. prompti simul sequemur, neque quapiam in re affirmo

- 35 Fore ut robore indigeas, quanta potentia adest.

Hūc autē respondens alloquutus est pertolerans Ulyffes:
 Tibi enim ego dico, ut mihi videntur esse optima.

Οψι δ' ἄλλοτε μὲν μιν * ἐσπιπιδίως ἐσιδέσκειν,
 Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κῆρυξ χερσὶ εἴματα ἔχοντι.
 Τηλέμαχος δ' ἐνὶνίπλιον, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνὸς μαζι,
 Μῆτερ ἐμὴν, δυσμήτηρ, οἰπνῖα θυμὸν ἔχουσα,

28. ἐσπι-
 πιδίως

Τίφθ' ἔγω πατρὸς νοσφίζισαι, εὐδὲ παρ' αὐτὸν
 Ἐξορμήν μύθοισιν ἀνείρεαι εὐδὲ μεταλλᾶς;
 Οὐ μὲν κ' ἄλλα γ' ὥδε γυνὴ τέτληοσι θυμῷ
 Ἀνδρὸς * ἀφισπείη, ὅς' οἱ κῆρυξ πολλὰ μεγέσας
 Ἐλθῆι ἐκνεσθ' ἔτι εἰς πατερίδα γαῖαν.

Σοὶ δ' αἰεὶ κῆρυξ στενωπὴν ἐπὶ λίθοιο.

Τοὶ δ' αὖτε προσέειπε θεοίφρων Πηνελόπεια,

Τέκνον ἐμὸν, θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθνηπιν,
 Οὐδέ τι προσφάσθ' διώαμαι ἔπος, εὐδ' ἐρίεσθ',
 Οὐδ' εἰς ὅππῃ ἰδέσθ' ἐναντίον, εἰ δ' ἐπὶ τὸν δῆ
 Ἐς Ὀδυσσεύς, κῆ οἴησι κίχεται; ἢ μέγα λῶϊ
 Γνωστέμεθ' ἀλλήλων κῆ λῶιον, ἐστὶ γὰρ ἐμὴν
 Σήμεθ' ἀδὴ κῆ νῶϊ καρυμμένην ἰδὼμεν ἀπ' ἄλλων.
 Ὡς φάτο μείδησεν ἢ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αἰψὰ ἢ Τηλέμαχον ἔπειτα πεισθέντα προσήυδα,

Τηλέμαχ', ἥτοι μετήϊς ἐνὶ μιγάρεσσιν ἔασσι

Πειράζειν ἐμείην, πέχαι ἢ φρεσίνται κῆ ἄρειον.

Νῦν δ' ὅττι ρυπτόν, κῆρυξ ἢ χερσὶ εἴματα εἴμαι,

Τοῦνικ' ἀπὸ μαζι με, κῆ ἔγω φησὶ τὸν εἶνα

Ἡμεῖς ἢ φρεσίνται ὅπως ὅχ' ἄεσται γένηται.

Καὶ γάρ περ δ' ἔνα φῶτε κῆρυξ τεύχεα ἐνὶ δήμῳ,

Ὡ μὲν πολλοὶ ἔωσιν ἀεοσητῆρες ἐπίστοι.

Φαίγει, πηγὰς τε προσλιπὼν κῆ πατερίδα γαῖαν.

Ἡμεῖς δ' ἔρμαι πόλην ἀπὸ κταμένοιο οἱ μὲν ἄεσται

Κέρων ἐν Ἰθάκῃ τῇ σι φρεσίνται ἀντὶ γὰρ.

Τοὶ δ' αὖ Τηλέμαχ' ἐπεπνυμένοιο ἀντίον ἰῶδα,

Αὐτὸς βῶντα γὰρ λῦσαι πάτερ φίλε, (ὣν γὰρ ἀερίων

Μῆτιν ἐπ' * ἀνθρώποις φάσ' ἔμεναι, εὐδὲ τις τις

Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσει κῆρυξ τεύχεων ἀνθρώπων.

Ἡμεῖς ἢ μεμνῶμεν ἀμ' ἐψόμεθ', εὐδὲ τι φημι

Ἀλλῆς δευροσθ', ὅση διώαμεις γὰρ πάρεσι.

Τοὶ δ' ἀπαμειβόμενοι προσέφη πολύμητις Ὀδυσ.

Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἔριον ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄεσται.

5

29. ἀπὸ
 σπείη

10

15

20

25

30

31. ἀνθρ
 ἀπὸ τοῦ

35

Πρῶτα μὲν ἄρ' ἐλάσσοιτε, καὶ ἀμφίσσασθε χιτῶνας,
 Δμῶν δ' ἐν μεγάροισιν ἀνίστατε εἴματα ἑλαιοῦ.
 Αὐτὰρ θάψ' αἰοίδες ἔχον φόρμιγμα λιγύεσσιν
 Ἡμῖν ἠγείσθω φιλοπαίγμων ὄρχηθμοιο.

5 Ὡς κέν τις Φαίη γάμῳ ἔμμελλεν, ὅστις ἀκούων,
 Ἡ αἰ' ὁδὸν εἴχων, ἢ οἱ παλαιαῖσι φασιν.
 Μὴ παύσθω κλέψ' εὐρὺ φόνεα κτ' ἄν γένηται
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, πρὶν γ' ἡμίαις ἐλθῆμεν ἔξω.
 Ἀχρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδριον· ἔνθα δ' ἔπειτα

10 Φροσασόμεθ' οἷ, τί κε κέρδες Ολύμπι' ἐγχαλίστη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μέγα μὲν κλύον ἠδ' ἐπιδόντο
 Πρῶτα μὲν οὐκ ἐλάσσοι, καὶ ἀμφίσσασθαι χιτῶνας·
 Ὀπλίδην δ' ἔγνωσαν· ὁ δ' εἴλετο θεῖος αἰοίδης
 Φόρμιγμα γλαφυρὸν, ἐν δὲ σφισιν ἱμερον ὄρεον

15 Μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοιο.
 20. 25 Τοῖσιν δ' αἶμα δῶκε καὶ παρυσιαχίζιτο ποσσὶν
 25. 30 Ἀνδρῶν παύζοντων καλίζωνων τε γυναικῶν.
 30. 35 Ὡς δὲ τις εἰπὼς δῶκεν ἔκτοθεν ἀκούων.
 Ἡ μέγα δὲ τις ἔγχετο πολυμήτερος βασιλῆαν.

20 Σχετλῆν, ἐδ' ἔτλη πόσι' ἔκ κρυελοῖο
 25. 30. 35 Εἰρυνὰ μίχα δῶκε Διφραφῆς, καὶ ὅρ' αὖ ἔκρυτο.
 Ὡς ἄρα τις εἰπὼς· τί δ' ἐκ ἴσας ὡς ἐτίτυκτο.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορον ἢ τοῖς οἴκῳ
 Εὐρυόμην ταμίην λῶσιν, καὶ χεῖρεσι ἑλαιοῦ.

25 Ἀμφὶ δὲ μὲν φάρος κελὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 Αὐτὰρ κρυπτοφάλης χεῖρι πολὺ κτάσας Ἀθλῶν.
 Μείζονα τ' εἰσίδεν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κέρητος
 Οὐλῆς ἦκε κόμης ὑακινθίου ἀνθεῖς ὀμφίης.
 Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν παρέρχεται ἀργύρεον αἴθερ.

30 Ἰδὼς δ' ὅν Ἡφαιστὸς δίδωκεν καὶ Παλλὰς Ἀθλῶν
 Τίχηλιν πειντοῖλον, χαλκείνῃ δ' ἔργα πλείεα,
 Ὡς μὲν τῷ παρέρχοντι χαλκὸν κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ.
 Ἐκ δ' ἀσπεμίνδε βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὀμφίος·
 Ἀψ' δ' αὐτὸς κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνῳ ἔνθεν αἰετήν.

35 Ἀπτόν ἧς ἀλόχου καὶ μὲν παρὸς μούθῳ ἔειπε
 Δαιμονίην, παρὲς τοῖς γυναικῶν θηλυτέροιον
 Κῆρ ἀπτόμενον ἔθηκεν Ολύμπια δώματ' ἔχοντες.

Primùm quidem lavamini & induimini vestes,
 Famulâsque in domibus jubete vestimenta capere.
 At divinus cantor tenens citharam stridulam
 Nobis præcat festiva saltatione,

Ut aliquis dicat nuptias esse extrâ audiens
 Vel per viam jens, vel qui circum habitant.

Ne antea fama lata cædis in civitate fiat

Virorum procorum, quàm nos eamus extrâ

Agrum in nostrum arboriferum, illic autem postea

Consultabimus quod utile Olympius præbebit. (runt. 10

Sic dixit hîc. igitur hûc valde quidē audiverūt & obedive-

Simulatur in
 aedibus
 nuptiae
 propter
 tumultum.

Primùm quidem igitur loti sunt, & induti sunt vestes:

Paratæ sunt autem mulieres, ipse autem cepit divus cantor

Citharam concavam, in autem ipsis desiderium movit

Cantûsque dulcis, & irreprehensibilis saltationis.

His autem magna domus strepebat pedibus

Virorum ludentium pulchriorumque mulierum,

Sic autem aliquis dicebat domos extra audiens,

Certè valde jam aliquis duxit uxore multis petita reginâ.

Misera non toleravit mariti sui primi

Custodire magnâ domû continuè quousque veniret. (sunt. 20

Sic igitur aliquis dixit, hæc a. non cognoverunt sicut facta

At Ulysssem magnanimum sua in domo

Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo.

Circum autem ipsum pallium jecit & vestem.

Post hæc in capite fudit multam pulchritudinem Minerva,

Majorémque inspicere, & pinguiorem, in autem capite

Tenues misit comas hyacinthino flori similes.

Sicut autem quando aliquis aurum circumfudit argento vir

Sciens, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva

Artem omnigenam, gratiosa autem opera perficit,

Sic quidem huic circumfudit gratiam capitiq; & humeris,

E balneo autem exivit corpore immortalibus similis.

Iterum autem rursus defedit in sede unde surrexerat,

Contra suam uxorem, & ipsam verbum allocutus est,

Felix, tibi quidem supra fœminas mulieres

Cor durum posuerunt Olympias domos habitantes.

35
 Ulysses
 uxori lo-
 quitur.

Non

Non quidem alia sic mulier patienti animo
 Viro abstineret, qui ei mala multa passus
 Veniret vigesimo anno in patriam terram.
 Sed agè mihi nutrix sterne lectum, ut & ipse

5 Dormiam, certè enim huic ferreus in pectoribus animus.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Felix, non statim magnifico, neque parvi facio.
 Neque valde admiror, valde bene scio qualis eras
 Ex Ithaca in navi cum ires longis remis.

10 Sed agè ei sterne bonum lectum Euryclea
 Extra stabilem thalamum quem quidem ipse facit,
 Ubi ei extrà ponentes bonum lectum, & conicite cubile,
 Pelles & chænas, & cooperimenta splendida.

Sic dixit maritum tentans, at Ulysses

15 Iratus uxorem allocutus est prudentia scientem,

O mulier certè valde hoc verbum triste dixisti.

Quis autem mihi alibi poneret lectum; difficile autem esset
 Et valde scienti, quando non Deus ipse veniens
 Facile volens ponet alio in loco.

20 Virorū autè non aliquis vivus homo, neque valde pubescens

Ulysses
 lectum
 suū con-
 jugalem
 describit

Facile moveret, quoniam magnum signum factum est
 In lecto laborato, hunc autem ego feci, neque aliquis alius.

Arbuscula erat extensa folijs olivæ septum intra,
 Florens, virescens, crassior autem erat tanquam columna:

25 Huic autem ego jeci thalamum meum donec perfeci

Densis lapidibus, & bene desuper texi.

Compactas autem imposui januas scitè compactas,

Et tunc postea incidì comam pandis ramis olivæ.

Truncum autem ex radice incisum circum polivi ferro

30 Bene & scienter, & lineam direxi

Fulcro elaboraro, terebravi autem omnia terebro.

Ab autem hoc incipiens lecticam polivi quousque perfeci.

Variam auròque & argento, & ebore.

Extra autem extendi pellem bovis purpura splendidam.

35 Sic tibi hoc signum dico, neque scio

Si mihi adhuc firmus est, mulier lectus, au aliquis jam
 Virorum alibi posuerit, ubi incidisset à radice olivæ.

Οὐ μὲρ κ' * ἄλλα ᾗδ' ὑγιή τετληόπ θυμῷ
 Ἀνδρὸς * ἀφισαίη, ὅς οἱ κηκὰ πολλὰ μωγῆσας
 ἔλθοι ἰκίης ᾗ ἔτι ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἄρα μοι μοῖα στέρσῃσι λίχρος, ὅφρα κὲ αὐτὶς
 Λέξομαι· ἢ γὰρ τῆρα * σιδήρε' ἐν θροῶσι θυμός.

Τοὶ δ' αὖτε παρσίοντι παρὶ φρεσὶ Πύρρῳ Πύρρῳ Πύρρῳ
 Δαιμόνι, ὅτ' αἶνι μεγαλίζομαι, ὅδ' ἀφ' ἑλίου,
 Οὐδὲ λίω ἄρα μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἰκίᾳ
 Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχὴν ἰμέριον.

Ἀλλ' ἄρα οἱ στέρσῃσι πυκινὸν λίχρος Εὐρύκλειαν
 Ἐκτὸς ἐν σταθῶσι θαλάμῳ, τὸν ῥ' αὐτὶς ἵπποι.
 Εἰς δ' οἱ ἐκ δέσσης πυκινὸν λίχρος, ἑμβαλέ τ' ἐνὶ λῶ,
 Κόϊαν κὲ χλαίνας κὲ ῥήγας σπυλαίνοντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη πόσι' ἑταίρων ἀντιφώνῃ· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς.

Ὀχρήσας ἄλοχον παρσύνει κίδιν' εἰδὼν,

Ὡ γυνὴ, ἢ μάλα τέ τοι ἔπος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι.

Τίς δέ μοι ἄλλοσι γῆκε λίχρος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 Καὶ μάλα ἐπισταυρῶ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπιλήθῃ
 Γηϊδίας ἰθὺς ἰθὺς ἰθὺς ἄλλα ἐνὶ χόρῃ.

Ἀνδρῶν δ' ἐκ αἶνι ζωὴς βροτῆς, * ὅδ' ἐμὴν ἡδὴν,

Ρεῖα μετὰ χλῖος ἐν ἑσπέρῳ σῆμα τί τε καὶ

Ἐν λίχρῳ ἀσκήσας. τὸ δ' ἐγὼ κέρων, ὅδ' ἐπεὶ ἄλλος.

Θάμνος ἔφυ πεινυφύλλος ἰλαίης ἑρκεσὶ ἐν τῇ,

Ἀκμῶν δ' ἐπὶ θαλάσῃ· πύργος δ' ἐν ἡνὶ κίον.

Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβελὼν θαλάμῳ, δέμῳ, ὅφρ' ἐτίλισται

Πυκινῇσι λιγυρίσσι, κὲ εὖ κηκὰ στήθεσσι ἑρκεσὶ.

Κοκκητῆς δ' ἐπὶ γῆρα θυμὸς πυκινῶς ἀρκεσὶ.

Καὶ τὸτ' ἔπειτ' ἀπὸ γῆρας κέρων πεινυφύλλῳ ἰλαίης.

Κοκκῶν δ' ἐν ἰλῆσι παρσύνων, ἀμφιζίσσῃ χαλκῷ

Εὖ κὲ ἐπισταυρῶς, κὲ ἐπὶ σταθμῷ ἰδύων,

Ερμῖν' ἀσκήσας· τίς γὰρ ἵππων ἵππων περὶ τῇ.

Ἐκ τῇ τῇ ἀρκεσὶ λίχρος * ἔξισον, ὅφρ' ἐτίλισται,

Δαιδάλλων χρυσῶς τε κὲ ἀργύρεα ἢ ἐλπίσται,

Ἐκ δ' ἐπὶ νηυσὶ ἰμάται βοὸς φείδει φαειόν.

Οἳ τω τοι τὸδε σῆμα πικρὸν ἀσκήσας, ὅδ' ἐπὶ οἶδον

Εἰ μεν ἔτ' ἐμπεδὸν ἐπὶ γυνὴ, λίχρος, ἢ ἐπεὶ ἦδη

Ἀνδρῶν ἄλλοσι γῆκε τωμὸν ὑπὸ πυθμῷ ἰλαίης.

28. ἄλ-
 λ' ἄλ-

28. λῶ
 γαῖαν,

1 28.
 σιδή-

ριον ἐν
 φρεσὶ

ἑταίρων.

10

28. Ε-
 τῆς

15

20 28.
 ὅδ' ἐπὶ
 στήθεσσι.

25 28.
 ἑρκεσὶ.

30

28 ἵππων
 ἵππων.

35

- Ως φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λυτοὺς ζωῶναι καὶ φίλον ἦτορ,
 25. αἶα Σήματ' ἄναγνέην τε οἱ ἔμπροσθεν Ὀδυσ.
 γνύσης Δακρυόεσσαν δ' ἐκείναι ἵδὺς δρομέην, ἀμφὶ δ' ἡγεῖσθαι
 Δειρὴ βαλὼν Ὀδυσσῇ, κέρη δ' ἔκυσ', ἡ δὲ παρρησία,
 5 Μῆ μιν Ὀδυσσεύ (κῦζεν ἄπει τὰ παρ' ἄλλα μέγιστα
 Ἀθηναίων πίπυσσ'· ἦτοι δ' ὅπασσον οἷζον,
 Οἵ τ' αἶν' ἀγάσαστο παρ' ἀλλήλοισι μέροντι.
 Ἡδὴς περ κλυῶμαι, καὶ γήθησ' ἔδδον ἰκίαν.
 Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τοῦδε χρόου μετὰ νείεσθαι,
 10 Οὐκ ἔστιν ἔτι βροχέων ἐπεὶ ἴδδῃ, ὦ δ' ἀγάπησθαι.
 Αἰεὶ γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Ἐρρίγει μὴ τις μοι βροχέων ἀπάφοιτ' ἐπίεσσι
 Ἐλθὼν· πολλοὶ γὰρ κερκὰ κέρδεια βελέουσιν.
 Οὐδὲ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
 15 Ἀνδρὲς παρ' ἀλλοδαπῶν ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 25. ἡδὴ. Εἰ * ἡδὴ ὅ μιν αὐτὸς ἀρήϊον ἦς Ἀχαιῶν
 25. ἡδὴ. Αἰεὶ μὲν οἰκόνδε φίλῳ ἐς πατρίδ' ἐμμελῶν.
 δὴ τοι. Τῷ * δ' ἦτοι ῥέξαι θεὸς ἄεθρον ἔργον ἀφείκε·
 Τῷ δ' αὖτις ἔωσεν ἰὼν ἰκίεσθαι τοῦ θυμῷ
 20 Ἀνδρῶν, ἐξ ἧς πρῶτον καὶ ἡμέας ἔκαστο πίνης.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἡδὴ σήματ' ἀεὶ φραδύνει κατέλιξας
 Εὐνῆς ἡμετέρης, τίλῃ δ' βροχέων ἄλλος ὁππότε,
 Ἀλλ' οἷοι σὺ τ' ἐγὼ τε, καὶ ἀμφίπελος μία μετώπη
 Ἀκρόεις, (ὡς μοι δῶκε πατὴρ ἐπὶ δεῦρον κίεσθαι,
 25 Ἡ νῶϊν εἴρυτο θυρῶς πυκινῇ θαλάμῳ)
 25. δὲ αὖ. Πείθεις δὴ μοι θυμὸν ἀπλῶς παρ' ἄλλ' ἐόντας.
 25. αὖ. Ως φάτο· τὰ * δ' ἐπὶ μέλῳ ὅφ' ἡμερῶν ἄριστο γόσιο·
 25. αὖ. Κλαίει δ' ἔχων ἄλοχον θυγατέρα, κείδ' ἐσθλῶν.
 αἰσάσσει. Ως δ' ὅτ' αἰ * αἰσάσσει γῆν ἡγεμονίοισι φανείη,
 30 Ὅτι Ποσειδάων εὐεργέτης ἦ ἐνὶ πόντι
 Ραῖσιν ἐπειγόμενός τις ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγάς,
 Παῦρος δ' ἐξέφυγον πολλῆς ἀλός· ἡπερ εἴδῃ
 Νηλεΐδῃ, πολλὴ δ' ἄπει χερσὶ τέττοφεν ἄλγη,
 Ἀσπασίῃ δ' ἐπίβαν γαίης, κακότητι φερόμενος.
 35 Ως ἄρα τῇ ἀσπασίῃ ἔλω πόσις εἰσορῶσα.
 Δειρὴ δ' ἔπειτα πᾶμπαν ἀφίειτο πήχει λευκῷ.
 Καὶ νῦν κ' ὁδὸν ἡγεμονίοισι φάτη μετὰ δακτύλοισι ἦναι,

Sic dixit, hujus illic soluta sunt genua & dilectum cor
Signa recognoscentis, quæ ei firma dixit Vlysses.

Lacrymans autem postea rectà cucurrit, circū autem manus
Collum jecit Vlyssi, caput autem osculata est, & dixit,

Ne mihi Vlysses irascere, quoniam alijs maximè
Hominum prudens fuisti, Dei autem dederunt ærumnam,
Qui nobis inviderunt ad invicem manentes,

Penelope
Vlysses
agnoscit

Juventute delectari, & senectutis, limen pervenire,
At non nunc mihi hoc irascere, neque reprehende,
Quoniam te non primū postquam vidi, sic amplexa sum. 10
Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
Tremebat, ne me quis omnium deciperet verbis
Profectus, multi enim malas astutias cogitant.

Neque autem Argiva Helena Jove nata
Viro cum alieno mixta esset amicitia & lecto, 15
Si scivisset quòd ipsam iterum bellicosi filij Achivorum
Ducere domum dilectam in patriam debebant.
Hanc autem facere deus movit opus indecens,
Hoc autem monumentum antea non suo imposuit animo
Grave, ex quo primū & ad nos accessit dolor, 20
Nunc autem postquam jam signa valde manifesta dixisti
Lecti nostri, quē non homo alius vidit,
Sed soli tūque ego & ancilla una sola
Aëtoris, (quam mihi dedit pater adhuc huc venienti,
Quæ nobis asservabat januas densi cubiculi) 25
Persuades jam meum animum severior quamvis sit.

Sic dixit: huic autem adhuc magis desiderium movit luctus,
Flebat autem habens uxorem gratam, prudentia scientem.
Sicut autem quando libenter terra natantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam navem in ponto 30
Perdidit, dum impelleretur vento, & unda nigra,
Pauci autem effugerunt album mare in terram
Natantes, multa autem circa corpus versa est salugo,
Læti autem ascenderunt terram clade evitata.
Sic igitur huic gratus erat maritus insipienti, 35
Collo autem nondum omnino removebat brachia alba:
Et lugentibus apparuisset roseis digitis Aurora,

Nisi alia cogitasset Dea cælia Minerva.

Noctem quidem in transtu longā tenuit, aurorē autē rursus
Custodivit in Oceano auream sedem, neque sinebat equos

Conjungi veloces pedibus, lumen hominibus portantes

5 Lampum & Phaetonta, qui Auroram pulli ducunt.

Et tunc igitur suam uxorem allocutus est prudens Ulyss.

*Lampus
& Phaë-
thon e-
qui Au-
roræ.* O mulier, nondum enim omnium in fines certaminum
Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,

Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere,

10 Sic enim mihi anima dixit Tiretiæ:

Die illo, quando jam descendi domum inferni intra,

Reditum locijs dum quærerem & mihi ipsi:

Sed veni, lectum autem eamus uxor, ut & jam

Somno sub dulci delectemur dormientes:

15 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,

Lectus quidem jam tibi erit, quando animo

Tuo volueris, postquam te Dei fecerunt venire

Ad domum bene ædificatam, & tuam in patriam terram.

Sed quoniam cognovisti, & tibi Deus injecit animo,

20 Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum (puto)

Audiam, statim autem est scire non pejus.

Hanc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses,

Felix cur igitur me valde hortans jubes

Dicere? at ego dicam, neque celabo.

25 Non quidem tibi animus lætabitur, neque enim ipse

Lætabor, quoniā valde multas hominū in civitates jubebat

Venire, in manibus habentem aptum remum,

Donec hos advenirem, qui nesciunt mare

Viros, neque salibus mixtum cibum edunt,

30 Neque sciunt naves purpureas rostris,

Neque aptos remos, qui alæ navibus sunt.

Signū autem mihi hoc dixit per manifestū, neque te celabo,)

Quando jam mihi obvius alius viator

Apparebit ventilabrū seu flabrum tenere in illustri humero,

35 Et tunc me in terra defixo iussit ramo

Et sacris ritè litatis Neptuno regi,

Agnum, taurūque porcāsque ascendentem aprum,

Domum

Εἰ μὲν ἄρ' ἄλλ' ἐνέησι Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Νύκτε μὲν σὺ φεάτη δολιχὴν χεῖρην, ἥν δ' αὖτε
 Ρύσσετ' ἐπ' Ὀκίαν ὠχρὸν ὀφθαλμοῖσι, εἴδ' ἴα ἵππους
 Ζεύς γυνεὶ δ' ἀκύποδες Φαίος ἀνδράποισι φέροντας

Λάμπειν κ' Φαίησι δ', οἷτ' ἥν πᾶλοι ἄγρουσι.
 Καὶ τότε ἄρ' ὧν ἄλλοιεν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσ.

Ὡ γυνῆαι, εἰ γάρ πε πάντων ἐπὶ πόρῃσι αἰθλῶν
 Ἠλθον, ἀλλ' ἐτ' ὅππῃσι ἀμείψῃσι πόδες κ' ἔσται
 Πολλὸς κ' χαλὶπρος, τὸν ἐμὲ χεῖρ πᾶσι πελίσσας,

Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρυσία,
 Ἡμεῖς περ τὸ δὲ κατὰ δῶμα δέμοντες αἰδὸς εἰσιν,
 Νόστον ἐπαίροισιν διζήμενοι ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 Ἀλλ' ἔρχου, λείπεσθαι δ' ἵμερ γυνῆαι, ὄφρα κ' ἔδῃ
 Ἰππῶν ὑπὲρ γλυκερῶν περπύμασιν κρημνήνῃσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φειδῶρες Πηνελόπεια,
 Εὐνὴ μὲν δὴ σοὶ γε τότε ἔσται, ὅσπῃσι θυμῷ
 Σὺ ἰθίλῃς, ἐπεὶ ἄρ' σι θεοὶ ποίησαν ἱκίοχ.
 Οἶκον ἐὺκλῆμον κ' ἑὸν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἰφροσύνης, καὶ τοι θεοὶ ἐμβάλῃσι θυμῷ,
 Εἰπ' ἄγε μοι τὸν αἰθλόν, ἐπεὶ κ' ὅππῃσι (εἴω)
 Πεύσσομαι, αὐτίκα δ' ἐπὶ δαήμεναι ἔπι χεῖρσι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσ.
 Δαίμονι, τί τ' ἄρ' κ' αὖ με μάλ' ὀτρυνῶσιν κελύεσ
 Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἰὼν μυθήσασθαι, εἴδ' ἐπικεύσω.
 Οὐ μὲν τοι θυμὸς κε χαρήσεται, εἰδὲ γὰρ αὐτὸς
 Χαίρειν ἐπεὶ μέλα ποδῶν βροτῶν ἐπὶ ἄστ' αἴωζαν
 Ἐλθεῖν, σὺ χεῖρσι τὸν ἔχοντ' ἐὺφρες ἱερτμῶν
 Εἰσὶν κε θεὸς ἀφικώμενοι οἳ κ' ἴσασσι πύλασθαι
 Ἀνέρας, εἰδὲ δ' ἄλυσσι μεμειγμένον εἶδός ἔδουσιν,

Οὐδ' ἄρα τί γ' ἴσασσι νῆας φοινικηπαγῆες,
 Οὐδ' ἐὺφρες ἱερτμῶν, τί τε πλεῖρα νηυσὶ πύλονται.
 Σήμα δέ μοι τί δ' εἶπεν ἀμφερές; (εἰδὲ σι κεύσω)
 Ὅσπῃσι κεν δὴ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ἐδότης
 Φῆν' ἀνηρηλοῖσθαι ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ἄμει,

Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πηξάοντ' ἐκίλειν ἱερτμῶν,
 Ἐρχαντο ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 Ἀργεῖοι, ἑωρῶν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κέκασαν,

Οἷα δ' ἀπείχων, ἔειπεν δ' ἰσθὺς ἐκπτόμενος
 Ἀθηναίοισι Θείοισι τοὶ ἔργον ἐνὶ θυμῷ ἔχουσι,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θύνατος δὲ μοι ἐξ ἀλὸς αὐτῶ
 20. Γῆ- Ἀβληχερὸς μάλ' αὖτις ἐλεύσεται, ὅς κ' ἐμὲ πέφνη
 ραι ὧς Γῆρα ὑπαὶ λιπαρῷ ἄρηιδρον· ἀμφὶ δ' ἰλαὸν
 ὑπὸ λι- Ὀλβίοιο ἴσονται· ταῦτ' ἐμοὶ φάτο πάντα πηλείδης.
 παρῶν. Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φειδῶφρον Πηλεϊόκευς,
 Εἰ μὴρ δὴ γῆρας γέ θηοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 Ελπωρή· τοι ἐπεί τε κακῶν ὑπάλυξιν ἴσολ'.

10 Ὡς οἱ μὲρ τοιαῦτα φέρος ἀλλήλας ἀγέρουσαν,
 Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυμένη τε ἰδὲ Τροφὸς ἐντυοντοῖν
 Εὐδῆτ' ὅ· μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπόμεναι.
 Αὐτὰρ ἔπει σόριστο πυκινὸν λίγος ἱκανέμεναι,
 Γρηῦς μὲρ κείεσσε, πάλιν οἰκῶν δὲ βεβῆκει.

15 Τοῖσιν δ' Εὐρυμένη πελαγεπόλος ἤμαρ ἔνευεν
 Ερχομένοισι λίγος δὲ, δῖός μ' ἔχουσαν·
 Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγῶσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲρ ἔπειτα
 Ἀσπασιοί λίκτροιο παλαιῆ ἱεσμὸν ἴκοντο.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος κ' βρυχέλος ἦ δὲ συβώτης

20 Παῦσαι ἄρ' ὀρχημοῖο πόδας, παῦσαι δ' ὦ γυναικάς·
 Αὐτὶ δ' εὐνάζοντο κ'· μίχαρ καὶ λυόεντα.
 Τῷ δ' ἔπει οὐδ' φιλοπότης ἐπαρητιῶν ἔφραττιν ἦς,
 Τερεπιδίῳ μύθοισι φέρος ἀλλήλας ἐνίποντες,
 Ἡ μὲρ ὅς· ἐν μίχαρ ἔργισιν αἰείχετο δῖα γυναικῶν,

25 Ἀνδρῶν μνηστῆρων ἵστερ' αὖτ' αἰδηλοὶ ἄμιλοι,
 Οἳ ἔην εἴνεκα πολλὰ βόας κ' ἰφια μῆλα
 Εσφαζον, πολλὸς δ' ἰπῶν ἠφύεσσετο οἶος.
 Αὐτὰρ ὁ διογνήης Ὀδυσσεύς, ὅσκι κ' ἦδ' ἔθηκε
 Ἀνθρώποις, ὅσκι τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμύγησε,

20. 30 Πάντ' ἔλιγ'· ἦ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀγκύκον, ἔδ' οἱ ὕπνος
 ἄρα Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος κατελέξαι ἄκαιτα,
 τέρπετ' Ἡρξάτο δ' ὡς πρῶτον Κίχθια δάμαρ, αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἠλθ' ἰς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίεσθαι ἄρκρον.
 Ἡ δ' ὅσκι Κύκλωψ ἔρψε, κ' ὡς ἀπιπίσαστο ποινῶν

35 Ἰφθίμων ἱτέρων, ὅς ἔοιδεν, ἔδ' ἰλίσσεν.
 Ἡ δ' εἰς Αἴολον ἵκει, ὃ μιν φειδῶφρον ἐπιδέκτο,
 Καί π' ἰμπ', ἔδ' ἐπει αἴσιν φίλῳ ἐς πηγεῖδ' ἰκίετο

Domum abire & facere sacras hecatombas
 Immortalibus Deis, qui cœlum latum habitant.
 Omnibus valde ordinatis: mors autem mihi ex mari ipsa
 Debilis valde talis veniet, quæ me interficiet
 Senectute sub matura læsum, circum autem populi
 Beati erunt, hæc autem mihi dicit omnia perfectum iri.

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope,
 Siquidem jam senectutem Dei perficient meliorem,
 Spes tibi postea malorum fugam fore.

Sic hi quidem talia inter se dicebant.

Interim autem Eurynoméque & nutrix parabant lectum
 Veste molli, tædis sub splendentibus.

At postquam straverunt densum lectum festinantes,

Anus autem jens iterum domum ivit.

His autem Eurynome cubicularia præibat

Euntibus lectum, tædam in manibus tenens.

In thalamum autem ducens iterum abiit: hi quidem postea
 Læti lecti antiqui leges repetiverunt.

At Telemachus, & bubulcus & subulcus

Cohibuerunt saltatione pedes, cessare fecerunt autē mulieres.

Ipsi autem dormierunt in ædibus umbrosis.

Hi autem postquam igitur amicitia delectati sunt desiderata,

Verfi sunt verbis mutuo loquentes,

Hæc quidē quæcunque in ædibus toleravit divina mulierum

Virorum procorum inspiciens exitiosam multitudinem,

Qui sua gratia multas boves, & pingues oves

Jugularunt, multum autem doliorum haustum est vini.

At hic divus Ulysses quoscunque dolores posuit

Hominibus, quascunque ipse ærumnas passus est,

Omnia dixit hæc a. igitur delectata est audiēs, neq. ei somnus

Cecidit in palpebris antè quam ipse recensuerit omnia.

Incepit autem quo primùm Ciconas domuit, at postea

Venit Lotophagorum virorum pinguem terram:

Et quæcunque Cyclops fecit, & quomodo retribuit pœnam

Fortium sociorum, quos comedit, neque misertus est.

Et quomodo Æolum ivit, qui ipsum promptus suscepit,

Et misit, neque Parca dilectam in patriam ire

Ulysses
 enarrat
 uxori

30
 suos es-
 setos.

Sivit, sed ipsum rursus raptum procella
Pontum in piscosum tulit valde suspirantem.

Et quomodo longam portis Læstrigoniā adivit,
Qui naves perdidērunt & fortes socios

9 Omnes, Ulysses autem solus aufugit nave nigra.

Et Circes narravit dolum, & varias artes,

Et quomodo inferni domum ivit latam,

Animam interrogaturus Thebani Tirefiæ

Navi multi iuga & inspexit omnes socios,

10 Matremque quæ ipsū peperit, & nutrit parvulus cū esset

Et quomodo Sirenum stridularum vocem audivit.

Quomodōque ivit vagas illas petras gravēque Charybdiā

Scillāque, quam nullo modo indemnes viri fugerunt.

Et quomodo Solis boves interfecerunt socij,

15 Et quomodo navem velocem percussit ardenti fulmine

Jupiter altitonans, longē autem corrupti sunt boni socij

Omnes simul, ipso autem malas mortes subterfugit,

Quomodōq; ivit Ogygiā insulā Nymphamq; Calypsonem,

Quæ ipsum detinuit cupiens maritum esse

20 In speluncis concavis, & aluit, & dixit

Reddituram immortalem, & non senescentem dies omnes.

Sed huic nunquam animum in pectoribus persuasit.

Et quomodo in Phæaces pervenit multa passus,

Qui jam ipsum ex animo Deum tanquam honoraverunt.

25 Et miserunt cum navi dilectam in patriam terram.

Ære, aurōque copiosē vestēque datis.

Hoc igitur ultimū dixit verbum, quando ei dulcis somnus,

Membra soluens irruit, soluēnsque curas animi.

Hæc autem rursus alia cogitavit dea cælia Minerva:

30 Quando jam Ulyssē putabat suo in animo

Lectō suæ uxoris delectari, ac & somno,

Statim ab Oceano aurithronam matutinam

Movit: ut hominibus lumen portaret, surrexit autē Ulysses,

Lectō ex molli, uxori autem hoc verbum mandavit,

35 O uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus

Nos ambo, tu quidem hic meum curis refertum reditum

Flens, at me Jupiter doloribus, & Dij alij

28. αφί
κρητι,

5

10

15

20

25

30

35

16. μένος

Ηλὼν, ἀλλὰ μὲν αὖτις ἀναρπάξασα Ἰνέκλα
 Πόντον ἐκ' ἰχθυόεντα φέρει μετὰ ἑλκεσιν ἀνέχοντα.
 Ἡ δ' ὥς τῇ ἐπὶ πύλῳ Λαερτιάδῃ ἦλ' ἀφίκεται,
 Οἱ νῆαες τ' ὄλοισιν καὶ ἐκὼν ἡμιδὲς ἐπαίρουσιν
 Πάντας· Ὀδυσσεύς δ' οἷος ὑπὶ κρυψῇ νηὶ μελαίνῃ.
 Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίῳ πε.
 Ἡ δ' ὥς αἶδεν δόμον ἤλυθ' ἐνὶ εὐρώεσσιν,
 Ψυχῇ χερσὶ μὲν Θῆβαις Τειρεσίῃα
 Νηὶ πολυκλήϊδ', καὶ εἰσὶν πάντας ἐπαίρουσιν,
 Μητέρα δ' ἤ μιν ἵππεσσι καὶ ἔτρεφεν τοτ' ὅν' ἰόντα.
 Ἡ δ' ὥς Σειρῶν ἀδελφεὼν φθόγῳ ἀκρυσσιν.
 Ὡς δ' ἵκετο πατρὸς πίστεως, δεινὸν τι Χάρουδον,
 Σκυλλῆν δ', ὣς ἔπ' ὅπως ἀκήρατοι ἄνδρες ἄλυσαν,
 Ἡ δ' ὥς Ἡλιάοιο βόας κατέπιφνον ἐπαίρουσι
 Ἡ δ' ὥς νῆα ἰδὼν ἔβλεπε ψολοῖσιν κερκιδῶν
 Ζεὺς ὑπερβρεμέτης, δὴ δ' ἴφθιμ' ἰδὼλοι ἐπαίρουσι
 Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δ' ἡγεῖται ὑπὸ κῆρας ἄλυσιν.
 Ὡς δ' ἵκετ' Ὠγορίῳ νῆσταν, Νύμφῳ τε Κλυψῶν,
 Ἡ δὲ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πρὸς σὶν εἶναι,
 Εἰσάσσει γλαφροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἥ δ' ἔφασκε
 Θέσει ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμῶν πάντα.
 Ἀλλὰ τῷ ἔπειτα θυμῷ οὐ σήησιν ἱππῆσιν.
 Ἡ δ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μεγέσθας.
 Οἱ δὲ μιν παρὲς κῆρ' ἔθιον ὥς πμήσαντο,
 Καὶ κίμψαν ἑὴν νηὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Χαλκήν τε χρυσὸν τε ἄλλας ἐοδῆται τε δαίτας.
 Τῷ τ' ἄρ' ἐδύταται εἴπει ἔπος, ὅτι οἱ γλυκεὺς ὕπνος
 Λυσίμειλές ἐπ' ἔθουσι, λυγρὸν μελεδήματα θυμῷ.
 Ἡ δ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Οππύτι δὲ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπτετο ἐν κτ' θυμῷ
 Εὐνῆς ἥς ἀλόχου τερεπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
 Αὐτὴν ἀπ' Ὀκεανῷ χρυσόθερον ἐργάμεναι.
 Ὄρσιν ἢ ἀνθρώποισι φέως φέρη. ὦρτο δ' Ὀδυσ.
 Εὐνῆς ἀν' ἀνδραγαθῆς, ἀλόχα δ' ἐπὶ μύθῳ ἔπειθεν,
 Ὡ γυναι, ἥδη μὲν πολλῶν κερκιδέμεθ' αἰθλῶν
 Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμῷ πολυκλήϊα ἰόντων
 Κλάωσ'· αὐταῖς ἐμὲ Ζεὺς ἄλγος καὶ Θεοὶ ἄλλοι

Ἰέρημι πιδάσκει ἡμῆς δὲ πατρὶδος αἵης,
 Νῦν δ' ἵκει ἀμφοτέρω πολυήρχει ἐγὼ μὲν εὐνὴν,
 Κλῆματι μὲν τὴ μοι εἰς κρημίζωμιν ἐν μεγάροισι
 Μῆλα δ' ἄ μοι μνηστῆρες ὑπερφιάλοι κατέκειραν,

9 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἰὼ λήισμαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 Δάσασ', εἰσόκε πάντας * εἰσπλήσωσιν ἐπαυλῆς.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἰὼ πολυδένδριον αἶχρὸν ἔπειμι,
 Οψόμεντο πατέρ' ἰδὼ δὲ, ὅ μοι πυκνῶς ἀγκύχεται,
 Σοὶ δὲ γυναι τὰδ' ἐπιτέλλω πινυτῇ ποτ' ἐύσῃ

10 Αὐτὰρ γὰρ φάπτε εἴσιν ἄμ' ἡλίῳ ἀνιόντι
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, ὧς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν
 Εἰς ὑπερῷ ἀναβῆσαι (ὡς ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 Ἡδὲ πνα τρεπόμετο, μὴδ' ἐρέειν.

Ἡ ῥα, καὶ ἄμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο πύργου κελεύ,
 Ὄρει τι Τηλέμαχον, καὶ βυκτόλον, ἠδὲ συδάτιον,

15 Πάντας δ' ἐντὶ ἀνὰ γὰρ ἀρήϊα χερσὶν ἐλάσῃ.
 20 Ἐξῆρ Οἱ δὲ οἱ ἐκ ἀπὶ θοῶν ἔτρεχοντο ἢ χαλκῷ,
 25 Ὡς δὲ Νίξαν ἢ ἴσως, ἐκ δ' ἦτον. * ἦρχε δ' Ὀδυσ.
 30 Ὡς δὲ Ἡδὲ μὲν φάτο ἦν ἐπὶ φθίνα. Τὸς δ' ἄρ' Ἀθλῶν
 35 σούε. Νυκτὶ κατεκρύψασα, ποῶς ἐξῆρ πόλην.

20 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ομήρου Οδυσσεύς.

ΤΑΣ τῶν μνηστῆρων ψυχὰς ἑαμῆς εἰς ἄδου κατέλας καὶ
 ἀναγνωρισμὸς Οδυσσεύς γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα
 Λαέρτιον καὶ παραχρῆν ταῖς ἱτακασίαις γεγανημένῳ ἐπὶ τῇ
 35 τῶν μνηστῆρων ἀναιρέσει Ἀθλῶα ἀφελόμενος.

Α Λ Λ Η.

Ὡς Ὀδυσσεύς (ὡς πατὴρ καὶ ἦν μόνον Ἀχαιοῖς.

ΕΡμῆς ἢ ψυχὰς Κυκλώϊος ἐξεκαλεῖτο
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων. ἔχε ἢ ῥάδον μὲν χερσὶν
 Καλλῷ, χρυσίῳ, τῇ τ' ἀνδρῶν ὀμνῶντι θύλῳ

Ὡς ἦν.

Desiderantem impedierunt mea à patria terra.
 Nunc autem postquam ambo ad desideratū venimus lectum,
 Res quæ mihi sunt curæ in domibus,
 Oves autem quas mihi proci superbi consumpserunt,
 Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achivi
 Dabunt, donec omnia implebunt stabula.
 Sed certè quidem ego ad arborosum agrum proficiscor.
 Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
 Tibi autem uxor hoc mando prudenti existenti.
 Statim enim fama ibit simul sole ascendente
 Virorum procorum quos interfeci in ædibus:
 In cœnaculum ubi ascenderis cum ancillis mulieribus,
 Sede, neque aliquem antè videas, neque interroga.
 Dixit, & circum humeros indutus est arma pulchra:
 Movit autem Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
 Omnes autem arma jussit bellicosa manibus capere.
 Hi autem ei non reluctati sunt, armati sunt autem ære.
 Aperuerunt autè januas, & exiverunt: præivit autem Vlysses,
 Jam quidem lumen erat in terrâ, hos autem igitur Minerva
 Obscuritate coopertos citò eduxit civitate.

5
 Vlysses
 egredi-
 tur ad
 patrem.

10

15

20

ARGUMENTVM VIGESIMI-QUARTI LIBRI ODYSSEÆ.

HAs horum procorum animas Mercurius in infernum deducit. Et recognoscitur Ulysses à patre Laerte. Et tumultum inter Ithacenses commotum propter procorum interitum, Minerva impedit.

A L I U D.

2, autem, Ulysses cum patre & filio pugnat Achivis.

Mercurius autem animas Cyllenius evocavit
 Virorum procorū tenebat autè virgam in manibus
 Pulchram, auream hac hominum oculos mulcet.

Mer-
 curius pro-
 corum
 animas
 ad infe-
 ros de-
 ducit.

Quorum vult, hos autem rursus & dormientes suscitavit.
 Hac ducebat movens, hæ autem frementes sequebantur.
 Sicut autem quando vespertiliones secessu antri magni
 Strepentes volant, postquam aliquis cadere fecit
 5 Multitudine à petra, sibi que invicem coherent :
 Sic hæ frementes simul ibant : præibat autem igitur ipsis
 Mercurius nullo malo dignus ad latas vias.

Apud autem ibant Oceani fluxus & albam petram,
 Et apud Solis januas, & populum somniorum
 10 Ibant, statim autem pervenerunt in herbosum pratum,
 Ubi habitant animæ simulacra defectorum.

Invenerunt autem animam Pelidæ Achilles,
 Et Patrocli, & strenui Antilochi,
 Ajacisque, qui optimus erat specieque corporeque

15 Aliorum Danaorum, post strenuum Peliona.

Sic hi quidem circa illum versabantur : prope autem
 Ivit postea anima Agamemnonis Atridæ
 Dolens, circû a. aliæ congregatæ sunt, quæcunque cum ipso
 Domo in Ægisthi mortui sunt, & fatum assecuti sunt.

20 Hunc prior anima allocuta est Pelionis,
 Achillis umbra. Atride, supra quidem te dicebamus Jovi gaudenti fulmine

Viros heroes dilectum esse diebus omnibus,
 Quoniam multisque & fortibus imperabas
 Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Achivi.

25 Certe igitur & tibi primum affutura erat
 Parca perniciofa, quam nullus fugit quicumque natus est.
 Utinam debuisses honore abundè perfruens, quo imperabas
 Populo Trojanorum, mortem & fatum consequi.

Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes achivi.
 30 Ac & tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum.
 Nunc autem igitur te miserrima morte fatum erat capi.

Hunc autem rursus anima allocuta est Atridæ,
 Achilli loquitur de ejus funere. Felix Pelei filii Dijs similis Achilles,
 Qui mortuus est in Troja longè ab Argo circû autem te alij
 Interfecti sunt Trojanorum & Achivorum filij optimi
 35 Pugnantes circum te, tu autem vertigine pulveris
 Jacobas grandis granditer, oblitus equitates.

Ων ἰθὺλαι, τοὺς δ' αὖτε κ' ὑπνώοντες ἱγίεον.
 Τῇ ῥ' ἄρα κινήσας· ταὶ ᾗ τείζουσιν ἵπποντο.
 Ως δ' ὅτε ρυκπιβίδες μυχῶ ἄντεν θιασιόισι
 Τείζουσιν ποτίονται, ἐπὶ κίπς λαπίσσησιν
 Ορμαίνε' ἐκ πίττης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται·
 Ως αἰ τετραγῆαι ἄμ' ἔπιτο, ἤρχε δ' ἄρ' ὁσφιν
 Ερμείας ἀγκάκητε κατ' ἐνδόντα κίλευε.
 Πᾶρ δ' ἴσαν Ωκισσῶν τε ροάς κ' λευκίδα πίττω.
 Ἡ δ' παρ' ἡλείοιο πύλας κ' δῆμον οἰείρων
 Ἡῖτο· αἶψα δ' ἔχρητο παρ' ἀσφοδελὸν λημῶνα,
 Εὐθαί τε ναῖσσι ψυχὰι, εἰδῶλα κερμαίνων.
 Εὖρεν δ' ἡ ψυχὴ Πηληϊάδῃ Ἀχιλλῷ,
 Καὶ Πατρικλῇ, κ' Ἀμύμονος Ἀντιλόχῳ,
 Λίαστίς δ', ἐς ἄλυστος ἴλυ αἰδὲς τε δῖμας τε
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ως οἱ μὲν φεικῆνοι ὀμείλιον ἀγχήμελοι δ'
 Ἡλυθ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
 Ἀχινυδρῇ· φεῖ δ' ἄλλαι ἀγχιμέστ' ὅσση ἄμ' αὐτῷ
 Οἴκαρ ἐν Λιγιάδοιο θάισιν κ' πότμον ἔπιπασον.
 Τὸν ὥσπερ ψυχὴν ὥσπερ φῶτα Πηλεΐωνος,
 Ἀτρεΐδῃ, πῖρα μὲν σὲ φάμεν Διὶ τεσπικισσάμεν
 Ἀνδρῶν ἡρώων φίλοι· ἔμμελμα ἔμελμα πάντας·
 Οὐδὲν πολλοῖσιν τε κ' ἰφθίμοισιν ἄκασσις
 Δήμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάγχυ μὲν ἄλγε' Ἀχαιοί.
 Ἡτ' ἄρα κ' (οἱ σέσσωσι τῶν ῥησέσων) ἔμμελμα
 Μοῖρ' ὅλον, τὴν ὅς πε αἰλύνεται, ὅς κε γέννηται.
 Ως ὅφιλες πρῆς δῶπν' ἔμμελμα ἔς φ' ἄνασσις,
 Δήμῳ ἐν Τρώων θάνατον κ' πότμον ἔπιπασιν.
 Τῷ καὶ τοι τυμῶσι μὲν ἰπποῖσιν παναχαιοί,
 Ἡ δὲ καὶ κ' σὺ παρδὶ μέγας κλῖος ἔρε' ὀπίσσω·
 Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκίσει θανάτῳ ἑμμελμα αἰώντα.
 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν ὥσπερ φῶτα Ἀτρεΐδου,
 Ολβῆς Πηλῖ· ἥς, θηοῖς ἐπιείκει' Ἀχιλλεῖ,
 Ος θάινει ἐν τρώῃ ἐκὼς αὐτῷ, ἀμφὶ δὲ σ' ἄλλοι
 Κτείνοντο Τρώων κ' Ἀχαιῶν ἥτε ἄλυστον,
 Μαργαμμοῖ φεῖ σέο, σὺ δ' ἔσθ' ὀφθαλμῶν κρηῖς
 Κῶστο μέγας μεζαίλατι, λαλασσέμεν ἰσπασσάμεν·

Ἡμῶς ἢ ἐσέπαι ἢ ὑπερῖκαρτί μιν. εἰ δέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμοιο, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐννεαμυρὸν ἐκ πολέμοιο,
Κάττημν ἐν λιχίασι, κατήραυτες χρόνῳ καλόν

3 Ὑδαπὶ τι λιαρῷ κ' ἀλείφασι. πολλὰ δὲ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θημεῖ χέει Δαναοὶ, καί ῥαγόσσι χεῖρας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε (ὡς ἀθανάτησ' ἀλίσσειν,
Αἰχελίης αἵματι· βοή δ' ἐπὶ πόντῳ ὀρώρει
Θισσιόη, ὡς ἢ τρώμεν ἔλκεσσι πάντας Ἀχαιοὺς

10 Καὶ εἰκ' ἀναΐξασσις ἔβαν κείλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ αἰὲρ κατέρυκε παλαιά τε ποσσὶν εἰδώς,
Νήτωρ, ἢ κ' ἐσέσθην ἀείρη φαίνοτο βυλῇ,
Ὅς σφιν ὑφ' ἑρμῶν ἀγρήσαστο κ' μετίεπιν,
Ἰχιοῦ Ἀργεῖοι, μὴ φεύγῃσι κυῖον Ἀχαιῶν.

15 Μήτηρ ἐξ ἀλὸς ἦλθε (ὡς ἀθανάτησ' ἀλίσσειν
Εἰργαται, ἢ πυκδὸς τιθιεύσσις ἀνιόσασα.

Ὡς ἔφατ', οἱ δ' ἄχοντι φόβῳ μελαθυμοι Ἀχαιοί,
Ἀμφὶ δὲ σ' ἔστησαν κυῖραι αἰλίοιο γέροντος,
Οἴκτες' ὀλοφύρομεναι, πρὶ δ' ἄμωσθα ἕμεται ἴσαν.

20 Μῦσση δ' ἐνὶ αὐαῖσι πύσσῃ, ἀμειβομένη ἐπὶ καλῇ,
Θελώων ἐνθάδην ἔπ' ἀδάκρυτον γ' ἐσέσας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ἔπ' ὑπὲρ ῥε Μῦσση λίγισα.

25 Ἐπτακαίδεκα μὲν σ' ὁμῶς ἐνέκει τι κ' ἤμαρ
Κλαίοντο ἀθάνατοι τι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι·

30 Ὀκτωκαίδεκά τ' ἔδδοντο πυρὶ, πολλὰ δ' ἐσ' ἀμφὶς

Μῆλα καπνικτὰ κομρὸν μάλα πίσσα κ' ἔλαια βῆς.

35 Καί σ' ἐν τ' ἐσθῆδι θῶν, κ' ἀλείφασι ποσσῶν,

Καὶ μέλιτι γλυκερῷ. πολλοὶ δ' ἔρως Ἀχαιοὶ

Τεύχεσσι ἱρώσαστο πυρὶ πύρρῳ κασιμενέοιο.

30 Πιζοῖσ' ἐκπῆς τε πολλὸς δ' ὀρυμαλδὸς ὀρώρει.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σ' φλόξ ὠύουσι Ἡφαίστιο,

Ἡῶν δὴ τι λίγυμν λινὸν ἔσ' Ἀχιλλεῦ

Οἷον ἐν ἀκρήτῳ κ' ἀλείφασι. δῶκε δ' μήτηρ

Χρυστοῖσι ἀμφοφορῆα· Διωνύσιον δ' ὄδον

35 Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δ' ἀεικλυτὸν Ἡφαίστιο.

Εν τῷ τι καί τινι λινὸν ὅστις Φαίδιμον Ἀχιλλεῦ,

Μίθεα δ' ἢ, Πατρώεσσιν Μαινοπάδῃσι γυνόντι,

Nos autem toto die pugnabamus , neque omnino.
 Cessaviffemus à bello , nifi Jupiter turbine fedaffet.
 At poftquam te ad naves portavimus ex bello,
 Depofuimus in lectis expurgato corpore pulchro.
 Aquâque calida & unguento , multas autem te circum 5
 Lacrymas calidas fundebant Danaï , tondebantque crines,
 Mater autem ex mari venit , cum immortalibus marinis,
 Nuncium auditura: vox autem in mare ruerat
 Magna , fufcepit autem tremor omnes Achivos,
 Et ruentes iuiffent concavas in naves, 10
 Nifi vir detinuiſſet antiquâque multâque ſciens
 Neſtor , cujus & antea optimum apparuit confilium,
 Qui ipſis rectè ſentiens concionatus eſt , & dixit,
 Tenemini Argivi, ne fugite filij Achivorum.
 Mater ex mari hæc cum Deabus marinis 15
 Venit ſuo filio mortuo obviatura.

Sic dixit , hi autē retenti ſunt timore magnanimi Achivi *Achillis*
 Circum autem te ſteterunt filiz marini illius ſenis, *exequie.*
 Miſerabiliter lugentes, circū a. immortales veſtes induerunt.
 Muſæ autem novem omnes alternantes voce pulchra 20
 Lamentabantur , tunc nullum illacrymem vidiffes
 Argivorum , ita enim animos permoverat Muſa ſtridula.
 Septem & decem quidem te ſimul noctesque & dies
 Flevimus , immortalésque Dij mortalésque homines,
 Octava & decima autem dedimus igni, multas autem in ipſo 25
 Oves jugulavimus valde pingues , & nigras boves,
 Cremabaris autem in veſte Deorum , & unguento multo
 Et melle dulci , multi autem heroes Achivi
 Armis irruerunt circa rogos (corporis) dum comburebatur;
 Pedeftrésque equeſtrésque : multus autem ſtrepitus ortus eſt. 30
 At poſtquam flamma te penitus abſumſit Vulcani,
 Manè jam tibi collegimus alba oſſa Achilles
 Vino in mero & unguento , dedit autem mater
 Auream amphoram , Dyoniſij autem donum
 Dicebat eſſe , opus autem inclyti Vulcani. 35
 In hac tibi jacent alba oſſa , illuſtris Achilles:
 Permiſſim autem Patrocli Menœtiadz demortui.

Separatim autem Antilochi, quem eximiè honoradas omniū
 Aliorum sociorum post Patroclum mortuum.

Circum autem postquam magnum & laudatum sepulchrum
 Fudimus, Argivorum sacer exercitus bellicosorum

9 Littore in excelsa in lato Helleponto,
 Ut longè manifestus ex ponto viris esset

Nis qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt.

Mater autem Dijs rogatis perpulchra certamina

Fecit medio in certamine optimis Achivorum.

10 Jam quidem multorum in sepulchrum virorum incidi
 Heroum, quando aliquando mortuo rege,
 Cingunturque juvenes & parant certamina.

Sed illa maximè conspicatus miratus fuisses animo,

Qualia in te posuit Dea perpulchra certamina

11 Argentea pedibus Theris, valde enim amicus eras Dijs.

Sic tu quidè, neq; mortuus nomè perdidisti, sed tibi semper.

Omnes in homines gloria erit bona, Achilles.

At mihi quæ hæc voluptas, quoniam bellum absoluit

In reditu enim mihi Jupiter molitus est malam mortem

20 Ægisti à manibus & perniciosæ uxoris.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Propè autem ipsos venit internuncius Argi interfeotor,

Animas procorum deducens ab Ulyssè (nece) domitorum

Hi autem igitur stupefacti recta iverunt postquam viderunt.

21 Cognovit autem anima Agamemnonis Atridæ

Filium Melanthij perinclytum Amphimedonta:

Hospes enim illi erat in Ithaca domos habitans.

Hunc prior anima allocuta est Atridæ,

Agamem- Amphimedon, quid passi tenebrosam terram venisti

nonis

30 Omnes eximij & æquales? neque alius

anima

Habito delectu elegisset in civitate viros optimos.

Amphi-
medonti

Nunquid vos in navibus Neptunus domuit

loquitur

Permotis molestis ventis & fluctibus magnis?

An noxij viri læserunt in terra

35 Boves dum cæderent abigerentque & oviū greges pulchros?

An pro civitate pugnantes & mulieribus?

Dic mihi interroganti, hospes autem tibi dico esse.

Χερσὶ δ' Ἀντιλόχῳ· τὸν ἔξεχα πῖς ἀπάντων
 Τῶν ἄλλων ἐπὶ ῥῳ μὲν Πάτροκλόν γε θαιόοντα.
 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μίξαν κὺ ἀμύμονα τύμβον
 Χεύαμν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν
 Ἀκτῇ ἐπὶ ὠρυζαύσῃ ἐπὶ πλωπείῃ Ἑλληπαίτῳ.
 Ὡς κεν τηλεφασὸς ἐκπυθόφιν ἀνδράσι * εἴη
 Τοῖς οἷ νύχθ' ἰσχυράσι, κὺ οἷ μενέπιδιν ἴσσαντα.
 Μήτηρ δ' αἰτήσασα Θεοὺς ἔειπε κακὰ ἄεθλα
 Θῆκε μίσση ἐν ἀγῶνι ἀεισέσσαν Ἀχαιῶν.
 Ἦδη μὲν πολέων πέφω ἀνδρῶν ἀντιβόλησσε
 Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀπαφθιμὸς βασιλῆῃ
 Ζώνωνται τε ἰοίη κὺ ἐπιπύοντα ἄεθλα.
 Ἀλλὰ κὺ κείνα μάλιστ' ἰδὼν * ἱππὴν πᾶσι θυμῷ,
 Οἱ ἐπὶ τοῖς κατὰ γῆρας Θεῶν ἔειπε κακὰ ἄεθλα
 Ἀργυρόπιδ' ὅπως, μάλα γὰρ φίλος ἦν ἰαθ' ἡρώων.
 Ὡς σὺ μὲν ἔδδ' ἰππῶν ὄνομ' ὦλίσσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἴστανται ἰοχλόν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἐμὲ τί πῶδ' ἔδδ' ὅπ' πόλεμον πολύπυστα.
 Ἐν νότῳ γάρ μοι Ζεὺς μήστατο λυγρὸν ὄλιβρον
 Αἰγίδα ἐκὼν χερσὶ κὺ ἑλομένης ἀλόχῳ.
 Ὡς οἱ μὲν τῶν αὐτῶν παρὲς ἀλλήλους ἀγέρουον·
 Ἀγχίμοιοι δ' ἐσφ' ἦλθε Διόκτορος Ἀργειφόντης,
 Ψυχὰς μνηστῆρων κατὰ ῥον Ὀδυσῆϊ δαμνέτων.
 Τῷ δ' ἄρα μαμώσσαντο ἱγὺς κίον, ὡς ἰσιδ' Ὀδῶν.
 Ἐγὼ δ' ἢ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
 Παιδῶν Μειλαῶν ἢ ἀγακλυτὸν Ἀμφίμειδοντα·
 Ζεῖτες γὰρ οἱ ἔω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναιῶν.
 Τὸν περὶ ψυχὴν περὶ σφάμειν Ἀτρεΐδου,
 Ἀμφίμειδον, πᾶσι παθόντις ἱερῶν καὶ γαῖαν ἴδυναι.
 Πάντες κικελεύοι κὺ ὁμήλικες; ἔδδ' κεν ἄλλος
 Κεῖν' ἀνδρῶν λέξατο κτ'· πτόλιν ἀνδρὸς ἀείσους,
 Ἡ ἔμμε' ἐν νῆας Περσείδων ἰδύμασσαν,
 Ὀρσας ἀργαλῆς ἀνίμους κὺ κύματα μακρὰ;
 Ἡ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἰδὴ λήσαντ' ἐπὶ χίρσῃ
 Βοῦς περὶ μνῶμοι ἢ δ' οἷον πᾶσι καλὰ;
 Ἡ δ' αὖτε πτόλις μαχαίμοι ἢ δ' ἡ γυναικῶν;
 Εἰπέ μοι ἐργαδρῶν· Ζεῖτες δ' ἐπὶ τοῖς εὐχόμεναι ἴνα.

5
29 αἴας

10

29. 30
μὲν ἴτα
15 30
πᾶσι. 30
κὺ 30
σας 30
30.

20

25

30

35

Ἡ δ' ἐμὴν ὅτι κείσθ' ἀπὸ λυγροῦ ὑμείτερον δῶ,
 Οὔτε μιν Ὀδυσῆα ζῶν ἀνιήσῃ Μενελάω
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἐπὶ ἄλγε' εὐσείλων ἐπὶ νηῶν·
 Μένω δ' ἄρ' ἔλα πάντεσσι παρ' ἡσπερὶν εὐρία πόιντο,

5 Σπουδῇ περπεπιθόντες Ὀδυσῆα πολίπορτον.

Ζεῦ, μὴ- Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ φασσι φάνειν * Ἀμφιμέδοντες,
 Φιμί- Ἀτρεΐδῃ κύδιεσσι ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀχαιέμενον,
 δόντος, Μίμνημαι ταῖδε πάντα, καὶ ἀτρεΐδῃς ἀπαλίσσῃ,
 Μίμνη Ἡμετέρου θανάτου κακὸν τέλος εἶθ' ἐτύχθη.
 μαι 10 Μινάμειδ' Ὀδυσσῆσσι δὲ οἰχρὸμοιο δάμναται·
 ταῖδε Ἡ δ' ἄτ' ἤρεϊτο συμεθ' ἰαίμεν, ἔτ' ἐπιλείψαται
 πάντα Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 δόντος- Ἀλλὰ δέλοι τὸνδ' ἄλλοι σοὶ φρεσὶ μερμηλέεσσι·
 φῆς ὡς Στῆσιμαχὴν μέλαι' ἴσθι σοὶ μετάρροισιν ὕφαινε
 αἶψα 15 Λεπθὴν καὶ παρὶ μετ' ἄφαρ δ' ἡμῖν μετίειπε,
 ρινος. Κῆρσι ἐμοὶ μετ' ἡμετέρῃς, ἐπεὶ θανεῖς δὲ Ὀδυσ.
 Σοὶ δ' Μίμνηται ἐκ περ μετ' ἡμῶν ἰαίμεν, εἰσὶ καὶ φᾶρσος
 ἐγὼ εὔ- Ἐκπέλειον, (μὴ μὲν μετ' ἡμετέρῃς ἡμέσθ' ὀληται)
 μάλιστ' Ἀκίρτη ἤρῃ πεφῆσθαι, εἰσὶ καὶ κίνεον
 πάν 20 Μοῖρ' ἐλοή κατέλυσσι περ μετ' ἡμῶν θανάτου
 τα καὶ Μή περ μετ' ἡμῶν Ἀχαιῶνδ' ἰσμεσίησθαι,
 ἀτρεΐδῃ Αἰκινέει περ σπείρου καὶ πολλὰ κτεάεσσας.
 ὡς κα- Ὡς ἴφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεκείνητο θυμὸν ἀγνώμενον.
 ταλίσσῃ Εὐθὺς κεν ἡμετέρῃ μὲν ὕφαινεσκον μέλαι' ἴσθι,
 Η- 25 Νόκτες δ' ἀλκυόσκον, ἐπὶ δὲ δαΐδας τῶνδε φεῖτο.
 μετ. Ὡς τοῖσιν μὲν ἔληθε δόλον, καὶ ἐπειθ' Ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ τέρεσσι ἦλθεν ἔτ' ὅτ', καὶ ἐπὶ λυγροῦ ἄρῃ,
 Μένωσιν φθινόντων, πρὶν δ' ἡμετέρῃ πόλιν ἐπιλείδῃ,
 Καὶ τότε δὴ περ ἴσθι γυναικῶν ἡ σάφα ἦδη,
 30 Καὶ τὸν γ' ἀλκυόσκον ἐφύεργον ἀγλαὸν ἴσθι.
 Ὡς τὸ μὲν ἐξεπέλειον καὶ ἔκ' ἐφίλεσθαι, ὑπ' ἀνάγκῃς.
 Εὐθὺς ἡ φᾶρσος ἴδειεν, ὕφαινεσκον μέλαι' ἴσθι,
 Πλωῖας, Ἡελίῃς ἐναλίγκιοι καὶ Σειλῶν.
 Καὶ τότε δὴ ὁ Ὀδυσῆα κακὸς ποθὲν ἤραγε δαίμον
 35 Ἀχέῃ ἐκ * ἰχθυόω, ὅτ' ἐδύμεται καὶ συβώτης.
 ἰχα- Εὐθὺς ἦλθεν φίλος ἡὸς Ὀδυσσῆος Δαΐειο.
 πλώ. Ἐκ Πύλου ἡμετέρῃσι τῶνδε ζῶντι μελαίνῃ,

An non recordaris , quando illuc veni in vestram domum

Movens Ulyssē cum divo Menelao

Ad Ilium simul sequi bonis transtris in navibus ?

Mense autem toto omnem transivimus latum pontum,

Festinatione persuadentes Ulyssē urbium populatorem.

§

Hunc autem rursus anima allocuta est Amphimedontis,

Amphimedontis
proci
anima
Atidae
interitus

Atrides optime rex virorum Agamemnon,

Memini hæc omnia , & verè enarrabo,

Nostræ mortis malum finem , qualis factus est.

Petebamus Ulyssis diu absentis uxorem :

10

Hæc neque negabat odiosas nuptias , neque perficiebat,

sui hi-
storiam
narrat.

Nobis consultans mortem & parcam nigram.

Sed dolum hunc alium in mentibus cogitavit,

Orsa magnam telam in domibus texebat

Tenuem & ultra mensuram : statim autem nobis dixit,

15

Juvenes mei proci , quoniam mortuus est divinus Ulysses,

Manete festinantes meas nuptias , donec vestem

Perficiam , (ne mihi vana fila pereant)

Laerti heroi , sepulchralem , donec ipsum

Parca perniciofa susceperit longum dormientis mortis:

20

Ne me aliqua in populo Græcarum accuset,

Si sine veste jacebit multa possidens.

Sic dixit , nobis autem persuasus est animus superbus.

Tunc diurna quidem texebat magnam telam,

Singulis noctib. a. dissoluebat postquā lampades apponebat.

25

Sic triennio latuit dolo , & persuasit Achivos.

Sed quando quartus venit annus , & venerunt tempora

Mensium decrescantium , & multi dies elapsi sunt,

Et tunc aliqua dixit mulierum , quæ manifestè sciebat,

Et hanc dissoluentem invenimus illustrem telam.

30

Sic hanc telam perfecit , & quidem non volens necessitate.

Cūque hæc vestem ostendit pertextam magnam telam,

Lavatam , Soli similem , vel Lunæ.

Et tunc jam Ulyssē mala aliunde duxit fortuna

Agri in extremitate , ubi domos habitabat subulcus.

35

Illic venit dilectus filius Ulyssis divini,

Ex Pilo arenosa redux cum navi nigra.

Hi autem procis mortem malam permoliti
 Venerunt ad civitatem nobilem, & Ulysses
 Posterior, at Telemachus antè præcessit.
 Hunc a. subulcus duxit mala corpore vestimenta habentem,
 5 Pauperi tristi similem & seni (erat,
 Baculo incubentem; has a. malas circū corpus vestes indutus
 Neque aliquis nostrum potuit cognoscere illum ipsum esse,
 Qui repentè apparuit, neq; ij quidem qui majores natu erant.
 Sed verbis malis illum incessimus & verberibus.

- 10 At hic quidem toleravit, in ædibus suis
 Percussus, & injuria affectus toleranti animo:
 Sed quando jam ipsum suscitavit Jovis mens ægiochi,
 Cum quidem Telemacho perpulchra arma sublata
 In thalamum deposuit, & clausit seras.
- 15 At hic suam uxorem multis astutijs jussit
 Arcum procis ponere albūque ferrum:
 Nobis graviter morituris certamina & cædis principium:
 Neque aliquis nostrū potuit fortis arcus
 Nervum tendere, valde autem impotentes eramus.
- 20 Sed quando ad manus pervenit Ulyssis magnus arcus,
 Tunc nos quidem omnes minabamur verbis
 Arcum non dari, etiam si valde multum diceret.
 Telemachus autem ei solus impellens jussit.
 At hic suscepit manu perpatiens divus Ulysses,
- 25 Facile autem tetendit arcum, misit autem per ferrum,
 Stetit autem in pavementum jens, velocēsque effudit sagittas
 Graviter perspectans, percussit autem Antinoum regem,
 At postea alijs immisit tela suspitiosa
 Contra inspiciens, hi autē simul confertim cadebant. (esset.
- 30 Cognitū autē erat quidem quod aliquis ipsi Deorū adjutor
 Statim enim in ædibus sequentes fortitudinem ipsorum
 Interficiebāt cōversū, horū a. suspiriū movebatur indecens
 Capitib. percussis, pavementū autem omne sanguine fluebat,
 Sic nos Agamemnon perditū fuimus, quorum adhuc nunc
- 35 Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyssis.
 Nondum enim sciunt amici in domibus singuli,
 Qui abluto nigro sanguine, ex vulneribus

Τὰ δ' ἔμνηστῆρσι θάνατος κακὸς ἔσται ἀντιπαύσασθαι,
 Ἰκόντο παρὰ πύλῃσι φεικλυτοῖσι· ἦτοι Οδυσσεύς,
 Ὑστέρως, αὐτὰρ Τηλέμαχος παρ' ἡμαρμένους.
 Τὸν δ' ὑβώσθης ἦγε κακὰ χερσὶ ἄματ' ἔχοντα,
 Πτωχῶ λευγαλὴν ἐναλίγκιος ἡδὲ γέροντι.
 Σκηπτέροισι τὰ δ' ὑλκρά φεικλὸν εἴματα ἔειπε,
 Οὐδὲ τις ἡμείων δυνάατο γῆραια τὸν ἰοῖντα,
 Ἐξαπίνης παρφαίνετ', ὃδ' οἱ παρναίστερον ἔσαν·
 Αἰδ' ἔπισιν τε κακῆσιν εὐπτόχῳ ἡδὲ βολῆσιν.
 Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἱπτόλμα εὐὶ μεγάροισιν ἰοῖσιν
 Βακχόμῳ καὶ εὐιστόμῳ, τιτλήσῃ θυμῷ·
 Αἶψ' ὅτε δὴ μιν ἔγχευε Διὸς ἰσὸς αἰγιόχοιο,
 Σιωπῇ Τηλεμάχου φεικλῆος πύχρ' αἰετός.
 Εἰς θάλαμῳ κατέθηκε, καὶ ἐκλήισσι ὄχθας·
 Αὐτὰρ ὁ ὡς ἄλοχον πολυκτεδείησιν αἶψα
 Τόξων μνηστῆρας θέρμεν πολλοῖν τε σίδηρον,
 Ημεῖν αἰνομόροισιν αἰθλια καὶ φόνος ἀρχῇ·
 Οὐδὲ τις ἡμείων δυνάατο κρατερῷο βιοῖο
 Νευρῶ ἐνταῦσθα, πολλὰ δ' ἐπιδένιες ἦμεν.
 Αἶψ' ὅτε χεῖρας ἔκτανε Οδυσσῆος μίτρα τίξον,
 Εὐθ' ὅμεις μὲν πάντες ὀμφακλίομεν ἱπείσασθαι
 Τόξων μὲν δόμῳ, μὲδ' εἰ μέλας πόλιν ἀγροῦναι·
 Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἱπποκῶων ἐκλέυσσιν·
 Αὐτὰρ ὁ δῖξάτο χεῖρὶ πολύντλας δῖος Οδυσ.
 Ρηϊφίως δ' ἱπταῖνσσι βίον, Διὸς δ' ἦκε σιδήρεον,
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἠδὲν ἰών, παλῆας δ' ὀκχέατ' οἴσσει,
 Δφνὸν παπταίνων. βάλε δ' Ἀγνίνοον βασιλῆα.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἰφίει βίλια σπένοντα,
 Αἰτὰ πτυσκόμεν. τὸ δ' ἀλκίον οἱ ἔπιπτον.
 Γνωτὸν δ' ὡς ὅρα τις σφίσι θιῶν ἐπὶ τέρροτος ἦεν.
 Αὐτίκα γὰρ ἔξ' ὀδύσσεσσι ἐπιπτόμενοι μὲν ἱσφῷ
 Κτείνον ἱπτοφθαδῶν· τῶν δ' ἄντος ὄρνυτ' ἀφῆκες,
 Κρατῶν τυπτόμεν, δάπιδι δ' ἀπαναῖματ' ἦεν·
 Ως ἡμεῖς Ἀχαιοὶ ἀπώλομεθ', ὦν ἔπ' ἐν νῶ
 Σώματ' ἀκρόα καῖται εὐὶ μεγάροισιν Οδυσσῆος.
 Οὐ γάρ πω ἴσασσι φίλοι καὶ δαίμονες ἱσῆες,
 Οἳ κ' ἀποΐψαντες μέλασθα βροτὸν ἐξ ἀντελίνου,

Κατήϊμοι γράοιεν. ὃ γδ' ἄρας ἐπ' ἰανόντων.

Τοὶ δ' αὖτε ψυχὴν ὥσπερ φωνεῖν Ἀτρεΐδην,
Ολοῖε Λαέρτης παῖ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ.
Ἡ ἄρα (ὡς μεγάλη ἀρετὴ ἐκτὸς αἵματιν).

5 Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πύρρῳ Πύρρῳ.
Κύρη Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσσεύ,
Ἀνδρὸς κυριδίᾳ· τῷ οἱ κλῖος ἔποτ' ἐλείπει
Ἡ ἀρετῆς· τινέεσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδῶ
Ἀθάνατοι χαρίζονται ἐχέφροσι Πύρρῳ Πύρρῳ.

10 Οὐχ ὡς Τυρταρεὺς κύρη κακὰ μήσκετο ἔργα,
Κυριδίῳ εἰναιάσασα ποσιν· συμεν ἢ αἰοιδῇ
ἔστι· ἐπ' αἰθρῶσι· χαλιπῶ δέ τι φῆμαι ἔπασσε
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, κῆ ἢ κ' εὐεργὸς ἔστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα ὥσπερ ἀλλήλους ἀγρεύον

15 Ἐπεὶ τ' εἰν αἶδαο δόμοις ὑπὸ κίχρεσι γαίης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πάλι κατέβαν· τὰ γὰρ ἀχρὸν ἔκρητο
Καλὸν Λαέρτης τιτυιδῶν, ὃν ῥα πατ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάσασιν, ἐπεὶ μάλα πόλιν ἐμόγησιν·
Εὐθα οἱ οἶκος ἔλω, αἶψα ἢ κλίσιον θῆι πάντα,

20 Ἐν τῷ σιέσκοντο κῆ ἔχοντο ἡδὲ ἱάον
Δμῶες ἀτακάοι, τοὶ οἱ φίλα ἔργα ζοντο·
Ἐν ἢ γυνὴ Σικελῇ γρηῖς πῖλεν, ἣ ῥα γέροντα
Ἐνδυκίῳς κρημίσκειν ἐπ' ἀρετῇ νόσφι πόλιν·
Ἐν δ' Ὀδυσσεὺς δμῶσι κῆ ἡγεῖ μῦθον ἔειπεν.

25 Ἰμέεις ἄρ' ἐμὴν ἔλθῃ· εὐκλήμοι καὶ πολλοὶσθε γ.

Δεῖποι δ' αἶψα συνὶν ἱερύσαστε ὅσπερ ἄεστε.

26 Αὐτὰρ ἐγὼ πατέρως κτερήσασμαι ἡμετέρῳ,

Εἰ μὴ Αἰεὶ ἐμὴν ἐπιγνοίῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,

30 Ἡέ κεν ἀγνοίῃσι, πολλὴν χεῖρον ἀμφὶς εἶναι.

Ὡς εἰπὼν, δμῶσι ἀρήϊα πύχ' ἔδωκεν.

Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσ.

Ἀσπεν ἰὺν πολυκάρπου ἀλῶν κτερήσων.

Οὐδ' εὖρεν Δολίον μέγαν ὄρκατιν ἰσηκταδαίων,

Οὐδέ πῃ δμῶν, ἔδ' ἡγεῖν ἀλλ' ἄρα βίβη

35 Αἰμασιᾶς λίξοντες, ἀλῶν ἐμυδαίοντες,

Ωρεντ' αὐτὰρ ὁ βῆσι γέρον ὁδὸν ἡγεμόνευεν.

Τοὶ δ' οἶον πατέρ' εὖρεν εὐκλήμονα σὺν ἀλῶν.

Depositos lugerent hic enim honor est mortuorum.

Hunc autem rursus anima allocuta est Atridæ.

Felix Laertis fili prudens Ulysses,

Certè igitur cum magna virtute possedisti uxorem.

Valde bonæ mentes erant irreprehensibilis Penelopæ

Filiæ Icarij, quàm rectè recordata est Ulyssis

Conjugis virginalis, unde ei gloria nunquam peribit,

Suæ virtutis, facient autem in terrestribus cantilenam

Immortales, gratam prudenti Penelopæ,

Non sic Tyndari filia mala consultavit opera,

Virginali interfecto marito, odiosa autem cantilena

Erit inter homines, difficilem autem famam præbuit

Fœminis mulieribus, etiam ei quæ proba fuerit.

Sic hic quidem talia ad invicem loquebantur,

Stantes in inferni domibus sub obscuritatibus terræ.

Illi autè postquā ex civitate ierunt, citò in agrū pervenerunt

Pulchrum Laertis elaboratum, quem quondam ipse

Laertes possedit postquam valde multum laboravit:

Illic ei domus erat, circū a. claustrū currebat circumquaque

In quo comedebant, & sedebant, & dormiebant

Famuli necessarij, qui ei amica operabantur.

Ibi autem mulier Sricula anus erat, quæ senem

Diligenter curabat in agro longè à civitate.

Tunc Ulysses pastoribus, & filio sermonem dixit,

Vos quidem nunc ire bene ædificatum oppidum;

Prandiū autem statim præcorū mactate quicumque optimus,

At ego patrem tentabo nostrum,

Si me agnoscat, & animadvertat oculis,

An ignoret multo tempore qui peregrè abfui.

Sic locutus, servis bellicosa arma dedit.

Hi quidem postea domum velociter ierunt, at Ulysses,

Iuit propè ferax viridarium tentaturus.

Neque invenit dolium magnum in viridarium descendens.

Neque aliquem servorum, neque filiorum, sed hi

Sepes collecturi, viridarij ut essent septum,

Iuerant, at hic his senex viam præiuerat.

Hunc autem solum patrem invenit bene factò in viridario,

16

Ulysses
ad patrē
cōtendit

20

25

30

35

Expurgantem plantam, fordidam indutus erat vestem,
Laceram, indecentem, circum autem tibias, bovinas
Ocreas laceras ligaverat, scissuras fugiens,

Chirothecāsque in manibus ruborum gratia, at desuper
Caprinam galeam capite habebat dolorem augens.

Hunc autem postquam agnovit perpatiens divus Ulysses
Senectute consumptū, magnū a. mentibus dolorē habentem,
Stans sub alta pyro lacrymam effudit:

Cogitabat autem postea in mente, & in animo

10 Osculari & amplecti suū patrem, & singula
Dicere, quomodo venit & pervenit in patriam terram:
An prius interroget singulaque tenter.

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
Primum cavillatorijs verbis tentare.

15 Hæc cogitans rectā ivit ad eum divus Ulysses.

Certē hic quidem capite demisso plantam circum fodiebar.
Hunc autem astans allocutus est illustis filius,

Vlysses
patrem
compel-
lat.

O senex, non imperitia te tenet ad gubernandum
Viridarium, sed bene cura tenet, neque omnino

20 Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,
Non pirus, non area sine cura in horto (est.)

Aliud autem tibi dico, tu autem non iram impone animo:
Ipsū te non bona cura tenet, sed simul senectutem
Molestam habes, squalēs malē, & indecenter indutus es.

25 Non quidem pigritiæ dominus gratia non te curat.
Neque te servili decet videri.

Forma & magnitudine, regi enim viro similis es.
Talis autem videris, postquam lotus est comeditque,
Dormire molliter, hic enim mos est senum,

30 Sed agē mihi hoc dic, & verē narra.

Cujus servus es virorum? ejus autem hortum gubernas?
Et mihi hoc dic verē ut bene sciam,

Si verē Ithacam hanc veni, sicut mihi dixit

Hic vir qui nunc primum obviū factus est huc venienti,

35 Non omniū rerū penitus gnarus, quoniā nō ausus est singula
Dicere, & audire meum verbum sicut interrogavi
Circa amicum meum, sicubi vivit & est.

Λιπαρεύονται φυτὸν, ῥυπόωνται ἡ ἔσχατῶνα,
Γαπῶν, ἀφέλαιον· ὡς δὲ ἡ κημήνησι βοείας
Κνησιῶδες ραπταῖς ἐδέδωτο, γραπτῶς αἰσιόωνσιν
Χιτρίδεις τ' ἐπὶ γαστρὶ, βράττων ἵκη, αὐτὰρ ὕψιζεν

Αἰγείλω κυνίλω πεφολῆ ἔχα, πίνθος ἀέζων.

Τὸν δ' αἶς οὐκ ἐνόησε πῶλύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Γήρῳι τειρῶν ἄνθρωπον, μέλα δὲ φρεσὶ πίνθος ἔχοντες.

Στοις ἀρ' ὑπὸ βλαφρῶν ὄγκων καὶ δάκρυον αἶμα.

Μορμύει δ' ἔπειτα καὶ φρένα καὶ καὶ θυμόν.

Κῦσα καὶ ἀειψῶσα ἐν πατέρι, ἡδὲ ὕψιστε

Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἴκηται ἐν πατρίδα καὶ αἰῶν·

Η πρῶτ' ἐξέρχεται, ἔχαστά τε πειρήσεται.

Ὡς δὲ οἱ Φργίοι διέδοσαν τὸ κέρδιον εἶναι.

Πρῶτον κερτομίσις ἐπίσταται περὶ ἡμῶν.

Τὰ φρονέον ἰσὺς πῖν αὐτῇ δῖο Ὀδυσσεύς.

Η τριτοὺν * κατ' ἑξῆς κεφαλῇ. Φυτὸν ἀμφοτέρωθεν.

Τὸν ὃ παρασκήμιον ἀναστεινόμενος παύσασθαι.

Ὡς γάρ ἐστιν, ἡ ἐκ ἀδελφότητος σ' ἐχθρὸς ἀμφοτεροῦ.

Οὐκ ἔστιν ἄλλ' ἐν τοῖς κοινῶν ἐν ἡμῖν τὴν πείραν

Οὐ θυτὸν· ἐσυχὴν, ἢ καὶ ἄμπλος, ἢ καὶ ἰλαίην.

Οὐκ ὄγχι, ὅτε πρᾶσι τοὶ ἄνθρωποι καὶ δύνανται καὶ κῆπον.

Ἀλλο δὲ τοι ἱέεω, σὺ ᾗ μὴ γέλον' ἐνθεο θυμῶν·

Αὐτὸν σ' ἐκ ἀγαθῆς καὶ καλῆς ἐλπίδος, ἀλλ' ἄμα τῆρας

Λυγρόν ἔχης, αὐχμῆς τε κακῆς, καὶ σφύρας ἴσσης.

Οὐ μὲν αἰσχύης γε ἀναξ' ἔμεκ' ἔσθ' ἐκ κομίζετο.

Οὐδὲ π ται δοῦλον ἐπιπείθῃ εἰσπράγματι

Εἶδος καὶ μέγεθος βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρά "τομας.

Τοιούτων ὅμοιας, ἐπεὶ λέσεται φάριτι.

Εὐδόμεναι μαλακῶς. ἢ γὰρ σιχη εἰσι μερίτων.

Ἀλλ' ἄν μοι πῶς εἰπὶ καὶ ἀτρικέως καθάλιξον.

Τεῦ δμοῖς εἰς ἀνδράν; τεῦ δ' ὀργαται ἀμφιπολεύεις;

Καὶ μοι τὐτ' ἀγγείουσιν ἐπήτυμον, ὅφρ' ἐν σιῶν,

Εἰς τοὺς γ' ἰσχυρὸν τῆς δ' ἐκείνου, ὥς μοι ἔδεικται

Οὕτως ἀνὴρ καὶ δὴ ξυμβλήμην αἰσθάνει' ἰόντι,

Οὐπὲν μάλ' ἀντίθρων· ἱπὴν δ' ἐπύλασσαν ἕλκεσσι.

Εἰπεῖν, ἡδ' ἐπαγγέσσει μὲν ἔπος, ὃς ἐρέειντος

Ἀμφὶ ξένῳ ἰκῶ, ἔπυσζέει τὰ καὶ ἱπῶ.

Ἡ ἤδη τίθηκε κ' εἰν αἶδμο δέμοισιν.

- Εκ γάρ τοι ἔριω σὺ ᾗ ζωῆσο· καί μιν ἄκουσον.
 Ἀνδρῶν ποτ' ἐξείνισα φίλῃ σὺι πατρὶδι γαίῃ,
 Ἡμίτερ' ὃ' ἰλθόντα· κ' ἔπει περ βροτὸς ἄλλος

5 Σείων· τηλεδαπῶν· Φιλίαν ἰμὸν ἵκετο δῶμα.

Εὐχέτε δ' ἐξ Ἰθάκης γένος, ἑμὲ δ' αὖτις ἴφασκε

20. αὐ- Λαίρτιν Ἀρκείσι δ' αὖτις πατὴρ ἑμὲ δ' αὖτις.

πρ. Τὸν κ' ἰδὼν πρὸς δῶμα γ' ἄγων εὖ ἐξείνισα

Εὐδελίως φίλων, πολλῶν κ' ὅλκον εἶόντων,

10 Καί οἱ δῶρα πόρῳ ξεινήϊα οἶα ἰώκη.

Χρυσὸν κ' οἱ δῶκεν εὐεργέτω· ἐπεὶ τεύχεα πάντα,

Δῶκε δ' οἱ κρητῆρα πανάρεστον ἀντιμύσσειν,

Δῶκε δ' αὖτις χλαίνας, τούτους ᾗ τὰ πητας,

Τούτους ᾗ φάρμακα καλὰ, τούτους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·

15 Χωρεῖ δ' αὖτις γυναικὶς ἀμύμονας ἔργ' εἰδήσας

Τίσοιρας σιδερέϊας, αἷς ἤθελεν αὐτὸς ἐλίσσῃ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κ' ὀφθαλμοὺς ἔειπεν,

Ξεῖν', ἦτοι κ' ἰδὼν γαῖαν ἰσχυρὴν ἡμῶν ἰσχυρῆς,

Υβρίσται δ' αὐτῶν κ' ἀπαυδατοὶ ἄνδρες ἔχουσι.

20 Δῶρα δ' ἐπίσπασα βῶτα χαρίζομαι ὅπασιν.

20. 20 Εἰ γάρ μιν ζωὴν * γ' ἐκίχης Ἰθάκης σὺι δῆμα,

κίχης. Τῷ κ' ἐν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπὶ πηγῆς,

Καὶ ξεινὴν ἀγαθὴν· ἢ γὰρ ἡμῖς ὅστις ὑπέρβη

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὶ κ' ἀτρεκέως κηρύττεινον,

25 Πόσον δὴ ἔτις ἐσὶν ὅτι ξείνιστας ἐμείνοσιν

Σοὶ ξεῖνοι δὲ σῶν, ἰμὸν παῖδ'· εἴ ποτ' ἔλθω γὰρ.

Δύσμοστον, ὅν ποτε τῆλε φίλων κ' πατρὶδος αἴης,

Ἡέ ποτε σὺ πάντα φέρον ἰχθυῖς, ἢ ἐπὶ χρέον

Θηρῶν κ' οἰωνοῖσιν ἔλασεν· ἐδὲ ἰμὸν ἡμῶν

30 Κλαῦσι περ εἰλάσας, πατὴρ δ'· οἷ μιν τεύχεα δῶκεν·

Οὐδ' ἄλλοι πολλὰ δῶρα ἰχθύων Πλωτόπεια

Κάκυσ' ἐν λεχέσσι φίλον πόσιν, αἷς ἐπίοικεν,

Ὀφθαλμοὺς κατελῶσα· τῇ γὰρ γέρας ἐστὶ βανότων.

Καί μοι τῶν ἀγροῖσιν ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,

35 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθεν τοι πόλις ἡδὲ τοκήεις;

20. δαί. Πᾶ * ᾗ νῦν ἔστηκε γούρ, ἢ σ' ἡγάγε δαῖμον.

Ἀντιθέας δ' ἐπείρου, ἢ ἑμπερὸς εἰληλάδας

An jam mortuus est , & in inferni ædibus.
 Nam tibi dico , tu autem intellige me audi.
 Virum aliquando hospitio excepi dilecta in patria terra,
 Nostram (domum) venientem, & nondū aliquis homo alius
 Hospitum peregrinorum amicorum meam venit domum. 5
 Dicebat autem ex Ithaca genus esse , & dicebat
 Laertem Arcesiadem patrem esse ipsius.
 Hunc quidem ego domum deducens præclare excepi
 Accuratè amplectens , cū multi in domo essent,
 Et ei dona præbui hospitalia qualia decet, 10
 Auri quidem ei dedi benefacti septem talenta,
 Dedi autem ei pateram totam argenteam floridam,
 Duodecim autem simplices vestes , totque tapetes.
 Tot autem pallia pulchra, tot autem post hæc interulas.
 Separatim autem rursus mulieres eximias opera scientes 15
 Quatuor speciosas , quas voluit ipse capere.

Huic autem respondit postea pater lacrimas fundens,
 Hospes certè terram pervenisti quam interrogas.
 Injurij autem ipsam, & injusti viri habent.
 Dona autem vana hæc donasti multa præbens. 20
 Si enim ipsum vivum invenisses Ithacæ in populo
 Quo te benè donis repensum remitteret (inceperit.
 Et hospitalitate bona, hic enim mos est quicumque beneficijs
 Sed age mihi hoc dic , & verè narra.

Quotus jam annus est , quando hospitio illum excepisti, 25
 Tuum amicum infelicem meum filium si aliquando fuit,
 Infortunatum , quem longè amicis & patria terra,
 Vel in pōto comederunt pisces , vel in terra,
 Feris & avibus laniamentum factus est , neque ipsum mater
 Flevit pollinctum , patérque qui ipsum genuimus. 30
 Neque uxor multum dotata prudens Penelope
 Ploravit in lectis dilectum maritum , sicut decet,
 Oculos illius claudens , hic enim est honos mortuorum.

Et mihi hoc dic verè , ut benè sciam.
 Quis unde es virorum ? ubi tibi civitas & parentes ? 35
 Ubi autem navis stetit velox quæ te duxit huc ?
 Divinósque socios ? an mercator venisti

Navi in aliena hi autem te nave educto discesserunt?

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses.

Tibi enim ego cortè omnia valde verè narrabo.

Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito

9 Filius Aphidantis Polypæmonidæ regis.

At mihi nomen est Eperitus, sed me fortuna

Errare fecit à Sicania huc venire nolentem.

Navis autem mihi hæc stat in agro longè à civitate.

At Ulyssi hic jam quintus annus est

10 Ex quo illinc ivit, & à mea discessit patria

Infelix: certè ei bonæ erant aves eunti

Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimisi illum

Gaudebat ille jens, animus autem nobis adhuc sperabat

Misceri hospitalitate, & splendida dona dare.

15 Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra.

Ambabus autem manibus captum pulverem ardentem

Fudit in capite albo graviter suspirans.

Hujus autem motus est animus, supra nares autem ei jam

Acutum robur verberavit dilectum patrem insipienti

20 Osculatus est a: ipsam amplexus, subiliens a allocutus est.

Ulysses
prodit
se patri. Ille quidem hic ipse ego pater, quem tu inquiris,

Veni vigesimo anno in patriam terram.

Sed abstine fletu lætūque lacrymoso.

Etenim tibi dico, (valde autem oportet festinare tamen)

25 Procos interfeci in nostris ædibus

Noquamentum rependens dolorosum & mala opera.

Huic autem rursus Laertes respondit dixitque

Siquidem jam Ulysses meus filius huc venisti,

Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, ut persuadeas.

30 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,

Cicatricem quidem primum hanc animadvertite oculis,

Quam in Parnaso mihi infixit sus albo dente

Eunti, tu autem me præmisisti, & honoranda mater

Ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem

35 Dona, quæ huc veniens mihi præmisit & annuit,

Eia agè tibi & arbores benè facto in viridario

Dicam, quas aliquando dedisti, ego autem petij à te singulas

Puer

Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ὀκθήσαντες ἴδοντο·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ὥρσεν Πηλὸς πολέμητις Ὀδυσ·

Τοι γὰρ ἐγὼ τοι βούσσε μάλ' ἀτρεκέως κραταίειν.

Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλυσσάντων, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,

Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυαμμοῖδ' ἀναικτος.

Αὐτὰρ ἐμοί γ' οἶομαι ἐὶν Ἐπήρατος· ἀλλὰ μὲ δαίμων

Πλάγῃ ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθόμενον ἐκ ἰγίλοισι·

Νηὺς δὲ μοι ἡδ' ἴσηκεν ἐπ' ἀρχὴν νόσφι πόλην.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς τὰ δὲ δὴ πίμπροισι τότε ἐστὶν

Ἐξ ἧς κείθεν ἴβη, καὶ ἐμὲς ἀπὸ λήλυθε πέτρης,

Δύσμορρος· ἥ τέ οἱ ἰοχλοὶ ἴσαν ὄρνιθες ἰόντες.

Δαξιοί, οἷς χαίρων μὲρ ἰγὼν ἀπὶ πύμπτου σάειναι,

Χαίρε· καὶ ὅς κ' αἶνος ἰών· θυμὸς δ' ἐπὶ κῶϊν ἐώλπει

Μιξιοῦξ' ἐστὶν, ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα δίδωσιν.

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄρ' ἔπειτα ἐμάλυνψε μέλαινα.

Ἀμφοτέρωσιν ὅς κ' ἔπειτα ἰλὼν κῆρυ· αἰτλαλόεσσιν

Χεῦατο κρακεφαλῆς πολίης, ἀδινὸν σπαραχίζων.

Τὰ δ' ὠρέετο θυμὸς, αἰὰ ρίνας δὲ οἱ ἦδη

Δελμὺν μὲν ὥς σπύττυψε, φίλοι πατέρ' εἰσέρχονται.

Κῦς δὲ μιν ὤρετο ἐπὶ ἄλμυρον, ἡδὲ σπαραχίζων.

Κεῖνος καὶ μὲν ταῖσ' αὐτὴς ἰγὰ, πατέρ' αὖ σὺ μετὰ λαῖς,

Ἠλυθον εἰς γῆν· ἔπειτα πετρεῖδα χαίρειν.

Ἀλλ' ἴχθιο κλαυθμοῖο γῆσι τε θαλασσίοις.

Ἐκ γὰρ τοι ἱερὸν (μάλα γὰρ χρηστὸν ἀντιδῶμεν ἱεμπεῖ)

Μνηστῆρας κατὰ πεφίον· ἐν ἡμετέροισι δὲ μοισι,

Λάβω πινυμένων θυμολογὰ καὶ κρατὶ ἔρξα.

Τὸν δ' αὖ Λαίρτης ἀπαμείβετο, φάτηςσιν τι,

Εἰ μὲν δὲ Ὀδυσσεὺς γὰρ ἐμὸς παῖς ἐν γαίῃ ἰχθυίης,

Σὴ μοι π μοι κῶ εἰπὶ ἀεφραδὲς, ὅφρα πιπίσῃ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον ὥρσεν Πηλὸς πολέμητις Ὀδυσ·

Οὐλλὼ μὲν πρῶτον τῶνδ' ἐφάσκη ὀφθαλμοῖσιν.

Τῶν αὖ παρησῶ μ' ἔλασεν σὺς λευκὰ ὀδόντι

Οἰχόμενον. σὺ δὲ με φάσεις καὶ πότνια μήτηρ

Ἐς πατὴρ Ἀντίλοχον μνηστῆρ' Φίλον, ὅφρα αἰ ἐλείμην

Δῶρα τοι δῶρα μολὼν μοι ὑπὸ χροὶ καὶ κατὰ νηυσιν.

Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρα ἰσχυρὰ καὶ ἀλκιμὰ

Εἵπω, ἃ μοι πότε ἴδωκας, ἐγὼ δ' ἡπτόμην ἐκείνῃ,

Παιδὸς ἐὼν κτ' κῆπον ἐπιστόμῳ· ἀλλ' αὐτῶν
 ἰκνύμεσθαι, σὺ δ' αἰόμασσι κ' εἶπες ἔκαστα·
 Ουχίας μοι δώκας τρεῖς τε καὶ δέκα, κ' δεκά μελέας,
 Συκίας πησσορέηντ' ὄρχους δὲ μοι ᾧ δόμῃ·

5 Δάσιν πεπτήκοντα, ἀλατύνῃ· ἣ ἔσται
 ἥλυ. ἔνθα δ' ἀνάστα φυλαὶ παιτοῖαι ἴασιν,
 Ὅσποτε δὴ Διὸς ὤραι ἐπιβρασαν ὕφθην.

Ὡς φάτο, τῷ δ' αὐτῷ λυτὸ γυνώσκει κ' φίλον ἦτορ.
 Σήμερ' ἀναγνόντες, ταῖ οἱ ἔμπροσθεν πύργῳδ' Ὀδυσ·

10 Ἀμφὶ ᾧ παῖδ' ἰδὼν βάλε πήχει. τὸν ᾧ πατρὶ οἱ
 Εἴλεν ἀποψύχοντα πολυτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἰπείρ' ἄμπευτο, κ' ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρῃη,
 Εξ αὐτῆς μύθοισιν ἀμειβόμεν· ὥς τέκεται,
 Ζεὺ πάτερ, ἥ ῥα ἔτ' ἐστὶ θεοὶ κτ' ἄλλοι Ολύμπῳ,

20 Εἰ ἐπὶ ῥ' ἀνέπαυται· ἀπείδαλοι ὕβρι' ἔπταν.
 Νυθ' αἰνῶς δαΐδικε κτ' φρένα, μὴ πύργῳ πάντες
 15 Ἐνθάδ' ἐπὶ λῶσιν Ἰθακήσιοι, ἀχελίως ᾧ
 Πάντη ἱποτρύνωσι Κεφαλλῶναι πολέεσσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν· ὥς σέφῃ πολύμητις Ὀδυσ·

20 Θάρσσε, μὴ τοι θυῶται μὲν φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 Ἀλλ' ἰομῶν πατρὶ εἶχον ὅς ὄρχαται ἰχθυὶ καὶ ταῖ.
 Εἴη καὶ Τηλέμαχον, κ' Βηχέλον, ἣ δὲ συδῶτιν
 Πεθύπμεψ', ὡς αἰ δέπρον ἐφοπλίοντο περὶ ταῖ.
 Ὡς ἄρα φωνήσασσι βάτιν ὥς δώματα ἡλιά.
 25

Οἱ δ' ὅτι δὴ ῥ' ἔχοντο δῖμους εὐναιπέοντες,
 Εὐρον Τηλέμαχον, κ' Βηχέλον, ἣ δὲ συδῶτιν.
 Ταμνομένοισι κρεῖα ποσσὶ; κερῶντας τ' αἰθροπέοισιν.
 Τόφρῳ ᾧ Λαέρτιν μεγαλήτορα ᾧ σὺν εἶκα
 Ἀμφίπολος Σικελὴ λῆσιν, κ' χεῖρσιν ἐλαίῳ.

30 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας ἡλιά βαλὼν, αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἀγχιπερασσεμένη μέλει ἥλδ' ἀνὴρ ποιεῖν λαῶν,
 Μείζονα δ' ἢ πάρος, κ' πᾶσαν αἰὶν ἡγήσεται ἰδὼν.
 Ἐκ δ' αἰσάμενδ' αἰ βῆ· γυνώσκ' ἔδ' αὖ μιν φίλος ἦτορ.
 Ὡς ἰδὼν ἀθανάτοισι θεοῖς διαλίπκοι ἄνθρωποι.

35 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ὦ πάτερ, ἥ μοῖλα· τίς σε θεῶν αἰετίζοντι;
 Εἴδεις τε μέγας τε ἀμύμονα ἡγήσεται ἰδὼν.

Puer cū esset per hortum sequens, per autem ipsas
Iuimus, tu autem nominasti & dixisti singulas.

Pyros mihi dedisti tredecim, & decem malos,
Ficos quadraginta sulcos autem mihi sic diserte dixisti
Te daturum quinquaginta, frugifer autem singulus
Erat, illic vuz omnigenæ erant,

Quando jam Jovis horæ aggravabant desuper.

Sic dixit, hujus autē ipsius soluta sunt genua & dilectū cor,
Signa recognoscentis, quæ ei firma dixerat Ulysses,
Circum autem filium dilectum jecit brachia, hunc vero ad se
Cepit exanimatum pertolerans divus Ulysses.

At postquā respiravit, & in præcordia animi congregatus est,
Iterum verbis respondens, allocutus est,

Jupiter pater, certè adhuc estis dii in magno Olympo,
Si verè proci pravam injuriam soluerunt.

Nunc autem graviter timeo in mente, ne citò omnes
Huc irruant lithacenses, nuncios autem

Omninò impellant Cephallenorum civitatibus:
Hunc autem respondens, allocutus est prudens Ulysses,
Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sūt.

Sed eamus ad domum, quæ viridarium propè jacet,
Illuc autem Telemachum, & bubulcum & subulcum
Præmisi, ut cœnam pararent citissimè,

Sic igitur locuti iuerunt ad domos pulchras,
Hi autem quando jam iuerunt domos benè habitatas,
Invenerunt Telemachum & bubulcum, & subulcum,
Incidentes carnes bonas, miscentesque nigrum vinum,
Interim autem Laertem magnanimum sua in domo
Famula Siculo lavit & unxit oleo.

Circum autem vestem pulchram jecit, at Minerva
Propè astans auxit membra pastori populorum,
Majorem quàm antea, & pinguiorem fecit videri.
Ex balneo iuit, admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Postquam vidit immortalibus Dijs similem aspectu,
Et ipsum vocatum verba velocia allocutus est,

O pater, certè valdè aliquis te deorum sempiternorum
Formæque magnitudinèque majorem fecit videri,

Hunc

Hunc autem rursus Laertes prudens contra allocutus est,
 Utinam enim Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 Qualis Nericum cepi. benè ædificatam urbem
 Littore terræ Cephallenibus imperans,)

5 Talis existens hesternus in nostris domibus,
 Arma nimirum humeris instare, & ulcisci
 Viros procos, quo ipsorum genua soluissem
 Multorum in ædibus, tu autem mentes intra lætatus fuisses.

Sic hi quidem talia ad invicem dicebant. (vium,

10 Hi & postquā igitur cessarunt à labore paraveruntque convi-
 Ex ordine sederunt in lecticisque sedibusque.

Tunc hi quidem cœnam parabant, eadem hora autem

Dolius
 senex.

Venit senex Dolius, simul autem filij hujus senis
 Ex operibus fatigati, postquam ante veniens vocavit

15 Mater anus Siculo, quæ ipsos nutrit, & senem
 Accuratè curavit postquam senectus cœpit.

Hi autem ut Ulyssē viderunt, agnoveruntque animo,
 Steterant in domibus stupefacti: at Ulysses

Dulcibus verbis incessens dixit,

20 O senex, sede ad cœnam; obliviscimini autē stupefactionis.
 Diu enim cibum parare prompti
 Expectamus in ædibus vos expectantes semper.

Sic dixit: Dolius autem rectā ivit manibus extensis.

Ambab. Ulyss. autem captas oscularus est manus ad carpū,

25 Et ipsum vocatum verba velocia allocutus est,
 O amice, quoniam redijsti eupientibus valde nobis,
 Neque (id quidem) reputantibus, Dij autem reduxerunt.
 Salveque & valde gaude, Dij autem tibi felicitates dent.
 Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam.

30 An jam apertè scit prudens Penelope
 Te huc redijisse, an per nuncium monebimus.

Ulysses
 Dolio
 loquitur

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses,
 O senex, jam scit, quid te oportet hæc laborare?

Sic dixit, hic autem rursus sedit bene polita in sede,

35 Sic autem eodem modo filij Dolij inclinum circa Ulyssē
 Interrogaveruntque verbis, & manibus adhæserunt,
 Deinde autem sederunt apud Doliū patrem ipsorum.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πιπνυμένοισι κείνοισι λῶδα,
 Αἶψά Ζεῦ τε πάτερ κὺ Αθήναιη κὺ Ἀπολλών,
 Οἷος Νήριον εἶλον ἐκλῆμμοι πολίεσθον,
 Ἀκτῶν ἡπείροιο, Κεφαλλώϊαςιν αἰνάσων,
 Τοῖος ἰὼν τοι χθιζὺς ἐν ἡμιπύργοισι δόμοισι,
 Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν ἱφιστάμεναι κὺ ἀμυών
 Ἀνδρῶς μνηστῆρας· τῷ καὶ σφείων γυνάτ' ἔλυσεν
 Πολλῶν οὐ μεγάροισι, σὺ δ' ὅφρ' ἴσας ἴδδον αἰήτης·

Ὡς οἱ μὲρ τριαῦτα πρὸς ἀκλήλας ἀγέρουεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὐδ' παύσατο πόνη, τετύκοντο καὶ δαῖτα,
 Ἐξείης ἔζοντο κτ' κλισμούς τε θρόνους τε.

Εὐθ' οἱ μὲρ δείπνω ἐπιχειροῦν· ἀγχίμελον δ'
 Ἠλθ' ὁ γερὺς Δολίος, ὣν δ' ἦεις τοῖο γέροντος
 Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ * φερμεγαλῶσα κέλευσιν

Μήτηρ γερῆς Σικελῇ, ἣ σφίεας τρέφει, καὶ ῥα γέροντα
 Εὐδυκίως κρυμίσκον, ἐπεὶ κτ' γῆρας * ἔμαρπτιν.

Οἱ δ' ὥς οὐδ' Ὀδυσῆα ἴδον, φράσαντό τε θυμῷ,
 Ἔσαν σὺν μεγάροισι τέτηπό τις· αὐτὰρ Ὀδυσ.
 Μειλιχίοις ἐπίεσσι κατὰ πύλῃσιν ὥρσινεν,

Ὡ γέρον, ἔζ' ἐπὶ δαῖπνον, ἀπικλειάησθαι δ' ἴαμβους.

Δηρὸν γὰρ πῖνα ἐπιχειρήσειν μεμαῶτις
 Μίμνορδον ἐν μεγάροισι, ὑμίας ποτιδῆγυδροι αἰεὶ.

Ὡς ἄρ' ἔφη. Δολίος δ' ἴδὺς κίε χεῖρε πιπύσσας
 Ἀμφωτέρω. Ὀδυσσεὺς δ' ἰαβῶν κέσσι χεῖρ ἐπὶ κερκῆ,

Καί μιν φωνήσας ἐπὶ ἀπὸ πλερῆς τε πρὸς σπυῖδα,

Ὡ φίλ', ἐπεὶ νοσήσας ἐλδδόμεοισι μάλα ὑμῖν,
 Οὐδέ τις οἰομένοισι, Θεοὶ δέ σε ἤραγον αὐτὸν.
 Οὐλά τε κ' * μέγα χαῖρε, Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δαῖν.
 Καί μοι τῶν ἀγέρουσιν ἰήτημιν, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,

Ἡ ἤδη σάφα οἶδε πείθεων Πύρρῳ Πύρρῳ Πύρρῳ

Νοσήσαστά σε δειῶ, ἣ ἀγέλον ὁπρῶν μιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ὥρσινεν πολύμητις Ὀδυσ.

Ὡ γέρον, ἤδη οἶδε, τί σε γερὺ αὐτὰ πῖναλ;

Ὡς φάθ'. ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' ἐυξίσεν ἐπὶ δίφρῳ.

Ὡς δ' αὖτις παῖδες Δολίης κλυτὰν ἄμφ' Ὀδυσῆα

Διήγονοντ' ἐπίεσσι, κὺ ἐν χεῖρεσσι φύοντο·

Ἐξείης δ' ἔζοντο ὥρσινεν Δολίος πατήρ σφῶν.

Ὡς οἱ μὲν ὥς εἰπὼν ἐνὶ μεγάροισι πίοντο.
 Ὅσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὤχεα κ' πτόλιν ὤχετο πάντα,
 Μνηστῆρων συμερὸν ἴστατον κ' κῆρ ἐνὶ πνεύσῃ
 Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος.

γ Μυχμῶ τε στυγαῇ τε δάμῳ ὥσπερ ἐγὼ. 9 Ὀδυσῆϊ.

28. 10- Εκ ἧ ἰέκυσ οἰκῶν φέρον, κ' ἵαπτον * ἔκαστος.

29. 10. Τούς δ' ἐξ ἁλλήλων πολίων οἰκόνδε * ἔκαστον.

30. 10. Πέμπει ἄγειν ἀλιεῦσι, ἵος ἐπὶ νηυσὶ πθέντες.

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγροῦν κίον ἀθροοί, ἀχύνεσθαι κῆρ.

10 Αὐτὰρ ἔπειθ' ἤμεθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο.

Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά δ' ἴστατο κ' μετέπειπ'.

Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πίνθος ἔκειτο

Λιπνός, τὸν πεῶται σήρατο δι' Ὀδυσσεύς.

Τῷ ὅρα διακρυχέων, ἀγροῦσάτο κ' μετέπειπ.

28. 15 ὦ φίλοι, ἡ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὁδε μήσας * Ἀχαιοῖς,

ἀχαιῶς Τούς μὲν (ὡς) ἴεσσι ἀγων πολίας τε κ' ἰσθλοῦς,

ὦλισσι μὲν ἦας γλαφυροῖς, λιπὸν δ' ἄλισσι λαβῆς.

Τούς δ' ἰλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλίων ὄχ' ἀείευσ.

Ἀλλ' ἄγετε περὶ τῶτον ἀνὴρ Πύλον ὤχεα ἰκιάσθαι.

20 Ἡ κ' εἰς Ἡλίδ᾽ ὀδῶν, ὅθι κρατέουσιν ἱπτοί,

Ἰομῶν * ἡ κ' ἔπειτα κρατῆφες ἰσόμεθ' αἰεὶ.

Λάβῃ γὰρ τάρβ' ὧς ἐπὶ κ' ἐσομένοισι πυθιάσθαι.

Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φοιῆας

Τισόμεθ', ἐκ ἂν ἔμοιγε μὲν φρεσὶν ἠδὲ γένοιστο

25 Ζωεύδην ἀλλὰ τάχιστα ἱανὼν φθιμένοισι μετείλω.

Ἀλλ' ἰομῶν, μὴ φθίωσι παλαιώθεντες ἐκείνοι.

Ὡς φάτο διακρυχέων· οἴκῳ δ' ἔλε πάντας Ἀχαιούς.

Αγχιμῶλον δ' ἐσφ' ἤλθε Μείδων κ' θῆϊ' αἰοιδὸς

Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆϊ, ἐπεὶ σφίνας ὕπνος ἀνῆκεν.

30 Ἔσαν δ' ἐν μέσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἔκαστον.

Τοῖσι ἧ κ' μετέπει Μείδων πεπυρρῶς εἰδὼς,

Κέκλυτε δὴ νῶ μιν Ἰθακήσιοι· ἡ γὰρ Ὀδυσ.

Ἀθιναίων ἀέκητι Θιῶν τείδε μήσαςτο ἔργα.

28. 20- Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον Θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ

μὲν. 35 Ἐχέσθην εἰσηκῆ, κ' Μέντορι πάντα ἑώκεν.

28. 20- Ἀθίνατες ἧ Θεὸς * τοτὲ μὲν ὥσπερ ἐγὼ Ὀδυσῆϊ

τὲ δὲ. Φαίνεται ἰασηκῶν, ὅτι ἧ μνηστῆρας ἐείλετο

Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.

Fama verò nuntia citò ad civitatem iuit ubique,
Procorum odiosam mortem & parcam annuncians.

Hi autem simul audientes iuerunt aliunde alius,
Strepitûque suspiriòque ædes ante Ulyssis.

Ex vero dômib. mortuos portaverunt, & sepelierunt singuli.
Hos autem ex alijs civitatibus domum singulus

Miserunt ducere piscatoribus velocibus in navib. ponentes,
Ipsi autem in concionem iuerunt congregati, dolentes cor.

At postquam coacti sunt, & frequentes convenerunt, 10
His Eupithes surrexit, & locutus est:

Filij enim ei intolerabilis in mentibus dolor jacebat
Antinoi, quem primum interfecit divus Ulysses.

Hujus gratia lacrymas fundens concionatus est & dixit:

Eupithes
cu Acheis
côspirat

in Ulyssis
mortem.

O amici, certè magnum opus vir hic operatus est Achivis. 15

Hos quidem cum navibus ducens multosque & bonos,
Perdidit quidem naves concavas, perdidit autem populos.

Hos autem veniens interfecit Cephallenorû longè optimos,
Sed agitè, antequàm hic in Pylum citò erat,

Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epei, 20
Eamus: vel & postea tristes erimus semper.

Pudor enim hæc sunt & futuris audiri,
Sii amnon filiorûmque fratrumque homicidas

Puniemus, non mihi in mentibus dulce erit
Vivere, sed citissimè mortuus defunctis interero.

Sed eamus, ne præveniant transeuntes illi. 25

Sic dixit lacrymans, dolor autem cepit omnes Achivos.

Apud autem ipsos venit Medon & divinus cantor,
Ex domibus Ulyssis, postquam ipsos somnus reliquit.

Steterunt autem in medijs, stupor autem cepit virû singulû. 30
His autem & locutus est Medon prudentia sciens,

Audite jam nunc me Ithacenses: non enim Ulysses

Immortalibus sine Dijs hæc operatus est opera.

Ipsè ego vidi Deum immortalem, qui Ulyssèm

Prope stetit, & Mentori per omnia similis fuit. 35

Immortalis autem Deus aliquando quidem ante Ulyssèm

Apparebat, audaciam acuens, aliquando procos turbans.

Curc-

Currebat in domum, hi autem confertim cadebant.

Sic dixit: hos autem igitur omnes recens timor cepit,

His autem & dixit senex heros Halitherses

Mastorides: hic enim solus videbat presentia & futura,

¶ Qui ipsis benè sapiens concionatus est & dixit,

A litherses di
suadet
Ulyssi
internecionem.

Audite jam nunc me Ithacenses quodcunque dicam.

Vestra malignitate amici hæc opera facta sunt

Non enim mihi persuademini, nō Mentori pastori populorū,

Vestros filios desinere stultitijs,

10 Qui magnum opus fecerunt intemperie prava

Facultates arrodentes & inhonorantes uxorem

Viri optimi, quem non ampliùs dicebant rediturum:

Et nunc sic fiat, persuademini mihi sicut dico:

Ne eamus, ne quis attractum malum inveniat,

15 Sic dixit, hi autem igitur irruerunt magno clamore,

Medijs plures, hi autem congregati illic manserunt.

Non enim ipsis placuit verbum in mentibus sed Eupitheo

Persuasi sunt, statim autem postea in arma ruerunt.

Sed postquam induti sunt circum corpus splendido ære

20 Frequentes congregati sunt ante civitatem laam loco

His autem Eupithes dux erat stultitijs.

Dixit autem hic punire filij cædem, neque fatum erat

Retrò redire, sed illic mortem consequi.

Minerva
& Iove

At Minerva Jovum Saturnium allocuta est,

25 Pater noster Saturnide, eximie dominantium,

rei even-
tum sci-
scitatur.

Dic mihi interroganti, quid tibi mens intus occultat?

Nunquid ulterius bellumque malum, & puguam gravem

Facies? an amicitiam cum ambobus pones?

Hanc autē respondens alloc. est nebularū congregator Iup.

30 Filia mea cur hæc me interrogas & inquisis?

Non enim jam hanc quidem consultasti mentem ipsa,

Ut certè illos Ulysses puniret veniens?

Fac ut voluisti, dicam autem tibi sicut decet:

Postquam jam procos punivit divus Ulysses,

35 Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper,

Nos autem rursus filiorum fratrumque cædis

Oblivionem inducamus, hi autem inter se diligant

Sicut

Θαῦσι κ' ἔμμελ' ἐπὶ δ' ἀγχιπῶσι ἐπιπῶσι.

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρ' ἀρ' ἀπὸ χλαυρῶν δι' ἤρεα
τοῖσι ἧ καὶ μετίεπι γέρον ἤρας Αἰγιόχοιο
Ματρίδης, ὃ γδ' οἷος ἄρα φέρεται καὶ ὀπίσσω.

Ὁς σφιν εὐφρογέων ἀγορεύετο καὶ μετίεπι.

5

Κίκλυτε δὲ νῦν μεν Ἰθακῆσσι ὅ, τί κεν εἴπω.

Υμετέρη κακότητι, φίλοι, πιδδ' ἔρρα γένοιτο.

28 Ημε
τερη.

Οὐ γδ' ἔμοι κείθεο, ἔ Μέντορι ποιμῶνι λαῶν.

Υμετέρους παῖδας κραταπυνέμεν ἀφροσυάνων.

Οἱ μέγα ἔρρα * ἔρεζον ἀπαοδαλίῃσι κακῆσι,

10 28.

Κλήματα κείρεντες, καὶ ἀπμύζοντες ἀγοῖσι.

Ημετε

Λιδοῖς ἀελαῖσθε. τὸν δ' ἔκ' ἐπ' ἔφατο Νέστωρ.

28 28.

Καὶ νῦν ὅδε γένοιτο. πῆθεο δ' ἔμοι ὡς ἀγορεύω.

ἔρεξαν.

Μὴ ἰομῶ. μή ποτε πῆσι ἐπιστασὶν κακῶν ἔρρα.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρ' ἀνιήξαν μεγάλα ἀλαλητὰ,

15

Ἡμέσιων πλοῖας. τοὶ δ' ἀθροῖαι αὐτῶν μεῖναν.

Οὐ γάρ σφιν ἄδ' ἐμύθεον ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθην

Πείθοντ', ἀψαδ' ἔπειτ' ἐπὶ πύχῃσι ἐστυόντο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἴσταντο παρὲς χερσὶν ἰάεσθαι χαλκῶν,

Ἀθροῖαι ἔγχεοντο παρ' αὐτῶν ἐνρυχέροισι.

20

τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγάσαστο νηπιήσιν.

Φῆ δ' ὅρα πῶσθε περὶ φόνον· ὃ δ' ἄρ' ἔμελλεν

Ἀψ δ' ἀποσῆσιν, ἀλλ' αὐτῶν πότμοι ἐφίψαν.

Αὐτὰρ Ἀθλῳαίη Ζῴῃ Κροῖωνια παρσηνῶν,

Ὡς πᾶντε ἡμέτεροι Κροῖοι, ὕπαιτι κρείοντες,

25

Εἰπὶ μοι εἰρημῶν, πῆ νῦν τοι ἐσθ' ἐνδοθι κείθει;

Ἡ παρὲς πόλεμοι τε κακῶν καὶ φύλοπι αἰνῶν

Τεύχεσι; ἢ φιλότῃ μετ' ἀμφοτέρωσι πῆσθε;

Τῶν δ' ἀπαμειβόμενος παρσιφειληγάρτε Ζεὺς,

Τέκνον ἔμην, τί με βῶντα διεύχεαι ἠδὲ μετὰ κακῶν;

30

Οὐ γδ' ἔδ' ἔμην, μὲν ἔδ' αὖτε νῶν ἰστέον αὐτῇ.

Ὡς ἦτοι κείνας Ὀδυσσεὺς ἀπατίσκειτο ἰλῶν;

Ἐρεζον ὅπως ἔθελαι· ἐρῶ δὲ τοι ὡς ἐπίοικας.

Ἐπεὶ δὲ μνηστῆρος ἱππαστο δι' Ὀδυσ.

Ὀρκια πῶς τὰ πάμπαντες, ὃ μὲν βασιλεύεται αἰεὶ,

35

Ἡμεῖσδε αὖ παῖδων τε καὶ σιγῆων τε φόνους

28 28-
μῶν.

Ἐκλήσιν * γένοιτο, τοὶ δ' ἀλλήλους φιλοῖοντες

ὧς τοπῆρος· πλεῖστος ἢ καὶ εἰρήνη ἄλλης ἔστω.

ὧς εἰπὼν ἄτεκεν πάρος μεμεῖσας Αθλιῶν.

Βῆ ἢ κατ' Οὐλύμποιο κελεύων αἰξάσας.

Οἱ δ' ἰκέεσσι σίτισιο μελίφρονες ἐξ ἔργου ἴππε.

5 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δι' Ὀδυσ.

Εξελθὼν περ ἰδοὶ μὲν δὴ σχεδὸν ὄντι κείνους.

ὧς ἔφατ', ἐκ δ' ὑὸς Δολίχου κίεν ὡς ἐκείλευν.

Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὼν ἰὼν, τοὺς ἢ σχεδὸν ἑσπιδὶ πάντας.

Αἴψα δ' Ὀδυσσεῖα ἔπει πλεόντων σωσθένδω.

10 Οἶδ' ἐν γὰρ ἔσθ' ἄλλ' ὁπλιζόμεθα ᾗσιν.

ὧς ἔφατ', οἱ δ' ὤριοντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο.

Τίτσαρες ἄμφ' Ὀδυσσῇ, ἐξ δ' ὑβίς Δολίοιο.

Εν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίχ' ἐπ' ἐν τεύχε' ἔδκων.

Καὶ πολλοὶ ὄντι ἰόντες, ἀναισκάοι πολέμοιο.

15 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔστωτο παρὰ χροῖ νείεσσι χαλκῶν,

20. Νῆξ. Νῆξαν ἢ ἴσους, ἐκ δ' ἦσαν, ἤρχατο Ὀδυσ.

ἀν. ρα. Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμελον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Αθλιῶν,

Μένπειρ εἰδομένη ἡμῶν δέμουσιν ὅδ' ἐκ αὐδῶν.

Τὼ μὲν ἰδὼν γῆθησι πολύτλας δι' Ὀδυσ.

20 Αἴψα ἢ Τηλέμαχον σωσιφάειν ἐν φίλον ὑπὸν,

Τηλέμαχ', ἥδη μὲν τόδ' ἐπ' εἴσται αὐτὸς ἐπιθῶν,

Ἀνδρῶν μορταλῶν ἵνα τι κείνεται ἄραται,

Μὴν κραταυχέων πατέρων γένος, οἱ τοπῆρος παρ'

Ἀλκῇ τ' ὠροῖν τι κεισόμεθα πῶσιν ἐπ' αἴαν.

25 Τοὶ δ' αὖ Τηλέμαχ' ἐπιπυρρὸν αἰτίον ὠδῶν,

Ὀψιαι, αἶψ' ἐπὶ ληοῖα πάτερ φίλε, τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ.

Ὅπ' ἐκράχυνον τῶν γένων, ὡς ἀγορεύεις.

ὧς φάτο, Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μύθων ἔπει.

Τίς νύ μοι ἡμίση ἦδ' ὅτι φίλοι, ἢ μάλα χαίρω.

30 Υἱὸς δ' ὑπὸν τ' ἀρίστης πίειρ δῆλον ἔχουσι.

Τὸν ἢ παρταμένη σωσίφην γλαυκῶπις Αθλιῶν,

Ὡς Ἀρκισιάδῃ πενπὼν πολὺ φίλτατ' ἐπείρων,

Εὐξάμην' ἐκράχυν γλαυκῶπιδι καὶ Διὶ πατρὶ.

Αἴψα μάλ' ἀμμιπαλὼν ὥρῃσι δολιχόσκιον ἔγχε.

35 ὧς φάτο, καί ῥ' ἐμπνευστὸν μὲν μίγα Παλλὰς Αθλιῶν

Εὐξάμην' δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς ἐκράχυν μισαίοιο,

Αἴψα μάλ' ἀμμιπαλὼν ὥρῃσι δολιχόσκιον ἔγχε.

Sicut ante, divitiarum autem & pax abunde esto.

Sic dicens, movit antea promptam Minervam.

Venit autem ab Olympi cacuminibus ruens.

Hi autem postquam igitur cibi dulcis desiderium ejecerunt,

His igitur verbis incepit pertolerans divus Ulysses.

Egressus aliquis videat ne jam propè sint venientes.

Sic dixit, extrà autem filius Dolij ivit sicut jussit:

Stetit autè igitur in viam jens, hos autem propè vidit omnes.

Statim autem Ulysses verba velocia allocutus est.

Hi autem jam propè sunt, sed armemur citò.

Sic dixit, hi autem moti sunt, & in arma ruerunt,

Quatuor circum Ulysses, sex autem filij Dolij.

In autem igitur Laertes Doliúsque arma ruerunt,

Et quamvis cani essent coacti bellatores.

At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,

Aperuerunt autè portas, extrà a. ruerunt, dux erat a. Ulyss.

His autem in eadem hora filia Jovis venit Minerva,

Mentori similis, & corpore ac & voce.

Hanc autè conspicatus lætatus est pertolerans divus Ulyssi,

Statim autem Telemachû allocutus est suum dilectû filium,

Telemache, jam quidem hoc videris ipse aggressus,

Viros pugnantes, ubi discernuntur optimi.

Ne quid vitupera majorum genus, qui antea

Fortitudine ornati fuimus omnem in terram.

Hunc a. rursus Telemachus prudens contrà allocutus est

Videbis, si volueris, pater dilecte, hoc in animo,

Non vituperantem tuum genus sicut dicis.

Sic dixit, Lætes autem gavisus est, & verbum dixit,

Quæ mihi dies hæc, dij dilecti, certè valde gaudeo:

Filiúsque nepósque virtutem circa pugnam habent.

Hunc autem astans allocuta est cæcia Minerva,

O Arceñade omnium multò dilectissime sociorum,

Apprecatus filiam glaucis oculis, & Jovem patrem,

Statim circum crispatam præmitte longam lanceam.

Sic dixit, & inspiravit robur magnum Pallas Minerva.

Precatus autem igitur postea Jovis filiam magni,

Statim valde crispatam præmisit longam lanceam,

10

Mencia-
tur Ulyss
hostium
advētur.

15

20

30

Itaque
sum pu-
gna cum
Ulyss.

35

Et

Eupithes
à Laërte
occisus.

Et percussit Eupithem galeam per æream genis.

Hæc verò non lanceam prohibuit, penitus verò penetravit,
Sonuit autem cadens, resonnerunt autem arma in ipso.

Irruerunt verò primis pugnantibus Ulysses & illustris filius:

9 Diverberabant a. ensibûsque, & lanceis utraque extremitate

Et jã omnes perdidissent & posuiss' et sive reditu (acuminatis,
Niti Minerva filia Jovis Ægiochi

Clamasset voce, detinuissetque populum omnem,

Abstinete à bello Ithacenses difficili,

10 Ut sine cruore separemini citissimè.

Minerva
dirimit
bellum.

Sic dixit Minerva, hos autem recens timor cepit,

Horum autè igitur timentiu ex manibus volaverant arma,

Omnia autem in terram ceciderunt Dea vocem vociferante.

Ad civitatem vero reversi sunt vitæ retinendæ cupidi.

15 Terribiliter autem claniavit pertolerans divus Ulysses,

Ruit autem saltans sicut aquila altivolans.

Et tunc jam Saturnides misit fuliginosum fulmen,

Decidit autem ante Glaucofidem fortem patre.

Et tunc Ulyssem allocuta est cæsa Minerva,

20 Jove nate Laertiade prudens Ulysses,

Abstine sedit autem contentionem æqualis belli,

Ne Saturnides tibi irascatur latè sonans Jupiter,

Sic dixit Minerva: hic autè obedivit, gavisus est a. animo.

Fœdera autem rursus in futurum cum ambobus posuit

25 Pallas Minerva filia Jovis Ægiochi,

Mentori similis, & corpore ac voce.

FINIS ODYSSEÆ H.

MERICÆ.

HOMERI

Καὶ βάλλειν Εὐπείθεο κέρωνος Διὸς χαλκῷ περήν.
 Ἡ δ' ἔκ' ἔγχος ἵουτο, Διὸς δ' ὅς εἰσατο χαλκός.
 Δάπησιν ὃ πίπων, ἀράδῃσι ὃ πύχῃ ἐπ' αὐτῷ.
 Εἰ δ' ἔπιον παρμάχῃσι Οδυσσεὺς κ' Φαίδιμος υἱός.

Τύπτει ὃ ξιφίῃν τι κ' ἔγχῃσι ἀμφιγύοισιν
 Καὶ νῦν καὶ δὴ πάντας τ' ὀλίπων κ' ἱηκῶν αἰόσους,
 Εἰ μὴ Ἀθλῳαῖη κούρη Διὸς Αἰγίοχου
 Ἡῡσι φωνῇ, κτ' δ' ἔρχετο λαὸν ἄπειτα,
 Ἰχθεὺς πολέμοιο ἱηκῆσαι ἀργαλίοιο,

Ὡς κιν' ἀναιματείῃ τ' ἀμφιγύοισιν πύχῃσι.

Ὡς φάτ' Ἀθλῳαῖη, θεὸς δ' ὃς χαλκῷ δέῃσι.

Τῶν δ' ἄρ' αὖτε διασπέντων ἐκ χειρῶν ἔπετο πύχῃσι,

Πάιντε δ' ἐπὶ χθονὶ πίπῃσι, θεῶς δ' ὅτε φωνήσας.

Πρὸς ὃ πύλιν τρωπῶντο, λιλαϊόμενοι βίοτιο.

Σμερδαλέοι δ' ἰδόντες πολέτας δέῃσι Οδυσ.

Οἴμῃσιν ὃ αἰεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπτεῖς.

Καὶ τότε δὴ Κροῖδης ἀφίει ψολόντα κεραιῶν,

Καὶ δ' ἔπιον παρῶν γλαυκῶπιδος ὄφρα μὲν πάσας.

Καὶ τότε Οδυσσεὺς παρῶν γλαυκῶπις Ἀθλῳῇ,

Διογανὶς Λαιρτιάδῃ πολυμήχαν' Οδυσσεῦ,

Ἰχθεὺς, πάντες δ' ἔγχος ὀμῶν πολέμοιο,

Μήπως τοι Κροῖδης κεχλαῖσται ἐν ἑσέσσι Ζεὺς.

Ὡς φάτ' Ἀθλῳαῖη. ὃ δ' ἔπειθετο, χαῖρε ὃ θυμῷ,

Ορκα δ' αὖ κατόπιός τε μετ' ἀμφότεροισιν ἱηκε

Παλλὰς Ἀθλῳαῖη, κούρη Διὸς Αἰγίοχου,

Μέντορα εἰδομένη ἥμῃ δέμας ἡδὲ κ' αὐδῶ.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ο Δ Υ Σ .

τέλος.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX IN ODYSSEAM HOMERI.

A Castus rex	392	Acratiasmus tyrannicus	523
Accipitris augurium		Actoris ancilla Penelope	623
432		Ætæ soror Circe	264
Accipiter Apol. nuncius		Æris bonitas	116
ibid.		Ægæa insula	264
Accipiter timendus muribus	680	Ægis Minervæ	615
Accubitus vetus	55	Ægisthus præter factum	
Andræmon	400	Atridæ sponsam in uxorem duxit 4. ejus adulterium 64. sævitia	118
Adrestæ ancilla Helenæ	88	Ægyptius heros	28
Adulterij poena	67	Ægyptus herbarum ferax & fertilis	92
Adulterium Ægisthi ibid.		Ægyptia terra plurima producit pharmaca	ibid.
Adulterium ingens facinus ibid.		Æneas, ex Venere ortus	764
Acheron fluvijs infernalis	125	Æolia insula & rego	260
Achillis anima Ulyssis loquitur 315. ejus exequiæ 651. ejus cum Ulyssæ contentio 4. ejus filius 80		Æolus Hippotadei	ibid
Achivorum reditus à Troja cantu celebratus	24	Æolus dat Ulyssæ utrem ventorum	264
convocati 18 eorum dissidium.	59	Æolus filias suas conjunxit filiis in uxore	ibid
Acroncus.	199	Æolus	

I N D E X.

- Æolus** reversum Ulyssē
indignabundus expel-
lit 200
- Æoli** duo ib.
- Æquabilitatis** studiosi ho-
norandi 293
- Æsculapius** medicus 291
- Æthiopes** longè semoti,
bifariam divisi, ultimi
hominum 4
- Æthiopum** regio alia
Orientalis, alia Occiden-
talis 4
- Ærolus** deceptor 396
- Agamemnon** septennio
imperavit Mycenis 63
ejus exitus 66. 108. ejus
umbra suum exitum
Ulyssi refert 311. ejus
anima. 652
- Agamedes** filius Ergini A-
micus Deorum 711
- Agelaus** Damastorides
procul 571. monet, ne
Mentor Ulyssē ju-
vet 611
- Agni** cornuti 86
- Ajax** occisus 39
- Ajasis** Oilei exitus 112
- Ajasis** anima irata. 319
- Alcandre** Polybi uxor 87
- Alcinous** Phæacensium
dux 163. clementer ex-
cipit Ulyssē 183. optat
Ulyssē sibi generum
197. promittit Ulyssi
auxilium 193. ejus or-
atio, qua Phæaces
hortatur, ut Ulyssi au-
xilium portent 183. con-
vivium ibid. hortatur
Phæaces ad certamen
215. ejus filij, Laoda-
mas, Halius & Clyto-
neus 199. quærit om-
nes Ulyssis conditiones
& fortunas 223. ejus ad
Ulyssē & Phæaces ora-
tio 351
- Alcippe** ancilla Helenæ
87
- Alcmaon** & Amphilo-
chus filij Amphiarai
418
- Alcmena** 35 ejus anima
296. uxor Amphitryo-
nis, & mater Herculis
303
- Alector** Spartanus 82
- Alienis** non invidendum
498
- Alienis** in ædib. non mul-
tū lugendum 541
- Alimenta**, caseus, mel, vi-
num 544
- Aliorum** dolor etiam nos
afficiat 426
- Alius** alijs delectatur operi-
bus. 386
- Aliud** loqui, aliud sentire
464. 487
- Alitherses** præsentia &
futura

I N D E X.

fatura vidit 672. Ulyssis	Atridæ historiam interi-
diffuadet internecio-	tus sui narrat 655
nem, ibidem	Amphinomus prociis cæ-
Alphæus pater Orsilocho	teros à Telemachi ne-
716. nomen fluvij	ce dehortatur 456. Nisi
ibid	Arctiadæ regis filius
Ambrosia fugat Edothea	518. interficitur lancea
Ceti odorem 169	604.
Ambrosia cib. Deorum. 132	Amphion & Zethus filij
cum Amicis non pug-	Antiopæ, primi The-
nandum 207	barum fundamenta lo-
Amicorum memoria non	carunt. 303
sit brevis 405	Amphitea. 151
Amicitia paterna 415	Ampitryo. 303
Amicitia non conficitur	Amphitrita dea 150
cum aliquo, nisi dignus	Amphoræ 47
prius cognoscatur.	Anabesineus 199
683	Ancillæ Arctæ ad navem
Amithaon 309	Ulyssis omnis generis
Amnisus 545	necessaria portant 355
Amoris argumentum, gesta-	ancilla Ulysses objur-
tio infantis 536	gat. 523
Amor erga patriam 226	Ancillæ libidinosæ suspen-
Amoris exemplum 446	sæ. 623
Amor conjugum ex libe-	Anchilaus 199
ris 547	Achilaus Mentis filius
Amor servorum in Ulyss-	26. Taphius imperat
sem. 656	ibid.
Amphialus Polinij Tecto-	Anchisæ cum Venere con-
nidæ filius 199	gressus 756
Amphialus saltator opti-	Animarum apparitio 291
mus ibid:	Animæ tangi non possunt.
Amphiarus filius Oiclei	311
418. gratissimus Jovi	Animæ mortuorum de-
ibid.	functorum pœnas nar-
Amphimedontis anima	rant 319
	Animæ

I N D E X.

Animæ procorum ad inferos	648	num 168. Ciclei parens	420.
Animalia Venere delectantur	756	Mantij frater	ibi.
Animorum migratio Pythagorica in sociis Vlyssis.		Antiphus & Eurynomus bellatores	31. amici
Animus corporis expertem, quia nusquam faciat corporeum. Plut.		Vlyssis	475
Annos quatuor proci elusi	31.	Antrum Polyphemi	235
Annulus sagitta tangendus	159	Apparitio mortuorum	19
Anopæa amis.	20	Aphidax rex	661
Anscribus collati proci	157	Aper vulnerat Vlystem	540
Anticlea Autolyçi filia mater Ulyssis	295	Apollo augur 201. rex. 223	
Anticlus	95	diis terrori 698. ejus templum	710. non lacte materno, sed necare & ambrosia nutritus
Antilochus filius Nestoris à Memnone occisus	95.	703 ejus cithara	710 cum Delphusa deliberat de construendo templo
ejus anima	315	715 apud Cresiam insulam templum construit	ibid. Jovis filius
Antinous procus Euphithæi filius	44.	713 iratus Mercurio.	738
Telemacho respondet	ibid.	Aquilæ augurium	436
sagitta transfixus	199	Arbores Alcinoi	183
ejus consilium de Telemacho è medio tollendo	458	Arcadia dux pecorum	718
ejus fraus	ibid.	Arcisus pater Laërtis	384
succenset Eumæ propter mendicium	483	Arcus Vlyssis	576
ejus superbia	484	Arduum est, regium genus interficere	416
Antiope Asopi filia	303	Arete uxor Alcinoi	176
ejus anima.	ib.	216.	
Antiphates rex Læstrigorum		Arethusa fons ex petra Coraciæ	

I N D E X.

Coracis	383	Mercurij	730
Arena, Argyphæa, oppida		Athena urbs	180
716		Athenæ sacræ	307
Arcus filius Nestoris	76	Atrides 63. ejus anima	
Argentum poculum cum		Ulyssi loquitur de ejus	
labro inaurato	115	funere	311
Argiva Helena	100	Audacia honesta virum de-	
Argineator nuncius Tar-		cet.	178
tari	647	Augurium aquilæ 64. 323	
Argos	331	577	
Argonauta	ibid.	Aureum poculum	37
Argus canis Ulyssis	476	Aurifaber	79
Ariadna filia Minois	307	Aurora Ulyssæ splendi-	
Aries liberat Ulyssæ	252	dis exornat vestibus	
Aristocratæ usus apud Bæ-		203	
otos initio Bæotiæ &		Aurora homines ad opera	
Phæaces optimates vo-		excitat	640
cant reges	213	Authoritate præstantes re-	
Arma Minervæ quibus		verendi	367
ornata in Ithacæ pro-		Autolycus unde nomen	
ficiſcitur 17 arma U-		Ulyss. indiderit	540
lyssis	604	Ulyssis avus ib. ejus fi-	
Aræus qui & Irus.	489	lij rei medicæ non igna-	
Ars arcendi canes	376	ri	ibidem
Ars exercitium, & Musa si-		Autonoe ancilla Penelo-	
mul	861	pes	504
Artacia fons	267	Auxilium promissum U-	
Arrepiulus cognomen		lyssi	197
muris.	705	Azantis puella	704
Artophagus epitheton mu-		B	
ris	691	Bacchi forma	770
Asphalion famulus Mene-		Semeles & Jovis fi-	
lai	97	lius	772
Asteris nomen insulæ	124	Batrochomyomachia ab	
Astutia Penelopes	35	Homero tumultuosum	
Vulcani 211 Ulyssis 249		opus Martis dicitur. 684	
		Batra-	

I N D E X.

Batrachomyomachiz	692	bus ad navigandum ne-	
xitus adventus cancro-		cessarijs. prospexit ibid.	
rum.	692	& 146 Atlantis filia	
Bellum Trojanum decenni-		187	
um duravit	131	Campus Elysius Rhada-	
Bellum Ithacense cum		manthus 111. in campo	
Ulysse diremptum à		Elyseo facillima vivendi	
Minerva	771	ratio	ibi.
Bene potati & convivati		Canis Ulysssem redeuntem	
dormitum camus	100	agnoscit	476
Benefacta malefactis sunt		Cantilenas Deus inspirat	
longè meliora	619	6.6	
Beneficijs qui inceperit,		Cantilenæ ex virtute pro-	
eadem expectanda ha-		fectæ	659
bet	663	Cantor Demodocus, can-	
Blandi qui nocere student		tionibus suis Ulyssi fle-	
232		tum mover	196
Boetides Eteoneus	84	Cantus post convivium	
Boni viri dijs chari	56	ibidem	
Bootes stella	140	Cantus ad oblectandum da-	
Boreas ventus serenitatis au-		tus	ib.
thor	143	Cantus non omnibus accep-	
Bovis mactatio	75	tus	219
Boves solis	343	Cantus celebratus	210
		Capra Jovem nutrit	
		120	
C Æcus musicus	196	Cassandra Priami filiz cæ-	
Callirrhoe fluvius seda-		des	312
tur	151	Castor & Pollux Tyndari	
Calypsus descriptio	131	filij, equorum domito-	
amat Ulysssem	135.	res	34
Ulysi prandium dat in		Cavillationes procorum in	
spelunca	136	Telemachum	184
Ulysi immortalita-		Centaury	633
tem	139	Certamen cursus	199
Ulysi ab-		Certamina proposita	ibi.
cuncti de omnibus re-			
			Cer-

I N D E X.

Certamen protis propo-	Crataeis mater Scyllæ	331
nitur	Currus nomen stellæ	140
575	Cursus certamen	199
Cernus confixus ab Ulyf-	Cyclopes Deorum contem-	
se	ptores	231
267	Cyclopum terra	ibi.
Charybdis descriptio	Cydones incolæ Cretæ	
331	319	
Chloris uxor Nelei	Cynthius mons	682
304	Cyparissus herba	131
Chorearum saltus	D	
212.	Deus facile potest	
Chromius	ex longinquo virum	
304	conservare 64. eo vo-	
Cicones pugnant cum	lente , nihil difficile	
Græcis 227 cum Ulyffe	ibid.	
228	Deus optimus auxiliator	
Cimmerij populi 291. eorum	447	
terra perpetua caligine	Deorum mens non mutatur	
oblecta	60	
ibid.	Descriptio mendici. 472	
Circe dea 264 ipsius	Mercurij Deorum	
Pharmaco in portos	internuncij 128 mon-	
vertuntur Ulyssis socij	stri inhabitantis Scyl-	
271 ejus ædes 264 U-	lam 331 hominis ja-	
lyssis socios restituit	miam morientis , qui	
pristinæ formæ 279	suspensus est 636 & 624	
Glymene & ejus ani-	navis Ulyssis 140 regis	
ma.	Alcinoi 179 remedij	
307	Mercurij 275 Scyl-	
Clytemnestra dolo Cassan-	læ 331. specus Caly-	
dram interemit 312 ejus	psus 131. subulci sta-	
sævitia	buli & ejus domus 379	
ibid.	terræ fertilis 363. ve-	
Clytoneus filius Alcinoi	nationis 543 Cretæ.	
cursor	528	
209		
Clytus ab aurora raptus		
419		
Cocytus fluvius infernalis.		
199		
Colus non alia curæ sit mu-		
lieribus		
592		
Consilium senis		
64		
Convivij descriptio ,		
11		

Deuca-

I N D E X.

- Denecalion fingitur pater
 - Vlyssis 528
 Dianæ studium 160. Nau-
 mica comparatur ibid.
 Phœnissam interimit 427
 Jovis filia & Latonæ 556
 qualis 776
 Dies nunquam illucescit
 Cimmeriis populis 291
 Difficile est aliquem in-
 ter plures & multo po-
 tentiores quippiam mo-
 liri 440
 Difficile quod est mor-
 talibus dijs perfacile
 276
 Difficile est optimum
 ignominijs proscindi
 260
 Difficile est unum impedire
 multos 555
 Difficile unum quodque dis-
 cere 639
 Dij injustè in malis accu-
 santur: testes sint con-
 cionum 57. eis chari
 boni viri eis grata
 quæ citò fiunt 72. om-
 nia sciunt 106 volunt
 nos præceptorum me-
 mores esse 103. eis in
 vitis nihil suscipiendum
 112. sibi invicem noti
 131. invident deabus, ut
 cum, marito congreg-
 dantur 132. expertes
 senij ibid. eorum vita
 beata 156. non omni-
 bus ex æquo dona de-
 derunt 205. omnia pos-
 sunt 276. similes pere-
 grinis hospitibus, qui
 versantur hominum
 fas nefasque inspicien-
 tes 488. eorum mens
 non mutatur 60. ho-
 mines multum erran-
 tes submergunt tandem
 563 eis omnia com-
 mittenda, quoniam
 multò potentiores sunt
 nobis 615. prudentissi-
 mum insipientem fa-
 cere possunt, & contra
 617 eos habere cor-
 pora excepto fortasse
 Jove, passim Plur.
 Diligentes cognoscendum
 qui sint justî, qui non
 item.
 Diocleus filius Orsilochi
 415
 Diomedes 63
 Dionysij donum 651
 Diona dea 699
 Dira portenta in procos.
 579
 Discessus Telemathi &
 Pisistrati à Menelao
 415
 Discendentibus & redeun-
 tibus felicia quæque
 exop-

I N D E X.

exoptanda	463	Donum Menelai	414
Disco certatum veteribus		Dorenses populi in Cre-	
203		ta	530
Discordiz malum	60	E	
Discordiz in consilio & bel-		E Briate Cyclops amittit	
lo	ibid	oculum.	247
Dissidium Græcorum	59	Ebrietas, quæ & loquax	
Divini augures	555	399	
Divitiæ & opes Ulyssis		Ebrius non ferrum, sed	
380		fetrum ebrium trahit	
Divites pauperibus & ege-		451	
nis auxilium portent		Ebrius plorans	527
559		Ebrij faciles sunt ad lacry-	
Dimetor Isides rex Cy-		mas.	ibid.
pri	487	Ebrietas cum furore colla-	
Dodoneus Jupiter	515	ta	594
Dolius senex 668. servus		Eclypsus solis	572
& mancipium Penelope	120	Echeneus senex eloquens	
Dolores ad mortem usque		182	
trahunt	299	Echepbron, Stratius Per-	
Dominorum minæ sunt dif-		seus Aretus, Thrasyme-	
ficiles	472	des & Pisistratus, filij Ne-	
Domus Plutonis	327	storis	75
Domus Telemacho instar		Echetus rex omnium homi-	
ardentis flammæ appa-		num pessimus	500
ret	512	Edothea Menelao erranti	
Domus adventui procorum		dant consilium 100. ejus	
parata	560	de patre Proteo capiendo	
Domus seu familiæ negli-		consilium 100. ejus do-	
gentia est hominum ex		lus in patrem	103
injuria & rapto viven-		Egestate varia suscipere co-	
tium. Plut.		gimur	490
Donatio causa mortis		Elatreus prociis	199
467		Elatus occisus	504
Dona Dei varia	203	Eleemosyna homines con-	
		spicuos reddit	484
		Elpe-	

I N D E X.

Elpenor vine obrutus , decedit per scalam , vitam amittit 178. ejus umbra Vlyssi apparet 192. defunctus effertur 324. ejus comburitur cadaver ibid. ei erigitur cippus ibid.	marito habuit charius ibid.
Elysius campus 111	Erithus fatuus nuncius 740
Embafichittus nomen mutis 684	Erymanthus 160
Enavigatio procorum 114	Erynnis dea gravis 416
Enceladus ligatus 694	Efopus 310
Enipens fluvius 383	Ereonus famulus Menelai 838
Epzana canere 713	Euangelion 393
Epei insulam Elida inhabitant 364	Eubœa insula 796
Eperitus fictum . nomen Vlyssis 664	Eumæus Vlyfsem non cognoscens cum periiffe conqueritur 379 Vlyfsem hospitio humaniter excipit 376 pidationibus crebris pellit canes 385. sacra facit 386. ei reditus Vlyfssis non persuaderetur 395. Vlyfsem ab Harpyis devoratum ait ib. hospiti Ulyfssi sacrificaturus matet suem 396 æqualitatis studiosus Vlyfsem honorat dorsis suum ibid. cum Vlyff. colloquitur 404 & 420 Telemachum reducem excipit 436
Epens ligneum equum Trojanum confecit 219	Eumelus 123
Ephiales Aloeï filius 307	Eunomia 491
Ephyre 46	Eupithes cum Achæis conspirat in Vlyfssis mortem 671 dux stultitiarum ibid. à Laerte occisus 676
Epicaſte mater Oedipodis 314 ejus anima ib.	Europæ raptus 683
Equus Trojanus 219	Eurus ventus 143
Erebus fluvius infernalis & locus defunctorum animarum 328	Euryades interfectus 616
Erembi populi 86	Euryalus luctor optimus
Erethmeus 199	K k k 199
Eridanus nomen fluvij patriæ Phylſignathi 679	
Errones sunt malorū ſcientes 595	
Eriphyle 307	
Eriphyles anima ibid. aurum	

199. indignatur Ulyssi
 200 Ulyssē ense donat
 215
 Eurybates præco gibbosus,
 nigro corpore, & crispo
 capite fuit 532
 Euryclea Pisetonidæ filia 27
 emptā à Laërte viginti
 bobus ibi. Telemachum
 parvulum existentem
 enutrivit ibid. Telemacho
 ardentes faces præfert.
 ibid. Opis filia ibid. custos
 thesauri ibid. anus debilis
 548. ejus obedientia erga
 dominam ibi. quomodo
 agnoverit Ulyssē 140.
 nutritrix Ulyssidis 27 nunciat
 Penelopæ Ulyssē redi-
 isse. 617
 Eurydamas oceïsus 615
 Eurydice filia Climeni 75.
 Nestoris uxor. ibid.
 Eurylochus dux sociorum
 Ulyssidis 268. indignanter
 Ulyssi respondet 339.
 ejus consilio Ulysses
 perdit socios 343
 Eurymachus Telemachum
 de hospite interrogat 14.
 Polybii filius ibid. ejus
 subdola oratio 459. ab
 Ulyssē servitium petit
 515. Ulyssi omnis gene-
 ris necessario pro servitio
 promittit ibid. immi-
 sericors 516. pocillatorem
 puerum manu ferit ibi.
 princeps procorum arcui
 impar dolet 588. simplex
 Ulyssi omnia Antinoo
 impurat 600. monet
 procos, ut omnes unā
 in Ulyssē impetum
 faciant 603. ab Ulyssē
 occiditur. ibid.
 Eurymedon
 Eurymedusa nutritrix Nau-
 sicæ 172
 Eurynome proma 526. &
 490
 Penelopæ ministra 504
 Euryphæssa mater Solis
 Eurytus Oechaliensis sagit-
 tariæ artis peritus 206
 Eurytion læsus à vino &
 Centauro 598
 Exequiarum ritus 658
 Exercere corpus hone-
 stum
 Exercitationes 215
 F.
 F. Abrilia organa 75
 Facinora non tolerabilia
 patrantur à procis 38
 Facinus 71
 Fames nonnunquam ven-
 trem domat 13
 Fame mori miserrimum
 genus mortis 343
 Famula Ulyssidis prodigiū
 conjecit 559
 Farina

I N D E X.

Farina medulla virorum	43	Fratribus sorores nubunt	
Farina molita	47		259
Fatum cuncta gubernat	280	Fratrum benevolentia in	
Fatum præter fatum	4	Agamemnone & Menelao	
Fati potestas, et si initium		Odyss. 4.	
rerum in hominum po-		Fruges sua sponte prove-	
testate & voluntate Plut.		niant.	
Feles formidini muribus		Fugiendū non est à Deo	459
680		G.	
Ferramenta ad navim fabri-		G enealogia Melampodis	
candam idonea	139	Genitalia homini ex-	
Fertilitas incredibilis		tracta	624
Figuris multum usus		Gerestrum	64
Homerus	28	Gerenius eques Nestor.	64
Filij pauci similes patribus		Glandes suæ nutriunt	
43		Gorgoneum caput horren-	
Filij plerique parentibus		dum monstrum	323
peiores	ead: pag.	Gortynis fines	68
Filij clam proficiscentes,		Gratum est diis hominem	
parentibus suis dolorem		prudentem ex periculis	
relinquunt.	121	evadere	7
Filius unicus generationem		Gratitudo	216
conservat.	443	Gratiæ quæ & lavant Vene-	
Flamma in ardenti Pallas		rem	212
conspicitur	520	Grata nobis sint quæ Deus	
Fluctus maris ad naufragi		in animo ponit	400
preces sistitur	147	Græcorum ad Trojam	
Fluctus atque fumus ingens		dissidium 59. eorum	
in mari exoritur	332	optimates in equo Tro-	
Fœminea consilia odit Jupi-		jano	220
ter	312	Gubernator navis Ulyssis	
Fores obseratæ	74	in mari occumbit	355
Fortis vir in omnibus potier		Gubernatio mariti, uxori	
rebus	175	honestæ gratissima	314
Fortuna sæpenumero homi-		Gustus aureus	411
nes decipiuntur.	400	Gyreæ petra	107
		K k k 2	Ha-

H

Habitacula Jovis im-
mortalia 84

Habitans in altis optimus
adjutor 444

Halius filius Alcinoi 199
tripudiator 212

Halitherfes vates procis im-
minere periculum ingens
indicat 36

Halitherfes Mastorides præ-
stantissimus in dijudican-
do ibid.

Harmonia dea 704

Hasta Palladis intra armari-
um custoditur 11

Hebe dea 704

Heca : ombæ gratæ dijs 60
99

Helenæ Jovis filia 91. uxor
Menelai 87. ejus ornatus
ibid cum Menelao de ad-
venis fabulatur ibid. de V-
lyffe & Ilij excidio verba
facit 91. equo inclusos
nominatim vocat 95. ejus
genus perniciosum 379.
Telemachum xenij do-
nat 411. interpretatur au-
gurium 412

Helicon mons 679

Herbarum proventus in
Ægypto 92

Hercules & Eurythus cum
dijs de arte sagittandi
contendunt 204 ejus ma-

ter 303. Leonis animum
habuit ibid. ejus idolum
310 proditor hospitij
576. magnorum sciens
operum ib.

Hermione unica filia Hele-
næ 80

Hermius tumulus 460

Heros Ægyptius 28

Hesperus niger 24

Hesperij homines 195

Homerus cæcus in insula
Chio habitavit 703. ejus
cantiones in precio ha-
bendæ ibi.

Homines omnes dijs indi-
gent 56

Hominum consilia mala &
acerba 214

Hominum nullus cum Deo
contendere debet 7

Hominibus ex nuptijs fama
bona nascitur 156

Homines Deum oculis ipsis
linenter cernerent huc at-
que illuc euntem 287

Hominum concubitus ina-
nis 300

Hominem nihil aliud esse
quam animum 319

Homines nunquam malo-
rum ignari 335

Hominis versuti descriptio
367

Homines faciliè donis pla-
cantur 444

Hom-

INDEX.

Homines immisericordes
erga egenos 488	Hospites eludere, neque
bonum neque justum
568. 378
Homines crudeles detestandi 139	Hostes qui alienis vescuntur, Deus prædam facit 379
Hominis synceri & boni gloria lata ibid.	Humanitatis exemplum 376
Homines in malo senescunt. 539	Humanum genus 503
Homines non semper insomnes sunt 511	Humilitatis exemplum 410
Hominum fortunam & infortunium Deus probè novit 559	Hydrocharis rana 691
Homines scelerati miserum tandem exitum sortiuntur 131	Hydromedusa nomen ranæ 679
Honestum est audire cantorem utilia canentem 24	Hydrus 684
Honorary munera ab Homero Cimelia dicta, quid sint 20	Hymni in Apollinem 695
Horæ sapientes 704	Hyperia insula prope Cyclopes 155
Hortus Alcinoi 179	Hypsiobas rana 688
Hospites & peregrini non negligendi 512	I
Hospitum salutatio 55	Iaolcus insula 303
Hospitalitas Nestoris 16	Iaones populi 703
Hospites à Jove sunt 164	Iardanus fluvius 68
Hospiti locus honestus in convivio 363	Iasida 304
Hospitalitas ibi.	Iason à Jove flumine percussus 132. charus Junoni 328
Hospes non tentandus 199	Icmalius faber 520
Hospes præsens diligendus, nolens dimittendus 408	Idamons 696
Hospitij lex ibid.	Idolum Minervæ 119
	Herculis 320
	Idomeneus 63
	Idothea filia Protei 100
	Ignelustrantur ædes 614
	Ignemortuorum corpora consumpta 668
	Illij excidium 92
	Iljum non nominandū 627

INDEX.

Imbrus insula	695	Insula Cyclopum tam ferti-	
Immortalitas promissa U-		lis, ut omnia infeminata	
lysi.	139	& inarata proveniant	231
Imperate alijs & divitijs &		Insula Thrinacria studiosa	
honores affert	24	rei pecuariae	
Imperare alijs non malum		Insulae Graecorum	696
ibid.		Insularum multarum enu-	
Imperium ubi nullum do-		meratio	ibi.
minorum, ibi nec servo-		extra Intellectum ne quid	
rum disciplina, nec sedu-		nobis eveniat, perspicien-	
litas	479	dum	476
Impietas filiae in patrem	104	Interitus Agamemnonis	67
Impium est mala mutuo		Interitus praestantis viri	
struere	656	multo magis lugendus	
Impudicae famulae laqueo		quam ignoti alicujus	527
suspenduntur	624	Inopzani populi	704
Incantationis usus	556	Inopzana canere	735
Inelegantiae exemplum	401	Iphthima filia Icari	120
Inferorum locus	291	Iphiclea	304
Infantium studium	736	Iphimediae anima	ibid.
Ingenium servitute perit	479	Iphimedia Aloeï uxor	ib.
Inhumanitatis exemplum		Iphitus Eurytides	575
484.		Iram rationi parere debere	
Inimici sunt, qui nobis mala		Odyss. 20	
excogitant	491	Ira Dei timenda, ne retaliet	
Injuriam patientes, Deum		malis facinoribus.	
invocant	93	Irati gestus	563
Injuste facientes, merito pe-		Iris dea	699
riri	4	Irus medicus	496
Injuste Deus in adversis ac-		Ulysses	
cusatur	ibid.	jurgijs incessit ibid timi-	
Ino Leucothea filia Cadmi		dus ad pugnandum	ibi.
144		Ismarus urbs ab Ulyssse de-	
Inopus fluvius	695	populata	227
Instruitur domus adventui		Ithaca ad Nejum sita	56.
procorum	560	aequalitas	112.
		fecundissima	363
		prope	

I N D E X.

prope Ithacham, Dulichium,
Same, & nemorosa Za-
cynthus 36
Ithacensium pugna cum U-
lyffe 675
Itylus filius zethi regis 547
Juniores pubertate accepta,
mox ultionis cupidos,
ab Homero prædictum
ibid.
Juniores plerunque desi-
piunt 195
Juno pulcherrima dearum
779. & superos & infe-
ros invocat irata Jovi
ibid.
Jupiter pater hominumque
Deorumque 4. concio-
nem habet in consilio
deorum ibid. memor pro-
borum hominum ibi.
Minervæ respondet 7.
hominum prudentium
memor ibid. viris inge-
niosus suggerit, ut non-
nunquam paucis jucunda
proferant 20 homini-
bus felicitatem distri-
buit Ulyssi navem me-
dio ponto fulmine dis-
cindit 347. hospitalis
240. Venere delectatur
768. in omnes impe-
rium tenet 160. homi-
nes peccantes plectit
362. Ulyssi signum de

cælo dat exauditionis 59
Minervæ de rei eventu
sciscitanti, inter Ulyssæm
& Achæos fœdera & pa-
cem fore, dicit 689. bo-
nūque malumque tribuit
52 potest omnia ibid.
Juramentum Calypso 136
Jurare Stygiam paludem,
gravissimum Diis jura-
mentum ibid
Juramentum magnum ibid.
Juramentum Ulyssis ibid.
Jurisjurandi ritus, per Deum
& per proprias calamita-
tes Odyss. 20.
Juris & legum author, Ju-
piter à quo Minos sit edo-
ctus 528
Jus Talionis etiam Diis
notum 35
Jus regium est nullum ini-
que tractare 116
Justitia decorum 520. senum
660

L

L Abores subeundos vir-
tutis & gloriæ causa 84
Labores Ulyssis 227
Lacedæmon divina. 68
Læconica terra 716
Laertes aurarius faber 57
Laertis paupertas 311. pa-
ter Ulyssis ibid. ejus au-
stera vita agnoscit filium
664

I N D E X.

Læstrygonia urbis nomen	Liberi parentibus eximia
264	parentalia perficere de-
Læstrygones populi Gigan-	bent 15
tibus similes ibidem	Liberi in bonis 52
Lætandum, sed non efferen-	Liberi causa amoris conju-
dum, ob fortunam fa-	gum. 532
ventem 524	Libentius ipsi devoramus
Lampeta nuncius Solis 344	quippiam, quàm ut aliis
Lampus equum Auroræ 640	communicemus 464
Lamus urbs 263	Lichenor nomen muris
Laodamas filius Alcinoi 199	688
Laodamas provocat Vlyf-	Lychomyle nomen muris
sem ad certamen 200	679
Laqueo suffocari miserrim-	Lichopinax muris nomen
um genus morris 624	683
Larus nomen avis 128	Lignum Byblinum 909
Latona capite supereminet	Limnisius ranæ nomen 691
cæteras deas 160 Apolli-	Limnocharis ranæ epithe-
nem & Dianam peperit	ton 679. 893
695	Linguas dividendi mos 71
Laudare seipsum turpe 555	Liocritus Evenorides 40
Lectus Vlysis 403	Liodes vates, Oenopis filius
Leda Tyndari uxor 304	583 prædicat interitum
Legibus parendum 123	procis, qui ex arcu Vlysis
Lelanthus campus 707	illis accidet ibid. supplex
Lemnus Insula Vulcano	orat Ulysssem 615. occi-
perchara 208	ditur 616
Leonis robur 144	Longævus ille non fit quis-
Lesbus insula 60	quis cum deabus con-
Leucothea juvat Vlysssem	cumbit immortalib. 766
144	Lotus herba, ejusque miran-
Leucippus 704	da vis 231. 343
Lex hospitij 414	Lotophagi populi 231
Liberalitatis exemplum 103	Lucernæ in convivijis 179
Liberi ferè parentibus nas-	Lucinæ obstetricis spelunca
cuntur deteriores 34	530

I N D E X.

Luctæ certamen	199	Marathona	176
Luctus moleſti brevis ſatie-
tas	84	Mare debilitat homines	207
Luctus honas mortuorum	659	Mariti mandata retinenda	417
Lugere ſemper obefcit	203	Maron ſacerdos Apollinis	236
Lugentes pulverem in caput
fundere ſoliti	664	Mars vitiat Venerem	207
Luna Pallantis filia	728	velociſſimus deorum	211
Lufus pilæ	212	permixtim ſævit	212
Lucretia	704	Minerva fortitudinem &
audaciam præbet	387
Lychomyle , vide lucernæ		officium.	776
Lyra Mercurij	727.	Mater nupta filio	304
nis Dianæ	207	Mater certa , pater incertus	15

M.

M Agnum facinus perpe-
trans, ſuo ipſe capite
luat	431	Medicamentorum genera,
alia conſpergenda , alia
bibenda	92
Maja Mercurij mater	724	Medici laus	ibid.
Majorum genus non temerè
vituperandum	675	Mediocritatis laus	422
Malca inſula	530	Medon præco	116.
Malcarum mons	67	Penelopæ conſilium Pro-
corum de trucidando Te-
lemacho	ibid. cum Phe-
mio à Thelemacho ſer-
vatur.
Malorum ſibi homo cauſa	3		619
Mala opera non rectè ſucce-
dunt	211	Megapentes ſervus	80
Malum, incerta loqui	315	Megara Creonis filia	303
Malum eſt continuè & ſem-
per lugere	504	Melanthius , Dolij filius,
Armis inſtruit procos	607.
Malis alienis ridere	207	Ulyſſem calce
ferit	475.
Malus arbor	179	ejus jurgia
in Ulyſſem	472.
Mandata diſcentium	127	cu-
ſtos caprarum	475.
Manuum preſatio in con-
ſultationibus	56	vinctus	608.
Mantius	416	occifos	624

I N D E X.

Melantho ancilla Penelopes		cho causam profectionis	
512 Ulysses lacessit ib.		96. ejus navigatio 99. &	
minatur Ulyssi verbera,		humanitas	414
nisi abeat domo	523	Mens decorum non statim	
Melampodes pater Theo-		vertitur	60
clymeni	46	Mens à Deo.	540
Meleta	776	Menta dux Taphiorum	8
Melius est ex parte jacturam		Mētor Vlyssis socius 40 Te-	
bonorum facere, quam ex		lemachū tueri studet ibid.	
toto	320	Mentor, Antiphus & Hather-	
Membrorum Ulyssis robur.		ses proci, amici summi	
336		Telemachi	464
Memnon divinus 316 ejus		Mentori similis Minerva 675	
pulchritudo	ibid.	Meonia	704
Memoriae donum	196	Mæraz anima	307
Mendacium ablit à viro pru-		Mercenariis datur victus &	
dente	52	amictus	515
Mendacium etiam ab ranis		Mercurius deorū internun-	
improbatur	683	cus 7. ejus descripto 128	
Mendici descriptio	483	dilectus filius Jovis ibid.	
Mendicorum locus	364	mittitur ad Calypso ibid.	
Mendicus plura in civitate,		ei ultimo libari cōsuetum	
quam in agris sibi acqui-		180. refert Vlyssi malum	
rit	ibid.	Circes cōsiliū 272. V-	
Mendici plerunque opus &		lyssi remediū dat contra	
labores fugiunt	475	Circes pharmaca ibid.	
Mendico pudor inutilis 480		Cyllenius 647. procorum	
Mendicus gratus sit subve-		animas ad inferos deducit	
nienti	487	ibid. Jovis & Mæraz filius	
Mendicorum certamen 496		724. vaser & blandilo-	
Menelaus flavus 80 ejus fa-		quus ibid. ejus opera 725	
milia ibid. ejus domus		primus confecit testudi-	
splendidissima 83. Tele-		nem ibid. ejus astutia ibid.	
macho labores suos nar-		in quæ imperium habeat	
rat 84. dolet Vlyssē absē-		755. in Mercurium Epi-	
tē 88 quærit ex Telema-		gramma	780
		Meri-	

INDEX.

Meridarpax murium fortis-
simus 692

Mesaulius servus Eumæi.
399

Messena 575

Messeniviri ibid.

Miletus urbs maritima de-
lectabilis 696

Mimas insula 60

Minæ Telemachi adversus
procos 44

Minæ dominorum difficiles
472

Minerva cruciatur ob
misericordiam Vlyssis 4.

Jovem placare studet

Vlyssi, ob sacrificia ex-

hibita ibid. apud Jovem

pro Vlyssæ intercedit

7. ejus cum Jove con-

sultatio de reditu in

patriam Vlyssis ibid.

ad iter se succingit 8.

impetu ab Olympo,

statu ventorum in ltha-

cam fertur ibid. armis si-

milis duci Mentæ ibid.

Telemacho exponit

ex quo patre sit 16. ex-

ponit Telemacho pa-

trêm Vlyssæ adhuc in

vivis esse ibid. Tele-

machum consolatur

ibid. quærit ex Tele-

macho cur tam splen-

didum celebrent con-

vivium ibid. indignatur

contumeliosè convi-

vantibus ibid. Tele-

machi miseriis affici-

tur 16. jubet Telemachum

procos expelle-

re, & investigare pa-

trêm 16. dicto audien-

tem esse Telemachum

jubet ibid. abiens Tele-

macho robur & auda-

ciam indidit 19. Aquilæ

similis disparet 72.

Mentori assimilatur.

43 reprehendit Tele-

machum diffidentiae 52

& 16 in somniis so-

latur Penelopem 123

Vlyssæ longiorem,

crassio rem & omnibus.

gratum reddit 195

Vlyssi apparet assum-

pto virili corpore 363

Vlyssæ increpat dissim-

ulationis 367 ani-

mat Vlyssæ in procos

555. promittit opem

Vlyssi 371. ad Telemachum

proficiscitur 372

& eum in somniis hor-

tatur ut lthacum redeat

406. Vlyssæ monet,

ut filio se prodat 444

procos dementes red-

dit 571 hirundini simi-

lis, sedet in trabe 633

tela

I N D E X.

tela procorum irita ib.		libus forma & corpore	
Ulyſſem pulchritudine		contendere minimè de-	
perfundit	635	cet	112
Minos Jovis filius	320	Mortuos evocat Ulyſſes	
rex Cretæ, & pater Deu-			291
calionis	528	Mortui res viventium no-	
Miſerrimum fame mori		runt	295
313		Mortuis honeſta parentalia	
Modus ſacrificandi	344	inſtituenda	547
Mole à mulieribus actæ		Mortuorum hortos eſt, ipſos	
559		deſſere	663
Moly herba	272	Mulieres domus cuſtodes	
Mons Malearum	67	non vagabundæ eſſe de-	
Morbus hominib. odioſus		bent	23
427		Mulierum conſeſſus non	
Mortuus Elpenor deſſetur.		inter vivos	ibid.
288		Mulieribus domeſtica tan-	
Moriendum potius quàm		tum adminiſtranda.	
indecentia opera videre		ibid.	
440		Mulieribus tela & colus cu-	
Moriendum ſemel danta-		ræ ſit	ibid.
xat	327	Mulieribus non in viros,	
Mors omnibus commu-		ſed in ancillas ſit impe-	
nis	64	rium	ibi.
Mortem nullus hominum		Mulier mala	312
effugiet	pag. ead:	Mulieres citò obliſcuntur	
Mors quæ omnium miſerri-		maritorum	406
ma	343	Mulieribus non fiden-	
Mors inviſa miſeris homini-		dum	ibid.
bis	ibid.	Mulieres libidinoſæ mul-	
Mors omnibus expectan-		torum mentes decipiant	
da	352	427. 418	
Mors ſimilis jucundiſſimo		Mulieres timidæ 319. &	
ſomno	355	aſturæ	524. 527
Mors Eurymachi	603	Mulius heros, & famulus	
Mortales cum immorta-		Amphinomi	519
		Murium	

INDEX.

Murium cum ranis pugna	679	139 comparantur accipiti	
Murium edulia	680	Circo	355
Murium apparatus ad bellum	684	Naufragus Ulysses exponitur terræ	144
Musæ invocatio	3	Navigatio Græcorum discors	60
Musa cantores exitat ad suaviter canendum.	196	Navigatio celerrima	355
Musarum cantus	721	Navibus ædificandis necessaria ferramenta	139
Musæclaus	107	Navium gubernatoris officium	340
Musici, honore digni	219	Navis in saxum mutata	359
Musicæ usus in convivijs	207	Nauticæ filia Alcinoi	167
	611	cum ministra sua lavatur	159
Mycala insula	695	Nausithous Neptuni filius	115
Mycenæ	35	Naxus insula	696
Myrmidones	63	Nexra uxor Solis	332
N		Nebula fegit Ulysssem	175
Najades nymphæ, filiz Jovis earum opera & habitatio	355	Neenides virgines	175
Nauteus	199	Neleus consiliarius eximius 72 filius Neptuni	304
Narratio Telemachi de suis cum Nestore negotijs 56. Nestoris de clade belli Trojani	161	Neoptolemus	316
de Autolyco Ulyssis avo 540. errorum Ulyssis	443	Neptunus Ulyssi irascitur 4 non audet cæteris dijs resistere 7 Ulyssi irascitur ob Cycloperum filium ibid tempestate Ulysssem quatit	143
Nasus, aures & genitalia Melanthio amputantur.	624	147. ejus adulterium 304 indignatur Ulysssem restitutum esse patriæ	
Natura optimi canis	426		
Naubolides	199		
Navæ paratæ ab Ulyssse			

I N D E X.

triæ :	356	linquit	16
Nequid nimis , Proverb.		Oceanus	610
428		Onchestus Neptuni lucus	
Neticum expugnatum à		707	
Laërte	668	Oculus effossus Polyphemo	
Neritus mons in Ithaca		247	
472		Ocyalus	199
Nestor vir prudens 52.		Oechalia	204
ejus ætas 55. ejus bene-		Ocnops pater Liodis	583
volentia in tractandis		Ogygia insula	7. 348
hospitibus 56. ejus filij		Oicleus	416
Minervæ sacrum appa-		Olco ungendi mos	76.
rant	75	667	
Nisus Dulichius	503	Oliva	636
Nivis liquefactio unde		Olympus	8
531		Omnia incipienda à numine	
Nocturni venti sæpe nu-		divino	3
mero navibus sunt exi-		Omnia in Dei voluntate sita	
tio	340	382	
Noemon filius Chronij		Omniscientes sunt dij	
48		ibid.	
Nomen æternum virtute		Omnib. inimicus est ille,	
paratur		qui egestate coactus falla-	
Notus & Zephyrus navi-		cia loquitur	383
bus in primis mala infe-		Omnia moderata , meliora	
runt	143	408	
Nox perpetua Cimmerijs		Omnibus parere , difficile	
291		592	
Nocti non fidendum	340	Optimates Ithacæ Ulyssis	
Nymphæ puellæ terren-		domum dilapidant	16
tur viso nudo Ulyssæ		Oraculum de fine belli	
163		Trojani	63
O.		Oratio Antinoi persua-	
Obscurus & inglo-		dentis Telemacho , ut	
rius qui periit suis		matrem jubeat nubere	
dolores & luctum re-		32	

Oratio

INDEX.

Oratio Eurymachi vaticinium elevantis	39	Oratio Agelai ad procos, qua suadet Penelopæ nuptias maturari	571
Oratio Telemachi ad procos profecturi sciscitum de Vlyssæ patre ibid.		Ortilochus	79
Oratio Mentoris, reprehendentis procorum injustitiam & scelera	40	Orchomenus	315
Oratio Minervæ, incitantis Telemachum ad iter properandum	43	Orestes ob interemptam Ægisthum, apud omnes homines gloriam consequutus 19. patrem ulciscitur	ibi :
Oratio Antinoi ad Telemachum, qua hortatur ut strenuè laudet, bibat, aliisque curam rei familiaris relinquat	44	Orion stella 148. à Diana interemptus 132. ejus magnitudo	307
Oratio Telemachi, docens natu grandiores, absentibus parentibus, curam rei familiaris gerere debere	ibi.	Ornamenta convivij	17.
Oratio Eurycleæ, dehortantis Telemachum à suscepta protectione	47	Ortilochus filius Idomenei	364
Oratio Nestoris, sciscitantis ab advenis quinam sint	96	Ortygia insula	695
Oratio Alcinoi	192	Osculum capiti, oculis & manib. datum	436. 464
Oratio Eumæi de patre & matre Vlyssis	424	Ossa mortuorum servari solita	651. 652
Oratio Minervæ Vlyssi promittentis defensionem	355	Ostripelles quid	692
		Orus	307
		P.	
		P allas Minerva honorificè excipitur & tractatur à Telemacho 8. 12. mutat formam 43. prima dearum 55. inter omnes deos consilio & dolis inclyta Minerva 267. mutat Vlyssi habitum & formam 372 ejus studium	715

I N D E X.

Palma ad aram orta	163	honor	15
Pandari filia orphanæ à		Patres familias humani sunt	
Venere enutritæ , reli-		in domesticos	383
quas mulieres specie		Patria & parentibus nihil	
& prudentia superarunt		dulcius	227
556. ejus filij ibid. ejus		Patrocli anima	315
filia Erynnibus data.		Pauper	71
ibid.		Pauperes & hospites à Jove	
Panthera animal	104	sunt	356
Paphus insula	212	Pauper in civitate mendicet	
Parcæ	620	463	
Parcam nemo aufugit		Pauperes dij vendicabunt.	
648		487	
Parcæ quales	752	Peccatores Deus punit	
Parnassus	542	360	
Partus Apollinis describitur		Pedum lotione Ulysses	
696		agnitus	539
Parentem suum nemo novit		Pelagii in Creta	528
15		Peleas filius Neptuni	303
Parentibus monumenta eri-		Pelea & Neleus , Jovis	
genda	19	ministri	ibid.
Parentibus & patria nihil		Peleus rana pater Phyg-	
dulcius	227	nathi regis ranarum.	
Parentes nullis malis affi-		678	
ciendi	35	Pelionis anima	648
Parentum observantia , & in		Pellium usus	56
eos pietas	300	in Pellib. veteres cubuisse	
Pastores alijs nutriunt		Odyss.	17
pecora	375	Pelobates ranæ nomen	
Pastores mali pecora cor-		691	
rumpunt	475	Peloponnesus	716
Pater incertus , mater certa		Pelusus	691
15		Penelopes filia Icarij la-	
Pater senex dictus	492	nificium 20. stipata	
Patres in bello fortiter		ancillis procos accedit	
se se gerentes , filijs sunt		ibid. cantorem allo-	
		quitur	

INDEX.

quitur 20. filio paret
 ibid. ejus erga procos
 dolus 32. procos verbis
 mulcet, spe jactabat
 alia mens ibid. ejus
 preces ad Palladem pro
 filio navigaturo 120
 irascitur Antinoo 591
 filium alloquitur 467
 pro mittit dona Theo-
 clymeno, si vera de
 marito narraverit 471
 præstans specie, magni-
 tudine & animo 505.
 increpat Telemachum
 ob cæsum hospitem 507.
 ejus gloria ab Ulyffe
 prædicatur 514. ejus &
 Ulyssis ignoti collo-
 quium ibid. Ulyffem
 ut hospitem in sedem
 collocat, quod de om-
 nibus illum interroget
 ibid. mariti discessum
 ægre fert 527. narrat
 hospiti Ulyssi, quomo-
 do procos fecellerit ibid.
 ex Ulyffe ignoto ge-
 nus quærit 528. Ulyf-
 sem maritum absentem
 deslet 527. subdubitans
 accedit Ulyffem mari-
 tum 547. 631. narrat
 Ulyssi ignoto suum
 somnium conjectan-
 dum 548. ejus preces ad

Dianam 556. procis cer-
 tamen proponit 575.
 Ulyffem maritum re-
 diisse non credit 627.
 ejus cor alienum vide-
 tur esse à marito Ulyf-
 se 628. ejus cor durum
 636. Ulyffem ex signis
 agnoscit 639. ejus affe-
 ctio erga maritum
 Ulyffem recognitum.
 ibid.

Pera Ulyssis pane repleta
 484

Peregrini humaniter exci-
 piendi. 55

Peregrinus verecundus,
 malè sibi consulit
 191

Peribœa filia Eurymedontis
 176

Periclimenus superbus
 304

in Periculis summis,
 id quod in promptu
 est, excogitandum
 144

in Periculis alter^o alteri obe-
 diat 336

Perimedes socius Ulyssis
 291

Pero 304

Perpauci filij patribus simi-
 les 43

Persephone 323

Perseus filius Nestoris 75

LII Phac-

I N D E X.

Rhaeton equus auroræ	Philoctetes Pzantis filius
640	63 etiam 204
Phaetusa & Lampetia deæ	Philomedes 468
atque pastores Solis.	Phlegyi populi non curantes
332	Deum 708
Phæacensium origo 155.	Phocæ animalia marina,
peritissimi maris 179. 147	carentia pedibus 103
sumpto cibo & potu	Phœbus citharædus 695
corpus exercent 199.	Phœnissa mater Eumæi 427
eorum optimatum no-	filia Arybantis ditissimi
mina ib. eorum principes	ib.
tredecim 215. eorum	Phoenix veterator 391
hospitalitas 356. genus	Phœnices Pœnissam lavan-
suum à Neptuno ib.	tem dolosè stuprarunt
eorum navis in saxum	427
convertitur 359	Phorcynis portus 355
Phædon Thesprotorum rex	Phornicius Noemon 48
535	Phrontis naucleri obitus
Phœstum promontorium	67
68	Phthia insula 316
Pharmacum Helenæ discu-	Phylo ancilla Helenæ 87
tiens tristitiam 92	Phylognatus rex ranarum
Pharmaca Ægyptiaca ma-	678
ximè nota medicis peritis	Peria insula 128
95	Pieriz montes 707
Pharus insula, ante Ægyptus	Pietatis in Deum laus 7
dicta. 99	Pietas Ulyssis 540
Phemius cantor in con-	Pilæ lusus 307
vivio canit reditum	Piratæ 240
Achivorum 20. supplex	Peirus socius Telemachi
Ulyssi 616	467
Phidon rex Thesprotorum	Pirithoi umbra 323
391	Pisandrus interfectus 612
Philætius dolet propter	Piscatus 343
heri in fortunium	Pisenor præco 28
563.	Pisistratus humanus erga
	pere-

I N D E X.

peregrinos 55. celebs 75.	lis 235. ejus antrum ib.
dux bellicosus ibid.	advenas interrogat.
Plejadum cognitionautis	239 carnes , intestina,
necessaria 140	ossaque humana me-
Plutonis ædes 124	dullis plena devorat
Poculum aureum 55	240. diis se autumat
Poculum argenteum cum	præstantiorem ibidem
labro inaurato 112	graviter ab Vlyssæ re-
Poculo valedicendi mos	prehenditur, 429. Cy-
352	clops advocat 247. ei
Pœtæ non sunt sui juris	stertenti ob merum
23	eruitur oculis 247. itri-
Pœtæ seu cantores à vete-	sus ab Vlyssæ 251. ejus
ribus dicebantur , qui	robur ibid. imprecatur
hodie viri docti & Phi-	Vlyssi 255
losophi, vulgò Doctores	Polyphideus hominum
67	vates optimus 416
Pœtarum exordium dire-	Polyphonus nomen ranæ
ctum ad Musæ invoca-	688
tionem 679	Polytes socius Vlyssis &
Pœna Tyrannorum insepul-	princeps virorum 268
tos abiici 64	Polytropos quis dicatur 3
Pollux filius Tindari, pug-	Ponteus 199
nando peritus 304	Pontonous præco , famu-
Polybus occisus 612	lus Alcinoi. 183
Polycaste Nestoris filla natu	Pontus obscuratur ab in-
minima 76	genti nebula. 324
Polyctor 472	Populi sub rege pio felicitet
Polydamna Thoonis uxor.	degunt. 527
Ægyptiaca 92	Porci ex hominibus fiunt
Polynæus 199	271
Polyphemus Neptuni fi-	Portenta non frustra osten-
lius 7. omnium Cy-	duntur 412
clopum robustissimus	Potentes rarò verecun-
7. non homini, sed ca-	dix atque misericor-
cumini montium simi-	dix studiosi 379
	LII 2 Po-

I N D E X.

Potentes plerunque in do-
mibus quieti, res & facul-
tates devorant	452	Prymneus	199	
Potiora sunt honestiora	191	Principes Ithacæ ambiunt
matrem Telemachi	16	
Pramnium vinum	271	Principes viri non omnia
intelliguat, neque semper
iusti	360	
Præstus nomen ranæ	691	Principes viri seriò jus exe-
quantur in sceleratos	600	
Preces Telemachi ad Mi-
nervam 40. Minervæ ad
Neptunum 96. Minervæ
ad cœlites 127. earum jus	151	Proceritati honos habeatur	195	
Preces exauditz	171	Prociis paratur mensa 8.
epulantur 11. tacitè audi-
unt cantorem 20. irati
compressis labiis admi-
rantur Telemachum lo-
quentem 24. farti cibo
& potu, cæterisque oble-
ctamentiis, lectum pe-
tunt 27. oblectantur
tripudijs & cantu ibid.
contemnunt Telema-
chum 47. de occidendo
Telemacho consultant
116. parant navem ad
insidias 123. Telemacho
struendas 123. comparan-
tur anseribus 148. opti-
ma quæque fercula de-
vorare solent 376. eo-
rum luxuries ibi eorum
numerus 443. eorum quif-
que donum affert Pene-
lopæ 511. mirantur Pe-
nelopæ pulchritudinem
507. sinistro omine à Te-
lemachi		
Præceptores seu duces mu-
lierum Odyss.	3			
Præceptorum usus	67			
Præcepta decorum retinenda	99			
Præceptum Circes viola-
tur, suasu Eurylochi	340			
Præcones mensæ admini-
strant	11			
Præcones operam suam pu-
blicè navent	527			
Prælium cum Ciconibus in-
felix	218			
Præstantius atque melius ni-
hil, quàm cum concor-
des consilijs rem familia-
rem administrant vir &
uxor	163			
Priamus rex	59			
Priami civitas consilio U-
lyssi capta	600			

I N D E X.

Iemachi cæde deterren-
tur 567. inextinguibili
risu dementes reddun-
tur 571. illis à Penelope
certamen proponitur 575
viribus impares sunt ar-
cui tendendo 584. eorum
cædes 599. eis arma à
Melanthio afferuntur 607
eorum mortis causa 647.
sepeliuntur	Pſicharpax epitheton muris
679
Pſyria infula 60
Pterno phagi rex murium
679
Pternoglyphus ibid.
Pudor inutilis mendico
480
Puella quidem pulchra sed
non pudica 211
Puerilia conſectari, ætate
grandioribus non conve-
nit 19
Pugnandum ſi eſt pro fortu-
nis noſtris, non dolen-
dum, neque lugendum
488
Pugnandum non eſt cum
amicis 204
Pugna ranarum & murium
679
Pulveris ſeu cineris uſus in
luſtu 664
Pylus urbs 52
Pylus infula 44 item 7.
Pyriphlegetes nomen fluvij
284.
Pytho ſol 715
Pythius unde dictus ibid.
Procris 367
Procuratores ſeu œconomi
40
Prodigia à dijs oſtenduntur
519
Promæquæ 11
Proprijs ſtultitijs homines
dolores patiuntur 5
Propria bona conſumenda
non aliena 24
Propinandi mos 56
Proſerpina Dea 284. caſta
mulierum 311
Proteus 199
Proteus ſenex, Neptuni
miniſter 100. captus à
Menelao 104. diſparet
107
Prudentiæ laus 7
Prudentia noſtra non om-
nia intelligimus 508
Prudentia forma potior eſt
203
Prudentem ex ſtulto diſfa-
ciunt 627	R
R Anarum & murium
pugna 679
Ranarum edulia 680
Rana murem portat 683
L 11 3 Ranarum

INDEX.

Ranarum arma	684	Res familiaris claros filios	
Ranarum callidum con-		facit	384
lium de suffocandis mu-		Rethrus nomen portus	
ribus	ibid.	12.	
Rara voluptas convivij, quo-		Reverentia Telemachi erga	
niam plerumque pejora		seniores	55
vincunt	516	Rhadamantus	191
Ratio præternavigandi Sire-		Rhexenor filius Naufithoi	
nes	327	176	
Rhea nomen deæ	699	Rhenza insula	696
Reditus Ulyssis ab inferis		Ridere ex malis alienis	576
ad Circen	324	Risus & lætitia	248
Redeunt ab insidijs proci		Ritus sacrificandi	287
455			
Regem clementer, ut pa-		S	
trēm populo præesse de-			
bere	40		
Reges & potentes delitiae-		Sacrificium	55
rum gratia nutriunt canes		Sacrificandi mos	59
479		Sacra peraguntur Minervæ	
Reges decet misericordes		75. Jovi 255. mortuis	
esse	427	Sagittæ olim veneno unge-	
Regis Deum colentis, gloria		bantur	16
magna	524	Sagittandi ars in usu anti-	
Regis pijdescriptio pulcher-		quis	551
rima	ibid.	Salicis sterilitas	471
Regis pij justitia longè se		Salmoneus	303
extendit	ibid.	Saltatio ornamentum convi-	
Regis pietatis studiosi, terra		vij	11
fructifera	ibid.	Saltus certamen	199
Regum filij molles	360	Salutatio Græcorum	620
Regum filij pastores ovium		Samus & Zacinthus insulæ	
ibid.		16	
Reliquiæ cœnæ	439	Saturni misericordia erga ra-	
Renuere donationem non		nas	692
convenit	492	Scheria fertilis insula	128
		Scopuli Cyanei cœlum	
		altum	

INDEX.

altum attingere dicuntur.	328	Servos, dimidio mentis & virtutis orbaros esse	479
Scutum Melanthij ex siccitate inquinatum	608	Seutlæus rana	688
Scuta Pallas invenit.	756	Sex focij à Scylla devorati.	339
Scyllæ descriptio.	328	Siculi	572
Scyrus insula	316	Sidonia	364
Securis	139	Sidonij populi	84
Sedere in pellibus	8	Sidoniorum rex	112
Sedilia ante domum, ex polito lapide.	75	Signum de Cælo datum Ulyssi	559
Senectus incurva	28	Signum conjugum abscondita	632
Senes reperere per solum fertile.	12	Signis manifestis facile hominibus persuadetur	664
Senes prudentes.	67	Silentij usus	32.
Senes bellatores necessarii.	675		527
Senex à juvene facile vincitur.	496	Silentij laus & commendatio	520
Senex pater dictus	563	Silicernium epitheton senis decrepiti	735
Senium facultatibus in juventute collectis, fruatur.	15	Simulacra deorum	67
		Simulacra seu animæ mortuorum	323
Senum mos est, molliter dormire.	ibid.	Simulantur in ædibus nuptiæ pertumultum	635
Sepulchralium usus.	40	Sintæ populi barbari in Lemno	208
Sepulturam curant animæ.	292	Sirenes quæ 327. in acervo virorum putrefactorum desident	ibid.
Sepulchrorum apparatus.	651	earum cantus omnium suavissimus	ibid.
Sermo viris non mulieribus curæ sit.	23	cautu ita homines demerantur, ut domum	
Servitus 467. ingenium perdit.	479		LII 4 redire
Servi tantum Ulyssis duo fideles mansere	587		

I N D E X.

redire non amplius cupi-		origo & forma	709
ant ib. jubent Vlyf-		Solis boves folijs vescuntur	
sem navem sistere	335.		331
omnia scire dicuntur		Solis grex ab Vlyffis sociis	
ibid.		violatur	343
Sisamida genus luguminis		Solis anima & voluntas	
	680		347
Sisyphi poena	320	Solis eclipfis	572
Sitophagus	691	Solicitudo Minervæ pro	
Socius fratre non inferior		Telemacho	51
	224	Solymorum mons	243
Socij Vlyffis omnes pereunt		Somnum captare parantis	
347 & cur perierint		descriptio	27
4		Somnus nimius molestus	
Socij Telemachi diis sacrifici-			259
cant pro felici navigatio-		Somnus laborum requies	
ne	12.15		255
Soluunt equos apud Mene-		Somnus multus dolor	423
laum & curant	84	Somnia non semper mala	
Sol omnia videt & omnia			548
audit	343	Somnium Penelopæ de	
Sol de injuria à sociis Vlyffis		Aquila interficiente vi-	
illata, Jovi conqueritur		ginti anseres	ibi.
	344	Somni portæ duæ	ibi.
Sol petit exequi jus talionis,		Somnus homines facit obli-	
de facinore commisso		visci bonorum & malo-	
	344	rum	552
Sol lucere recusat homini-		Somnus curas animi soluit	
bus ni ulciscatur facinus		& membra	ibid.
à sociis Vlyffis perpetra-		Sparta civitas ampla	
tum	ibi.		7
Sol omnia illustrat	351	Spongiarum usus	8
Sol putredine afficit	715	Sponsio Neptuni pro Marte	
Solis ortus & officium	324	adultero	211
ejus mutationes	437.	Stabularij rustici descriptio	
ejus januæ	661. ejus		475

INDEX.

Statim aliquid cognoscere bonum	640	lem Deus duxit	503
Stellæ inserviunt navigantibus	140	Tantalus in lacu	320
Stercoratio boni ominis	491	Tapeta purpurea	267
Stratius filius Nestoris	75	Taphij studiosi navigationis	12
Strenui sumus, quod posterio non laudent	20	Taphij populi latrocinia exercentes	427
Stultus, qui laborum & commerciorum est expertus	124	Tardus sæpe numero celerem assequitur	211
Stygia palus	136	Tartarus	744
Stygiæ aquæ	ibid	Taygetus mons	160
Subulci Melanthium vincunt	608	Tela Penelopes	527
Sulphur malorum medicina	624	Telemachus indignatur	
Sunium promontorium Atheniense	672	Palladem diu foras ante januam stare 8. omnem strepitum vitare studet, ut Palladem de patre interrogare possit 11. hospitam non ante cœnam loqui sinit ibid. ejus & Minervæ colloquium 11. ex Minervæ sciscitatur parentes, patriam, & adventus causam ibid. ei nulla spes de reditu patris 12. ei Minerva nunciat incolumem reditum Vlyssis 15. similis est & capite & oculis patri Vlyssi ibi. conqueritur se ex omnium infelicissimo natum ibid. non mortuum, sed ignobilem partem deflet 15. Minervæ maternam exhortatio-	
Suspiciosi sumus super terram genus hominum	191		
Syderum observatio navigantibus necessaria.	140		
Sympositum celebratur			
Syria insula	427		

T.

T æda prælata conjugibus	643
Tænarus urbs in Laconia sita	716
Talorum ludus animi oblectationem affert	8
Talis mens hominum, qua-	

LII 5 tio-

I N D E X.

tionem agnoscit 20.
 Paladem honorario munere donat ibid. matrem reprehendit 20. procos alloquitur 23. communi miseria se sustentat 24. sublimiloquus, sed tamen confidenter proloquitur ibid. non amplius vult credere vaticiniis 24. mavult domus suæ rex esse quàm insulæ Ithacæ 24. Euricleam ut uxorem honorat 27. ejus thalamus sublimis & in perspicuo loco ibidem de duobus malis conqueritur, patre amisso, & procorum injuria 31. ejus responsio ad Antinoum, se excusans à pietate erga parentes 35. navigat Pylum 51. vindictæ cupidus 64. injurias procorum Menelao exponit 96. non est offensor decorum 116 suscipit in navem Theoclymenum 416. Itacham redit 431. ad Eumæum divertit ibid. de hospite quærit, & patrem non agnoscit 439. patrem ut hospitem ignotum alloquitur 440. recen-

set patri numerum procorum 448
 Telemus vates Cyclopium 252
 Temestis ære abundans 12.
 Tempestatis descriptio 243
 Tempesta ob Solis gregem violatum exoritur. 347
 Templum Apollinis oraculum hominibus 722
 Tenedus insula 60
 Terra multos homines erroneos pascit 308
 Terra vitam referens 791
 Terræ motus causam, aquæ seu Neptuno, attribuit. Passim.
 Thalamus Ulyssis in quo erant & Thesauri, & omnis generis arma 637
 Thebarum fundatores 303
 Thebæ inhabitatæ 722
 Themis dea 699
 Theoclymenus vates petit opem 416
 ad Telemachi navem confugit ibid. vaticinatur Penelopæ de Ulyssæ 471. prædicit procis imminere ipsis malum ibid.
 Theocretes in Creta 528
 Thesauri custos 47
 Thesei uxor 307 ejus umbra

I N D E X.

umbra	327	lium triplex	220
Thesprotorum terra	535	Troja non nominanda Græ-	
Thetis Dea Nerei filia		cis	132
711		Trojani homines pugnaces	
Thoon	199	56	
Thoas Andræmonis filius		Trophonius filius Ergini	
400		amicus deorum	711
Thosa filia Phorcynis, ma-		Troxarta pater Pŭcharpagis	
ter Polyphemi	7	679	
Thracia regio	212	Troxartemus	ibid.
Thrinacria insula Solis		Tumultus exoritur ob cæ-	
332		dem procorum	635
Thus Arabieum	220	Tydeus	60
Thyestes	108	Typhaonis ortus 711 dam-	
Tireŭas Thebanus vates		num mortalibus	ibid.
cæcus, & ejus fabula		Tyrannicum, amputare na-	
295		ſu, aures & genitalia	624
Tithon	127	Tyrannorum pœna, inſepul-	
Tityus terræ filius	191.	tos abiici 67. eorum mo-	
320		res deprehendentes in E-	
Tolerantiæ exemplum		cheto & Aëgiſtho	ibid.
487		Tyro	35
Tonitrua cum fulmine		Tyro Salmonci filia uxor	
327		Crithei	303
Tonſura & lacrymæ in fu-		Tyroglyphus mus, filius	
nere	92	Embaſichytrus	68
Trahit ſua quemque volup-			
tas	388		
Trichaices	528		
Triopus	704		
Triftitiam potu depellere			
95			
Troglodytes muſ	688		
Trojæ excidium cantu cele-			
bratum			
de Trojano equo conſi-			

V

V Ana loquiturpe	127
Varia genera certami-	
num	199
Variarum & ſplendidarum	
veſtium deſcriptiones	
315	
Vaticinandi mos	384
Vatici-	

I N D E X.

Vaticinandum	quod	Vinum	animosum	112
Deus in animo suggerit		rubrum		235
15		Maroneum	236.	Cy-
Vaticinium Circes contem-		clopum	ibid.	perdidit
ptum	336	Polyphemum	247.	dul-
Vaticinia non oblivioni tra-		ce	235.	ingenia prodit
denda	ibid	247.	nonnunquam sa-	
Venationis	descriptio,	pientibus	dominatur	
543		ibid.	ejus effectus ibid.	
Venus Jovis filia 208. ejus		homines	confidentes	
concubitus cum Matre		& audaces	efficit	427
207. ejus illicitæ poena		immodicum	malorum	
624. ejus opera	756	causa	591	nigrum lau-
Venter multorum malorum		datum	628.	præmium
causa	476	271		
Venter non laboribus, sed		Virga Mercurij quæ	275	
otio satiari cupit	516	Virga Mercurio data	752	
Venti quatuor 143. vide de		Viris potissimum imperium		
singulis	ibid.	sit domesticum	23	
Ventos in urrem inclusos		Vir fortis ubique clarus		
Ulyssi dat Æolus	159	& in omnibus potior		
Vestes ornant hominem		276		
156		Vir nullius precij, qui ho-		
Vestibus recenter lotis		spiti certamen obtulerit.		
juvenes delectantur	159	204		
Vestium mutatio	ibid.	Viri imbelles non grati mu-		
Vestis funesta	527	lieribus	211	
Vestitus Ulyssis ad Trojam		Viro per longum tempus		
absentis	531	absenti patria, poena æsti-		
Viaticum paratur navigatu-		manda	527	
ro Telemacho	47	Viri principes non sese pa-		
Victori in certamine à pro-		tiantur corrumpi munerib-		
cis præmium constituitur		bus.		
490		Vir non longævus sit quis-		
Vigiliæ dolores pariunt.		quis cum deabus concu-		
555		bit immortalibus.	764	
		Vis		

INDEX.

Vis Iphiclea 304

Visa omnia non dicenda
735

Vitæ humanæ casus varij
144

Vita in conviviis & voluptatibus 227

Vita beatorum morte 315

Vlysses virum, variis miseriis jactatum, repræsentat 3. à Calypso dea cur detentus 3. plurimos dolores passus pro cura animæ, sociorumque reditu salvo ibid. ad Aethiopes pervenit illisque sacrificat 4. patriam incendio perire cupit 7. diu ab amicis remotus, in insula sylvestra calamitate premitur 5. à filia Atlantis dulci sermone detinetur 7. Deum colens laudatur ibid. hominibus gratus fuit 12. ejus ædes multis patebant ibid. non nisi Jove permittente sese ulcisci potest 19. ejus gloria per totam Græciam sparsa 23. socius Nestoris 56. ejus versutia exponitur 63. in equo Trojano 55. se qualem præstiterit in Trojano

bollo ibid. invitatus à Calypso detentus 135. parat sibi navem 139. ei naufrago succurrit Leucothea 144. ejus naufragi preces 151. in arbutis, foliis absconditus dormit 152. nudus puellis usus 163. ejus preces ad Nausicaam ibid. ejus verecundia 167. septus nebula 175. ejus preces ad Areten 180. septennium in insula Ogygia detentus 187. ejus fortitudo & agilitas 203. ejus peritia 204. Nausicæ gratias agit, 219. se armat in procos 218. ejus fletus comparatur mulieri quæ amisit maritum charum ibid. Alcinoos exponit calamitates suas 227. qui etiam defertur ad Lotophagos 231. ingreditur antrum Polyphemi 236. cum sociis palum conficit ad Cyclopem interficiendum 244. Polyphemo vinum præbet ibid. interroganti Polyphemo dicit sibi nomen esse nemini ibidem ejus astutia 248

Ven-

I N D E X.

Ventos emittit per imprudentiam , utre à sociis soluto 260. cervum configit 267. ad Circen divertit 264. ad Circen ingreditur 275. commiscetur Circæ ibid. : non vult cibum capere apud Circen priusquam redimantur socii 279. socios ad Circen ducit 280. ejus Mors 291. quærit ex matre emortua conditionem uxoris , filij & patris 299. conatus matrem amplecti , frustratur 300. ad Ajacis umbram verba facit 319. ad insulam Æxam pernavigat 324. cum sociis capit cibum & dormit ad litus maris ibid. malum à Polyphemo prædictum ponderat ibi. quærit ex Circe, qua ratione Charybdim effugere valeat 331. ejus pedes & manus ligantur 331. sociis vaticinia Circes exponit 332. navigat ad insulam Sirenum ib. audito vaticinio Circes socios excitat ibid. nemoveatur Sirenum cantu., li-

gari se jubet ibid. premit ceram , qua ungat sociorum aures 335. ex vinculis à sociis resolvitur ibi. Circes mandati oblitus socios armari jussit 336. appropinquat Scyllæ & Charybdi ibid. præsens malum sociis cælat ibid. ejus socij jamjam morituri palpitant 336. sociis reliquis vaticinia Tiresiæ & Circes exponit ibid. ejus robur prædicatur pag : ad insulam Trinacriam pervenit 340. à sociis jurementum postulat de non violando grege Solis ibid. socios à Scylla devoratos defert ibi. dijs supplex 344. cum sociis fame premitur 343. boves Solis ibi. in somnum vertitur ibid. cum sociis aqua libat 344. denuò in Charybdim impellitur 348. ad Calypso defertur ibid. cum Phæacensibus sacrificat 351. ei ab Arete lectus sternitur 352. dormiens reducitur à Phæacensibus 355. in navi securè dormit ibid. adve-

INDEX.

advehitur Ithacam dormiens 356. ejus dona Phæacentiâ exponuntur ibid. patriam inspiciebat lacrymas profudit 360. ejus socij sacra faciunt Neptuno ibid. omnia videntur variata in patriam revertenti ibid. à suis non cognoscitur ibid. Minervæ supplex fit 363. dona accepta numerat ib. lætatur ob gratum nuncium Minervæ pag. ea nebula circumfusus patriam terram non agnoscit 360. ejus virtutes 368. Nymphis supplicat 371. lætatus tellurem osculatur ibid : Minervæ opem , ad occidendos procos , petit 371. ejus habitus mutatur 372. ejus divitiæ atque possessiones 379. dissimulans nittitur Eumæo Vlysses reditum persuadere 383. ob virtutem, locupletissimam duxit uxorem 387. Pulchrè fingit historiam adventus sui ibid. quærit de matre & patre Laerte 434. dicit se ex pellis natum 384. quærit ex

Eumæo conditionem generis ejus 424. filio se prodit 444. Deo similis ibid. ejus habitus immutatus ead : pag. Telemachum instruit, quid faciendum , ubi ad procos venerint 451. cum Eumæo ad urbem maturat iter 471. ingreditur urbem mendicus ibidem ab Argo cane agnoscitur 476. ei mendico opera pane & carnibus impletur 480. conqueritur de procorum injuria 487. provocat Irum in certamen 496. accingit se ad pugnam ibid. Irum vincit 499. Irum victum pedetrahit ad aulam ibid. ob victoriam laudatus, dona accipit prociis ib. Amphinomum præmonet infortunij 503. discedentis ad Trojam verba ad uxorem 508. non habuit capillos 515. nullius rei labores fugit ibid. cum Eurymachus scabello perit ibi. Telemacho jubet ut arma deponat 519. dicit, sibi nomen esse Athloni 520

Vmbra

I N D E X.

Vmbra Tireſiæ Uliſſi om-
nia itineris ſucceſſum
prædicat 295	ciffimum Deum technis
cepit 211 mutilis pedibus
Junois filius 711
Vmbra Anticleæ matris
Ulyſſis ibid.	Vulnera incantari ſolita
543
Vnctionum uſus 547	Vultures Titium vexant.
320
Vnus Deorum princeps &
ſummus dominus deo-
rum & hominum 4	Vxores non delectantur ma-
ritis deformibus. 211
Volente Deo nihil eſt diffi-
cile 64	Vxori non temerè creden-
dum 312
Votum Ulyſſis 291	Vxori vir non ſit benignus
ibid.
Vrſa ſtellæ nomen 140 nun-
quam occidit ibidem	Vxori non omnia revelanda
ibid.
Vſus rei pecuariæ maximus
in Libya 87	X.
Vtilius eſt mori quam inde-
centia opera videre. 560	Xenia dantur Tele-
macho 112
Vtres farinæ receptacula 47	Xenia Ulyſſi afferuntur à
Phæaceniſibus 216
Vtres caprini lagenarum
loco 236	Z.
Vulcani labores in euden-
dis vinculis, quibus
Martem & Venerem
ligare cupit 208. inſi-
dias ſtruit Veneri ibid.	Z Acynthus 16
claudus Martem velo-	Z Zephyrus ventus 143
	Zephyri refrigerant homi-
nes 111
	Zethus rex ejuſque conjunx
303

F I N I S.

807/921